

Popólni

ROČNI SLOVÁR

slovénskega in němškega jezika.

Spisal

Anton Janežić,

načásni učitelj slovénščine u Cělóvcu.

Němško - slověnski děl.

U Cělóvcu 1850.

V zalóžbi J. Sigmundove knjigárnice v Cělóvcu.

(Eduard Siegel.)

Vollständiges

Zub

Taschen-Wörterbuch

der

slovenischen und deutschen Sprache.

Von

Anton Janežić,

öffentlichen Dozenten der slovenischen Sprache am k. l. Gymnasium
zu Klagenfurt.

Deutsch - slovenischer Theil.

Klagenfurt 1850.

Im Verlage der J. Sigmund'schen Buchhandlung.

(Eduard Fiegel.)

Vorwort.

Durch die Herausgabe vorliegenden Taschenwörterbuches bestrebte sich der Verfasser, den Bedürfnissen aller jener, welche sich mit der slovenischen Sprache und Literatur beschäftigen, im Gebiete jeder Wissenschaft nach Möglichkeit zu entsprechen.

Bei der Bearbeitung desselben wurden alle möglichen Hilfsquellen, welche uns die slovenische Sprache und die übrigen slavischen Dialekte überhaupt bieten konnten, eifrigst benützt; und in der That erhielten wir auf diese Art einen äußerst reichen Zuwachs an Wörtern, welche in verschiedenen slovenischen Gegenden entweder wirklich vorhanden, oder wenigstens ihrer Wurzel nach bekannt sind. Ueber die Aufnahme des *ě* oder *é*, welches bald wie *ie*, *e*, *je*, *ej* oder *i* gelesen wird, wird es wohl keiner Rechtfertigung bedürfen, da diesen Laut nicht allein alle unsere slavischen Stammgenossen, sondern auch wir selbst besitzen.

Zur größern Ersparniß des Raumes wurden häufige Abkürzungen vorgenommen, wie z. B. die Einrichtung mit Schlagwörtern; die Weglassung der Hauptwörter auf *ung*, wenn sie regelmäßig durch das Zeitwort ausgedrückt werden; die bloße Angabe des Beiwortes bei zusammengesetzten Hauptwörtern, wenn

der erste Theil derselben durch dieses zu übersezen ist u. s. w. Bei mehrdeutigen Wörtern wurden jedoch die dießfälligen Unterschiede jederzeit angegeben, und auch zahlreiche Redensarten angeführt.

Der slovenisch-deutsche Theil, der erst mit Hilfe dieses deutsch-slovenischen zusammengestellt werden mußte, und in kürzester Zeit nachfolgen wird, soll der Art bearbeitet sein, daß man damit größtentheils auch ilirische Werke und Schriften wird lesen können. Auch soll darin das Geschlecht der Hauptwörter, die drei Ausgänge der Beinwörter und auch die gegenwärtige Zeit der Zeitwörter mit Rücksicht auf ihre Dauer oder Vollendung angegeben werden, was hier leider des Raumes wegen nicht geschehen konnte.

Und nun lege ich auch dieses Werk, bei dessen Bearbeitung ich vorzüglich von den Herrn: Sumpor, Škerjanc, Židan, Simandl, Francl, Kelih, Šribar und Andern kräftigst unterstützt wurde, und ihnen hier meinen innigsten Dank abstatte, dem geehrten Publikum zur nachsichtsvollen Beurtheilung vor.

Klagenfurt, am 19. Dezember 1849.

A. Janežić.

Abkürzungen.

<i>a.</i>	bedeutet	adjectivum, Beiwort.
<i>ad.</i>	»	adverbium, Nebenwort.
<i>c.</i>	»	conjunctio, Bindewort.
<i>f.</i>	»	femininum, weibliches Geschlecht.
<i>i.</i>	»	interjectio, Empfindungswort.
<i>m.</i>	»	masculinum, männliches Geschlecht.
<i>n.</i>	»	neutrum, sächliches Geschlecht.
<i>num.</i>	»	numerales, Zahlwort.
<i>pl.</i>	»	plural, vielfache Zahl.
<i>pr.</i>	»	pronomina, Fürwort.
<i>prp.</i>	»	praepositio, Vorwort.
<i>v. a.</i>	»	verbum activum, thätiges Zeitwort.
<i>v. i.</i>	»	verbum impersonale, unpersönliches Zeitwort.
<i>v. n.</i>	»	verbum neutrum, unthätiges Zeitwort.
<i>v. r.</i>	»	verbum reciprocum, zurückführendes Zeitwort.
<i>col.</i>	»	collectivum, Sammelwort.
<i>fig.</i>	»	figural, figürlich, uneigentlich.
<i>gem.</i>	»	gemein.
<i>od.</i>	»	oder.
<i>f.</i>	»	siehe.
<i>u.</i>	»	und.
—	»	das ganze Schlagwort.

A.

A, A; weder A noch B, ne be ne ce.

Al, m. jegulja, kačur, ugor.

Alc. a. jeguljni. | loviti.

Alen, v. a. jeguljiti, jegulje

Alfang, m. jeguljni lov, jegul-
jna lovitva.

Alfänger, m. jeguljar.

Alförmig, a. jeguljast, ugórast.

Altraupe, f. menek, piškúr.

Alteich, m. jeguljnak, ribnjak
za jegulje.

Ar, m. orel.

As, n. merha, merhovina,
merlétina, cerklina, cerkne-
nina.

Asblatter, f. gnojna krasta.

Asen, v. a. merhovino dreti,
cerklino dreti.

Asfräßig, Asfressend, a. mer-
hojeden, merhožreten.

Asgeruch, Asgriant, m. smrad.

Asgierde, f. merhoželjnost, mer-
hožrétnost. | hožreten.

Asgierig, a. merhoželjen, mer-

Ashaft, ašig, a. gnjusen, mer-
inat, meršji.

Askäfer, m. govnjač.

Asvogel, m. merhožrétna ptica.

Ab, od-, s-, (in Zusammenfügung).

Abdachen, sich, v. r. izjécati se.

Abdorn, v. a. odoráti, dooráti.

Abänderlich, a. preměnljiv, mēn-
ljiv; (in der Sprachlehre) sklon-
ljiv, sklanjaven.

Abändern, v. a. preměniti, pre-
mējati, proměniti, spremě-
niti; (in der Sprachlehre) sklān-
jati, skloniti.

Abänderung, f. preměmba, spre-
měmba, proměna; (in der
Sprachlehre) sklānjanje, sklom-
ba, sklanja. | čiti.

Abhängen, abhängig, v. a. mu-

Abarbeiten, v. a. z delom po-
služiti; sich —, v. n. z delom se
vtrúdit. | tvo dokončati.

Abarten, v. a. požeti, dožeti, že-

Abart, f. odrod, izrod.

Abarten, v. n. odroditi se.

Abartig, a. odrodjen.

Abbaden, v. a. speči, opéči. | pati.

Abbaden, v. a. okópati, obkó-

Abbalgen, v. a. dréti, odréti;
sich —, vtrúdit se.

Abbarbieren, v. a. obriti, briti.

Abbasten, v. a. oljúpiti, ljúpiti,
olikati, likati, ličiti. | obirati.

Abbitzen, v. a. jagode obráti u.

Abbeißen, v. a. odgrizáti, odgri-
zniti.

Abberufen, v. a. odpozváti, od-
poklicati, nazaj poklicati.

Abberufung, f. odpoziv, odpo-
zvanje, odpoklic, odpokli-
canje.

Abberufungs- a. odpozvávni.

Abbestellen, v. a. oporeči.

Abbestellung, f. oporeka. | gániti.

Abbetten, v. a. izberáčiti, izci-

Abbetten, sich, v. r. presiláti se.

- Abbezahlten, v. a. pláčati, izplá-
čati, popláčati; (nach und nach)
spopláčati, spoplačeváti.
- Abbezahlung, f. poplača, spo-
pláčanje. [pláčivni.]
- Abbezahlungss- a. poplačivni, spo-
- Abbiegen, v. a. pripógniti, pri-
seči. [bráz, podoba, slika, kip.]
- Abbild, n. obráz, obrázek, poo-
- Abbilden, v. a. obráziti, poobra-
ziti, izobráziti. [obráznik.]
- Abbildner, m. obrázár, slikár,
- Abbildung, f. poobraženie.
- Abbinden, v. a. odvézati; pre-
vézati.
- Abbiß, m. odgrizlej, odgrizek.
- Abbitte, f. odprošnja, prošnja
za zaméro. [siti za zaméro.]
- Abbitten, v. a. odprositi, pro-
- Abblasen, v. a. popihnuti, od-
pihniti.
- Abblättern, v. a. odlistiti, odlepe-
niti; listje zgubiti u. zgubivati.
- Abbläuen, v. a. namlátiti, om-
látiti, nabiti, nabrusiti, na-
svinkati.
- Abblühen, v. n. ocvéteti, ocvésti,
cvétje zgubiti u. zgubivati.
- Abbergen, v. a. izposódití, na
posóđ vzeti.
- Abbrand, m. pogorenje, požár.
- Abbrändler, m. pogorelec.
- Abbrechen, v. a. odlómíti, odlá-
mati, odtérgati; (den Baden)
odtérgati, vtérgati; (Blumen)
térgati, vtérgati; (die Rede)
pretérgati; premólknuti; (Häu-
ser) podréti, podirati; (an der
Zahlung) odtérgati, pritérgati.
- Abbrennen, v. a. požgáti, poži-
gati; paliti; — v. n. pogo-
réti, zgoréti.
- Abbreuiatur, Abbreuiren, f. Ab-
fürzung, Abfürzen. [vádití.]
- Abbringen, v. a. odprávití, od-
- Abbröckeln, v. a. oddrobiti, ra-
zdrobiti.
- Abbruch, m. odlómek, odtergá-
tek; (Haften) post; Abbruch
thun, postiti se.
- Abbrühen, v. a. opáriti, popáriti.
- Abbrunften, v. n. izgoniti se,
izpójati se. [tati, izkartáčiti.]
- Abbürsten, v. a. oščétati, izščé-
- Abbüßen, v. a. spokoríti, splan-
tati, pokóro délati. [ritva.]
- Abbüßung, f. pokóra, spoko-
- Abc, n. abecéda, azbuka.
- Abcbuch, n. abecedár, bukvár.
- Abcschüler, -schüler, m. abecedník.
- Abctafel, f. abecednica.
- Abconterfeien, f. Abmalen.
- Abcopiren, f. Abschreiben, Ab-
zeichnen.
- Abdachen, v. a. razkriti; fisch—
vísati, tvéziti, skloniti se.
- Abdachig, a. sklonit, skloniten.
- Abdachung, f. sklonitost, sklo-
nitnost. [diti, pregrádití.]
- Abdämmen, v. a. zajéziti, zagrá-
- Abdanken, v. a. odpustiti, po-
sloviti, slovo dati, ob službo
djati; — v. n. slovo vzeti,
službo odstávití u. pustiti, se
službe odréti. [slovitva.]
- Abdankung, f. poslovljenje, po-
- Abdankungs-, a. poslovitni, po-
slovivni.
- Abdankungsschein, m. poslovitno
pismo, poslovivni list.
- Abdecken, v. a. (den Tisch) raz-
kriti, raz mizo správití;
(die Haut abziehen) odréti,
dréti.

- Abbeßer, *m.* derec, merhodérec. živodér. [merhodránje.
- Abbeßerci, *f.* derija, deritva.
- Abbiennen, *v. a.* poslužiti, do-
služiti, odslužiti.
- Abbingen, *v. a.* čeno v pogodbi
zmánjšati u. vmláti.
- Abbißrutiren, *f.* Abstreiten.
- Abborren, *v. n.* vsahiti, vse-
hniti, posušiti se.
- Abbörren, *v. a.* posušiti, sušiti.
- Abbrecheln, *v. a.* ostrúgati.
- Abbrechen, *v. a.* odsúkati, od-
vertéti.
- Abbrechen, *v. a.* omláti, po-
mláti, domláti, mlatvo
dokonečati; (abprúgen) na-
mláti, nabiti.
- Abbringen, *v. a.* otéti, iztátniti.
- Abdruck, *m.* iztisk, izobraženje.
- Abdrucken, *v. a.* natátniti, na-
stámpati.
- Abdrücken, *v. a.* odtátniti; (ein
Gewehr) puško zasmoditi u.
zažgati, petelina spróžiti.
- Abefnen, *v. a.* izravnáti, pora-
vnáti. [vnánje.
- Abefnung, *f.* izravnanje, pora-
vnenje.
- Abeggen, *v. a.* povláčiti.
- Abend, *m.* večer; (Abessen) za-
pád, záhod.
- Abend, *a.* večerni; (westlich)
západni, záhodni.
- Abendarbeit, *f.* večerní posel,
večérno dílo.
- Abendbrot, Abendessen, *n.* ve-
čérja; zu Abend essen, večér-
jati. [tritt ein, mračí se.
- Abenddämmerung, *f.* mrak; die —
- Abendland, *n.* západna u. zá-
hodna zemlja.
- Abendländer, *m.* prebivávec za-
hodne zemlje u. západnih
krajev.
- Abendlich, *a.* večerní, zvečerní.
- Abendmahl, *n.* večérja; das heis-
lige —, sveto obhajilo.
- Abendmahlen, *v. a.* večérjati.
- Abendmahlgzeit, *f.* Abendmahl.
- Abendmusik, *f.* večérna godba,
večérnica.
- Abendröthe, *f.* večérna zarja.
- Abendstern, *m.* večérnica, ve-
čérna zvezda.
- Abendvölkler, *pl.* západni národí,
národí proti záhodu.
- Abendwärts, *ad.* proti sóněne-
mu záhodu.
- Abentheuer, *n.* čudna zгода,
čudna dogódba, spaka.
- Abentheurer, *m.* klatež, poté-
penec. [vit, čudoviten.
- Abentheuerlich, *a.* čuden, čudo-
viten.
- Aber, *c. pa, pak, alj, ali;* tode.
- Aberglaube, *m.* vraž, prázna u.
babja véra.
- Abergläubig, Abergläubisch, *a.*
vražen, babjovéren, prázno-
véren. [gič, vnovič.
- Abermal, *ad.* spet, zopet, vdru-
hovaní.
- Abermalig, *a.* zopeten, ponóv-
ljen.
- Abernten, *f.* Abärnten. [met.
- Aberwitz, *m.* neúmnošt, nespá-
nostení.
- Aberwigeßn, *v. a.* hlesti. [ten.
- Aberwichtig, *a.* neúmnen, nespáme-
nostení.
- Abfahren, *v. n.* odpeljáti se,
oditi. [voznja.
- Abfahrt, *f.* odhód, odid, od-
pádek, odpádec.
- Abfall, *m.* odpád, odstóp; od-
pádek, odpádec.
- Abfallen, *v. n.* odpásti; (von der
Religion) odstópiti.
- Abfangen, *v. a.* poloviti, vloviti.

Abfaffen, v. a. spisati, sostáviti.
 Abfasser, m. spisátel. [vlenje.
 Abfassung, f. spisanje, sostá-
 Abfaulen, v. n. odgnjiti.
 Abfaulung, f. odgnjitje.
 Abfäumen, f. Abfchäumen.
 Abfegen, v. a. pomésti, omésti,
 z metljo očistiti. [spiliti.
 Abfeilen, v. a. odpiliti, opiliti,
 Abfeilicht, n. odpilki. [právljati.
 Abfertigen, v. a. odprávití, od-
 Abfertigung, f. odpráva.
 Abfeuchten, v. a. namočiti, po-
 škröpiti. [podreći.
 Abfeuern, v. a. vstreliti, puško
 Abfinden, v. a. zadovoljiti; sích
 —, pogoditi se. [dovolítva.
 Abfindung, f. zadovoljenje, za-
 Abfischen, v. a. poribiti, izrihi-
 ti; (rinem etvaš) vzeti, otéti.
 Abfliegen, v. n. odletéti, zletéti.
 Abfließen, v. n. steči se, stékati
 se, iztéči, odtéči.
 Abfluß, m. odtók, odték. [kar.
 Abfordern, v. a. térjati kogar za
 Abfragen, v. a. spoprášati, spo-
 prašováti, poprašováti, vprá-
 šati, prášati, izpitati, pitati,
 izpitkovati, háрати, pobáрати.
 Abfressen, v. a. pojedíti, pojedá-
 dati. [mérzniti, zmérzniti.
 Abfrieren, v. n. premérzniti, od-
 Abfuhr, f. vožnja, odvožnja.
 Abführen, v. a. odpeljáti; (vom
 rechten Wege) zapeljáti, zavo-
 diti; (den Velt) čistiti.
 Abführend, a. čistiv, čistiven.
 Abführungsmittel, n. čistivni lek.
 Abfüttern, v. a. nakérmiti, na-
 siliti.
 Abgabe, f. predája, oddája; Steuer
 davk, dača, veča, štribra.

Abgang, m. odhód, odid; (Bere-
 lauf) prodája; (Mangel) po-
 máňkanje, máňkanje.
 Abgängig, a. pomanjkljiv, manj-
 kljiv.
 Abgeben, v. a. oddáti, oddajáti;
 sích —, pečáti se, pučáti se.
 Abgebrannt, a. pogorel.
 Abgehen, v. n. oditi; (verkauft
 werden) spečáti se; (mangeln)
 máňkati.
 Abgelegen, a. oddáljen, nepri-
 ročen, zabit; (vom Obste) ob-
 ležán, preležán.
 Abgelegenheit, f. oddáljenost,
 nepriročnost. [vpehan.
 Abgemattet, a. vtruden, spehan,
 Abgeneigt, a. odnágnjen, nepri-
 klónjen. [nepriklónjenost.
 Abgeneigtheit, f. odnágnjenost,
 Abgenúßt, a. iznošen, ponošen.
 Abgeordnete, m. poslanec, poró-
 čnik. [vóru.
 Abgeredeter Wafen, ad. po dogo-
 Abgesagt, a. ein — er Feind, očí-
 ten neprijátel, glavni sovrá-
 žnik.
 Abgesandte, f. Abgeordnete.
 Abgeschieden, a. sámoten, odló-
 čen, osámljen. [lóčenost.
 Abgeschlossenheit, f. sámota, od-
 Abgeschmack, a. neslán.
 Abgeschmacktheit, f. neslánost.
 Abgewinnen, v. a. v igri dobiti.
 Abgewöhnen, v. a. odvájati, od-
 váditi.
 Abgemöhnung, f. odvája, odváda.
 Abgezäumt, a. razbérzdán, raz-
 vjzdán.
 Abgezehret, a. kumern, seínžen.
 Abgießen, v. a. odliti, odlívati, od-
 lijati; (ausgießen) zlíti, zlijati.

Abgießung, *f.* odlitje; zlitje.
 Abglanz, *m.* odsjalek, osvit.
 Abglätten, *v. a.* vgladiti, vglajati, izgladiti. [ušti, poravnati.
 Abgleichen, *v. a.* zravnati, vprav-
 Abgleiten, *v. a.* abgleiten. *v. n.* spoderkniti, spolzniti se; odäterkniti.
 Abgott, *m.* malik, krivi bog, lajnjev bog; (Liebling) drago, duša. [vovërec.
 Abgötter, *m.* malikovávec, kri-
 Abgötteri, *f.* malikovanje, malikovavstvo, krivoverstvo.
 Abgötterin, *f.* malikovávka.
 Abgöttern, *v. n.* malikováti, krive u. lajnjeve boge moliti.
 Abgöttin, *f.* malikinja, kriva boginja. [vovëren.
 Abgöttlich, *a.* malikováven, kri-
 Abgraben, *v. a.* odkopati, odkopávati.
 Abgrämen, *sich, v. r.* žalostiti se.
 Abgrasen, *v. a.* popásti; pokositi. [ke postaviti.
 Abgrenzen, *v. a.* izmëjiti, mejni-
 Abgrund, *m.* brezen, brezen, prepád, globočina, gnjača.
 Abgunst, *f.* zavid, zavist.
 Abgunstig, *a.* zavidljiv, zavisten.
 Abgürten, *v. a.* razpásati, odpásati. [zlijek.
 Abguß, *m.* odliv, odlijek; zliv,
 Abhacken, *v. a.* posekati, odsékati.
 Abhalftern, *v. a.* razúdati.
 Abhalten, *v. a.* odverniti, odvráçati; (nicht zulassen) ne pripustiti. [vraçba.
 Abhaltung, *f.* odvernitva, od-
 Abhandeln, *v. a.* (Jemanden et- was) odtëržiti; (eine Materie)

pomënkovati se ÷ez kako rëç; govoriti u. pisati od kake reçi.
 Abhandlung, *f.* govorenje, razgovór, razpráva. [stermina.
 Abhang, *m.* nagnjenost, nadol;
 Abhangen, *v. n.* (von einer Gegend) viseti, tveziti; (abhängig sein) odviseti, zavseti.
 Abhängig, *a.* nagnjen; stern; (von Jemanden) zavisen, odvisen. [viselnost, tveznost.
 Abhängigkeit, *f.* odvisnost od-
 Abhärmen, *f.* Abgrámen.
 Abharrten, *f.* Abwarten.
 Abhärten, *v. a.* vterditi, vkrepiti, okrépçati; (das Eisen) kaliti. [ti, odmótati.
 Abhaseln, *v. a.* mócati, zmótati.
 Abhauen, *v. a.* posekati, odsékati; (das Gras) pokositi.
 Abhäuten, *v. a.* odréti, iz kože djati.
 Abheben, *v. a.* odvzdigniti, odvzdíci; (die Karten) prevzdíci, prevzdigniti.
 Abhelfen, *v. a.* dol pomagati; (einem Uebel) zlo odverniti.
 Abhelfer, *m.* pomoçnik, pomagáč. [vernitva.
 Abhelfung, *f.* odvernjenje, od-
 Abhobeln, *v. a.* ostrúgati.
 Abhols, *f.* Abgeneigt.
 Abholen, *v. a.* Jemanden, po koga iti, po kogar priti; (forttragen) odnesti.
 Abholzen, *v. a.* lës izsékati.
 Abhub, *m.* odvzdiglej, prevzdiglej.
 Abhuld, *f.* Abgeneigtbeit. [lëk.
 Abhülfe, *f.* pomoç, pripomoç,
 Abhülfen, *v. a.* izlúšiti, lušiti, izlúskati, luskati.

- Abhungern, *sih*, v. r. izglatovati se, stradati.
 Abhuren, *sih*, v. r. izkürvati se.
 Abhüten, *f.* Abweiden.
 Abirren, v. n. zajiti, zablódiiti.
 Abirrung, *f.* zablódenje.
 Abjagen, v. a. (etwas) odvzeti, odbiti. [sáti.
 Abkämmen, v. a. izčesáti, poče-
 Abkalben, v. n. otéliti se.
 Abkappen, v. a. podkléstiti, poseči, drevne verišče odrézati.
 Abkaufen, v. a. požvakáti, požvekáti.
 Abkauf, *m.* kúp, odkúp.
 Abkaufen, v. a. kupiti, odkupiti; *sih* —, odkupiti se.
 Abkäufer, *m.* kupec.
 Abkauflich, *kupljiv*, odkupljiv.
 Abkaufung, *f.* kúplenje, odkúplenje. [tva; izmét.
 Abkehr, *f.* povernilo, poverni-
 Abkehren, v. a. poméstii, oméstii; (jurúčerstatten) poverniti; (ein Uebel) odverniti.
 Abkehricht, *n.* smet, smetje.
 Abkehrung, *f.* pométanje, povernenje; odvernjenje.
 Abkeltern, v. a. izpréšati, spréšati, iziméti. [obirati.
 Abklauben, v. a. obráti, obérati.
 Abkleiden, *f.* Entkleiden.
 Abklemmen, v. a. priškreniti.
 Abklopfen, v. a. odtolčii, odtrúpiti; (durchprügeln) otépati, stepsti. [iščipati.
 Abknäpfen, v. a. odišpiti, od-
 Abknöpfen, v. a. razknóšjati, odknóšjati, odknépati, odgúmbati. [vézati.
 Abknüpfen, v. a. odvozláti, od-
 Abkochen, v. a. skubati, zvariti.

- Abkommen, *n.* v. vom Wege —, zajiti; von etwas — kej opustiti u. na stran djati; imit Jemanden) shajati; unter Bedingungen —, pogoditi se.
 Abkommen, *n.* pogodba; ein — treffen, pogoditi se: ein gültliches —, prijátelsko pomirenje. [dič, zarodič, vnuk.
 Abkömmling, *m.* potómek, ro-
 Abkräften, v. a. oslabiti, vslabiti.
 Abkrallen, Abkrägen v. a. opráskati, spraskati, odpráskati.
 Abkühlen, v. a. ohladiti, razhladiti, hladiti. [ven.
 Abkühlend, *a.* hladiven, obladi-
 Abkühlung, *f.* prehladenje.
 Abkünden, Abkündigen, v. a. oznániti, naznániti, proglastiti, oglasiti, razglasiti.
 Abkündigung, *f.* proglás, oglás, naznánjenje.
 Abkunft, *f.* rod, pleme, pokolenje; eine — treffen, pogoditi se.
 Abkürzen, v. a. prekrátiti, vkrátiti, okrášjati; den Lohn —, na plačilu odtérgati, plačilo vmanjšati. [tenje.
 Abkürzung, *f.* prekrátenje, vkra-
 Abkürzungszeichen, *n.* kratica.
 Abladen, v. a. raztovóriti, raztovárjati.
 Ablader, *m.* raztovárnik, težák.
 Abladung, *f.* raztovórenje, raztovárjanje.
 Ablager, *n.* prenočivališče, prenočišče, — halten, prenočiti.
 Ablass, *m.* izpust; — der Sünden, odpúšanje gréhov; kirchlicher —, odpústek; (der Ort,

- wo man das Wasser abläßt) zadel.
- Abiaš, *a.* odpustni.
- Abiašen, *v. a.* (her-) spustiti; (Wasser) izpustiti; (den Wein) odtočiti, odtakati; (am Preise) henjati, odstópiti; einem etwas —, komur kej odstópiti; *v. n.* od česar odstópiti.
- Abiašjahl, *n.* milostlivo leto.
- Abiašung, *f.* spuščenje; izpuščenje; odtakanje; odstóp.
- Abiativ, *m.* (bei den Lateinern) šesti padež, šesti sklon.
- Abiauf, *m.* odtók, odték; — des Jahres, konec leta; nach —, na koncu.
- Abiaufen, *v. n.* steči, odtéči, stekati se; (von der Uhr) steči; (von der Zeit) preteči; (sich enden) končati se; einem den Weg —, pretéči koga; einem den Rang —, prehitéti kogar v čem.
- Abiaugnen, *v. a.* zatajiti, vtajiti.
- Abiaufen, *v. a.* uši pojiskati, uši poklati. [védriti, očistiti.
- Abiautern, *v. a.* razbistriti, raz-
- Abiauterung, *f.* razbistrenje, očiščenje.
- Abiaeben, *n.* smert.
- Abiaeben, *v. n.* smert storiti, vmréti, konec vzeti.
- Abiaeden, *v. a.* oblizniti, oblizati, polizati. [zniti, prazniti.
- Abiaeten, *v. a.* sprazniti, izprá-
- Abiaegen, *v. a.* (von sich legen) na stran djati u položiti; die Kleider —, svleči se; einen Eid —, zaperséči, priséči, zaperségniti; Zeugniß —, pričati, svedóčiti; ein Gelübde —, zagovoriti se; den Degen —, meč odpásati; Rechnung —, račun položiti; (absenten im Gartenbau) grebenéčiti, grabati. [ca.
- Abiaeger, *m.* grebenica, vlačeni-
- Abiaegung, *f.* položenje; — des Eides, priséga; — des Zeugnißes, pričanje, svedočanstvo.
- Abiaehlen, *v. a.* odslóniti; (nicht annehmen) ne prijéti, odvrátiti.
- Abiaehlung, *f.* odslónenje; izgovór.
- Abiaehren, *f.* Abiaergen.
- Abiaeiten, *v. a.* odverniti, odvoditi; izvoditi, izpeljati.
- Abiaeiter, *f.* Blizableiter.
- Abialeitung, *f.* odvodjenje, odvodba; izvód. [vrácati.
- Abialenken, *v. a.* odverniti, od-
- Abialenkung, *f.* odvernjenje, odvernitva.
- Abialernen, *v. n.* einem etwas —, naučiti se kej od kogar.
- Abialesen, *v. a.* zbrati, brati, čitati; (abuchen) obrati, obirati; die Raupen von den Bäumen) iztrébiti, trebiti.
- Abialesung, *f.* branje, čitanje; obiranje; treblenje.
- Abialesern, *v. a.* izročiti, izporočiti, predati.
- Abialeserung, *f.* izročenje, izporočilo, predaja.
- Abialöschen, *v. a.* pogasiti; izbrisati, razbrisati.
- Abialösen, *v. a.* odréšiti, odvézati; (eine Waage) izméniti, preméniti; (eine Kanone) zažgati, zasmoditi, izstreliti.
- Abialösung, *f.* odréšenje, odréšitva, odvezanje; preména, izména.

Abtügen, *f.* Abläugnen.
 Abmachen, *v. a.* (loš mačen) od-
 vézati, razrešiti; (fertig ma-
 chen) dokončati, dodělati, iz-
 gotoviti; einen Streit —, po-
 miriti se, pogoditi se. [se.
 Abmagern, *v. n.* hujšati, činžati
 Abmähen, *v. a.* pokositi, poseči
 Abmahlen, *v. a.* zmleti, somléti.
 Abmahnen, *v. a.* odsvétvati, od-
 vršati. [ziti.
 Abmalen, *v. a.* poobráziti, obrá-
 Abmárgeln, *v. a.* oslabiti, raz-
 slabiti, slabiti.
 Abmárgelung, *f.* slabenje.
 Abmaršch, *m.* odhód, odid.
 Abmaršchieren, *v. n.* oditi, od-
 hajati.
 Abmarnen, *v. a.* izmučiti, mu-
 čiti.
 Abmatten, *v. a.* vtruditi, utru-
 diti, vgnati, vslabiti.
 Abmattung, *f.* vtrudenje, vгна-
 nje. [lati.
 Abmeißen, *v. a.* z dletom obde-
 Abmerken, *v. a.* opáziti, zapáziti.
 Abmessen, *v. a.* izmériti, zméri-
 ti, mériti. [dati u. vzeti.
 Abmieten, *v. a.* najéti, v najém
 Abmietter, *m.* najémnik.
 Abmüden, *f.* Abmatten.
 Abnagen, *v. a.* oglodati, ogrizti,
 glodati, grizti.
 Abnähren, *v. a.* obšiti, sošiti,
 všiti, podšiti.
 Abnahme, *f.* odjémanje, vmanj-
 šanje; (Wangel) pománjka-
 nje; (Verkauf) prodája; (Ein-
 wohnahme) odvzétje.
 Abnehmen, *v. a.* den Gut —, od-
 kriti se; ein Geld —, ud od-
 rézati; (abkaufen) kupiti, po-

kúpiti, (hinwegnehmen) odvzé-
 ti, proč vzeti; den Bart —,
 obriti se; (vom Monde) pada-
 ti, pasti, doljemati, dolvzétí;
 den Sattel —, odsedlati; —
 v n. pománjkovati, propá-
 dati, zmanjšati se.
 Abnehmer, *m.* kupec.
 Abnehmung, *f.* (— des Mondes)
 pádanje, doljemánje; (— der
 Kräfte) propádanje, odjéma-
 nje; (Kaufung) kupovánje;
 — des Sattels, odsedlánje.
 Abneigung, *f.* odnágnenje, od-
 nágnjenost, nepriklónjenost,
 merinja. [po sili otéti.
 Abnóthigen, *v. a.* otéti, izsiliti,
 Abnóthigung, *f.* otétje, izsilenje.
 Abnügen, *v. a.* ošpógati, izno-
 siti, ponositi. [ienje.
 Abnützung, *f.* ošpóganje, ponó-
 Abonnement, *n.* predbrójenje,
 predplácanje.
 Abonnent, *m.* predbrójník, pred-
 brojtel, deléžnik. [slati.
 Abordnen, *v. a.* odposlati, po-
 Abortiren, *v. a.* izvreci. [vzeti.
 Abpachten, *v. a.* najéti, v najém
 Abpachen, *f.* Abladen.
 Abpachtung, *f.* Abladung.
 Abpreinigen, *f.* Abmarnen.
 Abpfählen, *v. a.* obkoliti, kole
 nabiti.
 Abpflöcken, *v. a.* obstebraťi,
 konéne stebre postaviti u.
 staviti.
 Abpflücken, *v. a.* vtergati, tergati.
 Abpflückung, *f.* terganje, terga-
 tva.
 Abpflügen, *v. a.* odorati.
 Abplagen, *f.* Abmarnen.
 Abplagen, Abpressen, Abpressen, *v. n.*

odskočiti, odšterkniti, odle-
teti, odbiti se.
Abpreffen, v. a. izprešati, spre-
jati; fig. s silo otéti, izsiliti.
Abprügeln, v. a. otépsti, pre-
tépsti, naigati.
Abpuhen, v. a. očistiti, izčistiti;
(das Licht) vsekniti, vtreniti;
(die Stiefel) očediti, osnažiti;
(die Bäume) otrébiti, iztré-
biti.
Abquälen, f. Abmartern. [mati.
Abrahmen, v. a. posneti, posné-
Abrahmen, v. a. odsvétvati, od-
svetovati, kogar od česar
odgovárjati.
Abrethung, f. odsvét, odsvétva-
nje, odgovárjenje.
Abrauben, v. a. obrópati
Abräumen, v. a. očistiti, izčisti-
ti; (den Tisch) razkriti, raz-
praviti.
Abrechnen, v. a. odračúniti, ob-
račúniti; na račun odbiti.
Abrechnung, f. odračún, obra-
čúnjenje.
Abrede, f. dogovor, zagovor,
obgovor, ugovor; in — stés-
len, tajiti.
Abreden, v. a. odgovárjati u. od-
govoriti koga od česar.
Abreiben, v. a. obréti, obriba-
ti, ribati.
Abreibung, f. obrétnje, ribanje.
Abreise, f. odhód, odid, odpo-
tvánje.
Abreisen, v. a. oditi, odpotvá-
ti, od doma odríniti, se na
pot podáti.
Abreißen, v. a. odštergati, pre-
štergati; (Kleider) razštergati,
razcápati; (Fäuser) podréti;

podérati, podírati; — v. n.
odštergati se, vtergati se, pre-
štergati se.
Abrichten, v. a. priučiti, naučiti.
Abrichtung, f. priučénje, nauk,
priuk. [jo oljúpiti.
Abriben, v. a. odskórajati, skor-
Abribig, a. abribigés Brod, zdut
kruh. [stekati se.
Abrienen, v. n. odtéci, steči,
Abriß, m. osnóva, načert, očér-
tek načertje.
Abritt, m. odjezd. [olikati.
Abrollen, v. a. razkótati; (Wäsche)
Abrollen, v. a. oprážiti, pražiti.
Abrollern, v. a. odvesláti, odjá-
drati. [živ, poklic.
Abwurf, m. odklic, odpoklic, od-
Abwrufen, v. a. (von einem Orte)
odklicati, nazaj poklicati, od-
pozváti, nazaj pozváti; (von
Machtwächtern) preklicati, pre-
klicovati, napovédati, napo-
vedovati. [živni.
Abwurfge, a. odklicávní, od-
Abwunden, v. a. zokrógliti, zó-
bliti. [kroglina.
Abwundung, f. zokrógljenje, zo-
Abwupfen, v. a. oskúbiti, skubsti,
opipati, pipati, opuljiti, pulji-
ti, očúpati, čupati.
Abwutschen, f. Abglitschen.
Absage, f. odpóved, oporeka,
odpovédanje.
Absagen, v. a. odpovédati, ope-
reči; (verfagen) odréci.
Absagung, f. Absage. [gati.
Absagen, v. a. odžagati, razžá-
Absatteln, v. a. odsedláti, raz-
sedláti.
Absatz, m. prestánk, odstava;
(Abtheilung) razdélk, oddélk;

- (an Schuhen) peta, zapétek, napétek; (Verkauf) prodája.
- Abſaugen, *v. a.* posesáti, odse-
sáti, izsisáti.
- Abſaugen, *v. a.* dète odstávití.
- Abſchaben, *v. a.* ostérgati.
- Abſchabſel, *n.* ostérgátek, ostrúžek
- Abſchaffen, *v. a.* (eine Sache) od-
právití, odstávití; (eine Per-
ſon) odpustití; (ein Geſeß) pre-
klicáti.
- Abſchälen, *v. a.* (Kerſel, Birnen,
Rüben) ljupití, oljápiti; (Rüſſe)
lušiti, izlušiti; (Weidenruthen,
Bäume) heliti, obélití; (den
Wais) likati, olikati, dušéiti,
odušéiti, okružiti. [ojstrití.
- Abſchärfen, *v. a.* zojstrití, po-
- Abſchärren, *v. a.* oddérzati, od-
grébstí, odgrébati, odkopáti.
- Abſchäufeln, *v. a.* z lopáto od-
grábití.
- Abſchaum, *m.* (eine Flüſſigkeit)
pene, odpének; (das Schlech-
teſte ſeiner Art) izvéržek, izvérg,
izmet, smetje, derhál.
- Abſchäumen, *v. a.* popéniti, pene
odvžéti.
- Abſchreiben, *v. a.* odlóčiti, razló-
čiti, ločiti; — *v. n.* vmirati,
vmréti.
- Abſcheiden, *n.* ſmert.
- Abſcheidung, *f.* ločenje, ločitva.
- Abſchein, *f.* Abglanz.
- Abſcheren, *v. a.* (Schafe) ostriči,
striči; (den Bart) obriti, bri-
ti; (Luſch) ohrezati, ohre-
zováti. [merzost.
- Abſcheu, *m.* stud, ostúda, groza,
- Abſcheulich, *n.* ostúden, gnju-
sen, gerd, grozen, sporen,
omerzljiv.
- Abſcheulichkeit, *f.* ostúdnost, gnju-
sost, gerdost, spornost.
- Abſchicken, *v. a.* odposláti, od-
pošljati.
- Abſchick, *m.* slovo, poslávljenje,
slovovzétje, slovodánje, raz-
stanek; Abſchick nehmen, po-
sloviti se, slovo vzeti; — ge-
ben, slovo dati, posloviti.
- Abſchießen, *v. a.* (abſchuern) streliti,
vstreliti, (von Kleidern) barvo
spremeniti u. puſtiti, prebár-
vati se.
- Abſchiffen, *v. n.* odjádrti, z barko
odriniti, odládjati, odbárkati.
- Abſchildern, *v. a.* popisati, orisati.
- Abſchilderung, *f.* popis, oris.
- Abſchinden, *v. a.* odréti, odéra-
ti, treti; ſich —, se s poslom
ubijati u. ubiti.
- Abſchirren, *v. a.* razprávití, raz-
právljati, razpreči, razprégati.
- Abſchlagen, *v. a.* zakláti, pok-
láti, zadávití, podávití.
- Abſchlag, *m.* (abgeſchlagene Dinge)
odklátek; (in der Rechnung)
odračún; auf —, na račún.
- Abſchlagen, *v. a.* odvdárití, od-
bití, odklátití, klatiti; (einen
Angriff) odbiti; das Waſſer —,
vodo puſtiti, poſcáti se, sca-
ti; eine Bitte —, odréči; (den
Kopf) odčékatí; (ein Glied)
odtréti, odtrápití.
- Abſchlägig, *n.* odrečljiv; eine ab-
ſchlägige Antwort bekommen,
nič ne dobití.
- Abſchläglich, *n.* u. ad. na račún.
- Abſchlämmen, *v. a.* popláhniti,
izplákniti, poliniti.
- Abſchleifen, *v. a.* odbrúſiti;
zbrúſiti, nabrúſiti.

Abſchleifung, *f.* zbrušenje, zbrusiva

Abſchließen, *v. a.* odkleniti, odklépati, odpéti, odpenjati; (die Thüre) zakleniti, zapréti; einen Vergleich —, pogoditi se; Waffenſtillſtand —, pomiriti se, mir u. primirje storiti.

Abſchlürfen, *v. a.* odsérkati, poſérkati, serknuti. [sverha.

Abſchluß, *m.* dovérenje, konec, Abſchmeißend, *a.* pokvárjen, neslán.

Abſchmeißeln, *v. a.* s prilizová-
njem od kogar kej dobiti, u.
iz kogar kej izcukati.

Abſchmierern, *v. a.* obmázati, namázati.

Abſchnallen, *v. a.* odkópčati, od-
inólati.

Abſchneiden, *v. a.* odrézati, pre-
rézati, razrézati; Getreide —,
požéti; einem die Hute —, ko-
ga osirati, oprávljati, oſčáv-
ljati; (unten —) podrézati,
spodrézati.

Abſchneidung, *f.* odrézanje, pre-
rezanje; požétva; osiranje,
oſčávlanje; spodrezanje.

Abſchnellen, *v. n.* odskočiti, od-
šterknuti.

Abſchnitt, *m.* obréz, odréz, pre-
rez, obréza, odréza, prereza,
spodrez; (in Büchern) déł, raz-
délk, razdél, oddél, oddélk,
část, odsek, élanek, odrézik.

Abſchnitzel, *pl.* obrézki, odrézki.

Abſchnüren, *v. a.* odvézati, razréšiti.

Abſchöpfen, *v. a.* odsnéti, od-
snémati, odérepáti, izérepáti.

Abſchrecken, *v. a.* ostrášiti, pre-
strášiti, oplášiti. [pisati.

Abſchreiben, *v. a.* prepisati, iz-

Abſchreibebüch, *f.* pisnina, pi-
sarina.

Abſchreiber, *m.* prepisátel, pre-
pisováč, prepisáč.

Abſchreien, *ſich, v. r.* nakričati
se, nadréti se.

Abſchrift, *f.* prepis, prepisek,
izpis, izpisek. [pisano.

Abſchriftlich, *ad.* v prepisu, pre-

Abſchuß, *m.* (— deß Waſſerſ) pá-
danje; (— deß Bergeſ) stermi-
na, stermec, stérnota.

Abſchüßig, *a.* stern, sternén,
stermenit. [stermina.

Abſchüßigkeit, *f.* stermenitost,

Abſchütteln, *v. a.* odrésti, otré-
sti.

Abſchütten, *v. a.* (etwaß Flüßigeſ)
odliti, odlijati, odlivati; (et-
waß Trockeneſ) odsipati, odsi-
povati.

Abſchwärzen, *v. a.* počérniti.

Abſchwäſen, *v. a.* izlagáti, izmá-
miti.

AbſchwEIFen, *v. n.* távati; vklo-
niti se.

Abſchwemmen, *v. a.* opráti, oplá-
hniti, spopláhniti, oplákniti,
opláviti.

Abſchwören, *v. a.* (ſchwören) za-
perséči; (ſich loſ ſagen) od-
perséči, se s perségo odreči;
eine Religion —, véro zatajiti,
se vere odreči. [tájenje.

Abſchwörung, *f.* zaperséga; za-

Abſegeln, *v. n.* odjádrati, od-
vesláti, odládjati, po vodi
odpeljati se.

Abſehen, *v. n.* (hinwegſehen) proč
gledati, na stran gledati; einem
etwaß —, gledajoč se kar od
kogar naučiti; (im Sinne ha-

- ben) naméniti; es ist auf dich abgesehen, tebi je naménjeno.
- Absehen, *n.* naména, naméne-nje, volja, naméra.
- Absehen, *v. a.* ocediti, procediti, precediti, ocejati, procejati, cediti.
- Abseite, *f.* samota; auf der Abseite, na samim, v samoti, na strani.
- Abseitig, *a.* samotén, nastránski odločen, odseben.
- Abseits, *ad.* odstrani, na strani, na samim, odsebeno.
- Absenden, *v. a.* odposlati, poslati, na pot poslati.
- Absender, *m.* pošiljač. [nje.]
- Absendung, *f.* odposlanje, posla-
- Abfengen, *v. a.* posmoditi, popaliti, osmoditi.
- Abfensen, *v. a.* (herunterfensen) pripogniti, priseči; (im Gartenbau) grebeničiti, vlačeni-ce saditi, grobati.
- Abfenser, *m.* grebenica, vlačeni-ca.
- Abfegen, *v. a.* odstáviti, na tla položiti; (verkaufen) prodati, prodajati, predati, predajati; vom Dienste —, iz službe pahiti, od službe odstrániti; vom Lande —, odmakniti se od kraja; im Neben —, govor pretérgati, oddehniti se; ohne abzufegen, bez prestánka, nepreneháma.
- Abfegung, *f.* odstáva, odstá-vljenje; prodaja, prodánje; odstránenje; prestánek.
- Abfein, *v. n.* daleč biti, nepri-čijóé biti.
- Abficht, *f.* namén, naméra, volja, cilj, namisel, in der —, záte-gavoljo.
- Abfichtlich, *ad.* nalaš, nalašé.
- Abfiebern, *v. a.* prosjati, presjati. [ovariti.]
- Abfiebern, *v. a.* zvariti, skuhati,
- Abfingen, *v. a.* peti, zapéti, odpéti.
- Abfischen, *v. a.* odsésti; — *n.* od-séda.
- Abfjelut, *a.* samovlásten.
- Abfölviren, *v. a.* odpustiti, opró-stiti, odrésiti. [iv.]
- Abfonderbar, *a.* odločljiv, odloč-
- Abfonderlich, *f.* Befenders.
- Abfondern, *v. a.* odlóčiti, raz-lóčiti, izlóčiti. [čítva.]
- Abfonderung, *f.* odloček, odlo-
- Abfalten, *v. a.* odcépiti, odká-lati.
- Abfpannen, *v. a.* (Pferde) izpré-či, spreči, izprégniti, raz-préči; (den Geist, die Kräfte) oslabiti, slabiti; (tödmachen) odpéti, odtégniti.
- Abfpannung, *f.* izpréga, izpré-enje; oslabljenje; odpétje, odtégnenje. [viti.]
- Abfpámmen, *v. a.* odojiti, odstá-
- Abfpánstig, *a.* nepriklónjen, ptuj, osóren.
- Abfpáren, *v. a.* odhrániti, pri-hrániti, pristéditi.
- Abfpfeisen, *v. a.* nasiti, nahrá-niti, nakérmiti, napítati; (festig essen) snesti, pojediti.
- Abfpfeilen, *v. a.* odigrati.
- Abfpinnen, *v. a.* odprésti, spre-sti; (eine Schuld) s prédenjem popláčati. [siti.]
- Abfpischen, *v. a.* zojstriti, pribú-
- Abfprache, *f.* Abrede.

Abstrechen, *v. a.* (einem etwas) odréci, odvzeti; (die Hoffnung) vzeti; das Leben —, k smerti obsódi; einem Kranken das Leben —, nad holnim obúpati — *v. n.* razsódi.

Abstreifen, *v. a.* podpréti, podpirati.

Abstringen, *v. n.* odskoóiti, odskakati; (atyrallen) odskoóiti, odletéti, odátérkniti; (plazgen) počiti, vtergati se; (von Semandes Partei) odstópiti, odpásti.

Abzproffen, *f.* Abstammen.

Abzproßling, *f.* Abzómmling.

Abzprung, *m.* skok, odskok; poka; das ist ein großer —, velika je razlika.

Abzspulen, *v. a.* odmótati, motati, namótati, zmotati.

Abzspúsen, *v. a.* políniti, popláhniti, splahniti, splakniti, opráti, omiti, poplahnováti omivati.

Abzspuler, *m.* odmotálec.

Abzstammen, *v. n.* proizíti; er stammt von Landleuten ab, on je kmetijskega rodú, od kmetov proizide.

Abzstammung, *f.* rod, proishod, pokolenje, koléno.

Abzstand, *m.* (Unterschied) razlóček, razlika, različnost; odstóp.

Abzständig, *a.* različén, razlóčen.

Abzstatten, *v. a.* Danf —, zahváli se; Besuch —, obiskáti; einen Gruß —, pozdráviti; (eine Schuldigkeit) dopólniti, izpólniti.

Abzstattung, *f.* zahválenje, zahvá-

la; obiskánje; pozdrávenje; dopólnenje.

Abztauben, *v. a.* odprásiti, izprásiti, prah pomésti u. pométati.

Abzstechen, *v. a.* (schlafen) zakláti, pokláti, kláti; (den Haß) pre-rézati, zadáviti, zagérciti; eine Karte — vbíti.

Abzstehen, *v. n.* (ablassen) odstópiti, odjénjati; (von Bäumen) vsáhniti, posúšiti se, osúšiti se, sušiti se; (von Fischen) pogíniti; (von Sprihen) zastáti se, prestáti se. [pokrásti.

Abzstehlen, *v. a.* vkrásti, okrásti,

Abzsteigen, *v. n.* zlesti, odlésti, odsésti.

Abzsteigequartier, *m.* prenoóise, prenoóivalise. [viti.

Abzstellen, *v. a.* odstáviti, odprá-

Abzsterben, *v. n.* vmréti, odvmréti, zavmréti, vmirati, pogíniti; (von Pflanzen) vsáhniti, sahniti; (an den Gliedern) otérpniti premréti, odrevenéti.

Abzsterben, *n.* smert, odvmréti.

Abzstimmen, *v. a.* glasováti, pomenkovánje po glasih dokončáti.

Abzstoßen, *v. a.* odtóléti, odtrúpiti, odbíti, odríniti; (eine Schuld) plačati, platiti.

Abzstoßend, *a.* osóren, opóren, okóren, spóren.

Abzstratt, *a.* posnét. [manje.

Abzstraction, *f.* posnétje, posné-

Abzstrafen, *v. a.* pokáráti, pokazniti, kazniti, kaštigati.

Abzstrafung, *f.* pokáranje, kazen, kaštiga. [némati.

Abzstrahiren, *v. a.* posnéti, pos-

- Abstreichen, *v. a.* (mit Ruthen) pretépsati, stepsti, pretépati; (Getreide von der Maß) zgladiti.
- Abstreifen, *v. a.* (Blätter) osmukati, smukati; (die Haut) od-réti, dreti, odírati.
- Abstreiten, *v. a.* (seinem etwas) iz-právdati, ne pripustiti. [titi.
- Abstriegeln, *v. a.* očesáti, počee-Abstrufen, *v. a.* na stopnje raz-rediti.
- Abstumfen, *v. a.* zatopiti, ob-topiti; (den Geist) zadušiti.
- Abstumpfung, *f.* topóst; (— der geistigen Kräfte) spavanje, spa-vačivost [stermec, stermina.
- Absturz, *m.* propást, prepád.
- Abstürzen, *f.* Hinabstürzen.
- Abstutzen, *v. a.* prirézati, odréza-ti, osakáti, prikráti.
- Abtufen, *v. a.* (ablefen) obráti, obirati, obérati; (durchtufen) preiskáti, preiskováti.
- Abtuch, *m.* ovárek, opárek, po-párek. [slajšati, oslajšati.
- Abtuschen, *v. a.* osladiti, sladiti.
- Abt, *m.* opát, abát.
- Abtafeln, *v. a.* razpravljáti, raz-práviti brodogje.
- Abtanzen, *sich, v. r.* naplesáti se, izplesáti se, narájati se.
- Abtei, *f.* opatija, opatovina, abatija.
- Abteifisch, *a.* opátov, opátovski.
- Abtheil, *m.* děl. [deliven.
- Abtheilbar, *a.* razdéliteln, raz-Abtheilen, *v. a.* razdéliti, predeliti, děliti, pregraditi, graditi. [tel.
- Abtheiler, *m.* dělivnik, razdél-Abtheilung, *f.* razdéljenje, raz-delitva, razdélk; predal.
- Abtheilungszeichen, *n.* razdélje, znamnje razdelitve.
- Abthun, *v. a.* (ein Kleid) proč-djati, na stran položiti; (weg-schaffen) odprávi; (beendigen) dokončáti, končáti, dové-ršiti.
- Abthügen, *v. a.* (Schulden) poplá-čati, plačati, platiti, spoplá-čati, spopláčeváti.
- Abtiffin, *f.* opatica.
- Abtöden, *v. a.* vmoriti, moriti.
- Abtrag, *m.* obnošnja, ponoš-nja; (Zahlung) plača, poplá-čá, popláčilo, platež.
- Abtragen, *v. a.* (Kleider) obno-siti, ponositi, iznositi; (ein Gebäude) podréti, razrúšiti, raznésti, porúšiti; podérati, razruševáti, raznášati; (eine Schuld) plačati, popláčati, pla-titi; (Speisen) odnésti, odno-siti, odnášati.
- Abtragung, *f.* obnošnja, obno-šenje; razrušenje; popláča-nje; odnášanje. [ljati.
- Abträufen, *v. n.* skápati, skap-Abtreiben, *v. a.* odgnáti, odgá-njati, odpoditi; (das Vieh) zaverniti, završčati; (durch-mischen) preméšati; (das Sil-ber) očistiti, čistiti.
- Abtrennbar, *a.* razločiteln, raz-ločljiv, odločljiv.
- Abtrennen, *v. a.* odporjati, raz-porjati; odlóčiti, razlóčiti.
- Abtreten, *v. a.* pohoditi, poteptáti, poceptáti, pomandrati; (einem etwas) prepustiti, izročiti, zaupati, predáti, odstópiti; — *v. n.* odstópiti, oditi; (von etwas ablassen) odstópiti, od-

- jenjati; den Dirš —, proso
meti, ométi.
- Abtretung, *f.* poteptánje, po-
mandranje; prepuiénje, iz-
ročilo, zaúpanje; odjénjanje.
- Abtrieb, *m.* odgnánje; izseka-
nje [ljati, odkapljevati.
- Abtriefen, *v. n.* kápati, odkáp-
Abtrinken, *v. a.* odpiti.
- Abtritt, *m.* odstóp; (heimliches
Gemach) postraniše, straniše,
srališe.
- Abtrittsgeld, *n.* odstopnina.
- Abtrocknen, *v. a.* posušiti, osu-
šiti, sušiti. otreti; — *v. n.*
posušiti se, osušiti se, suši-
ti se.
- Abtröpfeln, abtropfen, *f.* Abtriefen.
- Abtrozen, *v. a.* s klubovánjem,
zadobiti u. odvzeti.
- Abtrumpfen, *v. a.* (im Spiele)
vhití; jeman —, komu pri-
stojno odgovoriti, komur res-
nico pokazati.
- Abtrünnig, *a.* odpaden, odpadel.
verolómén; — werden, od-
pásti, odstópiti, odreči se;
— machen, vzrok biti, da
kdo odpade.
- Abtrünnigkeit, *f.* nevéra, vero-
lómstvo, odpádnost.
- Abtrünniger, *m.* odpádnik, od-
stópnik. [sóditi, osóditi.
- Aburtheilen, *v. a.* odsóditi, raz-
Abverdienen, *v. a.* zaslužiti, po-
služiti.
- Abverkündigen, *v. a.* napovédati,
naznániti; (eine Heirath) o-
klicati. [odhajati.
- Ab- und zugehen, *v. n.* pri- in
- Abwägen, *v. a.* potéhtati, téhta-
ti, zvágati, vagati; izméríti;
- (etwas von einer größeren Menge)
odméríti, odvagati, odtéhta-
ti; *fig.* premisljovati, misliti,
soditi.
- Abwahlen, *v. a.* ovaljati, valjati.
- Abwälzen, *v. a.* odvaliti, zvali-
ti; *fig.* etwas von sich —
opravičiti se, oprásti se.
- Abwandelbar, *a.* spregljiv, spre-
zaven. [zati.
- Abwandeln, *v. a.* spregati, spre-
Abwandlung, *f.* sprezanje, sprega.
- Abwärmen, *v. a.* ogréti, greti.
- Abwarten, *v. n.* počakati, pričá-
kati, čakati; — *v. a.* (vfliegen)
streči, postréči. [postrežba.
- Abwartung, *f.* čakanje; strežba.
- Abwärts, *ad.* v niz, na zdol,
pod sé.
- Abwaschen, *v. a.* omiti, vmiti, o-
práti, práti, pomiti, vmivati.
- Abwaschfaß, *f.* Waščbecken.
- Abwaschwasser, *f.* Wašchwasser.
- Abwaschung, *f.* vmitje, vmivanje.
omitje.
- Abwechseln, *v. a.* méniti, pre-
méniti, izméniti, očrédiťi,
črédiťi; — *v. n.* črediti se,
verstiti se, menjati se.
- Abwechselnd, *a.* premenjaven,
očreden. [ména, čredenje.
- Abwechslung, *f.* menjanje, pro-
Abweg, *m.* stranski pot, od-
potje; (Ummweg) ovink; (Weg-
irrun) zmota; auf Abwege ge-
rathen, zablóđiti, zajti.
- Abwegig, *a.* odpóten, nastránski.
- Abwegig, *ad.* iz pota, raz pot.
- Abwehen, *v. a.* odpihnuti, od-
mahati, spulniti.
- Abwehr, *f.* zabrána, bramba,
obrána.

- Abwehren, *v. a.* vbrániti, odgnáti, odbíti; (nicht zulassen) prepovédati, zabrániti.
- Abweichen, *v. a.* (weich machen) namočiti, zmočiti.
- Abweichen, *v. n.* odstópiti; (sich unter(scheiden) rozděliti se, različno hiti. [šek, razlika.
- Abweichung, *f.* odstóp; razlo-
- Abweiden, *v. a.* popásti, spasti; (vom Bische) pojediti, snesti.
- Abweisen, *v. a.* odmótati, zmótati, mótati.
- Abweisen *v. a.* odprávití, odprávljati, pred sé ne pustiti.
- Abweisen, *v. a.* pobéliti, obéliti, béliti.
- Abwessen, *v. n.* zveniti, ovéniti, véniti, vsahnúti, sušiti se.
- Abwenden, *v. a.* odverniti, odvrátiti, odvrácati, odorávljati.
- Abwendig, *a.* odnagnjen, odvernjen, nepriklónjen, tuj; — machen wollen, odvrácati, odgovárjati. [vrácanje.
- Abwendung, *f.* odvernénje, od-
- Abwerfen, *v. a.* odvréči, zvréči; viel —, mnogo donosíti, mnogo dobička dati; das Loch —, se jarma znebiti u. osvoboditi. [zócén.
- Abwesend, *a.* nepričijóš, nena-
- Abwesenheit, *f.* nepričijóšnost, nenazócénost.
- Abwezen, *v. a.* nabrúšiti, po-brúšiti, obrúšiti; (Kleiber) ogúliiti, oglodáti.
- Abwischen, *v. a.* otépsti, nabiti; (Schuhe) osnážiti, očéditi.
- Abwischen, *v. a.* odmótati, mótati; (Sarn auf einen Knaul
- navijati, vijati; (auseinanderwickeln) razviti, odviti, odvijati.
- Abwinde, *f.* motovilo.
- Abwinden, *f.* Abwischen. [brísati.
- Abwischen, *v. a.* obrísati, po-
- Abwischstuch, *n.* brísalo, brísávka, brísáča, obrísáč. [zadobiti.
- Abwuchern, *v. a.* z voherníjo
- Abwürdigen, *v. a.* ob vrédnost spraviti, ponižati.
- Abwürdigung, *f.* ponižanje.
- Abwurf, *m.* proizvod, dohódek.
- Abwürgen, *v. a.* zadáviti, zadúžiti, zagušiti. [liti, pošúpati.
- Abwürzen, *v. a.* začíniti, zabé-
- Abzahlen, *f.* Bezahlen.
- Abzahler, *f.* Bezahler.
- Abzahlung, *f.* Bezahlung.
- Abzählen, *v. a.* (hinweg zählen) odštetí, odštevati; (herzählen) preštetí, zeštetí, štetí, izbrójiti. [diti.
- Abzapfen, *v. a.* spustíti, odce-
- Abzäumen, *v. a.* razbérzdati, razúzdati. [diti, zagradiiti.
- Abzäumen, *v. a.* pregradíti, ogra-
- Abzausen, *v. a.* razcúpati, razčódrati.
- Abzehren, *v. a.* sušiti, posušiti; — *v. n.* sušiti se, hirati, činžati se. [ca.
- Abzehrung, *f.* jetika, dera, suš-
- Abzeichnen, *v. a.* narísati, načértati; (einen gewissen Punkt) zaznamjati, zaznamvati, zaznáčiti.
- Abzeichnung, *f.* narísanje, načértanje; (das Gezeichnete) načertek, čertež.
- Abziehen, *v. a.* odtégniti, den-Dut —, odkrítí se; (von einer

Summe) pritérgati, odtérgati; (einen von etwas) odvoditi; (Wein, Bier) pretočiti, pretakati; (die Haut) odréti, dréti, odérati; (die Hand von einem) odstáviti koga, zapustiti koga; (ein Messer) vgladiti, pótégniti; (abdrucken) natiskati, natiskati, tiskati; (in der Kochkunst) odštévati; — v. n. oditi, se na pot podati; von der Wache —, izméniti se; aus der Wohnung —, izseliti se, preséliti se, seliti se.

Xbzieslen, v. n. naméniti na kar, naméřiti na kar.

Xbzirčérn, v. a. s iestilam izmériťi u. méřiti.

Xbzug, m. odhod; (Himwegnahme) odtergátek, odvzétje.

Xbzwacken, f. Xbziwiden.

Xbzwacken, f. Xbziwiden.

Xbziwiden, v. a. odvičéniti, odšipniti, odšvékniti. [diti.

Xbziwingen, v. a. izšiliti, iznu-

Xcademie, f. Akademie.

Xcent, m. naglásek, naglás.

Xcentuiten, v. a. nagláse zapísati. [ceptácia

Xception, f. primljenje, ak-

Xceptiren, v. a. primiti, akceptirati.

Xcessivisch, a. pristopen.

Xcess, f. Zutritt. [dénčia.

Xcidenz, f. pridohódek, akci-

Xctise, f. dača, harmica, akciz.

Xctiseinnehmer, m. harmičár, dačár.

Xctištube, f. harmičárnica.

Xccord, m. glas, soglasje, akord; pogodba.

Xccurat, a. točen.

Xccurateſſe, f. točnost.

Xccusatio, m. toživen, tožiteljni, četerti padež.

Xch, t. ah! oh! joj! gorjé! joj-mene, vajme!

Xchat, m. agát.

Xchse, f. os, osovina, podvóz.

Xchsenblech, n. šinja, šina.

Xchsnagel, m. osnik, lunik.

Xchſel, f. rama, pleče, pazuha, pazduha; unter die — nehmen, pod pazubo peljati. [ca.

Xchſelband, n. ramenik, narámmi-

Xchſelbein, n. ramna kóſt.

Xchſelböhle, f. pazuha.

Xchſelriemen, f. Xchſelband.

Xchſelzucken, v. a. skomicati, komi-

Xcht, num. osem.

Xcht, f. pazka, pozor, opáz; (Achtung) prognánje; prognánſtvo; — haben auf jemanden, paziti na kogar; auſer — laſſen; zanemárati; in die — erkláren, prognáti.

Xchtbar, a. čáſten, čáſtivředen, poſten, poſtenja vředen, čáſtitjiv.

Xchtbarkeit, f. poſténje.

Xchte, a. osmi. [rokótje,

Xchted, n. osmerovoglina, osme-

Xchtedig, a. osmerovoglaſt, osmerokóten. [sminka.

Xchtel, n. osmina, osmica, o-

Xchten, v. a. čáſtiti, ſpoſtováťi; (Acht geben) paziti, gledati; für gut —, za dobro deržati u. iméti.

Xchthen, v. a. prognáti, propisati.

Xchtens, ad. osmič, v osmo.

Xchter, m. osmica, osminka.

Xchterlei, a. osméri.

Kčťfach, *a.* osmérni.
 Kčťfältig, *a.* osmérnat.
 Kčťgespann, *n.* osmér.
 Kčťgroščenstück, *n.* osmák.
 Kčťhalb, *a.* polósem, osem in pol. [lét star.
 Kčťjähřig, *a.* osemleten, osem
 Kčťloš, *a.* nepazljiv, nemarljiv, neopázen.
 Kčťmal, *ad.* osemkrat, osembart.
 Kčťmalig, *a.* osemkrátén, osembärten.
 Kčťmonatlich, *a.* osemměsečen.
 Kčťpfündig, *a.* osemfuntén.
 Kčťsam, *a.* pazljiv, marljiv, opázen. [oljivost, opázmost.
 Kčťsamkeit, *f.* pazljivost, mar-
 Kčťseitig, *a.* osmerostrán, osemstránski. [propisanje.
 Kčťserklärung, *f.* prognáňje.
 Kčťspánnig, *a.* z osmerico, z osmimi konji. [merodnéven.
 Kčťttágig, *a.* osemdnéven, os-
 Kčťtung, *f.* spoštovánje, štímáňje.
 Kčťtungsooll, *ad.* s spoštovánjem.
 Kčťtung, *f.* Kčťserklärung.
 Kčťwinklig, *f.* Kčťredig.
 Kčťwöchentlich, *a.* osmeroneděln.
 Kčťzehn, *num.* osemnásjt.
 Kčťzehnte, *a.* osemnásjti. [red.
 Kčťzig, *num.* osemdeset, osem-
 Kčťziger, *m.* osemdeset let star mož. [osem leset lét star.
 Kčťzigjähřig, *a.* osemdesetletén.
 Kčťzigst, *a.* osemdeseti.
 Kčťzicht, *abig, a.* naróben.
 Kčťzicht, *abig, ad.* naróbe.
 Kčťt, *a.* pristen; - er Wein, pravično vino.
 Kčťzen, *v. n.* ihtati, ječati, zdihováti, zdibávati. [vánje.
 Kčťzen, *n.* iht, ječanje, zdibo-

Kčťer, *m.* njiva.
 Kčťerbau, *m.* poljodělstvo, ratárstvo, poljsko dělo, kmetístvo.
 Kčťerbauer, *f.* Kčťerómann. [lja, rál.
 Kčťerfeld, *n.* polje, orávna zem-
 Kčťergeráthe, *n.* poljsko oródje.
 Kčťermánnchen, *n.* (Bachstelze) pliska, pasterička.
 Kčťern, *v. a.* oráti.
 Kčťerrettig, *m.* poljska reťkev.
 Kčťerómann, *m.* ratár, oráč, ratáj, oratár.
 Kčťerwinde, *f.* slak.
 Kčťt, *m.* džanje, éin, džanjč.
 Kčťten, *pl. f.* spisi, pisma, akti urádni.
 Kčťtie, *f.* akcijs.
 Kčťtion, *f.* Seđerbe.
 Kčťtiv, *f.* Kčťtágig. [vati.
 Kčťtiren, *v. a.* doštévati, pridá-
 Kčťtition, *f.* doštéva, pridává-
 nje.
 Kčťdresse, *f.* napis.
 Kčťel, *m.* plemstvo, žlahťnija; (als der der Verdienste oder des Geistes) žlahťnost, plemenitost; (adelige Personen) žlahťnik, plemenitnik, plemič, plemeniták.
 Kčťelherřschaft, *f.* žlahťnovláda.
 Kčťelig, *a.* žlahťen, plemenit, blagorójen.
 Kčťelige, *m.* žlahťnik, plemenitnik, plemič, plemeniták.
 Kčťeln, *v. a.* požlahťiti, med žlahťnike povzdigniti; (schmüden) žlahťiti, krasiti, okrásiti.
 Kčťelšbrief, *m.* plemenitákški list, žlahťniško pismo. [ništvo.
 Kčťelstand, *m.* žlahťni stan, žlahť-
 Kčťer, *f.* žila; dim. žilica.

- Xberig, *a.* žilat, žilnat, žilav, poln žil.
 Xberlaß, *m.* kervipušanje.
 Xberlassen, *v. a.* pušati, na žili pušati, kri spustiti.
 Xberloß, *a.* brezžiln.
 Xberschlag, *m.* bitje žil, žilobitje.
 Xbersystem, *n.* žilstvo.
 Xbjectiv, *n.* prilog, ime pridávno, prilást.
 Xjudiciren, *v. a.* prisódiiti.
 Xjunct, *m.* adjunkt, napomočnik.
 Xjutant, *m.* pobódnik: (der Xjutant deß starešina) stavec.
 Xjutum, *n.* podpóra. [orlič.
 Xler, *m.* orel; ein junger —, Xlerflauen, *pl.* orlovi nohti.
 Xlernase *f.* vpognjen nos, kljukanós. [pomórski.
 Xmiral, *m.* admiral, vojvoda.
 Xmiral, *a.* admiralski.
 Xmiralin, *f.* admiralica, admiralovica.
 Xmiralitat, *f.* admiralstvo.
 Xmiralóflagge, *f.* admiralsko bandéro. [ladja.
 Xmiralógalere, *f.* admiralska Xdeptiren, *v. a.* vsinóviti, za sina vzeti. [sina vzeti.
 Xdeptivsohn, *m.* vsinóvlenc, za Xdresse, *f.* napis, adresa.
 Xdressiren, *v. a.* adresirati.
 Xdent, *m.* dohod, prihod; advent.
 Xdent, *a.* advéntni.
 Xdverbialisch, *a.* prisloven.
 Xdverbium, *n.* prislov, privét.
 Xdversativ, *a.* protivén, opóren.
 Xdvoct, *m.* pravdosrednik, pravdozanec, advokát.
 Xdvoctat, *a.* pravdosredniški.
 Xffe, *m.* opica, jopica, merkovca.
- Xffenartig, *ad.* po opičje.
 Xffehen, *n.* opička, merkovčka.
 Xffessen, *v. a.* dražiti, rugati se, spakovati se.
 Xffens, *a.* opičji.
 Xffect, *m.* poželenje, strast.
 Xffectiren, *v. a.* 3. B. wie er das Pachen affectirt, kako se na silo smeji.
 Xffectirt, *a.* nasiljen, prisiljen.
 Xffenliebe, *f.* slepa u. neumna ljubézen. [kovánje.
 Xfferei, Xffung, *f.* draženje, spa-
 Xfter, *m.* rit, zadnica, perđalo.
 Xfterarzt, *m.* zdravilež.
 Xfterbürge, *m.* porok za poróka.
 Xfterbarm, *m.* ritnica, mastnica.
 Xftergeburt, *f.* posteljca, posteljka, spovitje.
 Xfterheu, *n.* otava.
 Xfterkónig, *m.* lažokralj, bezzakoniti kralj.
 Xfterleder, *n.* okrájci od kože.
 Xftermetz, *n.* zadnja moka; poliska.
 Xfterrede, *f.* osiranje, oščávlanje.
 Xfterreden, *v. a.* osirati, oščávlati. [vec.
 Xfterredner, *m.* osirátel, oščávlav.
 Xfter Silber, *n.* nečisto srebro.
 Xftersohn, *m.* nezakonski sin.
 Xgat, *f.* Xhat.
 Xge, *f.* (ein einzelnes Splitterchen) pezdér, pleva; (Xgen vom Glasse) pezdérje.
 Xgent, *m.* oprávník, agént.
 Xgentschaft, *f.* opravnístvo.
 Xgiv, *n.* nadavk, nadev.
 Xatstein, *f.* Bernstein.
 Xhle, *f.* žilo.
 Xhlenmacher, *m.* žilar.
 Xhm, *f.* Dhm.

- Xhm, m. vedro, sod. [ti.]
 Xhmen, v. a. sod měriti, vizirá-
 Xhmer, m. sodomér, vizirávec.
 Xhn, m. predéd, pradéd, spred-
 nik.
 Xhnden, v. n. slútití, predčútití,
 dozdeváti se, — v. a. kazni-
 tí, kaštigati; (Risvergnügen
 äußern) svariti, posvariti.
 Xhdung, f. slut, slutnja, pred-
 čútek; kazen, kaštiga.
 Xhnetn, v. n. nekaj od. malo
 podobén bití. [dóben.
 Xhnetnd, a. podobnast, pripo-
 Xhnen, pl. predédi, predčédje,
 spredniki. [u. tabla.
 Xhmentafel, f. rodoslóvna kniga
 Xhnfrau, f. prebábica, prebába.
 Xhnherr, m. predéd, sprednik,
 prednik, déd, očák.
 Xhnhlich, a. podobén.
 Xhnhlichkeit, f. podobnost.
 Xhnung, f. Xhdung.
 Xhorn, m. javor. [rov lés.
 Xhornholz, n. javorovina, jávo-
 Xhornen, a. javorov.
 Xhornwald, m. javorovje.
 Xhre, f. klas, vlat; (die Xhren
 überhaupt) klasje, klasovje, la-
 tje, latovje; in Xhren schließen,
 Xhren bekommen, latováti se.
 Xhreiben, n. klasek, latec.
 Xhren, v. a. klasovje zbirati,
 latóvje pobirati.
 Xhrensichte, f. ost, os, resa.
 Xhrig, a. klasovát.
 Xademie, f. akademija.
 Xademiter, m. akademikar.
 Xademisch, a. akademiški. [glás.
 Xkompagnement, n. prispév, pri-
 Xkompagniren, v. a. prispévati,
 priglasováti. [ti.]
 Xfford, m. soglásje, glas, akórd.
 Xffordiren, v. a. prispévati.
 Xffurat, f. Accurat.
 Xffusativ, f. Accusativ.
 Xct, f. Act.
 Xcten, f. Acten.
 Xcteur, m. igrávec.
 Xlabaster, m. alabaster, alabašter.
 Xlabastern, a. alabástren.
 Xlant, m. oman.
 Xlantbeere, f. Zohannisbeere.
 Xlarm, f. barm. [den.
 Xlarmiren, f. Beunruhigen, Schre-
 Xlaun, m. galún.
 Xlaunen, a. galúnast, galúnat.
 Xlber, f. Xlberbaum, m. jagned,
 jagnjed. [čáv.
 Xlbern, a. bedast, trapast, nor-
 Xlbernheit, f. trapóst, norčávost.
 Xlchymie, f. zlatotvórstvo.
 Xlchymist, m. zlatotvórec.
 Xlfanzerei, f. norčija, traparija.
 Xlgebra, f. algebra.
 Xlkoven, m. alkov, postelja.
 Xll, aller, alle, alleš, a. vés, vsa,
 vse.
 Xlbereitš, ad. že, vže, uže.
 Xllda, ad. túše, tukajle, tú, tukaj.
 Xldert, ad. tamle, tamkajle, tam,
 tamkaj, ravno tam.
 Xllet, f. drevésno sprehajališe
 u. shodiše, drevésne ulice.
 Xllein, a. sam. [modé, tode.
 Xllein, c. al, alj, ali, pa, pak, sa-
 Xlleingewalt, f. samoblást, samo-
 oblastvo. [moprodája.
 Xlleinhandel, m. samotéržtvo, sa-
 Xlleinhändler, m. samotéržec, sa-
 motergóvec.
 Xlleinherrschet, m. samovladár.
 Xlleinherrschaft, f. samovladár-
 stvo, samovláda.

Kleinkauf, Kleinverkauf, m. samokupčija; samotérstvo, samoprodaja.

Kleinkäufer, Kleinverkäufer, m. samokupec; samotérzec, samoprodajavec. [kokrat.

Kleinal, ad. vsigdar, vselej, vsak.

Kleinfalle, ad. (auf jeden Fall) po vsaki ceni, pod vsaki način; (vielleicht) morebiti, morda; (zur Noth) za silo, za potrebo.

Kleinfallen, ad. povsod, vsikde, povsot.

Kleinfall, ad. pod vsaki način, po vsakim, na vsako vižo.

Kleinbrüder, a. presvitet.

Kleinere, ad. naj prej, pred vsim drugim; (gerade jetzt) ravno kar, še koma, ravno zdaj.

Kleinere, a. prvi, najprevi, narpervi.

Kleinere, a. naj verniši.

Kleinere, allergnädig, a. naj milostliviši, premilostljiv, premilostiv. [kar bodi.

Kleinere, allerlei, ad. marsikaj,

Kleinere, alle, pl. vsi sveti, praznik vsih svetih. [tejši.

Kleinere, a. presvėti, naj sve.

Kleinere, a. presvético rešnje telo.

Kleinere, f. Kleinere.

Kleinere, a. preljub, preljubčiv, preljuben.

Kleinere, ad. soséžno, osobito.

Kleinere, a. naj bližji; — ad. naj bližej. [vsikde.

Kleinere, ad. povsod, povsot,

Kleinere, ad. vsi skup, vsi zaporedama. [dar.

Kleinere, ad. vselej, vsigdar, vsik.

Kleinere, f. vsegapričijóč-

nost, vsegapričnost, vsiganazóčnost, povsotnost.

Kleinere, a. vsegapričijóč, vsegapričen, povsoten, vsiganazóčen.

Kleinere, f. Kümählich.

Kleinere, a. občinski, občen, občenit, občji; daš ist allgemein bekannt, to je povsod znano.

Kleinere, f. občenitost, občenost.

Kleinere, f. svemogóčnost, sveoblast. [oblasten.

Kleinere, a. svemogóčen, vse.

Kleinere, f. vsegadobrótnost, vsegadobróta. [gadobróten.

Kleinere, a. vsegadobrotljiv, vsi.

Kleinere, f. vsegadobrotljivost.

Kleinere, f. vesóčnost, ukúpnost.

Kleinere, ad. tu, tukaj, ovde, tule, tukajle. [léto.

Kleinere, a. vsakoléten, vsako.

Kleinere, f. vsegamogóčnost, vsemogóčnost. [mogóčen.

Kleinere, a. vsegamogóčen, vse.

Kleinere, ad. počasi, sčasam, sčasoma, po malim, — a. počasen. [ko nóč.

Kleinere, a. vsakonóčen, vsa.

Kleinere, a. vsegaviden, vseviden, vsevidijóč; (die Eigenschaft, alles zu sehen) vsegavidnost, vsevidnost, vsevidijóčnost; (der Alles sieht) vsegavid, vsevidec.

Kleinere, f. Stündlich.

Kleinere, f. Bersttag.

Kleinere, a. vsakdánj, vsakdánjen, vsakodnéven, vsaki dan, vsakdanski; fig. navaden, običen.

Kleinere, n. vsakdánja oblě-

ka, vsakdanjano oblačilo, vsednja obleka.
 Klvollkommen, a. vsegapopoln, vsigapopolnomast. [nost.
 Klvollkommenheit, f. vsegapopol-
 Klvalltend, a. vsevladajóó.
 Klvallter, m. vsevladávec, vse-
 vladár.
 Klvweise, a. premóder.
 Klvweisheit, f. premódrost.
 Klvwissend, a. vsigavéden, vsega-
 véden, vsigavédoó.
 Klvwissenheit, f. vsigavédnost,
 vsigavédoócnost.
 Klvwo, f. Wo.
 Klvzeit, f. Klvzeit.
 Klvzu, Klvzuviel, ad. prevéó, pre—.
 Klvzugleich, ad. vsiskúp, vsisku-
 pej. [enim.
 Klvzumal, ad. vsi v enim, vse ob
 Klvmanach, n. koledár, koledník,
 pratika, zabávník.
 Klvmosen, n. milostinja, milodár,
 vbogaimé, almožna. [lodáre.
 Klvmosenbüchse, f. skrinca za mi-
 Klvmosenpflege, f. milostínstvo.
 Klvmosenpfleger, m. milostínjar.
 Klvor, f. aloa, lopátika.
 Klvorch, n. aloevina, slovin lés.
 Klv, m. móra. [planinica.
 Klvpe, f. planina; eine kleine —,
 Klvpen-, planinski. [ninec.
 Klvpenbewohner, m. planinar, pla-
 Klvpenwasser, n. planinéúica.
 Klvphabet, n. abecéda, azbuka,
 alfabét.
 Klvphabetisch, a. abecéden, azbu-
 éen; — ad. po abecédi, po
 verstí azbúke.
 Klvpisch, f. Klvpen-.
 Klvpländer, f. Klvpenbewohner.
 Klvraumbreiter, f. darstljívka.

Klv, c. (da) kader, kedar, ko,
 ki; (wie) kakor, kot, ko, od;
 (zum Beispiel) na priklad,
 postávim; — ob, — wenn, ka-
 kor da u. de; so lange —, kar,
 dokler.
 Klvbald, c. (so bald als) kakor hi-
 tro; (sogleich) precéj, zdajci,
 koj, pri ti priči.
 Klvbald, ad. tadáj, tedáj, takrat.
 Klvso, ad. (so) takó, tak, takíno;
 — c. torej, zatórej, zategavó-
 ljo, zató, tedaj, taj.
 Klvster, f. sraka, vsraka.
 Klvster-, a. sračji.
 Klv, a. star; — e Dinge, starina,
 stare réči; an Jahren —, pri-
 létéen, perlétéen; in alten Zei-
 ten, nekđaj, v starodávnih
 éasih.
 Klv, m. alt (glas).
 Klvtan, m. mostóví, altán, balkón.
 Klvtar, m. oltár, žertveník; dim.
 oltarek, oltárček.
 Klvtar-, a. oltárni.
 Klvtaufen, a. staropééen.
 Klvtaufamt, a. staroznán, dav-
 noznán.
 Klvberühmt, a. staroimenit, dav-
 noimeniten, starosláven.
 Klvdeutsch, a. staronémški.
 Klvte, m. starec, starček; — f.
 starka.
 Klvtehn, v. n. staričkati se, se
 pomálim starati; (von Speis-
 sen) po nekaj starim dišati u.
 duh iméti.
 Klvten, pl. spredniki, dedóvi.
 Klvter, n. starost, prilétnost; vor
 Klvters, nekđaj; von Klvters her,
 od nekđaj; Klvters halber, od
 starosti, zavólj starosti.

- Kelttern, pl. starši, roditelji.
 Kelttern, altern, v. n. starati se, postarati se.
 Keltternlos, a. siróta, bezstarišev.
 Keltteröschwad, a. od starosti slaboten.
 Keltterthum, n. starodávnost, staričas; (ein altes Werk) starina, starovina. [starčen.
 Keltterthümlich, a. starodáven,
 Keltterthumforscher, m. starinar.
 Keltterthumskunde, f. staroznánstvo, davnoznánstvo.
 Keltterthumskundiger, m. starozná-
 nec, davnoznanec.
 Keltterthumstüch, n. starina.
 Kelttester, m. starešina, starašina, starosta. [irnski.
 Keltfränkisch, a. starošégen, sta-
 Keltzell, m. prvi hlapec, pred-
 nji delavec.
 Keltgläuben, m. stara véra.
 Keltgläuber, m. starověec.
 Keltgläubig a. starověren.
 Keltgläubiger, f. Keltgläuber.
 Keltlich, a. staričen, starovičen, starikast.
 Keltmodisch, f. Keltfränkisch.
 Keltmutter, f. baba, premáti.
 Keltstadt, f. staromésto, staro-
 městje. [romejčan.
 Keltstädter, m. staroměstjan, sta-
 Keltstädtisch, a. staroměstien.
 Keltvater, m. očak, dád, predéd; patrisrh.
 Keltväterisch, f. Keltfränkisch.
 Keltvordern, pl. spredniki, pred-
 stárii, predédi.
 Keltweibermährchen, n. babja pra-
 voč, babja pripovédka.
 Kumnat, n. duhovnica, semi-
 nišče.
- Kumn, m. bogoslóvec.
 Km, statt an dem, f. Kn.
 Kmalgam, n. amalgám.
 Kmalgamiren, v. a. amalgamirati.
 Kmant, f. Liebhaber.
 Kmanuensis, m. privočnik.
 Kmarolle, f. amaréla, amarélska
 črésnja.
 Kmazone, f. amazónka.
 Kmazonen-, a. amazónski.
 Kmboß, m. naklo, nakvo, nako-
 válo.
 Kmboßstoß, m. nakoválnik.
 Kmbra, Kmbet, m. ambra.
 Kmbrosia, f. ambrozia, nebéska
 hrana.
 Kmeise, f. mravlja, mrav.
 Kmeisenbär, Kmeisenfresser, m.
 mravojéd.
 Kmeisencier, pl. mravljinje jajca.
 Kmeisenhaufen, m. mravljinjak,
 mravljiše.
 Kmen, amen.
 Kmetbyß, m. ametist. [dojnica.
 Kmme, f. dojka, dojkinja, dojica,
 Kmmenmährchen, f. Altweibermár-
 chen. [stvo, dojšto.
 Kmmenschaft, f. dojšto, dojni-
 Kmmet, m. sternád; (das Weib-
 chen) sternádka.
 Kmnestie, f. odpústek, prizané-
 sha, prizansába. [vanje.
 Kmortification, f. vničenje, vničo-
 Kmpel, f. svetilnica, svetilka,
 lučnica.
 Kmphibien, m. subovédnica.
 Kmphibisch, a. subovédien.
 Kmphitheater, n. amfiteater, o-
 króglo igrališe.
 Kmstel, f. kos., černi drozeg.
 Kmt, n. urad, vrad, služba;
 dolžnost; Hoch-, velika me-

- ia, peta maša ; (ein Distrikt) župa, županija, okrožje, kotar.
 Amtshaus, *n.* uradnica.
 Amtiren, *v. a.* uradovati.
 Amtlich, *a.* uraden, služben.
 Amtmann, *m.* župan, sodnik.
 Amtš-, uradni, službeni, uradniški.
 Amtšcruber, *m.* souradnik.
 Amtšgebäude, *f.* Amtshaus.
 Amtšgebührt, *f.* uradnina.
 Amtšhandlung, *f.* uradovanje.
 Amtšnecht, *m.* uradniški sluga.
 Amtšsege, *f.* Amtšhandlung.
 Amtšschreiber, *m.* uradni pisar.
 Amtšverwalter, *m.* uradnik, vradnik, uradni opravitelj.
 Amtšvogt, *m.* nadstojnik uradniški. [uradniško.
 Amtšvogtei, *f.* nadstojništvo
 Amüfant, *a.* obveseliv, veseliv, veseln.
 An, *prp.* na, do, pri, k. [jak
 Anachoret, *m.* pušavnik, pustnik.
 Analogie, *f.* analogija, podobnost, enakoličnost.
 Analogisch, *a.* analógiski, podobnen, enakoličen.
 Analyse, *f.* Zergliederung.
 Analysiren, *f.* Zergliedern.
 Anarchie, *f.* Geseßlosigkeit.
 Anarchisch, *f.* Geseßlos. [slóvj.
 Anatomie, *f.* anatomija, razud Anatomiker, *m.* razudnik.
 Anatomisch, *a.* razudniški.
 Anbau, *m.* nasévek, posévek, vsetev.
 Anbauen, *v. a.* (das Feld) vsejati ; (Bäume) vsaditi, nasaditi, nasajati ; — *v. r.* naseliti se, nastaniti se.
 Anbefehlen *v. a.* zapovedati, za-
 vkázati, veléti ; (empfehlen) priporočiti, priporočevati.
 Anbeginn, *m.* začétek, percétek, začéetje, počétek. [jati.
 Anbehalten, *v. a.* na sebi ohdér-
 Anbei, *ad.* zraven, zravno, verh tega.
 Anbeißen, *v. a.* ogrizti, nagrizti ; (v Fischen an die Angel) vjesti.
 Anbelangen, *f.* Betreffen.
 Anbellen, *v. a.* lajati na kogar.
 Anberaumen, *v. a.* odréditi, naznamiti. [se.
 Anbeten, *v. a.* moliti, vklanjati
 Anbeter, *m.* molec, vklanjalec.
 Anbetung, *f.* molenje, vklanjanje.
 Anbetroffen, *f.* Anfangen. [jati.
 Anbieten, *v. a.* ponúđiti, ponú-
 Anbietung, *f.* ponúdba, ponúda.
 Anbinden, *v. a.* privézati, privézovati, pripértiti, opértiti.
 Anbiß, *m.* ogrizek, nagrizek, ogrizlej.
 Anblasen, *v. a.* pihati u. pihniti na koga ; (durch Blasen voll machen) napihniti, napihati, napihovati.
 Anblick, *m.* pogléd, nagléd ; auf den ersten —, na prvi pogléd.
 Anblicken, *v. a.* poglédati, gledati.
 Anbohren, *v. a.* navértati ; (ein Faß) načéti.
 Anbrechen, *v. a.* natrupiti, nalomiti, nalámati ; — *v. n.* (Tag werden) svitati, daniti se, deniti se, dan se bliža, rodi, záznáva, napovedúje ; dan nahája ; (Nacht werden) mračni se, temni se, noči se, noč nahája.
 Anbrennen, *v. a.* vžgati, zažgati ; — *v. n.* ožgati se, ožigati se.
 Anbringen, *v. a.* (herbeibringen) pri-

- nesti, doněsti, donositi; tinar Klage —, potōžiti se; (Waa- ren), prodati, prodati, prodajati; (eine Tochter an Mann bringen) omožiti, vdati; (sein Geld) zapraviti, potratiti, potrošiti; (seine Meinung) predložiti, pr dlagati; (seine Beweise) razložiti.
- Andringen, *n.* donos; prodaja; omožitva; potrata; predlog, predloženje.
- Andruch, *m.* nalomek, načetje; — des Tages, svit, svitanje, zora, zorenje, danenje; — der Nacht, mrak; (Bäusniß) gnjilost, trulost.
- Andruchig, *a.* (Faul) nagnjil, natrul; — er Zahn, izjeden zob.
- Andruchen, *v. a.* popariti, opariti, pariti. [rezati se na koga.
- Andrullen, *v. a.* zarjoveti u. zardacht, *f.* pobožnost, bogoljubnost; molitva.
- Andächtelei, *f.* svetohljinost, lažniva pobožnost, licumérstvo.
- Andächteln, *v. a.* svetohljiniti.
- Andächtig, *a.* pobožen, bogoljubljen, bogabojječ. [mérec.
- Andächtler, *m.* svetohljinec, licu-Andächtlerin, *f.* svetohljinka.
- Andenken, *n.* spomēna, uspomēna, spomin; der Vater seligen —s, rajni u. pokojni oče; zum —, v spomin, za uspomēno; behalte mich im —, spomēni se mene; (Denkmal) spominek, spomenik, spominšina.
- Andern, *a.* drugi, ini, ostali.
- Andern, *v. a.* premēniti, spremēniti, promēniti, prearediti, predēlati, premēnjati, mēniti, mēnjati, prearedjati, pre- delavati. [sicer, scer.
- Andernfalls, *ad.* inak, inačisenj.
- Anderntheils, *ad.* z druge strane.
- Anders, *ad.* drugačē, drugači, inak, inači. [inačen.
- Andersbeschaffen, *a.* drugačen, Andersdenkend, *a.* drugomislēc.
- Andersseitig, *a.* drugostrán, drugostránski.
- Andersgläubig, *a.* drugovēren.
- Andersseits, *ad.* z druge strane.
- Andersst, *f.* Anders.
- Anderswo, Anderwärts, *ad.* drugdi, drugej, indje, na drugim mēstu. [inod.
- Anderswoher, *ad.* od drugót, od Anderswohin, *ad.* drugam, inam.
- Anderthalb, *ad.* poldrugi, jeden in pol. [mēna.
- Aenderung, *f.* premēnba, pro- Anderwärts, *ad.* nekán drugam.
- Andeuten, *v. a.* naznániti, na znanje dati, oglasiti, izporočiti; (in der Waare) načertati.
- Andeutung, *f.* naznanilo, oglas, izporočilo; načertanje.
- Andichten, *v. a.* o kom kej izmisliti.
- Andichtung, *f.* laž.
- Andrang, *m.* naval, navála.
- Andrängen, *v. a.* navaliti.
- Andrehen, *v. a.* nasukati; einem eine Nase —, komúr pod nos dati, komur vohati dati.
- Andringen, *v. n.* pririniti, s silo se bližati. [gati.
- Androhen, *v. a.* zagroziti, naú- Andrucken, *v. a.* prištámpati, štampati. [skati.
- Andrücken, *v. a.* pritúsniti, priú-

- Aneisern, *v. a.* spodbósti, spodbádati, povzbuditi, povzbujati.
 Aneiferung, *f.* spodbádanje spodbáda, podbódek.
 Aneignen, *sich, v. r.* polastiti se česar, prisvojiti si kar.
 Aneinander, *ad.* skupej, k'endrugimu, jeden k drugimu.
 Anekdote, *f.* sméšnica, pričica, povédka.
 Anechteln, *v. n.* studiti se, pristúdititi se, merzétiti se, gujúsiti se.
 Anemometer, *m.* vétromér.
 Anempfehlen, *f.* Empfehlen.
 Anempfehlung, *f.* Empfehlung.
 Anerbe, *f.* Erbe. [láti.
 Anerben, *v. a.* nadélati, pridélati.
 Anerbieten, *f.* Anbieten.
 Anerbieten, *n.* ponúda, ponúdká.
 Anerblich, *f.* erblich.
 Anerkennbar, *a.* priznateľn, priznanljiv. [náti.
 Anerkennen, *v. a.* priznáti, vspoznavati.
 Anerkschaffen, *a.* prirodjen, vstaren. [sítiti se.
 Aneffen, *sich, v. r.* najésti se, najísti.
 Anfachen, *v. a.* buditi, spodbuditi, kuriti, podkúriti, vígati, podvígati, podvígati.
 Anfächeln, Anfächern, *v. a.* hladiti, pohladiti, pohladívati.
 Anfachen (vrlt.) *f.* Anfangen.
 Anfahren, *v. n.* (angefahren kommen) pripeljati se; (an etwas anstoßen) zadéti; — *v. a.* mit Worten —, zargžati se, režati se, zabukniti se na koga, posvariti, svariti.
 Anfahrt, *f.* (Anfurt) pristája, pristáv, pristáníše.
 Anfall, *m.* napád, naskok, navála; (einer Krankheit) nastóp.
 Anfallen, *v. a.* napásti, navaliti, vdariti, planiti, lotiti se; von einer Krankheit angefallen werden, razboléti se, preboléti.
 Anfang, *m.* začétek, počétek; (Ursprung) izvir, vrelo; (Ursache) vzrok.
 Anfangen, *v. a.* začéti, začénjati, pričéti, počéti; (etwas unternehmen) spočéti, lotiti se; — *v. n.* začéti se, pričéti se.
 Anfänger, *m.* počétnik, novák, novinec. (— eines Streit) vodja, élovodja; — *in, f.* počétnica.
 Anfänglich, Anfangs, *ad.* od začétká, s počétká, začétno, s perva.
 Anfangs-, *a.* počéten, začeten.
 Anfangsbuchstabe, *m.* začétno písmo, perva písménka.
 Anfangsgründe, *pl.* pervi temelji, perva podláge, pervine.
 Anfaßen, *v. a.* (angreifen) prijéti; (aufladen) naložiti, nalágati, nabásati; (voll) nagrābiti, zagrābiti; (anreihen) nizati, nanízati.
 Anfaulen, *v. n.* nagujiti, zagnjiti.
 Anfechten, *v. a.* navaliti, napastovati; (antwanden) mikati.
 Anfechter, *m.* protivnik, neprijátel. [vánje; mik, mikálo.
 Anfechtung, *f.* navála, napastování.
 Anfeinden, *v. a.* začétniti, počétniti, očétniti, čétniti.
 Anfeinder, *m.* čétnitel, neprijátel.
 Anfeindung, *f.* zavist, neprijátelstvo.
 Anfertigen, *f.* Verfertigen,

- Anfehlen, v. a. prikleniti, priklépati, pripéti, pripénjati, prikóvati.
 Anfeuchten, v. a. ovlažiti, omočiti, namočiti, omókriti; orošiti.
 Anfeuern, v. a. (anzünden) zažgati, vžgati; (einheizen) zakúriti, zanétiti; (anspornen) podžgati, podžigati, podkúriti, spodbuditi, spodbujati.
 Anflammen, v. a. (einen Pfahl) ožgati, nažgati; (entzünden) vplameniti, na plamen vžgati.
 Anflechten, v. a. priplésti; naplésti.
 Anflehen, v. a. pohlévno poprositi u. zamólití, pomázno prositi.
 Anflehung, f. ponižna prošnja.
 Anfliegen, v. a. prikérpati, prisiti, prisivati.
 Anfliegen, v. n. (fliegend ankomen) príletéti, doletéti; (voll —) naletéti se; (im Fluge anstoßen) zaletéti se, zaletováti se.
 Anfließen, v. n. pritéči; (voll —) natéči se, natskati se.
 Anflößen, v. a. priplávití.
 Anflug, m. mlado drévje; ein — von Róthe, slabo rumenilo.
 Anfluß, m. prítok, pritéka.
 Anfordern, f. fórdern.
 Anforderung, f. zahtévauje.
 Anfrage, f. poprášanje, popítanje, pobáranje.
 Anfragen, v. a. poprášati, zavprášati, popítati, pobáratí.
 Anfressen, v. a. nagrízti, ogrízti; sich — v. v. nazréti se, najésti se, nazobáti se.
 Anfrieren, v. n. primérzniti, primérzovati.
 Anfrischen, v. a. razhládisti; (aufmuntern) spodbósti, spodbuditi. | báda.
 Anfrischung, f. razhláda; spod-
 Anfügen, v. a. pridjati, pristávití, prílepiti.
 Anführen, v. a. pošlátati, šlatati, potipati, pohlátati.
 Anfuhr, f. privóznja, dovóznja.
 Anführen, v. a. (voll führen) navoziti, navázati; (anleiten) napeljati, navoditi; (an der Spitze stehen) zapovédati, zapovédovati, voditi; aus Schriften —, navoditi; (hintergehen) vkaniti, goljsati, ogoljsati, prevariti; Wortwánde —, izgovárjati se.
 Anführer, m. vodja, čelovódja, zapovédnik, glávar; (im Kriege) vojvoda, vajvoda; —in f. vodja, zapovédnica.
 Anführung, f. navóženje; navód; ogoljsanje, prevára.
 Anführungszeichen, n. navódnica.
 Anfüllen, v. a. napólniti, polniti.
 Anfüllung, f. napólnitva, polnéenje. | brodiše.
 Anfurt, f. pristaja, pristaniše,
 Anfüttern, v. a. nakérmíti, napítati.
 Angabe, f. (die umständliche Bestimmung) razlága, razlóženje; (Anfrage) tožba, prítóžba; (Darangabe) nadávek, nádev, nadája; (Kundmachung) izvéstje, naznanilo.
 Angaffen, v. a. zijáti na kogar.
 Angaffer, m. zijálo, reizn.
 Angeden, v. a. (umständlich zeigen) razlóžiti, razlágati, razlóčno

- pokázati; (anflagen) zatôžiti; (zu Bissen machen) naznániti, naznanovati, obznániti, na znanje dati, izvístiti, oméniti.
- Angeber, m. tožitelj, tožnik.
- Angebilde, n. vezilo, vezanje, godni dar, rešitnina.
- Angeblich, a. namišljen, tako nazvan, tako rečen; — *ad.* kakor se govori.
- Angeboren, a. prirodjen, vrojen.
- Angeboth, n. ponúda, ponúdba.
- Angebrannt, a. zagorel, zagoren; (von Spreisen) prismojen.
- Angebunden, a. privézan; kurz —, kratkih besedi; saj mi, da bi moral.
- Angebreihen lassen, v. a. Hilfe —, podpomáhati, h pomoči biti.
- Angebrufen, f. Andenken.
- Angegangen, a. gnjil, nagnjil; pokvárjen. [dodán.
- Angehängt, a. privézan; pridán.
- Angehänge, Angehánge, n. privézek, navézek, privézka.
- Angeháufe, n. nanós, znos, pomaknina.
- Angehen, v. a. (bitten) prositi; (anstossen) zadéti; — v. n. (betreffen) tikati se, dotikati se; (anfassen) začéti, začénjati; (anfassen) nagnjiti; es geht an, ist erträglich, vše veljá; das geht mich nichts an, tega mi nič ni mar, to se me nič ne dotiče.
- Angehend, a. nov, novák; — *ad.* gledé, kar se tega douče.
- Angehören, v. n. čigav biti, nekógar biti, komur slíšati; dies gehört mit an, to je moje; dies
- gehört dem Bruder, to je bravotovo.
- Angehörige, pl. rojáci, naši ljudi, ljudi naše rodovine, iz naše rodovine. [ženc.
- Angeklagte, m. tožen, zatôžen, to-
- Angel, f. (Fisch-) ternek, udica, vodica; (Thür-) stezáj, zapáh, stružáj.
- Angelegen, a. (nahe liegend) soséden, oblížen; sich etwas — sein lassen, skerb iméti, si v skerb vzeti; (woran einem liegt) važen
- Angelegenheit, f. opráva, zadéva.
- Angelegentlich, *ad.* v opravilih, važno.
- Angelegentlichkeit, f. opravilnost.
- Angelegt, a. osnovan, zagrajen; zagovóren. [bár na udico.
- Angeler, m. ribič na ternek, ri-
- Angelförmig, a. udičast.
- Angelhaken, m. tern na udici.
- Angelmaacher, m. udičár.
- Angeln, v. a. s ternkom ribiti, na udico ribe loviti.
- Angeloben, v. a. obljubiti, obéčati, obétati.
- Angelobniß, Angelobung, f. obljúba, obécanje, obét, obétva.
- Angelweit, *ad.* širama, na široko, na stružáj. [réd.
- Angemacht, a. primaréjen, prima-
- Angemerkt, a. zaznámnjen, zaznamován, zarisan.
- Angemessen, a. priméren, pristójen, príličén, príkladén.
- Angemessenheit, f. primérnost, pristójnost, príličnost.
- Angenehm, a. prijéten, všeč, prijázen, vgoden, mil, ljubéznjiv.

Anget, m. trata, pačnik, ograda, livada. [zaljubljen.
 Angehoffen, a. nastreljen, ranjen;
 Angehoben, a. važen, imeniten, imenit, spoštovan, znaten, poznán; — er, m. veljak.
 Angesicht, n. obličje, obráz, lice; im — e der ganzen Welt, pred vsim svetom.
 Angestekt, a. okužen.
 Angewöhnen, v. a. navaditi, privaditi, pričiti. [da, običaj.
 Angewohnheit, f. navada, privá-
 Angerufen, v. a. polití, polijati, poskropiti, namočiti.
 Anglimmen, v. n. zatleti se, vneti se, vžgati se.
 Angreifen, v. a. (anfassen) prijéti, prijémati; (anfallen) napásti; (entkräften) oslabiti, vslabiti; Arbeit —, lotiti se posla; das Herz —, v serce seči.
 Angreifer, m. napádnik.
 Angreulich, a. dosečljiv, potipljiv.
 Angrenzen, v. n. mejiti, graničiti.
 Angrenzend, a. obližen, sosedén.
 Angriff, m. napád, navála, prijéte; — an Werkzeuge, deržalo, ročica.
 Angst, f. tesnoba, tesnota, sila, teškoča, stiska, nemir; — machen, plašiti, strašiti; es wird mir —, bojim se, strah me je, sila me nahája.
 Angstgeschrei, n. izklik
 Angstigen, v. a. plašiti, strašiti, mučiti, skerbeti.
 Angstlich, a. plašen, plašljiv, nemiren, skerbén, skerbljiv.
 Angstlosigkeit, f. plašnost, nemir, skerbljivost.

Angstschweiß, m. kervávi pot; der — brach ihm aus, kervávi pot ga je polil, od strahú se je potil. [nemíra.
 Angstvoll, a. poln teškote, poln
 Angucken, v. a. polukati, pokukati. [sovati.
 Angürten, v. a. pripásati, pripasati.
 Anguß, m. obliv.
 Angüssen, v. a. oblití, oblivati.
 Anhaben, v. n. na sebi iméti, nositi; Schuhe und Strümpfe —, obúti biti; einem etwas anhaben, komur blizo priti, do živega priti; Kleider —, obléčen biti.
 Anhaften, f. Anheften.
 Anhalten, v. a. nakljúpati.
 Anhaften, v. a. nasékati.
 Anhalten, v. a. (festhalten) vstaviti, vloviti, vderžati; (an etwas) pridéržati; (lange dauern), terpéti; (sich fest) se deržati, podprijémati se; (um etwas bitten) poprositi, prositi; einen zur Arbeit anhalten, kogar k delu pergánjati, siliti; um ein Frauenzimmer —, žensko snúbiti; Baaren —, zaustáviti, einen zu etwas —, nagovárjati, nagovoriti.
 Anhaltend, a. marljiv; neprestán, terpéc; eine — e Krankheit, dolga bolézen, — ad. vedno, neprestano, neprenéhama, bez prestánka. [pora.
 Anhalter, m. podprijemáč; pod-
 Anhängern, v. a. pribiti, pribijati.
 Anhang, m. pristávek, dodátek, pridávek; (Partei) stranka, derhal; der Teufel und sein —, vrag in njegóva mati.

- Anhängen, *v. n.* visiti, viseti; einem —, s kom deržati, s kom biti; einer Meinung —, ktere misli biti.
- Anhängen *v. a.* obésiti; an den Nagel hängen, na kljuko, na klin obésiti.
- Anhänger, *m.* priverženc, nasledovavec, drug; — in *f.* nasledovanka, drugarica. [dodán.
- Anhängig, *a.* prilépljen, pridán.
- Anhängigkeit, *f.* priverženost, nagnjenost, nagnjenje.
- Anhänglich, *a.* priveržen, nagnút.
- Anhänglichkeit, *f.* Anhängigkeit.
- Anhängsel, *f.* Ansbänge.
- Anhauch, *m.* nadih [dahnúti.
- Anhauchen, *v. a.* nadihnúti, nadahnuti.
- Anhauchung, *f.* nadahnúti.
- Ankaufen, *v. a.* nakupiti, nakupéti; fig. množiti, namnožiti; sich —, nakupiti se, nabráti se.
- Anheben, *v. a.* (ein wenig heben) navzdignúti, nadvignúti, navdigati, dvigati; — *v. n.* (anfängen) začéti, počéti.
- Anheften, *v. a.* pripéti, pripénjati; (annähen) prišiti, prišivati; (dazu heften) privézati, pristávití.
- Anheim, *ad.* domá.
- Anheimfallen, *v. n.* pripásti, zapásti, pripádati, v del pasti.
- Anheimstellen, *v. a.* pustiti na voljo, na prostovoljo dati, prepustiti.
- Anheißig machen, sich, *v. r.* obljubiti, obétati, zavezati se.
- Anhet, Anhero, *ad.* sem, tú sem, semle.
- Anhezen, *v. a.* nadražiti, nahúskati, počéti, pošúli.
- Anhezer, *m.* šuntáé, šuntár.
- Anhezung, *f.* nadražba, nahúskanje, počéti.
- Anheute, *f.* Heute.
- Anhöhe, *f.* višina, visina, visost, višava, viša, visočina, gorica, berdo, reber.
- Anhören, *v. a.* poslušati, slušati.
- Anhörer, *m.* slušatelj, poslušatelj.
- Anhörung, *f.* slušanje, poslušanje, posluš; nach —, slúšávi, čúvši. [skakláti.
- Anhüpfen, *v. n.* priskakati, prišúti.
- Ani, *m.* onež, anaž.
- Anjezt, *f.* žest.
- Ankauf, *m.* kup, pokúp, nakúp.
- Ankaufen, *v. a.* kupiti, pokúpati, nakúpiti; sich —, naséliti se, si dom kupiti.
- Ankäufer, *m.* kupec.
- Ankellen, *v. a.* nabiti.
- Anker, *m.* sidro, sidro, mačka; lenger; die — lichten, mačke vzdignúti; die — werfen, mačke spustiti, mačke spušati.
- Ankerchen, *n.* siderce, mačkica.
- Ankergrund, *m.* sidriše. [ke.
- Ankerloch, *a.* brez sidra, bez mač-
- Ankern, *v. a.* sidrati, mačke spustiti.
- Ankerplatz, *f.* Ankergrund.
- Ankerschmied, *m.* sidrár, mačkár.
- Ankerseil, *n.* sidrenják, sidrovna verv.
- Ankertau, *f.* Ankerseil.
- Ankerben, *v. a.* na rovaš zarézati, narováiti.
- Anketten, *v. a.* prikováti, prikleniti, priklépati, pripéti, pripénjati.
- Anfitten, *v. a.* prilépati.

Anflagbar, *a.* zatožiteln, obtožiteln, obtožljiv.
Anflage, *f.* tožba, zatožba, obtoženje, obkrivljenje.
Anflagen, *v. a.* tožiti, zatožiti, obtožiti, obkriviti.
Anfläger, *m.* tožnik, tožitelj; — *in*, *f.* tožnica, tožitelkinja.
Anflammern, *v. a.* prikleniti, okleniti, oklépati, priklépati.
Anklang, *m.* soglás, soglásje; — *finden*, priljubiti se, dopásti.
Anflehen, *v. a.* prilépati, lepiti, pridjati.
Anflehend, *a.* prilépljen; pridján.
Anflebsei, *n.* prilépek.
Anfleiben, *f.* Anfleben.
Anfleiden, *v. a.* obléči, oblačiti, (die Fußbekleidung) obuíti, obuivati. |plati, prikéljiti.
Anfleißern, *v. a.* prilépati, pile.
Anflingeln, *v. a.* pozvoniti, poklénkati.
Anflopfen, *v. a.* potérkati, pokljukati, pokúcati, terkati, kljukati, kucati.
Anflopfen, *m.* terkalo, terkávec.
Anfnäpfen, *v. a.* privézati, zavozláti, privozláti; *fig.* počéti, začéti.
Anfnöbern, *v. a.* vabílo nastávití.
Anfommen, *v. n.* (zu Fuß) priti, dojtí, prihájati; (zu Wagen) pripeljati se; (zu Pferde) prijézditi; (schwimmend) priplávati; úbel —, namériti se na zlo; daš kommt auf dich, to je pri tebi, to je v tvoji moči; es kommt mir die Lust an, mi-ka me, imel hi voljo; es kommt mir der Schlaf an, dremota me nahaja u. grudi; darauf

kommt alles an, od tega vse zavisi; es kommt mir sauer an, težko me stane; auf Tod und Leben —, živlénje veljati; es kommt mich eine Furcht an, strah me je; lachend, tanzend, singend, hüpfend, weinend, pfeisfend, kriegend —, prismejati se, priplesáti, pripéti, priskakljati, prijókati se, prižvižgati, priléxti; darauf —, na tem zaležati, od tega odviseti; ich wäre schön angekommen, jaz bi se bil dobro našgal, nasekel, opekel. |šlec.

Anfömmting, *m.* prihódnik, pri-
Anfoppeln, *v. a.* privézati, vkup zvezati.

Anfündigen, *v. a.* naznáti, oznáti, oznanováti, razglási-
 ti, razglášováti, naznáčiti.

Anfündiger, *m.* naznanovávec,
 razglasítel.

Anfündigung, *f.* naznanílo, ozna-
 nilo, oznanováenje, razglás.

Ankunft, *f.* dohód, prihód.

Ankuppeln, *v. a.* privézati, pri-
 péti; einem ein Brauzimmer —, komu ženo priskerbéti u. prisnúbiti. |komúr.

Anlächeln, *v. a.* nasmehljati se

Anlachen, *v. a.* nasmejati se na kogar.

Anlage, *f.* (der erste Entwurf) na-
 čért, osnova, čertež; (das Angefügte) prilóga, dodátek, pri-
 dávek; (natürliche —) sposóbnost; (Kapital) glavnica, istni-
 ga. |brodíne.

Anlände, *f.* pristája, pristániše,
Anlanden, *v. a.* prijádrati, pri-
 vesláti, pribroditi.

- Anlangen, v. n. priti, dojeti; (be-
treffen) dotikati se, tikati se.
- Anlangend, ad. gledé, kar se
vtiče.
- Anlaß, m. (Ursache) vzrok, povód;
(Veranlassung) priložnost, pri-
lika, prigóda.
- Anlassen, v. a. (Wasser) napu-
stíti, napuščati; (Kleidungsstücke)
pustíti, popustíti; (Wein) na-
točiti, natakati; sich —, v. r.
skazati se, skazevati se, kaza-
ti se.
- Anlauf, m. (— des Wassers) na-
tok; (Anfall) naskok, navála,
napád; (— zum Springen) za-
gón, zagnánje.
- Anlaufen, v. n. (anschwellen) na-
stópiti, narásati, narásti, na-
téči, nagnúti se; (anfallen) na-
valiti, napásti, naskočiti; (als
Glas) navléči se; (als Wein)
plesnovati; (anstoßen) zaleté-
ti, naletéti v kogar.
- Anlauten, v. a. pozvoníti, po-
zvončati.
- Anlegen, v. a. prilóžiti, nalóžiti,
prilágati, nalágati; (ein Ge-
webr) nastávití, namérítí;
(Kleidung) obléči, obláčiti;
(die Beschuhung) obúti, obú-
vati; (gründen) načértati, osno-
vati; (einen Hund) pripéti,
privézati; (Hand anlegen) dě-
lati: auf Interessen —, na o-
brestí posódití; Feuer —, za-
žgati.
- Anlehen, n. posodilo, posojlo.
- Anlehne, f. naslonilo.
- Anlehnen, v. a. naslóniti, na-
slánjati, prislóniti, prislánja-
ti; die Thüre —, dveri pripraviti.
- Anlehnepunkt, m. podpóra, opór.
- Anlehnung, f. naslonítva, na-
slómba, naslánjanje
- Anlehen, v. a. priučiti, nau-
čiti.
- Anleihe, f. Anlehen. [keljiti.
- Anleimen, v. a. prilépati, pri-
Anleiten, v. a. voditi, navoditi,
napeljavati, vižati, ravnati
na kar.
- Anleiter, m. vodnik, voditel
- Anleitung, f. vodstvo, vodba,
navód, navódba, napeljová-
nje, vižanje. [vni.
- Anleitungszug, a. navódni, ravná-
- Anliegen, v. n. tikati se, tikama
ležati.
- Anliegen, n. nadeга, nadežda,
natéza, skerb, prošnja, po-
želenje, briga.
- Anliegend, a. prilóžen, dodán,
priklópljen; (angrenzend) so-
seden, oblížen.
- Anlochen, v. a. privábiti, navá-
hiti, vabiti, mikati.
- Anlocher, a. vablíjiv, mikáven.
- Anlocher, m. vabitel. [jati.
- Anlöthen, v. a. priváriti, privár-
- Anlügen, v. a. nalagati.
- Anmachen, v. a. narediti, naré-
jati, napraviti, napravljati;
(fest —) privézati, pribiti,
prikleniti, pripéti, privézova-
ti, pribijati, priklépati, pri-
pénjati; (Feuer) ogenj naloži-
ti u napraviti, zakúriti, za-
netiti.
- Anmahnen, f. Ermahnen.
- Anmahnung, f. Ermahnung.
- Anmahnungsschreiben, n. opomé-
na, opoménívno pismo.
- Anmalen, v. a. namálati.

- Anmarsch, m. prihód, dohód, približanje.
- Anmarschiren, v. n. približati se, dojeti, priti, prihajati.
- Anmassen, sič, v. r. (sič erlauben) podstópiti se, predèzniti se; (zueignen) prilástiti si, prisvojiti si.
- Anmassend, a. prevzeten.
- Anmelden, v. a. napovedati, naznániti; sič —, v. r. oglasiti se. [njenje.]
- Anmeldung, f. napóved, nazná-
- Anmerkebuch, n. zapisnik, zapisna knjiga, zaznamovánjske bukve.
- Anmerken, v. a. zapisati, zaznamnjati; (wahrnehmen) zapáziti, opáziti.
- Anmerkung, f. opómba, pazka.
- Anmerkszeichen, n. opómnica.
- Anmessen, v. a. pomèriti, mero vzeti, (voll—) namèriti.
- Anmuth, f. milina, milota, prijétnost, dragost, krasost, krasa.
- Anmuthen, f. Zumuthen.
- Anmuthig, a. mil, milén, prijéten, drag, krasen.
- Annagen, v. a. pribíti, pribijati, prikovati.
- Annagen, v. a. naglodáti.
- Annáhen, Annáhern, v. n. bližati se, približovati se, približati se. [pripehniti.]
- Annáhen, v. a. prišiti, prišívati.
- Annahme, f. prijétje; — an Kindeß Statt, vsinóvlenje, posinóvlenje.
- Annalen, pl. létopisi.
- Annalist, m. létopisec.
- Annehmen, v. a. vzeti, prevzèti,
- jemáti, prijèti; (voraussetzen) predvzeti; an Kindeß Statt —, vsinóviti, posinóviti; sič Zemandes —, se za koga potègniti.
- Annehmer, m. prijémnik.
- Annehmlich, a. prijéten, všeč, ljubljiv, milen. [lina.]
- Annehmlichkeit, f. prijétnost, milnno, ad. léta.
- Annoch, f. Noch. [vnièiti.]
- Annulliren, v. a. zapemárati,
- Anonym, a. brezimen.
- Anonymität, f. breziménost.
- Anonymus, m. brezimènik, brezimèniè.
- Anordnen, v. a. (befehlen) zavkazati, vkazati, velèti, zapovèdati; (in Ordnung bringen) vrediti, vredovati, razrediti.
- Anordnung, f. zapovèd, povèlje, zavkaz; vredenje, vredovánje. [tel; vrednik.]
- Anordner, m. zapovèdnik, veli-
- Anpassen, v. a. popázti, lotiti se kogar. [ljiti.]
- Anpassen, v. a. prilèpiti, prikè-
- Anpassen, v. a. pomèriti, primèriti, pripodóbiti, primérjati, pripodobljivati.
- Anpassend, a. primèren, pristojen, prilíèen.
- Anpflanzen, v. a. nasaditi, nasájati, posaditi; sič —, nasèliti se.
- Anpflanzer, m. nasèlnik.
- Anpflanzung, f. sadjenje, nasáda; naselitva. [smóliti.]
- Anpfehen, v. a. prismóliti, za-
- Anpochen, v. a. potèrkati, pokljukati. [tèti na kej.]
- Anprallen, v. a. vdariti u. nale-

- Anpreifen, v. a. hvaliti, pohvá-
 liti, slaviti, razslávljati.
 Anprobiren, v. a. poskusiti, po-
 mériti.
 Anpuß, m. kinč, nakinč, okinč.
 Anpußen, v. a. kinčati, nakinča-
 ti, okinčati.
 Anranfen, sich, v. r. ovijati se,
 oviti se, preprésti.
 Anrathen, v. a. svetovati, na-
 svetovati, nagovoriti, nago-
 várjati. [vór.
 Anrathen, n. svét, sovét, nago-
 Anrauchen, v. a. nakaditi, poka-
 diti.
 Anrúchern, v. a. okaditi.
 Anrechnen, v. a. vračúnniti, vraj-
 tati, v račun vzeti; fig. pri-
 písati, dolžiti.
 Anrede, f. nagovor, ogovor.
 Anreden, v. a. nagovoriti, ogo-
 voriti.
 Anregen, v. a. buditi, pobuditi,
 zbuditi; (erwáhnén) spoméní-
 ti, spoménjati. [ven.
 Anregend, a. budiven, pobudi-
 Anregung, f. zbuja, zbudba; spo-
 ménítje, spoméná.
 Anreiben, v. a. natréti, naribati.
 Anreißén, v. a. nízati, nanízati,
 nanízgati.
 Anreiten, v. a. (reitend ankom-
 men) príjézditi, príjézdáríti,
 príjáhati; (an etwaß) zajézditi
 v kej.
 Anreiz, f. Anreizung.
 Anreizen, v. a. nadrážiti, nabú-
 skati, podbósti, dražiti, hu-
 skati, podbádati, podáigati.
 Anreizend, f. Reizend.
 Anreizung, f. draženje, huska-
 nje, podbáda, nagón, podáig.

Anrennen, v. n. (heranrennen)
 pridírjati, príjáhati, príletéti;
 (im Rennen anstoßen) zaletéti
 se, zaletováti se.

Anrichtisch, m. kuhínska miza.
 Anrichten, v. a. napráviti, nare-
 diti, dogotóviti; (Speisen)
 napráviti, nanositi, nanášati.

Anrichttöffel, m. naprávna žlica.
 Anrichtschüssel, f. naprávna skle-
 da. [hmiti.

Anrischen, v. a. povóhati, povó-
 Anrosfen, v. n. zarjavéti.

Anrücken, v. a. primakniti; —
 v. n. približováti se, bližati se.

Anrücken, n. primaknjenje; pri-
 bližovánje.

Anrudern, v. n. privesláti.

Anruf, f. Anrufung.

Anrufen, v. a. poklicati, klicati
 na koga, zvati, pozváti, zazváti;
 (dringend bitten) prositi, na po-
 móč klicati. [molba.

Anrufung, f. zaziv, prošnja.

Anrühmen, v. a. hvaliti, slaviti,
 razslávljati.

Anrühren, v. a. dotakniti se, do-
 tekniti se, dotikati se. [tva.

Ansaat, f. nasétva; setvína, se-

Ansaen, v. a. nasejáti, posejáti.

Ansaage, Ansaegung, f. napóved,
 naznanílo, oglás, oznanílo.

Ansaagen, v. a. napovédati, ozná-
 niti, naznaniti, oglasíti, na
 znanje dati.

Ansaagezettel, n. naznanilni list.

Ansameln, v. a. nabráti, nabí-
 rati, nakúpiti, kúpiti.

Ansaßig, a. naseljen, prebiva-
 jóč; et ist hier —, imá tu svoj
 dom u. svojo domačijo.

Ansaß, m. (Anfall) napád; (zu

etvob) nastáva, stava, nastávek; eines Tisches, dostávek.
 Anfangen, sich, v. r. nasesáti se, nacecáti se; (vom Schwamme) napiti se, nakérkniti.
 Anschaben, v. a. nastérgati.
 Anschaffen, v. a. pripraviti, pripravljati, priskerbéti; (besohlen) zavkázati, vkazati, veléti, naročiti. [naročilo.
 Anschaffung, f. pripráva; zavkáz, Anschälen, v. a. naljúpiti, nalúiti. [dati, zreti, smátrati.
 Anschauen, v. a. gledati, poglé-
 Anschaulich, a. vidljiv, viden, viditeln, očiten; — machen, pred oči postaviti.
 Anschaulichkeit, f. vidljivost, viditelnost.
 Anschauen, m. videx, vidimost; dem — e nach, kakor se kaže, kakor se vidi.
 Anschauen, v. a. obsjáti, sjati na kar, obsjávati.
 Anschauen, ad. po videzu, na videx, po zvonájnim.
 Anschellen, v. a. pozvoniti, pozvonékati, pocengláti.
 Anschere, f. osnová, nasnová, nasnútek.
 Anscherten, v. a. nastriči, pristriči; osnováti, nasnováti.
 Anschleifen, v. a. napraviti, napravljati, pripraviti, pripravljati, zgotoviti; sich — spravit se, spravljati se, pripraviti se, pripravljati se.
 Anschleifen, v. a. pritisniti, primakniti, prislóniti.
 Anschleifen, v. a. stranski koga poglédati, po strani koga poglédati, s krivimi očmi ko-

ga gledati, serpo kogar gledati. [niti.
 Anschleifen, v. a. nastreliti, ra-
 Anschiffen, v. n. pribárkati, se v ladji pripeljáti, priléntati.
 Anschirren, v. a. napréci, vpreči, zapréci, napraviti, naprégati, vpregati, napravljati.
 Anschlag, m. (Entwurf) osnová; naméra, naklép, navdár; — an die Glocke zvonénje; — der Rechnung, prevdár, račún; — des Preises, cénitva, céna; — der Plinte, nastáv; (Zettel) oglás.
 Anschlagen, v. a. vdariti, vdarati, navdárati; (etwas an die Wand) pribíti, pribijati; (bellen) zalájati, lajati; (Reise an Fässer) nabíti, nabijati; (die Plinte) nastáviti, priméčiti, k licu pritisniti; (Feuer) vkresati, kresáti; (berechnen) céniti; (einen Strumpf) začéti; — v. n. vdariti se; es schlägt mir an, mi ljubi, mi tekne, mi dobro služi, mi dobro देने, mi hasne.
 Anschlagszettel, m. oglás, proglás.
 Anschlammern, v. a. z blatom napólniti, blata nanositi.
 Anschleichen, v. n. doplázi, dolésti, prikrásti se. [ójstriti.
 Anschleifen, v. a. nahrúsiti, nahnúti.
 Anschließen, v. a. prikováti, prikleniti, priklépati; (belegen) prilóžiti, prilágati, pridáti; sich an einen —, pridružit se komú, pripajdáti se komú.
 Anschluß, m. prilóga, prilóžba, dokláda. [variti, prikleniti.
 Anschmieben, v. a. prikováti, pri-

- Anschmiegen, *siĉ*, *v. r.* stisniti se h komur.
- Anschmieren, *v. a.* pomázati, namázati, omázati; (*betrügen*) ogoljšati, goljšati, vkaniti.
- Anschminken, *f.* Schminken.
- Anschmücken, *f.* Schmücken.
- Anschmugen, *v. a.* vmazati, onečediti, pogèrditi, onesnáziti.
- Anschnallen, *v. a.* prikopčati.
- Anschnarzen, *v. a.* nahèrčati kogar.
- Anschneiden, *v. a.* narézati, zarezati; (*Brod*) načeti.
- Anschniff, *m.* zaréz, naréz.
- Anschöpfen, *v. a.* načrepáti, napláti.
- Anschrauben, *v. a.* priškerniti.
- Anschreiben, *v. a.* (*vollschreiben*) napisati; (*auf Rechnung*) zapisati; (*hinzuschreiben*) pripisati.
- Anschreien, *v. a.* se na koga zadržeti, nad kom zavpáti; *siĉ* — *v. r.* nadřeti se, nakričati se.
- Anschrote, *f.* krajec, podšiv.
- Anschuhen, *v. a.* podšiti, naglaviti, poddělati, | podděl.
- Anschuhung, *f.* podšiv, naglavje.
- Anschuldigen, Anschuldigung, *f.* Beschuldigen, Beschuldigung.
- Anschüren, *v. a.* vneti, razvněti, podžgati, vnemati, podžigati; (*anregen*) razbuditi, razdrážiti.
- Anschuß, *m.* nastrál.
- Anschütten, *v. a.* nasúti, nasipati; (*voll* —) naliti; (*begießen*) obliti, politi.
- Anschwängern, *v. a.* noséčo storiti, obremeniti, obrejiti.
- Anschwärzen, *v. a.* počèrniti, očèrniti.
- Anschwärzer, *m.* počèrnitel.
- Anschwefeln, *v. a.* nasumpóriti.
- Anschweißen, *v. a.* prikováti, privariti, privárjati, zvariti; (*bei Jägern*) navstreliti.
- Anschwellen, *v. n.* narášati, rasti, vzdigati se, natékati.
- Anschwemmen, *v. a.* plaviti, pripláviti, napláviti.
- Anschwemmung, *f.* (*das Ange schwemmte*) naplavina.
- Anschwimmen, *v. n.* priplávati, doplávati.
- Ansegen, *v. n.* prišádrati, pripeljati se; (*an etwas*) v kaj zadeti z barko.
- Ansehen, *v. a.* viditi, gledati, pogledati, pogledávati, ogleđávati.
- Ansehen, *n.* veljáva, važnost, štimánje, imenitnost, pošćenje, znamenitost, dostojánstvo; pogléd, vid.
- Ansehlich, *a.* veljaven, važen, štimán, imeniten, pošten, znamenit.
- Ansehlichkeit, *f.* veljavnost, važnost, štimánost.
- Ansehung, *f.* in —, gledé, zavolj, zarad.
- Ansetzen, *v. a.* nastáviti, nastávljati; pristáviti, pristávljati; (*annáhen*) prišiti, pripehnuti; (*Bäume*) nasaditi, nasájati; (*anrechnen*) naračúiniti, zapisati; (*den Preis*) postaviti ceno, céniti; (*Frucht*) zaroditi, zastáviti.
- Ansicht, *f.* misel, mnenje, zdejte; vid, pogléd.

- Anſichtig, *ad.* — werden, vgle-
 dati, zagledati, zapaziti koga.
 Anſiedeln, *v. a.* naseliti, nastá-
 niti. [vávec.
 Anſiedler, *m.* naselník, naselo-
 Anſiedlung, *f.* naselbina, nasé-
 ljenje.
 Anſiegeln, *v. a.* pripečátiti.
 Anſinnen, *f.* Zumuthen.
 Anſinnung, *f.* Zumuthung.
 Anſitzen, *v. n.* zraven kogar se-
 deti, poleg česar sedeti.
 Anſpann, *f.* vprega, napréga.
 Anſpannen, *v. a.* napreči, vpre-
 či, vpregati; (ſtraff anziehen)
 napéti, napénjati.
 Anſpeien, *v. a.* pljuvati u. plju-
 niti na kogar.
 Anſpielen, *v. a.* naigrati u. na-
 klepati na kar; (im Spiele)
 igrati začéti, prvi karto
 vreci. [ka.
 Anſpielung, *f.* naigra; perva ro-
 Anſpießen, *v. a.* nabósti, nabá-
 dati; (Braten) natakniti, na-
 ukati.
 Anſpinnen, *v. a.* naprésti; ſig-
 smovati, kovati, naplésti, na-
 plétati.
 Anſpißen, *v. a.* zaóſtriti.
 Anſpornen, *v. a.* z oſtrogamí ti-
 rati, spodboſti, spodbádati.
 Anſprache, *f.* nagovor; prošnja.
 Anſprechen, *v. a.* nagovoriti, na-
 govárjati; prositi, poprositi.
 Anſprengen, *v. a.* oikropiti, po-
 škropiti, naskropiti; (auf et-
 was —) se pognati, naskóčiti,
 naserniti.
 Anſprengung, *f.* škroplenje; na-
 skók. [pirati.
 Anſpreizen, *v. a.* podpréti, pod-
- Anſpringen, *v. n.* naskóčiti se;
 (herbei springen) priskočiti, do-
 skočiti.
 Anſprizen, *f.* Anſprengen.
 Anſpruch, *m.* pravica, pravo;
 — machen, zahtévati; ſeine — e
 fahren laſſen, odréci se svoje
 pravice.
 Anſpruch, *a.* zahtéven, pohó-
 ten. [hóten.
 Anſpruchsloß, *a.* zméren, nepo-
 Anſpruchsloßigkeit, *f.* zmérnost, nepo-
 pohótnost.
 Anſprung, *m.* naskók, zagón;
 (Kopfschtheit) garje, lišaj,
 kraste.
 Anſpuhen, *f.* Anſpeien.
 Anſtalt, *f.* pripráva, naredba;
 (Anſtitut) zavód, blagorejna,
 ſobivališe. [opirati se.
 Anſtammen, *ſich, v. r.* opréti se,
 Anſtammung, *f.* opór, opéra.
 Anſtand, *m.* (beim Tagen) preza;
 pazba, čakališe; (Aufſchub)
 odlog, odklád; (Bedenklich-
 keit) pomislík, obotávlanje;
 (daß gute Benehmen) priſtój-
 nost, vljudnost, priljudnost,
 dvornost, vgodnost.
 Anſtändig, *a.* priſtojen, doſtój-
 jen, priljuden, vgoden, pri-
 jéten.
 Anſtändigkeit, *f.* doſtójnost, pri-
 ſtojnost.
 Anſtarten, *v. a.* oči v koga vpre-
 ti, kogar biſtro gledati.
 Anſtatt, *pp.* namésto, vmésto,
 mésto.
 Anſtaunen, *v. a.* z začúdenjem
 gledati, čúdití se čemu.
 Anſteden, *v. a.* nabósti, natakniti,
 napehniti; (angánjen) načéti.

- Ansteden**, *v. a.* (mit Nadeln) pritakniti, pritakati; (von Kranzheften) okužiti, bolézen zatrositi; (ein Faß) na pipo djati.
- Anstedenb**, *a.* kužen, kužnóben; nalezljiv, zatrosljiv.
- Anstetzung**, *f.* kužnost, kužnóba; nalézba; zatrosba.
- Anstehen**, *v. n.* (an etwas) stati poleg koga; (wohl) vdati se, spristovati se, dobro stati; (gefallen) dopásti, dopásti se; (aufschreiben) odkládati; (Bedenken tragen) pomislovati se.
- Anstehen**, *v. n.* prilésti, priláziti.
- Anstellen**, *v. a.* postaviti; (anstellen) narediti, počéti, spočéti.
- Anstich**, *v. a.* prišiti.
- Anstiften**, *v. a.* nagnáti, počéti, uzročéti; (einen —) našuntati, podšuntati, nadražiti, nagovoriti, podpíhati.
- Anstifter**, *m.* našú-tavec, šuntár, puntár, podpíháč.
- Anstimmen**, *v. a.* zapéti; (ein Instrument) zaigráti.
- Anstopfen**, *v. a.* napháti, nabiti; sich —, *v. r.* natláčéti se, nabásati se, prejésti se.
- Anstoß**, *m.* spotiklej, napotiklej; zapreka; (Werfen) pogrěska, pregrěsek; (mit der Zunge) jezanje, jeclánje.
- Anstoßen**, *v. a.* (heran rücken) primakniti, primikati; (einen an Jemanden) suriti, poriniti; (mit dem Glase) terčéti; — *v. n.* zaletéti v koga, naletéti se v koga; (im Schen) spodtakniti se, spodukati se, vdariti se; (im Sprechen) jecláti, z jezikom plesti.
- Anstößig**, *a.* spotikljiv, pohujsljiv.
- Anstößigkeit**, *f.* spotikljivost, pohujsljivost.
- Anstrahlen**, *v. a.* obsjáti, obsé-
- Anstreben**, *f.* Streben.
- Anstreichen**, *v. a.* namázati, po-
- Anstreicher**, *m.* namazávec.
- Anstreichpinsel**, *m.* ščetka.
- Anstreifen**, *v. a.* nasmúkati; (Strumpfe) natégniti; (Berühren) dotakniti se česar, zá-déti v kar.
- Anstrengen**, *v. a.* napéti, napénjati, natégniti, natégati; den Kopf —, sí glavo zbijati, sí glavo beliti.
- Anstrengung**, *f.* napénjanje, trud.
- Anstrich**, *m.* namáz, maža; (Schminke) namazilo, mazilo, lépotičje; (Anstreichen) videz.
- Anstreich**, *v. a.* naklinčati, doklinčati, doplésti.
- Anströmen**, *v. n.* pritéči, pritékati, natéči, natékati, privá-
- liti se; — *v. a.* nanésti, nanášati.
- Anstücken**, *v. a.* dostáviti, pristáviti, dodáti, pridáti.
- Anstückung**, *f.* dostáva, pridátek, dodátek.
- Anstürmen**, *f.* Stürmen.
- Ansuchen**, *v. a.* poprositi, prositi.
- Ansuchung**, *f.* prošnja, prosba.
- Ansuchungs-**, *prosívni*, poprosívni.
- Antagonismus**, *m.* protivnost.
- Antagonist**, *m.* protivnik, opór-
- nik.
- Antasten**, *v. a.* potípáti, pošlá-
- tati; die Ehre —, pošénje
- kratiti.

Xente, Xenterich, *f.* Ento, Enterich.
 Xentheil, *m.* děl, dělež, dělina, dionistvo, děležnost. [nik.
 Xentheilhaber, *m.* děležník, dion-
 Xentologie, *f.* izbor.
 Xentropolog, *m.* člověkoslůvec, člověkozánec.
 Xentropofag, *m.* člověkojéd.
 Xenthun, *v. a.* storiti, věniti, skazati; (anfleiden) obléči, obléčiti.
 Xentkrist, *m.* antikrist, protikrist.
 Xentif, *a.* starinskí, zastarěl, staroušten, starodáven.
 Xentife, *f.* starina, starožitnina.
 Xentipathie, *f.* protistrástje, protivnost.
 Xentipode, *f.* Gegenfüßler. [nec.
 Xentiquar, *m.* starinar, starozná-
 Xentiquität, *f.* starina, starožitnost, starovina.
 Xentithesen, *pl.* nasprótní stavki.
 Xentitě, *n.* obličje, lice, obráz.
 Xentrag, *m.* predlóg, predložénje, ponúdba.
 Xentragen, *v. a.* naněsti, nanositi, doněsti, donositi; (einem etwas) ponúdniti; (auf etwas) predložiti, predlóg věniti.
 Xentrauen, *v. a.* zaročiti, veněati, privěněati. [veněanje.
 Xentrauung, *f.* zaročka, zaročka.
 Xentreffen, *v. a.* najti, dobiti; (anbetreffen) zaděvati, zaděti, dotikati se, tikati se.
 Xentreiben, *v. a.* (Reife) nabiti, nabijati; (herbei treiben) prignati, prigánjati, pritírati; (hinantreiben) nagnati, nagnánjati; (einen zu etwas) prigánjati, siliti, podbádati, go-

niti; (den Keil) pognati, poganjati, zagnati.
 Xentreiber, *m.* podbádávec, gónjáč, gonitel, poganjávec.
 Xentreten, *v. a.* nastópiti, pristópiti; eine Reife —, se na pot podati; ein Amt —, službo nastópiti, v službo stopiti; das Jahr —, léto počěti u. začěti.
 Xentrieb, *m.* nagón, spodbáda, pogájnuk; aus eigenem — e, sam od sebe.
 Xentrinfen, *fich, v. r.* napiti se.
 Xentritt, *m.* nastóp, pristóp; počětek.
 Xentrittě, *a.* nastópní, perví.
 Xentroffen, *v. n.* prisušiti se.
 Xentwort, *f.* odgovor, odpověď; odpis.
 Xentworten, *v. a.* odgovoriti, odpovědati; odpisati.
 Xentwortschreiben, *n.* odgovórni u. odpisávní list.
 Xentversuchen, *v. a.* skusiti obleči, priměriti.
 Xentvertrauen, *v. a.* zaúpati, pověriti; připorěčiti.
 Xentverwandt, *a.* sroden.
 Xentverwandte, *m.* rojak; — *f.* rojakinja. [rodbina, rod.
 Xentverwandtschaft, *f.* rodovina.
 Xentwachs, *m.* narást, prírástek; pomnožba, pomnožitva, povékňanje.
 Xentwachsen, *v. n.* narásti, narásati, prírásti, pomnožit se; von Schwämmen) nakěrkniti; (dazu wachsen) prírásti, vrásti.
 Xentwalt, *m.* zagovórnik, bránitelj, zavětník. [zavětnístvo.
 Xentwaltschaft, *f.* zagovornístvo,

- Anwälsen, v. a. navaljati, priväljati.
- Anwandeln, v. a. spreletéti, obiti, zgrabiti, popásti, nabájati; (anlösen) mikati, nukati, vabiti. [vaba, vablenje.
- Anwandelung, f. mik, mikanje.
- Anwartschaft, f. čakanje, nadjanje, upanje.
- Anwässern, v. a. navódniti.
- Anweben, v. a. pritkáti: natkáti, dotkáti.
- Anwehe, f. pihlánje, obvěj.
- Anwehen, v. a. na koga pihati u. veti, koga obvěti; napihati, nanositi.
- Anweisen, v. a. navkázati, odrediti, odlóčiti; (den Weg) pokazati, upótiti; učiti, naučiti.
- Anweisung, f. navkaz, odlócha, odredba; uk, nauk.
- Anwendbar, a. naobernjiv; prikladen, vloživ, koristen, hasnjiv.
- Anwendbarkeit, f. naobernjivost, prikládnost, hasnjivost, koristnost.
- Anwenden, v. a. naoberniti, oberniti, obračati, porábiti, vpotřebiti, poslužit se.
- Anwendung, f. naobernitva, porába, vpotřebljenje.
- Anwerben, v. a. (Soldaten) najemati, nažolniriti, v vojsáno zapisati; (ein Mädchen) snubiti, um etvoš —, prositi, iskati, tražiti. [háč, snubók.
- Anwerber, m. najemávec; snub.
- Anwerbung, f. najemanje; snubljenje, snubitva.
- Anwersen, v. a. metáti ob. lučati na kar, nametáti, nalučati; mit Raab —, ovápniti, ometáti. [nazóčen, pribiten.
- Anwesend, a. vpričen, vpričijóč.
- Anwesenheit, f. vpričnost, vpričejóčnost, nazóčnost, pribitje, pribitnost. [žati na koga.
- Anwiehern, v. a. zaheržati, her.
- Anwirken, v. a. pritkáti, dotkáti, tkati.
- Anwohnen, v. a. zraven stanováti ob. prebivati.
- Anwohner, m. sosed, stanovavec; — der Save, posávec; — der Drau, podrávec u. i. w.
- Anwuchs, m. prirástek, vrastek, vrast, vrastnja, vrastev.
- Anwünschen, v. a. želéti, vošiti.
- Anwurf, m. namét, nametanje; (Vorlegeschloß) narba, veriga.
- Anwurzeln, v. a. vkoréniti se, vkoreniniti se.
- Anzahl, f. števílo, broj, číslo; mnoštvo, množa, množina.
- Anzapfen, v. a. na pipo djati, načéti.
- Anzubern, v. a. pocóprati, nacóprati, očárati, načárati.
- Anzäumen, v. a. obúzdati, zaujzdati, ujazdati.
- Anzeichen, n. znamenje, znammen, znak, biljega, predznamenje, oznámka.
- Anzeichnen, v. a. zaznámiti, zaznámjati, zabiljéžiti.
- Anzeige, f. naznamilo, poročilo, oglas, navkaz, proglás, věst; tožba.
- Anzeigen, v. a. naznániti, oznániti, na znanje dati, poročiti, naznáciti; zatóžiti, tožiti.
- Anzeigend, a. oznániven, naznániven.

- Anzeiger, *m.* poročnik, naznanovavec; tožnik, tožitelj; (Schild) kazalo.
 Anzettel, *m.* osnova, osnutek.
 Anzetteln, *v. a.* osnovati, snovati; fig. snovati, zatrositi.
 Anziehen, *v. a.* (spannen) napeti, napenjati, nategniti, nategovati; (beranziehen) privleči, pritegniti; Kleider —, obléci, oblačiti; (Schuhe) obuti, obuvati; (Bied) odrediti, odgójiti; — *v. n.* pribijati, približovati se, bližavati se.
 Anziehend, *a.* vabljiv, mamljiv, vgoden, prijeten.
 Anzug, *m.* potég, potéglej; (Kleidung) naprava, oprava, noša, odelo, oblačilo; obutev; približovanje.
 Anzüglich, *a.* zanimiv; (beißend) grizečén, špičast, žaljiv, zbodljiv. [ljiv, zapalitelj.
 Anzünden, *a.* vžigáven, raznet.
 Anzünden, *v. a.* vžigati, prižgati, vžigati, prižgati, raznetiti, zapaliti.
 Arzte, *f.* odvódnica.
 Apathie, *f.* brezéitnost, bezčutje.
 Apfel, *m.* jabelko, jabelko.
 Apfel-, *a.* jabelčni, jabelni.
 Apfelbaum, *m.* jablán, jablána, jablón, jablo, jabláno.
 Apfelgarten, *m.* sad, lekóvje, jablonišče. [enjak, jabelénica.
 Apfelmost, *m.* jabelčnik, jabel.
 Apfelrund, *a.* jabukast. [nik.
 Apostel, *m.* apóstelj, dvanajst.
 Apostelamt, *n.* apóstolatvo.
 Apostolisch, *a.* apóstolski.
 Apotheke, *f.* lékárna, lékárnica, apoteka.

- Apotheken-, *a.* lékárni.
 Apotheker, *m.* lékar, lékárnik, apotekar. [karski.
 Apotheker-, *a.* lékárski, apoté.
 Apothekerkunst, *f.* lékárstvo, apotekarija. [vje.
 Apothekermiffenschaft, *f.* lékosló.
 Apparat, *m.* priprav, priprava.
 Appellation, *f.* apelacija, priziv.
 Appellations-Bericht, *n.* prizívno sodišé, razsójna sodnja, nad-sodnja.
 Appelliren, *v. a.* prizivati.
 Appetit, *m.* tek, slá.
 Appetitlich, *a.* tečen, slasten, mikáven.
 Applaus, *f.* Applaus.
 Applaudiren, *v. a.* pljeskati, z rokámi pljeskati.
 Applaus, *m.* plesk, pleskanje.
 Aprische, *f.* kajsija.
 April, *m.* malitraven, april, (ilir.) travanj; (črč.) duben, (pošn.) kviecen. [vréme.
 Aprilwetter, *n.* nestanóvitno.
 Aposephos, *ad.* na besédu, no.
 Aequator, *m.* vrvnovár.
 Ararat, *n.* derzávni zaklád, derzávna blagájna.
 Arbeit, *f.* délo, posel, opravilo, radnja, poslovánje, raba.
 Arbeiten, *v. a.* delati, poslovati, raditi, truditi se, rabiti.
 Arbeiter, *m.* delavec, težák, poslanik, nadničár, rabótnik, — in, *f.* delávka, delávkinja, težákinja.
 Arbeitam, *a.* deláven, poslen.
 Arbeitsamkeit, *f.* delávnost, poslénost.
 Arbeitshaus, *n.* delávnica, delávnica.

- Arbeitelohn, m. dnina, plačilo, plača, mezda. [dela.
 Arbeiteloh, a. brezposlén, brez
 Arbeitelohigkeit, f. brezposle-
 nost, danguba.
 Arbeitstog, m. delávník. [ca.
 Arche, f. barka; skrinja, skrinji-
 Architektur, f. stavitelstvo, zi-
 dárstvo.
 Archiv, n. listóvna, listovnica,
 pismohrána, pismoshranba.
 Archivarius, m. listóvník, pis-
 mohranitelj.
 Arg, a. hud, hudóben, napéen,
 opak, zločest; árgert, gorje,
 gorše, huje, hujše.
 Argert, m. serd, napaka, lju-
 tost, jeza; pohujšanje.
 Argertlich, a. (zum Borne geneigt)
 jezovit, serdoviten; (zum Born
 reizend) dražljiv, jezljiv, je-
 zaven; (Argerniß enthaltend)
 pohujšljiv.
 Argern, v. a. jeziti, dražiti,
 serditi, togotiti; (Argerniß
 geben) pohujšati.
 Argerniß, n. pohujšanje.
 Arglist, f. sumljivost, lukávsina.
 Arglistig, a. sumljiv, lukáv.
 Arglos, a. prostodúšen, pro-
 stomíseln, brezslóben.
 Argument, n. dokáz, pričék.
 Argwohn, m. sum, sumnja, sum-
 njivost. [njati, sumnjivati.
 Argwöhnen, v. a. sumiti, sum-
 Argwöhniß, a. sumnjiv, sum-
 njiven.
 Arie, f. napév, víza, popév.
 Aristokrat, m. boljár, plemeni-
 tsiá, plemovládnik.
 Aristokratie, f. boljárstvo, plem-
 stvo, plemovládstvo.

- Aristokratisch, a. boljárski, ple-
 movládén. [mética.
 Arithmetik, f. čísloslóvje, arit-
 metični, a. aritmetičén,
 čísloslóven.
 Arleßirische, f. drin.
 Arm, m. roka, naroč, naročje,
 rama, rameno, rukáv, miš-
 ca; (— einés Flüßes) struga;
 (Striff) derzálo.
 Arm, a. vbog, vbožen, bédén;
 (dürftig) síróten, siromáski,
 potreben; — werden, v. n. vbo-
 žati se, zbožati se, božati se.
 Armband, n. zapéstnica, naróč-
 nica, narókvica.
 Armbein, n. gornja cév.
 Armbinde, f. povéza, prevéza.
 Armbrust, f. samójstra, samos-
 trél, lok.
 Armbrustschütze, m. samostrélec,
 ločár.
 Arme, m. siromák, vbožec,
 vbogi; potrební. [na.
 Armee, f. armáda, vojska, voj-
 kermet, m. rokáv.
 Armenanstalt, f. Armenhaus.
 Armenbüchse, f. milostinjska
 skrinjica, milósnica.
 Armengeid, n. milošnja, milost-
 nina, milostinjski dnar.
 Armenhaus, n. siromášnica, si-
 rotádnica, vbožnica, vbogo-
 milnica.
 Armseelig, a. siromášen, vbog,
 vbožen, réven, boren.
 Armseeligkeit, f. siromášnost,
 vbožnost, révnost, bornost.
 Armseffel, m. nasloníven stol,
 stol z naslónom.
 Armuth, f. siromáštvo, vbožtvo.
 Arrest, m. ječa, tamnica, voza.

- Arrestant, m. vjetnik, voznik, tamničnik.
- Arretiren, v. a. vjeti, vloviti.
- Arsch, m. zadnica, perda, rit, sedalo.
- Arschbaste, f. zadnik, ritnik.
- Arschlingé, a. ritniško, na rit.
- Arsenal, n. orožnica morska.
- Arsenik, m. mišnica, mišomór.
- Arsenikhältig, a. mišičen.
- Art, f. (Gattung) pleme, plod, baža, versta, ploha; (Weise) viža, način; (Form) podoba, vlastitost; (Sitte) šega, navada, navaja, običaj; (Anständigheit) dostojnost, pristojnost, vljudnost.
- Arten, v. n. se po komu zvreči, nach dem Vater —, očetovo žaro goniti. [dvorljiv.
- Artig, a. vljuden, priljuden.
- Artigkeit, f. vljudnost, dvorljivost. [vek, poglávje.
- Artikel, m. član, članek, sta-
- Artillerie, f. topništvo.
- Artillerist, m. topničár. [čilo.
- Arseni, f. lek, zdravilo, vrazeneibereiter, f. Apotheker.
- Arsenibereitung, f. pripravljajenje zdravil.
- Arsenien, v. n. lečiti se, zdraviláriti, vraziláriti.
- Arsenikunde, f. lékárstvo, vrazitelstvo, zdravitelstvo.
- Arsenimittel, f. Arseni.
- Arzt, m. vraz, vrazitelj, zdravnik, zdravitelj, léčnik.
- Aerztlich, a. vrazitelški, zdravitelški, lékárski.
- Asch, m. (Bisch) lipan.
- Asche, f. pepél; (eines verwesten Körpers) prah, perst.
- Aschenbrenner, m. pepeljar.
- Aschenbrödel, n. pepeljúha.
- Aschenfarbig, a. pepeljast.
- Aschensatz, Aschengesäß, n. pepelničnica. [nak.
- Aschenkrug, m. pepelnik, pepelj-
- Aschensalz, n. potáša, lužna odlugasta sol.
- Ascher, m. lužnik, lužnják.
- Aschermittwoche, f. pepelnica, pepelnična sréda.
- Ascherig, a, pepeljav, pepelnat.
- Aschern, v. a. pepéliti, opepéliti, popepéliti.
- Aschfarbig, f. Aschenfarbig.
- Aschicht, f. Ascherig. [lika.
- Aspe, f. jagnjed, topol, trepet-
- Asß, n. (in der Karte) es, as, kic; (Gewicht) gran.
- Assesuranz, f. zavarvanje, zavarstvo, bratovinja sv. Florjana.
- Assesuriren, v. a. zavarvati, se v bratovinjjo sv. Florjana zapisati.
- Assel, f. stanoga, mirnik.
- Assignation, f. Anweisung.
- Assigniren, f. Anweisen.
- Assimiliren, v. a. vpodóbiti, vpodóbovati.
- Assistent, m. pomočnik.
- Assistiren, f. Beistehen.
- Äst, m. veja, grana, odráslek, odraslina, sverž.
- Ästchen, n. vejčica, grančica.
- Ästlich, m. tlak, tla. [lövje.
- Ästhetik, f. léposlójve, krasos-
- Ästhetisch, a. léposlóven, krasoslóven.
- Ästig, a. veját, vejast, granát, granast, sveržát, kóšát.
- Ästpieger, m. vejnik.

- Astrolabium, *n.* zvezdogledišče.
 Astrolog, *m.* zvezdoslovec.
 Astrologie, *f.* zvezdoslovje.
 Astrologisch, *a.* zvezdosloven.
 zvezdoslovski.
 Astronom, *m.* zvezdoználec.
 Astronomie, *f.* zvezdoznánstvo.
 Astronomisch, *a.* zvezdoznánski.
 Astwerk, *n.* vejovje, granje.
 Astyl, *n.* zavetje, zavet, utočišče.
 Atheist, *m.* brezbožnik, nezna-
 bog, bogonevernik.
 Atheisterei, Atheismus, *m.* brez-
 božje, bezbožánstvo, bogo-
 neverstvo. [neveren.
 Atheistisch, *a.* brezbožen, bogo-
 them, *m.* sapa, duška; dah,
 dih; - höhlen, dihati, diha-
 vati; zu - kommen, odeh-
 niti se, odihati se. [sápen.
 Athemlos, *a.* brez sape, brez-
 Athemröhre, *f.* sapnik, odihalce,
 dušnik.
 Athemzug, *m.* sóp, odih, odih-
 lej, dahnútijs; einen - thun,
 dahniti, dehniti.
 Athmen, *v. a.* dihati, sopsti;
 - *v. n.* dišati. [nebo.
 Athet, *m.* jeter, tanjši zrak;
 Athetisch, *a.* jeterski, nebéski.
 Atlas, *m.* (Zeug) raz, atlas;
 (Landkarten: Sammlung) atlas
 zemljopisni.
 Atmosphäre, *f.* atmosféra, zrač-
 je, dihkrog, zrakomórsje.
 Attestat, *n.* svedóčba, spriček,
 spričovánje.
 Attestiren, *v. a.* svedóčiti, pri-
 čati.
 Atisch, *m.* habát, hebét, apta.
 Ädel, *f.* Eifer.
 Ägen, *v. a.* kermiti, pitati,

pesati, hraniti; (lofen) vabi-
 ti, mamiti. [vjedice.

Ägend, *a.* vjedóven, -e Gifte,

Ägestoff, *m.* kermito; vabilo,
 vaba.

Äu weh! *i.* o joj! pre joj! joj
 mene! o jemene.

Äuch, *c.* tudi, tud, ter, i, take.

Äuctorität, *f.* Äusehen.

Äudienz, *f.* posluh.

Äuditeur, *m.* sodnik vojški.

Äue, *f.* loka, livada, log, trata.

Äuerhahn, *m.* divji petelin, rus-
 ni kokot. [na kura.

Äuerhenne, *f.* divja kokoš, rus-

Äuerhuh, *f.* divja krava. [bik.

Äuerohse, *m.* tur, bivol, divji

Äuf, *prp.* na, po; (hinauf) gor;
 auf der Stelle, zdajci, precj-
 hipoma.

Äuf! *i.* gori! vstani! na noge!

Äufschern, *v. a.* naoráti, разо-
 ráti; (nochmal's) preoráti;
 (fertig schern) zoráti, dooráti.

Äufarbeiten, *v. a.* zdélati, do-
 délati.

Äufathmen, *v. n.* odahniti se.

Äufgehen, *v. a.* rozpésati. [žiti.

Äufbahnen, *v. a.* na oder polo-

Äufbau, *m.* zidanje, gradba,
 stavba.

Äufbauen, *v. a.* zidati, graditi;
 staviti; sozidati, zagradiiti,
 postaviti.

Äufbäumen, *v. a.* vpeti se, pod-
 préti se; (aufwinden) naví-
 jati, naviti, namotávati, na-
 mótati. [nogah, ne ležati.

Äufbesinden, *sich, v. r.* biti na

Äufbehalten, *v. a.* hraniti, shra-
 niti, hranováti; den Gut -,
 pokrit ostáti, ne odkriti se.

Kufbeifen, v. a. razgristi, pregrizniti.

Kufbellen, v. a. zalafati.

Kufberften, v. a. razpóčiti se, razletéti se. [stijati.

Kufbetten, v. a. postljati, po-

Kufbewahren, v. a. shraniti, hraniti. [nica, shraniše.

Kufbewahrungsort, m. hranil-

Kufbiegen, v. a. zavihniti, zavihati, podvihniti, podvihati.

Kufbieten, v. a. (Truppen) spozvati, zbrati; Verlobte —, oklicati, oklicovati; Alles —, vse moči napéti, vse poskusiti.

Kufbietung, f. spozov, spozvanje, bera; oklic.

Kufbinden, v. a. navézati; (in die Höhe binden) podvézati; (aus einander binden) razvézati, odvézati; einem etwas —, nalagati kogar. [pihovati.

Kufbláden, v. a. napihniti, napihovati (durch Blafen öffnen) odpihniti, odpihovati, razpihniti; Feuer —, podvžgati, raznéti, razvneti. [ostati.

Kufbleiben, v. n. hđiti, zbujen

Kufblúden, v. n. razcvésti, razcvététi, razévétati, procvététi, procvétati. [zvértati.

Kufbohren, v. a. razvértati,

Kufbrauchen, v. a. vpotrebíti, potróšiti, porábiti.

Kufbraufen, v. n. zašuméti, zahruméti, zahrúšéti, (im Born) razserđiti se, razjeziti se, razkačiti se, raztogotéti se.

Kufbraufend, a. ljut, razserđljiv, razkačljiv, raztogotljiv.

Kufbrechen, v. a. razlomiti, raz-

biti; (Brief) razpečáti; — v. n. razpóčiti, razpókniti; (von Geschwüren) predréti se, zlití se; (von Knoſpen) razcvétati, pricvétati; ſich auf den Weg machen, se na pot podáti. [čátenje; razcvét.

Kufbrechen, n. razbitje; razpe-

Kufbreiten, v. a. sprestréti, spre-

stirati, razprostréti, razpro-

stirati.

Kufbringen, v. a. (ausferziehen) odgójiti, zrediti; (zusammenbringen) dobiti, vkup spravití; (einen Kranken) ozdráviti, izléčiti; (erzürnen) razserđiti, razljutiti, razkačiti, razdražiti, razjeziti, znemíriti.

Kufbringend, a. dražljiv, jeziven.

Kufbruch, m. razpók, razlóm; razpečátva; razcvét; odhód, odlázek.

Kufbürden, v. a. natováríti, naložiti; einem etwas —, koga po čem dolžiti, čega kriviti.

Kufdamen, v. a. pokriti.

Kufdämmen, v. a. zajéziti, prejeziti. [driti se.

Kufdämmern, v. n. svítati, ve-

Kuf daß, c. da, de.

Kufdecken, v. a. odkriti, raz-

kriti; (bedecken) pokriti, zakriti; den Tisch —, na mizo pokriti od. pokrivati; (offenbaren) razodéti, razodévati.

Kufdecker, v. a. odkriváč, pokríváč.

Kufdingeſeld, n. najemnina.

Kufdingen, v. a. najeti, v službo vzeti, pogoditi. [vgovór.

Kufdingung, f. najém, pogodba.

- Kufdörren, v. a. nasušiti, posušiti. [šiti.]
- Kufdrängen, v. a. vsiliti, vtlati.
- Kufdrehen, v. a. razsukati; nasukati.
- Kufdreschen, v. a. omlätiti, pomlätiti, zmlätiti.
- Kufbringen, f. Kufdrängen.
- Kufdrücken, v. a. prišisniti, prišiskati.
- Kufdrücken, v. a. raztisniti, natisniti; razbiti, stolči.
- Kufdunfen, v. n. napihniti se.
- Kufdünften, v. n. blapěti, shlapěti, puhati, izpuhati.
- Kufeinander, ad. jeden za drugim, zaporédoma, zaporéd.
- Kuf einmal, ad. na enkrat, na mah. [nabiti.]
- Kufeisen, v. a. led nasekati ob.
- Kufenthalt, m. prebitek, prebivanje, stanovanje; — sort, prebivališče, stanovališče; (Bö-gerung) obotáva, obotávlanje, odlázanje.
- Kufertlegen, v. a. naložiti, velěti, naročiti, (gerichtlich) prišoditi. [naročilo.]
- Kufertlegung, f. nalog, velitva.
- Kufertsehen, v. n. (vom Tode) od smerti vstati, uzkersnuti.
- Kufertstehung, f. od smerti vstajenje, uskersnutje. [vuzem.]
- Kufertstehungsfest, n. velika noč.
- Kufertwachen, v. n. zbuditi se, prebuditi se, zdramiti se; (zum Leben) obuditi se.
- Kufertwecken, v. a. zbuditi, prebuditi, zdramiti; (ins Leben rufen) obuditi.
- Kufertweckung, f. zbujenje, zbuja; obúd, obúda.
- Kufersiehen, v. a. zrediti, odgójiti, odhraniti. [poviti.]
- Kufessen, v. a. pojedati, snesti.
- Kuffädeln, v. a. nizati, nanizati; nizgati, nanizgati.
- Kuffahren, v. n. (vor Schrecken) kvisko planiti, od. skočiti, prestrašiti se; (im Borne) razšerditi se, raztogotěti se, razljutiti se; (anstossen) zaděti, zaděvati; (sich erheben) zviděti se, prikázati se.
- Kuffahrend, a. naglojezen, togótěn.
- Kuffahrt, f. die — Christi, vnebohod.
- Kuffallen, v. n. pasti ob. padniti na kar; v oči vdariti; — v. r. pobiti se.
- Kuffallend, a. očeviden.
- Kuffangen; v. a. vloviti, vjeti, vlvatati. [vjetva.]
- Kuffangung, f. vlovitva, vjetje.
- Kuffassen, v. a. vloviti, vjeti; (begreifen) razúmiti, razumeti, zastópiti, dokúčiti; (auslegen) nalóžiti, nalágati.
- Kuffassungsbvermögen, n. razumivna moč.
- Kuffeisen, v. a. prepiliti.
- Kuffeuchten, v. a. prevlážiti.
- Kuffinden, v. a. najti, iznajti, nahoditi.
- Kufflammen, v. a. vplameniti; (aufmuntern) podbuditi, vneti; — v. n. plameněti, vplameniti se. [šolěti, vzletěti.]
- Kufflattern, v. n. sferšrati, sferšfledhten, v. a. razplěsti, razplětati. [šolěti.]
- Kuffliegen, v. n. zletěti, vzletěti.
- Kufflug, m. valet, polět.

Kufforbern, *v. a.* povábiti, pozvati, podbuditi, primárnjati; opoméniti.

Kufforberung, *f.* povába, pozív, podbudítva; opoména, opomenítva.

Kuffreffen, *v. a.* požréti, pojésti, pozobáti.

Kuffrischen, *v. a.* séverstiti, oživiti, poživiti, razhladiti; (aufmuntern) podbuditi, osérčiti.

Kuffrischung, *f.* ožívítva, razhlád; podbúda.

Kufführen, *v. a.* navoziti, navázati; (ein Gebäude) staviti, graditi, zidati, zidáriti; (sich betragen) zadržati se, obnášati se, vesti se; (ein Schauspiel) igráti; einen bei jemanden —, koga komu priporočiti; (anföhren) navoditi.

Kufführung, *f.* navázanje; stavba, gradba; zadržanje, obnášanje, vedenje; igra; priporočénje, priporočba.

Kuffüllen, *v. a.* dopólniti, napolniti. Izadača, vprašanje.

Kufgabe, *f.* nalóga, navdája; Kufgabebeúhrt, *f.* nadávina, nadev.

Kufgang, *m.* izhód, iztok; (Kufwan) potróiki, troíki, zatroíki, zatráta, potráta.

Kufgangs, *a.* izhódni, iztóčni.

Kufgeben, *v. a.* nadáti, nalóžiti; veléti, naročiti, poročiti; (dazu geben) pridáti, pridjati; (fahren lassen) opustiti, na stran djati, odlóžiti; das Leben —, konec vzeti, smert storiti, vmreti, vmirati; die Hoffnung —, obúpati.

Kufgeblasen, *a.* napihnjen, ošáben, ohól.

Kufgeblasenheit, *f.* napihnjenóst, ošábnost, ohólóst.

Kufgebot, *n.* napóved, napóvest, proglás; (von der Kanzel) oklic.

Kufgehen, *v. n.* (von der Sonne) iziti, goriti, izhajati; (vom Tage) zaznávati se, svítati se, daniti se, zazorjati se, zaznáti se, prisvítati se, zazóriti se; (sich öffnen) odpréti se, odpirati se; (sich auftrennen) sporjati se, razpárati se; (von Knochen) scimiti se, razcvésti, razcvétati, razcvététi; (vom Eis) topiti se, raztopiti se, tajati se, raztájati se, raztájiti se, taliti se, raztáliti se; (aufgehen) zapráviti se, potrátiti se, zatrátiti se; (aufgehen lassen) zapráviti, potrátiti, zatrátiti; (als eine Schleife) razvézati se.

Kufgeigen, *v. a.* zagósti.

Kufgeklárt, *a.* prosvéčen, učen, prebrisan omikan.

Kufgeklártheit, *f.* prosvéčenóst, učenóst, prebrisanóst, omikanóst.

Kufgeld, *n.* nadávek, nadev.

Kufgelegt, *a.* nalóžen; (guter Laune sein) dobre od. židane volje biti, vesel, radosten.

Kufgeráumt, *a.* posprávljen; dobre volje, židane volje, vesel, radosten.

Kufgeráumtheit, *f.* dobra od. židana volja, veselost, radostnost. [pозор!

Kufgeschaut, *i* na stran, s pota,

- Aufgewekt**, a radosten, živ, živčen, živáhen.
- Aufgewecktheit**, f. živost, živččnost, živáhnost. [nalivati.
- Aufgießen**, v. a. naliti, nalijati.
- Aufgraben**, v. a. (ausgraben) izkopáti, izkápáti; (locher machen) prekopáti, prekápáti; (öffnen) odkopáti, razkopáti, odkopováti, razkopováti.
- Aufgreifen**, f. Auffassen.
- Aufgürten**, v. a. rozpásati, odpásati; (dazu befestigen) pripásati, opásati. [liv.
- Aufguß**, m. opárek, naliv, pripáti.
- Aufhaben**, v. a. na sebi iméti; den Mund —, xjati, xijáti.
- Aufhacken**, v. a. presekatati, prekopáti; (mit dem Schnabel) prekljaváti; (Kleß hacken) posekatati; (Hein machen) sosekatati, sosekljáti, načáplati.
- Aufhalt**, m. zadržek, vstavek, pomídek.
- Aufhalten**, v. a. zadržáti, zadržávatati, vstaviti, vstavljati, muditi; Jemanden bei sich —, koga pri sebi iméti; (offen halten) ne zaprétati, odpérto iméti; sich —, v. r. biti, prebivati, stanováti, muditi se, baviti se; sich über etwas —, se potégniti za kar, jezniti od. ljutiti se zavolj česar.
- Aufhaltfam**, a. zadržljív, mudljív.
- Aufhängen**, v. a. obésiti, obésáti; einem etwas —, koga nalagáti, komu kar navézati.
- Aufhängelein**, v. a. namótati, zmotati, motati.
- Aufhauen**, f. Aufhacken.
- Aufhäufeln**, v. a. nakúpčati, nakopíčiti.
- Aufheben**, v. a. vzdigniti, vzdíči, vzdigati, vzdígávatati; (aufbewahren) shraniti, hraniti, poshrániti; (widerrufen) preklicati, odprávitati, vničiti, odpozváti, odpoklicati; (endigen) dovršiti, dokončáti; die Tafel —, od mize vstati, izza mize vstati.
- Aufhefteln**, v. a. odkópčati, razkópčati; (festmachen) prikópčati, pritérditi.
- Aufheften**, f. Aufhefteln.
- Aufheitern**, v. a. razveselíti, razveselováti, razvédríti, razjasniti; sich —, v. r. razjasniti se, jasniti se, razvédríti se, vedríti se, razbistríti se.
- Aufhelfen**, v. a. podpómagati, pripómagati; fig. na noge postávitati, vzdigniti; sich —, opómagati si.
- Aufhellen**, f. Aufklären.
- Aufheuten**, f. Aufhängen.
- Aufhegen**, v. a. poščúti, ščúti, našántati, šuntati, nadrážiti, dražiti; (erzürnen) razjéziti, razljútitati, razkáčiti, razdrážiti.
- Aufheger**, m. šuntár, dražítelj.
- Aufhebung**, f. poščútna, šuntanje, dražba, draženje.
- Aufhilfe**, f. podpómóč, pripómóč, pomóč.
- Aufhorchen**, v. n. slušati, poslušati.
- Aufhören**, v. n. prenéhati, prestáti, dovršiti se, končáti se, prejenjati, prenehávatati, prestájati, jenjovatati.

- Kuffbören, *n.* konec, sverha, prestánek, preneh, prenehlej.
- Kuffhüllen, *v. a.* razkriti, razkrivati, odkriti, odkrivati.
- Kuffhüpfen, *v. n.* poskočiti, kviško skočiti.
- Kuffkauf, *m.* kúp, pokúp, kupovina, kupovanje. [piti.]
- Kufflaufen, *v. a.* pokúpiti, kuffkaufet, *m.* kupec. [mésti.]
- Kufflehren, *v. a.* izmésti, pokufflehricht, *n.* smetje.
- Kuffsteimen, *v. n.* scimiti se, cimiti se, kaliti, kal pogánjati, berst nastáviti. [lepiti.]
- Kuffstitten, *v. a.* prikéljiti, prikuffláren, *v. a.* razbistriti, izobraziti, razvédriti, prosvétiti, izjásniti, omikati; sich —, *v. r.* (vom Wetter) razjásniti se, razvédriti se; (sich auffláren) na dan priti, na svitlo priti, izjásniti se.
- Kuffklärer, *m.* razsvetitelj, prosvetitelj, izobražovavec.
- Kuffklärung, *f.* izobraženje, prosvéćenje, prosvéta, prosvét.
- Kuffklärungsbuch, *f.* brepenenje po prosvéti, prosvétarija.
- Kuffklauben, *v. a.* pobráti, pobirati.
- Kuffleben, Kuffleiben, Kuffleifestern, *v. a.* nalépati, prilépati, prikéljiti.
- Kuffklopfen, *v. a.* raztolči, streti, razbiti.
- Kuffknäcken, *v. a.* zgristi, razgristi, razléskniti.
- Kuffknöpfen, *v. a.* razknépati, odkopčati, razknolljati, odknolljati.
- Kuffknüpfen, *v. a.* razvozljati, odvézati, razvézati; (aufhängen) obesiti, obéšati.
- Kuffkochen, *v. a.* prekuhati, zvariti; — *v. n.* kipéti, skipéti, vreti, zavréti.
- Kuffkommen, *v. n.* vstati, vzdigniti se; (von Kranken) ozdravéti, ozdráviti se; (von Pflanzen) rasti, prijéti se; zu Vermögen kommen, opomáhati si, spomóci si. [uspéh.]
- Kuffkommen, *n.* ozdrávljenje;
- Kuffkrämpfen, *v. a.* zavihati, zaférliti.
- Kuffkragen, *v. a.* prepráskati, oprásniti; ogrébsiti.
- Kuffkräufeln, *v. a.* skodirati.
- Kuffkündigen, *v. a.* odpovédati, oporeči. [povést, oporeka]
- Kuffkündigung, *f.* odpóvéd, odpovédání,
- Kuffkündigungszettel, *a.* odpovédni, oporečni.
- Kufflachen, *v. n.* nasmejati se, nasméhniti se, nasmehljati se.
- Kuffladen, *v. n.* nalóžiti, nalágati, nakládati, natovóriti, nabásati; basati.
- Kuffladen, *m.* nalagávec, tovarnik, basavec.
- Kufflage, *f.* nalóga, nalóžba, nakláda; (Steuer) dáča, dávek, veča, štíbra; (Druck) natisk, natis, izdanje.
- Kufflassen, *v. a.* odpérto pustiti, otvóreno nehati.
- Kufflauern, *v. a.* prežati na koga, na preži stati.
- Kufflauerer, *m.* prežatelj, prežátn.
- Kufflauertung, *f.* prežanje, preža, prežba, pazba.
- Kufflauf, *m.* stiska, gnječa, privrenje, hrúp; (Kuffruhr) pra-

skas, buna, punt; (des Wafers) kipenje.

Kuflaufen, *v. n.* (sich häufen) namočiti se, nakupiti se, nabrati se; (von Flüßen) narasti se, narakati se, natekati se; (geschwollen werden) otéci, otékati. | se, oživljati se.

Kufleben, *v. n.* oživeti, oživiti

Kuflegen, *v. a.* naložiti, nalagati; (auftragen) zapovedati, poročiti, naročiti, veleči; (Buch) izdati, založiti.

Kufnehmen, *v. a.* nasloniti, naslonjati, prislóniti; sich —, *v. r.* vpreti se, nasloniti se; (sich widersetzen) protiviti se, suprotiviti se, vpreti se.

Kufnehmung, *f.* naslonenje, naslonitva; protivljenje, protivnost. | lépiti.

Kufnehmen, *v. a.* prikeljiti, pri-

Kufsetzen, *v. a.* pobrati, pobirati, brati. | branje.

Kufsetzung, *f.* bera, bratva,

Kufsliegen, *v. n.* ležati na čem, počivati na čem; sich —, *v. r.* sich wund liegen, naležati se do kervávega, preležati si kožo.

Kufstodern, *v. a.* zrahljati, zrahljivati, prerahljati.

Kufstodern, *v. a.* splameneti, kvísko žvigniti od žvigati.

Kufschbar, *a.* razvezljiv, razrešljiv; raztopljev.

Kufschfen, *v. a.* razvézati, odvézati, razrešiti, odréšiti, razplésti, odplésti; (schmelzen) raztopiti, topiti, raztapljati; (eine Versammlung) raz-

pustiti; ein Rathsel —, zastavico vganiti.

Kufschfend, *a.* razrešiven, odréšiven; raztopiven.

Kufschlich, *f.* Kufschbar.

Kufschlichkeit, *f.* razvezljivost, razrešljivost, odréšljivost; raztopljevost. | moč.

Kufschungstraf, *f.* raztopivna

Kufschungsmittel, *n.* raztopilo.

Kufschoben, *v. a.* privariti, navariti; (das Loth aufschmelzen) razvariti, odvariti, prevariti.

Kufschaden, *v. a.* odpreti, odpirati, otvóriti; (aufbinden) razvézati, odvézati; (einen Brief) razpečati; (eine Ruß) raztolči, stolči, razbiti; sich —, *v. r.* spraviti se, spravljati se, vzdigniti se.

Kufschaden, *v. a.* zmléti, pomléti, domléti, somléti. | lati.

Kufschmalen, *v. a.* naobráziti, namá-

Kufschmarck, *m.* povérstenje, nastópljenje, nastópanje, nahód.

Kufschmarcken, *v. n.* nastópati, povérvat i se, zverstiti se, v red stopiti. | dati, zidati.

Kufschmauern, *v. a.* sozdati, poz-

Kufschmerken, *v. a.* paziti, slušati, vančati; (aufzeichnen) zaznamnjati, zapisati, zabilježiti.

Kufschmerker, *m.* slušatelj; zapisatelj, bilježnik.

Kufschmerksam, *a.* pazen, pazljiv, pozóren, vančljiv, pomnjiv.

Kufschmerksamkeit, *f.* paznost, pazljivost, pozórnost, vančljivost, pomnja, pomnjivost.

Kufschmischen, *v. a.* zméšati.

Kufschmuntern, *v. a.* podbuditi, podbujati, vjunáciti, posér-

čiti; (den Schlafenden) zbuditi, buditi, zbuhati, zdramiti, dramiti; (aufhebern) razveseliti, oveseliti.
 Aufnagen, v. a. pribiti.
 Aufnöhen, v. a. prišiti. prišivati; pošiti, pošivati.
 Aufnahme, f. sprejetje, vzetje; (Gebeihen) vzrast, vzdiga.
 Aufnehmen, v. a. sprejeti, dočakati; (von der Erde) vzdigniti, vzdici, vzdigati; (wachsen) rasti, vzdigati se; eš mit einem —, meriti se s kom, lotiti se koga; (Selb) v posód vzeti, izposódi; (eine Besend) narisati, izmeriti; (von trächtigen Kühen) perčenjati, vimnjati.
 Aufnehmen, n. in — kommen, v navado od. v običaj priti.
 Aufnehmen, v. a. pribiti, pribijati.
 Aufnöthigen, v. a. vsiliti, vtlaciti, prinuditi, prisiliti od. primóráti kogar s čim.
 Aufopfern, v. a. posvétiti, alдовати, žertvovati; sich —, v. r. žertvovati se.
 Aufopferung, f. posvečenje, alдовanje, žertvovanje, žertva.
 Aufpaßen, v. a. nalóžiti, nalagati, natovóriti, natovárjati.
 Aufpassen, f. Aufsehen.
 Aufpassen, v. a. primériti, pomériti, primérjati, pomérjati; poskusiti, poskušati; — v. n. paziti, vančati; (auf lauern) prežati, na pazbi od. preži stati.
 Aufpasser, m. prežatelj; — bei

Stabthoren, stralár, vrateár, čuváj. [vžidati.
 Aufspießen, v. a. zažvižgati, zaž-
 Aufspüßen, f. Aufschern.
 Aufspüßen, v. a. prismóliti.
 Aufspüren, v. a. prekljuvati, raz-
 kljuvati, prepikati.
 Aufstehen, v. n. počiti, pok-
 niti, razpóčiti, razpókniti,
 razpóčiti se, raztérkniti se,
 regniti. [tiskati, vtisniti.
 Aufstößen, v. a. pritúsniti, pri-
 Aufstöß, m. lišp, kinč, nališp
 nakinč, ured; naprava.
 Aufstutzen, v. a. olišpati, zliš-
 pati, nališpati, okinčati;
 nakinčati, urésiti; napráviti,
 naprávijati; okrásiti.
 Aufquellen, v. n. izvirati, vreti;
 vevráti, kipéti, iztékati;
 (ausgebeht werden) narásti;
 namočiti se.
 Aufstossen, v. a. pográbiti, po-
 básati, sich —, v. r. vzdig-
 niti se naglo.
 Aufstrecken, v. n. kaditi se, di-
 miti se, pušiti se; — v. a.
 pokaditi, skaditi, sožgati,
 popúšiti.
 Aufstücken, v. a. posprávit; po-
 čistiti; aufgeräumt sein, do-
 bre od. židane volje biti, pri
 volji biti.
 Aufstücken, v. a. vračúnuti, za-
 račúnuti, narájati.
 Aufrecht, ad. ravno, pokónci,
 stegnjeno; a. pokónčen, ra-
 ven, stegnjen. [začúvati.
 Aufrechthalten, v. a. vzderžati,
 Aufrechen, v. a. kviško pomóliti
 od. moliti. [dráziti.
 Aufregen, v. a. razdráziti, na-

- Kufreiben**, v. a. (durch Reiben öffnen) preribati; (fertig reiben) zribati, poribati; (vertilgen) potrebiti, iztrebiti, izkoréniti, pokončati, končati.
- Kufreiben**, v. a. nanizati, nanizgati; zverstiti.
- Kufreißen**, v. a. razdréti, razdérati, raztèrgati; (eine Thür) razpahnuti; das Maul —, zakajati; die Wunde —, rano razvráziti od. razodrèti; — v. n. (aufgerissen werden) razodrèti se; (von Wunden) predrèti se, zliti se.
- Kufreißen**, v. a. dražiti, nadražiti, šuntati, našuntati, podpihovati.
- Kufreißer**, m. šuntár, rovár, kèrt, podpihovavec.
- Kufrichten**, v. a. zravnáti, povzdigniti, po koncu postaviti, na noge postaviti; (trósten) potoláziti, tolašiti, težiti, těšiti.
- Kufrichtig**, a. iskren, ravnosèrèen, ravnodušen, istinit, odpert, prostomiseln, trizen.
- Kufrichtigkeit**, f. iskrenost, ravnosèrèenost, ravnodušnost, ravnoduše, istinitost, prostomiselnost, triznost.
- Kufrichtung**, f. zravnanje, povzdiga, povzdignutje; tolašba, tolaženje, težba, teženje.
- Kufriegeln**, v. a. zapahé odpo-tisniti od. odbiti.
- Kufriß**, m. čertež, naris, osnova.
- Kufrißen**, v. a. oprásniti, razprásniti, odrèti, oguliti.
- Kufrollen**, v. a. (zusammenrollen) zaviti, zavijati; (auseinanderrollen) razviti, razvijati.
- Kufrücken**, v. a. naprèj pomakniti od. pomakniti; (einem et-was vorrücken) spočítati, spočítovati, očitati, oponášati.
- Kufruf**, m. poziv, pozov, razglás; oznanilo, naznanilo.
- Kufrufen**, v. a. sklicati, priklicati, prebuditi; (die Namen lesen) preklicovati, preklicati.
- Kufruhr**, m. punt, spuntanje, praska, buna.
- Kufrühren**, v. a. změšati, razměšati, podměšati, preměšati; spuntati, pobúiniti, spodbesati.
- Kufrührer**, m. puntár, rovár, šuntár, brodač, podpihavec.
- Kufrührerisch**, a. bunljiv, podpihaven, puntárski; — sein, puntáriti se, puntati se.
- Kufß**, (auf daß), — neue, znova, na novo, vnovič; — längste, najdelj, najdalje, najdalše. [žágati.]
- Kufßagen**, v. a. prežágati, raz-
- Kufßammeln**, v. a. pobráti, pobirati, zbrati, zbirati, brati, pokúpiti, skupljati.
- Kufßässig**, a. neprijátelski, zavidljiv, zavisten, zaviden; — sein, piko imèti, merzèti na koga. [sedláti.]
- Kufßatten**, v. a. osedláti, nastá-
- Kufßatz**, m. nastávek, napostávek; (schriftlicher) sostávek, spisek, spis.
- Kufßaugen**, v. a. posisati, poci-zati, pocezati, popiti.
- Kufßaugen**, v. a. oddojiti, na-dojiti.

Kuffhaben, v. a. nastèrgati; prestèrgati, pregledati.

Kuffhauen, v. n. pogledati; kvi-ko pogledati, se na viš ozre-ti, oči povzdigniti.

Kuffheuchen, v. a. splāšiti, raz-plāšiti, izplāšiti.

Kuffhichten, v. a. navèrstiti, uverstiti; zlagati, skladati od. zložiti jedno na drugo.

Kuffhiebbar, a. odložitelno, od-ložljiv.

Kuffhieben, v. a. odlōžiti, od-lāšati, odlāgati, odklādati; (durch Schieben öffnen) odpo-tisniti, odmakniti.

Kuffhiebet, m. odlagavec.

Kuffhiesen, v. n. (von Pflanzen) zrasti.

Kuffschlag, m. (am Rode) zavrā-tek, okrajek, osléc, zasléc; — des Hutes, zavihāj, kra-ječna; (des Preises) postāv-lenje; podražanje, navdār; (Erhöhung der Abgaben) po-večanje, pomnoženje; war-me Kuffschläge, topli okladki.

Kuffschlagen, v. a. razbiti, pre-biti, raztrūpiti, strupiti, raz-toléc; (ein Kleid) zavihati, zasléc; (Nüsse) zgristi, stol-éc; ein Bett —, vtaboriti se, taborišè postāviti od razpèti; (ein Buch) odprèti; etwas im Buche —, kej v bukvah poi-skati; eine Wohnung —, na-stāniti se, nasèliti se; die Au-gen —, pogledati, oči od-prèti.

Kuffschlichten, f. Kuffschichten.

Kuffschließen, v. a. odprèti, od-pèrati, odkleniti, odklèpati,

otvōriti; (erklāren) izjāsnti, odkriti, razlōžiti; sich — v. r. razcvèsti, razcvetèti, raz-cvetati.

Kuffschliesser, m. kljuèár, vra-tār; — in f. kljuèarica, vra-tarica.

Kuffschliessen, v. a. razpārati, raz-cèpiti, porjāti, razporjāti, prerézati.

Kuffschluchzen, v. a. zajókati se, zaplakati, zavèkati.

Kuffschlurfen, v. a. posèrkati.

Kuffschluß, m. odklep, odklén-ba, odklenitva, otvōr, ot-vōrenje; (Erklärung) izjās-nenje, razjāsnenje, razlā-ganje, razkāz; razcvèt.

Kuffschmausen, v. a. pojèsti, po-zobāti.

Kuffschmelzen, v. a. raztopiti, raztaliti, razplāviti, razpu-stiti.

Kuffschmieren, v. a. namázati; (durch Schmieren verbrauchen) zmazati, pomázati.

Kuffschmücken, f. Kuffpužen.

Kuffschnacken, v. a. koleštati.

Kuffschnallen, v. a. prikópèati; (die Schnalle öffnen) razkóp-èati, odkópèati.

Kuffschnappen, v. n. hlopñiti, za-hlópñiti; — v. a. (ein Wort) vloviti, pohlópñiti.

Kuffschneiden, v. a. prerézati, raz-rézati; (Brod) narézati; (das Schneiden vollenden) zrezati, porézati; (mit einem Schritte bemerken) zarézati; v. n. ba-hati se, hvaliti se, štīmāti se.

Kuffschneider, m. narézavec, re-zavec; bahšè, bahšín, hvaldž.

- Kuffschneideret, *f.* bahanje, baharija. [zarec, zarezá.]
 Kuffschnitt, *m.* preréz, preréza;
 Kuffschneiden, *v. a.* odvézati, razvézati, odréšiti; (bezu schneiten) privézati, navézati; (auffädeln) nanizati, nanizgati.
 Kuffschöstling, *m.* mladika, mladica, zraslek, odráslek, scimek. [poplášiti, splášiti.]
 Kuffschrecken, *v. a.* prestrášiti,
 Kuffschreiben, *v. a.* napisati, zapísati; (anmerken) zaznamiti, zabilježiti.
 Kuffschreien, *v. n.* vsklikniti, zakričati, zadržeti se, vikniti; — *v. a.* s kričanjem prebuditi, zdramiti od zbuditi.
 Kuffschrift, *f.* napis, nadpis, naslov.
 Kuffschub, *m.* odlóg, odlášanje, oboštávenje, odláganje, odkládánie.
 Kuffschürzen, *v. a.* podpásati, podpasovati, zagerniti.
 Kuffschütteln, *v. a.* potréstí, strestiti, zdramiti.
 Kuffschütten, *v. a.* nasúti, naliati, naliti, nalivati.
 Kuffschwänzen, *v. a.* rep podvézati.
 Kuffschwäzen, *v. a.* nagovoriti, nagovarjati.
 Kuffschweißen, *v. a.* privariti, navariti.
 Kuffschwellen, *v. a.* nadúti, razdúti, napihnúti; *v. n.* (vom Wasser) kipéti, rasti, naráštati; (vom Teige) kipniti, nakipniti; (von den Theilen des Körpers) otéči, otékati, nadúnuti se; (sich mehren) mno-
- žiti se, razmnožiti se, naráštati se, narásti se. [vina.
 Kuffschwemme, *f.* nanós, napla-
 Kuffschwemmen, *v. a.* naplaviti, nanositi, nanášati.
 Kuffsehen, *v. n.* poglédati, ozrétí se; (auf etwas sehen) gledati, paziti.
 Kuffsehen, *n.* pozórnost, slovítva; biés mácht —, slovi, v oči pada.
 Kuffseher, *m.* nadzirátelj, ogleduh, čuváj, stražár.
 Kuffseheramt, *n.* stražárstvo.
 Kuffsein, *v. n.* bdeti, bedéti, biti na nogah; (offen sein) odpérto od. otvoreno biti; früh —, uránúti.
 Kuffsein, *n.* bdenje, čuvanje.
 Kuffsetzen, *v. a.* postávití, po koncu postávití; den Fuß —, pokriti se; (schriftlich) spisati, napisati, sostávití; sein Kopf —, svojo termo vbogati, biti svoje glave; sich —, *v. r.* vvesti se, zasésti konja; (sich widersehen) vpréti se.
 Kuffseher, *m.* postávljavec.
 Kuffseufzen, *v. n.* vadibniti.
 Kuffschöste, *ad.* naj več, najviše, do skrajnega.
 Kuffsieht, *f.* skerb, ravnánje, vodba; — führen, skerb iméti, koga voditi, s kom ravnáti.
 Kuffsteden, *v. n.* zavréti, skipéti, kipéti; — *v. a.* prekuhati, prevariti, zvariti. [pečátiti.]
 Kuffsielen, *v. a.* odpečátiti, raz-
 Kuffsig, *m.* vsed, zaséda.
 Kuffsißen, *v. n.* (die Nacht) prebuditi, prebdéti, presedéti

- auf das Pferd —, konja zasedi, se na konja vvesti, se na konja posaditi; (von Bögen) posesti, posédati, nasesti, nasédati se, vvesti se; (betrogen werden) naletéti, nabrusiti se, navinkati se.
- Kuffspalten, *v. a.* razcépiti, cepiti, razkalati, kalati.
- Kuffspannen, *v. a.* razpéti, raztégniti, razvíti, razprostréti; (Segel) razpustiti, razpéti, razvíti; (spannend zurück ziehen) odpéti, odvréti.
- Kuffsparen, *v. a.* prihrániti, za prihodno potrebo hraniti, pristéditi.
- Kuffspeisen, *f.* Kuffessen.
- Kuffspitzen, *v. a.* odpréti, odpirati, odkléniti, odklépati, otvóriti; daß Maul —, zímiti, zijati, režati se.
- Kuffspielen, *v. a.* zaigráti.
- Kuffspießen, *v. a.* nabósti, natákniti.
- Kuffspinnen, *v. a.* (Alles spinnen) sprestiti, popréstti; sich die Finger —, prepréstti si perste do k-rvávega.
- Kuffsprengen, *v. a.* vtergati, zlomiti, prelomiti.
- Kuffspringen, *v. n.* poskóčiti, kvísko skočiti oder planiti; (von der Thür) odpréti se, odkléniti se; (aufplagen) počiti, razpókniti; (von Kleidern) razporjati se.
- Kuffstossen, *v. n.* rasti, zrasti, mladike pogánjati, berstgnati.
- Kuffstößling, *m.* mladika, mladica, ogranek, popek.
- Kuffsprudeln, *v. n.* izvirati.
- Kuffsprung, *m.* skok, poskok; pok, poka, pokotina, poklina.
- Kuffspulen, *v. a.* naviti, navijati, namótati, motati.
- Kuffspüren, *v. a.* osléditi, zasléditi, izvóhati, obvóhati; fig. iskati, najti. Inasúntati.
- Kuffstacheln, *v. a.* podšúntati.
- Kuffstaud, *m.* punt, puntarija, hrup, vstaja, buna, metež.
- Kuffstäubern, *f.* Kuffjagen.
- Kuffstehen, *v. a.* prebósti, izbósti, predréti.
- Kuffsteden, *v. a.* natákniti, natékniti, natikati; (mit Nasden in die Höhe) podtakniti, podtikovati; eine Fahne —, bandéro razvíti od. razpéti.
- Kuffstehen, *v. a.* (offen stehen) odperto od odklénjeno biti; (vom Sitze) vstati, vstajati, vzdigniti se; von der Krankheit —, ozdráviti se, oporáviti se; gegen einen —, zoperstáviti se, vstaviti se, vpréti se komu, spuntati se proti komu.
- Kuffstreigen, *v. n.* popéti se, zlesti, podigniti se; (vom Rauche) valiti se; (von Dünsten) hlapéti; (entstehen) nahajati; (von Gestirnen) izhajati, izjiti, prikazati se, pomoliti se; (von Magenblähungen) rigati, rigniti.
- Kuffstellen, *v. a.* (eine Falle) nastáviti, nastávljati; (Regel) postáviti, postávljati; (Garben) razstáviti, razstávljati; razpostáviti, razpostávljati;

- Beugen —, pripeljati priče, spricati se; Breche —, mrže razpėti; in Reibe und Lieb —, sporéditi, zverstiti, vverstiti. [rati.
- Kufflemmen, v. a. vpreti, vpi-
- Kufflöbern, v. a. izvohati, zaslediti, oslediti, spoditi.
- Kufflöpfeln, v. a. odčepiti, čep preč dregniti.
- Kuffstoffen, v. n. (von Magenwinden) rigati se, težo delati. (begegnen) srečati koga, nameriti se s kom; —, v. a. razbiti, odbiti, odriniti, razpahniti. [ren, nakisel.
- Kufftösig, a. pokvaren, skva-
- Kuffträuben, sich, v. r. jeziti se, po koncu stati.
- Kuffstreben, v. n. težiti, hrepeneti se vzdici, tarsiti se.
- Kuffstreichen, v. a. namazati, pomazati; (aufwärts streichen) gladiti naróbe od. na viš.
- Kuffstreifen, v. a. zavihati, zasukati; (die Haut) oguliti, odréti.
- Kuffstreuen, v. a. potrositi, natrositi, nasiti, nasipati, posipati, sipati; (im Stalle) nastlati, nastiljati.
- Kuffstulpen, v. a. zavihati, zafertiti, pogeniti; (zudecken) povézniiti.
- Kufftügen, v. a. pokriti, povézniiti; — v. n. poskočiti, skočiti. [čkati.
- Kufftügen, v. a. zlišpati, okin-
- Kufftügen, v. a. nasloniti, naslanjati. [tráziti.
- Kuffuchen, v. a. poiskati, po-
- Kuffud, m. zavárek, odvár.
- Kuffthauen, v. a. tajati, raztájati, taliti, raztaliti, topiti, raztopiti, odmečiti, odmakati; — v. n. mit se.
- Kuffthauung, f. odmeča, odtája.
- Kuffthun, v. a. odpreti, odpírati, otvóriti; (aufdecken) razkriti, odkriti. [natérpati.
- Kuffthürmen, v. a. nakopičiti,
- Kufftischen, v. a. pogostiti, počastiti, jesti dati, jed na mizo postaviti.
- Kufftrag, m. naročilo, naročenje, naročba, poročilo, nalóga, zapóved, vkaz, vka-za, zavkaz.
- Kufftragen, v. a. nanesti, nanášati, donesti, donášati; (besehlen) naročiti, poročiti, veléti, reči, vkazati.
- Kufftraggeber, m. naročnik, naročitelj. [pati.
- Kuffträufeln, v. a. kapati, naká-
- Kuffreiben, v. a. (Reife) nabiti, nabijati; (Bild) razpoditi, iztérati; (Geld) dobiti, spraviti, vkup spraviti; (aufblasen) napihniti, nadúti.
- Kufftrennen, v. a. razporjati, razpárati.
- Kufftreten, v. n. nastópati; wider Jemand —, vstati oder vzdigniti se proti komu.
- Kufftrinken, v. a. popiti, izpiti.
- Kufftritt, m. nastóp, vstop; (das Gehen) hod, hoja; (Ereignis) zgodá, prigóda, dogódba, dogadjaj, slučaj.
- Kufftrochnen, v. a. posušiti, vsušiti, osušiti; — v. n. posušiti se, osušiti se, vsahniti, vsehniti.

Kuftröpseln, *f.* Kufträufeln.

Kuf und ab, *ad.* gor in dol, semtertje.

Kufwachen, *v. n.* zbuditi se, prepuditi se, zdramiti se, predramiti se.

Kufwachsen, *v. n.* zrasti, narasti, narasati, prirasti.

Kufwallen, *v. n.* kipeti, vskipeti, vreti, zvreti; im Born —, razserditi se, razgnjevati se, razjariti se, raztogoteti se. Ignjev, togot, jarost.

Kufwallung, *f.* kipenje, vrenje;

Kufwälzen, *v. a.* navasiti, navasjati. Ipotrata, zatraata.

Kufwand, *m.* potrosek, strošek;

Kufwärmen, *v. a.* pogrėti, pregreti; fig. panoviti, obnoviti; aufgewärmte Lüge, stara laž.

Kufwarten, *v. a.* strēci, postrēci, služiti, dvoriti; Aufwartung machen, pokloniti se, prikloniti se.

Kufwärter, *m.* strēžaj, strēžnik, strēžbenik, služabnik, dvornik; —in, *f.* služabnica, strēžbenica, službenica, služkinja.

Kufwärtē, *ad.* kviško, nakviško, naviš, gor; den Fluß — proti vodi.

Kufwartung, *f.* strēžba, postrēžba, dvorba, poklon, priklon. Imiti, omiti.

Kufwachen, *v. a.* oprati, po-

Kufwässwasser, *n.* pomije.

Kufwecken, *v. a.* zbuditi, prepuditi, buditi, zdramiti, predramiti; fig. razveseliti.

Kufweichen, *v. a.* odmečiti, ra-

zmečiti, namočiti, namakati, odmočiti, odmakati.

Kufweisen, *v. a.* pokazati.

Kufwenden, *v. a.* potratiti, zatraatiti, potrositi.

Kufwerfen, *v. a.* izkopati, navreči; einen Damm —, nasip napraviti; eine Frage —, poprašati. prašanje predložiti; aufgeworfene Lippen, debeli žnabli, debele ustnice.

Kufwickeln, *v. a.* namotati, zmotati, naviti, zviti; (auseinander wickeln) razmotati, razviti, odviti.

Kufwiegelei, *f.* burenje, burivost, puntanje.

Kufwiegeln, *v. a.* buriti, buniti, puntati, poburiti, pobihniti, spuntati.

Kufwiegelnd; *a.* hurljiv, bunljiv.

Kufwiegen, *v. a.* zmēriti, potēhtati. Ivnik, brodāč.

Kufwiegler, *m.* puntar, bunokufwieglerisch, *a.* puntarski.

Kufwindeln, *v. a.* (ein Kind) razviti, razvijati.

Kufwinden, *f.* Kufwickeln.

Kufwischen, *v. a.* zbrisati, pobrisati, otrēti.

Kufwischer, *m.* brisalo, otirāč.

Kufwählen, *v. a.* razriti, razrivati, podriti, narovati.

Kufwurf, *m.* namet, nasip, nanos; okop.

Kufzählen, *v. a.* spočitati, naštetiti, naštevati, izbrojiti.

Kufzehen, *v. a.* popiti, zapiti.

Kufzehren, *v. a.* snēsti, pojēsti, povēiti; zavēiti, potrositi.

Kufzeichnen, *v. a.* zapisati, vpi-

- sati, zaznámiti, zaznamnjati, zabilježiti.
- Aufzeichner, *m.* zaznamovatelj, bilježnik, vpisatelj.
- Aufzeichnung, *f.* zapis, vpis.
- Aufzeichnungsbuch, *n.* zapisnik, zapisna knjiga.
- Aufzeigen, *f.* Aufweisen.
- Aufziehbrücke, *f.* Zugbrücke.
- Aufziehen, *v. a.* (öffnen) odpréti, otvóriti; in die Höhe ziehen, potégniti, gor potégniti, vzdigniti, dvigati; (die Uht) naviti, navijati, navréti, navérati; (Saiten) napéti, napénjati; (groß ziehen) zrediti, rediti, odhrániti; (bei Webern) osnovati, nasnovati, snovati; (den Hahn am Gewehr) natégniti, napéti; ein-
nen —, koga dražiti; — *v. n.* (einherziehen) iti, priiti, nastópiti, stopati.
- Aufzug, *m.* vzdiglejš; (Aufschub) odlóg, odgód; (im Schauspiel) ein, dèlo, djanje, prikáz; (bei Webern) osnova, osnutek; feierlicher —, svezčanost, svetkovanje.
- Aufzwingen, *v. a.* s silo odpréti.
- Aufzwicken, *v. a.* odščipniti, odščipati.
- Aufzwingen, *f.* Aufnöthigen.
- Aufzwickel, *m.* zenica, serklo.
- Auge, *n.* oko; (an Pflanzen) oko, popika, popek, popoljak; (in der Karte) pika, oko; große Augen machen, čuditi se, debèlo gledati.
- Augeln, *v. a.* namigávati.
- Augen-, *a.* očesen. [očár.
- Augenarzt, *m.* zdravnik za oči.
- Augenarzt, *f.* lèk za oči.
- Augenbeschreibung, *f.* okopisje.
- Augenblick, *m.* hip, trenutek, mah, mig.
- Augenblicklich, *ad.* na mah, v enim hipu od trenutku, zdajci, ko bi trenil.
- Augenbraune, *f.* obèrva. [hile.
- Augenglas, *n.* očale, očálnice.
- Augenled, *n.* trepávnica.
- Augenlust, *f.* poželenje očés, očésna slá, razkóšje.
- Augenmaß, *f.* mèra na oko; nach dem —e, na oko, po očesu, kakor oko kaže.
- Augenmerk, *n.* namèra, cilj, nakána.
- Augenpußer, *n.* prah za oči.
- Augensalbe, *f.* maža za oči.
- Augenschein, *m.* vid, pogléd; in — nehmen, spreglédati, spregledováti, spregledávati, ogleđovati.
- Augenscheinlich, *a.* očeviden, očit, javen, očivèsten.
- Augenscheinlichkeit, *f.* očevidenost, očitost, bèlodánost, očivèstnost.
- Augenspiel, Augensprache, *f.* namigavanje, pomiglovanje.
- Augenstern, *m.* zenica.
- Augentriefen, *n.* solzávost.
- Augenverblendung, *f.* obsèna.
- Augenweide, *f.* paša za oči, razkóšje.
- Augenweh, *n.* bolèzen v očéh.
- Augenwimper, *f.* vejica, trepávnica. [miglej.
- Augenwink, *m.* namiglej, po-
- Augenzahn, *m.* srednji zob.
- Augenzeuge, *m.* priča, okovid.
- Augig, *a.* okát; ein—, jednoók.

August, *m.* avgúst, velki ser-
 pán; (lit.) kolovoz; (češ.)
 srpen; (poln.) sierpien.
 Aurora, *f.* zora, zarja.
 Aurorefarbe, *f.* zorna, ruména,
 rujna boja.
 Aurorefarbig, *a.* rumén, rumén-
 kast, rujen, višnjel.
 Auš, *prp.* iz; od; — *ad.* kon-
 čano, dokončano.
 Aušarbeiten, *v. a.* izdelati, do-
 delati; (verfassen) spisati, so-
 stáviti, izdelati.
 Aušarbeitung, *f.* izdelanje, do-
 delanje; spis, sostávek.
 Aušarten, *v. n.* odroditi, izro-
 diti se, izvréči se, se na
 hudo vzreči; popáčiti se.
 Aušathmen, *v. n.* dihati, od-
 dahiti se; *v. a.* die Seele —,
 vmréti, duško pustiti.
 Aušbačen, *v. a.* izpéči, speči;
 — *v. n.* izpéči se, speči se.
 Aušbaden, *v. a.* skopati; fig.
 etvas — müssen, terpéti za
 družiga.
 Aušbauen, *v. a.* sozidati.
 Aušbedingen, *v. a.* spogoditi,
 ugovoriti, uréči, pridéržati,
 za se obdéržati.
 Aušbedingung, *f.* ugovor, po-
 godba, spogoditva, pridér-
 žanje. [povédati.
 Aušbeichten, *v. a.* izpovéti, iz-
 Aušbeissen, *v. a.* (einen Zahn)
 zlomiti. [právljati.
 Aušbessern, *v. a.* popráviti, po-
 Aušbesserung, *f.* popráva, po-
 právek, popravljanje. [liti.
 Aušbeten, *v. a.* izmólti, zmo-
 Aušbeute, *f.* dobiček, dobi-
 tek, dohódek, plod, korist.

Aušbruteln, *v. a.* stresti, stro-
 siti.
 Aušbuten, *v. a.* Kles —, vse
 preiskáti od. prevréči.
 Aušbiegen, *v. n.* ogniti se, zog-
 niti se, ogibati se.
 Aušbieten, *v. a.* prodávati,
 na prodáj iméti, na prodáj
 ponúdati.
 Aušbilden, *v. a.* izobráziti, izo-
 braževáti, omikati, prosvé-
 titi.
 Aušbildung, *f.* izobráženje, izo-
 braževáenje, omika, prosvé-
 čenje. [teln.
 Aušbildungsfähig, *a.* izobrázi-
 Aušbitten, *v. a.* izprósiiti, iz-
 mólti.
 Aušblasen, *v. a.* pogasiti, vga-
 siti; (überall verkündigen) iz-
 tróbiti, razglasiti; das Ge-
 bensticht —, vmoriti, vbíti.
 Aušbleiben, *v. n.* izostáti, ne
 priti, izostájati. [vététi.
 Aušblühen, *v. n.* ocvésti, oc-
 Aušbohren, *v. a.* izvértati, pre-
 vértati. posóđ vzeti.
 Aušborgen, *v. a.* izposóđiti, v
 Aušbrauchen, *f.* Verbrauchen.
 Aušdrauen, *v. a.* izvariti, zva-
 riti, dovariti.
 Aušbrechen, *v. a.* izlómiti, pro-
 lámiti, izbiti; (die Mauer)
 prebiti; (die Speisen von sich
 geben) izrigati, izbljavati, iz-
 bláti, izmetáti; (einen Zahn)
 vtergati, izrúti; — *v. n.*
 vstati, prikázati se; in Thra-
 nen —, zajókati, zaplácati;
 er brach in Thránen aus, solze
 so ga polile od. oblile; in ein
 Gelächter —, zasmejáti se,

- se na glas smejati začeti; (vom Kriege) postati, začeti se, početi se.
- Kušbreiten**, *v. a.* razširiti, razširjati, razprostrániti, razprostréti, razprostirati; ein Gerücht, glas razsúti, raztrésti, raztróbiti; die Arme —, roke širiti od. stegniti; sich —, *v. r.* razširiti se, širiti se, razprostréti se, razposélití se; (von einer Thiergattung) razplódití se, zaplóditi se, zárediti se, namnožiti se.
- Kušbrennen**, *v. a.* izžgati, izžigati, izkúriti; —, *v. n.* izgoréti, izkúriti se; (aufhören zu brennen) pogoréti.
- Kušbringen**, *v. a.* izspráviti; (unter die Leute bringen) razglasiti; eine Gesundheit —, zdravico napiti od. napivati, na zdravje napiti.
- Kušbruch**, *m.* izlóm, prolóm; (Anfang) začétek, počétek, začétje, postánek; (Kušbruch des Weines) somotók, samotóč; vino prezlahno.
- Kušbrühen**, *v. a.* izpáriti.
- Kušbrüten**, *v. a.* izvaliti, izplódití, izléči; fig. izmisliti, izkováti. [tíbljati, pogládití.
- Kušbüßeln**, *v. a.* iztíbljati, pokušund, *m.* izgléd, izvérstnost, stvar izvérstna; — von Schönheit, uzorita lépota; (Kušwurf) izmét, smet, zveržek, izvèrg. [sláven.
- Kušbündig**, *a.* izvérsten, pre-
Kušbürsten, *v. a.* izščétati, izkartáčiti.
- Kušbüßen**, *f.* Büßen.
- Kušcuriren**, *v. a.* izléčiti.
- Kušdampfen**, *v. n.* izhlapéti, shlapéti.
- Kušdämpfen**, *v. a.* izvétriti; (ein Feuer) zadušiti, vgasiti.
- Kušdauer**, *f.* terpež, terpežnost; terpežljivost, poterpežljivost.
- Kušdauern**, *v. n.* terpéti, trajati, obstáti; — *v. a.* preterpéti, prenésti, prebiti, poterpéti.
- Kušdauernd**, *a.* preterpljiv, poterpežljiv; terpežen.
- Kušdehnbar**, *a.* raztegljiv, stegljiv, raztegniteln, razpenljiv.
- Kušdehnbarkeit**, *f.* raztegljivost, stegljivost, raztegnitelnost, razpenljivost.
- Kušdehnen**, *v. a.* raztégniti, natégniti, stegniti; (ausbreiten) razprostrániti. [stegníven.
- Kušdehnend**, *a.* raztegnjiven,
- Kušdehnung**, *f.* raztegnjenje, raztegnútje; (Räume) prostor, prostránost. [vna moč.
- Kušdehnungskraft**, *f.* raztegnjivost
- Kušdenken**, *v. a.* izmisliti, iznájti. [lágati, iztolmáčiti.
- Kušdeuten**, *v. a.* razlóziti, raz-
- Kušdeuter**, *m.* razlagavec, tolmač.
- Kušdichten**, *f.* Kušdenken.
- Kušdieneu**, *v. a.* doslužiti, izslúžiti.
- Kušdingen**, *f.* Kušbedingen.
- Kušdonnern**, *v. n.* odgrométi, odgerméti.
- Kušdorren**, *v. n.* posušiti se, sušiti se, vsahniti.
- Kušdörren**, *v. a.* posušiti, osušiti, sušiti.

Ausdrängen, *f.* Berdrängen.
 Ausdrehen, *v. a.* zviniti, izviniti, izviti. [titi, domlátiti.
 Ausdreschen, *v. a.* omlátiti, zmla-
 Ausdruck, *m.* izráz, govór, beséda; (in der Malerei) izobrá-
 zenje.
 Ausdrücken, *sich*, *v. r.* izráziti se.
 Ausdrücken, *v. a.* ožéti, ožméti, ožémati; (mit Worten) izráziti.
 Ausdrücklich, *a.* razlóčen, raz-
 ložen, naročít; (mit Gleiß)
 nalás, nalásě, navlás.
 Ausdrucksvoll, *a.* izrázen, mno-
 goznačen. [čeno žito.
 Ausdrusch, *m.* mlačva; omlá-
 Ausdunsten, *v. a.* izvétiti.
 Ausdünsten, *v. n.* hlapéti, hlap
 od sebe dajati, čaditi se,
 kaditi se.
 Ausdünstung, *f.* hlap, čad, hla-
 pénje, kadnja, izkájá, izpár.
 Ausdünstmesser, *m.* hlapomér.
 Aus ebenen, *v. a.* izravnáti, po-
 ravnáti. [brániti.
 Aus eggen, *v. a.* povláčiti, po-
 Auseinander, *ad.* narázen, raz-
 rázen, saksébe, vsaksébe;
 (in Zusammensetzungen) raz.
 Auseinanderbrechen, *v. a.* razló-
 miti. [drúžiti, razlóčiti.
 Auseinanderbringen, *v. a.* raz-
 Auseinandergehen, *v. n.* saksébe
 iti, raziti se.
 Auseinandersetzen, *v. a.* razstá-
 viti; (erklären) razlóžiti, raz-
 lágati, izjásniti. [tégniti.
 Auseinanderziehen, *v. a.* razpo-
 Auseitern, *v. n.* ognóžiti se.
 Auserkoren, Auserkoren, *a.* izbrán.
 Auserkoren, *v. a.* odbráti, od-
 birati.

Aus erwählen, *v. a.* izbráti, iz-
 birati, izvóljiti. [bráni.
 Aus erwählter, *m.* izvóljenec, iz-
 Ausessen, *v. a.* pojésti, snesti,
 povžiti.
 Ausfahren, *v. a.* (einen Weg) po-
 vóziti, razvóziti; — *v. n.* (zu
 Wagen) odpeljáti se od. pel-
 jati se nekámur.
 Ausfall, *m.* navál, navála, na-
 skok; einen — tšun, nava-
 liti, naskočiti.
 Ausfallen, *v. a.* izpásti; (einen
 Ausgang nehmen) končáti se,
 konec vzeti, iziti. [poloviti.
 Ausfangen, *v. a.* spoloviti, iz-
 Ausfaulen, *v. n.* izgnjiti, izod-
 gnjiti, izperhnéti.
 Ausfeigen, *v. a.* zmesti, zmetati.
 Ausfeilen, *v. a.* izpiliti, opiliti;
 (ausbessern) popráviti, po-
 právljati.
 Ausfertigen, *v. a.* (fertig machen)
 izgotóviti; dati, izdáti, oprá-
 viti, napráviti.
 Ausfinden, *v. a.* iznájti, najti.
 Ausfindig, *f.* Ausfindig.
 Ausfischen, *v. a.* izribiti, porí-
 biti, poloviti ribe.
 Ausflattern, *v. n.* izferfráti,
 sferfoléti. [plétati.
 Ausflechten, *v. a.* razplésti, raz-
 Ausflühen, *v. a.* okérpati, pri-
 péhniti, popráviti.
 Ausfliegen, *v. n.* izletéti, zletéti,
 vzletéti.
 Ausfließen, *v. n.* iztéči, iztakati.
 Ausflößen, *v. a.* bolhe loviti od.
 poloviti, izbóhati.
 Ausflucht, *f.* izgovór, ovink;
 Ausfluchte machen, izgovárja-
 ti se, ogibati se česar.

Ausflug, m. izlet, vzlet.
 Ausfluß, m. iztok, iztokanje;
 (der Anfang des Flusses) izvir,
 vrela, izviralise; (die Rin-
 nung des Flusses) iztok, ustje.
 Ausfolgen, v. a. izročiti, pre-
 dati.
 Ausfordern, v. a. pozvati na
 boj, izpozvati, izpoklicati.
 Ausforderung, f. pozov.
 Ausfragen, v. a. izprašovati,
 izpitovati, izpitkovati, po-
 skušati.
 Ausfragen, f. Ausfragen.
 Ausfressen, v. a. izjesti, poje-
 sti, snesti; — v. n. zamériti
 se; sich —, v. r. nažreti se,
 najesti se, natlačiti se.
 Ausfuhr, f. izvoznja, izvoztva.
 Ausfuhrbar, a. izvodljiv, mo-
 goč, možen.
 Ausfuhrbarkeit, f. izvodljivost,
 mogočnost, možnost.
 Ausfuhrhandel, m. izvozna ter-
 govina.
 Ausfuhrzoll, m. izvoznina, pla-
 ča za izvoznjo.
 Ausfuhrbar, a. izpeljaven.
 Ausfuhrten, v. a. (aus dem Lande)
 izvoziti, izvažati, izpeljati;
 einen Beweis —, dokazati;
 (zu Stande bringen) izpeljati,
 véiniti, dokončati, doveržiti.
 Ausfuhrlich, a. obširen, natá-
 njčen, dovodit, razložít,
 razložčen; — erzählen, natá-
 njko od. potánjko pripovedo-
 vati.
 Ausfuhrlichkeit, f. obširnost, na-
 tánjčnost, razložčnost, razlo-
 žitost.
 Ausfüllen, v. a. izpolniti, na-

polniti, dopolniti; mit Erde
 —, zasúti, zasipati.
 Ausföndigmachen, v. a. najti,
 iznajti, nalaziti, iznalaziti.
 Ausfüttern, v. a. nakérmiti, na-
 pičati; (ein Kleid) podstaviti,
 podstavljati, podložiti, pod-
 kládati.
 Ausgabe, f. izdavek, izdátek,
 izdajk, trošek; (eines Buches)
 izdanje.
 Ausgang, m. izhód, izid; (Ende)
 konec, sverha; (eines Werts)
 končnica, končovka.
 Ausgärten, v. a. ostrójiti.
 Ausgeben, v. a. izdati, izdávati,
 izdajati; (ein Buch) izdati
 na svétlo dati, na svét iz-
 dati; (nach und nach an Ver-
 schiedene vertheilen) razdati,
 razdajati, razdajati; (bei einer
 Karte —) naigrati, déliti; —
 v. n. zdati, iznositi, donó-
 siti; sich — v. r. (für etwas)
 délati se, iméti se.
 Ausgeber, m. izdátelj, izdajá-
 telj, klučár; — in, f. klučá-
 rica. [čénitva.
 Ausgebot, n. prodaja, prodaj;
 Ausgeturt, f. izród, odród.
 Ausgedinge, n. vgovoritva.
 Ausgehen, v. n. iziti, izhájati,
 od doma iti; (von den Haas-
 ren) spadati; (Geld) zmanj-
 kati, pománjkovati; (Färbel)
 zgubivati se, zgubiti se, pu-
 šati; (Feuer) vgasniti, vgašati
 se; (Traum) iziti, vresničiti
 se, dopolniti se; auf etwas —,
 naméniti na kar, naklépati
 na kar, kar na misli iméti;
 leer —, nič ne dobiti; einen

Befehl — lassen, razglásiti zapoved; auf Abenteuer —, klátiti se, potépati se od. skítati se po svétu; (zu Ende gehen) poíti; (sich endigen) končáti se; (vom Leibe) nakápniti; (bei den Jägern und im Bergbaue) iznásti.

Ausgeföhrt, *a.* zobát, nazóbljen.

Ausgelassen, *a.* razúzdan, prešérn, razpuien; — heit, *f.* razúzdanost, prešérnost.

Ausgelassener, *m.* razúzdan.

Ausgemacht, *a.* končán, dokončán; (genúß) gotov, ošiten, jasen. [wimo, izván, osim.

Ausgenommen, *ad.* razáti, zván, Ausgeschlagen, *a.* krastav, íantav. [bast.

Ausgewachsen, *a.* gerbav, ger-Ausgiebig, *f.* Ergiebig.

Ausgießen, *v. a.* izliti, izlijati, izlivati; sein Herz —, svoje serce odkriti; seinen Born über jemand —, svojo jezo nad kom spustiti.

Ausgießung, *f.* izlitje, izliv.

Ausglätten, *v. a.* izgládti, pogladiti, vgládti.

Ausgleichen, *v. a.* vrvnásti, poravnásti, zjednáčiti, fig. pogoditi se, poravnati se.

Ausgleiten, Ausglitfen, *v. n.* spodérkniti, zderkniti, popólaniti se, posmákniti se.

Ausglimmen, *v. n.* stleti, iztinjati.

Ausglúhen, *v. a.* razbéliti.

Ausgraben, *v. a.* izkopásti, izkápati, izkopováti, izjámati; (in Kupfer, Stein) vdélati, vrezati.

Ausgrübeln, *v. a.* izdóhtati, izmisliti. [se.

Ausgurgen, sich, *v. r.* izgergráti
Ausguß; *m.* izliv, izlij, izlitje, izlivanje.

Ausgußröhre, *f.* cévka, cév. [se.
Aushaaren, Ausháren, *v. n.* misati
Aushaften, *v. a.* izsekati, izdóbsti; (mit dem Schnabel) izkljuváti.

Aushalten, *v. n.* preterpéti, prenesti, prestáti; (standhaft bleibend) obstáti, prestáti.

Aushändigen, *v. a.* izróčiti.

Aushändigung, *f.* izróčenje, izróčba, izróčilo.

Aushängen, *v. n.* viseti zunaj.

Aushängen, *v. a.* obésiti vun, izobésiti, izobčáti. [mnje.

Aushängschild, *n.* kazalo, zna-Ausharren, *f.* Ausdauer.

Aushauchen, *v. a.* izdihati, dihniti; Wohlgerüche —, dišeti, mirisati; die Seele —, izdáh-niti, vmrèti, dušo spustiti.

Aushauen, *v. a.* izsekati, posékati; iztesáti, otesáti; (gleich) prodati, prodájati; in Stein —, vdélati v kamen; (ausreitschen) izbiti, stepsti; (bahnen) otesáti.

Aushauchen, *n.* dleto.

Ausheben, *v. a.* izvzdíči, izvzdigniti, izvzdigati; Selbsten —, odvzeti od. jemáti k vojšákom, nabírati od. skupljati vojšáke.

Aushebeln, *v. a.* izdérzati.

Ausheben, *v. a.* izvaliti, izléči.

Ausheilen, *v. a.* izcéliti, izlèčiti, ozdráviti; — *v. n.* izcélèti, ozdrávèti.

- Kušheitern, *f.* Kušheitern.
 Kušhelfen, *v. a.* pripomáhati, na pomoč priti.
 Kušhengen, *f.* Kušhängen.
 Kušhöhlen, *v. a.* izvótliti, izdólsti. [lina duplja.
 Kušhöhlung, *f.* votlenje; vot-
 Kušholen, *v. a.* (ausforschen) iz-
 prašováti, izpitováti, izpi-
 távati; (den Arm ausstrecken)
 stegniti, mahnuti; — *v. a.* (zum
 Springen) zagnáti se, pognáti
 se, nastávití se; fig. weit —,
 od kraja začéti, na dolgo in
 široko razlágati.
 Kušhorchen, *f.* Kušforschen,
 Kušhören, *v. a.* doslušati, do-
 konca poslušati.
 Kušhülfe, *f.* pomoč, pripomoč,
 podpomoč. [močen.
 Kušhülfe-, *a.* pomočen, pripo-
 Kušhülften, *v. a.* izlúšiti, izlú-
 kati, olúpiti. [gladováti.
 Kušhungern, *v. a.* izstrádati, iz-
 Kušhunzen, *f.* Kušschelten.
 Kušhusten, *v. a.* izkášljati; *v.*
n. izkášljati se.
 Kušjagen, *v. a.* izpoditi, spoditi,
 izgnáti, iztérati; einem den
 Angstschweiß —, *v.* strah koga
 nagnáti.
 Kušjäten, *v. a.* opléti, izpléti,
 oplévati, izplevelíti.
 Kušstämme, *v. a.* izčesáti, raz-
 česáti, počesáti. [vnik.
 Kušstammesamm, *m.* redki gla-
 Kuškauf, *m.* odkúp, izkúp.
 Kuškaufen, *v. a.* odkúpiti, iz-
 kúpiti.
 Kuškaufgeld, *n.* odkupnina.
 Kušketten, *v. a.* poméstí, po-
 métatí, zmestí, zmetatí; (mit
 der Bürste) izščéti, izščéti,
 izkértáči, očistiti. [smet.
 Kuškehricht, *n.* smetje, smeti.
 Kuškeimen, *v. n.* scimati, izci-
 mati, cimiti se.
 Kuškettern, *v. a.* prešati, izpré-
 šati, izžmeti, izžémati, iz-
 stiskati, izstiskávati.
 Kuškennen, *v. a.* poznáti; sich —,
v. r. in etvaš —, kar znati.
 razumiti se na kar.
 Kuškerben, *v. a.* narékatí.
 Kuškernen, *v. a.* kočice iztrébiti.
 Kuškiefen, *f.* Kušwählen.
 Kuškitten, *v. a.* izkéljiti, s kel-
 jem izmázati. [méri.
 Kušklastern, *v. a.* na sežnje iz-
 Kušklagbar, *a.* izprávdljiv, kar
 se izprávdati more.
 Kušklagen, *v. a.* izprávdati, po-
 pravdi dobíti; *v. n.* iztóžiti
 se, natóžiti se.
 Kušklären, *f.* Kuštlären.
 Kušklatschen, *v. a.* izpléskati;
 (ausplaudern) raztróbiti.
 Kušklauben, *v.* izbráti, izbirati.
 Kušklauben, *n.* izbir, izbiranje,
 prebirka. [rátelj.
 Kušklauber, *m.* prebiráč, izbi-
 Kušklauberei, *f.* preberljivost,
 izberljivost, zberljivost.
 Kušklauberisch, *a.* preberljiv,
 zberljiv, izberljiv, škarloje-
 dičen.
 Kuškleiben, *v. a.* sleči, sláčiti,
 razprávití, razprávljati; (die
 Beschuhung) izzditi, izzdívati.
 Kušklopfen, *v. a.* iztépsti, izbiti,
 stresti. [izmodriti.
 Kušklügeln, *v. a.* izmodrováti,
 Kuškommen, *v. n.* iziti; fig. raz-
 glasiti se; (vom Feuer) priká-

- zati se, začeti se, navstati; (seinen Unterhalt finden) živiti se; mit Jemanden —, shajati ob, pogajati se s kom.
- Kuškommen, *n.* potreba, potrebšina, živetje, življenje, hrana; sein — haben, živetje imeti; imeti od česar živeti; sein reichlich — haben, se dobro imeti, dobro shajati.
- Kuštramen, *v. a.* izložiti oder izlagati na prodaj.
- Kuštrauen, *v. a.* izpraškati, izdrėti, izkopati.
- Kuštrichen, *v. n.* izlésti, izláziti.
- Kuštühlen, *v. a.* razhladiti, ohladiti.
- Kuštundschaften, *v. a.* ogleđovati; (ausforschen) izprašovati; (ein Land) obhoditi, ohláziti.
- Kuštundschaftler, *m.* ogleđal, ogleđuh.
- Kuškunft, *f.* vést, izvēstje, dozvedenje, sprava, obznanjenje; einem — über etwas geben, koga o čem izvēstiti, koga s čem soznániti; — bekommen, dozvedeti. [vávnicar.]
- Kuškunstabureau, *n.* obznano-
- Kušlachen, *v. n.* zasměhovati koga, rugati se komu; (genug lachen) nasmejati se.
- Kušlachen, *n.* zasměh, zasměhovanje, poruga.
- Kušlachensweid, *a.* směšen, zasměhovanja vrėden.
- Kušlacher, *m.* zasměhovavec, směhuh.
- Kušladen, *v. a.* izložiti, izlagati, izbásati; (ein Gewehr) izprázniiti.
- Kušlader, *m.* težiak.
- Kušlager, *f.* potrošek, trošek, strošek.
- Kušland, *n.* ptujina, tujina, ptuja zemlja, inostráni svět.
- Kušländer, *m.* ptujec, inostránek.
- Kušländisch, *a.* ptuj, ptujšen, inostrán, inostránski.
- Kušländischeß, *n.* ptujšnost, inostráni proizvodí.
- Kušlangen, *v. n.* dovolj iměti, dosti biti.
- Kušlassen, *v. a.* razpustiti, razpušati, izpustiti, izpušati, raztopiti; (weglassen) izpustiti, odpustiti, odstáviti; seine Gedanken über etwas —, odkriti misel svojo o čem.
- Kušlassung, *f.* razpušenje, izpušenje; izpústek; (was ausge lassen worden ist) razpušava.
- Kušlassungszischen, *n.* odvězāj.
- Kušlauf, *m.* (des Batters) odtok, iztok, odtakanje; (der Blotte) odjadranje, odvózinja, odpeljánje.
- Kušlaufen, *v. n.* izteči, steči, steči se, stekati se; (von einem Schiffe) odjadrati, odpeljati se. [kati uši.]
- Kušlaufen, *v. a.* poiskati ob.
- Kušläuten, *v. a.* zvoniti ob, odzvoniti komur.
- Kušleben, *v. n.* doživěti, življenje pustiti, vmřěti; ein ausgelebter Mensch, iztrošen člověk. [izlizávati.]
- Kušleben, *v. a.* izlizati, polizati,
- Kušleeren, *v. a.* izprázniiti, vprázniiti, sprázniiti.
- Kušlegen, *v. a.* (Baaren) izlóziti, izlagati, izkládati; (Geld für einen) plačati, pláti; (erklä-

ren) razložiti, razlagati, razkladati, izjasniti; (bei Tisch-
 lerarbeiten) obložiti, oblagati;
 gut oder schlecht —, za dobro
 ali zlo imeti.

Ausleger, m. razlagavec; **Leber**
 ist der beste — seiner Worte,
 vsaki sebe naj bolj razumi.

Auslegungskunst, f. razlagoslóvje.

Ausleiden, v. n. preterpéti, pre-
 státi.

Ausleihen, v. a. posódití, na
 posod dati, razposódití.

Ausleiher, m. razposojevavec,
 posoditelj.

Ausleuten, f. Ausblegen.

Auslernen, v. a. izučiti; — v. n.
 izučiti se; einen Menschen —,
 spoznati človeka.

Auslesen, v. a. prebráti, izbráti,
 prečitati, izstéti.

Auslichten, v. a. zredéti, izči-
 stiti, izsekati (gojzd).

Ausliefern, v. a. izročiti, predati.

Auslieferung, f. predája, izro-
 čilo. [dajávni]

Auslieferungsz., a. izročívni, pre-
 Ausliegen, v. n. preležáti, pre-
 ležáti se; vom Bette) vstáti
 se. [gáti, izmámiti]

Auslöden, v. a. izvábíti, izla-
 Auslöschbar, a. odkupljiv.

Auslöschchen, v. a. vgasíti, poga-
 sítí, vgašáti, pogášáti; (eine
 Schrift) izbrisáti; — v. n.
 vgasúti, gasniti, vgasnívati.

Auslöschlich, a. vgasljiv, po-
 gasljiv; izbrisljiv.

Auslösen, v. a. odkúpniti, rěšiti;
 (auslösen) izlúšiti, odlúšiti,
 oljúpniti. [ljupenje]

Auslösung, f. odkúp, lušenje,

Auslösungsz., a. odkúpni.

Auslüften, v. a. prevétriti, iz-
 věriti.

Ausmachen, v. a. (vollenden) do-
 končáti, končáti, dodélati,
 dověriti; (auslöthen) kre-
 gati, pokrégati, grajati; (fest-
 setzen) odlóčiti, odréditi; —
 v. n. znesti, činiti; das macht
 nichts, to nič ne dene; es
 macht nicht viel aus, nimnogo;
 ein ausgemachter Narr, pravi
 bedak. [léti]

Ausmalen, v. a. pomléti, som-
 Ausmalen, v. a. namálati, izmá-
 lati, napéngati, pobójati.

Ausmargein, v. a. razslabíti, iz-
 tróšiti. [jiti]

Ausmarfen, v. a. ograničéti, omé-
 Ausmarsch, m. odhod, odteg-
 nitje. [tégniti]

Ausmarschieren, v. n. oditi, od-
 Ausmästen, v. a. podrediti, na-
 pitati, odebélati, podkěrniti.

Ausmeißeln, v. a. izdólbsú.

Ausmelfen, v. a. pomólsti, po-
 mlésti, izmólsti, izmlésti, po-
 dojiti. [biti]

Ausmerzen, v. a. iztrébiti, potré-
 Ausmessbar, a. změrljiv.

Ausmessen, v. a. izměriti, změ-
 riti, měriti. [od. izmetáti]

Ausmiffen, v. a. gnoj izkídáti

Ausmitteln, f. Ausfindigmachen.

Ausmünden, v. n. stekáti se,
 vtekáti se. [prebráti]

Ausmusteren, v. a. preglédáti,

Ausnagen, v. a. izgódáti, oglo-
 dáti; preglódáti.

Ausnähen, v. a. obšiti, prešiti,
 obšívati.

Ausnahme, f. izjém, izjémek,

- iznimka, izvzetek; mit —, zvon, razün.
- Kušenadtwelfe, *ad.* pod navado, pod običajem, nenavadno, neobično, izvanredno.
- Kušenemen, *v. a.* izvzeti, izjemati; (ausſchließen) izvzeti; (ſehen) viditi, razpoznati; ſich — *v. r.* priſtati, odlikovati se; er nimmt ſich gut aus, lépo ga je pogledati.
- Kušenmend, *a.* osobit, neobičen, izvanreden, odličen.
- Kuſeden, *v. a.* puſtoſiti, opuſtoſiti.
- Kuſepaden, *v. a.* raztovoriti, iztovoriti, izprazniti, izpraviti.
- Kuſepariren, *v. a.* odverniti, odvrſcati. [gnati, spoditi.
- Kuſpeitſchen, *v. a.* iztépsti, izkuſpflaſtern, *v. a.* s kamnjem obložiti.
- Kuſplappern, Kuſclaudern, *v. a.* izlábbrati, iklopotáti.
- Kuſplündern, *v. a.* obrópati, porópati, okrásti, poróbiti, opléniti. [nik.
- Kuſplünderer, *m.* ropár, razbój-
- Kuſpoſſern, *v. a.* podblaziniti.
- Kuſpoſaunen, *v. a.* raztróbiti, raztrobéntati, razglásiti.
- Kuſprögen, *v. a.* skováti, kováti.
- Kuſpredigen, *v. a.* predigo končati. [viti.
- Kuſpreiſen, *v. a.* razslávljati, sla-
- Kuſpreſſen, *v. a.* izíméti, izímémati, izstískati, izpréſhati.
- Kuſpumpen, *v. a.* po cevki izčrepáti.
- Kuſpuſen, *v. a.* zlépšati, očéditi, ozálšati, okínécati; (das Licht) pogasiti, vgasiti; (einen Ber-
- weis geben) posvariti, pokrégati.
- Kuſquetſchen, *v. a.* izgnéčiti.
- Kuſrabiren, *v. a.* izstérgati.
- Kuſraſen, *v. n.* izdivjáti se, iztogotéti se, pomíriti se, vpo-kojiti se.
- Kuſraſtra, *f.* Kuſruſhen.
- Kuſrauchen, *v. a.* pokaditi, izkaditi, popúšiti, izpíti; — *v. n.* izkaditi se, skaditi se, izdímiti se.
- Kuſráuchern, *v. a.* (mit Beir Rauch) pokaditi, okájati, nakaditi; (Schinken) sušiti, osušiti, posušiti.
- Kuſraufen, *v. a.* izpípáti, izpúljiti, izčúpati, izrováti.
- Kuſráumen, *v. a.* otrébiti, iztrébiti, izčístiti, izprazniti.
- Kuſraupen, *v. a.* iztrébiti goſénce.
- Kuſráuſpern, *v. a. u. v. n.* izkaſljati se, izbérkati, herkati se.
- Kuſreduten, *f.* Kuſrotten.
- Kuſrechen, *v. a.* izgrábiti, izgrábljati, ográbiti, ográbljati.
- Kuſrechnen, *v. a.* izračúniti, preračúniti. [preračún.
- Kuſrechnung, *f.* račún, izračún,
- Kuſrechen, *f.* Kuſſtrechen.
- Kuſrebe, *f.* izgóvor, ovink, izbég.
- Kuſreden, *v. a.* izgovoriti, izgovárjati, izréči, izstíti; einem etwas —, izgovoriti komu kar, pregovárjati kogar od kar; ſich — *v. r.* izgovoriti se, izgovárjati se, oprávdati se.
- Kuſregnen, *v. n.* izdečováti, dečováti benjati.

- Kušreiben, v. a. iztréti; izrihati, poribati. liméti.
- Kušreiben, v. n. dosti bití, dosti
- Kušreinigen, v. a. izčistiti, očistiti.
- Kušreisen, v. n. oditi, odpotovati, na pot se podati.
- Kušreigen, v. a. izdréti, iztergati; Bähne —, zobe tergati od. vtergati; — v. n. stergati se, pretergati se; (entflicben) vteči, vjiti, pobégniti, uskočiti, zbežati, pobrisati jo.
- Kušreißer, m. uskok, pobégnež.
- Kušreiten, v. n. izjéziti, konja zasésti.
- Kušrenten, v. a. zviniti, zvréči.
- Kušreutern, v. a. prerešéti.
- Kušrichten, v. a. oprávití, véiníti; eine Hochzeit —, pir prigotóviti, pripraviti, dati, služiti; einen Gruß —, pozdráviti; eine Botschaft —, povédati, na znanje dati; (verläunden) ogovoriti, ogovárjati, osirati, oščávljati, obrékovati.
- Kušringen, v. n. konec vzeti, smert storiti; — v. a. ožméti, ožémati. [izcurljati.
- Kušrinnen, v. n. iztéči, izcuriti.
- Kušroben, v. a. izkérčiti.
- Kušrollen, v. a. razviti, razvijati.
- Kušrotten, v. a. izkoréniti, izkoréniníti, izkérčiti, iztrébiti, pokončati.
- Kušruden, Kušrüden, v. n. odriiníti, oditi; (aufzischen) nastópati.
- Kušruf, m. vskrik, vsklik, zakričáj; razglášenje, razglás.
- Kušrufen, v. n. zakričati, zavpiti, vsklikniti, kričati, vpiti; (verhündigen) preklicovati, preklicati, razglásiti, razglásati, javljati.
- Kušrufer, m. glasnik.
- Kušrufungszeichen, n. podpičje, klicaj.
- Kušruhen, v. n. počiti, počiti se, počivati se, oddahniti se.
- Kušrunden, v. a. zvokrógliti, zobliti.
- Kušrupfen, v. a. izpipati, izpúljiti; (ein Härtchen) zmekniti.
- Kušrüften, v. a. (bewaffnen) oboróžiti, oboróžjati; (versehen) oskerbétí, previditi.
- Kušrutshen, f. Kušgleiten.
- Kušsaat, f. setva, setvina.
- Kušsäen, v. a. sejati, vsejati, posejati.
- Kušsage, f. povéd, izpóvéd, govory — der Zeugen, svédočanstvo.
- Kušsagen, v. a. povédati, izpovédati, izréči; (vor Gericht) pričati, svédočiti, frei —, svobodno govoriti.
- Kušsägen, v. a. izžagati, odžagati.
- Kušsag, m. goba, garje, srab.
- Kušsäsig, a. gobav, gobast, garjev, srabljev.
- Kušsäubern, v. a. počistiti, očistiti, séistiti, osnážiti.
- Kušsaufen, v. a. izpiti, spiti, popiti.
- Kušsaugen, v. a. izsesáti, posesáti; (entkräften) oslabiti, iztróšiti.
- Kušsäugen, v. a. nadojiti.
- Kušsäuben, v. a. izstergati.
- Kušsäulen, v. a. oljúpiti, ljúpiti, izljúpiti.

Kušhanf. m. prodaja pijac.
 Kušharren, v. a. izkopati, izkopovati.
 Kušhattiren, f. Schattiren.
 Kušhagen, v. a. čeniti.
 Kušhauen, f. Kušsehen.
 Kušhdumen, v. a. izpéniti, s pénam i izvréci; — v. n. od-péniti se.
 Kušheeren, v. a. izstriči.
 Kušcheiden, v. a. izločiti, odlóčiti; — v. n. odlóčiti se, razločiti se. [vati
 Kušhellen, v. a. okrégati, opso-
 Kušschenen, v. a. kerémaviti, točiti, tabernati.
 Kušherzen, v. n. izialiti se.
 Kušheuchen, v. a. spláiti, popláiti. [posiljati, izposlati.
 Kušhiden, v. a. razposlati, raz-
 Kušhiesen, v. a. izvstreliti, iz-
 streljati. [izdevati.
 Kušhiffen, v. a. iz ladje na brég
 Kušhimpfen, v. a. opsovati, psovati. [razprávljati.
 Kušhirren, v. a. razprávit i,
 Kušhlachten, v. a. meso prodá-
 jati.
 Kušhlafen, v. n. naspáti se, naspávati se; den Kauf —, izspávati vino.
 Kušhlag, m. prvi vdar; — der Wage, premáh, premáhlej, prevága, pretég; der Sache den — geben, dokončati stvar; (Entscheidung) odlóčenje, odlúka, (auf der Haut), srab, garje, krasta; (des Pferdes) ritanje.
 Kušhlagen, v. a. izbiti, razbiti, izbijati; (etwas Angebo-
 thenes) ne prijéti, ne vzéti,

zavréci; (zurückschlagen) nazaj zbiti od. spoditi; — v. n. (von Pferd) ritati, rincati, ber-kati, berkniti; (von der Wage) nagniti se, premáhniti, obé-siti se; (von Bäumen) gnati, pogánjati, popkati, zalistá-vati; (auf der Haut) izpustiti se, spužati se, osúti se; (sich endigen, schlecht oder gut) iziti, konec vzeti, sprevréci se, (von der Uhr) odbiti, odklát i.
 Kušhdämmen, v. a. glinjo iz-práti.
 Kušhleifen, v. a. izbrúsiti.
 Kušhlepfern, v. a. polópati, iz-lópati, polóskati, počavšati.
 Kušhließen, v. a. dveri pred kom zapréti; (von einer Ges-
 sellschaft) izkljuéiti, izloéiti, odaljiti; fig. izvzéti, izjemati; auschließendes Recht, pravo samovlastito od. izkljuéivo.
 Kušhließen, a. izkljuéiven, iz-loéiven. [kljuéiv.
 Kušhliichtig, a. izkljuéljiv, iz-
 Kušhluochen, v. n. navtrinjati se, navékati se, natarnjá-vati se. [se.
 Kušhklummern, v. n. nadrémati
 Kušhklüpfen, v. n. vjiti, izmúz-niti se, izdérkniti.
 Kušhstürfen, v. a. posérkati, izsérkati.
 Kušhklus, m. izkljuéenje, iz-
 kljuéba; izjem; mit —, zvu n, razú n. [schelten.
 Kušhsmähren, Kušhsmälen, f. Kuš-
 Kušhsmäuchen, f. Kuštrauchen.
 Kušhmeissen, f. Kušwerfen.
 Kušhmelzen, v. a. raztopiti, razpustiti, razpúšati; — v. n.

- raztopiti se, razpustiti se, razpušati se; baš Kušgešmolyenz, razpušava, raztoplina.
- Kuššmieden, v. a. okovati, podkovati; (loššmieden) odkovati. Komázati, izmázati.
- Kuššmieren, v. a. namázati, Kuššmüden, v. a. okinčati, olépsati, zlépsati, okrásiti.
- Kuššnallen, v. a. odkópčati, odkopčavati, razkópčati, razkopčavati.
- Kuššnarthen, v. n. naberčati se, naherkati se, nadernjohati se [oddahniti se.
- Kuššnauber, v. n. odsopsti se, Kuššnauzen, v. a. vsekniti.
- Kuššneiden, v. a. izrézati; porézati, odrézati; (Bäume) iztrébíti, trebíti, podkléstiti; (Baaren) prodáti, prodávati po laktu. Istiti, izgláditi.
- Kuššneitefn, v. a. klestiti, skle-
- Kuššschnitt, m. zaréz, zaráza; izrez, izréza; poréz, poréza.
- Kuššniseln, v. a. izrezljáti, izrézkati.
- Kuššnúren, v. a. razvézati.
- Kuššöpfen, v. a. izčrepáti, počrepáti, pojémáti, izjémáti.
- Kuššossen, v. n. (von Achten) zmetávati se; (von Bäumen) gnati. [odrastek, odrastek.
- Kuššösting, m. odraslek, Kuššöten, v. a. oljúpiti, otrebíti.
- Kuššreiben, v. a. (aus etwas) izpisati, prepisati; (zu Ende schreiben) napisati, dopisati; (einen Reichstag) razpisati, pozváti, razglasiti.
- Kuššreiben, n. oglás, preoglás, razpis; izpis.
- Kuššreiber, m. izpisár.
- Kuššreibung, f. izpis, prepis; napisanje; razpis, razpisanje, razglášenje.
- Kuššreiben, v. a. razkričati, razglasiti; sich — v. r. izkričati se, nakričati se, nadréti se.
- Kuššrotten, v. a. zvoľiti, prevóľiti; (herauswálzen) izvaljati, izvaliti.
- Kuššshuen, v. a. izzáti, izzávati.
- Kuššshürfen, v. a. izriti, riti, izkopáti, rovati, jamati, izróvati, izjamati.
- Kuššshuß, m. izstrél; izmèt, prebirek, izvérèk, odvèrèk; (bei einer Versammlung) odbor, odbórstvo, izbor.
- Kuššshußmitglied, m. odborník, izborník.
- Kuššshußtag, m. odborni dan.
- Kuššshußmann, f. Kuššshußmitglied.
- Kuššshütteln, v. a. iztrésti, stresti, iztróstiti.
- Kuššshütten, v. a. (eine Flüssigkeit) izlíti, izlíjati, razlíti, razlívati; (etwas Trockenes) izsúti, izsipati, razsúti, razsipati; (einen Saß) izprázniti, sprázniti; sein Herz —, odkríti od. odpréti serce.
- Kuššschwämmen, f. Kuššschwemmen.
- Kuššschwánken, v. a. izplákniti, izpráti, políniti.
- Kuššschwären, v. n. očnojiti se, zagnojiti se.
- Kuššschwärmen, v. n. (von Bienen) rojiti, izrójiti se; (von Menschen) naklátiti se, príti k pameti, spametováti se.
- Kuššschwäzen, f. Kuššplaudern.
- Kuššschwefeln, v. a. nasumpóriti.

Kušfchweif, *m.* ovink.

Kušfchweifen, *v. a.* izpráti, izplákniti; ítesáti; — *v. n.* (im Reden) zablódití, oddaljiti se, zajti; (im Leben) razúzdano od. nečisto živéti, nečístováti, prečístováti.

Kušfchweifend, *a.* razúzdan, razgózdan, nečíst, nesrámen, razpušen, prečísten.

Kušfchweifling, *m.* nečístnik, nesrámenč, prečístovávec.

Kušfchweifung, *f.* nečístnost, razúzdanost; nečístovánje, prečístovánje, razúzdano od. razpušeno živlénje.

Kušfchwemmen, *v. a.* izpláviti, popláviti, popláhniti, izpláhniti.

Kušfchwigen, *v. n.* izpotíti se; (das Erlernen) zabiti, pozábiti.

Kušsegen, *f.* Kšsegen.

Kušsehen, *v. a.* preglédati, doglédati; *v. n.* viditi se, číniti se, kazati se, prílíko íméti; wie sieht es aus? kako je? ihr sehet gut (schlecht) aus, zdravi, bolni, ste viditi.

Kušsehen, *n.* vid; lice; podóba, obráz, slika; dieß muß ein anderes — bekommen, to se mora spreoberniti.

Kušsehen, *v. a.* precedíti, precéjati, izcedíti, izcéjati.

Kušseimen, *v. a.* precedíti od. očístiti sterđ. [zunaj.]

Kušsen, *ad.* zvonaj, zvunc, vuna).

Kušsenden, *v. a.* razposláti, razpošljati, izposláti, odposláti.

Kušsenstüch, *f.* poveršje, poverínost.

Kušsenste, *f.* zvonájno lice, vúnájna podoba od. stran.

Kušer, *prp.* razín, zvun, razvún, brez, verb, izvan.

Kušere, *f.* Kušerlich.

Kušerehrlich, *a.* nezákonski.

Kušerere, *n.* zvonájnost.

Kušergerichtlich, *a.* nevráden, nesodben.

Kušerhalb, *ad.* zvonaj, zunaj.

Kušerlich, *a.* zvonájna, vúnájna, zvonájšen.

Kušern, *v. a.* na znanje dati, izréči se, izústiti; — *v. n.* izústiti se, naznáti, izpovédati.

Kušerordentlich, *a.* nenávaden, neobíčen, neobíčajna, zvonréden; — *ad.* silno, močno, rameno, vele.

Kušerst, *a.* zadnji, posléden, nakónčen, skrajn; — *ad.* nad vším, ne za izréči.

Kušsetzen, *v. a.* izpostáviti, izpolóžiti; (tabeln) grajati, kregati, popravljati; (aufschreiben) odstáviti, odlóžiti, odlágati, odnášati, odkládati; einer Gefahrt —, staviti, potisniti od. vreči v nevarnost; sich der Gefahrt —, podáti se v nevarnost; einen Gehalt —, plačo odréditi od. odlóčiti.

Kušsein, *v. n.* ne biti domá, zvonaj biti; (geendigt sein) miniti, končati se; es ist aus mit ihm, so mu odavonili.

Kušsicht, *f.* vid, razgléd, izgléd; upanje, up, nada.

Kušsieden, *v. a.* presjáti.

Kušsieden, *v. n.* posušiti se.

Kušsieden, *v. a.* izvariti, izkúhati.

Kušsingen, *v. a.* ípéti, spéti.

- Ausfinnen, v. a. izmisлити, izdhta-
 ti, iznajti. [miriljiv, spravljiv.
 Ausföhbar, a. potolažljiv. po-
 Ausföhnen, v. a. spraviti, po-
 tolažiti, pomiriti.
 Ausföhnen, a. potolaživen, to-
 laživen, miriven.
 Ausföhnung, f. sprava, pomirenje.
 Ausföndern, v. a. odlóčiti, iz-
 lóčiti. [ločba, izločtva.
 Ausföndern, f. odlóčba, iz-
 Ausfpähen, v. a. ogledovati,
 pregledovati; zasléditi, za-
 slédovati.
 Ausfpäher, m. ogleda, ogleduh.
 Ausfpaan, m. odpréga, odpreg;
 postaja.
 Ausfpannen, v. a. napéti, na-
 pénjati, razpéti, razpénjati;
 (die Pferde) razpréči, razpré-
 gati. [izaláti se.
 Ausfpafen, v. n. iznorčati se.
 Ausfpaziren, v. n. sprehoditi se,
 izšétati. [sti.
 Ausfpaffen, v. a. pojedsti, odjé-
 Ausfpanden, v. a. razdéliti, dé-
 liti, razdati, razdajati, raz-
 dávati, podéliti. [litel].
 Ausfpender, m. delivec, podé-
 Ausfperrn, v. a. dveri pred
 kom zapréti od. zapirati; die
 Hüße —, razpéti, razkoráčiti
 noge.
 Ausfpriem, v. a. izpljuniti, iz-
 pljuvati; (Feuer) izmetávati,
 bljuvati.
 Ausfprielen, v. a. izigrati, nai-
 grati, (durch die Lotterie) raz-
 igrati; (zu Ende spielen) doi-
 grati, izigrati, igro končati.
 Ausfpinnen, v. a. izpréstati; (Käse-
 fe) skovati, izpléstati, izmisлити.

Ausfprienen, f. Ausfpähen.

Ausfpotten, v. a. jemanden —,
 zasméhovati kogar, posme-
 hovati se komu, rugati se
 komur. [posméh, portiga.

Ausfpottung, f. zasméhovanje,
 Ausfpuche, f. pregóvor, izgó-
 vor, izreka, izustenje.

Ausfpreden, v. a. izreči, pre-
 govoriti, izdstiti.

Ausfpriegen, v. a. razpéti; die
 Flügel —, razkriliti.

Ausfpriegen, v. a. izbiti, od-
 biti, izvreči; (ein Gerücht)
 razširiti, razširjati, razná-
 šati, razkričati; es geht das
 Gerücht, glasi se, pové se.

Ausfpriessen, f. Ausfprossen.

Ausfpriegen, v. n. izskočiti, od-
 skočiti.

Ausfpriegen, v. a. izkropiti, iz-
 perskniti, izsikati.

Ausfprossen, v. n. gnati od. po-
 ganjati berst, kliti, cimiti
 se, berstiti se. [mladika.

Ausfpriestling, m. berst, cima,
 Ausfppruch, m. izústek, izrek,
 pregóvor, izrečenje; razsó-
 dha; zapóvéd.

Ausfpriegen, v. a. metáti, sipati,
 od. rigati ogenj.

Ausfpucken, v. a. pljuniti, iz-
 pljuniti, izpljuvati.

Ausfpülen, v. a. izmiti, izmi-
 vati, izplabniti, izpráti.

Ausfpülicht, n. ponuje.

Ausfpüren, v. a. zasléditi,
 osléditi, izvohati.

Ausstaffiren, v. a. Jemanden —,
 kogar obléci od. z obléko pre-
 skerbeti. [dolga.

Ausstand, m. dolg, ostánek od

Xusfändig, *a.* dolien.
 Xusfatten, *v. a.* previditi, oskerbėti; seine Tochter —, vdati hčer. [terna, dota
 Xusfattung, *f.* previdenje; ju-
 Xusfäuben, *v. a.* izprašiti.
 Xusföubern, *f.* Xusföbern.
 Xusfrecken, *v. a.* izbosti, izpeh-
 niti, izkopati; (ein Glas Wein)
 izprazniti, izpiti.
 Xusfrecken, *v. a.* obesiti, izo-
 besiti, iztakniti.
 Xusfrecken, *v. a.* prestati, pre-
 terpeti, prenesti. [krasti.
 Xusfrecken, *v. a.* okrasiti, po-
 Xusstellen, *v. a.* razstaviti, iz-
 staviti, izpostaviti; izložiti,
 izlagati; Wochen —, postá-
 viti od. odrediti; (einen Bes-
 sel) napisati, dati; (tabeln)
 popraviti, popravljati, grajati
 Xusfuchen, *v. n.* odvmreti, zav-
 vmreti, povmreti, odvmirati,
 zavmirati. [šina.
 Xusfucher, *f.* dota, juterna, děl-
 Xusfuchern, *f.* Xusfatten.
 Xusfuchen, *v. n.* izmerdeti.
 Xusföbern, *v. a.* zasléditi, oslé-
 diti, izvohati; izplášiti, iz-
 gnati, pregnati.
 Xusföchern, *v. a.* zobe izčistiti
 od iztrebiti.
 Xusföcken, *v. a.* (porópe) iz-
 kerciti, izsekati.
 Xusföffen, *v. a.* natlačiti, nap-
 hati, nagatiti.
 Xusfören, *v. a.* razriti, razko-
 pati, razróvati, prebèrskati,
 preiskati.
 Xusföf, *m.* odhitje, izbitje.
 Xusföffen, *v. a.* odriniti, izri-
 niti, odbiti, izbiti.

Xusfrecken, *v. a.* stegniti, raz-
 tégniti, moliti; (die Arme)
 razpeti, razširiti, širiti; (ans-
 ziehen) napéti, napénjati,
 natégniti, natégovati.
 Xusfrecken, *v. a.* (Balten) iz-
 gláditi, razgláditi; (mit der
 Feder) izbrisati, zbrisati, bri-
 sati; (mit Kutßen) tepsti, pre-
 tepati, pretépsi.
 Xusfrecken, *v. a.* izprávdati.
 Xusfrecken, *v. a.* raztrésti, raz-
 trósiti, razsipati, razsušiti;
 fig. raznésti, razglásiti.
 Xusfrecken, *v. a.* izklinčati.
 Xusfriegeln, *v. a.* izčesati, po-
 gláditi, izčohati.
 Xusftrömen, *v. n.* razliti se, raz-
 livati se, razlijati se.
 Xusfudieren, *v. a.* izučiti se, nau-
 čiti se; (erfinden) izmisliti.
 Xusfürmen, *v. n.* izbésniti se,
 vpokojiti se, pomiriti se, iz-
 hruméti, iznevihtovati se.
 Xusfürsen, *v. a.* zverniti, pre-
 valiti, prekúcniti; (etwas
 flüßiges) razliti; (ein Glas
 Wein) izpiti, popiti. [pirati.
 Xusfugen, *v. a.* podpréti, pod-
 Xusfuchen, *v. a.* izbrati, izbi-
 rati; odbrati, odbirati, poi-
 skati; (Alle) preiskati, pre-
 metati.
 Xusfuchung, *f.* izbiranje, izbé-
 ra, odbiranje.
 Xusföhnen, *f.* Xusföhnen.
 Xustäfel, *v. a.* obložiti, ob-
 deskati, izdeskati.
 Xustanzen, *v. n.* izplesati, od-
 plésati, izrájati se.
 Xustausch, *m.* zaména, preména.
 Xustauschen, *v. a.* zaméniti, pre-

- měnití, zaměňjati, změňjati, zaměňjovati.
- Kušťauscher, *m.* zaměňjavec.
- Kušťer, *f.* ostrá, ostrica, školjka.
- Kušťerbehälter, *m.* osternjak.
- Kušťerfänger, — Fischer, *m.* ostrigar.
- Kušťerfischeri, *f.* ostrolöv, ostrolovitva, školjkolöv.
- Kušťerweib, *n.* ostrigarica.
- Kušťheilen, *v. a.* rozděliti, izděliti, rozdáti, rozdávati.
- Kušťheilung, *f.* rozdělítva, rozdělba.
- Kušťheilungsz, *a.* rozděliven.
- Kušťhun, *v. a.* sleči, svleči, slačiti; (ein Licht) vgasiti; (ausleihen) posoditi.
- Kušťiefen, *v. a.* izvotliti, izrovati, izriti, iskopati, izdělbiti.
- Kušťilgen, *f.* Bertilgen.
- Kušťilger, *f.* Bertilger.
- Kušťilgung, *f.* Bertilgung.
- Kušťoben, *v. n.* izdivjati, izběsniti, vmiriti se, vpokójiti se.
- Kušťrag, *m.* znesek, znesba; (gerichtliche Entscheidung) razsoda, razsodba, razsodba, odlodba, razlodenje, dokončanje, konec.
- Kušťragen, *v. a.* iznésti, iznósiti, iznášati; (ausplaudern) raznášati, razglasiti; — *v. n.* znesti, činiti.
- Kušťrauern, *v. n.* dožalovati se, izžalovati se, izžalostiti se.
- Kušťräumen, *v. n.* dosanjati, presanjati.
- Kušťreiben, *v. a.* izgnati, izgánjati, izgóniti, izterati, od-
- spoditi; (von Pflanzen) gnati, berstiti se, cimiti se.
- Kušťtrennen, *v. a.* odporjati, izporjati, odpárati, izpárati.
- Kušťtreten, *v. a.* poteptati, poceptati, raztéptati, pogáziti, pomandráti; die Schuhe —, shoditi se, čevle razhoditi; — *v. n.* mit dem Fuße —, prestopiti, prekoráčiti se; (von Flüssen) izliti se, jez preváliti od. predrěti; (flüchtig werden) poběgniti, zbegniti, vteči; (aus einer Gesellschaft) odstópiti, izstópiti; aus dem Dienste treten, iz službe stopiti, službo pustiti.
- Kušťriefen, *f.* Kušťröpfeln.
- Kušťrincken, *v. a.* izpiti, popiti.
- Kušťtritt, *m.* odstóp, izstóp; — bei Flusse, poplava, poplavica; (flücht) pobég, beg.
- Kušťtrochnen, *v. a.* posušiti, izsušiti, presušiti; — *v. n.* posušiti se, vsahniti.
- Kušťtremmen, *v. a.* razbobnjati; fig. raztróbiti, raztrěsti, razněsti.
- Kušťtrompeten, *v. a.* raztróbiti.
- Kušťtröpfeln, *v. n.* izkapljati.
- Kušťtünchen, *f.* Kušťweifen.
- Kušťtunfen, *v. a.* izpomóčiti, izpomákati, izmákati.
- Kušťüben, *v. a.* storiti, včiniti, véžbati, vaditi; eine Kunst —, biti umětnik, véžbati se v čem.
- Kušťwachsen, *v. n.* dorásti, odrásti, izrásti; ausgewachsen sein, gerhav biti.
- Kušťwägen, *v. a.* izměriti, izvá-gati; iztehtati, potěžati.

- Kušwahl, *f.* izbor; (daß Kušwählen) izbiranje, zhera.
- Kušwählen, *v. a.* izvoliti, izbrati, izbirati, odbrati, odbirati. [váljati.
- Kušwählen, *v. a.* izváljati, potušwandlerer, *m.* izselovávec, preselovávec, preselovátel.
- Kušwandern, *v. n.* seliti se, preseliti se, preselovati se.
- Kušwanderung, *f.* selovanje, selitva, preselovánje, preselitva.
- Kušwärmen, *v. a.* pogrėti, pogrėvati; sogrėti, sogrėvati; razgrėti, razgrėvati.
- Kušwarten, *v. a.* dočakati, pričakati.
- Kušwärtig, *a.* zvonájn, vunájn, inostrán, ptuj, ptušjen.
- Kušwärtig, *ad.* zvonaj, od zvonaj; in der Fremde, na ptujim, v tujih krajih.
- Kušwärtchen, *v. a.* omiti, izmiti, omivati; oprati, izprati, oprati; (Wäsche) sprati, prati, oprati.
- Kušwässern, *v. a.* izvodeniti, namočiti; zu Wasser werden, zvodnėti.
- Kušwechsel, *m.* izmėna, zamėna, premėna, zmėna, zmėnitva.
- Kušwechselbar, *a.* izmėnljiv, zmėnljiv, zamėnljiv, premėnljiv. [jávec.
- Kušwechseler, *m.* mėnitelj, mėn-
- Kušwechsellung, *f.* Kušwechsel.
- Kušweg, *m.* izhod, pot; ovink, izbėg, izgovor; fig. spasenje, rėšenje. [púhati.
- Kušwehen, *v. a.* izpúhati, iz-
- Kušweichen, *f.* Erweichen.
- Kušweichen, *v. n.* einem —, zogniti, ogniti od. izogibati se kogar. [gib.
- Kušweichung, *f.* zogibanje; zokušweiden, *v. a.* izčrėvati, razprávit; (abweiden) popásti, izpásti; (ausjäten) oplėti, oplėviti.
- Kušweinen, *v. n.* izplakati se, najokati se, nadviliti se.
- Kušweis, *m.* spriček, dokáz; izkaz, svėdėčba.
- Kušweisen, *v. a.* izgnati, pregnati, prognati; (mit Zeugnis) izvízati, spričati, dokázati, svėdėčiti.
- Kušweisung, *f.* spričanje, spričba, dokáz. [ni listič.
- Kušweisetz, *m.* spriček, prič-
- Kušweißen, *v. a.* pobėliti, obėliti.
- Kušweitern, *v. a.* razširiti, razprostrániti, raztėgniti.
- Kušwendig, *ad.* zvonaj, na pamet, iz glave; — *a.* zvonájn, zvonájsjen.
- Kušwerden, *v. n.* zveršiti se, pri kraju biti, kraj biti čemu.
- Kušwerfen, *v. a.* izvrėci, izmetati, izlúcati, odbáčiti, izbljívati; (verwerfen) zavrėci, odvrėci; (bestimmen) odlóčiti, odrėditi; (eine Speise) izrígati, izbljívati.
- Kušwerflich, *f.* Kušwürfig.
- Kušwerfling, *f.* Kušwürfling.
- Kušwezen, *v. a.* izbrústiti, nabrústiti; fig. pregrėsko poprávit, oprati se.
- Kušwideln, *v. a.* razviti, razvijati, razmótati.
- Kušwlegen, *f.* Kušwágen.
- Kušwinden, *v. a.* očėti, očėma-

ti; (Getreide) veti, izveti, ve-
jati, izvejati. [jača.
Kušwind (Hausel, f. vevnica, ve-
Kušwinter, v. a. (den Winter
über erhalten) čez zimo pri-
hraniti od. obdržati; — v. n.
pomérzniti, ozehsti, pozehsti.
Kušwirfen, v. a. (den Hof) iz-
rézati, ohrézati; (bei Jagern)
sleči, slačiti, razpráviti; be-
wirfen) zadobiti, obdržati,
izprositi; (ein Gemebe voll-
enden) stkati, dotkati; — v. n.
končati od. dovršiti svoje
delo. [sati, otréti
Kušwischen, v. a. izbrisati, obri-
Kušwittern, v. a. prevétriti,
zvétriti; (entdecken) zasléditi,
obvohati — v. n. iznevihtiti se.
Kušwölben, v. a. oblokati, obó-
kati.
Kušwölzen, sich, v. r. razvédriti
se, razpráviti se, izjasniti se.
Kušwuch, m. vrast; (Höcker)
gerba.
Kušwühlen, v. a. izrúti, izrovati.
Kušwurf, m. izmèt, smet, iz-
vèrg, zveržek; — der Ge-
därme, smrad; — der Blu-
tes, pljuvanje kervi.
Kušwürfel, v. a. izvódlati.
Kušwürfig, a. izvržen. [bež.
Kušwürfling, m. izvrženec, tre-
Kušwurzel, v. a. izkoréniti,
izkoréniniti, izkerčiti, s ko-
rénom vřed izdréti.
Kušwürzen, v. n. izdivjati se,
nativjati si, izbésniti se, na-
bésniti se, vpokójiti se.
Kušzacken, v. a. narézati, na-
rezljati. [plátiiti, popláčati.
Kušzahlen, v. a. izpláčati, iz-

Kušzahlen, m. izpláčitelj.
Kušzählen, v. a. izbrojiti, pre-
brojiti, sošteti, presteti; (auf
die Seite zählen) odbrojiti,
odšteti.
Kušzähneln, v. a. nazóbhati,
nazobljati, nazóbčati, nazo-
bikati.
Kušzanken, v. a. okrégati, iz-
psovati; — v. n. nakrégati
se, nakláti se, nasvajati se.
Kušzapfen, f. Kbjapfen, Kuš-
schenfen.
Kušzäunen, v. a. ograditi.
Kušzechen, f. Kuštrinken
Kušzehnten, v. a. izdesétiti, iz-
desetiniti, desetiniti.
Kušzehren, v. a. (jehend ent-
fräften) sušiti, posušiti, čin-
žati, sčínžati; — v. n. su-
šiti se, posušiti se, činžati
se, sčínžati se. [dera.
Kušzehrung, f. sušica, jetika,
Kušzeichnen, v. a. zaznamovati,
zaznamjati; (aus einem Buche)
izpisati; (einen hervorthun) po-
višati, poveličati, posláviti;
sich —, v. r. povišati se, sla-
vnega se skazati, slavo za-
dobiti.
Kušzeichnung, f. izpisanje, po-
višanje, poslávenje.
Kušziehen, v. a. izvléči, izvlá-
čiti, izpotégniti, izpotégo-
vati; (ausbreiten) iztégniti,
stégniti, razširiti; (schriftlich)
izpisati, izvódititi; (ausstreiden)
sleči, slačiti, razpráviti, raz-
právljati; (Stiefel) iztáti, iz-
tívati; einen —, koga ocigá-
niti, okrásti od sleči; (aus-
dehnen) natégniti, iztégniti,

natégovati; — r. n. seliti se, preseliti se, preselovati se; oditi, odriniti, odlaziti.

Xušieren, v. a. okinčati, nakinčati, okinčiti, olépsati.

Xušjimmern, f. Xuštásefn.

Xušjitefn, f. Xušjitefn.

Xušjischen, v. a. izpsikati.

Xušjug, m. odid, odlazek; — aus der Wohnung, preselitva, selitva, preselovanje; — aus einer Schrift, izpis, izvód, izvádek, izpisék.

Xušjugsweise, ad. vkratkim, pokráceno, v izpisu.

Xušjurfen, v. a. izpipati, izpihljati, izčupati. ljétnost.

Xušthenticitát, f. istinitost, ver-Xušthentisch, a. istinit, verjeten.

Xušthographisch, a. samopísan; izviren.

Xuštofrat, m. samovladár.

Xuštoeratie, f. samovladárstvo, samovláda.

Xuštor, m. pisátelj, spisátelj, spisávec, začétnik, počétnik.

Xuštorisiren, v. a. povlástiti.

Xuštorischast, f. pisatélstvo.

Xuštoritát, f. veljáva, veljavnost, važnost, poštenje, dostojánstvo.

Xušveh, i. ah! oh! gorje! joj in gorje! joj! préjoj! joj meni! ojémene! jaob! vajme!

Xušvancement, n. povšanje.

Xušvantiren, v. n. povšan biti.

Xušvantgarde, f. sprednjá vojska.

Xušvertiren, f. Benachrichtigen.

Xušviébrief, m. namanívno óber objávno písmo.

Xušre, f. Xušfe.

Xuštom, n. zakladna točka.

Xušrt, f. sekira; (Háhrt) drévnica, podiráča, drévnjáča; (breite Xušrt) bezjáča, širokka, šampláka; (Wéger) pretósek.

Xušrtchen, n. sekirica.

Xušrtblatt, n. sekirno lice, lice pri sekiri.

Xušrtbeim, m. uho od sekire.

Xušrtstiel, m. topór, toporiše, držálo.

Xušren, v. a. kermiti.

Xušur, m. lazur.

Xušurbáun, Xušuten, Xušurnen, a. lazúrast, moder.

B.

Baar, f. Bar.

Baare, f. Bañre.

Baccalaureat, n. bakalárstvo.

Baccalaureus, m. bakalár.

Bach, m. potok.

Bach-, a. potóčni.

Bache, f. divjá prasica; — r, m. divji merjásec. [(trava).

Bachmünze, f. vodéna méta.

Bachstelze, f. pasterica, pasterička, pliska, tresoréпка.

Bachweide, f. rakita, iva; — ns gehölz, n. rakitovje, rakitje.

Bačfe, f. Bačfen, m. lice.

Bačfen, v. a. peči, speči; hartgebáckenes Brod, prepéčen kruh; (Ofst) sušiti.

Bačfenbart, m. brada, mušáče.

Bačfengrübchen, n. jamica v lieu.

Bačfenstreich, m. zaulinica, klapotúnica, berljúznica; — geben, klapotúniti, berljúzniti, v lice vdariti.

- Bačenzahn, *m.* kotnik, kotnjak, kotešnik.
 Bäcker, *m.* pek, pekar; — *in, f.* pekinja, pekarica.
 Bäcker, *a.* pekárski.
 Bäcker, *f.* pekarija, peka.
 Bäckerhandwerk, *n.* pekárstvo.
 Bäckerladen, *m.* pekárnica.
 Backgeld, *n.* pečarina.
 Backhaus, *n.* pekárna.
 Backobst, *n.* sušeno sadje; pečeno sadje.
 Backofen, *m.* krušna peč.
 Backofanne, *f.* ponva, ponvica, ponóvca. [lopár.
 Backofen, *f.*, Backofen, *m.*
 Backstein, *m.* opeka.
 Backtrog, *m.* miske, mišče.
 Backwerk, *n.* pečivo, pekarija.
 Bad, *n.* kopelj, kopelja; (warmes) toplice; (Dunstbad) parna kopelj.
 Badecur, *f.* kopanje.
 Badegast, *m.* kopelnik.
 Badegeld, *n.* kopalina.
 Badehaus, *n.* kopalnišče, kopalna.
 Baden, *v. a.* kopati; — *v. n.* kopati se. [nocelnik.
 Badet, *m.* kopelnik; (Arzt) rabadestube, *f.* Badehaus.
 Badewanne, *f.* kopelnica, kad za kopanje. [ko krop.
 Badewarm, *a.* mlačen, mlahen.
 Badewasser, *n.* voda za kopanje.
 Badezeit, *f.* čas od god za kopanje.
 Badzeug, *n.* sprava za kopanje.
 Bagage, *f.* bertljaga, basáza; (Gefinde) derhál, druhál.
 Bagatelle, *f.* maličkost, troha, cempér. [pogrėti.
 Bahen, *v. a.* pariti, popáriti,

- Bahn, *f.* pot, cesta, steza; tir, gaz; koloték, koléje.
 Bahnen, *v. a.* pot ravnáti, cestó dèlati, kerèiti; ein gebahnter Weg, tverda cesta.
 Bahnhof, *m.* kolodvór.
 Bahre, *f.* nosilo; oder mertváški.
 Bahrtuch, *n.* mertváški pert, mertváško pokrovílo.
 Bai, *f.* Bučt.
 Bajonett, *n.* bodák, bajonét.
 Balancirflange, *f.* dróg ravnótežni, ranta ravnótežna.
 Balanz, *f.* ravnóteža, ravnótežje. [balkon.
 Balcon, *m.* mostóvž, prizór.
 Bald, *ad.* skoraj, skor, kmalo, kmal, v kratkim, berž.
 Baldachin, *m.* nebo, baldabin.
 Baldig, *a.* skorájsen.
 Baldigst, *ad.* naj popréj.
 Balister, *m.* samójstra, samostrel, lokostrel.
 Balg, *m.* koža, kožica; méh.
 Balgen, *sich, v. r.* ruti se, ruvati se, tergati se, pipati se, tepèžiti se, boriti se, pekati se.
 Balger, *m.* tepežnik, tepún.
 Balgerei, *f.* tepež, ruvanje, pipanje, borenje.
 Ballen, *m.* bruno, hervno, trám; stropóvnica.
 Ball, *m.* kepa, mačik, gruda, gruča; (Spießball) oblica, oblička; (großer Ball, Balon) oblo, balón; (Tanzfest) ples, plesiše, bal. [füßen) peščaj.
 Ballen, *m.* kipa; (an Händen und Ballen, *n.* balétni ples.
 Ballförmig, *a.* kepast.

Ballgast, *m.* plesávec, plesovník.
 Ballspiel, *n.* igra z kepami.
 Balsam, *m.* balzam, dišeče ob-
 drago mazilo; fig. tolažba,
 uteha. mazila.
 Balsam-, *a.* balzamov, drago-
 Balsambüchse, *f.* škatla za di-
 šeče mazilo. [od balsama.
 Balsambuft, — geruch, *m.* duh
 Balsambolz, *n.* balsamovina.
 Balsamiren, *v. a.* maziláríti,
 balzamirati.
 Balsamisch, *a.* balsamski. [je.
 Balsamöl, *n.* dragomazilno ol-
 jo.
 Ban, *m.* ban.
 Band, *n.* trak, verpec, pant-
 lič; (zum Binden) vezilo, ve-
 zalo, vóz; (Reif) obróč;
 Bande, *pl.* okóvi, sponc,
 verige, pote, želézje.
 Band, *m.* (Einband) vóz; (Buch)
 knjiga, zvezek, děl, bukve.
 Bändchen, *n.* vezlej, vezica;
 (Kleines Buch) knjižica, zvez-
 ček, bukvice.
 Bande, *f.* (am Billard) kraj, rób;
 (Rotte) trop, četa, šok; (Ge-
 sellschaft) godbeno društvo,
 godcovski zbor.
 Bandelier, *n.* ramenica.
 Bandhaften, *m.* itakelj
 Bändig, *a.* krotek, vkroten.
 Bändigern, *v. a.* vkrotiti, obú-
 dati; vtažiti, vpokójiti.
 Bändig, *m.* razbójnik, hajduk,
 lupež. [kar.
 Bandmacher, *m.* verpčár, tra-
 Bandmaschine, *f.* kokárda, navé-
 zek.
 Bandnadel, *f.* igla, jeglička.
 Bandreif, *m.* obróč.
 Bandschleife, *f.* Bandmaschine.

Bandtrasse, *f.* galún.
 Bandweberei, — wirkerel, *f.* tra-
 kárstvo, verpčárstvo, tra-
 karija.
 Bandweide, *f.* rakita.
 Bandwurm, *m.* plosnata glista.
 Bange, *a.* tesen, tesnóben, te-
 žek, britek, nemiren, boja-
 zljiv; — *n.*, *v. a.* iznemirovati.
 Bangeheit, *f.* tesnóba, tesnóst,
 brikóst, nemir, nemírnost.
 Bänglich, *f.* Bange.
 Banž, *f.* klop; alle durch die —,
 zaporédama vsi, brez raz-
 ločka, bez iznémka vsi;
 — chen, *n.* klopica.
 Banzhörner, *m.* sveder.
 Banzeisen, *n.* želézen zob v zidu.
 Banzerott, *a.* propádel.
 Banzerott, *m.* bankrót, propád.
 Banzerottier, *m.* propádnik.
 Banzerottiren, *v. a.* propásti.
 Banfert, *m.* pankert.
 Banfett, *n.* gostitva, gostovan-
 je, obéd, sobét.
 Banfettiren, *v. a.* gostiti, go-
 stovati; — *v. n.* obédovati,
 obédati. [pi.
 Banflehne, *f.* naslonilo od klo-
 Bannote, *f.* bankóvec, bank-
 nota.
 Bann, *m.* preklétstvo, proklét-
 stvo, prekléteje; izgnánje, pre-
 gnanje, prognánstvo.
 Bannen, *v. a.* prekléti, pro-
 kleti; izgnati, pregnati, pro-
 gnati; (Geister) zarotiti, rotiti.
 Banner, *m.* zaklinjávec, pre-
 klinjávec, zarotitelj.
 Bannfluch, — stráhl, *m.* pre-
 kléteje, proklétstvo.
 Bannung, *f.* zaroténje, rotenje.

- Banfe, *f.* parna.
 Banfen, *m.* požirak prežvečne živine. [snopje.
 Banfen, *v. a.* zlagati od. parnati
 Bar, *a.* gotov; (rejn) čist; (toč) nag, gol, prazen; — fuš, bós.
 Bár, *m.* medvéd; einem einen Bären anbinden, nasaditi od. nalagati koga; (ein mürrifcher Menfch) mermrávec.
 Barafe, *f.* bajta, bajtica, koča, koliba.
 Barbar, *m.* divjak; (Tyran) trinóg, ljutník, grozovinec.
 Barbarei, *f.* divjaštvo, divjačnost; trindátvo.
 Barbarin, *f.* divjakinja.
 Barbarifch, *a.* divjaški, divjačen; ljut, grozoviten.
 Barbe, *f.* mrena (riba).
 Bárbeifig, *a.* mermráv.
 Barbier, *m.* brijač, bradobrivec.
 Barbieren, *v. a.* briti, brijati, obriti, podbriti.
 Barbiermefter, *n.* britva.
 Barbierftube, *f.* brivnica.
 Barbierzeng, *n.* brijaška roba.
 Barhent, *m.* parhant.
 Barhenten, *a.* iz parhanta, parhanten.
 Bären-, *a.* medvédji.
 Bärenführer, *m.* medvédar.
 Bärenhäuter, *m.* potepévec, postopáč, lenuh, klatež.
 Bärenhäuterei, *f.* postopanje, lenoba.
 Bärenjagd, Bärenjete, *f.* medvédji lov, medvédja gonba.
 Barfrost, *m.* ivje, imje; slana.
 Barfuß, *a.* bós, bosonóg, golonóg.
 Barfüßer, *m.* bosák, bosáč.
 Barfüßigkeit, *f.* bosoba.
 Barhäuptig, *a.* razoglav, brezoglav, gologlav, z odkrito glavó.
 Bärin, *f.* medvéda, medvedica.
 Barke, *f.* barka, ladja, čoln.
 Barmherzig, *a.* milosten, milostljiv, vsmilen, milosérčen, milosérden.
 Barmherzigkeit, *f.* vsmilenje, milosérčnost, milosérduje, milosérdnost.
 Barmuff, *m.* kolčak. [nica.
 Barmutter, *f.* maternica, plod.
 Barometer, *m.* zrakómér, vrémenik. [prostnik.
 Baron, *m.* barón, svobodník.
 Baronesse, *f.* baronéza, svobodnica.
 Barſch, *m.* okún (riba).
 Barſch, *a.* osóren, oster; sírov.
 Barſchaft, *f.* gotovina, premoženje. [sírovost.
 Barſcheit, *f.* osórnost, ostróst;
 Bart, *m.* brada, rese; ein einzelnes Barthaar, barusa, resa;
 Bartchen, *n.* bradica.
 Bartort, *f.* bradatica, bradlja, bradlica.
 Bártig, *a.* bradát, bradast, barusast, resast, resát.
 Bartloß, *a.* golobrád, brezbráden, nebradát.
 Bartſchere, *f.* Barbiermefter.
 Basalt, *m.* bazalt (kamen).
 Baſe, *f.* teta, tetka, očinja, ujčinja. [trastlina).
 Baſilie, *f.* bosiljak, bozilka.
 Baſiliſt, *m.* bazilisk.
 Baſis, *f.* Grundlage.
 Baß, *m.* bás, globók glás.
 Baßgeige, *f.* bás, velike gosli.

Bassin, *m.* vodnjak.
 Bassist, *m.* basist, globokopévec.
 Bast, *m.* lič, ličeje, lika, lúp.
 Bastard, *m.* pankert, nezákonski, sin, kurvič.
 Bastei, *f.* osp.
 Bastei, *a.* liénat, iz liča.
 Bastei, *n.* liénata vérv.
 Bataille, *f.* bitva, bitka, boj.
 Bataillon, *n.* bataljón, odpošek.
 Batist, *m.* tančica, tenčica.
 Batišien, *a.* tančičen, iz tančice.
 Batterie, *f.* otópjek.
 Bazén, *m.* repar.
 Bau, *m.* stavba, stavljenje, gradba, gradjenje, zidanje; (der aufgeführte Bau) zgrada, stavba, stavbina; — der Körper, zrast, struk, stas; — der Hüfte, Dache, jama, berlog.
 Bauamt, *n.* stavski urád.
 Bauart, *f.* način zidanja, stavba.
 Bauaufseher, *m.* zidárski ogleđa.
 Bauch, *m.* trebuh, črevó; vamp.
 Bauch-, *a.* trebušni.
 Bauchdiener, *m.* trebušnik.
 Bauchfell, *n.* trebušina.
 Bauchfett, *n.* salo.
 Bauchflus, *m.* driskavica, griža.
 Bauchgrimmen, *n.* griža, črevoból.
 Bauchgurt, *m.* podpás.
 Bauchig, Búchig, *a.* trebušast, črevovit, vampast.
 Bauchlitz, *f.* tród.
 Bauchtrankeit, *f.* bolézen v trebuhu, tród.
 Bauchredner, *m.* trebuhoglasnik.
 Bauchrednerkunst, *f.* trebuhoglasje.
 Bauchriemen, *f.* Bauchgurt.

Bauchschmerzen, *pl.* Bauchweh, *n.* griža.
 Bauchspeicheldrüse, *f.* slinivka.
 Bauchwinde, *pl.* vétri; ich habe —, vétri me ženó.
 Bauchwasser sucht, *f.* trebušna vodenica.
 Bauchwurm, *m.* trebušna glista.
 Bauen, *v.* a. staviti, graditi, zidati, auf einen —, oslánjati se od. zaúpati na koga; Luftschlóffer —, po vetru zidati; Erbe, Wein —, se s sviloréjo, z vinoréjo pečáti.
 Bauer, *m.* kmet, kmetovávec; — sein, kmetováti; (verächthlicher Bauer) kmetávs.
 Bauer, *n.* kletka, ptičnica.
 Bauer s. a. kmetiški, kmetiski, kmečki. [capin.
 Bauerbengel, *m.* neobtésanc.
 Bauergut, — haus, *n.* kmetija, kmetiška hiša, kmečko imétje, kmetisko pohištvo.
 Bauerhofbesitzer, *m.* gospodar.
 Bäurin, *f.* kmetica, kmetinja.
 Bäuerisch, *a.* kmetiški, kmečki; siron, netičen, neotésán; — ad. po kmečko, po starim od. domácim.
 Bauerfittel, *m.* kiklija.
 Bauerfleid, *n.* kmečka obléka od. opráva.
 Bauernfrohn, *f.* robota, tlaka.
 Bauernstand, *m.* kmetstvo.
 Bauerschaft, *f.* kmeti, kmetováci.
 Bauersprache, *f.* prost jzik.
 Bauersleute, *pl.* kmeti, kmetováci.
 Bauersmann, *f.* Bauer.
 Bauersolz, *m.* slépa od. neúmna baharija.

Bauertöpel, m. cepec, capin.
 Bauervolk, f. Baursteute.
 Bauerwesen, n. kmetstvo.
 Baufällig, a. razpadljiv, porušljiv; das Haus ist —, hiša se hoče podréti.
 Baufähigkeit, f. razpadljivost, prorušljivost.
 Baufohne, f. zidárska robota.
 Baugesangene, m. robijái.
 Baugerüst, n. zidárski oder.
 Bauherr, m. zidárski gospodar.
 Bauhof, m. gradilnica, zidárnica.
 Bauholz, n. les, graja.
 Baukosten, pl. troški od graje.
 Baukunst, f. stavitelstvo, graditelstvo, zidárstvo, zidarija.
 Bauleute, pl. zidárji, težáki.
 Baulich, a. im baulichen Stande, v dobrih stanju.
 Baum, m. drévo; stablo; (Werbbaum) herdo; die Bäume, pl. drévje.
 Baum-, c. drévésni, drévni.
 Baumaterial, n. gradivo, stavivo.
 Baumbart, m. bradovje.
 Baumbast, m. liéje, lika; kožica.
 Baumbezeichnung, f. drévopis.
 Baumchen, n. drévésce, drévésčice; — pl. drévjiice.
 Baumeister, m. zidárski mojster, stavitelj.
 Baumeis, v. n. kinkati, štaklái.
 Bäumen, sich, v. r. vstavljati se, vstaviti se; ritati.
 Baumfrucht, f. sad, voče.
 Baumgarten, m. sadovnják, sadonósnik, vočnják.
 Baumgrille, f. cverček.
 Baumhacker, m. berglez, plezár.
 Baumharz, n. kecmec.
 Baumhefe, f. drévésni plót.

Baumböhle, f. duplja, dupljo, dupljina. [nárska.
 Baumleiter, f. lestvica vert.
 Baummarbet, m. gornja kuna.
 Baummast, f. žir.
 Baumöl, n. maslinje olje, lásko olje.
 Baumsoft, m. mezga.
 Baumtoge, f. žaga vertnárska.
 Baumtore, f. íkarje vertnárske.
 Baumtute, f. vertna šola, sadiše drévésic.
 Baumstamm, m. deblo.
 Baumstark, a. korenjáski, premočen, močen kot štempibar.
 Baumtrieb, m. popek.
 Baumweide, f. sviba.
 Baumwolle, f. pavola, láska volna. [volnast.
 Baumwollen, a. pavolnat, pavollengarn, n. povolnata preja.
 Baumzapfen, m. abránka.
 Baumzucht, f. drévjoreja; (Obst-) sadjoreja.
 Bauplatz, m. prostor za zidanje od. stavlenje, staviše.
 Baureif, m. abráta.
 Bausch, m. žmokel, žmoklič; in — und Bogen verkaufen, vse poprek, edno v drugo prodájati. [valina.
 Bauschutt, m. podertina, raz.
 Bauwerk, n. zgrada, stavba.
 Bauwesen, n. stavnija, zidarija.
 Baren, v. n. rogovati se.
 Beabsichtigen, sich, v. r. posloviti se, slovo vzeti.
 Beabsichtigen, v. a. na misli iméti, naméniti se, naménjávati se, namériti, namérjati.

- Beachten, v. a. obzir iméti, ozirati se, páziti.
 Beachtung, f. ozir, obzir.
 Beachtungswürdig, Beachtungswert, a. znáten, znameniten.
 Beamte, m. urádník, vradník, činovník; — sein, urádovati.
 Beängstigen, v. a. plašiti, strašiti, znemirovati.
 Beauftragten, v. a. obustávljati, zaustávljati, zaderiávati.
 Beantworten, v. a. odgovoriti, odgovárjati; (schriftlich) odpisati, odpisávati. [pis.
 Beantwortung, f. odgóvor; od-
 Beantwortungsschreiben, n. odpis.
 Bearbeiten, v. a. obdélati, izdélati; podélati.
 Beauftragen, v. a. naróčiti, poróčiti, nalóžiti, zavkázati; wer ist damit — ? komu je to naróčeno od. nalóženo.
 Beaugen, v. a. ogledati, ogle-
 dováti. [dati, razglédati.
 Beaugenscheinigen, v. a. spreglé-
 Beaugenscheinigung, f. spregléd, razgléd.
 Bebauen, v. a. obdélati, obdélávati; das Feld —, kmetováti.
 Beben, v. a. dergetáti, potrepetávati, trepetáti, tresti se, majati se. [getánje.
 Beben, n. trepét, dergét, der-
 Beben, v. a. ohkováti.
 Beblümen, v. a. s cvétjem okín-
 čati, oboróžati. [vávjljati.
 Bebluten, v. a. okervávati, oker-
 Bebrühen, v. a. popáriti.
 Becher, m. kupa, kozárc, čaša, torilo.
 Bechern, v. n. pijánčovati.
- Beden, n. vmívalnica, mede-
 nica; kotel.
 Bedenförmig, a. medeničast.
 Bedachen, v. a. pokriti, pokrívati.
 Bedacht, m. premislek, premislik, pomislik, opáz, opréz, opáznost, opréznost.
 Bedächtig, Bedächtlich, Bedacht-
 sam, a. premislen, opázen, oprézen. [Bedacht.
 Bedachtsamkeit, Bedächtlichkeit, f.
 Bedachtung, f. pokrivanje; streha.
 Bedanken, sich, v. r. zahváliť se.
 Bedarf, f. Bedúrfniš.
 Bedauern, v. a. omilováti, pomilováti, obžalováti.
 Bedauernswert, Bedauernswür-
 dig, a. milovánja vréden, žalivréden.
 Bedecken, v. a. pokriti, pokrívati; (behüten) braniti, čuvati; (begleiten) spremiti.
 Bedeckung, f. pokrivanje; pokrýv, pokríválo, pokrývec; obrána, branba; spremitva, straža.
 Bedenken, v. a. premisliti, premislováti, pomisliti, pomislováti, razmislováti; rozsoditi, presoditi; einen —, misliti na koga, se kogar spomeniti.
 Bedenken, n. premislovánje, razmislovánje, pomislovánje; (Zweifel) dvom, sum, sumnja, dvomnja, dvomba; (Reinung) mnenje, zdéjte, čút; — tragen, dvomiti, sumiti, sumnjati.
 Bedenklich, a. nevárn, pogibeln.
 Bedenklichkeit, f. nevárnost, pogibel.

- Bedenkzeit**, *f.* čas za premisliti se.
- Bedeutend**, *v. a.* oznaniti, oznamiti, na znanje dati, objaviti; (belehren) podučiti; sich — lassen, se podučiti dati; (befehlen) veleći, vkažati, reći; — *v. n.* poméniti, znamenovati; es hat nichts zu —, nič ne de, nič ni za to; das hat viel zu —, to je stvar silno imenitna.
- Bedeutend**, *a.* poménljiv; (angesehen) imenit, imeniten, znamenit, veljaven, znaten; — *ad.* precéj, mnogo.
- Bedeutung**, *f.* pomén, poména, pomémba, pomémek, znamenovanje; von —, imenit, veljaven, znamenit.
- Bedieln**, *v. a.* podéskati.
- Bedienen**, *v. a.* streči, postréči, služiti, dvoriti; sich einer Sache —, vpotrebovati ob. poslužiti se kake reči.
- Bediensam**, *a.* streiljiv, postreiljiv, postréžen, dvorljiv.
- Bediensamkeit**, *f.* streiljivost, postreiljivost, postréžnost, dvorljivost. [služaj.]
- Bediente**, *m.* strežaj, strežnik.
- Bedienung**, *f.* strežba, postréga, postréžba, poslužba, poslužga; (sämmtliche Bedienten) strežaji, družina.
- Bedingen**, *v. a.* ugovoriti, pogoditi se, spogoditi se.
- Bedingend**, *a.* pogajaven, pogajiven, pogodiven, pogodben.
- Bedingt**, *a.* pogójen, ugovóren.
- Bedingung**, *f.* pogój, spogój, pogód, pogódek, pogódba, ugovór.
- Bedingungsweise**, *ad.* pogódbeno, pod pogójem, pogójema.
- Bedrängen**, *v. a.* zatirati, tlačiti; nadlegovati, natólcovati; in bedrängten Umständen, v nadlógah, v nevolji.
- Bedrängniß**, *f.* nadlóga, nadlega, nadléžnost, nevolja, nevoljnost, stiska.
- Bedrohen**, *v. a.* groziti, protiti, pretiti; žugati.
- Bedrohend**, *a.* groživen, protivén, pretiven; žugáven.
- Bedrohlich**, *a.* grozljiv, predjiv, protljiv. [odérati.]
- Bedrücken**, *v. a.* zatirati, tlačiti.
- Bedrückend**, *a.* zatiráven, tlačíven.
- Bedrucker**, *m.* zatirávec, tlačitelj, odértnik.
- Bedrückerei**, *f.* odertnija. [ljiti.]
- Bedungen**, *v. a.* pognojiti, ognobedovati se, dozdevati se; domnévati se.
- Bedünken**, *n.* zdetje, mnenje, dozdev, zadržev, dozdevék.
- Bedürfen**, *v. n.* trébovati, potrebovati; ich bedarf, meni je tréba.
- Bedürfniß**, *n.* potreba, potrebnost, potrebnina, potreboća.
- Bedürftig**, *a.* vbog, vbožen, boren, siromáški; potreben.
- Bedürftigkeit**, *f.* vbožtvo, siromáštvo, síla; potrebnost.
- Bedürten**, *v. a.* počastiti, občastiti.
- Beiden**, **Beibigen**, *v. a.* zaprišéci, s priségo potérđiti.
- Beidert**, *a.* zaprišéžen, prišéžen.
- Beiderte**, *m.* priséžnik, porótnik.

Beeribung, *f.* priséga, zapri-
séga, zaprisežba.

Beerfern, *sich*, *v. r.* prizadéti si,
prizadjati si, nastójati, po-
prezvati.

Beerferung, *f.* prizadétje, pri-
zadjanje, prizadévanje, skerb,
nastójanje.

Beerlen, *sich*, *v. r.* nagliti, nagliti
se, ponágliti se, pobitriti se,
požúriti se, pospésiti se.

Beerintráchtigen, *v. a.* Zemanden
—, škodvati od. vskratiti
komu, prikrájati kogar.

Beerintráchtigen, *a.* škoden, škod-
váven. [krivica.

Beerintráchtigung, *f.* škoda, kvár;

Beernden, Beerndigen, *v. a.* kon-
čati, dokončati, skončati,
sveršiti, dovršiti, dognáti.

Beerndigung, *f.* končanje, do-
končanje, sveršátek. [vati.

Beerngen, *v. a.* stisniti, stiska-

Beerben, *v. a.* einen —, podel-
šati po komu.

Beerdigen, *v. a.* pokopáti, zako-
páti, pokopávati; zahrániti.

Beerdigung, *f.* pokóp, pogréb.

Beerdigungsmahl, *n.* pogrébšina.

Beerre, *f.* jagoda; zerno; — leit,
n. jagódica, jagodičica, ja-
godička.

Beerwein, *m.* samoták.

Beer, *n.* gred, greda, leha;
(auf Aechern) ogon, ogónek.

Beerweise, *ad.* po gredah.

Befahren, *v. a.* obvoziti; povó-
ziti; einen Weg —, voziti se
od. peljati se po cesti; einen

Schacht —, spustiti se v
rudnik.

Befallen, *v. a.* (von Krankheiten)

napásti, popásti, obiti; von
Schrecken —, prestrašen, pre-
plášen, poplášen.

Befassen, *sich*, *v. r.* pečati se,
pučati se; zabávljati se.

Befangen, *v. a.* napásti, popásti;
— werden, osódniti; er ist mit
darin —, to se tudi njega
vtiče, tudi on je v tim za-
pléten.

Befehlen, *f.* Befriegen.

Befehl, *m.* povelje, zapóved;
vkaž, zavraž; (Obergevalt)
oblast, vlast, zapovedništvo;
(Commando) vodstvo, voj-
vodstvo, voditva.

Befehlen, *v. a.* zapovedati, za-
povedovati, veléti, velévati,
vkažati; (auftragen) naročiti,
reči; gospodovati; Gott be-
fohlen, z bogom, bog z vami,
bog s tabój. [Gebietertisch.

Befehlertisch, Befehlshabertisch, *f.*
Befehligen, *v. a.* zapovedati, za-
povedávati.

Befehlshaber, *m.* zapovednik,
velitelj, vodja, vojvoda;
vojskovod, vojskovoditelj.

Befehlswort, *n.* zapóved, po-
velje, vkaž. [fig. popráviti.

Befeilen, *v. a.* opiliti, popiliti;

Befestigen, *v. a.* vterditi, véver-
stiti, vkoreniti.

Befestigung, *f.* vterdenje, vter-
ditva; (Festung) terdnjava.

Befeuchten, *v. a.* ovlažiti, pov-
lažiti, namočiti, pomókriti.

Befruchtung, *f.* ovlažitva, na-
močitva, namoka.

Befiedern, *v. a.* opérjati, na-
peršiti.

Befinden, *v. a.* najti; für gut —,

- za dobro spoznati od. priznati; siĥ —, v. r. počúti se, iméti se, znajti se.
- Befinden**, *n.* počúti; zdravje; stanje, okólnost; nach — der Sachen, poleg okólnostih.
- Befindlich**, *a.* znajdljiv; prítómen. [plétati]
- Beflechten**, *v. a.* oplésti, poplešiti.
- Beflecken**, *v. a.* oskrúiniti, ognúšiti, onečéditi, omadežvati, pogerđiti; mit Blut —, okerváviti, okervávljati.
- Beflehung**, *f.* oskrúmba, ognúšenje, omadežvánje; okervávítva.
- Befleihen**, siĥ, v. r. prizadjati si, prizadéti si, prizadévati si, skerbéti.
- Beflissen**, *a.* skerblijv, prizadetljiv, marljiv.
- Beflissenheit**, *f.* prizadétje, prizadévánje, skerblijvost, marljivost.
- Beflissentlich**, *f.* Beflissen.
- Beflügeln**, *v. a.* operúti; fig. pospéšiti, ponágliti.
- Beflügelt**, *a.* perútaš, krilat; fig. uren, nagel, pospéšen, berzen.
- Befolgen**, *v. a.* storiti, poslušati, izpólniti, naslédovati, posnémati.
- Beförderlich**, *a.* pospešljiv, pospéšen, hasoviten, pripomogljiv.
- Beförbern**, *v. a.* pospéšiti, podpomágati, podpirati; einen zu einem Amte —, pripomóci od. pripomágati komur do česar, povišati kogar; Waaren —, naprej spraviti, dalj spravljati oter naprej pošljati robo.
- Beförderung**, *f.* pospéšenje, podpomáganje, podpiranje; pripomóč; pošljánje, razpošljánje. [magilo, pospešilo.
- Beförderungsmittel**, *n.* podpomóč.
- Befrachten**, *v. a.* obtovóriti, obložiti.
- Befragen**, *v. a.* poprašati, poprašavati, razprašavati, razpitávati; siĥ bei einem —, se s kom posvetovávati.
- Befreien**, *v. a.* osvobóditi, oslobóditi, odréšiti, réšiti, opróstiti, otéti, spasiti.
- Befreier**, *m.* odréšenik, réšitelj, osvobodnik, spasilelj.
- Befreite**, *m.* réšenc, svobodnjak, prosták.
- Befreiung**, *f.* odréšítva, osvobodénje, otétje, spašénje.
- Befremden**, *v. n.* začúdititi se, čúdititi se, zavzeti se, čudno se zdeti.
- Befremdend**, *a.* čudoviten, čuden, neobičen.
- Befressen**, *v. a.* ogristi, oglodáti, objésti.
- Befreunden**, *v. a.* sprijáteliti, združiti, pobrátiti.
- Befreundeter**, *m.* roják, prijatelj; drug; pobratim.
- Befreundung**, *f.* prijateljstvo; pobratimstvo.
- Befriedigen**, *v. a.* zadovoljiti, zadóstiti; vmiriti, vspokójiti, potolažiti; (erfüllen) izpólniti.
- Befriedigend**, *a.* zadovoljiv, zadostljiv, potolaživen, tolaživen.
- Befruchten**, *v. a.* oplódititi, oro-

- dovitiiti, zaroditi, zaplóditi;
 vbrejati, obremeniti.
 Befruchtet, *a.* vbrejan.
 Befruchtung, *f.* oplódba, zaró-
 dha; vbrejanje, orodovitje.
 Befruchtungsame, *m.* rodovitno
 seme, rodoviten prah.
 Befugen, *v. a.* povlástiti, poob-
 lástiti; dopustiti.
 Befugniß, *f.* pooblást, pooblá-
 stenje, pravica, dopušenje,
 dopústek.
 Befugt, *a.* povlásten, pooblásten.
 Befugter, *m.* povlástnik, poob-
 lásteneec.
 Befühlen, *v. a.* potipati, poti-
 pávati, poblátati, pošlátati.
 Befürchten, *v. a.* bati se, plašiti
 se, v strahu biti, strašiti se.
 Befzen, *v. a.* krecati.
 Begaben, *v. a.* obdariti, obda-
 rováti. [jen, oskérbljen.
 Begabt, *a.* obdorován, previd-
 Begaffen, *v. a.* pozijati, obzi-
 jati, polukati.
 Begaffer, *m.* zijalo.
 Begängniß, *f.* Leichenbegängniß.
 Begatten, *sich, v. r.* spojati se;
 omóžiti se, možiti se; oženiti
 se, ženiti se.
 Begattung, *f.* spoj; možitva; že-
 nitva.
 Begattungstrieb, *m.* spojatljí-
 vost.
 Begeben, *sich, v. r.* podáti se,
 podajati se, spraviti se, sprá-
 vljati se, oditi, odhajati; (er-
 eignen) dogoditi se, prigoditi
 se, primériti se, pripásti, pri-
 pétiti se; einer Sache —, se
 odréci česar, opustiti kar.
 Begebenheit, *f.* zgoda, zgodba,

dogódba, prigódba, doga-
 djaj. [lej, slučaj.

Begebeniß, *n.* dogódek, primér-

Begegnen, *v. n.* einem —, koga
 srečati ob. srečávati, namé-
 riti se s kom; (sich ereignen)
 primériti se, naključiti se.

Begegniß, *n.* primérlej, naključ-
 ha, naključenje, slučaj.

Begehren, *v. a.* obiti, obhoditi;
 (fest) praznováti, obhajati;
 posvečováti, svetkováti, sla-
 viti; (ausüben) dopernésti, do-
 pernášati, storiti, vémiti;
 Zehler —, gréšiti, zagréšiti
 se, zajti, zablóditi.

Begehrt, *m.* želja, zahtév.

Begehren, *v. a.* želéti, poželéti,
 hotéti, zahtévati; terjati;
 ein Mädchen zur Ehe —, pro-
 siti ob. snubiti déklico.

Begehren, *n.* želja, poželenje,
 zahtévanje; terjanje; snub-
 lenje, snubitva. [ven.

Begehrend, *a.* pohóten, zahté-
 Begehrlich, *a.* poželjiv, pobot-
 ljiv, zahtevljiv, želéen.

Begehrlichkeit, *f.* poželjivost, po-
 hotljivost, zahtevljivost, že-
 léčnost.

Begriffen, *v. a.* osliniti, zasli-
 niti; fig. začerniti, počerniti.

Begeistern, *v. a.* nadúšiti, nadu-
 šováti; podbuditi, oséréčiti.

Begeistert, *a.* nadúšen, pod-
 budiven. [iskrén.

Begriffert, *a.* nadúšen, plamtéč,
 Begeisterung, *f.* nadúšenje, na-
 dúšnost, iskrenost, plam-
 téčnost.

Begier, Begierde, *f.* Begehrt, Be-
 gehren.

- Begierig, *a.* željen, poželjen, pohóten, pohlépen.
- Begierlichkeit, *f.* poželjivost, pohót, pohlépa, pohótnost, pohlépnost.
- Begießen, *v. a.* politi, polivati; poskropiti, škropiti.
- Beginn, *m.* počétek, začétek, počétje, začétje.
- Beginnen, *v. a.* počéti, začéti, počénjati, začénjati.
- Begraben, *v. a.* posádniti, potrésti s škajólo.
- Beglaubigen, *v. a.* potérniti, potvérditi, posvedóčiti, spričati. [svedóžba, spričba.
- Beglaubigung, *f.* potérdba, posvedóžba.
- Beglaubigungsdchein, *m.* spriček.
- Begleiten, *v. a.* spremiti, spremljati, sprevódniti.
- Begleiter, *m.* spremljavec; drug, družban, sodrug, pajdaš; — in, *f.* spremljávka, drugarica.
- Begleitung, *f.* družtvo, sprevód.
- Beglücken, *v. a.* vsrečiti, osrečiti, osrečovati, posrečiti; blagosloviti. [čiven.
- Beglückend, *a.* osrečiven, posrečiven.
- Beglückt, *a.* srečen, osrečen, posrečen, blagoslovljen.
- Beglückung, *f.* osrečba, sreča; blagoslovljenje.
- Begnädigen, *v. a.* pomilóstiti, prizanesiti, milost skazati; (das Leben (schenken) življenje ohrániti.
- Begnädigend, *a.* prizanesljiv, prizanesiven, pomilostiven.
- Begnädigung, *f.* pomilóstenje, prizanesba, prizanášba, milost.
- Begnügen, *sich, v. r.* zadovoljiti se, zadovoljen biti.
- Begnügung, *f.* Genügung.
- Begnügungsfreit, *f.* Genügungsfreit.
- Begraben, *v. a.* pokopati, zakópati, pogrébsti.
- Begräbnis, *f.* pokóp, pogreb.
- Begräbnisfeier, *f.* pogrébsina.
- Begräbnisgebäude, *f.* pogrebna.
- Begräbnisgruft, *f.* grobnica, raka. [grobiše.
- Begräbnisplatz, *m.* pokopalšče.
- Begränzen, *v. a.* oméjiti, razmejiti, postaviti mejnike, omedjáčiti, ograničiti.
- Begränzung, *f.* meja, oméja, razméja, ograničenje, oméjenje. [r. obrásti, zarásti.
- Begraben, *v. a.* popásti; — *v.*
- Begraut, *a.* ser, séd.
- Begreifen, *v. a.* prijéti, poprijéti, poprijémati, ošlátati, otipati; (in sich fassen) zapopásti, zapopádati, zadéřžati, zadéřžavati, obséči, obségati, iméti; (einsehen) razúmiti, zastópiti, zapopásti.
- Begrifflich, *a.* razumljiv, zastopljiv; zapopadljiv.
- Begriff, *m.* (Umfang) obség, obsežek okoliše, okrog; (Zus begriff) zapopádek, zaderžaj; (Idee) misel, mislenka, zmissel; im — sein, hotéti, pripravljati se; von etwas einen — haben, razúmiti kar, znanje ob. vednost od česar iméti.
- Begründen, *v. a.* vtemeljiti, uvéstti, ustanóviti; (erwei(ßen) dokázati, spričati. [čétnik.
- Begründer, *m.* vtemeljitelj, po-

- Begrüßen, *v. a.* pozdráviti, pozdrávljati, pozdravljováti.
- Begrüßung, *f.* pozdráv, pozdrávljenje. |ledováti.
- Begüden, *v. a.* spreglédati, og-
- Begünſtigen, *v. a.* pomágati, pripomagováti; braniti, štítiti, prišzen od. priklónjen biti.
- Begünſtiger, *m.* pomagávec, hranitelj.
- Begünſtigen, Begünſtigung, *f.* pomáganje, pomóc, pripomóc, obrána, zaštitá.
- Begüter, *v. a.* opásati, prepásati. |dobrováti.
- Begüter, *v. a.* obdáríti, ob-
- Begüter, *a.* premóžen, zmóžen, bogat.
- Begütigen, *f.* Befánftigen.
- Beſaaren, *ſich, v. r.* zarásti, okosmátiti se.
- Beſaart, *a.* kosmát, lasát, obrášen, zarášen.
- Beſaaten, *v. a.* obsekatí, obsekováti; otesáti; (die Erde) okopáti.
- Beſaftet, *a.* mit etwas —, poln, podveržen; mit dem Fieber — ſein, merzljivo iméti.
- Beſagen, *v. a.* pobiti, potólci.
- Beſagen, *v. n.* ljubiti, dopásti, po volji biti, prikúpiti se, dobro djati, prijétno od. ljubo biti. |radost.
- Beſagen, *n.* prijétnost, ljubost,
- Beſaglich, *a.* prijéten, prijétljiv, vgoden, povóljen, sladek.
- Beſaglichkeit, *f.* prijétnost, vgodnost, povóljenost, sladkóst.
- Beſtahtbar, *a.* zapomnjiv, pomljiv. |pomnjivost.
- Beſtahtbarkeit, *f.* zapomnjivost,
- Beſtahten, *v. a.* obdéržati, obdéržavati; obrániti; die Oberhand —, nadvládáti, obvládáti, predobiti; ſig. etwas bei ſich —, moléati, pri sebi obdéržati; im Bedáchtniſſe —, zapómnniti, pomnniti, ne pozábiti.
- Beſchalter, *m.* — niſ, *n.* shranba, shrana, omár, škrinja, shraniſe, hraniſe.
- Beſchaltſam, *a.* zapomnjiven, pomnjiven, pomen.
- Beſchämmern, *v. a.* poklepáti, oklepáti, oklepováti, klepáti.
- Beſchäfteln, *v. a.* obdéláti, obdélováti; jemanden —, obhájati, postópáti, ravnáti, od. déláti s kom, ohnášati se od. zaderžávatí se proti komu; eine Materie —, píſati, píſávríti od. govoriti, pogovárjati se o čem; ärztlich —, lečiti, zdraviti, zdraviláriti; (eine Waare) za ceno se pogoditi, kup skleniti od. storiti.
- Beſchäftigen, *f.* Einbándigen.
- Beſchäftigung, *f.* obdélávanje; obhájanje, ravnánje, postópanje; píſarenje, pogovárjanje; lečenje, zdravlenje, zdravilárenje.
- Beſchänge, *n.* obvesilo, zagernílo, zagrúnjálo.
- Beſchangen, *a.* obvéšen, zagérnjen; okínčan.
- Beſchängen, *v. a.* obvésti, navéſiti, obvéšati, zagerníti, zagrínjati; (ausſchmücken) okínčati.
- Beſchängt, *f.* Beſchangen.
- Beſchämſchen, *v. a.* oklópſti.

- Beharren, *v. a.* obstáti, ne poptúti; (bei einem Verbleiben) ostáti; (ausharren) prestáti, prenéstí, preterpéti.
 Beharrlich, *a.* stanoviten, stalen, postójen.
 Beharrlichkeit, *f.* stanovitnost, stalnost, postójnost.
 Beharren, *v. a.* osmóliti, nasmóliti, osmolováti.
 Behauen, *v. a.* otesáti, obtesáti, obtesávati, tesáti, obdélati, obsekáti.
 Behaupten, *v. a.* terditi, zago-
 várjati, dokazováti, brani-
 ti; dokázati; (eine Sache, den
 Sieg) obdéržati, dohiti, pri-
 dobiti; den Sieg —, nadvlá-
 dati, obvládáti. [da.
 Behauptung, *f.* potèrdba, potèr-
 behausen, *f.* Beherbergen.
 Behausung, *f.* stanovánje, pre-
 bivalise, domóvje, doma-
 čija.
 Beheben, *v. a.* odstrániti.
 Behelf, *m.* pomóček, podpo-
 móček, pripomóček; (Auf-
 such), izgóvor.
 Behelfen, *sich, v. r.* pomágati
 si, opomágati si, podpoma-
 gati si; sich kummerlich —, ži-
 váriti, životáriti.
 Behelflich, *f.* Behülflich.
 Behende, *a.* uren, berzen, gib-
 čen, gibičen, ročen.
 Behendigkeit, *f.* urnost, berzost,
 gibčnost, gibičnost, ročnost.
 Beherbergen, *v. a.* prenočiti,
 pod streho vzeti.
 Beherrschen, *v. a.* gospodováti,
 zapovédáti, vladati, carováti,
 kraljeváti.

Beherrscher, *m.* vladár, vladá-
 vec, gospodár; —in, *f.* vla-
 darica, gospodinja.

Beherrigen, *v. a.* si k sercu vze-
 ti, dobro zapómmiti.

Behertzt, *a.* serčen, pogúmen,
 hraber, hrabrén, smél.

Behertztbeit, *f.* serčnost, pogú-
 mnost, hrabrost, smélost.

Behetzen, *v. a.* spodbádáti, go-
 niti, pogánjati. [uréci.

Beherten, *v. a.* začárati, očárati,

Beherung, *f.* urak, očáranje,
 začáranje.

Behindern, *f.* Behindern.

Behner, *m.* koš. [skóbliti.

Behobeln, *v. a.* oskóbliti, po-

Behohntláchein, *v. a.* jemanden —,
 zasméhováti ob. zasramováti
 koga, posméhováti se komu.

Behorchen, *v. a.* poslušáti, po-
 slušávati, slušati, posluháti,
 posluhováti.

Behörde, *f.* poglavárstvo, gla-
 varstvo, sodnija, gosposka,
 urád.

Behosen, *v. a.* obleči hlače.

Behoset, *a.* v hlačah.

Behuf, *m.* potreba, potrebšina,
 korist, pomóč; zu diefem —,
 zato, zategavóljo, zategadélj.

Behuft, *a.* podkovan.

Behülflich, *a.* koristen, pripo-
 móčen, pripomogljev, poma-
 gljiv. [gljivost.

Behülflichkeit, *f.* pomóč, poma-

Behüten, *v. a.* varvati, ohvá-
 vati, brani, obrániti, ču-
 vati, začúvati; behüte Gott!
 ne daj Bože! Bog prenési;
 behüt' dich Gott! z Bogom.

Behutsam, *a.* opázen, opazljiv,

- čujčćen; — *feit*, *f.* opáznost, opazljivost, čujčćenost.
- Bei*, *prp.* pri, per, kóð, okól, ob, po, zraven, blizo; — *an*, *ad.* blizo, zraven.
- Beibehalten*, *v. a.* pridržati, obdržati, zadržati.
- Beibinden*, *v. a.* privézati, pristáviti. [dodatek, pridájk.
- Beiblatt*, *n.* prilóga, dokláda.
- Beibringen*, *v. a.* (einem etwas) razlóžiti, razjásniti, naučiti; eine Wunde —, raniti; Furcht —, poplašiti, prestrášiti; her —, prinesti, prinášati.
- Beichte*, *f.* spovéd, izpovéd; — hören, spovédati.
- Beichten*, *v. n.* spovédati se, spovédovati se, spovéti se.
- Beichtgeld*, *n.* spovédnina.
- Beichtkind*, *n.* spovédnik.
- Beichtstuhl*, *m.* spovédnica, spovédalnica. [povédnik.
- Beichtvater*, *m.* spovéditelj, iz-
- Beide*, *a.* obá, obadvá, obadvojica.
- Beiderlei*, *a.* obój, obójen.
- Beiderseitig*, *a.* z ene in druge strane, saksében, vzájemén.
- Beiderseits*, *ad.* z obéh stran, z jedne in druge strane, na obá krája.
- Beidrücken*, *v. a.* pritiskati, prístámpati.
- Beidrücken*, *v. a.* prístisniti.
- Bei einander*, *ad.* skup, skupej, vkup, vkupej.
- Beifall*, *m.* pohvála, pohválenje, dopádenje; — geben, pohválit, podóbriti.
- Beifallen*, *v. n.* na misel priti, spomniti se.
- Beifallgerig*, *a.* pohvaloželjen, pohvale željen, hvalečen.
- Beifallstafsch*, *n.* pleskanje, plesk.
- Beifrau*, *f.* pomočnica.
- Beifügen*, *v. a.* pridžati, dodáti, pridáti, priklópiti, prilóžiti, pribésiti.
- Beifügung*, *f.* dodatva, pridátva, priklóplenje, prilóžitva.
- Beifuß*, *m.* černób, divjí pelin, metlika.
- Beigewach*, *n.* priizba, prisóba.
- Beigennant*, *a.* nazván, z iménam.
- Beigewach*, *f.* Beischmach.
- Beigefell*, *m.* pajdaš, pomočnik, drug, drugár.
- Beigefellen*, *v. a.* pridružiti.
- Beihilfe*, *f.* pomoč, pripomoč.
- Beikommen*, *v. n.* približati se, približavati se; (gleich) podobén ob. enák biti; feindlich einem —, zalésti koga; sich etwas — lassen, na misel komur kar priti; podstópiti se, predérzniti se. [ča, teslja.
- Beil*, *n.* sekira, bradlja, bezjá-
- Beilage*, *f.* dodátek, dokláda, prikláda, prilóga, prilóžba, pribéseš.
- Beilager*, *n.* svatva, ženitva, ženitnina, ženitvánje, vdaja.
- Beilauffig*, *ad.* okoli, blizo, skoro, pri.
- Beilegen*, *v. a.* prilóžiti, prikládati, dodáti, pribésiti; (bei Seite legen) odložiti, na stran djati, odstáviti; einen Streit —, povmiriti, prepír končati ob. vdušiti; Namen —, ime dati, imenováti; (beimes-

- fen) pripisati, koga česar dol-
žiti od. kriviti; (beipflichten)
prav dati, s komur ene mis-
li biti.
- Beileid, *n.* pomilovanje.
- Beileibe-, *a.* pomilovavni.
- Beiliegen, *v. n.* priložen, dodán,
blizo biti.
- Beiliegend, *a.* priložen, dodán,
priján, priklóplen, priběsen.
- Beimessen, *v. a.* pripisati, pri-
pisovati, priměriti od. pri-
měrjati komur kar.
- Beimischen, *v. a.* priměšati, pod-
měšati, medměšati.
- Beimischung, *f.* priměšanje; pri-
měšanica.
- Bein, *n.* (Knochen) kost, (ein gros-
ser Knochen) kostnjáca; (Schien-
bein) nožna cev, golén, go-
léno, golájno, pišala; (Fuß)
noga. [malo da ne.
- Beinade, *ad.* skoraj, skorej, skor;
- Beiname, *m.* priime, perimek,
primek. [stilóm.
- Beinbruch, *m.* prelóm kosti, ko-
- Beinchen, *n.* košica, koščica.
- Beindürre, *a.* suh kot kost.
- Beinfrass, *m.* bramórka.
- Beineben, Beinebenst, Beinebst, *ad.*
zraven, zravno, poleg, kre,
niz.
- Beinern, *a.* kostén, od kosti.
- Beinfrass, *m.* gnjila kost, gnji-
lina v kosti.
- Beingerippe, *n.* kostnják, okó-
stnica, rebrovje, brodje.
- Beinhart, *a.* terd kot kost.
- Beinhaus, *n.* kostnják, kostni-
ca, kostárnica.
- Beinicht, Beinig, *a.* kostnát,
kosténast, kostovit, kostóben.
- Beinflüßer, *pl.* hlače.
- Beinloß, *a.* bez kosti.
- Beinmark, *n.* mozeg.
- Beinordnen, *v. a.* pridáti, dodáti.
- Beipflichten, *v. a.* privóliti, odó-
briti; in etvas —, v čem
jedne misli biti.
- Beirath, *m.* sovět, svět.
- Beiräthig, *a.* einem — sein, ko-
mu svetováti, svět dajáti.
- Beisammen, *ad.* vkup, vkupej,
skup, skupej, zajedno.
- Beisatz, *m.* dodátek, pristávek,
primétek, dostávek.
- Beischaffen, *f.* Anschaffen.
- Beischließen, *v. a.* privreči, pri-
lóziti, pridáti.
- Beischlaf, *m.* spoj. prispávanje,
prilég, jeb.
- Beischläfer, *m.* priležnik, jebá-
vec; —in, *f.* spavalica, spa-
vanéica, spanjačica, jebanica.
- Beischlag, *m.* ponaréjen denár.
- Beischließen, *v. a.* pridáti, do-
dáti, prilóziti, priklópiti;
(zuschließen) zapřěti, zaklé-
niti.
- Beischluß, *f.* Beilage.
- Beischreiben, *v. a.* pripisati; zra-
ven napisati.
- Beischrift, *f.* pripis; opázka.
- Beisein, *n.* nazóčnost, prító-
mnost, priěijóčnost; im —,
vpričo, nazóci.
- Beiseit, Beiseitē, *ad.* posébej,
na samim, posámesno; od
strani; — setzen, *v. a.* odstá-
viti, odstrániti.
- Beiseitsetzung, *f.* odstávba, od-
stávenje, odstrávenje.
- Beisetzen, *v. a.* pristáviti, pri-
lóziti; eine Leiche —, pako-

- páti od. pogrébsti merliča; (die Segel) razpéti, napéti.
- Beifegung, *f.* pristávenje, príloženje; pokóp, pogrêb.
- Beifichtig, *f.* kurzichtig.
- Beifig, *m.* prisédba.
- Beifigen, *v. n.* prisédovati, sedéti poleg česar.
- Beifiger, *m.* prisédnik.
- Beifigeramt, *n.* prisédništvo, prisédnija.
- Beispiel, *n.* primêr, primêra, primêrlej, izgled, razgled, priklad.
- Beispiellos, *a.* bezprimêrn, neprikláden, nečáven.
- Beispiellosigkeit, *f.* bezprimêrnost.
- Beispielweise, *ad.* na primêr.
- Beifpringen, *v. n.* priskóčiti, doskóčiti, pritéci, pripómáhati, pripómóci.
- Beifstand, *m.* pomóč, podpómóč; (die beistehende Person) pomočnik, pomagáč; (bei der Trauung) kúm, starašina; der rechtliche —, zagovorník, zagovarjavec, pravdosrédnik.
- Beifstandesgeher, *pl.* pomóč v dnarjih.
- Beistehen, *v. n.* pomáhati, pomóci, podpómáhati, v pomóč biti; so wahr mit Gott beistehet! pri moji duši.
- Beistehet, *m.* pomočnik, pomagáč; —in, *f.* pomočnica, pomagávka.
- Beistuer, *f.* pomóč, pripómóč; milošina, milodár; prispévek.
- Beistuern, *v. a.* v dnarjih pomáhati od. pomógovati; prispéti, napómáhati.
- Beistimmen, *v. n.* privóliti, podóbriti; skom ene misli biti.
- Beistrich, *m.* protec, vejica, rez, prenehlej.
- Beissen, *v. a.* gristi, vgristi, ugristi, vgrizniti; vjesti, vjedati, zajédati; (von Fliegen, Schlangen) píčiti, pikniti, pikati; (jucken) skleti, serbêti, ščeméti, čmeti; (vom Gewissen) jesti, peči, mučiti, gristi; die Zähne zusammen—, stisniti zobé; sich —, *v. r.* gristi se, klati se, pekati se, pikati se, svajati se.
- Beistreb, *a.* hodljiv, zbudljiv, zhadljiv; skljóč, skeléc.
- Beistig, *a.* grizljiv, vgrizljiv; (jántisch) svajljiv.
- Beistorb, *f.* Raufforb.
- Beißzahn, *m.* prednji zób.
- Beißzange, *f.* kleše, klešéc.
- Beitisch, *m.* miza posebna.
- Beitrag, *m.* prinések, donések, dohódek, pripómóček, prispévek, nadávek.
- Beitragen, *v. a.* prinésti, prináhati, donésti, pripómóci, prispéti, prilóžiti, privréci, nadáti.
- Beitreiben, *v. a.* (Steuern) pohirati, pobráti; prignáti, prigánjati.
- Beitreten, *v. n.* pristópiti, dostópiti.
- Beitritt, *m.* pristóp, dostóp.
- Beiwache, *f.* straža posebna.
- Beiwagen, *m.* vóz posebni.
- Beitwerk, *f.* Nebenwerk.
- Beiwohnen, *v. n.* stanováti od. prebívati pri komu; einer Sache —, býti pri čem; einem

- Weibe —, pri ženi spati ob-
 ležati. [log, prilást.
 Beivort, *n.* ime pridávno, pri-
 Beizählen, *v. a.* prištéti, pri-
 štévati.
 Beize, *f.* (die Falkenjagd) lov na
 sokóle; (im Wasser) močén-
 je, namskanje; — der Gár-
 ber, stroj; (die Beizmaterie)
 peza, omáka; — der Kupfer-
 stecher, vjedka.
 Beizeiten, *ad.* zgodaj, rano, za-
 ranega, začása, časno. [ti.
 Beizen, *a. a.* loviti sokóle, peza-
 Beizimmer, *f.* Rebenzimmer.
 Bejahen, *v. a.* priterditi, po-
 terditi, terditi. [terdiven.
 Bejahend, *a.* priterdljiven, po-
 Bejahrt, *a.* priléten, ostarijiv,
 pri letih, ostarel, létit.
 Bejadrtheit, *f.* prilétnost, osta-
 relost, létitost.
 Bejammern, *v. a.* obtožovati,
 obžalovati, oplakovati, ja-
 dikovati.
 Bejammernswert, *a.* jaden, ža-
 lovanja vréden.
 Bekämpfen, *v. a.* premágati,
 nadvládati; (im Kampfe be-
 griffen sein) biti se, boriti
 se, vojskovati se, tolči se,
 od. harvati se s kom.
 Bekannt, *a.* poznán, znan, po-
 znát; sich mit einem — ma-
 chen, spoznáti se od. upo-
 znáti se s kóm; einem etwas
 — machen, komu kar na zna-
 nje dati, koga o čem sozná-
 niti. [znanka.
 Bekannte, *m.* znanec; — *f.*
 Bekanntheit, *f.* poznátost, po-
 znánje.
- Bekanntlich, *a.* kakor je znano.
 Bekanntmachen, *v. a.* razglasiti,
 oglasiti, na znanje dati, na-
 znániti, objáviti, razznániti.
 Bekanntmachung, *f.* razglás, o-
 glás, naznanilo.
 Bekanntschaft, *f.* znanje, znan-
 stvo; (die Personen, die man
 kennt) znanci.
 Bekannt sein, *v. n.* slovéti.
 Bekannt werden, *v. n.* razgla-
 siti se, med ljud priti.
 Befehlen, *v. a.* spreoberniti,
 spreobráčati, preobráčati.
 Befehlung, *f.* spreobernitva;
 spreobráčanje.
 Bekennen, *v. a.* izpovédati, ob-
 státi; (im biblischen Sinne)
 oznanovati, spoznávati, spo-
 znáti; sich — *v. r.* spoznáti
 se. [znovávec.
 Bekenner, *m.* spoznávec, spo-
 Bekennnis, *n.* spoznánje, izpó-
 ved, izpóvést.
 Beflagen, *v. a.* obžalovati, ža-
 liti, žalovati se; sich —, *v. r.*
 pritožiti se, potóžiti, potó-
 žiti se, tožiti se.
 Beflagenswürdig, *a.* jaden, ne-
 voljen, obžalovánja vréden.
 Beflagung, *f.* tožba, pritožba,
 potóžba; žaljenje, obžalo-
 vánje.
 Beflatschen, *v. a.* (verläumben)
 ogovarjati, osirati, oščáv-
 ljati, černiti, počerniti; (von
 etwas flatschen) blebetáti, kle-
 petáti, kvasáti; (zur Beifalls-
 bezeugung) pleskati komur.
 Beflauben, *v. a.* obráti, obi-
 ráti.
 Beflecken, *v. a.* oblěpiti.

- Bekleiden, v. a. obléci, oblá-
 čiti; Bände —, pokriti, po-
 vléci zidové; ein Amt —,
 opravljati uradne opravila,
 uradovati; einen mit einem
 Amte —, komur službu dati.
- Bekleidung, f. oblačilo, obleka;
 oblačenje; uradovanje.
- Beklemmen, f. Beängstigen.
- Bekommen, a. vzneinárjen, v
 stiskah.
- Bekommen, v. a. dobiti, zado-
 biti, dobivati, sprejeti, do-
 séci; er bekommt Böhne, zob-
 je mu rasejo; Risse —, po-
 pokati, popokniti; eine Kran-
 kheit —, preholéti, zholéti,
 oholéti; ein Kind —, roditi;
 (gut oder schlecht) vdati se,
 djati, príleči se, biti v do-
 bro ali hudo.
- Beköstigen, v. a. živiti, preži-
 viti, komur živež dati, re-
 diti, hraniti.
- Bekräftigen, v. a. potvrditi,
 poterditi; okrépiti, pokré-
 piti, okrépčati, pokrépčati.
- Bekräftigend, a. poterdiven,
 potverdiven.
- Bekränzen, v. a. vėnčati, ovėn-
 čati.
- Befragen, v. a. popraskati,
 opraskati, oprásniti.
- Befreien, v. a. okróžiti.
- Befreuzen, v. a. prekrižati, po-
 križati, okrižati; sich —, v.
 r. prekrižati se.
- Befrieden, v. n. lesti, laziti,
 plaziti (po čem), obližiti.
- Befriegen, v. a. einen —, voj-
 skovati se, ob. bojovati se
 s kóm.
- Befristen, v. a. pretrésti, pre-
 tresovati, pretrésati.
- Befröhen, v. a. okrónati, kro-
 nati.
- Befümmern, v. a. žaliti, žalo-
 stiti, mučiti; sich —, v. r.
 skerbéti se; skerb iméti,
 mar biti; über etwas —, ža-
 lovati, tugovati, žalostiti se.
- Befümmerniß, f. briga, skerb;
 tuga, žalost, nevolja.
- Befümmert, a. bričen, sker-
 ben, poskerben, skerblijv,
 marljiv; tužen, žalosten.
- Befüssen, v. a. poljubiti, izljú-
 biti, izcélovati.
- Befächeln, v. a. etwas —, po-
 smėhavati se čemu.
- Befachbar, a. smėšen.
- Befachen, v. a. zasmėhovati,
 smėjati se čemu, rugati se
 komur. [ha vrėden.
- Befachenswerth, a. smėšen, smė-
 Befachung, f. zasmėhovanje,
 porúga.
- Beladen, v. a. obložiti, oblá-
 gati, otovóriti, nahásati.
- Beladung, f. tovor, naklád.
- Belagerer, m. obsėdnik, obse-
 dovávec.
- Belagern, v. a. obsėsti, obse-
 dovati, obsedati, obléci;
 einen —, kogar natvézati,
 komur mira ne dati.
- Belagerter, m. obsėdenc, ob-
 sedjenik.
- Belagerung, f. obsėda, obsėd-
 ha, obsedovanje, obsėja,
 obsėd.
- Belagerungs-, a. obsėdni.
- Belagerungsgeschütz, n. veliki ob-
 obsėdni topóvi.

Belagerungskunst, *f.* obsedništvo.
 Belagerungswerke, *pl.* obsédne
 zadržane. [tost.
 Belang, *m.* važnost, znamen-
 Belangen, *v. n.* (betreffen) tikati
 se, tikati, vtikati, obtikati
 se, dotikati se; zadéti, za-
 dévati; (gerichtlich) tožiti, ob-
 tožiti, zatóžiti.
 Belangend, *a.* gledé, v obziru.
 Belangung, *f.* tožba, obtóžba,
 obtóženje.
 Belasten, *f.* Beladen.
 Belästigen, *v. a.* nagajati, na-
 dlégovati, nadlégati, pona-
 dléžiti, nadlégovati, nadlego-
 délati, obtvézati, obtvezo-
 vati, dražiti.
 Belästigend, *a.* nadlécen, dra-
 živen, nagajiven.
 Belästigung, *f.* nadléga, nadle-
 govánje, draženje, nagá-
 janje.
 Belauben, *v. a.* pokriti z li-
 stjem, síh —, *v. r.* zalisti-
 vati se, zalistiti se, listati,
 oblepéniti se, opérjiti se,
 perjiti se.
 Belaubt, *a.* listnat, listovit, le-
 penat.
 Belauern, *v. a.* zalezdvati, oble-
 zovati, prežati (na kogar)
 poslušavati.
 Belauf, *m.* znesek, vkupnina.
 Belaufen, síh, *v. r.* (auf eine
 gewisse Summe síh erstrecken)
 znesti, iznesti, dotéči se,
 éiniti; (von Thieren) izpójati
 se, izgóniti se, izjáhati se.
 Belauschen, *f.* Belauern.
 Beleben, *v. a.* poživiti, oživiti,
 oživljati, razžíviti, podbu-

dití; (einen Todten) oživiti,
 oživljati.
 Belebend, *a.* životvóren.
 Belebt, *a.* živ, živécen, živá-
 hen, vesel; —heit, *f.* živost,
 živécnost, živáhnost, vesel-
 lost.
 Beleben, *v. a.* oblizati, obli-
 zniti, oblizovati; ein belebter
 Mensch, lizán, sladkún.
 Beleg, *m.* dokázek, spriček,
 svedoček; (Beilage) dokláda,
 prilóga, dodátek.
 Belegen, *v. a.* obložiti; pokriti;
 (ein Pferd) pripustiti; mit
 Schriften —, dokázati, sprič-
 žati, posvedóčiti; einen mit
 Strafe —, kazniti, kazno-
 vati, pokárati.
 Belehnen, *v. a.* v posod od. v
 viitek dati.
 Belehren, *v. a.* podučiti, podu-
 čavati.
 Belehrend, *a.* podučíven, po-
 duécen, nauécen, podnauécen.
 Belehrung, *f.* podúk, podučé-
 nje, navk, podučéha.
 Belebt, *a.* tolst, debél, živó-
 ten, télnat; —heit, *f.* de-
 belost, živótnost.
 Beleidigen, *v. a.* žaliti, razžá-
 liti, razžalovati, razgnjeviti,
 razljútiti, razjéziti.
 Beleidigend, *a.* žalíven, žaljiv,
 razžaljiv.
 Beleidiger, *m.* žálnik, razžálnik;
 —in, *f.* žálnica, razžálnica.
 Beleidigte, *m.* razžaljenc.
 Beleidigung, *f.* žala, razžala,
 žalenje, razžalitva.
 Belehnen, *f.* Belehnen.
 Belesen, *a.* bukvah zvédén.

- Betesen, v. a. obráti, obirati, otrébiti.
 Betuchten, v. a. razsvětli, razsvětlováti, osvětiti, razsvětiti; razjásniti.
 Betuchtung, f. svěćáva; razsvětlenje; razjásnenje.
 Bessern, v. n. bevkatí, lajati, hripati; pikati se.
 Betieben, v. n. poljúbiti se, zljúbiti se, dopásti, hotéti se.
 Betieben, n. volja, dopádenje, želja, vgodnost.
 Beliebig, a. vgoden, poljúběn; — viel, po volji, kakor se ljubi.
 Beliebt, a. ljubljen, ljub, prijéten; —heit, f. ljubljenost, prijétnost. ljagoda.
 Belladonna, f. vovčja od. pasja.
 Bellen, v. n. lajati; zu — anfangen, zalajati.
 Belletrist, m. léposlověc.
 Belletristisch, a. léposlověn.
 Belletristik, f. léposlověje, léposlovstvo.
 Beloben, v. a. pohváliti, hvaliti.
 Belobung, f. pohvála, hvala.
 Belobungs-, a. pohvální.
 Belobungs schreiben, n. pohválnica, pohválnó písmo.
 Belohnen, v. a. obdariti, obdarováti, nadariti, platiti, naplástiti, pomězditi.
 Belohnung, f. dar, darilo, obdarilo, nadarilo, plaća, plaćilo. lgati se (komur).
 Befügen, v. a. nalagáti, zlabefügen, v. a. razveselíti, razveselováti, obveselíti, veselíti, kratkočasováti, zabaviti.
 Befustigend, a. veseln, kratkočasen, zabaven.
 Bemächtigen, sich, v. r. osvojíti si, prisvojíti si, prilástíti si, prioblástíti si.
 Bemädeln, f. Befubeln.
 Bemalen, v. a. popéngati, poobráziti, pomálati.
 Bemannen, v. a. oróžiti, oróžati, oboróžati.
 Bemänteln, v. a. zakrítí, zakriváti, pokrítí, prikřiti.
 Bemasten, v. a. ojaboríti, jamboro postávití. [zidati].
 Bemauern, v. a. obzidáti, zabemaußen, v. a. pográbíti, zagrábíti, pobásáti, pozmikáti.
 Bemeistern, v. a. vžugáti, predobíti, vsílití, nadvládáti, premágáti; sich, v. r. osvojíti si, prilástíti si; nadvládáti se, vzderžáti se.
 Bemengen, sich, v. r. mit etwas —, měšáti se v kar, vtíkáti se v kar.
 Bemerkbar, a. znamenit, poznát, slaven.
 Bemerken, v. a. zapázíti, opázíti, zagleđáti, ovánčáti, občútití; (mit kurzen Worten erwähnen) opoměnití, opomínjati, oměnití.
 Bemerkung, f. opómba, opomin, opoměnek; opázka, pazka, dostávek.
 Bemitleiden, v. a. pomilováti, obžalováti, obžalováti, všmilénje iměti, omilováti.
 Bemittelt, a. premóžen, zmóžen, hogát.
 Bemoost, a. mahovít, zarášen od. obrášen z mehovjem.

- Semūhen**, *v. a.* truditi, potruditi; *sich* — *v. r.* truditi se, potruditi se, pehati se, mučiti se, prizadeti si, prizadajati si, prizadjevati si; *sich* um ein Amt —, iskati službo.
- Semūhen**, *n.* prizadetek, prizadetje, opór, vpeh.
- Semūhung**, *f.* trud, potrud, trudba, prizadetek, prizaděva, prizaděvnost.
- Semūstigen**, *v. a.* primorati, prisiliti, pripeti, prižugati.
- Semachbart**, *n.* soseden, v sosesčini, obližen.
- Semachrichtigen**, *v. a.* poročiti, oznaniti, naznaniti, na znanje dati, objaviti, izvestiti.
- Semachrichtigung**, *f.* poročba, naznanba, na znanje danje, vēst, naznanilo.
- Semachrichtigunges**, *n.* poročivni, naznanivni.
- Semachtheligen**, *v. a.* škodvati, v škodo biti, škoditi.
- Semagen**, *v. a.* oglodati, ogristi.
- Semāhen**, *v. a.* obšiti, obšivati.
- Semamen**, *v. a.* imenovati, naimenovati, ime dati, nazvati.
- Semarrt**, *n.* pegast.
- Semebeln**, *v. a.* omrsčiti; *sich* — *v. r.* opiti se, vpijaniti se.
- Semebren**, *v. a.* blagoslovljati, blagosloviti, slaviti, poveljčevati, diciti, hvaliti.
- Senedictiner**, *m.* benediktinar.
- Senedictiners**, *n.* benediktinarski.
- Senehmen**, *v. a.* vzeti, odvzeti, odjemati; *sich* —, *v. r.* zadržati se, zadržavati se, obnesti se, obnašati se, ponášati se, ponositi se, ravnati.
- Senehmen**, *n.* zadržanje, obnaša, ponáša, obnašanje, obnóša, obnós.
- Seneiden**, *v. a.* zaviditi, zavidati, zaviden biti.
- Seneidenwerth**, *n.* zavidljiv.
- Seneider**, *m.* zavidnik, zavidnež; — *tn, f.* zavidnica.
- Seneidung**, *f.* zavist, zavid; zavidanje, zavistje.
- Senennen**, *v. a.* imenovati, pomenovati, ime dati, nazvati.
- Senennung**, *f.* ime, nazov, naziv; imenovanje.
- Senetzen**, *v. a.* omočiti, namočiti, omokriti, poskropiti, navláziti, orositi, obrosljati, orosovati.
- Sengel**, *m.* (Knittel) cepec, porézavnik; (ein Grobian) capin, tarhan, cepec, štoklež.
- Sengelhaft**, *n.* neotesan, zarobljen. [Korehe].
- Sengeln**, *v. a.* klatiti, cajsrati.
- Senippen**, *v. a.* okusiti.
- Senothigen**, *v. n.* potrebovati, trēba biti. [trēbóča].
- Senothigen**, *n.* potrebšina, po-
- Senummern**, *v. a.* obrójiti, številke napisati.
- Senuhen**, **Senūhen**, *v. a.* vziyati, vziyljati, pohasnovati, koristiti se; zu etwas —, porabiti za kar, pohasnuti od povžitkovati.
- Seobachten**, *v. a.* paziti, pazovati, opazovati, pozorovati, smatrati; (als Regent) izpolniti, izpolnovati, deržati se česar, ravnati po čem.
- Seobachter**, *m.* pazovavec, pazitelj, paziuk.

- Beobachtung, *f.* pazba, pazenje; izpolnovanje.
 Beobachtungsort, *m.* pazovavnica.
 Beordern, *v. a.* odréditi, vka-
 zati, poveléti; einen mošin —,
 posláti kogar kam; ich bin
 beordert, imam zapóved.
 Befehlen, *v. a.* nalóžiti, obló-
 žiti, otovóriti, otovárjati.
 Befehlsjenz, *v. a.* oklópiti, obkló-
 piti, obklépati. | mólití.
 Befehlen, *v. a.* nasmólití, os-
 Befehlsjenz, *v. a.* nasaditi, na-
 sajati.
 Befestigen, *v. a.* podlážiti.
 Befügen, *v. a.* pooráti.
 Bequem, *a.* vgoden, prikláden,
 ročen, priróčen, prilíčen;
 (faul) len, lenjiv.
 Bequemem, *v. a.* prisposóbiti;
 sich — *v. r.* povólití se, vdáti
 se (čemu); ravnáti se (počem).
 Bequemlich, *f.* Bequem.
 Bequemlichkeit, *f.* vgodnost, pri-
 kládnost, ročnost, prilíčenost;
 lenost, lenoba.
 Berathen, *v. a.* zaróbiti, obróbiti.
 Berathen, *v. a.* svetvati, svet-
 vovati; sich — *v. a.* pomén-
 kovati se, pogovárjati se
 (bez kar) véčati, posvétvati
 se.
 Berathschlag, *f.* Berathen.
 Berathung, *f.* poménk, pomen-
 kovanje, posvét, posveto-
 vanje, véčanje, pogovór.
 Berauben, *v. a.* obrópati, po-
 rópati, pokrásti, opléniti, po-
 róbiti.
 Beräuchern, *v. a.* pokaditi, na-
 kaditi.
 Beräumen, *v. a.* odréditi.

- Berauschen, *v. a.* opiti, prepiti,
 vpijániti; omámiti. |ljen.
 Berauscht, *a.* piján, opit; omám-
 Berechenbar, *a.* obračunljiv, iz-
 računljiv.
 Berechnen, *v. a.* obračúniti, iz-
 računiti, preračúniti, pre-
 rájtati, zrajtati; fig. razsó-
 diti, presódití.
 Berechnung, *f.* obračún, prera-
 čún, prerájt; fig. razsój, raz-
 sódba.
 Berechtigen, *v. a.* povlástiti,
 pooblástiti, pravico dati od-
 podélati, opravičiti.
 Berechtigt, *a.* povlástjen, poo-
 blástjen, opravičen.
 Berechtigung, *f.* pooblást, pravo,
 oblást, opravičenost.
 Bereden, *v. a.* nagovoriti, na-
 govárjati, prigovárjati; etwas
 vinem —, obrekovati kogar
 od. ogovárjati; sich — *v. r.*
 pogovoriti se, pogovárjati
 se, dogovoriti se, poménkvati
 se, poméniti se.
 Beredsam, Beredt, *a.* zgovóren,
 razgovóren, zgovorljiv, be-
 séden, rečit.
 Beredsamkeit, *f.* zgovórnost,
 zgovorljivost, besédnost, re-
 čitost.
 Beredung, *f.* nagovór, nagovár-
 janje; pogovór, dogovór.
 Berengen, *v. a.* odežiti, zmóčiti,
 omókriti.
 Bereichern, *v. a.* obogátiti, bo-
 gátiti, oblagovítiti; sich —
v. r. obogatéti, obogátiti se,
 oblagovítiti se.
 Berufen, *v. a.* naobróčiti,
 obróče nabiti od. nabijati.

- Bereisen, *v. a.* preiti, obiti, obhoditi.
- Bereit, *a.* pripráven, pripravljen, gotov, naréd; (willig) voljen, hoten.
- Bereiten, *v. a.* pripraviti, pripravljati, prigotóviti, zgotóviti.
- Bereiten, *v. a.* (ein Pferd) objáhati.
- Bereits, *ad. vze,* uže, že, júr, več.
- Bereitschaft, *f.* pripravnost, gotovost, naréd; in — sein, gotov od. pripravljen biti; in — haben, gotovo iméti.
- Bereitigung, *f.* pripráva, pripravljanje, priprávek.
- Bereitwillig, *a.* pripráven, poslužen, povóljen; — sein, *f.* poslušnost, povólnost, pripravnost.
- Bereuen, *v. a.* skesáti se, kesáti se, obžalováti, žalováti se.
- Bereuung, *f.* skesánie, kes.
- Berg, *m.* gora; (Anhöhe) berdo; (Alpe) planína.
- Berg, *a.* gorni, gorski.
- Bergab, *ad.* nizgóre, nazdól, z gore, pod sé.
- Bergader, *f.* rudna žila. [lišče.
- Bergakademie, *f.* rudársko učilnica.
- Bergälteste, *m.* rudárski starešina od. starosta. [nica.
- Bergamottenbirn, *f.* bergamót.
- Bergamt, *n.* rudársko glavárstvo.
- Bergan, Bergauf, *ad.* v brég, nazgó, v reber, med sé.
- Bergarbeiter, *f.* Bergknappe.
- Bergart, *f.* ruda; freundliche —, ruda bogáta.
- Bergarte, *f.* rudárska sekirica.
- Bergbau, *m.* rudarija, rudárstvo, rudstvo, rudokópje; gornija; — treiben, rudováti, rudáriti.
- Bergbaukunst, *f.* rudaroslóvje, rudárstvo; goroslóvje.
- Bergbeamte, *m.* rudárski vradnik.
- Bergbeschreibung, *f.* goropísje.
- Bergbewohner, *m.* gorán, gorjanc, gorénc, gorák, slemár; — in, *f.* goránka, gorénka.
- Bergen, *v. a.* ohrániti, spasiti; (verbergen) zakrivati, zakriti.
- Bergruhe, *f.* ušáta sova.
- Bergfestung, *f.* tverdjnáva na gori, gradič.
- Bergfisch, *m.* gorska zeba, osatica.
- Berggang, *m.* rudna žila. [vada.
- Berggebrauch, *m.* gorjárska nariadenja.
- Berggegend, *f.* ogórje, gornata okolica, pogórje.
- Berggericht, *n.* rudárska sodnica; gornarija. [rastljina.
- Berggewächse, *n.* planinska rastlina.
- Berggipfel, *m.* goličáva, verh, kopica.
- Berggrube, *f.* predeh.
- Bergharz, *n.* gorska smola.
- Berghauptmann, *m.* rudárski nadstojnik; — schaft, *f.* rudársko nadstojništvo.
- Berghöhle, *f.* gorska pečina, luknja, pást.
- Bergklotz, Bergklotz, *a.* gornát, gorát, goroviten, brégovit, berdovit, berdást. [rudnár.
- Bergknappe, *m.* rudár, rudokóp, rudnik.
- Berglampe, *f.* jamníšarica, lešerba.
- Bergmann, *f.* Bergknappe.
- Bergmännchen, *n.* skrat, skratelj.
- Bergmännisch, *a.* rudárski, gorski.
- Bergmannswesen, *f.* Bergwesen.

Berggrath, *m.* rudárski sveto-
vavec.
Bergrecht, *n.* rudársko pravo.
Bergrechen, *m.* sleme; cin langer
—, gorovje.
Bergschlacht, *f.* klanec, špilja.
Bergsticht, *f.* verhol.
Bergsturz, *m.* pláz, plazóvje.
Bergthal, *n.* medgórije.
Bergunter, *f.* Bergab.
Bergverständige, *m.* rudoznanec.
Bergvolk, *n.* goráni, gorjanci.
Bergwerk, *n.* ruda, rudaršja;
rudarnija; rudnik.
Bergwesen, *n.* rudárstvo, ruda-
rija, rudokópje.
Bergwissenchaft, *f.* rudoslóvje,
rudoslóvstvo.
Bergzinn, *m.* čisti kositar.
Bericht, *m.* poročilo, glás, naz-
nanilo, izvéstóvanje, vést;
— erstatten, *f.* Berichten.
Berichten, *v. a.* poročiti, poró-
čati, naznaniti, na znanje
dati, izvéstiti, objaviti, iz-
véstóvati.
Berichterstattung, *f.* Bericht.
Berichtigen, *v. a.* popraviti, po-
právljati; uréditi, dokončati;
(die Schuld) plačati, popláčati,
platiti.
Berichtigung, *f.* popráva, po-
právek; plačilo, popláčilo.
Berichten, *v. a.* obavhati, pon-
jušiti.
Beritten, *a.* objahan.
Bernhardiner, *m.* bernardin.
Bernstein, *m.* jantar, burčen.
Berste (Fisch), peršelj.
Berst, *m.* poka, poč, pokotina,
poklina, špranja; reža, spo-
kevina.

Bersten, *v. n.* počiti, pokniti,
razpóčiti se, popókati; re-
gniti.
Berüchtigt, *a.* razglášen, razkri-
čan, razvikán; er ist ein — er
Räuber, on je čelovódja to-
lovájév. [znoriti.
Berüden, *v. a.* pamet zméšati,
Berüchtigen, *v. a.* obzirati se,
obzir iméti, gledati (na kogar).
Berüchtigung, *f.* obzir, ozir,
pogled.
Beruf, *m.* zvanje, poklic; (in-
nerliche Neigung) veselje;
(Pflicht) dolžnost; (Amt) sta-
liš, stan, stanje.
Berufen, *v. a.* poklicati, poz-
váti; sich —, *v. r.* auf etwas,
vpirati se na kar, braniti
se s čim. [glavni posel.
Berufsdarbit, *f.* — geschäft, *n.*
Berufsmäßig, *a.* pristojen, pri-
mèren zvanju od. stališu.
Beruhen, *v. n.* zaviseti, viseti,
zaležati, počivati; auf etwas
—, oslanjati se na kar.
Beruhigen, *v. a.* vmiriti, po-
miriti, vspokójiti, potoláziti,
utáziti, utéšiti.
Beruhigung, *f.* pokój; utéha,
tolázba, potolázba, potolá-
ženje.
Berühmt, *a.* slaven, glasovit,
imeniten; — heit, *f.* slava,
glasovitost, imenitnost.
Berührbar, *a.* dotičen.
Berühren, *v. a.* dotákniti se,
dotékniti se, dotikati se,
movsati se, žuliti se; (mit
dem Stäbchen) kecniti, šleniti,
dregniti. [tiklej.
Berührung, *f.* dotika, dotik, do-

- Berührung, *a.* dotični.
 Besäen, *v. a.* posejati, obsejati, vsejati; posuti, posipati.
 Besägen, *hd.* poleg, po.
 Besagen, *v. a.* dokázati, reči; besagter Maßen, kakor je rečeno. [ostruniti.
 Besalten, *v. a.* napėti strune.
 Besalben, *v. a.* pomázati, pomaziláríti.
 Besänftigen, *v. a.* vtolažiti, potolažiti, pomiriti, vkrotiti, utěšiti. [tiven, těšiven.
 Besänftigrad, *a.* tolaživen, kro-
 Besäz, *m.* rob, zarób, obšev, obševék, podševék.
 Besatzung, *f.* posádka, posáda.
 Besaufen, *v. a.* opiti, prepiti, vpijaniti. [biti, obšivati.
 Besäumen, *v. a.* obróbiti, zaró-
 Besäuben, *v. a.* ostérgati, postrogati.
 Beschädigen, *v. a.* poškódvati, oškódvati, poškóditi, pokváriti, pohábiti, porětiti.
 Beschädigung, *f.* poškóda, pokvár, kvár, pohába.
 Beschaffen, *a.* (wie beschaffen) kák, kakšen, kakošen, kakoršen, kakov; (so beschaffen) tak, takšen, takošen, takov.
 Beschaffenheit, *f.* kakínost, takínost; vlastitost, svojstvo; — des Leibes, narav, postáva.
 Beschäftigen, *v. a.* dělo dati; sich —, onáviti, dělati, raditi; er beschäftigt sich mit Nichtsthun, on nič ne děla.
 Beschäftigung, *f.* posel, dělo, rada.
 Beschälen, *v. a.* obljúpiti, ogú-
 liti; (eine Stutte) vbrejati, vbrejiti, pripustiti k celaku.
 Beschäler, *m.* pastuh, pastuk, celák, rajnišar.
 Beschälung, *f.* skok, pastuha, pripúšćenje.
 Beschämen, *v. a.* osramótiti, zasmámiti, posrámiti, osraměti.
 Beschämend, *a.* sramóten.
 Beschämung, *f.* sramóta, zasmám, osramótenje.
 Beschatten, *v. a.* obsěnciti, zasěnciti, obsěniti, sěnciti, obsěncati.
 Beschattung, *f.* obsěnce, obsěna.
 Beschauen, *v. a.* ogledováti, ogledati, preglédati, opazováti, pazováti.
 Beschauer, *m.* ogledávec.
 Beschaulich, *a.* vidljiv; razmisljiv; — heit, *f.* vidljivost, razmisljivost.
 Beschäumen, *v. a.* popěniti, opěniti, osliniti.
 Bescheid, *m.* razsódek, odkáz, otvėt, odlóček; odgóvor; odpis; — wissen, vědeti od. znati kej, razúmiti se na kej; — thun, komur napiti od. napívati.
 Bescheiden, *v. a.* (einem etwas) poděliti, dati, podariti, prisódit; (einen wohin) vkažati, poklicati.
 Bescheiden, *a.* změren, krotek, tih; razúmen; — heit, *f.* změrnost, krotkóst; razúmnost.
 Bescheinen, *v. a.* obsjati, obsěvati, obsěvljati, osvětiti.
 Bescheinen, Bescheinigen, *v. a.*

dokázati, skazati se, posvě-
dočiti, spričati. | spričba.
Bescheinigung, *f.* svědočba.
Bescheissen, *v. a.* osrati, posrati;
fig. ogoljlati, ociganiti, odréti.
Beschenken, *v. a.* obdariti, obda-
rovati, oblagodšriti.
Beschenken, *v. a.* podělití, daro-
vati, pokloniti, odlóčiti, odré-
diti.
Bescheiden, *v. a.* poslati; *daš*
Bieh —, skerbesť za živino;
daš Feld —, obdělovati pol-
je, obradivati.
Beschiemen, *v. a.* okovati.
Beschießen, *v. a.* streljati (na kar).
Beschiffbar, *f.* Schiffbar.
Beschiffen, *v. a.* barkati, ladjati
(po čem); obladjati.
Beschiffen, *v. n.* s terstjem
obrásti od. zarásti.
Beschimmeln, *v. n.* plesněti,
plesnovati, splesněti, splсно-
vati.
Beschimmeln, *a.* plesnjev, splesnživ.
Beschimpfen, *v. a.* psovati, opso-
vati, gerđiti, změrjati (ko-
mur); (Schimpf zufügen) osra-
motiti.
Beschimpfung, *f.* psost, psuja,
psování; osramótenje.
Beschimpeln, *v. a.* oskódljati.
Beschinden, *v. a.* oguliti, odréti.
Beschirmen, *v. a.* varvati, obvar-
vati, ohrániti, braniti, štítiti.
Beschirmer, *m.* várh.
Beschirmung, *f.* vár, varstvo,
ohrána, branba.
Beschlafen, *v. a.* (eine Sache)
razmisliť, premisliť; (ein le-
diges Frauenzimmer) skurvati.
Beschlag, *m.* (von Brettern) ograda,

pregrája; (eines Pferdes) pod-
kev; (einer Glinte) okov; (Ber-
both) zaustáva, prepovíd;
mit — beslegen, zaustáviti, pre-
povědati.

Beschläge, *n.* okov, podkóv, ko-
vání; ográja, pregrája.
Beschlagen, *v. a.* okovati; pod-
kovati; obiti, ograditi; (Wau-
holz) otesati; — *v. n.* splesnjeti,
plesnovati. | prepovíd.
Beschlagnehmung, *f.* zaustáva,
Beschleifen, *v. a.* oblěsti, za-
lěsti, prikrásti se.
Beschleifen, *v. a.* pobrusiti,
obrusiti.
Beschleunigen, *v. a.* podvizati,
pospěšiti, pobitriti, požúriti.
Beschließen, *v. a.* dokoněti, kon-
ěati, dověřiti, izvěřiti, do-
dělati; (zumachen) zapřěti, za-
pěrati; (einen Beschluß fassen)
skleniti, sklepati, odlóčiti.
Beschließer, *m.* vratár, ključár;
— *in, f.* vratarica, ključarica.
Beschluß, *m.* konec, dokoněanje,
sverha; sklěp, odlóček, za-
ključek. |ogerđiti.
Beschmaßen, *v. a.* onečěditi,
Beschmeißen, *f.* Bewerfen.
Beschiemen, *v. a.* obmázati, po-
mázati; (ein Kleid) vmázati,
zamázati.
Beschmugen, *v. a.* vmázati, za-
mázati; oskrúnuti, ogěrđiti,
onesnážiti.
Beschneiden, *v. a.* obrězati, obrě-
zovati; (Haare) obstričti, pri-
stričti.
Beschneidese, *n.* obrězek.
Beschneiden, *v. a.* osněžiti, za-
zněžiti.

- Beschnittener, *m.* obrézanc; skoplenec, skoplenik.
 Beschnigen, *v. d.* izgovárjati, izgovoriti, zakrivati, zatúšiti.
 Beschränken, *f.* Einschränken.
 Beschränkt, *a.* tesen, tesnóten; — heit, *f.* tesnóča, tesnóta.
 Beschreiben, *v. a.* popisati, opisati, opisovati, obrisati; (einen Bogen voll) napisati.
 Beschreibung, *f.* popis, opis, popisovanje, obris.
 Beschrrien, *v. a.* razglasiti, razkričati, raztróbiti; (Jemanden) vureiti.
 Beschreieung, *f.* vurak, urak.
 Beschuhén, *v. a.* obúti, obúvati.
 Beschuhung, *f.* obúv, obúvalo, obúja, obúva, obúvalo.
 Beschuldigen, *v. a.* obkriviti, obkrivljati, kriviti, dolžiti, obdolžiti, obdolžovati.
 Beschuppen, *v. a.* spreviditi z ljuskami.
 Beschuppt, *a.* ljuskáv, ljuskinat.
 Beschütten, *v. a.* mit dem Kopfe —, pohripati, kimati ob. potrésti z glavó.
 Beschütten, *v. a.* politi, poljati, obliti; (mit etwas Trocknem) posúti, posipati, obsúti.
 Beschützen, *v. a.* varvati, obvarvati, hraniti, čuvati, štúiti.
 Beschützer, *m.* varh, hranitelj, čuvár; — in, *f.* varhinja, čuvarica.
 Beschwängern, *v. a.* vbrejiti, napolniti, obréméniti.
 Beschwařen, *v. a.* pregovoriti, pregovarjati, nagovoriti.
 Bescheweist, *a.* repast, repát.
 Bescheweisen, *v. a.* oznójiťi.
- Bescheverde, *f.* težáva, težkóča, težkóta, poteža, potežáva, nadlóga; (Klage) tožba, pri-tožba, potóžba.
 Bescheverten, *v. a.* obtéžiti, težiti; — sich — *v. r.* úber etwas —, tožiti se ob. potóžiti se verh česar.
 Bescheverlich, *a.* težáven, težkóčen, težkóten, trudoviten; — heit, *f.* težávnost, težkóča.
 Bescheverung, *f.* bréme, tovor, butara.
 Beschewichtigen, *v. a.* potolážiťi, vtolážiťi, utéšiti, vmiriti.
 Beschewören, *v. a.* (mit einem Eide beethuern) priséči, zapriséči, rotiti se; (Beifler) rotiti, zarotiti.
 Beschewörung, *f.* priséga, priséžba; rot, roténje, zaróžba.
 Bescheulen, *v. a.* oséréčiti, oživiti, nalušiti, oduševljati, oduševljavati; fig. podbuditi, pokrépčati, vjunsčiti.
 Besehen, *v. a.* preglédati, razglédati, razviditi. — lnakniti.
 Beseitigen, *v. a.* odstrániti, od-Beseitigen, *v. a.* zveličati, ozveličati, osréciti. — liven.
 Beseitigend, *a.* zveličáven, osrè-Besen, *m.* metlja.
 Besenbinder, *m.* metljár.
 Besentrauf, *n.* metlovina.
 Beseffen, *a.* obseden, hesen.
 Beseze, *n.* obsév, obsévek, zarób.
 Besehen, *v. a.* nastávití, nastávljati, zastávití; (eine Stadt) obsesti, obléči; (einen Platz) posésti, zasésti, zasédati; (mit Bäumen) obsaditi, zasaditi; (ein Tüffel) obšiti, obróbiti,

zarobiti; ein Amt —, postá-
viti v službo.
 Besuchen, v. a. vzdihati od. vzdí-
hávatj (nad čém).
 Besichtigen, f. Beschauen.
 Besiegeln, v. a. zápečátiti.
 Besingen, v. a. premágati, zma-
gati, obládati, preobládati,
pobéditi, predobiti, vžugati,
vsiliti. Igávec, pobédnik.
 Besieger, m. premágávec, zna-
Besieger, m. pečátník.
 Besingen, v. a. opěvati, popěvati,
prepěvljati, spěvljati.
 Besinnen, sich, v. r. spomniti se,
domisliti se; (sich bedenken) po-
misljovati, premisljovati; (sich
entschließen) skleniti; (sich sam-
maßen) zvěditi se, k sebi priti,
spametovati se.
 Besinnung, f. zvěst, zavěst, za-
věstje, zvěd, pamet; zur —
kommen, zvěditi se, spame-
tovati se, zavěditi se.
 Besinnungslos, a. nezvěstén.
 Besitz, m. posěst, posěstvo, po-
sědba; in — nehmen, osvojiti
si, polástiti se.
 Besitzen, v. a. posěstiti, posědati,
posědovati, iměti; eine Kunst
—, znati, razumiti se.
 Besitzer, m. posěstník, vlastník;
— in, f. posěstnica, vlastnica.
 Besiznahme, Besiznehmung, f.
vzetje, osvojenje, dobitje,
dobit.
 Besitztum, n. posedništvo.
 Besizthum, Besizung, f. imanje,
imetek.
 Besoffen, a. piján, opit; —heit,
f. pijánost, pijánstvo.
 Besohlen, v. a. podplátiti.

Besolden, v. a. plačati, platiti,
službo plačati, mzdati.
 Besoldung, f. plača, plačilo.
 Besonder, a. posěben, posamě-
sen; (ausgezeichnet) posěben,
izvėrsten. [sobstvo.
 Besonderheit, f. posěbnost,
 Besonderes, ad. posěbno, so-
sěbno, osobito, zlasti; (ein-
zig) posěbej, posěbe, na sa-
mim, samši. [čati, obsóněti.
 Besonnen, v. a. soněti, obsón-
 Besonnen, a. premisljen, opázen,
pameten; —heit, f. pre-
misljenost, opáznost, za-
vėdnost.
 Besorgen, v. a. skerběti, osker-
běti, poskerběti, oskerbljá-
vati; (besürchten) bati se, v
strahu biti.
 Besorglich, a. skerben, skerblijiv,
poskerben; bojazljiv; —heit,
 Besorgniß, f. skerb; stráh,
bojázen.
 Besorgt sein, v. n. skerběti; für
einen —, bati se od. v strahu
biti zarad kogar.
 Bespannen, v. a. zapréči, za-
prégniti, napréči; (eine Trom-
mel) napěti.
 Bespielen, v. a. opljvati, opljvniti.
 Bespiegeln, sich, v. r. oglědati
se, oglědavati se. [prěsti.
 Bespinnen, v. a. preprěsti, za-
 Besprechen, sich, v. r. pogovár-
jati se, pogovoriti se, razgo-
vájati se, měniti se, po-
měnkvati se, poměniti se;
dogovoriti se.
 Besprechung, f. pogovor, razgo-
vor, poměnk; dogovor.
 Besprechen, f. Besprächen.

- Bespringen, *v. a.* (als ein Hengst) skočiti, skakati.
 Besprühen, *v. a.* pokropiti, kropiti, poskropiti, skropiti, obrizgati.
 Bespuhen, *f.* Bespeien. [lizati.
 Bespülen, *v. a.* opirati, prati.
 Besser, *a.* bolši, bolji; — *ad.* bolje, bolši.
 Bessern, *v. a.* bolšati, poboljšati, poprávljati, popravititi; (von Kranken) bolšati se, bolje biti, okrévati.
 Besserung, *f.* popráva, poprávek; okrévanje.
 Bestallen, *v. a.* službo dati od. podělititi.
 Bestand, *m.* obstój, obstojěčnost, obstánek, stalnost, terpež; (das Uebrige) ostánek, ostátek; (Pacht) najem, najemstvo, najemščina.
 Bestandinhaber, Bestandsmann, *m.* najemnik.
 Bestandgeld, *n.* najemnina.
 Bestandherr, *m.* najmóvnik.
 Beständig, *a.* stalen, stanóven, stanoviten, stanoten, obstójen; neprestán, veden, věčen; — *ad.* vedno, nepěestano, neprenehama.
 Beständigkeit, *f.* stalnost, stanovitnost; neprestánost, neprestánje, stanóvnost.
 Bestandtheil, *m.* obstójnost, obstójni del, část, dólina.
 Bestärken, *v. a.* potvėrditi, potėrditi, vterditi, pokrėpiti, pokrėpěati.
 Bestätigen, *v. a.* potvėrditi, posvėdočiti, pričati.
 Bestätiger, *m.* svėdok, pričá.
- Bestätigung, *f.* svėdočka, spričba, spriček.
 Bestatten, *v. a.* pokopáti, zakopáti, zagrėbsti, pogrėbsti.
 Bestattung, *f.* pokop, pogrėb.
 Bestauben, *v. a.* zaprášiti se, oprášiti se. [šiti.
 Bestäuben, *v. a.* zaprášiti, oprá-
 Bestäubt, *a.* prašen, zaprášen.
 Beste, (der, die, das) *a.* naj bolši, narbolji; auf —, am — n, —nē, naj bolje, narbolj; das —, naj bolje; das gemeine —, občno dobro.
 Bestechen, *v. a.* podkupiti, podmazati, podmitati.
 Bestechlich, *a.* podkupljiv, podmazljiv. [kupljenje.
 Bestechung, *f.* podkup, pod-
 Besteck, *n.* tók; (zum Essen) nož in vilce. [tikati, nataknuti.
 Bestechen, *v. a.* obtekniti, ob-
 Bestehen, *v. n.* prestáti, prebiti; (dauern) terpěti, stati, obstáti; (aus etwas) biti, obstáti; auf etwas —, vprěti se od. vpirati se na kaj, obstáti na čem.
 Bestehend, *a.* zložen, sostávljen, zastojeć.
 Bestimmen, *v. a.* pokrásti, okrásti.
 Besteigen, *v. a.* (ein Pferd) zasěsti, zasėdati; einen Berg —, iti od. hoditi na goro.
 Bestellen, *v. a.* (wohin) reći, vėlěti, zavkazati (komur nekámoj priti); (anordnen) napraviti, odrėditi, vkazati; (etwas bei Jemanden) najěti, naróčiti; (einen Auftrag) oprá-
 viti; einen über etwas —, iz-

- róčiti komur kaj; činen kder
 —, ohdēlovati polje, sejati.
 Bestellung, *f.* povelje, zavkaz;
 naprava, odrēdba; naroč-
 ba, naročilo; opravilo, iz-
 ročilo; ohdēlovanje.
 Bestuern, *v. a.* dače naložiti,
 obdāčiti.
 Bestialisch, *a.* živiški.
 Bestie, *f.* zvēr, zverina.
 Bestimmen, *v. a.* odlōčiti, od-
 rēditi, ustanoviti, opredē-
 ljiti; naznačiti, odmeniti,
 odkazati; sich —, odlōčiti se.
 Bestimmend, *a.* odločiven, od-
 rediven, razločiven.
 Bestimmt, *a.* razločen, odlō-
 čen, dolōčen, naznačen,
 točen; odlōčen, odrēdjen;
ad. razločno, točno, zarēs,
 za celo.
 Bestimmtheit, *f.* razločnost,
 dolōčnost, točnost.
 Bestimmung, *f.* odlōčba, usta-
 novljenje; poklic, cilj, ko-
 nec; osōda, udes. [dāvno.
 Bestimmungswort, *n.* ime pri-
 Bestmōglichst, *ad.* ko je naj bolj
 mogōče. [biti, odēbliti se.
 Bestočen, sich, *v. r.* deblo do-
 Bestossen, *v. a.* zadēvati se (v
 kar); (mit der Heile) opiliti,
 spiliti.
 Bestrafen, *v. a.* kazniti, kaz-
 novati, pokārati, kaštigati;
 mit Worten —, pokrēgati,
 posvariti.
 Bestrafung, *f.* kazen, pokāra-
 nje, kaštiga; pokrēg, po-
 svarilo. [vati, obžariti.
 Bestrahlen, *v. a.* obsjati, obsē-
- Bestreben, sich, *f.* Bemühen, sich.
 Bestreben, Bestrebung, *f.* Bemü-
 hung.
 Bestreichen, *v. a.* namázati, po-
 mázati, ohmázati; mit Un-
 schilt —, olōjiti.
 Bestreift, *a.* prižan, vprižan,
 prugav, pisan, močiradast,
 pester.
 Bestreiten, *v. a.* prepirati se,
 pravdati se, biti se; (Aus-
 gaben) zmoči, zmagati, do-
 tēgniti s troški.
 Bestreuen, *v. a.* potrositi, po-
 trēsti, poštipati, posuti,
 posipati; mit Salz —, osō-
 liti, posoliti.
 Bestreichen, *v. a.* oplesti, oplē-
 tati, zaplēsti, omrēžiti.
 Bestürmen, *v. a.* napāsti, na-
 pādati, navaliti, vdariti,
 zagnāti se (na kar); (mit
 Bitten —, natvēzati, nadle-
 govati, nagajati.
 Bestürmung, *f.* napād, navāla,
 vdār, naskok, zagón.
 Bestürzen, *v. a.* pokriti, po-
 vēzniti; fig. splāšiti, preplā-
 šiti, prestrāsiti.
 Bestürzt, *a.* plāh, plašen, splā-
 šen, prestrāsen.
 Bestürzung, *f.* strah, trepēt,
 splāšba, smeča, zadržga,
 soderga.
 Besuch, *m.* obisk, obiskānje.
 Besuchen, *v. a.* obiskati, obi-
 skovati, obiskāvati.
 Besucheln, *f.* Beschnuzen.
 Betagt, *a.* prilēten, postāran,
 ostarljiv, starovičen.
 Betasten, *v. a.* pošlātati, poti-
 pati.

- Betāuben, *v. a.* omāmīti, oglū-
siti, zaglūšiti. [šiv.]
Betāubend, *a.* omamljiv, oglu-
Betāubt, *a.* omāmljen.
Betāubung, *f.* omāmica, omā-
ma, oglūsenje.
Betbank, *f.* klečāvnica, klečālo.
Betbruder, *m.* svetohljīnec.
Betbuch, *n.* molitvenik, molit-
ne hukve, molitovska odev
molitvena knjiga.
Beten, *v. a.* moliti, pomoliti.
Betglocke, *f.* večernica, zdrava
Marija. [siti, orosljāti.]
Bethaus, *v. a.* obrositi, oro-
Bethaus, *n.* cerkva, božja hi-
ša, božji hram, molivnica.
Bethaut, *a.* rosen, orosēn.
Bethauern, *v. a.* zaprisēči, za-
prīsēgati.
Bethewerung, *f.* prisēga.
Bethören, *v. a.* zaslēpiti, oslē-
piti, znoriti, zbedačiti, za-
māmīti, prekāniti. [ziti.]
Betbrānen, *v. a.* zasolžiti, osol-
Betiteln, *v. a.* imenovāti, naz-
vāti, naslōviti, nadpisāti.
Betonen, *v. a.* potēzati.
Betennung, *f.* potēz, potēza,
potēga.
Betracht, *m.* pogléd, ogléd,
ozir; in —, gledē, v oziru,
v poglėdu, zavoljo.
Betrachten, *v. a.* gledati, pre-
gledovāti, pozorovati; (in
Gedanken) premisljovāti, raz-
misljovāti, premisliti; (vor-
sehen) previditi, motriti.
Beträchtlich, *a.* znaten, zna-
menit; —heit, *f.* znatnost,
znamenitost.
Betrachtung, *f.* gledanje, pozo-
rovānje; premisljovānje, raz-
misljovānje; ozir, obzir,
oglėd.
Betrug, *m.* znesek, skupnina.
Betrugen, *v. a.* znesti, znašati,
čīniti; sich —, *v. r.* obnā-
žati se, ponāžati se, zadēr-
žati se, ravnāti se, ponō-
siti se.
Betrogen, *n.* obnāša, obnāša-
nje, zadēržanje, ravnānje,
ponāša, ponōs.
Betrauern, *v. a.* obžalovāti,
obžalostvāti, žalovati od. ža-
lostiti se (zavolj kogar).
Betrauernswürdig, *a.* obžalo-
vāven, žalōben, obžalovā-
nja vrėden.
Beträufen, Beträufeln, *v. a.*
okāpljati, nakāpljati.
Betreff, *m.* in —, gledē, gle-
dēč, v obziru, obstrān, za-
strān.
Betreffen, *v. a.* zasāčiti, vlo-
viti, dobiti, vjeti; — *v. n.*
tikati se, dotikati se, zadē-
vati, zadēti.
Betreffend, *a.* dotičen, zadē-
ven.
Betreiben, *v. a.* (sehr treiben)
prigānjati, pogānjati; (befors-
gen) skerbēti se, oskerbljā-
vati, oskerbēti, oprāvljati;
Hauswirthschaft —, gospodā-
riti, gospodīniti; Feldbau —,
kmetovāti; Viehzucht —, se
pečāti z živinorējo.
Betreten, *v. a.* stopiti (na kar);
(ertappen) zasāčiti; den Weg
—, podāti se na pōt.
Betrieb, *m.* pogājnk, pogōn,
skerb, podbāda; gospodār-

- stvo, gospodinstvo; kmetovanje; živinoreja.
- Betriebfam, *a.* deláven, skerbhen, skerbhljiv; — feitt, *f.* delávnost, skerbnost, skerbhljivost.
- Betriegen, *v. a.* goljfatí, ogoljfatí, prekániti, vkaniti, preváriti, prevériti; (prellen) ocigániti, oprávití, ožéti, podlésti, ocjaziti.
- Betrieget, *m.* goljuf, goljufec; — in, *f.* goljufa, goljufica.
- Betriegerei, *f.* goljsija, ogoljsija, goljufnost, prevéra.
- Betriegereiſch, *a.* goljuſen, lažnjiv.
- Betrinken, *v. a.* opiti, vpijániti.
- Betroffen, *a.* zmeden, prestrážen.
- Betrüben, *v. a.* žaliti, žalostiti, žalostváti, greniti, mučiti; ſich —, *v. r.* žalovati, tugovávati, jadikovávati.
- Betrübnis, *f.* žalost, žal, žalóba, tuga, jád.
- Betrübt, *a.* žalosten, žalóben, tužen, jaden.
- Betrug, *f.* goljsija, prevéra, prevara, varka, podvód.
- Betrügen, Betrüger, Betrügeriſch, *a. f.* Betriegen *n.*
- Betrunken, *a.* piján, opit.
- Betschwester, *f.* svetohljinka.
- Bettſtahl, *f.* Bettbanl.
- Bett, *n.* postelj, postlja, postelja; (eines Bittes) leža, lož, ležáj, (eines Fluſſes) struga.
- Bettboden, *m.* dno od postelje.
- Bettchen, *n.* postljica, posteljka, posteljca.
- Bettdecke, *f.* odéja, odévka.
- Bettel, *m.* trohica, mervica, cempér, ničkica.
- Bettelarm, *a.* réven, vbožen, gól in nág, gól in bós, siromášen.
- Bettelbirne, *f.* Bettlerin.
- Bettelci, *f.* beračenje, beračija.
- Bettelweib, *f.* Bettlerin.
- Bettelgefindel, *n.* berači, beračija, siromáštvo.
- Bettelhaft, *a.* beračen, beraški, siromášen, siromáški.
- Bettelherberge, *f.* prenočišče beraško.
- Bettelente, *pl.* berači, prosjaki.
- Bettellumpen, *pl.* cunje beraške.
- Bettelmann, *f.* Bettler.
- Bettelmünze, *f.* vbogaimé, milodár, milošna.
- Betteln, *v. a.* prositi, beračiti, milodáre prositi.
- Bettelsack, *m.* beraški rónec, beraška torba od mavha.
- Bettelstab, *m.* beraška palica.
- Bettelstand, *m.* beraštvo.
- Bettelstolz, *m.* prazna prevzétnost, neumni ponós.
- Bettelvolk, *f.* Bettelgesindel.
- Betten, *v. a.* stljati, stljajati, posteljo napraviti od. postljajati.
- Bettgenosse, *m.* posteljni tovarš od. drug.
- Bettgeráthe, *f.* Bettzeug. [pet.
- Bettgestell, *n.* posteljuák, špambettkammer, *f.* Schlafkammer.
- Bettkissen, *n.* vzglavje, podzglavje, spodglavje.
- Bettlagerig, *a.* betežen, boleháven, boléhen.
- Bettler, *m.* berač, prosják,

- kodež; — in, *f.* beračica, beračinja.
- Bettlerleben, *n.* beračenje.
- Bettfaß, *m.* sura; blazina.
- Bettstatt, *f.* Bettgestell. [ta.
- Bettuch, *n.* pert, vilahen, plah.
- Bettüberzug, *m.* obvlčilo, obvlak, povlaka.
- Bettzeug, *n.* posteljčina, postelna roba.
- Bettziede, *f.* Bettüberzug. [liti.
- Betücheln, *v. a.* pobeliti, obē.
- Bege, *f.* psica, pesica.
- Beuche, *f.* žeha.
- Beuchen, *v. a.* žehati.
- Beuchfaß, *n.* žehnjak.
- Beuge, *f.* pregib, zagib, prīgib, zavoj.
- Beugen, *v. a.* vsibniti, šibniti, vклонiti, vklanjati, kloniti, prikloniti, pripogziti, prigeniti; (demütigen) ponižati, znižati; (in der Sprachlehre) sklanjati. [ljiv, gibčen.
- Beugsam, *a.* vklanjaven, vклон.
- Beugung, *f.* priklon, vklanjanje; sklanjanje.
- Beule, *f.* tvór, túr, gumba, gumpa, otók. [gumpast.
- Beustig, *a.* tvorast, gumbast.
- Beunruhigen, *v. a.* uznemiriti, vznemiriti, vznemirovati, motiti, ne dati pokoja, nepokoj delati.
- Beunruhigung, *f.* nemir, nepokoj.
- Beurkunden, *v. a.* dokázati, potvèditi, posvèdočiti.
- Beurlauben, *v. a.* odpustiti, posloviti, slovo dati; sič —, *v. r.* slovo jemati od, vzeti, posloviti se.
- Beurtheilen, *v. a.* soditi, razsoditi, razsójvati. [sodnik.
- Beurtheiler, *m.* sodnik, raz.
- Beurtheilung, *f.* sodba, sodeenje, razsodba, razsodek.
- Beurtheilungskraft, *f.* razsodnost. [dobie.
- Beute, *f.* plén, róp, poróp.
- Beutel, *m.* mošnja, kesa; — chen, mošnjica; (in der Wäpfe) sitnica.
- Beutelförmig, *a.* mošnjast.
- Beutekassen, *m.* mučnica.
- Beuteln, *v. a.* tresti, trositi; (mit dem Kopfe) potrésati, kimati. [zmikávt.
- Beutelschneider, *m.* mošnjoréz.
- Beuten, *v. a.* pléniti, robiti, harati. [mošnjárica.
- Beutler, *m.* mošnjár; — in, *f.*
- Bevölkern, *v. a.* obljúdití, obljúdiviti, zaséliti, naséliti.
- Bevölkerung, *f.* obljúdenje, obljúd, stanovništvo, ljudstvo.
- Bevollmächtigen, *v. a.* povlastiti, pooblastiti, vso oblast podéliti. [pooblastitelj.
- Bevollmächtiger, *m.* povlastnik.
- Bevollmächtigte, *m.* pooblastenc.
- Bevollmächtigung, *f.* pooblastenje, polnovlastje.
- Bevor, *ad.* préd, préj, predenj, popréd, popréj.
- Bevormunden, *v. a.* oskerbnika dati.
- Bevorrechten, Bevorrechtigen, *v. a.* dati od, dajati prednost.
- Bevorstehen, *v. n.* čakati.
- Bevorstehend, *a.* bodóč, dojdóč.
- Bevortheilen, *v. a.* prevèriti, prevàriti, opraviti od, oprávljati (za kar).

Beworthellung, *f.* prevěra, prevára; kvar.

Bewachen, *v. a.* čuvati, začúvati; čuti, stražiti, bdeťi (nad kóm). [sti, obrašati.

Bewachsen, *v. n.* zarásti, obraš.

Bewachung, *f.* straža; čuvanje.

Bewaffnen, *v. a.* oróžiti, oboróžiti.

Bewahrer, *l.* Gott —, Bog prenesi, Bog obvári od. ne dáj.

Bewahren, *v. a.* varvati, obvarovati, obrániti, čuvati, začúvati, braniti.

Bewähren, *v. a.* dokázati, doškúsiť; sich —, *v. r.* vzistiniti se, potvėrditi se.

Bewahrer, *m.* čuvar, stražar.

Bewährt, *a.* izkušěn, istinit.

Bewandert, *a.* izkušěn, věšt, okreten.

Bewandt, *a.* takov, takšen.

Bewandtniſ, *f.* okólnost, okólnina.

Bewässern, *v. a.* navodniti; močiti, zamakati.

Bewegen, *v. a.* geniti, ganiti, mičeti, *v.* serce seči; (die Theile eines Ganzen) objúgati, majati, omajati, gibati; (zu etwas) pregovoriti, pripraviti; sich —, *v. r.* sukati se, teči, tekati; (von Menschen) razhoditi se, sprehoditi se, razhajati se; sich zum Mitleid — lassen, vsmiliti se.

Beweggrund, *f.* Bewegungsgrund.

Beweglich, *a.* gibljiv, omajljiv, gibčen; (rührend) ganljiv; — leit, *f.* gibljivost, gibčnosť; ganljivost.

Bewegung, *f.* gibanje; (Antrieb)

nagib, nagón; (Auftrieb) vsta-ja, punt, buna.

Bewegungsgrund, *m.* vzrók, nagón, pričína.

Beweisen, *v. a.* ožéniti, ženiti.

Beweinen, *v. a.* objókati, objokávati, obžalostovati, jokati se od. tarnjavati (za kóm).

Beweisendwürdig, *a.* tužen, jaden.

Beweis, *m.* dokáz, spričba, spriček, dovód; — führung, *f.* dokázanga.

Beweisen, *v. a.* dokázati, dokazovati, spričati, posvėdóčiti. [svėdočiven.

Beweisend, *a.* dokaziven, posvėdočiv.

Beweisgrund, *m.* dokáz, dovód.

Beweislich, *a.* dokazljiv, spričljiv. [smo.

Beweischrift, *f.* dokazívno pišev.

Beweisen, *v. a.* pobėliti, obėliti.

Bewenden, *v. a.* es dabei — lasen, tako od. pri tem pustiti, zadovoljiti se s tím.

Bewerb, *m.* posel.

Bewerben, sich, *v. r.* prizadėti si, prizadėvati si, iskati, želėti; (um ein Frauenszimmer) snubiti.

Bewerber, *m.* snubač, snubók.

Bewerbung, *f.* prizadėtje, želja; snubitva, snubljenje.

Bewerfen, *v. a.* obmetati, zametati.

Bewerksstelligen, *v. a.* věiniti, narediti, napraviti, izpóliniti.

Bewerksstelligung, *f.* věin, naredba, naprava.

Bewetteifern, sich, *f.* Betteifern.

Bewischen, *f.* Wischen.

- Bewickeln, v. a. obviti, obvijati, zaviti, zamotati.
 Bewilligen, v. a. dopustiti, dovoliti, dozvoliti, privoliti.
 Bewillkommen, v. a. pozdráviti, sprejeti. | sprejetje
 Bewillkommung, f. pozdráv, sprejetje.
 Bewirkbar, a. učinljiv, sposobljiv.
 Bewirken, v. a. učiniti, storiti, opráviti, sposobiti; zadobiti.
 Bewirken, v. a. pogostiti, gostiti.
 Bewirthung, f. pogostitva, postrežba, gostba, gostitba, gostnija, pogostnija.
 Bewohnbar, a. prebiváven, za prebivanje; — fejt, f. prebivávnost. | bivati (v čem).
 Bewohnen, v. a. stanovati, prebivati.
 Bewohner, m. prebivávec, stanovnik, selnik.
 Bewölken, f. h, v. r. oblačiti se, obvléči se, tamniti se, potamniti se, tamnėti.
 Bewölkt, a. oblačěn; tamen, mračen.
 Bewundern, v. n. občúdíti, občúďovati; čúdíti se, čúďovati se, diviti se (čemu).
 Bewundernswúrdig, a. čúďoviten, čúďopóln, čúden.
 Bewusst, a. svést, zavěden; čí ist mit —, to mi je znano; seiner — werden, zavědeti se.
 Bewusstlos, a. nesvěstěn; — ist fejt, f. nesvěstnost.
 Bewusstsein, n. zavěst, zavěstje, svést; zavědenje, zvědimost, zavědnost.
 Bezahlen, v. a. plačati, izplačati, platiti, poplačati.
- Bezahlung, f. plača, plačilo, poplačilo, platež, popláta.
 Bezähmbar, a. vkrotljiv; — fejt, f. vkrotljivost.
 Bezähmen, v. a. vkrotiti, krotiti, pokrotiti, (die Leidenschaften) berzdati, stražiti.
 Bezaubern, v. a. očarati, začarati, pocóprati; (für sich gewinnen) zabájati, obájati.
 Bezaubernd, a. zabajáven, zabajatljiv, očaráven, čaroben.
 Bezauberung, f. očára, očáranje, začára.
 Bezäunen, f. umžáunen.
 Bezecken, v. a. opiti, vpijáníti.
 Bezeichnen, v. a. zaznámjati, zaznámiti, značiti, zaznáčiti, zabiljéžiti; mit Strichen —, načerkati, nakresláti, opisati, obrísati.
 Bezeichnung, f. zaznamovánje, poznamovánje, zaznám, znák; opis, obris.
 Bezeichnen, v. a. skazati, skazovati, dokázati, věiniti; f. h —, v. r. skazati se, vesti se, obnášati se.
 Bezeihen, f. Beschuldigen.
 Bezeugen, v. a. posvėdóčiti, dokázati, spričati, potvėrditi.
 Bezeugung, f. posvėdóčenje, svėdóčba, svėdóčanstvo, spričba, dokáz.
 Beziichtigen, f. Beschuldigen.
 Bezichen, v. a. (erhalten) vleči, dobiti; (eine Violine) napěti, ovléči; (Stühle) pokriti, prevleči; ein Haus —, presělití ob. vselití se v hísu; (Waaren) kupováti, dobivati; f. h —,

v. r. nanášati se, zanášati se, zanésti se, vükati se.
 Beziehung, a. nanášaven, tika-ven.
 Beziehung, f. dobitje, nanájanje; obzir, ozir, pogléd.
 Beziehen, v. a. namériti, namisliti, naklépati (na kar), hotéti.
 Bezirk, m. króg, okróg, okrójje, okrój, okrójna, kotar.
 Bezirks-, a. krojni, okrójni.
 Bezirksgericht, n. okrójno sodišče.
 Bezüglichen, f. Verschuldigen.
 Bezüglich, v. a. posladkóriti, pocukrati.
 Bezug, m. ogléd, obzir.
 Bezüglich, a. dotičen, zadéven; ad. glédé, obstrán.
 Bezeichnen, f. Beziehen.
 Bezeichnen, v. a. dvomiti, sumiti, sumnjati (nad čém).
 Bezingen, v. a. vžugati, vsiliti, posiliti, predobiti, pobéditi, obládati; vkrotiti.
 Zwingen, m. dobitnik, posilnik. [bedljiv; vkrotljiv.
 Zwinglich, a. predobljiv, po-Beziehung, f. posilje, predobitje, pobéda, obládanje.
 Brief, f. sveto pismo.
 Brief-, a. svetopisemski.
 Briefausgabe, f. izdánje svetega pisma. [tega pisma.
 Briefauslegung, f. razlúga sve-
 Brieffest, a. znán od. zvédén v svetim pismu.
 Briefmäßig, ad. primérno svetemu pismu, po svetim pismu, poleg svetega pisma.
 Biber, m. breber, daber, bober.

Biber-, a. brebrov, dabrov, hobrov. [brovina.
 Biberzeit, n. brebrovna, dabrova.
 Biberhut, m. kastórast klobuk.
 Bibliothek, f. knjižnica, knjigošhrána, bukvališe, knjižšie.
 Bibliothekar, m. knjižnik, knjižničár. [topisménski.
 Bibliisch, a. svetopisemski, sve-
 Biß, f. zobača, pik.
 Bißhaube, f. čeláda, šišák.
 Bißen, v. a. kljuvati, kljuti; (mit der Biße) kerčiti, pikati.
 Bieder, a. pošten, ravnodúšen, ravnosérčen, dober, pravodúšen, pravédén, — heit, feit, f. poštenje, ravnodúšnost, pravodúšnost, dobróta, pravédnost.
 Biedermann, m. poštenjak, pravédnik. [vodúšje.
 Biedersinn, m. poštenje, pra-
 Biederweib, n. žena poštena od. pravédna. [nagib, zgiha.
 Birge, f. giba, prigib, pregib.
 Birgefall, m. padež, sklón (v slovnici).
 Biegen, f. Bügen.
 Biegemußtel, f. kolénce.
 Biegen, v. a. prigeniti, pogeniti, vsihiti, kriviti, vsipniti.
 Biegsam, a. šibek, vitek, viven, gibek, gibčen; — feit, f. šibkost, gibčnost.
 Biene, f. čbela, bčela, bučéla, čebéla, pčela.
 Bienen-, a. čbelni, bčelni.
 Bienenbau, m. Bienenzucht, f. čbelarija, čbelarstvo.
 Bienenbauer, Bienenzüchter, m. čbelar.

Bienenfresser, *m.* žuna. [jak.
 Bienenhaus, *n.* bčelínjak, ulu-
 Bienenkönigin, *f.* matice
 Bienenkorb, Bienenstock, *m.* bčel-
 nik, ul, páňj, soš.
 Bienenflugloch, *n.* žrelo.
 Bienenmännchen, *n.* trot, ležiak,
 trobec.
 Bienenstern, *m.* roj. [lec.
 Bienenstachel, *m.* želo, žela, ža-
 Bienenwolf, *m.* brigóvnica.
 Bienenzelle, *f.* piskrica.
 Bienlein, Bienen, *n.* čbelica,
 čbeličica, čbelička.
 Bier, *n.* pivo, ól. [nica.
 Bierbank, *f.* pivárnica, olár-
 Bierbottich, *m.* pučel za pivo.
 Bierbrauer, *m.* pivár, pivo-
 var, olovár. [várnica.
 Bierbrauerei, *f.* pivarija, pivo-
 Bierfaß, *n.* soš za pivo.
 Biergáscht, *m.* péna od piva.
 Biergast, *m.* olopívec. [pívec.
 Biergeld, *n.* dnarji za pivo, na-
 Bierglas, *n.* pivni kozárc.
 Bierhese, *f.* drožje, medénce.
 Bierkeffel, *m.* pivovárski kotel.
 Bierkeller, *m.* pivnica, pivo-
 klét.
 Bierkrug, *m.* pivna ročka.
 Bierrausch, *m.* pijánost od piva.
 Bierseufer, *m.* olopívec, pivo-
 pívec.
 Bierschank, *m.* pivarija, to-
 čenje piva, prodája ola.
 Bierschenke, *f.* pivnica.
 Bierschild, *n.* olárski vévec ob.
 koželj.
 Bierschlauch, *m.* pivni méh.
 Biersteuer, *f.* olarina, pivarina.
 Biertrinker, *m.* olopívec, pivo-
 pívec.

Bierzeihen, *n.* pivársko kazálo.
 Bierzwang, *m.* samoprodžja
 olárska.
 Bieten, *v. a.* ponúdiť, ponú-
 jati, nuditi; (die Hand) po-
 dáť, dati; (einen guten Wor-
 gen) vošiť, želeť; (im Kauf)
 čeniti; einem die Spitze —,
 vpreti se komur, kos biti
 komur.
 Biez, *m.* čizej, čizek, sísek.
 Bigamie, *f.* dvoženstvo.
 Bigott, *a.* hinávšen, sveto-
 hljnjski.
 Bilch, *m.* Bilchmaus, *f.* polb.
 Bilchloch, *n.* polšina.
 Bild, *n.* podoba, podobšina,
 slika, kíp, obráz, izdólba,
 prílika; obris; — ťen, *n.*
 podobica, obrázček.
 Bilden, *v. a.* izobraziti, obrá-
 ziti, obrazovati, slikati, sli-
 kovati; (cultiviren) izobraž-
 vati, otesávati, omikovati,
 vzdělávati; (veranstalten) na-
 praviti, vrediti, osnovati,
 vstanoviti.
 Bildend, *a.* izobrazovávén, izo-
 brazívén, omikávén, nau-
 čén, ponaučén.
 Bilderbuch, *n.* knjiha s podó-
 bami ob. s slikami.
 Bildercabinet, *n.* kipošhrána,
 zbirka podób.
 Bilderdeuter, *m.* kipošlóvec.
 Bilderdeutung, *f.* kipošlójje.
 Bilderdiens, *m.* malikvástvo.
 Bilderhandel, *m.* prodája podób.
 Bilderkunde, *f.* kipoznánstvo.
 Bilderschrift, *f.* kipopis.
 Bildersprache, *f.* jazyk nadáhn-
 jen, govór v pripodóbah.

- Bilderverehrung, *f.* Bilderdienst.
 Silberwerk, *n.* kipovje.
 Bildgießerei, kipolévje.
 Bildhauer, *m.* kipotvórec, kiporéz, dolbnik.
 Bildhauerei, *f.* kipotvórstvo, kiporézstvo, dolbníštvo.
 Bildlich, *a.* pripodóben, prilíčen, vznešen.
 Bildniß, *n.* obráz, poobráz, slika, kip, podobšina.
 Bildsäule, *f.* stóp, kip.
 Bildschön, *a.* krasen, sprelép.
 Bildseite, *f.* glava (pri penéh).
 Bildung, *f.* izobraženje, izobražovanje, izobraženost, razsvéta, otés, omika; nápráva, osnova. [móč.
 Bildungskraft, *f.* izobrazivna.
 Billard, *n.* biljár; — spielen, biljáriiti.
 Billardspiel, *n.* biljárenje.
 Billardspieler, *m.* biljárnik.
 Billardzimmer, *n.* biljárnica.
 Billet, *n.* pismice, listič; (zum Angedenken) spomnica; (zum Abschlebe) opróstnica.
 Billig, *a.* pravéden, priméren, spravedljiv, pravičen, prav; pristójen, prilíčen.
 Billig, Billigermassen, *ad.* po pravici, po pravej pravici.
 Billigen, *v. a.* podobriti, odóbriti, za dobro spoznati, priznati.
 Billigkeit, *f.* pravédnost, pravičnosť; pristójnost, prilíčnost.
 Billion, *f.* biljón.
 Birkenraut, *n.* zobnik, trava sv. Apolónije, voléja jagoda.

- Binästein, *m.* votlič, morská péna, lahek kamen.
 Bindart, *f.* bradlja.
 Binde, *f.* zavój, obvéza, obvézek, prevóza, prevéza, véz; (die Kopfbinde) šapel; (zum Fassen) povój; (um die Mitte) pás, pojás.
 Binden, *v. a.* vezati, zvezati, zavézati; (alles binden) povézati; ein Faß —, obrócati, nabiti obróce na sód.
 Binder, *m.* vezáč, vezávec; sodár; — in, *f.* vezávkinja; sodarica.
 Bindestrich, *m.* nabój.
 Bindewort, *n.* vez, véznik, veznica.
 Bindezeichen, *n.* veznica.
 Bindfaden, *m.* vézna nit, vezek, motóz. [zánke.
 Bindschuhe, *pl.* opánki, podve.
 Binnen, *prp.* v, za; — heute und morgen, do jutra.
 Binnenzölle, *pl.* medmésne colníje.
 Binse, *f.* bic, loč, sit, sita; die — n überhaupt, bičje, ločje, bičovje.
 Binsenraut, *n.* bika, zobnik.
 Binsig, *a.* bičnat, ločnat, sitovit. [životopisec.
 Biograph, *m.* življenjopisec.
 Biographie, *f.* življenjopis, životopis, životopísje.
 Biographisch, *a.* življenjopisen, životopisen.
 Birke, *f.* bréza; die — n, brézje.
 Birken, *a.* brézov. [zov les.
 Birkenholz, *n.* brézovina, bréz.
 Birkenfaß, *m.* brézovica, brézov sok.

Birtenstab, Birtenstoc, *n.* brézovec, brézováča, brézovka.

Birtenwald, *m.* brézeje.

Birn, *f.* hruška, grúška.

Birnbäum, *m.* hruška, grúškovo drévo.

Birnbäumen, *a.* hruškov, grúškov.

Birnbäumholz, *n.* grúškovina.

Birnförmig, *a.* hruškast.

Birnmoss, *m.* grúškovnica, hruškovica.

Birnwald, *m.* grúškovje.

Biß, *prp.* do; — *c.* dokler, dokle, dok. [— *tšier*, *n.* šakal.

Bisam, *m.* mošéjak, mošak;

Bisams, *a.* moškaten.

Bißchen, *n.* trohica, mervica, cempér, vgrizlej, nekaj, nekoliko, koléikaj.

Bischof, *m.* vladika, škof, biskup.

Bischoflich, *a.* vladíski, škofovski, biskupski. [šjstvo.

Bischofsamt, *n.* vladíštvo, škof-

Bischofsstut, *m.* Bischofsmüße, *f.* mitra.

Bischofsstab, *m.* škofova palica.

Bischofswürde, *f.* Bischofsamt.

Bißher, *ad.* dozďaj, doslej, dosihdob, dosihmal, datihmal, dosad.

Bißherig, *a.* dozďajšen, dozďajn, dosadánj, dosadánjšen, dosihdoben.

Bison, *f.* Auerochse.

Biß, *m.* vgriz, vgrizek; (von Schlangen, Rüdten it.) vpik, pič, pik.

Bißen, *m.* vgrizlej, vgrizlej, troha, trohiča, maličkost, kosček.

Bißig, *a.* grizáven, vjedljiv, vjeden, svadljiv; — *e* Worte,

zbadljive, bodéce ob. oistre beséde.

Bißthum, *n.* škofija.

Bißweilen, *ad.* véasi, véasih, gdekad, gdekáda, nekokrat.

Bitte, *f.* prošnja, prosba, molba.

Bitten, *v.* *a.* prositi, poprositi, moliti; zu Gaste —, povábiti.

Bitter, *a.* grenek, britek, bridék, gorek, gorjúp; zagóšten.

Bitterböse, *a.* zloben.

Bitterkeit, *f.* grenkóst, grenkóba, grenkóta, britkóst, britkóba, gorkóba, zagóštenost.

Bitterlich, *a.* grenkóben, grenkljät, britkósten; — *winnen*, mílo se jokati.

Bittersalz, *n.* grenka sól.

Bitterwasser, *n.* grenka voda.

Bittgesuch, *n.* prošba, prosba.

Bittsteller, *m.* prošitelj.

Blachfeld, *n.* ravnina, ravnica, ravnja, poljana, ledina.

Blachfrost, *m.* suha zima.

Blähen, *v.* *a.* napihováti, napihávatí, nadúvatí; napénjati.

Blähungen, *pl.* větri.

Blanz, *a.* (von Metallen) běl, čist, svitel; (Blatz) gol, nág; (gelbblatz) süh, čist.

Blanzern, *v.* *n.* puškáriti se.

Blärren, *v.* *n.* dréti se, kričati, napénjati se.

Bläschen, *n.* mēhúřček, mēhúřec; mēhek; mozólček, mozoljec; žulek.

Blase, *f.* mēhúr, mēh; (Wasserblase) božúřek, mēhúr, puhór, berbúnk; (Urinblase) mēh; (Hitzblase) mozólj, mozúlj; (von zu schwerer Arbeit) žulj, ožúlk.

Blafebalg, *m.* meh, pihalo, pihávník.

Blafem, *v. a.* pihati, pihniiti, puhati, véti, duvati; (auf der Blöte) piskati, svirati; (auf dem Horne) diblati, trobiti; (auf der Poſaune) trobentati; (Blas) delati; ein Inſtrument —, svirati, igrati; piskati.

Blafrohr, *n.* dibla.

Blafſicht, *a.* mehúrast; mozólást.

Blafig, *a.* mehúrnat; mozólnat.

Blasinstrument, *n.* piskalo, svirala.

Blas, *a.* bléd; etwas —, blédóven; — werden, oblédeti, blédeti, bléditi se.

Blasblau, *a.* modrobléd.

Bläſſe, *f.* blédost, blédóba, blédóča; (eines Pferdes) líša, líša; ein Pferd mit einer —, líšast konj.

Blasbuhn, *n.* sulika.

Blatt, *n.* list, lépen; die Blätter, listje, lepénje; (Blätter von Papier) listi, listóvi; vom — wegspielen, na pervi pogled piskati; fig. das — hat sich gewendet, spreverglo se je.

Blattähnlich, *a.* listast.

Blatten, *v. a.* muziti od. omúziti listje, osmukati lepénje, muljiti.

Blatter, *f.* mozólj, žulj; (die Pocken) osépnice, kozé.

Blätterig, *a.* listnat, listnast, listovit.

Blätterlos, *a.* bez listja.

Blättermagen, *m.* preberávník.

Blättern, *v. a.* prebirati, prebračati v bukva.

Blätternarbe, *f.* pega, pika.

Blätternarbig, *a.* pegast, pikast, osépníčast, kozast.

Blätterreimpfung, *f.* postavlenje osépnice.

Blätterweise, *ad.* list po listu, od lista do lista.

Blattfäfer, *m.* božja kravica.

Blattlaus, *f.* listna vús, tekút.

Blattreich, *f.* Blätterig.

Blattseite, *f.* strana.

Blau, *a.* sinj, moder; pláv, plavkast, višnel, višnjev.

Blauaugig, *a.* modročok, plavočk.

Bläue, *f.* modrina, modřilo, sinjina.

Bläuel, *m.* peráča, perulja, treпка.

Blauen, *v. a.* modřiti, pomódřiti.

Bläuen, *v. a.* biti, nabijati, tolči, mahati, hrepati.

Blaufarbe, *f.* modra boja.

Blauholz, *n.* brasilijski les.

Bläulich, *a.* sinjklat, modrast, višnelkast, modřel, zamodřel, sliv, slivkast.

Bläumeiße, *f.* senica, seničica.

Bläusäure, *f.* pruska kislina.

Bläuspecht, *m.* plezár.

Bläusstein, *m.* kamúder.

Bläuwasser, *n.* nebéika voda.

Blech, *n.* pleb, plehovina, ploča, pločevina. [pločasta.

Blechdach, *n.* stréba plehnata,

Blechorn, *a.* plehnat, plehnast, pločast.

Blechfabrik, *f.* plehárna, pločárna.

Blechen, *v. n.* režiati se, zobe kazati.

Blei, *n.* svinec, olovo, svinčenina.

Bleiz, *a.* svinčen.

Bleizartig, *a.* svinčenast, olóvnast.

Bleiben, *v. n.* ostáti, ostájati;

im Kriege —, poginiti v vojski;
bei etwas —, deržati se česar.
Bleiben lassen, v. a. pustiti,
opustiti, nehati, zanemarati.
Bleibend, a. stalen, obstoječ,
terpežen.
Bleib, a. bléd; etwas —, bléd-
óven, blédlját; — werden,
blédéti, bléditi se, obléditi se.
Bleiche, f. blédost, blédóba,
blédóča, blédez.
Bleichen, v. a. běliti, oběliti,
vběliti; — v. n. blédéti,
bléditi. [bélivka.
Bleicher, m. bělavec; — in, f.
Bleichst, a. blédóven, blédkast.
Bleichst, m. bělilo, běliše.
Bleichst, f. blédica.
Bleiern, a. svinčen, olóven.
Bleierz, n. svinčéna ruda.
Bleifabrik, f. svinčárna, olo-
várna.
Bleifarbig, a. svinčénklat.
Bleigtátte, f. svinčéna gladkína.
Bleigrau, a. siv kot svinec.
Bleigrube, f. svinčéni rudnik.
Bleihaltig, a. svinčenat, olóvnat.
Bleichst, a. svičenast, olóvnast.
Bleichst, f. svinčéna krogla,
svinčénica.
Bleistolz, n. svinček.
Bleistolz, ad. navpik.
Bleistolz, n. svinčéna sol.
Bleistolz, m. čerček, svinčnik,
olovka. [svinčnikar.
Bleistolz, m. čerčkar.
Bleistolz, n. cevčica od
svinčnika. [ob. belóba,
Bleistolz, n. svinčéna belina
Bleistolz, f. Bleistolz.
Bleistolz, m. svinčenat sladkor.
Bleistolz, f. sénélo; slépilo.

Blenden, v. a. slepiti, oslepiti,
zaslepiti, oči izkopati; (von
der Sonne) blišéti, blišéti,
fig. mamiti, omámiti, slepá-
riti, oslepáriti.
Blendend, a. blišív; slépljiv.
Blender, m. slepár.
Blendlampe, f. slepica, tatica.
Blendung, f. oslepénje; bliš,
blišénje; mamlenje, mamilo.
Blendwerk, n. sleparija, sle-
párstvo, slepotija.
Blind, m. pogléd, gléd; (Augens-
blind) még, blisk, mah, tre-
niték, zameček; (Schimmer)
blesk, blisk, bliš, blišóba,
blišina.
Blinden, v. a. poglédati, gledati,
sich — lassen, pokazati se,
dati se viditi; sich nicht — las-
sen, ne pokazati se; — v. n.
sjeti, blešéti, blisketáti, své-
titi.
Blindfeuer, n. dernice.
Blind, a. slép, slépóten; — ma-
chen, oslepiti; — werden, os-
lepiti, oslepéti; (vom Stafe)
temen, mračén; — laden, sam
svojdnik nabásati, na slepo
nabiti; ein — Värm, prazen
šunder od. žiment; ein —
Schuß, strél v zrak.
Blinde, m. slépec; — f. slepica.
Blindgeboren, a. slép rojen od-
rojstva slép. [pótnost.
Blindheit, f. slépóta, slépóst, sle-
pótina.
Blindling, a. slepo, bez ra-
zuma, slépótno. [slépič.
Blindstreich, f. slépír, slépovós,
Blinden, v. n. bliskati se, blis-
ketáti se, blišéti se, svetiti
se, lesketáti se.

Blinjen, Blinjetn, *v. n.* mižgetati, zanižgetati, vternjevati, mežurkati. [munja.
 Blig, *m.* blisk, stréla, tresk, Bligableiter, *m.* gromosvód, strélosvód.
 Bligen, *v. n.* bliskati, bliskati se; (gäh aufleuchten) zablizniti, zabliskati.
 Bligschnell, *a.* bérz ko stréla.
 Bligstoff, *m.* gromovina.
 Bligstrahl, *m.* stréla, gromska stréla.
 Blod, *m.* klada, kreda; pánj, terkel, porungel; štór, štromelj. [zaséda.
 Blodade, *f.* obstóp, obkólenje, Blodhaus, *n.* tverduja dervéna; (Sefängniß)ječa, voza, tannica.
 Blodfren, *v. a.* obstópiti, obkólití, zasésti. [kovid.
 Blodauge, *m.* slabovid, krat-
 Blóde, *a.* glóp, tóp, slab; (im Umfange) sramežljiv, plah, plašen; er hat — Augen, ima slabe, kalne od. berláve oči.
 Blodigkeit, *f.* glópóst, topóst, slabóst; plahota, plašnost; kalnost, berlávost.
 Blodfichtig, *a.* slaboviden, kratkoviden, berláv; — teit, slabovidnost, berlávost.
 Blodfichtige, *f.* Blodauge.
 Blodfian, *m.* Blodfingigkeit, *f.* glópóst, topóst, slabost.
 Blodfimmig, *a.* glóp, tóp.
 Blóden, *v. n.* (von Schafen) bekatí, bekniti, beketati; (von Biegen) meketati; (von Rindern) mukati.
 Blónd, *a.* belóben, pláv, ždt.
 Blóndine, *f.* plavka, plavolúška.

Blondhaarig, *a.* plavokós, žutovlás.
 Blóß, *a.* nág, gol; (an Hüften) bós, bosonóg; (vom Haupte) gologláv, brezoglav; (arm) siromášen, vbožen; (rein) čist, sám, gol; mit bloßen Händen, s praznimi rokami; — ad. zgolj, samo, le; sich der Gefahr — stellen, podati se v nevárnost.
 Blóße, *f.* golota, goljáva, golina, golost, nagota; eine — geben, pokazati svojo slabost, odkriti svoje slabosti.
 Blóßen, *v. n.* cvesti, cvetéti, cvetati; (heran —) pricvetéti, pricvétati; fig. v navadi biti.
 Blóßend, *a.* cvetéč, cvetel, razcveten. [čica, cvetek.
 Blóßchen, *n.* cvetličica, cvetič.
 Blóume, *f.* cvetlica, cvetica, cvétka, cvét. [cvetni.
 Blóumen, *a.* cvetlični, cvetični, Blóumenbrot, *n.* cvetna greda.
 Blóumenbusch, *m.* cvetna kitica, kitica od cvetja.
 Blóumengarten, *m.* cvetinjak.
 Blóumengärtner, *m.* cvetinjar.
 Blóumengehänge, *n.* cvetno pletivo.
 Blóumengöttin, *f.* Cveta, boginja od cvetja.
 Blóumenfeld, *m.* cvetna čašica.
 Blóumentospe, *f.* popek, popica, cvetlična.
 Blóumenstuhl, *m.* karfijól.
 Blóumenstorb, *m.* cvetni jerbúsček.
 Blóumenkranz, *m.* véneč iz cvetja.
 Blóumenkrone, *f.* kitica na cvétju, cvetna krončica.
 Blóumenlese, *f.* cvetobérnja.
 Blóumenliebhaber, *m.* cvetoljub.

- Blumenliebhaber, *f.* cvetoljubje.
 Blumenmaler, *m.* malar cvetlic.
 Blumenmonat, *m.* maj, velki-
 tráven.
 Blumenreich, *a.* cvetonosen,
 cvetoróden, cvetoplóden,
 cvetnat, cvetoviten.
 Blumenstrauch, *f.* govór v pri-
 podóhah.
 Blumenstaub, *m.* rodovitni práh.
 Blumenstrauch, *m.* povojak.
 Blumenthee, *m.* čaj carski.
 Blumentopf, *m.* lonec za cvetje.
 Blumenwerk, *n.* cvetje, cvetóvje.
 Blumenzeit, *f.* cvetnja.
 Blumenzeit, *f.* cvetovódstvo,
 cvetnja.
 Blumenzwiebel, *f.* cvetna éibulica.
 Blumicht, *a.* cveten, cvetnat,
 cvetast, cvetlicast.
 Blumig, *a.* cvetast, cvetnat, cve-
 tovit.
 Blümlein, *f.* Blümchen.
 Blut, *n.* kri, kerv; mit — bes-
 flecken, okerváviti, oker-
 vávljati.
 Blut, *a.* kervni.
 Blutader, *f.* kervnica, kervna žila.
 Blutarm, *a.* prevbóžen, prevbóg,
 gol in nag.
 Blutartig, *a.* kervávast, kervnat.
 Blutauswurf, *m.* pljuvanje kervi.
 Blutbad, *n.* kerviprelitje.
 Blutbesiedt, *a.* kerváv, oker-
 vávljen.
 Blutbeschreibung, *f.* kervopisje.
 Blutbrechen, *v. a.* kri pljuvati.
 Blutdürstig, *a.* kervoóžen, ker-
 volóčen, kervolók, grozoviten.
 Blutegel, *m.* pijavica, pijávka,
 pivola, pivolica.
 Bluten, *v. n.* kri teče od. cerlá
- (komur); zu Tode —, kerv
 izteče (komur).
 Blutfarbe, *f.* rudeča boja.
 Blutfarbig, *a.* kervávast.
 Blutfluss, *m.* kervotók; (rotte
 Ruhr) kerva, griža.
 Blutflüßig, *a.* kervotóčen.
 Blutfremd, *a.* čisto neznán, ves
 neznán.
 Blutgefäße, *pl.* žilovje.
 Blutgeld, *n.* kerváv dnár.
 Blutgericht, *n.* glavni sód,
 smértna sodba.
 Blutgerüst, *n.* mértvaiki oder.
 Blutgeschwür, *n.* bula.
 Blutgier, *f.* kervolóčnost, okrut-
 nost, grozovitost.
 Blutgierig, *a.* kervizeljen.
 Blüthe, *f.* cvét; die —, n. cvéje.
 Blüthezeit, *f.* cvetnja, cvetanje.
 Bluthochzeit, *f.* kervávi pí;
 noč sv. Jernéja.
 Bluthund, *m.* kervopija.
 Blutig, *a.* kerváv, okervávljen.
 Blutjung, *a.* mlád kot kaplja,
 premlád.
 Blutlassen, *n.* kervopúšanje.
 Blutlehre, *f.* kervoslóvje.
 Blutlos, *a.* bez kervi.
 Blutrache, *f.* kervna osveta.
 Blutregierung, *f.* krutovláda,
 samosilje, kervolóčtvo.
 Blutreich, *a.* kervnat, poln kervi.
 Blutreinigend, *a.* kervočistíven.
 Blutreinigung, *f.* éišenje kervi.
 Blutrot, *a.* rudeč kot kri.
 Blutrüchtig, *a.* kerváv, kervo-
 móčen.
 Blutsaure, *a.* prebrítek.
 Blutsauger, *m.* strigón, ítrigón.
 Blutshande, *f.* preéštvánje v
 ílahti, kervosrámnost.

Blutshänder, *m.* kervosránnik.
 Blutshänderisch, *a.* kervosránen.
 Blutshen, *a.* kervobójen.
 Blutshuld, *f.* kervárstvo.
 Blutshweiß, *m.* kervávi pót.
 Blutshfreund, *m.* žlahtnik po kervi, rojak; — *in, f.* žlahtnica po kervi, rojakinja. | kervi.
 Blutshfreundshast, *f.* žlahita po Blutshropfen, *m.* kaplja kervi.
 Blutshumlauf, *m.* okrogli ték kervi, krogoték kervi.
 Blutshurtheil, *n.* smertna obsóda ob. razsódba.
 Blutshvergießen, *n.* kerviprelivanje, mandránje.
 Blutshverlust, *m.* zgubitek kervi.
 Blutshwernig, *ad.* neizréceno malo.
 Blutshwurf, *f.* kervavica, kerváva klobása.
 Blutshzeuge, *m.* mučénik, marternik.
 Blutshwang, *m.* kervobólja.
 Boč, *m.* kozel, jarec; (am Weberstuhle) volk; (der Zimmerleute) kozáča; (Fehler) blód, pogrécék, pregrécék; einen — (schießen, z motíko stréliti).
 Böckchen, *n.* kozlè, kozliè, jarèek.
 Bocken, *v. n.* perskati se; (bo nicht riechen) smerdèti po kozlu.
 Bockfell, *n.* kozlièina, kozlièovna.
 Bockfleisch, *n.* kozlovina, kozlètina, kozje mesó.
 Bockgestank, *m.* smród.
 Bocksbart, *m.* kozja brada.
 Bockshorn, *m.* kozji róg; einen ins — jagen, prestrástiti kogar.
 Bockshufe, *f.* dude, gajde, žvegle, díble, roznica.
 Boden, *m.* zemlja, zemljístvo, zemljíse; (Fusboden) tla, tlan, pod; (einer Tiefe) dno; (des

Hauses) podstréha; (Oberboden) strop, dile; (der Presse) kernica; (Getreideboden) žitnica; zu — drücken, potláčiti.
 Bodenfenster, *n.* lina.
 Bodenloch, *a.* brez dna.
 Bodensaß, *m.* goša, gošáva, goščáva, goščavina; (Schmerbden) podmást.
 Boffst, *m.* kervnica, bovistnica.
 Bogen, *m.* kolobár; (eines Gewölbes) obók, oblók; (zum Schießen) lók, samostrél, samójstra; (Violinbogen) ločec, goslén lók; (des Papiers) pola, listan, lepénj.
 Bogenfelle, *f.* píla z oblókam.
 Bogenförmig, *a.* lokast, obókast, oblókast.
 Bogengang, *m.* obócnica, obókan shód ob. shodnica.
 Bogengröße, *f.* velikóst od pole, polovnina.
 Bogenlaube, *f.* brajda.
 Bogenmacher, *m.* lokár.
 Bogenhloß, *n.* klučávnica.
 Bogenhluß, *m.* lokov stréláj.
 Bogenhüge, *m.* lokostrelèc.
 Bogenweise, *ad.* list za listam, po poli.
 Bohle, *f.* podnica, mostnica.
 Bohlen, *v. a.* podati, popódati.
 Bohne, *f.* bob.
 Bohnen, *a.* bobov; Bohnchen, *n.* bobek, bobej.
 Bohnen, *v. a.* povóšiti, vošiti, vošèiti, z voskam mazati ob. gláditi.
 Bohnenacker, *m.* bobíše, bobíse.
 Bohnenförmig, *a.* bobast, bobovnást; — e Schmalzkuchen, bobki.

Bohnenstroh, *n.* bobovina.

Bohren, *v. a.* vertati, vertiti, izvertati.

Bohrer, *m.* svéder, nabózec, vertávník; (Nagelbohrer) írebelník. [sveder.

Bohrschien, *n.* svederc, svederček.

Bohrschmied, *m.* svedvár.

Bohrspäne, *pl.* izvertki.

Boisalz, *n.* morská sál.

Bolle, *f.* čibálica, luk.

Böller, *m.* možár, movžar, možnar. [lukovit.

Bollicht, Bollig, *a.* čibulnat,

Bochwerk, *n.* zasíp, osíp, brana, braniše, branilo, ográdjé.

Bolzen, *m.* stréla, píšica; írebel, klin; zagójada.

Bombarde, *f.* bombárda.

Bombardement, *n.* bombardiranje.

Bombardier, *m.* bombardír.

Bombardieren, *v. a.* bombardirati, bombe metáti.

Bombe, *f.* bomba.

Bombenfeuer, *n.* metánje bóm.

Boot, *n.* jájka, ladjica, harkica, čóln.

Bootsknecht, Bootsmann, *m.* mornár, mornjár; (auf Flüßen) ladjar, veslár.

Bord, *m.* kraj, krajník, rób, bók; (des Flusses) brég; úber — werfen, iz ladje vreči; an — gehen, v ladjo stopiti.

Bordiren, *v. a.* ohróbiti, robíti, zarobiti, oprámati.

Bordirung, *f.* obrób, obróblenje, prami. [rezániec, kočíc.

Borg, *m.* (ein verchnittener Eber)

Borg, *m.* posód, posóda, posodba, posodilo, zaúpanje; auf

— nehmen, v posod od. na dólz vzeti; auf — geben, na posod dati.

Borgen, *v. a.* (etwas von einem) izposódití si, posódití si, na posod vzeti; (einem etwas) posódití, posojéváti, na posojilo dati; (Saaten) na vero od. upanje dati.

Borger, *m.* izposoditelj.

Borgweise, *ad.* na zaúpanje.

Borste, *f.* (der Bäume) skorja; (eines Schwüres) krasta.

Born, *m.* vrelo, vrelec, vir, izvir, zdéniec.

Börse, *f.* (öffentliches Gebäude) shodiše kupčevávcev, (Beutel) možnja, kesa.

Borst, *m.* reža, rega, poka, poč, poklina, špranja. [šetinka.

Borstbesen, *m.* omélo, ometálo,

Borstel, *f.* šetina, šetina; (des Igels) píšica; die — n, šetinje.

Borsteln, sich, *v. r.* šetiniti se, jeziti se, seršiti se.

Borstendändler, *m.* šetinar.

Borstig, *a.* šetinast, šetinat.

Borstwisch, *f.* kehwišč.

Borte, *f.* prám, okrajek, rób; prevóza.

Böserartig, *a.* hudóben, hudohljiv, zločést, zloben; — feil, *f.* hudóbnost, zlóba, zlobnost.

Böschung, *f.* nagib; sklonitost.

Böse, *m.* hudič, zlodej, vrág, netek.

Böse, *a.* húd, hudóben, zloben, jezen, togoten, serdit, razjáren; (schmerzend) neváren, pogibeln; (schlecht) slab, zločést, opák; — machen, razserditi, razjéziti, razljútiti,

razjirati, razkačiti; — werden, razzérditi se, razjéziti se, serditi se, jeziti se, ljutiti se.
 Böfewicht, *m.* zločin, zločinec, zlotvór, hudóbnéž, hudóbník.
 Bößhaft, *a.* pakosten, naposten; — igliti, Bößheit, *f.* pakost, napaka, napost.
 Boffeln, *v. a.* kegljati, kugličati.
 Boffetvlag, *m.* kegljše.
 Boffiren, *v. a.* iz voska podóbe delati od. naprávljati.
 Böswillig, *a.* zlovóljen, oštrékel, hudoželjen; — feit, *f.* zlovólnost, oštrékllost, hudoželjnost.
 Boffeln, *f.* Kegein.
 Botanik, *f.* rastlinoslóvje; rastlinstvo, zelišarstvo. [zelišar.
 Botaniker, *m.* rastlinoslóvec,
 Botanisch, *a.* travárski, rastlinski, zelišarski.
 Botanisieren, *v. a.* rastlinárati, rastljine zbirati, zelišariti.
 Both, *n.* ponúda; obécanje.
 Both, *f.* Beot.
 Bote, *m.* sel, posláne, posel; glasnik; — in, poslánca, poslánka; einen — n um einen schicken, po kogar posláti.
 Botenamt, *n.* poselska služba, selstvo.
 Botenlohn, *m.* potnina. [ništvo.
 Botenwesen, *n.* selstvo, posl.
 Botmäßigkeit, *f.* oblást, vlást, gospodstvo; unter seine — bringen, podjarmiti.
 Bottschaft, *f.* poročilo, glás, vést.
 Botschafter, *m.* poročnik, poslanik, glasnik.
 Böttcher, *m.* bečvár.
 Böttcher-, *a.* bečvárski.

Böttich, *m.* bečva, bečev, kád, čeber.
 Bouteille, *f.* fláskše.
 Brach, *a.* pást; — liegen, pást biti.
 Brachacker, Brachfeld, *n.* zare, praha.
 Brachen, *v. a.* zare oráti, na zarah oráti, zarati.
 Brachmonat, *m.* juni, rožencvét.
 Brach, *m.* otrébek, obirek.
 Brachen, *v. a.* trébiti, otrébiti, obirati.
 Brachendistel, *f.* kotarlján (trava).
 Bracher, *m.* trebnik, obiráč.
 Brand, *m.* požár, pogór, požig; ogenj; (die Hitze) vročina, žgalina; (im Getreide) snét, snetje, snetjáva, černe; (ein angebranntes Stück Holz) ogorék, vigórek, opálek; (Seng) smód, osmód, posmód; (der kalte Brand) prisád, vžganica, mesotróvnica, legar, zgorečica; in — stecken, zaigáti, zasmoditi, zapáliti; in — aufgehen, pogoréti, zgoréti.
 Brandbettler, *m.* pogorelec.
 Brandblase, *f.* mehir, mešir, mehur.
 Brandbrief, *m.* pogorelsko pismo.
 Branden, *v. n.* buriti se, pluskati.
 Brandet, *m.* požajevica, požajavec.
 Brandsteden, *m.* ožgalek, osmódek.
 Brandstetig, *a.* snetóvnat.
 Brandgeruch, *m.* zasmodlina, zažgavina, smodnina, prismodnina.
 Brandgeschmack, *m.* smód, smojevina, prismojen dúh.
 Brandglocke, *f.* Sturmglocke.

- Brandicht, *a.* zagóren, prismó-
jen, pripaljen.
- Brandig, *a.* snetiv, snetljiv,
snetjáv; —feit, snetivost,
snetljivost.
- Brandforn, *n.* snetjávó žito.
- Brandflugel, *f.* zatigávna kro-
gla, ognjena krogla.
- Brandmal, *n.* vžig, vžigalina,
vžigano znamenje.
- Brandmalen, Brandmarken, *v. a.*
vižigati, vižgáti, znamenje
vižgáti.
- Brandmauer, *f.* zid proti og-
nju, ognjopáz.
- Brandmeise, *f.* Kóhlmeise.
- Brandnerl, *m.* pogoreléec; čer-
njévka. [ven dár.
- Brandopfer, *n.* žgavšina, žga-
Brandopfer, *f.* maža za žgalino.
- Brandſchaden, *m.* škoda od
ognja, pogornina.
- Brandſchaden, *v. a.* žgavšni
davk odložiti.
- Brandſohle, *f.* drugi podplat,
znotrajni podplat.
- Brandſpriße, *f.* Feuerſpriße.
- Brandſtätte, *f.* pogoreláie, po-
gorié.
- Brandſtruer, *f.* požgávšnica.
- Brandſtiſter, *m.* zažigávec.
- Brandung, *f.* odboj morja;
hukanje morja, plusk, plu-
škót.
- Brandverſicherung, *f.* zavar-
vanje proti ognju.
- Brandverſicherungsanſtalt, *f.* po-
hištna zavarávšnica.
- Branntwein, *m.* žganje, žga-
njica, vodka.
- Branntweimbrenner, *m.* žganji-
čar, žganjár.
- Branntweimbrennerel, *f.* žganja-
rija, žganjárstvo.
- Branntweingeiſt, *m.* žganjovec.
- Branntweinglaß, *n.* čašica za
žganjico. [vec.
- Branntweinrinſter, *m.* žganjopi-
Braſillienholz, *n.* braziljanski les.
- Bratboß, *m.* róšt, koza.
- Braten, *v. a.* peči, speči; —
v. n. peči se, speči se.
- Braten, *m.* pečenka, pečenja;
gebratene Sachen, pečenina.
- Bratenwender, *m.* ražnik, pe-
čevnik, sukavec. civo.
- Bratmaſchine, *f.* oródje za pe-
Bratofen, *m.* peč za pečivo.
- Bratpfanne, *f.* pekla, ponjva
za pečivo, pekóvnica.
- Bratſpieß, *m.* raženj, ražel.
- Bratwurst, *f.* klobása, kloba-
sica, mesena klobása.
- Brauch, *f.* Gebrauch.
- Brauchbar, *a.* porabljiv, ha-
snoviten, koristen; —feit, *f.*
porabljivost, hasnovitnost,
koristnost.
- Brauchen, *v. a.* potrebovati,
tréba biti, trébovati; rabi-
ti, žpogati, porábati, po-
hásniti, pohasnovati; was
braucht es der Worte, čmu
tih beséd.
- Brauen, *v. a.* variti, kuhati;
(Branntwein) žgati; (Eſſig)
délati.
- Brauer, *m.* pivovár, olovár.
- Brauerel, *f.* olovarija, pivova-
rija. [vovárnja.
- Brauhaus, *n.* pivovárnica, pi-
Braueſſel, *m.* kotel za varenje.
- Braufnecht, *m.* pomagáč pri
varenju.

Braun, *a.* rujav; cernomán-jast, rús.

Bräune, *f.* rujavina, rujavica, rujavost; (Krankheit) davica, kušar.

Bräunen, *v. a.* peržiti, peči; —, *v. n.* rujaveti, černiti se; (teifen) zreliti, dozrévati, rumeniti se, rumeneti, berneti.

Bräunlich, *a.* rujavklat, rujavkast, černkast, zarujel.

Braunroth, *a.* višnje, višnjel.

Braus, *m.* šum, hrup, hrum, hrad, vriš; in Saus und — leben, razujzdano živeti.

Brause, *f.* kipeenje, gomizlanje, vrenje, kisanje.

Brausen, *v. n.* šumeti, veršeti, hrumeti, bučeti, hrušati; (von scharfen Getränken) gomizljati, vreti, peniti se; (vom Wasser) peniti se, vreti, kípeti, šumeti, besniti

Brausen, *f.* Braus.

Brausend, *a.* šumen, besniv, šumeč, veršec. [trenjšča

Brausewind, *m.* vètrenjak, vè-

Braut, *f.* nevésta, zarócnica.

Brautbett, *n.* ženitvánska postelj, zakonska postelja.

Brautführer, *m.* drug, družban.

Bräutigam, *m.* ženin, ženih, zarócnik. Iga, rjušnica.

Brautjungfer, *f.* družica, dru-

Brautkleid, *n.* svatbéna obléka, pirno obláčilo.

Brautkranz, *m.* pirni véneč.

Brautleute, *pl.* zarócnici, ženin in nevésta. [pir.

Brautmal, *n.* gostba, svatba,

Brautmesse, *f.* maša za svate.

Brautring, *m.* vestnik, zakon-ski perstan.

Brautschlag, *m.* dota, juterna.

Brautwerber, *m.* snubáč, snubók.

Brauwesen, *n.* pivovárstvo.

Brav, *a.* priden, verli, jak, dober; (tapfer) hraber, junáški.

Brechbar, *a.* kerbek; zlomljiv, prelomljiv; — feit, *f.* kerhkóst, kerhkoba, kerhkota; zlomljivost.

Breche, *f.* terlica.

Brechelstube, *f.* terilnica.

Brechen, *v. a.* lomiti, lamati, zlomiti, prelomiti, razlomiti, streti, raztrúpiti, razbiti, pobiti; (Hals) tretti, otréti; (übertreten) prestópiti, prelomiti; das Wort —, obljube ne deržati od izpólniti, zlagati se; das Still-schweigen —, pregovoriti, pregóčati; (Blumen) vtergati, tergati, zbirati; (den Hals) zlómíti; den Stab über einen —, obsódití kogar; Bahn —, pot naréjati, narediti; gebrochene Stimme, slab glás; die Ehe —, prečestováti; — *v. n.* prebiti se, pobiti se, strupiti se, zlomiti se, raztóleti se; (zerpringen) počiti, pokniti; (von den Augen) vgašati se; gebrochene Augen, kalne, motne od. mračne oči; der Tag bricht an, svita se, svitje, dení se; sich —, *v. r.* bljuvati, bljuti, tergati se, kozlátí. [vánjem.

Brechsieber, *n.* merzlica z blju-

Bredčlerin, *f.* terica, terilja.

Bredčmittel, *n.* bljuvilo.

Bredčruhr, *f.* griza.

Bredčweinstein, *m.* kamen za bljuvanje, bljuvni venšterg.

Bredčzeug, *n.* orodje za lamanje, lomilo.

Bred, *m.* kaša.

Bredt, *a.* šir, širók, širen; prostór, prostrán; sich — machen, širiti se, košatiti se, košiti se; weit und —, na daleko in širóko.

Bredtart, *f.* Bredtbeil, *n.* bradlja, širóka, bezjača.

Bredte, *f.* šir, širókost, širja, širina, širjava; prostor, prostránost.

Bredten, *v. a.* širiti, razširiti, razširjati, razširjavati, razprostérati, razprostrániti.

Bredtschulterig, *a.* plečát, ramenát, širókih pleč.

Bredtumschlag, *m.* kašni obkládek od obvézek.

Bredtse, *f.* obád, žalj, brenčelj; (ein Klemmwerkzeug) kljupa.

Bredtse, *v. a.* (ein Pferd) skerčiti, v kljupo djati.

Bredtbar, *a.* zgorljív, gorljív; —keit; *f.* zgorljivost, gorljivost. [cilo.

Bredtseisen, *n.* kodrilo, koder-Bredtseisen, *v. a.* žgati, ožgati, paliti; Haare —, vlase kodrati; (Biegel) peči; (Silber) čistiti; sich —, ožgati se; mit heißem Wasser sich —, opariti se; die Sonne brennt, sonce peče; der Pfeffer brennt, poper žčiplje; (eine brennende

Empfindung verurachen) skletiti, čmeti, ščeméti, žgati, peči; serbóti; — *v. n.* goréti, plamenéti, kuriti se; (beissen) peči, žgati, ščeméti, skletiti. Brennd, *a.* čmel, sklijóč, skelč; gorč, plamtč, iskren, vatrén. [gen) snet.

Bredtner, *m.* žganjar; (an Pflanz) Brennglas, *n.* zažigávník, vžigávník, vžigalo.

Bredtholz, *n.* derva.

Bredtneffel, *f.* kropiva, kopriva.

Bredtsofen, *m.* peč, pečnica.

Bredtsohl, *n.* žgavni olej, svétlino olje.

Bredtpunkt, *m.* ognjišče.

Bredtstoff, *m.* kurjava, kurivo, netivo, palivo. [vini.

Bredtstein, *v. n.* smerdéli po žg-

Bredtste, *f.* prelóm, luknja, prodór.

Bredt, *n.* deska, blanja, dilja, dila; —ten, *n.* deskica, blanjica, diljica, dilčica.

Bredttern, *a.* iz dčsk, iz dil, deskast, blanjast.

Bredtterwerk, *n.* deskovje, dilovje.

Bredttnagel, *m.* dilnik, deskenjak.

Bredttságe, *f.* píla, žaga.

Bredttschneider, *m.* pilar, žagar.

Bredtve, *f.* papeški list.

Bredtvier, *n.* breviár.

Bredtzel, *f.* preca.

Bredtze, *f.* piškór.

Bredtse, *m.* list, pismo.

Bredtse, *a.* listovni. [nós.

Bredtsebotte, *m.* pismonós, listo-

Bredtsechen, *n.* listič, pisnice.

Bredtsegeid, *n.* listovina, listnina.

Bredtsefisch, *a.* pismén, pisemski.

Briefschaften, *pl.* listi, pisma.
 Briefsteller, *m.* pisár, pisátelj;
 (ein Buch) písmár, listár.
 Brieftafche, *f.* listnica.
 Brieftaube, *f.* listonosni golob.
 Briefträger, *m.* písmónos, list-
 ninar. | lista.
 Briefumschlag, *m.* zavitek od
 Briefwechsel, *m.* dopisávanje,
 dopisovánje. | dopisováti.
 Briefwechseln, *v. a.* dopisávati.
 Brigade, *f.* brigáda.
 Brigadier, *m.* brigadir.
 Brillant, Brilliant, *m.* bril-
 jant, dragi kamen, alem.
 Brillen, *pl.* očále, očálnice,
 očnice, hile.
 Brillenfutteral, *n.* tok od očál.
 Brillenglas, *n.* steklo od očál.
 Brillenmacher, *m.* očalar.
 Brilliren, *v. n.* sjati, sevati.
 Bringen, *v. a.* prinesti, priná-
 žati, donesti; (führen) pri-
 peljati, privoditi, dovesti;
 (hervorbringen) izdelati, za-
 ploditi; (verursachen) uzro-
 čiti, činiti; (vollenden) do-
 končati, sveršiti, dodělati,
 dogotoviti; einen um etwas
 —, pripraviti kogar ob kar,
 komur kar sleči; in Ordnung
 —, vrediti; unter die Leute
 —, raztrobiti, raztrošiti; zu
 Papier —, napisati, zapisa-
 ti; ein Kind zur Welt —, ro-
 diti, poroditi; auf guten Weg
 —, k dobremu zaverniti;
 etwas über das Herz —, pod-
 stópiti se; lotiti se; in Er-
 fahrung —, zvédeti, zaznáti,
 slisati; Waaren an Mann —,
 blago razprodáti; eine Toch-

ter an Mann —, vdati ober
 omožiti hčer; es weit —, da-
 leč priti, sčh umó Leben —,
 končati se, vbíti se; zu Stande
 —, véiniti, napraviti, osn o-
 vati, zavésti.

Brütsche, *f.* Pritsche.

Bröckchen, *n.* kosček, droblej,
 drobtínca, mervica, vgriz-
 lej, kerhlič.

Bröckeln, *v. a.* drobljati, raz-
 drobljati, razmerviti, mer-
 viti.

Brocken, *m.* kos, merva, dro-
 bėti, kerbel, drám.

Brocken, *v. a.* drobiti, razdro-
 biti, podrobiti, razmerviti.

Brockenweise, *ad.* po kosih od
 drobtih.

Bröcklig, *a.* drobljiv, mervljiv.

Brod, *n.* kruh, hléb.

Brodbäcker, *m.* krušár; — in, *f.*
 krušarica.

Brodbant, *f.* pekárnica. | nica.

Brodkorb, *m.* krušnjak, slam-

Brodkrumme, *f.* srédica, sréda.

Brodlaib, *m.* hléb, koliác.

Brodlos, *a.* brez kruha, bez
 živeža. | kruha, stradež.

Brodmangel, *m.* pománjkavje

Brodtsack, *m.* rónce.

Brodtschaukel, *f.* lopár.

Brodtschnitz, *f.* krajček kruha.

Brodtschranz, *m.* hlebnica, hleb-
 njak.

Brodtsuppe, kruh v juhi.

Brombeere, *f.* kopínsica, ostróž-
 nica. | ostróženčovje.

Brombeerstaube, *f.* kopinje.

Bronz, *f.* med, medovina,
 medenina.

Bronzen, *a.* medovit, medén.

- Bronziren, *v. a.* poméditi.
 Brosame, *f.* drobtina, merva, komád. [vica, komadič.
 Bröschén, *n.* drobtínca, mer-
 Bruch, *m.* zlom, odlómek, prelóm, razlóm; (Spalte, Riß) poka, poklina, poč, razpóka; (im Eisen) plena, splena; (Falte im Tuche) giba, zagiba, zgiba, guba; (Seibeschaden) kila; er hat einen —, je kilav ob. kilast; (im Gefäße) ikerbina; zerbrochene Stüde, črepine, odlómki; Frieden —, začetek vojskovanja; (im Rechnen) zlomek.
 Bruch, *n.* mlaka, muža, bára.
 Bruchband, *n.* prevóza na kilo.
 Bruchig, *a.* nezvést; popókan.
 Bruchkraut, *n.* kilavica.
 Bruchstein, *m.* neotesán kamen.
 Bruchstück, *n.* odlómek; kós, komád, čertica.
 Brücke, *f.* most; die — n, mostovje, mostovina.
 Brückchen, *n.* mostič.
 Brücken, *a.* mostni, pomostni.
 Brückenbaffen, *m.* mostníca, pomostníca.
 Brückenbogen, *m.* mostni obók.
 Brückenschiff, *n.* poli.
 Brückenzoll, *m.* Brückengeld, *n.* mostnína, pomostnína.
 Brückenzollensnehmer, *m.* mostovinar, mostninar.
 Bruchel, *m.* pár, puh, sopuh; (Quelle) vrélo, burk, vrélec.
 Brucheta, *v. n.* vréti, vevrati, burkljati.
 Bruder, *m.* brat, bratr; (biblisch) —, pravi brat, brat po kervi.

- Bruder-, *a.* bratinski, bratovski. lěk.
 Brüderschén, *n.* bratec, bratri-
 Bruderkind, *n.* sinóvec.
 Brüderlich, *a.* bratovski, bratinski. [bratomórstvo.
 Brudermord, *m.* bratovbójstvo,
 Brudermörder, *m.* bratomór.
 Bruderschaft, *f.* bratinstvo, po-bratinstvo; — trinken, po-bratiti se.
 Brudersohn, *m.* sinóvec, bratanec, bratinec.
 Brudertochter, *f.* sinóvka, se-strána.
 Brudersweib, *n.* svakinja.
 Bruderywist, *m.* bratodražba, bratosvája.
 Brühe, *f.* juha, polívka, sók.
 Brühen, *v. a.* pariti, popáriti, opáriti.
 Brühheiß, *a.* vrél, žgeč kot krop.
 Brühtrög, *m.* parnica.
 Brüllen, *v. a.* (vom Löwen) rjovéti, rjuti, rikati; (vom Rindvieh) mukati, bukati, tuliti; (vom Donner) grométi, hručéti, ručéti, treskati, germéti.
 Brummbär, Brummbart, *m.* mermorávec, mermurálo, godernjálo.
 Brummeisen, *n.* brunda, brunda; daß — schlagen, brumdati, brundati.
 Brummen, *v. n.* mermráti, gosti, godernjati, renčati.
 Brummreisel, *m.* žverk, bernčilo, bernkica.
 Brunnet, *a.* čermлёn, zagorél, zagorélkast, zarujel.
 Brunst, *f.* buk, gónj, pojät-

nost, pój, pohot, bukanje, pojanje, tár, zerbež.
 Brunsten, v. n. bukati se, goniti se, pojati se, turjati se, merkati se.
 Brunstzeit, f. čas bukanja, pojanja, turjanja, merkanja.
 Brunn, Brunnen, m. studenc, zdenc, vodnjak, kladez; ein offener — štepih; (Quelle) vrélo, vrélec.
 Brunnen-, a. studenčni.
 Brunnenbecken, m. korito.
 Brunnenkresse, f. kreša bobóvec.
 Brunnenmeister, m. studenčar.
 Brunnenquelle, f. vrélcina, vrélc.
 Brunnenstube, f. vodárna, vodišče.
 Brunnenwasser, a. studenčnica.
 Brunst, f. ogenj, vatra, požár, pogór; gorkost, vročnost; (Begattungstrieb), f. Brunst.
 Brünstig, a. vroč, žarek, gorč; — teit, f. vročina, žarkost, žár; pohotljivost.
 Brunstzeit, f. Brunstzeit.
 Brunzen, v. n. scati; (bei Kindern) culati.
 Brust, f. persi, grudi; (der Frauen) sisek, cizej.
 Brust-, a. persni.
 Brustbild, n. popersje.
 Brústen, sich, v. r. hvaliti se, šopiriti se, košatiti se, dičiti se, slaviti se, ponášati se, kazati se, usiti se.
 Brustfed, f. Zwergfed.
 Brustfed, m. napersnik. [sich.
 Brustgeschwür, n. gumpa v persni.
 Brustharnisch, m. oklop, perslek.

Brusthöhle, f. persno dupljo.
 Brustkrankheit, f. bolézen v persih.
 Brusttasch, m. persnica, varnoš.
 Brustleibne, f. persobrán.
 Brustmittel, zdravilo za persi.
 Brustriemen, m. podpěrsnik.
 Brustschild, n. persni oklop od ikit, napěrsje.
 Bruststück, n. gród, popersje.
 Brusttee, m. čaj za persi.
 Brustwarze, f. cicek, cizej, persna bradavičica. [denika.
 Brustwasserfucht, f. persna vodnaka.
 Brustweh, n. bodláji v persih.
 Brustwehr, f. persobrán.
 Brut, f. valenje, plodenje, sedenje na jajcib; (die Jungen) plód, zaplód.
 Brutal, a. divji, žvínski; siróv, divji, gróp.
 Brutalität, f. siróvost, divjóst, gropóst.
 Brüten, v. a. ploditi, valiti, na jajcib seděti; fig. kováti, snováti.
 Brutenne, kvoklja, kokla.
 Bube, m. fant, fantin, fantalin, otročaj, děčák, děčik, (ein schlechter Mensch) potepin, potepuh, tepež, klatež, vlačúgar.
 Buben, v. a. huren und —, zapléčovati, skitati se, potěpati se, vlačúgati se, vesováti.
 Bubenstück, n. Báberei, f. dečarija, tepež, goljlija.
 Bübin, f. potepdla, vlačúga, možkula.
 Bübisch, a. zločest, zvit.
 Buch, n. knjiga, bukve; (Theil)

- zvezek, del; ju — e fragen, zapisati. [govéz.
 Buchbinder, m. bukvoéz, knji-
 Buchbindereri, f. bukvoezárna, knjigovezárna, bukvoezár-
 vnicá. [par, natiskár.
 Buchdrucker, m. tiskár, ítam-
 Buchdruckereri, f. tiskárna, ti-
 skárnica, ístampárnica, buk-
 votistvo. [ístampárstvo.
 Buchdruckerkunst, f. tiskárstvo.
 Buchdruckerwesen, n. tiskarija, ístamparija.
 Buche, f. bukva, bukev.
 Buchbäumen, a. bukov; — es Holz, bukovina, bukovnina.
 Bucheckel, f. bukevca.
 Buchelchen, n. knjizica, bukvice.
 Buchen, f. Buchsbäumen.
 Buchenmast, f. žir bukova.
 Buchenwald, m. bukovje, bu-
 kovina. [knjižnik.
 Bucheraufseher, m. knjižničár,
 Buchertrett, n. polica za bukve.
 Bucherfreund, m. knjigoljub.
 Buchernarr, m. knjižurín.
 Buchersaal, m. Bücherfammlung
 f. knjižnica, knjiznice, buk-
 više, knjigoshrána.
 Bucherschränk, m. omár za
 knjige, knjižnjak.
 Buchersprache, f. književni je-
 zik.
 Buchertrodler, m. starinar.
 Bucherverzeichnis, n. popis knjig.
 Bucherwurm, m. molj; (von
 Menschen) knjižurín.
 Buchfutteral, n. obódek, tók.
 Buchhalten, v. a. računské
 knjige voditi.
 Buchhalter, m. knjigovódja,
 računovódja.

Buchhaltereri, f. knjigovódstvo,
 računovódstvo.

Buchhandel, m. knjigotérítvo,
 knjigárenje, bukvarénje.

Buchhändler, m. knjigotérítez,
 knjigár.

Buchhandlung, f. knjigárna,
 knjigárnica, bukvarnica,
 bukvarna.

Buchladen, f. Buchhandlung.

Buchmast, f. žir; žirovina.

Buchsbäum, m. zelenika, zele-
 nica, zeléec.

Buchsbäumen, a. zelenikov.

Buchsbäumholz, n. zeleniko-
 vina.

Büchse, f. (Schachtel) íkatla;
 (Gewehr) puška, puša, pukša.

Büchsenmacher, m. íkatlar; pu-
 škar. [sovina.

Büchsenfchaft, m. puščéna oblé-

Büchsenfuß, m. strél iz puše.

Büchsenspanner, m. puškóvnik.

Buchstab, m. pisme, pisménka,
 čerka.

Buchstabiren, v. a. slogati, slo-
 govati, slabikovati, slabí-
 kati, skladati.

Buchstäblich, ad. poleg beséde,
 točno.

Bucht, f. zaliv, zatok.

Buchweizen, m. ajda, hajda,
 hajdina; ajdovina.

Buchel, m. gerba, gerbavica;
 herbet, pleči.

Buchelig, a. gerbast, gerbavi-
 čast, gerbavičat.

Buchen, sich, v. r. prikloniti
 se, priklánjati se, vklanjati
 se, nakloniti se; skérciti
 se.

Büchling, m. priklón, poklón.

Bude, *f.* prodavnica, krama, prodajavnica.

Büffel, *m.* bivol; — fahb, bivólce; — fahb, *f.* bivolica.

Büffelhaft, *a.* bivolski; fig. neotesán, gróp.

Büffeln, *v.* *n.* mučiti se, napénjati se, razbijati od. hé-liti si glavo. [zagib.

Bug, *m.* zgiba, zgib, prigib.

Bügel, *m.* stremen; (über der Brille) obróč, lók, oblók.

Bügelstein, *n.* tiblo.

Bügeln, *v.* *a.* tiblati.

Bühel, *m.* gorica, kóm, hrib, grič.

Bühe, *m.* ljubljénik, ljubovnik, vesovávec, zapléčovávec, hotívec; — *f.* ljubóvница, ljubljenica, vesovávka, lotívka.

Buhen, *v.* *a.* (um ein Trauenszimmer) snubiti, hoditi za kleró; mit einer —, vlačúgati se, preéstováti, vesováti.

Buhter, *m.* ljubljénik, vlačúgar; — in, *f.* vlačúga.

Buhterich, *a.* vlačúgarski, vesovávski.

Buhlchaft, *f.* vesnija.

Bühne, *f.* goder, oder; (im Theater) igrávnica; (Schauplatz) pozorišče.

Bulle, *f.* papeško pismo.

Bulle, *m.* bik, vol.

Bullenbeißer, *m.* samosóv.

Bullenfah, *n.* tele, biček.

Bulletin, *n.* razglás; Armer —, armádni razglás.

Bum, *i.* tof! paf! čof!

Bund, *m.* zavéz, zavéza,

zvez, savéza; društvo, zbor; der alte —, stari zakon.

Bund, *n.* zvez, zvezek, zvezek; — Stroß, otép slame.

Bundbruch, *m.* vérolómstvo, vérolómje.

Bundbrüchig, *a.* vérolómen.

Bündel, *n.* peča; — Feuer, otépek sená. [véznik, drúg.

Bundesgenoss, *m.* savéznik, za-

Bundeslade, *f.* skrinja mirú in sprave, skrinja zveze.

Bündig, *a.* valján, veljaven, zaveziv, obveziv; (mit wenig Worten) kratak, doslédén, temeljit; — freit, *f.* valjánost, obvezivost; kratkóča, doslédnost, temeljitost.

Bündnis, *n.* savéz.

Bunt, *a.* pisan, šaren, šaróvit, prižan, vprižan; močiradast, pasast.

Buntfärbig, *a.* šaroviten, grahast, šekast.

Buntrecht, *m.* večí detalj.

Bürde, *f.* bréme, butara, butaro, tovor.

Bureaufratit, *f.* pisárstvo, vradničarstvo.

Burg, *f.* grád, grajsina, (festes Plaz) tverdnjáva, tverdnja, gradič.

Bürge, *m.* porok.

Bürgen, *v.* *n.* poróčiti se, porok biti, dober stati, jamčiti.

Bürger, *m.* méstján, méščan, gradjan; (Staatsbürger) deržavlján.

Bürger, *a.* méščánski, gradjánski, deržavljánski.

Bürgergarde, *f.* méstna straža.

Bürgerin, *f.* mještanica, mješćanka, gradjanica.
 Bürgerkrieg, *m.* domaća vojska.
 Bürgerlich, *a.* mješten, mješćanski; —es Befehl, bukve deržavljanikih pravice.
 Bürgermeister, *m.* mještni glavár.
 Bürgerrecht, *n.* mješćanko pravo, deržavljanško pravo.
 Bürgerschaft, *f.* mještanstvo, gradjanstvo, mješćani.
 Bürgerschule, *f.* mješćanska šola.
 Bürgerfrau, *f.* mještanica, mješćanka.
 Bürgerinn, *m.* domoljubje.
 Bürgerstand, *m.* versta gradjanov.
 Burggraf, *m.* grajski grof, grajski grof; —in, *f.* grajska grofnja; —schaft, grajska grofnja. [od tverdnjave
 Burghauptmann, *m.* povelnik
 Bürgschaft, *f.* poroštvo, poroćanstvo, zagotóvičina.
 Burgvogt, *m.* grajski oskerbnik, gradićnik.
 Burgwache, *f.* gradska straža.
 Burgwächter, *m.* gradski stražár, gradićár.
 Bürsche, *m.* fant, fantin, džek, momak; Seßr—, učene.
 Bürschen, *v. a.* stréljati, vstré-
 Bürste, *f.* ščet, kartáča, kertača, šet. [kertačica.
 Bürstchen, *n.* ščetka, šetica,
 Bürsten, *v. a.* ščetati, kertačiti, kartáčiti, ščetiti.
 Bürstebinder, *m.* ščetar, šetovnik.
 Büßel, *m.* ritica, zadnica; rép.
 Büßelbaum, *m.* prekuć, živi

hrást, kozelc; — machen, prekúcovati se, prekucávati se, kozelce delati, žive hraste staviti; einen — machen, prekúcniti se, živi hrast postaviti, kozelce narediti.
 Büßeln, *v. n.* zvaliti se, prekúcniti se, stermoglaviti se, pasti.
 Buß, *m.* germ, ters; (von Blumen) kitka, poveljak, pušel; (von Federn) zvezek; (von Stroh) snop.
 Büßchen, Büßel, *n.* germič; kitica, pušalc, zvezček, snopčić.
 Büßholz, *n.* germovje, germje, hrást, hrastje, hostje.
 Büßicht, *a.* germovnat, hostnat, hrastoven, košat, gošat. [sedávec.
 Büßkammer, *m.* razbojnik, zabušwerk, *n.* hrastnina, hostnina.
 Bußen, *m.* nédra, nédro, nédrije, nadrije, lono; persij. fig. serce, grudi. [jatelj.
 Bußenfreund, *m.* najljubši pri-
 Buße, *a.* spokórni.
 Buße, *f.* pokóra, spokoritva.
 Bußen, *v. a.* pokóriti, spokoriti se; (an Geld) plaćati, platiti; für etwas —, terpéti zavolj česar.
 Bußer, *m.* spokórnik; —in, *f.* spokórnica.
 Bußfertig, *a.* spokóren, skrušen; —heit, *f.* spokornost, skrušenost.
 Bußgebet, *n.* spokórna molitva.
 Bußpsalm, *m.* pesmi od pokóre, pokórnice.

Buſtag, *m.* dán pokóre.
 Butte, *f.* deža, vedro; brenta.
 Büttel, *m.* brič, birič.
 Butter, *f.* srovo maslo, zmetanc, puter.
 Butterbrod, *n.* kruh in zmetanc.
 Butterfaß, *n.* medilnica, pinja.
 Butterkröpfel, *m.* daščica.
 Buttermilch, *f.* zmedki, zmetki, matúda, batúda. [mesti.
 Buttern, *v. a.* maslo naréjati.
 Butterteig, *m.* testo iz srovega masla.
 Buß, Bußen, *m.* recelj, pucek.
 Büttner, *f.* Böttcher.
 Buchbaum, *f.* Buchsbaum.

C.

(Man ſuche auch unter K und Z.)

Cabale, *f.* zvižáča, zvižáčina, kovárstvo, spletká, zaplétka.
 Cabalenmacher, *m.* kovárnik, spletkár. [zbirka.
 Cabinet, *n.* kabinét, prišóba;
 Cacao, *m.* kakao; — baum, *m.* kakao drevó.
 Cadet, *m.* kadét, mlajšec.
 Cadetenschule, *f.* vojniška šola.
 Caſtan, *m.* kaſtan. [vapniti.
 Calcinitren, *v. a.* vapno sožgati.
 Calcultren, *v. a.* račúniti, prevdárjati.
 Calcutiſcher Haßn, *m.* puran, purman, kavran; Calcutiſcher
 • Henne, pura, kavra.
 Cálibat, *n.* brezzakonstvo; (von Männern) bezáenstvo; (von Frauenzimmern) neudája.
 Calſiniſt, *m.* kaſſinar.

Calmuß, *m.* kolmež.
 Camasche, *f.* komáša, nogačica.
 Camerar, *m.* továri, drug, drugár, pajdaš.
 Camerabſchaft, *f.* tovarúja, továrſtvo, pajdaſtvo, družéſtvo.
 Campher, *m.* kaſtra.
 Campher-Spirituß, *m.* kaſtrovec.
 Campiren, *v. n.* ſotóriti, vſotóriti se.
 Canal, *m.* prekóp, vodotók, vodorov, žleb; (Meerenge) preliv. [počíválo.
 Canapee, *n.* sedálo, ležálo;
 Canarienvogel, *m.* kanárček, kanárka. [vec.
 Candidat, *m.* ponúdnik; čakó.
 Candiren, *v. a.* sladkóriti, zaſladkóriti.
 Cannefaß, *m.* kanafaſ.
 Canon, *m.* kanon; pravilo.
 Canonicat, *n.* kanonikát.
 Canonicuß, *m.* kanónik.
 Canonifch, *a.* kanónski, kanóniſki.
 Canonifiren, *v. a.* poſvétiti, med svetnike poſtáviti.
 Canonifirung, *f.* poſvéta, poſvečenje.
 Canoniffin, *f.* kanonica.
 Cantate, *f.* popévká.
 Cantilene, *f.* pésmica, péśnička, popévkica.
 Canton, *m.* okráj, okrájna.
 Cantoniren, *v. n.* po vaſéh ležati ob. polégati.
 Cantor, *m.* cerkovnik; predſtójnik pévcev.
 Cap, *m.* predgórje, berdo.
 Capellan, *m.* kaplán; — ei, *f.* kaplanúja. [pil.
 Capelle, *f.* cerkvica, kapélica,

- Caper, *m.* gusár, ropár, razbojník morský.
 Caperei, *f.* gusárstvo, morské razbojníctvo. [ladje].
 Capern, *v. a.* vloviti, lovit.
 Capiren, *v. a.* razímeti, razímiti, zastopiti.
 Capitulation, *f.* predája.
 Capituliren, *v. a.* predáti; pogóditi se. [suknja, halja].
 Caputt, Caputtrod, *m.* dolga čavusa, *f.* kapúca, kuklica.
 Carabíner, *m.* konjiška puška, konjaniški samokres, krátka ročnica.
 Carabínter, *m.* konjik, konjaník.
 Caraffine, *f.* štuca, čutara, karafína.
 Caravane, *f.* karavána.
 Carbonade, *f.* bežóle, persice, sekano mesó, karbonáda.
 Cardinal, *m.* kardínal.
 Cardinalshut, *m.* kardínalskí klobuk.
 Cardinalshúrde, *f.* kardínalstvo.
 Carstol, *a.* karstól.
 Caricatur, *f.* karikatúra.
 Carmeliter, *m.* karmelítar.
 Carmeliterorden, *m.* karmelítarskí red. [karmezínast].
 Carmesín, *a.* karmezín; — roth, Carneol, *m.* púst, mesopúst; — feiern, pustováti.
 Carrete, *f.* koléšel.
 Carriole, *f.* dvokolníca, koléšel.
 Cartel, *n.* izgledno písmo; pozóv na boj; listič.
 Cartause, *f.* kortuzijánskí samostán.
 Carthäuser-Rönd, *m.* kar tuziján.
 Carthäuser-Ronne, *f.* kortuzijánka.
 Caserne, *f.* vojnísko poslópje, kasárna, vojárna.
 Castell, *n.* tabor, tverdinja, ográdje, pévnost, gradíe, sotíšce. [gradíenik].
 Castellán, *m.* pogránik, kastelán.
 Castrat, *m.* skopec, skoplenc, koplenc. [izmóžiti].
 Castriren, *v. a.* skopiti, kopiti.
 Casus, *m.* padež, sklón; slučáj, pripétek, dogódek.
 Caviar, *m.* ikra.
 Caution, *f.* zastáva, porókšína.
 Cedar, *f.* cedra, cedrovo drevó.
 Cedarholz, *n.* cedrovína.
 Censiren, *v. a.* pregledováti ob. razsojováti spise.
 Censor, *m.* razsojovávec spisov, razsódnik knjižní.
 Censur, *f.* razsódba knjižná; dovolenje k tisku.
 Centaur, *m.* polkónj.
 Centifolie, *f.* stolístnica, stolístinka.
 Central, *a.* osrěden, srědotóčen, vsrěden; — regierung, *f.* srědišná oblást. [vsrěditi].
 Centralisiren, *v. a.* poosrěditi.
 Centralist, *m.* jednokopitnež, centralist. [tóčnost].
 Centralitár, *f.* osrědnost, srědotóčnost.
 Centralpunkt, *m.* srědišce, srědina, srědotóče. [diven].
 Centrifugal, *a.* srědoběžen, odsrědívny.
 Centrifugalkraft, *f.* srědoběžnost, odsrědivnost.
 Centripetal, *a.* srědotěžen, srědotvézen, dosrědiven.
 Centripetalkraft, *f.* srědotěžnost, dosrědivnost.
 Centrum, *f.* Mittelpunkt.
 Centuria, *f.* stotína.

- Seremonie, *f.* obred, običaj, poklóni.
 Seremonieell, *n.* obrédnost.
 Seremonienmeister, *m.* obrédnik.
 Serntren, *v. a.* obkoliti, opasati, obdati. [zilo.
 Sertifikat, *n.* potérdni list, dokacession, *f.* odstópni list.
 Sèche, *f.* najbli kriti voz.
 Sècheuppe, *f.* priládnji čolnič, žalupa.
 Schalkograph, *m.* medopisec.
 Schalkographie, *f.* medopisje.
 Schalkographisch, *a.* medopisen.
 Shamáleon, *n.* nestálen človek, starobámež.
 Champagnerwein, *m.* šampánjovec, šampánjsko vino.
 Chaos, *n.* zmés, zméšanina, zméšanjava, sírova gruda, méšanica.
 Charade, *f.* zložna zastavica.
 Charakter, *m.* (Kennzeichen) znám, znamnje, znak; (Eigenchaft) značaj, znám.
 Charakteristren, *v. a.* označovati, označiti, opisati, značovati, značiti.
 Charakterisirt, *a.* označen, opisan.
 Charakteristisch, *f.* značajnost.
 Charakteristisch, *a.* značajen.
 Charakterlos, *a.* bezznačajen, bréznajačen, nestálen.
 Charonnerstag, *m.* velki četértek.
 Charfreitag, *m.* velki petek.
 Charge, *f.* dostójnost, stališ.
 Charismstag, *m.* velika sabóta.
 Charlatan, *m.* plazár, mazár, mazár, odérüh.
 Charwoche, *f.* velki teden, velika nedelja.
 Charpie, *f.* nastérček.
 Chatulle, *f.* skrinja, ikrinjica.
 Chemie, *f.* ločba, kemija.
 Chemiker, *m.* ločbenik, ločebnik.
 Chemisch, *a.* ločben.
 Cherub, *m.* kerubim. [spletka.
 Chifane, *f.* zvišáca, zvišáčina, Chirurgie, *f.* ranárstvo, ranocélstvo, ranocélništvo.
 Chirurgisch, *a.* ranárstven, ranocélniški. [célnik.
 Chirurgus, *m.* ranárnik, ranocélor, *m.* zelenc.
 Chocolate, *f.* šokoláda, čokoláda.
 Chocolatenhändler, *m.* šokoládár.
 Cholera, *f.* kolera, morija.
 Chor, *m.* zbor; (die Emporkirche) porčehne, porke, kór, pèvališče.
 Choralmusik, *f.* cerkvéna godba.
 Choralist, *m.* cerkvéni pèvec.
 Choraltar, *m.* velki oltár, prédnji oltár od žertvenik.
 Choramt, *n.* pèta meša.
 Chorherr, *m.* kanónik, korar.
 Chrisam, *n.* sveto olje, križmo.
 Christ, *m.* Kristus, Kristuš; (Bekenner der Christlichen Religion) kristján, keršenič, vèrni.
 Christabend, *m.* sveti večer, veliki post, božična nóč.
 Christbaum, *m.* božičnica.
 Christenheit, *f.* keršánstvo, keršánstvo, kristjáni.
 Christenthum, *n.* keršánstvo, keršánska véra, kristjánski zakon.
 Christfest, *n.* božič, sveti dan.
 Christgeschenk, *n.* koléda, kolédni dár. [véren.
 Christgläubig, *a.* keršánskovèren,
 Christin, *f.* kristjána, keršeničnica.

- Christkindchen, Christkindlein, *n.*
 dēte Jezus, božje dēte.
 Christlich, *a.* keršanski, kerst-
 janski.
 Christmesse, *f.* polnoćnica.
 Christmonat, *m.* grudan, de-
 cember.
 Christnacht, *f.* sveta noć.
 Christtag, *m.* božič, božičen
 dan, sveti dan.
 Christus, *m.* Kristus, Kristuš.
 Chronik, *f.* letopis, letopisi, čas-
 opis. [časopisec.
 Chronikenschreiber, *m.* letopisec.
 Chronisch, *a.* letopisen, časop-
 pisen.
 Chronolog, *m.* časoslovac.
 Chronologie, *f.* časoslovje.
 Chronologisch, *a.* časosloven.
 Chrysolith, *m.* zlati kamen.
 Chur, *f.* izbör, izborništvo.
 Churfürst, *m.* izbörni knež, iz-
 börnik; — in, *f.* izbör-
 nica.
 Churfürstenthum, *n.* izbörna
 knežija, izbornikovina.
 Churfürstlich, *a.* izbörn, izbor-
 niški.
 Churwürde, *f.* izborništvo.
 Chemie, *f.* Chemie.
 Cicerone, *f.* prevažovavec, vodja.
 Ciber, *m.* tolkla; jabelčnica,
 gruškovica, breskóvica.
 Cigarre, *f.* smodka, cigárka,
 dimka.
 Citade, *f.* skeržatica.
 Cyresse, *f.* cipressa, — nholz, *n.*
 cipresovina.
 Circularschreiben, *n.* obhodni list.
 Circulation, *f.* okrogli ték, kro-
 goték.
 Circuliren, *v. n.* v kroge teči ob-
 razakati se, obhajati, obho-
 diti, obtékati.
 Cistercienser, *m.* cisterciján.
 Cisterne, *f.* vodnjak, rupa, štirna,
 kapnica. [terdnjavica.
 Citabelle, *f.* gradič, ográdje.
 Citation, *f.* pozov, poziv, pozvaj.
 Citiren, *v. a.* pozvati, pozivati;
 eine Stelle, — navoditi; Cister
 —, duhóve rotiti, zarotiti.
 Citrone, *f.* lemóna, láiki oreh.
 Citronenz, *a.* lemónin, lemónov.
 Citronenhändler, *m.* lemónar.
 Citronengelb, *a.* lemónast.
 Civil, *a.* civiln; derziavljánski;
 mēšćanski; svétóven.
 Civilbeamte, *m.* urádnik, vradnik
 svétóvni.
 Civilisiren, *v. a.* izobrazovati,
 izobraževati, izobraziti, vzdě-
 lávati, otesávati, omikati,
 prosvětiti.
 Civilisirung, Civilisation, *f.* izo-
 braženje, izobraženost, vzdě-
 lanost, otes, otesávanje, omika,
 prosvěta.
 Clarinett, *n.* klarinét.
 Classe, *f.* učivnica, réd; versta.
 Classisch, *a.* klasičen, izversten.
 Clausur, *f.* zatvör, zapera.
 Clavier, *n.* glasovir, klavir.
 Clusei, *f.* dubovništvo, du-
 hóvšćina, duhóvstvo.
 Client, *m.* hranjenec.
 Cloak, *m.* rov.
 Clubb, *m.* shod, zbor; shodišće,
 zbirališće. [močnik.
 Coadjutor, *m.* spomočnik, napo-
 sohenilja.
 Cochenille, *f.* košenilja.
 Cocoßbaum, *m.* kokosnik.
 Cocoßnuß, *f.* kokos, zamórski
 oreh.

Célestiner, *m.* celestinar.
 Colibri, *m.* kolibrič.
 Collationiren, *v. a.* prisposodbiti, prisposodbljati, preglédati.
 Collect, *f.* bera, bernja, zbirka, hira.
 Collectiren, *v. a.* zbirati, bernjati.
 Collectiv, *a.* zberen.
 College, *m.* drug; součeneec.
 Collegium, *n.* kolégija, zbor; (Vorlesung) prednášanje.
 Colonie, *f.* naselbina, naselje, vselstvo, selišče, selilo; cine — gründen, poséliti, naseliti; — *v. n.* poséliti se, naséliti se.
 Colonist, *a.* naselnik, selnik, vselnik.
 Colorit, *n.* barvitost.
 Columne, *f.* stupec, rédek.
 Comitatus, *n.* stolica. [bórstvo.
 Comiter, *n.* izbór, odbór, od-
 Commandant, *m.* povelnik, velitelj, zapovédnik. [voda.
 Commandeur, *m.* načelnik, voj-
 Commandiren, *v. a.* zapovédati, velévati, povelévati.
 Commando, *n.* povelništvo, zapovédništvo. [nenje.
 Commentar, *m.* razlaga, razjas-
 Commerz, *m.* obhód, občenje.
 Commis, *m.* tergovski hlapec od streže.
 Commissbrod, *n.* vojniški kruh.
 Commissár, *m.* komisár, poverenik. [reništvo.
 Commission, *f.* komisija, pové-
 Commissionár, *m.* komisijonar.
 Commede, *f.* ormár. [čenje.
 Communication, *f.* obhód, ob-
 Communiciren, *v. a.* obhájati; — *v. n.* obhájati, obhájati se, vživati.

Communion, *f.* obhajilo.
 Communist, *m.* občenuh.
 Compagnie, *f.* četa, četnina, kardelo; (Berain) društvo, tovaršija.
 Compagnon, *m.* drug.
 Compass, *m.* kompas.
 Complet, *a.* popoln.
 Compliment, *n.* poklón, neklón, pozdráv.
 Complimentenmacher, *m.* klanjalo.
 Comptot, *n.* dogovor; zaklétna, zarótna. [zlagati.
 Componiren, *v. a.* složiti, skladati.
 Componist, *m.* skladatelj (godbe).
 Composition, *f.* skladba; složba.
 Comptoir, *n.* pisárna; založišče.
 Concentriren, *v. a.* zakúpiti, zakupljati, vsréditi, vsréditi, vsrédiniti, vsréditi, vsrédiniti.
 Concept, *n.* pisáva.
 Concert, *n.* koncert, glasbena beséda, veselica.
 Conchilien, *pl.* školjke.
 Concilium, *n.* zbor, zbirališče; cerkveni zbor.
 Concipiren, *v. a.* napisati, sestávit, pismo sestávit.
 Concipist, *m.* spisovávec, pervódja.
 Concret, *a.* predméten.
 Concubine, *f.* spavančica, spanjula.
 Concours, *m.* konkurz, oglas službe, natečaj, razpis službe.
 Condolenz, *f.* pomilováneje.
 Condolenzschreiben, *n.* pomilovávno pismo.
 Conducteur, *m.* spremnik (vozov), sprevoditelj.

- Confett, *n.* pojednica, zaktiski, konfekt. [mėnkovanje.]
- Conferez, *f.* posvetovanje, po-
- Confession, *f.* priznanje; vė-roizpovedanje.
- Confiscation, *f.* pobranje imetka.
- Confisciren, *v. a.* ves imetek pobrati.
- Congres, *m.* shod, zbirališće.
- Confcription, *f.* zapisovanje.
- Consequent, *a.* doslėden.
- Consequenz, *f.* doslėdnost.
- Conservatorium, *n.* glashėno ućilišće.
- Consistorium, *n.* duhovni svet.
- Consonant, *m.* tihnik, tihnica, soglāsnik, soglāsница.
- Consorten, *pl.* tovarši, pajdaši.
- Constabler, *m.* topnik, topničar; puškār. [ustavodajen.]
- Constitutirend, *a.* ustavodajaven.
- Constitution, *f.* ustava, vstava.
- Constitutionel, *a.* ustaven; — itāt, *f.* ustavnost.
- Construction, *f.* stroj.
- Consul, *m.* konzul, posvėtnik.
- Contrefei, *n.* podobaina, slika, poobrazek.
- Conto, *m.* izpisek, konto, raćun.
- Contract, *m.* pogodba, pogodā, pogod, dogovor.
- Contrahiren, *v. n.* pogoditi se, dogovoriti se, dogovarjati se.
- Contrasigniren, *v. a.* protipodpisati, podpisati, pripodpisati.
- Contrast, *m.* nasprotje, protivnost, razlićnost, razlika.
- Contreband, *a.* prepovėdan, zabranjen.
- Contrebandwaare, *f.* zabranjevina, prepovėdane reći, branjevina.
- Contribution, *f.* daća, davek, namėt. [naglėdnik.]
- Controlle, *f.* naglėd; — ur, *m.*
- Contumaz, *f.* zapertija.
- Convent, *m.* shod, shodišće.
- Conventionmünze, *f.* srebern dnār.
- Convict, *n.* hranilišće, sobivališće, zavod, rejišće; — ist, *m.* rejėne, hranjene.
- Copie, *f.* prepis, prepisek.
- Copiren, *v. a.* prepisati.
- Copist, *m.* prepisnik, prepisatelj.
- Copulation, *f.* poroka, zaroka, zaroka.
- Copuliren, *v. a.* poročiti, zaročiti.
- Corduan, *m.* kordovan.
- Cornet, *m.* zastāvnik, stavníčar. [korporal.]
- Corporal, *m.* desetnik, kapral.
- Correct, *ad.* bez pogrėskov, spraven.
- Corrector, *m.* poprāvnik.
- Correctur, *f.* poprava; popravljanje. [pisatelj.]
- Correspondent, *m.* dopisnik, dopisovanje.
- Correspondenz, *f.* dopisava; dopisovanje. [dopisovati.]
- Correspondiren, *v. a.* dopisavati.
- Corsar, *m.* gusār, morski razbojnik.
- Courier, *m.* berzotėk, jadernik.
- Cours, *m.* tećaj; (beš Geldes) cėna. [uvitek.]
- Couvert, *n.* zavitek, zavoj.
- Cravall, *m.* tepež; punt, iment, šunder.
- Creatur, *f.* stvār, stvorje.
- Credenz, *f.* napój, napitek.
- Credenziren, *v. a.* napivati, napiti.
- Credenzist, *m.* lavra.

Credit, *m.* záup, záupnanje, do-
věrnost; auf — nehmen, na
posódo vzeti; auf — geben,
na záupnanje dati, posódití.

Creditbrief, *m.* dověrné písmo.

Creditiren, *v. a.* posódití, posó-
jovati, na záup dati.

Crepiren, *v. n.* cerkniti, pocer-
kati, pocépati, stegniti se.

Criminal, *a.* kaznováven.

Criminale, *n.* kaznovávenstvo;
kaznovávené bukve.

Criminalgericht, *n.* kaznovávníja,
kaznovávena sodníja.

Crucifix, *n.* rozpětje, rozpélo,
sveta martra.

Cultiviren, *v. a.* obdélovati,
obdélávati, obdélati; izobra-
žovati, otesávati, vzdélávati.

Cultur, *f.* izobražovánje, izo-
braženje, ótes; reja; obdél-
ovánje.

Cur, *f.* zdravljenje, léčba, vračba.

Currende, *f.* obhodni list; raz-
glás.

Currentschrift, *f.* tekóci pís.

Custoš, *m.* čuvár, nadglédník.

Cymbel, *f.* cimbele, polúdríca.

Cypresse, *f.* Cypresse.

D.

Da, *ad.* tú, tukaj, tukej, ovdě,
ovdje; hier und da —, tú in
tam, semtertjě; tam v tej
reči, po takim; von —, od-
tód; —, c. kader, kedar, ko,
ki, kak; (weit, jenachdem) ker,
potém ki, potém ko, jer; da
doch, čerávno, desirávno;
(alsdann) tedáj, po tem.

Dabei, *ad.* zraven, poleg; na-
zóči, vpričo, vpričojojč; pri
tem, pri njem, pri nji *n.*;
er will úberall sein, povsód
hoče biti; ich bin —, jaz pri-
stópim; es bleibt —, tako
ostáne, pri tem naj ostáne.

Dach, *n.* stréha, króv.

Dachboden, *m.* podstrěšje.

Dachdeckr, *m.* pokríváč, krovéc.

Dachfahne, *f.* Wetterfahne.

Dachstuhl, *m.* sleme.

Dächlein, *n.* strěhica, strěšica.

Dachmoos, *n.* strěšni máh.

Dachrinne, *f.* ilěb.

Dachrohre, *f.* cěv od ilěba.

Dachse, *m.* jazbec, jazvec.

Dachsbau, *m.* jazbina, jazvina.

Dachschindel, *m.* škodlja.

Dachstuhl, *n.* jazvécina, jazvé-
čovna.

Dachshund, *m.* jazbičár, jazvičnik.

Dachstuhl, *f.* sleme, verh od
strěhe.

Dachstuhl, *f.* Dachstuhl.

Dachstuhl, *n.* strěšnica, škopa.

Dachstuhl, *m.* podstrěšina, pod-
strěhje, ruít.

Dachtraufe, *f.* káp, kapílo; (daß
herabfallende Regenwasser) kap-
nica.

Dachung, *f.* pokrívánje; (daß
Dach selbst) strěšje, postrěšje,
krovje.

Dachstuhl, *m.* strěšna opéka,
strěšník, kórc.

Dadurch, *ad.* s tím, po tím, s
tem, po tem, s to, z uním,
po oním.

Dafern, *ad.* ako, ko, če.

Dafür, *ad.* za to; ich kann nicht
—, jest nisim krív; —

- halten, misliti, mëniti, so-
diti.
- Dagegen, *ad.* proti tomu, proti
njemu, zoper to; nasprot,
nasproti, usuprot; — sein,
protiviti se, zoperstávljati se;
— c. (hingegen) temóó, te-
muó, ampak.
- Daheim, *ad.* domá, kod kuče.
- Daher, *ad.* (von einem Orte her)
od tam, odtámka, odtam-
dóó, odtámsem; odtód, od-
tulesem; (deshalb) zato, za-
tórej, torej, táj, tedaj, za-
volj tega, daklem, zatégavolj,
zatégadel, zastrán tega, zarád
té réči; (bis daher) dozráj,
dosórej, dotlé, dotód.
- Da hier, *ad.* tu, tukaj, tukajle,
tule, ovde.
- Da hin, *ad.* tje, tam tje, ta, tót;
(so weit) dotód, dosém, dotlé,
tako daleč, dosód; (hinweg)
proč, preč.
- Da hinaus, *ad.* tuvún.
- Da hingeben, *v. a.* oddáti, podáti.
- Da hingegen, *ad.* temu nasproti
pa, proti temu pa.
- Da hinsie, *v. n.* poginiti, pro-
pásti; zavmréti; er ist dahin,
po njem je.
- Da hinten, *ad.* zadi, tu zadi, tam
zadi, odzádjá, odzád; —
bleiben, opéiati, obnemáti.
- Da hinter, *ad.* za tem, v tem, tu
znotráj, za to, za nji; —
kommen, zvéđiti, zaznáti, za-
slediti.
- Da hier, *f.* Tánbein.
- Damalig, *a.* tačasen, tadašenj,
ondašenj, takráten, tedánj.
- Damals, *ad.* tada, tedaj, tada,
- tačas, onda, takrat, tistikrat,
tistikrat. [cénsko dëlo.
- Damasccenerarbeit, *f.* damas-
Damasccenerflinge, *f.* damascénka,
damascénska sablja.
- Damascciren, *v. a.* damaskováti,
nasékati (s srebram ali zlatam).
- Damast, *m.* kamika, tomóók.
- Damastien, *a.* kamikast, to-
myóókast.
- Dame, *f.* gospá, gospója; (in
der Karte) kraljica; (im Das-
menspiel) dama.
- Damenbret, *n.* damnica.
- Damenpiel, *n.* damovánje; das
— spielen, damováti.
- Damenstein, *m.* damnik.
- Damhirsch, *m.* poljelen.
- Dämisch, *a.* norčav, norljav,
bedast, ludast, pahnjen,
cebnjen.
- Damit, *ad.* s tim, z letim, sto-
tim, po tem; — c. da, de, ki.
- Dämlich, *a.* norčavast, bedá-
last, ludálast.
- Damm, *m.* jéz, nasip, osip, okóp.
- Dämmen, *v. a.* zasipati, nasi-
pati, okopávati, nasipe na-
právljati; (Wasser) jeziti, za-
jeziti, zagrájati.
- Dammerde, *f.* pérst, černa
zemlja, bernja.
- Dämmerig, *a.* mračen, sumrá-
čen, tmavast.
- Dämmern, *v. i.* (des Abends)
mračiti se; es dümmert, mrači
se, mrák nahaja; (des Mor-
gens) svitati se, daniti se, zo-
riti se, prizárjati.
- Dämmerung, *f.* mrák, sumrák,
zatón; (des Morgens) zor,
zarja, svit.

Dampf, m. pár, sopár, para;
čad, dim; sláb; hláp, hlúp,
puh, sopuh.

Dampfbad, n. parna kopelj.

Dampfel, n. krovájc.

Dampfen, v. n. pariti se; čaditi
se; kaditi se; hlapéti, hlupéti,
puhtéti tamati se.

Dämpfen, v. a. (Breuer) vgasiti,
vgašati, pogasiti, vdušiti, za-
dušiti, potantáti; (Bora) po-
tolážití, vtolažítí, tolažítí, vta-
žítí, potážítí, vmirití, pomi-
rití, utěsítí; (Fleisch) pariti,
hlapiti; (den Ton eines Instru-
mentes) vmičítí, pomičítí.

Dämpfend, a. pogasíven, tola-
žíven. [rilo; parobród.

Dämpfer, m. gasilo; tažilo, mi-

Dämpfig, a. hlapen, čaden, di-
men, dimnat, sopáren; — feít,
f. hlapnost, čadnost, sopár-
nost. [dušnik.

Dampfloch, n. hlapnica, odúška,

Dampfmaschine, f. parostroj.

Dampfmesser, m. parómér.

Dampfkessel, n. parobród.

Dampfwagen, m. parovóz, hla-
pón.

Daneben, ad. zraven, zravno,
poleg, pokráj; mimo tega,
zraven ob. razún tega, k temu,
verh tiga, pri tem.

Danieder, ad. tu dol, tam doli.

Danieder, ad. v níž, ob tla, na
tla; — werfen, ob tla trešítí.

Dank, m. hvala, zahvála, zah-
valjenje; — sagen, zahváliti
se; einem — wissen, zahválen
komu biti; Gott sei —, hvala
Bogú, Bog bodi zahvájen,
slava Bogú!

Dankbar, a. hvaléžen, zahválen,
blagodáren, haren; — feít, f.
• hvaléžnost, blagodárnost,
harnost, zahválnost.

Dankbarlich, f. Dankbar.

Danken, Dankfagen, v. a. zahvá-
liti, zahváliti se; blagodáriti.

Dankeswerth, a. hvalevréden.

Dankesfüllt, a. poln hvaležnosti.

Dankfest, n. zahválen svetek.

Dankgebet, n. zahválna molitva.

Danklied, n. zahválnica, zah-
válna pësem.

Danklos, a. nehvaléžen, nezah-
válen, neharen.

Dankopfer, n. zahválna svëča-
nost, zahválna daritva, hvalno
darilo. [váliti se.

Dankfagen, v. a. zahváliti, zah-

Dankfagung, f. zahvála, hvala,
zahválnost, zahváljenje, bla-
godárenje.

Dankfagungsschreiben, n. zah-
válno pismo, zahválnica.

Dann, ad. tedaj, tada, tada,
tačas, takrat, onda; — und
wann, véasi, véasih, kadkad,
po časih, nekokda, redkodá.

Dannen, von dannen, ad. odón-
dod, odúnod, odtamtod,
odtu sem, od tam sem, od-
tosej.

Dannenhero, f. Daßer.

Daran, ad. v tem, na tem, na
tim, pri tem; was liegt mir
—, kaj mi je za to; er ist
schlecht —, slabo mu gré, je
v revnim stanju; es ist nichts
—, nič ne velja; sie sind un-
recht —, vi se motite.

Darauf, ad. na tó, na tem; po
tem, potlé; — gehen, smert

- storiti, zamřeti, vmřeti, pöginiti; — anšgeben, namřeti od. namřniti se na kar, namřenjen biti; den Tag —, drugi dan; — geben, nadati, popřed dati.
- Daraufgehd, n. naděl, nadávek.
- Daraus, ad. iz tega, iz teh.
- Darben, v. n. stradati, postrádati, glád terpěti, gládováti.
- Darbiehen, v. a. pomřditi, ponujati, nuditi; dati, podáti.
- Darbringen, v. a. priněsti, prinositi, prinášati, doněsti, doperněsti; poklóniti, posvětiti, darováti.
- Daroin, ad. v tó, v letó.
- Dargeben, v. a. darováti, poklóniti, podělití, dati, podáti.
- Darhalten, v. a. podáti, pomřditi, pomřjati, pružiti.
- Darin, ad. v tem, v ti řeči; (innerhalb) znotraj, znotri, notre, notri.
- Darlegen, v. a. predložiti, předstáviti, položití (před kogar); (beweisen) razkázati, dokázati, rozložiti.
- Darlehen, n. posojilo, posóda, posodilo.
- Darlehnen, Darleihen, v. a. posódití, posójvati, v posod dati.
- Darlehnner, Darleiber, m. posódník, posojavec, posoditelj.
- Darm, m. čřevo, čřeva, drób, drobje.
- Darm-, a čřevní, čřevěsní.
- Darmbruch, m. kila; den — habend, kilav; kilast.
- Darmgicht, f. čřevěsní protin,
- čřevoból, skernína v čřevih, tród. Ilajno.
- Darmfoth, m. govno, govnja,
- Darmsaite, f. struna, strunja iz čřev.
- Darnach, ad. po tem, potém, na tó, za tem, za tím, potlé, potlám; er frägt nichtš —, nič ne mara za to, nič mu ní za tó.
- Darneben, f. Daneben.
- Darre, f. sušenje, sušilo; (Krankheit) sušica.
- Darreichen, v. a. podáti, podájati, dati, pomřditi, ponujati, pružiti.
- Darren, v. a. sušiti, posušiti.
- Darrosen, m. sušivnica, sušilnica, sušnica, fernáča.
- Darmsucht, f. sušica.
- Darschießen, f. Borschießen.
- Darstellen, v. a. předstáviti, předstávljati, před oči postáviti, pokázati; opisati, popisati, obrisati, zobraziti, prikázati.
- Darstellung, f. předstáva, předstávljenje, navistáva; opis, popis, obris, prikáz.
- Darstreifen, v. a. natěgniti; fig. pomřditi, podáti, podělití; (Seld) posódití.
- Darthun, v. a. dokázati, dovódití, razkázati, dopovědati, popisati, izobrisati.
- Darüber, ad. od tega, o tem, verh tega, zastran tega, čřez tó; (während der Zeit) med tem, tčas, tičas; (über diesem) čřez to, nad tem, počez; nichtš darüber oder darunter, ne manj ne več; iš

will mich — machen, se hočem tega lotiti; es geht alles — und darunter, vse gre navskriž.

Darum, c. zato, zatorej, torej, táj, zatégadél, zategavóljo, zavolj tega, obstran od. zbog tega; — daß, zato ker, zakáj, kajti; — ad. okóli, okólj, okróg, króg; (um diese Sache) zá to, po to.

Darunter, ad. pod tem, pod to, pod unim ic. vmés, med; — etwas legen, kaj podvréci od. podložiti.

Daß, prp. f. Der.

Daselbst, ad. ondi, onda, tam, tamo, tamkaj, tamé; ovdé, tukaj.

Daselbstig, a. tamošenj, ondóten, ondášenj, ovdášenj, tukajšen.

Dasen, n. bitje, hitnost, bistvo; (Gegenwart) nazóčnost, prítómnost, pribítje, vpričjóčnost.

Dasen, v. n. vpričo, nazóci, vpričjóč, prítómen biti; (eristren) bivati, živéti.

Dasjenige, f. Derjenige.

Dasig, f. Daselbstig.

Dasmal, ad. tokrat, letokrat, tobart, za sadáj, tajkrat.

Daß, c. da, de; dabi, dab', debi; najbi; damit —, za da; (seit) kar, da.

Dasselfe, f. Derselfe.

Datiren, v. a. léto in den napisati od zapisati; es datirt sich von lange her, temu je iz davno.

Dativ, m. (v slovnici) dajá-

ven, dajátni, treči padež, prisvojniki. [daktil.

Dattel, f. pavčik, dotala.

Dattelsbaum, m. datlovník, daktilovo drevó.

Datum, n. léto in dan; datum; biß dato, dozráj.

Daube, f. dogá; die — n zum Zusammenstellen fertig machen, doge spehniti.

Däuchten, v. i. zdeti se, dozdevati se, videti se, činiti se.

Dauer, f. terpež, obstálnost, trajanje.

Dauerhaft, a. obstoječ, obstójen, terpežen, obstáven.

Dauerhaftigkeit, f. obstojéčnost, obstójnost, terpežnost, obstávnost.

Dauern, v. n. terpéti, trajati; (verbarren) ostáti; obstáti, zderžati se.

Dauern, v. n. (leid sein) žal biti, míliti se; sich kein Geld — lassen, ne marati za dnar.

Daumen, m. palec. [lečnjak.

Däumling, m. palečnik, pa-

Dauß, f. svinja, prasica.

Davon, ad. od tega, od tote-ga, od letega, od te réči; (weg) proč, preč, vstran, vkraj; — bringen, odnésti; sein Leben — bringen, živ vjiti; — gehen, vjiti; — fliegen, odletéti; — kommen, rěšiti se, odnésti jo; — fahren, odpeljáti se; — fliehen, pobégniti, odbéžati; — ja-gen, odgnáti, odpoditi; — schleichen, zmuzniti se, potégniti jo; — ziehen, oditi, odbájati.

- Davor**, *ad.* pred tim, pred tem, pred tó it.; ish kunn ničtš davor, nič ne morem za tó; — bewahre uns Gott, tega Bog ne dáj, Bog obvári nas tega.
- Dawider**, *ad.* proti temu, temu nasprot, zoper tó; — sein, protiviti se; nasproti biti.
- Dazu**, *ad.* k temu, verh tega, za tó; thun —, glej, trudi se; prizadeni si; — bringen, pripraviti; — gewinnen, pridobiti; — helfen, pripomoči, pripomáati; — rechnen, priračúiniti, pričisliti; — schreiben, pripisati; — thun, pridjati, dodjati, prilóžiti.
- Dazumal**, *ad.* tedaj, takrat, tačas, tistokrat, onda.
- Dazwischen**, *ad.* med tem, vmés, vmésama, vsrédaj, sréd tega; v tó, do tega.
- Debatte**, *f.* pretres.
- Decanat**, *n.* dekanija, tehantija.
- Decanus**, **Dechant**, *m.* dekan, tehant.
- December**, *m.* decémbler, gruden; (ilir.) prosinac; (češ.) prosinec; (poln.) grudzien.
- Deffballen**, *m.* stropnica, stropóvnica. [híta.
- Deffbett**, *n.* perina, odéja, pladeše, *f.* odéja, odévka, odévvalo; (Defel) pokrivalo, pokròv, pokròvec; — des Bimmers, strop, stropje, dile; mit einem unter einer — stehen, s kóm v en róg trobiti.
- Defel**, *m.* pokròv, pokròvec, pokrivalo.
- Defen**, *v. a.* pokrívati, pokriti, kriti, zakriti; (bedecken) odévati, odéti; (beschützen) braniti, štítiti; sich —, osegúriti se, zagotóviti se; den Tisch —, mizo obložiti, na mizo prostirati.
- Defen**, *m.* krovec, pokríváč.
- Defmantel**, *m.* plájš za pokriti se; fg. plájš, zakrívalo, zagrinjalo, zastòr.
- Defnung**, *f.* kritje, pokrivanje, odév; fig. bramba, branilo, okrilje; (Begleitung) društvo, spremljenje.
- Declamiren**, *v. a.* besédovati, beséditi, prednášati, deklamirati.
- Declamation**, *f.* besédovanje, besédba, deklamácija.
- Declination**, *f.* sklanjanje, sklonba, sklanja, sklanjáva.
- Decoriren**, *v. a.* okinčati.
- Decret**, *n.* razkáz, odkáz; povélje, odlóba.
- Decretiren**, *v. a.* odkázati, odlóčiti, vstanóviti.
- Dediciren**, *f.* Bšidmen.
- Defect**, *m.* nedostátek, pománjk; — *a.* manjkav, pomanjkljiv.
- Definition**, *f.* opredéljenje.
- Definitiv**, *a.* dokončen.
- Degen**, *m.* meč, palaš, kord.
- Degengefäß**, *n.* kordež.
- Degengehänge**, *n.* pás od. pojás za meč.
- Degenklinge**, *f.* mečovina.
- Degenknopf**, *m.* mečai gumb; (ein redlicher Mann) pravi móž, korenjak.

- Degeſchride, *f.* mečnica, nožnica.
 Degradiren, *v. a.* v nižo oder
 manjšo službo postaviti, de-
 gradirati.
 Dehnbar, *a.* vlačen, raztegljiv,
 stegljiv; razpenljiv, raztanj-
 ljiv; — feit, *f.* vlačnost, raz-
 tegljivost; razpenljivost, raz-
 tanjlivost.
 Dehnen, *v. a.* tezati, raztego-
 vati, raztegniti; razpenati,
 razpeti; raztanjivati, raz-
 tanjšati, stanjšati; projiti,
 razprojiti; (in der Sprachlehre)
 zategovati, zategniti; sich —,
 lecati se, vlekniti se, raz-
 penjati se. [grez.
 Deich, *m.* nasip, osip, zasip;
 Deichen, *v. a.* nasipati, osipati,
 zasipati, zasuti; jeziti, zajé-
 ziti, gatiti, zagatiti.
 Deichſel, *f.* oje, ojice, rudo;
 (Dechſel) tesla.
 Deichſeleiſen, *n.* ogerlina.
 Deichſelgabel, *f.* škarje, ojnice.
 Deichſelſped, *n.* ojnice od ru-
 doven konj. [pri ojesu.
 Deichſelring, *n.* klép od oklep
 Dein, Deine, Dein, *pr.* tvoj,
 tvoja, tvoje.
 Deinetwegen, Deinetwegen, Dei-
 netwillen, *ad.* zavalj tebe, za
 tebe delj.
 Deinig, *f.* Dein.
 Deiß, *m.* božnik; — erci, *f.* bož-
 nikovánje.
 Delinquent, *m.* obsojenik, zlo-
 čin.
 Delphin, *m.* dupin, pliskavica.
 Demnach, *ad.* po tem, po tem
 takim, tako, za to, zastrán
 tega; torej, zatorej.
 Demokrat, *m.* ljudovládec.
 Demokratie, *f.* ljudovláda, lju-
 dovládje, ljudovládja.
 Demokratiſch, *a.* ljudovláden.
 Demogeachtet, *ad.* nič manj,
 z vsim tim. [nost.
 Demuth, *f.* ponižnost; pohlév-
 Demüthig, *a.* ponižen, pohléven.
 Demüthigen, *v. a.* ponižati, po-
 nižovati, vkrotiti.
 Dendrit, *m.* dervnik (kamen).
 Dengeln, *v. a.* klepati, poklepáti.
 Dengeſtock, *m.* babica.
 Dengezeug, *n.* klepálo, klepi.
 Dengler, Dengehammer, *m.* kle-
 páč.
 Denkart, *f.* Denkungart.
 Denkbar, *a.* miſljiv, miſliteln.
 Denkbuch, *n.* zapisna knjiga,
 dnevnik.
 Denken, *v. a. u. n.* miſliti, pre-
 miſlováti; (hoffen) nadjati se;
 (meinen) mēniti, miſliti, so-
 diti; (geſonnen ſein) namēniti,
 namēríti, mēniti, miſliti; (ſich
 erinnern) pomniti, ſpomniti
 se, ſpomēniti se.
 Denker, *m.* miſlitelj, miſleč.
 Denkfreyheit, *f.* ſvobodna miſel,
 ſvoboda miſliti.
 Denkkraft, *f.* miſlivnost.
 Denklehre, *f.* ſlovje.
 Denkmal, *n.* ſpomnilo, ſpomi-
 nek, ſpomniščina, pametnik,
 ſpomnječ.
 Denksäule, *f.* Denkmal.
 Denkſpruch, *m.* priſlovice, poſlo-
 vica, izrék.
 Denkſtein, *m.* ſpomēnik.
 Denkungart, *f.* miſljáva, náčin
 miſljenja.
 Denkwürdig, *a.* imenit, zname-

nit, slaven; — *feit*, *f.* imenitost, znamenitost.

Denkzettel, *n.* spoménica, spomínka.

Denn, *c.* zakaj, kajti, jer, jerbo; (als) kakor, kot, ko, od; es sei —, daš samode, ki; tode, ki.

Dennoch, *ad.* vendar, vonder, le, saj, sajle, venderle, li time.

Departement, *n.* okolis, kotar.

Depesche, *f.* poslanica, pošiljka.

Derpie (Pisich), dupin, pliskavka.

Drponten, *v. a.* zahrániti dati.

Deputation, *f.* poslaništvo, poslanci, poročniki; odbor, odborstvo.

Deputirter, *m.* poslanec, poslanik, poročnik; odbornik.

Der, *die*, *das*, *wird* als *Geschlechtswort* im *Slovenischen* nicht *ausgedrückt*, — *pr.* (dieser, dieserjenige *ic.*) *te*, *ta*, *taj* od. *ti*, *ta*, *to*; *toti*, *tota*, *toto*; *leti*, *leta*, *letó*; *tele*, *tale*, *tole*; (*welcher*) *kteri*, *katéri*, *ki*, *koji*.

Derb, *a.* *terd*, *tverd*, *čverst*; *jedrovit*, *gróp*, *osóren*, *siróv*, *neotésan*; — *feit*, *f.* *tverdóča*, *čverstóča*; *gropóst*, *osórnost*, *siróvost*.

Derinst, *ad.* *nékdaj*, *négdaj*, *nékad*, *nékogda*.

Derenthalben, *Derentwegen*, *Derentwillen*, *ad.* *zavolj* njih, *za* *teh* *vólj*; *zatò*, *zatégadél*, *zastran* tega, *to*rej, *zatórej*.

Dergestalt, *ad.* *po* takim, *po* tem takim, *tako*, *na* *te* način.

Dergleichen, *Deßgleichen*, *ad.*

takšnih, *takib*, *takovih*, *ovakih*; *takšnega*, *tacega*, *takovega*, *ovakega*.

Derhalben, *f.* *Daber*.

Derjenige, *diejenige*, *dasjenige*, *pr.* *tisti*, *a*, *o*; *tajisti*, *a*, *o*; *le* *tisti*, *a*, *o*; *onilé*, *onolé*, *onolé*.

Dermateinst, *ad.* *nékdaj*, *négdaj*, *nékogda*.

Dermaten, *ad.* *sadaj*, *sada*, *zdaj*.

Dermatig, *a.* *sadánj*, *sadášenj*, *sedánj*, *zdánj*.

Dermasen, *ad.* *tako*, *tako* *silno*, *tako* *zlo*, *na* *tolko*.

Derz, *pr.* *vaš*; *njihov*.

Derfelbe, *diefelbe*, *dasfelbe*, *pr.* *te*, *tá*, *tó*; *oni*, *a*, *o*; *uni*, *a*, *o*; *tisti*, *a*, *o*; *isti*, *a*, *o*.

Derweilen, *ad.* *med* *tim*, *tájčas*.

Derwisch, *m.* *dervis*.

Descendent, *m.* *potémik*, *potómik*, *zarodič*. [*pobégnež*].

Deserteur, *m.* *vskók*, *uskók*.

Desertiren, *v. a.* *vskočiti*, *uskóčiti*, *pobégniti*.

Deßhalb, *f.* *Deßhalb*.

Deßhalb, *Deßhalben*, *a.* *zatórej*, *torej*, *taj*, *zatégadél*, *zategavóljo*.

Despot, *m.* *trinóg*, *okrutnik*, *samosilnik*, *silnik*.

Despotisch, *a.* *trinóski*, *okruten*, *samosilen*.

Despotismus, *m.* *trinóštvo*, *okrutnost*, *samosilje*, *krutovláda*.

Destilliren, *v. a.* *destilirati*, *pečí*, *izati*, *variti*. [*toljkanj*].

Desto, *ad.* *tim*, *s* *tim*, *toljko*.

Deßwegen, *f.* *Deßhalb*.

Detafchement, *n.* *dél*, *oddélk*, *četa*.

Detafchiren, *v. a.* *odprávití*,

- posláti, odposláti, odréditi (oddělk vojske).
- Detail**, *n.* podrobnost.
- Detailiren**, *v. a.* na drobno popisati.
- Deuchten**, *f.* Dúchten.
- Deuten**, *v. a.* razlágati, razkládati, razložiti, tolmačiti, raztolmačiti; (ein Zeichen geben) znamenje dati; (mit der Hand) mahnuti; (mit den Augen) migniti, pomigniti; — *v. n.* (zeigen) kazati, pokazati; (vorbedeuten) poméniti, znamenovati, predznamenovati.
- Deuter**, *m.* razlagavec, razkládavec, tolmač.
- Deutlich**, *a.* jasn, bister, razločen, razložen, razumljiv, razgoveten; — *feit*, *f.* jasnost, razločnost, razgovetnost, razumnost, razločnost.
- Deutlich**, *a.* nemški, nemški; — *n.* nemščina, nemčina; — *maßen*, ponemčiti; — *werden*, ponemčiti se; — *gewordener*, *m.* ponemčenec.
- Deutsche**, *m.* nemec; — *f.* nemka.
- Deutshmeister**, *m.* veliki mešter reda nemškega.
- Deutshkúntler**, *m.* nemškutar, nemčún; — *ei*, *f.* nemškutarija, nemškutarstvo.
- Deutung**, *f.* razlága; razláganje, razkládanje, tolmačenje.
- Devise**, *f.* geslo.
- Dezember**, *f.* December.
- Diacon**, *m.* dijakon.
- Diadem**, *n.* krona.
- Dialect**, *f.* Rundart.
- Diateg**, *m.* razgovor, dvogovor, pogovor.
- Diamant**, *m.* dragi kamen, demant.
- Diamanten**, *a.* demanten.
- Diameter**, *f.* Durchmesser.
- Diät**, *f.* zmernost od red v jedi in pijači, življáva.
- Diäten**, *pl.* plača vsakdanja, poroški.
- Dich**, *pr.* tebe, te.
- Dicht**, *a.* gost, gošat; jederchen, jederčast (von Metallen).
- Dichte**, **Dichtheit**, *f.* goša, gošáva, gošica, gošča; jederčnost, gostoba.
- Dichten**, *v. a.* peti, pevati, popévati, pesmizlagati; (finden) misliti; (erfinden) izmisliti, izmišljovati, iznájti; all sein — und Trachten, vse njegóve misli in dela.
- Dichter**, *m.* pesnik, pesmenik; — *in*, *f.* pesmenica.
- Dichtersich**, *a.* pesniški, pesmeniški, pesmén.
- Dichterling**, *m.* pesničár.
- Dichtkunst**, *f.* pesništvo, pesmenništvo.
- Dichtung**, *f.* pesem, pesma, poezija; laž, izmišljótina, zmišljenje, sanjarija.
- Dick**, *a.* debel, tolst, rejen; (von Flüssigkeiten) gost.
- Dickbauch**, *m.* terbušnik, vamp.
- Dickbauchig**, *a.* terbušnat, vumpast, teľnat.
- Dickbein**, *n.* stegno, latki.
- Dick**, *f.* debelina, debelóst, rejenost; goša, gošča, gošica.
- Dickschickig**, *a.* mesnat, mesovnat.
- Dickschúttig**, *a.* debele kože; — *e* Hände, nažuljene roke.

- Dickicht, *n.* gošáva, goša, bosta, hostje, hošče. [vač.
 Dickopf, *m.* glavuh, bikač, gla-
 Dickörfig, *a.* glavat.
 Dickleibig, *f.* Dickbauchig.
 Dick werden, *v. n.* debeliti se, odebeliti se, rediti se.
 Dictando, *n.* narékba.
 Dictiren, *v. a.* narikati, naré-
 kovati, narékvati.
 Dieb, *m.* tat, kradljivec.
 Dieberei, *f.* tatvíja.
 Diebin, *f.* tatica, kradljivka.
 Diebisch, *a.* tatínski, tatóven, kradežen.
 Diebshande, *f.* razbojniška tropa, četa razbojnikov.
 Diebstahl, *m.* tatvína, tatba, kradež.
 Diele, *f.* deska, blanja, dila, platnica.
 Dielen, *v. a.* podati, popódati.
 Diemen, *v. a.* služiti; streči, postréči, dvoriti; bei einem —, biti v službi pri komu.
 Diener, *m.* sluga, slušnik, služebnik, služabnik; — in, *f.* služebnica, služabnica, služica, služkinja. [žebnici.
 Dienerschaft, *f.* družina, služba.
 Dienstlich, *a.* služben, služben, prospěšen, koristen, hasnovit.
 Dienst, *m.* služba, služenje.
 Dienstag, *m.* torek, vtorek; am —, v torek; am — früh, v toro jutro.
 Dienstbar, *a.* služben, podložen; — fei, *f.* službenost, podložnost.
 Dienstbote, *m.* posel, družinče.
 Dienstfret, *m.* marljivost v službi, poslužnost.
 Dienstentlassung, *f.* odpust iz službe, poslovljenje.
 Dienstfertig, Dienstbesiffen, *a.* poslužen, poslužljiv, postréžen, postréžljiv; — fei, — heit, *f.* poslužnost, postréžnost.
 Dienstfrei, *a.* próst od službe.
 Dienstleistung, *f.* poslužba, služba.
 Dienstleute, *pl.* služebniki, družina.
 Dienstlohn, *m.* mezda.
 Dienstloß, *a.* bez službe.
 Dienstmagd, *f.* Dienerin.
 Dienstpflichtig, *a.* služben; raboten.
 Dienstwillig, *a.* voljen, poslužljiv.
 Dienstzwang, *m.* rabotništvo.
 Dieselbe, *f.* Derselbe.
 Dieser, diese, dieses, *pr. té, ti, tá od. táj, tá, tó; totí, a, o; tele, tale, tole; letí, a, o.*
 Diesfalls, *ad.* v obzirú tega.
 Dießjährig, *a.* lětašenj, lětošenj.
 Dießmal, *ad.* takrat, tokrat, le-
 tokrat, tobárt.
 Dießseits, *ad.* na tej strani.
 Dieterich, *m.* ključ tatínski.
 Dill, *m.* koper (trava).
 Ding, *n.* rěč; roba; bistvo, bitva, stvar; guter — e sein, vesel, dobre volje biti.
 Dingen, *v. a.* najěti, najěmati.
 Dinglich, *a.* rěčen, stvaren, bistven, bitven.
 Dinstag, *f.* Dienstag.
 Dinte, *f.* Tinte.
 Diózes, *f.* ikofija.
 Diplom, *n.* diplóm, listina pooblastivna, častji list, dostójski list.
 Dir, *pr.* tebi, ti.

Direct, a. neposreden, na rav-
nost. [ravnitelj.]
Director, m. vodja, reditelj,
Direction, f. vodstvo, redi-
telstvo, ravnitelstvo.
Dirigiren, f. vriten.
Dirne, f. dekla, dečla; (Räd-
den) deklie, dekle, devojka;
(eine schiechte Dirne) slambura,
vlačuga, potepula.
Diskant, m. diskant, ikant;
— ist, m. diskantist.
Disputation, f. prekarjanje, pe-
kanje, prikor, prepir.
Disputiren, v. prekarjati se,
prikarjati se, pekati se, prič-
kati se, prepirati se.
Distel, f. osat, oset, bodec,
stric; die — n, dračeje.
Distelfink, m. osatka, stričevka.
District, m. okraj, okrajna,
krog, okrog.
Division, f. razštevna, delitva.
Dobel, m. klin, kolec.
Dobeln, v. a. s klini pribijati
od. pribiti.
Docht, c. vendar, vonder, vun-
der, ipak, ali; time (wird
nachgejest).
Docht, w. stenj, nitnik.
Doche, f. (Puppe) hila, punca,
čeča, igrača, donda; (eine
kurze, dicke Saule) kipič.
Doctor, m. doktor; učitelj, nau-
čitelj; — in, f. doktorica.
Doctorhut, m. doktorski klobuk.
Doctorwürde, f. doktorstvo.
Documente, pl. pisma svedo-
čanska.
Doge, m. dožd.
Dogge, m. engleski pes.
Dohle, f. kavka.

Dohne, f. zajnka, progla, locanj.
Doich, m. hanjar, jatagan, bo-
dolce, meč, nož.
Dohde, f. verb, veršič, verbolika.
Dolmetschen, v. a. tolmačiti,
tolkovati, razlagati, razklá-
dati.
Dolmetscher, m. tolmač, tolmač-
nik, razkladavec.
Dom, m. Domkirche, f. stolna
cerkev od. cerkva.
Domäne, f. Domänengut, n.
derjavno imanje. [nica.
Domcapitel, n. korarstvo, stol-
Domdechant, m. stolni dekan.
Domherr, m. korar, kanónik,
stolnik. [dominikánar.
Dominikaner, m. dominikan,
Domino, m. domino (versta
maškare).
Dompfaff, f. Sumpel.
Domyröbst, m. stolni prošt.
Donner, m. grom, germljaví-
na, trésk.
Donnerer, m. gromovnik.
Donnerkeil, m. stréla, trésk.
Donnerkrachend, a. gromopóčen.
Donnern, v. n. grométi, ger-
méti, tréskati. [vrték.
Donnerstag, m. četertek, čet-
Donnerstimme, f. gromoviti glás.
Donnerstrahl, m. blesk, blisk,
munja. [germljevina.
Donnerwetter, n. gromenje,
Doppeladler, m. orel dvoglávni.
Doppelbier, n. bolši pivo.
Doppelsinte, f. dvojka, dvo-
čevka.
Doppelsügel, pl. vratnice.
Doppelslaut, m. dvoglásnik, dvo-
glásnica.
Doppeln, v. a. dvojiti, pod-

- vóiti, dvojačiti, podvojačiti, dvostručiti, podvostručiti; die Stiefel —, skornje podpláti od. podšiti; (mit Würfeln spielen) kočkati, vadljati. [stóplej.]
- Doppelpunkt, m. dvojiče, nadoppelpunkt, f. vidalice.
- Doppelfinn, m. dvojnost, dvojbénost. [ben.]
- Doppelfinnig, a. dvojen, dvojn.
- Doppelt, a. dvojn, dvojnát, dvojnásoben.
- Doppelyungig, a. jezičen, dvojezičen; — er, m. jezičnik; dvojezičnik.
- Dorf, n. vás, vés, selo.
- Dorfbewohner, m. vasčan, selján, seljak; — in, f. vasčanka, seljanka. [vesnička.]
- Dorfchen, n. vesica, vesnica.
- Dorfgemeinde, f. selska občina od. srenja.
- Dorfsleben, n. kmetiško življenje.
- Dorfleute, pl. vasčani, seljani.
- Dorfrichter, m. vesniški sodec od. sodnik.
- Dorfschaft, f. selo, kmetija, občina, vasnica.
- Dorfschenke, f. kmetiška pivnica od. keréma.
- Dorfschulmeister, m. kmetiški šolnikar od. učenik.
- Dorn, m. tern; die — n, ternje; (in der Schnalle) jeziček; — im Auge, tern v peti. [terš.]
- Dornbusch, m. ternjovec, drač.
- Dornen, a. ternjev, ternov.
- Dorngebüsch, n. ternje, glogje, drače, teršje.
- Dornhecke, f. plót od ternja.
- Dornicht, a. ternast, ternat.
- Dornig, a. ternovit, ternoviten.
- Dorren, v. n. sušiti se, posušiti se, vsahnjivati, vsahniti, sahniti. [presušiti, ozditi.]
- Dörren, v. a. sušiti, posušiti.
- Dörnhaus, n. sušilnica.
- Dort, Dorten, ad. tam, tamo, onde, ondí; — her, odtam, tam sem, od ondód. [todi.]
- Dorthin, ad. tam tje, tistod.
- Dortig, a. ondóten, ondásienj, tamoien.
- Dose, f. ikatla, ikatlica; Tabats —, tobačnica, tobakérka.
- Dosis, f. davka.
- Dotter, m. rumenjask, žolčak.
- Drache, m. zmaj, pozój, drakon.
- Drachentut, n. pozójna kri.
- Drachme, f. drahma.
- Dragoner, m. dragónar.
- Dragonermäßig, ad. po dragónarsko.
- Drath, m. čvežen, svilo, pletka; (Pechdrath) dreta.
- Drathern, a. svilnat, čvežnat, svilen.
- Drathgitter, n. mreža, omrežje.
- Drathleuchter, m. svilnat svčnik.
- Drathsaite, f. čvežnata struna.
- Drathsieb, n. svileno sito, rešeto iz svila.
- Drathzieher, m. svilar; — ei, svilarija, svilarnica.
- Drama, n. drama, tugokázje; igrokáz.
- Dramatisch, a. dramatiški, tugokázen; igrokázen.
- Drang, m. stiska, gnječa, tesnóta, rivanje, tlačenje; (heftige Begierde) pohót, poče-

- lenje, nagib; (Betrübniß) britkost, muka; Harn -, ti; vor dem — der Geschäfte, pred silo opravil.
- Drängen, v. a. tlačiti, tižati, stiskati, rivati, porivati, riniti, gnjetiti; sich —, v. r. siliti se, napénjati se; fig. mučiti, skerbéti.
- Drangsal, n. nadlôga, nevôlja, stiska, britkost; muka.
- Drâuen, f. Drohen.
- Drauf, f. Darauf.
- Draußen, ad. toвне, vune, vunaj, zvuni. [gávni stol.
- Drehselbank, f. vertávka, strudrehsehn, v. a. vertávkati, strugati, stružiti.
- Drehsler, m. vertávkar, strugar, tokár.
- Drehsler, a. tokárski, strugarški. [strugarstvo.
- Drehslerhandwerk, n. tokárstvo.
- Dreß, m. govno, lajno, blato, kaluža, nesnága, bloja, plodra.
- Dreßig, a. govnat, lajnast, ognjusen, osrán, blaten, kalúžen, nesnážen, plodrast.
- Dreßfäßer, m. govniáč.
- Dreßbaum, m. Dreßkreuz, n. križ, vreteno.
- Dreßen, v. a. sukati, vertéti; sich —, v. r. sukati se, teči, vertéti se.
- Dreßling, m. ročica.
- Dreßschwinge, f. sukálica.
- Drei, num. trije, tri; —, f. trojica, trojka.
- Dreibeinig, a. trikósten, trinóžen, trinogát.
- Dreieck, n. trivógel, trivoglina.
- Dreieckig, a. trivoglát, trivoglást, na tri vogle.
- Dreieinig, a. trojedín. [stvo.
- Dreieinigfeit, f. trojica, troj-
- Dreierlei, a. troj.
- Dreifach, a. trojni, trojnat.
- Dreifaltigkeit, f. Dreieinigfeit.
- Dreifuß, m. trinogávnicá, kózica.
- Dreifüßig, f. Dreibeinig.
- Dreigespann, n. trojina.
- Dreihändig, a. trirok.
- Dreihundert, num. tri stó, tri stotine.
- Dreihundertste, a. tristóten.
- Dreihährig, a. triléten, tri léta star. [tréh kraljev.
- Dreifönigófest, n. praznik sv.
- Dreifößig, a. trojgláv, trigláv, triglávén. [triput.
- Dreimal, ad. trikrat, tribárti.
- Dreimalig, a. trikrátén, trihártén, tripúten.
- Dreimonatlich, a. trimésečen.
- Dreiseitig, a. tristrán, trojstrán.
- Dreißig, a. trizlóžen.
- Dreißigig, a. s tremi mésti, na tri mésta.
- Dreißänig, a. s tremi konji.
- Dreiß, a. dérzn, derzen, derzovit, predérzen, smél, smión, serčen, pogúmen, sméven.
- Dreißigkeit, f. derznost, derzovitost, predérznost, smélost, serénost, smévnost.
- Dreißigbig, f. Dreißigbig.
- Dreißig, num. tridesét, tristi.
- Dreißiger, m. tridesét lét star élovek.
- Dreißigjährig, a. tridesétléten.
- Dreißigste, a. trideséti, tristi.

- Dreitösig, *a.* tridnéven, tridanski.
- Dreitausend, *num.* tri tisući, jezera od. hiljade, tri tavezent.
- Dreitheitig, *a.* raztrojen.
- Dreizack, *m.* trozobje, trizobje.
- Dreizackig, *a.* trozoben, trizoben.
- Dreizehn, *num.* trinajst, trinest.
- Dreizehnhundert, *num.* trinajst sto, trinajst stotin.
- Dreizehntausend, *num.* trinajst hiljad, tisuć od. tavezent.
- Dreizehnte, *g.* trinajsti.
- Dreizehntens, *ad.* trinajsto.
- Dreschen, *v. a.* mlatiti, zmlatiti, pomlatiti, domlatiti; (schlagen) tepsti, biti, suvati, pobjati.
- Dreschen, *n.* mlát, mlaćenje.
- Drescher, *m.* mlatič, mlatec.
- Dreschflegel, *m.* cepec, cep, capec. [niše, skedenj.
- Dreschtrane, *f.* gumno, gumno.
- Dreschvollendungsmahl, *n.* domlatki. [mlaćva.
- Dreschzeit, *f.* mlát, mlatuva.
- Dressiren, *v. a.* učiti, priučiti, priučivati, naučiti.
- Drillbohrer, *m.* sveder, syder, durgelj.
- Drillen, *f.* Bohren.
- Drillisch, *m.* trojnik.
- Drilling, *m.* trojčik, trojčič, trojček; (Zwiebrad in den Räderlen) vreteno, vertilo.
- Dringen, *v. a.* (in einen) siliti, prisiliti; (durchdringen) predrėti, vdrėti; auf etwas —, po sili kar hotėti inėti, obstati v čem, gnati se na kar; (einen zu etwas) persiliti, per-
- gánjati, nagánjati, die Roth bringt, sila je.
- Dringend, *a.* — e Roth, skrajna sila; — e Bitte, velika prošnja; es ist nicht —, ni sile, ni potrebe, — bitten, priserčeno od. vroče prositi.
- Drittel, Drittheil, *n.* tretji del, tretjina, tretjinka, tretjak.
- Dritter, — e, — es, *a.* tretji, treći.
- Dritthalb, *ad.* dva in pol.
- Drittens, *ad.* tretjič, tretje, tretkič. [zverh.
- Droben, *ad.* gori, tori; — auf, Drohen, *v. a.* protiti, pretiti, žugati, pestiti, groziti se, protiti se; das Haus droht einzustürzen, hiša se hoče podrėti. [bec, ležak.
- Drohne, *f.* trót, trotnica, tro-
- Drohung, *f.* pretba, pretnja, grožnja, groženje, žuganje.
- Drohwort, *pretnja, pretivna* od. grozivna beseda.
- Drollig, *a.* směšen, šaljiv, šalen zabaven.
- Dromedar, *n.* dromedár, velbljud arabski.
- Drönen, *v. n.* donėti, oriti se, tresti se, gromėti.
- Drossel, *f.* drozeg; (Adamsapfel) gertánec, adamica.
- Drüben, *ad.* unkraj, unstran, na unim kraju, na uni strani.
- Drüber, *f.* Darüber.
- Druck, *m.* tlaćenje, dušenje, davljenje, gnječenje; stiskanje; stis, stisk; tiš, tišč; (von Schriften) tis, natis, natis, tisk, tiskanje, štampa, štampanje.

- Druden, *v. a.* tiskati, natiskati, natiskováti, natismúti, štampati, naštampati.
- Drüden, *v. a.* tlačiti, dušiti, daviti, gnjetiti, stiskati; (quälen) zatirati, tlačiti, stiskati; (von todem Gegenstande) tísati, tísčati; (von Schuhen) žuliti, ožuliti; (durch Drücken befestigen) pritiskati, pritismúti; (schmiegen, sich) stismúti se.
- Drüden, *a.* težek, neznósen, — *e* Híže, sparčina, spara.
- Drucker, *m.* tiskár, štampar.
- Drücker, *m.* (Handhabe an Schloßfern) klupica.
- Druckerei, *f.* tiskarnica, tiskarna; tiskarija, štamparija.
- Druckerlohn, *m.* tiskarnina, štamparina. [natiskávnica.
- Druckerpresse, *f.* tiskárska preša.
- Druckerschwärze, *f.* štamparsko černo.
- Druckfehler, *m.* tiskárski pogrešek od. omil, natismi pogrešek.
- Druckjahr, *n.* léto tiskanja.
- Druckkosten, *pl.* tiskárski stroški, potroški za štampanje.
- Druckort, *m.* město tiskanja.
- Druckpapier, *a.* tiskárski papír, papír za tiskanje.
- Drud, *m.* vrág, ikratec, copernik, pošast.
- Drude, *f.* mora.
- Druide, *m.* druid. [runter.
- Drum, Drunter, *f.* Darum, Das.
- Druse, *f.* (Pferdekrankeheit) vozger; gromáda (od kristalov).
- Drüse, *f.* žleza; (Geschwür) tvór, ikra.
- Drüsengeschwulst, *f.* otčéne žleze.
- Drüsig, *a.* žlezast, žlezav, žlezat; tvorast, ikrast.
- Du, *pr. ti.*
- Dual, *m.* dvobroj, dvobrójnik.
- Dufaten, *m.* zlat, cekin, rumen zlat.
- Duden, *sich, v. r.* potúhniti se, počéniti, skerčiti se.
- Dudmäuser, *m.* potúhnjenec, potúhnjenik, poniglavec.
- Dudeln, *v. a.* dudati, dudováti, v dude od. gajde igráti.
- Dudelsack, *m.* dude, gajde, mešnice.
- Dudelsackröhre, *f.* dudec.
- Duell, *n.* dvobój, dvaboj.
- Duellant, *m.* dvobójnik.
- Duelliren, *sich, v. r.* biti se od. tolči se s kom.
- Duett, *n.* dvopev.
- Dust, *m.* pár, sopár, hláp, púh, sopúh; (die zarte Ausbünstung) dúh, dih, izdih, diht, puht, miris, vónj, dišilo.
- Dusten, *v. n.* dišati, dihati, mirisati, vonjati; kaditi se, pušiti se, hlapéti.
- Duftig, *a.* dišéc; dišáven, mirisen; zakájen, zapúšen.
- Dulden, *v. a.* terpéti, preterpéti, prenášati, prenéstí; (zu lassen) dovóljiti, pripustiti, dopustiti, dopúšati.
- Dulder, *m.* terpin, terpinec.
- Duldjam, *a.* vsterpljiv, poterpepljiv, krotek; — feít, *f.* vsterpljivost, poterpepljivost, krotkóst.
- Dumm, *a.* bedast, aboten, neú-

- men, avšast, norčav, terčen, budalast. [bezobrázen.]
- Dummdreißt, *a.* prederzoviten.
- Dummheit, *f.* bedačija, bedaštvo, neumnost, ahota, norčavost, budaláščina.
- Dummhoyf, *m.* bedak, ahotnik, avša, trap.
- Dumyf, *a.* molkel, votel; gluh.
- Dümpfel, *m.* tomún, komún, kotel (v réci).
- Dumpfig, *a.* molkel, votel; (von der Nässe verderbt) mokróten, zatuhel, vlažen, stuhnjen, plesnjev; — werden, stuhniti, plesnėti.
- Düne, *f.* pród, prodovina, péščina hropáta, prodovje.
- Düngen, *v. a.* gnojiti, pognojiti, nagnojiti.
- Dung, Dünger, *m.* gnoj, klát.
- Dunghaufen, *m.* gnojše, gnojše, gnojniše.
- Düngung, *f.* gnojtva, gnojenje.
- Düngwasser, *n.* gnojnica, gnojšnica. [zétnost, ohólost.]
- Dünkel, *m.* zdétje, mnénje; prev.
- Dunkel, *a.* temen, temav, temnóten, temnočen, temoten, tmast, mračen, oblačén; (trüb) kalen, moten; fig. nerazdmen, nerazumljiv. — [wack.]
- Dunkel, *n.* tma, tmína, tmica.
- Dunkelblau, *a.* sinj, temnomóder.
- Dunkelbraun, *a.* temnorujáv.
- Dunkelgelb, *a.* temnožólt.
- Dunkelgrau, *a.* temnosiv.
- Dunkelgrün, *a.* temnozelen.
- Dunkelheit, *f.* tma, tmína, temnota, temnost, mračnost; fig. nerazumljivost, zatemnelost.
- Dunkeln, *v. n.* temniti se, temnėti, mračiti se, nočiti se.
- Dunkelrot, *a.* temnorudě.
- Dünken, *v. n.* zděti se, viditi se, dozdevati se, razdevati se; mich dünkt es, zdi se mi, dozdeva se mi; er dünkt sich weise, modriga se ima od. misli.
- Dünn, *a.* tanek, tenek; (Schütter) rédek; — machen, razténšati, raztánjšati, stanjšati, raztanjivati; — werden, tanjšati se, raztánjšati se, raztanjivati se.
- Dünne, Dünneheit, *f.* tankost, tenkost, tenja, tankota, tenkoča; rédkost, rédkóta; (am menschlichen Körper) lakótnica, tišina, slapina.
- Dunst, *m.* para, hláp, sláh; (von Feuer und gewärmten Sachen) sopuh, púh, čád, pár, dim.
- Dunsten, *v. n.* hlapěti, čaditi se, pariti se, dimiti se, pušiti se.
- Dünsten, *v. a.* pariti, variti, pražiti.
- Dunstig, *a.* čaden, zakájen, sopáren, dimnast, zapěrt, zapuhel, nezráčen.
- Dunstkreis, *m.* dihokróg, ohlíp.
- Duodez, *n.* dvanajstěrka, dvanajstína.
- Durch, *prp.* skóz, skozi; (vermittelt) po, s; — und — naß, do kože moker.
- Durchachern, *v. a.* preoráti, razoráti, pod rál spraviti.
- Durcharbeiten, *v. a.* obděláti, obdélaváti, preděláti, obrádit; den Teig —, vměsiti od. zaměsiti testo; sich — *v. r.* spraviti se, prelomiti, pretisniti (skóz kár).

Durchaus, *ad.* po vsakim, po ysem, po vsakim načinu, na vsako vižo; (völlig) scéloma, vun in vun; — nicht, nikakor ne, pod nikakor, na nobéno vižo, pod nobén način.

Durchbeben, *v. a.* pretrésti, potrési, zgruditi, prešiniti. [gristi.

Durchbeissen, *v. a.* pregristi, raz-

Durchbeizen, *v. a.* premočiti, pre-

Durchbeten, *f.* Kusbeten.

Durchbetteln, *v. a.* preberščiti, preprošnjščiti; sich —, *v. r.* preberščiti se, z berščenjem se živiti.

Durchbeuteln, *v. a.* pretrésti, pretrésati, presjati, pretrósiti.

Durchblasen, *v. a.* prepihati, prepihniti, prepibovati; (vom Winde) pihati od. duvati po. . skóz. .

Durchblättern, *v. a.* prebráti, prebirati, prečitati; (flüchtig) pretéči, prebégati, preglédati.

Durchbläuen, *v. a.* nabiti, nabijati, otépsti, nažgati.

Durchblischen, *v. a.* pregledati, prezréti, previditi; — *v. n.* kazati se, viditi se.

Durchbohren, *v. a.* prevértati; (Schmerzen verursachend) prebósti, prebádati, predréti, prepehniti, prešiniti.

Durchbraten, *v. a.* prepéči, speči, popéči; — *v. n.* prepéči se, speči se, popéči se.

Durchbrausen, *v. n.* prešuméti, preveršéti, prebruméti.

Durchbrechen, *v. a.* prelomiti, predréti, prebiti, pretóléti;

— *v. n.* podréti se, pogréz-niti se, prelomiti se.

Durchbrennen, *v. a.* prežgati, prežigati; — *v. n.* pregoréti.

Durchbringen, *v. a.* spraviti skóz. .; (verschwenden) zapráviti, zatráti, raztépsti; (ernähren) preživiti, prerediti; sich —, *v. r.* preživiti se, živiti se. [prevál.

Durchbruch, *m.* prelóm, predór, Durchdenken, *v. a.* premisliti, razmisliti, razsóditi, prežinjati, razmótriti.

Durchdrängen, sich, *v. r.* pretiščati se, prerivati se, preriniti se, skóz preriti, pregnjéti se.

Durchdringen, *v. a. u. n.* predréti, pretisniti, predirati, pretiščati; prebósti, prebádati, predréti, prešiniti, preséči; (als ein Wort) obveljati.

Durchdringend, *a.* ojster.

Durchdringlich, *a.* prehodljiv, prešinhiv.

Durchdrücken, *v. a.* pretiščati, pretiskati, prežméti, prežémati; preriniti.

Durchfallen, *v. a.* prehitéti, preletéti, prebégati, pretéči.

Durchfeinander, *ad.* vsevmés, vsevskriž, vsevprék, skozen-druga, eden skóz družega; — mischen, premésati, zamésati, razmésati; — werfen, prevréči, razvréči, razmetáti.

Durchfahren, *v. n.* peljati se, voziti se (skóz. .); (vom Blitze) švigniti, švigati.

- Durchfall, *m.* hitrica, drista, švigla, driskavica.
- Durchfallen, *v. n.* prepásti, skóz pasti; *fig.* neizbrán biti.
- Durchfaulen, *v. n.* pregnjiti, zgnjiti, strohněti, sperhněti.
- Durchfeilen, *v. a.* prepiliti, prepilovati.
- Durchfeuchten, *v. a.* premočiti, premakati, prevláziti.
- Durchfeuern, *v. a.* strělití oder strěljati (skóz kej); (den Ofen) razgrěti, razběliti, razžariti, razkúriti, razmětiti.
- Durchflammen, *f.* Entflammen.
- Durchflechten, *v. a.* preplěsti, preplětati, uplěsti, spreplěsti.
- Durchfliegen, *v. n.* proletěti, proletati, preletěti.
- Durchfließen, *v. n.* pretěči, pretěkati, teči skóz... po...
- Durchflus, *m.* pretók, pretákanje, pretěk.
- Durchforschen, *v. a.* preiskáti, premótriti, razmótriti, pretehtati. [pregristi, prejesti.
- Durchfressen, *v. a.* preglodáti, Durchfrieren, *v. n.* ozěbsti, premězniti, zamězniti.
- Durchfuhr, *m.* prevóz, provóz.
- Durchführen, *v. a.* peljati, vesti, voziti (skóz kako město); *fig.* včiniti, izpeljati, izvesti, izversiti, oprávití.
- Durchführung, *f.* izpeljáva; izpeljanje, izvedenje, vvedenje, vravnáva.
- Durchgang, *m.* hód, prehód, prohód.
- Durchgängig, *a.* občen, občenit; — *ad.* vsi vkup, v obče.
- Durchgärben, *v. a.* ostrójiti, strojiti; (durchsprühen, *f.* durchsprühen).
- Durchgehen, *v. n. u. r.* prejiti, prehoditi; (durch einen Ort) skóz iti; (flüchtig werden) vjiti, poběgniti, vběžati; (bei einer Wahl) izbrán biti; — *v. a.* (eine Schrift) preglédati, prebráti, prečitati; sích die Füße —, našliliti si noge; (die Schuhe) pohoditi, potěrgati.
- Durchgehend, *ad.* povsód, povsót, vselej; sploh, obče.
- Durchgießen, *v. a.* preliti, prelivati; precediti, precějati.
- Durchglücken, *v. a.* razběliti, razžariti.
- Durchgraben, *v. a.* prekopáti, prekopávati, prekopováti, prejámati, preróvati.
- Durchgreifen, *v. n.* razplódití se, zaplóditi se; — *v. a.* seči, segati skóz kár.
- Durchgucken, *v. n.* lukati, polúkatí skóz...
- Durchhauen, *v. a.* presékati, presěci; sích —, *v. r.* izbóriti se, s sahljo si pót narediti; Alles —, vse zaprávití, zadržati.
- Durchhaus, *n.* hiša z dvema vratama.
- Durchheften, *v. a.* perderzáti, oděrzati, orihljati; *fig.* pretrěsti, pretrějati, presjati, obráti, obirati. [nětiti.
- Durchheizen, *v. a.* razkúriti, raz-
- Durchheissen, *v. a.* skóz kár pomáhati; einem —, komu podpomáhati, na roko iti.
- Durchhellen, *f.* Erhellen.
- Durchhigen, *f.* Durchfeuern.

- Durchhöhlen, v. a. prevótliti, zvotliti, predólbsti; prevértati.
- Durchhören, v. a. preblódití, pretávati, obhoditi.
- Durchhagen, v. a. pognáti, spódití (koga skóz kar); (sein Vermögen) zapráviti, potráviti, zatépsti; alles durch die Kehle —, vse pojésti in popiti.
- Durchhärten, v. a. razmraziti, zmraziti, premraziti, razhladiti. [razčesáti.]
- Durchhämmen, v. a. počesáti.
- Durchhänen, v. a. prežvekáti, prežévati, prežvéditi, prežvakáti.
- Durchhauen, v. a. prebiti, pretúpiti, razbiti, raztrúpiti, pretólcí, raztólcí; fig. namláti, nazgáti.
- Durchhären, v. a. vmésiti, zamésiti, mésiti.
- Durchhochen, v. a. prevariti, zvariti, prekuhati; — v. n. prekuhati se, zvariti se.
- Durchkommen, v. n. skóz priti; (entkommen) vjiti, izbáviti se, rěsiti se. [ob. móči.]
- Durchkónnen, v. n. skóz magati.
- Durchfragen, v. a. razpráskati, razčóhati.
- Durchkreuzen, v. a. (die See) obvoziti, prekrízati, preládjati, prebárkati; sich — v. r. krízati se.
- Durchkriechen, v. n. oblěsti, obláziti, prelěsti, prepláziti.
- Durchlaß, m. prepúst, prepúšćenje.
- Durchlassen, v. a. prepustiti, skóz pustiti; Getreide —, vijati, veti žito. [svitlost.]
- Durchlaucht, f. jasnost, světlost.
- Durchlauchtig, a. jasen, svitel; —st, a. prejasen, presvitel.
- Durchlaufen, v. n. pretěči; vteči, vskočiti; — v. a. obiti, obhoditi; (auf einem Pferde) objahati. [lěstiti.]
- Durchläutern, v. a. očistiti, pre-Durchleben, v. a. preživěti.
- Durchlesen, v. a. prebráti, prebirati, prečitati, preštěti.
- Durchleuchten, v. a. razsvětiti, razsvětлити; — v. n. skozi světiti se.
- Durchliegen, sich, v. r. preležáti se.
- Durchlöchern, v. a. prevértati, luknjo narediti; (Kleider) stergati, natěrgati. [sápati.]
- Durchlüften, v. a. prevětriti, pre-Durchmarsch, m. prehód, prohód.
- Durchmarschiren, v. n. skóz iti, prehoditi, skóz marširati.
- Durchmengen, Durchmischen, v. a. preměšati, změšati, poměšati. [izměriti.]
- Durchmessen, v. a. preměriti, Durchmesser, m. posrědak, preměrník, preměrje.
- Durchmustern, v. a. preglědati, spreglědati, pretrěsti, spreoběrniti, spretakniti.
- Durchnagen, v. a. preglodáti, razglodáti. [šivati.]
- Durchnähen, v. a. prešiti, pre-Durchnäßen, v. a. premočiti, razmočiti, omočiti, rozmákati, omokriti, premokriti.
- Durchpfügen, v. a. preoráti, razorati.
- Durchprüfen, v. n. preverěti.

- Durchdringen, v. a. prežmėti, prežematī, preprešati.
- Durchdringen, v. a. namlatīti, nakriti, nažgati, pretępsti.
- Durchdröhnen, v. a. prekaditi, prekajati; (vom Fleisch) posušiti, sušiti, na dim obęsiti.
- Durchrechnen, v. a. preračūniti, izračūniti, prečisliti.
- Durchregnen, v. n. predežiti, preperęsiti; es regnet durch, dež skoz grę od. pada, skozi deži od. perši.
- Durchreiben, v. a. pretręti, preribati, (mundreiben) do kervęvega ožuliti od. otręti.
- Durchreise, f. prehód, prepót; auf der —, mimogredę.
- Durchreisen, v. n. prehoditi, mimo iti, prepopotovati, skozi popotovati; — v. a. obhoditi.
- Durchreisende, m. potnik, popótnik; — f. potnica, popótница.
- Durchreißen, v. a. predręti, razdręti; pretęrgati, raztęrgati; prelomiti, razčępiti; — v. n. razdręti se, raztęrgati se; prelomiti se, razčępiti se.
- Durchreiten, v. n. prejezditi, objahati, prejahati.
- Durchrennen, v. a. preriniti, skoz poriniti, prebosti, prepehniti; — v. n. predirjati.
- Durchritt, m. prejezd.
- Durchrühren, v. a. zmęsati, premęsati.
- Durchrütteln, v. a. pretręsti, premajati, prejūgati, premeketati.
- Durchsäen, v. a. presejati.
- Durchsägen, v. a. prepiliti, prežgati. [sóliti.]
- Durchsäulen, v. a. osóliti, pre-
- Durchsäuern, v. a. nakisliti, pokisati; — v. n. skisati se, kisati se, prekisati se.
- Durchschallen, v. n. razlęgati se, odměvati se; oriti se po...
- Durchschauen, v. a. preględati, razględati; jmanden —, kogar spoznati; v. n. skoz ględati, viditi se skoz; (durch eine Öffnung schauen) ględati, zreti, lukati skoz.
- Durchscheinen, v. a. obsijati, obsęvati, razsvętiti; — v. n. viditi se skoz, sijati, sve-titi se od. ględati skoz.
- Durchscheinend, a. skozen.
- Durchscherzen, v. a. prešaliti.
- Durchscheuern, v. a. prečistiti, prerešetati, pretręsti.
- Durchschieben, v. a. premakniti, potisniti, poriniti (skoz kar).
- Durchschiefen, v. a. prestręliti, stręljati skozi; (die Zeilen, Buchstaben) razmakniti; ein Buch mit Papier —, knjigo s papirjam prešiti.
- Durchschiffen, v. a. preladjati, prebarkati.
- Durchschimmern, v. n. preblięti, prebliskavati, presęvati, prebijati od. vdarjati skozi.
- Durchschlafen, v. n. prespāti, prespavati.
- Durchschlag, m. prebitje, prelóm, (in der Küche) cedilo, cedilnik, scedilo; (ein Meißel) dleto; (Pfriemen) šilo.
- Durchschlagen, v. a. prebiti,

- prehijati, prelomiti, pretrůpiti, pretrůti, pretůlůti; (Flůsfigkeiten) precediti, precėjati; (als Tinte durch Papier) premoćiti, premakati; sich — v. r. prebiti se, izbiti se, predrůti skůz.
- Durchschleifen, v. n. u. r. prelůsti, preláziti; zmuzniti se, premuzniti se, premuzati se.
- Durchschleifen, v. a. prebrůsiti; (auf der Schleife) peljati se od. voziti se (po saněh).
- Durchschlingen, v. a. preplůsti, zaplůsti, prevlůti, prepásati.
- Durchschlůpfen, v. n. zmuzniti se skůz, premuzniti se, smukniti skůz.
- Durchschneiden, v. a. prerězati, razrězati, odrězati, razrězovati; razzćpiti, presćkati.
- Durchschnitt, m. rěz, prerěz, prerěza, prerězba, prerězec; (der Linien) križanje; priměr, priměra, priměrnik; im —, v priměri, oběc, sploh, poprěk, vprěk. [sůti.
- Durchschůtten, v. a. preliti; pre-
- Durchschwimmen, v. a. preplávati.
- Durchschwůzen, v. a. prepotiti, preznojiti, oznojiti, omůkriti.
- Durchsehen, v. n. prejadřati, prejadřiti, prebrůditi.
- Durchsehen, v. n. viditi, gledati, zřeti skůz; v. a. preglėdati, razglėdati, previditi, spreviditi, [ćejati, cediti.
- Durchsetzen, v. a. precediti, pre
- Durchsetzer, m. cedilo, cedilnik, cedilnica.
- Durchsetzen, v. a. izvoditi, iz-
- peljati, opráviti; — v. n. prejezditi, prejahati.
- Durchsetzen, v. n. biti skůz.
- Durchsetzen, v. n. prevzdihati, prevzdihovati, prejećati.
- Durchsicht, f. preglėd, razglėd, prezir; vid.
- Durchsichtig, a. skozen, prezřčen, proglėden, previdljiv; — keit, f. skoznost, prezřćenost, prezerljivost.
- Durchsieben, v. a. presejati, presěvati, presřtiiti.
- Durchsichern, v. n. prekřpati, prekřpljati. [pěvati.
- Durchsingen, v. a. prepěti, pre-
- Durchsinken, v. n. pogrěziti se, vgrěziti se, pretůniti se.
- Durchsitzen, v. a. u. n. presěsti; preseděti, presedati.
- Durchspřchen, v. a. preglėdati, zaslėditi, oslėditi, zazvėditi.
- Durchspalten, v. a. precěpiti, razzćpiti, razdvůjiti, presćkati.
- Durchspřchen, v. a. poslaniniti; (eine Rede) nakřtiti, okřnćati.
- Durchspielen, v. a. preigrřti, ćas z igro zadržřti; zadržřti.
- Durchspřchen, v. a. prebřsti, prebřdati, prepěhřti.
- Durchspřtengen, v. a. poskřpiti; naskřpiti, pokřpiti; — v. n. skakoma prihřti od. prijěditi.
- Durchspringen, v. n. skoćiti od. skakati skozi.
- Durchstřnfern, v. a. nasmřřditi, osmřřditi, zasmřřditi; (durchsuchen) premetřti, prevrěći, prestěkniti, preiskřti.

- Durchsäuben, v. a. izprašiti, preprašiti; naprašiti.
- Durchstechen, v. a. prebosti, prebádati, prepehniiti, preriniti; (durchgraben) prekopáti, prekápáti, prerováti; (Getreide) prerásiti, prezerniti, okopáti.
- Durchstechen, v. a. pretáknúti, vtáknúti skóz.
- Durchstehlen, sich, v. r. pokrásti se tíhoma, zmuzniiti se, pomúzniiti se. [skozi.
- Durchsteigen, v. n. splaziti se
- Durchstöbern, v. a. preiskáti, preberniiti, prestáknúti.
- Durchstoßen, v. a. preriniti, predréti, prepáhniiti, predrégnúti.
- Durchstrahlen, v. n. presijati, presívati, sijáti skóz.
- Durchstreichen, v. a. izbrisati, prebrisati, prekrizáti; — v. n. obíti, obhoditi, obláziti, oblétati, prebégati; (vom Winde) prepíhati, prešuméti, puháti skóz.
- Durchstreifen, v. a. obláziti, oblétati, preklátiti; skítati se po.
- Durchströmen, v. a. u. n. pretéci, obteci, obtékati; razlívati se, teči skóz.
- Durchsuchen, v. a. preiskáti, preiskávati, preiskováti, raziskáti, spreglédati.
- Durchsäßen, v. a. osladiti, oslájati. [sájati.
- Durchtanzen, v. a. preplesáti, pre-
- Durchtoßen, v. a. prevíhráti, prevíhrávati, prebrúti.
- Durchtragen, v. a. prenésti, prenásati, nesti skóz.
- Durchtreiben, v. a. gnáti od, gonúti skóz, pregnáti.
- Durchtreiben, a. prekánjen, zavít, zvit, zvijáčen, prebrisan; — seít, f. prekánjenost, prebrisanost, zavítost, zvijáčenost.
- Durchwachen, v. n. prebdéti, prebudéti, prečúti, ne spáti.
- Durchwachsen, v. n. prerásti, prerásáti, zarásti, obrásti.
- Durchwallen, v. a. uváljati, ováljati.
- Durchwandeln, Durchwandern, v. n. obhoditi, prehoditi, sprehájati se, prebrésti.
- Durchwärmen, v. a. pregréti, razgréti.
- Durchwässern, v. a. premóčiti, rozmóčiti, premókriti.
- Durchwatzen, v. a. pregázati, prebrésti. [zatkáti.
- Durchweben, v. a. pretkáti,
- Durchwehen, v. a. prevéti, prevéjati, prepíhjáti.
- Durchweichen, v. a. premóčiti, rozmóčiti, razmákati, zmečáti, poméčáti, poméčkáti.
- Durchweinen, v. n. prejókati, preplakáti, prevékati.
- Durchwerfen, v. a. vreči, metáti, lučáti skóz.
- Durchwinden, v. a. prevíti, prevíjati; sich —, v. r. izmeknúti se, izvíti se.
- Durchwintern, v. a. prezimúti, prezimováti; čez zimo obdéržati.
- Durchwischen, s. Entwischen.
- Durchwühlen, v. a. prerúti, prerováti, razrúti, rozrováti.
- Durchzählen, v. a. preštéti, preštévati, prebrójuiti, izbrójuiti.
- Durchziehen, v. a. prevléči, potégnúti skóz; einen —, zas-

měhovátí kogar, česatíkogar; ein Band —, obiti, obhoditi; — v. n. (vom Binde) prepíhati, prepíhávati.

Dučýug, m. přehód; prepíh. DUCHWÄNGEN, v. a. potisniti od, potlačiti skóz.

Dürfen, v. a. smeti, oblast iměti, moči, magati; sie — nur sagen, samo recite; es dürfte jemand sagen, mogle bi kdo reči.

Dürftig, a. potřeben, vbóg, vhožen, siromáski, siromáien; — krit, f. vhožtvo, vhožnost, siromáštvo, siromáinnost.

Dürre, a. suh, sušen, osušel, osušen; starikav, starikast; — werden, sušiti se, osušiti se.

Dürre, f. suša, suhota, sušina, Dürricht, n. suholád, suhlád, sušmad, perhlád.

Dürstucht, f. sušica.

Dürst, m. žeja, žedja; (Begierde) želja, poželenje, pohlep, pohlépa, hrepenenje.

Dürsten, v. n. žejati, žejo iměti, žejen biti; želeći, hlepěti, hrepeněti.

Dürstig, a. žejen, žedjen; željen, pohlépen, hrepeněc.

Düster, a. temóten, tmav, temen, mračen; fig. turóben, tužen, kalen; — nicht, f. temóta, tmavost, mrák; fig. turóbnost, tužnost, kalnost.

Düte, f. zvitek, rožček.

Düten, v. a. trobiti, dutati, píhati (v róg).

Duchbruder, m. pobratim, brat, drug.

Duſen, v. a. tikati, ti rikati od, govoriti. [najstéro.

Duſen, n. dvanaſterina, dva-Duſenweiſe, ad. po dvanaſt vkup. [sestra, drugarica.

Duſchwefter, f. posestrima, Dynaſt, m. goſpodár, vladar.

Dynaſtie, f. vladajoča rodbina od. hiſa, dinastiſa.

E.

Ebbe, f. odtók, odték, odstóp od. padanje morja; — und Fluth, odtók in prítók.

Eben, a. raven, plán; gladek; — machen, zravniti; — ad. ravno, ravno kár, ravno zdaj; (knapp) pícló.

Ebenbaum, m. ebénovo drévo, černi hrást.

Ebenbild, n. podóba, pripodóba, podóbsina, slika, prilika; das wahre — des Vaters, slika in prilika očétova.

Ebenbürtig, a. ravnoróden; — krit, f. ravnoródnost.

Ebene, f. ravnina, ravnica, ravéna, ravnja, ravnjava, ravnota, plán, planjava.

Ebenen, v. a. ravnáti, zravnáti, poravnáti, planiti.

Ebenfalls, ad. ravno tako, tudi.

Ebengewicht, f. Gleichgewicht.

Ebenholz, n. ebénovina, ebénov lés.

Ebenmaß, n. priméra, rozméra, ravnóměrje, skladnoměrje, soměrje.

Ebenmäßig, a. priméren, rozméren, skladnoméren, soméren.

- Ebenung, *f.* ravnánje, poravnitva, poravnánje, zravnanje.
 Eber, *m.* merjasec.
 Eberraute, *f.* Eberreis, *n.* abarat, ošlak.
 Ebe, *n.* jek, jeka, odjek, odmév, odmih, damlj.
 Ebt, *a.* pristen, pravi, istinit, zakonit; dober; — rš Gold, suho zlato; — heit, *f.* pristonost, pravost, istinitost; zakonitost; dobróta.
 Ede, *f.* ogel, vogel; (Winkel) kót.
 Edeus, *n.* hiša na oglu.
 Edeig, *a.* voglát, oglast, vogloviten.
 Edekrant, *m.* omarič.
 Edelstein, *m.* ogelnik, vogelnik, ogelni kamen.
 Edel, *a.* ilahten, blág, verli; (— geboren) blagoróden, plemenit, ilahten.
 Edelbame, Edelfrau, *f.* ilahtnica, plemenitnica. |menit.
 Edelgeboren, *a.* blagoróden, plemenit.
 Edelgünnt, *a.* blagodušen, blagosérčen.
 Edelgestein, *n.* drago kamenje.
 Edelhof, *m.* grád, grajšina, dvor ilahtniški.
 Edelknahe, *m.* ilahtnič, plemič.
 Edelmann, *m.* ilahtnik, plemenitnik, plemič.
 Edelmannisch, *a.* ilahtniški, plemenitniški.
 Edelmuth, *m.* blagodušnost, blagodušje, blagočutje, ilahtnosérčnost, plemenitost, ilahtnost.
 Edelmüthig, *a.* blagodušen, blagočuten, ilahtnosérčen, plemenit, ilahten.
- Edelstein, *m.* dragi kamen.
 Eden, *n.* raj, perivoj. |póvéd.
 Edict, *n.* proglás, razkaz, zakon.
 Edictalfrist, *f.* proglášen rok.
 Effect, *m.* vspèh, uspèh.
 Effecten, *f.* Güter, Habseligkeiten.
 Ege, Egge, *f.* brana.
 Egen, *v. a.* vlačiti, povlačiti.
 Egoismus, *m.* sebičnost, samopašnost, samoljubje.
 Egoist, *m.* sebičnik, samopašnik, samoljub; — ist, *a.* sebičen, samopašen, samoljuben.
 Ehe, Ehet, *a.* préj, préd, pro-préj, popréd.
 Ehe, *f.* zakon, ženitba, ženitnina; (von Frauenzimmern) vdaja; Kinder erster —, otroci prvega moža od prve žene.
 Eheband, Ehebündniß, *n.* zakonsko vezilo.
 Ehebett, *n.* zakonska postelj.
 Ehebrechen, *v. n.* prešestovati, prešestiti. |f. prešestnica.
 Ehebrecher, *m.* prešestnik; — in, Ehebrecherisch, *a.* prešesten, prešestováven, prešestljiv.
 Ehebruch, *m.* prešestvo, prešestvo, prešestovánje.
 Ehebürde, *f.* zakonski križ.
 Ehecontract, *m.* juterno pismo, ženitbena pogodba.
 Ehedem, *ad.* nekđaj, negđaj, nekadáj, pred tém.
 Ehefrau, Ehegattinn. Ehegemahlin, Ehegenossin, *f.* žena, zarócnica, supruga, drugarica.
 Ehegatte, Ehegemahl, Ehemann, Ehegenosß, *m.* mož, zarócnik, suprug, drug.
 Ehegestern, *ad.* predvéeraj, predvéerajšnim.

- Ehegestrig a. predvčéranj, predvčérajšen.
- Eheheilig, a. zakonski, v zakonu rojen; vlasten.
- Eheleute, *pl* mož in žena, zakonski, zakonci, zaročniki.
- Ehelich, a. zakonski.
- Ehelichen, v. a. u. n. (von Männern) ženiti, ženiti se, oženiti se, za ženo vzeti; (von Frauenzimmern) močiti, močiti se, omočiti se, vdati se, za moža dati; (ohne Unterschied des Geschlechtes) zaročiti se.
- Eheleose, a. neoženjen, sebiten; nevdána, sebitna, v sebitnim stanu.
- Ehelosigkeit, *f.* bezzakonstvo, sebiten stan.
- Ehemalig, a. prejšen, popréjšen, nekdašn, nekdašen, něgdajn, minul, pretekel.
- Ehemals, *ad.* nekda, něgdaj, prej, popřed.
- Ehepaar, *f.* Eheleute.
- Ehepacten, *f.* Ehecontract.
- Ehera, a. medén, medeničen, bronast.
- Ehescheidung, *f.* razvéza zakona.
- Ehesegen, *m.* zakonski blagoslöv, poroka.
- Ehestand, *m.* zakon, zakonstvo, zakonski stan, brak.
- Ehestens, auf's Beste, *ad.* berž ko berž, naj před ko bō mogōče.
- Ehestuet, *f.* juterna, dota.
- Ehevertröbnis, *n.* zaróki, zarócki, zavodle.
- Ehrabschneiden, v. a. obrekovati, poštenje jemati od. kratiti.
- Ehrabschneider, *m.* obrekovavec.
- Ehrbar, a. pošten, časten, dostójen, vrēden, — felt, poštenost, dostójnost, vrēdnost.
- Ehrbegierde, *f.* slavaljubje, častiljubje, čestizēlčnosť.
- Ehrbegierig, a. slavaljuben, častiljuben, čestizēlčnosť.
- Ehre, *f.* část, čest, poštenje; hvala, slava; dika; in — n halten, spoštovati, častiti; bei meiner —, pri moji duši, tako mi poštenja; — dem — gebührt, vsakemu část in poštenje; das ist aller — n werth, to je vrēdno in pošteno.
- Ehren, v. a. častiti, čestiti, spoštovati, poštovati; slaviti, hvaliti; dičiti.
- Ehrenamt, *n.* část, dostojánstvo.
- Ehrenbezeugung, *f.* spoštovanje, častitovánje, počastitje; die letzte — erweisen, posledno část skazati.
- Ehrenfest, a. spoštován.
- Ehrenbogen, *m.* častni lok od. obók.
- Ehrendächtnis, Ehrendenkmal, *n.* spomēnik.
- Ehrensag, *n.* gostba, obēd.
- Ehrenmann, *m.* pošten človek, poštenjak. 1 od. úd.
- Ehrenmitglied, *n.* častni člen.
- Ehrenname, *m.* slov, slavno od. pošteno imé. 1slavodobitni.
- Ehrenpforte, *f.* vrata od. obók.
- Ehrenposten, *f.* Ehrenamt.
- Ehrenpreis, *m.* verónika (trava), lehtica, jellēnik.
- Ehrenreich, *f.* Ehrenfest.
- Ehrenrettung, *f.* obrána poštenja.
- Ehrenrührig, a. obrekován, nepošten, sramóten.

- Ehrensache, *f.* čestitna stvar.
 Ehrenschänder, *f.* Ehrabschneider.
 Ehrenstelle, *f.* Ehrenamt.
 Ehrentrunz, *m.* zdravica, zdravljica.
 Ehrenvoll, *a.* časten, čestit.
 Ehrenwache, *f.* častna straža.
 Ehrenwerth, *a.* častljiv, častiljiv, čestivreden.
 Ehrenwort, *n.* mož besöda.
 Ehrenzeichen, *n.* čestitno znamenje.
 Ehrentüchtig, *a.* spoštljiv, spoštovanen; — *feil*, *f.* spoštljivost.
 Ehrfürcht, *f.* spoštovanje, poštovanje.
 Ehrgefühl, *n.* poštenje, poštenost, blagi čüt.
 Ehrgeiz, *m.* slavohlépje, častihlépje, častimárnost.
 Ehrgeizig, *a.* slavohlépen, častihlépen, častimáren.
 Ehrgeiz, Ehrgeizig, *f.* Ehrsucht, Ehrsuchtig.
 Ehrlich, *a.* pošten, praveden, častiven; — *feil*, *f.* poštenost, pravédnost, častivnost.
 Ehrliche, *f.* častiljubje.
 Ehrlichend, *a.* častiljuben.
 Ehrlos, *a.* nepošten, bez poštenja; — *igfeit*, *f.* nepoštenje, nepoštenost.
 Ehrsam, *a.* pošten, časten, čestit, čestiljiv; — *feil*, *f.* poštenje, čestitost.
 Ehrsucht, *f.* čestiglád, slavohlépje.
 Ehrsuchtig, *a.* čestigláden, slavohlépen. [ljémsčina.
 Ehrungstare, *f.* primščina, priehrvergeffen, *a.* nepošten, nepraveden.
 Ehrwürden, *Em.* vaša častivrednost, čestiljivi, spoštovani.
- Ehrwürdig, *a.* častljiv, častiljiv, čestit, častivreden.
 Ei, *i.* aj! glej glej! lej lej!
 Ei, *n.* jajce; — *hen*, *n.* jajčice, jajček.
 Eibe, *f.* Eibenbaum, *m.* tis, tisovo drévo, tisje, lapuh.
 Eibenholz, *n.* tisovina.
 Eibisch, *m.* sléz, skles.
 Eichapfel, *f.* Gallapfel. [dób.
 Eiche, *f.* Eichenbaum, *m.* hrást, Eichel, *f.* želöd.
 Eichelmaß, *f.* žir, žirnica, žirovina, žirov. [žirövníca.
 Eichelmaßgebüht, *f.* žirovina, Eichens, *a.* hrastov, dohov.
 Eichenholz, *n.* hrastovina, dohovina.
 Eichenwald, *m.* hrastje, dobjje, hrastovje, dobovje.
 Eichhorn, Eichhörndyen, *n.* iverca, veverca, veverica, vigörice.
 Eid, *m.* priséga, zapriséga; — *ablegen*, priséci, zapriséci.
 Eidam, *m.* zet.
 Eidbruch, *m.* vérolómstvo.
 Eidbrüchig, *a.* vérolómen, krioróten.
 Eidechse, *f.* kuščar, martinec.
 Eiderdunen, *pl.* perje sévernih gosi.
 Eidergans, *f.* Eidervogel, *m.* séverna od. morská gós.
 Eideßformel, *f.* priséga.
 Eidgenos, *m.* sopriséžnik.
 Eidgenossenschaft, *f.* savéz, zveza.
 Eidlich, *a.* priséžen; — *ad.* pod priségo.
 Eidschwur, *f.* Eid.
 Eierdottter, *m.* rumenják, žolčák, čermlák.
 Eierklar, *n.* bělak.

Eiertrebe, *m.* rakovica.
 Eierkuchen, *m.* Eieršmaly, *n.*
 cvrtje, jajčnik, oevirk.
 Eieršale, *f.* luskina, luščina.
 Eierstod, *m.* jajčnjak.
 Eifer, *m.* gorljivost, marljivost,
 iskrenost, vnetost, vatrenost;
 (Demüthung) prizadetje, pri-
 zadetek, prizadév, prizad-
 janje, skerb.
 Eiferig, *a.* gorljiv, marljiv,
 iskren, vnet, vatre; sker-
 ben, prizadéljiv.
 Eifern, *v. n.* plamtéti, goréti;
 skerbéti se, prizadévati sé,
 prizadéti si; (wetteifern) tek-
 mati; (eifersüchtig sein) ljubo-
 súmni.
 Eifersucht, *f.* ljubosúmnost, rév-
 nivost, ljubomórnost.
 Eifersüchtig, *a.* ljubosúmen, rév-
 nivén, ljubomóren.
 Eiförmig, *a.* podólglat, jajčast,
 navéznjen.
 Eigen, *a.* lasten, vlasten, vla-
 stit, sobstvéni; (besonder) po-
 seben, sosében, osobit;
 (wunderbar) čuden, čudovit;
 sich etwas — machen, prisvo-
 jiti od. prilástiti si kar; naučiti
 se česar.
 Eigenta, sich, *v. r.* vdati se,
 pristáti
 Eigendünkel, *m.* prevzétnost,
 ohólost.
 Eigendändig, *a.* vlastoróčen, z
 vlastno roko pisan.
 Eigenheit, *f.* posebnost, osobi-
 tost; vlastitost, svojstvo.
 Eigenliebe, *f.* samoljubje, se-
 bičnost. [bičen.
 Eigenliebend, *a.* samoljuben, se-

Eigenlob, *n.* samohvalje, samo-
 lástna hvála.
 Eigenmächtig, *a.* samovolén,
 svojovoljen, samovlásten.
 Eigennutz, *m.* samopáinnost, sa-
 moprid, samogólnost.
 Eigennützig, *a.* samopáinen, sa-
 mopriden, samogólnen.
 Eigens, *ad.* nalaš, navlašé, za-
 tegavóljo.
 Eigenschaft, *f.* lastnost, vlasti-
 tost, svojstvo; kakost, kak-
 šnost. [moglávost, terma.
 Eigensinn, *m.* svojoglávnost, ter-
 Eigensinnig, *a.* svojogláven, ter-
 mogláven, term, termast;
 — *e, m.* svojoglávník, svo-
 joglávnež.
 Eigenthum, *n.* vlást, lást, vlast-
 nina, lastnina, lastína, vla-
 stovina.
 Eigenthümer, *m.* vlastnik, last-
 nik; — *in, f.* vlastnica, last-
 nica.
 Eigenthümlich, *a.* lastovit, posé-
 ben, vlastit; — *feit, f.* lasto-
 vitost, posebnost, vlastitost.
 Eigenthumsrecht, *n.* vlastovitost,
 pravo vlastitosti, vlastníštvo.
 Eigentlich, *a.* pravi, pravičen,
 istinit; — *ad.* prav, po prav-
 vim, po pravici, vlasti.
 Eigenwille, *m.* svbjovólja, lastna
 volja. [novóljen.
 Eigenwillig, *a.* svojovoljen, last-
 Eignen, sich, *f.* Eignen, sich.
 Eiland, *n.* otók, ostróv.
 Eisenbothe, *m.* tekávnik, tekún,
 jadernik.
 Eise, *f.* hitrina, hitróst, spéh,
 berznóst, spéšnost, pospéšnost,
 urnost, naglost, spetje.

Eilen, v. n. hiteti, speti, spšiti se, pospšiti se, berziti, uriti se, žuriti se.

Eilend, a. hiter, spšen, pospšen, berz, berzen, jadern, uren, nagel.

Eilendö, ad. berz, hitro, jaderno, urno, na mah, na spš.

Eilf, num. najst, enajst, ednajst; — er, m. ednajšica; — erlei, a. ednajšteri; — fach, a. ednajšterni; — fältig, a. najsternat.

Eilfertig, a. uren, berzen, spšen; — feit, f. urnost, berzost, spšnost.

Eilfährig, a. enajstlšten, najst let star.

Eilfmal, ad. najstkrat, ednajstbart, najstputih.

Eilftel, n. najstina, najststerka. lenajsti.

Eilse, a. najsti, ednajsti.

Eilsthalb, ad. deset in pol.

Eilsten, ad. ednajsto, najsto.

Eilig, a. spšen, pospšen, berz, hiter; — ſt, a. kakor je hitro mogöce.

Eilmarsch, m. berzi hód, hitrostöp.

Eilwagen, m. berzovoz.

Eimer, m. vedro, oköv; (Brunnen-) cevta.

Ein, eine, ein (wird als Geschlechtswort nicht ausgedrückt; — num. jeden, eden, en, a, o; — pr. jeden, neki, nekdo, nekteri.

Einadern, v. a. zaorati.

Einander, ad. endrišgega, jeden družiga, med sebj, vzajemno, medjusobno; einer dem andern, eden družemu; auß — gehen, raziti se, žaksébe iti.

Einärnten, f. Einernten.

Einöschern, v. a. požgati, popaliti, posmoditi.

Einatmen, v. a. dihati, sopsti.

Einäugig, a. jednoök, öorav.

Einballen, Einballren, v. a. zaviti, zavijati.

Einbalsamiren, v. a. pomaziliriti, pomazati z dišéim oljem.

Einband, m. véz, vezilo, zveza, zvezba.

Einbegriffen, ad. mit —, skupej, v družtvu, zajedno s tim.

Einbeißen, v. a. nagristi, pokúšiti, vrdjati.

Einbeissen, v. a. vstrojiti, vpézati.

Einberichten, v. a. poročiti, dati na znanje, oglasiti.

Einbetteln, fiš, v. r. vberáçiti se, vlniti se.

Einbiegen, v. a. prigeniti, za-geniti, podgeniti; vpogniti, vkloniti.

Einbilden, fiš, v. r. misliti, vmisliti od. vmisljavati, domisljavati si; fiš etwas —, štimati se, ponositi se s öem.

Einbildung, f. domislik, misel, zdétje, dozdevék; štimánje, štimánost; domišlenöst.

Einbildungskraft, f. domisljava, vmisljava, obrazivost, domisljivost, namisljivost.

Einbinden, v. a. zvezati, svezati, zavézati.

Einblasen, v. a. vpihniti, vpihovati; ins Ohr —, šeptati, pošeptati.

Einblättern, a. jednolisten.

Einbläuen, v. a. zabiti, zabijati.

Einbrechen, v. a. razlomiti, prelomiti, raztèrti, razbiti; (ein

- Haub) podrěti, poděratí, razdrěti, porážiti, posditi; — v. n. zlomiti se, prelomiti se, razbiti se, zrušiti se; (mit Gewalt) vdrěti, predrěti, prelomiti, polomástiti se; (vom Feinde) zagnáti se, vpasti, napásti, napad storiti; (von der Zeit) nahájati, nastájati, nastópati, prihájati.
- Einbrennen, v. a. vřigati, vřigati, vsmoditi; (einbrühen) zapáriti; (schmelzen) zahělití, obělití, bělití, začíniti.
- Einbrennsuppe, f. požgána juha, požganica.
- Einbringen, v. a. vnesti, vnositi, vnašati; (Getreide) vspraviti, vpravljati; das Versäumte —, pomádo popráviti; (Gewinn bringen) doněsti, donašati, priněsti; einen Gefangenen —, vloviti zločina, (ersehen) pověrniti, povračati.
- Einbrochen, v. a. nadrobiti, vdrobiti, podrobiti; fig. prisólití komu.
- Einbruch, m. prelóm, predór, vlom, polomást; (des Feindes) vpád, napád; (der Nacht) mrák.
- Einbrühen, v. a. zaprážiti, popáriti
- Einbürgern, v. a. vdomiti, vdomáčiti, vměstiti, nasělití.
- Einbuße, f. zguba, zgubítek, kvár, vjima, škoda.
- Einbüßen, v. a. zgubiti, zgubo terpěti, na zgubi biti, škodo iměti; die Augen —, oslěpiti.
- Eincaffiren, v. a. pobráti, pobirati. |graditi.
- Einämmen, v. a. zajěziti, za-
- Einborren, v. n. vsušiti se, posušiti se, vsahniti.
- Einbrängen, sích, v. r. vřlačiti se, vsiliti se, vguječiti se, vřniti se.
- Einbrehen, v. a. zasúkati, zaviti; die Haare —, skodrati od. nakódrati lasjě.
- Einbringen, v. n. predrěti, prelomiti, prelomástiti; prebiti; auf einen —, na kogar vřniti, napásti kogar; sích — v. r. f. Einbrängen, sích.
- Einbruch, m. vtisek, vtis; fig. čút, čútjěnstvo. |vtiskati.
- Einbrüden, v. a. vtiskati, na-
- Einbrühen, v. a. vtisniti, vtiskati, noter potisniti; zabiti, * vdariti.
- Einengen, v. a. zavláčiti.
- Einert, num. jeden, eden, en.
- Einertlei, a. jednák, enák, jeden; jednoróden; es ist —, to je vse jedno; das ewige —, nesrámná čečkorija.
- Einertten, v. a. počěti, žeti, spraviti, spravljati; fig. zadobiti, dokopáti se (cesar).
- Einfach, a. enójn, enojnát, jednóten, nesostávljen, jedné, jednostáven, enoversten; fig. próst, pripróst; — heit, f. enójnost, enověrstnost; fig. prostóst, priprostóst.
- Einfädeln, v. a. vdeniti, vděti; eine Sache —, osnováti, vrediti, razrediti.
- Einfahren, v. n. vvoziti se, vpeljáti se; (im Bergwerk) spustiti se v rudnik.
- Einfahrt, f. vvožnja.
- Einfall, m. vpád, navál, návála;

- (Einfurz) razdór, predór, vdor, rozpád. (Gedanke) misel, ženj, domislik.
- Einfallen**, *v. n.* vpasti, vpadati, vpadnuti; (vom Feinde) vdreti, predreti, vpasti, navaliti, osuti; (einstürzen) razdréti se, vdreti se, rozpásti, sosúti se, zrušiti se, podréti se, razdirati se, rozpádati, rušiti se, sosúpati se; (sich erinnern) spomniti se, spoméniti; einem —, v glavo ob. na misel priti, domisliti se.
- Einfalt**, *f.* prostóta, priprostóst, norčavost.
- Einfältig**, *a.* próst, pripravst, norčav, bedálast.
- Einfaltspinsel**, *m.* bedák, budálo, cepec, kalín.
- Einfalten**, *v. a.* vzložiti, vskladati.
- Einfangen**, *v. a.* zasáčiti, vloviti; (mit einer Mauer) ograditi, obzidati.
- Einfassen**, *v. a.* (etwas mit etwas) ograditi, obiti, objáti; (mit einer Mauer) obzidati; (mit einem Saume) obróbiti, zaróbiti, obšiti; in Gold —, okováti v zlato, obložiti z alatom; (etwas in etwas) napólniti, pobásati, pográbiti; eine Flasche —, oplésti steklenico.
- Einfassung**, *f.* ograda; obrób, obšev; okóv, oblóga.
- Einfassen**, *v. a.* zapíliati.
- Einflechten**, *v. a.* namóčiti, namákati.
- Einfinden**, *sich*, *v. r.* znáji se, snúti se, soúti se; priti, dojtí.
- Einflechten**, *v. a.* zaplésti, vplesti, vpletati.
- Einflicken**, *v. a.* vsíti, vsívati, vstaviti, vkerpati; sich überall —, mészati se, vtíkati se v vse.
- Einfliegen**, *v. n.* vletéti.
- Einfließen**, *v. n.* vsteči, vstekati, teči (v kar); — lassen, oméniti, v misel vzeti.
- Einflößen**, *v. a.* vlti, vlijati, vlivati; *fig.* Muth —, ojunáčiti (kogar); vdahnuti (kar).
- Einfluß**, *m.* vtók, vstók; *fig.* upliv, móč, vteža; er hat viel len —, mnogo zamóre ob. veljá.
- Einflußreich**, *a.* upliven.
- Einflüßern**, *v. a.* príseptáti, pošeptáti. [zganjati.]
- Einfordern**, *v. a.* terjati; (Schulden)
- Einförmig**, *a.* jednoličen, jednosličen, jednák; — keit, *f.* jednoličenost, jednosličenost, jednákost.
- Einfressen**, *v. a.* vjedati, zajédati, vjésti; (Schimpf) preterpéti, preholéti.
- Einfrieren**, *v. n.* zamérmniti, vmerzniti. [včerstviti.]
- Einfrißten**, *v. a.* véversiti.
- Einfügen**, *v. a.* vložití, podložiti, podtekniti.
- Einfuhr**, *f.* vvoznja, uvóznja, dovoznja; — sein, *m.* dovoznina.
- Einführen**, *v. a.* privéati, dovésti, vvésti, dovoditi; einen Dieb —, vreči tata v tannico; (Noden) vvesti, vpeljáti.
- Einführung**, *f.* dovédenje, vvód; vpeljánje.

Einfüllen, v. a. naplniti; naliti.
 Einfurchen, v. a. zadržati:
 vcepiti.
 Einfüßig, a. jednonóg.
 Eingabe, f. prošnja; vloga,
 vlozba.
 Eingang, m. vhod; (Einführung)
 vvod, uvod, vpeljánje; er
 fand wenig —, malo so ga
 obrájali, malo so na njega
 pazili. [čétku, od kraja.
 Eingang, a. s početka, v za-
 Eingangszoll, m. vhodnina.
 Eingeben, v. a. dati, dájati;
 einem Gift —, zadáti komu;
 fig. vdabniti, nadáti.
 Eingebildet, a. zmišljen, vmišljen;
 dozdeven, prevzeten.
 Eingebogen, a. zvinjen, navinjen,
 veznjen; vlecnjen, sključen.
 Eingeboren, a. jedin, edin, edi-
 norójen; (im Lande geboren)
 domač, dománj; ein Eingeborner,
 m. rojak, deželák,
 domoródec.
 Eingedenk, a. pomljiv, pomnjiv,
 spomljiv; — sein, pomniti,
 spomniti se, spominjati se.
 Eingefallen, a. vpaden, vpadel;
 kumern, meriav, vlecnjen.
 Eingefleischt, a. vrojen, vrašen.
 Eingehen, v. n. vjiti, noter iti,
 vhoditi, vhajati; (einwilligen)
 pripustiti, privóliti, dovóliti;
 Zeitungen sind eingegangen,
 novine so prišle od. došle;
 eine Wette —, staviti se; (be-
 greifen) v glavo iti; (zu Grunde
 gehen) poginiti; (einstürzen)
 razvaliti se, razpásti; eine
 Gewohnheit — lassen, zapustiti
 od. opustiti navado.

Eingemachtes, n. začimba, jušád.
 Eingenommen, a. zavzét, pri-
 klónjen, prijáteln, vnét;
 für sich —, samoljuben;
 — heit, f. zavzétje, priklón-
 njenost. [naráven.
 Eingepflanzt, a. prirodjen, vrojen,
 Eingeschränkt, a. stisnjen, ob-
 méjen, ograničen; — leben,
 varéno od. pičlo živéti.
 Eingeschändet, f. Geschändet.
 Eingesieben, v. a. priznati, ob-
 státi, izpovedati.
 Eingeweide, n. drob, drobje,
 drobovina, čreva, črevje,
 oserčeje, utróba; — wurm, m.
 glista.
 Eingewurzelt, a. vkorénjen, vko-
 reninjen; zastáran, zarášen.
 Eingezogen, a. krotek, tib, zmi-
 ren; samóten; — heit, f.
 krotkóst, zmírnost, samóta,
 samótnost. [liti.
 Eingießen, v. a. viliti, vlivati, za-
 Eingraben, v. a. zakopáti, za-
 grébsti, pokopáti; (in Res-
 talle) vsekati, vrezati, vdolbsti,
 vdélati.
 Eingreifen, v. n. u. a. seči, se-
 gati, vseči, dirniti; in Ses-
 mandes Rechte —, segati, za-
 letávati se od. méšati se v
 družiga pravice; (als Räder)
 loviti se, zadévati se, vje-
 mati se. [zalét; lovljenje.
 Eingriff, m. seganje; zalétanje,
 Einguß, m. vlitje, vlitek, vliv,
 vlita rěč.
 Einhängen, v. a. zagrádití, ográdití.
 Einhängeln, v. a. zapéti, vpneti,
 vkopčati; sich —, zaplé-
 sti se.

Einšällig, *a.* jednoglásen; — *brit.*
f. jednoglásje.

Einšhalt, *m.* ovéra, zavéra, za-
préka, zaderžek, vstavba;
— *thún.* *f.* Einšhalten.

Einšhalten, *v. a.* ovréti, ovrérati,
zavréti, zapréčiti, zaderžati,
vstaviti; — *v. n.* prestáti,
zaderžati se; *im Neben* —,
premoškniti.

Einšhandeln, *v. a.* vteržiti, pri-
teržiti, vbarantáti.

Einšhändig, *a.* jednoróg.

Einšhändigen, *v. a.* izróčiti, iz-
poróčiti, v roke dati.

Einšhändigung, *f.* izróčba, izro-
čítva.

Einšhängen, *v. a.* obésiti v kar;
(*Thüren* *ic.*) nastávití, izbésiti.

Einšhauchen, *v. a.* vdihniti, vdi-
hováti, vdahniti, nadahniti.

Einšhauen, *v. a.* vsekati, zasé-
kati, zasaditi; (*im Kriege*)
mahati, kláti, sekati; (*Thüren,*
Fenster) razbiti, raztrápiti,
polomiti.

Einšheben, *v. a.* nastávití, izo-
bésiti, nasaditi (vrata).

Einšheften, *v. a.* pripelhniti, vpe-
hniti, vpneti.

Einšheimisch, *a.* domáč, dománj;
sich — *machen*, vdomáčiti se.

Einšheirathen, *sich*, *v. r.* príže-
niti se.

Einšheit, *f.* jedinka, edinka, jed-
nica, jednota; celótnost; —
lich, *a.* celóten.

Einšheizen, *v. a.* zanétiti, zakú-
riti, zapáliti.

Einšhelfen, *v. a.* pripomáhati,
dopomóci.

Einšhellig, *f.* Einšhällig.

Einšhemmen, *v. a.* zavréti, za-
vérati, zapréti.

Einšher, *ad.* sem, semle.

Einšhergehen, *v. n.* hoditi, iti;
dojti. ljézdití.

Einšherreiten, *v. n.* jezdití; pri-

Einšhertreten, *v. n.* koračiti, ko-
rakati.

Einšheßen, *v. a.* prinčítí k lovu.

Einšhohlen, *v. a.* dohitéti, dojti,
doséči; (*sammeln*) zbirati,
brati, skupljati, kupiti; *daß*
Berthumte —, zamúdo po-
právití; *Nachricht* —, poprá-
šati, razpítati, popítati.

Einšholung, *f.* dohit, doséga.

Einšhorn, *n.* jednoróg, inoróg.

Einšhufsig, *a.* jednokópiten.

Einšhüllen, *v. a.* zaviti, zavijati,
zamótati, zagerniti, zagri-
njati, odéti; zakriti.

Einšjagen, *v. a.* prinčítí od nau-
čítí na lov; vgnáti, vganjati,
vpoditi, vtérati; *einem* *einen*
Schrecken —, prestrášiti, pre-
plášiti kogar, v stráh priprav-
viti. ||létó star.

Einšjährig, *a.* jednoléten, edno

Einšig, *a.* edin, edinj, složen,
soglásen, enomiseln, zjedín-
jen; (*einzig*) jedin, sám; —
werden, složiti se, zjedíniti se,
pogoditi se.

Einšiger, *einige*, *einiger*, *pr.* nek-
teri, nekateri, neki, někóji;
několiko, někaj.

Einšigermassen, *ad.* někako, ně-
kakšno, někóljkó.

Einšigheit, *f.* jedinost, sloga, slo-
žnost, soglásje, zastópnost,
jedinstvo. |postávití.

Einšimpfen, *v. a.* vcépiti, osépence

Einkauf, m. nakúp, pokúp, kupenje.
 Einkaufen, v. a. kupiti, kupovati, nakupiti; sich —, kupiti si pohišstvo, naseliti se.
 Einkaufser, m. kupec; — in, f. kupčinja.
 Einfahrt, f. žlód, žlota.
 Einfahrt, f. odséda; gostivnica; prenočišče, prenočivališče.
 Einfahrt, v. n. odsésti, v gostiniti se.
 Einfallen, v. a. zabiti, zatrupiti, zaglózidati, zagójzdati.
 Einfällen, v. a. narézljati, narézati.
 Einfahrt, v. a. vreči v ječo, zapreti, vtamničiti.
 Einfitten, v. a. zalépati, zakeljiti, prilépati, prikeljiti.
 Einflagen, v. a. obtóžiti kogar zavolj česar.
 Einflammen, v. a. prišleniti; okróžiti; ein Wort —, okleniti besédo. [medméstje.
 Einflammerungseichen, n. oklépje.
 Einflang, m. soglásje, jedinstvo, skladnost, složnost. [lépiti.
 Einfließen, v. a. prilépati; za-
 Einfließen, v. a. obléči, obláčiti; fig. pristrojiti, nakitati.
 Einfließen, v. a. stisniti, priškreniti, vikerniti, vklupati.
 Einfließen, v. a. zavézati, zavozljati. [hati, zavariti.
 Einfließen, v. a. zakúhati, vku-
 Einkommen, v. n. vjiti; (Nuzen bringen) donositi, donášati, dohájati, dojtí, dohoditi; schriftlich —, podati od. predati prošnjo; dawider —, opréti se čemu.

Einkommen, n. dohódek; pre-
 jémek. [léstiti.
 Einkörpern, v. a. vtrupliti, vté-
 Einkriechen, v. n. vlesti, vlaziti.
 Einkünfte, pl. dohódkí, pre-
 jémki.
 Einladen, v. a. naložiti, nalá-
 gati, nakládati, natovóriti;
 einen —, povábiti, pozváti
 kogar. [ein, zavéin.
 Einladet, m. vabež, vabič, zov-
 Einladungsbrief, m. Einladungs-
 schreiben, n. povabilno pismo,
 pozivni list.
 Einlage, f. vloga, vlozba; (in
 ein Spiel) stava, stavba, stav-
 ka; (eines Briefes) dodátek,
 prilóga.
 Einlaß, m. vpustek, vpuščenje.
 Einlassen, v. a. vpustiti, vpu-
 šati, noter pustiti; sich — v.
 r. in etwas —, pustiti se od.
 méšati se v kar; das Tuch —,
 navlážiti sukno; mit einem —,
 družiti se, združiti se od.
 sprijáteliti se s kom.
 Einlaufen, v. n. vbéžati, vtéči
 noter; in den Hafen —, pri-
 plávati, prijádrati, pripel-
 jati se; (anlangen) dojtí, do-
 hájati, priti.
 Einläuten, v. a. ein Fest k. —,
 zvoniti na svetek, oglasiti
 praznik.
 Einlegen, v. a. vloziti, vlagati,
 vkladati; eine Fürbitte —, pro-
 siti; Schande mit etwas —,
 osramóčiti se; Ehre mit —,
 opošténiti se, opráti se; Res-
 ben —, saditi tersje; Fleisch
 —, osólití mesó; Waaren —,
 zložiti, zdévati blagó.

- Einleger, Einlegemeßer, *n.* britva.
 Einleimen, *v. a.* zalépati, prí-
 lépati; vkeljiti.
 Einleiten, *v. a.* vvoditi, uvoditi, vpeljati; počéti; razpo-
 réditii, razréditii.
 Einleitung, *f.* vvód, uvód; (in
 Geschäften) počétek, počétje.
 Einleiten, *v. a.* napráviti, zgo-
 tóviti; ein verrenktes Glied —,
 zvinjen ud poravnati; auf den
 rechten Weg —, zaverniti,
 završati. [pohirati.
 Einlesen, *v. a.* zbirati, zbrati.
 Einleuchten, *v. n.* fig. jasno,
 očevidno, bistro od. bélo-
 dáno biti.
 Einleuchtend, *a.* jasen, očevi-
 den, bister, bélodán.
 Einliefern, *v. a.* izročiti, izdá-
 ti, predáti. [éilo, predája.
 Einlieferung, *f.* izročba, izro-
 čenie.
 Einlogiren, *v. a.* vdomiti, vhi-
 šati, nastániti; — *v. n.* vdo-
 miti se.
 Einlösen, *v. a.* odkúpiti, izkú-
 piti, réšiti.
 Einlöthen, *v. a.* privariti, za-
 variti.
 Einmachen, *v. a.* vdélati, za-
 délati; (in Papier) zaviti, za-
 gerniti; Fleisch —, vsoliti,
 osóliti; Teig —, vmésiti, za-
 mésiti.
 Einmal, *ad.* jedenkrat, enkrat,
 edenbart, jedenput; (einft)
 nekđaj, négdaj, négda; nicht
 —, je enkrat ne; auf —, na
 enkrat, v enbart, vnaglo,
 nagloma; einfür —, za vselej.
 Einmaleins, *n.* počtévna tabli-
 ca, počtévnicka, počtévanka.
- Einmalig, *a.* enkrátén, eno-
 bártén. [(človéka.)
 Einmännlich, *ad.* za ednega
 Einmarsch, *m.* vshod, pribod.
 Einmarschiren, *v. n.* vshajati,
 noter iti.
 Einmastig, *ad.* na jedno jadro.
 Einmauern, *v. a.* zazidati; ob-
 zidati, zagraditi.
 Einmengen, Einmischen, *v. a.*
 primésati, vmésati, zamé-
 šati, vpletati; sich —, *v. r.*
 mésati se, vtikati se.
 Einmieten, *v. a.* vdomiti, na-
 stániti; sich —, *v. r.* vdo-
 miti se, nastániti se.
 Einmummeln, *v. a.* zamótati, za-
 kopati, zaviti.
 Einmünzen, *v. a.* skováti v dnár.
 Einmüthig, *a.* jednoglásen, jed-
 nodušén, složen, skláden;
 —feit, *f.* jednoglásnost, jed-
 nodušnost, složnost, sklád-
 nost, sklád. [všiti.
 Einnähen, *v. a.* zašiti, zašívati,
 Einnahme, *f.* vzetje, osvójenje,
 predobitje; (des Geldes) do-
 hódek, prejémeck.
 Einnehmen, *v. a.* vzeti, vze-
 mati, prijéti; (feste Plätze) osvó-
 jiti si, obládati, vzeti, pre-
 dobíti; Mahlzeit —, obéd-
 vati; Mittagsmahl —, juži-
 nati; Abendmahl —, večér-
 jati; Pfaß —, izpólniti, po-
 sésti, povzéti; das Herz —,
 predobíti, prikúpiti si, obájati
 serce. [den, prijéten.
 Einnehmend, *a.* zanimiv, vgo-
 Einnehmer, *m.* prijémeck; po-
 biráč. [térđiti.
 Einnetzen, *v. a.* prikleniti, pri-

Einnisten, *siĉ*, v. r. vgnjezditi se, vgnezditi se, zaplóditi se, zaređiti se, zarajati se, vkoreniti se.

Einnóthigen, v. a. vsiliti.

Einnóðe, *f.* pušćava, pušćoba, pušća, pustina, pustinja, pušćota.

Einnóðrig, *a.* jednóuh.

Einnpacfen, v. a. vtvóriti, vložit, vkladati; (in Stroh, Papier) zaviti, zamótati; (Schweigen) molčati.

Einnpählen, v. a. obkoljiti.

Einnpáren, v. a. pripisati k fari.

Einnpflanzen, v. a. zasaditi, vsaditi; fig. zasaditi, vkoreniniti; eingepflanzter Haß, vkorenjena od. zastarana jeza.

Einnpflanzen, v. a. zaorati, poortiti, zaraliti.

Einnpflöpfen, v. a. vcěpiti.

Einnpündig, *a.* enfunten, en funt težak.

Einnpöchen, v. a. zasmóliti.

Einnpöckeln, v. a. vsoliti, presoliti.

Einnprägen, v. a. fig. vtisniti v serdce; zabiti v glavo, zapómniti si. [sniti, vpneti.

Einnpressen, v. a. stisniti, vtisniti.

Einnprägen, v. a. vtolći, vmlauti. [vdomiti.

Einquartieren, v. a. nastániti.

Einquetschen, v. a. vgnjećiti, vkljupati.

Eintammen, Eintammeln, v. a. zabiti, zatólći.

Eintäumen, v. a. posprávit, spraviti; (ordnen) razpolóžiti; (weisen) odstópiti od. dati mjesto; (zugestehen) dopustiti,

dovoliti; die Möbeln —, razrediti od. razstaviti pohiše.

Eintrechnen, v. a. zaraćuniti, zarajtati.

Eintrede, *f.* vgovor, protuba, prigovor, protigovor, zgovor.

Eintreden, v. a. nagovarjati, prigovarjati, nagovoriti; (in die Rede fallen) v besedo skakati od. segati; siĉ niĉts — lassen, nič ne poslušati.

Eintreiben, v. a. vtréti, natréti, namázati; (Brod) nadrobiti, podrobiti. [podati.

Eintreichen, v. a. vložit, dati.

Eintreiben, v. a. vverstiti, uvéristiti, vrediti, vredovati.

Eintreiben, v. a. vtérgati, natergati, raztergati; (ein Haus) podréti, poderati, razrušiti, razdjati, razóriti; — v. a. raztergati se; rancěpiti se, pokniti; fig. (von Mißbräuchen) zaplóditi se, razširiti se, razplóditi se. [niti.

Eintreffen, v. a. uviniti, speh.

Eintrennen, v. a. razbiti, predréti, razlomiti.

Eintichten, v. a. (ein Glied) vrvnati, vvezati; (ordnen) vrvnati, razrediti, napraviti; siĉ wornach —, ravnati se po čem; siĉ im Hause —, kupiti si hišno spravo.

Eintichtung, *f.* vrvnánje, vrvnáva, nápráva, naredba, urédba, náprávek; (für das Zimmer) pohiše, klošnja, šara.

Eintreiben, v. a. zapáhniti.

Eintritt, *m.* vjezd. [vétí.

Eintrossen, v. a. zarjavéti, vrja-

- Einrücken, v. a. (eine Zeile) navnoter premakniti; — v. n. priti, prihajati; (in einer andern Stelle) naslédbati, nastópiti, prevzeti (službo družiga).
- Einrühren, v. a. vmésati, zamésati; primésati.
- Einse, num. jedno, edno, eno; noch —, še enkrat, še nekaj; in einem fort, neprenéhama, venomér, neprestáno; — sein, — werden, pogoditi se, zjedíniti se.
- Einsoat, f. vsetva, vsetev, vsév.
- Ein säen, v. a. vsejati, vsjati.
- Ein salben, v. a. pomázati, namázati.
- Ein salzen, v. a. osóliti, vsoliti.
- Ein sam, a. samóten, samšen, sám; — ad. na samim od. samótnim.
- Ein samkeit, f. samóta, samóča, samótnost, samija.
- Ein sammeln, v. a. brati, pobirati, zbirati, skupljati, (Schulden) zganjati.
- Ein saß, m. stava, stavba, stavka, vstava; vloga, zalóga, zastáva.
- Ein säuern, v. a. zakisati, okisati, pokisati.
- Ein saugen, v. a. posérkati, posérkniti, popiti, serkati, pititi; (Muttermilch) pocexáti, cezati. [obróbiti]
- Ein säumen, v. a. zaróbiti.
- Ein schaffen, v. a. medméstiti, medstáviti.
- Ein schärfen, v. a. naročiti oestro, zabiti v glavo; zapréti, zagroziti.
- Ein scharren, v. a. zagrébsti, pogrébsti, zakopáti.
- Ein schenken, v. a. natočiti, natákati, naliti, nalijati. [právit].
- Ein schicken, v. a. posláti; od-
- Ein schieben, v. a. vpotisniti, vriniti; (einhalten) medvréči, medstáviti; Brod in den Ofen —, hlebe vsajati ob, vsaditi. [stávek]
- Ein schießen, a. medmétek, med-
- Ein schießen, v. a. Brod in den Ofen —, hlebe vsajati ob, vsaditi; (entzweischießen) prestreliti, razstreliti; sich —, vaditi se v streljanju ob, naváditi se.
- Ein schiffen, v. a. na ladjo spraviti; sich —, v. r. na ladjo se podáti.
- Ein sichten, v. a. zakláti.
- Ein schlafen, v. n. zaspáti; zadrémáti; (von Gliedern) oterpniti, odrevenéti, preméti, oblésenéti.
- Ein schlafen, v. a. vspati, vspavati, vspanékati.
- Ein schlag, m. (eines Briefes) dodátek, prilóga; (Umschlag) zavitek, zavój; (im Rassen) zagib, pogib; (bei den Wählern) votek; (im Wein) dušek; (Rath) svet, sovet.
- Ein schlagen, v. a. zabiti, zabijati, zatóléti, zatrúpniti; (bei Weibern) vtkati, votek pritkati; (entzweischlagen) razbiti, prebiti, raztrúpniti; (in Pader) zavíti, zamótati; (den Weg) úi, odíti, nagnúti se (po čem); (ein Kleid) zagi-biti; — v. n. (vom Blig) vdariti,

trešiti, tresniti; (als Zeichen der Einwilligung) v roko seči, roko dati; in Jemand's Hand —, tikati se česar, segati do česar, spadati v kar; (gelingen) po volji iti.

Einschleichen, *fič*, *v. r.* vkrasti se, podkrasti se, vlesti se.

Einschließen, *v. a.* zapreči, zatvoriti, zakleniti; (umringen) obkóljiti, obdati, obleči, opásati, einen Brief —, priložiti, pridjati, dodati; (mit in etwas) privzeti.

Einschließlich, *ad.* priloženo, stim vréd.

Einschlucken, *v. a.* pogoltniti, požreti, požirati.

Einschlummern, *v. n.* zadržmati.

Einschlürfen, *v. a.* posérkati, nahlopiti se.

Einschluss, *m.* priloga, dodatek; medstavje, medmestje; (predklep; zaklep) mit —, s... vréd.

Einschmelzen, *fič*, *v. r.* vli-zati se, vlizniti se, priklopiti se.

Einschmelzen, *v. a.* raztopiti, razpústiti, razpláviti.

Einschmieden, *v. a.* okováti.

Einschmieren, *v. a.* namázati, zamázati.

Einschmugen, *v. a.* omázati, ogèrditi; onečéditi. [péti.

Einschnallen, *v. a.* zakópcati, za-

Einschneiden, *v. a.* zarézati, narézati; zakrójiti, nakrízati.

Einschneidig, *a.* v enim rézom.

Einschnitt, *m.* zaréz, zaréza, rez; zakrój; (an Säulen) iléb, brazda, ilód.

Einschnüren, *v. a.* zasrédkati, zasnórati.

Einschoppen, *v. a.* vgatiti.

Einschöpfen, *v. a.* zajeti, zaje-mati, črepáti, načrepáti.

Einschränken, *v. a.* zagradi-ti, obúzdati, zadjzdati, prikrá-titi, oméjiti, ograničítiti; *fič* —, *v. r.* stisniti se, priter-gati si (kej).

Einschränkung, *f.* zagrája, obúz-danje, prikrátenje, omejitva, ograničenje. [zaskerniti.

Einschrauben, *v. a.* vvintati,

Einschreibebüch, *f.* vpisnina.

Einschreiben, *v. a.* zapisati, vpi-sati; zabiljéžiti, zaznamiti.

Einschreibung, *f.* zapísanje, vpisba; zaznámba.

Einschreiten, *v. n.* méšati se (v kar).

Einschrumpfen, *v. n.* skerčiti se, skljúčiti se; zgerbáčiti se; stisniti se. [métek.

Einschub, *m.* medstavék, med-

Einschuss, *m.* votek.

Einschütten, *v. a.* vsuti, vsípati; (eine Flüssigkeit) vli-ti, vlivati.

Einschwärzen, *v. a.* začèrniti, očèrniti; zamázati; Baaren —, blago podkrásti, vpotúhati.

Einschwärzen, *v. a.* nagovárjati, prigovárjati. [posvétiti.

Einssegnen, *v. a.* blagoslóviti;

Einssegnung, *f.* blagoslów, bla-goslóvlenje; posvéčenje.

Einssehen, *v. a.* spreviditi, pre-glédati; spoznáti, razúmniti, razpoznáti, uviditi.

Einsseiten, *v. a.* zamjiliti, namjiliti.

Einsseitig, *a.* jednostrán, pri-strán; gerbat; — keit, *f.* jed-nostránost, pristránost.

Einfenden, v. a. poslati.

Einfenfen, v. a. vtóniti, potóniti, potopiti; povaliti, položiti, pológati (tersje).

Einfser, m. jednica, enklja.

Einfsetzen, v. a. vsaditi, zasaditi, saditi, vsajati; (verfesen) zastáviti, založiti; (bestimmen) postaviti, napraviti odréditi; (in die Lotterie) staviti, zastáviti; sich —, sestí od. vsestí se na vóz.

Einsicht, f. razgléd, pregléd, razvid, sprevid, previdnost; sig. znanje, poznanje; darin hat er wenig —, o tom se malo razúmi; nach meiner —, po mojih mislih.

Einsichtsvoll, a. razúmen, histroumen, pameten, spreviden. [nisče, pušavnija.

Einsiedelei, f. pustinja, pušav-

Einsiedler, m. pušavnik, pustinjač, samotnik; — in, f. pušávnic, samotnica.

Einsiedlerhütte, f. pustínska bajta, pušávniža.

Einsiedlerisch, a. pustínski, pušáven, samotén.

Einsiegeln, v. a. zapečátiti.

Einsingen, v. a. s pévanjem zaribati.

Einsinken, v. n. pogréniti se, vdreti se; potóniti se, potopiti se.

Einsitzen, v. n. sestí (v kar).

Einsitzig, a. z ednim sedálom, za jedno osóbo.

Einspannen, v. a. natégniti, napéti; raztégniti, rozpéti; Pferde —, vpreči, napreči od. vpregati konje.

Einspanner, m. vóz z enim konjem.

Einspannig, a. za ednega konja; z ednim konjem.

Einsperren, v. a. zapréti, zapirati, zatvóriti; das Rad —, zavréti, zavérati.

Einspinnen, v. a. zaprésiti, preprésiti; sich —, zaviti se, zaprésiti se.

Einsprechen, v. a. RUTH —, podbuditi, osérčiti, vjunáčiti, serce délati, podbújati; (widersprechen) proti govoriti, v básedo seči; bei Jemanden —, obiskáti kogar, v gostiti se pri komur.

Einsprengen, v. a. poškropiti, pokropiti, škropiti, poškropljáti; die Thüre —, prelómíti, polomástiti od. razbiti dveri.

Einspringen, v. n. noter skočiti.

Einspringen, v. n. pošterkati, vderškati.

Einspruch, m. protinba, vpor, odpór; — thun, vpreti se, vpirati se, protiviti se.

Einst, ad. někdej, někđaj, negda, někad, někada.

Einstallen, v. a. vbhleviti.

Einstämmig, a. jednosteblén, z enim stebíam od. deblam.

Einstampfen, v. a. vphati, zapháti, zateptáti; zabiti, zadržati. [rök.

Einstand, m. nastóp službe; po-

Einstechen, v. a. vpehniti, vbosti, zabósti, zabádati; (in der Karte) vbíti; (Figuren in etwas) vdolbsti, vdélati, vdletiti, zarézati.

- Einfachen**, *v. a.* vtakniti, vtakniti; zabósti; (inš Gefängniß) zapřeti, posaditi; den Schimpf —, preněsti sramóto.
- Einfachen**, *v. a.* stopiti v službo, nastópati službo; dober stati, porok biti. [podkrásti se.
- Einfachen**, *sich*, *v. r.* vkrásti se.
- Einfachen**, *v. n.* sestí ob. stopiti noter; vlesti, vlaziti.
- Einfachen**, *v. a.* vstaviti; (unterlassen) ostáviti, prepustiti, prejenjati, odložiti, odlagati; *sich* —, priti, prikázati se; pokazati se.
- Einfach**, *a.* někđanj, někđášen, někđanj, někđášen.
- Einfach**, *v. n.* soglásiti se, soglásati se, skladati se, složití se; (beispieltchen) privóliti, prav dati, podšřiti.
- Einfach**, *a.* soglášen, jednoglášen, jednodušien, složen; — *heit*, *f.* soglásje, jednodušnost, složnost.
- Einfachen**, *v. a.* zamázati, zagatiti, zagačati.
- Einfachen**, *v. a.* vpehniti, zabósti, poriniti, vdregniti; (einen Pfahl in die Erde) zabiti, zatřpiti; (Thüren, Fenster) razbiti, pobiti, potřpiti; *sich* einen Splitter —, napehniti se, zariniti si tern.
- Einfachen**, *v. a.* namázati, pomázati; (Gold) pográbiti, zagrábiti.
- Einfachen**, *v. a.* nasúti, nasi-pati, posipati; Streu —, stlati, nastlati, nastiljati.
- Einfachen**, *v. n.* naučiti se, přiučiti se.
- Einsturz**, *m.* razsip, posip, razpás, razvál, razdór, sip, zdor.
- Einstürzen**, *v. n.* razsúti se, razsipati se, razpásti, razvaliti se, razrúšiti se, sosúti se, zderati se.
- Einstweilen**, *ad.* tečas, tačas, medtem, za vrěme.
- Einstweilig**, *a.* začášen, načášen, privřemen, tačasen.
- Einfach**, *v. a.* ováljati, pováljati, zamázati. [zlóžen.
- Einfach**, *a.* jednosložen, eno-
- Einfach**, *a.* jednodněven.
- Eintauschen**, *v. a.* pomóčiti, namóčiti, pomákati.
- Eintauschen**, *v. a.* zaměnití, vměnití, zaměnjati.
- Einteilen**, *v. a.* rozděliti, razrediti, odděliti.
- Eintun**, *v. n.* noter djati; (einsperren) zapřeti, zapírati.
- Eintönig**, *a.* jednoglášen.
- Eintucht**, *f.* sloga, složnost, jedinstvo, porazúmnost, skladnost, zastópnost, svornost, sprava.
- Eintüchtig**, *a.* složen, jediný, skláden, zastópen, svoren, spraven.
- Eintug**, *m.* (Schaden) škoda, vjima, kvár, šteta; (bei den Webern) votek, vutek; einer Sache — thun, škodvati od. škoditi komu.
- Eintugen**, *v. a.* vnesti, vnositi, vnašati; (Rugen bringen) donositi, donášati; inš Buch —, zapsíati; zaračúniti; (bei den Webern) vikati, zatkáti.
- Eintüchtig**, *a.* koristen, hasnovit, hasljiv.

- Eintreffen**, *v. n.* an einem Orte
 —, doji, dospéti; (zusam-
 mensimmen) soglásiti se, so-
 glásati se; (in Erfüllung ge-
 hen) zgoditi se, dogoditi se,
 izpólniti se, iziti se, nastópi-
 ti.
Eintreiben, *v. a.* vgnati, vzgan-
 jati, vgnati, vspoditi, vspo-
 jati; **Seld**—, zganjati, pobí-
 rati, terjati; einen Pfahl —,
 zabiti, zasaditi kol.
Eintreten, *v. n.* vstopiti, noter
 stopiti; (als ein Zeitpunkt) na-
 stópi, nastáti; prigoditi se;
 — *v. a.* tlačiti, teptáti, za-
 tlačiti; (entweder treten) razbiti,
 razteptáti, raztlačiti. [jati.
Eintrichten, *v. a.* fig. viliti, vli-
 ciniti.
Eintritt, *m.* vstóp, vshod; na-
 stóp; počétek, začétek, pri-
 čétek.
Eintrocknen, *v. n.* vasaubiti,
 vsušiti se, posušiti se.
Eintrörren, *v. a.* nakapati,
 nakápljati.
Eintunfen, *v. a.* pomóčiti.
Einüben, *v. a.* uváditi, navá-
 diti, uvčebati, zuriti.
Einverleiben, *v. a.* pridružiti,
 vdružiti, prispójati, zjed-
 niti.
Einverständnis, *n.* porazúmljenje,
 soglásje; in gutem —, v miru
 ob. zastópnosti.
Einversprechen, *sich*, *v. r.* porazú-
 miti se; dogovoriti se.
Einwachsen, *v. n.* vrasiti, pri-
 rásti, vrašati.
Einwägen, *v. a.* odmériti, od-
 mējati, odtēhtati.
Einwand, *f.* Einwendung
Einwandern, *v. n.* vselití se,

nastániti se, obljudovítiti
 (kar).

Einwärts, *ad.* navnóter, vno-
 ter, vžnoter; — geben, šan-
 tati, vkleknjeno hoditi.

Einwässern, *v. a.* premóčiti,
 namóčiti, zamóčiti, zamá-
 kati.

Einwässerung, *f.* namóka, za-
 móka, zamáka. [plésti.

Einweben, *v. a.* vtkáti; fig. za-

Einwechseln, *v. a.* zaméniti, za-
 mēnjati, vmēnjati, mēniti.

Einwechselung, *f.* zamēna, mē-
 nitha. [vlážití.

Einweichen, *v. a.* namóčiti, na-

Einweihen, *v. a.* posvéčiti; bla-
 gosloviti. [goslóvljenje.

Einweihung, *f.* posvéčenje; bla-

Einweisen, *v. a.* uvóčiti, vmē-
 stiti.

Einwenden, *v. a.* vgovárjati,
 prigovárjati, vgovoriti, vpé-
 rati se, proti govoriti.

Einwendung, *f.* vgovor, pri-
 góvor, vpor.

Einwerfen, *v. a.* metati, lučati,
 vreči (v kar); (zerstóren)
 razbiti, razmetáti; (Einwürfe
 machen) vgovárjati, prigo-
 várjati, prikárjati.

Einwickeln, *v. a.* zaviti, ovíti,
 ovijati; (ein Kind) poviti,
 povijati. [bati.

Einwiegeln, *v. a.* zazibati, vzi-

Einwilligen, *v. n.* dovóliti, pri-
 vóliti. [jati.

Einwinkeln, *v. a.* poviti, povi-

Einwirken, *v. n.* segati, seči,
 dotikati se, včiniti, stegati
 se; — *v. a.* vtkáti.

Einwohner, *m.* osebnik, gostác,

- osibenik, prebivavec; — in, f. osébnica, gostja, osibenica. [vor, odpór.
- Einwurf, m. vgovor, prigó-
Einwurfeln, v. n. vkoreniti se, vkoreniniti se, zakoreniniti se.
- Einwärts, v. a. odštéti, odbrojiti; pristéti, priračúniti, zaračúniti.
- Einwärts, v. a. natóčiti, natakati, začépati.
- Einwärts, v. a. ograditi, zagradiť, s plotam obdátí.
- Einwärts, f. ograda, ográja, plót.
- Einwärts, v. a. narisati; zaznamiti, zabilježiti, zapisati.
- Einwärts, a. posamésen, sám; samóten, sakséhen; — ad. posébej, po samim, samótež.
- Einwärts, ad. posámieč, samótež, samši.
- Einwärts, v. a. (einen Faden) vdeti, vdeniti; jemanden —, zapréti, zatvóriti; die Besáhlung —, pomsnjáti plačo; Güter —, imánje vzeti od otéti; Kundschaft —, izpitati, zbarati; der Schwamm zieht das Wasser ein, goba vodo píje.
- Einwärts, a. jedin, sám; — und allein, samó, lépo samó.
- Einwärts, m. vñód, príhód.
- Einwärts, v. a. zatísnuti.
- Eis, n. léd; — s, a. leden, ledovit. [derkelca, derča.
- Eisbahn, f. tír, ledéna gáz.
- Eisberg, m. gora ledéna, snežnik.
- Eisbock, m. kozáča. [jati léd.
- Eisen, v. a. sekati léd, pobi-
- Eisen, n. želézo, gvozdje; (Fesseln) želézje, pote, spone, okóvi.
- Eisens, n. želézni, gvozdéni.
- Eisenbahn, f. želéznicá, želézna césta.
- Eisenbahnarbeiter, m. želézno-céstnik, želéznočar.
- Eisenbergwerk, n. železna ruda ob rudnik.
- Eisenbrath, m. želézno svilo.
- Eisenerz, n. želézna ruda.
- Eisenfeil, n. želézni opilki.
- Eisengrau, a. siv kot želézo.
- Eisengrube, f. Eisenbergwerk.
- Eisenhaltig, a. železovit, gvozdénit. [pláví, sužina.
- Eisenhammer, m. bat želézni;
- Eisenhandel, m. terítvo z želézjem, železništvo.
- Eisenhändler, m. želéznikar.
- Eisenhandlung, f. železnišnica.
- Eisenhut, m. oměj, urájnicá.
- Eisenschimmel, m. sirast konj.
- Eisenschloß, f. ilindrá, plena.
- Eisenschmied, m. kováč; — in, f. kováčica.
- Eisenschmiede, f. kováčnica.
- Eisenstange, pl. želézni odpilki.
- Eisenstange, f. róš.
- Eisenwaare, f. želézje, gvozdje.
- Eisenwerk, n. železnina, gvozdénina; pláví.
- Eisern, a. želézen, gvozdén, (hartberzig) okruiten, nevsnílen; tverd [thropáta.
- Eisfeld, n. ledenina, ledéna
- Eisgang, m. sróz.
- Eisgrau, a. ser, šéd.
- Eisgrube, f. lednják, lednicá.
- Eishalt, a. studén, ledén, leden, ledostúden.

Eisteller, *f.* Eišgrube.
 Eisloch, *n.* lavra.
 Eismeer, *n.* ledéno morje, zmerzlo morje.
 Eišhülle, *f.* kora, ploša ledéna, ledóvje.
 Eišschuh, *f.* Šchlittschuh.
 Eišstoss, *f.* Eišhülle.
 Eišvogel, *m.* zimoródek.
 Eišzacken, Eišzapfen, *m.* ledénka, krunecel, živengel, krunec.
 Eitel, *a.* nečimern, prazen, ničéten; (eingebildet) óhol, nadút, — krit, *f.* nečimernost, praznósti, ohólost, nadútost. [lád, ognójna.
 Eiter, *m.* gnój, gnjila, gnjiteiterbeule, *f.* vréd, gnojavica, tvór.
 Eiterig, *a.* gnojen, zagnójen, vredast, tvorast, ognójen.
 Eitern, *v.* *n.* gnojiti se, zagnójiti se, pribirati se.
 Eiternessel, *f.* sitna kopriva.
 Eiterstoch, *m.* steržen.
 Emeiß, *n.* hělak; — stoff, *m.* hěljákec.
 Efel, *m.* gnús, gnjús, stúd, gnusóba, skernóba, ostúda, merz, gáb; rinen — vor etwas haben, gnjusiti se, gabiti se, studiti se; merzěti.
 Efel, Efelhaft, Efelig, *a.* gnjusen, gnusljiv, merzek, gabljiv, zopern, skernóben.
 Efein, *fich*, *v.* *r.* studiti se, gnjusiti se, gabiti se, merziti se, pristúdititi se.
 Efelname, *m.* pogěrдно imé.
 Efelge, *f.* pastirska popěvka.
 Elasticität, *f.* vlačivost, pruživost, elastičnost.

Elastisch, *a.* vlačiv, pruživ.
 Eibogen, *m.* laket, loket, komólc.
 Electricität, *f.* električnost.
 Elektrisch, *a.* električen, elektriški.
 Elektrisieren, *v.* *a.* elektrisirati.
 Elektrifirmaſchine, *f.* električen stroj, električnica.
 Element, *n.* živelj, pervina; (Anfangsgründe) počětki.
 Elementarisch, *a.* elementárski, počěten.
 Elen, Elenbthier, *n.* lós, aleén.
 Elenb, *n.* rěva, rěvčína, rěvnósti, nevólja, sroščína, naldóga, muka; (Verweisung) pregnánstvo.
 Elephant, *m.* slón. [lokósti.
 Elfenbein, *n.* slonova kósti, hě-Elfenbeinern, *a.* slonkóstěn, iz slonove kósti. [komólc.
 Elle, *f.* vatel, práč, laket, Eulpe, *f.* oglina, kolobár.
 Elision, *f.* pogólt. [sramsá.
 Eisen, Eisenbaum, *m.* čremsa, Eiser, *f.* sraka, svraka.
 Eitern, *pl.* stariši.
 Emanzipiren, *v.* *a.* vslobodnjáčiti, osvoboditi.
 Emigrant, *m.* izselník, izselovávec, selník. [sokósti.
 Eminenz, *f.* prevzvišenósti, vi-Emmerling, *m.* sternád, sternádka.
 Empfang, *m.* sprejém, sprejětje, sprejémek; prijém, prijětje, dobít, dobítje, prijemnína.
 Empfangen, *v.* *a.* sprejěti, sprejěmati; (eine Sache) prijěti, dobíti; — *v.* *n.* spočěti.

- Empfänger, m. prejemnik; — in, f. prejemnica.
- Empfänglich, a. sposoben, pripraven, goden, . dovzeten; — keit, f. sposobnost, pripravnost, godnost, dovzetnost. lčetek.
- Empfangnis, f. spočetje, spo-
- Empfangsbria, m. prejemni list.
- Empfehlen, v. n. priporočiti, priporočovati, poročiti; ich empfehle mich; z Bogam, srčno (im Wegegehen).
- Empfehlung, f. priporočilo, priporoka, priporočitva.
- Empfehlungsbrief, m. — schreiben, n. priporočivno pismo.
- Empfindbar, a. čutljiv, občuten; — keit, f. čutljivost, občutnost. lstvovavnost.
- Empfinderei, f. čutljivstvo, čuv-
- Empfindeln, v. n. čutljiviti, čuvstvovati.
- Empfinden, v. a. čutiti, občutiti; übel —, za zlo vzeti od. iméti.
- Empfindlich, a. čutljiv, naglojezen; — keit, f. čutljivost, nagla jeza; empfindlich strafen, oostro kazniti.
- Empfindsam, a. občuten, nježen; — keit, f. občutnost, nježnost.
- Empfindung, f. čut, čuvstvo, čutenje, čutjénstvo, čutnost, občut, občútek, občútlej.
- Empfindungsloß, a. brezčuten, brezčutljiv; — igkeit, bezčútje, brezčútnost, brezčutljivost.
- Empfindungsvermögen, n. čutljivost, občutljivost.
- Empfindungswort, n. klicávka, medmet.
- Empor, ad. gor, gori, navzgor, kviško, nakviško, verh. v viß; — heben, povzdigniti, vzdigniti. lvaliče.
- Emporsteigen, v. n. valiti se kviško, vzdigniti se.
- Emporen, v. a. spuntati, pobúntiti, podkúntati; sich —, v. r. spuntati se, vstaviti se, zoperstaviti se, spuntáriti se, pobúntiti se; (erzürnen) razkáčiti, raztogotiti, razsérditi.
- Empörend, a. puntárski, strážen, grozen, strahovit.
- Empörer, m. puntár, bun-tóvnik, vstajnik.
- Empöreriß, f. Aufrühereriß.
- Empörung, f. Aufruhr.
- Empsig, a. marljiv, maren, dělávén, priden; — keit, f. marljivost, marnost, dělávénost, pridnost.
- Ende, n. kraj; konec, končína; sverha, izid, sverjétek; zu — bringen, končáti, dokončáti, sveršiti; zu — gehen, iztékati se, potékati.
- Enden, Endigen, v. a. končáti, dokončáti, sveršiti, dovéršiti, dognáti; — v. n. končáti se, dokončáti se, konec vzeti od. jemáti; (aufbóren) henjati, jenjati; (sterben) vmréti.
- Endlich, a. končen, dokončen, časén; posledénj, skra-

- jen, zadnji; — *ad.* zadnič, slednjič, naposléd, poslédnjič, naposlédnjič, najposlije, usled.
- Endlichkeit**, *f.* končnosť, časnosť, minútje, minulost.
- Endlos**, *a.* neskončen, bezkončen, večovit.
- Endlosigkeit**, *f.* neskončenost, bezkončenost, večovitost.
- Endreim**, *m.* soglasje.
- Endschaft**, *f.* konec, dokončanje, sverha.
- Endschluß**, *m.* sverha. [covka.
- Endstube**, *f.* končnica, končnica.
- Endung**, *f.* padež, sklon.
- Endursache**, *f.* glavni vzrok.
- Endurtheil**, *n.* slednja razsodba.
- Endzweck**, *m.* cilj, sverha, naméra.
- Engagement**, *n.* najemina.
- Engagiren**, *v. a.* najeti, najemati; *sich* — *v. r.* najeti se.
- Engbrüstig**, *a.* sipljiv, tesnoseren, zadusen, ozkopersen; — *feit*, *f.* sipljivost, tesnoserenost, zadusnost, ozkopersnost.
- Enge**, *a.* ozek, tesen.
- Enge**, *f.* ožina, ozkoča, tesnost, tesnoba, tesnota, tesnoca; (Engpaß) klanec, tesnina, sotilje.
- Engel**, *m.* angelj, angel.
- Engel**, *a.* angelski.
- Engelrein**, *a.* čist kot angelj, prečist, bez madeža.
- Englisch**, *a.* angelski; — *er Gruß*, angelsko čestjenje.
- Entel**, *m.* vnuk, unuk; — *in*, *f.* vnuka, vnučka.
- Enteeln**, *v. a.* plemstvo oteti.
- Entäußern**, *sich*, *v. r.* znebiti se, rešiti se, anati se; *odreči* se.
- Entbehren**, *v. a.* pogrešati, pogrešovati, ne imeti, biti (bez česar).
- Entbehrlich**, *a.* nepotreben, pogrešljiv; — *feit*, *f.* nepotrebnost, pogrešljivost.
- Entbieten**, *v. a.* poročiti, dati na znanje, raznani; *einen zu sich* —, po koga poslati, komu priti veléti; *sich*, — *v. r.* ponuditi se, ponujati se.
- Entbinden**, *v. a.* odvezati, odrešiti, razrešiti; *fig.* rešiti, osvoboditi; (vom Kinde befreien) obabiti, poviti; (gebähren) poroditi, poviti; *von einem Sohne, einer Tochter entbunden werden*, sina, hčer poroditi.
- Entbindung**, *f.* odveza, odvezanje, razrešenje; (Niederkunft) porod, poroditva, povitva.
- Entblättern**, *v. a.* omuliti, omuliti, listje osmukati. *sich* —, *v. r.* listje zgubivati od. pošati.
- Entblöden**, *sich*, *v. r.* predérzniti se, derzniti se.
- Entblößen**, *v. a.* razkriti, odkriti, razodéti, razodévati, sleči, slekniti; *das Schwert* —, potegniti meč; *sich von etwas* —, znebiti se česar, zatratiti od. zapraviti kar.
- Entblößt**, *a.* razkrit, razodét, nag, gol. [détje.
- Entblößung**, *f.* razkritje, razodétje.
- Entbrennen**, *v. n.* vneti se, razpaliti se, vžgati se; *in Liebe*

- , zaljubiti se; in Bern —, razjéziti se, razkačiti se.
- Entdecken, v. a. (der Decke berauben) razkriti, razodéti; (etwas Unbekanntes auffinden) iznajti, najti, zaznati; (enthalten) odkriti; (bekannt machen) razglasiti, ovaditi, razodéti, razkriti, obznániti, objaviti.
- Entdecker, m. najzdnik, zaznatelj.
- Entdeckung, f. najzdba, najzdenje, zaznanje; razglášenje, razkritje. [račica.
- Ente, f. raca; eine kleine —, Entchen, v. a. onečastiti, v nečist pripraviti, osramotiti.
- Entehrend, a. sramóten, nepoštén.
- Entehrung, f. nepošténje, sramota; osramoténje.
- Enterben, v. a. oddélati, iz dedičov izločiti.
- Enterich, m. racman, račnik.
- Entfahren, v. n. vteči, zmakniti se, vjiti; es entfuhr mir ein Wort, zareklo se mi je.
- Entfallen, v. n. vpasti, izpásti; fig. porábiti, zazábiti.
- Entfalten, v. a. razviti, razvijati; razkladati; sich —, v. r. razcvetéti, razcvétati, popéati se, razpópéati se, odpréti se, odperati se.
- Entfarben, sich, v. r. oblédéti, poblédéti, zarumenéti; harvo preméniti.
- Entfernen, v. a. oddaljiti, oddaljati, odstrániti, oddalečiti, odprávití, odlóčiti; sich —, v. r. vmakniti se, oddaljiti se, vbéžati, vskočiti,
- Entfernt, a. oddaljen, odlóčen, dalek.
- Entfernung, f. oddaljenje, oddalitva; dalečina, daljina, delja, dalja, daljava, daljnost, delečava.
- Entfesseln, v. a. odkováti, razkovati, želézje odvzeti; osvoboditi; razizdati, razbérzdati.
- Entfiebern, v. a. opúljiti, oskubsti, oguliti.
- Entflammen, v. a. vsplamtiti, razvneti, vplameniti, razpáliti; — v. n. vsplamtéti, razvneti se, vplamenéti, razpáliti se. [fráti.
- Entfliegen, v. n. odletéti, sfer-
- Entfliehen, v. n. pobégnúti, vbéžati, vteči, zmakniti se, odnésti jo. [rati, pritékati.
- Entfließen, v. n. iztéci, izvi-
- Entfremden, v. a. odptújiti, poptújiti, poptújéti; (stehlen) pográbiti, vzeti, odnésti, vkrasti.
- Entführen, v. a. odpeljati, vpeljati; otéti, ugrábiti.
- Entgegen, *ppr.* proti, naprót, napróti, nasprót, naspróti; — gehen, naspróti iti; — laufen, naspróti teči od. dirjati.
- Entgegengesetzt, a. naspróten, protivén. [djati.
- Entgegnen, v. a. odpovédati.
- Entgegen sein, v. n. protiviti se, naspróti biti.
- Entgehen, v. n. vjiti, vhaajati, vteči, vbéžati.
- Entgeit, n. plača; ohne —, zastónj, zapstónj, muhte.
- Entgeiten, v. n. platiti; terpéti (za kar); — lassen, kazniti.

- Entgleiten, v. n. spolzniti se, zmakniti se. [vneti se.
- Entglimmen, v. n. zatleti, vleti.
- Entglühen, v. n. vplameneti, zažarati, vneti se.
- Entgürten, v. a. odpasati.
- Enthalten v. n. zadržati, obseči, zapopasti, imeti v sebi; sič —, v. r. vzderžati se, zderžati se, ogniti se.
- Enthaltfam, a. zmären; — feit, f. zmernost.
- Enthaupten, v. a. ob glavo djati, glavo odsékati, éhati.
- Entheiligen, v. a. ne posvečovati, oskrúnti, ognústiti; den Rahmen Gottes —, božje ime po nevrédnim imenovati.
- Entthüllen, v. a. odkriti, odkrivati, razkriti, razgerniti, razgrinjati.
- Enthusiasmus, Entusiastifch, f. Begeisterung, Begeistert.
- Entjungfern, v. a. skurvati devico.
- Entkleiden, v. a. sleči, slačiti, razpráviti, razpravljati.
- Entkommen, v. n. réšiti se, izháviti se; vteči.
- Entkräften, v. a. oslabiti, ob móé pripraviti; die Kraft verlieren —, oslabéti, opéšati, obnemágati.
- Entladen, v. a. raztovóriti, razbásati; izpráziniti; osvoboditi, réšiti. [kraj, kre, niz.
- Entlang, *ppp.* zraven, poleg.
- Entlarven, v. a. razšémati, krinko raz obráz vzeti.
- Entlassen, v. a. odpustiti, spustiti, iz službe djati od. pah-niti.
- Entlaufen, v. n. vteči, vbéžati, vjiti, vskočiti.
- Entlebigen, v. a. réšiti, osvoboditi, izháviti; sič eines Bersprechens —, izpólniti obljúbo; sič —, v. r. znebiti se, réšiti se, zavésti se.
- Entlegen, a. oddáljen, daljen, dalek, nastránski, odlóčen, odróčen; — heit, f. oddájenost, daljnost, dalečina, daljava, daljina, odlóčenost, dalekost.
- Entleihen, v. a. v posod od. na posod vzeti, izposódití si.
- Entleiben, v. a. vbiti, vmoriti, vsmertiti; sič —, v. r. končati se, si konec storiti, vmoriti se, vsmertiti se.
- Entleibung, f. vboj, vbojstvo, vbitje, vmor, vmorija, vmoritev.
- Entlocken, v. a. izháviti, izmámiti.
- Entmannen, v. a. kopiti, skopiti, íkopiti, izmóžiti, obábati.
- Entnehmen, v. a. vzeti, odvzeti, otéti; fig. réšiti, osvoboditi; (erschén) viditi, spoznati, previditi. [biti; raatróšiti.
- Entnerven, v. a. oslabiti, razslabiti.
- Entnervung, f. slabost; oslabljenje, razslabljenje.
- Entrathen, f. Entbehren.
- Enträthseln, v. a. vganiti od, vganjati zastavico; (erklären) razlóziti, razjásniti, raztolmáčiti. [njanje.
- Enträthselung, f. vganjka; vganjati, izsiliti, otéti, po síli vzeti, izdréti, izrúti; (befreien) osvoboditi, réšiti, spasiti.

- Entzick, *f.* Enterick.
 Entzichten, *v. a.* plačati, platiti, izplatiti, dati, odrájtati.
 Entzichtung, *f.* odrajtivilo, plá-tilo; plačanje, odrájtanje.
 Entzinzen, *v. n.* izteči, izcúriti; vjíti, vskočiti.
 Entzrollen, *f.* Aufrollen.
 Entzücken, *v. a.* vmakniti, izmakniti; iztérgati, vgrabiti; der Tod entzückte ihn, smert ga je vzela, pobrala od. vgrabila.
 Entzuneln, *v. a.* zgladiti, izgérhati; fig. sich —, izjásniti se.
 Entzürsten, *v. a.* razkáčiti, razserditi, raztogotiti, razjárati, razljúbiti, razčemeriti, razgnjevati. Ignjev.
 Entzürstung, *f.* serd, jár, čemer.
 Entzügen, *v. n.* odréči se, odríkati se, slovó dati.
 Entzugh, *m.* pomóč, napomóč.
 Entzühigen, *v. a.* odíkádití, odíkádvati, íkodo poverníti.
 Entzühigung, *f.* odíkádvanje; odíkádba.
 Entzühigungsgerech, *n.* postáva zastrán odíkádvánja.
 Entzcheiden, *v. a.* razsóditi, razlóčiti, odlóčiti; réšiti.
 Entzcheidend, *a.* razsóden, razsodíven, odlóčen, odlóčíven.
 Entzcheidung, *f.* razsód, razsóda, razsódba, odlóčba, razlóčba, razlóček.
 Entzschlafen, *v. n.* zaspáti; (sterben) vmréti, premínúti, zamréti.
 Entzschlafen, *a.* zamérl, mertev.
 Entzschlagen, sich, *v. r.* anati se, znebiti se, réšiti se, odréči se, odpovédati se.
 Entzschletern, *v. a.* razkriti, odkriti; razjásniti, razlóčiti.
 Entzschließen, sich, *v. r.* skleniti, odlóčiti se, nakániti, namisliti.
 Entzschließung, Entzschluss, *m.* sklép, sklenba, odlóček, namisel, naklép.
 Entzschlossen, *a.* hraber, korenjáski, smél; stanovít, odlóčit, odvážen; — heit, *f.* hrabrost, smélost; stanovítost, odvážnost, odlóčitost.
 Entzschlummern, *v. n.* zadrémati, zaspáti; fig. zamréti.
 Entzschlüpfen, *v. n.* zmuzniti se, spolznúti se; vmaknúti se, zbéžati.
 Entzschuldigen, *v. a.* zagovoriti, zagovárjati, izgovárjati, odvétovati.
 Entzschuldigung, *f.* zagovárjanje; zagóvor, izgóvor, odvét.
 Entzschwinden, *f.* Verschwinden.
 Entzschwingen, sich, *v. r.* vzletéti, odletéti, izpred očí zginiti.
 Entzseelen, *v. a.* vmoriti, vbíti.
 Entzseelt, *a.* mertev, zamérl, pokójen.
 Entzsetzen, *v. a.* drš Amtes —, ob službo djati, iz službe pahniti, posloviti, slovó dati; eine Stadt —, osvoboditi, ízháviti od. obrániti mésto obleženo, na pomóč priti mu; sich —, *v. r.* osterméti, odrevenéti, osúpnúti, prestrášiti se, preplášiti se, zgroziti se.
 Entzsetzen, *n.* osterménje, odrevenénje, osúp, groza, stráh;

- vor — einer den andern anbliden, spogledati se.
- Entfestlich, a. strašen, strahovit, grozen.
- Entsetzung, f. slovodanje, posloviva; osvobodjenje, obrana.
- Entsiegeln, v. a. razpečatiti, odpečatiti. [odpasti, vjiti.]
- Entsinken, v. n. vpasti, spasti.
- Entsinnen, sich, v. r. domisliti se, spomniti se, spomeniti se.
- Entspinnen, sich, v. r. začeti se, povstati, vneti se.
- Entsprechen, v. n. vdati se, pristati se, zlagati se, primériti se; et entspricht seinem Amte, on se možko obnaša v svojim poslu; (befriedigen) zadovoljiti.
- Entsprießen, v. n. scimiti se, prirasti; prirašati, izrasti, prikliti; et entsprosst aus diesem Geschlechte, on je té rodovine.
- Entspringen, v. n. vskočiti, vhelati, pobégniti; (von Quellen) izvirati, vervrati, vreti, iztiskati se; (entsprechen) začeti se, bivati, dohoditi.
- Entsprossen, a. rojen.
- Entstehen, v. n. začeti se, povstati, roditi se, izrasti, izcimiti se, scimiti se, zaploditi se.
- Entstehung, f. začétek, počétek, priétek, povstánek.
- Entstellen, v. n. razmesariti, oskrinuti, onespodobiti.
- Entstellt, a. zabuhel; razmesarjen, oskrinjen.
- Entthronen, v. n. zvreči od. pahnuti iz prestóla, ob prestol pripraviti.
- Entübrigen, v. a. prihrániti, prištediti; entübriget sein, biti bez česar.
- Entwölkern, v. n. prebivávece pomoriti; ob stanovnike pripraviti.
- Entwachsen, v. n. odrásti, vzrasti.
- Entwaffnen, v. a. razoróžati, razoróžiti, oróžje pobráti.
- Entwässern, v. a. izsušiti, posušiti, izvódniti. [jiti, il.]
- Entwedert, c. ober, ali, alj, al.
- Entweichen, v. n. pobégniti, vmakniti se, vjiti, vteči, vskočiti.
- Entweichung, f. pobég, zbég, vskók, uskók, vték.
- Entweihen, f. Entheiligen.
- Entwenden, v. a. odnésti, vzeti, vmakniti, vkrasti.
- Entwendung, f. tatbina, vkradež, krađež.
- Entwerfen, v. a. načertati, očertati, narisati, obrisati; (einen Brief) sostáviti; (ein Vorhaben) osnovati, snovati, osnóti.
- Entwickeln, v. a. razvíti, razvézati; sich —, v. r. razviti se, razsnovati se, izrasti, razrásti se, scvésti se, razcvésti se.
- Entwicklung, f. razvítek, razvítje, razsnóva, razrásba, razsnútje, razsnútek, razvoj, razvét.
- Entwinden, v. n. izvíti, izmakniti; izrúti, izruvati.
- Entwischen, f. Entweiden.
- Entwöhnen, v. a. odváditi, odvajati; ein Kind —, odstáviti dète. [odstáva.]
- Entwöhnung, f. odváda, odvája;
- Entwurf, m. osnóva, osnútek,

osnutje, načert, načértek, načértje, obris, obrisje.
 Entwurfs, v. a. izkoreniniti, izkoreniti, izrúti, izdréti s korenjem vréd, izróvati, porúti. [čarovati.
 Entzubern, v. a. odčarati, odčarati.
 Entzücken, v. a. odvzeti, uzkráti, ustégniti, odtergati, odvmakniti; sič —, v. r. vma-kniti se, ogniti se, zogniti se, zогibati se, vkloniti se, odstrániti se.
 Entziffern, v. a. izjasniti, razložiti, razkládati.
 Entzifferung, f. izjasnilo, razložba, razkláda; razkládanje.
 Entzücken, v. a. razveseliti, obveseliti, obradovati, vsplamtiti, vshititi. [veseljje.
 Entzücken, n. radost, iskrenost.
 Entzückend, a. radosten, razveseliven, obradovaven, radopoln.
 Entzündbar, a. vnemljiv, zapaljiv; — feit, f. vnemljivost, zapaljivost.
 Entzünden, v. a. vneti, vnemati, vžgati, vžigati, zažgati, zažigati, podžgati; sič —, v. r. vplameneti, vneti se, zažgati se.
 Entzündung, f. vnetje, vžiganje, vnetica, uvnetica. [pre-
 Entzwei, ad. na dvoje, raz-
 Entzweibuchen, v. a. prelomiti, razlomiti.
 Entzweien, v. a. razdvójiti, razdrúžiti, razpartiti, razsváđiti, znemiriti.
 Entzweigen, v. n. regniti, pobiti se, streti se.

Entzweireisen, v. a. pretergati, raztergati.
 Entzweischlagen, v. a. prebiti, razbiti, pretrúpiti, polomiti.
 Entzweiung, f. svadja, razpartija, razdélienost, nezdrúžnost, razkólnost.
 Ezian, m. zvišč. [berálej.
 Erben, m. beráljan, baršlan,
 Epidemie, f. kuga, mor.
 Epidemisch, a. kužen, moriven.
 Epigramm, n. nadpis, píica, zabavljica. [sv. Balanta.
 Epilepsie, f. božjast, bolézen
 Episch, a. pevatein, davorski.
 Epistel, f. pismo, list, poslanica.
 Epitaph, n. grobni nadpis.
 Epoche, f. doba, preték.
 Epopee, f. junáška píesma od davorija.
 Er, pr. on.
 Erachten, v. a. soditi, méniti, misliti, spoznati, zdeti se.
 Erachten, n. sod, mnénje, misel, spoznanje, zdetje.
 Erarbeiten, v. a. pridélati, pripraviti.
 Erbedel, m. plemstvo naslédno.
 Erbarmen, sič, v. r. vsmiliti se, smiliti se, vsmilovati se, vsmilenje iméti, pomilovati.
 Erbarmen, n. Erbarmung, f. vsmiljenje, milost, pomilovanje, milosérčnost.
 Erbärmlich, a. réven, vbóg, vbožen, vékav, béden, jaden, pomilovánja vréden; (schlecht) gerd, slab, strasten; — feit, f. révnost, vbožstvo, vbožnost, bédnost, jadnost; gerdóst, slabost.

- Erbarmungsvoll, *a.* smiljen, vsmiljen, milosèrčen.
 Erbarmungswürdig, *a.* vsmiljenja od. pomilovanja vrèden.
 Erbauen, *v. a.* sozidati, izzidati, postaviti; (griftiliè) boljšati, napoboljšati, v izgled biti; (Früchte) pridèlati.
 Erbaulich, *a.* boljšljiv, napoboljšljiv, izgleden, primèren, podučiven.
 Erbauung, *f.* sozidanje; sozidba; poduk, podučenje.
 Erbe, *m.* dèdiè, naslèdnik; — *n.* dèdnina, dèdnina, dèdšèina, dèdlišna, dèlež, naslèdnina, naslèdbina, naslèdje; daš vaterliche —, oèinstvo; daš mütterliche —, materinstvo; daš großvaterliche —, dèdinstvo; daš großmütterliche —, babinstvo.
 Erbeben, *v. n.* stresti se, potresti se, obmajati se, zamajati se, vstrepetati, zatrepetati, objugati se, stresniti se.
 Erbeigen, *a.* dèdišen, naslèden, dèdièen, podèlišen.
 Erben, *v. a.* naslèditi, naslèdovati, dèditi, podèdovati, podèliati, dèliati, dobiti (po kom).
 Erbeten, *v. a.* izmoliti, izprositi.
 Erbitten, *v. a.* izberaçiti, naberaaçiti, priberaaçiti, nakòditi, sprositi. [biti, dobiti.
 Erbeuten, *v. a.* zaplèniti, zarò-
 Erbfähig, *a.* dèdiven, naslèdiven; — keit, *f.* dèdivnost, naslèdivnost.
 Erbschaft, *m.* naslèdna mana.
 Erbfeind, *m.* glavni neprijatelj.
- Erbsfolge, *f.* naslèdje.
 Erbfürst, *m.* naslèdni knež.
 Erbgenos, *m.* sodèdiè, sonaslèdnik; — in, *f.* sodedièna, sonaslèdnica.
 Erbgraf, *m.* gròf naslèdni.
 Erbgut, *n.* dèdièno posestvo.
 Erbieten, *sich, v. r.* ponuditi se, pomijati se, nuditi se.
 Erbietend, *a.* Erbietung, *f.* ponuda, ponudba, ponud, ponudek.
 Erbin, *f.* dèdièna, naslèdnica, dèlkinja. [naprositi.
 Erbitten, *v. a.* izprositi, sprositi.
 Erbittern, *v. a.* razljutiti, razserditi, razdražiti, razkaçiti, razgnjeviti, raztogotiti.
 Erbitterung, *f.* ljutost, serd, serdba, razdražba, gajev, togòta.
 Erbittlich, *a.* milosèrčen, milosèrden, vsmiljen, sprosljiv, prijazen.
 Erbkaiser, *m.* car naslèdni; — reich, *n.* carevina naslèdna.
 Erbkönig, *m.* kralj naslèdni; — reich, *n.* kraljevina naslèdna.
 Erbland, *n.* deržava naslèdna.
 Erblaffen, Erbfeinden, *v. n.* pohlèdèti, ohlèdèti; fig. vmrèti.
 Erblasser, *m.* oporoèitelj; — in, *f.* oporoèiteljica.
 Erblich, *a.* dèden, dèdišen, dèdièen, naslèden, podèlišen.
 Erblichen, *v. a.* zaglèdati, vglèdati, zazrèti, zapaziti.
 Erblinden, *v. n.* oslèpèti, oslèpniti, obneviditi, ob oçi priti.
 Erbloß, *a.* bez otrok, bez naslèdnikov; brez dednine.
 Erbnehmer, *f.* Erbe, *m.*
 Erborgend, *f.* Borgen.

- Erborgt, a. izposojen, posojen; (falsch) lažljiv.
 Erbofen, v. a. razkčiti, razljtiti, razlčbiti.
 Erbot, f. Knechten.
 Erbtig, Erbtig, a. gotov, pripravljen, voljen.
 Erbpacht, m. najem naslédni.
 Erbrinz, m. kraljevič ob. cesarovič naslédni.
 Erbrinzessin, f. kraljevna ob. cesarevna naslédna.
 Erbrechen, v. a. razbiti, razlomiti, sterti; (einen Brief) razpečatiti; sich — v. r. bljuvati, rigati, kozlati; izbljuvati se, irigati se.
 Erbrecht, n. naslédno pravo.
 Erbschaft, f. Erbe, n.
 Erbschaft, f. grah.
 Erbsen, a. grabov.
 Erbsenacker, m. grahiše.
 Erbsenbaum, m. grahovnik.
 Erbsenstroh, n. grahovina, grahovnica.
 Erbsünde, f. vrojen gréh, porodni gréh.
 Erbtheil, n. del, dlež.
 Erbsüß, v. a. izmamiti od. izlagati (v ime ljubézni).
 Erbvertheilung, f. razdélitva dednine.
 Erbvertrag, Erbvergleich, m. pogodba od naslédja.
 Erbsinn, m. naslédna obrést.
 Erbschaft, f. podvóz, os, osovina od zemlje.
 Erbschaft, a. izmišljen, vmišljen.
 Erbschaft, m. podzemljica, korún, podzemljike jabelka od. grúske, krompir; — acher, m. korunoviče.
 Erbschaftsbrandwein, m. kordovec, krompirjevo žganje.
 Erbschaft, f. zemlja, versta od zemlje, berno, sperstemina.
 Erbschaftig, a. zemljät, zemnat, zemät.
 Erbschaft, f. zemeljni ték.
 Erbschaft, m. zemlja, zemaljska krogla. [trés zemlje.
 Erbschaft, n. zemljepotrés, pov.
 Erbschaft, f. jagoda, jagódica; (Pröbsteig) truskelica, smokavica. [godna trava.
 Erbschaftspflanze, f. jagódnica, jag.
 Erbschaftsbeschreibung, a. zemljopisen.
 Erbschaftsbesreiber, m. zemljopisec.
 Erbschaftsbeschreibung, f. zemljopis, zemljopisje. [zemlján.
 Erbschaftsbewohner, m. zemljicán,
 Erbschaftsbirn, f. Erbschaft.
 Erbschaftsboden, m. zemlja, zemljíše, tla, pést.
 Erbschaftsbrand, m. podzemaljski ogenj.
 Erbschaft, f. zemlja; svét.
 Erbschaft, f. vozina zemaljska, medmórje. [joväti; iznájti.
 Erbschaften, v. a. izmisliti, izmisl.
 Erbschaftlich, a. mogóé, vsemogóé.
 Erbschaft, m. budra.
 Erbschaftsütterung, f. Erbschaft.
 Erbschaftsfarbe, f. zemljéna barva.
 Erbschaftschoß, n. pozémje.
 Erbschaftsichtig, a. zemnat; perstnat, perstenast.
 Erbschafts, n. smola rudokópna.
 Erbschaften, v. a. izmisliti, izmisljoväti; iznájti.
 Erbschaftung, f. zmišlenka, zmišlenka, izmišljenje; láž, izmišljótina.
 Erbschaftig, f. Erbschaftig.

Erdkloß, *f.* Erdscholle.
 Erdkörper, *m.* tělo zemélnjo, truplo zemálsko, zemljin.
 Erdkreis, *m.* Erdkugel, *f.* zemálski króg, zemélnja krogla.
 Erdkunde, *f.* zemljoslóvje.
 Erdmestunst, *f.* zemljomérstvo, zemljomérje. [ljomérec.
 Erdmesser, *m.* zemljomér, zem-
 Erdreich, *n.* zemlje, zemljovina.
 Erdreisten, *sich*, *v. r.* prederz-
 niti se, podstópati se, osmé-
 liti se, derzuiti se.
 Erdrosseln, *v. a.* zadáviti, za-
 dusiti, zagnústi, zadérgniti.
 Erdrücken, *v. a.* vlačiti, zadu-
 šiti, zadáviti.
 Erdschicht, *f.* versta, lega od. po-
 stát zemlje, zemélnja.
 Erdscholle, *f.* gruda, gerča, mert-
 vina, kepa.
 Erdschwamm, *m.* gljiva. [ljska.
 Erdspeise, *f.* končina od. ertzemá-
 Erdstrich, *m.* podněbje, pojás.
 Erdulden, *v. a.* preterpěti, pre-
 státi, preněsti, prebiti.
 Erdzirkel, *m.* króg nebeski.
 Erdzunge, *f.* jezik od. klin ze-
 málski; medmórje.
 Eröffnen, *sich*, *v. f.* razvneti se,
 razserditi se, razjěiti se.
 Ereignen, *sich*, *v. r.* dogoditi
 se, zgoditi se, prigoditi se,
 naključiti se, pripěti se,
 priměriti se, slučiti se.
 Ereignis, *n.* dogodek, dogódba,
 dogadjáj, zgóđ, zgóđa, zgó-
 dek, prigódek, naključba,
 pripětek, priměrelej, slučaj.
 Erreisen, *v. a.* dohitéti, dotěči,
 dojeti.
 Eremit, *f.* Einsiedler.

Erben, *v. a.* dobiti, zded-
 vati od. zděšati (po kom).
 Erfahren, *v. a.* skusiti, posku-
 siti, preskusiti, zvedeti, dově-
 deti, poizvėdět (ausstehen) pre-
 státi, preněsti; (vernehmen) čuti,
 slšati.
 Erfahren, *a.* zvéden, skusen,
 izkusen, dovėden.
 Erfahrenheit, Erfahrung, *f.* zvéd-
 nost, zvédba, skusba, skús,
 skušnja, skušnost, izkústvo,
 dovėdnost, izkúst.
 Erfassen, *v. a.* přijěti; (versteh-
 en) zapopásti, razúmiti, poj-
 miti.
 Erfechten, *v. a.* pribóriti, pri-
 bojováti, privojškováti; den
 Sieg —, obderžati zmago,
 zmagati, obvládati.
 Erfinden, *v. a.* iznájti, izmis-
 liti, iznalěsti, domisliti.
 Erfinder, *m.* iznájdnik; — in, *f.*
 iznájdnica.
 Erfinderisch, Erfindsam, *a.* iz-
 najdljiv, domišljiv, iznalez-
 ljiv; — keit, *f.* iznajdljivost,
 domišljivost. [iznalězba.
 Erfindung, *f.* iznájdba, znajdba,
 Erfindungsgeist, *m.* domiselnost,
 domišljivost. [siti, sprošiti.
 Ersehen, *v. a.* izmóliti, izpro-
 Erfolg, *m.* následek, poslédek,
 vspěh, uspěh, poslédica, na-
 stópek, konec, sverha, izid,
 Erfolgen, *v. n.* slěditi, násleđo-
 váti, posleđováti, nastópati,
 proiziti, iziti, izhajati. [trěbit.
 Erforderlich, *a.* potřeben, po-
 Erfordern, *a.* potrebovati, trě-
 ba biti, zahtěvati.
 Erfordernis, *n.* potřeba, po-

trébóča, potrebiina, potrebnost.
 Erforschen, v. a. zvedováti, zvedeti, preiskávati, premisljováti, izpitováti, iztraživati; das Gewissen —, izprašováti, izpitováti vést (védeti).
 Erfragen, v. a. doprásati, dozvedeti.
 Erfinden, sič, v. r. predèzniti se, podstópiti se, véčniti se.
 Erfreuen, v. a. razveseliti, razveselováti, obveseliti, obradováti.
 Erfreulich, a. radosten, veseln, vesel, potešljiv, obradóváven, razveselíven.
 Erfrieren, v. n. zmerziniti, premerziniti; ozébsti, ozébatí.
 Erfrihen, v. a. razhladiti, oživití, poživiti, okrepčati, véverstiti.
 Erfrihung, f. razhlád, razhláda, poživilo, okrepčalo.
 Erfroren, a. zmerznyjen, zmerzel; ozébel.
 Erfüllen, v. a. izpólniti, dopólniti, spolniti, izvérsiti; (anfüllen) napólniti, navdátí.
 Ergánzen, v. a. dostávití, poprávití.
 Ergánzung, f. dostávenje, poprávenje, dostávek, poprávek, dostáva.
 Ergeben, sič, v. r. predáti se, podáti se, podvréči se; (sič ertragen) dogoditi se, pripétiti se; (folgen) slediti, nasledováti; (einer Neigung) vdati se, streči, služiti; hieraus ergibt sich, odtod izvira, izhaja od sledí.
 Ergeben, a. vdán, podán, po-

kóren; ponižen, pohléven; podložén, podvržen; — et Dienr, pokórni sluga; — heit, f. vdanost, podánost, pokórnost; ponižnost, pohlévnost. (F)lédek.
 Ergebniss, n. poslédek, nasledek.
 Ergehen, v. n. (von Befehlen) iziti, priti; — lassen, izdátí, razglasiti; Recht — lassen, pravico véiniti od. storiti; wohl, úbel —, dobro, slabo se goditi; etwas úbrt sič — lassen, preterpétí od. prestáti; sič — v. r. prehoditi se, sprehoditi se, sprehájati se.
 Ergötzen, v. a. naskopáriti, priskopáriti.
 Ergötzen, v. a. veseliti, razveseliti, razveselováti, obradováti, nasladjívati, nasláditi.
 Ergötzend, Ergötlich, a. radosten, obradóváven, veseln, veselíven, zabaven, nasladjívén, nasláden.
 Ergötlichkeit, Ergötung, f. radost, radnost, veselje, veselost, zabava, nasládnost.
 Ergiebig, a. zdaten, zdačen, plodovit, plodonósen, obíln; — keit, f. zdatnost, plodovitost, obílnost.
 Ergießen, v. a. izliti, razliti, razlívati; sič — v. r. razliti se, popláviti, povaliti; (münden sič) iztekati se, vtekatí se, izliti se, pasti.
 Ergießung, f. razlítje, izlítje, izlív, popláva, poplavica, povála; útek, iztok, izlív, vtók.

- Erglügen, v. n. razbéliti se; —
 v. a. razbéliti, pripaliti.
 Ergößen, Ergößlichkeit, f. Ergö-
 ßen, Ergößlichkeit.
 Ergraben, v. a. dokopáti; s ko-
 pánjem dobiti.
 Ergrauen, v. n. postáratí se,
 vbéliti se; (zu grauen anfan-
 gen) zazréti, zazrévati.
 Ergreifen, v. a. prijéti, po-
 prijéti, popásti, zagrábiti,
 zgrabiti; die Flucht —, po-
 bhégniti, vbežati, vteči; die
 Gelegenheit —, poslužiti se
 prilike.
 Ergrimmen, v. n. razserditi se,
 razljútiti se, razjézati se.
 Ergrübeln, v. a. razmuhováti,
 izbádati, izbósti, iztúhtati.
 Ergründen, v. a. zapopásti, iz-
 túhtati, premériti.
 Erhaben a. (erhöht) vzdignjen,
 privzignjen, povzdignjen,
 zvišan; (hoch) visók, previ-
 sók; (an Würde überlegen) po-
 višan, vzvišan, veličasten;
 — heit, f. vzdignjenost; vi-
 sokost; vzvišanost, veličast-
 vo, veličastnost, višina.
 Erhalten, v. a. obrániti, vzder-
 žati; (nähren) živiti, rediti,
 hraniti; (bekommen) dobiti,
 obdržati, prejéti, prejé-
 mati.
 Erhalter, m. rednik, várh.
 Erhaltung, f. ohránba, vzder-
 žanje; reja, reditva, hranba,
 hranenje; dobitje, obdrž-
 žanje, prejéttje, prejém, pre-
 jémanje. [barantáti
 Erhandeln, v. a. pritéráti, pri-
 Erhängen, sich, v. r. obésiti se.
- Erharten, v. n. vterdéli, vter-
 diti se. [diti.
 Erhärten, v. a. potvérditi, ter-
 Erhaschen, v. a. popásti, za-
 grabiti, vjeti, vloviti, do-
 téti.
 Erheben, v. a. vzdigniti, vzdíci,
 vzdigati, prizigniti, povzdig-
 niti; zu Ehren —, povišati,
 vzvišati; (Seld) prejéti, do-
 biti, ein Geschrei —, zavpiti,
 zaklikniti, zakričati; einen
 Streit —, začéti ob. pričéti
 prepír; einen Biß an den Him-
 mel —, koga v zvézde ko-
 váti; eine Klage wider einen
 —, nakopáti pravdo komu;
 sich — v. r. vstati, vzdig-
 niti se; (entstehen) vzdíci se,
 povstáti; (stolz sein) prevzéti
 se; wider einen —, vpreti se
 komu, nad koga iti.
 Erheblich, a. važen, znaten;
 — heit, f. važnost, znatnost.
 Erhebung, f. vzdignenje, povz-
 diga; povišanje; prejéttje;
 vstaja, punt. [biti po ženi.
 Eheurathen, v. a. priženiti, do-
 Erheischen, f. Erfordern.
 Erhellern, v. a. razjásniti, raz-
 védríti, razveselíti; sich —
 v. r. razjásniti se, jasniti se,
 razvédríti se. [néti.
 Erheizen, v. a. razkúriti, raz-
 Erhellen, v. a. razsvétili, raz-
 jásniti; daraus erhellt, iz tega
 se vidi.
 Erheuten, v. a. obésiti.
 Erheuten, v. a. doséči po
 hlinbi, ishlíniti. [réti.
 Erhitzen, v. a. razgréti; prev-
 Erhitzen, a. razgrét, vroč, vréč.

Erhöhen, v. a. povelicati, povelčovati, povikšati, višati, povikšavati, povišati; (leben) hvaliti, slaviti, razslavljati; (vermehrten) pomnožiti, množiti, povečati, povekšati.

Erhöhung, f. (Anhöhe) verišče, breg, brežuljek, rob, grič; povelčovanje, povišanje; hvalenje, slavljenje; pomnožba, povekšanje.

Erholen, sich, v. r. (von einer Krankheit) opomagati si, opomagovati si, okrevati, oporaviti se, oporavljati; (ausruhen) počiti se, počiniti se, izlasiiti se, oddahniti se, odmóriti se; sich Rathes —, za svet prašati.

Erholung, f. okrévanje, oporavljanje; počitje, počitek, počinek, oddih, oddiblej, odmór. lšati.

Erhören, v. a. vslišati, usli-

Erhörung, f. vslih, vslišanje.

Erjagen, v. a. vloviti, dotéči, zasáčiti.

Erinnerer, m. opominjavec.

Erinnerlich, a. pomnjiv; es ist mir schon —, se že spomnim.

Erinnern, v. a. opomniti, opoméniti, opominjati, spomniti; sich —, v. r. pomniti, spomniti se, spominjati se, pamúti, brihtati se.

Erinnerung, f. opoména, opomin, opómba, opominek, spoména, uspoména.

Erinnerungskraft, f. — vermögen, n. pomnjež, pomnjivost, briht.

Erkalten, v. n. ohladiti se, ohladéti.

Erkalten, sich, f. Berühren, sich.

Erkältung, f. Berührung.

Erkämpfen, f. Erfechten.

Erkannt, a. znán, poznát, poznán.

Erkargen, f. Ergeizen.

Erkaufen, v. a. prikúpiti, kupiti; (bestechen) podkúpiti, podmazati.

Erkaufung, f. prikúp, prikúpljenje; podkúp, podmazanje.

Erkennbar, a. poznáten, spoznanljiv.

Erkennen, v. a. spoznáti, razpoznáti, zaznáti; (gerichtlich), razsóditi, prisódiiti, priznáti; etwas mit Dank —, hvaléžen od. zahválen biti.

Erkenntlich, a. hvaléžen, zahválen, haren, blagodáren; — heit, f. hvaléžnost, zahválnost, harnost, blagodárnost.

Erkenntniß, f. spoznánje, poznánje, razpoznánje, spoznátva; zur — kommen, zavédeti se, osvéstiti se, k pometi priti; zur — bringen, na pravi pót pripeljati; (Urtheil) odlóžba, razsód. lšlod.

Erster, m. lina, podstrešnik,

Erstiesen, v. a. izbráti, izvoliti.

Erklärbar, a. razložljiv, razkláden.

Erklären, v. a. razložiiti, razlágati, razkládati, razjásniti, raztolmačiti; den Krieg —, vojsko napovédati; in die Welt —, pregnáti, v pregnánstvo posláti; (gerichtlich) izréči, razsóditi; sich —, v. r.

- izreči se, izjásniti, svojo misel povedati.
- Ertlárung**, *f.* razláganje, razlága, razkládajenje; napóvéd vojske; pregnanstvo, izreka, razzód.
- Ertlárungsbart**, *f.* razlagáva.
- Ertlecken**, *v. n.* zadóstiti, dovolj od zadósti biti.
- Ertledlich**, *a.* dovoljen.
- Ertklettern**, **Ertklimmen**, *v. a.* doplezati, priplézati.
- Ertlingen**, *v. a.* zazvonéti, zabobnéti, oglasiti se, zazvonéati, zazvécati.
- Ertlopfen**, *v. a.* stoléti (oreh).
- Ertloren**, *a.* izvoljen, izbrán.
- Ertkranken**, *v. a.* preboléti, razboléti, oboléti, zboléti, zbeležati, obetežati, obležati.
- Ertkrigen**, *v. a.* dobiti, zadobiti.
- Ertkühnen**, *sich*, *v. r.* predérzniti se, podstópiti se, osmélititi se. [iati, popitati.]
- Ertkundigen**, *sich*, *v. r.* poprá.
- Ertkünsteln**, *v. a.* izmódriti, umétno izdélati. [imátati.]
- Ertkrämen**, *v. n.* obrométi, obrométi.
- Ertkrängen**, *v. a.* doséti, dobiti, zadobiti, doséginiti, postiči.
- Ertkrängung**, *f.* doséžba, doséga, doség, dobitje, doséžek.
- Ertkrass**, *m.* odpúst, odpústek; razglás, oglas.
- Ertkrassen**, *v. a.* (ein Schreiben) izdati; (nachlassen) odpustiti, odstópiti, opróstiti; einem den Eid —, odréstiti kogar priséga.
- Ertkrähe**, *n.* sveto léto.
- Ertkräftlich**, *a.* odpustljiv.
- Ertlauben**, *v. a.* dopustiti, dovoliti, dozvoliti. [vólenje.]
- Ertlaubniß**, *f.* dopušenje, do-
- Ertlaubt**, *a.* dopušen; próst, sloboden.
- Ertlauch**, *a.* svétli.
- Ertlauch**, *f.* svétlost. [iati.]
- Ertlauern**, *v. a.* zalésti, dopré-
- Ertläutern**, *v. a.* razjásniti, razložiti, izčistiti.
- Ertle**, *f.* jelša, jolša, olša.
- Ertleben**, *v. a.* doživéti, dočakati.
- Ertledigen**, *v. a.* réšiti.
- Ertledigung**, *f.* réšilo.
- Ertlegen**, *v. a.* vbiti, vmoriti; Geld —, platiti, plačati.
- Ertlegung**, *f.* vmor, vbojstvo; plačilo.
- Ertleichtern**, *v. a.* olájšati, polájšati, zlájšati, poléhčati, izlásiti, izlahkótiti.
- Ertleiden**, *v. a.* preterpéti, terpéti, prenésti.
- Ertleidlich**, *f.* leidlich.
- Ertlen**, *a.* jelšov, olšji.
- Ertlenholz**, *n.* jelšovina.
- Ertlenwald**, *a.* jelšje, jelšovje.
- Ertlernen**, *v. a.* naučiti se, priučiti se, izučiti se.
- Ertlernung**, *f.* nauk, naučenje.
- Ertlesen**, *v. a.* izhráti, izvóljiti.
- Ertleuchten**, *v. a.* razsvétiti, razsvétliti.
- Ertliegen**, *v. n.* obnemágati, opéžati, obležati, pasti.
- Ertlogen**, *a.* zlagán, izmáshjen, daß ist —, tó je láž.
- Ertlös**, *m.* izréšek, dobiték.
- Ertlöschen**, *v. n.* (verlöschen) vgasniti, pogasniti, pogasiti se, (sich vertwischen) zabrisati se,

izbrisati se; (ausfließen) pomreči, spomreči, izvumreči; (gültig zu sein aufhören) ne veljati več.

Erlösen, v. a. rešiti, odréšiti; odkupiti, osvoboditi, spasiti.

Erlöser, m. odréšenik, odréšitelj; odkupitelj, spasilatelj.

Erlösung, f. rešenje, odréšenje, odréšitva; odkupljenje, spajenje, spajitva.

Erlustigen, f. Ergetzen.

Ermächtigen, v. a. povlastiti, pooblastiti, oblast dati.

Ermahnen, v. a. opoméniti, opominjati, posváriti.

Ermahnung, f. opoména, opomémba.

Ermangeln, v. a. zmanjkati, pománjkati, manjkati; es ermangelt mir an Geld, dnarja nimam od. mi manjka.

Ermangelung, f. pománjkanje, pománjk, zmanjkanje, nedostátek.

Ermannen, sich, v. r. ohrábiti se, vjunáčiti se, osméliti se.

Ermatten, v. a. opéšati; obnemáhati, oslabéti, vtruditi se; — v. a. vtruditi, pregnáti, oslabiti.

Ermattung, f. opéšanje, obnemáhanje, oslabljénje, vtrúd.

Ermel, m. rokáv.

Ermessen, v. a. izmériati, razmériati; fig. razsóditi, zapopásti, precéniti.

Ermessen, n. mnenje, sód, misel.

Ermorden, v. a. vmoriti, pomoriti, vbíti, pobíti.

Ermordung, f. vmor, pomór, pobój, vbitek.

Ermüden, v. a. vtruditi se, struditi se; — v. a. vtruditi, strúditati. [vpehan, oslabél.

Ermüdet, a. truden, vtruden.

Ermuntern, v. a. podbuditi, podbujati, posérciti, spodbosti, spodbádati; (aus dem Schlafe) zbuditi, zbujati, zdramiti, izdramiti.

Ermunterung, f. podbúd, spodbúd, podbúdek, spodbudek, podbúda, spodbáda.

Ernähren, v. a. živiti, preživiti, rediti, prerediti, hraniti, gojiti, kojiti.

Ernährer, m. rednik, reditelj, hranitelj; — in, f. rednica.

Ernenen, v. a. naimenováti, imenováti, postávitati, odlóčiti (za kar).

Erneuen, Erneuern, v. a. obnoviti, ponoviti, ponávljati.

Erneuerung, f. ponovljenje, obnovitva.

Erniedrigen, v. a. ponižati, nižati, poniziti; sich — v. r. ponižati se.

Ernst, m. Ernsthaftigkeit, f. resnost, resnoba, terdna volja, stalnoba, (Strenge) strogošt, ojštrošt; im — e, brez šale, po pravici; es ist —, je resnica.

Ernst, Ernsthaft, Ernstlich, a. resen, resnoben, stalen, ojšter, strog.

Ernte, f. žetva; fig. dobiték, dobit, korist.

Erntefest, n. žetvina oblétnica.

Erntemonat, n. velkiserpán.

Ernten, v. a. žeti, požéti; (Wein) nabráti, nabérati.

- Grobetter**, m. premagávec, zmagávec, dobitnik.
- Grobem**, v. a. osvojiti, posvojiti, premagati, vzeti obladati; (gewinnen) predobiti, dobiti, priklóniti si.
- Groberung**, f. osvójenje, vzétje, premága, obladanje; predobitje, dobit.
- Gróffnen**, v. a. odpréti, odperati, otvóriti; einen Brief —, razpečáti od. otvóriti list; (entdecken) razodéti, razkriti, objáviti; seine Reissung —, svojo misel povédati; (anfangen) začéti, pričéti.
- Grófftern**, v. a. pretrésti, pretresováti, presódit, razsóditi, razsójvati, razjásniti.
- Gróffterung**, f. pretrés, pretrésba, pretrésóvanje, razsód, razsóda, razjásnilo.
- Gróff**, a. auf etwas — sein, hrepenéti, kopernéti od. derbététi po čem, željen, barek od. pohlépen česar biti.
- Gróffsen**, v. a. izláčiti, izžmététi, izžémati, iztlačáti; fig. izsísati, odréti, vgrabiti.
- Gróffsen**, v. a. poskusiti, izskúsiti. [preskúšen.
- Gróff**, n. izkušén, zvéden.
- Gróffsen**, v. a. okrépčati, pokrépčati, okrépiti, poživiti, oživiti.
- Gróffend**, a. krépcáven, pokrépcáven, poživiten.
- Gróffung**, f. okrépcanje, pokrépa, poživítva.
- Grófften**, v. a. vganiti, vgoniti, vgadáti, pogódit.
- Grófften**, v. a. vzbuditi, vzdíci, vzročiti, vzrokováti, pobuditi.
- Grófften**, v. a. doséči, doségniti, dospéti, steči; im Laufe —, dohitéti, dojeti; ein hoches Alter —, doživéti, dočákati starost.
- Gróffung**, f. doséga, doséžba, doség, dosežek, dospétek, dospéje.
- Grófften**, v. a. otéti, otévati, réšiti, izbáviti, spasiti.
- Gróffter**, m. réšitelj, otétnik, spasitelj.
- Gróffung**, f. réšítva, otét, otétje, otétva, izbávenje, spásenje.
- Grófften**, v. a. postávit, nastávit, napraviti, podigniti, povzdíci; vtemeljiti, zavódit, vpeljáti.
- Grófften**, v. a. dokopáti se (dočesar), zadobiti od. doséči z velikim trudam, steči.
- Grófften**, v. n. zarudéti, zarumenéti, prebárvati se; (vor Schande) zastúdit se, sramováti se; er erróffete, kri ga je polila, rudečica ga je obila, srám ga je bilo.
- Grófften**, n. rudečica; srám, stid. [klicati, dozváti.
- Grófften**, v. a. doklicati, pri-
- Gróffungenschaft**, f. stečevina.
- Grófftigen**, v. a. nasítiti, nakermi, nabulati.
- Grófftlich**, a. nasíten, nasítljiv; — heit, f. nasítnost, nasítljivost.
- Gróff**, m. povračilo, vračilo, vračba, povernilo, vernilo, naknáda, dostáva.

- Eräufen, v. a. vtopiti se, vtoniti, potóniti. | lpati.
 Eräufen, v. a. vtopiti, potóniti.
 Eräuffen, v. a. vstvariti, vstvarjati, stvariti, stvoriti.
 Eräuffer, m. stvaritelj, stvarnik.
 Eräuffung, f. vstavitva, vstarenje, stvorenje.
 Eräullen, v. n. razlégati se, donéti, hruméti; zadonéti, zahruméti; razglasiti se.
 Eräheinen, v. n. prikázati se, prikazováti se, pojaviti se, pomoliti se; vor Gericht —, pred sodbo dojti od. priti; (von Büchern) iziti, na svét od. svitlo priti. | liti.
 Eräießen, v. a. vstrélti, ustré-
 Erälassen, v. n. obnemágati, oslabéti, oslábniiti, potrositi se, popustiti.
 Erälagen, v. a. vbiti, vmoriti.
 Eräleichen, v. a. prikrásti se; zadobiti od. doséti po ovin-
 kih. | izlizati.
 Erämeicheln, v. a. izmámiti,
 Eränarren, v. a. popásti, vlo-
 viti, vhlópniti, dohlópniti,
 pohávniti.
 Eräöpfen, v. a. izčrepati, iz-
 prázniti, izjémati, izjéti; sich —, v. r. izprázniti se; (am Kräfte) oslabéti, vtruditi se.
 Erärecken, v. a. prestrášiti,
 preplášiti, poplášiti, vstrašiti,
 vplášiti.
 Erärecken, n. stráh.
 Eräredlich, a. grozen, strašen,
 poplášen, strahovit.
 Erärothen, a. prestrášen, vpla-
 šen, poplášen, pláh; —heit,
 f. stráh, vpláinnost, trepét.
- Eräütterern, v. a. stresti, vsko-
 lébati, zmajati, potrési.
 Eräütterung, f. strés, potrés,
 vskolebanje.
 Eräwären, v. a. otežiti, ste-
 žati, stéskati; das Herz —,
 stiskati sercé.
 Eräwingen, v. a. doséti, do-
 letéti, vletéti (do česar).
 Eräsehen, v. a. vglédati, zaglé-
 dati, dozréti, zapáziti (ermá-
 hen) izbráti, izvoliti; seine
 Zeit —, ob svojim času kej
 storiti; aus dem Schreiben —,
 iz pisma viditi od. spoznáti.
 Eräsetzen, v. a. poverniti, po-
 vračati, naknádiiti, namésiti,
 nadoméstiti, nadomestováti,
 dostávti. | vzdihniiti.
 Eräufen, v. n. vzdihniiti, po-
 Eräichtlich, a. doraus ist —, iz
 tega se vidi od. iz tega je
 očitno.
 Eräingen, v. a. zapéti.
 Eräinnen, v. a. izmisliti, iznájti,
 izmisljováti.
 Eräparen, v. a. prihrániti.
 Eräparniß, Eräparung, f. pri-
 hrána, prihránitva.
 Eräpielen, v. a. priigráti, do-
 biti po igri.
 Eräpinnen, v. a. naprésiti.
 Eräpriesen, v. n. hasniti, ha-
 snováti, koristiti.
 Eräpriestlich, a. hasnjiv, kori-
 sten; —heit, f. hasnjivost,
 korist, koristnost.
 Erst, ad. jele; (am ersten) v
 pervic, v pervo; stoperv,
 najpréj, najpréd; (eben jetzt)
 kar, ravno kar, ravno zdaj,
 zdajci.

- Erstarren, v. n. ojačiti se, opomáhati si.
- Erstarrten, v. n. odreveněti, otěrpěti, premřěti, obtogěti, obleseněti, opanjěti, zapanjěti, sterditi se.
- Erstatten, v. a. poverniti; povračati, nadoměstiti; Bericht —, poročiti, oznániti, na znanje dati, objáviti.
- Erstattung, f. povernitva, povračba, vračba; poročba, oznánba.
- Erstaunen, v. n. začúdit se, zavzěti se; osterměti, osúpniti.
- Erstaunen, n. čudo, začúdenje, zavzěje, osterměje, osúp.
- Erstaunlich, Erstaunenswürdig, a. začúdljiv, zavzěten, strahovit; — ad. strahovito, neizměno. ljen, osúpnjen.
- Erstaunt, m. zapánjen, začúd.
- Erste, (der, die, das) num. prvi.
- Erstehen, v. a. prebósti, prepěhiti.
- Erstehen, v. n. vstati, uzkeršiti; — v. a. dostáti, poverniti. [snúte.
- Erstehung, f. vstanje; uzkerš.
- Erstiegen, v. a. verh dosěči, na verh priti, překoračiti.
- Erstens, a. prvič, v. pervo.
- Ersterben, v. n. vmřěti, vmirati; (von Gewächsen) vsahniti, posušiti se.
- Erstgeboren, a. pervorođen; — er, m. pervo rojěnac, pervěnac.
- Erstgeburt, f. pervorođstvo, pervorođenstvo; das Recht der —, pervěnstvo.
- Ersticken, v. a. zadušiti, zagušiti, zadáviti; — v. n. zadušěti, zadušiti se u. f. w.
- Erstlich, ad. pervo, prvič.
- Erstling, m. novina, pervina, prvi plód; pervěnac, pervák.
- Erstrecken, v. a. natěgniti, raztěgniti, napěti, napěnjati, rozpěti, rozprostřěti, sěch — v. r. segati, seči, prostirati se, protězati se; sěch auf Alle —, vse obsěze.
- Erstreiten, v. a. pribóriti, pribojáriti, pribojováti.
- Erstummen, f. Verstummen.
- Erstunken, a. — und erlogen, gola od. očitna láž.
- Erstürmen, v. a. osvojiti, na jurš vzeti. [prositi.
- Ersuchen, v. a. poprositi, nastappen, v. a. zasačiti, vjeti, vloviti, popásti.
- Ertheilen, v. a. podělití, děliti, dati. [riti.
- Ertöden, v. a. vsmeriti, vmo.
- Ertönen, v. n. oglasiti se, zadoněti, zazvoněti, zabruměti; die Todtenglocke ertönt, mertváski zvón zaklénka.
- Ertrag, m. doněsek, znesek, dohódek.
- Ertragen, v. a. preněsti, prenášati; fig. preterpěti, prestáti.
- Erträglich, a. prenosljiv, znosen, preterpljiv; es ist noch —, je še za obštáti; — leit, f. prenosljivost, znosnost.
- Ertrag am, a. donesljiv, ploden.
- Ertränken, v. a. potopiti, potóniti.
- Erträumen, v. a. dosanjáti.

Ertrinken, *v. n.* vtopiti se, potopiti se, vtoniti.
 Erzogen, *v. a.* prikljubovati, s kljubvanjem zadobiti.
 Erzürigen, *v. a.* prihraniti.
 Erwachen, *v. n.* zbuditi se, prebuditi se, zdramiti se. [zrasti.
 Erwachsen, *v. n.* prirasti, dorasti.
 Erwachsen, *a.* odraslen, dorašen, zrašen. [umišljovati.
 Erwägen, *v. a.* premisliti, pre-
 Erwählen, *v. a.* izvoliti, izvoliti, zvoliti, izbrati.
 Erwählung, *f.* izvolitva, zvolitva. [niti, spomniti.
 Erwähnen, *v. a.* omeniti, spomē-
 Erwähnung, *f.* omēna, spomēna.
 Erwärmen, *v. a.* согрēti, pogrēti, pregrēti, zgrēti; ogrijati, ogrēvati.
 Erwarten, *v. a.* počakati, čakati; dočakati, pričakati; (hoffen) pričakovati, nadjati se.
 Erwartung, *f.* počakanje, počakovanje; pričakovanje, nada.
 Erwecken, *v. a.* zbuditi, prebuditi, zdramiti; vom Tode —, od smerti zbuditi, uzkrisiti; (erregen) vzročiti, vzrokovati, zbuditi, pobuditi; Ekkel —, gnjusiti se, gahiti se.
 Erwehren, *sich, v. r.* vhraniti se, obraniti se, začuvati se, vhabati se.
 Erweichen, *v. a.* omečiti, omečati, omečkati; (rühren) ganiti.
 Erweichend, *a.* mečiven, omečiven; ganjiv, mil.
 Erweis, *f.* Beweis.
 Erweisen, *v. a.* izkazati, dokazati, posvedočiti.

Erweistlich, *a.* dokazljiv, dokaziv; — freit, *f.* dokazljivost, dokazivost.
 Erweitern, *v. a.* razprostraniti, razprostōriti, razširiti, širiti, razširjati.
 Erwerb, *m.* dobitek, dobiček, zasluga, zaslužek, prislužek, pridelek.
 Erwerben, *v. a.* prislužiti, zaslužiti, dobiti, steči, pridēlati.
 Erwerbssam, *a.* delāven, obertēn, raden; — feitt, *f.* delāvnost; radnost, obertēn.
 Erwerbssweig, *m.* poživnost, živež.
 Erwidern, *v. a.* verniti, vračati, poverniti, povratiti; (antworten) odgovoriti.
 Erwidernng, *f.* povračilo, vračilo, povernilo; odgovor.
 Erwischen, *v. a.* zasaciti, vloviti, vjeti.
 Erwischen, *v. a.* navohrati, privohrati, z vobernijo dobiti.
 Erwünschet, *ad.* po volji, pohvali; — *a.* zaželjen.
 Erwürgen, *v. a.* zadaviti, zadērgniti, zadušiti.
 Erz, *ad.* velik, pre, arci.
 Erz, *n.* rud. ruda, brōn, bronec; mēd.
 Erzader, *f.* rudna žila.
 Erzählen, *v. a.* pripovedovati, pripovedati, praviti.
 Erzähler, *m.* pripovedovāvec.
 Erzählung, *f.* pripovedovanje; pripovēst, povēst, pripovēdba, pripovēdka, povēd.
 Erzbetrüger, *m.* goljuf goljufov.
 Erzbischof, *m.* nadvladika, nadikōf, veliki ikof.

- Erzbisthum, *n.* nadškofija.
 Erzbose, *a.* prehid, prebudohen, prehásan, zločest.
 Erzbosewicht, *m.* veliki hudobnež, prehudobnež.
 Erzdieb, *m.* zmekavec, tat-tov, znikávt.
 Erzzeigen, *v. a.* skazati, izkazati.
 Erzzen, *a.* ruden, medén, bronast, bronénat.
 Erzengel, *m.* arhángelj.
 Erzeugen, *v. a.* roditi; (hervotbringen) pridelati, izdelati, izvesti.
 Erzeuger, *m.* roditelj, izvoditelj.
 Erzeugniß, *n.* izvód, proizvód, pridelek, izdelek, plód.
 Erzeugung, *f.* zaród, rojenje; (bei Thieren) zaplód; plód.
 Erzgebirge, *n.* rudnata gora; Krušna gora.
 Erzgrube, *f.* rudnik, predéh.
 Erzhaltig, *a.* rudovit.
 Erzherzog, *m.* nadvojvoda; — *in*, *f.* nadvojvodica.
 Erzherzoglich, *a.* nadvojvodov, nadvojvodski.
 Erzherzogthum, *n.* nadvojvodina, nadvojvodija. *lstvo.*
 Erzherzogwürde, *f.* nadvojvod.
 Erziehen, *v. a.* odgójiti, gojiti, odrediti, rediti, izrediti, izkójiti.
 Erzieher, *m.* odgojitelj, reditelj; — *in*, *f.* odgojitelca, rednica.
 Erziehung, *f.* odgójenje, odgój, reja, rejenje.
 Erziehungsanstalt, *f.* gojiše, odgojalše, hraniliše, izrejalše, odgojilnica, odgojilnica.
 Erziehungskunde, *f.* dětovódstvo.
 Erzien, *v. a.* (nach etwas zie-
- len) mériti, naklépati; (erreichen) doséči.
 Erzittern, *v. n.* strepetáti, stresti se, potrésti se, zaderhtéti, stresniti se. *lnadključár.*
 Erzhammer, *n.* nadkómornik, Erzkanzler, *m.* nadpečátnik.
 Erzlägner, *m.* lažnjivi lažnjivec.
 Erzmarſchall, *n.* nadmaršál, nadvojškovód.
 Erzſchatzmeister, *m.* nadblagajnik.
 Erzſchenk, *m.* nadčášnik.
 Erzürnen, *v. a.* razjéziti, razserditi, razkáčiti, razgnjévati, raztogotiti.
 Erzvater, *m.* ošák, predéd.
 Erzwingen, *v. a.* prisiliti, dosiliti, izsiliti.
 Es, *pr.* to, ovo; ono.
 Eſche, *f.* Eſchenbaum, *m.* jesen, jasan; limóvec.
 Eſchen, *a.* jesenov, jasanov.
 Eſchenholz, *n.* jesenovina.
 Eſchenwald, *m.* jesenovje.
 Eſel, *m.* osel; — ſten, *n.* oslié, oslé.
 Eſelai, *f.* oslarija, oslárstvo.
 Eſelſtein, *f.* Eſelſten.
 Eſelhaft, *a.* oslast, oslóvski.
 Eſelſta, *f.* oslica.
 Eſelſarbeit, *f.* živinsko délo, pretézko délo.
 Eſelſfüllen, *n.* oslé. *lkoža.*
 Eſelſhaut, *f.* oslóvčina, oslóva
 Eſelſtopf, *m.* oslóva glava.
 Eſelſohr, *n.* oslóvo uho; (in Büchern) zaſerlec.
 Eſelſtall, *m.* oslárnica.
 Eſelſtreiber, Eſelſhirt, *m.* oslár.
 Eſpe, *f.* Eſpenbaum, *m.* osika.
 Eſpen, *a.* osikov.
 Eſpenholz, *n.* osikovina.

Eß, n. (in der Karte)-svinja.
 Eßbar, a. jédljiv, snedljiv;
 — krit, f. jédljivost.
 Eße, f. ogníše, pečnica, žgal-
 nica, ječa.
 Eßen, v. a. jésti, pojésti, snesti.
 Eßen, n. jéd, jédilo, piča,
 hrana.
 Eßer, m. jédec; ein Bießeßer,
 snedež, snedih, jédün, po-
 jeduh.
 Eßgabel, f. vilce, vilice.
 Eßig, m. kis, okis, océt, jesih.
 Eßigbrauer, m. kisovár; — ei,
 f. kisovárna.
 Eßigsaet, a. prékisel.
 Eßstoff, m. ilica.
 Eßlust, f. Appetit.
 Eßwaere, f. jestvina, živež,
 jestivo, jednina.
 Eßtrich, n. tlak, oblíž.
 Ethnographie, f. narodopis, na-
 rodopisje.
 Etliche, pr. nektéri, nekatéri,
 nekóji; nekoliko; — mal,
 ad. nekólikokrat, nekoli-
 kokrat.
 Etwa, ad. mordè, morebiti, xna-
 biti, lahko.
 Etwas, ad. nekaj, nekóliko,
 nekoliko, koljéikaj, kaj.
 Euch, pr. vas; — zwei, vaju,
 vaji. [zavolj vas.
 Euer, — e, pr. vaš; — twegen,
 Eule, f. sova, vjer, čuk, čóp.
 Eulenpiegel, m. burkež, burklež.
 Eunuch, m. koplénik, skoplenc,
 kaženik.
 Eurige, pr. vaš.
 Euler, n. viano.
 Evangelisch, a. evangélski.
 Evangelist, m. evangélist.

Evangelium, n. evangélje, va-
 njélje.
 Ewig, a. véčen, vékovit, véčit,
 vekovéčen; — ad. véčno,
 vékoma, na véke, vékomaj.
 Ewigkeit, f. véčnost, vékovi-
 tost, vékovéčnost.
 Examen, f. Prüfung.
 Examiniren, f. Prüfen. [tlost.
 Erhellung, f. prejasnost, presvi-
 Execution, f. potéra.
 Executio, a. izvediven, izpel-
 javen.
 Exempel, f. Beispiel.
 Exemplar, n. eksemplár; (Ab-
 druck) iztis, iztisek, natisek.
 Exemplarisch, a. izgléden, v
 izgled. [bine, bilje.
 Exequien, pl. zadušnice, zaduš-
 Exerciren, v. n. uriti se, vežbati
 se od. vaditi se (v orožju).
 Exercirplatz, m. urjiše, vadiše
 (v orožju).
 Exil, f. Verweisung.
 Exiliren, f. Verweisen.
 Exilienz, f. bitvo, bitje.
 Exiliren, v. n. bivati, biti.
 Expectoriren, sich, v. r. izprázniti
 serce. [právljati.
 Expediren, v. a. odprávití, od-
 Expedir, a. gotov; berz, hiter.
 Expedition, f. odprávljanje.
 Expeditör, m. odprávník, od-
 pravítelj.
 Experiment, n. skusba, poskus.
 Explication, Expliciren, f. Erklä-
 rung, Erklären.
 Extérieur, n. zvonájšina, zvu-
 najšnost.
 Extra, ad. posebno, sosebno.
 Extract, f. Auszug.
 Extrahiren, f. Ausziehen.

Extra-Post, *f.* izrédna pošta, posebni vozovlak.
 Extrem, *n.* skrajnost, skrajina.
 Exulant, *f.* Berwiesener.
 Ey, *f.* Ei.

F.

Fabel, *f.* basen, basna, zmislík, zmislénka, bajka.
 Fabeldichter, *m.* basnik, basnoslóvec [neverjéten.
 Fabelhaft, *a.* izmišljen, basnjast,
 Fabellehre, *f.* basnoslójve.
 Fabeln, *v. n.* basati, basnovati, zmišljávati, lagáti, pripovédati, blesiti. [ljati.
 Fabriciren, *v. a.* dělati, naprav-
 Fabrik, *f.* fabrika, továrna.
 Fabrikant, *m.* fabrikánt, to-
 várník.
 Fach, *n.* preděl, predal, predélce; polica, hranba; (Beschaft) opravilo, délo.
 Fachen, *v. a.* pahati.
 Fachein, *v. a.* pahljati, opahljati, opahovati, hladiti, mahláti, pihljati, veti, vejati.
 Fächer, *m.* pahalo, pahljáča, hladilo, věterník, věternica, mahálnica.
 Facit, *n.* znesek, skupnina.
 Fackel, *f.* baklja, plamenica, svetilka, lučina.
 Fackeln, *v. n.* blisketáti, plam-
 tėti, blešeti, plamenėti.
 Fackelträger, *m.* baklonóša, bakljonós.
 Fackelzug, *m.* bakljáda.
 Facsimile, *n.* snetek.
 Factor, *m.* dělovodítelj, dělo-

vódja; (im Rechen) činivka, vekšávka.
 Factorei, *f.* dělovodstvo.
 Factur, *f.* račún tergovski.
 Facultát, *f.* fakultét, učilišće.
 Fade, *a.* neslán.
 Faden, *m.* nit, sukanc; (Klas-
 ter) seženj.
 Fädchen, *n.* nitka, nitica.
 Fadennadend, *a.* gol in nág, gol in bós.
 Fadennudeln, *pl.* rězanci.
 Fadenrecht, Fadenweise, *ad.* po niti.
 Fadenscheinig, *a.* rědek.
 Fadenwurm, *m.* živa nit.
 Fagott, *m.* fagot.
 Fagottist, *m.* fagotist.
 Fähig, *a.* spôsoben, zmožen, kader, prikláden, umen, ueljiv.
 Fähigkeit, *f.* spôsobnost, umnost, zmožnost, prikládnost.
 Fahl, *a.* žoltikljat, bléd, žolt-
 kast, plavanjklat, vél.
 Fahne, *f.* zastáva, bandéra, ban-
 déro. [stávník, bandéraš.
 Fahnenjunker, Fahnrich, *m.* za-
 Fahnenwache, *f.* straža pred ta-
 boram.
 Fahnschmied, *m.* kovač vojsáski.
 Fahrbar, *a.* vožen, (von Flüssen) broden, brodiv.
 Fährte, *f.* brod, brodišće, prevóz.
 Fahren, *v. n.* peljati se, voziti se; — *v. a.* peljati, voziti, vesti; — lassen, opustiti, pu-
 stiti; in die Augen —, zaletėti se v oči.
 Fährteid, *n.* brodnina, brodarina.
 Fährlosig, *a.* nemáren, nemar-
 ljiv, zamarljiv, leniv.

Fahrlässigkeit, *f.* nemarnost, nemarljivost, lenivost.

Fahrgeleiße, *f.* Seleiße.

Fahrer, *n.* brodnár, brodnik.

Fahrniß, *f.* imetek, blagó, premoženje, gleit (gibivo).

Fahrt, *f.* vojnja, pot, potovanje.

Fährte, *f.* sléd, osléd, trag.

Fahrweg, *m.* vozni pót, vozna cesta, kolovóz, koléje.

Fahrtzeug, *n.* ladja, barka, brod, isjka, čoln.

Fals, *f.* Fahl.

Falbe, *m.* zoltko, zoltec, zolti konj; — *f.* zolta, zolta kobila.

Falke, *m.* sokol. [sokolam.

Falkenbrut, Falkenjagd, *f.* lov z

Falken, *a.* sokolovi.

Falkenier, *m.* sokolnik.

Falkner, *f.* sokolárstvo, sokoljna.

Fall, *m.* pad, padeč, padljej, padež; (Abnahme) vpád, vpádanje; (Vorfall, Zufall) primerlej, slučaj, prigódek, zgodék; (in der Sprachlehre die Endung) padež, pad.

Fallbrüde, *f.* Zugbrüde.

Falle, *f.* pást, padalica; (Nachstellung) zanjka, zvijsáča.

Fallen, *v. n.* pasti, padati, vpasti; (sich wund) pobiti se, pobijati se; (sich zu Tode) vbíti se; (im Preise) vmánjšati se, vpasti; (von Flüssigen) vtekati, vteči, padati; (krepiren) cerniti, krepniti, poginiti; einem um den Hals —, kogar objéti; einem zu Füßen —, pred kogar se vreči; ins Wort —, komú v besédo seči, besédo

presecati; einem schwer —, britko komú biti; Hoffnung — lassen, upanje zgubiti, obupati.

Fällen, *v. a.* (Bäume) podréti, podréti, posekati; (erschleßen) vstre liti; ein Urtheil —, razsódití, sod izréci, odlóčiti.

Fällig, *a.* zapádel.

Falliment, *n.* bankróstvo.

Falliren, *v. n.* bankrotirati.

Falls, *ad.* ako, če.

Fallschirm, *m.* venčik, padostrój.

Fallschirm, *m.* zanjka, progla, pást; (Nachstellung) zvijsáča, zvijsáčina.

Fallsucht, *f.* božjást, padavica.

Fallsüchtig, *a.* božjásten, padavičen.

Falthür, *f.* lesa, klupa.

Falsch, *a.* lažnjiv, kriv, golúfen; — Geld, ponaréjen dnár; falscher Mensch, zavít, nevošéhjiv človek; falsch schwören, po krivim priségati, od. rotiti se.

Falscher, *f.* Verfälscher.

Falschheit, *f.* laž, hudobija, goljsija, golúfnost. [kriv.

Falschlich, *ad.* lažljiv, lažnjiv,

Falsch, *n.* Falschstimme, *f.* glás nenarávní.

Falte, *f.* guba, zgiba, gerba, navráp, guza. [gerbica.

Fältchen, *n.* gubica, zgibica,

Fälteln, *v. a. v.* gubice zbrati, v zgibice zložiti od. zlagati, zgibčati, zgibiti.

Falten, *v. a.* nabirati, gubati, zgibiti, v gube zbrati, v gube skladati; Hände —, roke skleniti od. sklepati.

- Falter, *m.* metulj, veša.
- Faltig, *a.* nabrán, gubat, zgibát, gerbat, gerbast, navrápan, guzast.
- Falz, *m.* zguba, brazda; (Rinne, Fuge) žleb, žlód, reža, vrez, jarek.
- Falzbein, *n.* gladilo, gladilka.
- Falzen, *v. a.* v gube zložiti obkladati; (Falze einschneiden) vžlebiti, žlebe vrezati; (abfchaben bei den Färbern) ostrugati, strugati.
- Familiár, *a.* prijateljski, prijázen, dománj.
- Familie, *f.* družina, rod, rod-bina, rodovina.
- Fanatiker, *m.* prenapétnež.
- Fanatismus, *m.* soblázen.
- Fang, *m.* lov, vlov, lovitva, lovljenje.
- Fangzahn, *n.* pást, lovka.
- Fangen, *v. a.* loviti, vloviti, vjeti, vjemati, zgrabiti; (Beute —) vneti se, vnemati se, vžgati se; fig. razserditi se, razjézati se. [veraa.
- Fangnetz, *n.* mreža lovska, zanjka.
- Fantastie, *f.* vmišljáva, domišljáva, obráznost, domišljívoat.
- Fantastiren, *v. n.* sanjati, blesti, blancovati, domišljávati, blaznovati, blazniti.
- Fantast, *m.* sanjavec, bedalež, pahnjeneč, blaznivec, blaznik. [zmislen.
- Fantastisch, *a.* sanjáški, blazniv, šarbe, *f.* boja, barva; (im Kartenspiele) mast; (die Gesichtsfarbe) lice.
- Färbeholz, *n.* les za bojärenje.
- Färbekunst, *f.* bojárstvo, bojárska umétnost, bojarija.
- Färben, *v. a.* bojiti, bojáriti, harvati; — sich, *v. r.* (vom reifenden Obst) dozrévati; (sich grün —) zelenéti, zeleniti se, (sich gelb —) rumenéti, rumeniti se.
- Farbenmischung, *f.* méšanje boj.
- Farbenspiel, *n.* prelivanje hárv.
- Farbenspielen, *v. n.* prelivati se.
- Färber, *m.* bojár, harvar.
- Färberei, *f.* bojarija, bojárenje, barvanje. [ljárenje.
- Färberkessel, *m.* kotel za boj.
- Färberröthe, *f.* brošé.
- Färbig, *a.* pobójen, harvit, prižan, pisan.
- Färsenkraut, *n.* prapat, prapret, praprot, prapat.
- Färse, *f.* junica, telica, jalóvnica.
- Färsenfalt, *n.* telička.
- Farz, *m.* perdec, perdež, pezd.
- Farsen, *v. n.* perdniti, perdéti, pezdéti.
- Fasan, *m.* fazán; bažant.
- Fasanerie, *f.* fazáneriya, fazánja; bažantništvo.
- Fasanenwächter, *m.* fazánar.
- Faschine, *f.* snóp, otépek, snopič.
- Faschinenwerk, *n.* snopje, oté-povje.
- Fasching, *f.* Fastnacht.
- Fasel, *m.* pleme, rod, plod.
- Faseler, Faselhans, *m.* budalo, vetrenjak. [budaláčina.
- Faseler, *f.* bedalija, traparija.
- Faselhaft, Faselig, *a.* budalast, šaljiv, traparski, lahkomislóé.
- Faseln, *v. n.* blesti, blancovati,

bedaliti, sanjati, žaliti se, (unehm) množiti se, plemeniti se. lasek.
 Fafen, *m.* tanka nit, nitka,
 Fafen, *v. a.* čajzati.
 Fafennadend, *u.* golonag, gol, nag.
 Fafete, *f.* feržol.
 Fafet, *f.* nitka, kitka, žilica, miška, žilka.
 Fafetig, *a.* nitkast, žiličen, žilčnat, miškav, žilovit.
 Faf, *n.* sod', pučel, brenka, bečva.
 Fafbinder, *m.* sodar, pučelár, bečvar.
 Fafchen, *n.* sodič, pučelik, brenčica, bečvica.
 Fafdaube, *f.* doga.
 Faffen, *v. a.* (ergreifen) prijéti, popásti, zagrábiti, zgrabiti, vloviti; (Steine in Gold) vložiti, vstaviti, obložiti, okovati z zlatom; (in sich enthalten) zadržati, obséči, zapopásti; (begreifen) zapopásti, razúmeti, pojmiti, zastópiti; Muth —, obrábiti se, sagóriti se, osérciti se, (sich fassen) zavéstí se, k sebi priti, sích futz —, na kratko reči od. povédati; einen Vorfas —, predvzétí si; (sich gefast machen auf etwas) pripraviti se na kaj; Wurzel —, vkoreniniti se, zakoreniniti se, vrasti se.
 Fafshahn, *m.* pipa.
 Faflich, *a.* razumljiv, razúmen, razumen, uméven, zastópen, zastopljiv, zapopadljiv, razgovéten.
 Fafschheit, *f.* razumljivost, raz-

umévnost, zastopljivost, razgovétnost, umévnost.
 Fafstreif, *m.* obróč, obránk.
 Fassung, *f.* (eines Steines) okov, opráva, (des Gemüthes) zavést, zavéd, mir od. pokoj dušni; außer Fassung sein, ne zavéstí se; in seiner Fassung bleiben, miren ostáti.
 Fassungskraft, *f.* razúm, razúmevna móč, razúmevnost, razúmnost.
 Fasszapfen, *m.* čép.
 Fast, *ad.* skoro, skor, skorej, malo da ne, majbno da ni.
 Fasten, *v. n.* postiti se, postaviti se. [stitva.
 Fasten, *n.* post, postenje, post.
 Fasten, *f.* post.
 Fastenpeise, *f.* postna jéd.
 Fastenzeit, *f.* post, veliki od. dolgi post.
 Fastnacht, *f.* pust, mesopúst, (— hatten) pustovati.
 Fastnachtstlustbarkeiten, *pl.* zabave, veselice pustne.
 Fasttag, *m.* post, dan postni.
 Fatal, *a.* vsóden; (unangenehm) nesréčen, neprijélen.
 Fatalität, *f.* nesréča, beda.
 Fatum, *n.* osóda, ades.
 Faul, *a.* gnjil, trohljiv, perhnél, trohnél, trohnév; (trág) lén, léniv, nemáren.
 Faulbaum, *m.* kerblíka, kerlíka.
 Fäule, Fäulnis, *f.* gnjiloba, gnjilina, gnjilost, trohnoba, gnjilád; glén, glénoba.
 Faulen, *v. n.* gnjiti, gnjiliti, perhnéti, trohnéti.
 Faulenzen, *v. n.* léniti se, léniviti, vmanjuhe pasti, pose-

dovati, postopati, roke kri-
 zem deržati, lénóšiti.
 Faulenzer, m. lénuh, lénivec,
 lénjak, zavaljuh, vmanjuh.
 Faulenzerei, f. lénost, lénoba,
 lénivost, vmanjost.
 Faulenzerin, f. lénivka, lénjsča.
 Faulfieber, n. gujila trešljika,
 mačuh.
 Faulheit, f. f. Faulenzerei.
 Faulthier, n. lenivec, tibohód.
 Faum, f. Schaum.
 Faust, f. pest, pestnica; fig.
 roka, eine — voll, prišče,
 perišče. [pešica.
 Faustchen, n. pestica, pešička.
 Fausthandschuh, m. rokavica.
 Faustrecht, n. pestna pravica,
 pravda silnega.
 Favorit, m. f. Günstling.
 Faren, pl. norčije, bedačije.
 Februar, m. svečan, februar;
 (ilir.) veljača; (šč.) unor;
 (poln.) luty.
 Fechten, v. n. (kämpfen) bojvati
 se, biti se, boriti se; (kunst-
 gemäß fechten) mečovati se,
 boriti se, pikati se; (bettern)
 prositi, beračiti; (mit Worten)
 prepirati se, pravdati se, pri-
 kárjati se. [bojvávec.
 Fechter, m. bojak, borec.
 Fechthandschuh, m. rokavica za
 mečovanje.
 Fechtkunst, f. borenja umetnost,
 mečovarija, mečovástvo.
 Fechtmeister, m. boreški mojster.
 Fechtplatz, m. boriše, mečova-
 lišče. [vánje.
 Fechtshule, f. šola za meče-
 veder, f. (am Vogel und zum
 Schreiben) pero, pere, peresce;

(Federn überhaupt) perje; (auf
 dem Fute) kop, peršiška; (am
 Spinnrade) perotnica, peret-
 nica; (Borstten von wilden
 Schweinen) ščetina; (Flosser-
 der) plavúta, splav, perotnica.
 Federbett, n. pernica, pernata
 postelj.
 Federbüchse, f. pernjak, perotnjak.
 Federbusch, m. perjanica, kóp,
 kopa. [raztegljiv.
 Federhart, a. tverd ko pero;
 Federhart, n. smola raztegljiva.
 Federhut, m. klobuk, s perjanico.
 Federig, a. pernát, poln perja,
 perésnat.
 Federicht, a. perjast, perésnat.
 Federkiel, m. perót, pisék, cev
 od peresa.
 Federkraft, f. raztegljivost.
 Federkrieg, m. križevni od. pi-
 sméni prepír.
 Federkissen, podglávník pernati.
 Federlaus, f. tekut.
 Federleicht, a. lahek ko perje
 od. peresce.
 Federloß, a. brez perja. [nik.
 Federmesser, n. perorézec, perés-
 Feder, v. n. perje zgubiti, od.
 puščati, skuhsti se, perjiti
 se.
 Federrose, f. f. Federkiel.
 Federspiel, n. strašilo za ptice;
 lov z sokolam.
 Federspule, f. Federkiel.
 Federvieh, n. peretnina, perut-
 nina, kuretina, pernata ži-
 vád.
 Federwildpret, n. pernata div-
 jačina, divja perutnina.
 Fee, f. vila, běla žena, roje-
 nica, žalek žena, modrica.

Feenmärchen, *n.* basen od vil.
 Fege, *f.* rešeto.
 Fegefeuer, *n.* vice, ice.
 Fegen, *v. a.* čistiti, očistiti;
 (auškehren) pomesti, pomé-
 tati; die Birnen — obrezati,
 obrezovati; den Brutel — žep
 od. možno komu prazniti.
 Fehde, *f.* vojna, raspra, boj,
 razpór. [popelica.
 Fehde, *f.* běla (sibirska) veverica.
 Fehl, *f.* Fehler.
 Fehlbar, *a.* grěšen, grěšiven,
 pregrěšen, spotekljiv, omil-
 len.*
 Fehlbarkeit, *f.* grěšnost, pre-
 grěšnost, spotekljivost, omil-
 nost. [iana.
 Fehlbitte, *f.* prošnja neusli-
 Fehlen, *v. n. u. a.* (unmoralisch
 handeln) pregrěšiti se; (irren,
 sich täuschen) zmotiti se, za-
 blóditu, motiti se; bloditi,
 blósti; (nicht treffen) ne vga-
 niti, ne vgoditi; (mangeln)
 manjkati, menjkati, ne iméti,
 pománjkati; (entfernt sein) me-
 mo biti; (was fehlt Ihnen?)
 kaj Vam je?
 Fehler, *m.* (moralischer) pregrěha,
 pregrěšek, mana, napáka, na-
 pėnost, zablóda, zablódek;
 (Irrthum) zmota, blóđ, blod-
 ha, omil, blodnja. (Wangel)
 manjkanje, pománjkanje,
 nedostátek.
 Fehlerfrei, *a.* brez pregrěška,
 brez zmote, izvérsten.
 Fehlerhaft, *a.* pregrěšen, pre-
 grěšljiv, napėen, blodliv,
 zablódljiv. [jati se.
 Fehlfahren, *v. n.* ne prav pel-

žehlgang, *m.* zablóda, zablóden-
 je, zajdenje.
 Fehlgehen, *v. n.* ne prav iti,
 bloditi, zajti, zablóditu.
 Fehlgreifen, *v. n.* memo seči.
 Fehlgebären, *v. n.* spoviti (bei
 Thieren) zvreči. [enje.
 Fehlgeburt, *f.* spovitje; zver-
 Fehlgriff, *m.* mimosėilej; omil,
 zmota, zmotnjáva.
 Fehlschießen, *v. n.* memo strėliti.
 Fehlschlagen, *v. n.* memo vda-
 riti; (misslingen) memo po-
 kazati komu, noriti kogar.
 Fehlschlag, Fehlschuß, Fehlstoß,
 Fehlstreich, *m.* prepáh, pre-
 máh, prestrel, napáka.
 Fehlstossen, *v. n.* mimo pahniti.
 Fehltreten, *v. n.* mimo stopiti,
 prestópiti se, spotekniti se.
 Fehltritt, *m.* prestópek, pre-
 grěšek, spotiklej.
 Fehlwerfen, *v. n.* memo vreči,
 ne vganiti.
 Fehm, *f.* Fehmgericht, *n.* tajna
 sodba za glavn (v starih ča-
 sih).
 Fehm, *f.* (Eichelmaß) žir, žiro-
 vina; stog, kopica. [nina.
 Fehmgeld, *n.* žironica, žirov-
 Feiert, *f.* slavnost, slověznost,
 svečanost; praznovánje, pos-
 većenje (Ruhr) pokój, děla-
 púst praznovánje, odmor,
 izlásek. [lopúst.
 Feierabend, *m.* dělapúst, dě-
 Feierkleid, Feiertagskleid, *n.* práz-
 na od. praznična óblėka.
 Feiertlich, *a.* slovězen, veličė-
 sten, prazničen; svečan, sla-
 ven, svečan.
 Feiertlichkeit, *f.* slověznost, ve-

- ličest, veličestnost, svečanost, slavnost.
- Feiern, *v. a.* (festlich begreben) obhajati, praznovati, častiti, svetiti; (ausruhen) počiti se, počivati, izlāsiti se, praznovati; (müßig sein) brez posla postopati, leniāiti, praznovati.
- Feiertag, *m.* praznik, svetek.
- Feiertaglich, *a.* prazničen, prazhen. [kovanje.
- Feierung, *f.* praznovanje, svet-
- Feige, *a.* plašen, plašljiv, bojčč, plah, malodušen, prestrāžen.
- Feige, *f.* smokva, figa.
- Feigenbaum, *m.* smokvino od figino drēvō, figa.
- Feigkeit, *f.* plašljivost, bojččnost, plahōta, malodušnost, plašnost. [ljiv, bojčč.
- Feigherzig, *a.* malodušen, plaš-
- Feigherzigkeit, *f.* Feigkeit.
- Feigling, *m.* plašn, haba, habež, mehkatč, beba.
- Feil, *a.* na prodaj; — bieten, na prodaj postaviti, prōdati, na prodaj imeti; (eine — Seele) podkupljiv človek.
- Feile, *f.* pilo, pila.
- Feilen, *v. a.* piliti.
- Feilendauer, *m.* pilār.
- Feilicht, *a.* Feilspāne, *pl. m.* pilinjad, vpilki, pilotine, pilinje.
- Feilschen, *v. a.* trgovati, za cčno vprašati, terāiti, kupččovati.
- Fein, *a.* tanek, droben, tenek; (artig) dvorljiv, nraven, pošten; (zart) droben, tanek, prijeten, nježen; (ein gutes
- äußeres Ansehen haben) perliččen, glādek, ličen; (schlau) prebrisan, vmeten, zvit; — es Gold) čisto zlato.
- Feind, *m.* sovražnik, neprijatelj, čertīvec, protivnik, zopernik, dušman.
- Feindin, *f.* sovražnica, neprijateljica, protivnica.
- Feind sein — werden, *v. n.* neprijatelj biti, sovražiti (kogar) čertiti, zavideti, nena-videti.
- Feindlich, *a.* neprijateljski, sovražen, neprijateljn, zopern, protiven.
- Feindschaft, *f.* neprijateljstvo, sovraštvo, sovražba, nena-nist.
- Feindschaftlich, *f.* Feindlich.
- Feindselig, *a.* sovražljiv, neprijateljiv, zopern, sovražen, protiven.
- Feindseligkeit, *f.* sovražljivost, zopernost, neprijateljivost, protivnost.
- Feinheit, Feine, *f.* tankōta, tankost; lepōta, dvornost.
- Feist, *a.* tolst, debel, pitan, obrejen. [tolšča, debelina.
- Feiste, Feistigkeit, *f.* debelost,
- Feid, *n.* polje; (ins — sieden) na vojsko iti, (im freien —) pod vedrim od. milim nebom.
- Feldapotheke, *f.* lčkārnica voj-niška.
- Feldarbeit, *f.* dčlo poljsko.
- Feldbau, *m.* poljārstvo, oratār-stvo, poljsko delo, ratārstvo.
- Feldbauer, *m.* poljanec, oratār, ratāj, ratār. [ka postelja.
- Feldbett, *n.* zolnārska od. tabors-

Feldbiene, *f.* divja bčela.
 Feldfrucht, *f.* žito, poljski per-
 delek; poljsčina.
 Feldgeräth, *n.* orodje oratarsko.
 Feldgrille, *f.* murenč, murenč,
 mura, marša, žurk, cverček.
 Feldhubn, *n.* jereb, jerebica.
 Feldherr, *m.* vojvoda, vojvoda,
 vojvód, vojskovódja, vojs-
 kovód. [vojskovódstvo.
 Feldherrnwürde, *f.* vojvódatvo,
 Feldkümnel, *m.* kum, kumin,
 kumič.
 Feldmark, *f.* meja, zara, mejnik.
 Feldlager, *n.* tabor, taborišče.
 Feldmarschall, *m.* viki vojsko-
 vódja, feldmaršal.
 Feldmaus, *f.* poljska miš.
 Feldmesser, *m.* zemljomérec,
 zemljómér.
 Feldmesskunst, *f.* zomljomérska
 vmetnost, zemljómérstvo.
 Feldmusik, *f.* turška od. vojniška
 godba. [nirski od. vojniški.
 Feldprediger, *m.* duhovnik žol-
 jidrosť, *f.* divja roža.
 Feldtruf, *m.* vojaški klic, geslo.
 Feldschere, *m.* vojniški ranovráč.
 Feldtaube, *f.* divji golóš. [bel.
 Feldwebel, *m.* žikovnik, feldwe-
 Feldweg, *m.* stezda, steza.
 Feldwiese, *f.* ledina.
 Feldzeichen, *n.* znak vojniški.
 Feldzeugmeister, *m.* general
 topništva, poljnižbrojmešter.
 Feldzug, *m.* vojska, pohód v
 vojsko. [plašče.
 Felge, *f.* sternišče; (Radfelge)
 Fell, *n.* koža, (die lebendige Haut)
 polt; (— der Schafe) kerzno;
 (im Auge) mrena; (daš abge-
 zogene —) ljev.

Fellchen, *n.* kožica.
 Felleisen, *n.* torba, kernár, ronc.
 Felsen, Fels, *m.* skala, skalo-
 vina, čerena, peč, pečina,
 stena; collect: skalóvje.
 Felsengruppe, *f.* skalina, pe-
 čóvje, skalje.
 Felsenluft, *f.* pečina, pokotina.
 Felsenwand, *f.* stena, skaléna.
 Felsicht, *a.* skalnast, pečóvnast.
 Felsig, *a.* skalnat, skalovit, peči-
 nat, pečóvnat, kamenit, čerenat.
 Fensch, *m.* hér, bár.
 Fenschel, *m.* koper.
 Fenster, *n.* ókno, prozor; (ohne
 Glas) okninjak, okinjak.
 Fensterchen, *n.* óknice.
 Fenstergitter, *n.* rešetka, križ,
 omrèžje v okni. [lóčnica.
 Fensterladen, *m.* obóknica, ob-
 Fensterheibe, *f.* steklo v okni,
 šibra.
 Ferien, *pl.* prazniki.
 Ferkel, *n.* prasè, prasec, pra-
 šič, prasček, odojče, kočej.
 Ferkeln, *v. n.* prasiti se, oprati
 si se.
 Fern, *a.* dalnj, dalájn, daláj-
 šen, daljen, dalek, dalečen;
 — *ad.* daleko, daleč, daleče;
 daš sei — von mir, bog me
 obvári pred tím.
 Ferne, *f.* dalečina, dalja, daljava,
 daljina, daljnost, dalekóta.
 Ferner, *a.* dalanj, dalajšen, —
ad. dalj, dalje, vnaprèj, ra-
 zun tega verb tega.
 Fernerhin, *ad.* za naprèj, dalje,
 v naprèj, v napréd.
 Fernglas, *n.* očnik, dalékogled.
 Fernrohr, *n.* zvezdóčnik, dalé-
 kogled, teleskóp.

- Fernschreibmaschine, *f.* daljnopis, dalekopis, telegraf.
- Ferse, *f.* peta.
- Ferschen, *n.* petica, petička.
- Fersengelb, *n.* — geđen, pobegniti, vtéci, vskočiti, preminiti, lesici na rep sestí.
- Fertig, *a.* (berreit) gotov, pripravljén; (geschickt) spěšen, ročen, prirodčen, prikláden, uren, berzen, gibčen; (schleunig) hiter, berzen, berz.
- Fertigen, *v. a.* dogotoviti, zveršiti, napravití, dokončati.
- Fertigkeit, *f.* spěh, spěšnost, ročnost, prirodčnost; urnost, gibčnost, hitrost, hitrina.
- Fessel, *f.* spona, oková, železje, verige, pota; einen in — n fesseln, kogar v železje djati od. kogar vkleniti.
- Fesseln, *v. a.* okovati, z potami zvezati, vkleniti, vklepiti, zvezati, v železje djati; (ein Pferd) pripéti; (anziehend sein) mikati.
- Fest, *n.* (Festtag) svetek, praznik, god; (Schmaus) pir, gostba, gostija, obéd.
- Fest, *a.* (hart) těrđ, tvěrđ; (dauerhaft) těrđ, terden, terpežen; (tapfer, stark) peven, čverst, jak, korenjáski, terden, krepek; das feste Land, kopno.
- Feste, *f.* (die Himmelsfeste) obzorje, obnébje; (ein festes Schloß) gradič, gradec, tverdňáva, terdnjáva.
- Festessen, *n.* pojedina.
- Festigen, *v. a.* včverstiti, vkrépití, vpévnuti.
- Festigkeit, *f.* terdnost, tverdost, terđost, jakost, tverdina; terpežnost, krepkost.
- Festlich, *f.* Festtaglich.
- Festlichkeit, *f.* praznovánje, obhájanje, sloveznost, svečanost, slavnost, prazničnost, svetečnost.
- Festsetzen, *v. a.* postaviti, skleniti, vstanoviti.
- Festsetzung, *f.* postáva, sklenitba, vstanovljenje.
- Feststehen, *v. n.* deržati se; (im Gefängnisse) zapért biti v tamnici od. ječi.
- Festtag, *m.* svetek, praznik.
- Festtaglich, *a.* svečen, prazničen, slovezen, pražen.
- Festung, *f.* tverdňja, tverdňáva, terdnjáva, pevnost, gradič.
- Fett, *n.* mást, salo, mastnina, mašća, maščovina, maščoba, tuča.
- Fett, *a.* (wohl genährt) pítan, debél, tolst, podržen, podkérmljen, toščén, tučen; (reich, einträglich) bogát, masten, tučen.
- Fettdarm, *m.* mastnica. [tučen.
- Fettig, *a.* masten, omáščén.
- Fettkram, *m.* salárnica.
- Fettträger, *m.* salár.
- Fettwanst, *m.* debelak, tolstják, tolstovrátnik.
- Fetzen, *m.* cunja, candra, capa, starina, kerpa, banjúza.
- Fetzen, *v. a.* cunjati, candrati, cesati.
- Fetzenhändler, *m.* cunjár, capár.
- Fetzig, *a.* cunjast, cunjat, capast, capát.

Feucht, a. vlažen, moker, mokróten, močérn: — werden, odvolgniti, zmočiti se.

Feuchten, v. a. vlažiti, ovlážití, močiti, namočiti, namakati, vmakati.

Feuchtigkeit, f. vlaga, mokrina, vlažnost, mokróta, mokrótnost, moča, močava, mók, močirnost.

Feuchtigkeitsmesser, m. vlagomér.

Feudalsystem, n. lenska sostáva.

Feuer, n. ogénj, vatra; (Feuerbrunst) ogénj, pogór, požár; (Lebhaftigkeit) živost, živéčnost, goréčnost, iskrénost, vatrénost, vnetost.

Feueranstalt, f. zavarvávnica proti ognju.

Feuerartig, a. ognju podobén, ognjevit, žarovit. [ka.

Feuerbeden, n. žerjavnica, oglén-

Feuerblase, f. mehúr, mebir, meširček.

Feuerbrand, m. glavnja, ogórek, ugórek, žark.

Feuerbrüche, m. skrat, skratec, ikratel.

Feuertimer, m. méh.

Feuerfarbe, f. ognjéna, ognjéva od. žarjáva boja od. barva.

Feuergefährlich, a. ognjoneváren.

Feuergeráth, n. gasilo.

Feuergrube, f. žerjávka. [ješa.

Feuerherd, m. ognišče, kómen,

Feuerig, a. ognjén, žaréc, žarjáv; (lebhaft) živ, živéčén, goréc, vnét.

Feuertnecht, m. gasivec.

Feuertröte, f. modrás, močérád, močéráv.

Feuertrübe, f. grebja, greblica.

Feuermaal, n. znamnje.

Feuermaschine, f. kresivo,, ognjivo.

Feuermauer, f. zidan zatrep, zid proti ognju, ognjopáz, opáz.

Feuermesser, m. ognjomér.

Feuermörser, m. možar, movžar.

Feuern, v. a. (heizen) netiti, kuriti, znetiti, zakuriti; (brennen) žgati, paliti; (schießen) stréliti, strélati, vstréljiti; (Hitze fühlen) goreti.

Feuerofen, m. peč.

Feuertregen, dež ognjéni.

Feuertroht, n. puška, pukša, ročnica.

Feuertroth, a. žarjáv od. rudéc kot ogénj, žeréc, ognjen; (von Haaren) rudéc; (— werden) rudéciti se ko rák.

Feuerstrubst, f. ogénj, požár, pogor. [ognja.

Feuerschaden, m. kvar od. škoda

Feuerschaufel, f. lopár.

Feuerschein, m. zarja.

Feuerschein, a. ognjabojéc, ognjaplášen, ognjopláh.

Feuersteiender Berg, m. gora goréča. [glja, brizávnica.

Feuerspritze, f. gasivnica, briz-

Feuerstahl, m. jeklo, ocel.

Feuerstätte, f. (Herb) ognišče; (Brandstätte) pogorišče, gorišče.

Feuerstein, m. kresávník, kresivník, kremén, kresávni kamen.

Feuerstrahl, m. žár, žark.

Feuerwerk, n. vmetáven ogenj, ognjicanje.

Feuerwerker, m. ognjovmétnik;

(bei der Artillerie) topnik, topničár. [ognjénstvo.
 Feuerwerkökunst, *f.* ognoslovje,
 Feuermouth, *f.* plamozlóba.
 Feuerzange, *f.* klešče od. kleše za oglje, kljupa. [netilo.
 Feuerzeug, *n.* kresivo, ognjivo,
 Fibel, *f.* abecedna knjiga, abecedár, bukvár.
 Fieber, *f.* žilica, žilka, nitka, kitka, kitica, miška.
 Fichte, *f.* Fichtenbaum, *m.* smreka.
 Fichten, *a.* smrekov.
 Fichtenholz, *n.* smrekovina.
 Fichtenwald, *m.* smrečje, smrekovje.
 Fieberus, *m.* zapalek, vžigalca.
 Fieber, *n.* treslika, treslica; (kaltes —) merzlica; (bisigtes —) vročnica.
 Fieberhaft, *a.* tresličen, merzličen, vročničen.
 Fieberschauer, *m.* zima, merzlica, groza. [ska skorja.
 Fiebrerrinde, *f.* kina, peruán.
 Fieber, *f.* koritnice, gosti; (ein Strafwerkzeug) kloda, terlica.
 Fieberbogen, *m.* lók, goslen lók.
 Fiebern, *v. n.* gosti, škripati, koritničati, čmigati.
 Fieber, *m.* škripač, čmigavec.
 Fiebern, *f.* Bessiebern.
 Figur, *f.* podoba, obráz, slika; postava, stas. [podobah.
 Figürlich, *a.* pripodbno, v prišiliale, podružnica.
 Filtriren, *v. a.* cediti, precediti, precéjati.
 Filtrirtuch, *n.* cedilo, cedivnik.
 Find, *m.* klobučina, kosmina; (ein derber Beweis) svarilo, svaritev, graja; (Knicker) sko-

pec, skopin, skerljivec, lakomež, stiskovec.
 Finden, *v. a.* klobučino delati; (Beweise geben) kregati, grajati, svariti; — *v. n.* (geizen) skopáriti, skerljáti, lakomen biti; — sich, *v. r.* (sich verwirren) mešati se, homotáti se, zaplésti se, zaplétati se.
 Findhut, *m.* kosminast klobuk.
 Findig, *a.* skóp, preskóp, skerljiv, skopárski, lakomen, terd.
 Findigkeit, *f.* skopóst, skopiija, skopariija, skerljivost, lakomnost.
 Findlauss, *f.* keršél, klóp, klóšč, kléš, keršélo.
 Findmacher, *m.* kosminar.
 Findmel, *m.* konoplja, semica.
 Finanzen, *pl.* dohódki, denárstvo, penezništvo.
 Finanzminister, *m.* minister denárstva.
 Findelhaus, *n.* hiša za razpót-nike od. najdene otroke.
 Findelkind, *n.* najdenik, razpót-nik, najdeno dète, podvérženc.
 Finden, *v. a.* najti, náti; (entdecken) iznáti, nalésti, odkriti, (dafür halten) spoznáti, iméti; (Gnade) doséči, dobiti, zadobiti; — sich, *v. r.* (in etwas, in Jemanden) zvedéti se, naváditi se česar od. kogar; (zusammenkommen) najti se, sniti se; (vorkommen) najti se, biti.
 Finder, *m.* najdec, najdnik.
 Findig, *a.* brihten, zumljiv, muhast.

Finger, m. prst; (lange — haben) smolo na prstih imeti, dolge roke imeti, krasti, (einem auf die — sehen) paziti na kogar; ſich die — verbrennen) opéci se, opáriti se; — Gottes, roka božja.

Fingerhandschuh, m. rokavica s prsti.

Fingerhut, m. naprstenik, naprstenjak, naprstek, naprsteć.

Fingerling, m. prstnik, pavčnik, mošnica za prst.

Fingerring, m. perstan, perstaj.

Fingerzeig, m. znamenje; — geben, kimniti, migniti, namigniti, pomigniti.

Fink, m. zeba, linkovec, činkelca.

Finne, f. (am Gesicht) mozól, mozólč, mozólček, ogerce; f. pl. (bei den Schweinen) ikra, stroge; f. pl.; (am Fische) ribje peró, plavúta.

Finnig, a. mozólčat, ogerčast; ikren, ikernát.

Finstler, a. tēmen, temnit, temnóten, temnóčen, temóčen, mračen; ein — es Gesicht machen, čelo nagerbati.

Finstlerling, m. mračnjak.

Finsterniß, f. tēma, tmá, tmina, temnóta, temnóča, temóta, mrak; (Sonnens und Mondesfinsterniß) merknjenje, sonca, lune, mēsa.

Finte, f. izmišljótina.

Firlefanz, m. traparija, bedačija, norčija.

Firma, f. imé, naslów.

Firmament, n. nebó, obnébje,

podnébje, obok neba, obzórje, nebez, terdina.

Firmen, v. a. birmati, birmovati. [birmovánje.

Firmung, f. birma, birmanje,

Firmling, m. birmanec; f. birmanka.

Firner, m. sněžnik, lēdovnik.

Firſte, f. (eines Daches) sleme, verh; (eines Berges) verh goré; (im Bergbau) teme.

Fiſchal, m. deržavni odvėtnik.

Fiſch, m. riba.

Fiſch-, a. ribji.

Fiſchaar, Fiſchgreit, m. ribji orel, ribja kanja, morski orel

Fiſchangel, f. vodica, voda, tērn, ternek, udica. [kita.

Fiſchbein, n. kost ribja, ribja

Fiſchblase, f. ribji mēh od mehur. [ljina.

Fiſchbrut, f. ribice, ribja mla-

Fiſchen, v. a. ribiti, ribe loviti, ribáriti, poribiti, poribáriti. [lóvec.

Fiſcher, m. ribár, ribič, ribo-

Fiſcher-, a. ribarski.

Fiſcherel, f. ribarja, ribenje, ribárstvo, ribji lów.

Fiſchergarn, Fiſcherneß, n. mreža ribarska, verša, draga.

Fiſcherin, f. ribarica, ribičinja.

Fiſchertahn, m. ladja ribarska, čoln. [ribarija, ribolov.

Fiſchfang, m. ribenje, ribljenje,

Fiſchflosse, f. plavúta, ribje pero, perotnica, splav.

Fiſchgabel, f. ostni. [tern.

Fiſchgräte, f. ribja kóst, ribji

Fiſchháuter, m. ribnik, ribnjak.

Fiſchhandel, m. ribji tērg, ribičárstvo.

Fišchändler, m. ribár, ribičar, ribji teržec.
 Fišchóber, m. vabilo, vaba, mama. [ribji soménj].
 Fišchmarkt, m. ribje teržišče.
 Fišchnetz, n. sak, sakenca.
 Fišchotter, f. vidra.
 Fišchreich, a. ribèn, ribovit, poln rib, ribnát.
 Fišchreuse, f. verša, sák, vlák.
 Fišchrogen, m. ikre, ribje jajca.
 Fišchtag, m. den za ribenje; postni den.
 Fišchteich, m. ribnik, ribnjak, vbirt.
 Fišchtbran, m. ribja mást, ribji ólej.
 Fišchzug, n. ribársko oródje.
 Fišchzug, m. vlák ribji.
 Fiſt, m. pezdec, perdec.
 Fiſten, v. n. pezdeti, popezdevati, spezdeti se, perdeti.
 Fiſtel, f. (eine Röhre) cév, žveгла; (Röhreſchwür) piávka, odperta rana, tvorstvo.
 Fiſtiſch, m. krilo, perot, perotnica, haba, létanica, krilót.
 Fiſze, f. motvóz, prevóz.
 Fiſt, a. (feſt) tverd, tverden, stanovit; (hurtig) berzen, ročen, uren; (-er Gehált) gotova mezda; ich bin — und fertig, sim pripravljen.
 Fiſtiren, v. a. vtérditi, vstanoviti; (feſt in's Auge faſſen) v kogar oči vpréti.
 Fiſtern, m. zvézda stalna, stavnica, nepremiéna zvézda, nepremiélnica.
 Fiſch, a. raven, plan, plaščát, plošnát, plošen; (niſt tief) plitek, plitev; die — e Hand,

dlán, peščáj; der — e Herz, ſlab, ſlaba pamet.
 Fláche, f. ravnina, ravnica, ravnjava, ravnóta; ravnja, ravena, plaščád, ploska, ploščád.
 Fláchen, v. a. ravnáti, vavnáti, poravnáti, zravnáti, ploskati.
 Flácheninhalt, m. prostór, vsa od. céla poverhuja od. poveránost. [vnomérje].
 Fláchenmaß, n. ravnoména, ravnica.
 Fláchſ, m. lán, lén, predivo.
 Fláchſ, a. lanén, prediven.
 Fláchſbreite, těrlica.
 Fláchſbarre, f. lanišnica.
 Fláchſen, a. lanén, prediven.
 Fláchſfeld, n. lanišče, predivišče, predišče.
 Fláchſſinſ, m. konoplénka, konoplišica, rěpnik.
 Fláchſſcheſel, Fláchſtauſe, f. grebén, děrsej, ribel.
 Fláchſſame, m. lanéno od. predivno seme.
 Fláckern, v. n. žvigati, žvigniti, plamtiti, plamtéti, lizati.
 Flácken, m. pogača, krapec, gibánica, macovt.
 Flágge, f. zastáva; bandera, bandero (na barkah).
 Fláiden, pl. pleve.
 Fláidenſack, m. plevnica.
 Flámmchen, n. plaménčik, zibelje. [belj].
 Flámmen, f. plám, plamen, zibelje.
 Flámmen, v. n. plamenéti, plamtiti, plameniti, s plamenam goréti.
 Flámmicht, a. plamenit.
 Flánell, m. flanel.

- Glan*e*, *f.* bok, strana, boka, lakotnica.
 Glan*ten*, *v. n.* herum —, potepati se, klatiti, tepesiti se; skitati se.
 Glas*e*, *f.* steklenica, sklenica, majolika, čutara.
 Glas*chen*, *n.* skleničica, majoličica, čutarca.
 Glas*chenfürbiß*, *m.* buča [pec.
 Glas*chenzug*, *m.* ikerpci, iker-
 Blatter*geist*, *m.* vetrénjak, vetrnik, vetrež, pahljivec, pahljač. [stanoviten.
 Blatter*haft*, *a.* lahkomiseln, ne-
 Blatter*haftigkeit*, *f.* lahkomislnost, nestavitnost.
 Blatter*n*, *v. n.* serfolěti, serfrati, serkati, serkljati, serkniti, serčati, sofotati, sfototati, sferfolěti, sferfrati, sferčati, prepelěti; (Blatter*haft sein*) nestanoviten biti; (von der F*ah*ne) vijati se, vijugati se, jugati se.
 Glau*u*, *a.* slab, osláblien, medel, kumern.
 Glau*m*, *m.* meh, pavola.
 Glau*sch*, *m.* žmokol, žmoklič.
 Glau*se*, *f.* izgovor; zavdnica; norčija. [kita, kitica.
 Gle*ch*e, *f.* suha ob. bela žila,
 Gle*ch*sicht, *n.* kitast, žilčast.
 Gle*ch*e, *f.* (Haar*gle*ch*e*) *f.* pletenica, kosa; (auf der Haut) lišaj; (Wagen*gle*ch*e*) spletenica, kripaj, štorija, (H*ür*de) lesa.
 Gle*ch*ten, *v. a.* plesti, splesti, splétati; (Kr*än*ze) viti, plesti.
 Gle*ch*t*ver*k, *n.* spletenje, pletivo, spletenina, pletenina.
- Gles*t*, *m.* (Plat*z*) město, prostór, kraj; (zum G*le*iden) kerpá, zaplata.
 Gles*ten*, *m.* (Mark*t*g*le*ch*ten*) terg, teriž; (bes*ch*mu*g*te Stelle) madež, maróga, lisa, znamek; (im Ges*ic*hte) pega, pika, sisa.
 Gles*ten*, *v. a.* kerpáti, zakerpáti; — *v. n.* (G*le*ch*ten* besom*men*) znáti se, vmadežováti se, vmázati se, vmarógati se.
 Gles*ig*, *a.* marógast, marógat, vmázan; pegast, pikast, sisast.
 Gles*ermaus*, *f.* topir, netopir, mračnik, pirožlek, ikeržábec, dupir. [omětálo.
 Gles*er*wis*ch*, *m.* perót, omélo,
 Gles*el*, *m.* cep, cepec, mlatilo; (gro*ber* Mens*ch*) čep, grohján, cepec [post, neotésanos.
 Gles*el*e*i*, *f.* grohjánstvo, gro-
 Gles*el*h*aft*, *a.* grohjánski, grop, neotésan.
 Gles*en*, *v. n.* moliti, prositi, milo prositi, preprosiiti.
 Gles*en*, *n.* prošnja, molitva, preprošnja, mila prošnja, prosba. [nižen.
 Gles*ent*lich, *a.* mil, premil, po-
 Gles*is*ch, *n.* mēso; (K*ör*per) tělo, truplo, pólť; (w*ild*e*s* —) divje mēso. [nuica, mesárnja.
 Gles*is*chban*k*, *f.* mesnica, mesár-
 Gles*is*chbr*ü*de, *f.* juha meséna.
 Gles*is*ch*er*, *m.* mesár; — *in*, *f.* mesarica. [mesarija.
 Gles*is*ch*er*hand*w*er*k*, *n.* mesárstvo.
 Gles*is*ch*er*h*un*d, *m.* mesárski pes.
 Gles*is*ch*er*k*n*e*ch*t, *m.* mesárski blapec.
 Gles*is*ch*ern*, *a.* mesén.

Fleischern, *v. a.* mesáríti.
 Fleischelust, *f.* mäsno poželenje.
 Fleischfarbe, *f.* mäsna od. teläsna boja.
 Fleischfasser, *f.* dlačie.
 Fleischfressend, *a.* mesojäden, mesožreten.
 Fleischgabel, *f.* vilice, vilce.
 Fleischig, *a.* mesnat, mesnast.
 Fleischlich, *a.* teläsen, mesenäski, počutniški.
 Fleischspeise, *f.* mesojéd, mesna od. mesäna jéd. [den.
 Fleischtag, *m.* mesni od. mesén
 Fleischwage, *f.* tehtnica mesárska.
 Fleischwunde, *f.* rana v mesu.
 Fleischwurst, *f.* mesäna klobasa od. klobasica.
 Fleisch, *m.* mäs, marlj(vost, marnost, pridnost, trüd; (mit —) naläs, navläšé.
 Fleischig, *a.* marljiv, maren, priden.
 Fleischern, *v. n.* (die Zähne —) rezati se, (hämmern) razkovati, razkavati, teniti, raztenjiti.
 Fleischern, *v. a.* kerpäti, kerpäcäti, zakerpäti, popraviti, poprävljati, zaplätiiti, zaplatoväti.
 Fleischern, *n.* kërpanje, kërpetina, záplata.
 Fleischern, *m.* kerpavec, kerpäc; — in, *f.* kerpävka.
 Fleischerei, *f.* kerpärija.
 Fleischlohn, *m.* kerpärnina.
 Fleisch, *m. f.* Fohlunder.
 Fliege, *f.* muha.
 Fliegen, *v. n.* létëti, létati, ferkniti, ferčäti.

Fliegenohr, *n.* sakovina.
 Fliegenklappe, Fliegenklatsche, *f.* muhärnik, muhelnica.
 Fliegenschwamm, *m.* mušnica, muhnica, muhja goba, muhomör.
 Fliegenschwarm, *m.* roj muh.
 Fliegenwedel, *m.* muhovnik, muhnik, muhnjak, muhotép, muhalca.
 Fliehen, *v. n.* bëžati, bëgati, pobëgniti, vbëgniti, pobëžati, vtëci; (zu einem) perbëžati, perbëgati (do kogar); — *v. a.* (vermeiden) bëžati (pred čem) vgibäti, varoväti se (česar).
 Fließ, *n.* runo.
 Fließen, *v. n.* teči, curëti; (schmelzen) topiti se, taliti se; (herrühren) izvirati, izhajati, sledëti; (vom Papier) premočiti, premäkati.
 Fließend, *a.* teköc; (von der Schreibart) lahek, skladen.
 Fließpapier, *n.* trapäznica, kosnäti papir, pivni papir.
 Flimmern, *v. n.* svëtiti se, svëtliti se, blišëti, blišëcëti; (von den Sternen) svëtiti se, igräti, blišëti.
 Flinz, *a.* uren, Herzen, hiter, priröden, živ, žvëden, živähen.
 Flinte, *f.* puška, pukä, samokrës, ročnica, puša.
 Flintenlauf, *f.* pušknja cëv.
 Flintenstein, *m.* kremen, ognjik, kamen kresävni.
 Flisperm, Flisfern, *v. n.* šeptäti, pošeptäti, gomoliti, cverkdäti, šušëtëti, žuborëti.

Hliscern, Hlister, *n.* šepet, cver-
kút, žubor. [loženina.
Glittergeld, *n.* pozlatsina, loš,
Glittern, *v. n.* lesketati; blě-
sketati. [tiěje.
Glitterstaat, *m.* zvušnjno lěpo-
Glitterwoche, *f.* prvi zakonski
dnevi.
Glittschrofe, *f.* purpelica.
Glühbogen, *m.* lok.
Glühzeil, *m.* paica.
Glocke, *f.* Gločca, *m.* kosma,
kosem, kosmić, kunadra, po-
trešula; (Schneeglocke) sně-
žinka.
Glocken, *v. a.* kosmėti, kuná-
drati; (vom Schnee) sněžeti,
sněg pada. [nast.
Glockicht, *a.* kunadrast, kosmi-
Glockig, *a.* kunadrát, kosmovit.
Gloß, *m.* bolha.
Glöhen, *v. a.* iskati od. loviti
bolhe, bolhovati
Glöhskraut, *n.* bolšnjak.
Glor, *m.* (Blüthe) cvět, cvětje,
razcvět, cvětěnje; (dünnge-
webter Zeug) pajčolan.
Glorettseide, *f.* zadnja žida od.
svila. [slověti, sluti.
Glorien, *v. n.* cvěsti, cvětěti.
Gloß, *m.* plavica, povódnica,
šajka, vor, plav, plavka.
Glossen, *v. a.* (Holz) naplavo-
vati, plaviti; (mit dem Gloß-
garn fischen) z sakom ribiti,
ribe loviti. [ribje peró.
Glossfeder, *f.* spláv, plavúta,
Glosser, *m.* plavičar, povód-
ničar.
Glossmeister, *m.* plavovódja.
Glöte, *f.* pišal, pišéal, pišálo,
ževgla, vidalice, postranica.

Glöten, *v. n.* piskati, ževgláti;
(— gehen) vteći, poběgniti.
Glötenspieler, *m.* piskavec, žev-
glár.
Glötenstöpsel, *m.* denc.
Gloft, *a.* plavajóč; (— werden)
vzdići se; (— machen) vzdići,
odtisniti na vodu; (— leben)
razvujzdano, veselo od za-
pravljiivo živěti.
Glotte, *f.* ladjóvjje, brodóvjje,
harkóvjje.
Glöz, *m.* sklád, pláz; (Flur im
Hause) dvór, veža.
Gluch, *m.* klětva, klětviná,
klětvice, preklětje; preklě-
stvo, preklětva, preklina-
nje, proklětje.
Gluchen, *v. n.* klěti, preklěti,
preklinjati, šentováti, hudi-
čováti, proklinjati.
Glucher, *m.* klěvec, preklinja-
vec, šentovávec.
Glucht, *f.* běg, poběg, vběg;
(die — nehmen) poběgniti, v
běg se podáti od. vzdići, bě-
žati, běgati, vteći; (in die
— schlagen) v běg razkropiti,
v běg zagnáti, zapoditi.
Glüchten, *v. a.* osvoboditi, re-
šiti; — *v. n.* poběgniti, po-
bežati, vběgniti, vběžati,
vjiti, vskočiti, vteći.
Glüchtig, *a.* běgóč, běžljiv, po-
běžljiv, vběžljiv, vběžen;
(schnell vergehend) begóč, be-
gljiv, preminóč, minóč, ne-
stanoviten; (leicht, schnell) la-
hek, berzen, biter; (leichtfin-
nig) labkomiseln, poverhnó-
sten.
Glüchtigkeit, *f.* hitrost, berzost;

nestanovitnost, lahkomisel-
nost, poverinost.

Flüchtling, m. begun, begunec,
pobégneč, pobégnik, vbé-
nik, vskok, vetrenjak.

Flüch, a. goden, zrel.

Flug, m. let, polét, letáj, le-
tanje; ein — Vogel, kita.

Flügel, m. perót, perotnica,
haba, perúta, letanica, kri-
lót, krilo; (an der Windmühle)
véternica; (ein musikalisches
Instrument) glasovir; (die —
hängen lassen) žalovati; (Seite)
bok, boka.

Flügeladjutant, m. pribočnik.

Flügelwerk, n. kuretina, letni-
na, peretnina, kuretnina.

Flugloch, n. žrelo, žerélo, létna,
luknja, létavnica.

Flug, ad. taki, zdajci, kmalo,
jaderno, pohitóč, hitóč, smuk.

Flugsand, m. sviž, pesek letéči.

Flugschrift, f. letéče od. letávo
pismo, letavica.

Flur, f. ravno polje, poljána,
planjáva, ravnina; polje,
njiva; okolica, okraj; dvor,
veža, privéžje.

Flurstein, m. mejnik.

Fluß, m. (das Fließen) tok, teča,
tečina; (Fluß) reka, potok,
voda; (das Schmelzen) raz-
tópjenje, raztápjenje, plav,
plavnja, plaven, plavaj.

Flußbett, f. Fluthbett. [riba.

Flußfisch, m. réčna od. potóčna

Flüßig, a. tekóč, tekóčen, raz-
tópjen, raztápjen.

Flüßigkeit, f. mók, tok, tekó-
ča, tekóčnost, tekočina, te-
kóčnost; tonja.

Flußpapier, f. Fließpapier.

Flußwasser, n. tekóča voda.

Fluth, f. (nach der Ebbe) pri-
tok, priteka, naras, rast,
natók; (Wasserfluth) val, slap,
popláva, potóp; die — en,
valóvi, valóvje, slapóvi.

Fluthbett, n. (das Gerinne) žleb,
vodotók, struga, korito, vo-
dotečina, (an den Mühlen)
zajéza.

Flüderativ, a. zavézen, zvézen,
svezén.

Fohlen, f. Füllen.

Fohlen, v. a. žrebiti, vžrebiti,
vžrebiti se.

Föhre, f. bór, hoja, hojka.

Föhren, a. borov, hojkov.

Föhrenwald, m. borovje.

Folge, f. naslédek, poslédek,
poslédica, naslédha, nastó-
pek; (die Zukunft) prihod-
nost, hodóčnost; in der Folge
der Zeit, z vrémenam, z ča-
sam; in der —, vnápřed,
zanápřed; (— leisten) poslú-
šati, vbógati, pokóren biti.

Folgen, v. a. sléditi, slédovati,
naslédovati, poslédovati; iti
od. hoditi (za kom); (an die
Reihe kommen) priti, nastó-
piti, nastópati; nahájati;
(gehörtchen) pokóren biti (ko-
mu); hogati, slušati, po-
slušati (kogar).

Folgend, a. slédéč, naslédenj,
prihodén, slédiven.

Folgendes, ad. (nachher) po tém,
(folglich) po tém ali, po tem
takim, zató, zatórej, tedaj,
za tega voljv.

Folgerecht, a. dosléden.

Folgern, *v. a.* soditi, izvódi, vaditi, dovódi.

Folgerung, *f.* izvód, vadjenje, dovód.

Folgefaß, *m.* izvódek.

Folgewibrig, *a.* nedosléden.

Folgezeit, *f.* prihódnost, budući od. prihódnji čas, zánámstvo. [tega voljo.

Folgsich, *ad.* zatorej, tedaj, za

Folgsam, *a.* pokóren, vbogljív, slušljív, poslušén.

Folgsamkeit, *f.* pokórnost, poslušénost.

Foliant, *m.* kniga, polovna kniga, polatnica.

Folio, *in* —, *ad.* v velikósti célega lista; ein Blatt *in* —, veliki norec.

Folter, *f.* muka, peza; (große Angst) težáva, tesnóta, britkósti, sila, stiska, nadlega.

Folterbank, *f.* mučilnica, tezávnica, natezávnica.

Folterer, *m.* mučitelj.

Foltern, *v. a.* mučiti, pezati; stiskati.

Fond, *m.* glavnica, matica, jistina, zavód.

Fontäne, *f.* vodomét.

Foppen, *v. a.* šaliti se, dražiti, nasměhovati se nad kom, za norca iméti, v směh iméti, na směh postaviti, v směh obráćati, kogar na kouju iméti.

Förderlich, *a.* napomóčen, pospěšen, hasnovit, spěšen.

Fördern, *v. a.* terjati, tírjati, iskáti; (vor Gericht) pozváti, poklicati.

Fördern, *v. a.* (Er) zu Tage —,

kopáti rude; (beschleunigen) spěšiti, pospěšiti; (begünstigen) pomagati, dopomóci, podpirati; (vormwärts bringen) posláti, odprávití.

Forderung, *f.* terjanje, iskánje; (Schuld) dolg.

Förderung, *f.* pomáganje, podpiranje, pospěšenje.

Forelle, *f.* postěrv, postěrva.

Form, *f.* podóba, podóbstvo, obráz, videz, slika, tvorilo, oblika, opráva.

Formalität, *f.* obredi, *pl.* obiěni réd, navada. [knige.

Format, *n.* veličína, velikósti

Formen, *v. a.* podóbiti, podobovati, obráziti, obrazovati, slikovati, vtóriti, izobráziti, naslikati; fig. narediti, véiniti.

Former, *m.* podóbnik, podobár.

Formiren, *v. a.* podóbiti, narediti, storiti, slikovati, vtóriti, délati.

Formlich, *a.* prav, po vsem pravim, podóben. [tega.

Formlichkeit, *f.* obredi, navada,

Formular, *n.* obrázek.

Forschen, *v. a.* zvedovati, izprašovati, izpitávati, razprašovati, razpitávati, razslédovati, raziskávati; (untersuchen) prejškávati, raziskovati, preslédovati, premišljávati.

Forscher, *m.* raziskávec, prejškovávec, razprašovávec.

Forst, *m.* (eines Dachses) sléme; (ein Wald) lés, gora, dobrava, log, gojzd, šuma.

Förster, *m.* gojzdnár, šumár.

Försterei, *f.* gojzdnarija, léso-

- védstvo; (Forsterhaus) hiša gojzdnárska.
- Forstmeister, *m.* vikári gojzdnár od. lesovod. |pravica.
- Forstrecht, *n.* gojzdna od. lesna
- Forstschule, *f.* učilnica gojzdnárska. |dnárstvo.
- Forstwesen, *n.* lesništvo, gojz-
- Fort, *ad.* (vorwärts, weiter) dalje, dali, napréd, napréj; (immerfort) naprenehama; (von einem Orte weg) proč, proč, spoti, vkraj, vstrán; (und so —) in tako dalje; (er ist —) odšel je, odri-nil je.
- Fortan, *ad.* odzdaj védno, od-zdaj sploh, vbodóče.
- Fortarbeiten, *v. a.* délati, délati dalje.
- Fortbringen, *v. a.* (von einem Orte weg) odnésti, odprávití, prenésti, vnesti; (— sich) *v. r.* (leben) živiti se, životáriti, hraniti se.
- Fortbauer, *f.* terpež, stavnost.
- Fortbauern, *v. n.* terpéti, vedno terpeti.
- Fortdauernd, *a.* veden, prevén, neprestán, večít.
- Fortteilen, *v. n.* proč hitéti, proč berzáti, proč speti, žuriti se, požúriti se.
- Fortfahren, *v. n.* odpeljáti se, odvésti se (in einem Zustande oder einer Handlung beharren; wird durch ein imperfectives Zeitwort bezeichnet.)
- Fortfliegen, *v. n.* odlététi, proč zléte-ti, vzléte-ti.
- Fortführen, *v. a.* odpeljáti, od-vésti, proč odvésti od. zvozi-ti; (ein Geschäft; wird durch ein imperfectives Zeitwort gegeben).
- Fortgang, *m.* terpež; (Fortschritt) uspeh, naprédek, naprédo-vanje.
- Fortgehen, *v. n.* oditi, proč iti; fig. napredováti.
- Fort helfen, *v. a.* pomá-gati, pri-pomóči, dalej pomá-gati, pod-pomóči.
- Fort hin, *ad.* zanaprėj, odzdaj vedno, odzaj sploh, bodóče.
- Fortjagen, *v. a.* spoditi, odpo-diti, odgnati, odgánjati, spo-kati, proč spoditi, — *v. n.* odjáhati, odjézditi.
- Fortkommen, *v. n.* oditi, osvo-bóditi se, proč priti, odprá-viti se, (vorwärts kommen) napredováti, napred iti od. priti; (von Pflanzen) rasti, rastiiti, sponáhati se, vdáti se; (seinen Unterhalt finden) živiti se, hraniti se, živež najti, kráti si služiti.
- Fortkommen, *n.* naprédek, na-predovánje, uspeh, vspéh; živež.
- Fortkönnen, *v. n.* ne deržan-biti, lahko oditi, odprá-viti se. |odlézti.
- Fortkriechen, *v. n.* odpláziti,
- Fortlassen, *v. a.* pustiti, odpu-stiti; odprávití.
- Fortlaufen, *v. n.* vjiti, oditi, vbéžati, vteči, pobégniti.
- Fortlesen, *v. a.* brati od. čitati dalje.
- Fortmachen, *v. a.* délati dalje; — sich, *v. r.* pobráti se, oditi, vteči, pobrisati jo.
- Fortpflanzen, *v. a.* saditi, zasá-

- jati, nasaditi; (vermehren) pomnožiti, razmnožiti, vnožiti, razširiti, razširjati; —
— *fisch*, v. r. rasti, razrašati se, plemeniti se, množiti se, roditi se, ploditi se, razploditi se.
- Fertbefahrung, *f.* vnoženje, razširjenje; množenje; razplod, razšir, množitva.
- Fertreden, v. a. govoriti od besediti od. marnovati dalje.
- Fertreisen, v. n. oditi, odriniti, odpotovati, potovati dalje.
- Fertreiben, v. n. odjahati, odjezditi. [v. r. valjati se.
- Fertrollen, v. a. valjati, — *fisch*,
Fertrollen, v. a. odmekniti, pomekniti; — v. n. napredovati.
- Fertschaffen, v. a. odpraviti, proč spraviti od. spravljati, odstraniti.
- Fertschicken, v. a. odpraviti, proč poslati od. pošiljati.
- Fertschieben, v. a. odtisniti, odlašati, odmekniti, pomekniti.
- Fertschleichen, *fisch*, v. r. vkrasti se, odkrasti se, skriti se, zamuzniti se, vjiti.
- Fertschlafen, v. n. spati, spavati, ie dalj spati, ne prebuditi se.
- Fertschleppen, v. a. odvléči; — *fisch*, v. r. životariti, braniti se.
- Fertschreiben, v. a. pisati dalje.
- Fertschreiten, v. n. napredovati, dalj iti, napred stopati, dalje koráčiti, uspéti.
- Fertschritt, m. uspéh, naprédok;
- mašen, napredovati, uspéti.
- Fertsetzen, v. n. odjadriti, odjadirati, odladjeti, odbarkati, odpeljati se.
- Fertsetzen, v. a. podáljšati, podáljšavati, podaljšovati, nadaljevati, poslédovati.
- Fertsetzen, v. a. odtisniti, odtiskovati, odriniti.
- Ferttragen, v. a. odnésti, vnesti.
- Ferttreiben, v. a. odgnati, odgánjati.
- Fertwachsen, v. a. rasti, porášati.
- Fertwähren, v. n. terpéti, ne henjati, ne preminiti.
- Fertwähren, a. neprestán, veden. [valjati.
- Fertwählen, v. a. odvaljati.
- Fertwandern, v. n. oditi, potovati, odriniti, odromati.
- Fertweisen, v. a. odpraviti.
- Fertwollen, v. n. oditi hotéti.
- Fertwurzeln, razrašati se v korenine, vkoreniniti se.
- Fertziehen, v. a. odvléči, dalje potégnuti od. vleči; — v. n. oditi, odriniti, odhájati, iti na dalje; preseliti se, izseliti se.
- Fourage, *f.* kërma (za konje).
- Fracht, *f.* tovór, tovórstvo, teža, nakláda, vožnja.
- Frachtbrief, m. vozni list.
- Frachtgeb, n. vozniina, vožnja; brodarina.
- Frachtschiff, n. ladja tergovska.
- Frachtwagen, m. teški vóz.
- Frack, m. frak.
- Fractur, Fracturschrift, *f.* pismo gotiško od. lomljeno.
- Frage, *f.* vprašanje, prašanje,

- vprašba, vprašek, baranje, pobaranje, pitanje, otázka.
- Fragen, *v. a.* vprašati, prašati, vprašovati, poprašati, barati, pobarati, pitati, popitati; (nicht^s darnach —) nič ne marati.
- Fragepunkt, *m.* Fragestüd, *n.* vprašanje, vprašba, pitanje.
- Frager, *m.* vprašavec, pitavec.
- Fragezeichen, *n.* vprašaj.
- Fragment, Bruchstück, *n.* vlomek, čertica.
- Freiß, *f.* skernina.
- Franko, *ad.* prosto, platjeno, plačano, franko, bezplátno.
- France, *f.* prem, franža.
- Francbänd, *m.* vez francóski.
- Frantzbrantwein, *m.* francóška žganica. | krüh.
- Frantzbröt, *n.* francóski beli bröt.
- Brät, *m.* (daß Fressen) žrenje, žretje; (Neigung zum Fressen) požrečnost, požertnost, požerubnost; (Futter) kerma, hrana, piča.
- Frage, *f.* nagərbano lice; sméšna stvar; — *n.* etzählen, žale zbijati.
- Fragehaft, *a.* sméšen.
- Frau, *f.* (Chefrau) žena, ženica, zaročnica; (Frauensperson) ženska, žena; (Frau vom Hause) gospodinja, gospodarica, gazdarica, (als Titel) gospá.
- Frauenfest, *n.* gospódnica, gospójnica.
- Frauenläufer, *m.* polonica.
- Frauenkleid, *n.* suknya ženska.
- Frauenkloster, *f.* Nonnenkloster.
- Frauensneider, *m.* ženski šivár.
- Frauenschuster, *m.* ženski čevljár.
- Frauenschute, *pl.* ženske ženstvo.
- Frauenzimmer, *n.* ženska.
- Fraulein, *n.* gospodična, gospodarička.
- Frech, *a.* derzen, smeven, nesramežljiv, brezsraven, predérzen, prešérn, razvuzdán, razgozdán, bezóčen.
- Frechheit, *f.* derznost, nesramežljivost, prešérnost, brezsravnost, bezóčnost.
- Frei, *a.* svohoden, prost, samosvoj; (— von Sorgen) brez skerbi; (inß Freie gehen) na polje iti; (von — en Stücken) sam od sebe, sam od se, sam rad, samovoljno, prostovoljno; (stühn, *a.*) razuzdán, predérzen, prerazvájen, derzen, smél.
- Freibeuter, *m.* morski razbójnik od. ropar.
- Freibeuterei, *f.* razbojništvo.
- Freibrief, *m.* osvobodívno pismo.
- Freibürger, *m.* méstjan mésta svobodnega.
- Freidenker, Freigeist, *m.* svojevéc, prostovéc; svobodomiselnik.
- Freien, *v. n.* (um ein Mädchen) snubiti, svatiti; (heirathen) ženiti se, oženiti se.
- Freier, *m.* (Werber) snubač, snobok, svat; (Bräutigam) ženin.
- Freifrau, *f.* svobodnica, prostnica.
- Freigebig, *a.* darljiv, darežljiv, darovit, daroviten.
- Freigebigkeit, *f.* darljivost, darežljivost, darovitost.
- Freigelassen, *a.* prostopúšen,

osvoboděn, vsvoboděn -hla-
pěje.
 Freihafen, m. svobodno brodišče.
 Freihalten, v. a. plačati (za ko-
gar) otrošiti kogar.
 Freiheit, f. svoboda, sloboda,
 svobódnost, svobódsčina,
 prostót, prostóča, svojost,
 samosvojost; (Dreistigkeit)
 predérznost; (ich nehme mir
 die —) se predérzmem, se
 podstópm, sim predérzen.
 Freiheitsthebe, f. svobodoljú-
 bnost; — nd, a. svobodo-
 ljúben.
 Freiheraus, ad. očitno, svobodno,
 brez ovinkov, ravno, na-
 ravnost.
 Freiherr, m. prostnik, svobódnik,
 ilahtnik.
 Freiherrlich, a. svobodniški,
 ilahmiški, prostniški.
 Freilassen, v. a. odpustiti, osvo-
 bóditi, prostopustiti, dati od-
 darovati (komur) svobodo
 od. prostót.
 Freilassung, f. osvobodenje,
 prostopušenje, odpušenje na
 voljo, vsobodnjačenje.
 Freilich, a. to se vé, ta se vé
 da, dá dá, sevéda, to se
 razúmi, kakó pa, po vsem;
 (jwar) scér.
 Freimachen, v. a. osvoboditi,
 odréšiti, réšiti, sprostiti.
 Freimann, m. rabelj.
 Freimützig, a. na raven, odkri-
 tosérčen, ravnosérčen, svo-
 bóden, odpért, prostodušen,
 istinit.
 Freimützigkeit, f. ravnost, ra-
 vnosérčnost, ravno sercé,

svobóda, odpertost, isti-
 nitost.
 Freiparthei, f. Freicorps, n. do-
 brovoljci, prostovoljci, zbor
 dobrovoljcev.
 Freisaß, m. svobodnjak, svo-
 bódnik.
 Freischütze, m. svobódni strelec.
 Freisprechen, v. a. osvoboditi,
 odprostiti, odréšiti.
 Freistaat, m. svobódna od-
 prosta deržáva.
 Freistadt, f. svobódnó oder
 prosto město.
 Freistätte, f. utečišče, zavetje,
 zavetišče, perbežališče, vbe-
 žišče. [ob. dati.
 Freistellen, v. a. na voljo pustiti
 Freistunde, f. čas, od. ura za
 počitek, prazna ura.
 Freitag, m. pétek.
 Freiverber, f. Freier.
 Freivillig, a. dobrovoljen, ra-
 dovóljen, samovoljen, sam
 rád, sam od sé, iz svoje volje,
 iz dobre volje, povóljen.
 Freivilligkeit, f. dobrovoljnost,
 radovoljnost, samovoljnost,
 povóljnost.
 Fremd, a. (außländisch) ptój, tuj,
 inostrán, ljudski; (unbefannt)
 neznán; (seltsam) čuden, ču-
 dnovit, čeláren.
 Fremde, f. ptujá zemlja, ptu-
 jina, ptujšina, inostránstvo;
 (eine fremde Frauensperson)
 ptujka.
 Fremde, Fremdling, m. ptujec,
 tujec, inostránec, ptujinec.
 Fremdwörterbuch, n. ptujoréčnik.
 Frequentiren, v. a. po gostem h
 komú priti, obiskováti.

- Frequenz, *f.* množ, množina, množica. [ba na apno.
 Freſco, *n.* Freſcomalerei, *f.* mal-
 Freſſen, *v. a.* jesti, žreti, po-
 žirati; (Körner) zobati, pozobati; (beſſen, zerfreſſen) jedati, zjedati, prejedati, prejeſti.
 Freſſen, *n.* (die Handlung des Freſſens) žrenje, žretje; (die Speiſe) jéd, piča, kerma.
 Freſſer, *m.* žrec, požeruh, požrečnik, jedún. [gostbe.
 Freſſerei, *f.* velike gosti od.
 Freſſerig, *f.* Geſräßig.
 Freſtrog, *m.* korito.
 Frettchen, *n.* Frette, *f.* lasica.
 Freude, *f.* veselje, radost.
 Freudenbezeugung, *f.* skazanje radosti. [gód od. praznik.
 Freudenfest, *n.* veseljica, vesel
 Freudeſchrei, *n.* ukanje, krikanje, krik, juckanje.
 Freudeloſ, *a.* nevesel, brezradosten, brez veselja.
 Freudentrich, *a.* vesel, radosten, prevesel, poln veselja, veseln.
 Freudenthränen, *pl.* solze od veselja, od. radosti.
 Freudig, *a.* vesel, radosten.
 Freudigkeit, *f.* veselje, radost.
 Freuen, *ſich, v. r.* veseliti se, radovati se (nad čem).
 Freund, *m.* prijatelj, drug, prijátnik; — *in f.* prijateljica, družica, prijátnica.
 Freundlich, *a.* prijazen, prijazljiv, mil, sladek, vljuden.
 Freundlichkeit, *f.* prijaznost, prijazljivost, vljudnost.
 Freundschaft, *f.* prijateljstvo (die Verwandten) rodovina, ilahta.

Freundschaftlich, *a.* prijazen, prijateljski, prijáteljen.

Frevel, *m.* pregreha, hudobija, hudoba, zloba, zloča, zlost, zlodéjstvo, blazen, predérznost.

Frevelhaft, Freventlich, *a.* pregrešen, predérzen, zlosten, zloben, blazniv, prezačpen, zločést.

Freveln, *v. n.* pregrešiti se, blazniti, blaznovati.

Freveler, *m.* blaznivec, hudobnež.

Friede, *m.* mir, pokoj.

Friedliebend, *a.* miraljuben, mirazéljen.

Friedensantrag, *m.* ponúda míra.

Friedensbruch, *m.* prelómljenje míru, mirolom.

Friedensbrüchig, *a.* mirolómen.

Friedensrichter, *m.* sodnik míra.

Friedensschluß, *m.* mir, sprava míru, vtérdenje míra.

Friedensstifter, *m.* srédnik, miritelj. [rogovilež.

Friedensstörer, *m.* razmirovávec.

Friedenstractat, *m.* pogodba zavolj míra. [vor zavolj míra.

Friedensunterhandlung, *f.* pogodba.

Friedfertig, Friedlich, Friedliebend, Friedsam, *a.* miren, mirovit, miroviten, miroven, miroljuben, mirovoljen, tib, krotek, pokojen.

Friedfertigkeit, *f.* mirnost, mirovitost, krotkost, pokojnost.

Friedhof, *m.* pokopališče, groblje, mertvišče.

Feillich, miróven.

Frieren, *v. n.* (Kälte empfinden) zebsti; (gefrieren) zmerzniti, zmerzovati, pomérzniti, po-

merzovati; (miš. friert es) zebe me, mraki mō.
 Friefel, m. vsépenec.
 Friefch, a. (fühlt) hladěn, merzel; (roh) sirón; (neu) nov, presen čist; (munter) vesel živ, živěčen, berzen, zdráv, éverstev, čil, boder.
 Friefche, f. hlád; éverstvost, čilost, živost, berzina, bodrost.
 Friefchen, v. a. hladiti razbladiti, krépčati, éverstviti; (bei den Sägem) čistiti pse; (von Resten) pretopiti, pretápati — v. n. vprasiti se.
 Friefling, m. mladi prasič, prase, spomladánc, divje prase.
 Friefhofen, m. péč za pretáplanje rúd.
 Friefur, m. kodrávec, kodrež.
 Friefur, v. a. kodráti, gladiti, oplésti, oplétati.
 Frief, f. (eine bestimmte Zeit) doba, rok, obrók; (der Aufsatz) odkládek, odlóg; (Zeit) čas, věk.
 Friefen, v. a. obrók dati; (aufschieben, verlängern) odkládati, odlóžiti, odlágati; (das Leben —) živiti od. hraniti se.
 Friefweise, ad. po dobah, po obrókih.
 Friefur, f. koder, kodro.
 Frie, a. vesel, radosten, rad, dobrovoljen (— werden) razveseliti se, veseliti se, radovati se.
 Frieblích, a. vesel, radosten, dobre volje, radostliv, raden, gmeten.
 Frieblíchkeit, f. veselje, radost, radovánje, dobra volja, gmetnost.

Frieblóden, v. n. radovati se, ukáti, krikati, veseliti se.
 Frieblóden, n. radovánje, ukánje, krik, radost, veselje.
 Friehn, m. birič, brič.
 Friehe, f. Frieheienst, m. rabota, tlaka, tlačnja.
 Friehehen, v. n. (Frieheendienst verrichten) rabovati, rabovati, rabota od. tlako oprávljati; (überhaupt dienen) služiti, streči. [ti podvéržen.
 Friehebar, Friehepflichtig, a. rabo-
 Friehehet, m. rabotnik, rabočán, tlačán.
 Frieheste, f. tranča. [těló.
 Frieheleichenam, m. svete rešnje
 Frieheleichenamdesfest, n. tělovo, svetega rešnjega tělesa den od. praznik.
 Frieheum, m. veseli duh, veselo sercé, dušni mír, dobrá volja.
 Frieum, a. (gottesfürchtig) pobožen, bogoljuben, bogabojéc, nabóžen, bogaróden; (sanft) krotek, kroták, tih, lépíh navád, miren.
 Frieumerei, f. svetohlímba.
 Frieumern, v. n. pobožnost hlíniti, svetohlíniti.
 Frieumigkeit, f. pobožnost, bogoljubnost, bogabojécnost, nabóžnost, bogaródnost; krotkost, tíhost, mírnost.
 Frieumier, m. hinávec, svetohlínec, svetec.
 Frieum, f. lice; versta, čelo.
 Frieum, m. žaba (der grüne Frieum) ružht, ružhtáč; (der Saub —) rega, rakovec. ve-
 ga, vegavica.

Fröschen, *n.* žabica.
 Froschlache, Froschfüße, *f.* luža, kaluža, luža polna žab.
 Froschlaid, *n.* žabnik, žabnjak, žabje jajca, krak.
 Frost, *m.* mraz, zima, zmerzal, zmerzalina, zmerzlôta, ivje.
 Fröstein, *v. n.* mraziti, zebsti.
 Frucht, *f.* sad, plód, žito; (Wirtung) naslédok, pogánjk, poslédica; (von Thieren) plód, poród, zaléga.
 Fruchtauge, *n.* popek.
 Fruchtbar, *a.* roden, rodovit, rodoviten, ploden, plodovit, sadonósen, sadopólen, plodonósen.
 Fruchtbarkeit, *f.* rodnost rodovitost, rodovitnost, plodnost, plodovitost.
 Fruchtbaum, *m.* sadno od. sadonósnó drévó. [sipka.
 Fruchtboden, *m.* žitnica, kašta.
 Früchten, *v. n.* hasniti, koristiti, v hasen od. na korist biti, sadú roditi, rodíti, ploditi, sad prinésti, prospéti.
 Fruchthandel, *m.* trgovina z žitami.
 Fruchthändler, *m.* žitnik, žitar.
 Fruchtborn, *n.* rog obilnosti.
 Fruchtlos, *a.* neprospéšen, nekoristen, nehasnovit, brezkoristen; *ad.* brez prida, zapstónj.
 Fruchtsperte, *f.* prepóvéd žito vvoziti in izvoziti.
 Fruchtstend, *m.* desetina od žita.
 Fruchtzins, *m.* žitna kazen.
 Früh, *a.* rán, zgoden. — *ad.* rano, zgodaj, zarána, pri-gódi.

Frühapfel, *m.* rano jabelko.
 Frühbirn, *f.* rana grúška.
 Frühe, *f.* jutro, rano; (früh Morgens) zjutra rano, zjutrej zgodá, jutro za rana, jutro za bélega dné (morgen in der —) zajtra, zjutrej, zjutraj; in der — etvas essen, odteš-čati se.
 Frühgebet, *n.* zjuternja molitva.
 Frühjahr, *n.* Frühling, *m.* spomlád, pomlád, mladlétok, zmladlétok, protilétje, sprotlétje, vigréd, mlado létó, prolétje. [mladánj, vigréden.
 Frühlings-, *a.* spomladen, spo-
 Frühmesse, *f.* rana od. zgodna od. juternja meša; (in der Adventzeit) zornica, zgodnica, svitnica, svitna meša.
 Frühobst, *n.* sadje rano.
 Frühpredigt, *f.* prediga rana od. zjutrenja.
 Frühregen, *m.* déž juternji.
 Frühreif, *a.* rani, rano zrél, prerán, skorozrél, dosrél.
 Frühreise, *f.* dozór, ranozrelost. [rano od. juternjo.
 Frühsonne, *f.* sonce od. sunce.
 Frühstuck, *n.* kosilo, kosilce, zajterk. [čati, zajterkovati.
 Frühstunden, *v. a.* kositi, kosil-
 Frühstunde, *f.* zjuternji čas, zjuternja ura, jutro. [góden.
 Frühzeitig, *a.* rán, zgoden, pri-
 Fuchs, *m.* lisica, lesica, lis; (der Balg) lisičina, lisičja koža; (ein Pferd) rižan, rujáv konj; (ein schlauer Mensch) prebrisanec, prebrisan, zvit, prevéjan od. prekánjen élóvék; (ein Dufaten) cekin, zlat rumen.

Fuchsbalg, *m.* lisičina, lisičja koža.
 Fuchseisen, *n.* lisice.
 Fuchsböhle, *f.* Fuchsbau; *m.* Fuchslotz, *n.* lisičja jama od luknja.
 Fuchsagd, *f.* lov na lisice.
 Fuchsmännchen, *n.* lisjak, lislesjak. šavba.
 Fuchseulz, *m.* lisičina, lisičja
 Fuchseroth, *a.* rujav od žerjav ko lesica, rđji.
 Fuchschwanz, *m.* rep lisičji.
 Fuchschwänzen, *v. n.* lisičiti, prilizovati se, lisati se.
 Fuchschwänzer, *m.* lisica, prilizovavec.
 Fuchschwänzerei, *f.* prilizovanje.
 Fuchtel, *f.* meč, sablja.
 Fuchteln, *v. a.* z mečam udariti.
 Fuder, *f.* voz, tovor.
 Fug, *f.* pravica, pravo, razlog; (mit Fug und Recht) po vsi pravici.
 Fuge, *f.* spéh, sora, spojka, sklenja; Fugen überhaupt, spehje.
 Fügen, *v. a.* skleniti, sklepati, zložiti, spojiti; (hinzufügen) pridjati, priložiti, perlógati, dodati, pridati, perdevati (anordnen) ravnati, naravnati, vrediti, obračati; — sich *v. r.* (in etwas) vdati se čemur, podati se; (geschähen) primériti se, prigoditi se, nakljúčiti se, pripétiti se, dogoditi se.
 Fügwort, *n.* vez.
 Füglich, *a.* prikláden, prilóžen, prilíčen, pristójen; — sein, *f.* pristójnost, prikládnost.
 Fügung, *f.* spojenje, zložitva

skladienje, zostávenje; Gettes —, ravnáenje, ravnilo, vladanje, obračanje, odsóda, odsód, narédba, urédba, dopúšćanje.
 Fühlbar, *a.* občúten, občútljiv, počútljiv, čuten.
 Fühlen, *v. a.* čútiiti, občútiiti, počútiiti; (betasten) ílatati, óslátati, pošlátati, tipati, otipati, potípati. Igel.
 Fühlhorn, *n.* čuten rozič od ro-
 Fühllos, *f.* Gefühllos.
 Fuhre, *f.* (das Führen) voznja, voženje; (ein Fuder) voz; (Fuhrlohn) voznina, vozarina.
 Führen, *v. a.* (Jemand's Bewegung lenken) voditi, rokovódiiti, vížati, ravnáiti; (mit-
 teilst eines Fuhrwerkes od Fuhrzeuges) voziti, peljati, vesti; (Beuten —) teriiti, tergováti, kupčovati (s čem); (verwalten) voditi, ravnáiti, oprávljati; (bei sich —), se-
 bój nesi od, nositi, pri sebi iméti; ein Leben —, živéti; Klagen —, tožiti; einen Pro-
 zess —, pričkáti e, pravdati se; Krieg —, vojskovati se, bojevati se; das Wort —, govoriti, gorornik biti; einen Namen —, ime iméti, ime-
 nováti se; zu Gemüthe —, opoméniti (kogar); hinter das Licht —, prevariti; die Strafe führt nach . . , česta derži na . .
 Führer, *m.* vodja, vodnik, voditelj, vížar; — in, *f.* vodnica, vodnja, vodíteljca, vížarica.

Fuhrlohn, *m.* voznina; brodnina. [vozáč.
 Fuhrmann, *m.* voznik, vozataj.
 Führung, *f.* vodstvo, vodba, vodenje, vižanje; (eines Geschäftes) opravljanje, ravnanje; (göttliche —) previdnost božja. [ništvo.
 Fuhrwesen, *n.* voznništvo, kol.
 Fülle, *f.* obilnost, obilstvo, polnost, polnota; (das Hülfel) dosip, nasip; Fülle der Würste *n.*, nadév.
 Füllen, *v.* a. polniti, napolniti, doliti, naliti, nalivati; (einen Straten —) nadéti, nadévati; mit Sand —, nasúti, nasi-pati, dosípati.
 Füllen, *v.* n. izrebiti se, ožrebiti se, kobiliti se.
 Füllen, *n.* izrebe.
 Füllhorn, *n.* rog obilnosti.
 Füllwein, *n.* doliv, polnč.
 Fund, *m.* najdek, nalázek, fig. znajdba, najdba.
 Fundament, *n.* temelj, stališče, podlaga, tverdina, spodek.
 Fundgrube, *f.* rudnik.
 Fünf, *num.* pet.
 Fünf, *f.* Fünfer, *m.* pětka, petina.
 Fünfeck, *n.* petérovoglina.
 Fünfeckig, *a.* petérovoglát, na pet voglów.
 Fünferlei, *a.* peteri.
 Fünffach, Fünffältig, *a.* petérni, petérnat, petójni.
 Fünfhundert, *num.* pet stó.
 Fünfhundertste, *a.* petstóti, petstótni.
 Fünfhährig, *a.* petléten.
 Fünfmal, *a.* petkrat; petput, petbart.

Fünfstögig, *a.* petdanski, petdneven. [pet tisóé.
 Fünftausend, *num.* pettávzent.
 Fünfte, *a.* peti.
 Fünftehalb, *a.* polpet.
 Fünftel, *n.* petina, peti dél.
 Fünften, *ad.* petič. [nest.
 Fünfzehn, *num.* petnajst, pet.
 Fünfzehnhundert, *num.* petnajst stó, petnajst stotin.
 Fünfzehnte, *a.* petnajsti, petnesti.
 Fünfzehntel, *n.* petnajstina, petnajsti dél.
 Fünfzig, *num.* petdesét, petréd.
 Fünfziger, *m.* petdesét lét stari mói.
 Fünfzigste, *a.* petdeséti.
 Funke, *m.* iskra, Fünken, *n.* iskrica.
 Funken, *v.* n. svétiti se, migljati, blisketati, blišćeti.
 Funkelein, Funkeleinlein, *a.* vés nóv, zló nóv, nóv in nóv, čisto nóv, [metati.
 Funken, *v.* n. iskriti, iskre
 Funken, *a.* blisketljiv, bliskéč, blišóben.
 Für, *ppp.* za; (anstatt) mésto, na mésto, Tag für Tag, vsaki dán.
 Für und für, *ad.* vedno, neprenehama, zmiraj, zmiré.
 Fürbitte, *f.* priprošnja, prošnja za kogar. [gar.)
 Fürbitten, *v.* n. prositi (za kogar).
 Fürbitter, *m.* priprošnik, besédnik, prošnik, odvétnik (za kogar); — in, *f.* priprošnica, besédnica, prošnica, odvétnica.
 Furche, *f.* brazda, razór, (Runzel) gerba, guba.

Furchen, *v. a.* brazditi, oráti.
 Furcht, *f.* stráh, strahóta, strahótност, bojázen, bojezen, boječnost, trepét, groza; (die — Gottes) stráh boží ob. bogabojčnost; (mit —) strahoma.

Furchtbar, Furchterlich, *a.* strášen, strahovit, prestrášen, grozen; — fei, *f.* strášnost, strahovitost, prestrášnost, groznost.

Furchten, *v. a.*, — sich, *v. r.* bati se, bojati se, strášiti se, stráh iméti (pred čem).

Furchtlos, *a.* nestrahljiv, brez straha, brezbojáznjiv, serčen, pogúmen; — losigfeit, *f.* nestrahljivost, neboječnost, serčnost, pogúmnost, brezbojáznost.

Furchtsam, *a.* boječ, plah, plašen, plašljiv, strahljiv, boječljiv, bojazljiv; — fei, *f.* boječnost, boječljivost, strahljivost, plašnost; plahota, plašljivost, bojazljivost.

Furie, *f.* vsteklica, ljutica; besnóta, jarost, bés.

Furier, *m.* pisár vojniški.

Furienschuß, *m.* vojniški sluga.

Fürillen, *ad.* — nehmen, zado-vóljen biti, za dobro iméti (kar).

Furnier, *n.* deskica tenka.

Furnieren, *v. a.* pokríti z tenko deskico.

Fürsprecher, *f.* Fürbitter.

Fürst, *m.* knéz; — in, *f.* kneginja, knezinja.

Fürstentümlich, *a.* knežki. [šija.

Fürstenthum, *n.* kneževina, kne-

Fürstenthum, *f.* knežestvo, knezovska část, knežstvo.

Fürstlich, *a.* knežji, knezovski, knežev, knežki.

Furt, *f.* brod, gaz, gazišče, pregáz, plitvina.

Fürwahr, *ad.* gotovo, zarés, rës, za rësnico, po pravici, zaista.

Fürwort, *n.* (in der Grammatik) zaimé, namëstímé, mëstímé.

Furz, *m.* perdec, pezdec.

Furzen, *v. n.* perdniti, perdéti, pezdeúti.

Fussler, *m.* pešec, pešák.

Fußlösen, *v. a.* spuško vstréлити.

Fuß, *m.* noga; (Maß) črével, šolen; (— eines Berges) podgorje, podnožje gore; zu — kommen, péš priti; auf einem freundschaftlichen Fuße mit Semanden stehen, prijateljsko s kom živéti; (kleiner —) nogica, nožica, nožičica.

Fußbad, *n.* kopel za noge.

Fußblatt, *n.* stopalo, nogánca.

Fußboden, *m.* tlá, pód.

Fußfelsen, *n.* zaréza; (Felsen) okóvi za noge.

Fußen, *v. n.* stati, vpérati se, vpréti se z nogámi, noge vpréti; auf etwas —, vpérati se, zanésti se, zanášati se na kar.

Fußfall, *m.* padec na koléna; einen — thun, pasti pred kom na koléna.

Fußfällig, *a.* klečéč, klečé, kléčijóč, ponižen, pokóren.

Fußgänger, *m.* pešec, pešák, nogáč, hodec. [stávek.

Fußgestell, *n.* podnožje; pod-

Fuſgicht, *f.* skernina v nogah, nožni protin.

Fuſkuſ, *m.* poljubljenje nóg.

Fuſling, *m.* stopálo (nogavic), zók.

Fuſſchemmel, *m.* podnožje, podnožnik, podnožnica, podnogálo.

Fuſſohle, *f.* podplát [sléd.

Fuſſtapfe, *m.* stopinja, stopa,

Fuſſteig, *m.* stezda, steza.

Fuſtritt, *m.* stopinja, stopáj, korák; (der Fuſſtapfe) sléd, stopinja; (der Schemmel) podnogálo, podnožje; (des Beberts) podnogávuica.

Fuſsvoll, *n.* péšéſtvo, péšáſtvo, péhota, péšci, nogáči.

Fuſſwaſchen, *n.* vmívanje nóg.

Fuſſwerk, *n.* obútel, obúv, obutálo.

Fuſſzehe, *f.* pérst-na-nogi.

Futter, *n.* (Waterfutter) podlaka, podkláda, podstava, (Wiefutter) kerma, klaja, píča, merva, hrana, paša; (Futteral, Scheide) nožna, nožnica, nožnice, tók [ničar.

Futteralmacher, *m.* tokar, nož-Futterleinwand, *f.* podstáva, platno od. pért za podstavo.

Futtermauer, *f.* obzida.

Füttern, *v. a.* (ein Kleid) podvléči, podstáviti, podkládati, (ein Kind) gojiti; (daß Vieh) kermiti, nakérmiti, píčiti, hraniti, jésti dati, polagati, pokládati.

Futterschneider, *m.* rezáč.

Futterstroh, *n.* slama za kerma.

Futterzeug, *n.* podstava, podlaka.

G.

Gabe, *f.* dár, poklon, davek, darovánje; (Mimosen) milodár, milostinja, mili dár; (Naturgabe) dar, sposóbnost.

Gabel, *f.* vile; (Eß-) vilice; (Heu-) vile, rasohe; -Geh, *n.* vilice, vilíčice, [nje.

Gabelschüt, *f.* vojnice, ákar-Gabelförmig, Gabelsticht, *a.* vilast, vilíčast, rasohast.

Gabelgehörn, *n.* rogovile.

Gabelig, *a.* viléat, vilnát, rasohát.

Gabeln, *v. a.* vilicati, navilicati; na vilice natakúti, z vilicami nabósti.

Gackern, *v. n.* (von Hühnern) gogotáti, kokodáskati; (von Gänſen und Anten) gagati.

Gaffen, *v. n.* zijáti, reziati se.

Gaffer, *m.* zijálo, ziják, zijáč, reziun.

Gagath, *m.* gagat.

Gäh, *f.* Záh. [zevati.

Gähnen, *v. n.* zehati, zebniti,

Gähnen, *n.* zehanje, zevanje, zéh.

Gähnsucht, *f.* zehavica, zehóta.

Gährausbruch, *m.* kisován.

Gähre, *f.* kvás; (Hefen) kvás, kvasenice, drožje, medence.

Gähren, *v. n.* (v. Teige) kvaséti, kvasiti se, kvasováti se, kisati se; (vom Weine) vreti; (vom Biere) ježati.

Gährung, *f.* kvasenje, kvasovánje; vrenje, vretje, ježanje.

Gährungsmittel, *n.* kvas, kvasec.

Gala, *f.* razkošstvo, sjajnost, krasota, kna' oblika.
 Galafled, *n.* razkošna od. sjaj.
 Galan, *m.* ljubček, ljubovnik.
 Galant, *a.* dvoren, vlučen; zaljubljen; die — e Welt, lépi svét. Inost; lépotija.
 Galanterie, *f.* dvornost, vjud.
 Galanteriehändler, *m.* tergovec lépotij, lépotičkar.
 Galanteriehandel, *f.* lépotičkarije.
 Galatag, *m.* sjani dán. Islica.
 Galeere, *f.* galéja, galéra, več.
 Galeerenclawe, *m.* roh od. suženj galejski, galijót, galérni suženj.
 Galerte, *f.* limec.
 Galgen, *m.* vislice, vésala, obésalo, šibenice.
 Galgendieb, *m.* obésenják.
 Galgenfrist, *f.* preveč kratak obrók. [vogel f. Galgendieb.
 Galgenstrich, Galgenstrich, Galgen.
 Galimatias, *m.* kvás in otrobi; kar nema ne glave ne repa.
 Gallapfel, *m.* šiška, doblica, dublica.
 Galle, *f.* žolč, žolč; fig. jeza.
 Gallen, *v. a.* strojiti z šiskami.
 Gällen, *v. n.* oriti se, razlégati se. Ibritek ko pelin.
 Gallenbitter, *a.* grenek ko žolč.
 Gallenblase, *f.* žolčni méh, žolčnik.
 Gallenheber, *n.* žolčua trešlika.
 Gallensucht, *f.* žolčica, zlatenica, žoltica. [ritsch] serdit.
 Gallensüchtig, *a.* žolčičen; (mürs.
 Gallerie, *f.* shodišče, shodi, mostóvž, muzóvec, mužóvž.
 Gallig, *a.* žolčnat.
 Gallerte, *f.* limec.

Gallmet, *m.* cinkova ruda.
 Gallopp, *m.* skók, skakaj, berčaj; im —, v skók, v skakaj, skakóm, skakoma, skokama.
 Galloppiren, *v. n.* v skók od. skokama od. poskakóm jezdití od. jahati, dirjati.
 Gamander, *m.* ožánka.
 Gamaschen, *pl f.* gamšia.
 Gang, *m.* hod, hodba, boja, hojba; (Berg) pót; (Gallerie) shodi, shodišče, mostóvž, muzóvec; (im Bergbau) rudna žila; (von Spreisen) noša; (im Garten) stezda, hodnik, hodnica; (Angriff) navala; (in der Röhre) kolo, žerno; im — e sein, v navadi od. običáju biti.
 Gangbar, *a.* (vom Wege) tekoč, dober, veljaven; (ein gangbarer Weg) hoden pót.
 Gang und gebe, *ad.* navadno, v navadi, v običáju.
 Gangelband, *m.* vojka, vajet, povódec, vodiljka.
 Gängeln, *v. a.* voditi, hoditi učiti, na povodci od. na vajeti iméti.
 Gans, *f.* gos, goska; Gänsechen, *n.* goskica, goščica goslé.
 Gänseblume, *f.* margéta, margética, šmarnica.
 Gänsebraten, *m.* pečéna goska.
 Gänsefett, Gänsefischmalz, *n.* gosinja mast od. mašca.
 Gänsehaut, *f.* gosinja koža; fig. najéžena koža. [pastir.
 Gänsehirt, *m.* gosár, gosinji.
 Gänserich, *m.* gosjak, gosák.
 Gänsestall, *m.* gosinjak.
 Gant, *f.* dražba.

- Ganz, *a.* vès, cěl; — *ad* cló, čisto, veskolik, popolnoma; — *und gar nicht*, nikakor.
- Ganze, *n.* celo, celóst, celovina, celina, celóta, celotina.
- Gar, *a.* gotóv, pripravljen, k redi, dogotóvljen, naprávljen; (*von Speifen*) pripravljen, k redi, skuhan, zgotóvljen, pečen; — *es Eisen, Kupfer*, čisto železo, čista kotlovina; — *es Leder*, koža vstrojena.
- Gar, *ad.* clo, jako; — *nichts-würdig*, clo ničvrēden; *ganß und gar nicht*, clo nič, čisto nič, nič nič, ne trohice; — *alles*, vse čisto, clo vse; (*stht*) zló, práv, odvise; (*allzu*) prevēč.
- Garauß, *m.* konec; (— *maßen*) dokončati, sveršiti; *einem den — maßen*, vkončati, vmořiti kogar, ob življenje pripraviti kogar.
- Garantiren, *f.* Bürgen.
- Garbe, *f.* snóp; *eine Menge von Garben*, snopje.
- Gärben, *v. a.* strojiti, kože vdělovati; (*prügeln*) tepsti, tolči, deči, biti.
- Gärbenband, *n.* povėslo, povréslo, porėslo.
- Gärbenstend, *m.* desetina od snopja ob. od poljščine.
- Gärber, *m.* strojár.
- Gärbererei, *f.* strojarija.
- Gärberloche, *f.* stroj.
- Gärbermesser, *n.* stergón.
- Gärbestoff, *m.* zagólmec.
- Garbe, *f.* straža.
- Gardine, *f.* Vorhang.
- Garbiß, *m.* stražnik.
- Garb, *n.* preja, predvo, niti; (*Netz*) mreža. [távník.
- Garbhaapel, *f.* motovilo, motovilo.
- Garbison, *f.* posáda, posádka.
- Garbitur, *f.* obšiv.
- Garbnäuel, *m.* klančič, klopčič.
- Garbsack, *m.* sák (mreža).
- Garbwinde, *f.* motovilo, motovilo.
- Garstig, *a.* gerd, gnúsen, sporen, nesnažen, ostúden; — *feit*, *f.* gerdóba, gnusóba, nesnažnost, ostudnost.
- Gärtchen, *n.* vertič.
- Garten, *m.* vėrt, ográd, vertográd, zagráda.
- Gartenbau, *m.* Gartenkunst, *f.* vertnářstvo, vertnarija, vertništvo.
- Gartenbeet, *n.* greda, leba.
- Gartenblume, *f.* vertna cvětlica, vertnica, ogradnica.
- Gartenerde, *f.* vertna ob. černa zemlja ob. pářst. [vertina.
- Gartenfrucht, *f.* vertni sád, povertina, povértje, vertna rastlina. [pomarānēnica.
- Gartenhaus, *n.* vertna hišica, vertna hiša.
- Gartenmesser, *n.* vřežnik, vinjak.
- Gärtner, *m.* vertnár, vertnik, ogradnik; — *in*, *f.* vertnarica, ogradnica.
- Gärtnererei, *f.* vertnářstvo, vertnarija, vertništvo.
- Gas, *n.* gáz, sopuh.
- Gäſchen, *v. n.* vřeti, kipėti, pēniti se, šumėti.
- Gäſcht, *m.* pēne.
- Gäſpe, *f.* periše, rokovat.
- Gäſſchen, *n.* uličica.

- Gasse**, *f.* ulica, ulice; stegne; (— laufen) béganje; skóz íibe.
Gassenbube, *m.* uličár, klatež, potepuh, potépež.
Gassenfoth, *m.* blato.
Gassenlied, *n.* Gassenhauer, *m.* prosta ob. prostáčka písen.
Gassentreter, *f.* Pflastertreter.
Gast, *m.* góst, svát; inostrá- nec, ptujec; (ein schlauer —) prebrisan člověk; (zu — e bitten) pozváti na goste.
Gastbett, *n.* gostna postelja.
Gasterei, *f.* gosti, gostba, gostování, gostnija, gostitba.
Gastfreund, *m.* gost; — schaft, *f.* gostoljubje, gostinstvo.
Gastfrei, **Gastfreundschafftlich**, *a.* gostóven, gostoljuben, gostomil.
Gastfreiheit, *f.* Gastfreundschafft.
Gastgeber, *m.* gostivnik, oštir, oštarjáš, kerčmar, gostinčar.
Gastherr, *m.* gostivnik, kerčmar. — Istivnica, oštarija.
Gasthof, *m.* Gasthaus, *n.* gostitren, *v. a.* gostiti, gostováti, pogóstováti; — *v. n.* gost biti, na gostih biti.
Gastmahl, *f.* Gasterei.
Gaststube, *f.* Gastzimmer, izba za goste; pivnica.
Gastwirth, *f.* Gastgeber.
Gastwirthschafft, *f.* gostivništvo.
Gäten, *v. a.* pleti, opléti.
Gäten, *n.* Gätzeit, *f.* pletva, plév. — Iplevica, plevdija.
Gäter, *m.* plevec; — in, *f.*
Gatte, *m.* móž, zarócnik, zakonik, drug, družej, tovariš, soprug.
Gatten, *f. v. a.* jediniti, zjediniti, tovarišiti, stovárišiti, družiti, združiti; — sich, *v. n.* jediniti se, zjediniti se; sich begatten, spojati se, pariti se.
Gatien, *pl.* spodnice, gače.
Gattin, *f.* žena, zarócnica, zakonica, družica, sopruža.
Gattung, *f.* rod, pleme; versta, sorta, kára, báza, razpól. — [oplót.
Gau, *m.* kráj, krajina, okraj;
Gauche, *f.* voda smerdčá, gnój.
Gauchhaar, *n.* abronka.
Gauchheil, *n.* kuroslép.
Gaubieb, *m.* tat, kradljivec.
Gauferei, *f.* Gaukelwert, Gaukelspiel, *n.* Gaukelpossen, *pl. f.* sléparija, slépárstvo.
Gaukelhaft, **Gaukeliicht**, *a.* slépárski.
Gaukeln, *v. n.* slépáriti.
Gaukler, *m.* slépár. [rajnišar.
Gaul, *m.* kljuse, kljusa, kónj;
Gaumen, *m.* nebó.
Gauner, *m.* cigán, kradljivec.
Gaunerei, *f.* ciganstvo, kraja.
Gaunern, *v. n.* krásti, cigániti.
Gazelle, *f.* gazela, divja koza.
Gebähtete, *m.* pregnánc.
Gebär, *n.* žile, žilje, žilovje.
Gebiß, **Gebiß**, *n.* hrana, paša, piča. — [čenje.
Gebäck, *n.* peka pekarija, pe-
Gebäck, *n.* tramóvje.
Geballt, *a.* sklučen; bit — e
Gaust, péstnica.
Gebären, *v. a.* roditi, poroditi, poviti, — *n.* rodjenje, poród.
Gebäretin, *f.* rodica, porodica, porodnica, mati.
Gebärhaus, *n.* porodnišče.
Gebärmutter, *f.* Bärmutter.

- Sebāude, *n.* poslopje, pohišje, pohišstvo, hiša; stanje, gradje.
- Sebein, *n.* kosti, kostovje, kostje, hrodje. [čevkanje.
- Sebell, Sebeifer, *n.* laj, lajenje.
- Seben, *v. a.* dati, dajati, davati, podati; (im Uebertragen) prevesti, prestaviti; (ein Geschenk) dati, darovati, pokloniti, deliti, podeliti, podarovati; Unterricht —, učiti, poučiti; die Ehre —, počastiti (kogar), čast skazati od dati (komur); Erlaubniß —, dovoljiti; sich Mühe —, prizadevati si, prizadeti si, truditi se; Acht —, paziti; zusammen —, čelich verbinden, poročiti, zaročiti; — sich, *v. r.* vdati se; (vergessen) miniti, preiti; — *v. n.* was gibt es Neues? kaj novega, kaj je novega, kaj se novega godi? es gibt Viele, veliko jih je, mnogi so, mnogo se jih najde.
- Sebet, *m.* dajavec, dajatelj, darovnik, darovavec, daritelj delivec; — *in, f.* dajavka, darovnica, darovavka, delivka. [ponaša.
- Seberde, *f.* kretanje, zadèranje;
- Seberden, sich, *v. r.* kretati se, obnašati se, zadèržati se, ponašati se.
- Sebet, *m.* molitva, molitev, molenje, žebranje.
- Sebetbud, *n.* kniga molitvena, bukve molitvene, molitvenik.
- Sebett, *n.* postelja, posteljina.
- Sebettei, *n.* beráčenje, berástvo; beračija.
- Sebiet, *n.* oblast, vlást, krajina, okrajna, okrožje.
- Sebietem, *v. a.* zapovedati, zapovedovati, ukazati, vkazovati, veléti, poveléti, vladati.
- Sebietend, *a.* vladajoč, zapovedajoč, velejoč; (in der Grammatik) veliven.
- Sebietter, *m.* zapovednik, zapovedovavec, vkazovavec, oblastnik, vlastnik, povelnik, povelitelj, gospodar, vladár; — *in, f.* zapovednica, oblastnica.
- Sebietertisch, *a.* zapovedl jiv vkazl jiv, zapovedniški.
- Sebinde, *n.* zvezka, pasmo, prevézka.
- Sebirge, *n.* goré, planine, pogórje.
- Sebirger, *m.* gorján, gorjánec, gorak, gorénc, goričan; — *in, f.* gorjánka, gorénka, goričanka.
- Sebirgig, *a.* gorát, gornát, gorovit.
- Sebirgisch, *a.* gorski, nagórski.
- Sebirgstantz, *f.* kernica.
- Sebirgslánd, *n.* gornatína.
- Sebiß, *n.* zobi, vjedilo, griz, zobálo; (der Baum) berzda, vujzda.
- Sebiße, *n.* blejanje, bekánje, mukanje; blejët, bekët.
- Seblúmt, *a.* cvëten, rožát, rožnat, cvëtličát, pisan, šaren.
- Seblút, *n.* kri, kerv; (Blutverwandtschaft) ród, rodbina, kri, kerv. [sklučen.
- Sebogen, *a.* kriv, zakrivljen.
- Seborn, *a.* rojen; ein geborner Slowene, rojen Slovénec, slovénkega rodú.

- Geboren werden, *v. n.* roditi se, rojen biti. [segúrtn. spasen.
- Geborgen, *a.* zakrit; fig. rešen.
- Gebot, *n.* zapóv'ed, zapov'est, povelje, poveljenje; (brim Handb.) ponuda. [okrájek.
- Gebráute, *n.* obšivka, podmet.
- Gebrateneš, *n.* pečenka, pečnina.
- Gebrauch, *m.* raba, vpotrebovanje, potreba, vpotrebljenje, poraba; (Bemohndheit) šega, navada, običaj.
- Gebrauchen, *v. a.* rabiti, vpotrebovati, vpotrebiti, vpotrebljavati, vliivati.
- Gebraúchlich, *a.* navaden, ponavaden, običajen, v šegi, v navadi, v običaju. (ola).
- Gebráude, *n.* varja, uvárek.
- Gebrause, *n.* šum, hrup, šumenje, veričenje, huk, hučenje.
- Gebreche, *n.* taritva, tarenje.
- Gebrechen, *n.* pogrěšek, pomá-njkanje, slabost, nepopolnarnost, nedostátek, nesavéršenost. [njkati, ne iméti.
- Gebrechen, *v. i.* pogrěšati, ma-
- Gebrechlich, *a.* lomljiv, perhek, kerhek; fig. pobit, potert, slab; — Zeit, *f.* lomljivost, kerhkost; pobitost, slabost.
- Gebrüder *pl.* bratje, bratja.
- Gebrülle, *n.* rjutva, rjovenje, ulenje, tulenje, bučenje.
- Gebrumme, *n.* mermranje, renčanje, renéva.
- Gebüht, *f.* dolg, dolžnost; (Zahlung) plača, plačilo, mezda.
- Gebührt, *v. n.* spodobiti se,
- slisati se, iti, pristojno biti, pristóji; es gebührt sich, se spodobi, se slisi, je pristojno, pristóji, je dostójno; das gebührt ihm, to njemu slizi od. gré. [jen, spodobljiv.
- Gebührtlich, *a.* spodoben, pristo-
- Gebund, *n.* závezek, zavezelej.
- Geburt, *f.* pôrod, poroditva, rojstvo, rojenje; (Geschlecht) rôd, pokolénje; (die Frucht) fešš poród, plód.
- Geburtig, *a.* rojen.
- Geburtsadel, *m.* plemstvo priro-jeno, žlahtnost prirojena od. naslédna.
- Geburtsheifer, *m.* porodničar, babič, porodni pomočnik; — in, *f.* babica.
- Geburtshilfe, *f.* porodničárstvo, habništvo, babištvo.
- Geburtsjahr, *n.* léto rojstno od. rojstva.
- Geburtsort, *m.* mésto rojstno, domovina, očestvo, očina.
- Geburtsregister, *n.* rodoslóvje.
- Geburtschmerzen, *pl. m.* bole-čine rojstvene, tunát.
- Geburtstag, *m.* Geburtstefi, *n.* rojstni gód, rojstva dén.
- Gebäsch, *n.* gèrm, germié; (Buschwerk) germovje, gošáva, gošéica.
- Geß, *m.* tráp, telébec, bebec, smerkolin, gizdelin.
- Geßenhaft, *a.* trapárski, gizdav.
- Gedacht, *a.* (vorgedacht) goriré-čen, rečen, spomenit, hvaljen.
- Gedächtnis, *n.* pamet, pomnéž; (Andenken) spomin, uspoména (Denkmal) spominik, spomnilo.

- Gedächtnistag, *m.* dan spomina od. uspoméne, sopráznik.
- Gedämpft, *a.* vgašen, pogášen, zadúšen.
- Gedanke, *m.* misel, ména, mišlénka, mišljenje, ženj.
- Gedankenleer, Gedankenlos, *a.* brezmiseln, brezmisljiv, — *e.* — feit, *f.* brezmislije, brezmisljivost. [mislek.
- Gedankensrich, *m.* čerta, po-
- Gedärm, *m.* Gedärme, *pl.* čréva, drób.
- Gedeß, *n.* strésje, krovje, pokrivalo; (Couvert) prostírek.
- Gedeihen, *v. n.* tekniti, tjekniti; (am Leibe zunehmen) rasti, debelíti se; (glücklich gehen) uspéti, napredováti, od rok iti, po godu iti, ponáhati se.
- Gedeihen, *n.* ték, tjék; uspéh, naprédek, sréca.
- Gedeihlich, *a.* tečen, uspéšen, napréden, koristen.
- Gedenken, *v. n.* (gesonnen sein) misliti, méniti, naméniti, kánniti, namérávati; (sich erinnern) spomniti se, opoméniti se, pomniti, uspoméniti se.
- Gedicht, *n.* pésem, pésen, popévka; basen, smišlénka, bajka.
- Gediegen, *a.* (von Metallen) čist, sám, suh; fig. prav.
- Gedinge, *n.* pogódba, sprava, dogóvor.
- Gedoppelt, *a.* dvojni, dvogúb.
- Gedränge, *n.* stiska, tesnóta, gnječa. [gnječen.
- Gedrängt, *a.* stisnjen, natláčen.
- Gedult, *sguren*, skerčen.
- Gedult, *f.* terpljivost, poterpljenje, poterpež, poterpežljivost, poterpljivost, poterpežnost, sterpljenje.
- Gedulden, *sich*, *v. r.* poterpeti, poterpežati, imeti poterpljenje od. sterpljenje, pričá-kati.
- Geduldig, *a.* terpljiv, poterpljiv, poterpežljiv.
- Gedunsen, *a.* otéčen, nadút.
- Gedignet, *a.* sposóben, pripravén, prikladen.
- Gedist, *f.* Gedistland, *n.* zemlja péšéna od. péškovita.
- Gefähr, *f.* nevárnost, pogibel, opásnost.
- Gefährde, *f.* (Gefahr) nevárnost, opásnost; (Arglist) prevára kovárstvo, klama, klám, mama. [priprávití.
- Gefährden, *v. a.* v nevárnost
- Gefährlich, *a.* neváren, opášen, pogibeln.
- Gefährte, *m.* drug, tovarš, pajdaš, spremnik, spremljavec; — *tin*, *f.* druga, tovaršica, pajdašica.
- Gefälle, *n.* (eines Flusses) potóčje.
- Gefälle, *pl.* dohodki.
- Gefallen, *v. n.* dopásti, dopásti se, poljúbiti se, zdeti se, vgodno od. prikúpno biti.
- Gefallen, *m.* dopadenje, vgodnost.
- Gefällig, *a.* všeč, prijéten, prikupen, vgoden, dopadljiv; (dienstfertig) postréžen, posloživ; — feit, *f.* všečnost, prijétnost, prikúpnost, vgodnost, dopadljivost; postréžnost, posluživost.
- Gefangen, *a.* vjet, vlóvljen (— nehmen) vjeti, vloviti.

Gefangener, m. sužen, rob, jetnik.

Gefangennehmung, f. vjetje, vlož-
Gefangenschaft, f. robstvo, su-
žénstvo, sužnosti, hlapčija.

Gefangenwärter, m. tamničar.

Gefängniß, n. ječa, tamnica,
tranča, voza.

Gefäß, n. posódba, posóda,
osódje; (Degen —) nožna,
mečnica, mečénka.

Gefast, a. (von Steinen) oko-
van; (bereitet) pripravljen,
gotov; (sich — machen) pri-
právití se.

Gefecht, n. bitva, bitka, boj.

Gefieder, n. perje; (Bedervieh)
perutnina, letenina, kuretina.

Gefiedert, a. pernát, perját.

Gefilde, n. polje, poljana.

Geflammt, a. plamnát, pla-
menít.

Geflecht, n. pletvina, pletivo,
pleténina; (Flechte) lisáj.

Gefleckt, a. pikast, popikan, pe-
gast, lisát, pisan, pisast.

Geflickt, a. zakérpan, izkérpan.

Geflissen, f. Beslissen.

Geflissentlich, ad. u. a. nalaš,
navlašé; namišljen, vmišljen.

Geflüster, n. šepet, šeptánje.

Geflüchte, n. kletva, preklin-
janje, kletje.

Geflügel, n. kuretina, letenina,
perutnina, pernata živád.

Geflügelt, a. krilát, habát.

Gefolge, n. sprevód, družba,
družina, spremništvo.

Gefräß, n. kerma, piča, klaja,
hrana.

Gefräßig, a. jésčen, požerúhen,
požréhen, požerten, nesít;

— feit, f. ješčnost, požer-
úšnost, požréšnost, požért-
nost, nesitost.

Gefreiter, m. oprosténik.

Gefrieren, v. n. zmerzniti, zmer-
zováti, pomérzniti, zamer-
zováti, zamérzniti. [zinc.

Gefrierpunkt, m. zmerzlin, zmer-

Gefroren, a. zmerznjen, za-
mérznjen.

Gefrorenes, n. sladoléd.

Gefüge, n. spojenje, páz, sklád.

Gefüge, Gefügig, a. gibek, vi-
tek, gibčen.

Gefühl, n. čuvstvo, čútjenstvo,
počústvo, čútlej, občútek,
čút, občústvo; (Tastinn) tik,
pohlát, potip, tip, tipanje,
počútek, čút, občút, čútek.

Gefühllos, a. bezčúten, opókel,
bezsérčen, brezčústven, ležén,
derven, brezčústven, térd;
— feit, f. bezčútnost, brez-
čústvenost, opóklost, brez-
čúšnost. [ljiv, čústitélen.

Gefühlvoll, a. živočútljiv, čút-

Gefüllt, a. póln, napólnjen;
nadévan. [lesket.

Gefunkei, n. bliskét, miglánje,

Gefürstet, a. pokméžen.

Gegen, prp. proti, zoper, su-
proti; nad, do, v; gegen den
Feind zu Felde ziehen, nad
sovráznika iti; (er ist — mich)
je zoper mé; (Glebe — Gott)
ljubézen do Bogá; (gegenüber)
nasproti; — ad. (ungefähr)
okól, okóli.

Gegens, a. proti, naprotén,
protiven, sprotiven.

Gegenabsicht, f. namémba nas-
protína.

- Gegenbefehl, *m.* protivkáza, na-
 protivno povélje.
 Gegenbericht, *m.* oznanilo oder
 izvéstje protivno.
 Gegenbeweis, *m.* dokáz protivni.
 Gegend, *f.* strana, kraj, okolica,
 okraj, okrajina.
 Gegeneinander, *ad.* jeden proti
 drugemu, jeden do drugoga,
 jeden do drugjega; (gegenüber)
 jeden zoper drugjega, jeden
 nad drugoga, nadedendryga,
 nasproti.
 Gegeneinanderhalten, *v. a.* pri-
 spodobiti, prispodabljati.
 Gegenfüßler, *m.* prezkzemljan.
 Gegengeschenk, *n.* dár poklon
 od. podárk sproten.
 Gegengift, *n.* protistrup, sre-
 dek strupa. [log protivni.
 Gegengrund, *m.* vzrok od. raz-
 gegungst, *f.* blagovóljnost
 vzajemna. [protitožba.
 Gegenseite, *f.* tožba sprotivna.
 Gegenläger, *m.* protitožnik,
 sprotiven tožbenik.
 Gegenritze, *f.* rászódba spro-
 tivna, pretres sprotivni.
 Gegenliebe, *f.* vzajemna ljubé-
 zen od. ljubáv. [dolžnost.
 Gegenleistung, *f.* nasprótna
 Gegenlist, *f.* varka od. zvijáča
 sprotivna. [tivna.
 Gegenmacht, *f.* moč od. síla spro-
 Gegenmauer, *f.* podsténa, pod-
 sténje, podpor, podpórní zid.
 Gegenmittel, *n.* srédstvo, lék,
 pomóc.
 Gegenpart, *m.* protivnik, na-
 sprótník, zoperník.
 Gegenpartei, *f.* strana od. stranka
 protivna.

Gegenteil, *f.* odgovor.

Gegenpart, *m.* protistávek, opréka,
 protislovje, nasprótnje.

Gegenstein, *m.* (des Lichtes)
 odblésk, osvít; (Handschrift
 gegen eine andere) vzajmično
 svedočinstvo. [kontrolór.

Gegenstreiber, *m.* pisár sprotni,
 Gegenschuld, *f.* dólž vzajemni,
 protidólž.

Gegenseite, *f.* strana protivna;
 (die verkehrte Seite) strana
 opáka.

Gegenständig, *a.* sproten, vzajmen.

Gegenstand, *m.* predmét, rěč;
 (Widerstand) vpornost, pro-
 tivnost. [protivni.

Gegenstoß, *m.* odpór, vdárk.

Gegenstütze, *f.* podpóra.

Gegentheil, *n.* protivnost; (im
 —) nasprótni temu; — *m.*
 protivnik, strana protivna.

Gegenüber, *prp.* proti, nasproti.

Gegenversprechen, *n.* obét vza-
 jemni, obljúba sprotna.

Gegenwart, *f.* sedášnjost, pri-
 tómnost, zdajnost, sadá-
 njost, sadajnost.

Gegenwärtig, *a.* zdajnji, pri-
 čujoč, nazóčen, prítómen;
 — *ad.* zdaj, dan danájnji.

Gegenwehr, *f.* protubrána,
 odpór.

Gegenwind, *m.* véter protivni.

Gegner, *m.* protivnik, zoperník,
 nasprótník, overník, odpór-
 ník; — *in*, *f.* protivnica,
 nasprótnica.

Geshaben, *sich*, *v. r.* (sich betra-
 gen) obnašati se, zadéržati
 se; (sich befinden) počúti se;
 (gehabt auch wohl) bodite

- zdravi, z Bogam, , srēčno
hodite.
- Gehāge, *n.* plot, ogrāja, redišče;
(einem in das — kommen) v
kogar pravico siliti od. se
zaletovati, mēšati se v ptuje
posle.
- Gehalt, *m.* (das Enthaltene) za-
deržaj, obség, obsežek; (die
Besoldung) mezda, plačilo,
služba; (Worth) vrēdnost od.
cēna znotrajna.
- Gehalten, *a.* dolžen, obvezan.
- Gehänge, *n.* kite; (Abhang) ster-
mina; (Eingeweide) droš,
čreve. Ijen.
- Geharnischt, *a.* oklopljen, oklep-
Gehässig, *a.* sovražien, nena-
visten, — feit, *f.* sovražnost,
nenavist.
- Gehäuft, *a.* verhovāt.
- Gehäuse, *n.* (Uhrgehäuse) tók za
ure; (bei Früchten) luščina.
- Gehetz, *n.* gnjezdo.
- Gehem, *a.* skriven, skrivien,
tajni; — *ad.* skrivaj, kri-
voma, skrivši, tajno; (—
halten) skrivati, tajiti.
- Gehemnis, *n.* skrivnost, taj-
nost.
- Gehemnisvoll, *a.* skrivnosten,
skrivnosten, tajni, skriv-
nosti od. tajnosti poln.
- Gehemrath, *m.* tajni od. skrivni
svetvavec. Ipisar.
- Gehemtschreiber, *m.* tajnik, skrivni
- Gehetz, *n.* zapóved, vkáz po-
velje, zapóvest.
- Gehen, *v. n.* iti, hoditi; einem
aus dem Wege gehen, ogniti
se, ogibati se (kogar); sich
müde —, opēhati, opēšati;

müßig —, postópati, lenó-
šiti, posedovati, praznovati;
aus einem Orte —, oditi;
von einem —, zapustiti ko-
gar; einen Schritt —, sto-
piti, prekoračiti se; (aufge-
hen, vom Teige) kipniti, na-
kipniti; (sich erstrecken) seči,
segati; (verloren —) zgubiti
se; zu Herzen —, v serce
segati od. seči; an etwas —,
lotiti se česar, začeti, za-
čénjati; (in sich —) k sebi
priti, zavésti se; schwanger
—, noseča biti, nositi; wie
geht es Ihnen? kakó se imáte,
kakó se počúтите, kakó se
vam godi? es geht ein star-
ter Wind, močen véter
piše; es geht ein Gerücht,
govori se, glasi se, sliši se;
das geht nicht, to ne more
biti; es geht an das Leben, gré
za glavo; es geht ins jehnte
Jahr, je deséto léto.

Gehen, *n.* hód, hoja.

Gehenz, *n.* pás za sahljo. [nec.
Gehentzer, *m.* obēšenjak, obēse-
Gehentz, *a.* zdrav, brez ne-
vārnosti.

Gehul, *n.* tulenje, ulenje; (von
Kindern) vék, vekanje.

Gehirn, *n.* mozeg, možgani.

Gehöfte, *n.* dvór, dvorišče.

Gehölz, *n.* lés, hóršit, goščava.

Gehör, *n.* sluh, posluh; sli-
šanje, vslišanje; — geben,
poslušati (kogar); — finden,
vslišan biti.

Gehörchen, *v. n.* poslušati, slu-
šati, bogati, vbogati (kogar)
pokóren biti (komur).

- Gehören, *v. n.* kogar biti, spadati; daš gehört nicht in mein Fach, to ni moj posel; der Hut gehört mir, klobuk je mój; (gebühren, erfordert werden) iti, slisati; dir gehört die Ehre, tebi gré ést; eš gehört Zeit dazu, k temu je časa potreba; — *v. r.* pristáti se, iti, slisati se, daš gehört sich nicht, to ne gré, to se ne pristoji, to ni dostójno od. pristójno.
- Gehörig, *a.* spadajoč; pristójen, dostójen, práv, dolien.
- Gehörlos, *a.* gluh; — figkeit, *f.* gluhost, gluhóta, gluhóba.
- Gehörn, *n.* rogovile, rogóvi.
- Gehört, *a.* rogát.
- Gehorsam, *a.* pokóren, poslušén.
- Gehorsam, *m.* pokórnost, pokórâina, poslušínost.
- Gehorsamen, *v. n.* poslušati. pokóren biti, bogati, vbogati.
- Gehren, *m.* stréla; klin.
- Gehülfe, *m.* pomočnik, pomagáč, pomagávec; — *in, f.* pomočnica, pomagávka.
- Gehwerk, *n.* kolésa (pri urah).
- Gejauche, *n.* ukanje, juckanje, krik.
- Geier, *m.* kanja, jastrob, jastreb, zrakolé.
- Geierfalte, zakolé.
- Geiser, *m.* slina, péna, sline, péne; (heftiger Born) togóta, émer. [oslinjen.
- Geisericht, Geiserig, *a.* pénast.
- Geisern, *v. n.* pémiti se, sliniti se, sline cediti.
- Geige, *f.* gósle, góslí.
- Geigen, *v. n.* goditi, gósti.
- Geigenbogen, *m.* góslén lók, godalo.
- Geigenmacher, *m.* goslár.
- Geigensteg, Geigenstapel, *m.* kobilica.
- Geiger, *m.* godec.
- Geil, *a.* nasláden, pohóten, pohotljiv, pojáten, spojáten, hoten, hotljiv; (Erbe) masten.
- Geilen, *pl. f.* mode, modički, mošnja, mošnjice.
- Geilheit, *f.* nasládnoš, pohót-noš, pohotljivost, pojátnost, hotljivost.
- Geiß, *f.* kóza.
- Geiß-, *a.* kózji. [merkáč.
- Geißbock, *m.* kózel, jarec, bák.
- Geißel, *m.* pórok, zaporočnik, zastavljenik, zalóg.
- Geißel, *f.* bič, šiba.
- Geißeln, *v. a.* bičováti, bičati, biti (z bičam).
- Geißelstiel, *m.* bičnik, bičnjak.
- Geißfell, *n.* kozlina, kozličina.
- Geißhirt, *m.* kozár, pastír kózji.
- Geißtler, *m.* detela béla od. kózja.
- Geist, *m.* dúh; (Seele) duša; (Gespenst) stráh, pošást, strašilo; (Verstand) razúm.
- Geisterbann, *m.* zaklinjanje, zaroténje.
- Geisterbanner, Geisterbeschwörer, *m.* zaklinjávec duhóv, zarotník.
- Geisterlehre, *f.* duhoslóvje.
- Geisterstunde, *f.* polnóč.
- Geisterwelt, *f.* svét duhóv.
- Geistesgabe, *f.* dar duha.
- Geistesgegenwart, *f.* pričujócnost duha. [od. duha
- Geisteskraft, *f.* móč duševna

Geistig, *a.* duševen; duhovit; dušoven; (unförrerlich) brez-télesen, dušoven, netélesen.
 Geistlich, *a.* (unförrerlich) brez-télesen, netélesen, dušoven; (priesterlich) dušovski, dušoven, cerkven, cerkoven.
 Geistlicher, *m.* dušoven, dušovnik, sveščénik, mešnik.
 Geistlichkeit, *f.* dušovstvo, dušovščina, dušovenstvo, dušovniki, duhovni.
 Geißlos, *a.* brez pameti, brez duha, bedast, brez velikega duha.
 Geistreich, *a.* umen, oistrodmen, razdmen, duhovit, velike pameti, prebrisane glave, velikega uma od duha, duha polni; (vom Getrånke) duhovit, jak, silovit, močen.
 Geiß, *m.* skopost, lakomnost, lakomost, skopija, skoparija, skerljivost, stisljivost, terdost.
 Geizen, *v. n.* skopariti, skopovati, skóp, lakomen, terd, od, stisljiv biti, skerljati.
 Geizhals, *m.* skopec, skopin, lakomnik, lakomec, skerljivec.
 Geizig, *a.* skóp, lakomen, skoparski, skerljiv, terd, stisljiv.
 Geißel, *n.* laj, lajanje, čevkanje. [lopótánje, klepét.
 Geißel, *n.* klopót, ropót.
 Geißel, *n.* plósk, plésk, pleskót; ploskanje, pleskanje.
 Geißel, *n.* brenčanje, bernkanje, dernkanje, dernkót.
 Geißel, *n.* cengét, cengétánje, cinglánje; klinkanje.
 Geißel, *n.* rožlánje, ium od oróžja.

Geißler, *n.* praskót, praske-tánje, praščénje.
 Geißliche, *n.* ikripanje, ikripót.
 Geißel, *n.* trésk, tréskanje, treskót, pokanje, brišč.
 Geißel, *n.* čerékanje, čerkét, čačkanje, mačkarija. [priselc.
 Geißel, *n.* drob, drobovina.
 Geißel, *a.* prisiljen, prinúden, iskan, nenaráven.
 Geißel, Geißel, *n.* sméh, hohót, krohót, hobotánje.
 Geißel, *n.* sméh; krohót, smejánje. [gostba, píř.
 Geißel, *n.* gosti, gostovánje.
 Geißel, *n.* deržaj; ograda, shodišče, poprijemáč, naslonilo.
 Geißel, *v. n.* priti, dójti, dospéti; (zu etwas —) priti do éesar; zur Kenntniß —, zvédit; zur Kenntniß — lassen, na znanje dati, naznáti.
 Geißel, *n.* povóm, vika, klopót.
 Geißel, *m.* prostór, mésto.
 Geißel, *a.* miren, tih, krotek, sterpljiv, prostodušen, ravnodušen; — heit, *f.* mironost, tihost, krotkóst, prostodušnost.
 Geißel, *a.* vaje, uren, ročen, gibčen, hiter, lahék; — heit, *f.* vajenóst, urnost, ročnost, hitrost, gibčnost, lahkóta.
 Geißel, *n.* zvonénje, telémbanje (die Glocken selbst) zvoní, zvonóvi, zvona.
 Geißel, *a.* žolt, rumén; — e Rüben, korénje; — n. žoltína žoltlo, žolta boja, žoltúca; — im Ei, rumenják.
 Geißel, *v. a.* žoltiti, ruméniti,

- požoltiti, porumeniti; — r. n. žoltéti, rumenéti.
- Setbgießer, m. mednik.
- Setbgrün, a. žoltozelén.
- Setbhoop, m. žolna (ptica).
- Setblich, a. žoltkast, rumenkast, rumenklät.
- Setbling, m. sternád.
- Setbroth, a. žoltorudéc.
- Setbschnabel, m. žoltokljunec; (ein junger Setb) golokrádec, mlékosés.
- Setbsucht, f. žoltica, žoléica, zlatenica, nišarba.
- Setbsüchtig, a. žoltjčáv, zlateničáv, nišarhen.
- Setb, v. dnarji, penezi; etvaš zu — e machen, predáti.
- Setbdarm, a. brez dnarjev.
- Setbbeutel, Setbsack, m. móšuja kesá, peneznik.
- Setbbufe, f. kazen na dnarjih.
- Setbgiertig, a. sreholakomen, srebroljuben, srebrožerten.
- Setbgier, f. sreholakomnost, srebroljubje, srebrožertnost.
- Setbkasten, Setbschrank, m. Setbkiste, f. skrinja za dnarje.
- Setbkasse, f. dnarnica, penéznicá.
- Setbmäcker, m. mešetar.
- Setbsraße, f. f. Setbbufe.
- Setbwechsler, m. dnarjoméneč, penezoméneč.
- Setlegen, a. položen, postavljen, ležéc; (bequem passend) prilóžen, prikláden, prilíčen, vgoden; daran ist mir nichts —, tega mi nič ni már, ne máram se za to.
- Setlegenheit, f. prilóžnost, prilika, vgodnost.
- Selegentlich, a. po prilóžnosti, prilíčno.
- Selehtrig, a. učljiv, naučljiv, pomniv, uméven, podučljiv; — heit, f. učljivost, naučljivost, podučljivost, pomnivost.
- Selehtrjamkeit, Selehtrtheit, f. učénost, nauk, naučénost.
- Selehrt, a. učén, naučén, podučén.
- Selehrtz, m. učéni, naučénik.
- Seleise, n. koléja, kolovóz, kolínjak, kolotečina, kolesovina, sepina.
- Seleit, n. (Begleitung) pót; (Gesolge) družba, drušćina, prevód, spremništvo.
- Seleiten, v. a. sprevódati, sprevodati, spremiti, spremljati.
- Seleitensbrief, m. list sprevodni od spremni.
- Seleitemann, f. Begleiter.
- Seleitenschiff, n. ladja sprevódna.
- Seleuf, n. gib, élén, sklép.
- Seleuf, Seleufsam, a. gibek, gibéen, ročen, uren, okréten; — figkeit, f. gibkóst, gibénost, ročnost, urnost, okrétnost.
- Seleufter, n. versta, sorta, baža.
- Seleben, v. n. poljubiti se, hotéti se.
- Seleüfte, f. ljubica, ljubka, ljubljénka, ljubóvnicá, draga.
- Seleüfter, m. ljubek, ljubec, ljubljénec, ljubóvnik, ljubljenik, dragi.
- Seleüde, a. mehék, mičen, rah, rahel, gladek, blag; — igkeit, f. mehékóst, mičénost, gladekóst.

Seligen, v. n. vdati se; aspěti, dobro od. po srěči iziti, po srěči se vesti.

Selispel, n. šepět, šeptanje, čeblanje, cverkut, žubor.

Seloben, v. a. oběčati, obětati, obljubiti; —niš, obět, oběčanje, obljuha.

Selſe, f. komar. [lite, al ni?]

Selt, i. jeli, kar ne; ali, jě-

Selt, a. jalov, jal; (geltes Vieh) jalovna.

Selte, f. žebtar, črepalo, korec; (Milchgette) golida, molznjak.

Selten, v. a. veljati, obveljati; das gilt deinen Kopf, to gré tvoji glavi; das gilt nicht, to ne velja; mir gilt das gleichviel, to mi je vse jedno.

Seltung, f. oveljanost; zur — kommen, oveljati.

Selübe, n. obljuha, obět.

Selüft, n. želja, poželénje, pohot, mik.

Selüften, v. n. poželěti, poželěvati, želěti, mikati, hoteti se, pohotěti, želje imeti.

Semach, n. čunnata, jispa, gornica, soba, stanica.

Semach, ad. počasi, časama, pomálem, tiho, rahlo, lagano.

Semächlich, a. počásen, vgoden, len; —heit, f. vgodnost. [dětородni úd.

Semächť, dělo, posel; sram.

Semachť, m. moź, zaročnik, zakonik, drug, družej, suprug; —in, f. žena, zaročnica, zakonica, družica, supruža.

Semahnen, v. n. opoměniti, opo-

minjati; es gemahnt mich, se mi zdi ob. vidi.

Semälde, n. kip, prilika, podobá, obráz, malba.

Semanſche, n. změs.

Semáß, n. mēra.

Semáß, a. podoběn; priměrjen, dostojn; —heit, f. podobnost, priměrjenost, dostojnost; in —, poleg, po.

Semäßigt, a. uměren.

Semäuer, n. zid, zidina, zidóvje, ozidje.

Semein, a. obćen, občinski; (alltöglich) vseden, próst, próst vsakdánji; (niedrig, schlecht) malopriden, ničvrěden; das —e Wesen, posli občinski.

Semeine, Gemeinde, f. občina, občinstvo, občěstvo, sosěska, sosědščina, srenja.

Semein角度hörigkeit, f. srenjstvenost.

Semein角度bürger, m. srenjstvenik.

Semein角度lich, n. srenjčan.

Semein角度recht, n. srenjska pravica. [bojak.

Semeiner, m. prostak, prosti.

Semeine Wesen, občinstvo, občinski posli.

Semeingeist, m. duh občinski.

Semeinheit, f. občina; prostota, neotesánost.

Semeiniglich, a. veči děl, navadno, obično, v obće.

Semeinnützig, a. občekoristen; —heit, f. korist občinska.

Semeinplatz, m. město občinsko.

Semeinschaft, f. občinstvo, občnost, občina, občěstvo, družba, društvo, skupščina;

- liš, *a.* obćen, družtven, skupen. [skupišćine.
- Gemeintag, *m.* delávník; den
- Gemeinweide, Gemeindetrift, *f.* paša občinska, občinski pašnik. [n. zméz, mészanica.
- Gemenge, Gemisch, Gemengsel, Gemerf, *n.* znamenje, znamek.
- Gemesse, *n.* méréenje.
- Gemset, *n.* klanje, mesárenje, kripelívanje, mandráenje.
- Gemisch, *n.* zméz, mészanica.
- Gemsbock, *m.* divji kozel.
- Gemse, *f.* divja koza. [koze.
- Gemsenjäger, *m.* lovec na divje
- Gemüll, *n.* razvalina; razsip.
- Gemurmel, *n.* šum, šumót, šumotánje, veršenje, merinjanje, šamor, šuborénje, šubór.
- Gemurte, *n.* godernjanje, ropotanje, hráp, hrúšć.
- Gemüse, *n.* zelénje, zelenjad, zelenjava, sočivo, sočivje, stročje. [djen.
- Gemüthig, *a.* prisiljen, prinúš.
- Gemüth, *n.* sercé, duš, duša, naráv, volja, čutljivost; — liš, *a.* hlág, prostodušen in vesel, od serca. [vost.
- Gemüthheit, *f.* narav, čutljiv.
- Gemüthbewegung, *f.* ganítva od gibanje serca od. duha.
- Gemüthkrankheit, *f.* dušna bolezen. [serca od. duše.
- Gemüthruhe, *f.* mir od. pokoj
- Gemüthverfassung, *f.* stanje od. razpoložnost duha od. serca.
- Gen, *prp.* proti, k, v, na; gen Himmel, v nebo, kviško.
- Genannt, *a.* imenován, nazván, rečen, spomenit.
- Genáschig, *f.* Náschig.
- Genau, *a.* (enge) těsen; ozek; (von Waarenpreisen) poslednji, zadnji; (accurat) natánjen; (geizig) skóp, těrd, stisljiv, lakomen.
- Genauigkeit, *f.* těsnost, těsnota, ožina; natánjenost; skopóst, lakomnost.
- Genehm, *a.* — halten od. genehmigen, *v.* *a.* dovoljiti, privóljiti za dobro spoznati, poterđiti.
- Genehmhaltung, Genehmigung, *f.* dovoljenje, privóljenje.
- Geneigt, *a.* nagnjen; sklonjen, priklónjen; einem geneigt sein, biti prijatelj komur, komur dobro želėti; — heit, *f.* nagnjenost, priklónjenost; dobrohótност.
- General, *m.* vojskovód, vojvoda, general.
- Generaladjutant, *m.* vojvodov pobóčník.
- Generalbaß, *m.* bás temeljni.
- Generalfeldmarschall, *m.* vojvoda viká, generalfeldmaršal.
- Generalfeldzeugmeister, *m.* vojvoda topništva. [neralstvo.
- Generalität, *f.* vojvodstvo, generalitát.
- Generalmajor, *m.* generalmajor.
- Generalmarsch, *m.* marš obćeniti. [obćenito.
- Generalpardon, *m.* odpúšćenje.
- Generalstab, *m.* glavništán. [ska.
- Generalswürde, *f.* část vojvod.
- Generation, *f.* ród, zaród.
- Genesen, *v.* *n.* ozdravėti, shoditi, ozdráviti se, zdravje zadobiti, vstati (od bolézni); eines Kindes —, dète roditi,

- poroditi; — *fung*, *f.* ozdra-
vljenje.
- Senid, *n.* tilnik, zatěvnik, zatil-
njak, zavrátnik, šinjek, šija.
- Senidšünget, *m.* nož lovski.
- Senie, *n.* um, bistroúm, pri-
rójeni úm.
- Seniesbar, *a.* vžitěn, zavžitěn.
- Seniesen, *v. a.* vžiti, vživati,
vživljati, zavžiti, zavživati;
radovati se, nasladjivati se;
(essen) jěsti, povžiti; (em-
pfangen) přijěti. [pád.
- Senitiv, *m.* rodivník, drugi
- Senius, *f.* Schutzeiß.
- Senoš, *m.* drug, tovarš, děl-
žník, verstník; — *in*, *f.* dru-
ga, tovaršica, děležnica,
verstnica.
- Senug, *ad.* dōsti, dōsti, zadō-
sti, zadōsta, dovōlj; — *thun*,
zadovoljiti, zadōstiti.
- Senüge, *f.* volja, dovōlnost,
dovōlstvo; zadōsta, dovōlj;
gut — haben, dōsti od. zadō-
sta iměti.
- Senügen, *v. n.* dosta biti, po
volji od. dosta iměti; sich —
lassen, zadovoljen biti.
- Senüglích, Senugsam, *a.* zadō-
sten, dovōljen.
- Senügsam, *a.* zadovoljen, do-
vōljen; uměren; — *feít*, *f.*
zadovōlnost, dovōlnost;
uměrenost.
- Senugthun, *v. n.* zadovoljiti,
zadōstiti, zadostovati, zado-
sta storiti, — *thunng*, *f.* za-
dostitva, zadostěnje, za-
dostovanje, zadovoljstvo.
- Senuß, *m.* vžitěk, zavžitva,
vživanje; radost, veselje
- naslāda; povžitva, přijětje,
prejěm.
- Geograph, *f.* Erdbeschreiber.
- Geographisch, *a.* zemljopisen.
- Geometer, *m.* zemljoměrec, zem-
ljoměr.
- Gepeß, *n.* bertlāga, žara.
- Geplapper, Geplauder, *n.* ila-
bránje, berbránje, klepe-
tánje, kernlánje, blebetā-
nje, blebět.
- Geplarr, *n.* plāk, vėk, dretje.
- Geplotter, *n.* ropōt, ropotánje,
cepět, treskanje, povóm.
- Geprāge, *n.* kov, kovanje, vtis,
znaměnje, vdárk.
- Geprānge, *n.* svečanost, kra-
snost, baharija, velikolěpje.
- Geprassel, *n.* praskōt, prasko-
tánje.
- Gequacke, *n.* raglánje.
- Gerade, *a.* raven, naráven;
(aufrichtig) iskřén, istinit, po-
šten; — *machen*, zravnāti;
— *en Wegeš*, naravnōč, na
ravnost; — *adē*, ravno, na
ravnost; gerade recht, ravno
práv.
- Geradheit, *f.* ravnina; fig. ra-
vnosěřčnost, ravnost, iskřė-
nost, istinitost.
- Geradlinig, *a.* ravnočěrten.
- Gerassel, *m.* gerčánje, šúm,
hrúp, rožlánje.
- Gerāth, *n.* Gerāthschaften, pl.
orōdje, roba, posōdje.
- Gerāthen, *v. n.* (unter, in, an
u. auf etwas —) zaiti, priti,
naměriti se; (zu etwas —)
dosečti kar; (gelingen) iziti se,
strečti, vsrečiti se; in Born
—, razjéziti se, razkāčiti se;

- razsèrditi se; in *Flammen* —, vžgati se, vneti se; in *Schulden* —, zadolžiti se.
- Seraufemohl**, *n.* auf —, na srèco, naj bodi kar boèe.
- Seraum**, *Seraumig*, *a.* prostóren, prostrán: — *Zeit*, dolgo; — *igrit*, *f.* prostórnost, prostránost.
- Serausch**, *n.* hrúm, hrúp, šum, šuménje; hruménje, hrúšè.
- Serben**, *f.* *Särben*.
- Serecht**, *a.* pravièen, pravèden, práv, po pravici; — *igrit*, *f.* pravica, pravèdnost, praviènost, pravda.
- Serechtsame**, *f.* pravica, pravo.
- Serebe**, *n.* govór, govorénje, márnj, guè; (*Serucht*) glás.
- Serichen**, *v. n.* služiti (komur h èemur) biti (komur v kar); daš *gericht ihm zur Ehre*, to mu je v èast.
- Sereuen**, *v. n.* ksati se, kajati se, žaliti, žal biti. [*šiti*.]
- Sergel**, *m.* hróš; — *n.*, *v. a.* hro-
- Sericht**, *n.* skleda; jèd, jèstvina.
- Sericht**, *n.* sòd, sòdba; sodnija; (*Strafe*) kazen. [*praven*.]
- Serichtlich**, *a.* sodni, sodniški;
- Serichtsbartreit**, *f.* sòdba, sodna vlást, oblást soditi.
- Serichtsbote**, *m.* sodni poslanec od glasnika. [*ni* hlavec.
- Serichtsdienet**, *m.* beriè, sod-
- Serichtsferien**, *pl.* sodni prazniki.
- Serichtshalter**, *m.* sodnik.
- Serichtshandel**, *m.* pravda.
- Serichtsherrschast**, *f.* sodna gosposka.
- Serichtshof**, *m.* sodišèe, sodnija.
- Serichtshofen**, *pl.* sodni potrúški.
- Serichtsvloge**, *f.* sodništvo.
- Serichtschreiber**, *m.* pisár sodni.
- Serichtshand**, *m.* dolžnost pri sodbi se znajti; sodišèe.
- Serichtstube**, *f.* sodnica, sodniènica, sodna jisa.
- Serichtstag**, *m.* sodni dan, (*Amsttag*) tožen dèn.
- Serichtswang**, *m.* vlast sodna.
- Seringe**, *a.* mal, lahke, lagek, majhen, malovážen, malovrèden, toljèkin, pièel; um *einen* — *n* *Preis*, dober kúp; — *è* *Ras*, tesna od. pièla mèra; *eine* — *Sache*, malènkost, malèklost.
- Seringfügig**, *a.* mal, malovážen, malovrèden, nevážen; — *reit*, *f.* malovážnost, malovrèdnost, nevrèdnost.
- Seringföhgen**, *v. n.* zanièeváti, prezirati, zametováti.
- Seringföhlig**, *a.* zanièljiv, malovážen. [*preziranje*.]
- Seringföhung**, *f.* zanièovánje.
- Serinne**, *n.* ilèb, jèz, vodotók.
- Serinnen**, *v. n.* vsesti se, vsèriti se, vsèdati se.
- Serippe**, *n.* kostjak, hróð, hródje, rebróvje, okostnica, kosti, rebernica.
- Sermanistren**, *v. a.* némškovávati, ponémèovávati, ponémèiti.
- Sermanistren**, *m.* némškovávec, némškutár, némškún.
- Sermanismus**, *m.* némškovánje; némšnost.
- Sern**, *ad.* rad, rada, rado, radovoljno, dragovoljno, dobrovóljno; — *haben*, ljubiti, drago biti.

Geröchtig, Geröcht, *n.* ločje.
 Geronnen, *a.* vsedan; vsiren.
 Gerste, *f.* jačmen, ječmen; — *n.*,
a. jačmenov. [nov.
 Gersten-, *a.* jačmenov, ječme-
 Gerstenaeder, *m.* jačmenišče.
 Gerstebroed, *n.* jačmenovec, ja-
 čmenov krüh.
 Gerstengrauen, *pl.* jačmenova
 kaša, jačmenovo phanje.
 Gerstentorn, *n.* zerno jačme-
 novo; (am Auge) jačmenec.
 Gerstensaft, *m.* pivo.
 Gerstenschrim, *m.* sok jačmenov.
 Gerste, *f.* prot, protica, šiba.
 osten, vitica, viterca; coll.
 protje, šibje.
 Geruch, *m.* (der Sinn) dišek,
 povoh, voh; (Ausdünstung)
 duh. [dišič.
 Geruchlos, *a.* brez duha, ne-
 Gerücht, *n.* glás, pravoč, guč,
 govorica; (der Ruf) ime, po-
 štenje, slov, slava; es geht
 ein —, glási se, slíši se.
 Geruben, *v. n.* blagovoljiti, do-
 voliti, dostojati, povrediti.
 Gerulle, Gerumpel, *n.* odvaline,
 odvalinjad.
 Gerüst, *n.* podmóstje, goder,
 stáv, oklep, pristroj. [glás.
 Gesagt, *n.* govór, govorjenje;
 Gesäme, *n.* séména, séménje.
 Gesammt, *a.* vés, vesólen, vés-
 kolik, obči, cěl; *ad.* skup,
 skupej, vse kmaio; — *schaft*,
f. skupščina, vkupnost, sku-
 pnost.
 Gesantte, *m.* poslanik, posla-
 nec, posel; — *in*, *f.* posla-
 nica; — *schaft*, *f.* poslanstvo,
 poslaništvo.

Gesang, *m.* pětje, pětva, pė-
 vanje; (Gebicht) popėvka, pė-
 sem; — buch, *n.* pėsmarica,
 pėsmár. [glás, víza.
 Gesangweise, *f.* napėv, pėvo-
 Gesäß, *n.* zadnjica, rit, sėdalo,
 sėdalce; (der Sitz) sedilo,
 sedališče.
 Gesäusel, *n.* sapljánje, pihljánje,
 žubór, šepet.
 Geschaft, *n.* oprávek, opravilo,
 opráva, dēlo, posel.
 Geschaftig, *a.* dělaven, marljiv,
 opráven; — *feit*, *f.* dělá-
 vnost, marljivost, oprávil-
 nost.
 Geschaftsloš, *a.* brez dēla, brez
 posla, — *figkeit*, *f.* brezpo-
 slėnost. [opravitelj.
 Geschaftsträger, *m.* opravilnik,
 Geschandet, *a.* oskrinjen; osra-
 móten.
 Geschehen, *v. n.* goditi se, zgo-
 diti se, dogoditi se, pripetiti se,
 naključiti se, priključiti se;
 es geschieht ihm Unrecht, kri-
 vico mu dělajo, krivica se mu
 godi; es ist um ihn —, je
 próč, po njem je; es ist ihm
 recht —, práv mu je.
 Gescheidt, *a.* pameten, umen,
 razúmen; — *heit*, *f.* pamet,
 razúmnost, razúm.
 Geschenk, *n.* dár, darilo, po-
 dárek, poklón.
 Gesichte, *f.* (Vorfall) zgod,
 zgodba, zodek, prigodba;
 (Erzählung) pripovėdka, po-
 vėst, povėd, priča; — von
 Staaten, dogodivščina, zgo-
 dovina, zgodbina.
 Gesichtlich, *a.* dogodivščén,

- zgodovinski, resničen, zgodben. | Idovinska.
- Geshichtsbuch, *n.* kniga zgodovinskih pisem, *m.* zgodopisec, zgodopisnik.
- Geshichtsstunde, *f.* dogodivščina, zgodoslóvje.
- Geshick, *n.* pristojnost, dostojnost; (Schick) osóda, osódvina, sódba; osódenost, (Fähigkeit) sposobnost, véstina; — lich, *a.* vést, sposóben.
- Geshicklichkeit, *f.* véstina, sposobnost, urnost, ročnost.
- Geshickt, *a.* vést, sposóben, uren, veden, umeten, ročen.
- Geshieden, *a.* razdéljen, odlóčen; razlóčen.
- Geshirr, *n.* posódba, posóda, posódje; (Pferde—) opráva.
- Geshirren, *v. a.* zapréci, vpréci.
- Geshlecht, *n.* ród, rodovina, pléme, pokolénje; (männlich od. weiblich) spol, poglávje.
- Geshlechtsalter, *n.* vék enega rodú, zaród.
- Geshlechtsfolge, pokolénje.
- Geshlechtskunde, *f.* rodoslóvje.
- Geshlechtslos, *a.* brezspolen, srédnji.
- Geshlechtsname, *m.* prúmek, očetovo imé, rodno imé.
- Geshlechtsregister, Geshlechtsstafel, *f.* rodoslóvje, kniga rodoslóvna, bukve rojstva.
- Geshlechtsstheile, *pl.* spolnice, spolovila.
- Geshlechtsstrib, *m.* pojátnost.
- Geshlechtswort, *n.* élen, élenica.
- Geshleyp, *n.* derhál, druhál.
- Geshmack, *m.* (der Geshmackfinn) vkús, okús, slaj; ték, sláj.
- Geshmacklos, *a.* netéčen, brez teka, neslán, brezvkúsen; — igit, *f.* brezvkúsnost, brezitéčnost, netéčnost.
- Geshmackvoll, *a.* vkúsen, tečen.
- Geshmeide, *n.* korávide, srebernina, zlatnina, sreberni od. zlati lipš od. kinč, dragocénost.
- Geshmeidig, *a.* gibek, žibek, ličen, tenek, droben; (untermwürfig) pokóren, krotek.
- Geshmeiß, *n.* merčes, červád, červádina, lezerčina, mergolinjád; muhe; (Gefindel) derhál, druhál, smét.
- Geshnatter, *n.* gaganje, blebét, žlabránje. | stvarje.
- Geshöpf, *n.* stvar, stvarina.
- Geshoß, *n.* (Schießgewehr) puška; stréla. | (rückt) glás.
- Geshrey, *n.* krič, krik; (Geseshuß, *n.* topóvi, topóvje, strélivo.
- Geshüßkunst, *f.* topništvo, strélaštvo, strélarstvo, topničárstvo. | léta; brodovje.
- Geshwader, *n.* tróp, šaka, množ.
- Geshwängst, *a.* repát, repast.
- Geshwáng, *n.* blebét, kvante; blebetánje, govorénje, kvantánje, žlabránje, herbotánje.
- Geshwángig, *a.* govorljiv, jezičen, žlabráv, herbotljiv; — keit, *f.* govorljivost, jezičenost.
- Geshweige, *ad.* tím manj.
- Geshweigen, *v. n.* zamóléati, ne govoriti, tího biti, neóméniti; seiner Laster zu —, zamóléim njegóve zlosti.
- Geshwind, *a.* hiter, bérz, bér-

- zen, jadern, nagel, uren, rothen, spēnen.
- Gefchwindsfeit, *f.* hitrina, hitrost, berzôst, berzina, ja-desnost, naglica, spēsnost.
- Gefchwindschreibekunst, *f.* hitropisje, berzopisje.
- Gefchwindschreiber, *m.* hitropisec, hitropisnik.
- Gefchwister, *pl.* bratje in sestre; — kind, *n.* bratánc, bratinc, sestránc, sestrič; bratána, sestriána, sestránka, bratánka.
- Gefchwornet, *m.* perséženik, perséženj, porótnik.
- Gefchwornengericht, *n.* sodba, prisežnikov, porotnija, porota.
- Gefchwulst, *f.* otók, oteklina.
- Gefchwüt, *n.* vréd.
- Gefell, *m.* drug, tovarš; (Handwerksgesell) pomagávec, družnik, pridruženik, hlapec.
- Gefellen, *v. a.* združiti, pridružiti, pridružovati, pertovariti; sich zu einem —, se h komur pridružiti.
- Gefellig, *a.* prijázen, družljiv, tovaršljiv, druževen; — feit, *f.* prijáznost, družljivost.
- Gefellshaft, *f.* tovaršija, tovarštvo, družba, družtvo, družina, pomnija; — et, *m.* tovarš, drug.
- Gefellschaftlich, *f.* Gefellig.
- Gefenk, *n.* (eine Rebe) vlačénica, grebenica; (im Bergbau) rudnik; (am Reg) svinc.
- Gefes, *n.* zakon, postáva, narédba; — buch, *n.* zakonik, postávne bukve.
- Gefesgeber, *m.* zakonodáj, zakonodátelj, postavodáj, zapovédnik, postavodájavec.
- Gefesgebung, *f.* zakonodája, zakonodatéljstvo.
- Gefeslich, *a.* postáven, zakonit, po zakonih, po postávah; — feit, *f.* postávnost, zakonitost.
- Gefeslos, *a.* nepostáven, brezpostáven, nezakonit, brez zakonov; — igfeit, *f.* nepostávnost, nezakonitost, brezpostávnost. [ven.
- Gefesmäßig, *a.* zakonit, postáven.
- Gefesst, *f.* Segen. [zakonit.
- Gefeswidrig, *a.* nepostáven, neposeufje, *n.* zdihovánje, stók.
- Geficht, *n.* vid, gléd, pogléd, videnje, oči; (das Angesicht) lice, oblič, obličje, obráz; (Erscheinung) prikázen; zu — e bekommen, zaglédati, vglédati.
- Gefichtsbildung, *f.* obráz, lice.
- Gefichtsfarbe, *f.* boja ob. barva v licu. [lobnéhje, obzór.
- Gefichtskreis, *m.* obzórje, pogléd.
- Gefichtslinie, *f.* čerta lica.
- Gefichtspunkt, *m.* gledišče, ogled.
- Gefimé, *n.* okrájnik, venec na zidu.
- Gefinde, *n.* družina, čeljad, pôsli, — l *n.* druhál, derhál, smét.
- Gefindestube, *f.* Gefindestimmer, *n.* soba ob. jizba družinska.
- Gefinnt sein, *v. n.* misliti, duh iméti; deutsch —, za nómce zavzét.
- Gefinnung, *f.* misel, dúh.
- Gefittet, *a.* dobrobráven, blagouraven, izobrážen; vglajen, lepíh íég.

- Gespaltet, *a.* preklán.¹
 Gespann, *m.* drúz, tovarš, paj-
 daš; — *n.* vprega, zaprégá;
 — *schafft, f.* družba, družtvo;
 (in Ungarn) stolica, varmedja,
 komitát.
 Gespens, *n.* pošast, duh, strah,
 strašilo, spaka, prikázen.
 Gesperre, *n.* zaklep, zapéra, zatvór
 Gespiéle, *n.* igra, igranje; — *m.*
 verstnik, tovarš, drug; — *lin,*
f. verstnica, tovaršica, druga.
 Gespinná, *preja, predivo; (von*
Spinnen) pajčina, pavučina.
 Gespött, *n.* zasméh, zasmého-
 vanje, posméh, porúga.
 Gesprách, *n.* razgovór, pogovor,
 góvor; — *ig, a.* razgovóren,
 pogovóren, zgovórn, govór-
 ljiv; — *igfeit, f.* razgovór-
 nost, pogovórnost, zgovór-
 nost, govórljivost.
 Gesprächweise, *ad.* v razgovóru,
 v pogovórih.
 Gesprenkelt, *a.* sernást, sernát,
 pester, mavrast, šaren, šár,
 pegast. [obála, pomórje
 Gestade, *n.* brég, bereg, kraj.
 Gestalt, *f.* podóba, obráz, pri-
 lika, slika; postáva; — *tet,*
a. naprávljen, naréjen; — *ten,*
v. a. podobiti, podobváti,
 napraviti, narediti.
 Gestampfe, *n.* cepét.
 Gestándig, *a.* einer Sache — sein,
 obstáti, priznáti. [stánje.
 Gestándniß, *n.* priznánje, ob-
 Gestant, *m.* smrád, vónj.
 Gestatten, *v. a.* pripustiti, do-
 pustiti, privóljiti, pripúšćati;
 — *tung, f.* pripúšćenje, do-
 pušćenje, privóljenje.

- Gestáude, *n.* goščavica, germje,
 germóvje.
 Gestehén, *v. a.* obstáti, priznáti;
 — *v. n.* (gerinnen) vsesti se,
 vsédati se, vsíriti se.
 Gestein, *n.* kamen, kaménje.
 Gestell, (einer Statue) podnóžje;
 (um etwas darauf zu legen) po-
 lica; (an der Kutsche) stán.
 Gestern, *ad.* véera, véeraj; —
 Abendé, snoći; — *frúg, a.*
 véeranj, véerašnji; snoćišenj.
 Gestiebt, *a.* nasájen.
 Gestirn, *n.* (Stern) zvézda;
 (Sternbild) zvézdje.
 Gestirnt, *a.* zvézdát, zvézdast,
 zvézdnát, zvézdovit.
 Gestöber, *n.* pih, spih, burja.
 Gestráuch, *n.* germóvje, ternóvje,
 robidje, roždje, protje.
 Gestreift, *a.* pásast, pását, ma-
 vrast, brézast, progast.
 Gestreng, *a.* ojster, sfrog; (ta-
 pfer) hraber, hrabri; žlahten.
 Gestrichen voll, *a.* napóhjen.
 Gestrick, *n.* pletivo.
 Gestübe, *n.* prahálica, práh.
 Gestütt, *n.* konjski zavod, ko-
 bilišće.
 Gesuch, *n.* próšnja, próšba,
 prósitba, vlóga, molba.
 Gesumme, Gesumse, *n.* šúm,
 brenčánje, brenk.
 Gesund, *a.* zdráv; — brunnen,
m. toplice; — *heit, f.* zdravje;
 (die Anwünschung beim Trunke)
 zdravica.
 Getigert, *a.* pegast, šaren.
 Getöne, *m.* glás, živék, zvúk,
 razléganje.
 Getöse, *n.* šúm, brum, hrúp,
 brušć, povóm, ropót.

Getrampel, *n.* topót.
 Getränk, *n.* pitje, pijača, pitvina, pivo, napój, napitek.
 Getrauen, *sich*, *v. r.* prederzniti se, upati se, zupati se, podstopiti se, usvoboditi se, poguma si vzeti.
 Getreibe, *n.* žito, zérnje; — *boden*, *m.* žitnica, kašta.
 Getreidehandel, *m.* žitarija, trgovanje z žitami.
 Getreidehändler, *m.* žitar, žitnik.
 Getreidemarkt, *m.* trg žitni.
 Getreidesaß, *m.* vréca.
 Getreu, *a.* zvést, zvésten, véren; — *lich*, *ad.* zvésto, véрно.
 Getriebe, *n.* kolésa; (*die Sonne* *setzt* *eines* *Gebirges*) *prisonja*, *prisonje*.
 Getroß, *ad.* svéstno, s svéstjo, nádežno, svobodno, brez skérbi, smélo; — *sein*, *miren* biti.
 Getrösten, *sich*, *v. r.* svéstiti se, nadjati se, pričakati.
 Getümmel, *n.* hrúp, praska, halabuka, razbuká, šúm.
 Geübt, *a.* vaje, vést; — *heit*, *f.* vajeost, véstina.
 Gevatter, *m.* kúm, kerstni óče, bóter, kóter; — *in*, *f.* kuma, botra, koterca; — *schaft*, kumstvo, bočina, kotrina.
 Geviert, *a.* v štiri déle razdélén; (*viereckig*) štirivoglát, v štiri vogle.
 Gevierte, *n.* štirivoglina, štirivogelnik.
 Gevogel, *n.* ptice, letenina, kuretina, perutina.
 Gewächs, *n.* (Pflanze) zél, zelisce, zelje, rastlina, rastenje

hilje; (Auswuchs) izrástek, izrástje.
 Gewachsen, *a.* izráščen, naráščen; (*einem* — *sein*) *ladati* (kogar) kós, od. enák, vosten komu biti. [jak.
 Gewächshaus, *n.* toplica, rastlin.
 Gewahrt werden, *v. a.* zapáziti, vglédati, zaglédati, začútititi, obéútititi, zavárati.
 Gewährt, *f.* — *leisten*, zaporočiti se, porók biti, dobro stati; — *leistung*, Gewährschaft, *f.* poróstvo.
 Gewährten, *v. a.* obécati, obljúbiti; (*bewilligen*) dovoljiti, privoljiti, spolniti; (*mittheilen*) podéliti, *skazati, dati; *Jemandes* *Bitte* —, prošnja vslišati; *dieß* *gewährt* *mir* *Vergnügen*, to me razveseli od. veseli.
 Gewährsmann, *m.* porók.
 Gewährsam, *m.* Gewährsame, *f.* straža, varno mésto.
 Gewährung, *f.* obécanje, obljúba, dovoljenje, spolnitva.
 Gewalt, *f.* sila, oblást, vlást, móč; (*in* *seine* — *bringen*) prisvojiti, prislastiti si; *dem* *Gesetze* — *antþun*, zakon naopak od. krivo tolmačiti, zakon krivo razlagati. [telj.
 Gewaltgeber, *m.* polnovlasti.
 Gewalthaber, *m.* polnovlastnik.
 Gewalt Herrschaft, *f.* silništvo, neoméjeno vladárstvo.
 Gewaltig, *a.* silen, silovit, posilen, močen, oblástn; jak; mogočen; (*schecklich*) strašen; — *e* *Kälte*, húd od ojster mráz.

- Sewaltiger**, *m.* silnik; vladár; velikaš, oblaštnik.
Sewaltigen, *v. a.* presiliti, premágati, preládati, v oblast pripraviti, nadvládati.
Sewaltigam, **Sewaltthätig**, *a.* ob sili, po sili, z silo, silovit, nasilen, posilen; — *feit*, *f.* sila, posilnost, nasilje
Sewaltthat, *f.* sila, nasilje posila.
Sewaltthätigfeit, *f.* nasilovitost, silovitost, posilnost.
Sewand, *n.* oblék, obléka, obléc, odéca, oblačilo, óprava.
Sewandt, *a.* ročen, gibki, zvrúren, vést; — *heit*, *f.* ročnost, gibkóst, véstina.
Sewarten, *gewärtig sein*, *v. n.* nadjáti se, peréakováti, svestiti se, upati. [zen razgóvor.
Sewásch, *n.* kvante, blebét, pra-
Sewasser, *n.* vode, vodóvje, vodiáče. [osnítek.
Sewebe, *n.* tkanje, pletivo; fig.
Sewehr, *n.* oróžje, branilo; (Glinte) puška; — *fabrik*, *f.* puškarnica; — *händler*, *m.* oróžar, puškoprodávéc; — *hahn*, *m.* krakar. [vila.
Seweld, *n.* rogi jelenovi, rogo-
Sewerbe, *n.* dèlo, opravilo, posel, rokodelo, obertnúštvo.
Sewerksam, *a.* deláven, marljiv; — *feit*, *f.* delávnost, marljivost.
Sewerz, *n.* ceh.
Sewicht, *n.* teža, težna, vtéž, vaga; (bei Bögen) knebelj, kembelj, vtežja; (Wichtigkeit) važnost; — *ig*, *a.* težek; važen.
Sewimmel, *n.* mergolénje, migljanje, gomezljanje.
Sewimmer, *n.* stók, stokanje, zdihovánje, jeclánje, ječenje.
Sewinnst, **Sewinn**, *m.* dobiček, dobitva, obrést, obréd.
Sewinnbringend, *a.* koristen, hasnovit.
Sewinnen, *v. a.* dobiti, pridobiti, obréditi, doséči; (Getriebe) pridélati, dobiti, nážeti; (durch Ueberredung) pridobiti, prepričati; (Oberhand —) premágati, zmágati, prevládati, nadvládati. [vlar, dobičnik.
Sewinner, *m.* dobivávec, dobi-
Sewinnsucht, *a.* koristoljubje, dobičkarija; — *süchtig*, *a.* koristoljuben, dobičkarijski.
Sewinsel, *n.* cvilenje, vék, cmévk, cmevkanje.
Sewirk, *n.* tkanje; (von Bienen) sít, sét, pogače. [smésnjáva.
Sewirte, homatija, kodercija,
Sewis, *a.* gotóv, istinski, istinit, segurén, véren; ein *Sewissner*, neki, nektéri.
Sewisheit, *f.* gotovost, istinitost, segurénost.
Sewissen, *n.* vést; sich ein — daraus machen, za gréh kaj imeti; bei meinem —, pri moji duši; — *haft*, *a.* vésten; — *haftigkeit*, *f.* véstnost.
Sewissenlos, *a.* brezvésten, brez vésti; — *sigfeit*, *f.* brezvéstnost.
Sewissensangst, *f.* véstna bridkost.
Sewissenobis, *m.* grizenje vésti.
Sewissensofreidheit, *f.* svoboda vére.
Sewissensprüfung, *f.* spraševánje vésti.
Sewissenstath, *m.* spovédnik.

Gewissenstrube, *f.* yčten mir, dušni pokoj. [v věri.
 Gewissensthwang, *m.* neterpljivost
 Gewitter, *n.* burja, nevihta, vibta, gróm in blisk
 Gewitterregen, *m.* plóha; — wolfe, gromski oblák. [tován.
 Gewißigt, *a.* zvučen, spame-
 Gewogen, *a.* vgóden, nagnjen, dobrohóten, dobrovóljen, blagorád; — heit, *f.* vgodnost, nagnjenje, dobrohótnost, dobrovóljnost.
 Gewöhnen, *v. n.* naváditi se (česar) priváditi si (kar).
 Gewöhnen, *v. a.* vaditi, vajati, naváditi, priváditi, priučiti
 Gewöhnheit, *f.* naváda, šega, običaj, váda, navájenost.
 Gewöhnlich, *a.* navaden, običen, v navádi, v šegi.
 Gewölbe, *n.* obók, lok, oblók; (Kaufmanns-)štacúna, štacún.
 Gewölbt, *a.* obókan, v obók zidan.
 Gewölft, *n.* oblák, obláki.
 Gewühl, *n.* rovánjé, ritva, navála.
 Gewürm, *n.* červád, červadina, červina, lazina, lezerčina.
 Gewürz, *n.* začimba, dišava, kramenija, sladinstvo, — haft, *a.* dišaven. [dajávec.
 Gewürzändler, *m.* dišavopro-
 Gewürzhandel, *n.* Gewürzhandlung, *f.* klinca.
 Gezähnt, *a.* zobát.
 Gezant, *n.* prepír, svada, pravdanje, razpór, krég.
 Gezett, *f.* Bett.
 Geziemen, *sich, v. r.* spodobiti se, pristáti, dostáti se, vdati se, dostojno od. pristójno

biti, iti; — d, *a.* pristójen, dostójen, spodóben. [kanje.
 Gezieme, *n.* piskanje, psik, psi-
 Gezucht, *n.* ród, plód, pleme, leglo, poród.
 Geziemtscher, *n.* cvérk, cverčanje, žvžilanje, žvergólenje.
 Gezwungen, *a.* prisiljen, vsiljen.
 Gicht, *f.* skernina, protin, hudica, derhavica, lóm v kostih; — brüchig, *a.* mertúden, kostničav. [derhavičen.
 Gichtisch, *a.* skerničen, protinast,
 Gichtrose, *f.* Páonie.
 Siebel, *m.* věrh, sleme.
 Gier, *f.* Segierde.
 Gießbach, *m.* bistrica, hudournik.
 Gießbecken, *n.* mědenica, vmi-
 valnica, vmivnik.
 Gießen, *v. a.* liti, lijati, vlití, politi; zlití; (Metalle) raztopiti, raztápljati, (vom Ges-
 tránke) točiti, natočiti, natakati.
 Gießkanne, *f.* škropilnica.
 Gießschaff, *n.* lij, liják, lilo, do-
 lívka.
 Gift, *n.* strúp, otróv, jád; (Born) jád, togóta, zloba; — ig, strupen, strupnat, jaden, jadóven, jadovit, otróven; togóten, jaden, jadovit, zlobív, zloben, serdit, ljút.
 Giftmischer, *m.* otróvník; — in, *f.* otrovnica; — errei, *f.* otrovništvo. [stnik, rudčica.
 Gimpel, *m.* popkar, lepár, ber-
 Gipfel, *m.* věrh, verič, veričina, teme, verhúneč, verhól.
 Gipé, *m.* mavec, sadra, běli kamen, škajóla.

- Sirren, *v. n.* gergotáti, gergot-
 ljáti; (seufjen) vzdihováti, po-
 vzdihávati.
 Sitter, *n.* rešétka, omrěže.
 Sittern, *v. a.* prepléstí, zam-
 režiti, omrěziti. [trěže.
 Sitterwerk, *n.* rešétkovje, om-
 Staciš, *n.* sprehodišće.
 Stanz, *m.* světlóst, světlóba,
 blisk, bliščóba, blišóba, bli-
 skót, leskét, bliš; (Positur)
 loš, lesk, lik, gladko lice;
 (Ruhm) slava; díka.
 Stánzen, *v. n.* světiti se, bli-
 ščeti, sijáti, sevati se, bli-
 skati se; (von Stiefeln) le-
 skati se; (Nuffehen erregen)
 slověti, zaslověti; — *v. a.*
 lošiti, gladiti.
 Stánzend, *a.* sjajen, jasen, sve-
 čáven, bliščóben, leskéč; sla-
 ven, jasen.
 Glas, *n.* steklo, sklen; (Trint-
 glas) kozárec, krožica; (Sten-
 gríglas) čáša, čáika, kupa,
 kupica; — *s, a.* stekléni, skle-
 niěni.
 Glasarbeit, *f.* dělo steklársko.
 Glasartig, *a.* steklovit, skleničast.
 Glasbrennerei, *f.* steklarija.
 Glaser, *m.* steklár; — *in, f.* ste-
 klarica.
 Glaserhandwerk, *n.* steklárstvo.
 Glásfern, *a.* steklén, steklovát,
 skleničen. [nixvón.
 Glasglocke, *f.* steklén zvon, skle-
 Glasbändler, *m.* skleničár, ste-
 klárník.
 Glashaus, *f.* Treibhaus.
 Glasbütte, *f.* steklárna, skle-
 nárna, glažuta, steklárnica.
 Glasicht, *f.* Glasförmig.
- Glasmacher, *f.* Glaser.
 Glasmater, *m.* malar na steklo;
 — *ei, f.* steklomalba, mala-
 rija na steklo. [bisera.
 Glasperle, *f.* gmiza, stekléna
 Glasperle, *f.* šibra, šipa.
 Glasstschleifer, *m.* sklenobrtěec.
 Glasstschmelzer, *m.* sklenotópec.
 Glasstschneider, *m.* sklenorězec.
 Glasstschranz, *m.* omár za steklo.
 Glasstein, *m.* sklenovec.
 Glasur, *f.* loš, lošenina, máz.
 Glasuren, Glasuren, *v. a.* lošiti,
 olóšiti; — *n.* lošenje, lošba.
 Glaswaare, *f.* steklo, stekleni-
 na, sklenovina.
 Glatt, *a.* gladek, raven; (Schü-
 pferig) polzek, sklizek; (ge-
 glättet) vglajen.
 Glätte, *f.* gladkóst, gladkóta;
 ravnina; gladenje, gladba.
 Glätteis, *n.* polědje, gololéd,
 skrapa. [diti, laštiti, likati.
 Glätten, *v. a.* gladiti, poglá-
 Glätter, *m.* gladivec; laštivec.
 Glättholz, *n.* gladilo, gladiljka;
 laštilo.
 Glättmaschine, *f.* gladilo.
 Glättstein, *m.* gladivník, gla-
 divní kamen.
 Glättzahn, *m.* zob za gladiti.
 Gläze, *f.* plěša, plěšina, plěš,
 liša; čela. [plěšv; čelav.
 Gläzig, *a.* plěš, plěšav, plěšast,
 Gläzopf, *m.* plěšivec, plěšák,
 liško.
 Glaube, *m.* věra; — *n.* beimeffen,
 verjěti; (Credit) zastp, zast-
 panje.
 Glauben, *v. a.* věrováti; (einem
 etwas) verjěti; (vermuthen)
 měniti, misliti, mněti.

Glaubensartikel, *m.* člahek vere.
 Glaubensbekenntniß, *n.* vera, vé-
 roizpovedanje.

Glaubensgenosß, *m.* jedenověrec,
 sověrovavec.

Glaubenslehre, *f.* věroučénje,
 navk cerkovni.

Glaubenszwang, *m.* věrosilje.

Glaubhaft, *a.* věrjeten, véro-
 ven; kar se věrováti more.

Gläubig, *a.* věren; — *e, m.* věr-
 nik, pravověrník.

Glaublich, *a.* věri podoben, vé-
 rováten; — *feit, f.* verovátno-
 st.

Glaubwürdig, *a.* věrjeten, véro-
 ven, istinit; — *feit, f.* věr-
 jetnost, věrovnost, istinitost.

Gleich, *a.* jednáč, ednáč, enáč;
 (gerade) raven; (ähnlich) po-
 doben, sličén; mit ist alles —,
 meni je vse jedno.

Gleich, *ad.* zdajci, taki, koj, od-
 mah, věasi, precej; (eben so)
 jednáč, na isti način; (ge-
 rade) ravno; (etwas) — sehn,
 komur podobén biti; wenn
 —, čeravno, desiravno, premda,
 akoprém; als wenn —,
 ob —, kakor, ravno kot.

Gleichartig, *a.* jednoróden, spo-
 doben, pripodobén; — *feit, f.*
 jednoródnost, pripodob-
 nost.

Gleichbedeutend, *a.* jednoznačén.

Gleichberechtigt, *a.* enakopraven.

Gleiche, *f.* Gleichheit.

Gleichen, *v. n.* podobén biti,
 nalíčiti, sličiti; — *v. a.* zjed-
 náčiti, poravnáti, zjediniti.

Gleichgestalt, — massen, *ad.* ta-
 kó, jednáč, na táj način.

Gleichfalls, *ad.* take; na táj
 način, ednáčki.

Gleichförmig, *a.* jednáč, jed-
 nóten, podobén, sličén, pri-
 líčen; priméren; — *feit, f.*
 jednáčost; podobnost, slič-
 nost; primérnost.

Gleichgesinnt, *a.* jednákomisléc,
 enáčih misli, jednomiseln.

Gleichgewicht, *n.* ravnotéžje, rav-
 noteža; ravnotvéznost.

Gleichgültig, *a.* ravnopláten,
 jedne vrédnosti; gegen etwas
 — sein, hladén od, nemáren
 proti čemur biti; (einerlei)
 jednáč; — *feit, f.* ravnoplát-
 nost; hladnóča, hladnost,
 nemárnost; jednáčost.

Gleichheit, *f.* jednáčost, ená-
 čost, enakota; ravnost; pri-
 mérnost.

Gleichlaufend, *a.* ravnobéžen.

Gleichlaut, *m.* soglás, soglásje,
 podobnost v glasu.

Gleichlautend, *a.* jednoglásén.

Gleichmachen, *v. a.* zjednáčiti,
 izravnáti, zravnáti.

Gleichmaß, *f.* rozmér, rozméra;
 sklád, skladnost; jednáčost.

Gleichmäßig, *a.* rozméren; skla-
 den, soglásén; jednáč, takov.

Gleichmuth, *m.* jednákodúšje,
 jednákodúšnost, enakodúš-
 nost. [ga iména.

Gleichnamig, *a.* soimén, jedné-

Gleichniß, *n.* pripodóba, prilí-
 ka, priklád, pričica.

Gleichnißrede, *f.* govor v prilíkah.

Gleichnißweise, *ad.* v pripodó-
 bah; na priklád.

Gleichsam, *ad.* kakor, kot, kao,
 kakor da, kakor bí.

- Gleichseitig, *a.* jednakostrán, jednakostránski.
- Gleichstellen, *v. a.* vsporéditi.
- Gleichstimmig, *a.* soglásaen, skladen; jedin; — *krit.*, *f.* soglása; soglásnost, skladnost; jedinstvo.
- Gleichung, *f.* ravnanje, izravnóvanje; (in der Algebra) priméra.
- Gleichviel, *ad.* toliko, toliko; vse jedno; mit ist es —, ne maram.
- Gleichwie, *ad.* kakor, tako kakor.
- Gleichwinkelig, *a.* ravnokóten.
- Gleichwohl, *ad.* z vsim tim, vendar, ipak, nistamáj.
- Gleichzeitig, *a.* sočasen, jedna kočásen, sovrémén; jednodóben; — *ad.* zajedno, vréd, skup.
- Gleis, *f.* Seleiše.
- Gleissen, *v. a.* svétiti se, sjati; hljiniti se, hiniti se.
- Gleisner, *m.* hinávec, licumér; — *ei*, *f.* hinávstvo, hinávšina, hljimba, licumérstvo; — *in*, *f.* hinávka, licumérka; — *isch*, *a.* hinávski, himben, hljinávěp, licuméren. [gáz.
- Gleitbahn, *f.* derča, derkeljca.
- Gleiten, *v. n.* spodérkniti, spolzniti se; auf dem Eise —, derčati se. [gora, pláz.
- Gletscher, *m.* snežnik, ledéna.
- Glied, *n.* úd, udo; člen, članek, kotnig; (Reihe bei den Soldaten) versta; (Kettenglied) klep, sklep; (Grab der Verwandtschaft) koléno, pokolénje, (an Pflanzen) kolénce.
- Gliedericht, — *krankheit*, *f.* kostnica, pokóstnica.
- Gliederlahm, *a.* mertvúden.
- Gliederlähmung, *f.* mertvúdnost, mertvúdba.
- Gliederweise, Gliedweise, *ad.* úd za udom; versta za versto.
- Gliedmaß, *n.* udo, kotnig. [kliti.
- Glimmen, *v. n.* tleti, tinjati.
- Glimmer, *m.* iskra. [léti; sjati.
- Glimmern, *v. n.* trepetáti, ber-
- Glumpf, *m.* blagost, človečnost; — *lich*, *a.* blág, človečen.
- Glitschen, *f.* Gleiten. [zvonicék.
- Glöckchen, *n.* zvonček, zvonek.
- Glöcke, *f.* zvon; fig. ura.
- Glöckenslume, *f.* zvonček.
- Glöckenförmig, *a.* zvonovit, zvonu podobén. [f. zvonarica.
- Glöckengießer, *m.* zvonar; — *in*,
- Glöckenschwengel, *m.* čamelj, keubelj, klepec. [inovina.
- Glöckenspeise, *f.* — *gut*, *n.* zvon-
- Glöckenspiel, *n.* trijánčanje.
- Glöckentaufe, *f.* blagoslóvljenje z vóna.
- Glöckenthurm, *m.* zvonik.
- Glöckensänger, Glöckner, *m.* zvonár, cerkovnik.
- Glorie, *f.* veličánstvo, veličástje, veličástvo, slava; (Heiligenschein) zarja.
- Glorreich, — *würdig*, *a.* veličánstven, veličásten, slaven, vesleslaven.
- Glosse, *f.* izjásnenje, opómba.
- Glossen, *v. n.* zijáti.
- Glücken, *f.* Glücken.
- Glück, *n.* sréča; daß — *will ihm wohl*, sréčen je; — *wünschen*, rešitováti, vošiti, česútatí; — *auf den Weg*, z Bogom, sréčno! sréčno hodíte, sréčen pót.

Stüden, v. n. dati se, nati se, srečno iziti, za rokó iti.
 Stüden, v. n. kvokati, kvokljati, kokvati; — n. kokvanje.
 Stüdenne, f. kvoklja, koklja, kokvo, germulja.
 Stüdtich, a. srèčen; jut — n. Stunde, v. dober čas.
 Stüdté, a. srèčni.
 Stüdtelig, a. blažen, blagočést, blág; — feit, f. blaženost, blaženstvo; zveličanje, zveličánstvo. [mérlej].
 Stüdtéfall, m. srèča, srèčen prístüdtékind, n. srèčnik, srèčen élóvèk.
 Stüdtérad, n. kolo od srèče.
 Stüdtéwunsch, m. čestítanje; rešitovánje; pozdráv, poklón.
 Stüdtéwunshen, v. a. čestítati; rešitovati; (srèčo) vošiti.
 Stüthe, f. žár, žarénje, žarítva, žig.
 Stühen, v. n. žaréti, žarjavéti, plamtéti; — v. a. razbéliti, razžariti, žariti; die Sonne glüht, sonce peče od pripéka; — b, a. žarèč, žarjav, razbéljen, gorèč.
 Stühsuet, n. žerjavica, žerjavka.
 Stüth, f. žar, žerjavica, žarjavica, žarjavka.
 Stüthpfanne, f. grevnica, oglénka, žarjavnica.
 Snabe, f. milost, milosèrdje, blagomilost; (Begnädigung) pomilovánje.
 Snabenbild, n. svetíše, čudopólna podoba.
 Snabenrod, n. milostinja, miloína; das — essen, od milosti živéti.

Snabengehalt, f. Penzion.
 Snabenjahr, n. milostivo léto.
 Snabenreich, a. milosti v, milostljiv, milostipólno; — n. nebésko kraljéstvo.
 Snadenstoß, m. smertni vdar.
 Snädig, a. milosten, milostiv, vsmiljen, milosèrden.
 Gold, n. zlato; — r, a. zlati, zlatni.
 Goldammer, m. sternád.
 Goldarbeit, n. zlatarija, zlatársko délo. [f. zlatarica].
 Goldarbeiter, m. zlatár; — in, Goldbergwerk, n. zlata ruda, zlati rudnik.
 Goldblatt, n. list zlatá.
 Goldbroffel, f. vuga.
 Golden, a. zlat, zlaten, zlatov, zlatén, iz zlatá.
 Goldfinger, m. perstanec.
 Goldfisch, m. zlatóvka.
 Goldgrube, f. zlata ruda. fig. studenec bogástva.
 Goldgelb, v. romèn, rumén.
 Goldhaarig, a. rumenolás.
 Goldhaltig, a. zlatovit, zlatonosén. [stréžicé].
 Goldhändchen, n. zlatóglávek.
 Goldmacher, m. zlatotvórec; — kunst, f. zlatotvórstvo, zlatotvórze. [zláčen papír].
 Goldpapier, n. pozlátjen od. Goldschreiber, m. čistívec zlatá.
 Goldschläger, m. zlatotépec.
 Goldschmied, m. zlatár.
 Goldspinner, m. zlatoprédec; — in, f. zlatoprélja [nina].
 Goldstöff, m. zlatovina, zlat.
 Goldstück, n. kos zlati; zlat, rumen zlat, rumenják, cekín.
 Goldtinctur, f. zlata mást.

Goldwage, *f.* zlatárska tehtnica.
 Goldwäſche, *f.* spiranje zlata, rizo-
 vanje, rizoavnica; — *er, m.*
 rizoavnik.
 Golf, *m.* zaliv, zatok.
 Golgstoß, *m.* kreda. [m. čolnár.
 Sonbel, *f.* čoln, šajka; — *ier,*
 Sönnen, *v. a.* želėti, vošiti, pri-
 vošiti.
 Sönnner, *m.* dobrotnik, odve-
 tnik; — *in, f.* dobrotnica,
 odvetnica.
 Soſche, *f.* gobec, lapa; rivec.
 Soſſe, *f.* žleb; struga; jarek.
 Gotthiſch, *a.* gotiški.
 Gott, *m.* Bóg; — *lob,* — *ſei*
 Dank, hvala Bogu. Bóg hodi
 zahvaljen; — *beſüte,* Bóg
 prenési, Bog ne dáj. Bóg
 nas vari; *helf* —, na zdravje;
 — *beſohlen,* z Bogom, sréčno;
 — *grüß dich,* Bóg te sprimi;
 um — *Willen,* za Boga, za
 božjo voljo.
 Gottähnlich, *a.* bogupodoben.
 Sötterlehre, *f.* basnoslovje.
 Sötterſpeiſe, *f.* nebeška hrana
 Sötterſpruch, *m.* božja beſeda.
 Söttertranſ, *m.* nebeško pitje.
 Sötter, *a.* božji. [pokopaliſče.
 Sötterſacker, *m.* grobje, grobiſče.
 Sötterdienſt, *m.* božja služba;
 — *lich, a.* cerkóven, svét.
 Sötterſurdit, *f.* stráh božji, bo-
 gabójnost, bogabojéčnost.
 Sötterſurditig, *a.* bogabójen,
 bogabojec, pobóžen.
 Söttergebährerin, *f.* bogorodica,
 božja mati.
 Söttergelehrtheit, — *gelehrſam-*
keit, f. bogoslovje.
 Söttergelehrter, *m.* bogoslovéc.

Sötterſhaus, *n.* cerkev, božja
 hiša božji hram.
 Sötterſtätter, *m.* bogoklévec,
 preklinjavec Boga; — *in, f.*
 bogoklétnica. [bogopsóven.
 Sötterſtätterlich, *a.* bogoklévski.
 Sötterſtätterung, *f.* bogoklétje,
 bogoklétva, bogoklétstvo.
 Sötterſtáugner, *m.* bezbóžnik;
 — *in, f.* bezbóžnica.
 Sötterſtáungung, *f.* bezbožtvo,
 bezbožánstvo.
 Sötterſtúck, *m.* jum — *gröhen,* k
 se. obhajilu iti.
 Söttervergeſſen, *a.* bezbóžen;
 — *heit, f.* bezbóžnost.
 Sötterſeit, *f.* božánstvo, božestvo.
 Söttingin, *f.* božica, boginja.
 Söttinglich, *a.* božji, božanski,
 božánstven; — *heit, f.* bo-
 žánstvenóſt.
 Söttiloß, *a.* bezbóžen.
 Söttiloßigkeit, *f.* bezbóžnost.
 Söttenſch, *m.* bóg-človék, bo-
 gočlovék.
 Sötterſelig, *a.* pobóžen, svet, bo-
 gomil; *mein* — *er Vater,* ra-
 jni oče; — *en Andentens,* sré-
 čnega spomina, — *heit, f.*
 pobóžnost, bogomilost.
 Söge, *m.* Sögenbild, *n.* krivi
 od. lajnivi bóg, malik.
 Sögenaltar, *m.* oltár maliko-
 vávski.
 Sögendienner, *m.* malikovávec;
 — *in, f.* malikovávka.
 Sögendienſt, *m.* malikovávstvo,
 malikóvanje.
 Gouvernantin, *f.* nastojnica.
 Grab, *n.* grob, raka, jama.
 Graben, *m.* rov, jama, prekóp,
 grapa.

- Graben, v. a. kopáti, rováti, grebsti; (in Stein) rezati, sekati.
- Grabhügel, m. gomila, raka.
- Grablied, n. pogrebná pësem.
- Grabmal, n. spomenik, nadgróbje.
- Grabstein, n. motika.
- Grabstein, f. grobni nadpis, nadgróbnica. [grobisëe.
- Grabstätte, f. grob; grobje.
- Grabstein, m. dleto.
- Grab, m. stopnja, stopnjica, stepenj, stop.
- Grabstein, v. a. čistiti sól; prisiliti k obilnišim pridëlkom.
- Grabmal, n. stopajnik.
- Grabstein, v. a. na stopnje razdëliti; povišati.
- Grabstein, a. po stopnjicah.
- Grab, m. gról.
- Gräfin, f. grofica, grofinja.
- Gräflin, a. grofovski.
- Gräffschaft, f. grofovina; grofovstvo.
- Gram, m. tuga; gnjev, zloba; potëza, skerb; — a. — sein, merziti, hüd biti.
- Grämen, sich, v. r. gnjeviti se, zlobiti se, tugováti, skerbëti se, žalostiti se, moriti se; sich zu Tode —, od žalosti vmrëti.
- Grämlich, a. tužen; žalosten; hudovóljen; — feil, f. tužnost, hudovóljnost, skerb.
- Grämlich, a. pokojen, miren.
- Grammatik, f. slovnica, pismenost, — er, m. slovníár.
- Grammatisch, a. slovníčen, slovniski; pravilen.
- Gran, n. grán, libra.
- Granabier, m. granátnik; — s, a. granatniški.
- Granat, m. granát; — e, f. granáta, ploskáča.
- Grand, m. pród; znós; — ig, a. prodovit, prodnát.
- Granit, m. jederčnik, granit, žula; — s, a. graniten, žulov.
- Granne, f. resa, os (na klasju).
- Gränze, f. Stenje.
- Grapp, f. Färberröthe.
- Gras, n. trava; — hen, n. travica, travičica, travička.
- Grasen, v. n. pasti se; — v. a. kositi, žeti (travo).
- Graserei, f. košnja ob. kosiba trave; paša. [vnik, senožet.
- Grasgarten, m. travišëe, travogrún, a. prún, zelen kot trava.
- Grasheilm, m. bil, bilka.
- Grashüpfer, m. kobilica, konjček. [vnat.
- Grasicht, Grasig, a. traven, travslaud, m. porej. [vica.
- Graswürde, f. pënica, muha.
- Grasreich, a. traven, travoviten.
- Grassiren, v. n. bësiniti, bësnaváti, vladati.
- Gras, Gräflin, a. strašen, gerd, grozovit, ružen; okruten; — feil, f. strašnost, grozovitost; okrutnost. [pašnik.
- Grassung, f. travokóšnja; paša.
- Grat, m. tern. [šëica.
- Gräte, f. ribja kóst, ost, koščičav.
- Grätig, a. poln kosti, koščičav.
- Gratulant, m. vošitelj, čestitavec, rešitovavec. [továnje.
- Gratulation, f. čestitanje, rešitovanje.
- Gratuliren, v. a. čestitati, vošiti, rešitováti.

- Grau, *a.* siv, ser, sěd; baš — *e*,
n. sivost, serost, sednost.
- Graubart, *m.* sivobrádec, serec,
 sivec.
- Graubärtig, *a.* sivobrád.
- Gräuel, *m.* gnjusost, gnjusoba;
 strahóta, strahovitost.
- Gräueltthat, *f.* zločinstvo, gro-
 zovinstvo, strahoviti čin.
- Grauen, *v. n.* sediti, seriti se,
 siv postájeti; (Abscheu haben)
 gnjusiti, gaditi od. gabiti se.
 merzěti se, studiti se, eš
 grauet mir, stráh od. groza
 me je od. imá, bojím se; der
 Taggraue, svita se, svita, dani se.
- Graufopf, *m.* sivoglávec.
- Graulich, *a.* sivkljat, serast;
 (fürchtam) plašljiv; (fürchter-
 lich) strašen.
- Sträulich, *a.* strašen, strahovit,
 grozopěln, studen.
- Staupe, *f.* pira, páeno, phanje;
 — *ln.* *v. n.* eš graupelt, pira
 pada.
- Staus, *m.* groza, stráh, stra-
 hota; razvaline; — *a.* gro-
 zen, strahovit.
- Stausam, *a.* lžít, grozovit,
 grozoviten, okrutěn; — *feit*,
f. lžutost, grozovitost, okru-
 tnost.
- Stauschimmel, *m.* sivko.
- Stausend, *f.* Sträulich.
- Stausen, *n.* gnjus. stúd; groza,
 strah; — *v. n.* eš grauset mir,
 hudo me groza imá, groza
 me grabi, koža se mi ježí, la-
 sjě se ketinijo.
- Stavität, *f.* dostojnost, pri-
 stójnost, — *isch*, *a.* dostó-
 jen, pristójen.
- Grazie, *f.* milóta, milina, lě-
 póta; milostěnka, milóstnica.
- Gräif, *m.* orlolěv.
- Gräifen, *v. n.* popásti, zagrabití,
 vhiiti (anfassen) prijěti, vzeti,
 — *v. n.* um sích —, razšir-
 jati se, širiti se, razprostirati
 se, dalej ploditi se, dalej se-
 gati; (betasten) šlatati, pošlá-
 tati, tipati, potipati.
- Gräinen, *v. n.* kregati, grajati.
- Gräis, *m.* stavec, starček, serec,
 sivór; — *a.* star, siv, ser, sěd.
- Gräisen, *v. n.* seriti se, serěti.
- Gräuel, *a.* ojster, rezek; pre-
 světel.
- Grenze, *f.* meja, granica, me-
 dja; (Ende) konec, kraj.
- Grenzen, *v. n.* graničiti, tikati
 se, vezati se, mejiti.
- Grenzenlos, *a.* neizměren, brez-
 kóněen.
- Grenzer, *m.* graničár, mejáč.
- Grenzfette, *f.* kordón.
- Grenzftein, *m.* mejník, mejáč.
- Gräuel, *m.* gnjusoba.
- Gräulich, *a.* gerěki.
- Gräis, *m.* (Sand) pěsek; (zur
 Gräise) páeno.
- Gräisig, *a.* pěskovit.
- Griff, *m.* prijětje, prijěmek;
 (Handvoll) perišće, šaka, pe-
 ščica; (Spanne) pėd, pedanj;
 (Klauen) krepelj, nohet;
 (Stiel) deržaj, deržalo; ro-
 čica, deržaljka, locanj; (Kunst-
 griff) zvišáca.
- Griffel, *m.* klinec; dlěto, dlěce.
- Grille, *f.* čerěek, striček, cver-
 ček; (Einbildung) muha, mu-
 šica; (Sorge) skerb; — *en*
 fangen, muhę loviti.

- Grillenfänger, *m.* muhavec; —
 in *f.* muhavica.
 Grillenbäst, *a.* muhav, muho-
 vit, mušičav, muhoven.
 Grimasse, *f.* merda; — *n.* ma-
 čen, merdati se.
 Grimm, *m.* gnjev, togota, zlost,
 serd, serdba. [tréd.
 Grimmen, *n.* griza, zavijanje,
 Grimmen, *v. n.* grizti od, za-
 vijati v terbuha.
 Grimmig, *a.* gnjeven, togoten,
 bésen, serdit; (heftig) stra-
 žen, grozovit, ljút.
 Grind, *m.* kraste, skrumbe;
 — *ig.* *a.* krastav, skrubast,
 skrubav, grintav; — *topf,*
m. krastavec.
 Grinsen, *v. n.* rezati se.
 Grob, *a.* gróp, neoté:an, nevlju-
 den, goren, zaróbljen; (nicht
 fein) debél, tólst; — *bett,* *f.*
 gropost, nevljudnost, za-
 róbljenost. [anec.
 Grobian, *m.* zaróbljenec, neoté-
 Gröblich, *a.* gróp, síč — irren,
 močno se motiti.
 Grobschmid, *f.* Duffschmid.
 Groß, *m.* zloba, pika, nenávisť,
 zlost, merznja; einen — he-
 gen, merziti, sovražtvo ku-
 hati, zavídití.
 Großen, *m.* gróp.
 Groß, *a.* velik; visok; úbertaus
 —, srep, ramen; wie —,
 kakíni; so —, takíni; eine
 — e Sünde, smertni gréh; —
 werden, zrasti; odrásti; — en
 Dank, lépo se zahvalim; síč
 — machen, hvaliti se s čem;
 —, *a.* veliki; pre.
 Groß, *n.* dvanajst tucetov.
- Großältern, *pl.* predstárái, dědej
 in babica.
 Großäugig, *a.* okát, velicích očí.
 Großbärtig, *a.* bradát.
 Großbrüstig, *a.* persnát.
 Größe, *f.* velikost, veličina, ve-
 ličava, veličinost, velikóča;
 erster —, pervega reda.
 Großkel, *m.* prevnúk; — in, *f.*
 prevnúkinja.
 Großknecht, *m.* veliki knéz; — in,
f. velika knezinja [ievina.
 Großknechtentum, *n.* velika kne-
 Großknechtlich, *a.* velikoknéžki.
 Großknetig, *a.* členát.
 Großknecht, *m.* veliki gospodár,
 turski cár, sultan.
 Großkopf, *m.* glavúh, glaván,
 glavác; *f.* glaváča.
 Großköpfig, *a.* glavát.
 Großmächtig, — *st.* *a.* veliko-
 zmóžen, velikovlásten.
 Großmaul, *n.* velike usta; — *m.*
 velikoustnež, širokoustnež,
 hvalisavec.
 Großmuth, *f.* velikodušje, ve-
 likodušnost, blagodušnost,
 veledúšje.
 Großmüthig, *a.* velikodušen,
 blagodušen, veledúšen.
 Großmutter, *f.* babica.
 Großoctav, *n.* velika osmina.
 Großpredchen, *v. n.* hvaliti se,
 veličati se.
 Großpredchet, *m.* hvalisavec, ba-
 háč, bahún, bahávs.
 Großpredcherei, *f.* hvalisanje,
 baharija. [baháven.
 Großpredchertich, *a.* hvalisav,
 Großtentheile, *ad.* večidel, naj
 več, zvečinom. [spreden *n.*
 Großthun, Großthuer *n. f.* Grosč

- Großvater, m. dēd, dēdej.
 Großvaterstuhl, m. stol z ročicami od. habami.
 Grotesk, a. čudapoln, čudnovit.
 Grotte, f. pečina, špilja, votlina.
 Grübchen, n. jamica, jamka, jamkica. (vers) ruda, rudnik.
 Gruhle, f. jama, rupa; (Berg) Grubelei, f. modrovánje; modrina, modrovina.
 Grübeln, v. n. modrováti, tuh-tati, umstrováti, si glavo treti od. hēliti; (in der Nase) kopáti, riti, dregati.
 Grübler, m. modrovávec, modrin.
 Gruft, f. grobnica, grob, raka.
 Grummet, n. otava.
 Grün, a. zelen; prdn; (unreif) nezrel, nevgóden; der — e Donnerstag, veliki četvrtak; — e Waare, zelje, zelenjáva, (bei Spiel) zelja.
 Grün, n. zelenjad, zelenjáva, zelena boja.
 Grund, m. dno; (eines Gebäudes) temelj, podlaga; (Boden) tla, zemlja, zemljišče; (Ursache) vzrok; počétek; korenina; (niedrige Gegend) dol, dolina, draga; (Beweis) dokaz; vom — des Herzens, der Seele, iz vsega serca, iz vse duše; zu — e gehen, poginiti, konec vzeti; zu — e machen, na nič spraviti.
 Grundbau, m. temelj, podlaga.
 Grundbesitzer, m. poséstnik zemlje, taljni gospodar.
 Grundbirn, f. Erdapfel.
 Grundböse, a. prehudóben.
 Gründen, v. a. snováti, osnováti, vtemeljiti, vrvnati, za-
 vésti, vpeljáti, vstanoviti, osnuti, snuti; sich auf etwas —, opirati se na kar.
 Gründer, m. osnovávec, vtemeljitelj, vstanovitelj, začétnik; — in, f. začétnica.
 Grundfalsch, a. ves kriv.
 Grundfeste, f. temelj, temeljna podlaga, spodek, tverdina.
 Grundgelehrte, a. visoko učen.
 Grundgesetz, n. temeljna postáva.
 Grundherr, f. Grundbesitzer.
 Grundlage, f. Grundfeste.
 Grundlegung, f. vstanóvljenje; vtemeljenje.
 Gründlich, a. temeljit, dokončen, dosléden, korénit; — keit, f. temeljitost, dokončenost, doslédnost.
 Gründling, m. piškúr, pesék (riba).
 Grundlos, a. bez dna; (endlos) bezkónčen; (ungegründet) nedovóden, bez temelja; — er Koth, globoko blato.
 Grundlosigkeit, f. brezno, bezdno; bezkónčnost; nedovódnost.
 Grundmauer, f. temeljna zidina.
 Gründonnerstag, m. zeleni četertek | pravilo.
 Grundregel, f. temeljno od. glavno
 Grundriß, m. očértje, načértje, načert, osnova.
 Grundriß, m. načélo; glavno pravilo, vodilo.
 Grundsprache, f. pervótni od. povódni jezik.
 Grundstein, m. temelj.
 Grundsteuer, f. taljni davek, kmetnina, zemljarina.
 Grundstoff, m. živelj, pervina.
 Grundstück, n. zemljišče; polje; dēdina.

Grundtert, *m.* živirno pismo.
 Grundursache, *f.* povód, glavni ob. prvi vzrok.
 Grundwort, *n.* korénita beséda, korénina.
 Grundzahl, *f.* temeljna številnica.
 Grundzehend, *m.* taljna desetina.
 Grundzins, *m.* taljni davek.
 Grün, *f.* Grün, *n.*
 Grünen, *v. n.* zelenéti, zeleniti se; — *d.* *a.* zelen.
 Grünlich, *a.* zelénkast, zelénklat.
 Grünspan, *m.* zeléni volk.
 Grünsecht, *m.* zeléni détal.
 Grünen, *v. n.* hrohóti, hrohóti, kruliti; — *n.* hrohót, hrohótánje; krulenje.
 Gruppe, *f.* kúp, gromáda, rajda.
 Gruppieren, *v. a.* kúpiti, skupljati, gromádati.
 Gruß, *m.* pozdrav, pozdrávenje.
 Grüßen, *v. a.* pozdráviti, pozdrávljati.
 Grütze, *f.* pšeno, phanje.
 Guardian, *m.* gvardian.
 Gußen, *v. n.* lukati, polúkati, gledati, viriti.
 Gußfenster, *n.* lina.
 Guß, *m.* kukovica.
 Gutden, *m.* goldinar, rajniš, forint.
 Gültig, *a.* veljáven, dober; vréden; — *feit*, *f.* veljávnost; vrédnost.
 Gummi, *n.* kecmec.
 Gunst, *f.* milost, vgodnost, dobrohótност; bei einem in — stehen, biti v kogar milosti.
 Günstig, *a.* priklónjen, nagnjen, dobrohóten, milosten; (vertheilhaft) koristen, vgoden, prijéten, pogóden; ein — et Bind, pogóden véter.

Günstling, *m.* milostnik, ljubimec, ljubljénček.
 Gurgel, *f.* gerlo, gertánek, požirák, golt, gortán; Alles durch die — jagen, vse pojésti in popíti. [izpirati]
 Gurgeln, *sich*, *v. r.* gergráti, gerlo.
 Gurgelwasser, *n.* voda za gergránje.
 Gurke, *f.* kumara, murka.
 Gurkenbrot, *n.* leha za kumare.
 Gurt, *m.* podpróg, podpróga, podpás, podpérsnik; pás.
 Gürtel, *m.* pás, pojás, opásek.
 Gürteln, *v. a.* pasati, opásati, prepásati. [pojásarica]
 Gürtler, *m.* pojásar; — *in*, *f.*
 Guß, *m.* liv, lívo, litje, pláv; Regen —, liják, ploha, lijávicá; (Thranengüsse) potóki sólz.
 Gußeisen, *n.* lito želézo.
 Gußregen, *m.* ploha, liják, lijávec.
 Gußwerk, *n.* levárna.
 Gut, *a.* dober; pósten; — es Ruthes sein, židane ob. dobre volje biti; einem etwas zu — e halten, komur kar prizánesti; einem — sein, ljubiti kogar; — zu Fuß, dober péšák; eine — e Antwort geben, dobro odgovoriti; für etwas — sein, za kar dober stati ob. jaméiti; sich etwas darauf zu — e thun, ponositi se s éem; bei — et Zeit, v dobro vréme ob. čas; ich habe bei ihm —, dolžen mi je; kurz und —, z jedno besédo; Sie haben — reden, vi lahko govoriti; sie thun nicht — beisammen, neslóžni so; wieder gut sein, pomiriti se.

Gut, *n.* dobro; zemlja; imetje, imanje; roba, blagó.

Gutachten, *n.* mnénje, misel.

Gutartig, *a.* dober, dobročúden; — *feit*, *f.* dobrota, dobra čúd. [brenje; zdravje.

Gutbefinden, *n.* priznanje, podó-

Gutdünken, *n.* mnénje, misel; nach ihm —, kakor se vam zdi.

Güte, *f.* dobrota; in —, z dobrim; haben Sie die —, bodite tako dobri.

Gutheissen, *v. a.* podóbriti, odóbriti; pohváliu.

Gutherzig, *a.* blág, dobrosèrčen; — *feit*, *f.* dobrosèrčnost, blago serce.

Gütig, *a.* dober, blág, blagodareč, milostiv, dobrotljiv.

Gütlich, *a.* prijazen, prijateljski; sich — thun, veselo živeti.

Gutmützig, *a.* blág, blagodušen, dobrosèrčen; — *feit*, *f.* blagodušnost. [grajšák.

Gutsherr, *m.* taljni posestnik;

Gutstehen, *v. n.* jamčiti, dober stati. [bróta.

Gutthat, *f.* dobročinstvo, do-

Gutthäter, *m.* dobrotnik, dobrodèlnik; — *in*, *f.* dobrotnica.

Gutthätig, *a.* blagodaren, dobrotljiv, dobrodèlen; — *feit*, *f.* blagodárnost, dobrotljivost. [biti.

Gutthun, *v. n.* dober biti, pokóren

Gutwillig, *a.* dobrovoljen, radovoljen, samovoljen, dragovoljen; — *feit*, *f.* dobrovoljnost, dragovoljnost.

Gymnasium, *n.* gimnácij.

Gyps, *m.* sadra, mavca, íkajola; — *r*, *a.* sadrov.

Gypsartig, *a.* sadrovit.

Gypsbruch, *m.* ruda od sadre.

Gypsdecke, *f.* sadrov strop.

Gypfen, *v. a.* sadrati, osádrati, s sadro postúpati.

Gypfer, Gypsarbeiter, *m.* sadrovnik, sadrar.

Gypserde, *f.* sadrovina.

Gypssteil, *m.* kreč, sadrováпно.

II.

Ha! i. ha! hop! aj!

Haar, *n.* lás, vlás; (die kurzen Thierhaare) dlaka, dlače; (ein langes Pferdehaar) žimá, žinja; (bei einem Pette) kosmina; bei einem —, malo da ne; falsches —, pristávljeni lasje; einander in den — en liegen, ruvati se; die — e stehen ihm zu Berge, koža se mu ježi; er ist um feia — besser, za troho ni boljši; mit Haut und —, z dušo in telésam; krauses —, koder, kodra.

Haarband, *n.* vpletek, opléček.

Haarbeutel, *m.* vlasnják; er hat einen —, piján je.

Haarbürste, *f.* íčetka za vlasje.

Haarbusch, *m.* kabanica.

Haarcrem, *n.* kodercilo.

Haaren, *v. n.* misati se, misiti se, mišiti se.

Haarfein, *ad.* tankó kot vlás.

Haarflechte, *f.* vpleténica, pleténica, kita. [dlakast.

Haarförmig, Haarförmig, *a.* lasast;

Haarig, *a.* lasat, vlasat, kosmat.

Haarfein, *ad.* na tanjko, natanjčno, na drobno. [vec.

Haarfrüschler, *m.* kodreč, kodrá-

- haarloede, *f.* koder, kodra, kosa.
 haarios, *a.* bez las, plés, plešast.
 haarnadel, *f.* vlasenica, vlasnička.
 haarpuder, *m.* lasoprah, prah za lasje.
 haarfalbe, *f.* maža za vlasé.
 haarscharf, *a.* ojster ko strúp.
 haarsieb, *n.* sito.
 haarschopf, *f.* haarbusch.
 haarschrid, *m.* lika pisména.
 haarswifel, *n.* kodélja.
 haarsopf, *m.* kita.
 habe, *f.* imétye, imánje, imétek, glešt; (Handhabe) deržaj, deržalo; — und Gut, premoženje, poséstvo.
 haben, *v. a.* iméti; (als Hülfzeitwort) biti; (besitzen) posedéti, posésti; lieb —, ljubiti, milováti, njegováti; Hunger —, lačen biti; ich habe Eile, se mi mudi; Zeit —, vtegniti; da hast du, tu máš, ná; da hast ihr (?) tu máte, imáte, nata, nate; da — sit, tu mate, nate; es hat keine Eile, ni síle; — wollen, hotéti, iskáti.
 haber, *f.* hafer.
 haberecht, *m.* pravdaš, pričkovec.
 habhaftwerden, *v. n.* zasáčiti, vloviti, vjeti; dobiti, zadobiti, steči.
 habicht, *m.* jastreb, jastrob, jastran; — šnase, *f.* kljukanós.
 habhaft, habseligheit, *f.* habe.
 habucht, *f.* lakomnost, samopájnost, dobičkarija, blagoželjnost. (ien, blagoželjen).
 habuchtig, *a.* lakomen, samopá-
 habheit, *n.* bradlja, sekira; pretósek.
 haebloek, haebtoek, *m.* pánj, terkelj, ploh.
 haebrett, *n.* sekávnica; (ein Instrument) cimbal, cimbala.
 haek, *f.* sekira, bezjséca, deravnica.
 haeken, *v. a.* sekati, vsekati; (mit dem Schnabel) kljuváti, kljáti, kljunjáti, kavšati, kavšniti. [sekirišče.
 haekstiel, *m.* topor, toporiše, haeker, *m.* sekáč. [rezénje.
 haekerling, *m.* rezanica, rezanca, haekerlingsbank, haekselbank, *f.* rezní od rezávní stol, rezávník.
 haekerlingschneider, *m.* rezáč.
 haekmesser, *n.* sekalo, sekáč.
 haeksel, haekselbank, *f.* haekerling, haekerlingsbank.
 haeder, *m.* capa, candra, starina. cota; rezanica, škopa.
 haeder, *m.* (Bank) svaja, svada, kreg, prikór, sovráštvo, kavga, pravda.
 haederer, *m.* pravdaš, svadjivec.
 haedern, *v. n.* svajati se, svajováti se, prikárjati se, pravdati se, sporéči se.
 haefen, *m.* pristán, pristája, pristaniše, ladjostáj, ladjostája, luka; (Topf) lonec, pisker.
 haefendekel, *m.* pokróvec, rena.
 hafer, *m.* oves; — adter *m.* ovsiše; — brod, *n.* ovsenák, — grúše, ovseño píeno; (getocht) ovseña kaša; — stroh, *n.* ovsenica. [čarica,
 hafner, *m.* lončár; — in, *f.* lončast, *m.* sužanjstvo, sužnost; ječa, tamnica.
 haft, *m.* knupa, petlja, baba; (festigkeit) terpež, obstánek.

- Häftel, *n.* knupica, petljica, habica, zapóna.
- Hag, *m.* germ. glóg; ograda; — apfel, *m.* lesnika, — apfelbaum, *m.* lesnikovec.
- Hagebuche, *f.* gaber, gabrovec, gabrika.
- Hagebuchen, *a.* gabrov.
- Hagebuchenholz, *n.* gabrovina.
- Hagebuchenwald, *m.* gabrovje.
- Hagebutte, *f.* šipek.
- Hagebuttenstrauch, *m.* šipkovec, šipkov germ.
- Hageborn, *m.* glóg.
- Hagel, *m.* toča; — *n.*, *v. n.* eš hagelt, toča gré od pada.
- Hagelwetter, *n.* toča.
- Hagen, *v. a.* graditi, zagradi, zagrajati, ograditi; (Wird) rediti, iméti; Zweifel —, dvojni; Freundschaft gegen einen —, prijatelj komu biti; Liebe —, ljubézni streči; Born —, sovráštvo kuhati, jezo pitati.
- Hägereiter, Hägebereiter, *m.* gojzár.
- Hager, *a.* suh, slók, šeinžen, meršav; — feist, *f.* suhóst, slókóst, meršávost.
- Hagestolz, *m.* bezženuh, stari mladéneč.
- Häher, *m.* šoja, šojka, šoga.
- Hahn, *m.* kokót, petelin, kurnik, petel; (am Hase) pipa; (an der Glinte) petelin; rother —, pošár, ogenj; Pippen, — zapípnik. [buche, Hagebutte]
- Hahnbuche, Hahnbutte, *f.* Hage-
- Hahnenfuß, *m.* samojéd, pízdogriz. [kirek]
- Hahneneschei, *n.* kokotak, k-
- Hahnenkamm, *m.* greben.
- Hahnrei, *m.* rogonós, rogina.
- Hai, Haifisch, *m.* morski pes.
- Hain, *m.* lóg, gáj, loka, do-brava; — buche, *f.* Hagebuche.
- Hätschen, *n.* roglič, kavlič; (an der Schnur) ternek.
- Hätselig, *a.* rogličast; ein — er Mensch, zbirčljiv od razmá-žen človek; eine — e Wage, nedotikljiva tehtnica.
- Häuten, *v. a.* klinčati, klinčkovati; (mit den Nägeln) grebsti.
- Hafen, *m.* rogel, kavel; — pfug, *m.* ralo, osipávník; — (Char. f. pluino) želézo.
- Halb, *a.* pól; polovica, polovina; polovičen; — *ad.* pol, na pól; — und —, srédnje; — *i.*, pol-, polo-.
- Halbbauer, *m.* polkmét.
- Halbvier, *n.* slabo pivo, patoki.
- Halbbruder, *m.* polbrát, brat po poli. [strán, zbog.]
- Halben, Halber, *pr.* zavolj, za-
- Halbheit, *f.* polovičnost.
- Halbinsel, *f.* polotók, poloströv.
- Halbiren, *v. a.* razdvójiti, razpóliti, razpolóviti, razpoloviniti, dvojiti, poloviniti.
- Halbjährig, *a.* pol létén, pol léta star. [króžje, polohód.]
- Halbkreis, *m.* polokróž, polo-
- Halbkugel, *f.* polkróžla, pol-oblina.
- Halbmesser, *m.* polomér, polpopréčník, dosrédák.
- Halbmond, *m.* poloméséc.
- Halbpfaffen, *a.* pripért, privéz-njen, prislónjen.
- Halbstartin, *m.* polovnják. [nja.]
- Halbstiefel, *m.* opánka, polskór-

Halbweg, *m.* koléka.
 Halbyrtel, *m.* polokróg.
 Halbe, *f.* razor. [pól.
 Hälfte, *f.* polovica, polovina.
 Halfter, *f.* ogláv, oglávník,
 oglávka, ujzda. [zdati.
 Halftern, *v. a.* ogláviti, obuj-
 hall, *m.* jek, jeka, dón, zvuk,
 zvék, žvenk, glás. [dvorána.
 Halle, *f.* lopa, veža, pridvór;
 Hallen, *v. n.* razlégati se, do-
 néti, zvučiti, žvenkati, gla-
 siti se.
 Haller, *m.* solár.
 Halim, *m.* steblo, betvo, bil,
 biljka, stern; — *chen*, *n.* ste-
 blíček, betvice, biljkica; —
 knoten, *m.* kolénce.
 Hals, *m.* vrat, šíjak, šija; (die
 Kehle; bei Flaschen) gerlo;
 über — und Kopf, na vrat na
 nos, skokama; aus vollem — e
 lachen, grohotáti, rečáti se.
 Halsband, *n.* ogerlin, ogerláj,
 ovrátnica; (des Hundes) gre-
 benica, moriža, gradanica.
 Halsbinde, *f.* vratník, ovrátník.
 Halsbrechend, *a.* vratolómen,
 neváren, pogibeln. [llezica.
 Halsdrüse, *f.* podgerlika, vratna
 Halseisen, *n.* ogerljača.
 Halsgericht, *n.* glavna sodba.
 Halsgeschwulst, *f.* otékel vrat.
 Halsgeschwür, *n.* tvór v vratu.
 Halsetz, *f.* kolájna, ogerlje.
 Halsschmuck, *m.* halšegšmeide, *n.*
 ogerlina, ovratnána, ogerlje.
 Halsharrig, *a.* terdovráten, vpo-
 ren, okóren, terdogláv; —
 tritt, *f.* terdovrátnost, vpor-
 nost, okórnost.
 Halstuch, *n.* vratnják, ovratnják.

Halsweh, *n.* bol v gerlu. [nek.
 Halswundchen, *n.* jeziček, gerča-
 Halt, *m.* terpež, krepkóst, stav-
 nost, stanovitost; —, *t.* stój,
 postój, počákaj; — machen,
 postáti.
 Haltbar, *a.* terpéžen, kreppek,
 tverd; — feil, *f.* terpéžnost,
 krepkóst, krepkóta, tver-
 dost, tverdina.
 Halten, *v. a.* deržati; (ernähren)
 iméti, redíti, deržáti; (auf-
 halten) zaderžáti, vderžáti,
 vstaviti, vstanóviti; (ein we-
 nig halten) poderžáti; (ein we-
 nig aufhalten) prideržáti; (ent-
 halten) deržáti, zaderžáti;
 (meinen) méniti, misliti, cě-
 niti; den Gottesdienst —, oprá-
 vľjati, obhájati, božjo službo;
 Tafel —, obědvati, gostiti se;
 Hochzeit —, pirováti, svat-
 hováti; sein Versprechen —,
 besědo deržáti; Haus —, gos-
 podáriti, gospodíniti; hiso-
 váti; lieb und werth —, lju-
 biti, milováti; in Ehren —,
 poštováti, spoštováti, šti-
 máti; genehm —, privóliti,
 dopustíti, podóbriti; (für et-
 was halten) iméti, deržáti;
 Rede —, besěditi, besědováti;
 das hält nicht Stich, to nima
 stanja; — *v. n.* vstaviti se,
 postáti; inne —, prestáti,
 premólkniti; sich —, *v. r.*
 ostáti, terpěti, zderžáti se;
 (von einer Festung) deržáti se,
 brani se, vbrani se; sich,
 gut, schlecht, halten, iméti se
 dobro, slabo; es hält schwer,
 teško (me) stane.

Halter, *m.* deržák, deržalo; podpór, podpóra.
 Halunte, *m.* potepuh, klatač, pijáček, rogovilež.
 Hamen, *m.* sák, mreža.
 Hämisch, *a.* zloben, zločest.
 Hammel, *m.* kastrún, ikopún; — *fleisch*, *n.* kastrunovina.
 Hammer, *m.* bat, kladvo, kladivo; — *stein*, *n.* batič, kladvice. [batom.
 Hammers, *v.* a. kováti, tolči z Hammer Schlag, *m.* vdar s kladvom; (Schlagen) železinje, okujine. [tišče.
 Hammerstein, *m.* kladvišče, ba-Hammerwerk, *n.* železnica, gvozdjárnica.
 Hamster, *m.* skriček.
 Hand, *f.* roka; *flahe* —, dlán; *gebalte* —, pést, pestnica; — *voll*, *perle*, *prische*, *pešica*, žaka; *die rechte* —, desnica, desna; *die linke* —, ľevica, ľeva; *vor der* —, za zdaj; *bei der* —, pri rokah; *unter der* —, pri priliki, pod rokó.
 Hands, *a.* ročni.
 Handarbeit, *f.* rokodělo; rokodělstvo; — *er*, *m.* rokoděl, rokodělec; težák.
 Handballen, *m.* dlán. [denica.
 Handbecken, *n.* vmiválnica, me-Handbillet, *n.* lastnoróeni listiě.
 Händchen, *n.* ročica, rokica.
 Händdruck, *m.* rokostisk.
 Handeisen, Handfesseln, *pl.* spone, pote, okóvi, lisice.
 Handflatschen, *n.* pljesk, pljusk, pljeskanje z rokámi.
 Handel, *m.* tergovina, teržtvo,

kupčija, baránt; posel, dělo; (Swift) svada, pravda, prepír, prikór.
 Handeln, *v.* a. teržiti, tergováti, kupčeváti, barantáti; (verfahren) obhájati, obnášati se, ravnáti, obhoditi se; *von etwas* —, *govoriti od*, *pisati od česar*; *um eine Waare* —, *teržiti*, *pogovárjati se za volj cěne.* [ski.
 Handels-, *a.* tergováski, tergov-Handelschaft, *f.* tergovina, teržtvo, kupčijstvo.
 Handelsgesellschaft, *f.* družtvo tergovásko. [váška
 Handelsgewicht, *n.* měra tergov-Handelsherr, Handelsmann, *m.* tergověc, kupčovávec, itacúnar.
 Handelsplatz, *m.* teržišče, teržišče.
 Handelsstadt, *f.* teržino město.
 Handelszweig, *n.* golida.
 Handfesseln, *f.* Handeisen.
 Handfest, *a.* korenjáski, čerst.
 Handgeld, *n.* nadev, nadávek, zakupnina.
 Handgemeinwerden, *v.* *n.* zbiti se, stepsti se, sprijeti se.
 Handgemenge, *n.* tepež, boj, tepežija. [narókvica, zapěstnja.
 Handgeschmeide, *n.* naróčnica, Handgewehr, *n.* ročnica.
 Handgreiflich, *a.* ošlatljiv; *fig.* očeviden, jasen.
 Handgriff, *m.* Handhabe, *f.* deržák, deržalo, ročnik, locan, vitlo; (beim Krüge) uho.
 Handhaben, *v.* a. rokovódiť, voditi, vladati; *jemandes Rechte* —, *braniti pravo ktere-ga.*

- Handkauf, *m.* prodaja od roke; prodaja na drobno.
- Handkorb, *m.* košič, jerbásček, cenja. [či.]
- Handlanger, *v. n.* podajati, strežangler, *m.* strežaj, streže, podajac.
- Handleiter, *m.* vodja, rokovodja.
- Handleitung, *f.* vodstvo, rokovodstvo.
- Handleuchter, *m.* ramenik.
- Handlich, *a.* ročen, priróčen, srédnji.
- Handlung, *f.* trgovina, kup-, čija; (Baden) prodajavnica, prodavnica, itacuna.
- Handlungsdienst, *m.* tergováški streže od služébnik.
- Handmühle, *f.* žerneš, žerna.
- Handyferd, *n.* priróeni konj.
- Handreichen, *v. a.* rokovati se, roko podati.
- Handreichung, *f.* rokovánje.
- Handsäge, *f.* ročna píla.
- Handschellen, *f.* Handeisen.
- Handschlag, *m.* rokovánje, roka, mož beséda.
- Handschreiben, *n.* ročno písmo, lastnoróčno písmo.
- Handschrift, *f.* rokopis.
- Handschuh, *m.* rokavica; ein Kleinetz —, rokavičica, rokavička.
- Handschuhmacher, *m.* rokavičar; —in, *f.* rokavičarca.
- Handtuch, *n.* brisálo, brisávka, obrisálo, obrisac, terača.
- Handvoll, *f.* troha, periše, perišče, iaka. [kodélo.]
- Handwerk, *n.* rokodélstvo, ro-
- Handwerker, Handwerkmann, *m.* rokodél, rokodélec.
- Handwerkstätte, Handwerksges-
- sell, *m.* rokodélski učeneš; popótni rokodél. [délško.]
- Handwörterbuch, *n.* oródje rokodélní slovar, ročni slovar, slovník od. besédnják.
- Handwurzel, *f.* kolénc, zapéstje.
- Handzeichnung, *f.* risanje (z rokó). [čerta.]
- Handzug, *m.* potéglej, potéz;
- Hanf, *m.* konoplja, konopla.
- Hanf-, *a.* konopljen, konopen.
- Hanfaeder, *m.* Hanffeld, *n.* konoplšče, konoplše.
- Hanfbreche, *f.* terlica.
- Hanfbarre, *f.* sušivnica.
- Hänfen, *a.* konopljen, od konoplje, konopen, konoplški.
- Hanffteinwand, *f.* konoplina, konopno platno.
- Hänfling, *m.* konoplénka, konopásek, konoplšica.
- Hanfftaude, *f.* Hanffstengel, *m.* konopljika.
- Häng, *m.* nadol, berdo, reber, vláž; (Neigung) nagnjenost, nagnjenje, nagnútje, čúd.
- Hängeluchter, *m.* svéčnik viséči.
- Hängematte, *f.* postelj viséča.
- Hängen, Hängen, *v. n.* viseti, tvezéti; (frei schweben) bengláti, kinkati; — bleiben, obviseti, zapéti se; sich an einen —, vdan biti komur, naslá-njati se na kogar.
- Hängen, *v. a.* obésiti, obvéšiti, vesiti; den Kopf —, potih-niti se; an den Nagel —, na kljuko od. koželj obésiti; sein Herz an etwas —, na kar natvéšiti, koperniti od. giniti po-čém; sich, *v. r.* obésiti se, zadáviti se.

- Hansa, Hanse, *f.* hanfabund, *m.* hanza.
- Hanseatisch, *a.* hanzeatski.
- Hansestadt, *f.* město hanzeatsko.
- Hänfeln, *v. a.* einen —, za norca kogar iměti, šale s kóm zbijati. [pavlúha.
- Hanſwürst, Harſein, *m.* burklěž.
- Hanſbieren, *v. n.* teržiti, dělati, raditi.
- Hapern, *v. n.* braniti se.
- Hären, *a.* vlasen; (von Roßhaaren) žinjen.
- Harfe, *f.* arfa, harfa.
- Harfenet, *n.* arfica, harfica.
- Harfenist, *m.* arfenist, harfenist.
- Härting, *m.* slanik, serdún, slavnica, sěč.
- Härtinge, *a.* slanikov, serdunov.
- Härtingefang, *m.* slanikolov.
- Härtingefänger, *m.* slanikolovec.
- Harſe, *f.* grablje; — *n.* grabiti, grabljati; — *t.* *m.* grabljáč, grabljár.
- Harſein, *f.* Hanſwürst.
- Harm, *m.* tuga, žalost, otóžnost, jád.
- Härmen, ſich, *v. r.* tugováti, jadikováti, žalostiti se, objédati se.
- Harmloſ, *a.* brezskěrben.
- Harmonie, *f.* soglás, soglásje, skladnost; (Eintracht) svornost.
- Harmoniren, *v. n.* soglasiti se, skladati se, v zastópnosti živěti.
- Harmonisch, *a.* soglāsén, vbránvstrežen, skladen; složen, svoren. [moča.
- Harn, *m.* scavnica, poscávnica.
- Harnblase, *f.* mehir.
- Harnen, *v. n.* scati, poscáti se, vodo spušati ob. spustiti.
- Harnisch, *m.* oklóp, oklěp, opěrslej, opěrsnik; einen in den — jagen, razljútiti kogar; in den — gerathen, razljútiti se.
- Harnröhre, *f.* poscálo, scalo.
- Harnstoff, *m.* scavnik.
- Harnstrenge, *f.* Harnzwang, *m.* zapěta voda.
- Harſie, *f.* kozelc, stog.
- Harſune, *f.* ostve; — nier, *m.* ostvenik.
- Harren, *v. n.* čakati, pričakováti; nadjati se, naděgovati se.
- Harſch, *a.* tverd, okóren; srenast, skrapast; — beſſe, *f.* sren, skrapa.
- Hart, *a.* terd, tverd; — werden, sterditi se, terditi se; (von der Arbeit) težek, težáven, žmeten; (fest) krepek, čverst, peven; fig. ojster, okrúten, nevsmilen; — es Brod, sub kruh; harter Schaf, globóko ob. dubóko spanje; — e Beisten, slabi časi; — er Sinn, okórnost, vpornost; — e Sprache, rod jezík; — ad. težkó; (beſchwerlich) hudó; (nahe bei) tik, zraven.
- Härte, *f.* tverdina, terdina, tverdóba, terdóta; težkota, težávnost; krepkóst, pevnost; fig. ojstróst, okrútnost, okórnost.
- Härten, *v. a.* tverditi, vtverditi; (Eisen) kaliti, zakaliti.
- Harthäutig, *a.* tverdokóžen, debéle kože.
- Hartberzig, *a.* terdosěren, nemilosěren, nevsmilen, ne-

milostljiv; — *feit*, *f.* terdosérénost, nemilosérdnost, nemilostljivost.

Harthörig, *a.* naglüh.

Hartköpfig, *a.* tverdoglávén, opóren, vporen.

Hartledrig, *a.* topogláv.

Hartleibig, *a.* zapèrt.

Härtlich, *a.* tverdikast, terdlát.

Hartnäckig, *a.* vporen, tverdoglávén, tverdokóren, terdovráten; — *feit*, *f.* vpornost, tverdokórnost, terdovrátnost.

Harz, *n.* smola, kecmec.

Harzbaum, *m.* drevó smolnato.

Harzen, *v. a.* smoláriti, smolo pobirati; — *v. n.* smoliti se, smolo pušati. [nát, smolast.

Harzig, Harzigt, *a.* smolát, smol-harzdípiel, *n.* prepovédana igra.

Harzen, *v. a.* loviti, grabiti, hlataiti, hvatati, lavkati; nach Weisfall —, kopernéti za pohvalo.

Häcker, *m.* birič, pandúr.

Häse, *m.* záje, zéc; *fig.* plašín, begún.

Häschen, *n.* zájčić. [vje, lešje.

Haselbusch, *m.* leskovéc, lesko-haselholz, *n.* leskovina.

Haselhubn, *n.* leštarka.

Haselmaus, *f.* polh.

Häseln, *a.* leskov, lešov.

Häselnuß, *f.* lešnik, lešnják.

Häselruthe, *f.* leskóvica, leskóvnica, leskova šiba.

Häselstab, *m.* leskovéc.

Häselstaube, *f.* leska.

Häselwurz, *f.* kopitník.

Häsen-, *a.* zájčji, zečji.

Häsenbalg, *m.* Häsenfell, *n.* zájčjevína, zečóvína.

Häsenfuß, *m.* zájčja noga; plašín, strašljivéc. [zájce.

Häsenjagd, *f.* zečji lov, lov na Häsenklee, *n.* kiselna.

Häsenpanier, *n.* daš — ergreifen, svoje kopita pobráti, pobég-niti.

Häsenstrott, *n.* zečjak, zájčjak.

Häsin, *f.* zájčica, zečica.

Häse, *f.* stežáj, stružáj.

Häspel, *m.* motovilo, motávník, motovílník.

Häspeln, *v. a.* motáti.

Häß, *m.* serd, čert, sovráštvo.

Hässen, *v. a.* čertiti, sovráštiti.

Hässler, *m.* sovráštík, čertitelj.

Häßlich, *a.* gerd, odúren, sporen, skurnóben, gaden; — *feit*, *f.* gerdóba, gerdóst, odúrnost, spornost, skurnóbnost.

Häßt, *f.* naglost, naglica, berzóst; wohin diese —, kam se tako mudi.

Häßtig, *a.* berz, berzen, berzek, hiter, pospéšen, nagel, jaderen; — *feit*, *f.* berzóst, berzina, naglost, naglica.

Häßteln, *v. a.* mazati, na rokah nositi. [mah na pah.

Hau, *m.* mah, vdar; — auf —, Häubchen, *n.* kapica, čepica.

Haube, *f.* kapa, čepa; (Bederbusch) kopa, kóp; unter die — bringen, vdati, omóžiti.

Haubenlethe, *f.* kopasta ševa.

Haubenmacherin, *f.* kaparica.

Haubenstock, *m.* kapnják, léséna glava.

Haubtge, *f.* tolkávnicá.

Hauch, *m.* dih, duh, dah, sapa.

Hauchen, *v. a.* dihati, duhati, dihniti, pihati.

- Haudegen, *m.* sablja; bojnik.
 Haue, *f.* motika, rovnica, kopavnica, kopača.
 Haueu, *v. a.* (mit dem Degen) mahati, klati, biti; (Holz) podirati, sekati; (Straß) kosititi, seči; (Getreide) žeti; (behaueu) tesati, otesati; (mit Ruthen) biti, tepsti, mahati; (mit den Sähen) vdariti; (mit dem Schnabel) kavsniti, kav-sati; (in den Stein) vsekati. vrezati, vdolbsti.
 Hauer, *m.* sekáč: (im Bergbau und Weinberg) kopáč.
 Häufchen, *n.* kupčič, kopičica.
 Häufeln, *v. a.* kupčati, kopičiti, kopice delati.
 Haufen, *m.* kup, kopa, kopica.
 Häufen, *v. a.* kopičiti, kopičati, kupiti, na kúpe spravljati, na kúp nakladati; sich —, *v. r.* kúpiti se, nakúpiti se, nabráti se, narásti, narásati.
 Haufenweise, *a.* kupoma, po kupih.
 Häufig, *a.* pogósten, obiln, čest; — *ad.* pogóstno, pogóstama, često
 Hauhechel, *f.* gladež.
 Haupt, *n.* glava; fig. glava, glavár, poglavár, starašina; auf — schlagen, potólči, pobíti, premágati, razbíti (neprijatelje); das — abschlagen, čehati, glavo odsékati.
 Haupt-, *a.* glavni, poglavni, glavitni, poglavitni.
 Hauptabsicht, *f.* glavni cilj, glavna naméra.
 Hauptaltar, *m.* veliki oltár.
 Hauptanker, *m.* veliko sidro.
- Hauptarmee, *f.* glavna vojska.
 Hauptartikel, *m.* glavni članek.
 Hauptbatterie, *f.* glavni otópiek.
 Hauptbinde, *f.* šapel, peča.
 Haupteln, sich, *v. r.* glavičati se, dobivati glave.
 Haupthaar, *n.* vlas, las, kosa.
 Hauptkirche, *f.* stolna cerkva.
 Hauptkissen, *m.* podglávník, podglávje, vzglávje, podglávje.
 Hauptling, *m.* glavár, poglavica.
 Hauptmann, *m.* stotnik, satnik.
 Hauptpfarrer, *m.* nadšajmošter, nadšopnik.
 Hauptsache, *f.* prva stvar.
 Hauptsächlich, *a.* glaven, poglav-ven, poglavit, osobit; — *ad.* osobito, verh vsega.
 Hauptschmerzen, *f.* Kopschmerzen.
 Hauptsprache, *f.* koreniti ob. prvótni jezik.
 Hauptstraße, *f.* velika cesta.
 Hauptstück, *n.* poglavje.
 Hauptsünde, *f.* glavni gréh; smertni gréh.
 Hauptwort, *n.* prva beséda; (in der Sprachlehre) ime, ime samostávnó. [glavni cilj.
 Hauptzweck, *m.* zadnji konec.
 Haus, *n.* hiša, kuća, dóm; (Familie) družina; (Stamm) rod, rodbina, rodovina, pleme; zu — e, domá; nach — e, domá; — und Hof, poslópje, pohištvo.
 Haus-, *a.* hišni; domáč.
 Hausbesitzer, *m.* vlastnik ob. posestnik hiše. [f. hišnica.
 Hausbewohner, *m.* hišnik; — in, Häuschen, *n.* hišica, kučica.
 Hausen, *v. a.* prebivati, stanováti, domováti, živéti; (wirth-

(schaften) hišovati, gospodariti, gospodiniti; (lärmen) kregati se, ropotati.
 Hausen, m. viz, viza, vizavina.
 Hausenblätter, f. vizji mehúr, vizov méh.
 Hausenfleisch, n. vizovina.
 Hausflur, f. predvéžje, predvrátje. [spodinja, gazdarica.
 Hausfrau, f. gospodarica, gospospudárenje, m. domačín; — n: schaft, f. domačinstvo.
 Hausgeráth, n. pohišje, pohístvo.
 Hausgefinde, n. družina, posli, čeljad.
 Haushalten, f. Hausen.
 Haushalten, n. hišovánje; gospodárenje; gospodinjenje.
 Haushälter, m. hišnik, ključár, hišovávec; — in, f. hišnica, ključarica. [gospodárstvo.
 Haushaltung, f. hišovávstvo.
 Hausherr, m. gospodar, gazdár, vlastník hiše.
 Hausfirt, v. a. kramáriti, teriiti od hiše do hiše.
 Hausfirt, m. kramar.
 Hausjungfer, f. hči domáča; ključarica.
 Hauskleid, n. Hauskleidung, f. obleka vsakdánja od vsednja.
 Hausknecht, m. domáči hlapec; konjár.
 Hausler, m. domačín. [ljudi.
 Hausleute, pl. domačini, domáči.
 Hauslich, a. dománj, domáč; (haushälterisch) gospodarljiv, gospodinljiv, gospodariten, domovit; ein — er Mensch, dober gospodar; — leit, f. dománjost; gospodarljivost, domovitost.

Hausmagd, f. děkla.
 Hausmann, m. domačín. [dánja.
 Hausmannssohn, f. hrana vsak.
 Hausmeister, m. hišovávnik, ključár; — in, f. hišovávica, ključarica.
 Hausmieth, f. Hausjinh.
 Hausmutter, f. gospodinja, gazdarica, mati.
 Haus Schlüssel, m. ključ od hiše.
 Hausorgen, pl. skerb domáča.
 Hausuchung, f. hišno preiskánje.
 Hausvater, m. gospodar, gazdar, oče. [šovánje, kučánstvo.
 Hauswesen, n. gospodárstvo, hišovávstvo.
 Hauswirth, Hauswirthin, f. Hausvater, Hausmutter.
 Hauswirthschaft, f. hišovánje; gospodárstvo; gospodinstvo.
 Hauszinh, m. hišarina.
 Haut, f. koža, polt; eine ehrsliche —, poštena duša.
 Hautchen, n. kožica, kožčica.
 Häuten, sich, v. r. guliti se, ljeviti se, ljeviti se; — v. a. dréti, iz kože djati.
 Häutig, a. kožnat, kožat, kožast.
 Haugahn, m. čekán.
 Hay, f. Hai. [na noge.
 He, Hei! i. ej! aló! he, holla!
 Hebamme, f. babica, baba.
 Hebammentunst, f. babištvo.
 Hebebaum, Hebel, m. Heberisen, n. manjga, dróg, vzdigávka, vód; den — dirigten, manjgati.
 Heben, v. a. vzdigniti, vzdigati, vzdigovati, vadiči; ein Kind aus der Taufe —, boter biti; einen Zweifel —, dvoma réšiti; zu Ehren —, povadiči.
 Heber, m. vzdigáč, vzdigavec; težák; manjgar.

- Hebezeug, *n.* manjgalo, vzdigalo.
 Hebräer, *m.* hebrejec, žid. židov.
 Hebräisch, *a.* hebrejski, židovski.
 Hebel, *f.* grebenica; rihlača, greben, deržaj; einen durch die — ziehen, česati kogar.
 Hebeln, *v. a.* deržati, česati.
 Hebelwerk, *n.* deržovina.
 Hebelt, *m.* deržac.
 Hecht, *m.* šuka, ščuka, štuka; — fen, *n.* ščukica.
 Hecke, *f.* germ. ternjovec, dračje; (Wein—) brajda; (Brut) leglo, zaplód; (lebendiger Saun) živica, živ plót.
 Hecken, *v. a.* leči, ploditi.
 Heckenland, *n.* golina, pustina.
 Heckenrose, *f.* divja roža, kopinja.
 Heckroschen, Hechtbaler, *m.* dnár za seme puščen.
 Heckmutter, *f.* plemenica.
 Heckeit, *f.* leglo. [truma.
 Heerde, *f.* čreda, čeda, trop.
 Heer, *n.* vojska, vojna; množ, množina, množtvo, sila, kardelo, šereg, četa.
 Heerbahn, *m.* pozov na vojsko.
 Heerbleis, *f.* trot, ropár, poropnik.
 Heeresmacht, *f.* vojna.
 Heersüchtig, *a.* pobégel.
 Heerführer, *m.* vojskovód, vojvoda.
 Heergeräth, *n.* vojaška bertljaga, vojaške potrebe.
 Heerpauße, *f.* talambas.
 Heerschaar, *f.* četa.
 Heerschau, *f.* ogledanje vojske.
 Heerstraße, *f.* velika cesta.
 Heerwesen, *n.* vojaštvo, vojništvo.
 Hefen, *pl.* droži, drožje, kvasnice, troskje, mednice.
- Hefig, *a.* drožen, drožat, drožast, drožnat.
 Hefst, *n.* deržaj, deržalo, roč, ročnik, ročnica; (von Papier) svezek, sošitek; (Hefst) kopča, kopčica, zapóna, zapénja, spona, sponka.
 Hefst, *f.* Hefst.
 Hefstmaßer, *m.* sponkár.
 Hefsteln, *v. a.* kopčati, zapéti, pripéti.
 Hefsten, *v. a.* pripéti, vpeti, vpenjati, zapéti; (ein Kleid) prišiti, zašiti; (ein Buch) sošiti, vezati; die Augen auf etwas —, vprijeti od. vpirati oči v kar; den Wein —, vezati tersje.
 Hefstig, *a.* silen, silovit, močen, jak; nagel, — frit, *f.* sila, silnost, mōč, jakost; naglica, naglost.
 Hefstlade, *f.* živalo.
 Hefstnadel, *f.* velika igla.
 Hegen, *f.* Hāgen.
 Hegeleiter, *f.* Hāgeleiter.
 Hehler, *m.* skrivávec, tajitelj; — in, *f.* skrivávka.
 Hehlsucht, *f.* tajivost; — is, *a.* tajiven. [béski, rajski.
 Hehr, *a.* slaven, visok; ne-
 Heide, *f.* vres, vresje; pustina, ledina, golina, goljava.
 Heide, *m.* pagán, ajd, neznabóg.
 Heideslöche, *f.* vresišče, vresovišče, vresovina. [od. pšeno.
 Heidegrüße, *f.* hajdinsko phanje
 Heidehorn, *n.* hajdina, ajdina, ajda. [resje, resica.
 Heidekraut, *n.* res. resa, vres, Heidelbeere, *f.* černica, černika, boróvnica, boróvka, malinica.
 Heideblümchen, *n.* resica.

Heibelerche, *f.* gorna ševà.
 Heidenbefehrer, *m.* misijonar.
 Heidenthum, *n.* pagánstvo, nez-
 nabóštvo. [neznabóžen.
 Heidniſch, *a.* pagánski, hajdovski,
 Heiduf, *m.* hajduk, pandúr.
 Heil, *n.* blagor, blagost, bla-
 žnost, blaženstvo, blagovi-
 tost, blagostánje; sreča; —
 dir! blagor tebi.
 Heil, *a.* zdrav, cel; die Wunde
 ist —, rana je zacelèla od za-
 rása; — werden, ozdráviti
 se, ozdrávèti, izlèčiti se; cè-
 lèti, zacelèti. [spasitelj.
 Heiland, *m.* odrèšitelj, odrèšenik,
 Heilanstalt, *f.* zdraviše, celiše.
 Heilart, *f.* lečba, zdravba.
 Heilbad, *n.* toplice. [zaceljív.
 Heilbar, *a.* ozdravljív, oceljív,
 Heilen, *v. a.* zdraviti, lečiti,
 vraćiti, ozdrávljati; (eine
 Wunde) cèliti; — *v. n.* celèti,
 zacelèti. [liv, celiven, lečen.
 Heilend, *a.* zdraviln, lečív, ce-
 heilig, *a.* svét.
 Heilige, *m.* svetnik, blažen;
 — *f.* svetnica, blažena.
 Heiligen, *v. a.* posvetiti, posve-
 čovati, svetiti.
 Heiligfeit, *f.* svetóš
 Heiligmachend, *a.* posvetiven,
 posvečováven.
 Heiligmacher, *m.* posvetitelj, pos-
 večovávec.
 Heiligmachung, *f.* posvećenje.
 Heiligthum, *n.* svetiše, svetališe,
 (Reliquie) svetinja.
 Heilkraft, *f.* zdravilna móč, le-
 čivost, cèlivost.
 Heilkraut, *n.* zdravilno bilje.
 Heilkunde, Heilkunst, *f.* zdravil-

stvo, lékárstvo, zdravništvo,
 vraćitelstvo.
 Heilloß, *a.* brezbožen, nevéren;
 napèen, zločèst, zli.
 Heillosigkeit, *f.* brezbožnost, ne-
 vérnost; napènost, zločèst,
 zloha. [vraćilo.
 Heilmittel, *n.* zdravilo, lék,
 Heilsam, *a.* zdrav, zdraven,
 zdravèen, ozdraviven, ko-
 risten; — feit, *f.* zdravost,
 zdravèenost, koristnost.
 Heilstoff, *m.* lečivo, cèlivo.
 Heilung, *f.* ozdrávljenje, lečenje,
 vraćitva, zdravitva.
 Heim, *ad.* domú, na dóm,
 proti domu.
 Heimath, *f.* domovina, domóvje,
 dóm, vlást, očetnjáva, očina.
 Heimathloß, *a.* bez domóvja.
 Heime, *f.* Heimchen, *n.* cverček,
 čerček.
 Heimfahrt, *f.* domuhód.
 Heimfall, *n.* pripádek, napádek.
 Heimfallen, *v. a.* pripásti, na-
 pásti, pripádati. [krotek.
 Heimisch, *a.* domáše, dománj;
 Heimkehr, *f.* Heimfahrt.
 Heimlich, *a.* tajen, potájen,
 skrivšen, skriven; — *ad.* na-
 tíhoma, nevidice, podnitoma,
 skrivši, skrivaj, skrivoma;
 — feit, *f.* tajnost, potájnost,
 skrivšnost
 Heimreise, *f.* Heimfahrt.
 Heimstellen, *v. a.* na voljo dati.
 Heimsuchen, *v. a.* obiskáti, obi-
 skovati; fig. dosèci, napásti.
 Heimsuchung, *f.* obiskánje; fig.
 kazen, božja roka, bič božji.
 Heimtücke, *f.* potúha, hamičija,
 kovárstvo, zavítost.

Heimtũdlich, a. potũhjen, hamičen, zavít. [domovino.
 Heimwãrts, a. proti domu, v
 Heimweg, f. Heimfahrt.
 Heimweh, n. kopernjenje po domovini.
 Heirath, f. svatba, pir; vdaja; ženitva, ženitvina.
 Heirathen, v. a. (von Männern) ženiti se, oženiti se; (von Frauenzimmern) možiti se, omožiti se, vdati se, vdajati se.
 Heirathsgut, n. juterna, dota.
 Heirathslustig, a. ženiven, vdaven.
 Heischen, f. Begehren.
 Heiser, a. zmolkel, hripav, hripast, hrebav, kriglast, osipljiv; — feit, f. zmolklost, zmolklna, hripavost, hrebavost, osipljivost, krigla.
 Heiß, a. vroć, vroć, vrel, goruć; (glühend) gorek, paren.
 Heißen, v. a. imenovãti, zvati, klicati; (befehlen) rikati, zapovedati, velėti, vkazati; willkommen —, pozdrãviti; — v. n. zvati se, imenovãti se, klicati se, praviti se; (bedeuten) znamenovãti, hotėti reći, poměniti; wie heißt er, kako se zove, kakó je mu ime; es heißt, govori se, pravi se, pripovedajo; etwas gut —, podóbriti, odóbriti.
 Heißhunger, m. pasji ob. volěji glãd, gladóvnost, gladovitost.
 Heißhungerig, a. gladóven, gladovit.
 Heiter, a. jasen, veder, bister, čist, světeli; (von der Stimme) jasen, jaren, čist; (vom Gemũthe) vesěl, dobrovoljen;

— werden, jasnuti se, vedriti se, razjasnuti se; — machen, razjasnuti, razvedriti; — feit, f. jasnost, vedrost; dobra volja.
 Heizen, v. a. kuriti, netiti, paliti; (von der Sonne) pripékati.
 Heizer, m. kurjãc, palež, netež.
 Heizholz, n. kurjãva, netilo, palivo, netivo.
 Heißig, f. sušica; neduha.
 Heißig, a. sušičen.
 Held, m. junak, vitez.
 Heldent, a. junãski, vitežki.
 Heldengebicht, n. junãska pësma od. popëvka. [nãski, vitežki.
 Heldemãßig, Heldenhaft, a. junãkosërčnost, pogúmnost, sogórnost, oriplãm, hrabrénost.
 Heldemũthig, a. junãski, junãkosërčen, pogúmen, sogóren, hrabrén. [ein.
 Heldenthut, f. junãštvo, junãski
 Heldin, f. junãčica, junãkinja.
 Helfen, v. a. pomagati, pomóci, podpomagati, podpomóci, v pomóci priti, priskóčiti, prispéti, pripomagati; helf Gott! na zdravje; Bóg pomaj; es ist nicht zu —, ni pomóci.
 Helfer, m. pomoćnik, pomagãc, pomagavec; — in, f. pomoćnica, pomagãvka.
 Helfershelfer, m. napomoćnik, pripomagãc.
 Hell, a. jasen, veder, bister, svitel; jaren; utern, čist; (vom Verstande) prebrisan, jassen, bister; ein — er Wald, rêdek gozjd; (durchsichtig) skozen, zračen.

Hellblau, *a.* jasnomóder.
 Helle, *f.* jasnost, vedrost, vedrina, svitlost, svitloba; jarnost, čistost, čistóča.
 Hellebarde, *f.* parta.
 Heller, *m.* vinar, belič.
 Heliofot, *m.* soncogled.
 Helm, *m.* čeláda, šisák, kaciga; (an der Art) deržalo, topor, toporišče.
 Helvetisch, *a.* kalvinski.
 Helm, *n.* srajca, košulja, robáča; — *žen.* *n.* srajčica, košuljica.
 Hemmen, *v. a.* vstaviti, vstavljati, obustáviti, vstanóviti, zapréčiti, ovréti, ovérati, zaderžóvati; den Wagen —, voz zavréti ob. zavérati.
 Hemmishüte, *f.* polkróžje, poloblina. [vernica, zaverak.
 Hemmfette, *f.* zavor, zavora, zammščuh, *m.* koléšni čevel.
 Hemmung, *f.* ovéra, zapréka; vstavljenje, vstanóvljenje.
 Hengst, *m.* celák, žrebec, rajnišar.
 Hengstfüllen, *n.* cizek, žrebé.
 Hentel, *m.* locanj, locen, roč, uho; — *žen.* *n.* ušétee.
 Henteln, *v. a.* ločnati.
 Henteltopf, *m.* lonec z ročico ob. ušétam. [— *v. n.* viséti.
 Henten, *v. a.* obéšati, obéšiti;
 Henter, *m.* rabelj; fig. kervolók, mučitelj, derešnik; maš jum —, kaj zlodja ob. hudiča; — *šlecht.* *m.* rabeljski hlapec.
 Henne, *f.* kokóš, kokóška, kura.
 Her, *ad.* sem, semkaj, semle, tu sem; hin und —, semtertje, sem pa tje; von unten —, od spodaj; von oben —, od zgo-

rej; weit —, iz dalekih krajev; von dort —, odtód, odtamtód; wo —, von wo —, odkód; von außen —, od zvonaj; von Alters —, od nekda; — (in Verbindung mit Zeitwörtern) pri.

Herab, *ad.* dol, niz, vniz.
 Herabfallen, *v. n.* na tla pasti, spopádati.
 Herabhängen, *v. n.* dol viseti; — de Haare, prosti lasje.
 Herablassen, *v. a.* spustiti; sich —, *v. r.* ponižati se.
 Herablassend, *a.* ponižen, priljuden. [žnost, priljudnost.
 Herablassung, *f.* spuščénje; poniževanje.
 Herabnehmen, *v. a.* sneti, dol vzeti.
 Herabsetzen, *v. a.* den Preis —, znižati ceno; einen —, sramotiti, zasramovati.
 Herabstimmen, *v. a.* odpéti, odpénjati (strune).
 Herabstoßen, *v. a.* poriniti, potisniti (dol).
 Herabträufen, *v. n.* kapati dol.
 Herabwürdigen, *v. a.* ponižati, osramotiti, opsovati.
 Heraldik, *f.* znakovslóvje; znakovnanstvo; — *er.* *m.* znakovslóvec; znakovnanec.
 Heran, *ad.* sem, semle, tu sem, semkaj; (in der Zusammensetzung) pri, per.
 Heranfahren, *v. n.* pripeljati se.
 Herankommen, *v. n.* priiti, dojeti, prihajati.
 Herankriechen, *v. n.* prilésti, prigomáziti; prikróžiti.
 Herankunft, *f.* prihód.
 Heranlaufen, *v. n.* priléteti.

- Herannahen, *siĉ*, *v. r.* približati se, približovati se.
- Heranrücken, *v. n.* približati se, dohajati, dolaziti.
- Heranstürmen, *v. n.* pribrući, prilomastiti. [*rasti.*]
- Heranmachen, *v. n.* pripraviti, do-
- Herauf, *ad. gor*, sem gor, gor sem.
- Heraufkunft, *f.* vzhod.
- Heraufziehen, *v. a.* gor potegniti.
- Heraus, *ad.* vun, sovén; *u.*
- Herausbekommen, *v. a.* nazáj dobiti. [*prinesti.*]
- Herausbringen, *v. a.* nazáj od. vun
- Herausfallen, *v. n.* izpásti.
- Herausfinden, *v. a.* iznajiti. [*boj.*]
- Herausfordern, *v. a.* pozváti (na
- Herausforderung, *f.* pozov od. pozív (na boj)).
- Herausgeben, *v. a.* nazáj dati; (ein Buch) izdávati, na světlo dati.
- Herausgeber, *m.* iadátelj.
- Herausheifen, *v. a.* einem —, pomagati komur.
- Herausjagen, *v. a.* izgnáti, spoditi.
- Herauskommen, *v. n.* vun priti; (bekannt werden) zvédeti se, zazvédeti se; eš kommt auf einš heraus, je vse jedno; waš kommt dabei heraus, kaj bo iz tega. [*pláziti.*]
- Herausdrücken, *v. n.* izlesti, iz-
- Herauslassen, *v. a.* izpustiti.
- Herauslocken, *v. a.* izmámiti.
- Heraus müssen, *v. n.* vun morati; diese Sache muß heraus, to mora na světlo.
- Herausnehmen, *v. a.* vun vzeti; siĉ — *v. r.* predězniti se.
- Herausplagen, *v. n.* (mit etwas) spoděklo se mi je. [*těgniti.*]
- Herausreißen, *v. a.* izdrěti, izpo-
- Herausrinnen, *v. n.* iztěci, iztékati.
- Herausrücken, *v. a.* (mit dem Geisse) priti na dán.
- Herausstüßeln, *v. a.* iztrěsti.
- Heraus schneiden, *v. a.* izrězati.
- Heraus schöpfen, *v. a.* izrěpáti.
- Heraus sein, *v. n.* zvuňaj biti.
- Heraus springen, *v. n.* izskočiti, vun skočiti.
- Herausstoßen, *v. a.* izbíti; Reden —, blesti, spakedráti se.
- Herausstreichen, *v. a.* izbrisati; (loben) hvaliti, slaviti, hvalisati. [*térati, izgnáti.*]
- Herausstreifen, *v. a.* izpoditi, iz-
- Herauswerfen, *v. a.* izpahniti.
- Herauswischen, *v. a.* izmótati, odmótati; siĉ — *v. r.* izplěsti se, izmázni se.
- Herausziehen, *v. a.* izpotegniti; siĉ —, *v. r.* izplěsti se.
- Herbe, *a.* terpek, britek, žarek, gorjúp, grenek, ogáven.
- Herbe, *f.* terpkóst, žarkóst, grenkóba, ogávnost.
- Herbei, *ad.* sem, semkaj; (in Zusammensetzungen) pri, per, do.
- Herbeibringen, *v. a.* prinesti.
- Herbeifliegen, *v. n.* prilětěti, dolětěti. [*naklóniti.*]
- Herbeiführen, *v. a.* pripeljáti;
- Herbeiholen, *v. a.* iti po kogar; pripeljáti.
- Herbeirufen, *v. a.* prizváti.
- Herbeischaffen, *v. a.* priskerběti, dobáviti. [*priděřati.*]
- Herbeispringen, *v. n.* priskočiti.
- Herbeischleppen, *v. a.* privlěci, pricjáziti.
- Herberge, *f.* prenočiše, prenočivališe, ostáj; — geben, pre-

nočiti, čez noč iméti, pod
strého vzeti.

Herberge, *f.* Herberge geben.

Herbestellen, *v. a.* sem vkažati
priti. [nésti.]

Herbringen, *v. a.* prinésti, do-
Herbst, *m.* jesen, predzima.

Herbst, *a.* jesénski, predzimni.

Herbsten, *v. n.* jeseniti se.

Herbstlich, *a.* jesénski, predzimski,
predzimen. [témber.]

Herbstmonat, *m.* kimovec, sep-
Herbstzeitlose, *f.* podlésk.

Herb, *m.* ognjišče, pozad; (Woz-
geherb) ptičnica; (Waterland)
dóm, domóvje.

Herde, *f.* črěda, čeda, truma,
kardělo, stado.

Herder, *m.* črědnik, čednik.

Herdurch, *a.* sem skóz.

Herein, *ad.* sem noter, tu no-
ter, noter sem, santer; (in
Zusammensetzungen) v; — i. le
sem, vstopte.

Hereinbringen, *v. a.* vnesti, noter
přnésti.

Hereinlassen, *v. a.* vpustiti, noter
pustiti. [kati.]

Herfließen, *v. n.* přitékati, doté-
Herfgang, *m.* fig. tečáj; stanje,
stališ.

Hergeben, *v. a.* izdáti, sem dáti.

Hergehen, *v. n.* přibližováti se;
über einen —, lotiti se kogar;
(sich zutragen) goditi se; lustig
—, vesělo biti.

Herhalten, *v. a.* držáti, podě-
žáti; — müssen, terpěti.

Hering, *f.* Haring.

Herkommen, *v. n.* dojti, priti;
(stammen) proizhájati, roditi
se, rodd biti.

Herkommen, *n.* rodd, pleme; (Ge-
wohnheit) navada, šega, obi-
čáj.

Herkömmlich, *a.* navaden, obi-
čájni, običen.

Herkunft, *f.* přihod; (Abstam-
mung) pleme, rodd, rodbina.

Herlassen, *v. a.* sem pustiti, př-
pustiti.

Herleiten, *v. a.* dovoditi, odvoditi.

Herleitung, *f.* dovódd. [tati.]

Herlesen, *v. a.* přebráti, přeči-
Hermachen, *sich, v. r.* über etwas
—, podstópiti se od. lotiti se
česar, počěti kár.

Hermaphrodit, *f.* Zwitter.

Hermelin, *n.* popelica, gornostáj.

Hernach, *ad.* potěm, potléj, po-
šlej, zatim. [čítati.]

Herrnennen, *v. a.* imenováti, spo-
Herrnieder, *ad.* v níx, tu sem dol.

Heroisch, *f.* Heldennüthig.

Herrold, *m.* glasnik, klicár.

Herr, *m.* gospod, gospón, go-
spodin; (Hausherr) gospodár,
gázdár; den großen — spielen,
živěti po gospósko.

Herrchen, *n.* gospodičič. [jiti.]

Herrrechnen, *v. a.* nabrójiti, izbró-
Herrreden, *v. a.* moliti; od sebe
moliti.

Herrreise, *f.* povrátek.

Herrreisen, *v. n.* verniti se, po-
vrátiti se, vračati se.

Herrren-, *a.* gospóski, gospódski.

Herrrendienst, *m.* rabota, tlaka;
služba při gospódi.

Herrengunst, *f.* milost velike,
gospóde. [vski brat.]

Herrenhuter, *m.* česki od. morá-
Herrrensch, *a.* bez gospóda; brez
službe.

- Herrlich, *a.* gospóski, gospódski, (gebetsherrlich) zapovédljiv.
- Herrlich, *a.* krasen, prelép, veličásten, veličánstven, slaven; — *feit*, *f.* krasnost, krásota, veličástvo, veličánstvo, slava, díka; gospódstvo.
- Herrschafft, *f.* (Regierung) vladárstvo, vlada; (die Gewalt zu befehlen) oblást, vlást, gospódstvo, gospodovánje; (ein Gut) grajšina, gosposka, gospóšcina; (die Herren überhaupt) gospóda, gospóšcina.
- Herrschafftlich, *a.* gospóski.
- Herrschen, *v. a.* gospodovati, gospodstvovati, vladati, kraljevati, carovati.
- Herrscher, *m.* vladár, vladavec; — *in*, *f.* vladarica.
- Herrschucht, *f.* vladoželjnost, vladohtěvnost.
- Herrschuchtig, *a.* vladoželjen, vladohtěven.
- Herrücken, *v. a.* primakniti, domekniti; — *v. n.* primekniti se, domekniti se. [poklicati.
- Herrufen, *v. a.* dozváti, sem
- Herrühren, *v. n.* proiziti, iziti, proizhájati.
- Hersagen, *v. n.* povédati.
- Herschaffen, *v. a.* pripraviti, doškerbėti, dobávití, priskerbėti. [posláti.
- Herschicken, Hersenden, *v. a.* sem
- Herschicken, *v. a.* sem potisniti od. pomekniti.
- Herschiesen, *v. a.* sem streliti od. streljati; (Geld) posódití, popréd dáti; (hetanlaufen) prílěteti.
- Herschleichen, *v. n.* prikrásti se.
- Herschleppen, Herschleifen, *v. a.* privléči, privaliti, privaljati, priděčiti.
- Herschreiben, *v. a.* sem pisati, napisati; von daher (schreibt sich dieses, tód to izvira od. izide.
- Herschen, *v. n.* viditi biti.
- Hersetzen, sich, *v. r.* se sem vsesti, sem sestí, se sem posaditi.
- Hersfein, *v. n.* biti odkód.
- Herstammen, *f.* Abstammen.
- Herstammung, *f.* Abstammung.
- Herstellen, *v. a.* sem postaviti; (in den vorigen Zustand) popráviti; *fig.* ozdráviti, zvráčiti, izlěčiti.
- Hertreten, *v. n.* pristópiti.
- Herüber, *ad.* tu sem, na té strán, na té kraj [króg.
- Herum, *ad.* okólj, okóli, okróg.
- Herumblättern, *v. a.* v bukvah prebirati. [kati.
- Herumdrehen, *v. a.* vertěti, surumfáhren, *v. n.* voziti se okóli.
- Herumgehen, *v. n.* hoditi okólj, pohájati, sprehájati se; daš geht mir im Kopfe herum, to mi po glavi blodi od. se vertí.
- Herumhüpfen, *v. n.* obšakováti.
- Herumitreten, *v. n.* bloditi, kláti se, postěpati, potěpati se.
- Herumlaufen, *v. n.* běgati.
- Herumreisen, *v. n.* popotováti, obhoditi. [zdáriti; objáhati.
- Herumreiten, *v. n.* jahati, je-
- Herumspazieren, *v. n.* sprehájali se, sprehoditi se, šetati se.
- Herumstreichen, Herumstreifen, *v. n.* potěpati se, tepsti se, kláti se, skítati se, šetiti se.
- Herumstreichen, Herumstreifer, *m.*

- potepuh, potepán, tepež, klatež, skitavec; — in; f. potepula, vlačuga.
- Herumtreiben, v. a. tērati, goniti semtertjē; (drehen) ver-tēti, sukati. [raznašati.
- Herumtragen, v. a. raznositi,
- Herumtreten, v. a. kobáčati.
- Herumziehen, f. Herumstreichen.
- Herunter, ad. dol, vniž.
- Herunterbringen, v. a. dol pri-nēsti; sneti, dól vzeti; (in Verfall bringen) pogubiti, upro-pástiti.
- Herunterkommen, v. n. dol priti; (in Verfall kommen) na nič priti, obožati.
- Herunterlassen, v. a. dol spustiti.
- Heruntermachen, v. a. einen —, opsovati od. ozmérjati kogar.
- Herunternehmen, v. a. sneti, dol vzeti.
- Herunter schlagen, v. a. odbiti, odtrúpiti (Kopf) klauti, oklátiti, cajsirati, ocajsirati.
- Heruntersteigen, v. n. dol zlesti, laziti. [navdól, pod sé.
- Herunterwärts, ad. na vniž.
- Herunterwerfen, v. a. na tla vreči od. zmetáti.
- Hervor, ad. van, van, iz.
- Hervorblinden, v. n. viditi se, kazati se.
- Hervorbringen, v. a. roditi, za-roditi, zaploditi; (veranstal-ten) napraviti, načiniti, proi-zvesti.
- Hervorgehen, v. n. iziti, slediti, naslédvati; viditi se.
- Hervorheimen, v. n. kaliti, kliti, cimiti se, berstēti, rasti.
- Hervorkommen, v. n. iziti, izhá-
- jati, proiziti, proizkláziti, izlá-ziti; rasti; pomoliti se, po-lúkati, prikázati se, zazréti.
- Hervorleuchten, v. n. sjati, svē-titi se; viditi se, videti se; (sich auszeichnen) odlikovati se.
- Hervorlocken, v. a. izvábiti, iz-mámiti.
- Hervorragen, v. n. izmolēti, vun-molēti, videti se.
- Hervorprossen, f. Hervorkeimen.
- Hervorstehen, v. n. viditi se.
- Hervorstehen, v. a. izbráti, izbí-rati. [váti se, osláviti se.
- Hervorthun, sich, v. r. odliko-
- Hervorziehen, v. a. izpotēgniti.
- Hermöhen, v. a. privaliti, pri-valjati; — v. n. privaliti se, dovaliti se. [k nam.
- Hermwärts, ad. tu sem, sem,
- Herz, n. serce, serdce; (Muth) serčnost, pogám.
- Herz, a. serčni, poserčni.
- Herzader, f. serčnica, serčna žila.
- Herzählen, v. a. nabrójiti, na-štēti, naspočítati,
- Herzallerliebste, a. priserčen.
- Herzbeutel, m. oserček.
- Herzblatt, n. serdčje; priser-čje; (Liebling) ljubček.
- Herzbrechend, a. tužen, prežalo-sten. [mein —, dušica moja.
- Herzchen, n. serčice, serček.
- Herzleid, n. tuga, žalost.
- Herzen, v. a. milovati, drago-vati, božati, dobrikati, ob-jemovati [težkóča, briga.
- Herzensangst, f. serčna bitkóst,
- Herzensfreund, m. priserčni pri-jatelj. [čica.
- Herzensgrüben, n. serčna ži-
- Herzenslust, f. radost, veselje

- serčno; nač — handeln, po svoji volji delati.
- Herzhaft, a. serčen, hraber, hrabren, pogumen.
- Herzhaftigkeit, f. serčnost, hrabrost, hrabrenost, pogum, pogumnost. [vléči, dovlačiti.]
- Herzlich, v. a. privleči, do-
- Herzig, a. milén, mil, ljubézen, malen.
- Herzinnig, a. prisérčen, serčen.
- Herzlich, a. prisérčen, serčen, serdèčen; — gem, iz vsega serca; — feit, f. prisérčnost, serénost, serdèčnost.
- Herzlos, n. bez serca, bezsérčen.
- Herzog, a. vojvoda; — in, f. vojvodica, vojvodinja, vojvodkinja.
- Herzoglich, a. vojvodski.
- Herzogwürde, f. vojvodstvo.
- Herzogthum, n. vojvodina, vojvodovina, vojvodija.
- Herzschätzig, a. dihavičen, sipljiv; — feit, f. dihavičnost, sipljivost. [sérčen.]
- Herzstärkend, a. poserèiven, poserèivung, f. poserèje, poserènost.
- Herzstos, m. smertni vdár.
- Herzu, ad. sem, tu sem; (in Zusammensetzungen) pri, per do.
- Herzweilen, v. n. prihitéti, priletéti, doskočiti.
- Herzug, m. prihód, dohód.
- Herzunahen, v. n. približati se.
- Herzutreten, v. n. pristópiti.
- Herzweh, n. tužno serce, seréna tuga.
- Hege, f. dražba, šunt, šutarija, lédv, húsk, huskarija; gonba.
- Hege, v. a. dražiti, šuntati, lédvati, huskati; (ein Bild) goniti, terati. [vávec.]
- Heget, m. šuntár, šuntáè, šeu-
- Heghund, m. gonjív pes, lovski pes. [lovski.]
- Heipreitsche, f. biè ed. korbaè
- Heu, n. seno.
- Heuarnte, f. košnja, kosítva, senokóšnja, senoséca.
- Heubaum, m. žerd, žerv.
- Heuboden, m. senjak, senišce, senica.
- Heubund, m. otép sená.
- Heuchelei, f. hinjavšina, hinjavstvo, hljinba, himba, himbenost, hinjava.
- Heucheln, v. a. hljiniti se, hliniti, hinávèiti, spodrivati se, spakovati.
- Heuchler, m. hinávec, hljinjavec, sladivec; — in, f. hinjavka, hljinjavka, sladivka.
- Heuchlerisch, a. hinavšen, hinavski, himben, hljinjív, sladiven. [éega léta.]
- Heuer, ad. létos, létas, tekó-
- Heuerig, a. létošenj, létašenj.
- Heugabel, f. vile, rasohe, podávka. [celj, plást.]
- Heuhaufen, m. kopica, kopán-
- Heuhütte, f. kajon.
- Heulen, v. n. tuliti, urlikati, zavijati; (von Menschen) javkati, vekati, tarnjavati, pojémati, cviliti.
- Heumahd, f. senokóšnja, košnja, kosítva, seca.
- Heumáhdler, m. senosék, senoséè, senokósec, koséc.
- Heumonat, m. maliserpán, juli.
- Heuschaber, m. stog, plást.

Heuschrecke, *f.* kobilica, kobilka, konjič, skakavec.

Heuschuppe, *f.* košnica.

Heute, *ad.* dans, dnes, danas; heut zu Tage, dan današnji.

heutig, *a.* današnji, dnešen; sedánj, sedájšen. [za senó.

Heuwagen, *m.* senovlák, kola
Herc, *f.* čara, čaróvniča, bohórnica, copernica, štriga, vraža, vražarica, vrača.

heren, *v.* a. čarati, coprati, vražiti, vražariti.

herengeschichte, *f.* pripovést od. basna od čarovnic.

herenmeister, *m.* čarovnik, copernik, vražár, vračár.

herenstoff, *m.* coper.

hererei, *f.* vraža, vražarija, čara, copernija.

hier, *f.* hier.

hier, *m.* vdár, vdarek, máh, mahlej, vsek, sunek; er hat einen —, je piján od. prepit; — weise, pah na mah, mahama, sekoma. [roga.

hier, *m.* tróh, glás iz lovškega

hierhorn, *n.* lovski róg, trobilka.

hierieden, *ad.* tu dol; na tím svétu.

hier, *ad.* tu, tukaj, ovde; ovdje; — an, *ad.* na tem, na ti réči; tu, ovde; — auf, *ad.* potem, potlej, posle, na tó; — aus, *ad.* iz tega; odtód.

hierbei, *ad.* pritem, pri tej réči; tu, tukaj. [takó.

hierdurch, *ad.* stem, po takínim,

hierin, *ad.* v tó; tu noter.

hiergegen, *ad.* proti temu, za tó.

hierher, *ad.* tu sem; dotós, dotód, doslè.

hierhin, *ad.* do tje, tót.

hierin, *ad.* v tem, v tej réči.

hiermit, *ad.* s tím; (bestáß) torej, zatórej. [kínim.

hiernach, *ad.* po tem, po ta-

hiernächst, *ad.* tik. [blizo.

hierneben, *ad.* tu zraven, tu

hiernieden, *f.* hienieden.

hieroglyphe, *f.* kipopismo.

hiersebst, *f.* hier.

hiersein, *n.* pribitje, pribitnost, nazóčnost.

hierüber, *ad.* o tem, verh tega, od tega; nad tím, črèz tó.

hierunten, *ad.* tu doli, na tem svetu. [tega; med tím.

hierunter, *ad.* pod tím, spod

hiervon, *ad.* od tega, verh tega, zastrán tega, črèz tó.

hierwider, *ad.* proti temu.

hierzu, *ad.* k temu, na tó.

hierzwischen, *ad.* med to, vmès to, tukaj vmès.

hierzu, *a.* tukajšnji, ovdájšnji.

hifthorn, *f.* hieftorn.

himbeere, *f.* malina.

himbeerstrauch, *m.* malinov germ.

himbeerwein, *m.* malinovec.

Himmel, *m.* nebo; (Aufenthalt der Seligen) nebésa, raj; (Sternengeist) zvézdíšče, zvézdje, ozvézdje; die Vögel des —s, ptice spod neba; dem — sei Dank, hvala Bogú! um's —s willen, za božjo voljo, za božjo ime.

Himmels, *a.* nebéski.

Himmelan, *ad.* kvisko, nakvisko, proti nebésam.

Himmelblau, *a.* nebésen, sinj.

Himmelbrand, *m.* lučnek (seliše).

Himmelfahrt, *f.* vnebohód; Ma

riá —šfest, gospódnica velika, veliki šmaren.

Himmelhoch, *a.* neboščen, tikneben; velikanski, srep.

Himmelreich, *n.* nebeški raj, nebeško kraljestvo, nebésa.

Himmelstreichend, *a.* vnebovpiljóč.

Himmelsgegend, *f.* pokrajina.

Himmelstärte, *f.* nebovid.

Himmelöluf, *f.* podnébni zrak.

Himmelstreich, *m.* podnébje.

Himmelstzeichen, *n.* nebeško znamenje.

Himmelweit, *a.* daleč in daleč.

Himmlich, *a.* nebeški, nebésen.

Hin, *ad.* tje, ta; proč, preč; — und her, semtertje; — und wieder, kjer bodi; — fein, poginiti; (nach einem Orte hin) proti. [pod sé.

Hinab, *ad.* dol, tje dol, vniž;

Hinablassen, *v. a.* spustiti.

Hinabstürzen, *v. a.* pahnuti, poriniti; stermoglaviti, vreči; — *v. n.* zakaditi se, zvaliti se, stermoglaviti se.

Hinabwärts, *ad.* navzdól, vniž, navnia.

Hinan, hinauf, *ad.* gor, gori, vzgor, navzgor, v breg, med sé, na viš, v reber.

Hinauffliegen, *v. n.* vzletéti.

Hinauffleigen, *v. n.* vzlesti.

Hinaufwärts, *f.* Hinan. [dvor.

Hinaus, *a.* ven, vun, toven, na

Hinausgehen, *v. n.* vun iti, iziti.

Hinauslassen, *v. a.* izpustiti, vun spustiti. [odložiti.

Hinauschicken, *v. a.* ođlágati,

Hinauswerfen, *v. a.* na dvor vreči od. pahnuti.

Hinauswollen, *v. n.* vun iti ho-

téti; auf etwas —, ciljati, namériti na kar. [na polje.

Hinauswärts, *ad.* vun, na dvor, Hinbegeben, sich, *v. r.* iti, podáti se, oberniti se.

Hinbringen, *v. a.* donésti, prinésti; (die Zeit) preživéti, prebiti.

Hindertlich, *a.* napóten, ovéren, zaderžljiv, muden, zapréčen, kesen.

Hindern, *v. a.* óvréti, óvérati, opovérati, muditi, zamaditi, kesniti, zadržati, na poti biti.

Hinderlich, *n.* Hinderung, *f.* napótje, napótek, ovéra, ovérek, opovéra, zapréka, mudek.

Hindin, *f.* košúta, košútká.

Hindurch, *ad.* skóz, skozi, črés.

Hineinblicken, *v. a.* vpolókatí.

Hineinbringen, *v. a.* uvésti.

Hineinfressen, *v. a.* alles —, vse polókatí, lokati od. pogótniti. [iti.

Hineingehen, *v. n.* ujíti, noter

Hineinschleichen, sich, *v. r.* prikrásti se, dovrásti se, vmuzniti se, vřesti se.

Hineinsinken, *v. n.* pogréniti se, vzgréniti se, vjezniti se, vdréti se. [riniti, zagnáti.

Hineinstossen, *v. a.* zabósti, podvznoétraj.

Hineinziehen, *v. a.* noter potégnuti; — *v. n.* vdomiti se, vstanováti se, vseliti se.

Hinfallen, *v. n.* pasti, telebiti, telebniti; fig. poginiti, cerkniti.

Hinfällig, *a.* slab, minljiv; bēgljiv, minljōč; — *feit*, *f.* slabost, minljivost, bēgljivost.
 Hinfiegen, *v. a.* odlētēti.
 Hinfort, Hinfür, *ad.* zanaprēj, pribōdnjē, u naprēj.
 Hinführen, *v. a.* pripeljāti, dovesti.
 Hingang, *m.* odhōd; *fig.* smert.
 Hingeben, *v. a.* dati, oddāti; *ſich* — *v. r.* predāti se, vdati se; posvētiti se. [*nost.*]
 Hingebung, *f.* vdanost, podā.
 Hingegen, *ad.* naproti, nasproti.
 Hingehen, *v. n.* tje iti; oditi, poiti; gehe hin, pojdi; — lassen, zanemārati, ne marati (za kar); wie die Zeit hingehet, kako čas mine.
 Hingelangen, *v. n.* dospēti, prispēti, stiči. [*meriti se kam.*]
 Hingetragen, *v. n.* nalētēti od. nahinhalten, *v. a.* deržati, pružiti, moliti; einen mit leeren Hoffnungen —, kogar za nōs voditi od. v prazno žlico pitati.
 Hinhelfen, *v. a.* pomagati, pripomagati, dopomōči; *ſich kummertlich* —, životārati, živārati.
 Hinfen, *v. n.* šantati, bromātati, bromiti, krevljati, hramati, plantati.
 Hinfend, *a.* šantav, hrom, krulov, krevljast, šepast, plantav.
 Hinfieren, *v. a.* pokleknūti.
 Hinfommen, *f.* Hingelangen.
 Hinfrieden, *v. n.* dolēsti, dolāziti; odlēsti, odlāziti.
 Hinfangen, *v. a.* podājati, podāti; — *v. n.* seči, segati,

dosēči, dosēgniti, (Hinfänge lich sein) zadōstiti, dosti biti.
 Hinfänglich, *a.* zadōsten, domēren, dovōljen, dostōjen; — *od.* zadōsti, dosti, dovōlj, dovelj; — *feit*, *f.* zadostnost, dovōljnost, domērnost, dostōjnost.
 Hingleben, *v. n.* živārati, bivati.
 Hinglegen, *v. a.* položiti; *ſich* —, *v. r.* zbolēti, prebolēti, razbolēti se, obolēti. [*slōniti.*]
 Hinglehnen, *v. a.* prislōniti, nahinmachen, *ſich*, *v. n.* podāti se, spraviti se.
 Hingehmen, *v. a.* odvzēti, vzēti.
 Hinnen, *ad.* von —, od tōd.
 Hinzaffen, *v. a.* pogrābiti, vgrabiti. [*liti.*]
 Hinzehen, *v. a.* moliti, pomo.
 Hinzetichen, *v. a.* podāti, pružiti; — *v. n.* zadōstiti, dosti biti.
 Hinzetichend, *f.* Hinfänglich.
 Hinzreise, *f.* potovānje, hod tje; — *n.*, *v. n.* tje potovāti.
 Hinzreißen, *v. a.* potēgniti, popāsti, zgrabiti; *fig.* prevzēt biti (od radosti).
 Hinzrichten, *v. a.* pogubiti, končati; (einen Riffethäter) obsōditi, ob živlenje djati; (in Ordnung bringen) pripraviti, pripraviti. [*ljenje.*]
 Hinzrichtung, *f.* obsōdba, pogub.
 Hinzrüfen, *v. a.* primakniti, približati. [*dovesti.*]
 Hinzschaffen, *v. a.* tje spraviti, Hinzschicken, Hinzsenden, *v. a.* poslati, odposlati, odpraviti; das Hinz- und Hertschicken, razposiljanje. [*riniti.*]
 Hinzschieben, *v. a.* primakniti, po-

Hinfchießen, v. n. dostřeliti, kam
vstřeliti; skočiti ob. lěteti kam.
Hinfchleppen, Hinfchleifen, v. a.
zavleči, odvléči, zaděřati.
Hinfsehen, v. n. gledati, poglé-
dati ob. videti kam.
Hinfsehen, n. pogled, ozír.
Hinfsehen, sich, v. r. hrepeněti,
koperněti, želěti, težiti kám.
Hinfsetzen, v. a. postaviti, na-
staviti. [obzír.
Hinficht, f. pogled, ogleď, ozír,
Hinfinken, v. n. pasti ob. sru-
šiti se h tlam.
Hinfpringen, v. n. skočiti.
Hinfstellen, v. a. postaviti, polo-
žiti.
Hinfstrecken, v. a. pomoliti, mo-
liti, poděřati, pružiti; zu
Boden —, h tlam telebiti ob.
vřeči.
Hinstürzen, f. Hinfinken.
Hintan, ad. odzádja, odzádja,
odzalédja; — setzen, zauemá-
rati, v nemar pustiti, za-
nemáriti, odstáviti.
Hinten, ad. zadej, zadi, zada;
von —, odzádja, odzalédja,
zezádej.
Hintendrein, ad. za tím; zadej.
Hinten, prp. za, po.
Hinten, der, die, das Hintenste, a.
zadnji, skrajni; naj zadnji,
naj skrajni.
Hinterradse, f. zadnja podvoz.
Hinterradse, f. zadnica, krajčič,
zadnjak.
Hinterdreien, n. zadnja kóst.
Hinterrücken, v. n. zaostáti,
zaostájati.
Hinterrücken, a. zapušćen.
Hinterrücken, v. a. doněsti, do-

nositi, na znanje dati, po-
ročiti. [znanje, donšanje.
Hinterbringung, f. poročba, na-
Hinterbug, m. podkoléno.
Hinterdrein, ad. nazádnje, po-
tém, pošlej.
Hintere, m. rit, zadnjica.
Hintereinander, ad. zaporéd, za-
porédoma, eden za drugim.
Hinterfuß, m. zadnja noga; (Berse)
peta. [števó ob. poslópje.
Hintergebäude, n. zadnje pohi-
Hintergehen, v. a. ogoljšati, go-
ljšati, prevěriti, prekániti,
oměsti.
Hinterglied, n. člen zadnji; (bei
den Soldaten) zadnja versta.
Hintergrund, m. dno, ozádje,
pozádje, dubljina.
Hinterhaft, m. zasěda, podsěda;
(Hilfe) pomóc.
Hinterhand, f. zapěstje; in der
— sein, za rokó biti.
Hinterhaupt, n. zatilnik, zatiljak,
zatovec, zatéme.
Hinterlage, f. ostáva, zalóg.
Hinterlassen, v. a. zapustiti,
sporočiti, ostáviti. [ostava.
Hinterlassenschaft, f. zapušćina,
Hinterleder, n. opétek. [hrániti.
Hinterlegen, v. a. zalóžiti, za-
Hinterlist, f. kovárstvo, zasěda,
lukávićina; — ig, a. ková-
ren, lukav, zasedljiv, gol-
jusen, liški; — igréit, f. lu-
kávost, prekanljivost.
Hinterrück, Hinterrück, ad. od-
zádja, odzádej, za herb-
tam, za pleći.
Hinterrück, m. zadnji děl; (des
Schiffes) kerma.
Hintertreffen, n. zadnja straža.

Hintertreiben, v. a. spodněsti, opovrěti, pregnati, popaćiti.

Hintun, v. a. podjati, kam djati.

Hintreten, v. n. pristopiti. [nec.

Hintritt, m. smert, odhod, ko-

Hinüber, a. na drugo stran, na uno strano, tje prek, na uni kraj; (in Zusammensetzungen) pre.

Hinüberbringen, v. a. doněsti, lpriněsti.

Hinüberfliehen, v. n. vskočiti, preběgnuti.

Hinübergehen, v. n. prejiti.

Hinüberbringen, v. n. preskočiti.

Hinüberziehen, v. a. pretěgnuti.

Hin und her, ad. semtertje, sem

ter tje, sem pa tam.

Hinunter, Hinunterwärts, ad. dol,

vniz, navniz, navzdol.

Hinunterlassen, v. a. spustiti.

Hinunterpringen, v. n. dolskočiti

Hinwärts, ad. tje.

Hinweg, ad. proč, preč, vstrán,

na stran, v kraj, spoti, iz

poti; (in Zusammensetzungen)

od. [gehen, v. n. oditi, odhájati.

Hinweggeben, sich, v. r. Hinweg-

Hinwegfahren, v. n. odpeljati se.

Hinwegfliegen, v. n. odlětěti.

Hinwegführen, v. a. odpeljati,

odvésti. [odjemati.

Hinwegnehmen, v. a. odvzeti,

Hinwegsetzen, sich, v. r. odsěsti,

presěsti; über etwas —, na

stran djati, odstáviti, vne-

mar pustiti od. odlóžiti kar,

ne marati, ne már biti česar.

Hinweisen, v. a. napótiti, pót

pokázati, ovóditi. [zavrěti.

Hinwerfen, v. a. od sebe vreči,

Hinwieder, — um, f. Wieder.

Hinzählen, v. a. naštěti, nabrójiti.

Hinziehen, v. a. k sebi potěgnuti;

— v. n. presělitu se.

Hinzu, ad. k temu, verh tega;

(in Zusammensetzungen) do, pri.

Hinzufügen, v. a. pridjati, pri-

stáviti, dodjati, dostáviti,

dodati.

Hinzugabe, f. dodátek, pridátek.

Hinzugeben, v. a. prilóžiti, pri-

dáti, dodati. [dojti k čemu.

Hinzukommen, v. n. priti od.

Hinzulassen, v. a. pripustiti, do-

pustiti, dovoliti.

Hinzusetzen, Hinzuthun, v. a. pri-

stáviti, dodjati, pridjati.

Hinzutreten, v. n. pristopiti,

priblížiti se.

Hiobspost, f. prežalósten glás.

Hippe, f. kosa; (Sichel) serp;

(ein krummes Gartenmesser)

vinjak, orežnik.

Hirn, n. mozeg, možgani.

Hirngehirnst, n. zmišlénka, be-

dačija.

Hirnhaut, f. opnica. [gánov.

Hirnlos, a. glúp, nór, bez mož-

Hirnschädel, m. Hirnschale, f. če-

pinja, hubánja, glubánja,

lubánja.

Hirnwuth, f. bés, bésnost.

Hirnwüthig, a. bésen.

Hirsch, m. jelen.

Hirsch-, a. jelénov.

Hirschbock, m. jelen samec, ro-

govilež; (in der Brunst) ko-

sátnik.

Hirschdruse, f. gonj, buk, po-

játnost, spoj, serbež jelenov.

Hirschfänger, m. jatagan, hanžar.

Hirschgeweih, n. rogovile, rogo-

vilje, jelénova krona.

- Hirſchhorn, *n.* jelénov rog; — geiß, *m.* jelénovec.
- Hirſchhaut, *f.* jelenovina.
- Hirſchhäfer, *m.* klešár, klešear, rogáč. [jelénka.
- Hirſchſtall, *n.* jelénče, jelénik;
- Hirſchkuh, *f.* košáta, jelenica.
- Hirſchleder, *n.* jelénova koža.
- Hirſchwildpret, *n.* jelenina.
- Hirſchjamer, *m.* jelénji podév.
- Hirſe, *f.* proso; — außſchlagen, pleviati; — treten, proso meti.
- Hirſenacher, *m.* prosiše, prosišče.
- Hirſenbrot, *n.* proso, proseno, pšeno od. phanje; (groß) jagličí, proséna kaša.
- Hirſenſtroh, *n.* prosenica, prosenišnica.
- Hirt, *m.* pastir, črednik, čednik; — sein, pasti, pastirčiti, pastirčovati.
- Hirten-, *a.* pastirski.
- Hirtenbrief, *m.* pastirski list.
- Hirtenflöte, *f.* pišál, pišála pastirska, žvegle, brunde.
- Hirtengebicht, *n.* pastirska popěvka od. pšén.
- Hirtenfabe, *m.* pastirček.
- Hirtenleben, *n.* pastirčovánje, pastirčija, paša, pastirsko živlénje, ein — führen, pastirčiti, pastirčovati.
- Hirtensab, *m.* pastirska palica; kravola. [ska).
- Hirtentasche, *f.* torba (pastir-)
- Hirtin, *f.* pastarica, pasterica.
- Hissen, *v. a.* vzdigati, vzdigniti.
- Histörchen, *n.* pravóč, hasen.
- Historie, historisch, *f.* Geſchichte, Geſchichtlich.
- Hizblatter, Hizblafe, *f.* mozólj, mozóljč, mozóljček.
- Hize, *f.* vročina, gorkost, toplina, gorkota; (Eifer) vne-
tost, vatra, gorljivost, go-
rečnost; (Zorn) jeza, gnjev,
togota, serd; (Heftigkeit) sila,
naglica.
- Hizen, *v. a.* vročiti; (von der
Sonne) žgáti, peči, pripekati,
pariti, greti.
- Hizig, *a.* vroč, vrč, gorek,
topel; fig. iskrén, vnet, go-
rč, vatrén; (heftig) nagel;
— es giebet, vročnica, legar.
- Hobel, *m.* skobel, skoblo, stru-
galo, strug. [nik.
- Hobelbank, *f.* stružnica, skobel-
Hobeln, *v. a.* skobliti, strugati,
skoblati. [žki, stružki.
- Hobespäner, *pl.* ostružki, ostěr-
Hoboe, *f.* huba.
- Hoboist, *m.* hubist.
- Hoč, *a.* visok; fig. velik, vzne-
šen, imenit; (in Zusammen-
setzungen) pre; auf der hočen
See, spéd kipéčih valov,
vsred kipečega morja; es ist
schon — am Tage, sonce je
že visoko; es ist hohe Zeit,
je naj skrajni čas, silno se
mudi; hoche Alter, velika od.
visoka starost; — zu stehen
kommen, preveč veljati, pre-
drágo biti; hoche Zeit, veliki
svetek.
- Hochochtbar, *a.* prepoštován,
precénjen, prečastit. [stúti.
- Hochochten, *v. a.* poštováti, ča-
Hochochtung, *f.* poštovánje, ča-
sténje. [oltár.
- Hochoaltar, *m.* veliki od. prednji
- Hochoamt, *n.* velika od. pšeta maša.
- Hochoeinig, *a.* dolgonóg.

hochberühmt, *a.* presláven, ve-
 lesláven, preslovit.
 hochbetagt, *a.* prestár.
 hochbrüftig, *a.* persnat, persat.
 hochdeutsch, *a.* čistonémáki, gor-
 njonemáki.
 hochebene, *f.* gorska ravnina.
 hochedel, hochedelgeboren, *a.* bla-
 gorójen, visokorójen, bla-
 goróden. [prepoštovanstvo.
 hocherwürden, *Gen* —, vaše
 hocherwürdig, *a.* prečastitliv,
 prečásten, prepoštován.
 hochfahrend, *a.* visokomiseln.
 hochfürstlich, *a.* prejásen, pre-
 svitel. [sokorójen.
 hochgeboren, *a.* blagoróden, vi-
 hochgehrt, *a.* prečásten. [čén.
 hochgelehrt, *a.* visokoučen, preu-
 hochgericht, *n.* morišče, věšala,
 žibenice.
 hochherzig, *a.* blagodušen, bla-
 gosérden, blagosérčen.
 hochland, *n.* visočina, višina,
 visozémlje.
 hochlich, *ad.* zlo, jako, vele.
 hochloblich, *a.* presláven, vele-
 sláven, visokosláven.
 hochmeister, *m.* veliki mešter.
 hochmügend, *a.* visokomóčen.
 hochmuth, *m.* prevzétnost, ohó-
 lost, ošábnost, napúh, pono-
 sitost.
 hochmüthig, *a.* prevzéten, ohól,
 ošáben, napúhnjen, ponosit;
 — *e, m.* prevzétnež, ošábněž,
 napúhnež.
 hochroth, *a.* preruděč.
 hochschätzung, *f.* hochachtung.
 hochschwanger, *a.* blizo poróda,
 na času.
 hochstammig, *a.* tankovit, visok.

hochst, *a.* zlo, prezlo, rameno,
 njskoněno, odviše, jako.
 hochste, *m.* najvišji, najveći,
 posledenij.
 hochstens, *ad.* k večemu, najviše.
 hochstift, *n.* stolna cerkva.
 hochtrabend, *a.* nadút, napúh-
 njen, ponosit, hvastav.
 hochverrath, *m.* pregrěha zoper
 vladárja ob. domovino.
 hochverrätber, *m.* pregrěšnik
 zoper vladárja alj domovino.
 hochweise, *a.* premóder.
 hochwild, *n.* divjačina, divjina,
 divjad, zvěřjad.
 hochwohlbed, hochwohlgeboren, *a.*
 visokoblagoróden, plemenit.
 hochwürden, *Gen* —, visoko-
 vrédni gospód.
 hochwürdig, *a.* visokovréden.
 hochwürdig, *n.* sv. réanje tělo.
 hochzeit, *f.* svatba, svatbina,
 svatovičina, ženitva, ženi-
 tuha, pir, pirovina.
 hochzeitgaß, *m.* svat, svatovnik.
 hochzeitgebühr, *f.* svatbarina.
 hochzeitgedicht, *n.* pirna ob. sva-
 tbéna pėsen.
 hochzeitkleid, *n.* pirno oblačilo,
 ženitvájnska obleka. [včín.
 hochzeitleder, *m.* zovčín, zva-
 hochzeitlich, *a.* piren, ženit-
 vájnski, svatbén, svateben,
 svatovski.
 hochzeitlied, *n.* svatovska pėsen.
 hochzeitmahl, *f.* hochzeit.
 hochzeitmutter, *f.* starašica, rju-
 šnica.
 hochzeitwaser, *m.* starašina.
 hochzuverehrend, *f.* hochgehrt.
 hoch, *f.* Bündel.
 hoch, *v.* *a.* snopje razstávljati.

- snopje v razstáve zlagati; — v. n. čepati; zu Hause —, za pečjó sedéti.
- Höcker, m. gerb, gerba, gerbáva.
- Höckerig, a. gerbát, gerbovát, gerbav.
- Hode, f. modè, jajce, modiček.
- Hodensack, m. mošnja, modjad.
- Hof, m. dvor; (Hofraum) dvorišče; — um die Sonne, Mond, sončni krog, obsónčje, obstréžje mēsečno; (Meierhof) pristava; (Hofleute) dvorjanstvo, dvorstvo, dvorniki.
- Hofs, a. dvorski, dvorni.
- Hofamt, n. dvorska služba.
- Hofdame, f. dvoránka.
- Hofdiener, m. dvornik.
- Hoffart, f. gizda, gizdóst, ošábnost, ohólost, napúh, prevzetnost.
- Hoffärtig, a. gizdav, gizdaven, ošáben, ohól, napúhjen, prevzeten. [nadjati se.
- Hoffen, v. a. upati, zaúpati.
- Hoffentlich, ad. po prilici, nádežno, čej, préj ko ne, mendé.
- Hoffnung, f. úp, upanje; nádega, nada. [upanja.
- Hoffnungslös, a. bezúpen, bezhoffnungsvoll, a. upen, zaúpen, upapóln, póln upanja.
- Hoffgericht, n. dvorska sodnija, dvorno sodnišče.
- Hofgestade, n. dvorjanstvo, dvorstvo, dvorništvo, dvornici.
- Hofhaltung, f. dvor.
- Hofieren, v. a. dvoriti.
- Hofkanzlei, f. dvorna urádnica.
- Hofkammer, f. Höfling.
- Hoflager, n. dvor, dvorno stanovališče.
- Hofleben, n. živlénje dvorsko ob. pri dvoru, pridvórstvo.
- Hofleute, pl. dvoráni, dvoraniči.
- Höflich, a. dvoren, vljuden, dvorljiv, priljuden; — feitt, f. dvornost, dvorljivost, vljudnost.
- Höfling, Hofmann, m. dvorán, dvoranič, pridvórník, dvorník, dvornik.
- Hofmännlich, a. dvoren, dvorski, pridvorniški, pridvóren.
- Hofmeister, m. podučitelj, učitelj, détovód; — in, f. učénica, učiteljka.
- Hofmeisterin, v. a. podučivati, učiti, gojiti; fig. vkažovati, zapovédati, umiti (s kóm).
- Hofrath, m. dvorni svetovávec; dvorski svet. [veža.
- Hofraum, m. dvorišče, dvor;
- Hofschranz, m. pridvorčán.
- Hofstaat, m. dvoránstvo, dvorstvo.
- Höhe, f. viša, višáva, višina, visočina, visina, visóst; višjad; sich in die — richten, zravnáti se, stegniti se.
- Höheit, f. visokóst; veličina.
- Höhelied, n. Salomónova pēsen.
- Höherpriester, m. višji duhovén.
- Höherpriesterlich, a. višji duhovniški.
- Höherpriestertum, n. višje duhovstvo ob. duhovništvo.
- Höher, a. viši, višji, visokéjši.
- Hohl, a. votel, šupel; (vom Schalle) molkel; top; — et Augen, globoke od. vpadle oči; — et Zahn, izjedén od. škerbov zób.
- Höhlader, f. télésna privódnica.

Hohlbein, *n.* Hohlbein, *n.* tesla, teslica.

Hohlbohrer, *m.* sveder, durgelj.

Höhle, *f.* špilja, votlina, luknja, berlóg, šupljina; duplja, dupljina; pečina; nora, sklanina.

Höhlen, *v. a.* votliti, dolbsti, jamati. [kovit, izdolben.

Höhleischliffen, Hohltrund, *a.* izle-

Hohlmeißel, *m.* dleto.

Hohlspiegel, *m.* zerkalo izdolbeno.

Höhlung, *f.* votlenje, jamanje; votlina, votljava, šupljina.

Hohlweg, *m.* klanec.

Hohn, *m.* posmeh, zasmeh, poruga; einem — sprechen, zasmehovati kogar, posmehovati se komur.

Hohnen, *v. a.* zasmehovati, posmehovati se, rugati se, zasramovati, osramotiti.

Hohnelächter, *n.* zasmehovanje, posmehovanje, krohot.

Hohnisch, *a.* posmehljiv, zasmehljiv, posmehovaven.

Hohnlächeln, *v. n.* zasmehavati, smejati se (komur).

Hohnreden, *v. a.* posmivati se.

Hohnsprecher, *m.* posmehovavec, zasmehovavec.

Höfner, *m.* krosnar, kramar; — *n.*, *v. a.* kramariti; — *ei*, *f.* kramarija, krosnarstvo.

Held, *a.* vdán, priklónjen, vgod; (angenehm) ljubézniv, blág, mil, milen, prijázen, ljub, gneten.

Heldet, *f.* Hölunder.

Heldelig, *a.* milosten, milostljiv, blagomil; — *feit*, *f.* milost, milostljivost, blagomilost.

Holen, *v. a.* iti po kogar, pri-

nésti; Xthem —, dihati; den Krut — lassen, posláti po vrača; alles hat der Teufel geholt, vse je vrág pobral.

Höfster, Pistolenhöfster, *m.* tok.

Holla, *t.* aló! na noge! po koncu! énj! čujte!

Hölle, *f.* pekel.

Höllenangst, *f.* smerten stráh.

Höllensbrand, *m.* prekléta duša, zavérienec, pogublénec.

Höllengeist, *m.* peklénec, zlodej, vrág, hudič.

Höllenhund, *m.* peklénski pes.

Höllenspein, *f.* neizréčena bolečina. [ljéstvo.

Höllenteufel, *n.* peklénsko kra-

Höllisch, *a.* peklén, peklénski.

Höllunder, *m.* bez, bezeg, bezgovec.

Höllunderholz, *n.* bezgovina.

Höllunderthier, *m.* bezov éáj.

Hölm, *m.* hölm, hóm, kóm, hrég; (Insel) otok, ostrov.

Hölper, *a.* gruda.

Hölpericht, Hölperig, *a.* neráven, grudovnat, derndrát.

Holz, *n.* les; (ein Stück Holz) dervo; (Stammholz) derva; zu — werden, oblésenéti; (Wald) les, gora, šuma.

Holzabgabe, *f.* dervarina.

Holzapfel, *m.* loško jabelko, lesnika.

Holzartig, *a.* dervnat, dervénast.

Holzart, *f.* drevnica, dreváča, drevnjáča [lésnika.

Holzbirne, *f.* loška hruška,

Holzbock, *m.* kozáča, bik, éij.

Holzbofen, *m.* Holzhütte, Holz-

kammer, *f.* dervárnica.

Holzchen, *n.* dervce.

- Holzen, *v. a.* derváriti, derva spravljati.
 Hölzern, *a.* dervén, lésén; (ungelenk) štorast, butast.
 Holzfaßer, *f.* laknjic.
 Holzflöße, *f.* plavljenje derv.
 Holzfrucht, *f.* loški sad, lésnika.
 Holzhafer, Holzhafer, *m.* dervár, séksé; (ein Vogel) detalj, berglez, plezár.
 Holzhäher, *m.* šoja, šojka.
 Holzhandel, *m.* dervárstvo, dervarija, dervárenje.
 Holzhändler, *m.* dervárník.
 Holzhausen, *m.* naton, dervóton, gromáda. [sóven.
 Holzicht, *a.* lésast, dervénast, lés-
 Holzstiriche, *f.* loška črésuja.
 Holzlege, *f.* dervárnica, dervóton, skladávnica.
 Holzmesser, *m.* dervomér.
 Holzplag, *m.* derviše, derviše.
 Holzschnit, *n.* poléno. [kij.
 Holzschlägel, *m.* kic, bit, bat, čij.
 Holzschneider, Holzstecher, *m.* dervorézec.
 Holzschnitt, Holzstich, *m.* dervoréz.
 Holzschuh, *m.* coklja.
 Holzspan, *m.* tréska.
 Holzsplitter, *m.* ivir, ivér.
 Holztaube, *f.* divji golób.
 Holzwerk, *n.* dervje, dervenina.
 Holzwurm, *m.* kukec.
 Honig, *m.* méd, medica, sterd, sterdina. [medenikovec.
 Honigapfel, *m.* sladko jabelko.
 Honigbau, *m.* medárstvo, medárija, hčelárstvo, hčelárija.
 Honigbauer, *m.* medár, hčelár.
 Honigbirn, *f.* medenica.
 Honigfladen, *m.* sat, satina, satóvnica, satovje.
 Honiggeschmack, *m.* medovina, sterdovina.
 Honigkuchen, *m.* sterdénica, potica; (ein mit Honig gefülltes Osterbrot) kolač.
 Honigreich, *a.* medovit, medovnat.
 Honigstube, *f.* Honigladen.
 Honigstein, *m.* čista sterd.
 Honigsüß, *a.* sladek kot sterd.
 Honigthau, *m.* medéna rosa.
 Honorar, *n.* plačilo za dela književne, književnina.
 Hop! *i.* ná! le! [hmelje.
 Hopfen, *m.* hmelj, hmeljina,
 Hopfens, *a.* hmeljen, hmeljov.
 Hopfen, *v. a.* hmeljiti, ljarija.
 Hopfenbau, *m.* hmeljárstvo, hmeljopfenbier, *n.* hmeljnjak.
 Hopfensfeld, *n.* Hopfengarten, *m.* hmeljišče, hmeljnik.
 Hopfenhandel, *m.* hmeljarenje; — treiben, hmeljárii.
 Hopfenkümchen, *n.* hmeljiček.
 Hopfenstange, *f.* ranta za hmelj.
 Hopfenstaude, *f.* hmeljevina.
 Hörbar, *a.* slišátni, kar se čuti more. [šati.
 Hórchen, *v. n.* slušati, posluš-
 Hörcher, *m.* poslušávec, slušáć.
 Horde, *f.* trop, truma, kardélo, četa, mnóz; (Hürde) lesa, tamar. [tropih.
 Hordenweise, *ad.* v trumah, v
 Hören, *v. n.* slišati, čuti; es ist gar nichts von ihm zu —, ni duha ne sluha od njega; das läßt sich —, to je pa nekaj, to pa velja; sagen —, doslišati, zaslišati; (erhören) vslišati; (anhören) poslušati.
 Hörer, *m.* slušátni, poslušátni.
 Horizont, *m.* obzór, obzórje,

obnehje, vidokrog; (am Aufgang der Sonne) zrenik.
 Horizontal, a. obzoren; ravno-
 važen. [rožnina, trobilo.
 Horn, n. rog; (Blasinstrument) rog,
 hornartig, a. rožnast, rogoviten.
 Hörchen, n. rožič.
 Hörnerlos, a. muljast.
 Hörnern, a. rožen, kostén, rogov.
 Hörnerträger, m. rogač, rogačnik.
 Hörneule, f. ček.
 Hornhaut, f. rožnica.
 Hornicht, a. rožnast, rogoviten.
 Hornig, a. rogát, rogovit.
 Horniß, f. seršen.
 Hornstoff, m. rožic.
 Hornung, m. svēčan, februar.
 Hornvieh, n. govédje, govéja
 živina.
 Hörsaal, m. poslušališče, učilnica.
 Horst, m. gujězdo, gnězdo; (Di-
 stikt) goša, gošica, gošava,
 hosta, hostina.
 Horsten, v. n. gujězdití.
 Hort, m. pečina, klisúra, stēna;
 (Zufluchtsort) zavéjje, zavét,
 pribezališče; (Schutz) obrána,
 zaštita.
 Hörwerkzeug, n. slišálo.
 Hofe, f. hlače, spodke, spodnice;
 (Unter —) gače, gatje, zvitice.
 Hofengürtel, m. pás, pojás.
 Hofenbälfte, f. hlačnica.
 Hofenträger, m. hlačnik.
 Hospital, n. bolnišnica.
 Hostie, f. hostija.
 Hot, i. hi hot! [gnenje.
 Hub, m. vzdig, vzdiglej, vzí-
 hub, f. kmetija; (ein unbewohntes
 Bauerngut) puša.
 Hübel, m. húbelsen, n. berdice,
 brezúljek, homec.

Hübsch, a. zsl, lep, vgoden, mi-
 čen, fleten.
 Hüchen, m. rôt (riba).
 Hübels, v. a. šušmariti, čakati;
 einen —, hudo iméti, pikati
 kogar. [sterskáza, šušmar.
 Hübler, m. čakkar, mazač, moj-
 šuf, m. kopito. [podkvada.
 Hüfisen, n. podkòv, podkòva.
 Hüfel, f. ostérv; — n, v. a.
 ostérvati.
 Hüfig, a. kopitast.
 Hüflattich, m. podbél.
 Hüfnagel, m. podkòvnik, konjáč.
 Hüßschlag, m. podkovánje; konj-
 ska stopa.
 Hüßschmid, m. podkováč.
 Hüftbein, n. kuk, kukovica.
 Hüfte, f. kuk, bok; bedro,
 stegno, kovek.
 Hüftweh, n. bolečina v bedru.
 Hügel, m. hrib, grič, brég, hóm,
 holmec, reber, berdo.
 Hügelbewohner, m. hriblján,
 berdčán. [jarčkast.
 Hügelicht, a. hribčast, berdast.
 Hügelig, a. hribovit, hribovnat,
 berdovit, berdoviten, reber-
 nat.
 Hügelreihe, f. riža.
 Hugentott, m. hugentót.
 Huhn, n. kokóš, kura, kokóška.
 Hühnchen, n. piščé, piž, piška.
 Hühner, a. kurji, kokóšji.
 Hühnerauge, n. kurje okó, žilj.
 Hühnerdarm, m. črévec.
 Hühneret, n. kurje jajce.
 Hühnergeier, m. zakolč, kanja,
 kanjuh, jastreb, jastrob.
 Hühnergeschrei, n. kokodák, ko-
 kodákanje. [koičerstvo.
 Hühnerhandel, m. piščetarija, ko-

- Hühnerhändler, *m.* piščetar, kokošar; — *in*, *f.* piščetarica, kokošarica.
- Hühnerhaus, *n.* Hühnerstall, *m.* kurnjak, kokošnjak.
- Hühnerhund, *m.* jerebičar, jerebičnik.
- Hühnerkoth, *m.* kurjek, kurjak.
- Hühnerlaus, *f.* tekut.
- Hühnerlauge, *f.* greda, gredica.
- Hühnersteige, *f.* kobača, kurnjak.
- Hui, *i.* smuk; *in* einem —, *na* mah.
- Huld, *f.* milost, blagovóljnost, dobrovóljnost, prignútje, milostivost.
- Huldgöttin, *pl.* milostnice.
- Huldigen, *v. n.* priklánjati se, dobrikati se; priséči, zapriséči, zapriségati (vérnost).
- Huldigung, *f.* priklónstvo; priséga, zapriséga. | priséga.
- Huldigungszeit, *m.* priséga, zahuldreich, *a.* milosten, milostiv, blagovóljen.
- Hülfe, *f.* pomóč; — leisten, pomógati, pomóči, doskóčiti.
- Hülfslos, *a.* zapúšen, bez pomóči; heden, réven. | révščina.
- Hülfslosigkeit, *f.* bédnost, révnost.
- Hülfsreich, *a.* pripomóčen, pomagljiv, milostiv; — *e* Hand leisten, pomógati, k pomóči hiti.
- Hülfsbedürftig, *a.* potreben; bēden.
- Hülfsmittel, *n.* pomóček, pomóglej, pomaglej, srédstvo, pripomóček, pripomóglej, pomóč, pripomóč.
- Hülfsquelle, *f.* pomóč.
- Hülfsstruppen, Hülfsvölker, *pl.* pomóčna vojska.
- Hülfsstube, *f.* dostávka.
- Hülfswort, *n.* pomóčni glagolj.
- Hülle, *f.* ogrinjalo, zagrinjalo, pokriválo, odéja, odélo, odéválo, zastor, zastréje; die — und Hülle haben, vsega dosti iméti.
- Hüllen, *v. a.* ogrinjati, ogerniti, zagrinjati, odeti, pokrivati, pokriti, zastréti; sich in einen Mantel —, zaviti se od. zamótati se v plajšč.
- Hülse, *f.* strok; lusk, luskina, luščina; kožica; pléva.
- Hülsen, *v. a.* lupiti; lušiti, luskati, olúpiti, oluščiti; sich — *v. r.* lupiti se, lušiti se.
- Hülsefrucht, *f.* sočivo, sočivje, stročje.
- Hülfig, *a.* strokovit. | človččen.
- Human, *a.* vljuden, priljuden.
- Humanität, *f.* vljudnost, priljudnost, človččnost. | lák.
- Hummel, *f.* čmel, čmerel, čmehumel.
- Humen, *v. n.* bučati, bernéti, čmeréti.
- Hummer, *m.* morski rak. | čtūd.
- Humor, *m.* volja, dobra volja.
- Humpen, *m.* čaša, kozárec.
- Hund, *m.* pas, pes, kuzel, ičene; sie vertragen sich wie — *e* und Katzen, gledajo se kot pas in mačka. | žek, kužlej.
- Hundchen, *n.* psiček, pesek, kuzen.
- Hundgebell, *n.* lāj, lajanje.
- Hundehaus, *n.* — stall, *m.* psinjak.
- Hundekoth, *m.* pesjak, pesjek.
- Hundeloch, *n.* pasja luknja; (Sersängnis) ječa, tamnica.
- Hundert, *num.* stó; — *n.* stotina, stotinka.
- Hunderterlei, *a.* stotéri.

Hundertſach, Hundertſältig, a
 stotérni, stotérnat, stovér-
 sten. [star.
 Hundertjåhrig, a. stolétén, stó lét
 Hundertmal, ad. stokrat, sto-
 hart; — ig, a. stokråten.
 Hundertste, a. stotni.
 Hündin, f. psica, kuzla.
 Hündisch, Hundés, a. pasji, pe-
 sji, psiéji.
 Hundédred, f. Hundétoth.
 Hundéfott, m. peslájuar.
 Hundéhunger, m. pasji glád.
 Hundétage, pl. pasji dni.
 Hunger, m. lakota, glád, la-
 ènost; — leiden, f. Hungern.
 Hungerig, a. laèen; gla den, gla-
 dóven, stradan. [žnik.
 Hungerleider, m. stradež, strade-
 Hungern, v. n. laèen biti; gla-
 dovåti; stradati; (fasten) po-
 stiti se. [glád, lakota
 Hungersnoth, f. strád, stradež.
 Hungertod, m. den — sferben, od
 glada vmreti. [zajédati
 Hunzen, v. a. psovåti, terpinèiti.
 Hupfen, v. n. skakati, skakljåti,
 poskakovåti; skoèiti; vor
 Freude —, poskakovåti, ple-
 såti (od veselja). [vec.
 Hüpfen, m. skakåè, poskakovå-
 Hürde, f. lèsa, tamar; pletenica.
 Hürden, v. a. lèsaati; zalèsaati;
 — schleg, m. dèlanje tamarjev.
 Hure, f. kurva; ilabúra, vlašúga.
 Huren, v. n. kurvati, kurvati
 se, kurvåriti, kurvåriti se.
 Hurenbalg, f. Hurenkind.
 Hurenhaus, n. kurvårnica.
 Hurenkind, n. pankert, mulèek,
 kurviè. [f. svodnica.
 Hurenwirth, m. svodnik; — in,

Hurer, m. kurbår, kurvín, kur-
 vár, vlašúgar. [stvo.
 Hurerei, f. kurvårija, kurvår-
 Hurerisch, a. kurvårski, kur-
 vinski, vlašúgarski.
 Hurkind, f. Hurenkind.
 Hurtig, a. berz, berzen, biter,
 jadern, uren; — feit, f.
 berzina, berzóst, hitrost,
 jadernost, urnost.
 Husar, m. husår.
 Husten, m. kašelj. [våti.
 Husten, v. n. kašljati, pokašljo-
 Hut, m. klobuk.
 Hütchen, n. klobučič.
 Huth, f. pazba, straža, opréza,
 pozór; (Weide) paša, pastva;
 pašnik; auf der —, paziti,
 pozór iméti.
 Hütten, v. a. varvati, braniti,
 èuvati; (weiden) pasti; sich —
 v. r. varvati se, èuvati se.
 Hütten, m. várh, èuvår; pastir.
 Hutfeder, f. pero za klobúkom.
 Hutfilz, m. klobučina, klobú-
 èovna, klobučnina.
 Hutfutter, n. podstávaza klobuk.
 Hutfeyß, m. oglåvnica.
 Hutftråmpe, f. zavihåj, zaserlec,
 zaserlin, okråjec.
 Hutmacher, m. klobučår, klo-
 buènik; — in, f. klobučårica.
 Hutmachergeßel, m. klobučarski
 hlapec. [stvo, klobučårija.
 Hutmacherhandwerk, n. klobučår-
 Hutschachtel, f. klobučnica.
 Hutsche, f. guganica, gugovna,
 guge, sukålja, zibånka.
 Hutschen, v. a. gugati, gugljåti,
 ljuljati; — v. n. gugati se.
 ljuljati se.
 Hutschleife, f. tråk na klobuk.

Gutštütze, *f.* stréha (pri klo-
báku), okršjee.
Güttchen, *n.* bajtica, lopica, ko-
čica, kolibica.
Gütte, *f.* bajta, lopa, koč.
koliba; (im Bergwesen) rudo-
lěvnic, topivnic, lěvárnic.
Güttenarbeiter, *m.* rudár.
Güttenmeister, *m.* vodja lěvár-
nic od plavžev. lělěznice.
Güttenwerk, *n.* plavž, gvozďárna,
kuzel, *f.* suhe bruske alj ja-
belka.
Hyacinthe, *f.* caróvnic.
Hydr, *f.* hidra.
Hyene, *f.* risa, grobovnic.
Hydraulik, *f.* vodoslěvje.
Hydrostatik, *f.* vodoměrstvo.
Hymne, *f.* hvalnic, hvalna
pěsen. | dumčivec.
Hypochopter, *m.* zlavóljuež.
Hypochoptrie, *f.* zlavóljuost, za-
dumčivost; madron.
Hypochoptriř, *a.* zlavóljen, za-
dumčiv. | klád, jistina.
Hypothek, *f.* zastáva, zalóg, za-
hypothekar, *m.* zastávník, za-
kládnik. | kláda.
Hypothese, *f.* domněnka, pod-
hypothetiř, *a.* podkláden.
Hysterik, *f.* maternica
Hysteriř, *a.* materničav.
Hysteronproteron, *n.* měšanica,
měšatělka.

I.

Ibisch, *f.* Eiviš.
Ich, *pr.* jáz, jez, jest, ja.
Ideal, *n.* uzor, vidina.
Idealist, *a.* uzoren, vidinj.
Idee, *f.* misel, pojem.

Identisch, *a.* jednoznačen.
Ibiotisch, *a.* jednostrán.
Idylle, *f.* pastirská pěsen.
Igel, *m.* jež, ježek.
Ihm, *pr.* njemu, mu.
Ihn, *pr.* njega, ga.
Ihnen, *pr.* njim, jim, vam;
— jweien, njima, jima.
Ihr, *pr.* nej, nji, jej, ji; vi.
Ihr, Ihre, Ihrés, *pr.* njen, nje-
zin; njihov; vaš, svoj.
Ihrenhalten, irehtwegen, irehtwoit-
ten, *ad.* zovolj vas; zovolj njé.
Ihrige, *f.* Ihr, Ihre, Ihrés.
Ihro, *pr.* vaš.
Ihren, *v. a.* vikati, vi rikati.
Illumination, *f.* razsvětlenje.
Illuminiren, *v. a.* razsvětli.
Itis, *m.* thór, dihár; — e, *a.*
thorov, dihárov.
Im, *prp.* v, u; na.
Imagination, *f.* obráznost.
Imbiř, *m.* mavžina, oběd; pri-
kúsek. | (matico).
Immatrikulation, *f.* vpis (v
Immatrikuliren, *v. a.* vpisati (v
matico).
Imme, *f.* Biene.
Immer, *ad.* vselej, vsolej, vse-
laj, zmiraj, vsigdar, vesčas,
skóz in skóz. prevěno, vazda.
Immerdar, *ad.* vedno, zmiraj,
zmiram, vselej.
Immerfort, *ad.* nepreněhama,
neprestáno, bez prestánka,
bez konca in kraja.
Immergrün, *n.* zelėnec.
Immerhin, *ad.* vedno, vsigdar,
vsikdaj; — i. naj, naj le.
Immermehr, *ad.* čedaljebolj,
selaj holj, čedaljevěč, vse
bolj in bolj.

Immerwährend, *a.* vselejšen, ved-
den, neprestán, venoméren;
— *ad.* vselej, vedno, nepre-
stáno, venómér, neprehama.
Immittelst, *ad.* med tím.
Immobilien, *pl.* nepomičnine.
Imperativ, *m.* velivni način,
velivnik.
Imperial, *a.* cesárski, carski.
Impertinent, *a.* prederzen, ne-
sramen, okoren.
Impfarzt, *m.* vcepnik.
Impfen, *v. a.* cepiti, vcepiti.
Impost, *m.* namét, poplátek.
Impuls, *m.* nagib, nagón, povód.
In, *pp.* v, vu, u; ná, po.
Inbegriff, *m.* obség, obsézek,
zaderžaj, zapopádek; mit —,
vréd, zajedno.
Inbrunst, Inbrünstigkeit, *f.* vro-
énost, gorljivost, vnetost,
plamtéost, živost, vatrénost.
Inbrünstig, *a.* vréd, gorljiv,
vnét, plamtéc, vatrén, živ.
Inclusiv, *ad.* najnú.
Indem, *c.* ko, ki; ker; doklér,
kár; — *ad.* med tem, tíčas,
tečas. [tíčas.
Indessen, indeß, *c.* med tím.
Indicativ, *m.* každeí način, oči-
tni način.
Indig, Indigo, *m.* čivit, modril.
Indirect, *a.* posréden.
Individualität, *f.* osóbnost, osé-
bnost, jednodtnost, poje-
dnost. [jednodten, poje-
din.
Individuel, *a.* osóben, osében,
Individuum, *n.* osóba, oséba,
jednodtnik, pojedinec.
Induction, *f.* uvod, vvód.
Inductions-schluss, *m.* navódni
razsódek.

Industrie, *f.* obertnost, obertni-
ja, obertništvo.
Industriell, *a.* obertniški.
Industriell, *a.* obertniški, obér-
ten; — *er* Industriell, obertnik.
Infam, *a.* onečasten, onečastiven.
Infanterie, *f.* pešništvo, pe-
šništvo, nogáštvo, pešci, pe-
hóta. [peški,
Infanteries, *a.* pešniški, pešáski.
Infanterist, *m.* pešec, pešák,
nogáč. [kapa.
Infel, Infal, *f.* mitra, škofova
Infinitiv, *m.* neodločivni način,
neodločivnik. [ljómerec.
Ingenieur, *m.* zemljómér, zem-
Ingenieurkunst, *f.* zemljómérstvo.
Ingleichen, *c.* tako, na ta način.
Ingrimm, *m.* gnjev, serd.
Ingwer, Ingber, *m.* gjumber.
Inhaber, *m.* vlastnik.
Inhalt, *m.* obség, obsézek, za-
deržaj, zapopádek.
Inkrustiren, *v. a.* oskórjati se,
oskórjiti. [vloženina.
Inlage, *f.* vložba, vloženje;
Inländer, *m.* rojak, deželák,
domáčin, našinec, domo-
ródec. [róden.
Inländisch, *a.* domáč, naš, domo-
Inliegend, *a.* priložen, pridján,
priklópljen.
Inne, *ad.* sréd, v, znotraj.
Innehaben, *v. a.* iméti, posésti;
na pamet znati, iz glave znati.
Innehalten, *v. a.* henjati, pre-
stati; vstaviti, vstanóviti.
Innen, *ad.* notri, znotraj; von
—, od znotraj; nach —, navzno-
traj.
Innere (der, die, das) notrájn,
znotrájn, znotrájšen, notvéjn,

- notréjšien, notránjski, vnotránj, vnotern; — *n.* znotránjnost, znotránjsina. [vsréd.]
- Innerhalb, *ppp.* notri v; v;
- Innerlich, *f.* Innere (der, die, das).
- Innetwerben, *v. n.* zapíziti, zaglédati.
- Innig, *a.* iskrén, istinit, priséréen, iz cèle duše, iz cèlega serca; — *feit,* *f.* iskrénost, prisérénost.
- Innung, *f.* ceh, porédek.
- Inoculiren, *f.* Impfen.
- Inquiren, *v. a.* preiskovati.
- Inquisit, *m.* preiskovanc.
- Insaß, *m.* seljan.
- Insbesondere, *f.* Besonders.
- Inschlitt, *m.* loj; — *kerze,* *f.* lojena svéca.
- Inschrift, *f.* nadpis, naslów.
- Insekt, *n.* mérées; kukec, žužek.
- Insel, *f.* otók, ostrov.
- Inselbewohner, *m.* otočán, ostrovlján; — *in,* *f.* otočánka, ostrovljánka.
- Inselchen, *n.* otočič.
- Insekt, *f.* Unschlitt.
- Inferat, *n.* vtis.
- Ingeheim, *f.* Geheim.
- Ingemein, *ad.* v obče, sploh.
- Ingesammt, *ad.* vse, vsevkup; vsi, vsi vkúp, vsi zajedno, vzajemno.
- Iniegel, *n.* pečát.
- Insignien, *pl.* gerbi, okinči.
- Insolvent, *a.* nemožen plačati.
- Insolvenz, *f.* nemožnost plačavanja. [sébno, posébno.]
- Insonderheit, *ad.* osobito, so-
- Inspection, *f.* razgléd.
- Inspektor, *m.* nadvódja, nadzórnik, nadglednik.
- Installation, *f.* vstanóvljenje, ustanóvljenje.
- Installationskommissár, *m.* vstanovitelj, ustanovitelj. [nóviti.]
- Installiren, *v. a.* vstanóviti, ustanoviti.
- Inständig, *a.* živ, neprestán, vroč. [nja.]
- Instanz, *f.* sod, sodnica, stop.
- Instehend, *a.* prihóden, bodóč, nastópen.
- Inster, *n.* drob, drobje, drobovina, vutroba, osérče.
- Instinkt, *m.* pogón, nagón, nagib (narávni). [naprava.]
- Institut, *n.* zavód; hraníšee;
- Institution, *f.* urédba, vpraváva.
- Instruktion, *f.* predpis, poróštvo, nalóg; ich habe viele —en, imám mnoho podučencov.
- Instructor, *m.* podučitelj.
- Instruiren, *v. a.* (Instruction geben) komu predpisati, poróčiti, nalóžiti; (einen Schüler) podučivati, podučiti.
- Instrument, *n.* oródje, oród, nástroj, stroj; (Schrift) zapis.
- Instrumental, *m.* druživnik, tvoriteljni.
- Instrumentenmacher, *m.* orodár.
- Insult, *m.* zmerja.
- Insultiren, *v. a.* zmerjati. [punt.]
- Insurrection, *f.* povstánje, vstaja,
- Insurgent, *m.* vstajnik, povstájnik, puntár.
- Insurgiren, *v. a.* spuntati, pobúnniti.
- Intabuliren, *v.* v javnice postavlati, zapisati.
- Integral, *a.* celőten, cėloskúpen, cėlovit.
- Integrität, *f.* cėlótност, cėlotnina, cėloskúpnost, cėlovitost.

Intellectuell, *a.* umen, razúmen, miseln. [nénost.]

Intelligent, *f.* razúmnost, um-
Intelligenzblatt, *n.* oglasitelj,
oglásnik, oznanitelj.

Intensiv, *a.* močnosten; — itet,
f. močnost; (daß ist die Stärke
der Kraft, die Kräftigkeit).

Interdict, *n.* prepoved.

Interessant, *a.* zanimiv, zanimáv,
važen, važiven. [sek; zaděva.]

Interesse, *n.* korist, dobiček, ha-
Interessen, *pl.* obrésti.

Interessiren, *v. n.* zanimati, za-
jimati, mikati; (Jemandes Ru-
gen betreffen) zaděvati, tikati
se, dotikati se. [pen.]

Interessirt, *a.* lakomen, poblé-

Interieur, *n.* znotrájnost, zno-
trájničina. [za zdaj.]

Interim, *ad.* za čas, za vreme,

Interimistiſch, *a.* začásen, na-
časen, privrémén.

Interjektion, *f.* medmet.

Intermezzo, *n.* medgra.

International, *a.* mednárodén.

Interpelliren, *v. a.* v básědo seči.

Interpret, *m.* razlagávec, tol-
mač; — ation, *f.* razlága.

Interpretiren, *v. a.* razlágati, raz-
kládati, razlóžiti, raztolmačiti.

Intervenant, *f.* Vermittler.

Interveniren, *f.* Vermitteln.

Intestaterbe, *m.* postavni dedič.

Intim, *a.* dověren. [zvijsáča.]

Intrigue, *f.* spletká, kovárstvo,

Invalide, *m.* nemočnik; doslu-
žen vojsák.

Invalidenhaus, *n.* poslópje za do-
služene vojsáke, nemočnica.

Inventar, *n.* popis od. zazna-
movánje (reči).

Inventiren, *v. a.* popisati od.
zaznamováti (reči). [znótraj.]

Inwärt, *ad.* navznóter, nav-

Inwendig, *a.* notrájn, znotrájn,

vnotrájšen, vnitern; — *ad.*
notri, znotráj, znotre.

Inwohner, *m.* osebénik, ose-
benk, gostáč; — sein, ose-
benkováti, gostováti; (eines
Landes) deželák; — in, *f.* ose-
bénica, gostja.

Inzwischen, *ad.* med tem, taj
čas, tečas, to vrěme.

Irden, *a.* parstén, zemljén, gli-
njen, ilén.

Irdisch, *a.* pozémaljski, zema-
ljski, zemski, posvėten, po-
zémaljn.

Irgend, *ad.* gdě, kdě, někde,
negjě; — einer, pr někdo,
někák; — etwas, količkáj,
koljěkáj, někáj, kej; — wo,
gde, gdegod; — woher, od
někod; — wohin, někam;
auf — eine Art, po někáko,
po někákñim; auf — einem
Wege, někod. [podsměh.]

Ironie, *f.* zasměh, zabavljíca,

Ironisch, *a.* zasměhávén, zaba-
vljíski.

Irre, *a.* bloden, zmoten, blazen.

Irre, *f.* blód, blodnja, zmota,
zmotnjáva, soblázen.

Irregulär, *n.* nepravilen; ne-
rėden, bezrėden.

Irreleiten, — führen, *v. a.* zape-
ljáti, zmotiti.

Irreligiös, *a.* bezbožen, nevė-
ren; — ität, *f.* bezbožnost.

Irren, *v. n.* bloditi, potikati se,
tavati, skitati se; (den rechten

Weg verfehlen) zajti, zabló-
diti, zahrésti, zagáziti; —
n. a. zmotiti, zmesi, spa-
čiti; síč —, v. r. zmotiti se.
Irrnhaus, n. hiša za blazne.
Irrreden, v n. blesti, blazno-
váti, blancováti, blazniti.
Irrwerden, v n. zmotiti se, ob-
noréti, ob pamet priti, zblaz-
niti se. [zmota.
Irrgang, m. blodnja, pomóta,
Irrgarten, m. zabodnjak, blo-
dišnjak. [krivovérec.
Irrgeist, m. nevérník, nevérnež,
Irrglaube, m. krivovérvstvo, ne-
vérvstvo, kriva véra.
Irrgläubig, a. krivovéren; —
feit, f. krivovérnost.
Irrgläubiger, m. krivovérec, kri-
vovérnik. [ljiv.
Irrig, a. kriv; lažnjiv; zmot-
Irrlehre, f. kriv od. lažnjiv navk.
Irrlehrer, m. kriv od. lažnjiv
učitelj. [lučica, blodička.
Irrlicht, n. Irrwisch, m. veša,
Irrthum, m. blód, blodnja, omil,
zmota, zmotnjáva, pomóta.
Irrung, f. blodenje; blodba,
blodnja, zmota.
Irrwahn, m. krivozdétje, kla-
ma, mama, blód, blodnja,
blodba. [čestje, stranpotica.
Irrweg, m. zapeljíva pót, od-
Irrgrim, m. volk; fig. merm-
ljalo.
Irrsp. m. isop, sipanát.
Ist, f. Ist.

J (Jot).

Ja, od. da, pač; — wohl, pač,
tako; — fogar, ie; sagen Sie

es — nícht, níkar teža ne po-
véjte; ich habe —, saj
imám; wird er kommen? ja;
bode prísel? bode? [ladja.
Jacht, f. Jachtschiff, n. strélska
Jade, f. jopič, rokaváč, hala.
Jacobiner, m. jakobín.
Jagd, f. lov, gonba, gonja, lo-
vitva; — auf etwas machen,
gnati se za kar.
Jagde, a. lovski.
Jagdbar, a. za lov. [lov.
Jagdflinte, f. lovica, pukia za
Jagdgerichtigkeit, f. lovsko pra-
vo, lovska pravica.
Jagdwesen, n. lovstvo, lovnja.
Jagen, v. n. (schnell laufen, reiten)
letéti, béžati, dirjati; gnati
se; (eilen) hitéti, tirati se,
gnati se; — v. a. goniti,
podíti, terati; loviti, lov lo-
viti, iti na lov od. lov lovit.
Jäger, m. lovec, lovič, gonič;
— in, f. lovkinja. [vitva.
Jägerei, f. lovstvo, lovnja, lo-
Jägergarn, n. lováčka preja.
Jägerhaus, n. lováčka kuča
Jägerhorn, n. lovski róg, lo-
váčka troblja.
Jägerkunst, f. Jägerei.
Jägermeister, m. lovski od. lo-
váčki glavár.
Jáhe, a. sterm, stermovit, ster-
menit; (schnell) nagel, hiter,
berz, berzen; (hitzig) nagel,
ojster.
Jáhe, f. stermóst, stermovitost;
naglost, hitrost, berzost; na-
glica, ojstróst; (ein jäher We-
han) stermína, stermec.
Jähling, ad. nagloma, namá-
gloma, naglo, izmenáda, naglič.

Jahr, *n.* leto; godina; godišće.
 Jahrbuch, *n.* letopis, letnik.
 Jahres, *a.* letni, godišnji.
 Jahresbeschaffenheit, *f.* letina.
 Jahresertrag, *m.* letnina.
 Jahresfeier, *f.* — fest, *n.* oblät-
 nica, godišnica. [oblätje.
 Jahresfrist, *f.* leto, godina.
 Jahreswechsel, *m.* menja letnih
 časov, novo leto, nova go-
 dina.
 Jahreszahl, *f.* letnica.
 Jahrgang, *m.* godišće; tečaj.
 Jahrgedächtnis, *n.* god, oblätnica.
 Jahrgelt, *m.* godišnja mezda
 ob. plača.
 Jahrgeld, *n.* letno plačilo.
 Jahrhundert, *n.* stolätje, vek.
 Jahrlig, *a.* leten, leto star.
 Jährlich, *a.* vsakoläten, godi-
 šenj; — *ad.* vsakega leta,
 vsake godine. [dišnjak.
 Jährling, *m.* letnik, letnjak, go-
 Jahrmarkt, *m.* sejem, somenj
 (veliki). [letnica.
 Jährstag, *m.* god, letnica, ob-
 Jahreszeit, *f.* letni čas.
 Jahrtausend, *n.* tisučlätje, tisuč-
 nica, hiljada ob. jezero let.
 Jahrweise, *ad.* od leta do leta,
 od godine do godine.
 Jahryahl, *f.* Jahreszahl.
 Jahryehend, *n.* desetka.
 Jähzorn, *m.* nagla jeza, naglost.
 Jähzornig, *a.* naglojézen, nagel.
 Jalousen, *pl.* zijala, oblätnice.
 Jammern, *m.* (der höchste Grad
 des lauten Weinens) stök, vek,
 tarnja, javk, javkanje, sto-
 kanje; (ein hoher Grad des
 Elends) réva, nadlôga, sila,
 nevolja, tuga, bëda; (fallende

Sucht) bojjäst, padavica,
 bolézen sv. Balanta.
 Jammergeschrei, *n.* stök, vek,
 javk, tarnjanje.
 Jämmerlich, *a.* réven, bëden,
 tužen, kukaven; — (schrien,
 vrisčati, kričati.
 Jammern, *v.* *n.* tugoväti, sto-
 kati, vekati, javkati, tar-
 njati, kukati; es jammert mich,
 žal mi je. [dolina solz.
 Jammertal, *n.* solzna dolina,
 Jammervoll, *a.* tužen, žalosten,
 bëden, tugopoln.
 Janitschar, *m.* janičár. [godba.
 Janitscharenmusik, *f.* janičárska
 Januar, Jänner, *m.* proséneč,
 január; (ilir.) sččanj; (ceh.)
 ledén; (pošn.) styčen.
 Jaspis, *m.* jaspid. [pletéliti.
 Jäten, *v.* *a.* pleti, pleviti, ruti,
 Jäter, *m.* plevač; — *in*, *f.* ple-
 vačica.
 Jätzau, *f.* plevača, serpica.
 Jauche, *f.* juha; gnojnica.
 Jauchert, *m.* ral, orál, jutro,
 (zemlje).
 Jauchen, *v.* *n.* vriscati, ukati,
 krikati, uckati; radoväti se.
 Jauchzer, *m.* ukavec, ukáč, vri-
 skáč; uk, vrisik, krik, liina.
 Jausen, *m.* ohrok, obéd, mav-
 Javort, *a.* privóljenje, volja,
 besëda.
 Je, *a.* ée, éim, bolj, ko, kolko;
 je — je, je — desto, éim —
 tim; je zvoei, drei . po dva,
 po tri; von — her, od nek-
 daj; — zuweilen, véasi, véa-
 sih; — nachdem, po tem ka-
 kor, kakor. [vsaki način.
 Jedenfalls, *ad.* po vsakim, na

- Zeber, *pr.* vsaki, vsaktéri, sle-
denj; *vsi*, sleherni.
- Zebermann, *f.* Zeber.
- Zeberzeit, Zebeſmal, *ad.* vsigdar,
vsikdar, vselej, vsakokrat.
- Zebeſmalig, *a.* vsaki; — *ad.*
vselej. [vunder.
- Zeboch, *c.* vendar, vender, time,
- Zebeuer, Seglicher, *f.* Zeber.
- Zeher, von —, *ad.* od nekđaj.
- Zeimalſ, *ad.* kada, ikad, nekđaj
kđaj. [tko.
- Zeemand, *pr.* nekdo, kdo, koj,
- Zeener, jener, jenes, *pr.* oni, uni,
onaj, tisti, tajisti, ovi.
- Zenner, *f.* Januar.
- Zenseit, Zenseits, *ad.* unkrāj,
unstran, prek, na uni strani,
na unim kraju, unod.
- Zenseitig, *a.* unkrājen, unstrān-
ski, unoden.
- Zesuit, *m.* jezuit
- Zesus, *m.* Jezus, Jeziš.
- Zesig, *a.* sedanj, zdanj, zdajšen,
sedajšen, sadašen. [sada.
- Zest, *ad.* zdaj, sadaj, sedaj,
- Zoch, *n.* jarem, jigo; ral, oral,
jutro (zemlje); (Brüdenjoch)
poli, bruno.
- Zochoché, *m.* jarmovec. [stnica.
- Zochsahl, *m.* mostnica, pomó-
- Zochriemen, *m.* dega, jarmovka.
- Zochannisberre, *f.* ribiz, krésno
grozdje, kosmáča.
- Zochannisbeerstrauch, *m.* ribiz, ri-
bizovec, kosmáč. [dán.
- Zochannisfest, *n.* krés, Janžov
- Zochanniswürmchen, *n.* krésnica,
krésničica, svetlica, ivánšica.
- Zochanniter, *m.* svetivanorédec;
— orden, *m.* svetivanoréd.
- Zoje, *f.* jopica.
- Journal, *n.* dnevnik, dnevnopis,
novine.
- Journalist, *m.* dnevničár, novinar.
- Journalistik, *f.* dnevničárstvo,
novinárstvo. [radovánje.
- Jubel, *m.* radost, uk, krik, ples,
- Jubelfest, *n.* Jubelfeier, *f.* go-
dovna svetkovina od slavnost.
- Jubelgeschrei, *n.* uk, krik, klik,
vrisk.
- Jubelhochzeit, *f.* druga svatba.
- Jubeljahr, Jubiläum, *n.* sveto
od. milostljivo léto.
- Jubeln, Jubiliten, *v.* n. vikati,
kričati, ukati; radovati se,
veseliti se; — *v. a.* postá-
viti v mir.
- Juchart, Juchert, *f.* Jauchert.
- Juchten, Juften, Juchtenleder, *n.*
juhtovina.
- Juden, *v. n.* serbėti, čmeti.
- Juden, *n.* serb, serbeč. [šala.
- Jude, *m.* maróga; zabavljica,
- Jude, *m.* žid, židov; — werden,
požiditi se.
- Juden-, *a.* židovski.
- Juden, *v. n.* židáriti, cigániti.
- Judenharz, Judenpech, *n.* asfalt.
- Judenhaus, *n.* židovnica.
- Judenſchaft, *f.* židovstvo.
- Judenſchule, *f.* židovnica, sina-
góga.
- Judenthum, *n.* židovstvo.
- Jüdin, *f.* židovka.
- Jüdiſch, *a.* židovski.
- Jugend, *f.* mladost; (die jungen
Leute) mladina, mlajina, mlaj-
ščina, mladež; von — auf, *x*
mladega, od mladih nóg.
- Jugendalter, *n.* mladost; spom-
lad živobitja.
- Jugendblüthe, *f.* cvét mladosti.

Jugendfehler, *m.* mladežen po-
grěšek, otročarija.

Jugendjahre, *pl.* mlade lěta.

Jugendlich, *a.* mladosten, mla-
dovit, mladěnski. [čarija.

Jugendstreich, *m.* dečarija, otro-
žultuš, *m.* juli, rožen cvět;
(ilir.) serpanj; (čech.) červe-
nec; (poln.) lipiec.

Jung, *a.* mlád, — werden, ro-
diti se; wieder — werden,
pomladiti se, omladěti.

Junge, *m.* mladič, mlajec; dě-
ček, děte; (Zehrjunge) učěnac.

Junge, *n.* mladič.

Jungen, *v. n.* roditi, mlade iměti.

Jünger, *m.* učěnik; učěnac.

Jungfer, *f.* děklica, děva, dě-
vojka.

Jungferlich, *f.* Jungfräulich.

Jungfernhonig, *m.* čist med, sterd.

Jungfernkind, *n.* pankert.

Jungferntanz, *m.* děviški ve-
nec; fig. děvištvo.

Jungferntaub, *m.* otnica.

Jungfernstaub, *m.* děkleški stán.

Jungfernwachse, *m.* čist vosek.

Jungferschaft, *f.* děvištvo, či-
stost, děvstvo; die — nehmen,
izděvičiti.

Jungfrau, *f.* děvica, děva, di-
vica; die heilige —, blažena
děvica. [ski, diviški, děvičji.

Jungfräulich, *a.* děviški, devičán-

Jungfrauschaft, *f.* Jungferschaft.

Junggefelle, *m.* mladič, momak.

Junggefellenschaft, *f.* mladištvo,
momáštvo.

Jüngling, *m.* mladěnc, mladič.

Jünglingsblume, *f.* smilj, smilje.

Jünglingsjahre, *pl.* Jünglingsal-
ter, *n.* mladost, mlade lěta.

Jüngst, *ad.* nedávno, undán,
vkratkim.

Jüngste, *a.* naj mlajši; der —
Tag, sodni dán; das — Ge-
richt, posłědnja sodba.

Junius, *m.* juni, maliserpán;
(ilir.) lipanj; (čech.) červen;
(poln.) červiec.

Junfer, *m.* gospodiě, gospodičič,
žlabtnič, plemič, dvorjanič.

Juridisch, *a.* pravoslóven.

Jurisdiction, *f.* pravomócnost.

Jurisprudenz, *f.* pravništvo, prav-
doznanost. [vec.

Jurist, *m.* pravnik, pravdoslo-

Jus, *n.* pravo, pravda; prav-
doslójve, pravništvo.

Just, *a.* ravno, kar, ravnokár.

Justig, *f.* pravda, pravo; sód,
sodništvo. [kamenje.

Juwel, *n.* dragi kamen, drago
Juwelhandeł, *m.* teržtvo z dra-
gim kamenjem.

Juwelkästchen, *n.* ikrinjica za
drago kamenje. [sěrník.

Juwelter, Juwelenhändler, *m.* bi-

Juwelierkunst, *f.* bisěrníštvo.

Jur, *f.* Justě.

K.

Kabel, *f.* Kabelthau, *n.* vože,
sidrenják.

Kabeljau, *m.* morski oslik.

Kabriolet, *n.* kolěsel.

Kachel, *f.* kahla, pečnják, peč-
nica; — ofen, *m.* peč z ha-
hlami.

Kadaver, *m.* mertvina, zděblina.

Käfer, *m.* keber, žužek, rovec;
— phen, *n.* kebríč, žužěek.

Kaff, *n.* pleva.

- Kaffee, *m.* kava, kafé, kofé.
 Kaffeebohne, *f.* kafétovo zerno.
 Kaffeebruder, *m.* kofetar.
 Kaffeehaus, *n.* kavárna, kavár-
 nica, kavána.
 Kaffeelöffel, *m.* žličica za kavo.
 Kaffeemühle, *f.* mlinek od žernek
 za kavo. [nik, kavár.
 Kaffeeshenk, — feber, *m.* kavár-
 Kaffeeshweiser, *f.* kofetarica.
 Kaffeetasse, *f.* čaša za kavo.
 Kaffeetisch, *m.* miza za kavo.
 Käfig, *m.* kletka, ptičnica; (Falle)
 pást.
 Kähl, *a.* pleš, plešav, plešast,
 plešiv, gol, čelav, gologlav,
 lisast, lišast; (arm) heden,
 siromášen, gol in nág; eine
 — e Entschuldigang, prazen
 izgovor.
 Kählheit, *f.* pleša, plešávost,
 plešivost, čelávost; (eine kahle
 Gegend) golina, goljava, go-
 lica, goličava, pleša.
 Kähm, *m.* plesenj, bersa.
 Kähmen, *v. n.* plesnjéti, plesnji-
 viti, bersati.
 Kähmig, *a.* plesnjév, bersnat.
 Kähn, *m.* čoln, šajka, ladja.
 Kähnchen, *n.* čolnič, čolniček,
 ladjica.
 Kai, *m.* bróg, šál, obál.
 Kaiser, *m.* car, cesar.
 Kaiser, *a.* carski, cesárski.
 Kaiserin, *f.* carica, cesarica.
 Kaiserlich, *a.* carski, cesárski.
 Kaiserreich, *n.* carevina, cesare-
 vina.
 Kaiserthum, *n.* carstvo, cesárstvo.
 Kajüte, *f.* ladna sobica, kajúta.
 Kalb, *n.* tele; (ein ungeschlachtet
 Menſch) telebec.
- Kalbe, *f.* telica, janica, jalo-
 vica. [braviti, storiti.
 Kalben, *v. n.* teliti se, otéliti se.
 Kalberhaft, *a.* telehávast, noréav.
 Kalbern, *v. n.* teliti se, otéliti
 se, braviti; (Poffen treiben)
 noréavati se, šale zbijati.
 Kalbern, *a.* teléčji. [lečja gnát.
 Kalberstoß, *m.* Kalbsteule, *f.* te-
 Kalbledern, *a.* iz teletovne, iz
 telečje kože.
 Kalbs-, *a.* teléčji.
 Kalbsbraten, *m.* pečena telétina.
 Kalbsfell, *n.* telečja koža, telé-
 tovna. [létina.
 Kalbsfleisch, *n.* telečje meso, te-
 Kalbsfchlagel, *m.* telečja kita.
 Kalbdaunen, *pl.* drobje, drobnina.
 Kalender, *m.* koledár, pratika.
 Kalendermacher, *m.* koledárnik,
 pratikár. [koléselj.
 Kalesche, *f.* kolés, kolésnica,
 Kaliber, *m.* težina.
 Kaligraf, *m.* krasopisec.
 Kaligraphie, *f.* krasopis.
 Kalk, *m.* vapno, apno, kreč.
 Kalkartig, *a.* vapnovit, apnovit,
 apnast, krečast.
 Kalkbrennen, *v. a.* apno žgati,
 kreč delati ob. paliti.
 Kalkbrenner, *m.* vapnar, apni-
 čár, krečár.
 Kalken, *v. a.* vapniti, apnovati.
 Kalkerde, *f.* apnéna zemlja, apno-
 vina, apnenina.
 Kalkgrube, *f.* apnéncia, vapnenca.
 Kalkhandel, *m.* apnarija; — treis-
 ben, apnariiti. [ničar.
 Kalkhändler, *m.* apnarnik, apnár-
 Kalkicht, *a.* apnast, vapnast, kre-
 čast. [čen.
 Kalkig, *a.* apnén, apnovit, kre-

Kalkofen, *m.* Kalkhütte, *f.* apnišče, apnenca, krečana.
 Kalkstein, *m.* apnjenik.
 Kalkwasser, *n.* apnena voda.
 Kalkmanf, *m.* kalamanka.
 Kalkmäuser, *m.* potuhnjeneč; (Weißhals) skopin, skopár.
 Kalkmäusern, *v. n.* potuhováti se, gnjevati se; skopáriti.
 Kalkmüß, *m.* kolmež.
 Kalt, *a.* merzel, studen, mrazoten, zimnen, mrazen (unempfindlich) mertev; mir ist —, zebe me; daß — e Fieber, merzlica.
 Kaltblütig, *a.* hladen, hladokerven; — feit, *f.* hladokervnost.
 Kälte, *f.* mraz, zima, stud, studénost, mrazota, hlád.
 Kälten, *v. a.* hladiti, prihlájati.
 Kältlich, *a.* hladen, merzloten, studen, zimav. [mlačnost.
 Kaltfinn, *m.* merzlóba, hladnost.
 Kaltfinnig, *a.* merzlóben, hladen, mlačen.
 Kamasche, *f.* Camasche.
 Kamel, Kameel, *n.* velbljód, velbljód, kamela. [predivo.
 Kameelhaar, —garn, *n.* velbljódje.
 Kameeltreiber, *m.* velbljódar.
 Kamille, *f.* koper, gamilica.
 Kamin, *m.* dimnik; léva.
 Kaminfeger, *m.* dimnikar.
 Kamisol, *n.* tělovnik, bezrokovnik, lajbič.
 Kamm, *m.* glavnik, češtlj, češlávnik; (bei Webern) berdo, greben; (Sahnenkamm) greben; (Wollkamm) grebenica, omikávnica, ribláča, kertáča; (beim Schlüssel) brada; (beim

Pferde) griva, konjska šija; — des Gebirges, herbet.
 Kämmer, *v. a.* česáti, počesáti.
 Kämmer, *m.* česáč.
 Kammer, *f.* kamra, kambra, čumnata; shranba; Hof —, zbornica.
 Kamerad, *f.* Kamerad.
 Kammerathwesen, *n.* deržavno dohodniško opravništvo. [bica.
 Kämmerchen, *n.* kambrica, jiz.
 Kammerdiener, *m.* posteljnik.
 Kämmerer, *m.* ključár. [nica.
 Kammerfrau, *f.* dvorkinja, dvorkammerfräulein, *n.* dvorna gospodična.
 Kammerherr, *m.* dvornik.
 Kammerjungfer, *f.* hišna.
 Kammerjunfer, *m.* dvorni zlahetnič.
 Kammerlacki, *m.* dvorni sluga.
 Kammermädchen, *f.* Kammerjungfer.
 Kammmacher, *m.* glavničár.
 Kammerad, *n.* grebenáča.
 Kammwolle, *f.* česana volna.
 Kämpfe, *m.* borič.
 Kampf, *m.* bor, borilo, boj, borba, bitka.
 Kämpfen, *v. n.* boriti se, bojáriti se, bojováti se, biti se, točiti se, vojskováti se.
 Kämpfer, *m.* bojovník, vojník, borec, bojovávec. [kafrovec.
 Kämpfer, *m.* kavra; — geist, *m.*
 Kämpfplatz, *m.* borišče, bojišče, bojovališče, poborišče, ratišče, mejdan.
 Kanal, *f.* Canal.
 Kandidat, *f.* Candidat. [kor.
 Kandeljucher, *m.* kandiran slad.
 Kaninchen, *n.* morski zec, kraliček, hišen zajc, kunec.

- Kaninchengebäude, *n.* ograda za
 hišne zajce. [ročkica
 Kännchen, *n.* sklenička, čutarka,
 Kanne, *f.* sklenica, čutara, ročka,
 verč.
 Kannengießer, *m.* kositar.
 Kannotraut, *n.* konjski rép.
 Kanonade, *f.* ognjicanje, stré-
 ljáva, pucnjáva, stréljanje s
 topi.
 Kanone, *f.* top. [od. oblica
 Kanonenflugel, *f.* topova krogla
 Kanonenchuß, *m.* strél iz topa.
 Kanonier, *m.* topnik, topničár,
 topčija. [topov, ognjicati.
 Kanonieren, *v. a.* stréljati iz
 Kante, *f.* rob, kraj, vogel,
 strana; (Gebirgskante) kernica.
 Kantig, *a.* robát, voglát.
 Kanzel, *f.* prižnica, leca, pre-
 dižnica, prodikávnica.
 Kanzellei, *f.* pisárnica, urádnica,
 pisárna [pisár.
 Kanzellei-Schreiber, Kanzellist, *m.*
 Kanzelleistyl, *m.* urádná pismáva
 od. pisáva. [digar, govornik.
 Kanzelredner, *m.* predižnik, pre-
 Kanzer, *m.* pečátnik.
 Kapaun, *m.* kopún. [rezati.
 Kapaunen, *v. a.* kopiti, skopiti,
 Kapital, *n.* glavnica, jistina,
 istniga, istenga.
 Kapitalist, *m.* upnik.
 Kappbaum, *m.* oglávník.
 Kappe, *f.* čepica, kapa.
 Kappen, *v. a.* (vom Hähne) ra-
 stiti, narástiti; (die Hähne) sko-
 piti, kopiti, rézati; (die Bäume)
 otrébiti, istrébiti, obsékati;
 das Aferthau —, presékati
 sidrenjak.
 Kappfenster, *n.* lina.
- Kappzaun, *m.* oglávník, oglav,
 uzda. [shrambica.
 Kapsel, *f.* mošnjica, skrinjica,
 Karafische, *f.* karaz (riba).
 Karavans, *f.* karavána.
 Karbatsche, *f.* bič, korbáč,
 Karbatschen, *v. a.* bičati, biti,
 pretépati, mahati, korbáčiti.
 Kardatsche, *f.* kertáca.
 Kardatschen, *v. a.* kertáčiti.
 Karfunkel, *m.* ogliak.
 Karg, *a.* skop, skoporit, sko-
 parski, skopáren, skerljiv.
 Kargen, *v. n.* skopáriti, skopo-
 vati, skerljiti. [skerljivost.
 Kargheit, *f.* skopóst, skoparija,
 Kárglich, *a.* pičel; rédek.
 Karyfen, *m.* karp, šaran.
 Karre, *f.* Karren, *m.* samokól-
 nica, gród, toliga, tačka; (mit
 zwei Rädern) gare, dvokólnica.
 Karrengaul, *m.* taligás.
 Kárrenner, *m.* voznik, vozatáj,
 tačkár, taligar.
 Karst, *m.* kramp, cepin. [pom.
 Karsten, *v. a.* kopáti s kram-
 Kartatsche, *f.* kartáca. [ljovid.
 Karte, *f.* karta; (Landkarte) zem-
 Karten, *v. a.* snováti, kováti,
 ploditi; — *v. n.* kartati, s
 kartami igráti, v karte igráti.
 Kartenblatt, *n.* karta.
 Kartengeld, *n.* kartovnána.
 Kartenmacher, *m.* kartar.
 Kartenspiel, *n.* igra na karte od.
 v karte. [tač, kartovník.
 Kartenspieler, *m.* kartavec, kar-
 Karthaune, *f.* veliki top, veliko
 strélaštvo. [krompir.
 Kartoffel, *f.* korún, podzemljica,
 Kartoffeltraut, *n.* korúnovica.
 Käse, *m.* sir.

Käseberitung, *f.* siraršja, sirenje.
 Käsehändler, *m.* sirar. [mica.
 Käsehaus, *n.* Käsehammer, *f.* sir-
 Käseorb, *m.* sirnik, sirnjak.
 Käsestuden, *m.* pogáča z siram,
 sirovnik. [vilo.
 Käsefab, *n.* sirišče, siršče, si-
 Käsemade, Käsemilche, *f.* sirni
 červ. [sirátka, skuta.
 Käsemilch, Käsemolke, *f.* sirótka,
 Käsen, *v. a.* siriti, posiriti; —
v. n. vsirati, vsesti se.
 Käserne, *f.* vojárna, vojniško
 poslopje, vojárnica.
 Käsest, *a.* sirast, sirovit.
 Käsig, *a.* sirat, sirov.
 Käseino, *n.* besédnišče, besédnica.
 Käse, *f.* blagájna, blagájnica,
 penéznica, denárnica.
 Käseier, *m.* blagájnik, peneznik,
 denarničár. [od. pahnuti.
 Käseiren, *v. a.* iz službe djati
 Käseuppe, *f.* kašprad.
 Käseant, *f.* kostanj.
 Käseienbaum, *m.* kostanj, ko-
 stanjevo drévó. [temnorús.
 Käseienbraun, *a.* kostanjast,
 Käseienholz, *n.* kostanjev les,
 kostanjevina.
 Käseienwald, *m.* kostanjovje.
 Käsechen, *n.* omarič, ormarič;
 škrinjica.
 Käse, *f.* versta ljudi.
 Käseien, *v. a.* pokoriti, biče-
 vati, kaštigati.
 Käseirung, *f.* pokóra. [škrinja.
 Käseien, *m.* omár, vomár, ormár;
 Käseier, *m.* škrinjar.
 Käseier, *f.* Biber. [vine.
 Käseorbhut, *m.* klobuk iz bobre-
 Käsebaum, *m.* tolčenc, kaštrún.
 Käseuar, *m.* kazuár.

Katafall, *m.* mertváiki oder.
 Katalog, *m.* perjoha; popis,
 seznamek.
 Katarakt, *m.* potóčeje, slápopvje.
 Katarak, *m.* nahod, natiba, ka-
 šelj, neduha.
 Katarakhalisch, *a.* nedušen.
 Katastrophe, *f.* razsódni prevrát,
 imenitna preména.
 Katechese, *f.* prašívno učenje.
 Katechet, *m.* učenik keršanskega
 navka.
 Katechisation, *f.* keršanski návk.
 Katechisiren, *v. a.* učiti od. raz-
 lágati keršanski návk.
 Katechismus, *m.* katehizem, ker-
 šanski návk.
 Kater, *m.* maček.
 Katheder, *m.* stolica, govorišče.
 Kathedrale, Kathedralkirche, *f.*
 stolna cerkev.
 Kathedra, *f.* baža.
 Katholik, *m.* katolik, katoličan,
 katólski kristján; — *in, f.*
 katólska kristjána, katoli-
 čanka.
 Katholisch, *a.* katólski, katólski.
 Kattun, *m.* katún, pavolno
 platno, pavolšnica.
 Kaubalgen, *f.* sch, *v. r.* pipati se,
 tergati se, pekati se, metati se.
 Käsechen, *n.* mače, mačkica, mu-
 nica; mučica, resa, muca,
 kavernka.
 Käse, *f.* mačka, muna; (Selb-
 gürtel) pás, opásek.
 Käseart, *f.* mačja šega; nach
 —, po mačjim, po mačje.
 Käseauge, *n.* mačje okó.
 Käsegeschrei, *n.* mávk, mavkanje,
 kernjávkanje, mijávkanje.
 Käsegold, *n.* ponaréjeno zlato.

- Kaſenmuſik, *f.* mačja godba, mijávkanje; eine — machen, po mačje zagósti. [bro.
- Kaſenſilber, *n.* ponarejeno sre-kaſenſprung, *m.* nur ein — iſt biš dahin, le dva alj tri ko- ráke imá tje.
- Kauderwálſch, *n.* cigánski od ne-razumljiv jezik, kvaſanje; — reden, kvaſati, pleſti.
- Kauen, Káuen, *v. a.* žvekati, žvečiti, ževati, preževati.
- Kauer, *m.* žvekáč, ževáč.
- Kauern, *v. n.* čepati, počéniti, čučniti. [kupovanje.
- Kauf, *m.* kúp, kupnja, kupenje, Kaufbar, *a.* kupen, zakúpen, kupoven. [liſt.
- Kaufbrief, *m.* kupni od. kupovni Kaufen, *v. a.* kupiti, kupováti.
- Käufer, *m.* kupec, kupovnik; — in, *f.* kupčica, kupčinja, kupóvnica.
- Kauffahrer, *m.* povelnik ter- gováke ladje; tergováka ladja.
- Kauffahrteiflotte, *f.* tergováko ladjišče od. brodišče.
- Kauffahrteifchiff, *n.* tergováka ladja, tergovski bród.
- Kaufhandel, *m.* tergovina, ter- žtvo, kupčija.
- Kaufhaus, *n.* — laden, *m.* pro- dajnica, prodajávnica.
- Kauf- und Handelsherr, *m.* tergov- vec, tergovávec, kupčevávec.
- Kaufleute, *pl.* tergovci.
- Käuflich, *a.* kupoven, kupen, na prodaj; — an ſich bringen, kupiti; — überlaſſen, prodáti.
- Kaufſüchtig, *a.* kupčiv
- Kaufmann, *m.* tergovec, tergo- vávec; (Käufer) kupec.
- Kaufmannſchaft, *f.* tergovci, kupčijſtvo; tergoviná, kupčija.
- Kaufmannsdienſt, *m.* tergovski hlapec.
- Kaufmannſtrau, *f.* tergovčinja.
- Kaufmannsgut, *n.* Kaufmanns- ware, *f.* roba.
- Kaufſchilling, *m.* kupččina.
- Raum, *ad.* komaj, komej, jedva.
- Kautz, *f.* kodélja; jama.
- Kautzſchul, *m.* vlečec.
- Kauz, *m.* Káužchen, *n.* čuk, ču- kec; ein reiher —, bogatin, bogatínek, bogatúš; ein ná- riſcher —, bedák, hudálo.
- Kauzion, *f.* porókšina, zago- tovšina, zaſtáva, zavárvanje.
- Kavallerie, *f.* konjaníſtvo, jé- zdiſtvo. [jek, jéздеc.
- Kavalleriſt, *m.* konjanik, kon- Kavalier, *m.* ilahtnik, plemič.
- Kebſche, *f.* priložniſtvo, prile- žniſtvo, hotniſtvo.
- Kebſmann, *m.* priléžnik, priló- žnik, hotnik, [žnica, hotnica.
- Kebſweib, *n.* priléžnica, prilo- Keß, *a.* derzen, derzovit, pre- derzen, směl, sméven, be- zobrázen; — heit, *f.* der- znost, predérznost; smélost, bezobráznost. [kolek.
- Kegel, *m.* kegel, čagel, čúnj,
- Kegelbahn, *f.* — plaß, *m.* ke- glišče.
- Kegeln, *v. a.* keglati.
- Kegelförmig, *a.* čunjovit.
- Kehlbuchſtab, Kehllaut, *m.* ger- léno piſme, gerléni glás.
- Kehle, *f.* gerlo; (an Säulen) iléh- brazda. [izilébíti.
- Kehſten, *v. a.* ilébíti; nailébíti,
- Kehlkopf, *m.* kerhel.

Rehriemen, m. ögerljak.
 Rehlziegel, m. žlebnjak.
 Rehrauß, m. omělo, omětalo.
 Rehrbesen, m. metla.
 Rehrbürste, f. ščet, kertašca.
 Rehren, v. a. pomětati, poměsti, zmesi, zmetati, mesti.
 Rehren, v. a. (wenden) obráčati, obrniti, obrátiti; die Augen gen Himmel —, pogledati k nebu; sich —, v. r. obrniti, se, obráčati se; sich nicht an etwas —, ne marati za kar ne már hiti česar.
 Rehrsticht, n. smět, smětje, směti; — haufen, m. smětišće.
 Rehrseite, f. druga strana, rób; auf der —, naróbe.
 Rehrwisch, m. omělo, omětalo, pomělo.
 Reichen, v. n. hripati, sopěhati, sopsti, hroplati, težko dihati, hrepótati.
 Reichend, a. sipljiv, hripav, zasopljen.
 Reicher, m. sipljivec, hripavec.
 Reichhusten, m. húd kašel, hripavica, dušljiv kašel.
 Reifen, v. n. lajati; renčati, zarencívati; gosti.
 Reifer, m. lajác, renčún.
 Reil, m. klin, zagójada, zagvozdá.
 Reilen, v. a. klinjati, klinjiti, cepiti; hinein —, zatolči, zabiti, zatripiti.
 Reilförmig, a. klinovit.
 Reilhaus, f. pik, kljunáca.
 Reim, m. kál, klica, cima; fig. početek, pričětje.
 Reimchen, n. kličica, kalič.
 Reimen, v. n. kliti, cimati se,

cimiti se, kal pogánjati, berstěti.
 Reim, pr. nobén, nobéden, nijeden, nikdo, nihčè; ich habe — Geld, nimam dnarja.
 Reinerlei, a. nikak, nikákšien; auf — Art, po nikákim, po nikákšnim, nikákor, nikákor ne. [nikóder.
 Reinerlei, ad. od nikod, od Reinesweg, ad. nikákor, nikár ne, kratko nikár, po nobéni čěni. [nikóli. nobénkrat.
 Reimmal, ad. nikdar, nigdar.
 Reih, m. čaša, kupa, kelih.
 Reihglas, n. kupica.
 Reihsteller, m. plitica.
 Reihle, f. ometáčka, zidárska lopatica.
 Reihler, m. klet, hram, kelder.
 Reihler, a. kletni. [klětje.
 Reihloch, m. šije, priklet, pri-Kellerwurm, m. stanoga.
 Reihner, Reihmeister, m. točár, natakar.
 Reihneri, f. pivnica, točivnica.
 Reihnerin, f. točarica, natakarca.
 Reihner, m. tlačivnica, svískávnica, preša; (der Preßboden) podězec, kernica, dno.
 Reihern, v. a. tlačiti, stiskati, prešati.
 Reihertreter, Reihertter, m. tlačitelj, stiskávník, prešar.
 Reihbar, Reihlich, a. znaten, zaznaten, znanljiv.
 Reihnen, v. a. poznáti; znati.
 Reihner, m. znalec, poznávec; — in, f. znalica, poznávka.
 Reihntuſ, f. znanje, znanstvo, znanost, znamba, znatnost, vědnost; poznánje.

- Kennung**, *f.* bob, černo (pri konjskih zobih).
- Kennzeichen**, *n.* znak, znam, znamnje, znamenje, znamka.
- Kerbe**, *f.* zaréz, zaréza.
- Kerbel**, *m.* krebšlica.
- Kerben**, *v. a.* zarézati; rovásiti, narovásiti.
- Kerbbolz**, *n.* rováš, protje.
- Kerker**, *m.* tamnica, ječa, voza, tranča.
- Kerkermeister**, *m.* tamničár.
- Kerl**, *m.* človek, korenjak, momak; ein Schlechter —, potepuh, potépej, rogovilež; ein dummer —, trap, bedák; (Bauernkerl) kmetávs; (Bedienter) sluga.
- Kermes**, *m.* čerljévec.
- Kern**, *m.* jedro, zerno; (bei Bieren, Äpfeln, Birnen) peška, peškica, pečka, pička; (bei Pflüchten, Kirichen) koščica; (beim Getreibe) zerno; (daß Markt des Holzes) steržen, sok; *fig.* izbor, jezgra.
- Kernbeißer**, *m.* dlesk.
- Kernen**, *v. a.* zernje obirati; — *v. n.* zerniti se.
- Kerngehäuse**, *n.* peček, luščina, mehina, serce (od jabelka, hrške).
- Kernhaft**, **Kernig**, *a.* zernat, peškovit, poln koščic; *fig.* (der) jeder, jederčast, éverst.
- Kernobst**, *n.* zernato sadje.
- Kernspruch**, *m.* izbrán izrás.
- Kerze**, *f.* svéča.
- Kerzengerade**, *a.* raven, vitek, tankovit. [*tlíč*, kotlíček.
- Kessel**, *m.* kotel; — *den*, *n.* kesselrichter, *m.* kotličkar.
- Kesselgrube**, *f.* kotlina.
- Kessel schmied**, *m.* kotlár.
- Kesselthol**, *n.* kernica.
- Kette**, *f.* veriga. lánec; (eine Reihe fortlaufender Dinge) rajda, rida; (bei den Webern) snova, osnova, snutek, nasutek; (Eclaverei) robstvo, sužnost.
- Kettel**, *n.* verižica.
- Ketten**, *v. a.* zveržiti, z lanci zvezati, prikovati, otvésti.
- Kettenglied**, *n.* — *ring*, *m.* klép, žila, članek. [*otvézan*.
- Kettenhund**, *m.* pes prikovan ob.
- Kettenkugel**, *f.* lančenica.
- Keher**, *m.* krivovérnik, krivovérec, polovérnik; — *in*, *f.* krivovérnica, krivovérka.
- Keherer**, *f.* krivovérstvo, polovérstvo. [*ovérec*.
- Kehergericht**, *n.* sodnija za krivovéršč.
- Keherisch**, *a.* krivovéren, krivovérski, polovérski.
- Keuchen**, *f.* Kiechen.
- Keule**, *f.* kij, bat, bit, batica, gorjáca; (vom Viehe) stegno.
- Keusch**, *a.* čist; — *heit*, *f.* čistost, čistóta. [*bajtarica*.
- Keuschler**, *m.* bajtar; — *in*, *f.*
- Kibitz**, *m.* ribič (ptica).
- Kichererbse**, *f.* Kicher, *m.* grahórka, grahorca, cizara, čičik, čičerka.
- Kichern**, *v. n.* cmériti se, brohotáti; — *n.* cmér, brohót.
- Kieser**, *f.* hor, hojka, hoja; (des Fisches) škarga.
- Kieser**, *m.* čeljust, skranja.
- Kiesern**, *a.* borov, hojkin.
- Kieserwald**, *m.* borovje, hojovje.

- Kiel**, *m.* čev⁷, čevčica, però; (*Schiffkiel*) podsèk, podlådje; (*an Gewächsen*) kocèn.
- Kielen**, *v. a.* opèrjiti; — *v. n.* perjiti se, perje dobivati.
- Kiemen**, *pl.* ribje uhò, ikarga.
- Kien**, *m.* Kienholz, *n.* sovòj, smolenica, smolnica.
- Kienbaum**, *m.* borovec, bor.
- Kienruß**, *m.* saje, žužek, žužev, žužovina. [kamen, pèsek.
- Kies**, *m.* pròd, prodec, prodni.
- Kiesel**, **Kieselstein**, *m.* kremen, kremenovec.
- Kieselerde**, *f.* kremenina, kremenica, kremenovina.
- Kieseln**, *v. n. u. a.* izbråti, izbirati.
- Kiesicht**, *a.* kreménast, kremenit.
- Kiesig**, *a.* kreménat, krèmeno-vit, kremeniten, pèšnat.
- Kieze**, *f.* mačka.
- Kimme**, *f.* Kerbe.
- Kind**, *n.* dète, otròk, otročaj; čedo; ein — werden, pootróčiti se.
- Kindbett**, *n.* poròd, pològ, babine; — *in*, *f.* porodica, porodilja, polòžnica, otròčnica.
- Kindchen**, *n.* dètice, dèček, otročič, otročè.
- Kindes-**, *a.* otròški, dètinski.
- Kindesblattern**, *pl.* osèpnice, kozè.
- Kinderei**, **Kindesposse**, *f.* dèčarija, otročnija, otročarija.
- Kindesfreund**, *m.* dètomil.
- Kindeshaft**, *a.* otròški, dètinski.
- Kindeshaufe**, *m.* otročija.
- Kindeslehre**, *f.* návka za dèca.
- Kindesloß**, *a.* bez otròk, bezdèten. [bezdètje.
- Kindeslosigkeit**, *f.* bezdètност,
- Kindermord**, *m.* dètovmòr, dètovmòrstvo.
- Kindermörder**, *m.* dètovmòrec, — *in*, *f.* dètovmòrivka.
- Kindermutter**, *f.* babica.
- Kindern**, *v. n.* roditi, poviti; (*tånbein*) šaliti se.
- Kinderspiel**, *n.* igrača.
- Kindertand**, *f.* Kinderei.
- Kindeswårterin**, *f.* pesterna, pestovna, varúška.
- Kindesucht**, *f.* reja otròk.
- Kindesbeine**, *pl.* von — *n.* an, zmladega, od mladib nóg, od mladib lét. [unúka.
- Kindeskind**, *n.* vnúk, unúk;
- Kindesnöthen**, *pl.* bolečina od muka pri poròdu; *in* — liegen, roditi.
- Kindesstatt**, *f.* eigen an — annehmen, posiniti, posinòviti, vsinòviti, med svoje vzeti kogar.
- Kindheit**, *f.* dètinstvo, dèteštvo, otròštvo, dètstvo, otròčina.
- Kindisch**, *a.* otròški; — sein, otročovåti se. [otròkovim.
- Kindlich**, *a.* dètinski; — *ad.* po
- Kindes-taufe**, *f.* kerst.
- Kinn**, *n.* brada, podbradek, skranja, skranjišèe.
- Kinnbaßen**, *m.* èeljúst, skranjišè.
- Kinnbart**, *m.* brada, moštace.
- Kinnfette**, *f.* berzda.
- Kinnlade**, *f.* Kinnbaßen.
- Kippe**, *f.* razsip, razor.
- Kippen**, *v. a.* nagniti; — und wippen, obrèzovåti penèze.
- Kirch-**, *a.* cerkovni, cerkvèni, cerkevni. [kov, božja veža.
- Kirche**, *f.* cerkva, cerkev, cerkvenam, *n.* cerkovna služba.

- Kirchenbann, m. proklétstvo, proklétje. [cerkovna matica.
 Kirchenguch, n. zadušna knjiga.
 Kirchenbuße, f. pokora očitna.
 Kirchenbier, m. cerkovnik, cerkovnjak.
 Kirchenfest, n. obhajilo, sejem.
 Kirchengemeinde, f. fara, župa.
 Kirchengetätthe, n. cerkovna sprava. [cerkveni svet.
 Kirchenrath, m. duhovni od.
 Kirchentraub, m. svetokrádež.
 Kirchenrüber, m. svetokrádec, cerkovni tat.
 Kirchenstaat, m. papežova država, papežove dežele.
 Kirchengäter, pl. sveti očaki.
 Kirchenversammlung, f. cerkveni zbor od. shód. [starešna
 Kirchengesellschaft, m. cerkovni društvo.
 Kirchsahrt, f. božja pot, romanje.
 Kirchschof, m. sejmišče; (Friedhof) grobje, pokopališče.
 Kirchschofmauer, f. parkán.
 Kirchlisch, a. cerkoven, cerkven, cerkven.
 Kirchemesse, f. obhajilo, obhajenje; (Kirchweibe) obnovljenja.
 Kirchner, m. zvonár, cerkovnik.
 Kirchspiel, n. fara, župa.
 Kirchsprengel, m. škofija.
 Kirchturm, m. zvonik.
 Kirchtater, m. sveti očak.
 Kirchtisch, f. večernice.
 Kirchweibe, f. Kirchmesse [tom.
 Kirre, a. krotek, privajen, pikireti, v. a. krotiti, vkrotiti; mit den Zähnen —, škripati z zobmi; (locken) vabiti, mamiti. [njovo drévo.
 Kirschbaum, m. črešnja, čreš-
- Kirschbranntwein, m. črešnjovica.
 Kirsche, f. črešnja, češnja.
 Kirschen, a. črešnjev, češnjov, črešnjov.
 Kirschfarbig, a. višnjiel. [njovina.
 Kirschholz, n. črešnjov les, črešnja.
 Kirschkern, m. črešnjov peček.
 Kirschwasser, n. črešnjovec.
 Kissen, m. zglavnik, zglavje, spodglavnik, spodglavje.
 Kissenziehe, Kissenziehe, f. navlaka, oblaka.
 Kistchen, n. skrinjica.
 Kiste, f. škrinja, skrinja, zaboj.
 Kitt, m. klej, kelje, kelih, vot.
 Kitten, m. janka, kikla, haljina; suknja.
 Kitten, v. a. keljiti, votiti.
 Kitz, f. kozle, kozlič.
 Kitzel, m. serb, serbež, šegét, šegetec; fig. želja, volja.
 Kitzelig, a. serbljiv, serben, šegeten, šegetljiv; (schwierig) težaven.
 Kitzeln, v. a. šegetati; od Kitzel mich, serbi me.
 Kitzell, n. kozličina.
 Kitzel, m. šegetavec.
 Kladde, f. znamenica.
 Klaffen, v. n. zijati, režati; (mit einem Schalle aufspringen) počiti, pokniti, razpóčiti se, regniti; (schwagen) blebetati, hasati, luskati.
 Klaffen, v. n. lajati, revsati, čevkati, ševkati.
 Klaffter, m. ščene. [kreda, rešta.
 Klaster, f. sezenj; eine — Holz, reštati, v. a. reštati, v. rešte skladati od. zložiti.
 Klagbar, a. žaloben, tužen, žaliven, žalovávén, tožitel.

Klage, *f.* tožba; (Trauer) žalost, žaloba, jávk, tugovánje.

Klagefrau, *f.* plačnica, žalnica.
Klagelied, *n.* žalostinka, žalostnica; ein — anstimmen, ternjávati, vtrinjati.

Klagen, *v. a.* tožiti, tožovati, obtóžiti, zatóžiti; — *v. n.* tožiti se, pravdati se, pričkati se; (trauern) žalovati, plakati, javkati, tugovati; einem etwas —, komur kar potóžiti; (sich beklagen) pritožiti se, obtóžiti se.

Kläger, *m.* tožnik, tožitelj, tožbeník; žalovávce.

Klägerin, *f.* tožnica, tožbenica; žalovávka. [hospév.

Klaggebieth, *n.* žalostinka, žaláglich, *a.* tožen, žalosten, réven; (wehmüthig) mil, žalén, tožen.

Klagschrift, *f.* pritožba. [rédék.

Klamm, *a.* tesen, ozek; (selten) **Klammet**, *f.* kljupa, kluka, zapénja, zapenjáča, spoja, skoba.

Klammern, *v. a.* zapéti, vkljupiti, spojiti; stisnuti; sich —, *v. r.* okleniti se, prijéti se, oklepáti se, prijémáti se.

Klang, *m.* glas, zvúk, živék, zveket, zvek, zvón.

Klappe, *f.* kljupka, zahlópnica; (an der Kanne) pokrovec, poklópec. [zahlópiti se.

Klappen, *v. n.* zahlópniti se,

Klapper, *m.* klopotec, klopotalo, ropotec, ropotalo, ropotúlja, klepetalo, ikrepetúlja.

Klappermühle, *f.* mlín; (Klapper-

maul) ropotúlja, ikrepetúlja, blebetúlja.

Klappern, *v. n.* klopotáti, klepetáti, ropotáti, ikrebetáti, blebetáti, berbráti; mit den Sähen —, cvokotáti, luskati, cmokáti.

Klapperneß, *f.* klokač.

Klapperrose, *f.* purpelica, purpelič, divji mak. [potáča.

Klapperschlange, *f.* ropotáča, klo-

Klapperwerk, *n.* klopotúlje, ropotúlje, ropotalo. [perstov.

Klapphandschuh, *m.* rokavica bez

Klappß, *m.* plesk, pljuska.
Klat, *a.* jasen, bister, veder, čist, utern; (von der Stimme) jaren, bister; (licht) svétel; (dem Verstande deutlich) očít, očíten, tanek, jasen.

Kläre, *f.* tančina, tankota.

Klären, *v. a.* čistiti, očistiti; precediti; sich —, *v. r.* vedriti se, jasnití se, razprávljati se.

Klarheit, *f.* bistrina, bistrost, bistróba, jasnost, čistost, čistota, vedrost, vedrina; jarost; očítost, razumljivost.

Klasse, *f.* red; versta; (Schule) učivnica, šola.

Klassification, *f.* razrédba, vredba, zverstitva; zaznáma napredovánja.

Klassificiren, *v. a.* razrediti, vrediti, zverstiti; zaznámiti napredovánje.

Klatß, *m.* plesk, klopot, klepét.

Klatßbüchse, *f.* pleskávnica.

Klatße, *f.* muhotép, muhálo; fig. ropotúlja, blebetúlja, klepetúlja.

- Klatſchen, v. a. luskati, klopatati, blebetati; (mit der Peitsche) pokati, pokniti; in die Hände —, pljeskati, ploskati; fig. blebetati, raznašati, berbljati.
- Klatſcher, m. blebetalo, ropotec; — in, f. ropotulja, blebetulja.
- Klatſcherei, f. blebetanje, berbljanje, raznašanje, ogovaranja. [ljav.
- Klatſchhaft, a. blebetav, berbljast.
- Klatſchhaftigkeit, f. blebetavost, berbljavost.
- Klatſchmaul, f. Klatſcher, — in.
- Klauben, v. a. kupiti, brati, zbirati, obirati, trebiti, čistiti; an etwas —, kar glodati od, obirati.
- Klaue, f. parkelj, nohet, krempeľ; ungespaltene —, kopito.
- Klaufenfuche, f. parklin, parklinovec. [(Engpaß) sotéska.
- Klaufe, f. ipila, piskrica;
- Klausner, m. puščavnik, pustinjač, samotnik.
- Klavier, n. glasovir, klavir.
- Kleben, v. n. lipeti, ljepeti, deržati se, prijemat se; — v. a. lepiti, priljepiti, keljiti.
- Kleber, m. vlečič, ljep, lip.
- Kleberig, a. vlečljiv, lepljiv; — freit, f. vlečljivost, lepljivost.
- Kleck, Kleck, m. mačka, svinja (v pismu).
- Kleden, v. a. pokapati, mazati, zamazati; die Linse kleck, črnilo kaplje; (hinreichend) dosti od, dovolj biti.
- Kleder, m. mazáč, svinjáč.
- Klee, m. detela, detelina; — ader, m. detelišče.
- Kleeblatt, n. detelica; (Dreizahl) trojka, trojád.
- Klei, m. glina, klěj.
- Kleiben, f. Kleben.
- Kleid, n. oblěka, oblačilo, oblěč, oprava, haljina; (— leblofer Dinge) oděvalo, odělo, pokrivalo.
- Kleiden, v. a. oblěci, oblačiti; oděti; oděvati; daß Kleidet ihn gut, dobro mu stojí.
- Kleiderkammer, f. oblačivnica.
- Kleiderkrämer, m. starinar.
- Kleiderlaus, f. dš.
- Kleidermotte, f. molj.
- Kleiderpraft, f. sjajnost v oblěki.
- Kleiderſchrank, m. ormár (za oblačila).
- Kleidertraft, f. noža, nožnja.
- Kleidung, f. oblěka, oblačilo, oprava.
- Kleidungsstück, n. oblěka, oblěč.
- Klein, f. Kleien, pl. otróbi, mekinje, presěvek.
- Kleinfahrt, a. otróbnast, mekinjast.
- Klein, a. mal, malen, majhen; droben, tenek, siten; sehr —, majken, micin.
- Kleinblättrig, a. drobnolisten.
- Kleinern, v. a. manjšati, zmanjšati, pománjšati.
- Kleinfüßig, a. malovážen.
- Kleingläubig, a. malověren; — freit, f. malověrnost.
- Kleinheit, f. maloat, majhenost.
- Kleinherzig, a. tesnopersen, malodušen.
- Kleinigkeit, f. malenkost, maličkost, majčkinost, maličina.
- Kleinsaut, a. plašen, plašljiv.

Kleinlich, *a.* malen, malenkast, majčken, malovážen.

Kleinmuth, *m.* Kleinmüthigkeit, *f.* malodušnost, malodušje, tesnopersnost, maloserčnost.

Kleinmüthig, *a.* malodušen, tesnopersen, maloserčen.

Kleinod, *n.* dragotina, blagotina, biser; dragocčnost.

Kleinschmied, *f.* Schlosser.

Kleinstädter, *m.* městičan; —in, *f.* městičanka; —sch, *a.* městičen, maloměsten.

Kleinvieh, *n.* drobnica. [kelje.

Kleifire, *m.* ljep, lepilo, klej.

Kleiftern, *v. a.* ljepiti, keljiti.

Klemm, *f.* Klamm.

Klemme, *f.* kljupa, vžernilo, škripalica; (ein enger Paß) sotěska; (ein gedrängter Zustand) stiska, nadlōga, tesnota.

Klemmen, *v. a.* stisniti, vžerniti, priškerniti, vkljupati.

Klempern, *v. a.* brenkati.

Klemper, *m.* klepár.

Klepper, *m.* kljuse.

Klerus, *m.* Kleriker, *f.* duhovčina, duhovstvo, duhovništvo. [Pflanze] torica.

Klette, *f.* klošć, klešć; (eine

Kletter, *v. n.* plezati, plaziti.

Kleppenschuß, *f.* kerhlić, kerhlovec.

Klieben, *v. a.* cepiti, razcepiti, kalati.

Klebhafte, *f.* ceplenica.

Klima, *n.* podněbje, počas.

Klimatisch, *n.* podněben.

Klimmen, *f.* Klettern.

Klimpern, *v. a.* brenkati, dernkati, derndati.

Klinge, *f.* ojštrica, ploča, dar-

da; meč; vor die — fordern, pozvati na bor.

Klingel, *f.* zvonček, zvončica.

Klingeln, *v. a.* pozvoniti, pozvončati, cengetati, pocengetati, poženkljati.

Klingen, *v. n.* zvenčati, zvoniti, zveněti; glasiti se, zveněti; (von Personen) bučati, zabučati, pěti. [ka.

Klinke, *f.* kljupa, kljupica, kavklippe, *f.* pečina, skala, skalad, stěna; fig. zaprěka, ověra.

Klippern, *v. n.* brenkati, ropotati, klopotati.

Klippsch, *m.* treska. [noviten.

Klippig, *a.* skalnat, pečovit, stěklirren, *v. n.* rožljati, zvečati, zveketati, ziti, zvenčati, škripati.

Klitsch, *m.* plesk, tlesk.

Klitschen, *v. n.* pleskati, tleskati, praskati.

Kloben, *m.* precěp; (an der Waage) škarje; (ein Gebinde) zvezek, rokovád.

Klöpfel, *m.* klepec, kempelj; (bei der Trommel) palička; (zu Spitzen) vreteno.

Klopfen, *v. n. u. a.* tolći, trupjiti; klepati; (den Glöck) tretiti; (an die Thür) terkati, potěrkati, poklukati, poklovati, kucati; daß Herr klopft, serce bije, tolče od. udára. [vee; terkalo, klukalo.

Klopfer, *m.* terkavec, kluka-

Klopfschert, *m.* potikač.

Klopfschiff, *m.* kopljenik.

Klopfschlag, *n.* protje.

Klöppel, *f.* klöpfel.

Klöppeln, *v. a.* plesti.

- Kloß, *m.* gruda, gruča, kepa; (Mehlspriße) cmok.
- Kloster, *n.* samostán, kloster.
- Klosterbruder, *m.* mnih, kaludjer, samotnik, klošternik, redovnik.
- Klosterfrau, *f.* nona, samotnica, kaludrica, klošternica, redovnica.
- Klosterleben, *n.* življenje v samostánih, kloštersko živobitje.
- Klosterlich, *a.* samostánski, kloštern, klošterski, kaludjérski.
- Kloß, *m.* štor, štromelj, pánj, terkel; (Erdklumpen) gruda, gruča.
- Klubb, *m.* sbód, zbirališče.
- Kluft, *f.* poklina, pokotina; luknja špranja, prepád, globočina, globina. [počel.
- Klüftig, *a.* razpókel, razpókan.
- Klug, *a.* razúmen, moder, pameten, umen; (pfeifig) zvit, šegav, lukav; — werden, zmodriti se, spametovati se; in etwas nicht — werden, ne razúmiti se na kar, ne zvédeti se v kar.
- Klügeln, *v. n.* modrováti, tubtati, umováti, razmišljováti.
- Klügel, *f.* modrija, modrovina, modrovánje.
- Klugheit, *f.* razúmnost, umnost, pametnost; zvitost, lukávost.
- Klügler, *m.* modrin, modrovávec. [modro; šegavo.
- Klüglich, *Klug*, *ad.* pametno.
- Klumpen, *m.* gruča, gruda, gerča, kepa, gomólja; kós, komád.
- Klumpchen, *n.* gručica, grudica, kepica; kosček, komadič.
- Klumpetig, *a.* gručast, grudnast, gerčast.
- Klumpen, *sich*, *v. n.* grudati se, gručati se, gomóljati se, v kepe se drobiti.
- Klumpfüßig, *a.* šantav.
- Kluppe, *f.* kljupa, škripalica.
- Klystier, *n.* dristol.
- Klystieren, *v. a.* vderskniti ob, vderskati komur dristol, dristolati. [glo.
- Klystierspriße, *f.* dristolica, brix.
- Knabe, *m.* děčák, fant, fantin, fantalin, děček, lěek, fante.
- Knäbte, *n.* fantič, děte, dě.
- Knack, Knackß, *m.* dleskét, reskét; — *i.* dlesk! resk! hrup!
- Knacken, *v. n.* škripati, dleskati, praskati; — *v. a.* Rüsse —, gristi orěhe.
- Knall, *m.* pók, trěsk. [rica.
- Knallbüchse, *f.* puškara, puška.
- Knallen, *v. n.* trěskati, trěsniti, pokati, germéti. [nik.
- Knallpulver, *n.* trěskajóé smod.
- Knapp, *a.* tesen, ozek, píčel; — *ad.* tik, tikama; (taum) komaj, jedva.
- Knappe, *m.* oprod, opródnik, oproda; (Bergknappe) rudár, rudokóp.
- Knappschaff, *f.* rudárji.
- Knarpen, *v. n.* hrustati, škripati; glodáti, gruditi.
- Knarren, *v. n.* škripati; zaškripati. [páje.
- Knarrend, *a.* škripav; — *a.* škriknaster, *m.* knaster (duhan).
- Knäuel, *m.* klopka, klopko, klonč.
- Knäueln, *v. a.* motati na klopko, viti na klonč.

Knaukeln, v. n. glodáti, obírati (kosti).
 Knaufer, m. skopár, skopin, skerljivec, tverdob.
 Knauferer, f. skoparija, skopija, skopárstvo.
 Knauferig, a. skóp, skopljiv, skopárski, tverd, skerljiv.
 Knaufern, v. n. skopáriti, skopíniti, skopováti, skerljíviti.
 Knebel, m. čép, klin; (Fingergelenk) členek [ke, muštáce.
 Knebelbart, m. vose, rese, ber.
 Knebeln, v. a. zvezati, zategniti, zategováti; (Menschen) usta zamáhati od. začépati.
 Knecht, m. hlapec, sluga, služebnik; (Slave) rob, sužen, sužnik. [hlapčiji.
 Knechtlich, a. robski, sužen, Knechtshaft, f. robstvo, sužnost, hlapčija, hlapčijstvo.
 Knechtbienst, m. rabota, tlaka.
 Kneifen, v. a. išipati, včipniti, včéniti.
 Kneipe, f. keréma, pivnica; (Bange) klešče; (Bauchgrimm) griza, grizenje.
 Kneipen, f. Kneifen. [gnetiti.
 Kneten, v. a. mésiti, gnesti.
 Knetschen, v. a. gnječiti.
 Knetschelt, n. gnjetálo.
 Knettrog, f. Baßtrog.
 Knicken, v. n. skopariti; (biegen) zvíniti; — v. a. pamandráti, steptáti. [Knickern, f. Knauferer.
 Knicker, Knickerer, Knickerig, Knie, n. koléno; die — beugen, poklékniti, poklekováti.
 Knieband, n. podvèza, podvèz.
 Kniebeuge, f. podkoléneec, podkolénce.

Kniefugung, f. priklón, priklónba, priklonitva.
 Knien, v. n. klečati, klekniti, — d, ad. kleče, na kolénah.
 Kniegürtel, f. Knieband.
 Knieholz, n. šibje, protje, teráje.
 Kniekehle, f. Kniebeuge.
 Kniekreuz, m. podvèza; nako-
 lénik, knestra.
 Kniekehle, f. goléno, golájno, pišala, kóst od koléna do pet, pišéal.
 Kniff, m. všip, ščip; (List) varka, zvijáča.
 Knirren, f. Knarren.
 Knirschen, v. n. škripati, škripetáti, poškripljati.
 Knirschen, n. škripanje, škripót.
 Knistern, v. n. praskati, švigati, derskati, dersketáti, der-
 skljati.
 Knoblauch, m. česnik, česen.
 Knöchel, m. glečénj, gležno; (an Fingern) kolénc, kolén-
 ce, gib.
 Knochen, m. kost. [stóvnica.
 Knochenhaush, n. kostnica, ko-
 Knochenlehre, f. kostislóvje.
 Knochenheil, m. čunta, čunto-
 vina. [košén.
 Knochen, a. kóstén, koščén,
 Knochnig, a. kostnat. [vina.
 Knochenwerk, n. kostovje, kosto-
 Knobel, m. cmók.
 Knollen, m. kepa, gruda, gum-
 ba; (an Kräutern) čibulica,
 podzemljica. [gumbast.
 Knollig, a. kepast, grudast,
 Knopf, m. gumb, glavica; (am
 Baden) ozel, ozlič.
 Knöpfchen, n. gumbič, gumbič-
 ček, ozlič.

Knöpfen, *v. a.* gumbiti, zagdm-
biti, zapéti, zapénjati, kop-
čati, zakópčati, knosljati.

Knopfloch, *n.* gumbnica, luknja
za gumb.

Knopfmacher, *m.* gumbar. [pek.

Knopper, *m.* išek, skipek, ški-

Knorpel, *m.* hrustanec, hru-
stavec, hrustec, hermetá-
nec, hrustavica. [část.

Knorpelig, *a.* hrustav, hrustán-

Knorren, *m.* gerča, gerb, gumb,
rogel; vozcl. [last, gerbast.

Knorrlicht, *a.* gerjáčast, rog-

Knorrig, *a.* roglát, rogát, vo-
zlovit, gerbát, gerčast.

Knospe, *f.* popika, popica, po-
pek, berst, mladika, oko;

bie — *n.* popovje, popkovje,
berstje, mladje.

Knospfen, *n.* popičica, popi-
ček, berstič, mladčica.

Knospfen, *v. n.* popčati se, po-
pikati, berstéti, mladike po-
gánjati. [mladikast.

Knospig, *a.* popičast, popikast,

Knötchen, *n.* vozlič, bunčica.

Knöteln, *v. a.* vozláti, ozláti,
zavozláti. [kolénce.

Knoten, *m.* vozcl, ozcl, bunca;

Knotenstoß, *m.* gerjáča, gorja-
ča, robatica, robača.

Knotig, *a.* vozlat, vozlóven;
gerčov, gerčast, robát; ko-
lénčast.

Knüpfen, *v. a.* vézati, zvézati,
zavézati; vozláti, zavozláti.

Knurren, *v. n.* renčati, njer-
gati, zaréncivati.

Knute, *f.* knuta, korbač, bič.

Knuten, *v. a.* s korbačam tep-
sti od. biti.

Knüttel, *m.* cepec, cep, pore-
závnik, gerjáča, palica.

Knüttelholz, *n.* teršje, gerčovje.

Knüttelverse, *pl.* nesláni stihl.

Koaren, *v. n.* rujhtati, regláti.

Kobalt, *m.* kobalt, mubnica.

Koßer, *m.* koš, košek.

Kobold, *m.* škrat, škrater, skra-
telj; (Burzelbaum) kozelc,
živi brást. [bukve kuharske.

Koch, *m.* kuhár; — buč, *n.*

Kochen, *v. a.* kuhati; variti;

— *v. n.* kuhati se, variti
se, vreti, kipéti.

Köcher, *m.* tul, strélotók.

Köchin, *f.* kuharica, kuharica.

Kochkunst, *f.* kuharstvo, kuha-
rija. [lja, kuhača.

Kochlöffel, *m.* kuhávnica, kuh-

Kochsalz, *n.* kuhinjaska sól.

Kochtopf, *m.* pisker, lanec, lonec.

Köder, *m.* nastáva, nastávek,
vaba, vabilo, mamilo.

Ködern, *v. a.* nastáviti, nastá-
vljati; vabiti.

Kofent, *n.* patoki.

Koffer, *m.* kernir, škrinja.

Kogel, *m.* hóm, kom, verišc,
verhúnec, kopica.

Kohl, *m.* zelje, kapus.

Kohlchen, *n.* oglič.

Kohle, *f.* vogel, oglén; col,
vogljc, ogljc, vogljovje.

Kohlen, *v. n.* kopo voglja od,
vogelnico žgati.

Kohlenbrenner, Köhler, *m.* vog-
lár; — in, *f.* voglarica.

Kohlendampf, *m.* vogljen čad.

Kohlenfeuer, *n.* žerjavica, žer-
javka, živo ogljc.

Kohlenford, *m.* kos za vogljc.

Kohlenmeißel, *m.* kopa.

Kohlenäure, *f.* vogeljnokislina.
 Kohlenstaub, *m.* prah od voglja.
 Kohlenstoff, *m.* vogel.
 Kohlentopf, *m.* grevnica.
 Köhler, *f.* Kohlenbrenner.
 Köhlerwi, *f.* voglarija.
 Kohlgarten, *m.* kuhinjski vertič.
 Kohlhaufen, *m.* kopa.
 Kohlkopf, *m.* kapisna glava.
 Kohlsträhe, *f.* želna.
 Kohlmeise, *f.* senica, seničica.
 Kohlpfanne, *f.* žerjavnica.
 Kohlstrübe, *f.* kapusa.
 Kohlschwefel, *f.* veslica.
 Kohlschwarz, *a.* černa kot vogel,
 izžen, žuzoven.
 Kohlhütte, *f.* voglišče; kopišče.
 Kokaerde, *f.* značnica, kokarda.
 Kolbe, *f.* Kolben, *m.* robatica,
 cep, bat, batina, bulica; (am
 Gewehr) oglavje, kopito;
 glava; (Kohlfosben) storž,
 storžen. [storženat.
 Kolbig, *a.* glavat, glavičast;
 Kolif, *f.* trod, bodlaji, griža
 (v črevesu).
 Koller, *m.* vertoglavica, bės,
 bėsnoča, koževnik (konj-
 ski); — ig, *a.* vertoglavčen,
 bės-en.
 Kolon, *n.* dvopičje.
 Kolophonium, *n.* pegla. [rostās.
 Koloß, *m.* velikān, orjak, go-
 kolossal, *a.* velikānski, orja-
 ski, gorostāsen.
 Koller, *m.* odēja.
 Komet, *m.* repāča, repasta
 zvézda, repatica. [směšnik.
 Komiter, *m.* šalivec, komikar,
 Komisch, *a.* směšen, komičen.
 Komma, *f.* Weistrich.
 Kommen, *v. n.* priti, prihajati,

dojti; dospěti; davon —,
 vteči; spasiti se; hinter et-
 was —, zaznati, doznati
 od. zvédeti kar; um etwas
 —, kar zgubiti, ob kar
 priti; po kar priti; umś see-
 ben —, poginiti; gefahren
 —, pripeljati se; aus den
 Augen —, zibniti, zginiti; an
 den Tag —, na světo priti;
 wie hoch kommt es, kako je to?
 wie hoch kommt es, koliko
 velja; in Schweiß —, oznójiti
 se; zu etwas —, dobiti, steči
 ob. doseči kar; zu sich —,
 zavédeti se; auf etwas —,
 domisliti se od. spomniti se
 česar; von Kräften —, osla-
 bėti, slabėti; es kommt auf
 jeden so viel, vsakomu toliko
 gré od. sliki; es kann —, anā
 hiti, more biti; aus den
 Schulden —, osvoboditi se
 dolgov; in den Sinn —, na
 misel priti, na um pasti; es
 kommt ein Gewitter, nevihta
 se spravlja; in den Wurf —,
 srečati, v pest priti; zu Falle
 —, pasti; zu Kräften —,
 opomāgati si; hoch zu stehen
 —, drago priti; zu kurz —,
 ikodo iměti. [hódenj.
 Kommand, *a.* hodoč, dojdoč, pri-
 komediant, *m.* igravec; — in,
f. igravka. [medija.
 Komēdie, *f.* vesela igra, ko-
 Kompaß, *m.* kompas.
 Kompetent, *m.* prosivec.
 Kompost, *m.* mēšanica, gnojni
 zložek.
 König, *m.* krālji; — in, *f.* kra-
 ljica; (bei den Birnen) matica.

- Königlich, a. kraljevski, kraljo-
ven, kraljev. [ljestvo.
Königreich, n. kraljevina, kra-
Königs-, a. kraljevski.
Königsohn, m. kraljevič.
Königstochter, f. kralovna.
Königthum, n. kraljestvo.
Können, v. n. moći, premóći,
zamóći, magati, vtegniti,
znati, v stanu biti; ich kann
nichts dafür, jaz nisim kriv.
Kopal, m. kopal.
Kopfe, f. kopéjka. [razúm.
Kopf, m. glava; (Verstand) úm,
Kopf-, a. glavni. [posel.
Kopfarbeit, f. umni od. miselni
Kopfbinde, f. šapel, porta.
Kopfbrechen, n. tarenje od. be-
lenje glave. [težaven.
Kopfbrechend, a. mučen, truden,
Köpfen, v. a. ob glavo djati,
čehati.
Kopffleisch, n. glavina.
Kopfhänger, m. potúhjnec;
— el, f. potúha.
Kopfstiffen, m. vzglavnik, pod-
glavnik, vzglavje.
Kopfmachine, f. gilotina.
Kopfnäse, n. kimanje z glavo.
Kopfsalat, m. glaváta saláta od.
ločika.
Kopfschmerzen, m. glavoból; ich
habe —, glava me boli.
Kopfstück, f. — geld, n. gla-
varina, poglavnina.
Kopfluch, n. glavina.
Kopftuch, n. peča.
Kopfsüßer, ad. prékopički.
Kopfwunde, f. rana na glavi.
Koppe, f. verh, veršič, verhú-
nec; goličava, golica, kóm.
Koppel, f. véz; ograda.
- Koppeln, v. a. vézati, zvézati;
(umzáumen) ograditi.
Koppen, v. n. rigati, kolecati;
(von Pferden) jasle gristi.
Koralle, f. ostrá, grola, korála.
Korallenmuschel, f. ostrénka.
Korb, m. koš, spletenica, kripa;
(von Röhrlin geflochten) jer-
bas, canja, canjica, košara;
einen — geben, odréči.
Körbchen, n. košič; jerbásček,
canjica. [košarica.
Korbmacher, m. košár; — in, f.
Korbwagen, m. kripa.
Korinthe, f. grozdjiče, grozdice.
Korinthisch, a. korintíski.
Kork, m. Korkholz, n. skorja,
pluta.
Korkstöpsel, n. skorjen čep.
Kortzieher, m. čepovlák.
Korn, n. zerno; (Getreide) žito,
zernje; (Roggen) rež; (an
Schießgewehren) muha; Schrott
und —, strélilo; auf das —
nehmen, na oko vzeti.
Kornacker, m. žitno polje, žitišče.
Kornähre, f. klás, vlát, lát.
Kornblume, f. modriš, plavica.
Kornboden, m. žitnica, hambar.
Kornbrand, n. snét, snetláj, rija.
Kornbranntwein, m. žganje iz
žita.
Körnchen, n. zernce, zernice.
Kornelholz, n. drenjovina.
Kornelkirche, Kornelle, f. dren,
drenjina. [jovec.
Kornelkirchbaum, m. dren, dren-
Körnen, v. n. zerniti se, kla-
siti se; — v. a. drobiti,
razdrobiti, merviti.
Kornfeld, f. Kornacker.
Kornhandel, m. tergovina z žitam.

Kornhändler, *m.* žitar.
 Körnickt, *a.* zernast.
 Körnig, *a.* zernat. [vitno lěto.
 Kornjahr, *n.* plodno ob. rodo-
 Kornjude, *m.* prekupec.
 Kornkammer, *f.* Kornboden.
 Kornrade, *f.* kokalj.
 Kornreid, *a.* žiten, žitoróden.
 Kornschiff, *n.* žitarica (ladja).
 Kornsieb, *n.* rešěto, redos, sito.
 Kornwurm, *m.* žížek.
 Körper, *m.* tělo; truplo, trup;
 (der todte Leib) život, truplo;
 ein todter —, mertvina, mert-
 vóla. [živóten.
 Körperlich, *a.* tělěsen; truplen.
 Körperlos, *a.* beztělěsen; bez
 trupla.
 Körpermessung, *f.* těloměrje.
 Körperwelt, *f.* svět tělěsní.
 Korpulent, *a.* tělnat, širok.
 Korpulent, *f.* tělnatost.
 Kosen, *v. n.* milováti, dragováti,
 dobřikati.
 Koset, *n.* arnoš.
 Kosmopolit, *m.* světčan.
 Kost, *f.* hrana, jěd, jědilo, koj.
 Kostbar, *a.* dragocěn, drag;
 — fejt, *f.* dragocěnost, dra-
 gocěnstvo, dragost, dragota,
 dražěst.
 Kosten, *pl.* stroški, troškoví, po-
 troški, vtroški; vtrata, škoda.
 Koston, *v. a.* pokusiti, vadržati;
 — *v. n.* veljati, stati, drago
 biti.
 Kostenfrei, *a.* bez stroškov.
 Kostfrau, *f.* hranovalica.
 Kostfrei, *a.* s hrano ob. jědjě.
 Kostgänger, *m.* hranjeník; — *in*,
f. hranjenica.
 Kostgeber, *m.* hranovávec.

Kostgeld, *n.* plaća za hrano.
 Köstlich, *a.* žlahnten, prežlahnten;
 krasen, prekrásen.
 Kostspielig, *a.* drag, predrag, dra-
 gocěn, dragoskupen; — fejt,
f. dragost, dragocěnstvo,
 dragoskupnost.
 Kostüm, *n.* opráva; noša.
 Koth, *m.* hlato, gréz; (der Mens-
 schen und Thiere) lajno, govno,
 klát, gnój, kál.
 Kothhe, *f.* bajta, koliba, koča,
 krovnjáča; (Schranf) omár;
 — nřař, bajtar.
 Kothig, *a.* blaten, kalen, lužnat.
 Kothlache, *f.* kaljuža, muža,
 mužava.
 Kože, *f.* čoka.
 Košen, *v. n.* bljováti, bljuti,
 kozláti, tergati se, rigati.
 Krabbe, *f.* morskí rak.
 Krabbeln, *v. a.* grebsti, kopáti;
 — *v. n.* plaziti, laziti, plezati.
 Kraß, *m.* pěk, poč, trěsk, prask.
 Kraßen, *v. n.* pokati, počiti,
 trěskati, germěti.
 Kraßen, *n.* pokanje, trěskót.
 Krächzen, *v. n.* krokati, kroko-
 tati, graktati, kavkati; (jam-
 mern) ječati, stenjati, poje-
 mováti, vzdihováti.
 Krächzen, *n.* krokót, graktanje,
 kavkanje; ječanje, stenjanje.
 Kraß, *i.* ikere?
 Kraß, *f.* móč, močnost, síla,
 krěpóst, snaga, jakost; (Bá-
 higtelt) přemóžnost, zmožnost;
 Kraß seiner —, posvoji oblásti.
 Kräftig, *a.* močěn, silen, krě-
 pek, krěpoten, ják, snažen;
 zmožen; (nářrend) rediven,
 pokrěpen, krěpčaven.

- Kräftigen, *v. a.* krēpiti, krēpčati, pokrēpčati.
- Kraftloß, *a.* slab, oslābljen, bez moči, nezmōžen, nemōčen; — igkeit, *f.* slabost, nemōč.
- Kraftmehl, *n.* prvā moka.
- Kraftsuppe, *f.* krēpčāvna juha.
- Kraftvoll, *a.* krēpek, jāk, ēverst.
- Kragen, *m.* vratnik, nadplājšek; (Halb) vrat, gerlo, golt.
- Krāhe, *f.* vrana. [kati, peti.
- Krāhen, *v. n.* kokotākati, kokoré.
- Krāhenauge, *n.* vranje oko; kurje oko.
- Kralle, *f.* krempeľj, nohet.
- Krassen, *v. a.* praskati, oprāskati, oprāsniti.
- Kram, *m.* roba, krama, lavka, blagó; fig. (Sache) stvar.
- Krambude, *f.* štacūna, kramarija.
- Kramen, *v. n.* robo prodati, kramāriti.
- Krammetzvogel, *m.* brinōvka, borovnjāk, smolenica.
- Krampe, *f.* motika, kramp; skoba, spoja.
- Krāmpfe, *f.* okrāj, zavihāj, krajec, strēha; — *n.*, *v. a.* vihati, zavihati.
- Krāmpel, *f.* grebenica, omikāvnik; — *n.*, *v. a.* omikavati, grebeničiti.
- Krampf, *m.* kerč. [čena žila.
- Krampfadler, *f.* kerčena žila, otēkrampftartig, *a.* kerčovit.
- Krampfhaft, Krāmpfig, *a.* kerčen, skerčen.
- Kraniß, *m.* žerjav.
- Kranf, *a.* bolen, bolān, bolēsten; — werden, obolēti, zbolēti, prebolēti; — sein, bolovāti, bolēhati.
- Kranke, *m.* bolnik, bolēstnik; — *f.* bolnica, bolēstnica.
- Krankelein, *v. n.* bolēhati, betežovāti.
- Krankelein, *v. n.* bolovāti, bolēznovāti, bolēstovāti, bolen biti.
- Krankelein, *v. a.* žaliti, žalovāti, uvrēditi, žalostiti; sich —, *v. r.* žalovāti, žalostiti se, tarnati se.
- Krankebett, — lager, *n.* postelja bolniga; am — liegen, bolen biti.
- Krankehaus, *n.* bolnišnica.
- Krankestube, *f.* soba za bolne.
- Krankewärter, *m.* bolničār; — in, *f.* bolničarica.
- Krankehaft, *f.* Krānklich.
- Krankeheit, *f.* bolēzen, beteg, bolēst, nemōč.
- Krānklich, *a.* bolēhen, betēžen, bolēzljiv, bolēhav, betežljiv; — keit, *f.* bolēhnost, betēžnost, bolēzljivost.
- Krankehung, *f.* žala, uvrēda; žalost, tuga.
- Kranz, *m.* věnec; svātek.
- Kranzchen, *n.* věnček, věnčik, věnčič.
- Kranzjungfer, *f.* družica, rjušnica, svatevca, svatbica.
- Kranzen, *v. a.* věnčati; ovēnčati.
- Kranzförmig, *a.* věnčit.
- Krapf, *m.* krap.
- Krapp, *f.* Hārberrōtthe.
- Krapfbeer, *f.* Brombeere.
- Krapfbürste, *f.* kartāča.
- Kraße, *f.* Kraßeisen, *n.* stergāca, greben.
- Krāße, *f.* (Krankeheit) garje, krašta, srāb, grinti, hrasta;

(Heilicht) opílki, ostéríki, ostrúžki, praskotine.
 Kraßen, v. a. stergati, strugati, praskati, opráskati, prasniti, škerhati, drapati; die Welle —, volno česati od grebeničiti; (judem) wserbétu, jěsti, čmeti; (Schlecht schreiben) mazati, čerčěkati; (auf einem Instrumente) škripati, čmigati.
 Krágenmaterie, f. garjőba, grintovina. [mazáč, škripovec.
 Kraßer, m. stergáč, strugáč.
 Kraßfuß, m. naklón.
 Kráßig, a. garjav, krastav, hrastav, srahljiv, grintov, grintast. [derjav.
 Krauß, a. kodrav, kodrast, kodrause, f. kodravost, kodrina, kodrovina. [galjca.
 Kraußseifen, n. kodercilo, rukraußeln, v. a. kodrati, rugati, zavijati, ruditi.
 Kraußmünze, f. meta. [kós.
 Kraußhaarig, a. kodrav, rudo-
 Kraußtopf, m. kodravec, rudáč.
 Kraut, n. zel, zelšě, trava; (Kohl) zelje, kapús; col. zelje, zelšěovje, bilje.
 Krautacker, m. zelnik, zelnjak, zeljšěe, kapusje.
 Krauten, v. a. pleti, pleviti.
 Kráuterbuch, n. travárnik.
 Kráuterfrau, f. travarica, zelšarica. [zelšěoznánec.
 Kráuterfennet, m. travoznánec.
 Kráuterfunde, f. travoznánstvo, zelšěoznánstvo; travoslóvje, travárstvo. [voslóvec.
 Kráuterfundige, m. travar, travarsammlung, f. zbirka trav od. zelš.

Kráuterstengel, m. kocen.
 Kráuterstuppe, f. zelšna juha.
 Krautgarten, m. kuhinjski vert.
 Krautpflanze, f. glavatica.
 Kreatur, f. stvár, stvór, (verschf.) stvora. [mramorka.
 Krebs, m. rak; (Geschwür) rak, Krebsartig, a. rakovit.
 Krebsauge, a. račje oko.
 Krebsgang, m. den — gehen, rakovo pot iti, na staro kopito priti, navzrit od. nazaj iti.
 Krebsen, v. a. rake loviti.
 Krebseschaden, m. rak, mramorka.
 Krebseschere, f. račje klešče od. škripalice.
 Krebsweibchen, n. rakovica.
 Kreide, f. melj, kreda; auf die — gehen, v. dolg živěti; in die — kommen, v. dolg zagáziti.
 Kreden, v. a. kredati, okredati, pokredati, nakredati.
 Kredenartig, Kreidicht, a. kredovit, kredast.
 Kreiß, m. króg, okróg, obód, kolobár, okróglej; (eines Landeskrog, okrójje, krožje, kotar.
 Kreißamt, n. krožni sód, županija, okrójno glavárstvo.
 Kreißel, m. volk. [kati se.
 Kreißeln, v. n. vertěti se, sukren, v. n. sukati se, okróg iti.
 Kreißförmig, a. okrógel, obel.
 Kreißlauf, m. krogoték, koloték.
 Kreißhauptmann, m. krožni poglavár od. glavár.
 Kreißen, v. n. krečati, roditi, v. poródnib bolečinah ležati.
 Kreißstadt, f. krožno město.
 Krampe, Krampein, f. Krámpe, Krámpein.

- Krepiten, v. n. cerkniti, počepati, poginiti, stegniti se.
- Krey, m. krep. [váč.
- Kresse, f. kreša, reriba; glá-
- Kreuz, n. križ, kerst; (Roth) nadlôga, tečava, muka.
- Kreuzbild, n. križanik, božja martra, razpétje, razpelo.
- Kreuzbrav, a. zlo priden.
- Kreuzborn, m. černi glóg.
- Kreuzen, v. n. križati, po morju ladjati; sich —, v. r. križati se, prekrižati se.
- Kreuzenjian, m. križatica.
- Kreuzer, m. krajcar; morski ropár. [križa.
- Kreuzerfindung, f. najdenje s.
- Kreuzerhöhung, f. povzdiga s. križa.
- Kreuzfahrer, m. križár, križanec, križnik.
- Kreuzgang, m. razkrižje, razpótje, razcéstje, (in Klöster) prekrižana hodnica.
- Kreuzigen, v. a. križati, na križ pribiti, razpéti; sich — v. r. križati se, kerstiti se.
- Kreuzigung, f. križanje, razpétje.
- Kreuzlahm, a. hrom. [vitez.
- Kreuzritter, m. križao, križanski
- Kreuzschnabel, Kreuzvogel, m. dlesk.
- Kreuzspinne, f. križara.
- Kreuzweg, f. Kreuzgang.
- Kreuzweise, ad. križom, križoma, nakrižem, navskriž, naskriž.
- Kreuzwoche, f. križni teden.
- Kreuzzug, m. križanska vojska.
- Kriechlich, a. mučen, truden, težek.
- Kriecheln, v. n. gomzéli, gomižljati; (juden) serbéli, šegotati; — v. a. praskati, česati.
- Krieche, f. ternoslivka, ternjokljica.
- Kriechen, v. n. laziti, plaziti se, plezati, gomaziti, kopacati; (schmeicheln) sliniti se, dobrikati se, hljiniti se; aus dem Gie —, vleči se, vlegniti se.
- Kriecher, m. prilizevavec.
- Krieg, m. boj, bitka rá, vojna; fig. prepír, krég.
- Kriegen, v. n. bojovati se, vojovati se, vojskovati, ratovati. [steči, zadobiti.
- Kriegen, v. a. dobiti, doseči.
- Krieger, m. vojník, vojšák, bojovnik, vojak, borivec; — in, f. vojšakinja, bojovnica, borivka. [vojaški, raten.
- Kriegerisch, a. vojen, vojniški.
- Krieges, a. vojniški, vojaški.
- Kriegsbaukunst, f. vojaško stavnístvo. [vitelj.
- Kriegsbaumeister, m. vojaški stavár.
- Kriegscamrad, m. sovojník, sovojšák. [ska služba,
- Kriegsdienst, m. vojna, žolnir.
- Kriegserklärung, f. obznaná o. napóved vojske.
- Kriegsgefangene, m. vjetník (v vojski).
- Kriegsgefang, m. bojopétje.
- Kriegsgott, m. torek, svantevit.
- Kriegsheer, n. vojska, vojna, vojna truma.
- Kriegsheld, m. junák.
- Kriegsknecht, f. Soldat.
- Kriegskosten, pl. vojni troškóvi.
- Kriegskunst, f. ratoznanstvo, vojskovódstvo. [armáda.
- Kriegsmacht, f. vojaška sila;
- Kriegsmann, m. vojník, vojšák, vojničár.

- Kriegsrath, m. vojniški svet; vojniški svetovavec.
 Kriegsrucht, n. vojniško pravo; vojniški sod; vojni zakoni.
 Kriegsrüstung, f. priprava k vojski.
 Kriegsteuer, f. bojni namet.
 Kriegsverlust, m. vojskozguba.
 Kriegsvolk, n. vojska; vojšaki.
 Kriegswesen, n. vojaštvo, vojništvo, žolnirstvo.
 Kriegszucht, f. vojniški nauk; vojniški red.
 Kriegszug, f. beldžug.
 Krimpen, v. n. stisniti se; — v. a. močiti sukno.
 Krinne, f. poklina, pokotina; žleb, brazda, jarek.
 Krippe, f. jasli, jasje; korito, žleb, ograda, pregrada.
 Krippen, v. n. jasje griziti; — v. a. pregraditi.
 Kritik, f. razsodba, razsoda, razsoda, kritika. | kritikar.
 Kritiker, m. razsodnik, očitari.
 Kritisieren, v. a. soditi, razsoditi, očitati, kritičirati.
 Kritisch, a. nevaren, pogibeln, opasen; kritičen.
 Kritteln, v. a. u. n. očitati, pretresati, rešetati; kudirati.
 Krittler, m. očitavec, pretresavec.
 Kritzeln, v. a. čerčkati, čerkati, pisati; — v. n. ikripati.
 Krokodill, n. krokodil, ostrovjd.
 Kronbiener, m. kronosluzabnik.
 Krone, f. krona, korona; vėnec.
 Krönen, v. a. kronati; okronati; vėnčati, ovėnčati.
 Kronenthaler, m. križevača.
 Kronerbe, m. naslėdnik vladarski.
 Krongehörn, n. jelenova krona.
- Krongut, n. derjavno imanje, kronsko blago.
 Kronland, n. kronovina.
 Kronleuchter, m. svėtnjak, kovka.
 Kronprinz, m. kronovnik; deden kraljevič ob. carevič.
 Kronprinzessin, f. kronovnica, dedna kraljovna ob. carovna.
 Krönung, f. kronanje; vėnčanje.
 Kropf, m. brabor; golžun.
 Kröpfchen, n. braborec; golžunec.
 Kröpfen, v. a. kermiti.
 Kropfgaß, f. nenasiť.
 Kropfig, a. brabórast.
 Kropfstaube, f. brabórast golób.
 Kröte, f. krastavica, krastáča, skrunáča, krota; — nstein, m. žabji kamen.
 Krücke, f. bergla, opėrnica; (Dfengabel) grebla, vile.
 Krug, m. verč, ročka; (Schente) kerčma.
 Krüger, m. kerčmar.
 Krume, f. Krümchen, n. srėdica, meča; drobtina, drobtinca.
 Krümeln, v. a. drobiti, merviti.
 Krumm, a. kriv; sklučen; (stamm) iantav, hrom; krulov.
 Krümmbeinig, a. švedrast, krivonóg.
 Krümme, Krümmung, f. krivina; gerba, giba; (Schlänge) vijuganje.
 Krümmen, v. a. kriviti, okriviti, zakriviti, nakriviti, zaviti; sich — v. r. nagniti se, kriviti se, sklučiti se, skerčiti se, (Schlänge) viti se, vijugati se.
 Krümmfuß, m. šveder.
 Krümmholzbaum, m. bor gorski.
 Krümmstab, m. pastirska palica.

Krummstrob, *n.* stelja.
 Krüppel, *m.* krulovec, hožec;
 — haßt, *a.* krulov.
 Kruste, *f.* skorja, srež.
 Krustig, *a.* skornat. [kristal.
 Krystall, *m.* vledenc, golot.
 Krystallen, *a.* od vledenca.
 Krystallfizen, *v. n.* vledenovsti
 se, vledeneti.
 Krystallifirung, *f.* vledenovanje,
 vledenje.
 Krystallinse, *f.* vledenička.
 Kubel, *f.* deža, tunja. [kubiški.
 Kubisch, *a.* kostčen, kostkov,
 Kubus, *n.* kostka, kubus.
 Küche, *f.* kuhinja; kalte —,
 merzla jed. [oprésnik.
 Küchen, *m.* gibanica, pogača,
 Küchenfeßen, *m.* pečuhnjica.
 Küchengarten, *m.* kuhinjski vert,
 zelnik.
 Küchengeschirr, — geräth, *n.* po-
 sodje, kuhinjska posoda.
 Küchengewächse, *n.* povertlina,
 sočivje, zelenjava, povrtje.
 Küchenherd, *m.* ognjišče, ješa.
 Küchenmagd, *f.* kuhinjska dekla.
 Küchenmeister, *m.* nadkuhar.
 Küchenschrank, *m.* kuhinjski omár.
 Küchensettel, *n.* zapis jedil.
 Küchlein, *n.* piše, pišče, piška,
 piškica; čiba, čibica.
 Kuckul, *m.* kukovica.
 Kufe, *f.* kád, čeber.
 Käufer, *f.* Böttcher.
 Kugel, *f.* krogla, obla; Kano-
 nen—, zerno, kroglica, ob-
 lica (za puško).
 Kugelbahn, *f.* Kegelbahn.
 Kugelbüchse, *f.* risanca.
 Kugelform, *f.* okroglost, okro-
 glina, oblina.

Kugelförmig, *a.* okrogel, obel.
 krogel. [—ei, *f.* kroglolévyje.
 Kugelgießer, *m.* kroglolévec;
 Kugeln, *v. a. u. n.* kroglati,
 talokati, potóčiti, potákati;
 v krogle teči, valjati se.
 Kugeltund, *a.* okrogel, obel;
 fig. opotóčen.
 Kuh, *f.* krava; —s, *a.* kravji.
 Kuhbirne, *f.* kravarica, kra-
 várka. [kravjak
 Kuhfladen, — mist, *m.* kravjek,
 Kuhhaare, *pl.* kravja dlaka, aro-
 vica. [vina.
 Kuhhaut, *f.* kravja koža, kra-
 vjina.
 Kuhhirt, *m.* kravár; — in, *f.*
 kravarica.
 Kuhhufe, *f.* kravnjáča. [zloten.
 Kühl, *a.* hladen, hladán; mer-
 zel.
 Kühlbeken, *n.* hladivnica.
 Kühle, *f.* hlád, hlaja, hladilo,
 hladovina; merzlota.
 Kühlen, *v. a.* hladiti; razhla-
 diti, prehladiti, ohladiti,
 ohlájati.
 Kühler, *a.* hladiven.
 Kühlung, *f.* Kühle.
 Kühn, *a.* derzen, predérzen,
 smél, smion; —heit, *f.* der-
 znost, predérznost, smélost.
 Kuhpöden, *pl.* osépnice, kozé.
 Kuhfürst, *m.* izbórni knéz.
 Kuhstalle, *f.* kravji zvonec,
 kravja hlepáča. [hlév.
 Kuhstall, *m.* kravnják, kravji
 Kummel, *m.* čimin, kúm, ku-
 min.
 Kummer, *m.* tuga, briga, skerb,
 žalost; Hunger und — leiden,
 nevoljno živéti.
 Kummerhaft, *a.* tužen, žaljiv.
 Kummerlich, *a.* béden, réven,

nevóljen, kukáven; brížen, skerben, tužen. [skerbi.]

Kummertóš, *a.* bezskérben, brez

Kummern, *sich*, *v. r.* skerbeti,

méniti se, roditi, briniti se;

— *v. n.* tugováti, tužiti, tarnati, žalostiti se.

Kummerniß, *f.* Kummer.

Kummervoll, *a.* nevóljen, žalosten, béden, kukáven.

Kummet, *n.* homót.

Kund, Kundbar, *a.* znán, poznát, očit; — machen, na znanje dati, oznaniti; — werden, razglasiti se.

Kunde, *m.* kupec, kupovnik.

Kunde, *f.* znanje, poznanje; vest, glás, sprava.

Kundig, *a.* véden, vést; zvédea (*v. čem*).

Kundmachung, *f.* oznanilo, naznanilo, oglas, proglas.

Kundschafft, *f.* znanje, poznanje,

znamost, glás; (*im Handel*)

kupec; (*Zeugniß*) svédóčba,

svédóčanstvo; von etwas —

einziehen, soznániti se s čem,

kar dozvédeti; auf — ausgehen, ogledováti, ogledati;

— von etwas geben, kaj naznaniti od, poróčiti.

Kundschaffen, *v. a.* ogledováti,

razgledováti. [dih.]

Kundschaffer, *m.* ogleđnik, ogle-

Künftig, *a.* prihódenj, bodóč,

dojđóč.

Künftig, — hin, *a.* prihódnjič,

v bodóče, od zdaj, vnapréd.

Kunfel, *f.* preslica, kudélja,

koželj.

Kunst, *a.* umétnost, umétálnost,

umétnija; navka; die

schwarze —, čara, daš isti mit großer — gemacht, to je jako umétno izdélano.

Kunst-, *a.* umétni, umétální.

Kunstarbeiter, *m.* umétnik, umétálnik.

[načéni izraz.]

Kunstausdruck, *m.* umétni od.

Künstelei, *f.* umétnija, umétno

délo; *fig.* modrovánje.

Künstelein, *v.* umétováti, umétno

délati, modrováti (*na čem*).

Kunsterzeugniß, *n.* umotvor.

Kunstfeuer, *n.* umétno naprav-

ljen ogenj, umétalski ogenj.

Kunstfeiß, *m.* obertnost, mar-

ljivost, pomnja.

Kunstgriff, *m.* hitrost, zvičajca.

Kunsthandel, *m.* trgovina z

obertniškimi izdélki.

Kunsthändler, *m.* tergovéc z

obertniškimi izdélki.

Kunsthammer, *m.* sklád obert-

niških izdélkov.

Künstler, *m.* umétnik, umétálnik;

— in, *f.* umétnica, umétálnica.

Künstlich, *a.* uméten, umétá-

ven, umétálen; umétno zdé-

lan od. naprávljen.

Kunstlos, *a.* naráven, jedno-

stáven; neúméten, bez umét-

nosti.

Kunstmäßig, *a.* umétalski, umé-

táven, poleg umétnosti.

Kunstreich, *f.* Künstlich.

Kunstrichter, *m.* razsóđnik, raz-

sodovávec.

Kunststück, *n.* umotvór, uméten

od. obertniški izdélk.

Kunstwerk, *n.* umotvór, umé-

talsko délo.

Kunstwort, *n.* uméten izraz.

Küpe, f. Kúbet.
 Kupfer, n. baker, bakrovina, kotlovina; (Zinnen im Gefichte) ohri; —, a. bakreni, kotléni. [krorézov.
 Kupferdrucker, m. štampar ba-
 Kupfergeld, n. bakreni dnár.
 Kupfergrün, f. Grünspan.
 Kupferhaltig, a. bakren, bakrovit, kotlén.
 Kupferhammer, m. bakarnica.
 Kupferhandel, m. trgovina s kotlovino. [lén.
 Kupfericht, a. bakrenast, kot-
 Kupferig, f. Kupferhaltig.
 Kupfern, a. bakren, kotlén.
 Kupferschmied, m. kotlář.
 Kupferschmelzer, m. bakroréžec, bakroréžnik. [v kotlovino.
 Kupferstich, m. bakroréz; uréz
 Kupferstichhandel, m. trgovina z bakrorézi.
 Kupferstichhändler, m. bakrorézár.
 Kupferwaare, f. bakrovina, kotlovina.
 Kuppel, f. véz, pás, verv.
 Kuppel, f. svodništvo, rošjánstvo.
 Kuppeln, v. a. vezati, zvezati, skopčati; (als Kuppel) svoditi, rošjániti. [holte čizme.
 Kuppelreiz, m. rndéca suknja.
 Kuppel, m. svodník, rošján; —in, f. svodnica, rošjánka.
 Kuraß, m. oklóp, oklóp.
 Kurassier, m. oklópnik, oklópnik.
 Kürbiß, m. tikva, tikev, buča; —flaße, f. tikvica, tikvova sklenica.
 Kürschner, m. kerznár, kožušar; —in, f. kerznarica, kožušarica.

Kürschnerhandwerk, n. kerznárstvo.
 Kurz, a. kratek; vor — em, malo préj, nedávno; in — em, vkratkim, kmalo; über lang oder —, préj alj posléj; — und gut, — um, z jedno besédo; — hernach, malo potém; zu — kommen, zakásniti se; in — er Zeit, kmalo, skoraj; einen — halten, kogar na ujadi iméti; den kürzeren ziehen, zgubiti, škodo iméti.
 Kurzatmig, a. zadušljiv, sipliv.
 Kürze, f. kratkost, kratkoba, kratkóta; in —, v kratkim, skoraj; —n, v. a. kratiti, krajsati, prikrajsati.
 Kurzgewehr, n. sahlja. [kratkim.
 Kürzlich, ad. nedávno, pred
 Kürzlichtig, a. kratkoviden; —e, m. kratkovid, kratkovidéž; —heit, f. kratkovidnost, kratek vid.
 Kurzweil, f. kratek čas, žala, zabáva; — treiben, kratkočasováti se, zabávljati se.
 Kurzweilen, v. n. kratkočasováti se, žaliti se, dobre volje biti, zabávljati se.
 Kurzweilig, a. kratkočasen, zabaven. [ljübec.
 Kuß, m. celov, poljub, pokússen, v. a. poljubiti, celováti, kušiti, kušovati; — sich, v. r. ljubiti se, gerliti se, celováti se.
 Küßen, f. Küssen.
 Küste, f. pomórje, primórje, morski brég, brežje, bregišče.

Küstenbewohner, *m.* primórec, pomórec.

Küstenland, *n.* pomórje, primórje, pribrežje. [mórski.

Küstenländisch, *a.* pomórski, prikúster, *m.* zvonár, cerkovnik.

Kutsché, *f.* kočija. [v kočijo.

Kutschenschlag, — thür, *f.* dveri

Kutscher, *m.* kočijaš; — boč, *m.* kočijašovo sedalo.

Kutschiren, *v. a.* kočijažiti.

Kütt, *f.* Kitt. [milávka.

Kutte, *f.* mniška obleka, kuttern, *v. u.* krohotáti, grohotáti.

Kuß, *f.* Riše.

Kybitze, *f.* kibitka.

L.

Lab, *n.* sirišče, sirišce, sirilo.

Labbe, *f.* čoba; — rn, *v. n.* blebetáti, kvasiti.

Laben, *v. a.* siriti, posiriti.

Laben, *v. a.* (etquiden) krépati, okrépiti, pokrépiti, okrépčati, krépčati, oživljati, poživiti, razhladiti; sich an etwas —, radováti se od. veseliti se nad čem.

Labend, *a.* krépiven, krépčaven, pokrèpljiv, razhladiven.

Labet, *n.* platka, — werden, igro zgubiti. [tek.

Labetrant, *m.* pokrèpljivi napi-

Labwein, *m.* dobro od. krépko vino.

Labmagen, *m.* sirišik. [vec.

Laborant, *m.* kemijski pomagá-

Laboratorium, *n.* poslárna.

Laboriren, *v. a.* poslováti, dè-

lati, pripravljati; — *v. n.* boléhati, terpéti.

Labfal, *n.* Labung, *f.* pokrèpa, krépčalo; utèba; krépčanje, poživljanje. [njak, blodišče.

Labyrinth, *n.* zahodnják, blod-

Sachbaum, *n.* zaznamováno drévo, mejnik.

Sache, *f.* kaljuža, luža, mlakuža, muža, mužáva, mlaka; blato, kál.

Sache, *f.* (Art des Sachens) smèh, nasmèh, grohót, bohót.

Sache, *f.* (eingehauenes Zeichen) biljéga, zaréz, zaznáma.

Sächeln, *v. n.* smijati se, smèhljati se, nasmèhljati se, nasmijati se; — *n.* nasmèh.

Sachen, *v. n.* smejati se; über laut —, grohotáti, bohótáti; über etwas —, smejáti se od. posmèhováti se čemur; sich zu Tode —, pokniti od smèha; auf einen —, nasmejáti se komur.

Sachen, *v. a.* (einen Baum) zaznamít, zabiljéziti; pagúlit, nadréti. [grohot.

Sachen, *n.* smèh, smejanje;

Sacher, *m.* smèhún, smejálo; — in, *f.* smejalica.

Sächertich, *a.* smèšen; — feit, *f.* smèšnost.

Sächern, *v. a.* es lächert mich, smejal bi se, smèh me grudi.

Sachó, *m.* zlatóka, losos, zlatóvka, hélc.

Sachófang, *n.* lov zlatók.

Sachófleisch, *n.* zlatokovina, lososovina.

Sachóforelle, *f.* lososna postèrv.

Sachóstein, *m.* mejnik, mejak.

- Zachtaube, *f.* smihalka, gurgulica.
 Zacher, *f.* klášter.
 Zachahn, *m.* prednji zob.
 Zach, *m.* lóš, vošilo, vosek;
 (Siegestach) pečátni vosek.
 Zachei, *m.* sluga, lokaj.
 Zachtet, *v. a.* lošiti, vošiti.
 Zachtter, *m.* lošár; — *in, f.* lošárica.
 Zachtmúš, *n.* borovčina.
 Zachymatorium, *n.* solzenica.
 Zádchen, *n.* predalček, predalce, predělček.
 Zade, *f.* predal, preděl.
 Zadebrief, *m.* pozivni list.
 Zaden, *m.* blanja, vratnica; štacína.
 Zaden, *v. a.* nakládati, vkladati, tovóriti, natovóriti, nalágati, basati; (ein Setzehr) nabijati, nabíti, nabásati; (einladen) vabiti, povábíti, zvati, pozváti.
 Zadenbiener, *m.* tergovski sluga, od. mladénč.
 Zadenflügel, *m.* vratnica, durnica.
 Zader, *m.* nakladáč, továrník, težák; (Einladet) zovčín.
 Zadesloch, *m.* nabijač; zatka, nabiják.
 Zadung, *f.* vklada, naklada, tvor; hitec, nabílo; vabílo, pozov, pozív.
 Zadungsplass, *m.* nakladišče.
 Zaffe, *m.* smerkolín, kerlín, kalín, budálo.
 Záfsetn, *v. n.* ženúriti se, vertéti se okol žen.
 Zaffette, *f.* staja od. rajda topov.
 Zage, *f.* lega, ležaj, položaj, položenje, pológa; (Schichte) lega, versta, sklád, postát; (eine Reide) rajda; (Beschafs-
 fenheit) stán, stanje, bitje; eine — Papier, sklád papírja.
 Zager, *n.* (Feldlager) tabor, taborišče, iotor, iotorišče; (Schichte) versta, lega, postát, sklád; (Bett) postelja, postelj; (eine wilde Thiere) berlog, loža, ložiše, leža, ležiše; (Bodenflaß) gošća, gošćava, drožé, podmást; (Baarsrenlager) zalóga; (Krankheit) bolézen, bolést; (im Fechten) straža.
 Zagerbaum, *f.* Zageršolj.
 Zagerbier, *n.* staro pivo, ležák; prednje pivo.
 Zagerholz, *n.* podlóga, ležina, legnar; preváljeno drévje.
 Zageru, *v. a.* položiti; postáviti; tabor postáviti; sich — *v. v.* vleči se, leči; vtabóriti se, vtabóriti se, všotoriti se; daß Korn lagert sich, žito je poléгло.
 Zagerobst *n.* zimno sadje.
 Zagerplass, *m.* skladišče, kladišče.
 Zagerstatt, — stätte, *f.* ležišče, loža; postelja; ložnica.
 Zagune, *f.* močvéra, močvér.
 Zahm, *a.* hrom, krulav, mertvúden; — *e, m.* hromák.
 Záhme, *f.* bromóta, hromóst.
 Záhmen, *v. a.* mertvúdití, omertvúdití; slabiti, oslabiti, ohromiti. [ménje, ohromitje.
 Záhmung, *f.* mertvúdenje, ohro-
 Záh, *m.* hléb. [v. n. ikriti se.
 Zaič, *n.* ikre, ribje jajca; — *en,*
 Zait, *m.* mniš; novinec, novák, neposvóčenec.
 Zalenbruder, *m.* mniški brat.
 Zake, *f.* slana voda, slanica.

Satzig, *f.* sladič, sladčica, sladki korén. [koréna.
Satzigenaft, *m.* sok iz sladkega Saßen, *v. n.* bleti, blebetati, čekljati; — *n.* blebét, čekljánje. ljadikovánje, cvilenje.
Samentation, *f.* jávk, révkánje, Samentiren, *v. n.* javkati, révkati se, jadicovati, cviliti.
Samm, *n.* jagnje; mánnlicheß —, jagnec; weiblicheß —, jagnica.
Sammchen, *n.* jagnjiče, jagnjič.
Sammen, **Sammern**, *v. n.* jagniti, jagnjiti se, ojagnjiti se.
Sammfell, *n.* jagnječovna, jagnječna koža.
Sammfleisch, *n.* jagnjetina.
Sammbraten, *m.* pečena jagnjetina. [lučnica, oljenica.
Lampe, *f.* svētilnica, svētilka,
Lamprete, *f.* okatica.
Lancier, *m.* kopjanik.
Sand, *n.* zemlja, suha zemlja, kopno, pēvšina; (Boden) zemlja, zemljišče, tla; polje, rál; (Reich, Gebiet) zemlja, dežela, krajina, kraj, pokrajina, držáva, oblást, strana; (im Gegensatz der Stadt) dežela, kmetija; — bauen, polje obdēlovati; hier zu — e, v tih krajih; auf dem — e, na kmetih.
Sandadel, *m.* selsko žlahtništvo.
Sandbau, *m.* kmetijstvo, ratárstvo, poljodēlstvo, težništvo; — er, *m.* kmet, ratár, rataj, težák, poljodēlec.
Sandebelmann, *m.* selski žlahtnik.
Sanden, *v. n.* prilēntati, priplávati, pristáti.
Sandenge, *f.* zemáljska ožina.

Sanderei, *f.* zemlja, polje, njiva.
Sandeshart, *f.* običaj od žega ktere zemlje. [várstvo.
Sandeshörde, *f.* deželno glavnobesednik, *m.* zemlján; — in, *f.* zemljánka.
Sandesherr, — herr, *m.* vladár, deželni oblastnik od gospodár; — lich, *a.* vladárski.
Sandesherr, *n.* državni zakon, državna postáva. [vladanje.
Sandesherrschaft, *f.* vladárstvo,
Sandeshoheit, *f.* vladárska visokost. [glavárstvo.
Sandeshoheit, *f.* deželno poslovodstvo.
Sandeshoheit, *f.* vlada, vladárstvo. [ob. narodni.
Sandeshsprache, *f.* jezik domači
Sandeshverweisung, *f.* prognánje, prognánstvo.
Sandstüchtig, *a.* bēžen.
Sandstube, *m.* obēni mir.
Sandgericht, *n.* deželna sodnija.
Sandgraf, *m.* deželni gróf; — in, *f.* deželna grofnija. [vina.
Sandgrafschaft, *f.* deželna grofovina.
Sandgut, *n.* imánje, kmetija, selo. [kopnina.
Sandhandel, *m.* trgovina po
Sandhaus, *n.* deželno poslovodstvo; kmetijska hiša. [ob. žlahtnič.
Sandjunfer, *m.* selski plemič
Sandkarte, *f.* zemljovid, zemljokáz, mapa.
Sandkrammer, *m.* selski kramar.
Sandkundig, *a.* poznát po cēli zemlji.
Sandläufer, *f.* Sandstreicher.
Sandleben, *n.* živlénje na kmetih.
Sandleute, *pl.* kmetje, kmetovávci. [selski, kmetijski.
Sandlich, *a.* deželen, deželni;

- Landluft, *f.* zrak na kmetih.
 Landmacht, *f.* vojska na kopnu.
 Landmann, *m.* kmet, kmetová-
 vec, seljak, seljanin, ratar,
 zemljodělec.
 Landmesser, *m.* kopnoměrec.
 Landmessenst, *f.* kopnoměrje,
 kopnoměrstvo.
 Landmiliz, *f.* narodna vojska.
 Landmünze, *f.* domači dnarji.
 Landpfleger, *m.* župan selski.
 Landplage, *f.* občeni bič.
 Landrath, *m.* deželno sveto-
 vávstvo; deželni svetovávec.
 Landrecht, *n.* deželno pravo.
 Landregen, *m.* dež po cěli deželi.
 Landrichter, *m.* deržavni sodnik;
 okrásni sodnik.
 Landsaß, *m.* zemlján, zemljak,
 domačin, vselnik.
 Landschaft, *f.* kraj, krajina, po-
 krajina, okolica. [selska šola.
 Landschule, *f.* ljudska učivnica;
 Landeschullehrer, *m.* šolnikár, sel-
 ski učeník.
 Landscheide, *f.* meja, granica.
 Landsee, *m.* jezero.
 Landst, *m.* kmetija, imánje.
 Landstind, *n.* domačin, zemlján,
 krajan, náinec, deželán.
 Landstnecht, *m.* birič; kolnir.
 Landsmann, *m.* náinec, roják,
 soroják, domoródec, vlaste-
 nec; — *in*, *f.* rojákinja, so-
 rojákinja, domoródka, vla-
 sténka; — *schaft*, *f.* domo-
 ródstvo; narod. [zemlje.
 Landspitze, *f.* ert ob. končina
 Landstadt, *f.* deželno město.
 Landstand, *m.* člen stališov;
 — *stände*, *pl.* deželni stališi.
 Landstraße, *f.* velika cěsta.
 Landstreicher, *m.* potepáh, kla-
 tež, skitávec; — *in*, *f.* po-
 tepaša, skitalica.
 Landstrich, *m.* strana, krajina,
 pokrajina
 Landsturm, *m.* burja na suhim;
 černa vojska.
 Landtag, *n.* deželni zbor.
 Landtrauer, *f.* občena žalost, ža-
 lovánje. [kopnu.
 Landtruppen, *pl.* vojska na
 Landüblich, *a.* običen.
 Landvogt, *m.* deželni poglavár;
 — *ei*, *f.* deželno poglavárstvo.
 Landvolk, *n.* kmetje, kmetováci,
 seljáci. [kraju, proti břegu.
 Landwärt, *a.* proti kraju, h
 Landwehr, *f.* vojska narodna.
 Landwein, *m.* domače vino.
 Landwind, *m.* věter s kraja.
 Landwirth, *m.* gospodar, gazdár,
 poljodělec.
 Landwirthschaft, *f.* kmetijstvo,
 kmetovávstvo, poljodělstvo,
 gospodarstvo.
 Lang, *a.* dólž; seit — er Zeit,
 od davno; drei Tage —, tri
 dneve; tage —, cěl dragi
 dan, cěle dneve; über — oder
 kurz, přej alj poslej.
 Langarmig, *a.* dolgorók.
 Langbart, *m.* bradač, — *ig*, *a.*
 bradát, dolgobrad.
 Langbein, *m.* nogáč; — *ig*, *a.*
 dolgonóg, nogát.
 Lange, *ad.* dolgo; davno; wie
 — bleibst du hier, doklé tu ostá-
 neš; so — Sie wollen, dokler
 je vam drago; auf wie —,
 doklé, daš ist — gut, to je
 še dosti dobro.
 Länge, *f.* dolgóst, dolgóta; der

- nach, podólgoma; daš zieht
 ſich in die —, to dolgo terpi.
- Langen, v. a. dati, podáti, pru-
 žiti; — v. n. doséči, pri-
 séči, dospéti, steči; ich kann
 nicht dahin —, ne morem do-
 séči.
- Langenmaß, n. dolgotomér.
- Langenmessung, f. mērjenje dol-
 gósti.
- Langes Weite, f. dolg čas; ich
 habe —, dolg čas mi je.
- Langhaars, m. dolgovrást.
- Langhaarig, a. dolgovlás, dol-
 gokós.
- Langhändig, a. dolgorók.
- Langlich, a. dolgovát, podól-
 glast, podolgovát.
- Langmuth, m. Langmúthigkeit, f.
 prizanesljivost, poterpljivost,
 dolgovoljnost.
- Langmúthig, a. prizanesljiv, pot-
 erpljiv, dolgovoljen.
- Langohr, m. (im Scherze) osel;
 dolgouh; — ig, a. usát, dol-
 gouh.
- Langs, — hin, ad. kraj, niz.
- Langsam, a. počásen, kesen,
 lén, vlagan, — ad. počási,
 pomalo, vlagama; — Zeit, f.
 počásnost, kesnost, lénost,
 vlaganost.
- Langschläfer, m. zaspánc, po-
 spánc, zavaluh, dremčina;
 — in, f. zaspánica, pospán-
 ka, dremčina.
- Langsichtig, a. dolgovid.
- Langst, ad. davno, zdavno,
 odávna; — end, ad. najdálje,
 največ.
- Langweilig, a. dolgočásen.
- Langwierig, a. dolgoterpen, dolg,
- dolgotrajen; — e Krankheit,
 dolga bolézen; — Zeit, f. dol-
 goterpnost.
- Langze, f. kopje, sulica.
- Langzwecken, n. bor, mejdan.
- Langzweck, m. ratišče.
- Langzwecker, m. kopjanik.
- Langzette, f. kopjice, pušnica.
- Lapp, m. trap, klama.
- Lappen, m. zaplata, capa, candra,
 starina. [kost.
- Lapperei, f. malickost, malén-
 záppern, v. n. serkati.
- Lappisch, a. trapast, klamast,
 norčav, prisvojén. [relih.
- Lärche, f. — nbaum, m. mecésen,
 Lärchen, — baumen, a. mecés-
 nov, relihov. [relihovina.
- Lärchenholz, n. mecésnovina.
- Lärchenwald, m. mecésnovje, re-
 lihovje.
- Lärm, Lärmen, m. hrúp, brum,
 praska, trúš, šunder, buka,
 vreš. [péti, razbijati.
- Lärmen, v. n. razsájati, bru-
 Lärmglocke, f. Sturmglocke.
- Larve, f. čema, krinka, kra-
 bulja; (ein Insekt) gosénica.
- Lasse, f. verč, ročka. [léniv.
- Lass, a. spēhan, truden; lén,
- Lassen, v. a. u. a. (nicht hindern)
 pustiti, pušati, pripustiti, ne
 braniti; (erlauben) dopustiti,
 pripustiti, dovoliti, (befehlen)
 veléti, dati, reči, vkazati,
 zapovédati, lašt jéhen, da vi-
 dimo; ich habe mir sagen —,
 čúl sim, govori se; lašt euch
 daš gesagt sein, naj bo vam
 to dosti; holen —, posláti po
 kogar; lašt hören, govóri, da
 slišim; sein Leben —, vmréti

- poginiti; Aber —, kri spustiti, puščati.
- Eaffen, v. n. vdáti se, pristáti se; gut —, vdáti se, dobro stati; daš láßt nicht, to se ne pristoji; daš láßt sich, se dá, je mogóée; es láßt, alš ob . ., vídi se, kakor . .
- Eáffig, a. lén, léniv, nemáren, kesen; — feít, f. lénost, lénóba, lénivost, nemárnost.
- Eáfflich, a. odpustljiv.
- Eáffreiš, n. mladica.
- Eaſt, f. breme, butara, tovor, teža; zur — sein, na potu biti; einem etwas zur — legen, kogar česar kriviti od obkriviti; zur — fallen, nadlégo délati. [tovórn.
- Eaſtbar, a. (von Thieren) nosen.
- Eaſten, v. n. težiti, obtežováti, pritiskati, tlačiti.
- Eaſter, n. opáčina, napáka, zlóst, spačnost; pregréha.
- Eáſterer, m. psovavec; klevec, preklinjavec; osirávec.
- Eaſterhaft, a. opák, zločést, zlosten, napčen, prégréšen, zločinski; — igfeit, f. opákost, zlostnost, napčnost, pregréšnost. [tnica; osirávka
- Eáſterin, f. psovalica; klevce.
- Eáſterlich, a. sramóten; opák, preklinjávski. [dóben jezik.
- Eáſtermaul, n. — zunge, f. hu-
- Eáſtern, v. a. psováti, zmerjati, opsováti, ozmérjati; kleti, preklinjati.
- Eáſterschrift, f. psovka.
- Eaſterthat, n. zločinstvo, pregréha, opáčina.
- Eáſterung, f. psovánje, zmer-
- janje; psost, ogovor, napád; kletje, kletva, kletvica.
- Eáſtig, a. siten, sitosten, došáden, težek, mučen, nepriličén; — feít, f. sitnost, došádnost, mučénost.
- Eaſterferb, n. tovórní konj.
- Eaſtthier, n. tovórna živina.
- Eaſtträger, m. tovórník; — in, f. tovórnica.
- Eaſtwagen, m. težki vóz.
- Eaſur, m. azúr; — blau, a. azuren, blankiten. [latinski jezik.
- Eatein, n. latínčina, latinica,
- Eateiner, m. latíнец.
- Eateiniſch, a. latinski; die — e Kirche, rimska od. zapádna cerkva.
- Eaterne, f. lučirna, světilnica.
- Eaternemacher, m. lučírnar.
- Eaternenträger, m. světič.
- Eatinifiſiren, v. n. polatínšováti, latínšiti.
- Eatte, f. laptá, letvá; prekla.
- Eatten, v. a. laptáti, letváti, letve pribijáti. [vnjak.
- Eattenbehrer, m. letvínjak, leto-
- Eattenwerk, n. laptovje, letvovje.
- Eattich, m. ločika.
- Eatwerge, f. močíc.
- Eaž, m. arnoš, perslík; Hofen —, dverice, durice; (im Hüttenwesen) pregráda.
- Eau, a. mlačén, mlahén, mlahan, mlahov. [mladje.
- Eaub, n. listje, lepénje, vije,
- Eaubuſch, m. vejnik.
- Eaude, f. sénica, loka, lopa.
- Eauberhütte, f. světišče, světošotorišče (pri židóvih).
- Eauberhüttenfeſt, n. podlópna oblétnica, prazník šotorov.

Šaubfrosch, *m.* rega, vega, ve-gavica, zelena žaba.
 Šaubholz, *n.* listnato dréve.
 Šaubicht, *a.* listast, lepénast.
 Šaubig, *a.* listnat, lepenát.
 Šaubwerk, *n.* listje, mladje, le-pénje, vije, biéje.
 Šauch, *m.* luk.
 Šauer, *m.* (Treberwein) tropin-šnica, patoki, patoka.
 Šauer, *f.* preža, prežba, pazba; auf der — sein, šehen, prežati, paziti.
 Šaucer, *m.* prežár, pazbenik.
 Šauern, *v. n.* prežati, prežiti
 Šauf, *m.* ték, bég; (Hintenlauf) cév; (bei den Sägen) noga; (Fortgang) naprédek; noch im — e dieser Woche, še tega téd-na, še v tim tédnu; daš ist der — der Welt, takov je svét.
 Šaufbahn, *f.* tékávnicá, téka-lišče, tékáj; (Bebenlauf) ži-tek; žitje.
 Šaufen, *v. n.* téči, tékati, bė-zati, bégati, dirjati; (fließen) téči; (entlaufen), vjiti, po-bėgniti; (läufig sein) pojati se, goniti se; daš läuft wider ..., to je proti: Gefahr —, v ne-várnosti biti; Sturm —, na-pásti, navaliti, jurit včiniti, daš läuft auf einš hinaus, to je vse jedno.
 Šaufen, *n.* ték, bég, dir; tė-kanje, bėganje, dirjanje.
 Šaufer, Šäufer, *m.* tėkavec, tė-kún; — in, *f.* tėkávka; (in der Rusſi) preláz.
 Šauffeuer, *n.* tėkoči ogenj.
 Šaufgraben, *m.* prekóp, rov.
 Šaufhund, *m.* hert.

Šäufig, Šäufigsch, *a.* pojaten, v buku; — sein, pojati se, bu-kati se, goniti se.
 Šaufzettel, *m.* razpis.
 Šaugbar, *a.* tajiven.
 Šauge, *f.* lúg. [v lugu močiti.
 Šaugen, *v. a.* lužiti, žehtati, Šaugenartig, Šaugicht, *a.* lužast, lúgovit.
 Šaugenasche, *f.* lužina, pepél.
 Šaugenfaß, *n.* žehtnjak.
 Šaugnen, *v. a.* tajiti, vtajiti, za-tajiti, nikati, zanikati; — *n.* tajenje, nikanje.
 Šaugigkeit, Šaulichkeit, *f.* mla-čnost, mlačina; fig. merzlina.
 Šaulich, *a.* mlačen, mlahav.
 Šaune, *f.* volja, číd; die — *n.* muš; guter — sein, dobre od-židane volje biti. [volje.
 Šaunig, *a.* vesel, šaljiv, dobre Šaunisch, *a.* zlovóljen, hudo-vóljen, merčen, čuden.
 Šaus, *f.* úš, vėš; — *fen, n.* ušica, uška. [prežati.
 Šauschen, *v. n.* slušati, poslušati;
 Šauserkamm, *m.* gosti česávník ob. glavnik. [bolėzen.
 Šauserkrantheit, *f.* ušivica, ušiva
 Šauserkraut, *n.* ušiva trava, ušivec.
 Šausen, *v. a.* ušívati, uší iskáti.
 Šauserpulver, *n.* maža za uší.
 Šauseret, *f.* ušívánje, iskánje uší.
 Šausersucht, *f.* ušiva bolėzen, ušivica.
 Šausig, *a.* ušív, ušljív.
 Šauswenzel, *m.* ušivec.
 Šaut, *m.* glás, zvúk.
 Šaut, *a.* glasen; glasovit; mit — er Stimme, glasno, na glás; — werden, razglasiti se.
 Šaut, *prp.* poleg, po.

Sautbar, a. znán, očiten, očeviden.

Saute, f. varito, lutnja.

Sauten, v. a. glasiti se, zvučeti.

Säuten, v. a. zvoniti, pozvoniti, pozvónjati; Sturm —, zvón tirati.

Sautenist, m. lutnjenik.

Sautenmacher, m. lutnjár.

Sauter, a. čist; svétel; bister; gol; sám; (ničtš alš) zgólj, samo; eš ist — Gold, vse je samo zlato; eš sind — Lügen, vse je gola laž; — feist, f. čistost; bistrost; istinitost.

Säutern, v. a. čistiti, očistiti; očediti, precéditi; bistririti, razbistririti. Iglaskovánje.

Sautirmethode, f. zvukovánje.

Sauwarm, f. Sau.

Sava, f. lava.

Savendel, m. sivka.

Savendeföhl, n. špekárnádo olje.

Saviren, v. a. zvijati, kriviti.

Savine, f. pláz, plazovina.

Saxiren, v. a. čistiti, očistiti;

— v. n. dristati, liti, dristlo iméti.

Saxirmittel, n. drista, čistilo.

Sazareth, n. bolnišnica.

Sazur, f. safur.

Leben, v. n. živéti, žiti; (kümmerlich) životáriti; (sich betragen) obnášati se, vladati se; (sich wo aufhalten) prebívati, stanováti; so wahr ich lebe, tako mi života, pri moji duši.

Leben, n. živlénje, žitje, živobítje, život, živétje; (Lebhaftigkeit) živost.

Lebendig, Lebend, a. živ.

Lebelang, ad. do smerti, vse žive dni.

Lebensart, f. živétje, način živlénja; fig. obnášanje. [zam.

Lebensbalsam, m. životvórni bal-

Lebensbeschreiber, m. življenjopisec, životopisec.

Lebensbeschreibung, f. življenjopisje, životopis.

Lebensgefahr, f. glavna nevárnost, smertna nevárnost.

Lebensgröße, f. narávska veličina.

Lebenskraft, f. móč životvórna.

Lebenslang, f. Lebelang.

Lebenslauf, m. živlénje, žitek, živobítje.

Lebenslicht, n. život, živlénje; das — ausblasen, živlénje vzeti, vbiti, ob život pripraviti. [zrak živlénja.

Lebensluft, f. životvórni zrak.

Lebensmittel, n. živež, jestvina, jestivo, jedilo, hrana.

Lebensordnung, f. treznost, red živlénja.

Lebensregel, f. pravilo živlénja.

Lebensstrafe, f. smertna kazen.

Lebenswandel, m. žitje, živétje, živostánje. [—, do smerti.

Lebenszeit, f. živobítje; auf die

Leber, f. jetra.

Leberflecken, pl. šinje, ikre.

Lebersucht, f. bolézen na jetrih.

Leberwurst, f. jeternica.

Lebewohl, n. z Bogom, z Bogom ostáni, sréčno, sréčno hodi; — sagen, ločiti se.

Lebhaft, a. živ, živáhen, živéčen, buden; — igkeit, f. živost, živáhnost, živéčnost.

Lebkuchen, f. Pfefferkuchen.

Lebloß, *a.* mertev, mertvičen, neživ. [vičnost, neživost
 Lebloßigkeit, *f.* mertvost, mert-
 Lebtage, *f.* živi dnevi. [dni.
 Lebszeiten, *pl.* bei meinen —, moje
 Lechzen, *v. n.* (vor Durst) zevati.
 goréti, vmirati od žeje; nach
 etwas —, kopernéti od hre-
 penéti po čem; die Erde lech-
 zet, zemlja zeva od. poka od
 suše.
 Leck, *a.* prebit, razpókel; raz-
 süßen; — *m.* poklina, špranja,
 rega, razpórek.
 Lecken, *v. a.* lizati, oblizováti,
 oblizniti; — *v. n.* curiti,
 kapljati, teči, cankati.
 Lecker, *m.* lizác, lizán, lakom-
 než, sladkosnédež; — *in, f.*
 sladkosnéda, lizávka, lakóm-
 nica.
 Leckerbissen, *m.* sladčica, oblizek.
 Leckerer, *f.* lizanje, lakomstvo,
 sladka jed.
 Leckerhaft, *a.* téčen, sladek;
 (von Personen) lakomen, slad-
 kosnéden; — *igkit, f.* la-
 komnost.
 Leckermaul, *f.* Lecker.
 Lection, *f.* nalóga.
 Lectüre, *f.* berilo, čitanje.
 Leder, *n.* usnje, usnjo, kerzno.
 Lederapfel, *m.* kosmač.
 Lederer, *m.* usnjár; — *in, f.*
 usnjarica. [liami.
 Lederhandel, *m.* trgovina s ko-
 Lederhändler, *m.* kozár.
 Ledern, *a.* usnjén, usnjat.
 Lederwaare, *f.* usnjina.
 Lederwerk, *n.* kože, kožnina,
 usnjarina; — *statt, f.* usnjár-
 nica.

Lebig, *a.* sebiten; neoženjen;
 neomóžena; (leer) prazen, iz-
 práznjen; próst; — *er Stand,*
 sebitni stan. [prostóta.
 Lebigkeit, *f.* sebitnost; praznost;
 Lebiglich, *ad.* zgóh, samo, clo.
 Leer, *a.* prazen, prazden; pást,
 gol; — ausgehen, nič ne do-
 bitu; *fig.* minljiv.
 Leere, *f.* praznost, praznina,
 praznóta; minljivost.
 Leeren, *v. a.* prazniti, izprazniti,
 izpraznovati.
 Leese, *f.* ustnica.
 Legat, *n.* zapis, pripis; — *m.*
 poslanec, poslanik; — *ion, f.*
 poslanstvo.
 Legen, *v. a.* položiti, postaviti,
 djati, vreči, pológati, devati;
 Eier —, jajca nesti; an den
 Tag —, pokazati, kazati, na
 znanje dati, očitováti; sich
 —, *v. r.* leči, vleči se, le-
 žat iti; (aufhören, still werden)
 premókniti, prestáti, henjati,
 potihniti; sich auf etwas —,
 si kar v már vzeti; in die
 Hände —, izporóčiti, v roke
 dati; den Grund zu etwas —,
 kar osnováti; Hand ans Werk
 —, prijéti se od. lotiti se
 posla; daß Getreide hat sich
 gelegt, žito je poléglo.
 Legende, *f.* sveta povést, legénda.
 Legezeit, *f.* nešnja.
 Leghenns, *f.* nosna kokóš, kura.
 Legion, *f.* četa, polkova; (eine
 große Menge) tma, kardelo.
 Legiren, *v. a.* zapisati, vporóčiti,
 ostáviti, voliti; méšati rude.
 Legirung, *f.* méšanje rud.
 Legislatur, *f.* zakonotvórstvo.

- Legitimiren, *v. a.* posvědčiti; svoje pravo do česar izkázati.
 Sehde, *f.* puša, ledina.
 Sehen, Sehn, Sehngut, *n.* lastnina, povlastnina, vžitek, najem; (Darlehen) posodilo, posojilo.
 Sehenbar, Sehbar, *a.* povlasten, povžit, feudalski, najemen.
 Sehenbrief, Sehensbrief, *m.* najemno od. feudalsko pismo.
 Sehenfrau, Sehensfrau, *f.* najemovnica; vlastnica.
 Sehenherr, Sehensherr, *m.* najemovnik; vlastnik (feuda).
 Sehensmann, *m.* najemnik.
 Sehensrecht, *n.* najemno od. feudalsko pravo.
 Sehenträger, *ř.* Sehensmann.
 Sehenwesen, *n.* mitijstvo.
 Sehensins, *m.* najemšina; mito.
 Sehn, *m.* il, ilovica, glinja, ilovača.
 Sehmern, *a.* ihnat, ilovnat, glinjen.
 Sehmgrube, *f.* ilovnica, glinjišće.
 Sehmicht, *a.* ilast, glinjast.
 Sehmig, *a.* ilovnat, glinjovit.
 Sehmwerk, *n.* ilovje, glinjovina, ilovčina.
 Sehne, *f.* naslonilo, naslón, naslónba, podpóra; (Abhang) stermina, klanec, reber, nadol.
 Sehnen, *v. a.* naslóniti, prislóniti; — *v. n.* sloněti, poslánjati, podpěratí se, prislónjen bití; sich —, *v. r.* naslóniti se, podprěti se, podpěratí se.
 Sehnen, *f.* Seihen. [s slonilom.
 Sehnstuhl, *m.* stol s habami od.
 Seht, *m.* kalíp, podoba; — *s, a.* naučni, poučeni.
 Sebramt, *n.* učiteljstvo, učeništvo.
 Sebranstalt, *f.* učilišće, slovstvení zavod.
 Sebrart, *f.* učba, učítba.
 Sehrbegierde, *f.* ukaželjnost, navkoželjnost. [željen.
 Sehrbegierig, *a.* ukaželjen, navkoželjen.
 Sehrbegriff, *a.* navka, naučni izraz.
 Sehrbursch, *m.* učéneć.
 Sehre, *f.* uk, učénje, nauk, navka; (Modell) kalíp, podoba. [učivati.
 Sehren, *v. a.* učiti, naučiti, podučiti.
 Sehrer, *m.* učitelj, učeník; — *in, f.* učiteljica, učénica.
 Sehrgebäude, *n.* učilišće; fig. učebna sostáva. [navk.
 Sehrgeiz, *n.* učnina, plača za učeník.
 Sehrherr, *m.* gospodár.
 Sehrjahr, *n.* léto uka od. učénja.
 Sehrjunge, — *ling, ř.* Sehtbursch.
 Sehrkörper, *m.* učiteljstvo.
 Sehrmädchen, *n.* učénka.
 Sehrmeister, — *in, ř.* Sehrer, — *in.*
 Sehrreich, *a.* podučén, podučiven, ukapóln.
 Sehrsaal, *m.* učivnica, učilnica.
 Sehrsatz, *m.* pravilo, načelo (v navkah). [prislóvo.
 Sehrspruch, *m.* izrěk, prislóvice.
 Sehrstand, *m.* učiteljski stán od. stališ.
 Sehrstuhl, *m.* stolica učiteljska.
 Seib, *m.* tělo, život, truplo; (am Hemde) stán, krilo; (Rumpf) trup; gefegneten — eš, nosěća bití; bei — e nicht, Bog ohvári od. preněsi.
 Seibarzt, *m.* životní lékár od. vřáč. [opásek.
 Seibbinde, *f.* pás, pojás, paša,

Leibchen, *n.* tělovník, perslik; mojderc.
 Leibigen, *a.* sužen, poroben, nevoljniški; — *schaft*, *f.* sužnost, nevoljništvo, robstvo.
 Leibigene, *m.* sužen, nevoljnik, rob; — *f.* nevoljnica.
 Leibeshbeschaffenheit, *f.* tělesná nárava. [naslědnik.
 Leibeserbe, *m.* rojen dědič od.
 Leibesfrucht, *f.* plód, hrěme.
 Leibesgaben, *pl.* tělesní daróvi.
 Leibesgebrecben, *n.* tělesen nedostátek. [zrást.
 Leibesgestalt, *f.* postáva, stás,
 Leibesorg, *f.* skerb za život.
 Leibesessen, *n.* naj ljubši jěd.
 Leibesstrafe, *f.* tělesná kazen.
 Leibesübung, *f.* udováda, udovárnost. [boja.
 Leibfarbe, *f.* polt; naj ljubši
 Leibgarde, *f.* tělesná straža.
 Leibgardist, *m.* tělesní stražár.
 Leibgürtel, *f.* Leibbinde.
 Leibhaft, — *ig*, *a.* tělesen, životen; *sám*, živ, vlasten.
 Leibig, *a.* tělnat.
 Leibjäger, *m.* osobní od. živótní lovec od. strělec.
 Leiblich, *a.* tělesen, tělóven; vlasten, pravi. [bódki.
 Leibrenten, *pl.* dosmětní do-
 Leibrock, *m.* kurta.
 Leibschaden, *m.* kila.
 Leibstuhl, *m.* odsěbnica.
 Leibwache, *f.* tělesná straža.
 Leibwurm, *m.* glista. [oko.
 Leib, *m.* ikra; — *born*, *m.* kurje
 Leiche, *f.* merlič, merto tělo, merto vóla; pogrěb, pokóp.
 Leichen, *v. n.* ikriti, leči (od rib).

Leichenbegängniß, *n.* pokóp, pogrěb, sprevód, pogrěbšina.
 Leichenbegleitung, *f.* pogrěbci, sprevód pogrěbni. [grěb.
 Leichenbitter, *m.* zovčín na po-
 Leichenessen, *n.* sedmina, pogrěbšina.
 Leichengerüst, *m.* mertváški oder.
 Leichenpredigt, *f.* pogrěbna besěda.
 Leichenstein, *m.* nadgróbje, nadgróbník, nadgróbní kamen.
 Leichenträger, *m.* pogrěbec, nosivec.
 Leichentuch, *n.* mertváški pert.
 Leichenwagen, *m.* mertváška kola, pogrěbni vóz.
 Leichenzug, *f.* Leichenbegleitung.
 Leichnam, *m.* merlič, merto tělo.
 Leicht, *a.* lahok, lehkóten, lobek; — *ad.* lahko, lahkič, zlahkoma.
 Leichtfertig, *a.* lahkomiseln, preiěrn; — *feit*, *f.* lahkomiselnost, prešěrnost.
 Leichtgläubig, *a.* lahkověren; — *feit*, *f.* lahkověrnost.
 Leichtigkeit, *f.* lahkota, lahkost, lehkótnost.
 Leichtsin, *m.* — *igkeit*, *f.* lahkomiselnost, větrěnost, neskěrb, lahkodušnost.
 Leichtsinig, *a.* lahkomiseln, větrěn, neskěrben, lahkodušen. [zál mi je.
 Leid, *ad.* zál; eš tšut mir —,
 Leid, *n.* zál, žalost; žalóba, tuga; muka, nevolja, běda, zlo; krivica, krivnja; einem etwas zu — e tšun, komur kar žaloga zaděti od. žalosti pripraviti, kogar uvřediti; sič

- ein — es thun, raniti se;
 Liebe und —, dobro in zlo.
- Seiden, v. n. terpéti, preterpéti,
 prestáti, prenésti; Schaden —,
 škodo terpéti, na zgubi biti;
 Hunger —, stradati.
- Seiden, n. terpljenje, muka.
- Seidend, a. terpéc, boléhen, bolen.
- Seidenschaft, f. strast, pohót, pohótnost; — lich, a. strasten, pohóten.
- Seidentlich, a. znosen, preterpljiv.
- Seider, m. terpin, terpinec;
 — t. joj; Bogu žel! žali Bóg!
- Seidig, a. tužen, žalosten, kukáven; opak, zlóčest; er ist der — e Teufel, je sám zlodej iz pékla.
- Seidlich, f. Seidentlich. lžalosten.
- Seitragend, a. tužen, nevoljen.
- Seidwesen, n. žalost, muka, gor-kóst; zu meinem großen —, na veliko mojo žalost.
- Seier, f. lajna, varito; fig. die alte —, stara pësen, starodávni kolóvrat.
- Seiermann, m. lajnar.
- Seiern, v. n. lajnati, gosti.
- Seihen, v. a. posódití, posojevátí, v posód dati. [vec.
- Seiber, m. posoditelj, posojeváteljský, n. posodovávnic, posodivnica.
- Seihlauf, m. zadávek, likof.
- Seim, m. kléj, kelje, kelih; Bogen —, lep, ljép, lím.
- Seimen, v. a. keljiti, klejati, ljepiti, prikéljiti, prilépití.
- Seimicht, a. klejast, keljast, klejkij, lepiv.
- Seimig, a. klejnat, ljepkij.
- Seimruthe, f. limanc, vejica.
- Sein, m. lán, lén, predlo.
- Seinader, m. — feld, n. laníšce, predlíšce.
- Seine, f. verv, vože; sredeč.
- Seinen, n. lanén, platnén, — n. (Seinend Garn) predivo; (— es Zeug) lanina, platnina.
- Seinöl, n. lanéno olje. lán.
- Seinsamen, m. lanéno sème.
- Seintuch, n. rjuha, plabúta.
- Seinwand, f. platno, pert; — en, a. platnén, pertén.
- Seinwandhandel, m. tergovina; platnam.
- Seinwandhändler, m. platnár.
- Seinweber, m. tkavec, tkalec.
- Seife, a. úh, rabel, lagan; ein — e Geschör, n. tanek sluh; — treter, m. ogleddh.
- Seiste, f. letvica, lata, spojka; (am Wagen) lestvica; (beim Tuche) kraj, okrájek.
- Seisten, m. kopito.
- Seisten, v. a. dělati, storiti, véiniti, spolniti, narediti; Folge —, vbogati; Dienste —, služiti, pomagati; einen Eid —, zapriséci, priséci, zakléti se; Genúge —, zadóstiti, zadovóljiti.
- Seistenschmelzer, m. kopítar.
- Seistung, f. dëlo, véin; priséga.
- Seitband, f. Seitseil.
- Seiten, v. a. voditi, rokóvódití, vladati, vižati, peljati, ravnáti, uprávljati, napeljevátí.
- Seitend, a. uvóden.
- Seiter, f. Gúhler. tra, leznica.
- Seiter, f. lestvica, lestva, loj.
- Seiterprosse, f. klin, stopnja.
- Seiterwagen, m. kola, grote.

Zeitfaden, *m.* fig. povód, navód.
 Zeitfeil, *n.* vojka, vajet.
 Zeithörn, *m.* severna zvezda.
 Zeitung, *f.* vodstvo, vodítva, vladanje, ravnanje, upravljanje. [bók.
 Zemde, *f.* lednica, ledje, ledovje.
 Zendenahm, *a.* prebijen bók, hrom.
 Zendenwurz, *f.* ledvičnik.
 Zenzen, *v. a.* voditi, rokovódi, obrniti, obračati, ravnati, vladati, nagniti, napótiti.
 Zensam, *a.* gibčen, vbogljiv, slušljiv, gibek; — feit, *f.* gibčnost, vbogljivost, slušljivost.
 Zensfeil, *f.* Bügel.
 Zenz, *a.* spomlád, pomlád, vigered, predlěte; — monat, *m.* márc, sušec. [voris.
 Zepard, *m.* risa, risena, le-
 Zepche, *f.* škerjaneec, ševa, goliber.
 Zepchenbaum, *f.* Pärche.
 Zepchenfalk, *m.* ostriž. [cev.
 Zepchenfang, *m.* lov škerjane-
 Zernbegierde, *f.* ukoželjnost, navkoželjnost.
 Zernbegierig, *a.* ukoželjen, navkoželjen.
 Zernen, *v. n.* učiti se; — de, *m.* učénec.
 Zese, *f.* bratva, branje, bera, bernja, pobiranje; Wein—, tergátva, bendima.
 Zeseart, *f.* čítava, način branja.
 Zesebuch, *n.* čítanka, branje, berilo.
 Zesen, *v. a.* (sammeln) kúpiti, skupljati, brati, zbirati; (rei-

nigen) trébiti, čistiti, prebirati. [steti; Collegien —, učiti.
 Zesen, *v. a. u. n.* brati, čitati, Zesenswerth, *a.* čitanja vréden.
 Zesepust, *n.* čitovnjak.
 Zeser, *m.* čítatelj, bravec, števec; (Sammler) berač, pobirač, bernjáv; — in, *f.* čitateljica, bravka; (Sammleserin) beračica, beračinja, bernjávslja. [števljiv.
 Zeserlich, *a.* čítateln, braven.
 Zesezeit, *f.* branje, bratva, bendima, bendiva, tergátva.
 Zetten, *m.* glinja, il, ilovica, mul.
 Zetter, *f.* pisme, pisménka, slovo. [nat, mulast.
 Zettig, *a.* glinjast, ilnat, ilov-
 Zett, *a.* poslednji, slédnji, skrajni, zadnji; zu guter —, slédnjič, poslednjič, zadnjič, na slédnje.
 Zestens, Zesthin, *ad.* nedávno, unkrat, pred kratkim.
 Zechte, *f.* svétilo, léva.
 Zechten, *v. n.* svétiti, svétiti se, sjati, sjati se, sijati; das Wetter leuchtet, dernice igrajo; einem —, svétiti ob, posvétiti komur. [goréc.
 Zechten, *a.* svétloben, svitel.
 Zechter, *m.* svéčnik, svéčnjak; — stucht, *m.* svéčnikov podstávník.
 Zechthugel, *f.* goréča krogla.
 Zechthurm, *m.* preluka, svétílnik.
 Zeebund, *m.* pošćenje, dobro ime; einen bösen — haben, ogovárjati, osirati, klevetáti.
 Zeute, *pl.* ljudi, ljudje, svét; unter die — bringen, razglasiti.

- Seutescheu, *a.* plah, odljuden.
 Seuteschinder, *m.* odèrtnik, silnik.
 Seutfelig, *a.* vljuden, prijazen, priljuden; — *Zeit*, *f.* vljudnost, priljudnost.
 Sevit, *m.* levit; einem die — en lesen, okrègati kogar.
 Sevitisch, *a.* levitski.
 Sezikon, *f.* Wörterbuch.
 Sezer, *f.* Erier.
 Sezentiat, *n.* dopušćenje.
 Seztation, *f.* dražba.
 Seztiren, *v. a.* na dražbi kupiti.
 Sicht, *n.* svèlost, svèlòba, svit, svèlo; Kerzen —, hčè; (Kerze) svèća; (Leuchte) svètilo; anò — kommen, na dán, na svèlo priti; an das — bringen, na dán, na svèlo spraviti; einen hinter das — führen, prevàriti kogar; einem im — e stehen, zaslánjati komur luč.
 Sicht, *a.* svètel, svitel, jasen, bister, veder; (nicht die) rédek.
 Sichtarbeit, *f.* dèlo pri svèci.
 Sichtbraun, *a.* svètlorujáv.
 Sichten, *v. a.* razjásniti, razsvètliti, razdaniti; (den Anker) vzdigati, vzdigniti, vzdici; den Wald —, posékati od. izsekati lès.
 Sichter, *m.* barkáča.
 Sichterloch, *a.* plamenèč, svètel; — *ad.* s plamenam; — brennen, plamenèti, žarèti, na ves ogenj gorèti.
 Sichtform, *f.* kalup za svèče.
 Sichtfreund, *m.* svètloberber.
 Sichtgelb, *a.* svètložòlt.
 Sichtgießer, *m.* svèčár.
 Sichtgrau, *a.* svètlosiv.
 Sichtmessa, *f.* svèčnica.
 Sichtmesser, *m.* svètlochèr.
 Sichtpuße, — (Schere), *f.* vternjálec, vternjálek, vternjača.
 Sichtpußer, *m.* vternjávèc.
 Sichtroth, *a.* svètločèrlèn.
 Sichtscheu, *a.* poniglávèn; svètlobojèč.
 Sichtschirm, *m.* sènčilo.
 Sichtschuppe, *f.* otèrnjek, otrének.
 Sichtstrahl, *m.* žár, žárk.
 Sichtstreifen, *m.* žarèčnost.
 Sichtvoll, *a.* svètel, presvètel, sjajen, jasen.
 Sieb, *a.* drág, mil, ljub, ljubljèn, prijèten; — haben, ljubiti; — gewinnen, za ljubo vzeti.
 Siebàngeln, *v. n.* namigávati, pomežovávati, zaljubljenò se gledati.
 Siebchen, *n.* ljubica, draga, ljubòvnica, ljubka, ljubljénka, ljubímka; mein —, duša moja, draga moja, serce moje.
 Siebden, *Sw.*, vaša dragost.
 Siebe, *f.* ljubèzen, ljubav; milost, dragost. Ikovánje.
 Siebeleier, *f.* ljubkovánje, mil.
 Siebest, *v. n.* ljubkovati, dragovávati, milkovávati. Idragovávati.
 Sieben, *v. a.* ljubiti, milovávati.
 Siebenswürdig, *a.* ljubèzniv, ljubèzen; — *Zeit*, *f.* ljubèznivost, ljubèznost.
 Sieber, *ad.* rají, rajsí; ich möchte — sterben, rajsí bi vmerl; du bist mir —, ti si mi ljubí od. drajsí.
 Siebes, *a.* zaljubljen, ljuven.
 Siebesangelegenheit, *a.* zaljubljen, od. ljuven posel.

Liebeßblick, *m.* zaljubljen pogled.
 Liebeßbrief, *m.* zaljubljen list.
 Liebeßdienst, *m.* ljubézen, ljubav.
 Liebeßerklárung, *f.* očitovánje od obstanje ljubézni.
 Liebeßgeschichte, *f.* povést od zaljubljenih.
 Liebeßmahl, *n.* bratovska miza; — Christi, poslédna večérja; sveto telo. [dobri čin.
 Liebeßwerk, *n.* bogoljubno délo.
 Liebevoll, *a.* ljubézniv, poln ljubávi.
 Liebhaber, *m.* ljubljenik, ljubóvnik, ljubimec, ljubec, dragi, botivec; — ei, *f.* ljubovánje, ljubovástvo; — in, *f.* ljubljenka, ljubka, ljubóvnica, ljubímka, draga, ljubljenica.
 Liebföfen, *v. a.* njegováti, laskati, dragováti, milováti, dobrikati.
 Lieblich, *a.* sladek, mil, milen, prijéten, vgoden; — feit, *f.* sladkost, sladkóta, milost, milina, vgodnost, slast.
 Liebling, *m.* ljubimec, ljubljénčič, ljubljénec, ljubček.
 Lieblingßidee, *f.* naj dražji misel.
 Lieblos, *a.* nemilosérden, tverd, nemilosten; — igfeit, *f.* nemilosérdja, nemilosérdnost.
 Liebreich, *a.* blág, ljubézniv, blagodáren, blagodáten.
 Liebreiz, *m.* milota, milina, dragost, lépota, ličnost, mičnost.
 Liebreizend, *a.* milen, dragosten, lep, ličen, mičen.
 Liebschaft, *f.* ljubovánje, znanje.
 Liebste, *f.* draga; žena, zaró-

nica; — r, *m.* drag; móz, zaróčnik.

Lieb, *n.* pésmá, pésem, péšen, pévka, popévka; ein — anstimmen, zapéti; — Gen, *n.* pésmica, popévka.

Lieberbuch, *n.* pésmarica.

Lieberdichter, *m.* pésmár.

Liedertlich, *a.* nemáren, nemarljiv, zanikern, len, leniv; razúdan, zli; — feit, *f.* nemár, nemárnost, nemarljivost, zanikernost, lenost, lenóba; razúdanost, sloča.

Liedertafel, *f.* pevka družba.

Liedlohn, *m.* mezda, dnina.

Lieferant, *m.* previdnik, obskerbnik.

Liefern, *v. a.* previditi, dati, dajati, nabaviti, preskerbéti, nabávití, obskerbétí; eine Schlacht —, bití se, pobítí se.

Lieferung, *f.* previdjenje, nabávljenje, obskerbljenje, dovoz.

Liegen, *v. n.* ležati; (von Stáuten) bití, ležáti, stati; auf den Knien —, klečati; — lassen, pustiti, ne pobráti; auf den Tod —, k smerti bolan bití; ein wenig —, poléžati; am Rücken —, znak ležáti; — v. t. es liegt nichts daran, nič ni zato; es liegt bei ihm, pri njemu je; es liegt vor Augen, očitno je.

Liegend, *a.* leže; postávljen.

Lieutenant, *m.* poróčnik, pód-sátnik.

Lilie, *f.* limbar, lér, lilja.

Lilienz, *a.* limbarjev; — weiß, *a.* bel kot limbarjev cvét.

- Limonade, *f.* limonáda, lemo-
náda.
 Limone, *f.* lemons, limóna.
 Linde, *f.* Lindenbaum, *m.* lipa;
eine Krone —, lipica.
 Lindenbast, *m.* lipov lič, liko.
 Lindenblüthe, *f.* lipov cvět, lipo-
vec.
 Lindenholz, *n.* lipovina, lipov lés.
 Lindern, *v. a.* polájsati, zlá-
jsati, polehčati, oblájsati;
utěsiti, pomiriti.
 Linderung, *f.* polájsanje, oblá-
jsanje, polájssek; utěha.
 Lindwurm, *m.* pozój, zmáj, dra-
kón. [gávník.
 Lineal, *n.* plájsťro, čertilo, smu-
činka.
 Lineamente, *f.* Gesehtsüge.
 Linie, *f.* čerta, čertica, redek,
pruga; versta.
 Linien-schiff, *n.* redna ladja.
 Linientruppen, *pl.* redne čete.
 Liniren, *v. a.* čertiti, načertiti,
čertati, čerte potěgniti ob-
dělati.
 Link, *a.* lěv; — e Seite, naličeje,
lěva strana; — händig, *a.* lě-
vičen; — händige, *m. u. f.* lě-
vičnik, lěvičnica; — seitig, *a.*
nalěven; — erseit, *ad.* na
lěvo, na lěvo roko, *v.* lěvo;
— s sein, lěvák biti. [lěva.
 Linsen, *f.* leča; eine kleine —, le-
senašker, *m.* lečišče.
 Linsenförmig, *a.* lečast, lečovit,
leči podoben.
 Linsenstroh, *n.* lečovna, lečovina.
 Lippe, *f.* ustnica, ustna; šoha.
 Lippenlaut, *m.* ustničko pisme.
 Liquidation, *f.* razračunovanje.
 Lispeln, *v. n.* šumljati, šeptati.
 Ižuborėti, žamorėti, šušėti.
- List, *f.* kovárstvo, varka, zvi-
jšťstvo, prevěra, liškina.
 Liste, *f.* listina; popis.
 Listig, *a.* kováren, liški, zvit,
prekánjen, prebrisan.
 Litanei, *f.* litanija.
 Litterarisch, *a.* književen, slo-
vstven, pismenski.
 Litterat, *m.* književnik, pisme-
nik, knjižnik. [pisměnstvo.
 Litteratur, *f.* knjižestvo, slovstvo,
 Lithograph, *m.* kamnopic.
 Lithographie, *f.* kamnopis, kam-
notisk; — anstatt, *f.* kamno-
tiskárnica. [igija.
 Liturgie, *f.* obredništvo, litur-
gija.
 Litore, *f.* opráva služebniška.
 Lob, *n.* hvala, pohvála, dika.
 Lobbegierde, *f.* hvaličnost, hva-
loželjnost. [loželjjen.
 Lobbegierig, *a.* hvaličen, hva-
loželj.
 Lobben, *v. a.* hvaliti, slaviti, di-
čiti.
 Lobenswürdig, *a.* hvalevrěden.
 Lobeserhebung, *f.* pohvála, po-
slávljenje.
 Lobgedicht, — gefang, — lied, *n.*
hvalnica, hvalna pěsem.
 Lobhudehn, *v. a.* hvalisati. [vec.
 Lobhuder, *m.* hvalivec, hvalisa-
tel.
 Loblich, *a.* slaven, hvalevrěden.
 Lobpreisn, *v. a.* hvaliti, slaviti,
razslávljati, poveličovati, di-
čiti. [pěda.
 Lobrede, *f.* pohvála, hvala, be-
hvalitelj.
 Lobredner, *m.* hvalitelj, slavitelj.
 Lobfingen, *v. n.* hvale peti, spe-
vati.
 Lobspruch, *m.* hvala. [(padež).
 Local, *m.* městnik, městeljní.
 Locale, *f.* Bohnort.
 Loch, *n.* luknja; duplja, župlja;

rupa, jama (Gefängniß) ječa, tamnica; (Wunde) rana.
 Ruckstein, n. luknjica, rupica, jamica.
 Rucken, v. a. votliti, jamati, vrtati, luknje delati.
 Ruckrig, a. luknjast, jamast, jamičast, šupel, šupljikast.
 Rucke, f. koder, koderc, vitica.
 Rucken, v. a. vabiti, vabovati, mamiti; ein Kind —, pestovati, Haare —, kodrati, ruditi lasje; sich — v. r. kodrati se.
 Ruckel, a. rah, rahel; netvérd, nečvérst; fig. razújzdan, zanikern; — machen, objúgati.
 Ruckig, a. kodrav, kodrat, rudast.
 Ruckseife, f. zvižgalica.
 Ruckseife, f. vaba, vabilo, nastáva, mamilo.
 Ruckstimme, f. vabéči glás.
 Ruckvogel, m. vabič, vablénka, vabnica.
 Ruckung, f. lodba. [vozovlák.
 Ruckmotiv, n. hlapón, parovóz;
 Ruckrasche, f. perhálica, perhál, perháka, perhúta, žerjávica.
 Ruckern, v. n. plamenéti, švigati, s zubljem goréti.
 Ruckel, m. žlica.
 Ruckelgans, f. žličarca.
 Ruckelgerst, n. žličnjak.
 Ruckeltraut, n. žličnik.
 Ruckelmacher, m. žlicar.
 Ruckarithmus, m. logaritem.
 Ruck, f. loža. [umoslovéc.
 Ruckig, f. umoslóvje; — er, m.
 Ruckisch, a. umoslóven. [črésla.
 Ruckbeize, — brúže, f. strojica.
 Rucke, f. zubelj, plamen, žár; stroj, čréslo.

Rucken, v. n. plamenéti, žaréti; — v. a. strojiti, črésliti.
 Ruckgar, a. strojen s čréslom; izdelan.
 Ruckgarber, m. strojbar, usnjár; — ei, f. strojbarija, usnjarija; — in, f. strojbarica, usnjarica. [stroj.
 Ruckmühle, f. mlin za čréslo ob.
 Ruck, m. mézda, plača, plačilo; mito, dár, darilo. [jémnik.
 Ruckarbeiter, m. nadničár, n.
 Ruckmen, v. a. platiti, naplatiti, poplačati, oblagodárati, poverniti, povračati, pomézditi.
 Rucktutsch, f. najémna kočija; — r, m. najémni voznik, izvoznik.
 Rucktafel, m. najémni sluga.
 Rucknung, f. mezda, plača, mito, mitnina.
 Ruck, m. ljulika, ljulka.
 Ruck, n. vadjla, kocka, baja, sréčka (Schiffsal) osóda, udes, sréča. [sréčkováti, sréčkati.
 Rucksen, v. n. vadjliti, kockati.
 Ruckbaum, m. lavorika, lovorika.
 Ruckblatt, n. lavorov list.
 Ruckere, f. lovor, lavor, lavorova jagoda.
 Ruckerkranz, m. lavorik.
 Ruck, a. odvézan; próst, svoboden; nepéven; razpúšen, razúzdan; frijch darauf —, udri, udrite, hajdé. [odlépiti.
 Ruckarbeiten, v. a. odtergati.
 Ruckbinden, v. a. odvézati, razvézati, rasrésiti. [tergati.
 Ruckbrechen, v. a. odlomiti, od.
 Ruckbrennen, — brúchen, v. a. vstréliti, sprožiti, zažgati.

- Lošchen, v. a. gasiti, ogášati, vgasiti, pogasiti; (Geschriebernes) brisati, izbrisati; — v. n. vgasniti, pogásniti, pogúšati se.
- Lošchbrand, m. ogórek, opálek.
- Lošcher, m. gasivec: brisáč.
- Lošchhorn, n. gasilnik.
- Lošchmittel, n. gasilo. [púznicá.
- Lošchpapier, n. pivni papír, trafose, a. zločést, malopriden, zli, zanikern; (leichtfertig) prešern; (nicht fest) ráh, rahel.
- Lošgeld, n. rěšilo, odkúp, odkupnina.
- Loſen, v. a. odvézati, razvézati, odrěšiti, razrěšiti; razvozlati; (loſkaufen) odkúpiti, izkúpiti, rěšiti, Geld —, teržiti; ein Gewehr —, zažgati, sprožiti, vstrěliti; Sünden —, odpústiti grěhe; ein Räthsel —, vgađati, vganjati, vganiti; (von einer Einschränkung befreien) osvoboditi, rěšiti, znebiti.
- Loſerdürre, f. devetogóbnica.
- Loſgeben, v. a. izročiti; pustiti, izpustiti.
- Loſgehen, v. n. razvézati se, razrěšiti se; (von Gewehren) sprožiti se, podrěti se, zažgati se; auf einen —, napásti oblotiti se kogar, navaliti na kogar; (den Anfang nehmen) začěti se. [piti.
- Loſkaufen, v. a. odkúpiti, izkú-
- Loſkommen, v. n. vjiti, vteći, vskočiti; spasiti se.
- Loſlassen, v. a. izpustiti, pustiti.
- Loſmachen, v. a. razvézati; odklépiti; odkléniti.
- Loſchlagen, v. a. odbiti, odtrú-
- piti; darauf —, pobijati, razsájati. [kovati, razkléniti.
- Loſſchließen, v. a. odkléniti, od-
- Loſſprechen, v. a. odvézati, odrěšiti; osvoboditi.
- Loſſprechung, f. odvéza, odrěenje; osvohódenje.
- Loſtrennen, v. a. odporjati.
- Loſung, f. geslo, znak, znamnje; besěda, slovo.
- Loſungswort, n. geslo.
- Loſung, a. razvézanje; strěljanje; (Loſkaufung) odkúp.
- Loſwerden, v. n. znebiti se, osvoboditi se; einer Waare —, spešati ob. zabarantati blagó.
- Loſziehen, v. n. über einen —, obrekovati kogar; lotiti se kogar.
- Loth, n. libra, lót; (zum Lothen) vár, varilo; spója (Blei —, olovo, čerček, svinčnik.
- Lothſen, v. a. variti, zvariti, zavariti, spojiti. [sto zlato.
- Lothſig, a. lotov; —es Geld, ei-
- Lothrecht, a. prostopáden, ravnotěžen.
- Lothſe, Lothſemann, m. mornár.
- Lothredube, m. kalín, potepuh, smerkolin.
- Lothterie, f. lotrija.
- Lothe, m. oroslán, lav, lev; ein junger —, lavič.
- Lothven, a. oroslánov, lavov.
- Lothvenartig, a. lavski, levu podoben.
- Lothengrube, f. levnják, levnák.
- Lothenzahn, m. mlič. [vica.
- Lothwin, f. oroslánica, lavica, le-
- Lučš, m. bistroid.
- Lučšaugen, pl. fig. bister vid, ojstre oči.

Lucifer, *m.* danica; (Abendstern) večernica.

Lüde, *f.* luknja, špranja, ikerbina, rega, reža, razpoklina.

Lüdenbüßer, *m.* fig. dostávek, kerpa.

Lüdig, *a.* luknjast, špranjast, ekerbinast, razpokel.

Luder, *n.* merla, merhovina, cerklina, para.

Ludern, *v. n.* nesrámmo živéti.

Luft, *f.* zrak, povétrijs, véter.

Luftart, *f.* versta od zraka.

Luftblasse, *f.* mehúr, mehúrič.

Luftchen, *n.* vétrič, sapa, sapica.

Luften, *v. a.* vétriti, prevétriti, fig. odkriti.

Luftschcinung, *f.* prikázen na nebesu, zračnina.

Luftförmig, *a.* vdušen.

Luftig, *a.* povétern, vétern, hladen; fig. lahke.

Luftkreis, *m.* diokróg, ohlip, zrakovje, zračje.

Luftkunde, *f.* zrakoslóvje.

Luftloch, *n.* oduška, dušnik, sapnik.

Luftmesser, *m.* zrakómér.

Luftpumpe, *f.* zračna sisáljka, zrakosisáljka.

Luftreise, *f.* potovánje po zraku.

Luftrohr, *f.* odihálce, dušnik, dihavica.

Luftsaure, *f.* povéтерна kislina.

Luftschiff, *n.* povéterni bróid; —er *f.* povéterni brodnik.

Luftschloß, *n.* zlati grád, grajšina v zraku.

Luftspringer, *m.* skakávec.

Luftsprung, *m.* skók.

Luftzug, *m.* véter, prepib.

Zug, *m.* mit — und Trug, z gollijami in lažmi.

Büge, *f.* laž, lež. [gáti se.

Bügen, *v. n.* lagáti, legáti, zla-

Bügenhaft, *a.* lažnjiv, lažljiv, ležniv; — igfeit, *f.* lažnjivost.

Bügenmant, *n.* lagáč, legán.

Bügnrr, *a.* lažnjivec, ležnik, lažnik; — in, *f.* lažnjivka, ležnica, lažnica; — isch, *f.*

Bügenhaft.

Lufe, *f.* Lüde. [dalo.

Bümmel, *m.* tarbán, cepec, bu-

Bumy, *m.* potepuh, klatež, tepež.

Bumpen, *m.* capa, cunjja, candra, starina, kerpež, banjúka.

Bumpengefindel, *n.* potepuhi, klateži; tepčád, klatežja.

Bumpensammler, *m.* cunjar.

Bumpelei, *f.* tepnjarija, klatežnja; malénkost [banjúzast.

Bumpicht, *a.* cunjast, capast,

Bumvig, *a.* stergan, cunjav.

Bunge, *f.* pljuča, pluče.

Bungen, *a.* pljučni.

Bungenblutader, *f.* pljučna pri-vodnica. [pljučnica.

Bungenentzündung, *f.* prisádna

Bungenfaut, *a.* gnjilopljučen, gnjilih pljuč.

Bungenkraut, *n.* pljučnik.

Bungen Schlagader, *f.* pljučna od-

vodnica. [sušica.

Bungenucht, *f.* pljučnica, pljučna

Bungenüchtig, *a.* pljučničen, sušičen.

Bünse, *f.* lunek, ljanik.

Bunte, *f.* zapálka, lunta.

Zust, *f.* radost, veselje; (die Begierde) pohót, želja, volja, poželenje, mik; slá (unordentliches Vergnügen) slast.

Zustbarkeit, *f.* veselje, kratko-

- časnost, zabava; veselica, svetkovina. [čúga.
 Lustdirne, *f.* kurva, casita, vladár.
 Lústen, *f.* Gelústen.
 Lúster, *m.* kovka, svétliljak.
 Lústern, *a.* hotlív, pohotlív, pohóten, željen, slasten; —heit, *f.* hotlívost, pohótnost, željnost, slást.
 Lustgarten, *m.* raj, perivoj.
 Lusthaus, *n.* sénica, veža, loka, pomarančnica.
 Lustig, *a.* vesel, radosten; (spasht) smésen; — sein, dobre od. židane volje biti; — sein, *f.* veselje, radost, veselost. [kež, smésnik.
 Lustigmacher, *m.* veseljak, bur-lustreife, *f.* pot za kratek čas.
 Lustkugle, *f.* sramna kuga.
 Lustspiel, *n.* vesela igra.
 Lustwandeln, *v. n.* sprehajati se.
 Lutheraner, *m.* luterán.
 Lutherisch, *a.* luteránski.
 Lutherthum, *n.* luteránstvo.
 Lurus, *m.* lísp, razkóšje, gizdost, prekrásnost.
 Lura, *f.* lira, lajna.
 Lyrisch, *a.* pévateľn, lirički.

M.

- Maal, Maas, *f.* Macht, Maß.
 Mache, *f.* posel, dèlo.
 Machen, *v. a.* dèlati, storiti, napraviti, véiniti, raditi; (Kleider) dèlati, narejati, narediti, šiti; Geld —, dnar pridobiti; fertig —, dodèlati; sich davon —, pobègniti, vteči, pobráti se; sich über etwas —, lotiti se česar, pod-

- stópati se; sich nichts daraus —, nič ne marati; sich auf den Weg —, odriniti, na pót se podáti; sich mit etwas groß —, ponositi se s čem; sich viel bei einer Sache —, mnogo dobiti, obogatéti; das Essen —, jéd pripraviti; den Herrn —, gospóda se dèlati; sich an einen —, ober-niti se na kogar; einen Herr- unter —, opsováti od. oz-mérjati kogar. [stvo.
 Macheret, *f.* dèlo, posel; tvor-Macherlohn, *m.* poslovina, pla-čilo za dèlo. [jáca.
 Machination, *f.* kovárstvo, zvi-Macht, *f.* móč, oblást, zmo-žnost; sila.
 Machthaber, *m.* vladár, pol-novlástnik, oblástnik, — in, *f.* vladarica, oblástnica.
 Mächtigt, *a.* močén, mogóčen, tehten, važen, silen, silovit, oblásten; einer Sprache — sein, jezik rázúmiti od. znati; — sein, *f.* mogóčnost, oblást. [oblásti.
 Machtlos, *a.* nemogóčen, bez-Machtspund, *m.* povelje.
 Machwerk, *n.* kerparija; šu-šmarija.
 Maculatur, *f.* mačkanica.
 Mädchen, *n.* dèklíca, dèvojká, dèklína, dèklíe, dèklé, punca.
 Mädchenalter, *n.* dèklístvo, dè-klínstvo. [ški róp.
 Mädchenraub, *m.* otmica, deklí-Made, *f.* červ, mol, zaplivk.
 Madig, *a.* červiv. [skladivnica.
 Madig, *n.* zalog, zalóga.
 Madg, *f.* dèkla, služebnica, služkinja.

Magen, *m.* želódec; — *s.*, *a.* želódeni, za želódec; — brúden, *n.* tišcanje v želódcu; — trampf, *m.* keré v želódcu; — trager, *m.* slabo obkisló vino. [lódec.

Magenpflaster, *n.* ohvéza za želódec.

Magenstärkend, *a.* želódičen.

Magentropfen, *pl.* kaplje za želódec.

Mager, *a.* slók, medel, meršav, kumern, suh; — frit, *f.* slokóst, medlóst, medlóba, meršávost. [Zauberisch.

Magie, Magisch, *f.* Zauberei.

Magister, *m.* učitelj, mešter.

Magistrat, *m.* mešéanska obmestna sodnija. [veljak.

Magnat, *m.* pervák, velikáš.

Magnet, *m.* kalámito. [míčen.

Magnetisch, *a.* kalámiten, kalámitišren, *v. a.* kalámičiti, na sé vleči, magnetizirati.

Magnetismus, *m.* kalámična móč.

Magnetnadel, *f.* kalámičnica.

Magnificenz, *f.* velebitnost.

Mahagonholz, *n.* mahagonovina. [ča, senokošnja.

Mahd, *f.* kositva, košnja, se.

Mähnen, *v. a.* kositi, seči; (Getreide) žeti. [nosék.

Mäher, Mäher, *m.* kosec, se.

Mahl, *n.* gostba, gostnija, obéd, pojedina, pí; (Zeichen) znamenje, znak, biljéga; (auf der Haut) znamenka, madež.

Mahlen, *v. a.* (Getreide) mleti.

Mahlgeld, *n.* mletovina, mlevšina.

Mahlgetreide, *n.* melja, meljšaja.

Mahlmeze, *f.* mérica.

Mahlischag, *f.* Brautschatz.

Mahlstrom, *m.* vrtinec, kurnica. [južina.

Mahlzeit, *f.* obéd, pojedina;

Mähne, *f.* griva.

Mahnen, *v. a.* opóminiti, opominjati, opomenováti.

Mahnnet, *m.* opominjavec.

Mährchen, *n.* basen, bajka, pričica; — haft, *a.* izmisljen, čudovit. [védka; (Pferd) kljuse.

Mähre, *f.* basen, priča, pot.

Mal, *m.* máj, velkitráven; (lit.) svibanj; (čed.) kvéten; (poln.) máj; — baum, *m.* bréza; — blume, *f.* šmarnica, jurjevica; — käser, *m.* majski keber.

Mais, *m.* turšica, korúza, sromentin; — feld, *n.* koruzišče; — stroh, *n.* koruznica.

Maitresse, *f.* hotnica, prilóznica; milóstnica.

Majestät, *f.* veličánstvo, veličánstvo; — isch, *a.* veličánstven, veličásten.

Majestätsverbrechen, *n.* pregréha zoper vladárja.

Major, *m.* četnik, tisúcnik.

Majoran, *m.* majorán, majoránka, majerón.

Majoren, Majorenität, *f.* Mündig, — feit. [vičnica.

Majorität, *f.* večina, čezpolo.

Makel, *m.* madež, kverna, mana; — los, *a.* bez madeža.

Makeln, *v. n.* (unterhandeln) mešetariti. [n. mešetarina.

Makler, *m.* mešetar; — geld, Makrone, *f.* makarón.

Mal, *ad.* krat, bart, put; manschéš —, véasi; ein für alle —, za vselej.

Mafen, *v. a.* obrazováti, obrá-
ziti, slikati, obličiti, živo
pisati.

Maler, *m.* obrázár, slikar,
obráznik; — *in*, *f.* slikarica,
obráznica. [učilišče.

Malerakademie, *f.* slikarsko

Malerei, *f.* slikarija.

Malerisch, *a.* fig. krasen.

Malerkunst, *f.* slikárstvo, obra-
zništvo.

Malter, *m.* stár, vagan.

Maltbesetzer, — *titter*, *m.* malté-
ski vitez.

Malve, *f.* slezica (trava).

Malz, *n.* slad; — *bier*, *n.* sla-
dovica. [divnica.

Malzbarre, *f.* pušnica, sla-

Malzen, *v. a.* sladiti, sladje
dělati.

Malzer, *m.* sladár; — *in*, *f.* sla-
darica.

Malztenne, *f.* sladno gumno.

Mamma, *f.* mama, mamka,
mamica. [pádnik.

Mammelutz, *m.* mameluk; od-

Mammen, *m.* mamon, fig. bo-
gástvo, zakládi.

Ran, *pr.* wird durch se mit der
dritten Person einf. Zahl, oder
durch die zweite Person einf.,
so wie durch die erste, zweite
od. dritte Person vielf. Zahl,
jedoch ohne se, ausgedrückt.
Auch kann der Satz in die leid.
Form verwandelt werden; —
muß, tréba je; wenn — ihn
sieht, sollte — glauben, kedar
ga člověk vidi, hi rekel.

Rancher, *pr.* marsikteri, mar-
sikdo, nekteri; — hat ge-
glaubt, mnogi so mislili.

Rancherlei, *a.* razen, mnogo-
téri. [kadkad, marsikrat.

Ranchmal, *ad.* včasi, včasih,

Ranchat, *n.* povelje, zapóvêd,
pooblastenje.

Randel, *f.* jedrica, mandel,
mendula; — *n.* (Getreidehaus-
fen) petnajstina, petnajst

snopov.

Randelbaum, *m.* jeder.

Randelsträhe, *f.* zlatovránka.

Randeln, *v. a.* zlagati snopje.

Randelmilch, *n.* jedrično mléko.

Ranen, *pl.* duše pokojnih.

Ränge, **Rangel**, *f.* valja, rolja.

Rangel, *m.* nedostátek, manj-
kanje, pománjkanje; (Fehler)
slabost, nedostátek; — *haft*,

a. manjkljiv, pománjkljiv.

Rangelholz, *f.* Ränge.

Rangeln, *v. a.* valjati, pová-
ljati, roljati.

Rangeln, *v. n.* manjkati, po-
mánjkati, pománjkovati, ne
biti, ne iméti, pogrěšati.

Rangform, *n.* změs.

Rangold, *n.* blitva.

Ranier, *f.* običáj, šega, náčin.

Ranierlich, *a.* dvoren, vljuden;
— *feit*, *f.* dvornost, vljud-
nost.

Manifest, *n.* razglás.

Rann, *m.* mo¿; člověk; voj-
šák; ein rechtschaffener —, mo-
šák, korenjak; ein — von

Wort, mo¿ beséda.

Ranna, *f.* mana.

Rannbar, *a.* dorášen, goden;
za vdajo od. ženitvo; — *feit*,

f. doráslost, godnost.

Rannchen, *v.* mo¿ek, mo¿iček;
ein unbedeutendes —, mo¿icelj;

- (ein Thier männl. Geschlechtes)
on, samec.
- Männervolk, n. moštvo.
- Mannhaft, a. korenjaški, moški, moževen, serčen; — ig: feit, f. moškost, serčnost.
- Mannigfaltig, a. različen, različit, mnogotéri; — feit, f. različnost.
- Männin, f. možákinja.
- Männlich, a. moški, moževen; das — e Glieb, kurec; — feit, f. moškost, moževnost.
- Mannschaft, f. ljudi, ljudstvo; vojniki, vojska.
- Mannsch, a. moški, moški.
- Mannsbild, n. mož, moštvo, možka glava. [glave, možje.
- Mannleute, f. moški, možke
- Mannsperson, f. Mannsbild.
- Mannsucht, f. želja za možem.
- Mannsüchtig, a. možazeljna.
- Mannsucht, f. vojniški red.
- Manschen, v. n. čapláriti.
- Manscherei, f. čaplarija, čaplärenje.
- Manschette, f. naróčka.
- Mantel, m. plajš, plajšč, kabana, kolor, metén.
- Mantelchen, n. plajšek, plajšček.
- Mantelstück, f. Helleisen.
- Mantille, f. plajšič, plajšica.
- Manufactur, f. rokotvórnica, rokodélna; — waare, f. izdelk, rokotvór.
- Manuscript, n. rokópis.
- Marder, m. kuna, kunica.
- Marderfell, n. kunja koža, kupačjovna. [božje.
- Marienbild, n. podóba matere
- Mariendistel, f. ostropés.
- Marienglas, n. slida.
- Marine, f. pomórstvo; — ut, m. pomórník.
- Marz, n. mozeg; (in Gewächsen) serce, serčika, duša; steržen, sverž, sok.
- Marz, f. marka; libra; krajina; (Gränze) meja, granica; (Zeichen)znamnje, znak, biljéga.
- Marzen, v. a. znamováti, biljéžiti; teržiti.
- Marzetender, m. margetán, jestvinar; — in, f. margetánka.
- Marzgraf, m. mejni gróf; — in, f. mejna grofinja.
- Marzgrafenschaft, f. mejna grofija ob. grofovina. [lijstvo.
- Marzgraffthum, n. mejno grofštvo.
- Marzlicht, a. mozgast; serčikast, sterženast; jederčast.
- Marzig, a. mozgovat; serčikav, sveržat; jederčast, jedričav.
- Marzscheide, f. meja, granica; — kunst, f. kopnomérje podzémalsko. [mejás.
- Marzstein, m. mejnik, meják.
- Marzt, m. sejem, senjem.
- Marztbewohner, m. teržan; — in, f. teržánka. [vati.
- Marzten, v. a. teržiti; sejmo.
- Marztleben, m. terg.
- Marztleute, f. sejmárji; teržáni.
- Marztplatz, m. sejmíšče; teržíšče.
- Marztpreis, m. cěna, kúp.
- Marztschreier, m. teržnikár.
- Marzttag, m. teržni dán.
- Marzung, f. meja, granica.
- Marmer, m. mramor, marbel.
- Marmerarbeit, f. mramorovina.
- Marmerbruch, m. — grube, f. mramornica.
- Marmeriten, v. a. mramóriti.

- Marmor**, *a.* mramoren, mramorov, marbelnast.
Marode, *a.* vpehan, vtruden; betežen. [vojske].
Maré, *m.* torek, davor (bog).
Marſch, *m.* postóp, pót, marš, hod; (in Rußl) popótница.
Marſchall, *m.* vojskovód, maršal.
Marſchfertig, *a.* gotov ob. pripravljen na marš.
Marſchiren, *v. n.* postópati, potovati, iti, marširati.
Marſchland, *n.* mlakasta od. mužavna krajina. [njódnica].
Marſtall, *m.* konjárnica, kočnica.
Marter, *f.* muka, tara; —, *a.* mučeniški. [vec].
Marterer, *m.* mučitelj, zatirač.
Martern, *v. a.* mučiti, terpeti, čiti, réviti, tarati.
Marterthum, *n.* mučeništvo.
Marterwoche, *f.* veliki teden, velika nedélja.
Martyrer, *m.* mučenik.
Martyrin, *f.* mučenica.
Márz, *m.* marc, sušec; (ilir.) ožujak; (šč.) brezen; (pošn.) marec.
Márzbier, *n.* marčno pivo.
Maſche, *f.* petlja; oko, ozel, (bei Bogeiſtellern) progla, zanjka.
Maſchine, *f.* stroj, nastroj, mašina, stroga.
Maſchinenmäßig, *a.* kot stroj.
Maſchinenmeiſter, *m.* strojovnik.
Maſe, *f.* brazgotina, pika, maróga.
Maſer, *f.* osépnice.
Maſer, *m.* žila (v drévesu); —holz, *n.* žilavo drévje.
Maſericht, *a.* žilav, žilovit.
- Maſcholder**, *m.* —erte, *f.* klen, brúlovo drévo. [likára].
Maſche, *f.* šema, krinka; maškarada.
Maſcharade, *f.* maškarada.
Maſtiren, *v. a.* obšemat, omakárati. [bokal].
Maß, *n.* méra; (4 Seidel) pint.
Maße, *f.* méra, način; gewiſſer —n, nekako, nekakino; einiger —n, nekaj, ponekakšnim.
Maßgabe, **Maßgebung**, *f.* maš —, poleg, po.
Maßig, *a.* zméren, méren, trézen; (mittelmäßig) srédenj, posrédenj.
Maßigen, *v. a.* krotiti, pománjšati, obúzdati.
Maßigkeit, *f.* zmérnost, tréznost; srédnjost.
Maßlanne, *f.* pintnik, bokal.
Maßregel, *f.* pravilo; ravnáva, urédha, narédha.
Maßstab, *m.* mériło.
Maße, *f.* gromáda, gertnáda, gruda, celína, mertvína; (woraus etwas gemacht wird) snova, osnóva.
Maßiv, *a.* celosten, celokúpen, tverd, staven; fig. gróp; debel.
Maß, —baum, *m.* jambor, katarčka, drévo jadréno.
Maß, **Maßung**, *f.* žir, žirenje; pitanje, debelítva. [ritnica].
Maßdarm, *m.* ritnik, kopčnik.
Maßen, *v. a.* kermíti, pitati, debelíti, redíti, žiríti.
Maßgeld, *n.* žirovnína.
Maßir, *m.* mirtvík, žvatka; —baum, *m.* trílja, drévo mirtvíkovo.
Maßtorf, *m.* verišelo.

Mašič, a. bez jambora.
 Mašiček, m. pítanec, vol za de-
 belitvo.
 Mašiček, n. živina za pítanje.
 Mašwerk, n. jamborovje, ja-
 dréno drevje.
 Mašador, m. čelovódja.
 Material, n. sprava, pripravá;
 lés, gradivo; snova.
 Materie, f. osnova, snova, snutje,
 roba; (Eiter) gnoj; (Gegen-
 stand) predmèt.
 Materiel, a. telésen, živóten;
 biten, materialski. [tematika.
 Mathematif, f. računoslóvje, ma-
 tematičar, m. računoslóvec,
 matematičar. [matematičen.
 Mathematifch, a. računoslóven,
 Matraße, f. vajíšnica, aróvnica.
 Matrifel, f. matica, zapisek.
 Matrone, f. gospá, gospója.
 Matrose, m. mornár.
 Matt, a. slab, truden, vpehan,
 umoren; (vom Glase) oblá-
 čen; — maßen, vpehati;
 — werden, opéšati.
 Matte, f. rogožina; (Biese) polje,
 livada, ledina, košenina.
 Mattigkeit, f. slabost, trudnost;
 obláčenost.
 Mauern, v. n. mījávkati.
 Mauer, f. zid. [trupilo.
 Mauerbrecher, m. sténolóm, raz-
 Mauerstelle, f. ometáčka, zidarska
 lopática.
 Mauertraut, n. homúlica.
 Mauermeister, m. zidárski mešter.
 Mauern, v. a. zidati. [zidovje.
 Mauerwerk, n. zidine, zidóvi,
 Maut, n. usta, gobec, lape;
 baßtó —, jzik za zobe; loséš
 —, hudóben jzik.

Mautaffe, m. zijalo, ziják; — en
 feil haben, zijati, režati se, zi-
 jake prodávati.
 Mautbeerbaum, m. murva, mur-
 bino drevo.
 Mautbeere, f. murva.
 Mautbeerbucht, f. murvarijska,
 murvárstvo. [biček.
 Mautbüchsen, n. ustica, gobček, go-
 Mautdrift, m. svetobljinec.
 Mauten, v. n. namergódiť se,
 obésiti nós.
 Mautesel, m. mezek, mezeg;
 — in, f. meza; — treiber,
 m. mežgár. [koustnež.
 Mautheld, m. bahún, baháč, žiro-
 Mautkorb, m. bernjica.
 Mautschelle, f. zadšnica, kla-
 podšnica, berljúzga, ber-
 ljúznica.
 Mautseuche, f. ovčíč, sajovec.
 Mautthier, f. Mautesel.
 Mauttrommel, f. brunde, brun-
 dáčka, derndáčka, — n, v. a.
 brundati, derndati.
 Mautwurf, m. kert, kertica.
 Mautwurfshausen, — hügel, m.
 kertina, kertovec, kertovnjak.
 Maurer, m. zidár, najmar.
 Maurerkunst, f. zidárstvo, zi-
 darijska, najmarstvo.
 Maus, f. miš.
 Mauschel, m. žid, židov.
 Mausohren, n. miška.
 Mause, f. misanja, misa.
 Mausefer, a. mišji.
 Mauseferdarm, m. črevec.
 Mauseferdreh, m. mišjek, mišjak.
 Mauseferolle, f. mišolóvka, pást
 za miši loviti.
 Mausegift, n. mišomór, mišnica.
 Mausestange, f. lovíca (mačka).

- Raufen, *v. n.* mišovati, loviti miši; — *v. a.* krasti.
 Raufen, *sih, v. r.* misiti se, misati se; (von Krieb(en)) liliti se, oliliti se; (von Schlangen) ljeviti se.
 Raufesill, *ad.* tiho kakor miš.
 Raufetodt, *a.* mertav, vbijen.
 Raufig machen, *sih, v. r.* koštati se, ponositi se; vstavljati se.
 Rauflein, *f.* Raufchen.
 Raufoleum, *n.* nadgrobje.
 Raufth, *f.* harmica, mita, potnina.
 Raufthbar, *a.* harmičen, milen.
 Raufthfrei, *a.* brez mite, bez harmice.
 Raufthaus, *n.* harmica, mitnica.
 Raufthner, *m.* harmičar, mitnik, mitar. [juštvo.
 Raufwerk, *f.* mehánika, strojstvo.
 Raufwerk, *m.* mehánikar, strojniki, umetnik. [juštvo.
 Raufwerk, *a.* meháničen, strojstven.
 Raufwerk, *m.* mehánizem, strojstvo.
 Raufwerk, *v. n.* meketati; merketati; — *n.* meket, meketanje.
 Raufwerk, *f.* kolajna, biljega.
 Raufwerk, *n.* srednja osmerka; velikost srednje osmerke.
 Raufwerk, *f.* lek, zdravilo, vráčilo; (Heilfunde) lékarstvo, zdravilstvo, zdravništvo, lékarija, vráčništvo.
 Raufwerk, *m.* učenc zdravilstva.
 Raufwerk, *v. n.* léčiti se, vzemati zdravila, zdravilárati, vráčilárati. [juštvo, vráčniški.
 Raufwerk, *a.* lékárski, zdravstveni.
 Raufwerk, *m.* lékar, vráč, léčnik.
 Raufwerk, *f.* Raufdenzen.
 Raufwerk, *n.* morje; — *r.* *a.* morski.
 Raufwerk, *m.* zaliv, zatok, zanožje. [tsk.
 Raufwerk, *f.* proliv, morski zaliv.
 Raufwerk, *f.* brezvetrije, tišina (morska).
 Raufwerk, — *woge, f.* val, talas morski, slap; — *n.* *pl.* valóvje, slapóvje. [deva.
 Raufwerk, *a.* mornica, morska.
 Raufwerk, *n.* voga, morski mah.
 Raufwerk, *a.* sinj, zelen kot morje. [staníče.
 Raufwerk, *m.* luka, prístán, prístán.
 Raufwerk, *f.* opica, merkevca.
 Raufwerk, *f.* vodena leča.
 Raufwerk, *m.* morski človek; vodni mož.
 Raufwerk, *m.* hrén.
 Raufwerk, *m.* morska pena; — *en, a.* iz morske pene.
 Raufwerk, *f.* ribička, morska lastavica. [dupin.
 Raufwerk, *n.* morska vinja.
 Raufwerk, *f.* hobótница.
 Raufwerk, *m.* morski vertine, vertlog. [brég.
 Raufwerk, *a.* primorje, morski.
 Raufwerk, *n.* mornica, siréna.
 Raufwerk, *n.* morsko čudo, morska pošast. [a. močni.
 Raufwerk, *n.* moka, mokica; — *r.* mokárnica, kóšt za moko, močnica.
 Raufwerk, *f.* gloginja.
 Raufwerk, *f.* močnica.
 Raufwerk, *n.* kála.
 Raufwerk, *m.* glóg; col. glogje.
 Raufwerk, *n.* lajta.
 Raufwerk, *m.* moker.
 Raufwerk, *a.* mokast.

Rehlig, *a.* moknat, omóčen.
 Rehtkammer, *f.* mokárnica, mokárnja.
 Rehtkeiser, *m.* klój iz moke.
 Rehtmuß, *n.* močnik.
 Rehtsieb, *n.* sito.
 Rehtspeise, *f.* testo, jéd iz moke.
 Rehtstbau, *m.* snét, rija; medna rosa. [pijača.
 Rehtstránke, *f.* oblóda, oblódena
 Rehtswurm, *m.* močni červ, močnjak.
 Reht, *a.* u. *ad.* več, više; bolj.
 Rehren, *f.* Bermehren [nom.
 Rehtentheits, *ad.* večidél, zvekši.
 Rehtere, *pl.* mnogi, nektéri, nekóji. [mnóžestvo.
 Rehtheit, *f.* večina, vekšina.
 Rehtmalig, *a.* ponóvljen, opetován, čest, večkratén.
 Rehtmals, *ad.* večkrat, večbarti, često.
 Rehtstbíg, *a.* večzlóžen.
 Reiden, *v.* a. u. *n.* ogíbatí se, ognítí se, bežatí, varvatí se, vanatí se.
 Reier, *m.* pristávník; — *in, f.* pristávnica.
 Reierhof, *m.* pristava.
 Reile, *f.* mljha.
 Reilenzieger, *m.* mljník.
 Reiler, *m.* kopa. [svoj.
 Rein, meine, mein, *pr.* moj;
 Reineid, *m.* krivoróta, kriva priséga.
 Reineidig, *a.* krivoróten.
 Reineidige, *m.* krivorótník; — *f.* krivorótnica.
 Reinen, *v.* *n.* ménítí, mislítí; (Willens sein) naménítí; so gut mit einem —, žéletí od. hotétí komur dobro.

Reinerseits, *ad.* od moje strane, kar je na meni.
 Reinetthalben, — wegen, *ad.* za mojo voljo, zadél mene.
 Reinsige, *f.* Rein [misel.
 Meinung, *f.* mnénje, zdétje.
 Reinschen, *n.* séničica.
 Reise, *f.* sénica.
 Reissel, *m.* dleto, klesálo, rezálo; — *n.*, *v.* a. dletiti, dletvati, klesáti.
 Reist, *ad.* večma, največ, večidél, najviše; die — *en*, večidél.
 Reistbietende, *m.* ki naj več dá.
 Reistens, Reistentheits, *ad.* večidél, najviše, zvekšinom, k večemu.
 Reister, *m.* mešter; učitelj; — werden, prisvojiti si.
 Reisterhaft, *a.* izvérsten, mešterski.
 Reistern, *v.* a. umováti, ravnáti (s kom); strahováti, v strahu iméti.
 Reisterrecht, *n.* meštersko pravo.
 Reisterschaft, *f.* meštrija, mešterstvo. [stno déla.
 Reisterstück, *n.* umotvor, izvér.
 Melancholie, Melancholisch, *f.* Schwermuth, Schwermüthig.
 Reide, *f.* lebéda.
 Reiden, *v.* a. oznáutí, na znanje dátí, oglasítí, javítí, objavítí; sich —, *v.* r. oglasítí se.
 Reidung, *f.* oznánitva, oglasitva, objavljenje.
 Reilisse, *f.* melisa, medúnka.
 Reilissengrűß, *m.* melisovec.
 Reil, *a.* dojen, zmolzen.
 Reite, *f.* mlezva, dojitva, mle-zivo.

- Reifen, v. a. mlesti, pomlesti, dojiti, podojiti. [f. molzica.
 Reifer, m. molzec, dojič; — in,
 Reiffas, n. molzujak, golida.
 Reiffuh, f. zmolzna od. dojna krava. [dojka.
 Reiffvieh, n. molznica, dojica.
 Reilodie, f. napjev, viža.
 Reilobisch, a. blagovručen, sogläsen, skladen.
 Reilone, f. dinja.
 Reilonenbeet, n. dinjišče.
 Reimne, f. plalivec, babež, beba.
 Remoriten, v. a. iz pameti se učiti.
 Renagerie, f. zverinjak.
 Menge, f. množ, množica, množina, mnoštvo, množestvo, truma, sila, obilo.
 Mengen, sich, v. r. mešati se, vtikati se; — v. a. mešati, premешati. [šarija.
 Mengel, n. zmēs, mešanica, mešennig, a. svinčena rudečica, menig.
 Mensch, m. človek; — werden, včlovečiti se, vtělésiti se.
 Mensch, n. ženska, ženstvo, služebnica, človečinja.
 Menschen-, a. človeški, človečji, človešanski.
 Menschenalter, n. človeški věk.
 Menschenbreut, m. človečjek.
 Menschenfeind, m. ljudovrag; — lich, a. ljudovražen.
 Menschenfleisch, a. človeško od. človečeje mesó.
 Menschenfreund, m. ljudomil, človekoljub; — lich, a. ljudomil, človečen, človekoljuben, vljuden, priljuden; — lichfeit, f. človekoljubje, priljudnost.
 Menschenfresser, m. pesjan, peslujnar. [ljudmi.
 Menschenfurcht, f. strah pred
 Menschenhaß, m. ljudovraža.
 Menschenkind, n. človek, človeški sin, svētčan. [vččjak.
 Menschenkoth, m. človečjek, človeščen.
 Menschenliebe, f. ljudoljubje, človekoljubje, ljubav do ljudi. [stáva.
 Menschenmuth, f. človeška, podeljenost.
 Menschenstern, a. odljuden, ljudobojen. [čánski.
 Menschenwerk, n. tvor človek.
 Menschenwohnung, f. ljudostán.
 Menschheit, f. človeštvo, človešánstvo.
 Menschlich, a. človečen, vljuden; — feit, f. človečnost, vljudnost, človekoljubje.
 Menschwerdung, f. včlovečenje, vtělésenje.
 Mergel, m. lapor, soldan.
 Meridian, m. poldanik. [liše.
 Merk, n. znamenje, znamka, obelje.
 Merken, v. a. znameniti, zaznamiti, zaznamnjati, zabilježiti; (be-merken) paziti, vgladati; (Nicht haben) paziti, pazko imeti; (im Gedächtnisse behalten) pomniti, zapómniti; etwas — lassen, kar na znanje dati. [ad. precēj.
 Merklich, a. znaten, očeviden; — merkmal, n. znak, znamenje, biljega.
 Merkwürdig, a. imenit, pomenit, znamenit; — feit, f. imenitost, pomenitost, znamenitost.
 Merke, f. kós.
 Merzen, v. a. trebiti, čistiti.
 Meß-, a. mašni, mešni.

Messamt, *m.* božja služba.
 Messbar, *a.* mērljiv, zmērljiv.
 Messe, *f.* maša, meša; (Jahrmarkt) veliki sejem.
 Messen, *v. a.* mēriti, izmēriti.
 Messer, *m.* mēr, mērič, mērež.
 Messer, *n.* nož; (des Binders) obróčnik; (Taselmesser) stenjenik.
 Messerbesteck, *n.* nožnice. [ža.
 Messerbest, *n.* helce, róg od no-
 Messerrücken, *m.* taleb.
 Messerschmid, *m.* nožár; — *r.*, *a.*
 nožárski; — *e.*, *f.* nožárnica,
 — handwerk, *n.* nožarija, no-
 žárstvo.
 Messerschneide, *f.* réz od noža.
 Messfreiheit, *f.* svobodno ter-
 žtvo. [va.
 Messgewand, *n.* cerkovna oprá-
 Messias, *m.* mesias.
 Messing, *n.* toč, pirinač, mēd,
 mēdenina; — *r.*, *a.* pirinačni.
 Messingen, *a.* pirinačen, mēden.
 Messingblögel, *m.* pirinačár, mē-
 dár. [ruga za mēriti.
 Messette, *f.* mērični lauec, ve-
 Messkunst, *f.* mēristvo.
 Messner, *m.* cerkovnik, cerko-
 vnijak, zvonár. [čelišče.
 Messopfer, *n.* maša, posve-
 Messruthe, *f.* mērni prút.
 Messisch, *m.* mērna miza.
 Metall, *n.* rúd, rudo, rudovina,
 kovina, mēd, mēdenina, brón.
 Metallasche, *f.* rudni pepel.
 Metallisch, *a.* ruden, rudniški,
 rudninski. [f. rudoslóvje.
 Metallurg, *m.* rudoslóvec; — *te.*
 Metarher, *f.* (prenésina, prenós.
 Metaphorisch, *a.* prenésen, pre-
 nosen.

Metaphysik, *a.* znanoslóvje;
 — *er.*, *m.* znanoslóvec.
 Metaphysisch, *a.* znanoslóven.
 Meteor, *n.* zračina, zračna pri-
 kazen; — stein, *m.* povētrinjak.
 Meth, *m.* mēd, medica, medo-
 vina. [čín učénja.
 Methode, *f.* vedba, vodba, na-
 Methodenbuch, *n.* ukoslovna
 knjiga.
 Metrisch, *f.* skladomērje.
 Metropolit, *m.* prvostólnik.
 Metrum, *n.* mērilo.
 Mette, *f.* zornica, svitnica,
 zgodnica; (Christ-) polnóč-
 nica.
 Metz, *f.* vagan, stár; (Fleisch-
 bank) mesnica; (ein schlechtes
 Frauenzimmer) vlačuga, kurva.
 Metzeln, *f.* Gemetzel.
 Metzeln, *v. a.* mandráti, klati,
 mesáriti, vbijati.
 Metzgen, *f.* Schlachten.
 Metzger, *m.* mesár. [ratništvo.
 Meuchelmord, *m.* razbojstvo, nav-
 Meuchelmörder, *m.* razbojnik,
 navratnik [ški, navratniški,
 Meuchelmörderlich, *a.* razbojni-
 Meuchlings, *ad.* po razbojniško,
 navratniško.
 Meute, *f.* trupa psóv.
 Meuterei, *f.* buna, punt. [tovnik.
 Meutmacher, *m.* puntár, bun-
 Meve, *f.* galeb (ptica).
 Mienen, *v. a.* mijávkati; *n.*
 mijávkanje.
 Mich, *pr.* mene, me; se. [lovník.
 Mieder, *n.* majderc; perslik, tē-
 Mien, *f.* obraz, lice; pogléd;
 merda; — machen, dēlati se.
 Mietbar, *a.* najēmen, najē-
 moven.

Miethe, *f.* najem, najemba.
 Miethen, *v. u.* najeti, najemati.
 Miether, *m.* najemnik, najmitelj; — *in, f.* najemnica.
 Mietgeld, *n.* najemnina, najemina.
 Mietkutschler, *m.* izvoznik.
 Mietling, *m.* najemnik. [mik.
 Mietmann, *m.* najemnik; vbi-
 Mietpferd, *n.* najeti konj,
 Mietzinse, *f.* Mietgeld.
 Mikrometer, *m.* drobnomer.
 Mikroskop, *n.* drobnokaz, drob-
 nogled. [červič, grizlica,
 Milbe, *f.* mol, molek; červ,
 Milch, *f.* mléko; — *s, a.* mléčni
 Milchader, *f.* mléčnica, mléčna
 žila.
 Milchbart, *m.* golobrad; mah,
 podlasci, perva brada.
 Milchbruder, *m.* mléčenec, brat
 po mléku, sodójenc.
 Milcher, *f.* lěčba z mlékom.
 Milcher, Milchner, *m.* mlékar.
 Milchfrau, *f.* mlékarica.
 Milchgefäß, *n.* molnjsk, golida
 za mléko, mléčnjak.
 Milchgewölbe, *n.* mlékárnica.
 Milchhaar, *n.* perje od. mah na
 bradi.
 Milchicht, *a.* mlékav, mléčkast.
 Milchig, *a.* mléčen.
 Milchkanne, *f.* Milchgefäß.
 Milchnapf, *m.* lonec za mléko.
 Milchner, *m.* ribji samec.
 Milchrahm, *n.* smetana.
 Milchreich, *a.* mléčnat.
 Milchsaft, *m.* mlezivo, mléčnost.
 Milchschwester, *f.* mléčenka, so-
 dojenka, sestra po mléku.
 Milchspeise, *f.* jéd od mléka,
 mléčna hrana.

Milchstrasse, *f.* rimska od. běla
 česta.
 Milchtopf, *f.* Milchnapf.
 Milchwasser, *n.* srodka, pinjenec.
 Milchzahn, *m.* mléčnik, mléčni
 od, prvi zob.
 Milde, *a.* (weich, zart) mehok,
 nježen, mičen; (still, sanft)
 tih, krotek; (nicht streng) mi-
 lostljiv, blag; (freundlich) pri-
 jazen, prijeten, priljuden;
 (wohlthätig) blagodaren, mi-
 losten; — Stiftung, zaduš-
 bina.
 Milde, Milbigkeit, *f.* mehokost,
 nježnost, mičnost; tihost,
 krotkost; blagost; prijáznost;
 blagodárnost.
 Mildern, *v. u.* pomičiti, vbla-
 žiti, pomiliti; (eine Strafe)
 zlažsati, polážsati, zmanjšati.
 Mildernng, *f.* pomíčenje, zlažsa-
 nje. [goserden.
 Mildfertig, *a.* blagoserčen, bla-
 goděten, milostljiv; — feit,
f. dobrotljivost, dobróta,
 milost.
 Militár, *n.* vojaštvo, vojništvo;
 — *s, a.* vojaški, vojniški.
 Militárisch, *f.* Militár.
 Miliz, *f.* vojska, vojna, vojaštvo.
 Million, *f.* milijón.
 Militerze, *f.* vošena svěča.
 Milz, *f.* slezěna, vranica; —
 brand, *m.* vraněni prisád;
 — sucht, *f.* slezenica, vraně-
 nica; — suchtig, *a.* slezeněčen.
 Minder, *a.* manji, manjši; —
 heit, *f.* manjšina.
 Minderjährig, *a.* malolěten; —
 feit, *f.* malolětnost.

Mindern, *v. a.* zmanjšati, pomanjšati, vmaliti; potoláziti, vblažiti.

Mindestens, *ad.* naj manj, za najmanje, bar, barem.

Mine, *f.* rudnik; podkóp; dila.

Mineral, *n.* kopanina, nerastljina, perstenina, sperstenina.

Mineralog, *m.* nerastljinoznavec, nerastljinoslovce; — *iv*, *f.* nerastljinoslovje.

Mineralreich, *n.* nerastljinstvo.

Miniatür, *f.* drobuobraz, minijatura.

Miniren, *v. a.* podkopati, podkopovati, podkópe delati.

Miniren, *m.* podkopač.

Minister, *m.* popečitelj, minister.

Ministrial, *n.* popečiteljni, ministerialni. [ministerstvo.

Ministerium, *n.* popečiteljstvo.

Ministriten, *v. a.* pri maši streči.

Minne, *f.* ljubav, ljubzen; — *sänger*, *m.* pesnik od ljubavi.

Minorität, *f.* Mindrheit.

Minotaur, *m.* ljudobik.

Minute, *f.* zmežek, minuta.

Mir, *pr.* meni, mi; sebi.

Mirakel, *n.* čudež.

Mischbar, *a.* mešav, mešatelj; — *keit*, *f.* mešavost.

Mischen, *v. a.* mešati, změšati; sich in etwas —, vtikati se v kar. [mješava, změs.

Mischmasch, *n.* změšanica, změ-

Mischtheil, *m.* priměšek.

Mischung, *f.* změs, změšanje, zpružek.

Mispel, *f.* nešpelj. [poštovati.

Misachten, *v. a.* prezirati, ne

Misarten, *v. n.* prevreči se.

Misbieten, *v. a.* premalo ponuditi.

Misbilligen, *v. a.* za zlo spoznati, kudirati, neodobriti, gauditi, [vada.

Misbrauch, *m.* zla raba; raz-

Misbrauchen, *v. a.* v zlo obrniti, obračati od. porábiti.

Miscredit, *m.* nevěra, slabo ime.

Misbeuten, *v. a.* hudo izlóziti, opako raztolmačiti.

Misessen, *v. a.* biti brez česar, manjkati komur kar, pogrěžati česar.

Missethat, *f.* zločinstvo, hudobija, pregrěha, zloča.

Missethäter, *m.* zločin, zločinec, hudobnik, hudodělnik.

Misßfall, *m.* zopernost, nevgóden od. neprijeten dogadjaj; izmět, zveržek.

Misßfallen, *v. n.* ne dopásti, ne dopásti se.

Misßfallen, *n.* nezadovoljnost, zaměra, nedopadljivost.

Misßfällig, *a.* nevgóden, neprijeten, zopern, nedopadljiv.

Misßgeboten, *v. n.* prevred poviti, spačiti se, zvreči. [da.

Misßgeboth, *n.* nevaljana ponú-

Misßgeburt, *f.* spaka, spaček.

Misßgeschick, *n.* nesrěča, loša srěča.

Misßgeschöpf, *n.* stvora.

Misßgestalt, *f.* nespodoba.

Misßglücken, *v. n.* spodvrěti se, spodletěti.

Misßgönnen, *v. a.* zaviditi, zavidovati, ne privóiti.

Misßgriff, *m.* zmota, napěnost.

Misßgunst, *f.* zavist, nenavist, zavid.

Wißgünstig, *a.* zavisten, nena-
viden, zaviden, zavidljiv.
Wißhandeln, *v. a.* hudovšti ko-
gar, hudo s kom ravnati ob-
ohajati; — *v. n.* grčati.
Wißheurath, *f.* vdaja od ženit-
ba neprihena od. nesrečna.
Wißhellig, *a.* nesložien, nesklá-
den; — *feit*, *f.* nesložga, ne-
složnost, nesklád, nesklád-
nost. | pridělk, jalovo loto.
Wißjahr, *n.* létina slaba, slabi
Wißkennen, *f.* Wefkennen.
Wißklang, — *laut*, *m.* nesklád,
nesoglasje.
Wißleiten, *v. a.* zapeljati.
Wißlich, *a.* sumnjiv, nestanovi-
ten, dvomen; neváren, po-
gibeln; — *feit*, *f.* sumnjivost,
nestanovitnost; nevárnost.
Wißlingen, *f.* Wißglúden.
Wißmuth, *m.* zlovóljnost, hu-
dovóljnost; — *ig*, zlovóljen,
hudovóljen. | odsvětvati.
Wißrafhen, *v. a.* odgovárjati.
Wißrafhen, *v. n. f.* Wißglúden.
Wißton, *f.* Wißklang.
Wißtönen, *v. n.* ne skladati se.
Wißtrauen, *v. n.* ne upati, ne
vérjati, ne vérovati, ne za-
nésti se na kogar.
Wißtrauen, *n.* nezaúp, nezaúp-
nost, malóúpnost, sumnjivost.
Wißtraulich, *a.* nezaúpen, ma-
lóúpen, sumnjiv.
Wißtritt, *f.* Fehtritt.
Wißvergnügen, *n.* nezadovólj-
stvo, hudovóljnost.
Wißvergnügt, *a.* nezadovóljen,
hudovóljen.
Wißverständnis, *m.* Wißverständnis,
n. nerazumljenje.

Wißverstehen, *v. a.* nerazúmati,
ne zastópiti práv od. napek.
Wißwache, *m.* neplódnost.
Wiß, *m.* gnój; — *v.*, *a.* gnojni.
Wißten, *v. a.* gnojiti; gnój ki-
dati od. metáti; — *v. n.* sráti.
Wißgauche, *f.* gnojnica, gnoj-
nica. | níse.
Wißhaufen, *m.* gnojšće, gnoj-
Wißhäfer, *m.* govnjač.
Wißspüße, *f.* Wißgauche.
Wit, *pp.* s, z, so.
Witarbeiten, *v. a.* pomagáti.
Witarbeiter, *m.* pomagáč, so-
dělavec, pomočnik; — *in*, *f.*
pomočnica. | vréd s, s.
Witbegrißen, *ad.* vkup, skup.
Witbesagte, *m.* sotočenec.
Witbeschate, *m.* sopooblastenec.
Witbesizer, *m.* sopošestnik, so-
vlastnik. | oblastnik.
Witbevollmächtigter, *m.* sopo-
Witbringen, *v. a.* šebój priněsti
od. doněsti.
Witbuhler, *f.* Nebenbuhler.
Witbürger, *m.* soderzavljan;
soměšan; soterzán | stu.
Witbrüder, *m.* brat po Jezu Kri-
Witeinander, *ad.* skup, skupej,
vkup, vkupej, zajedno.
Witempfinden, *v. a.* sočútili.
Witempfung, *f.* sočútie. | nik.
Witerbe, *m.* sodědič, sonaslěd-
Witerben, *v. n.* sodědováti.
Witerbin, *f.* sonaslědnica.
Witeffen, *v. n.* jěsti s kóm.
Witfahren, *v. n.* vkup peljati
se, voziti se s kóm.
Witgabe, *f.* dota, juterna.
Witgeben, *v. a.* dati.
Witgefühl, *f.* Witempfung.
Witgehen, *v. n.* iti s kóm; etwas

— lassen, kar pomazniti od.
vkrá ti.
Mitgebülfe, f. Gehülfe. [fáhrtin.
Mitgenos, — in, f. Gefáhrte, Ges.
Mitgift, f. Mitgabe. [nik.
Mitglied, n. člen, ud, soud.
Mithalten, v. n. deržati s kóm.
Mithelfen, v. n. pomagati, po-
moči.
Mithelfer, m. pomagáč.
Mitin, ad. tedaj, torej, dakle.
Mitkommen, v. n. priti od. dojtí
s kóm. [s kóm.
Mitlaufen, v. n. letéti od. teči
Mitaut, — er, m. soglášnik,
soglášnica.
Mitteid, Mitleiden, n. sozálenje,
pomilovánje, vsmiljenje, mi-
lost, milosérdje.
Mitleidenswerth, — würdig, a.
sozálenja od. pomilovánja
vréden, požaljiven.
Mitteidig, a. vsmiljen, milosér-
den, milostiv.
Mitmachen, v. a. delati, storiti
od. véiniti kar drugi, biti pri
čem; die Mode —, po novi
šegi živéti, Modé —, pri vsa-
čem biti.
Mitmensch, m. bližnji, bližni.
Mitnehmen, v. a. seboj vzeti; fig.
odnésti; (entkráften) oslabiti.
Mitnichten, ad. ne, nikakor ne.
Mitrechnen, v. a. v račún vzeti,
priračúniti; račúniti s kóm.
Mitreisen, v. n. potováti s kóm.
Mitregent, m. sovladar.
Mitschuldig, a. sokriv, delézen
zločinstva.
Mitschuldige, m. deléžnik zlo-
činstva, — f. deléžnica zlo-
činstva. [in, f. sodolžnica.

Mitschuldner, m. sodolžnik; —
Mitschüler, m. součénec.
Mitsingen, v. n. skup peti od.
pévati.
Mitweisen, f. Mitessen.
Mitspielen, v. n. igrati s kóm.
Mittag, m. poldne, poldan;
(Süd) jug, poldan; zu —, o
poldne; zu — essen, obédo-
vati, južnati.
Mittägig, a. poldnéven; južen.
Mittags, ad. o poldne.
Mittagsessen, n. — mahzeit, f.
obéd, južina.
Mittagsstreif, m. poldánik.
Mittagsstunde, f. poldaničnica.
Mittagsmahl, f. Mittagessen.
Mittagsruhe, f. poldnévni po-
čitek.
Mittagsseite, f. južna strana.
Mittagssonne, f. poldnévno sonce.
Mittagstisch, m. obéd.
Mittagswärt, a. proti jugu, k
poldnévu. [ter, sevec.
Mittagswind, m. úg, južni vě-
Mitt, f. sréda, srédina, sréd-
dje, posrédje; pás.
Mittel, n. sréda, srédina; (Hülfs-
—) pomoček, pomóglej, po-
srédek, srédstvo, pripomó-
ček, pomóga; (Vermógen) imé-
tek, imánje, imétje; fig. sich
ins — legen, vmés stopiti,
braniti.
Mittel-, a. srédnji. [dnji věk.
Mittelalter, n. srédověk, sréd-
Mittelart, f. srédnja versta.
Mittelbar, a. poseđen; — feit,
f. posrédnost. [srédnja rěč.
Mittelding, n. sréda, srédina,
Mittelfinger, m. srédnji perst,
srédnjak.

- Mitteländisch, *a.* srédozemen, srédzemaljski.
- Mittelmann, *m.* človék srédnji.
- Mittelmäßig, *a.* srédnji, osrédnji, sréden; — *f.* srédnjost, srédnost, osrédnost.
- Mittelmaß, *m.* srédnji ob. velíki jambor.
- Mittelpunkt, *m.* srédina, srédilce, osrédje, srédopíčeje, srédotóčeje.
- Mittelschlag, *m.* srédnja versta.
- Mittelsmann, *m.* — *person, f.* srédnik, posrédnik.
- Mittelsorte, *f.* srédnja versta.
- Mitteln, *ad.* po s. z.
- Mittelsie (der, die, das), *a.* srédnji.
- Mittelstraße, *f.* srédina, srédnji pót.
- Mittelstreifen, *n.* srédnja vojska.
- Mittelwort, *n.* pričástje, priléžje, prilóžje. [posréd.
- Mitten, *ad.* sréd, vsréd, vsrédi.
- Mitten durch, *ad.* po srédi, posréd; éz srédo. [sévér.
- Mitternacht, *f.* polnoč, (Norb)
- Mitternächtig, — nächtlích, *a.* polnočen, sévern. [ura; polnoč.
- Mitternachtsstunde, *f.* polnočna
- Mitternachtswind, *f.* Nordwind.
- Mitternachtszeit, *f.* polnočna doba, polnoč.
- Mittheilen, *v. a.* pričóbiti; podéliti; reči, pisati, na znanje dati.
- Mittler, *m.* srédnik, posrédnik; (Heiland) odréšenik, spasitelj; — *in, f.* srédnica, posrédnica.
- Mittler, — *e, — ed, a.* srédnji.
- Mittlerweile, *ad.* med tem.
- Mittwoche, *f.* sréda; am —, *v.* srédo.
- Mitunter, *ad.* véasib, kadkad, skupej, zajedno, vred.
- Mitverbrecher, *m.* sozločin.
- Mitverschwoener, *m.* sopuntár.
- Mitweinen, *v. n.* plakati od. jokati se s kom. [sítelj.
- Mitwerben, *m.* sosnubác; soprotivírken, *v. a.* poslováti od. dělati s kom; pripomóči, pomóči, pomagati.
- Mitwirkung, *f.* pomóč, pripomóč.
- Mitwissen, *n.* znanje, védenje.
- Mitziehen, *v. a.* vleči s kom; — *v. n.* preséliti se s kom.
- Mixtur, *f.* zmés, zdrožek.
- Mobilien, *pl.* pohížje, šara, pokláže; giblivo imétje.
- Mode, *f.* obíčaj, šega; krój.
- Model, *n.* kalup, tvorilo, podobá; měra. [gléd.
- Modell, *n.* obrázek, ogléd, izobrazba.
- Modeln, *v. a.* kalúpe od. tvorila dělati; slikováti.
- Modelschneider, *m.* kaluporéz, podobár.
- Moder, *m.* troblina, trohlota, trohlóba, preperélost, trulost, gñjilóba; nach — riechen, zatúhlo díšati.
- Modergrund, *m.* hlato, gréz, zibi.
- Moderig, *a.* trohnél, preperél, trúl, gñjilóben, terhnél.
- Modern, *a.* po sadánjim kroju.
- Modern, *v. n.* trohneti, terhnéti, perhnéti, gñjiti, truliti.
- Modesucht, *f.* pohlépa po sedánjim kroju. [jim kroju.
- Modetracht, *f.* noša po sadánjim kroju.
- Modisch, *f.* Modern.
- Modulation, *f.* napévost.
- Mögen, *v. n.* hotéti, želéti, móči, vtegnúti; was mag wohl

- dieß kosten, kaj bi to veljalo, es mag sein, more biti; et mag thun . . , naj dela.
- Möglich, a. moguć, možen, mogućiv; — feit, f. mogućost, mogućivost.
- Mohamedaner, m. mohamedanec.
- Mahn, m. mak; — r, a. makov.
- Mohr, m. zamorec, arap, mor; — in, f. zamorka, arapinja.
- Mohr, f. merkva, merle; korén; col. korénje.
- Mohrenkopf, m. černoglav.
- Mohrisch, a. zamorski, arapski.
- Moiré, m. močirad, mačarol, modras. [zmetki.
- Motten, pl. srodka, sirotka.
- Mottig, a. sirotkav.
- Mollton, m. mehki glás.
- Moment, m. doba; trenutje.
- Momentan, a. dobnó; doben; nagel.
- Monarch, m. samovladár, samovlástnik, samooblastnik.
- Monarchie, f. samovládija, samoderžava; samovláda, samovlástje. [movlástnica.
- Monarchin, f. samovladarica, samonarchisch, a. samovláden, samovlásten, samovládárski.
- Monat, m. mēsec.
- Monatlich, a. mēsečen; — ad. na mēsec, vsaki mēsec.
- Monatsflug, m. mēsečina, žensko vrēme. [sečni časopis.
- Monatschrift, f. mēsečnik, mēmonatsrose, f. mēsečna roža.
- Mönch, m. mniš, redovnik, kaludjér.
- Möncherei, f. mništvo, redovništvo, kaludjérstvo.
- Mönchisch, a. mniški, redovniški, kaludjérski.
- Mönche, a. f. Mönchisch.
- Mönchskloster, n. samostán, kloster, manastir.
- Mönchswesen, f. Möncherei.
- Mond, m. mēsec [den.
- Mondaugig, — blind, a. mēsi.
- Mondescheit, m. lunodoba.
- Mondesfinsterniß, f. merknjenje mēsea.
- Mondeshof, m. obstret lune.
- Mondhell, a. razsvētljen od mēsečine. [čina.
- Mondlicht, n. — schein, m. mēse.
- Mondsucht, f. mēsečljivost, mēsečnost.
- Mondständig, a. mēsečliv, mēsečen; — r, m. mēsečnjak; — f. mēsečnica. [sca.
- Mondwechsel, m. promēna mē.
- Monatsb, n. snēt. [slōv.
- Monolog, m. samogovor, samonopol, n. samoprodája, samokupčija.
- Monotonie, f. enakoglasje.
- Monstranz, f. monštránca.
- Montag, m. pondēlek.
- Montiren, v. a. oblēči, odēti.
- Montut, f. vojniška opráva.
- Moor, n. blato, blatovina, grez, bereg; moča, močirje.
- Moorig, a. blaten, grezovit, mužaven, močirn. [mahovina.
- Moos, n. mah, mēh, mahovje, Moosgraß, n. lōč, bičeje.
- Moosgrund, m. zibi.
- Moosig, a. mahovit, z mahom obráden, mebnat.
- Mops, m. mops.
- Moral, f. čudorēdnost.
- Moralisch, a. čudorēden.

- Moralifiren, *v. a.* učiti, predigati.
 Moralist, *m.* čudorédnik; — *in*,
f. čudorédnica.
 Moralität, *f.* čudorédnost.
 Morast, *m.* močvérje, močirje,
 mlaka, muža, mužava; ba-
 rovina, kal, kalovina.
 Morastig, *a.* močvérn, mlakast,
 mužaven.
 Morchel, *f.* smerček.
 Morde, *m.* vboj, vbojstvo, vmor,
 pohój, vmorstvo, vmoritva.
 Mordegezig, *a.* morželéč.
 Mordebrenner, *m.* požigavec; —
ei, *f.* požiganje, požig.
 Mordeu, *v. a.* vbiti, vbijati,
 moriti, vmoriti, mandráti.
 Mordeu, *m.* vmoritelj, vbijavec,
 razbojnik, morivec; — *in*, *f.*
 morivka, vbijávka, razbo-
 jnica. *Ulog.*
 Mordegrube, *f.* razbojniški ber-
 Mordeisch, *a.* smertonósen, mo-
 riven, kerváv.
 Mordeitich, *a.* kerváv, okrušen,
 strašen, strahovit. *[vést.*
 Mordegeschichte, *f.* strašna pripo-
 Mordegeschrei, *n.* strašen krič,
 strahovito vpilje.
 Mordegeselle, *m.* razbojnik.
 Mordegewehr, *n.* smertonóšno
 oróžje; morivka (puška).
 Mordekeller, *m.* morivnica, mo-
 rivnjak.
 Mordeklatt, *f.* moriščec. *[stvo.*
 Mordehat, *f.* vbojstvo, vmor.
 Mordeweg, *m.* herdjav od, težá-
 ven pót.
 Morgen, *m.* jutro; (Dñt) izhod,
 iztok; — *ad*, jutre, jutro;
 — früh, zajtre, zajtro, jutre
 zjutrej.
- Morgen, *a.* zjuterni, izhódni.
 Morgenbrod, *n.* kosilo, kosilce,
 zajterk.
 Morgend, *a.* zjutréj.
 Morgendämmerung, *f.* zor, svit,
 osvitje, zazrétje.
 Morgendlich, *a.* vjutrenj, jutern.
 Morgenland, *n.* iztok, izhod,
 istok, juterna dežela.
 Morgenländer, *m.* iztočanin, iz-
 hódnik.
 Morgenländisch, *a.* iztóčen, izhó-
 den, jutrov.
 Morgenlied, *n.* zjuternica, zju-
 terna pésem. *[zarja.*
 Morgenroth, *n.* — róthe, *f.* zora.
 Morgens, *ad.* vjutro, zjutrej,
 rano, začáno. *[prihódnica.*
 Morgenstern, *m.* danica, zornica;
 Morgenwärtel, *a.* proti izhódu,
 k istoku. *[véter.*
 Morgenwind, *m.* istočnjak, jutrov.
 Morisch, *a.* gnjil, nagnjil, trul,
 ostarel, starikast, preperel,
 terhen. *[merlád.*
 Morischicht, *n.* gnjilád, terhnjád,
 Moriset, *m.* stopa; Geuer —, mo-
 žar, movžar. *[f. ometáčka.*
 Morstel, *m.* kreč, mavta; — stelle,
 Mosait, *f.* mosáika.
 Moscher, *f.* čamija, mošéja.
 Moschus, *m.* pižma.
 Most, *m.* mošt; — bitn, *f.* te-
 pka; — bitnwein, *m.* tepkovec.
 Mosteln, *v. a.* mošt délati.
 Mostig, *a.* moštnat, sočen.
 Mostrieh, *f.* Senf.
 Motion, *f.* gibanje, ponáša.
 Motiv, *n.* nagib, nagon, po-
 gon; vzrok.
 Motte, *f.* molj, grizlica, —
 fraß, molojedina; — ufráßig,

- a. od moljov izgrizen, — in, v. n. zadublo dišati.
- Motto, n. geslo.
- Mouffelin, m. mezlán.
- Möve, f. galeb. [huda volja.
- Muße, f. zlovoljnost, mušica.
- Müde, f. komár, mušica.
- Müffich, a. merčen, zlovoljen.
- Muffen, v. n. čebniti.
- Müde, a. truden, vgnán, vpehan. — werden, opešati, vgnati se, vtruditi se; fig. sit; einer Sache — werden, naveličati se od. navoljiti se česar.
- Müdigkeit, f. trudnost, vgnanost.
- Muff, m. stubnoća, plésenj, plésnoba.
- Muffen, v. n. zadublo od. po stuhnjenim dišati.
- Muffig, a. plésnjiv.
- Mühe, f. trud, et gibt sich viel —, mnogo si prizadéva.
- Mühen, v. a. truditi; sich — v. r. truditi se, pehati se, prizadévati si, gnati se.
- Mühevoll, a. težáven, mučen, trudopóln, težek.
- Mühle, f. mlin, malen; — mit 4 Gängen, mlin na štiri kolésa.
- Mühlbürsche, m. mlinarski hlapec.
- Mühlrad, n. mlinsko kolo.
- Mühlstein, m. mlinski kamen, žervenj.
- Mühlwerk, n. mlin.
- Mühle, f. teta; (Frau des stric) strina; (Frau des ujec) ujna.
- Mühsam, a. trudovit, težáven, trudopóln; — ad. težko, stejkoma.
- Mühselig, a. réven, bēden, nevoljen, kukáven; — feitt, f. rénost, bēda, nevolja.
- Mühswaltung, f. skerh.
- Mulatté, m. polutan; — in, f. polutanka.
- Mulde, f. niške, meške, korito.
- Müller, m. mlinar; — in, f. mlinarica. [varstvo.
- Müllerhandwerk, n. mlinarija, mlinarica.
- Mulm, m. gujilovca, gujilobna zemlja.
- Mulmig, a. gujiloben.
- Multiplication, f. množenje, množitva, počéva.
- Multiplicandus, m. množeník.
- Multiplicator, m. množitelj.
- Multipliciren, v. a. množiti, počévatí.
- Mumie, f. mumija. [škara.
- Mumme, f. žema, krinka, ma-
- Murmelein, f. Murmein.
- Mummerei, f. maškarija, obšemanje.
- Mund, m. usta; kleiner —, ustica.
- Mundart, f. naréčje.
- Mundbedarf, m. živež. [lej.
- Mundbissen, m. vgrizelj, prigriz-
- Mündel, m. pitomec, siróta; — f. pitómka, siróta.
- Mündig, a. dorášen, dorásel; — feitt, f. doráslost.
- Mundsoch, m. dvorski kuhar.
- Mundseim, m. ustni klej.
- Mündlich, a. ustmén; — feitt, f. ustménost.
- Mundloch, n. usta; gerlo; (an der Kanone) žrelo.
- Mundmehl, n. cvēt.
- Mundportion, f. obrók.
- Mundschenz, m. točaj, natočaj.
- Mundsemmel, f. zemljíčka (bēla).
- Mundstuck, n. dulec.
- Mündung, f. stočje, stok, ustje, vtók; (einer Kanone) žrelo.

- Mundvorrath, *m.* hrana, živež, jestivo, jestvine.
 Mundwerk, *n.* usta. [roba.
 Munition, *f.* strélivo; strélaška
 Munkeln, *v.* *n.* šeptati, pošeptavati si.
 Münster, *m.* stolna cerkva.
 Munter, *a.* buden; čil, bešter, boder, prudek, živ; fig. dobrovoljen, vesel; — trit, *f.* budnost; čilost, bodrost, prudkost; veselost, dobrovoljnost.
 Münzcabinet, *n.* penezóvnicá.
 Münze, *f.* dnar, novc, penez; (Kraut) meta; (Münzhaus) kovnica.
 Münzen, *v.* *a.* peneze kovati, dnar delati; fig. ciljati, nameriti, naklepáti.
 Münzer, *m.* novčár.
 Münzfuß, *m.* penezno čislo.
 Münzgerüche, *n.* kov.
 Münzhaus, *n.* kovnica.
 Münzrentamt, *f.* poznáje dnarja.
 Münzwesen, *n.* penezništvo, denarstvo, novčárstvo.
 Münzwissenschaft, *f.* penezoslóvje.
 Mürbe, *a.* perhek, perhel, mehkek; nježen; krotek; —, *f.* perbkost, mehkost; nježnost.
 Murmel, *v.* *n.* mermeljáti; šeptati.
 Murmelstein, *n.* mermeljača.
 Murren, *v.* *n.* mermeláti, godernjati, godlati, gosti; ropáti.
 Mürriſch, *a.* merčen, merčljiv, mermrav. [mermráč.
 Murrödf, *m.* mermrálo, godlálo.
 Muschel, *f.* luštrénka, školjka, ostriga.
 Muschelförmig, *a.* luštrénkast.

- Muschelschale, *f.* ostrá, luštrénka.
 Muschelwerk, *n.* školjke, ostrige.
 MUSE, *f.* modrica.
 MUSENJOHN, *m.* fig. pėšnik.
 MUSELMANN, *m.* mohamedáneec.
 MUSEUM, *m.* znamenitnica, muzej.
 MUSICIEN, *v.* *a.* gosti.
 MUSICALISCH, *a.* glashén, godbén.
 MUSICUS, *m.* godec.
 MUSIK, *f.* glasba, godba, skladnólásje muzika.
 MUSIKER, *m.* godec.
 MUSKATEL, *f.* muškát, muškátnica.
 MUSKATELIER, *m.* muškátovec.
 MUSKATELLEBRUNNEN, *f.* muškátnica.
 MUSKATNUß, *f.* muškátna grušica.
 MUSKATWEIN, *f.* Muskateller.
 MUSKEL, *f.* mišica, miška.
 MUSKETE, *f.* puška, muškéta.
 MUSKETIER, *m.* muškétar, muškétir.
 MUß, *m.* močnik, kaša, podmet, sók.
 MUß, *n.* sila; moráš.
 MUßE, *f.* bezdélánost, prazen čas, delápiust; — hašen, vtegniti. [ob. prisiljen biti.
 MUßEN, *v.* *n.* morati, primóran.
 MUßIG, *a.* bezposlén, bez dela, dangubéc.
 MUßIGANG, *m.* bezposlénost, danguba, postópanje.
 MUßIGGÄNGER, *m.* postopáéc, vmanjub, lénuh.
 MÜßER, *n.* primér, izgled; kalup, tvorilo; uzor.
 MÜßERHAFT, *a.* priméren, izgleden; izvérsten.
 MÜßERLECHTER, *m.* nadučitelj.
 MÜßERN, *v.* *a.* pregledovati, razgledovati, preiskovati; — *v.* *a.* vaditi se, véžbati se.
 MÜßERSCHULE, *f.* izgledna šola.

Mutterstüd, *n.* umotvor.
 Mutterung, *f.* pregléd, razgléd;
 vaja (v' oróžu).
 Muth, *m.* pogúm, pogúmnost,
 serce, serčenost, hrabrost;
 volja, serce; wohl zu — e
 sein, vesel od. dobre volje
 biti; zu — e sein, pri sercu
 biti; — machen, serce delati.
 Muthen, *v. a.* želéti, iskáti.
 Muthig, *a.* pogúmen, serčen,
 hraber; vesel. [pláshiv.
 Muthlos, *a.* klavern, bojazliv.
 Muthlosigkeit, *f.* klavernost, bo-
 jazljivost.
 Muthmaßen, *v. a.* sumiti, sum-
 nati, misliti, natolcováti,
 dozdeváti se (komur kar).
 Muthmaßlich, *a.* vérojéten, na-
 misljen; — keit, *f.* véro-
 jétnost, namisljenost.
 Muthmaßung, *f.* sumnja, misel.
 Muthwillig, *m.* razujzdanost, raz-
 pušenost, bezóčenost, napost.
 Muthwillig, *a.* razujzdan, raz-
 pušen, bezóčen, naposten.
 Mutter, *f.* mati, matka, majka,
 mama; (Bärmutter) mater-
 nica, plodnica; (Hefen) drožje,
 mednice; (von einer Schraube)
 matica; —, *a.* materni, ma-
 terinski. [tešve.
 Mutterbeschwörung, *f.* maternične
 Mutterbiene, *f.* matica, kraljica.
 Mutterbruder, *m.* ujec.
 Mutterfüllen, *n.* hrebica.
 Mutterhen, *n.* mama; ein altes
 —, babura, babuza.
 Mutterlieb, *n.* telica. [éek.
 Mutterkind, *n.* matern ljubjen.
 Mutterkirche, *f.* glavna cerkva.
 Mutterkorn, *n.* stari kruh.

Mutterkraut, *n.* materičnjak,
 režimbába.
 Mutterkrebs, *m.* rak v utróbi.
 Mutterlamm, *n.* hičica, janjica.
 Mutterland, *n.* domovina, mati
 vlást. [telo.
 Mutterleib, *m.* utróba, materno
 Mutterlich, *a.* materinski, maj-
 čken; — ad. kot majka, po
 maternim.
 Mutterlos, *a.* bez matere.
 Muttermahl, *n.* madež.
 Muttermord, *m.* materovhójstvo.
 Mutternaßend, *a.* gol in nág.
 Mutterpfenige, *pl.* materne petice.
 Mutterpferd, *n.* kobila.
 Muttertschaf, *n.* ovca, bica.
 Muttertschaft, *f.* materinstvo.
 Muttertschweide, *f.* gem. pizda.
 Muttertschwein, *n.* prasica.
 Muttertschwester, *f.* teta, teika.
 Muttertsöhnen, *f.* Muttertsind.
 Muttertsprache, *f.* matern od. na-
 rodni jezik.
 Muttertheit, *m.* materinstvo.
 Mutterwitz, *m.* um prirodjen od.
 naravni.
 Mütze, *f.* kapa, čepica.
 Mützenmacher, *m.* kapar.
 Myrlade, *f.* deset tisdéi, mi-
 riada, tma.
 Myrthe, *f.* mira.
 Myrte, *f.* mirta, merca.
 Myrthen, *a.* mirtov; merčav.
 Mysterien, *pl.* otájbine, otájstva,
 skrivnosti. [slóvjé.
 Mystik, *f.* tajnoslójve, skrivno-
 Mystisch, *a.* tajen, otájsthen,
 skrivnoslóven.
 Mystisches, *m.* basnoslóvec.
 Mystologie, *f.* basnoslójve.
 Mystologisch, *a.* basnoslóven.

N.

Nabe, *f.* pesto, glavina.
 Nabel, *m.* pok, popek, popič.
 Nabelbinde, *f.* povój od popka.
 Nabelbruch, *m.* kila od popka, kilav popek.
 Nabelstein, *n.* popiček.
 Nabelschnur, *f.* popkovnja, popovina.
 Nach, *prp.* po; poleg; za; v; — und —, malo po malo, scasoma, polagama; — wie vor, zdaj ko nekdanj.
 Nachaffen, *v. a.* posnemukovati, okarjati.
 Nachahmen, *v. a.* nasledovati, slediti, posnemati, posnemovati.
 Nachahmer, *m.* nasledovatelj, posnemovavec; — in, *f.* posnemovavka. [nemljiv.
 Nachahmlich, *a.* naslediven, pos-
 Nachahmung, *f.* nasledba, nasledovanje, posnema, posnemovanje, posnemek.
 Nachahren, *v. n.* lavkati, klasje za kom pobirati.
 Nacharbeiten, *v. a.* delati za kom, popravljati kar.
 Nacharten, *v. n.* zvrcei se po kom; dem Vater —, očetovo šaro goniti.
 Nachartung, *f.* sličenje.
 Nachbar, *m.* sosed; — in, *f.* soseda, sosedinja.
 Nachbarlich, *a.* soseden, sosedičen, obližen.
 Nachbarchaft, *f.* sosédstvo; sosedščina, obližje. [navljati.
 Nachbeten, *v.* fig. besede po-

Nachbier, *n.* zadnje pivo, patoki.
 Nachbild, *n.* poobličje, poobraz, snetek.
 Nachbilden, *v. a.* posnēti, sneti, poobličiti, poobraziti.
 Nachbleiben, *v. n.* zaostati, zaostajati.
 Nachbrennen, *v. a.* strēliti za kom.
 Nachbringen, *v. a.* prinesti za kom; das Bersäumte —, popraviti zamudo.
 Nachdem, *c.* po tem kakor; — ad. potem, za tim.
 Nachdenken, *v. a.* premisljovati, razmisljovati, prevdārjati.
 Nachdenken, *n.* premisljovanje.
 Nachdenkend, *a.* zamišljen, premisljovaven.
 Nachdentlich, *a.* premisljiv.
 Nachdreschen, *v. a.* premlātiti.
 Nachdringen, *v. n.* pritisniti, gnati se za kom.
 Nachdruck, *m.* potěz, poterdenje; (eines Buches) ponatis; fig. važnost, moč, sila.
 Nachdrücken, *v. n.* pritisniti; prilačiti. [ponatiskati.
 Nachdrucken, *v. n.* ponatistiti.
 Nachdrucker, *m.* ponatiskar.
 Nachdrücklich, *a.* močen, oster; — auftragen, zapretiti.
 Nachefern, *v. n.* natēcati se.
 Nachellen, *v. n.* hitēti za kom.
 Nacheinander, *ad.* redama, zapored, zaporédoma, eden za drugim.
 Nachen, *m.* čoln, ladjica, barkica.
 Nacherten, *f.* Nachärten.
 Nachessen, *v. a.* jesti za kom.
 Nachessen, *n.* pojednja.
 Nachfliegen, *v. n.* létēti za čem.

Rachfolge, *f.* nasledovanje, nasledstvo, nasledba.

Rachfolgen, *v. a.* sledovati, slediti, nasledovati, ravnati se (po kom), posledovati; (im Amte) nastopiti po kom.

Rachfolger, *m.* naslednik, nasledovnik; nastopnik; — *in, f.* naslednica, nasledovnica.

Rachforschen, *v. n.* izpitovati, izpitavati, preiskovati.

Rachfrage, *f.* poprašanje, poprašovanje.

Rachfragen, *v. n.* poprašovati, poprašati, popitati. [tótiti.

Rachfüllen, *v. a.* napolniti, napolniti.

Rachgeben, *v. a.* pridati, dodati; — *v. n.* vdati se, jenjati; popustiti, pojémati.

Rachgeborene, *m.* posmèrtnik.

Rachgeburt, *f.* postéeljka, postélica, senki, stréva.

Rachgehen, *v. n.* iti od. hoditi za kom, slediti kogar; der Spur —, iti po sledu; (dem Spiege) streči; seinen Geschäften —, opravljati svoje opravila.

Rachgehendes, *ad.* po tem, za tim.

Rachgeschmack, *m.* slaj, ki v ustih ostane.

Rachgiebig, *a.* blág, odjenljiv, popustljiv; — freit, *f.* blagost, odjenljivost.

Rachgießen, *v. a.* doliti, dolijati, nadolivati.

Rachgraben, *v. a.* kopati.

Rachgrübeln, *v. n.* modrovati, premisljovati.

Rachhall, *m.* odglas, odziv, jeka, odmév, odmih.

Rachhallen, *v. n.* razlégati se, odmévati, odzivati se.

Rachhängen, *v. n.* vdati se v kar, streči čemur.

Rachhauen, *v. a.* po komur sekati od mahati.

Rachheben, *v. a.* povzdíči.

Rachheifen, *v. a.* pomoči, dopomoči, pomagati.

Rachher, *f.* Hernach. ljesen.

Rachherbst, *m.* predzima, babja

Rachholen, *v. a.* še po kar iti; (das Versäumte) popraviti zanemárano.

Rachjagen, *v. n.* derviti, vdreti se za kom, terati kogar; streči, vdati se. [odmév.

Rachklang, *m.* odglas, odziv,

Rachklängen, *v. n.* odzivati se, odmévati se.

Rachkommen, *v. n.* pritiza kom, slediti kogar; einem Befehl —, izpolniti od. izvérsiti zapóvèd; dem Berisprechen —, deržati od. izpolniti besèdo.

Rachkommen, *pl.* vnaki, potómki, zaródniki.

Rachkommenschaft, *f.* zaróđ, potómstvo, zanáinstvo, zaplóđ, potémšina.

Rachkömmling, *m.* vndk, zaródnik, potómek, potémek.

Rachklaß, *m.* sporočilo, zapúšèina; nasledje; odpustek, odpušanje.

Rachlassen, *v. a.* zapustiti, popustiti; einem etwas —, odpustiti; — *v. n.* jenjati, popustiti, popúšati.

Rachlassenschaft, *f.* Rachlaß.

Rachlässig, *a.* nemáren, nemarljiv, zanikern, neskerbljiv; — freit, *f.* nemárnost, zanikernost.

- Nachlaufen, v. n. lěteti za kom.
 Nachleben, v. n. živeti od ravnati se po čem. [kládati.
 Nachlegen, v. a. prilóžiti, pri-
 Nachlese, f. pobírek, lavka; po-
 birkovanje, lavkanje.
 Nachlesen, v. a. pobirati, po-
 birkováti, lavkati.
 Nachleser, m. pobiráč, lavka-
 vec; — in, f. pobiračica,
 lavkavka.
 Nachliefern, v. a. poznej pri-
 skerbeti, poslati, dati.
 Nachmachen, v. a. ponarediti,
 ponarejati. [obraziti.
 Nachmalen, v. a. poobličiti, po-
 Nachmalig, a. prihóden, pot-
 lénj, potléjšen.
 Nachmaß, ad. potléj, poznej,
 vprihódnjč. [novič izmériť.
 Nachmessen, v. a. premériť.
 Nachmittag, m. popóldan, po-
 poldén. [popoldánski.
 Nachmittags, a. popoldneven,
 Nachmittags, ad. popóldne; —
 Mahl, n. malica, mavičina.
 Nachräumen, v. a. pospráviť,
 posprávljati za kom.
 Nachrechnen, v. a. preračúniť,
 novič račúniť, prerájtati.
 Nachrede, f. úble —, obrekó-
 vánje, oprávlanje, ogová-
 ranje; (einer Rede) zaglávek.
 Nachreden, v. a. obrekováti,
 oprávljati, osírati, ogová-
 jati; einem etwas —, govoriti
 kar za kom. [kom.
 Nachreisen, v. n. potováť za
 Nachreiten, v. n. jahati od, dir-
 jati za kom. [za kom.
 Nachrennen, v. n. teči od, dirjati
 Nachreue, f. pozen kes, pikanje.
- Nachricht, f. glás, věst, izvě-
 stje, poročilo, oznanilo.
 Nachrichtler, m. rabelj.
 Nachrichtlich, ad. po oznanilu.
 Nachrüden, v. n. pritisniti, iti
 za kom. [slédnje beséde.
 Nachruf, m. glás za kom; po-
 Nachruhm, za slava, ime.
 Nachrühmen, v. a. za kom do-
 bro govoriti od, hvaliti.
 Nachsagen, v. a. govoriti od,
 reči za kom.
 Nachsah, m. zaglávek. [kom.
 Nachschicken, v. a. poslati za
 Nachschießen, v. a. vystreljiti, stre-
 ljati za kom; (Sich) dodáti,
 znova dati.
 Nachschlag, m. ponaréjen denár.
 Nachschlagen, v. a. (im Buche)
 poiskáti; (Sich) ponarediti,
 ponarejati. [ziti za kom.
 Nachschleiden, v. n. lesti od, la-
 Nachschlüssel, m. tatski kljúč.
 Nachschreiben, v. a. pisati za
 kom; prepisati.
 Nachschreien, v. n. kričati od,
 vpiti za kom. [pripisek.
 Nachschrift, f. poznej pisano;
 Nachschuß, m. strél za kom; do-
 dátek.
 Nachsehen, v. n. jadrati za kom.
 Nachsehen, v. n. gledati za kom;
 einem etwas —, komur kar
 prizánesti, prizanášati od,
 odpustiti; etwas —, preglé-
 dati, razglédati kar.
 Nachsenden, f. Nachschicken.
 Nachsetzen, v. a. záď postáviť;
 zanemáráti; — v. n. terati
 kogar, loviti kogar, vdréti
 za kom.
 Nachsicht, f. prizánésba, prizá-

- neslživost, milost, poterpljenje.
- Nachtsichtig, *a.* prizanesljiv, milosten, milostiv, poterpljiv.
- Nachtsinnen, *f.* Račbenken.
- Nachtsommer, *m.* babje leto, predjesen.
- Nachtspotten, *v. a.* spakovati se od, rogati se komur. *ikom.*
- Nachtsprechen, *v. n.* govoriti za
- Nachtspringen, *v. n.* skočiti od skakati za kom.
- Nachtsreiten, *v. n.* sléditi kogar.
- Nachts, *prp.* tik, blizo, pri; — *ad.* naj bliže.
- Nachtsand, *f.* Rückstand.
- Nachts, *a.* bližni, naj bližnji; — *m.* bližni, bližnik; — *f.* bližna, bližnica; — *r.* Tage, té dni; *der* — Preis, posljednja cëna; *die* — Seligenheit, prva prilika; *das* — Jahr, prihodno leto.
- Nachtschrecken, *v. a.* bosti od, pehiniti za kom.
- Nachtschrecken, *v. n.* stati za kom; biti manj od kogar, zadi biti.
- Nachtschlehd, *a.* slédec.
- Nachtsstellen, *v. n.* einem —, oblezovati od, zalezovati kogar, prežati od, paziti na kogar.
- Nachtsstellung, *f.* zaséda, oblezovanje.
- Nachtsstern, *ad.* skorej, o kratkim, pri prvi prilóznosti.
- Nachtssteuer, *f.* namet; — *n.*, *v. a.* ie namet plačati.
- Nachtsuch, *m.* poobraz.
- Nachtsuppen, *f.* Račlesen.
- Nachtsweben, *v. n.* gnati se, hrepëti po čem.
- Nachtsuchen, *v. a.* preiskati.
- Nacht, *f.* noč; *bei der* —, *in der* —, ponoći; — *r.*, *a.* nočni, ponoćni.
- Nachten, *v. n.* nočiti se.
- Nachtessen, *n.* večerja.
- Nachtfalter, *m.* nočni lepir.
- Nachtgleiche, *f.* jednakonošje.
- Nachtheil, *m.* škoda, kvar, vjama. *Ikvaren*, *v.* škodo.
- Nachttheilig, *a.* škoden, škodljiv.
- Nachtthemd, *n.* srajca za spanje.
- Nachttherberge, *f.* Nachtlager.
- Nachtigall, *f.* slavie, slavček, slavulj.
- Nachtisch, *m.* malica, mavžina.
- Nachtlager, *n.* prenočišje, prenoćivališje.
- Nächtlich, *a.* nočen, ponoćen.
- Nachtmahl, *n.* večerja.
- Nachtmotte, *f.* ponoćnica.
- Nachtquartier, *f.* Nachtlager.
- Nachttrab, *m.* zadnja straža.
- Nachttrachten, *f.* Račstreiben.
- Nachttrag, *m.* doplata, doplatež.
- Nachttragen, *v. a.* nositi od, nesti za kom; plačati, platiti, doplatiti, dopólniti, dostaviti. *Ipóstópati* za kom.
- Nachttreten, *v. n.* hoditi od.
- Nachtschatten, *m.* čerlénka.
- Nachtschwärmer, *m.* noćnjak, mračnjak; zapléčnik, vesovavec.
- Nachtsitzen, *n.* bdenje.
- Nachtsuhl, *m.* odsébnica.
- Nachtwandler, *m.* mesečnjak; — *in*, *f.* mesečnica.
- Nachtzeit, *f.* noć, noćna doba.
- Nachswachsen, *v. n.* prirasti, dorasti. *Im* novič mëriti.
- Nachswägen, *v. a.* mëriti za kom,

- Nachwandeln, v. n. hoditi za kom.
- Nachweh, n. Nachwehen, pl. zaboléčki, poróadne bolečine; fig. pokora.
- Nachweisen, v. a. dokazati; kazati od. pokazati za kom.
- Nachwerfen, v. a. metati od. vreči za kom.
- Nachwelt, f. potomstvo, zanamstvo, zanamšina.
- Nachwinter, m. pozna zima.
- Nachwuchs, m. mladje; mladina, mladež, mladost. [šiti.
- Nachwünschen, v. a. želéti; voprašjati, v. a. preštéti, novič brojiti. [besar.
- Nachzeichnen, v. a. risati poleg.
- Nachziehen, v. a. seboj vleči od. vlačiti; — v. n. iti od. hoditi za kom.
- Nachzug, f. Nachtrag.
- Nachen, n. tibnik, zatilnik, zativec, šija; auf den — fallen, znak pasti. [ranje.
- Nachenschlag, m. ogóvor, osi.
- Nacht, Nachend, Nachig, a. gol, nág; — heit, f. golost, goljava, golina, golóta, nagota.
- Nadel, f. igla; — n, pl. (an Bäumen) šilovje, vije.
- Nadelbüchse, f. iglenica.
- Nadelförmig, a. iglast.
- Nadelholz, n. hovje.
- Nadelkissen, m. iglenjak. [vina.
- Nadelkraut, n. česlika, česliko.
- Nadelohr, n. iglino uho.
- Nadelspige, f. verh od igle.
- Nadelstreu, n. stelja, stelivo.
- Nadler, m. iglar; — handwerk, n. iglaršja, iglarstvo.
- Nagel, m. žebel, žebel; čavel; holzerner —, klin; Finger —, nohet. [velnjak.
- Nagelbohrer, m. žebelnjak, ča.
- Nagelchen, n. žebličé, žebliček, čavlič; klinec, klinček; nohtič.
- Nägelein, f. Gewürznägelein.
- Nagelst, a. z žebli pribit.
- Nagelgeschwür, n. zanóbtmica.
- Nagelhammer, m. — schmiede f. čavlaršnica, vignica, žebeláršnica.
- Nagelkopf, m. glavica od žebla.
- Nageln, v. a. žebeljati, pribiti, prikovati. [véraj.
- Nagelneu, a. čisto nov, od.
- Nagelschmied, m. čavlar, žebelár, — handwerk, n. čavlaršja, žebelaršja.
- Nagelwurzel, f. zanóbtmica.
- Nagen, v. a. glodati, oglodati, gruditi, gruliti, gristi.
- Nähe, ad. blizo; — a. bližen, obližen, soseden.
- Nähe, f. bližina, bliža, bližava, blizost.
- Nähen, sich, v. r. bližati se, približati se, priti, prihajati.
- Nähen, v. a. šiti, šivati.
- Näher, m. šivar. [bližej.
- Näher, a. bližji; — ad. bliže.
- Näheren, v. a. približati, primakniti.
- Nahme, f. Name.
- Nahnadel, f. šivanka, šivanca.
- Nährpult, n. šivilna miza.
- Nähren, v. a. rediti, gojiti, kojiti, živiti; pitati.
- Nährhaft, a. rediven, tečen, živiten; — igkeit, f. redivnost, tečnost.
- Nähring, m. napérstnik.

Nährkraft, *f.* redivost, gojivost, hranjivost.

Nährlos, *a.* bez kruba, negotiv; *fig.* nezahvalen, nekorišten.

Nährstand, *m.* redniški stan.

Nahrung, *f.* hrana, jestvina, koj, brašno; kruh. [*stivo*]

Nahrungsmittel, *n.* živež, jestvinski sredstvo.

Nahrungsaft, *m.* redivnost, redivni sok.

Nahrungssorge, *f.* skerb za živeti.

Nährfeide, *f.* svila za šivanje.

Naht, *f.* šiv, šev, rob.

Nährteufel, *f.* šivanje.

Nährerin, *f.* šivilja, mojskra.

Nährstoff, *f.* Nährpfl. [*vanje*].

Nährzug, *n.* živo, roba za šivanje.

Naiv, *a.* prostosrčen.

Name, *m.* ime; glás.

Namenbuch, *n.* bukvar.

Namenlos, *a.* bezimen, brezimen, bez imena; *fig.* neizrečen.

Namenregister, *n.* imenik.

Namenstag, *m.* god, godovni dan. [*na*]

Namensvetter, *m.* gnanec; gnanec.

Namentlich, *a.* imenit; — *ad.* po imenu, z imenom, poimence.

Namhaft, *a.* znaten, znamenit; — *machen*, imenovati.

Namlich, *a.* isti, ravno tisti; — *ad.* to je, namreč, to če reči.

Napf, *m.* čaša, torilo.

Naphta, *f.* nafta.

Narbe, *f.* brazgotina, mozol.

Narben, *v.* *n.* ciliti se, zaceliti se, zaradati. [*goten*].

Narbig, *a.* brazgotinav, braz-

gart, *m.* trap, norec, budalo, bedak; divjan; zum — *en* haben, za norca imeti.

Narren, *v.* *n.* noréti, ludovati; (*Scherz treiben*) norčevati se, šaliti se; — *v.* *a.* spakovati se komur.

Narrenhaus, *n.* norišce.

Narrenfoße, *f.* storž.

Narrenpossen, *pl.* norčije, burke, bedalčije. [*nós voditi*].

Narrenseil, *n.* am — *föhren*, za

Narrheit, *f.* norost, norija, nedužnost, traparija.

Narrin, *f.* nora.

Narrisch, *a.* nor, neumen, trapast, budalast; — *werden*, obnoréti, zméšati se, ob pamet priti.

Narwall, *m.* morski edinoróg.

Narzisse, *f.* narcisa, lužanja.

Naschen, *v.* *a.* lizati, kočlovati, lakomiti se.

Nascher, *m.* lizán, sladkosnédež; *in.* *f.* sladkosnéda.

Naschhaft, Naschig, *a.* sladkosnéden, kočljiv, lakomen; — *igkeit*, *f.* — *feit*, *f.* sladkosnédnost, kočljivost.

Naschwert, *n.* sladkarija, sladkiš, sladčice.

Nase, *f.* nos; die — *rümpfen*, nos merdati od. vihati; *einem eine* — *drehen*, nasaditi kogar.

Näschen, *n.* nosec, nosček.

Nasen-, *a.* nosni

Nasenband, *n.* previjzda.

Nasenbluten, *n.* er hat —, kri mu iz nosa teče. [*nosu*].

Nasengehwür, *n.* mozólj na

Nasennorpel, *m.* hrustanec v nosu.

- Nasentoch, *n.* nosnica, nosna, nozdra.
 Nasenstüber, *m.* skerpúša.
 Naseweis, *a.* prevzeten, vseveden; ein — er Mensch, *m.* vsevednež, vsézpalica.
 Naseweisheit, *f.* prevzetnost, vsevednost.
 Nashorn, *n.* nosoróg. [a. sňhrav.
 Nas, *a.* moker, vlažen; — kalt, Rásse, *f.* mokróta, mokrina, moča, vlažnost, vlaga, močava. [premakati.
 Nassen, *v. n.* potiti se, potéti.
 Näßlich, *a.* mokróten, močáven; — keit, *f.* mokrótnost.
 Nation, *f.* narod, ród; — al- a. narodni.
 Nationalität, *f.* narodnost.
 Nationell, *a.* naroden.
 Nativität, *f.* Geburt.
 Ratter, *f.* gád, zmija, pačkan.
 Ratterbrut, — gesücht, *n.* gadjí plód, gadjád. [jzák.
 Ratterjunge, *f.* lig. peklénski.
 Natur, *f.* naráva, narav, príroda, stvarnica, natóra; — éúd, narav, prírodnost; — z, a. narávni, narávski, natorni, prírodní.
 Naturalien, *pl.* prírodnine; — cabinet, *n.* prírodnívnicá.
 Naturalist, *m.* narávnik.
 Naturanlage, *f.* Naturell, *n.* prírodnost, narav, éúd.
 Naturforscher, *m.* naravoslovec.
 Naturgabe, *f.* prírojenost.
 Naturgeschichte, *f.* prírodopis.
 Naturgesetz, *n.* zákon naráve, narávski zákon. [slovje.
 Naturkunde, — lehrte, *f.* naravostudij, *m.* naravoslóvec.
 Natürlich, *a.* narávski, naráven, natórski, natóren.
 Naturmensch, *m.* narávski ed. prosti élovék. [narávski.
 Naturrecht, *n.* pravo, zákon.
 Naturreich, *n.* stvarenje, stvarstvo.
 Naturspiel, *n.* igra naráve.
 Naturwissenschaft, *f.* Naturkunde.
 Nautisch, *a.* plavovski.
 Nebel, *m.* megla; — fen, *n.* meglica. [meglén.
 Nebelig, *a.* meglovit, meglóven, Nebeln, *v. a.* megliti se.
 Neben, *prp.* pri, per, poleg, zraven, pokraj, — z, a. zravni, drugotni.
 Nebenabsicht, *f.* zravnamén.
 Nebenbuhler, *m.* sopernik; — in, *f.* sopernica. [druzega.
 Nebeneinander, *ad.* eden poleg.
 Nebengebäude, *n.* príhišje.
 Nebenhaus, *n.* sosédna hiša.
 Nebenkammer, *f.* druga soba, príizba.
 Nebenkind, *n.* pankert.
 Nebenkirche, *f.* podružnica.
 Nebenlinie, *f.* daljna zlahta.
 Nebenmann, *m.* bližni, bližnik.
 Nebenmond, *m.* krivi mēsec, prí-mēsec. [lenkost.
 Nebensache, *f.* drugotna rēč; ma-
 Neben-sonne, *f.* krivo sonce, prí-sonēje, obsónēje.
 Nebenstraße, *f.* pokrájna cesta.
 Nebenstand, *m.* drugotna okól-ina. [stranpotica.
 Nebenweg, *m.* stranski pot.
 Nebenweib, *n.* príložnica.
 Nebenwort, *n.* prířēje, prísló-vje, privēt. [skupej s.
 Nebst, *prp.* s, vréd s, zraven,

Rečen, v. a. dražiti, zajédati, zabávljati (komor).

Rečerei, f. dražba, draženje.

Rečisch, a. sméšen, ialjiv.

Reſſe, m. sinóvec, stričnik, ujčnik.

Regativ, f. Berneinend.

Reger, m. zamórec, múr; — in, f. zamórka, murica.

Rehmen, v. a. vzeti, jemati; sich die Mühe —, potruditi se; übel —, zamériti, za zlo vzeti; einen Anfang —, začéti se, pričéti se; ein Ende —, končati se; konec vzeti; bei der Hand —, za roko prijéti; einem das Leben —, kogar vbíti od. vmoriti; die Flucht —, pobégniti, pobráti se; eine Frau —, ožéniti se; sich in Acht —, paziti se, varvati se.

Reid, m. zavid, zavist, nenaivist, nevošljivost.

Reiden, f. Beneiden.

Reidet, m. zavidnik, zavistnik, nevošljivec; — in, f. zavidnica, nevošljivka.

Reidiſch, a. zaviden, zavisten, nenaivsten, nevošljiv, zavidljiv. Imen, do srage priti.

Reigt, f. konec; auf die — kom-

Reigen, v. a. nagniti, nagibati, vклонiti, kloniti, priklóniti, naklóniti; priklánjati, pripóginiti; sich, — v. r. priklóniti se, pripóginiti se; sich zu etwas —, po čem hrepenéti od. dert bití; die Sonne neigt sich, sonce zahaja.

Reigung, f. priklónba, pripóg-nenje; (Suneigung) nagnjenje, nagnjenost, priklónjenost.

Rein, ad. ne, nak, nikar.

Retrolog, m. smertopis.

Reiſe, f. klinček, karafil.

Reimlich, f. Rämlich. Imenljiv.

Reinbar, a. imenováteln, poi-

Reinen, v. a. imenováti, poi-
menováti, nazváti, zvati.

Reinner, m. (im Rechnen) imeni-
telj, razdělec.

Reinwort, n. ime (samostávnó).

Nerve, f. čutnica, čutilnica. ži-
vec, žila.

Nervensieber, n. vročnica, legar.

Nervenkrankheit, f. vročinska
bolézen.

Nervensystem, n. žilovje, žilstvo.

Nervenzwischen, n. čutna bra-
davičica. [korenjaški.

Nervig, a. žilav; čverst, ják.

Nessel, f. kopriva, kropiva; —, a. koprivni. [privina.

Nesselgestrauch, n. kropilovje, ko-
Nesseltauch, f. Wuffelin.

Nest, n. gnjézdó; postelja; lo-
ža, ležiše, lega.

Neuel, f. spojka, zveza; — n, v. a. vezati, zavézati; — na-
del, f. iglička.

Nestling, m. gnjézdnik, goliptič.

Nett, a. čist, ličen; lep, kra-
sen; čeden, snažen.

Nettigkeit, f. čistóta, ličnost;
lepóta; čednost, snažnost.

Netto, ad. ravno, ne manj ne
več.

Neß, n. mreža, verša. sák;
(um's Herz) oséréje; (um die
Bedürme) očrévje, pelenica.

Neßen, v. a. močiti, orositi,
vlažiti, navlažiti, namákati.

Neßförmig, a. mrežast.

Neßhaut, f. mreña, koža nitkna.

- Neu, a. nov, novoten; sadánj.
 Neuaufgelegt, a. vnovič natis-
 njen. [peke.
 Neubaßen, a. novopéčen; nove
 Neubruch, m. novina.
 Neue, f. Neuerung.
 Neuerdings, a. zopet, vnovič,
 znova, vdrugič.
 Neuerlich, ad. nedávno, une-
 dni; — a. nedáven.
 Neuerung, f. obnovljenje; no-
 vina, novost.
 Neuerungsiucht, f. novičkarija.
 Neugeboren, a. prepороjen, no-
 vorójen.
 Neugeburt, f. prepороd.
 Neugier, — te, f. zvédljivost, ra-
 dovédčnost, znatiželjnost.
 Neugierig, a. zvédljiv, rado-
 védčen, znatiželjen. [vóta.
 Neuheit, f. novica, novost, no-
 Neugkeit, f. novica, novine.
 Neujahr, n. novolétje, mlado-
 létje, mlado léto.
 Neujahrsgeschenk, n. koléda, ko-
 ledár.
 Neujahrswunsch, m. čestitovanje
 od. vošilo k novemu létu.
 Neulich, a. nedáven; — ad. ne-
 dávno, ravno kar.
 Neuling, m. novák, novinec.
 Neumodisch, a. novošegen, po
 novi šegi.
 Neumond, m. mláj.
 Neun, num. devet.
 Neunauge, f. 'švelčica', piskúr.
 Neune, f. Neuner, m. devétka,
 devetica.
 Neunerei, a. devetéri.
 Neunfach, a. devetérni.
 Neunfältig, a. devetérnat.
 Neunhundert, num. devetstó,

Neunjährig, a. devetléten, de-
 vet lét star. [bárti.

Neunmal, ad. devétkrat, devet-

Neunmonatlich, a. devetmésečen.

Neunzlágig, a. devetdnéven.

Neunze, a. devéti.

Neuntehalb, ad. osem in pól.

Neunzeh, a. devétnajst; — te,

a. devétnajsti.

Neunzig, num. devétdeset; — fir,

a. devétdeséti.

Neutrimentalisch, a. od novega

zakona, novozákonski.

Neutral, a. nobenostrán; — ität,

f. nobenostránost.

Nicht, ad. ne, nak; gar —, ni-

kóli; durchaus —, nikakor

ne, po nobéni ceni.

Nichtachtung, f. nespoštovanje;

pogérda. [sinóvka.

Nichte, f. stričnica; učénica;

Nichtig, a. ničén, ničéten; pra-

zen, ménljiv; — feit, f. ni-

ščétnost; praznost, praznóta.

Nichts, ad. nič, ništa; — n.

ničica, ničica, ničla.

Nichtsdestoweniger, ad. s vsim

tim, ništanemánj, nič menj.

Nichtswürdig, a. malopriden,

malovréden, — feit, f. ma-

lovrédnost, malopridnost.

Nickel, m. žindra.

Nicken, v. n. mikati, kimati od.

potresávati z glavo; (mit den

Augen) mežati, migati, mi-

gniti; (stummern) drémati.

Nie, ad. nigdar, nikdar, ni-

kóli, nikada.

Nieder, a. nizek; dolpi; vom

— n Stande, nizkega roda;

- Höhe und —e, mali ir veliki;
 — ad. dol., na tla., h tlam;
 auf und —, semtertje.
- Niederbeugen, v. a. pripógniti,
 priklóniti; priséci.
- Niederbrechen, v. a. polomiti,
 polomastiti.
- Niederbrennen, v. a. zažgati, po-
 žgati; — v. n. pogoréti, zgoréti.
- Niederbüßen, sich, v. r. pripó-
 gniti se, vklóniti se.
- Niederdrücken, v. a. pritísniti;
 einen —, potlačiti od. zatréti
 kogar.
- Niederfahren, v. a. povoziti.
- Niederfallen, v. n. pasti; auf die
 Knie —, na koléna se vreči.
- Niedergang, m. zahod, zapád.
- Niedergehen, v. n. zahajati, za-
 pádati.
- Niedergeschlagen, a. pobit, za-
 losten; — heit, f. pobitost.
- Niederhauen, v. a. pomandrati,
 pobiti, poklátí, posekati;
 einen Baum —, posekati drévo.
- Niederhocken, v. n. počéniti, po-
 čépniti, počépati.
- Niederhocken, v. n. poklékniti,
 poklékovati.
- Niederkommen, v. n. mit einem
 Kinde —, poroditi, roditi,
 poviti.
- Niederkunft, f. poród, povitva.
- Niedertage, f. vojskozgrába; (von
 Waaren) sklád, skladišče,
 sbranišče.
- Niederlassen, v. a. spustiti; sich
 — v. r. sestí, vsesti se, po-
 saditi se; (an einem Orte) vse-
 liti se, poséeliti se, naséeliti se.
- Niederlassung, f. spuščenje; na-
 selbina, poselbina.
- Niederlegen, v. a. položiti; ein
 Amt —, odstávití, iz sluábe
 stopiti; sich — v. r. vleči se,
 vlegniti se.
- Niedermeßeln, f. Niederhauen.
- Niederreißen, v. a. podréti, po-
 dérati, razdréti, porúšiti.
- Niederreiten, v. a. poteptáti s
 konjem.
- Niederrennen, v. a. potérti, pobiti.
- Niederrißeln, v. a. pomáhati,
 posekati. [vstréljiti.
- Niederrißeln, v. a. postreliti.
- Niederschlagen, v. a. pobiti, po-
 bijati; (Holz) posekati, po-
 dapiti; (die Augen) pohésiti;
 (vom Hagel) potóléti, pope-
 liskati; (Obst) oklátiti, ocáj-
 srati; (die Bellungen) potó-
 lážiti, vtážiti; die Hoffnung —,
 otéti od. vzeti upanje; (in der
 Chemie) vsedati, pobiti.
- Niederschreiben, v. a. zapisati.
- Niedersenken, v. a. posaditi; sich
 —, v. r. sestí, vsesti se.
- Niedersinken, v. n. potóniti;
 pasti; pogrénziti se; zrušiti se.
- Niedersinken, v. a. pobiti, po-
 riniti; mit dem Degen —, pre-
 bósti, prepehniti, presúnniti,
 predréti.
- Niedersinken, v. n. pasti, zru-
 šiti se; — v. a. (einen Topf)
 povéznniti.
- Niederträchtig, a. zaveržen; —
 heit, f. zaverženost.
- Niedertritten, v. a. poteptáti,
 poceptáti. [dolina.
- Niederung, f. nižina, nižava.
- Niederwärts, ad. navníz, navzdól.
- Niederwerfen, v. a. pometáti, po-
 riniti, pobiti; sich vor einen

- , vreči se od. pasti pred kogar.
- Niedlich, *a.* mičen, čeden, ličen, žal; —heit, *f.* mičnost, čednost, ličnost, prijetnost.
- Niedrig, *a.* nizek; prost; —heit, *f.* nizkost, nizokost.
- Niemals, *f.* Nie. [če, noben.
- Niemand, *pr.* nikdo, nigdo, nih.
- Niere, *f.* obist, ledica, ledvice.
- Nierenbraten, *m.* pečena ledvina.
- Nierenstein, *m.* kamen v ledvicah. [vati, skáz nos govoriti.
- Nieseln, *v. n.* nosljati, ponoslovati.
- Niesen, *v. n.* kihati, kihnuti, čihati. [kihálo.
- Niesepulver, *n.* štupa za kihanje.
- Niesesucht, *f.* kihavica.
- Niesewurz, *f.* čemerika, čemrika, teloh.
- Niet, *n.* zavarjen čavel.
- Nieten, *v. n.* zavariti. [tnica.
- Nietnagel, *m.* (am Finger) zanoš.
- Nilsperd, *a.* potóčni konj, groh.
- Nimmer, — mehr, *ad.* nikdar, nigdar, nikáda, nikákor.
- Nimmersatt, *m.* nesitnež, žeruh.
- Nippen, *v. a.* okusiti, pokusiti, vrdjati.
- Nirgend, —s, *ad.* nikjer, nikde, nigde, v nobenim kraju; —hin, nikámur; von —her, od nikod.
- Nisch, *f.* špranja.
- Nisse, *f.* gnjida, gnida, usanec.
- Risten, *v. n.* gnejzditi, gnejzdolati.
- Rix, *m.* vodni bog; —e, *f.* vodnička, vodna vila. [ne, ni.
- Roß, *ad.* še, još, jošte; —e, *n.*
- Rochmalig, *a.* zopéten, drugičen; ponóvljen.
- Rochmalß, *ad.* zopet, opet, spet, drugóč, še enkrat.
- Romade, *m.* kočovnik.
- Romadisch, *a.* kočovniški.
- Rominativ, *m.* imenovávník, imenováteljni. [kaludjerica.
- Ronne, *f.* redovnica, nuna.
- Ronnenkloster, *n.* ženski samostán. [nóč.
- Nord, Norden, *m.* sever, pol.
- Nordisch, *a.* séverski.
- Nördlich, *a.* sévern, polnóčen; —ad, proti séverju, na polnočno stran. [java.
- Nordlicht, *n.* séverna luč, bur.
- Nordost, *m.* sévero-istok; —ostlich, *a.* sévero-istočen.
- Nordpol, *m.* séverni ogel od. tečaj.
- Nordsee, *f.* séverno morje.
- Nordstern, *m.* séverna zvezda.
- Nordwest, *m.* sévero-zapád; —lich, *a.* sévero-zapáden.
- Nordwind, *m.* séver, krivec, polnóčník.
- Norm, *f.* vodba, vodilo, pravilo.
- Normalschule, *f.* normaška, normalna šola.
- Rotar, *m.* bilježnik.
- Rote, *f.* znamka, bilježka; pripis, dopis; (in der Wuff) sekirica, nota; —papier, *n.* muzikalni papir.
- Noth, *f.* potreba, béda, nuja, nevolja, sila, težava, nadloga; Kindes —, poród; mit genauer —, komaj; zur —, za potrebo; im Falle der —, v sili, v potrebah. [lupanje.
- Nothausen, *m.* veliko sidro; fig.
- Nothbrunnen, *m.* studenc za silo.
- Nothdurft, *f.* potreba, potrebšina; die — verrichten, na

strán iti, svoje potrebe oprá-
viti. [f. potřebnost.
 Nothdürftig, a. potřeben; — Zeit,
 Nothfall, m. potreba, sila.
 Nothhelfer, m. pomočnik v po-
trebah.
 Nothhilfe, f. pomoč v potrebah.
 Nothig, a. potřeben, potrebit,
 tréba, trében.
 Nothigen, v. a. siliti, prisiliti,
 nuditi, prinúdit, primórat.
 Nothleidend, a. siromaški, bé-
den, réven, potreben.
 Nothlüge, f. laž v potrebi.
 Nothpfeffig, m. prihránjen dnár.
 Nothtaufe, f. kerst v potrebi.
 Nothwendig, a. potřeben, potre-
bit, nujen; — Zeit, f. po-
trebnost, potrebitost.
 Nothzucht, Nothzuchtigung, f.
 silovanje, posilenje (ženske).
 Nothzuchtigen, v. a. silovati,
 posiliti (žensko).
 Notizen, v. a. zaznamiti, zna-
menovati, bilježiti, zabilje-
žiti. [izvístje, znanje.
 Notiz, f. znamka, bilježka; vést,
 Notorisch, a. očeviden, znán,
 poznát.
 Nouvelle, f. novela, povédka.
 November, m. novémber, listo-
pád; (ilír.) studanj; (čech.)
 listopád; (poín.) listopád.
 Noviz, m. novinec, novák.
 Nu, ná; in einem —, na máh,
 zabernižč.
 Nüchtern, a. tešč, teš; (nicht bes-
trunken) trézen, trézev; mit
 — ein Wagen, na tešce;
 — heit, f. teščnost; tréznost.
 Nudel, f. svalk, testóvnik, nu-
delč; geliebene —, ribanci;

geschnittene —, rezanci; ges-
würfelte —, óblaki; Germ —,
 kipjenki.
 Nubelwalger, m. valek.
 Null, f. ničla, ničica; — und
 nichtig, clo nič ne veljá.
 Nummer, f. číslo, broj, število;
 — iren, v. a. izbróiti, číslovati.
 Nun, ad. zdaj, sadaj, sedáj;
 nine, torej, dakle; von — an,
 odséle, odsihdób, odtehmal,
 vprihodnjič; — mehr, ad.
 zdaj, sada; — mehrig, a. zdájn,
 sadájn.
 Nur, ad. le, samo.
 Nuß, f. oreh; — e, a. oréhov;
 — baum, m. oreh, oréhovo
 drévó; — baumen, a. oréhov.
 Nußartig, a. oréhove boje.
 Nußholz, n. orehovina, orehov
 lés. [kojka, írt.
 Nußkrähe, f. — hářet, m. soja,
 Nußschale, f. oréhova lušina.
 Nuß, Nuße, a. vžitčen; nichts
 — sein, nič ne veljáti, ma-
 lovredno biti.
 Nußanwendung, f. pohásnenje,
 porába, porabljenje.
 Nußbar, a. vžitčen, k pridu,
 koristen.
 Nußen, m. korist, hasen, hasek,
 prid, dobiček, prospéh; plúd,
 pridék.
 Nußen, Nußen, v. n. koristiti,
 hasniti, hasnovati, v prid
 biti, služiti; — v. a. služiti
 od. poslužiti se česar, porá-
 biti od. pohasnovati. [livo.
 Nußholz, n. lés za kurjavo, pa-
 Nußlich, a. koristen, hasnovit,
 prospéien; — heit, f. korist-
 nost, hasnovitost, prospéšnost.

Ružoš, *a.* nekoristen, bezprida, prazen.

Ružničar, *m.* uživavec.

Ružung, *f.* vištek, povžitek, poraba, pohásnenje.

Rymphe, *f.* vila, želikižena.

•

D! i. o, oh, ah, oj!

Dš, *e.* ali, ali, li (wird nachge-
setzt) jeli; aš —, kakor da,
kakor da hi.

Dbaht, *f.* pazka, pomnja, po-
zor; — geben, paziti, pozorova-
vati; sich in — nehmen, paziti
se, čuvati se. [oménjen.]

Dibemeldet, *a.* gori rečen, gori

Ddbach, *n.* krov, krovje, stréha;
stán, prenočišče.

Dobelisk, *m.* obelisk.

Dben, *ad.* gori, gor; zgoraj,
na verhu, zverh; — an sitzen,
pervi ob. na prvim mestu
sedéti. [tega, razun tega.]

Dbenein, Dbenrein, *ad.* verh

Dber, *a.* gornji; verhovni, nad-,
višji, prednji, veliki.

Dberadmiral, *m.* veliki admiral.

Dberälteste, *m.* starešina, starósta.

Dberamt, *n.* prednja sodnija;
— mann, *m.* prednji sodnik.

Dberarzt, *m.* nadléčnik.

Dberaufseher, *m.* višji nadzornik.

Dberbercht, *m.* verhovna zapo-
véd. [povédnik.]

Dberberchtshaber, *m.* verhovni za-

Dbere, *m.* glavár, poglavár, na-
čelnik, starešina.

Dberfeldherr, *m.* veliki vojvoda,
vojskovód. [vèrže, poveršaj.]

Dberfläche, *f.* poveršina, po-

Dberflächlich, *a.* poveršen, pli-
tek; — freit, *f.* poveršnost.

Dberförster, *m.* nadléšnikár, nad-
borátnar, vikári lésovód.

Dberforstmeister, *m.* naj vikári
lésovód. [sodnija.]

Dbergericht, *n.* nadsodnija, vikári

Dbergespann, *m.* veliki župán.

Dberhalb, *ad.* zgoraj, verh, zverh,
nad.

Dberhand, *f.* zapéstje, šaka; fig.
pervénstvo; die — behalten,
preobladati. [čelnik, vodja.]

Dberhaupt, *n.* teme; glavár, na-

Dberhaus, *n.* gornje nadstrópje;
(im Parlament) zbornica
gornja.

Dberherr, *m.* gospodar; posést-
nik; poglavár; — schaft, *f.*
gospodárstvo; poglavárstvo,
verhovnost. [vikári pravo.]

Dberhof, *m.* zverhnji del dvora;

Dberhofgericht, *n.* dvorska nad-
sodnija. [ski vojvoda.]

Dberhofmarschall, *m.* veliki dvor-

Dberhofmeister, *m.* veliki dvorski
meister.

Dberjäger, *m.* nadlovec; — meis-
ter, *m.* vikári nadlovec.

Dberkieser, *m.* gornja čeljust.

Dbertüchenmeister, *m.* nadkuhár.

Dberland, *n.* gornja zemlja, go-
rénsko, gorjansko, goriško.

Dberländer, *m.* gorénec, gorjá-
nec, goričan; — in, *f.* go-
rénka, gorjanka.

Dberländisch, *a.* gorénski, gor-
janski, goričanski, zgornji.

Dberländer, *n.* ogláv, naplát.

Dberlesse, — lippe, *f.* gornja
ustnica.

Dberleib, *n.* tělo, persi.

Oberoffizier, *m.* nadporučnik.
 Oberparlament, *n.* gornja zbornica.
 Oberpostamt, *n.* velika pošta; — meister, *m.* veliki poštar.
 Oberpriester, *m.* vikari duhovni.
 Oberrichter, *m.* veliki sodnik.
 Oberriade, *f.* poverinja, veršina, zverhnja skorja.
 Oberroth, *f.* Ueberroth. Ipreklada.
 Oberschwelle, *f.* gornji prag.
 Oberst, *m.* prvo mesto.
 Oberst, *m.* polkovnik; — *r.* *a.* naj viši, naj viši; najveći; prvi. lnik.
 Oberstlieutenant, *m.* podpolkovnik.
 Oberstallmeister, *m.* vikari konjarnik. lnik.
 Oberstwachmeister, *m.* prvi stražar.
 Obertheil, *m.* gornji del, zverhnja.
 Obervormund, *m.* prvi zastopnik.
 Oberwacht, *f.* Obwacht.
 Oberwärtel, *ad.* gori, na viš, kviško.
 Oberwelt, *f.* svet; nebesa.
 Obgedacht, *f.* Obwacht.
 Obgleich, Obgleich, Obwohl, *c.* eeravno, ee ravno, desiravno, akoravno, četudi.
 Obhuth, *f.* varstvo, bramba, zavetje, zavet, zaštit.
 Obig, *a.* gori rečen.
 Object, *n.* predmet; — *iv.* *a.* predmeten, zvonajn.
 Oblate, *f.* mlenc, mlencič; hostija; — nbáket, *m.* mlencičar.
 Obliegen, *v.* *n.* streči, služiti, pečati se (s čem); es liegt mir ob, dolžen sim, moja dolžnost je; — heit, *f.* dolžnost.
 Obligat, *a.* zapovedan.

Obligation, *f.* zadpni list.
 Obrietheit, *f.* glavarstvo, poglavarstvo, vikari oblast; — lich, *a.* glavarski, poglavarski.
 Obrist, *f.* Oberst.
 Obgleich, *f.* Obgleich.
 Obgleich, *f.* Obgleich.
 Obiegen, *f.* Siegen.
 Objorge, *f.* Sorge.
 Obst, *n.* sadje, sad, voče; abgelegenes —, madno ob. vležano sadje; gedórrtes —, suhi sad, sušoba; das — abliegen lassen, sad madati.
 Obstbaum, *m.* sadunsko drvo; — jucht, *f.* sadjoreja.
 Obstbarte, *f.* sušilnica za sadje.
 Obstbarte, *f.* brenta, brentica, canjica. lnósnik.
 Obstgarten, *m.* sadovnjak, sadu.
 Obsthandel, *m.* terženje s sadjem.
 Obstjahr, *n.* sadunsko ob. saduplodno leto. lvočnica.
 Obsthammer, *f.* shramba za sadje.
 Obstern, *m.* pička, pičica, peček.
 Obstlese, *f.* branje od. tergátva sadja.
 Obstengel, *m.* recelj, peteljka.
 Obstoria, — most, *m.* tolkla; jabelčnik, jabelčnica; hruškovnica, gruškovica.
 Obstwerk, *n.* sadje.
 Obwalten, *v.* *n.* vladati, biti; es waltet kein Zweifel ob, ni dombe; die — de Gefahr, preteča nevarnost.
 Obwohl, *f.* Obgleich.
 Occident, *f.* West.
 Ocean, *m.* morje (visoko), ocean, okean.
 Ocher, *m.* okra.
 Ochs, *m.* vol, jnec; govédo.

- Dechschien, *n.* volek, volič, junček.
 Dechen, *a.* volov, gověj.
 Dechsenfleisch, *n.* govédina, govéje mesó, volovina.
 Dechsenhaft, *a.* volovski, telé-
 hast, štorast, gověji. (lovna).
 Dechsenhaut, *f.* volova koža, vo-
 Dechsenhirt, *m.* volár, govédár.
 Dechsenkalb, *n.* telec, junček.
 Dechsenkopf, *m.* volova glava;
 fig. bedák.
 Dechsenkoth, *m.* volóvjek.
 Dechsenmäsig, *f.* Dechsenhaft.
 Dechsenstall, *m.* volovji hlév, vo-
 lóvnjak.
 Dechsentreiber, *m.* volár.
 Dechsenjemer, *m.* bikovec, bi-
 kova žila. losnina.
 Octav, — format, *n.* osmérka,
 Octave, *f.* osmica, osmína.
 October, *m.* október, kozopěrk;
 (šlit.) listopád; (deh.) rijen;
 (pošn.) pazdziernik.
 Ode, *f.* popěv, popěvka, oda.
 Oede, *a.* pust, pustóšien, pušó-
 ben, gol, prazen, divji; — *f.*
 pustinja, puša, pušáva, pu-
 šóha, pustóš, pustára, gol-
 jáva, golica.
 Odem, *f.* Uthem.
 Oder, *c.* ali, alj.
 Ofen, *m.* peč; pečnica.
 Ofenbank, *f.* klop okólj peči.
 Ofengabel, *f.* vile, burkle, roglje.
 Ofenbeizer, *m.* kurjáč. (krevla).
 Ofenbrüde, *f.* grebla, greblica,
 Ofenloch, *n.* mestěje, žrelo v peč-
 Ofenrohr, *n.* cěv od peči, pečna
 cěv. (Schäufel) lopár.
 Ofenschäufel, *f.* veslica; (Brod-
 Ofenseger, *m.* pečár.
 Ofenthür, *f.* dveri v peč.
- Ofenwand, *f.* steje.
 Ofenwisch, *m.* pomélo, metlja.
 Offen, *a.* plán, póren, otvóren,
 odpěrt; fig. iskrén, odkrito-
 sěrcen; — et Brief, razpe-
 čáten list.
 Offenbar, *a.* očít, očítien, oče-
 viden; odkrit, razodět; mán,
 javen.
 Offenbaren, *v.* *a.* očítovati; od-
 kriti, razoděti, razoděvati,
 razglasiti, oznániti, oznano-
 vati. (dětje; oznanováneje.
 Offenbarung, *f.* očítováneje; razo-
 Offenheit, *f.* fig. iskrénost, isti-
 nitost, ravnost.
 Offenherzig, *a.* iskrén, odkrito-
 sěrcen, ravnodúšen, otvó-
 ren; — Zeit, *f.* iskrénost,
 odkritosěrcenost, ravnodúše,
 ravnodúšnost.
 Offenlich, *a.* javen; očítien;
 — Zeit, *f.* javnost; očítmost.
 Official, *a.* uráden, vladen.
 Offizier, *m.* častnik, dostójník.
 Officin, *f.* štacúna; (Buchdrucker-
 rei) tiskárnica; (Apotheke) lé-
 kárnica.
 Offnen, *v.* *a.* odprěti, odpi-
 rati, otvóriti; (ein verstopftes
 Loch) odčěpiti; (eine Bunde)
 predřěti; den Mund —, zi-
 niti; (das Herz) odkriti, ra-
 zoděti, razkriti.
 Offnung, *f.* odpěrtje, predór,
 steje; keine — haben, zapěrt
 od. zapěčen biti.
 Oft, *ad.* često, dostíkrat, mnogo-
 krat, velíkokrat, pogóstama.
 Ofster, *a.* čest, ponóvljen, po-
 góst, velíkráten, mnogokrát-
 ten.

Defters, *ad.* večkrat, višekrat, čestej, pogostej.

Dftmalts, Dftmatig, *f.* Dft, Defter.

Del, *n.* olej, olje; — *e*, *a.* od olja.

Delbaum, *m.* maslina, olika, oliva, oljka, oljino drévo; — *en*, *a.* oljkov. [oljvka.

Delbette, *f.* maslénka, oljbar,

Delberg, *m.* oljska gora.

Delen, *v. a.* oljiti, z oljem napájati.

Deffarbe, *f.* olejeva boja.

Deffas, *n.* oljenica, olješnica.

Delgärten, *m.* oljnik, maslinik.

Delhandel, *m.* oljarenje, trgovina z oljem. [oljarica.

Delhändler, *m.* oljár; — *in*, *f.*

Delicht, *a.* oljast.

Dells, *a.* oljen, oljnat, oléjen.

Deltrag, *f.* Delfas.

Delampe, *f.* oljénka, oljénica.

Delmateret, *f.* oljna od. olejna

malba.

Delmühle, *f.* mlin za olej, oljna.

Delstoff, *m.* oljic.

Delung, *f.* olje; légté —, sveto

poslednje olje.

Delzweig, *m.* oljkina vejica.

Dheim, *m.* stric; (Der Mutter

Bruder) ujec.

Dhne, *pp.* bez, brez; razun,

zvun; — *weiter*, *f.* Zebenfall.

Dhngachtet, *f.* Ungeachtet.

Dhngefähr, *f.* Ungefähr.

Dhnmacht, *f.* omóica, omá-

mica, medlica, medlóba,

omedlevca, omedlevka, nes-

vést; (Mangel an Macht) ne-

móč, slabost; *in* — *fallen*,

omedléti, omágti, onesvé-

siti se.

Dhnmáchtig, *a.* omótičen, nes-

vést, omámljen, nemóčen,

slab; — *werden*, *f.* *in* Dhns

mácht *fallen*.

Dehr, *n.* usétce, vubo. [poslúh.

Dhr, *n.* ubo, vubo; *fig.* sluh.

Dhrchen, *n.* usétce, usésce, ubice,

Dhren, *v. a.* usétce napraviti;

vdeti (šivánko).

Dhrenbeichte, *f.* spóvéd (skrivna).

Dhrenbläser, *m.* podpihovávec,

glasonóš; — *ti*, *f.* podpiho-

vánje; — *in*, *f.* podpiho-

vávka, glasonóša. [sih.

Dhrenbrausen, *n.* šumenje v usé-

Dhrnklingen, *n.* bućenje v usésih.

Dhreule, *f.* éuk, sova usáta.

Dhrfeige, *f.* zaušnica, klapouš-

nica, berljúznica, žlepernica,

klofernica; *eine* — *geben*,

berljúzniti, žlepniti, klofiti,

tamjúzniti, klapouzniti. [perst.

Dhrfinger, *m.* mezinec, mali

Dhrgehänge, *n.* vuhán, naušnica.

Dhriappchen, *n.* ušnica, podúhec.

Dhrring, *m.* vuhán, naušnica.

Dhrwurm, *m.* usétnik, usétnica,

štrigla, štriglavica.

Dekonom, Dekonomie, Dekono-

misch, *f.* Landwirth *it.*

Dkularglas, *n.* ošesoleča.

Olive, Olivenbaum, *f.* Delbette,

Delbaum.

Opal, *m.* opal. [m. operist.

Oper, *f.* spévigra, opera; — *ist*,

Dyfer, *n.* žertva, požertva, da-

ritva, aldov; zavét; žum —

bringen, *f.* Dyfern. [juik.

Dyferaltar, *m.* žertvenik, daril-

Dyfergeld, *n.* darilo, darovnina,

žertvenina, aldovina.

Dyfern, *v. a.* posvétiti, žertvo-

- váti, darováti, aldováti; zavétováti, v dar dati.
- Dyfera, *n.* Dyferung, *f.* žertvovanje, posvećenje, aldovanje.
- Dyferprieſter, *m.* žerec, pop, aldovávec; — *in*, *f.* žerica.
- Dyferſchale, *f.* plitica.
- Dyferthier, *n.* darovano živinče.
- Dyferwein, *m.* posvećeno vino.
- Dyium, *m.* makovo seme, omám.
- Dypposition, *f.* vporništvó, vpor, nasprótje, protivnost.
- Dyptatio, *m.* želivnik, želivni način. [vidoslovéc.
- Dytil, *m.* vidoslovje; — *er*, *m.*
- Draſel, *n.* preročiše; božja réč.
- Drange, *f.* naránča, pomaránča.
- Drangenbaum, *m.* naránča.
- Drangensfarben, — *gelb*, *n.* naránčev.
- Drangengärtner, *m.* naránčar.
- Drangerie, *f.* naránčnica, pomaránčnica. [ništvo.
- Drcheſter, *n.* godebnišče; godeh-
- Drden, *m.* red.
- Drdensband, *n.* trak (reda).
- Drdensbruder, Drdensgeiſtliche, *m.* redovnik. [ljuba.
- Drdensgelübde, *n.* redovna ob-
- Drdensſtette, *f.* verižica (reda).
- Drdensregel, *f.* zakon redovniški.
- Drdenschwefter, *f.* redovnica.
- Drdentlich, *a.* vredjen, vreden, posprávljen; poredoven; pošten; — *ad*, po redu; kakor veljá; pošteno.
- Drer, *f.* zapóvéd; naročilo.
- Drdinanz, *f.* zapóvéd; častniška straža.
- Drdinär, *a.* običen; prost.
- Drdiniten, *v. a.* zapovédati, naróčiti; einen Geiſtlichen — vrediti, blagosloviti, posvétiti.
- Drdisirung, Drdination, *f.* zapóvéd, naróčba; blagoslovjenje.
- Drdnen, *v. a.* rediti, vrediti, vredováti, razréditi, razporéditi, verstiti, zverstiti, vrvnati, vrvnovati.
- Drdnung, *f.* red; vredjenje, razporédjenje; *in* — bringen, razporéditi, zverstiti; — *ſtahl*, *f.* redilna številnica.
- Drnan, *n.* orgán, nástroj, stroj, orod, oródje; glás.
- Drnaniſation, *f.* urédba, vrvnáva; vrvnanje.
- Drnaniſiren, *v. a.* uréditi, vrvnati, vrvnovati, razréditi, vrediti.
- Drnaniſch, *a.* orgániški; strojov.
- Drnaniſmus, *m.* organisem, strojlost.
- Drnaniſt, *m.* organist.
- Drnel, *f.* orgle, orgule; — *bauer*, *m.* orglar; — *n*, *v. a.* orglati, na orgle igrati.
- Drnent, *m.* istok, izhod, zrenik; — *aliſch*, *a.* istočen, izhóden.
- Drnentren, *ſich*, *v. r.* ravnati se; razpoznati se.
- Drninal, *n.* pervotvór; povód; pervopis, izvírni spis.
- Drninal, Drninnell, *a.* pervotvoren; povóden; pervopisen, izviren, izvóren, pervóten.
- Drninalität, *f.* pervotvórnost; povódnost; pervopisnost, izvírnost, izvórnost, pervótnost.
- Drninalurkunde, *f.* izvírna listina.
- Drnan, *m.* burja; vihar, oluja.
- Drnat, *m.* napráva; urés.

Drt, *m.* město; (Stand) rob; kraj; (Gegend) kraj, krajina.
 Drtbeschreibung, *f.* městopisje.
 Drtbohor, *a.* pravověren, pravoslaven.
 Orthographie, *f.* pravopis.
 Orthographisch, *a.* pravopisen.
 Drtlich, *a.* městen, městoven, krajojen. [kakňnost města.
 Drtbeschaffenheit, *f.* městnost.
 Drtschaft, *f.* kraj, krajina; město; ves, selo.
 Drst, Drsten, *m.* istok, izhód, vzhod, zrenik, jutro.
 Drster, *a.* velikonoční.
 Drstertag, *m.* velika sobóta, velikonočna sobóta.
 Drsterri, *n.* pírb, pisanica.
 Drsterfest, *n.* velika nóč, vuzem, velikonoční gód.
 Drsterstaden, *m.* kolač, mižňjak.
 Drsterlamm, *n.* velikonočna jag-nje. [mén.
 Drsterlich, *a.* velikonočen, vuz-
 Drsterlieb, *n.* velikonočnica, vuzemnica. [zem, uskěrs.
 Drstern, *pl.* *f.* velika nóč, vuz-
 Drstertag, *m.* velikonoční dán.
 Drstlich, *a.* istočen, izhóden, jutrov.
 Drstsee, *f.* baltisko morje.
 Drstwärts, *ad.* proti istoku od jutru. [juternik.
 Drstwind, *m.* istočňjak, izhódnik.
 Drtter, *f.* gád, zmija, kača; (Eiſch-) vídra. [gadji plód.
 Drttergezücht, *n.* kačja zaléga.
 Dvač, *a.* podolglast, podolgovát, jajčast, obel.
 Dryb, *m.* okisanc; — izen, *v. a.* okisliti; — ul, *m.* okislanc.
 Drigen, *n.* kislic.

P.

Paar, *n.* pár, dvoje, dvojica; ein — Tage, nekoliko dni; zu — en treiben, strahováti, vpo-koriti; auf ein — Worte, na dve alj tri beséde; sechs — Dofsen, šest jarmov od. parov volov.
 Paaren, *v. a.* družiti, združiti, zjediniti, parati; sich — *v. r.* družiti se, parati se, parovati se.
 Paarweise, *ad.* po dvě, po dvoje, dvě po dvě, paroma.
 Pabst, *f.* Papst.
 Pacht, *m.* Pachtung, *f.* najém, najémna sprava.
 Pachtbrief, *m.* najémni list.
 Pachten, *v. a.* najěti, najémati, v najém vzeti.
 Pächter, *m.* najémnik, najémá-vec, najémáj; — in, *f.* najémnica. [žina.
 Pachtgeld, *n.* najémnina, najém-
 Pachtssystem, *m.* najémstvo.
 Pachtweise, *ad.* najémno, v najém.
 Pachtzins, *f.* Pachtgeld.
 Pač, *m.* vkladu, butaro; kernir.
 Pač, *n.* (von Menschen) derhal, smet, izvěriek.
 Pačen, *v. a.* zagrāhiti, zgra-hiti, popāsti, prijěti; (einpa-chen) vkladati, zlagati, zložit, spravljati; sich —, *v. r.* po-brāti se, spraviti se (spred oči). [kladáč.
 Pačter, *m.* továrnik, težák, na-
 Pačet, Pačchen, *n.* zvezek, cunja.
 Pačgerāth, *f.* Gepāč.
 Pačhaus, *n.* nakladávnica.

Pačknicht, m. nakladač.
 Pačsteinwand, f. grobo platno.
 Pačpapier, n. grobi papir.
 Pačpfend, n. tovorni konj.
 Pačfattel, m. samar.
 Pačt, f. Vertrag. [dětovodstvo.
 Pábages, m. dětovód; —iz, f.
 Page, m. paglovec, žlahtnič,
 dvoranič.
 Pagina, f. strana, strán, plát.
 Pagode, f. pagóda.
 Palatin, m. palatin, nadvornik.
 Pallasch, m. paloš. [palača.
 Palašt, m. poslópje, poslóp.
 Pallfabe, f. kolje, ostěryje.
 Palmbaum, m. palma, palmovo
 dřevó. [presenc.
 Palmbusch, m. presmec, prajtelj.
 Palme, f. palma; (an den Wei-
 den) muca, mučica, mačkica,
 kavernka; die Augen an Wein-
 stöcken) popika, oko; (flache
 Hand) dlán.
 Palmsonntag, m. cvětna neděla.
 Palmzweig, m. palmova vejica.
 Pan, m. pán, hóg pastírski.
 Panier, n. zastáva, bandéro,
 stěg, praporec.
 Pantalons, pl. blače.
 Panther, —thier, n. pardosám,
 bárs, risěna. [papuča.
 Pantoffel, m. pantófel, krevse.
 Panzer, m. oklěp, oklóp, na-
 pěrsje. [rokavica.
 Panzerhandschuh, m. ljuskava
 Panzerhemd, n. ljuskava robá-
 ča, oklěp. [piti.
 Panzern, v. a. oklěpiti, oklóp-
 Panzerthier, n. armadil.
 Papa, m. otec, atej.
 Parageri, m. papiga. [ga.
 Papier, n. papir, popír, bumá-

Papieten, v. papirnat, iz pa-
 pirja.
 Papierfenster, n. okno iz papirja.
 Papiergeld, n. papirnat dnár.
 Papierhandel, m. tergovina s
 , papirjem.
 Papierhändler, m. papirar.
 Papiertausch, f. molj, grizlica.
 Papiermacher, m. papirnik.
 Papiermühle, f. papirnica.
 Papierschere, f. škarje za papir.
 Papist, m. papin, papežnik,
 —isch, a. papinski, papežniški.
 Parve, f. klej od. kelje od mo-
 ke, ljepilo; (Brei) močnik.
 Pappel, f. —baum, m. topol,
 jagned. [ignedovina.
 Pappelholz, n. topolovina, ja-
 Pappelwald, m. topolovje, ja-
 gnedovje.
 Pappen, v. a. klejiti, ljepiti.
 Pappdeckel, m. tverd od de-
 bel papir, ljepěnka.
 Papp, m. papež.
 Pápstlich, a. papeški.
 Papstthum, n. papeštvo.
 Par, Paren, f. Pačt, Pačren.
 Parabel, f. prilika, pripodóbka.
 Parade, f. svitačnost, paráda.
 Paradies, n. raj, světlí raj;
 —, a. rajski. [patikovina.
 Paradiesholz, n. aloevina, lo-
 Paradiesisch, a. rajski, sprelöp,
 prekrásen. [radirati.
 Paradiern, v. n. světiti se, pa-
 Paragraph, m. točka, članek,
 stavka, odstávek.
 Parallel, a. ravnoběžen.
 Paraplué, f. Regenschirm.
 Parasol, f. Sonnenschirm.
 Parze, f. parka, rojenica, tor-
 ka, morána.

Pardon, m. milost, pomilovanje; —iren, v. a. pomilovati.
 Parathese, f. medstavje, medmestje. [—jagd, f. veliki lov.
 Parforce, ad. siloma, s silo.
 Pariren, v. a. (aus—) odbiti; odvratiti; — v. n. bogati, vbogati, pokoren biti; (wetten) staviti se.
 Parš, m. gaj; zverinjak.
 Parlament, n. zbor, shod (derzámni); —ár, m. posrednik; —iren, v. n. posredovati. [sir.
 Parmesankäse, m. parmezanski Parole, f. geslo.
 Parthei, f. stran, stranka; eines —nehmen, s kom potegniti.
 Partheigänger, m. stranec, stranjanin, pristránsnik.
 Partheiisch, Partheilich, a. pristrán, pristránski, jednostrán; —keit, f. pristránost, jednostránost.
 Partheilos, f. Unpartheiisch.
 Partheisucht, f. pristránstvo; razklánost.
 Participium, n. deléžje.
 Partie, f. del, kos; društvo; (Heirath) ženitba, vdaja; eine gute —machen, dobro se oženiti, vdati.
 Partitur, f. partitúra.
 Paß, m. sparane kobre; —en, v. a. kobrati; (von Waaren) zabránjeno robo voziti.
 Paßquill, n. psovka.
 Paß, a. prigóden.
 Paß, m. pot; (von Pferden) skok; (Eng.) klanec, sotéska; fig. potni list; den —reiten, skokama jezdití od. jahati.
 Passagier, m. potnik, popótnik.

Passatwind, m. pasátni od. živi veter.
 Passen, v. n. (im Spiele) neigrati; (warten) čakati, prežiti, paziti; (angemessen sein) vdati se, priléči se, pristáti se, dobro stati; — v. a. primériti.
 Passend, a. prilíčen, prikláden, priméren; vgóden.
 Passgänger, m. jahón.
 Passien, f. poželenje, želja, strast; ich habe eine —, miče me, želje me nahájajo; (Weiden) terplénje, muka; —irt, a. hrepenéc.
 Passionsblume, f. mučenica.
 Passiren, v. n. prehoditi, prehajati, potovati, (erträglich sein) znosno biti, že veljati; (sich zutragen) primériti se, naključiti se, pripétiti se; (zubringen die Zeit) prežiti, preživeti, prebiti. [ni list.
 Passirschein, —zettell, m. popót-Passir, a. terpíven; —schuld, f. dolžni dnár. [od. boje.
 Pastellfarben, pl. suhe barve
 Pastellmalerei, f. malba s suhimí bojami.
 Pastete, f. paštéta.
 Pastor, m. pastor; —in, f. pastorica; —schaft, f. pastorstvo. [glás.
 Patent, n. patént, vladni raz-Pater, m. oče, pater; —oster, n. očenaš; (Krontrag) kronica, molek.
 Pathe, m. kum, boter, koter; — f. kuma, botra, kotra; (der Täusling) kumée; —ngeschent, n. kumšina; —nschaft, f. kumstvo.

Patient, *m.* bolnik, bolestnik; — *in*, *f.* bolnica, bolestnica.
Patriarch, *m.* ošak, pradéd, patriarch; — *alisch*, *a.* patriarchalen. [ter, pl. dědnine.
Patrimonial, *a.* dědičen; — *gũ-*
Patrimonium, *n.* očínstvo, dědinstvo.
Patriot, *m.* vlasténec, domoljub, domoródec; — *in*, *f.* vlasténka, domoródká; — *isch*, *a.* vlasténski, domoljubben, domoróden; — *ismus*, *m.* vlasténstvo, domoljubje, domoródstvo. [blagoródnik.
Patricier, *m.* městni šlahník,
Patrolle, *f.* pohódna ed. ponočná straža. [ponočováti.
Patrolliten, *v. n.* ponoči stražiti,
Patron, *m.* zastópnik, zavětník, zaštitník; *Sirben* —, varh; — *at*, *n.* zastopništvo, zavětnístvo, zaštitništvo, varstvo.
Patrone, *f.* nabój, strél, patróna; (*Wobell*) kalup, podóba.
Patronia, *f.* zastópnicá, zavětnicá, zaštitnicá. [tdš.
Patrontasche, *f.* strólkvníca, korpatsch, *t.* pljusk! plesk!
Patsche, *n.* ročica, rokica; *fig.* hěda; — *n*, *v. a.* pljuskati, pleskati, pljusniti.
Pagen, *v. a.* čečkati, mazati.
Pagerei, *f.* čečkarija.
Pagig, *a.* prevzėten; — *thun*, kóšátiti se, stegovati se.
Pause, *f.* kotli, talambas; — *n*, *v. a.* biti na kotle ed. talambas; — *r*, *m.* talambásar.
Pauschel, *m.* bat, batič.
Pauschen, *v. a.* tolěi, biti (*Grude*); topiti rude.

Pause, *f.* stanka, prestávka, odih, odpočívka.
Paustren, *v. n.* prestáti, odahniti se, odpočítati se.
Pavian, *m.* pavian, duran.
Pech, *n.* smola. [podóben.
Pechartig, *a.* smolast, smoli
Pechbrenner, *m.* smolar, smolovár.
Pechdrath, *m.* dreta, dretva.
Pechen, *v. a.* smoliti; (*Pechbrennen*) smoláriti, smolo kúhati. [nata plamenica.
Pechfachel, *f.* smolenica, smol-
Pechhütte, *f.* smolárna, smolárnicá.
Pechig, *a.* smolnat, smolén.
Pechkranz, *m.* smoljnák, smolnati věnec.
Pechofen, *m.* smolárska péč.
Pechschwarz, *a.* čern kot saje, žužov.
Pechstanne, *f.* sovoj, hojka.
Pedant, *m.* pedánt, šolníckár, modrin; — *erit*, *f.* pedanterija, šolníckarija, modrinstvo; — *isch*, *a.* pedantiški, šolníckárikí.
Pebeil, *m.* šolní sluga.
Pegasus, *m.* pegas (křiláti konj v hasnoslójvu).
Pein, *f.* muka, peza, tara; bolečina.
Peinigen, *v. a.* mučiti, terpíčiti, tarati, pezati. [trinóg.
Peiniger, *m.* mučitelj, taravec,
Peinlich, *a.* mučen, britek, trinóški; *das* — *e* *Gericht*, uglávna sodba.
Peitsche, *f.* bič, bičnik, korbač.
Peitschen, *v. a.* bičeváti, z bičem ed. korbačem tepsti,

bičati; mit Rutben —, bi-
hati; —stiel, m. bičnjak.
Peltican, m. nenasit; (zum Aus-
ziehen der Zähne) kleiee.
Pelz, m. koža, kožuh; (eine mit
Weißebaltung der Haare gegärbte
Haut) kerzno, kerzen; (Klei-
dungsstück) kožuh, šavba, šuba.
Pelzen, v. a. čepiti, večpiti.
Pelzhändler, m. kožuhar; —in,
f. kožuharica. [kavica.
Pelzhandschuh, m. kosmata ro-
pelzmütze, f. kosmata kapa od.
čepica.
Pelzreiß, n. čep, večp.
Pelzwaare, f. —werk, n. kožuh-
hovina.
Pendel, m. cveketalo; kečalo,
kalamir; —schlag, m. cvekót.
Pension, f. vžitina, penzia;
—iren, v. a. penzionirati,
v mir postaviti.
Pentameter, m. petoměr.
Pergament, n. blana, pergament.
Periode, f. čas, doba, vək,
(Satz) strok. [diški.
Periodisch, a. občasen, perió-
peripherie, f. obód; krogoměr.
Perle, f. biser, bisera; (Ähräne)
rosa.
Perlens: a. biserni.
Perlenschieber, m. bisernik, bi-
serolóvec; —ei, f. bisera-
rija, lovljenje biser, biser-
ništvo. [biserami.
Perlenhandel, m. trgovina z
Perlenmuschel, f. biserka, bi-
seronosna školjka.
Perlenschmuck, m. biserje.
Perlenschnur, f. bisernica.
Perlfarbig, a. bisern, biserov.
Perlbahn, m. pegát.

Perlbahn, n. pegátka.
Perpendikel, m. kečalo, cveke-
talo; olóvnica. [paden.
Perpendikulär, a. raven, rayno-
Perücke, f. vlasénka, vlasulja;
—macher, m. vlasénkar.
Person, f. osóba, oséba, sob-
stvo; postáva, zrást; auf
jede —, na vsako glavo...;
—al, n. osóblje, družina.
Personalien, pl. osóbnosti, osébn-
nosti, sobstvenosti.
Persönlich, a. osóben, osében,
sobstven; —kennen, po obli-
ču poznáti; —keit, f. osóbn-
nost, osébnost, sobstvenost.
Perspektiv, n. dalekogléd, da-
lekovid.
Perspective, f. zgliednost, izgled.
Pertinentien, pl. prinaležitosti.
Pest, Pestilenz, f. kuga, mor,
pomor, morija; —z, a. kužni.
Pestartig, a. kužen.
Pesthaus, n. kužnica. [ven.
Pestilenzialisch, a. kužen, mori-
Peststoffe, pl. kužne réči.
Pestzeit, f. kužno léto.
Peterflie, f. peteršilj.
Petit, f. drobni natis.
Petition, f. prošba, žadost;
—iren, v. a. prošiti, žadati.
Pettschaft, Petstier, n. pečát;
—strecher, m. pečátar. [čátiiti.
Petstieren, v. a. pečátiti, zape-
Petstiererring, m. pečátni perstan.
Petstierstöckel, n. pečátnik.
Petstierwachs, n. pečátni vosek.
Peg, m. médvéd; —e, f. psica.
Pfad, m. stezda, steza, stezka.
Pfaß, m. pop, sár.
Pfaßbaum, m. reg rad.
Pfaßhütchen, n. farska kapica.

Pfaſſenmäßiĝ, *a.* popovski.
 Pfaſſerei, *f.* popováina, popov-
 stvo, ſarstvo. [m. kolje.
 Pfaſt, *m.* kol, ſteber; — bau,
 Pfaſtlen, *v. a.* kolje nabiti, s
 kolji ograditi; einen —, ko-
 gar na kol nataknúti od. na-
 saditi.
 Pfaſtwerk, *n.* kolje, ſtebrovje.
 Pfaßgraf, *m.* ſalegrof; — ſchaft,
f. ſalegróſtvo.
 Pfand, *n.* zaſtáva, zaloga, za-
 klád, poročnina.
 Pfandbrief, *m.* zalóžno piſmo.
 Pfänden, *v. a.* zaſtávo vzeti;
 einen —, rubati kogar, po-
 bráti komur kar. [vnicá.
 Pfandhaus, *n.* zalóžnica, zaſtá-
 Pfändlich, *a.* zaſtáven, zalóžen,
 zakláden. [(blagá).
 Pfändung, *f.* rubanje, pobránje
 Pfanne, *f.* ponva, ponvica,
 ponóvca; (am Gewehr) praň-
 nica, ponvica.
 Pfannendeckel, *m.* pokróvec.
 Pfannenſieder, *m.* ponvičkar.
 Pfannenschmied, *m.* kotlář.
 Pfarre, *f.* župa, ſara, plovanija.
 Pfarrer, *m.* župnik, ſajmoſter,
 plován. [hódkí.
 Pfarrgebühren, *pl.* cerkovni do-
 Pfarrhof, *m.* župnikova od. ſaj-
 moſtrova hiša.
 Pfarrkind, *n.* župljanin, ſarman.
 Pfarrkirche, *f.* cerkev, glavna
 cerkva, ſarna cerkev.
 Pfau, *m.* páv; — enz, *a.* pavov;
 — henne, *f.* pavica, pavin-
 ja; — taube, *f.* pavka, pa-
 vnica.
 Pfeffer, *m.* poper, peper.
 Pfefferbaum, *m.* peprovo drévó.

Pfefferbüchse, *f.* poprénka, po-
 pernica.
 Pfeffergurke, *f.* kiſla kumara.
 Pfeffertuchen, *m.* popernjak, po-
 prenjak.
 Pfeffermünze, *f.* popróva meta.
 Pfeffern, *v. a.* popriti, opópriti,
 peprati, s poprom poſtúpati;
 — *v. n.* žgati. [perniček.
 Pfeffernuß, *f.* poprov oreh, po-
 Pfefferſchwamm, *m.* mléčnica.
 Pfeifen, *n.* piſalka, ſviralica;
 žveglice, brundice.
 Pfeife, *f.* piſál, piſála, ſvirala;
 žvegla, brunde; Tabakſ—,
 kadilka, pipa, lula, ſajfa.
 Pfeifen, *v. n.* žvižgati, zviždati;
 (mittelt einer Pfeife) piſkati,
 ſvirati, žvegláti; (vom Winde)
 pihati, briti.
 Pfeifenkopf, *m.* lula.
 Pfeifenmacher, *m.* lular, pipar.
 Pfeifenrohr, *n.* pipina cjev.
 Pfeifer, *m.* žvižgavec, piſkovec,
 žvegláč.
 Pfeil, *m.* stréla, pušica, pišica.
 Pfeiler, *m.* podbój, ſteber, stólp,
 stúp.
 Pfeilköcher, *m.* tul, strélotók.
 Pfeilschnell, *a.* berz ko stréla.
 Pfeilhütze, *m.* strélec.
 Pfeinnig, *m.* vinar, denár.
 Pferd, *m.* gnoj.
 Pferde, *f.* ohór, ograda.
 Pferdchen, *v. n.* srati, gnojiti;
 — *v. a.* gnojiti, pognojiti;
 (ein Pferdchen) graditi, ograditi.
 Pferd, *n.* konj; — ez, *a.* konjski.
 Pferdchen, *n.* konjič.
 Pferdearbeit, *f.* konjsko dèlo;
 fig. težko dèlo. [bráka.
 Pferdebede, *f.* podsédlica, ia-

pferdegeschirr, *n.* konjska pri-
 práva od. opráva.
 pferdegurt, *m.* podpás, podpróg.
 pferdehaar, *n.* žima, žinja.
 pferdehandel, *m.* trgovina s
 konji, konjárstvo. lkoža.
 pferdehaut, *f.* konjina, konjska
 pferdeflecht, *m.* konjár. lgnój.
 pferdemist, *m.* konšček; konjski.
 pferdeschwemme, *f.* kopel za
 konje; kopanje konjev.
 pferdestall, *m.* konjárnica, kon-
 járnica.
 pferdezucht, *f.* konjoreja.
 pssiff, *m.* žvižg, pisk; fig. zvi-
 jsča, varka; — ig, *a.* zvižá-
 čen, zvit, prekánjen, žegav.
 pssingst, *a.* binkuštni.
 pssingsten, *f.* pssingstfest, *n.* du-
 hovo, binkušti, praznik bin-
 kuštni, svetodušni god.
 pssirsch, *m.* bréskva, bréskev;
 — s, *n.* bréskov; — baum, *m.*
 bréskev, bréskovo drévo.
 pssirschbranntwein, *m.* brésko-
 vnica, bréskova žganjica.
 psslanze, *f.* sadež, sadika, rast-
 ljina, rastlika; trava, bilje.
 psslanzen, *v. a.* saditi, vsaditi,
 zasajati, vsajati.
 psslanzenkunde, *f.* rastljinoslójve.
 psslanzenleben, *n.* rastljinsko ži-
 vobitje. lrastljínje.
 psslanzenreich, *n.* rastljinstvo,
 psslanzer, *m.* saditelj; selnik.
 psslanzschule, *m.* sadišče, rast-
 ljíšče.
 psslanzstadt, *f.* nasélbina, selišče.
 psslanzung, *f.* sadenje, zasá-
 jenje; selišče, nasélbina.
 psspaster, *n.* tlák, dlažha; (auf
 Wunden) obliž.

psspasterer, *m.* dlažbar.
 psspasterern, *v. a.* dlažiti, obližiti.
 psspasterstein, *m.* ploča, dlažebni
 kamen. ltež, vmanjdh.
 psspastertreter, *m.* postopáč, kla-
 psspflaume, *f.* sliva.
 psspflaumenbaum, *m.* sliva, slivón.
 psspflaumengarten, *m.* slivnjak.
 psspflaumenfuchen, *m.* slivovnik.
 psspflege, *f.* reja, goj, gojstvo;
 skerb, strežba, postréžba.
 psspflegeältern, *pl.* reditelji.
 psspflegebefohlene, *m. u. f.* — kind,
n. — sohn, *m.* — tochter, *f.*
 psspflegling, *m.* rejénec, rején-
 ček; rejénka.
 psspflegemutter, *f.* rednica.
 psspflegen, *v. a.* rediti, gojiti, bra-
 niti; (warten, einen Kranken)
 streči od. postréči komur,
 skerbí méti, skerbéti za ko-
 gar; der Ruhe —, počivati se;
 freundschaft mit einem —, pri-
 jatelj komur biti, — v. n.
 (zu thun —) navado iméti,
 običávati, navájen biti; (am
 häufigsten wird dieses psspflegen
 durch ein eine Wiederholung an-
 zeigendes Zeitwort ausgedrückt);
 wie es zu geschehen psspflegt, ka-
 kor se po svétu godi, kakor
 običeno biva.
 psspfleger, *m.* gojitelj; nastójnik;
 — in, *f.* gojiteljica, nastójnica.
 psspflegesohn, — tochter, psspflegling,
f. psspflegebefohlene.
 psspflegevater, *m.* rednik, reditelj.
 psspflege, *f.* rejenje, rejitva,
 gojstvo; postréžba; skerb.
 psspflicht, *f.* dólž, dolžnost, der-
 žanstvo. lderžan.
 psspflichtbar, psspflichtig, *a.* dolžen,

- pflichtlos, a. próst od dolžnosti, brez dela; nevéren.
 pflichtmäßig, a. dolžen; — ad. po ob. poleg dolžnosti.
 pflichttheil m. dolžen del.
 pflichtvergessen, a. nepokóren; nevéren; krivoróten; — han. deln, svoje dolžnosti zanemárat; — heit, f. nepokórnost; nevérnost; krivorótnost.
 pflichtwidrig, a. dolžnosti protivén ob. naspróten.
 pfloß, m. kol, klin.
 pfloßchen, n. količek, klinec.
 pfloßen, v. a. prikólit; zabiti s kolom.
 pfloßen, v. a. tergati, vtergati; (rupfen) puljati, pipati, skubsti; (klauben) prebirati, brati.
 pfloß, m. plúg, drévo; der fleine —, ralo, oralo.
 pfflugbar, a. ralen, oráten.
 pfflugbaum, m. gredel.
 pfflugisen, — messer, n. čertálo, čertálo. [liti.
 pflegen, v. a. oráti, plužiti, ratár, ratár.
 pfleger, m. oráč, ratáj, ratár, oratár, plužár.
 pfflugpflanz, m. oplaz, plužna glava.
 pfflugland, n. rál, oranica.
 pfflugrübe, pl. plužnice, kolésnice.
 pfflugreute, f. otka, otika.
 pfflugschar, f. lemež, lemeš.
 pfflugschleife, f. smuka.
 pfflugsterze, f. ročica, ročaj.
 pforte, f. vrata; die ottomantische —, porta otománska.
 pfortner, m. vratár; — in, f. vratarica.
 pfoße, f. podbój, stropnica;
- Thür —, veriža; (zum Boden) oblička.
 pfote, f. pfótchen, n. šapa, taca.
 pfriem, m. — e, f. šilo, bodálo.
 pfropf, — en, m. zatka; čep.
 pfropfen, v. a. čepiti, začepiti, zatekniti, zatikati; voll —, nagatiti, natérpati, nabiti; (Bäume) čepiti, vcépati, grebeničiti.
 pfropfmesser, n. vertnárski nož.
 pfropfreis, n. čep, vcép, čepič, grebenica.
 pfropfwachse, n. vertnárski vosek.
 pfründe, f. prebenda, nadánje.
 pfuhl, m. kalíšče, kalúža, mlaka, mlakúža, močvérje; — icht, a. kalúzast, mlakast, mlakúžast. [spodglávje.
 pfühl, m. vzglávje, vzglávmk.
 pfui, i. fuj, fuj te bodi, pfuj!
 pfund, n. funt, libra fig. talént.
 pfundarfel, m. funtuik; — birn, f. funtuica.
 pfündig, a. funten, libern.
 pfundleder, n. podplát, debéla koža.
 pfundsohle, f. podplát.
 pfundweise, ad. po funtu.
 pfuschen, v. n. žuimáriti, kerpáriti; in etwaß —, méiati se v kar.
 pfuscher, m. žuimár, kerpáč; — ei, f. žuimarija, kerparija; — in, f. žuimarica. [lava.
 pfüte, f. luža, mlaka, kalúža, kalúzica.
 pfügenwasser, n. kalúzica, mlakovnica. [kalúžast.
 pfüßicht, a. lužast, mlakast.
 pfußnaß, a. okalužen, okaljen.
 phänomen, n. prikáz, prikázek, perkázen.

phantasie, *f.* fantazie.
 pharisäer, *m.* farizej.
 pharisäisch, *a.* farizejski.
 pharmacie, *f.* lekarništvo, lekoslóvje.
 phase, *f.* proména.
 philister, *m.* filistéan.
 philolog, *m.* jezikoslóvec.
 philologie, *f.* jezikoslóvje.
 philosoph, *m.* modriján, modrec, modroljub; modroslóvec. [droslovje.
 philosophie, *f.* modroljubje; modroslovje.
 philosophiren, *v. n.* modrovati.
 philosophisch, *a.* modroljuben; modrosloven. [kérvnost.
 phlegma, *n.* vsejednica, hladnoslovje.
 phönix, *m.* samolét.
 phosphor, *m.* fosfor.
 phrase, *f.* izraz.
 physik, *f.* naravoslóvje; — alisch, *a.* naravoslóvski; — er, *m.* naravoslóvec.
 physiognom, *m.* licoslóvec; — ie, *f.* lice, zglednost; — is, *f.* licoslóvje; — isch, *a.* licoslóven. [ven; télésen.
 physisch, *a.* naravoslóven, naravoslóven.
 pich, *v. a.* smoliti.
 pich, *f.* ostrip. [čeláda.
 pichhaube, *f.* kaciga, šišak.
 pich, *v. a.* kljavati, kljati.
 pietist, *m.* svetohljinec; — er, *f.* svetohljinštvo.
 pich, *f.* (im Spiege) zelja.
 pich, *f.* kopje, sulica.
 pichmer, *m.* kopjenik.
 pilger, *m.* romar; potnik, popótnik; — in, *f.* romarica; potnica, popótница; — n, *v.* n. romati; potovati; — schaft, — sahrt, *f.* romarštvo, po-

hóžno potováanje; — tasche, *f.* romarska torba.
 pilule, *f.* svalek, pilula.
 pilot, *f.* Sturmann.
 pilz, *m.* goba, glibánja.
 pimpelmeise, *f.* konoplšica.
 pimpernuß, *f.* cibara.
 pimpinelle, *f.* kornišnica.
 pinsel, *m.* čop, čopič; šetka; fig. trap.
 pinseln, *v. a.* mazati; — r. n. cviliti, jodikovati.
 pipe, *f.* pipa, napústnica.
 pifang, *m.* smokvenica.
 pisse, *f.* scanje, móé; — n, *v. n.* scati, poscati se.
 pistole, *f.* pištol, *n.* samokrés, strélnica, pištola.
 pistolenhofster, *f.* tók za pištolo.
 pistolenschuß, *m.* strél iz pištole.
 placat, *n.* oglas, razglas, proglas.
 placken, *v. n.* (beim Feuern der Soldaten) neurédno stréljati, pokati; — v. a. mučiti, težávit. [strélba.
 placker, *m.* mučitelj; neurédna strélba.
 plackerri, *f.* Plage.
 plage, *f.* muka, težáva, stiska, tara, nadlógá; trád, skerb, briga; (Band —) hič.
 plagergeist, *m.* mučitelj, nadléžnik, stiskávec.
 plagen, *v. a.* mučiti, težávit, stiskati, tarati; nadlegovati, moriti, pekliti.
 plan, *a.* raven, plán, pláčet; fig. jaseu, očeviden.
 plan, *m.* osnóva; načertje, čertež; (Ebene) planjava, pláčád, ravnina, ravnja.
 pláne, *f.* plahta, ponjava.

- Planet, *m.* planét, pomična od. premikávná zvezda, pomičnica; — *entbahn*, *f.* kolotčina (planétska).
- Planiren, *v. a.* ravnáti, zravnáti, poravnáti; *vgl.* diti *vglajati*, *gladiti*.
- Planke, *f.* plót, zagrája, planká
- Plänkelei, *f.* puškárenje.
- Plänkeln, *v. n.* puškáriti, puškáriti se.
- Planfenreibe, *f.* tinj, graja.
- Planfchen, *v. a.* paljúzgati od. pljuskati po vodi.
- Plapperer, *f.* blebét, blebetánje, klopotánje, klopot, berbránje.
- Plapperer, *m.* Plappermaul, *n.* Plappertasche, *f.* blebetávec, blebetúša, berbrávec, klopotec, kvantáč, jezičnik; jezičnica.
- Plapperhaft, *a.* blebetáv, berbráv, kvasáv, žlabráv; — *igfeit*, *f.* blebetávost, berbrávost.
- Plappern, *v. n.* blebetáti, berbráti, klopotáti, žlabráti, kvantáti, kvasiti, čenčati, klepetáti.
- Plärren, *v. n.* dréti se, zijáti, milo se jokati, smeriti se.
- Platina, *f.* platina, bělo zlató.
- Plätzchen, *v. a. u. n.* berljúzgati, paljúzgati, pljuskati (po vodi).
- Platt, *a.* raven, plán, plaščát, plošnát; *von Schüsseln, Berstande* plítev; (ohne Umschweife) na ravnost, naráven; — *Wahrheit*, gola rěsnica.
- Platte, *f.* planja, planjáva, ravnja, ravnina, ravéna, plaščát, (eine kahle Stelle am Birbel des Hauptes) pleča, plešina, goljáva; (eines Ratzels) glavica, glava; (dicker Blech) ploča, plahta.
- Platteisen, *n.* líkalo.
- Platten, Plätten, *v. a.* gladiti, líkati; ravnáti.
- Platterding, *adv.* z golá, po vsem.
- Plattfuß, *m.* ploska od. plosnata noga; ploskonogáč.
- Plattheit, *f.* plosnatóst, plosnina; *fig.* prostóta.
- Plattlauch, *f.* žiljáuš.
- Plattnase, *f.* plosnat nós.
- Platz, *m.* plosk; tresk.
- Platz, *m.* město, kraj; (Raum) prostór; (Markt —) terg, tergišče, terzišče, sejmišče; — *nehmen*, sestati, vesti se; *am — e stehen*, poginiti; (Amt, Dienst) služba, město.
- Plagen, *v. n.* ploskati, treskati; (mit einem Plage springen) plosniti, razplósniti se, počúti, pokniti.
- Platzhalter, *m.* náměstnik.
- Platzkommandant, *m.* městni povélnik.
- Platzregen, *m.* ploha, nalív, líjavec, líjavica. [táč.
- Plauderer, *m.* blebetávec, kvan-
Plauderin, *f.* blebetúša.
- Plauderhaft, — *igfeit*, *f.* Plapperhaft, — *igfeit*.
- Plaudermaul, *f.* Plapperer.
- Plaudern, *f.* Plappern.
- Plaudertasche, *f.* Plapperer.
- Plauschen, *f.* Plappern.
- Pleger, *m.* hojnik, pretósek
- Plösch, *a.* nagel, nensán,

— *ad.* naglom, nagloma, na-
nagloma, naglo, iz nenáda.
Plunderboſen, *pl.* široke hlače.
Plump, *a.* obrábel, telébast,
neotesán, nespréten, ťtorast;
ein — *er* *Wenſch*, ťtorklež, te-
lebec.
Plumpen, *v. n.* plunkniti, pljus-
niti (v vodo); telébiti.
Plumpheit, *f.* obrábllost, nespré-
tnost, neotesanost.
Plunder, *m.* ropotija, robatija,
robje, palúdje; cunje; sta-
retine, starinež.
Plünderer, *m.* ropávec, ropár.
Plünderkammer, *f.* komra za
stareline.
Plünderer, *v. a.* pléniti, robiti,
ropati; — *v. n.* seliti se, pre-
selováti se. ljník.
Plural, *m.* višebroj, višebroj-
plüſch, *m.* hodni baržun, plš.
Pöbel, *m.* pólk, derhál, mno-
žica, ljúd; — *haſt*, *a.* neo-
tesán, ťtorast.
Pöſen, *v. a. u. n.* teckati, klju-
kati, kucati; (vom Herzen)
biti, vdarjati, toléi; (lörmen)
razbijati, razsájati, hrupéti,
razhótiti; *auf etwas* —, ha-
hati se, ponositi se, košatiti
se, velikoustiti se s čem.
Pöſer, *m.* rudolóm; fig. ba-
háč, velikoustnež. lstopa.
Pöſmühle, *f.* rudni mlin, rudna
Pöſe, *f.* osépnica, kozé.
Pöſennarbe, *f.* pika, osépnica.
Pöſennarbig, *a.* pikast, osépní-
čast. lgaň, podagra.
Pöbagra, *f.* guta, hudica v no-
Pöbagrifch, *a.* gutav.
Pöbagrif, *m.* gutavec.

Pöſie, *f.* pěsništvo, pěsmeništvo,
poezija.
Pöſt, *m.* pěsniš, pěsmeniš, poét;
 — *it*, *f.* pěsmoslóvje; — *iſch*,
a. pěsniški, pěsmeniški; pěs-
moslóven; — *iſten*, *v. n.*
 peti, popévati.
Pöſal, *m.* kozárec, bokál.
Pöſel, *m.* slanica; — *ſeiſch*, *n.*
 slano meso, solenina, slanina.
Pöſeln, *v. a.* soliti, posóliti, vsó-
liti.
Pöſl, *m.* póš, tečáj, kraj (zemlje).
Pöſlarlicht, *n.* severna svitlóba
 od. žaréčnosť.
Pöſlarſtern, *m.* polárna od. sé-
verna zvézda, buróvá.
Pöſlarkreiſ, — *ſirkel*, *m.* polárni
 króg. [polš.
Pöſel, *m.* drobna meta, polej,
Pöſhöhe, *f.* polárna višina.
Pöſlriſen, *n.* gladilo, likalo, li-
 kávník, láštilo.
Pöſiren, *v. a.* gladiti, likati,
 láštit; pogladiti, vgladiti,
 polikati.
Pöſlirer, *m.* likavec.
Pöſlitiſ, *f.* politika; vladoslóvje;
 — *er*, *m.* politikár. lfig. zvit.
Pöſlitiſch, *a.* poliúčen, poliúški;
Pöſlitur, *f.* gladkóš, gladčina,
 svit.
Pöſlijei, *f.* policija, redárštvó;
 — *beamter*, *m.* policájni urád-
 ník; — *ordnung*, *f.* policájški
 red.
Pöſler, *m.* moviár, mužár.
Pöſſter, *m.* vzglávník, podzglávjé,
 vzglávjé, vankuš.
Pöſſern, *v. a.* bláziniti, pod-
 bláziniti, s perjem napól-
 niti.

Vostkraband, m. predsvátebni večer. [tec.
 Vostkerer, m. razsájovec, ropo-
 Vostkergeist, m. strašilo, spaka, po-
 pošast. [reine.
 Vostkerhammer, f. soba za sta-
 Vostkern, v. n. razbijati, razsá-
 jati; ropotáti, copotáti.
 Vostkandrie, f. mnogomóžstvo.
 Vostkgamie, f. mnogoženstvo.
 Vostyp, m. polip; živa nit
 Vostmade, f. pomáda, maža za
 lasje. [ránča.
 Vostmeranze, f. naránča, pome-
 Vostpomp, m. velikolépje, gínda;
 — hašt, a. velikolépen, gí-
 dav.
 Vostpans, m. strašilo, spaka.
 Vostpulár, a. poljúden, prostó-
 ljúden, domáč, populáren,
 vljuden. [árnost, vljudnost.
 Vostpopularitát, f. poljúdnost, popu-
 Vostporen, pl. potne ljuknjice; pro-
 dúšnica.
 Vostpóštitát, f. ljuknost.
 Vostporfir, m. porfir; — en, a.
 porfíren.
 Vostport, f. háfen.
 Vostportal, n. vrata, dveri.
 Vostportier, m. vratár. [povzémka.
 Vostportion, f. děl, délež; kós;
 Vostporto, n. poštarina, poštovnina;
 listovnina; — frei, a. bez
 plačila, próst od plačila.
 Vostportrát, n. príličeje, poobličje,
 slika, podobáina; — mašer,
 m. slikár.
 Vostporzellan, n. porcelán; — en,
 a. porcelánast, od porce-
 lána; — gut, n. porcelano-
 vina.
 Vostposamentirer, m. pozamentník.

Vostposaune, f. trobénta, troblja,
 trublja.
 Vostposaunen, v. a. trobéntati, tro-
 bití; — bláser, m. trobéntar.
 Vostpositiv, a. dokónčen, postano-
 vit; gotóv. [male orglje.
 Vostpositiv, m. perva stopnja; — n.
 Vostpositur, f. Stellung.
 Vostposse, f. šala, sméška, kvanta.
 Vostpossen, m. vkljub, vkljubést;
 zabávljenje; einem einen —
 spielen, vkljubovati komur,
 vkljub komur kaj storiti.
 Vostpossendhaft, a. sméšen, šaljív,
 zabáven. [mač, zabavljáč.
 Vostpossentreiser, m. sméšnik, glu-
 Vostpossenspiel, n. sméšna igra.
 Vostpositlich, a. sméšen, šalen;
 — leit, f. sméšnost.
 Vostpost, f. pošta; mit der — kom-
 men, po pošti priti; vést,
 sprava, glás; — z, a. poštni;
 poštarški.
 Vostpostamt, n. pošta, poštni urád.
 Vostpostament, n. podnóžje, pod-
 stópje, postajálo, podstávek.
 Vostpostbeamte, m. urádnik pri pošti.
 Vostposten, m. mésto; (Wache) straža;
 (Dienst) služba; (Geld —)
 suma, znesek. [nina.
 Vostpostgeld, n. poštarina, poštov-
 Vostposthaus, n. pošta.
 Vostposthorn, n. poštarški róg.
 Vostpostillion, m. poštarški blapec.
 Vostpostkarte, f. poštni zemljovid.
 Vostpostkutsche, f. poštarška kočija.
 Vostpostmeister, m. poštar, poštnar.
 Vostpostporto, f. Postgeld.
 Vostpostschreiber, m. pisár pri pošti.
 Vostpostscript, n. pripis.
 Vostpoststation, f. postáj, postaja-
 lišče, pošta.

poststraße, *f.* pošarska cesta.
 postwagen, *m.* pošarski voz.
 postwesen, *n.* pošarstvo.
 pottsalze, *f.* potaša, lugasta sol.
 pottsisch, *m.* glaváč, kaplič.
 pracht, *f.* velikolepje, gizda,
 krasnost, krasa; svetlost,
 sjajnost.
 prachtausgabe, *f.* krasno izdanje.
 prachthimmel, *m.* nebo.
 prachtig, *a.* krasen, velikolepen,
 gizdav; svetel, sjajen.
 prachtwerk, *n.* krasno delo; iz-
 vèrstna knjiga. [lina.
 präcipitat, *n.* precipitat, vsed-
 practiciren, *v. a.* praktidirati;
 uriti se, vèzbati se, priprav-
 ljati se (na službo).
 practifant, *m.* praktikant.
 practiker, *m.* skušeneec.
 practisch, *a.* praktiški, prakti-
 čen, djanski. [prizov.
 prädicat, *n.* povèdek; prisòdek;
 prädicant, *f.* Pèdiger.
 präfect, *m.* nadstòjnik; staròsta.
 prägen, *f.* Ròsten.
 prägen, *v. a.* vtisniti, vtisko-
 vati; Geld —, kovati od. dè-
 lati penèze; ins Gedächtnis
 —, zapamtititi, zabiti v glavo.
 prähen, *v. n.* ponositi se, hva-
 liti se, ustiti se, veličati se,
 habati se, štimati se, koš-
 titi se.
 präher, *m.* baháč, hvahén, ba-
 hún, bahávs, širokodstnež;
 — ei, *f.* baharija, bahánje;
 — in, *f.* bahulja.
 präherlich, *a.* baháven, širo-
 kodstèn, ponosit.
 präherhaft, *a.* baháven, ponosit;
 — igkeit, *f.* ponositost.

prähernd, *f.* Präher.
 prä, *m.* prä. [glavár.
 prälat, *m.* prelát, redovniški
 präli, *m.* odráz, odskok; — a.
 napét, natègujen.
 prällen, *v. n.* odráziti, odsko-
 čiti; odbiti se, odbijati se,
 odšterkniti, odletèti.
 prämie, *f.* dár, darilo, obda-
 rilo, nagrada.
 prängen, *v. n.* sjati, slovèti;
 gizdati se.
 pränger, *m.* klada, terlica, oger-
 lin; an den — streuen, k oger-
 linu pripèti.
 pränumerant, *m.* predbrojnik;
 predbrojitelj, predplatitelj,
 naročnik.
 pränumeration, *f.* predplata,
 naročilo, predbrojenje.
 präparat, *n.* zgotovniná; pri-
 praveniná.
 präposition, *f.* predlog. [vága.
 präpotenz, *f.* prevláda; pre-
 präsent, *n.* dár, poklón.
 präsentationrecht, *n.* podava-
 jòče pravo. [séda.
 präsent, *m.* predsédnik, pred-
 präsent, *v. n.* predsedovati.
 präsen, *v. n.* brasketati, pras-
 kati; verièti. [praskót.
 präsen n brasketánje; braskót,
 prässen, *v. n.* gostovati se; raz-
 újdano živèti, zapravljeti.
 prässer, *m.* zapravljevec, po-
 žrečnik.
 präsumtiv, *a.* domnéven.
 präris, *f.* praktika; djanje,
 urenje.
 präbigen, *v. a.* predigati, pre-
 dikovati, pridigovati, pripo-
 vèdati.

- prediger, m. predižnik, predigar, pripovednik.
- Predigt, f. prediga, pridiga, ogovor, beseda božja; — stuhl, m. prižnica, prodikavnica, leca.
- Preis, m. cena, kup; (Kuhm) slava, dika, hvala, veličest; (Belohnung) plača, plačilo.
- Preisecourant, m. očník.
- Preisen, v. a. hvaliti, slaviti, razslavljati, dičiti, eine Waare —, čestiti blago; einen glückslich —, kogar srečnega iméti; Gott loben und —, Boga slaviti in hvaliti.
- Preisgeben, v. a. dati; pustiti, zapustiti, ostáviti.
- Preiswürdig, a. hvalevréden.
- Prellen, v. a. očigániti, preváriti, ogoljsati, goljsati; — v. n. f. sprallen.
- Prellerei, f. prevára.
- Presse, f. tlačivnica, stiskávnica, tarklja, preša; tiskalo.
- Pressen, v. a. stiskati, tlačiti, ožémati, prešati; (bedrücken) tlačiti, daviti, uznemirovati.
- Presser, m. tiskár, stiskávec, tlačitelj.
- Pressfreiheit, f. svoboden tisk.
- Preisen, v. a. badati, bosti; — v. n. čmeti, skleti, žgati.
- Priester, m. duhovnik, duhoven, mašnik; svečenik; — in, f. duhovnica, mašnica; — haus, n. duhovnica, seminišče.
- Priesterlich, a. duhovski, duhovniški.
- Priesterchaft, f. duhovšina, duhovstvo, maštvo, svečenstvo.
- Priesterstand, m. duhovstvo, duhovski stališ. [hovstvo.
- Priesterthum, n. duhovništvo, duhovstvo.
- Priesterweihe, f. posvečenje mašnikov. [prabiskup.
- Primas, m. primas, predškof.
- Primat, n. pervaštvo.
- Prinz, m. princ; kaiserlicher —, cesárjevič; königlicher —, kraljevič; herzoglicher —, vojvodič; fürstlicher —, kneževič.
- Prinzessin, f. princéza; cesárovna; kraljovna; vojvodovna; knezovna.
- Prior, m. glavár odl nadstojnik redovniški; — in, f. nadstojnica redovniška.
- Prise, f. delež; inupka.
- Privat, a. priváten; posaméšen; zaseben; — mann, m. zasebnik, privát.
- Privilegiren, v. a. povlastiti.
- Privilegirt, a. nadpravičen.
- Privilegium, n. povlastica; pravica, nadpravica.
- Probat, a. dokázan; izkušén, doskušén.
- Probe, f. skuš, pokús, poskussek, skušnja; ogléd.
- Probeflatt, n. list na ogléd.
- Probefahrt, n. léto poskušnje od poskušénja. [skusiti.
- Proben, v. a. skušati, poskušati.
- Probiren, v. a. skusiti, pokusiti, vardjati; dokázati.
- Probirstein, m. poskušni kamen.
- Problem, n. zadača, nalóga; dvomba. [nija.
- Probst, m. prošt; — ei, f. prošt-procent, n. procent, percént, odstótek. [pót.
- Procession, f. procesija, božji

procurator, m. zavětník.
 product, n. izdělk, přidělk,
 proizvod, izvod
 profan, a. ne posvěcen; světo-
 ven, světski. [m. rokodělec.
 profession, f. rokodělo; — ist,
 professor, m. naučitelj, profésor.
 professur, f. naučiteljstvo, pro-
 fesúra.
 profit, m. přidělk, korist, do-
 biček; — iren, v. n. pridě-
 lati si.
 profos, m. tamničár.
 program, n. prográm, napó-
 věd, predpis. [naměra.
 projekt, n. načert; nakána,
 proletariat, n. siromáštvo, ro-
 konáštvo.
 prolog, m. predgovor, prosláv.
 promenade, f. Spaziergang.
 prophet, m. prorók, prerók;
 — in, f. prorókinja. [roški.
 prophetisch, a. proróski, pre-
 propheteichen, v. a. prorokovati,
 prerokovati. [proročánstvo.
 prophesierung, f. prerokovánje;
 proportion, f. rozměra, raz-
 měrje; — itt, a. rozměren.
 prosa, f. proza, razrěšen slóg;
 — ist, a. prozaičen. [měr.
 prosodie, f. prozodija, slovo-
 prospect, m. vid, pohléd, iz-
 gléd.
 protection, f. Schuß.
 protector, m. štítník, zaštitník.
 protegiren, f. Schützen. [těst.
 proteſt, m. opór, odpór, pro-
 testant, m. protestánt.
 protestiren, v. n. vpirati se,
 vprěti se, zoperstávľjati se,
 zoperstáviti se, odporovati,
 protestirati.

Protokoll, n. protokol, vpis,
 zapisník; matica; — iren, v.
 a. vpisati od. zapisati v ma-
 tico. [lěstvine, živež.
 proviant, m. brana, jěstivo,
 provinz, f. krajina, pokrajina,
 deželá; — tal, a. pokrajinski,
 deželni; — ialismus, m. po-
 stranisem.
 provisor, m. naměstník, provi-
 zor; — ist, a. začásen, pri-
 vremen, provizórni.
 Prozeß, m. proces, pravda, par-
 nica, tožba; — fűhren, pra-
 vdati se, pričkatise, tožiti se.
 Prozeßiren, f. Prozeß fűhren.
 Prudei, m. sapa, para; kál,
 kaluža.
 Prudein, v. n. vrěti, vervráti.
 Prüfen, v. a. izkušati, skušati,
 poskušati, skusiti; preisko-
 váti, razviditi; (in der Schule)
 izpraševáti, izprašati, izpi-
 továti.
 Prüfung, f. skušanje, preisko-
 vánje; izpraševánje, izpit.
 Prügel, m. bat, batina, batica,
 kij, kic.
 Prügelei, f. boj, tepežija.
 Prügelein, v. a. biti, tepsti, ba-
 tati, tolči. [velikolěpje.
 prunf, m. gizada, krasnost,
 prunfen, f. Prangen.
 prunfoell, a. gizdav, krasno-
 sten, velikolěpen.
 psalm, m. psalm, sveta pě-
 sem; — ist, m. psalmenik.
 psalter, m. psaltir.
 Psychologie, f. dušoslóvje.
 publiciren, v. a. razglasiti, pro-
 glasiti, oznániti.
 publicum, n. občinstvo, ljud.

- publič, *a.* očiten, razglášen, znán; — *ation*, *f.* razglás, oklic, razglášenje.
- pubel, *m.* koder, kodrást pes; (Berschen) blód, blodnja, zmota, pomóta. [kapa.
- Pubelmúge, *f.* muta, kosmata
- Pubelnárrisch, *a.* iméšen.
- Puber, *m.* práh ob. štupa za lasje; — *n.*, *v. a.* naprášiti ob. poštipati lasje.
- Puff, *i.* tresk: — *m.* vdar, žok; — *rn.*, *v. a.* žokniti, žokati, dregniti, dregati, biti, tolči; — *den Wein*, vino méšati, éapláriti.
- Puls, *m.* bilo, bitje, cip; — *ader*, *f.* cipla, seréna žila; — *Schlag*, *m.* žilobitje, cip.
- Pult, *m.* berilnjak.
- Pulver, *n.* štupa, práh; (Schießpulver) smodnik, strélni práh.
- Pulvern, *v. a.* v práh razméti.
- Pulverturm, *m.* —magazin, *n.* smodnikovnica.
- Pumpe, *f.* sisáljka, vlak.
- Punkt, *m.* točka, élanek, réč; pika, piknja; auf dem — sein, kaniti, voljo iméti; — *hen*, *n.* pikica, pičica.
- Punktlich, *a.* pičen, točen; — *heit*, *f.* pičnost, točnost.
- Punktiren, *v. a.* hosti; piknje délati, popikati.
- Punktur, *f.* bód.
- Punsch, *m.* púnč, éaj. [róčeneč.
- Pupille, *f.* sirótek, siróta, puppe, *f.* igrača, éčča, ljila, puža, donda; (von Schmetterslingen) méšiček; — *n.*, *v. n.* s éččami igrači; zavijati se.
- Pur, *a.* čist, samočist, gól, sám.
- Purgiren, *v. a.* čistiti, izčistiti; — *d.*, *a.* čistiv, čistiven.
- Purgirmittel, *n.* čistilo, čistiven lék, dristilo.
- Purpur, *m.* bagor, rumélka, íkerlát, karmezín.
- Purpurfarben, — *roth*, *a.* rumen, éermen. éermél, bagrén.
- Purpurtypen, *pl.* ruméne usta.
- Purpurmantel, *m.* bagrjanica.
- Purpurschnecke, *f.* bagórov póž.
- Pustel, *f.* mozólj.
- Pusch, *m.* kinč, nakiné, líšp, líšep, okrás, napráva.
- Puschen, *v. a.* kinčati, kinčiti, líšpati, krasiti, éediti; (*die Nase*) vsekniti; (*das Licht*) vterniti, vtreniti, vternjovati; (*den Bart*) briti; (*reinen*) snažiti, éediti; *die Sterne* — síh, zvézde padajo, sè potáskajo; *einen* — psovati, opsovati, kregati ob. okrégati kogar.
- Puschändler, — *macher*, *m.* lépotničar; — *in*, *f.* lépotničarica. [tinstvo.
- Puschwert, *n.* lépotnija, lépopramide, *f.* piljec, piramída.
- Pyramidenpappel, *f.* jagnjed.
- Pyrometer, *m.* ognjomér.

Q.

- Quabbelig, *a.* zibav, trepetajóč.
- Quabbeln, *v. n.* zibati se, tresti se, trepetáti.
- Quackalber, *m.* mazilar, zdra-vileč, mazsé, mojster Skaza.
- Quader, — *stein*, *m.* skrila, štir-voglát kamen.
- Quadrat, *n.* četverovoglina,

- četverokójtje, četverica, kvadrát, štirják; — *s*, *a*. štirjaski, kvadrátni.
- Quafeln, *v. n.* blebetati, čenčati, berbljati, basati.
- Quafen, *v. n.* ragláti, regljati, regetati, vegati, kveketati.
- Quafen, *v. n.* kvečati, kvekniti.
- Qual, *m.* muka, tara, britkost, težava.
- Quálen, *v. a.* mučiti, tarati, težáviti, tretí, peči, trapiti.
- Quáler, Quálgeist, *m.* mučitelj, trinóg, odértnik.
- Qualität, *f.* kakšnost, kakóvost, kakoršnost.
- Qualm, *m.* čád, pár, dim; — *en*, *v. n.* čaditi se, dimiti se, pašiti se, čadéti, diméti.
- Quantität, *f.* kolikóšt, kolikoršnost, količina; mēra.
- Quappe, *f.* menek, piškúr.
- Quark, *m.* sir, mohot; (eine Kleinigkeit) trohica, cempér, bitva; (Koth) blato, gnój.
- Quart, *n.* četért, četvert, četertina; — *al*, *n.* tri mēsci, četért léta; — *anfieber*, *n.* štertica.
- Quartett, *n.* četvérospev.
- Quartier, *n.* četért, četvert, četertínka; (an Schuhen) peta; (ein bestimmtes Raaf) šterták, štirnják; (Wohnung) stán, stanovališče, prebivališče, staníše, kvartír.
- Quartieren, *v. a.* nastániti, vdomiti, kvartírati, razkvartírati.
- Quartiermeister, *m.* kvartírmešter, nastanóvávec.
- Quarz, *m.* kremen, — *ist*, *a.* kremenast; — *ig*, *a.* kremenit, kremenovit.
- Quast, *m.* — *s*, *f.* čop, kita.
- Quaststern, *n.* čopíček, kitica.
- Quatember, *m.* četvért léta, kvatre; — *mittwoche*, *f.* kvaterná sředa.
- Quecksilber, *n.* živo srebro.
- Quelle, *f.* vir, vrélec, vrélo, virnica; studenec; izvír, počétek.
- Quellen, *v. n.* vréti; izvírati, privírati, iztékatí; (aufquellen) vervráti, vzdigati se, narášati; — *v. a.* močiti.
- Quellgrund, *m.* zvirališe, izviralíše. [vréličina.
- Quellwasser, *n.* studenčnica, Quendel, *m.* babja dušica, materna dušica. [kvintljíček.
- Quentchen, *n.* grán, kvintelj.
- Quer, *a.* přek, přéčen, poprěčen, navpřéčen, prepřéčen, navskřížen; — *ad.* v přek, navpřek, poprěk, navskříž, poprěčno.
- Quertart, *f.* dřevnica; tepáča (dvorěžna), dvorěžnica.
- Querbalken, *m.* poprěčno brúno, prevórnicá.
- Quere, *f.* poprěčina, poprěčnost, navpřěčnost, navskříže; šířina; in die — liegen, navskříž ležáti; es geht alles in die —, vse gré križovo pót.
- Querslöte, *f.* vidalice, postranica.
- Querformat, *n.* poprěčina.
- Querlinie, *f.* čara ob. čerta poprěčna.
- Quersaß, *m.* ronec.
- Quersattel, *m.* žensko sedlo.

Querstrich, m. poprečna čerta; fig. zapreka. [žánica.
 Querweg, m. preki pót, kri-
 Querüber, ad. prek, preko.
 Quetsche, f. klešče; — n, v. a. mečkati, mučkati, stiskati, gnjesti, terti.
 Quetschung, f. mečklej, zmečklej.
 Quis, ad. živ.
 Quisfen, v. a. cviliti; cverčati.
 Quintessen, f. sočnica. [tét.
 Quintett, n. petérospev, kvin-
 Quitt, a. prost; prazen, kvit; wir sind —, nič nismo si več dolžni. [na.
 Quitte, f. kutina, kitina, kut-
 Quittiten, v. a. kvitirati, pre-
 jémni list dati; (eine Sache aufgeben) odstópiti od česar, kar opustiti; slovo čemur dati; iz službe stopiti.
 Quittung, Quittanz, f. prejé-
 mni list, kvitanga.
 Quodlibet, n. karbódi, zmés, mėsanica, kodercija.
 Quotient, m. količnik.

R.

Raab, f. lentina.
 Rabatt, m. popúst (iz čene).
 Rabatte, f. zasléc, osléc, za-
 vrátek; gredica, lehica.
 Rabiner, m. rabin, židovski pi-
 smár.
 Rabe, m. vrán, gavrán, krokár.
 Rabenaaß, n. merha, mercina, cerklina. [star íši.
 Rabenältern, pl. nevsmiljeni
 Rabenanschrei, n. krokót, kro-
 kotánje.
 Rabenkráhe, f. vrana.

Rabenmutter, f. brezdušna mati.
 Rabenschwarz, a. vrán, čern kot saje. [maščovánje.
 Raube, f. ósveta, mašovánje,
 Ráchen, v. a. osvetiti, mašo-
 váti, mašováti; sich —, v. r. mašiti se, mašováti se, osvetiti se.
 Rachen, m. žrelo, goltánc, če-
 ljústje; (Abgrund) prepád, brezen, ponor.
 Rácher, m. osvjetnik, mašová-
 vec; — in, f. osvjetnica, ma-
 šovávka.
 Rachgier, Rauchsücht, f. maščo-
 vávnost, osvetrohlépnost, osvjetivnost.
 Rachgierig, Rauchsüchtig, a. ma-
 ščováven, osvetrohlépen, os-
 vetiven. [osvetni meč.
 Rauchsword, n. meč od ósvete,
 Raßer, m. živodér, odétnik; — n, sich, v. r. vbíjati se, vkvarjati se.
 Raßete, f. rakéta, ognjéna zvě-
 zda, pleskavica.
 Raß, n. kolo; — bóhrer, m. dur-
 gelj, kolárski svéder.
 Rádren, n. kolésce, koléc.
 Rádebréhen, v. a. s kolésam lomiti, terti; fig. die Sprache —, jezik lomiti; deutsch —, němčina se mu v ustah za-
 pléta. [kopača.
 Rádehaus, f. kerčálo, kerčelica,
 Rádeln, Rádern, v. a. vertéti, v kroge gnati; kolésovati, rešétati.
 Ráder, m. rešéto; rešétár.
 Rádeleführer, m. čelovódja, kolovódja, vodja, glavár.
 Rabemácher, m. kolár.

Raben, *m.* kokalj.
 Räderwerk, *n.* kolésa, kolésovje.
 Radfelge, *f.* platišče, platiše.
 Radgeleise, *n.* koléja, kolotéčina.
 Radieß, — *chen*, *n.* redkvica (mésečna).
 Radiren, *v. a.* stergati. [gati.
 Radirmesser, *n.* nožiček za ster-
 Radnagel, *m.* lunik, osnik.
 Radschiene, *f.* šinja, šina.
 Radspriech, *f.* špica, prečka ko-
 lésna. [zapenjača.
 Radsperr, *f.* zavor, zavora.
 Radspur, *f.* koléja, kolotéča,
 kolotéčina.
 Raffen, *v. a.* grabiti, pograbi-
 biti, basati, pobasati.
 Raffinade, *f.* čist sladkor; či-
 stenje sladkora.
 Raffiniren, *v. a.* čistiti, proči-
 stiti; — *v. n.* modrovati, gla-
 vo si biliti nad čem.
 Raffinirt, *a.* prebrisan, omi-
 kan, zučen. [kipeti.
 Ragen, *v. n.* sterméti, moléti.
 Rahm, *m.* smetana, povrhnja,
 verhnja.
 Rahmen, *m.* rema.
 Rahmen, *v. a.* posnéti, posné-
 mati (mléko); — *v. n.* vse-
 dati se.
 Rahmsöffel, *m.* posnémnica.
 Rahmig, Rahm, *a.* tenek, tanek,
 vitek.
 Rain, *m.* meja, medja, grani-
 ca; (zwischen zwei Feldern)
 griva; (Anhöhe) brég, reber.
 Rainstume, *f.* smilj, smilje.
 Rainen, *v. n.* mejiti, graničiti.
 Rainschwaber, *f.* bregúla, breg-
 guljica.
 Rainstein, *m.* mejnik, mejá.

Ratnweide, *f.* kalina. [vati.
 Ratsoniren, *v. a.* umiti, modro-
 Ramme, Rammel, *f.* Ramm-
 Hoß, *m.* pánj, terkelj.
 Rammeln, *v. n.* goniti se, po-
 jati se, turjati se, plemeniti
 se; (von Pferden) orliti se; (von
 Kühen) pojati se; (von Biegen)
 perskati se; (von Schafen) mer-
 kati se; niedr. jebati se.
 Rammeltelt, *f.* buk, bukanje,
 pój, gonja. [toléi.
 Rammen, *v. a.* biti, zabijati,
 Rammier, *m.* zajec, zéc (samec);
 oven; bik; celak; maček.
 Rand, *m.* rob, kraj, konec,
 okraj. [obróbiti.
 Rändern, *v. a.* robiti, zaróbiti,
 Randglosse, *f.* prikrájna pazka.
 Rändig, *a.* zaróbljen, obróbljen.
 Ranft, *m.* kraj, krajec, rob;
 komad, krajčič.
 Rang, *m.* réd, rajda; (Würde)
 čast, dostojánstvo, stán;
 einem den — lassen, komur
 čast dati.
 Rangwürdt, *f.* častiželjnost.
 Rangwürdig, *a.* častičeljen.
 Ranf, *a.* tanek, tenek, tanko-
 vit, vitek, vit.
 Ranf, *m.* zvižáča, zvižáčina,
 varka, kovárstvo, pletka,
 lukavčina. [(pri rastlinah).
 Rante, *f.* — *n.* *m.* loza, ročička
 Ränfemacher, *m.* kovárnik.
 Ranten, *nich*, *v. r.* viti se, obvi-
 jati se, popénjati se; pre-
 preči. [pletkav, lukav.
 Ränfsvoll, *a.* zvižáčen, kováren.
 Ranunzel, *f.* samojéd, pizdo-
 griz, ranúkel. [prascami.
 Ranze, *f.* prasica, svinja s

- Ránzel, Ránzen, *m.* torba, ker-
nir, kanjér, ronec; *fig.* tre-
buh.
- Ránzen, *v. a.* goniti se, pojati
se, turjati se; semtertjé bégati.
- Ránzig, *a.* žarek.
- Ránzion, *f.* odkúp, odkúpsina.
- Rappe, *m.* vranec, vranko,
černko. [*čav.*]
- Rappelföyff(ſch), *a.* bedaški, nor-
Rappein, *v. n.* klopotáti, bru-
zčeti; *fig.* mēšati se, eš rap-
pelt ihm im Kopfe, pamet se
mu mēša, iterta deska mu
manjka.
- Rappier, *n.* rapér.
- Rapport, *m.* poročilo, glás, iz-
vĕstje, vĕst; — iren, *v. n.*
poročiti, naznániti, na zna-
nje dati, izvĕstiti (kogar
o čem). [*čič, rapúncel.*]
- Rapunzel, *m.* motovivec, ležnja-
šar, *a.* rēdek, porēdek, všē-
čen, všēč.
- Rarität, *f.* rēdkost, všēčnost.
- Rasch, *a.* nagel; berz, berzen,
uren, hiter, ročen; — hřit,
f. naglost, naglica; berzost,
urnost, ročnost, hitrina.
- Rasen, *m.* trata, busen; dern.
- Rasen, *v. n.* norēti, divjati,
bĕsovati, bĕsniti, bĕsnovati;
(großen ſárm machen) razgrá-
jati, razbijati.
- Rasend, *a.* divji, nór, stekel,
bĕsen; strašen; — e, *f.* no-
rivka, — werden, zdivjati,
obdivjati, obnorēti, steči.
- Rasenslag, *m.* trata, ledina, bu-
sénje, travnik.
- Raserei, *f.* divjánje, norénje,
norija, bĕs, bĕsnost, steklost.
- Rasiren, *v. a.* břití, břitati.
- Rasirmesser, *n.* břitva.
- Raspet, *f.* strugalo, pilo; — n,
v. a. strugati, stružiti, pi-
liti; — fráne, *pl.* ostružiki,
odpilki.
- Rasseln, *v. n.* veršēti, zvečati;
prasketáti; šumēti; — n. ver-
šénje, zveka; praskót; šúm.
- Rast, *f.* odmór, počítje, poč-
ítek, počínek, odihánje,
odahnútje, pokój; weder —
noch Ruhe, bez počítka in
pokója.
- Rasten, *v. n.* počiti se, počívati
se, počíniti, odmóriti se,
odahnúti se, odihati se.
- Rastlos, *a.* věden, prevén, brez-
pokójen, neprestán.
- Rastlosigkeit, *f.* vědnost, brez-
pokójnost, neprestánost, ne-
pokójstvo. [*počínek.*]
- Rasttag, *m.* praznik, prazdník.
- Rath, *m.* svēt, sovět, savět; *fig.*
pomóč, srēdstvo, lĕk; — ges-
ben, svetováti; um Rath fras-
gen, posvetováti od. sveto-
váti se s kom, — schaffen,
način náti, pomágati; da ist
guter Rath, temu je težko
pomáči.
- Rath, *m.* (ein Rath) svetovávec,
posvetovávec, savětník;
(Rathskollegium) savět, svēt,
věče.
- Rathen, *v. a.* svetováti; (zu er-
rathen suchen) gadati, vgádati,
vganjati, vganjevati; *fig.* po-
móči, pomágati; sich nicht zu
— wissen, ne znati si pomá-
gati.
- Rathgeber, *m.* svetník, sveto-

vávec, savětník; — in, f. svetnica, savětnica.
 Rathhaus, n. svetnica, posvetovávnic, věčnica.
 Ráthlich, a. prospěšen, prohibačen; pameten; dober.
 Rathlos, a. et ist —, je v stiskah; ne vě kám; ne vě, kam bi se djál.
 Rathsam, f. Ráthlich. [tben.
 Rathschlag, — en, f. Rath, Rathschluß, m. odsóda, odlóčba, odluka, odměra. [věče.
 Rathscolligium, n. svět, sovět.
 Ráthsel, n. zastavica, gadka, zagonětk; — haft, a. zagoněten, zagadljiv; fig. čuden, otájtven. [svetnik, věčnik.
 Rathsherr, m. posvetovávec.
 Rathschreiber, m. městni pisár.
 Rathsbefammlung, f. svět, věče.
 Ratification, f. potvrdenje; podóbrenje. [podóbriti.
 Ratificiren, v. n. potvėrditi;
 Ration, f. obrók.
 Ratze, f. ikrepetnica, sraka.
 Ratte, Raze, f. podgána, itakor.
 Regenfalle, f. pást za podgáne, mišolóvka. [mišnica.
 Regengift, — pulver, n. mišomór,
 Raupentoth, m. podgánjek, podgánjek.
 Raupenflecker, m. ušivec.
 Raub, m. plěn, grabež, poróp, róp, porób; (Wente)plěn, dobit, dobič; ein — der Glanzen werden, izgorěti.
 Raubdiener, f. ropnica, navrátница.
 Rauben, v. a. plěnit, ropati, robiti, porópati, poróbiti, otímati, otěti, grabiti; die

Wente —, poštěnje vzeti, ob poštěnje pripraviti; — n. razbojništvo, poróp, roparstvo.
 Räuber, m. razbojnik, ropar, lupež, hajduk; tolováj, gusár.
 Räuberrei, f. roparija, lupežništvo, razbojništvo; tolovájstvo, gusárstvo.
 Räubergefingel, n. loternija.
 Räuberin, f. razbojnica, lupěznica, gusarica.
 Räuberisch, a. razbojniški, roparski, lupežniški, tolovájški, gusárski.
 Raubfisch, m. riba grabežljiva.
 Raubgier, — ig, f. Raubsucht, Raubsüchtig. [berlog.
 Raubhöhle, f. — nest, n. roparski.
 Raubsucht, f. grabežljivost.
 Raubsüchtig, a. grabežljiv.
 Raubthier, n. zvěrina, zvěr.
 Raubvogel, m. grabežljiva od. ropna ptica. [kav.
 Rauch, a. kosmát, dlakast, dla-Rauch, m. dim; in — aufgehen, izgorěti. [nik.
 Rauchkattar, m. kadilni žertve-Rauchen, v. n. kaditi se, dimiti se, pušiti se; — v. a. Tabak —, duhan kaditi, pušiti od. piti. [kar.
 Raucher, m. duhanopívec, tobá-Rauchertig, a. prismójen, zakájen. [širna.
 Raucherhammer, f. sušilnica, su-Rauchern, v. a. kaditi, okaditi, kuriti; (Reis) sušiti, voditi.
 Raucherwerk, n. kadilo.
 Rauchfang, m. dimnik, dimnjak; — fehrer, m. dimnikar, stergár; — geld, n. dimnikáršina, dimnikarina.

- Rauchfaß, *n.* kadilnica, kadilnik, kadilnjak.
- Rauchfösig, *a.* kosmatih nog.
- Rauchhandel, *m.* trgovina s kožuhovno.
- Rauchig, *v.* čadiv, pušič, ka-déc; zadimljen, dimen, dimnat.
- Rauchleder, *n.* kožuhovna, kosmata koža.
- Rauchseide, *f.* kosmata svila.
- Rauchtabak, *m.* duhan, tobak.
- Raude, Ráude, *f.* sráb, svráb, žuga, garje, lišaj; (auf dem Kopfe) kraste, grinti.
- Räubig, *a.* srabljiv, žugav, garjev, lišajast; krastav, grintov.
- Raufbold, *m.* tepežnik, rassajavec, tepávs, tergávs.
- Raufe, *f.* greben. derhlen (im Stalle) lojtra, lěsa.
- Raufeln, *v.* a. lán derhlati.
- Raufen, *v.* a. tergati, puljiti, pipati, čupati, ruvati; — *v.* n. tergati se, pipati se, tepsti se, tepěliiti se, jagmiti se, harvati se.
- Rauser, *f.* Raufbold.
- Rauserrei, *f.* boj, tepež, harvanje.
- Rauh, *a.* (heiser) zmolkel, sipljiv, hripav; (vom Wetter, Winde) ojster, nevgóden, ružen; (vom Geschmacke) grenek, britek, gorjdp; (streng, unfreundlich) ojster, osóren; (grob) neróden, gróp, siróv; istorast; (von der Sprache) ród.
- Rauben, *sich*, *v.* r. misati se.
- Raubfrosch, *m.* imje, ivje.
- Raubigfeit, *f.* zmolkost, sipljivost, hripavost; nevgódnost; ojstróst, osórnost; neródnost, siróvost; ródost.
- Raubreif, *f.* Raubfrosch.
- Raum, *m.* prostór; město; finer Bitte — geben, vslišati kogar.
- Räumen, *v.* a. odprávití, preč spraviti, odmakniti; (reini-gen) čistiti, snažiti, trěbiti; (etwas —) izpráznití; (einen Ort) zapustiti, oditi; fig. einen aus dem Wege —, vbiti kogar skrivši.
- Räumlich, *f.* Geräumig.
- Räumen, *f.* Flüstern.
- Raununkel, *f.* zlatenta.
- Raupe, *f.* gosenca, gosenica.
- Raupfisen, *n.* íkarje za gosence.
- Raupen, *v.* a. trěbiti gosence.
- Raupennest, *n.* červivna zaléga.
- Raupig, *a.* goseničav.
- Rausch, *m.* pijánstvo, pijánost; (Geráusch) šum, hrdm; einen — haben, piján biti; einen tüchtigen — haben, piján bit kot čep; im —, v vinu, pijánosti.
- Rauschen, *n.* ein — haben, vesél biti, pri vinu biti.
- Rauschen, *v.* n. žuměti, veršěti, hruměti, hruti; (ein Geráusch verursachen) zasuměti; (von Schweinen) bukati se.
- Räuspern, *sich*, *v.* r. kašljati, pokáshjevati, herkati. láibra.
- Raute, *f.* ruta, rutica; (Scheibe)
- Reaction, *f.* nazadništvo, starokopitneštvo; —ár, *m.* nazadnjak, starokopitnež.
- Real, *a.* istinit, histvén; —ifiren, *sich*, *v.* r. vistiniti se, prigoditi se.
- Realschule, *f.* měšćanska šola.

Rebe, *f.* ters, vinska terta; (Rebzwieg) loza, rozga.
 Rebelle, *m.* vstajnik, puntár, buntovnik. [puntarija.
 Rebellion, *f.* vstaja, punt, buna, Rebelliren, *v. n.* puntati se, spuntati se, pobúni se, buniti se.
 Rebellisch, *a.* puntárski; pobúnjen. [ún.
 Nebenblatt, *n.* teršov list, ter-Rebenlaub, *n.* tersovo listje.
 Nebenmesser, *n.* vinjak.
 Rebenstoff, *m.* vino; vince.
 Rebenstock, *f.* Weinstock.
 Rebhuhn, *n.* jerebica; jeréb.
 Recensent, *m.* razsódnik, kritik.
 Recension, *f.* razsódba, razsóda, kritika. [predpis.
 Rezept, *n.* recépt, lékárski Rechen, *m.* grablje; — *v. n.* grabiti. [račúnar.
 Rechenbuch, *n.* račúnska knjiga, Rechenfehler, *m.* pomóta v račúnu. [noslójje.
 Rechenkunst, *f.* račúnstvo, račú-Rechenhaft, *f.* račún, govor, razlog.
 Rechenstiel, *m.* grabljíše.
 Rechenstift, *m.* líljak. [račúniti.
 Rechentafel, *f.* deska, tabla za Rechnen, *v. a. u. n.* račúniti, čisliti, rajtati; auf etwas —, zanésti se od. zanáhati se na kar; einen unter die Bösen —, kogar med hudóbné šteti; etwas für nichts —, kar nič ne poračúniti, za nič iméti; es sich zur Ehre —, za čést iméti.
 Rechner, *m.* račúnar.
 Rechnung, *f.* račún, rajtinga; sich auf etwas — machen, nadjati se česar.

Rechnungsführer, *m.* račúnovódja.
 Rechnungskunst, *f.* račúnstvo, račúnoslójje.
 Rechnungswesen, *n.* račúnárstvo, račúnarski posli.
 Recht, *n.* prav; (richtig) istinit; (gerecht) pravéden, pravičen; die — e Hand, desnica; — er Bruder, rojen od. pravi brat, brat po kervi; — ad. prav; uprávo; dobro.
 Recht, *n.* pravo, pravda, pravica; vlást, oblást, dopuščénje; (Gesetz) pravo, zakon; Sie haben —, prav imáte; das — der Erstgeburt, pervorojénstvo; das — Gesetz zu geben, zakoníteljstvo; ein — zu etwas haben, pravico do česar iméti; von — s wegen, po pravici, po pravej pravici, Gnade für — ergehen lassen, soditi bolj po milosti kot po pravici. [voglina.
 Rechteck, *n.* pravokótje, ravno-Rechten, *v. n.* pravdati se, pravdovati se; pričkati se, prepirati se; tožiti se.
 Rechtfertigen, *v. n.* opravičiti, oprávdati; fig. opráti.
 Rechtfertigung, *f.* opravičénje, opravičba, oprávdanje.
 Rechtgläubig, *a.* pravovéren; pravosláven; — er, *m.* pravovérec; — teit, *f.* pravovérnost; pravoslávnost.
 Rechthaber, *f.* svojeglávnost.
 Rechthaberisch, *a.* svojegláven, termogláven.
 Rechtlich, *a.* zakonit, postáven, praven; pravéden, postén; pristójen, prilíčen; — teit,

- f. zakonitost, postávnost, prav-
nost; poštenost; prístojnost.
- Rechtlos, a. nezakonit, nepo-
stáven, bezpráven, nepra-
véden; — *heit*, f. nezako-
nitost, bezprávnost, nepra-
védnost.
- Rechtmäßig, a. zakonit, praven,
pravéden; — *heit*, f. zakoni-
tost, pravnost.
- Rechts, ad. desno, na desno.
- Rechtchaffen, a. pošten, pravé-
den, iskren; — *heit*, f. po-
štenost, pravédnost, iskrenost.
- Rechtsschreibung, f. pravopis, pra-
vopisje. [vni primérle].
- Rechtsfall, m. tožba, pravda, pra-
vost; — *schlichtung*, f. pravo-
slóvje, pravoznávanje, prav-
doznánstvo. [doznávec].
- Rechtsgelahrter, m. pravnik, prav-
stávek; — *handlung*, m. tožba, pravda,
parnica, proces.
- Rechtsträftig, — gültig, a. pra-
vomócen; zakonit, praven;
— *heit*, f. pravomócnost, za-
konitost. [stvo].
- Rechtswittel, n. zakonito sred-
stvo.
- Rechtswort, f. pravost; — *handlung*, m. tožba, pravda,
parnica, proces.
- Rechtswort, v. a. soditi.
- Rechtswort, m. razsódek.
- Rechtswort, m. krivosódnik.
- Rechtswort, a. pravdoslóven.
- Rechtswort, n. pravništvo.
- Rechtswort, a. pravokoten,
ravnovoglat. [samfeit].
- Rechtswissenschaft, f. pravost; — *handlung*, m. tožba, pravda,
parnica, proces.
- Rechtswort, a. včasen, ob pra-
vim času. [jémnost].
- Reziprocität, f. nasprótnost, vza-
vzájemnosť; — *handlung*, m. tožba, pravda,
parnica, proces.
- Rechen, v. a. stegniti, stegováti;
in die Höhe —, kyško moliti
- ob. pomoliti; sich —, v. r.
stegniti se, stegováti se, le-
cati se, vlekniti se, vleco-
váti se.
- Recrut, m. novák, novinec;
— *irung*, f. vojáška nabéra,
odvod.
- Rector, m. ravnitelj, vodja.
- Redacteur, m. vrednik, urédnik,
nčrednik. [vánje].
- Redaction, f. vredništvo, vred-
ništvo.
- Rede, f. govor, jezik; beséda;
(Gespräch) pogovor, razgo-
vor; (Berúcht) pravóč. glás,
guč; es geht die —, pové se,
pripovéduje se, govori se;
in die — kommen, med ljudj
priiti. [récje].
- Redekunst, f. govornístvo, blago-
govornístvo.
- Reben, v. a. govoriti, beséditi,
besédovati, marnovati; — a.
govorenje, márnj.
- Redensart, f. izrek, zrek, pri-
govór, izráz; das sind — en,
to so same beséde.
- Redetheil, m. del govóra.
- Rederübung, f. vadba v govo-
renju.
- Redlich, a. pošten, pravéden,
ravnodušen, dober; — *heit*,
f. poštenje, poštenost, pra-
védnost.
- Redner, m. govornik, besédi-
telj, besédnik; — *in*, f. be-
sédnica; — *isch*, a. govór-
niški. [divnica].
- Rednerstuhl, m. govorníška, besé-
dnica.
- Redselig, a. zgovóren, razgovó-
ren, rečiti, zgovorljiv; — *heit*,
f. zgovórnost, razgovórnost.
- Redoute, f. redúta; maškaráda.
- Referat, n. prednásenje.

Referiren, *v. a.* prednésti.
 Reflectiren, *v. a.* ozrétí se, pohlédati, oglédati se, pomisliti; odbíti se, odbíjati se, odráziti se.
 Refler, *m.* osvit, vtrinj.
 Reflexion, *f.* obair, ozír, pogléd, ogléd; misel, pomisel; (bet Lichtstrahlen) odbój, odráz.
 Reform, *f.* popráva, obnóva; — ation, *f.* poprávľjenje, poprávke: — iten, *v. a.* popráviti, poprávľjati, obnoviti; — irt, *a.* reformiran, kalvínski; poprávľjen, obnóvľjen.
 Regalien, *pl.* pravice vladárske.
 Regé, *a.* živ, živáhen, živčén, gibčén; alles ist —, vse se giblje; — machen, ganiti; zbuditi, oživiti; — werden, ganiti se; zbuditi se, oživéti.
 Regel, *f.* pravilo, ravnílo, vodílo, vodba; rád, urédba.
 Regelloß, *a.* bezpravílen; neporedíven, neporedóven.
 Regelmäßig, *a.* pravílen; porédén, urédjen, reden; — feít, *f.* pravílnost; porédnost, urédjenóst.
 Regelmäßig, *a.* pravílen.
 Regen, *v. a.* ganiti, geniti, zbuditi; sich — *v. r.* gibati se, mízati se.
 Regen, *m.* dež, dežd, kíša.
 Regenbach, *m.* líjavec; suha, bistríca. [duga, božji stolíč.
 Regenbogen, *m.* mavra, mavríca.
 Regenguß, *m.* líjavec, líjak, ploha.
 Regenhaft, *a.* dežéven, dežľjiv, dežovít.

Regenschirm, *m.* dežník, dežobrán, omrčla, marčla.
 Regent, *m.* vladár, vladávec.
 Regentropfen, *m.* kapľja dežja, dežénka. [danje.
 Regentschaft, *f.* vladárstvo, vladárstvá.
 Regenwasser, *n.* dežévnica, dežóvnica. [dežóvje.
 Regenwetter, *n.* dežévnó vréme.
 Regenwurm, *m.* glista, dežní červ.
 Regirten, *v. a.* vladati, vladováti, vodíti; carováti; kraljeváti; gospodováti.
 Regierung, *f.* vlada, vladarstvo; carováňje; kraljeváňje; opravnístvo.
 Regierungsrath, *a.* vladárski.
 Regiment, *n.* polk, regimént.
 Register, *n.* kazálo, zapopádek, obség, register; (in der Drgel) igra. [strátor.
 Registrator, *m.* vpísateľ, regístrátor.
 Registratur, *f.* registratúra, písnoštránba.
 Registriren, *v. a.* zapisati, vpísati, regístróvati.
 Regnen, *v. a.* dežíti, dežováti, dežíti, kíša padati; ein wenig —, nakapľjeváti; schwach —, peršéti; hart —, líti; es regnet, dež gré, deži. [kíšovít.
 Regnerisch, *a.* dežéven, dežovít.
 Regsam, *a.* živ, okréten, obráten, živčén; marľjiv; — feít, *f.* živóst, okrétnost, obrátnost; marľjivost.
 Regulár, *a.* reden, vreden, vredjen; pravílen.
 Reguliren, *v. a.* vredíti, vredováti. [banje.
 Regung, *f.* občút, občútje; gi-

- Reč, n. serna; — boč, m. ser-nec, sernjak.
- Rechfell, n. — haut, f. sernja koža, sernjovna, sernina.
- Rechfleisch, n. sernovina, sernje meso.
- Rechtalt, n. sernée.
- Rechlege, f. serna. [ribež]
- Rechreisen, n. stergalo, dergalo.
- Reiben, v. a. stergati, derzati, dergati, terti, meti; ribati; einem etwas unter die Nase —, komur kej pod nos dati.
- Reich, n. deržava; carevina, cesárstvo; kraljevina, kraljestvo; vojvodina.
- Reich, a. hogat; zmožen, pre-možen, blagovit; — werben, obogatéti. [bogatinika.]
- Reiche, m. bogatin, bogatec; — f.
- Reichen, v. a. dati, podati, po-dajati, podélti, pružiti; — v. n. doseči, dosegniti, se-gniti; (sich erstrecken) seči, se-gati, dopirati; (genug sein) zadostiti, dovolj biti, doté-gniti.
- Reichgabel, f. podajávník.
- Reichhaltig, a. bogat, obilen.
- Reichlich, a. dovoljen; — ad. bogato; obilno. [carevine.]
- Reichsacht, f. prognánstvo iz
- Reichsfrei, a. cesárski.
- Reichsfürst, m. vladár.
- Reichsgesetz, n. deržávní zakon.
- Reichstag, m. deržávní zbor.
- Reichsverweiser, m. mestovladár.
- Reichtum, m. bogástvo, bogatija.
- Reif, m. slana; mrax.
- Reif, Reifen, m. obróč, klép; kolobar.
- Reif, a. zrél; vgoden, goden.
- Reife, f. zréllost, zrelina; vgod-nost, godnost.
- Reifen, v. n. zoriti, zréti, zré-liu, goditi se; dozrévati, za-zrévati, brunéti, bernéti, sozrévati se; — v. a. obró-čati, obróče nabiti od. nabí-jati. [dati.]
- Reifen, v. n. slaniti, slana pa-
- Reiflich, a. zrél; natánjčen.
- Reifmesser, n. obróčnik.
- Reifjange, f. vugibač.
- Reigen, m. kolo, kolovód, ráj.
- Reihe, f. red, versta, rajda; (bei der Feldarbeit) postát; nach-der —, redoma, po redu.
- Reihen, — tanj, f. Reigen.
- Reihen, v. a. verstiti, versto-váti, črédti, sporéditi, po-réditi, razrédti, vrediti; Perlen —, nizati, nixgati.
- Reihenfolge, f. črédba.
- Reiher, Reiger, m. čaplja.
- Reiherbeize, f. lov na čaplje.
- Reihertusch, a. perje od čaplje.
- Reim, m. rim, srok; soglásje.
- Reimen, v. a. rimati; sich —, v. r. rimati se; fig. pristáti, priličiti se.
- Reimmaß, n. mériło, rima.
- Rein, a. čist, jasen, bister, ve-der; (nicht beschmutzt) snažen, čeden; (lauter) gol, čist, zgol; — heit, f. čistost, čistóta, jasnost, histrina, vedróst, vedrina; snažnost, čednost.
- Reinfahrentkraut, n. vratíč.
- Reinigen, v. a. snažiti, osnažiti, čediti, očediti; (lautern) či-stiti, prečistiti.
- Reinigkeit, f. Reinheit.

Reinigung, *f.* čišćenje; monatliche —, mesečina.

Reinlich, *a.* snažen, čeden, čist, čistóten; — feil, *f.* snažnost, čednost.

Reiß, Reißchen, *n.* vitra, prót, šiba, vitrica, protié; mladica, mladika, cěp, cěpié; loza, rozga, vejica; tročene — er, suhljad. šibie.

Reißbund, — bündel, *m.* svezek

Reiß, *f.* pót, popotavánje, potovánje, popótnja, cěstovánje; —, *a.* potni, popótni.

Reisebeschreiber, *m.* cěstopisec, potopisec. ltopis.

Reisebeschreibung, *f.* cěstopis, potopis.

Reisebuch, *n.* potna knjiga.

Reisefertig, *a.* na pót gotov, kóhódu pripravlen.

Reisefährte, *n.* sopótnik, pajdaš, dróg (potni).

Reisefährtin, *f.* sopótnica, drugarica (potna).

Reisefeld, *n.* potnina, popotnina.

Reisemüß, *f.* popótnica.

Reisen, *v. n.* potováti, popotováti, cěstováti; zu Pferd —, voziti se; zu Fuß —, hoditi; — *n.* potovánje, popotovánje.

Reisende, *m.* potnik, popótnik; — *f.* potnica, popótnica.

Reisepaß, *m.* potni list.

Reisetasche, *f.* torba, torbica.

Reiszeitung, *f.* brešno, brašno.

Reißholz, Reißig, *n.* protié, šibje; dürres —, suhljad, hrást.

Reißig, *f.* konjek, konjanik.

Reiß, *m.* laško píeno, riskáša.

Reißaus, *n.* — nehmen, vteči, poběgniti. lolóvnica, olóvka.

Reißblei, *n.* svinčnik, svinčnica,

Reißbrett, *n.* deska za risanje.

Reißen, *v. a.* tergati, vtergati, pretěrgati, razčěsniti; (einen Fingst) rezati, kopiti, akopiti;

(von einem Orte zum andern) derviti, gnati; (zeichnen) risati; einen zu Boden —, kógar ob tla tresiti, vreči, telébiti od. butiti; etvaš an sich —, prisvojiti si kar; sich um etvaš —, pipati se od. jagmiti se po čem; von einander —, razdvójiti, raztěrgati;

Woffen —, šaliti se, šale zbijati, norčevati se, — *v. n.* (zertriften werden) razčěsniti se, raztěrgati se, vtergati se;

(wüthen, toben) gristi, jědati, vjědati, tergati, hosti, rezati, jěsti; es reißt mich im Leibe, v terbu me zavija, grize, jě, terga; es reißt mich in allen Gliedern, po udih me terga, lomi; po vsim tělu me bode; das Wasser reißt, voda dere.

Reißend, *a.* silen, silovit, deréč, bésen; (von Thieren) zgrabljiv, deréč, žerten.

Reißfeder, *f.* risarsko pero, pero za risanje.

Reißvogel, *f.* risarski vogel.

Reißzeug, *n.* risarska roba, oróđe za risanje.

Reißbahn, *f.* jezdišče, jašivnica.

Reißbar, *a.* jašiv, jezdiv.

Reiten, *v. n.* jezdati, jezdariti, jahati, jašiti; — *n.* jezd, jah, jahanje; — *d.* *a.* jezdec, jašec.

Reiter, *m.* konjik, konjek, konjanik; jezdec, jezdar; — *ti*

- f.* konjištvo, konjaništvo, konjki.
Reitern, f. Ráderu. [podpas.
Reitgurt, m. podpróga, prepás,
Reitnecht, m. jezdní hlápec, konjár.
Reitkunst, f. jezdarštvo, jezdaríja.
Reitweise, f. bič. [lenik.
Reitpferd, n. jezdní konj, sed-
Reitshule, f. jezdarńica, jez-
 dárna.
Reitstiefeln, pl. skornje visoke.
Reitszug, m. jezdna sprava.
Reiz, m. vaba, vabílo, mik, mama; (das Anziehende) krasost, dragost, milina, milóta; (das Zudeu) serb, sráb, serbečina; (Erregung) draženje.
Reizbar, a. vabljív, vabíven, mikáven, mamjív; dražljív; — *reit, f.* vabljívost, mikávnost; dražljívost, draživnost.
Reizen, v. a. mikati, vabiti, nukati, buditi; (locken) vabiti, mamiti; zum Zorn —, dražiti, ljutiti od. jeziti kogar.
Reizend, a. draživén; dražljív; budíven, vabljív; (anmuthig) krasen, lép; milén.
Reizlos, a. bez míline. [žilo.
Reizmittel, n. vabílo, vaba; dra-
Relativ, a. provraten.
Religieren, v. a. odprávití, prognáti.
Religion, f. věroznánstvo, věrozakou; věra; — *ös, a.* věrozakonski. [ništvo.
Religionstrennung, f. razkol-
Religionsübung, f. izpovědanje věre. [rec, istověrec.
Religionsverwandte, m. jednově-
- Religiös, a.* pobóžen, nabóžen, bogoljubén.
Religiösität, f. pobóžnost, nabóžnost, bogoljubje, bogoljubnost.
Reliquien, pl. svetinje, ostanki svetníkov, relikvíje. [rec.
Renegat, m. odpádník; potúřec.
Renette, f. renétka. [tekalíšce.
Rennbahn, m. bežáj, bežalíšce.
Rennen, v. n. dirjati, bežati, teči, tekati, terčiti, gnati se; — *v. a.* einen zu Boden —, kogar na tla butiti od. telébiti; einem den Degen durch den Leib —, prebósti kogar.
Renner, m. tekán, dirjavec.
Rennplatz, f. Rennbahn.
Rennschlitten, m. smuke, kurte.
Reinthier, n. sedlón, séverní jelen.
Rente, f. dohódek; dača; — *n, v. n.* donositi, donášati.
Rentier, f. Kavítalíš.
Rentmeister, m. dohodárník.
Reparatur, f. popráva.
Reparieren, v. a. poprávití, poprávljati.
Repetiren, v. a. opetováti, repetirati; ponoviti, ponávljati.
Replik, f. replika; otvèt, odgovór, odpovýď.
Repphuhn, f. Rebhuhn.
Republik, f. republika, narodovláda, ľudovláda, skupnovláda; — *aner, m.* republikánec, ľudovládúh; — *anisch, a.* republikánski, ľudovládén.
Requiem, n. zadušnica, bilja, meša za mertve. [skript.
Rescript, n. odpis; odkáz, re-

Refervo: Armee, *f.* založna vojska.
 Reserve, *f.* — corpé, *n.* nasto-
 pivna vojska.
 Residenz, *f.* sedež, stolni grad,
 stolica, poglavitno mesto.
 Residiren, *v. n.* stolovati.
 Resonanz, *f.* odmev, odmihi;
 odziv, odglás.
 Respect, *m.* čast, pošténje; ob-
 zír; mit — zu meiden, s do-
 pušćenjem govoréc; — iren,
v. a. poštovati, spoštovati,
 častiti.
 Ressource, *f.* mēšéansko društvo.
 Rest, *m.* ostánek, ostátek; cinem
 den — geben, vbiti kogar;
 — iren, — en, *v. n.* dolžen
 ostáti; ostáti na dolgu.
 Resultat, *n.* posledek, posledica,
 nastópek.
 Retirade, *f.* pobēg, bēg.
 Retiriren, *sich*, *v. r.* pobēgniti,
 vzmakniti se, bēžati, odstópiti.
 Retour, *ad.* nazaj, zád.
 Retze, *f.* pes, kužej.
 Retten, *v. a.* otéti, rēšiti, spa-
 siti, osvoboditi, oslobóditi,
 izbáviti, začúvati.
 Retter, *m.* spasilelj, rēšitelj,
 osvoboditelj, otétnik.
 Rettig, *m.* retkva, retkev, po-
 vértnica.
 Rettung, *f.* otémba, otédba,
 otétje, rēšitva, spás, spáse-
 nje. [vinga, kajanje.
 Reue, *f.* kes, kesánje; gre-
 Reuen, *v. n.* kesáti se, ksati
 se, grevati, kajati se; es reut
 mich, kesám se, greva me,
 žal mi je.
 Reuvoll, Reuig, *a.* skesán, aksán,
 zgrevan, skrušen.

Reuse, *f.* veria.
 Reute, Reuthaus, *f.* pralica;
 motika, otika, verkelca; ker-
 čelica.
 Reuten, *v. a.* pléti, plévéliti,
 oplévati; kerčiti.
 Reuter, *f.* rešéto; grose —, re-
 deséja; — macher, *m.* rešétár;
 — n, *v. a.* rešétáti.
 Reveren, *f.* poklón.
 Revers, *m.* revér, protipismo
 protilist; (einer Münze) nalí-
 čje, rób pri penezih.
 Revidiren, *v. a.* preglédati.
 Revier, *n.* strana; okróžje.
 Reviser, *m.* preglédatelj.
 Revoltiren, *v. n.* puntati se,
 puntáriti se, buniti se.
 Revolution, *f.* prekucija, pre-
 vrat, vstaja, punt, povstánje.
 Rhadarber, *f.* raved, rabárbara.
 Rhebe, *f.* zatóčje, zavétje.
 Rheinwein, *m.* rajnsko vino.
 Rhetor, *m.* blagorécnik; — iz,
f. blagorécje, govorníštvo.
 Rheumatisch, *a.* reomátičen.
 Rhinoceros, *f.* Nashorn.
 Rhythmis, *f.* navk o razmérju.
 Rhythmus, *m.* razmérje.
 Richtscheit, *n.* kalamir, plajba,
 olóvnica.
 Richten, *v. a.* ravnáti, porav-
 náti, popráviti; (als Richter)
 soditi, obsódiť, nach etwas
 hin —, oberniti, obráčati,
 okrénuti, zu Grunde —, po-
 gubiti, upropástiti; sich nach
 Umständen —, vladati se po-
 leg okólikir; sich darnach —,
 ravnáti se poleg česar; sich
 in die Höhe —, vzdigniti se;
 die Augen auf etwas —, vpréti

- oči v kar; die Brute —, ogo-
várjati ljudi. [sodja.
- Richter, m. sodnik, presojnik.
- Richteramt, n. sodništvo, sod-
stvo.
- Richterlich, a. sodniški. [jati.
- Richtern, v. a. razsojevati, gra-
- Richterstube, f. sodnica. Istolica.
- Richterstuhl, m. sodišče, sodnja
- Richtig, a. prav, istinit; dober;
točen; vredjen; —! v re-
šnici, zarës; sie sind mit ein-
ander —, pogodili so se; —
heit, f. pravost, istinitost;
dоброта; točnost; in — brin-
gen, poravnati; damit hat es
seine —, to je rešnica.
- Richtplatz, m. morišče; sodišče.
- Richtschnur, f. kalamir, plajba,
plajstro; (Regel) pravilo,
vodilo, ravnilo.
- Richtswert, n. rabeljnov meč.
- Richtstätte, f. Richtplatz.
- Richtung, f. ravnanje; in gera-
der —, na ravnost; wohin
eine — nehmen, se kam ober-
niti.
- Riech-, a. dišec.
- Riechen, v. n. dišati, mirisati;
übel —, smerdeti; vonjati;
— v. a. dihati, vonjati, vo-
hati, njušiti.
- Riechend, a. dišec, mirisen.
- Riechmittel, n. duhalo.
- Riese, f. žleb. [zatika.
- Riegel, m. páh, zapáh, zatik,
- Riemen, m. remen, jermen.
- Riemer, m. remenár, jermen-
nár; — handwerk, n. jermen-
nárstvo, remenárstvo.
- Riemzeug, n. remenje, jermé-
novje.
- Riese, m. velikán, orjak, ori-
jaš, gorostás, ober.
- Rieseln, v. n. (atß Sand) sipati
se; (vom Regen) pešeti, ros-
ljati, rominjati; (vom Bach)
šumljati, žamoriti, šuboriti;
žurčeti.
- Riesenförmig, — mästig, a. orjá-
ški, gorostásen, velikánski.
- Riesenschlange, f. boa.
- Riesin, f. velikánka, orjakinja.
- Ries, m. stopa, sklád.
- Rietz, n. loč, ločje; — gras, n.
ločnica; — famm, m. berdo.
- Riffe, Riffel, f. Rausfe.
- Riffeln, v. a. derhlati od der-
zati lán; (Furchen machen)
brazditi.
- Rind, n. govédo; vol.
- Rinde, f. skorja.
- Rinderbraten, Rindbraten, m.
pečena govédina, govéja
pečénka.
- Rindern, a. govéji; — v. n.
goniti se, pojati se; breja
biti. [véje mesó.
- Rindfleisch, n. govédina, go-
- Rindleder, n. govéja koža.
- Rindvieh, n. govédje, govédi-
na, govéja živina.
- Ring, m. perstan; (Kreis) króg,
okróg, kolo; (Reif) obróc;
(an der Kette) klép.
- Ringkunst, f. borenje. [ček.
- Ringel, m. perstanec, perstan-
- Ringelblume, f. marjética.
- Ringeln, v. a. kolčke viti; (die
Haare) uvijati, ruditi. [lica.
- Ringeltaube, f. grivnjáč, ger-
- Ringeln, v. a. die Hände —, viti
od sklepati z rokami; (Wäsche)
ožemati, žmeti; mit dem Tode

—, vmirati; — v. n. boriti se, metati se, vaditi se, veželjati se; fig. nač etvaš —, hrepeneti, težiti, gnati se (po ob. za čem).

Ringelplatz, m. borišče.

Ringler, m. borec, borivec, veželjak.

Ringfinger, m. perstanec.

Ringmauer, f. obzidje, parkán, bedem.

Ringnadel, f. klepernica.

Ringö, — herum, — umher, ad. króg, króg in króg, okóli.

Rinnauigig, a. kermežljiv, solzav.

Rinne, f. žleb; vodovód. [ti.]

Rinnen, v. n. teči, curéti; toči.

Rinnenförmig, a, žlebovit.

Rippe, f. rebro, brod; fig. bok.

Rippeln, sich, v. r. terti se.

Rippenfell, n. pobočina.

Rippenstoß, m. vdár pod bok.

Rippenstück, n. rebro.

Rispe, f. lát, vlát; resa, resica.

Riß, m. poč, poklina, pokotina, razpoklina, reza, predór; (Zeichnung) naris, narisek, čertež, načertje, osnova.

Rißig, a. spokan, razpokan; regnjen; prelómljen.

Ritt, m. jezd, dirk, jah; einen — machen, zajahati konja.

Ritter, m. vitez; (zu Pferde) konjik, konjanik; einen zum — schlagen, komur plemstvo podélati.

Ritterlich, a. viteški, junaški; fig. hraber.

Rittererben, m. viteški réd.

Rittersaal, m. vitezišče.

Ritterschaft, f. vitežtvo; vitezi.

Ritterspiel, n. igra vitežka.

Rittersporn, m. ostróžka, ostrógljica (trava). [stališ.]

Rittersland, m. vitežtvo, viteški.

Rittmeister, m. nadkonjik; — stelle, f. nadkonjištvo.

Ritual, m. ritual, služebnik, običajnik.

Ritus, m. obréd. [reza.]

Riß, m. Riße, f. poč, poklina.

Rißen, v. a. prasnuti, oprásnuti, odréti.

Rival, m. tekmenik, tekmeč.

Roboth, m. rabota, tlaka.

Roche, m. plovnatca.

Röcheln, v. n. hropéti, hripati, njerhati; — n. hropét, hropenje.

Roß, m. suknja, suknik, sukovnik, haljina; (Weiber —) jopa. [kodelja.]

Roßen, m. preslica; (Weßen)

Roßen, Roggen, m. rež, žito.

Roßenader, m. režišče. [kruh.]

Roßenbrod, n. reženjak, režen.

Roßenmehl, n. režena moka.

Roßenstroh, n. režovnica, režena slama.

Robel, f. hernca, bernica.

Robelband, n. kerčovina, novina.

Roden, f. Reuten.

Roden, m. (beim Rindvieh) četvérti želódec.

Rogen, m. ikra, ribje jajce; — er, m. ikrača, ikernata riba.

Roggen, f. Roßen.

Roh, a. (unbearbeitet) neobdélan, neobradjen, neobtesán; (ungefócht) siróv; (von Sitten) divji, gróp, siróv; (hart) terd, húd, zaróbljen; (von der Sprache) ród; — heit, f. neobdélanost; siróvost;

gropóst; zarobljenost, rodóst.

Roßr, *n.* cěv, cěvka; Schiß—, terst, terstika; (Blüte) puika; gezogeneß —, risanca; spanisches —, terskovec; (Blöte) pišal, pišalka. [dex, štepib.

Roßrbrunnen, *m.* studenc, klak.

Roßrdommel, *f.* bukáč.

Roßrte, *f.* cěv, rov; ilěb.

Roßren, *v. n.* bukati, rigati.

Roßrflöte, *f.* terstenica.

Roßrhubn, *n.* liska. [pihar.

Roßrmeister, *m.* studenčár, šter.

Roßrmasse, *n.* voda iz kladezov.

Rolle, *f.* (Watzje) valek, valjar; (von Papier &c) svitek, vitel, klopka, kolce; (für die Wäsche) rolja, likalo: (im Schauspiel) rola, osoba; eine — Zwiern, klopčič, klančič.

Rollen, *v. n.* (vom Donner) groměti, germěti, trěskati; (von Thronen) liti se, teči, pretakati se; fort—, valjati se, talikati se, talokati se; — *v. a.* (Wäsche) roljati, likati; (einen Stein) valjati, talokati, talikati; zusammen —, zaviti, zavijati.

Rollholz, *n.* valj, valjar.

Rollkammer, *f.* roljuica.

Rollstuhl, *m.* stol na kolěsib.

Rollwagen, *m.* otroški vozíček.

Roman, *m.* román; — *haft, a.* románovski; — *tisch, a.* románičen, diven, divóten.

Romanze, *f.* románca.

Rose, *f.* roža, rožica; Garten —, vertnica, pověrtnica; — *nr, a.* rožni.

Roseneßenz, *f.* rožovina.

Rosenfarben, *a.* rožnobójen.

Rosengarten, *m.* rožnják;

Rosenkrantz, *m.* věnec iz rož; molek, kronica.

Rosenlippen, *pl.* ruměne usta.

Rosenmädchen, *n.* rožarica.

Rosenmonat, *f.* Juni.

Rosentoth, *a.* ruměn, čerlěn, čerměn, ruděč kot roža.

Rosenstock, *m.* rožina, rožni germ. [cvěteče lice.

Rosenwange, *f.* ruměno lice.

Rosig, *a.* ruměn, roměn, čerlěn, višnjěl.

Rosine, *f.* grozdinka.

Rosinfarben, *f.* Rosenfarben.

Rosmarin, *m.* rozmarin.

Rosoglio, *n.* rozólka, rozólje.

Rosß, *n.* konj, kljuse; — *v, a.* konjski. [ski obád.

Rosßbremse, *f.* brencelj, konj-Rosßren, *v. n.* goniti se, orliti se.

Rosßhaar, *n.* žima, žinja, griva.

Rosßläufer, *m.* govňáč, movrin.

Rosßkastanie, *f.* divji kostanj.

Rosßsflaume, *f.* konjsčica.

Rosßstall, *m.* konjárnica, konjárnica.

Rosß, *m.* (zum Braten) raženj, rošt; (am Eisen) rija, rjavina; (am Getreide) rija, snět; (ein Gitterwerk) rešetka.

Rosßbraten, *m.* paržólica, pražóle, heržóle, perslice.

Rosßte, *f.* močilo, godilo.

Rosßten, *v. a.* pražiti, cvřeti, paržiti; (Glächß) močiti, goditi, maditi; sušiti.

Rosßten, *v. n.* rijavěti, rjavěti, zarjavěti.

Rosßtig, *a.* rijast, rijáv, rjáv; — werden, zarjavěti.

Rošfleden, *m.* skverna.
 Rošf, *a.* rudeč, čerlen, čermen; (von Haaren) rujav, rumen; (vom Wein) černo, rudeče vino; — werden, zarudeti v lica.
 Rošfbart, *m.* rujavobrad.
 Rošfbraun, *a.* temnorudeč.
 Rošfbuche, *f.* bukev.
 Rošfthe, *f.* rudečica, rudečina, čerlenost, čerménost, rumenilo; Färber —, brósč.
 Rošfthei, *m.* rudka, čerleni klíneč.
 Rošfthein, *f.* Rafern.
 Rošfthen, *v. n.* rudéčiti se, rudeti, zarudeti, rumeneti, rjaveti, rujaveti; — *v. a.* rudéčiti.
 Rošflichte, *f.* jela, jelka.
 Rošfuchs, *m.* rjavko.
 Rošfgärber, *m.* usnjár.
 Rošfgieser, *m.* medeninar.
 Rošfglühend, *a.* žarčč, žarjav.
 Rošfhaarig, *a.* rudečih od rujavih las.
 Rošfhehlen, *n.* pënica, orësica.
 Rošfkopf, *m.* rujavčec.
 Rošfblauf, *m.* šena.
 Rošflich, *a.* rudečkast, čerménkast, zarudel.
 Rošfpecht, *m.* berglez.
 Rošfriegel, *m.* sliba.
 Rošflist, *f.* Rošfthei.
 Rošftanne, *f.* jel, jela.
 Rošfweide, *f.* sliba.
 Rotte, *f.* množ, množina, trop, četa, kardelo, šaka.
 Rotten, Rottiren, *šib*, *v. r.* družiti se, skupljati se; puntati se.
 Rottenweise, *ad.* četama, tropoma, v tropih.

Rottizer, Rottenmacher, *m.* čelovódja, glavár; puntár.
 Rottmeister, *m.* desétnik.
 Roš, *m.* vozger, smerkelj.
 Rošig, *a.* vozgriv, smerkov, smerkljiv.
 Rošlöffel, *m.* — nase, *f.* smerkún, smerkolin, smerkljivec, vozgrivec.
 Rübapfel, *m.* réplja.
 Rübé, *f.* répa; rotthe —, korén, korénje, merkev, pesa, merle; gebratene —, smojka, pečka; gebünste —n, smodnice; geriebene —n, ribanica; gefochte —n, oblica.
 Rubel, *m.* rubelj, rublja.
 Rübenafer, *m.* répišče.
 Rübengrube, *f.* répnica.
 Rübensamen, *m.* répno sèmo, ogeršica.
 Rübenschäler, *pl.* ljuplenice.
 Rübenschon, *m.* répar.
 Rubin, *m.* rubin.
 Rübtraut, *n.* metenica.
 Rubrif, *f.* rubrika, odrédje, zaznàma.
 Ruchloš, *a.* zli, zločést, hudóben, bezbóžen, brezobrázen, brezdušen; — igkrit, *f.* zloha, hudóhnost, bezbóžnost, bezbóžje, brezobráznost.
 Ruchtbar, *a.* razglášen, proglašén, poznát; — werden, razglasiti se, med ljudí priti; — teit, *f.* poznátost.
 Ruch, *m.* máh; in cinem —, na jeden máh. [vzgléd.
 Ruchlid, *m.* obzir; ozir, ogléd.
 Ruchbürge, *m.* priporók.
 Ruchen, *m.* herbet, ledje, plečje; den — fehren, herbet ober-

- niti; (eines Berges) verhol,
verh; (des Meffers) taleb,
herbet; auf dem — liegen,
znak ležati; fig hinter dem —,
skrivši, skrivoma.
- Rüden, *v. a.* makniti, poma-
kniti; ganiti, gibati; weg —,
odmakniti; diazu —, pri-
makniti; den Hut —, odkriti
se, klobuk prizigniti; — *v.*
n. inš Feld —, na vojsko se
podati; näher —, bližati se,
približati se, pričiniti, privi-
vati, priti; mit Gewalt näher
—, pridreči, pripoditi se,
privinuti; höher — im Amte,
boljšo službo dobiti.
- Rüdenblatt, *n.* plečovina, herb-
tje, herbetnica.
- Rüdenhalt, *m.* zaséda.
- Rüdenhecke, *f.* naslonilo.
- Rüdenstecher, *m.* hól v herbtu.
- Rüdenstimmung, *f.* aspoména.
- Rüdfall, *m.* ponovljena bolé-
zen, prebolénje; — eines Le-
bens, pripád; zapád.
- Rüdfällig, *a.* povráten; zapá-
del, pripádel. [kova pót.
- Rüdgang, *m.* nazádek; fig. ra-
Rüdgängig, *a.* nazáden; — wer-
ben, iti rakovo pót; — ma-
chen, razvréči; na staro ko-
pito pripraviti. [tánc.
- Rüdgrat, *m.* herbtovina, herb-
Rüdhalt, *m.* obzir, ozir; za-
držanje, prikrivanje.
- Rüdfehr, *f.* dohód, povrátek.
- Rüdfing, *a.* ritniško, navzrit,
natrážke; — fallen, znak ob-
vznak pasti; (von rüdwärts)
od zadej, odzádja, iza
ledja.
- Rüdfmarsch, *m.* hód nazáj, po-
vrátek, marš nazáj.
- Rüdfreise, *f.* Rüdfehr.
- Rüdfseite, *f.* zadnja od. naróbná
strana; naliče.
- Rüdficht, *f.* obzir, ozir, ogléd;
— sloß, *a.* bezobziren.
- Rüdfprache, *f.* dogovór, pogo-
vór; pogovarjanje, pomén-
kovánje; — mit einem nehmen,
pogovarjati se ob poménko-
vati se s kom.
- Rüdfprung, *f.* odskok, odraz.
- Rüdfstand, *m.* ostatek, pozostá-
tek, zóstanek. [dolien.
- Rüdfständig, *a.* nepláčan, zóstal;
- Rüdfwärts, *ad.* ritniško, rit-
niško, navzrit, natráž; (von
hinten) od zadej, od zadja;
— gehen, nazád iti.
- Rüdfwechfel, *m.* zaména.
- Rüdfweg, *m.* pót nazáj. [uzéin.
- Rüdfwirkung, *f.* vzdélovanje,
- Rüdfzug, *m.* odstóp.
- Rüde, *m.* pes; volk.
- Rudel, *m.* trop, šok, kardelo.
- Ruder, *m.* veslo, lopáta; (Steuer
—) kormilo, korman, kormá-
nilo; am — sitzen, kormá-
niti.
- Ruderbank, *f.* lava, harva.
- Ruderer, Ruderfnecht, *m.* veslár,
voznik.
- Rudern, *v. n.* voziti, vesláti;
kormániti, lentati.
- Ruderring, *m.* góž.
- Ruderfchiff, *n.* ladja na vesla,
galéja, veslávka. [vesla.
- Ruderfchlag, *m.* veslo, vdár od
- Ruderftränge, *f.* veslo.
- Ruf, *m.* klic, poklic, zov, ziv,
glás; (zu einem Amte) poklic,

zvanje; (Gerücht) glás, ime, slava.

Rufen, *v. a.* klicati, zvati, poklicati, pozvati, zazvati; (die Stunden) preklicovati, oklicovati; — *v. n.* klicati, kričati, vikati; wie gerufen, ravno prav.

Rüge, *f.* graja, svarilo; potóžba, pritožba; kazen, kaštiga.

Rügen, *v. a.* grajati, svariti; (gerichtlich aburden) kazniti, kaštigati; (befennen) izpovedi, priznati.

Ruhe, *f.* pokoj; tišina, tihóta; (Schlaf) sanj, senj, spanje, počitek; (Tod) smert; (Rast) odmór, oddihlej.

Ruhebank, *f.* stol z naslonilom.

Ruhebett, *n.* postelj.

Ruhem, *v. n.* počivati, počiti, počiti se, počiniti; mirovati; fig. spati, spavati. [liše.

Ruheplatz, *m.* počivalo, počiva-

Ruhepunkt, *m.* prestávka; pód-pórnicá.

Ruhestätte, *f.* počivališče, počilo; fig. grob; raka.

Ruhig, *a.* tih, tihóten, miren, pokojen; — werden, vmiriti se; sich — verhalten, mirovati, pri pokóju biti. [slóvez

Ruhm, *m.* slava, dika, hvala,

Ruhmbegierde, *f.* slavoľjubje, slavoželjnost. [slavoželjen.

Ruhmbegierig, *a.* slavoľuben,

Rühmen, *v. a.* slaviti, hvaliti, dičiti, razslávljati; sich — *v. r.* hvaliti se, štímáti se, hvalisati se, ponašati se, ustiti se.

Rühmlich, *a.* slaven, slovèzen,

slaviten; — feist, *f.* slavnost, slavitnost.

Rühmredig, *a.* hvalisav, babáven, širokousten; — feist, *f.* hvalisávnost, širokoustnost.

Rühmsucht, *f.* slavoľlepje, slavoľlepnost.

Rühmsüchtig, *a.* slavoľlepen.

Rühmvoll, *a.* slaven, poslávľjen.

Ruhmwürdig, *a.* hvale vrèden, slaven. [lvica.

Ruhr, *f.* gríža, kerva, kerva-

Rühren, *v. n.* (her —) proizáti, proizláziti, iziti, dohoditi, izvirati; — *v. a.* (anrühren) dotakniti se; (vom Schläge) vdariti; (das Herz) ganiti, mičeti, v serce seči; (umrühren) mèšati, premèšati; Butter —, mesti; die Trommel —, bobnjati, na boben biti; sich — *v. r.* ganiti se, zjugati se, premakniti se, zmakniti se; truditi se, delati.

Rührend, *a.* mičen, ganľjiv, mil.

Rührfaß, — tübel, *f.* metilnica, pinja. [matúda.

Rührmilch, *f.* zmedki, zmedenica,

Rührung, *f.* gibanje; mèšanje; fig. ganútje, vízala.

Ruin, *m.* propást, pogúba, konec; razsip, podertija.

Rutne, *f.* podertina, razvalina, zvalina.

Ruinieren, *v. a.* upropástiti, pogubiti, pokončati; podrèti, razrúšiti.

Rülpse, *m.* rig. [se (komur).

Rülpfen, *v. n.* kolcati, rigati

Rummel, *m.* hrúp, ropót, štopót, razbóta; — *n.*, *v. n.* hrupèti, ropotáti, razbúti.

- Rumor, m. krič, hrup, vika, buka.
- Rumpelkammer, f. starežnica.
- Rumpeln, v. n. ropotati, treti; germeti; (vom Wagen) derdrati. [truplo.
- Rumpf, m. trup, čok; telo.
- Rumpfen, v. a. ferliti, merdati z nosom; ubet etvaš die Nase —, se čemur posmehovati.
- Rund, a. okrogel, krogel, obel; fig. — es Rädchen, okroglo-lična deklina; — herausfagen, na ravnost od. po potu povédati; — herum, od. okrog, króg in króg.
- Runde, f. kroglina, okroglina, oblina; in die —, in der —, okóli; po redu, redoma, po versti. [obliti, zaobliti.
- Runden, v. a. krogeliti, krožiti.
- Rundgesang, m. kolospév.
- Rundlich, a. kroglast, kroglovat, oblast.
- Rundstule, f. oblica, valj.
- Rundung, f. kroženje; kroglost, okroglost, oblost, oblina.
- Rune, f. runa.
- Runge, f. ročica.
- Runfel, — rúbe, f. rona.
- Runjel, f. vraska, vrapa, gerba; (Falte) guba, giba.
- Runjelig, a. vrapast; gerbast, gerhav, vrapav, vrapav; gibast, nakršpan.
- Runjeln, v. a. gerbati, gerbá-čiti, vrapati, gerbáviti; die Stimme —, mergóditi se; sich — v. r. gerbati se, vrapati se.
- Rupfen, v. a. skubsti, puljiti, čupati, pipati.
- Rupfen, m. (die größte Leinwand) hodnik, hodnina, tulova.
- Ruprecht, m. der Knecht —, strašilo.
- Ruß, m. saja, saje, sajevina.
- Rüffel, m. rilo, rivec; gobec, herlec.
- Rüffelkäfer, m. žížek.
- Rußig, a. sajast, sajnát, vkajen.
- Rüsten, v. a. pripravljati, pripraviti; oróžiti, oboróžiti; sich —, v. r. oróžiti se, oboróžiti se.
- Rüster, m. brést; ralo.
- Rüstig, a. krepek, čil, jak, korenjaški, tegsát; — fitt, f. krepkost, čilost. [nica.
- Rüstammer, f. — haus, n. oróž-
- Rüststange, f. greda.
- Rüstung, f. pripravljenje; oboróženje; oróžje.
- Rüstzeug, n. sprava; mašina.
- Ruthe, f. žiba, prót, bič; mit — en streichen, tepsti; (ein Bann-genmaß) versta; (bei Thieren) rép; (das männliche Glied) kurec.
- Rutchen, v. n. derčati, derkniti, derkati se, posmikávati se.
- Rütteln, v. a. tresti, mikati, miketati, jugati, majati, potréšati.
- Rüttstroß, n. stiri, zmetanca.

S.

- Saal, m. dvorána, ovéžje.
- Saame, f. Same.
- Saat, f. sejánje, sejatva; setva, vsetev, setvina; žito.
- Saatfeld, n. posejáno polje.
- Saatforn, n. zerno, seme.

Saatzeit, *f.* setva, sejátva, čas sejanja.

Sabbath, *m.* sobota, sabóta.

Säbel, *m.* sablja. [za sabljo.

Säbelslinge, *f.* tok od. nožnica

Säbeln, *v. a. s.* sablja seči od. mahati.

Sache, *f.* reč, stvar; (Geschäft)

posel, delo, opravilo; (Rechts-

handel) pravda, parnica; das

ist deine —, to se tebe tika;

seine Sache verrichten, na stran

iti; das gehört nicht zur —,

to ne slisi sem; dies ist nicht

meine —, to ni moja navada;

es wird meine — sein, dafür zu

sorgen, to bode moja skerb;

von der — abweichen, odstó-

piti od predmeta; — *n.* pl.

stvari; imetje. [zgubiti.

Sachfällig, *a.* — werden, pravdo

Sächlich, *a.* (in der Sprachlehre)

srédnji. [tov.

Sachregister, *n.* kazalo predme-

Sacht, *a.* tih; počasen; lahek;

— *ad.* tiho; počasi.

Sachverständige, *m.* poznavec.

Sachwalter, *m.* okerbnik; za-

stópnik.

Sack, *m.* vröce, vröca, žakelj;

(Tasche) žep, variet; (Beutel)

mošnja.

Säckchen, *n.* vröčica, žakelje;

žepič; mošnjica; ein — Geld,

culjica dnarjev.

Sädel, *f.* Sešel.

Säcken, *v. a. v.* vreča sipati,

v žaklje devati.

Sackgarn, *n.* suk (mrža).

Sacksteinwand, *f.* hodnik.

Sackseife, *f.* dude, méšin, méš-

nice; — *er, m.* dudár.

Sackpistole, *f.* pištolica žepna.

Sacktuch, *n.* platno za vröce;

robec, ruta za nos.

Sackuhr, *f.* žepna ura.

Sacrament, *n.* svetotajstvo,

svetstvo, sakrament.

Sacramentiren, *v. n.* (gem.) kleti,

preklinjati. [kramentski.

Sacramentlich, *a.* svetotajen, sa-

Sacristan, *m.* cerkovnik, cer-

kovnjak.

Sacrifizi, *f.* žagrad.

Säetorb, *m.* sevavnik, sevka.

Säeman, *m.* sejavec.

Säemaschine, *f.* sejáca, sejávnica.

Säen, *v. a.* sejati, sijati.

Seetuch, *n.* sejávnica, sejanica.

Saffian, *m.* safján.

Saftan, *m.* žafran, žofrán;

— gelb, *a.* rumèn ko žafran.

Saft, *m.* sok; (in Bäumen)

mezga, mezga; (im mensche-

lichen Körper) vlaženina, so-

krovica, sočnost; (in der Apos-

thete) zleček, izleček. [boja.

Safffarbe, *f.* zelena od. sokova

Saftig, *a.* sočen, sočnat, soči-

ven, sokovit; (unabhängig)

neprištojen; — felt, *f.* soč-

nost, sočivnost, sokovitost;

neprištojnost. [bez soka.

Saftlos, *a.* bezsočen, ne sočen,

Sage, *f.* pravöc, govornica, po-

vedina; (Auspruch) govör,

beseda, reč; es geht die —,

govori se, pripovöduje se.

Säge, *f.* pila, žaga, rezatica.

Sägemühle, *f.* žaga, žagarnica,

pilána, žage. [ti s pilo.

Sägen, *v. a.* žagati, piliti, reza-

Sagen, *v. a.* reči, rikati, go-

voriti, praviti; es hat nicht

ju —, nič ne di; man sagt, govori se, pravijo, sliši se; waš wilt daš — i kaj će to reći; daš wilt so viel —, to je toliko, ich habe mir — laß sen, shišal, čul sim; laß dir doch —, pošlišaj, čuj; du bist vom Glück zu —, ti moreš Bogu zahvaliti; unter uns ge- sagt, med nami govorée; zu allem ja —, k vsemu privo- liti; gute Nacht —, lahko noč vošiti.

Ságeſchmied, m. žagar, pilar.

Ságeſpáne, f. žagovna, žago- vina, žaganice, piljevine.

Ságo, m. ságo; — baum, m. ságo vo drévo.

Sáhlſte, f. obrób, okrajek.

Sáhlweide, f. rakita.

Sáhne, f. smetana, povérhnja.

Sáhrentorf, m. smetanik, sme- tovnjak.

Sáite, f. struna. [strunami.

Sáiteninstrument, n. nástroj s

Sáitenmacher, m. strunar.

Sáitenspieler, m. goslar, godec.

Sálamander, m. mačaról, ma- čarád, močirad, modrás.

Sálarizen, f. Besolben.

Sálat, m. saláta, soláta, ločika.

Sálbader, m. kvasé, berhljavec.

Sálbe, f. maža, mazilo, mást.

Sálbri, m. bēlostēnec, kadulja, žobej.

Sálbren, v. a. mazati, pomá- zati; namázati; (im edlern Sinne) maziliti, pomaziliti, maziláriti.

Sálból, n. sveto olje, križmo.

Sálbſchen, n. dvoránica.

Sálbiren, v. a. plačati (račdn).

Saline, f. Salzwerk.

Salm, f. Sačš.

Salmiak, m. salmijak; — geist, m. salmijakovec.

Salon, m. dvorána, salón.

Salpeter, m. solintar, solitar, soliter, žalinter; — artig, a. solitrast; — grube, f. soli- tarnica.

Salpeterig, a. solitren, solitrav.

Salpeterſáure, f. solitarjeva kislina.

Salpeterſieder, m. solitrár; — ei, f. solitrarija; solitrárnica.

Salſe, f. slanina; slana juba ob omáka.

Salve, f. salva, pozdráv.

Salz, n. sól. [solárnica.

Salzamt, n. solárna, solára,

Salzarbeiter, — bereiter, m. solár.

Salzbereitung, f. solarija.

Salzbrühe, f. slanina, slanica.

Salzen, v. a. soliti; osóliti, posóliti. [soljenica.

Salzſaß, n. solnica, solnják,

Salzſleiſch, n. slano mesó.

Salzgrube, f. solina.

Salzhandel, m. tergovina s soljó, solnárstvo, solnárenje, so- larija.

Salzhändler, m. solnár.

Salzig, a. slán, solnát; osól- jen; — kritt, f. slanost, sol- nátost.

Salzkorn, n. zerno soli.

Salzſáure, f. solna kislina, sol- nokislina.

Salzſee, m. slano jezero.

Salzſieder, m. solinar, solnár, solivárnik; — ei f. soline, so- livárnica; solinarstvo, soli- várstvo.

- Salzfeuer, *f.* solarina. [utca.
- Salzwasser, *n.* slana voda; sla-
- Salzwert, *n.* soline, solarna, solivárnica.
- Salzwesen, *n.* solárstvo.
- Same, *m.* seme, séméno; (Nachkommen) potomstvo, unučád.
- Samenbaum, *m.* séménjak.
- Samenflus, *m.* séménotóče.
- Samengefäße, *pl.* séméno posódje.
- Samengehäufe, *n.* pléva.
- Samenhändler, *m.* séménar.
- Samenketch, *m.* kalež, čaša (od séména).
- Samenkorn, *n.* zerno; séménka.
- Samenkraut, *n.* séménica.
- Samenstaub, *m.* rodovitni práh.
- Sämerei, *f.* séména, séména, séménje.
- Sammeln, *v. a.* kúpiti, skupljati, zbirati, pobirati, nabirati; (Beeren, Trauben) obirati, tergati; Kräfte —, oporávljati se, oporáviti se, odlásiti se; sich — *v. r.* zbrati se, zbirati se, stekati se; shajati se, sniti se; (von Kranken) okrévati, boljšati se; (sich fassen) k sebi priti, zavédeti se.
- Sammelplatz, *m.* zbirališče, stekališče; shajališče, shód.
- Sammlet, *m.* barždn, žamet; —artig, *a.* barždnast; —en, *a.* žameten, od barždna.
- Sammlet, *m.* skupljač, pobirač; (verächtl.) bernjáv.
- Sammlung, *f.* zbirka, zbranje; bera, zbiranje.
- Sammt, *prp. s.* skup s, zajedno s; — und sonder, vsi, vsi skupej.
- Sämmtlich, *a.* vsi skup, vsi, veskolik.
- Samstag, *m.* sobóta, sabóta.
- Sanct, *a.* svét.
- Sand, *m.* pések; feiner — auf Sandbänken, sviž; gröberer —, grusič; einem — in die Augen streuen, zaslepiti kogar.
- Sandartig, *a.* péskovit, péščenit.
- Sandbank, *f.* pród, pródje, mél, mélina.
- Sandberg, *m.* péščená gora.
- Sandboden, *m.* péskovita zemlja, péšenica. [sipálnica.
- Sandbüchse, *f.* péškóvnica, posandel, *m.* —holz, *n.* sandalovina.
- Sandgrund, *m.* péščenito dnó.
- Sandhafe, *m.* beli zéc.
- Sandhaufen, *m.* kup péška.
- Sandig, *a.* péskovit, péšen, péščen, péšnat, péščenit.
- Sandkorn, *n.* péščenka, zerno péška.
- Sandlamine, *f.* pláz.
- Sandstein, *m.* péšen kamen, péščovnjak.
- Sanduhr, *f.* péščená ura.
- Sandwüste, *f.* péšnata pušáva, péščovina.
- Sanft, *a.* krotek, blág; miren, tih; ráh, rahel, mičen, nježen; — e Worte, rahle, mične beséde; — ad. rahoma, rahloma.
- Sänfte, *f.* nosilo, nosilnica; —nträger, *m.* nosilnik.
- Sanftmuth, *f.* krotkóst, blagost; mironost; rahlost, mičénost; nječinost.
- Sanftmüthig, *a.* krotek; tih, miren; —heit, *f.* krotkóst; mironost, tihost.

- Sang, *f.* Gesang.
- Sänger, *m.* pěvec; — *in*, *f.* pěvka, pěvica, pěvčinja.
- Sanguinisch, *a.* sangviničen, vročekerven.
- Sappe, *f.* rov, podkóp; — *ur*, *m.* podkopávec, sapér, podkópnik.
- Sappiren, *v. a.* rove ob. podkópe dělati, podkopovati.
- Sapperment, *l.* šentej, šmentej, šencej.
- Saphir, Saphir, *m.* safir.
- Sardelle, *f.* sardela, sardjela.
- Sarg, *m.* raka, rakev; grob, grobnica.
- Sarfer, *m.* osnova ladje.
- Sassafras, *m.* sasafras.
- Satan, *m.* hudič, zlodej, peklénec, vrág; — *isch*, *a.* peklénski, vražji, zlodejski.
- Satt, *a.* sit; sich — essen; trinken; sehen; schlafen; spielen; tanzen, najesti se (do sita), napiti se, nagledati se, naspáti se, naigráti se, naplesáti se; etwas — werden, česar sit biti, česar dovolj iméti; sich — gehen, opékati, nahoditi se.
- Sattel, *m.* sedlo.
- Satteldede, *f.* nadsédlica.
- Satteltgurt, *m.* podpróga.
- Sattelnacht, *m.* sedláč, konjár.
- Satteln, *v. a.* sedláti, osedláti.
- Sattelpferd, *n.* sedlenik; konj pod sedlo. [za sedlánje.
- Satteltzug, *n.* sedlovje, sprava
- Satttheit, *f.* sitost.
- Sättig, *a.* siten, sitosten.
- Sättigen, *v. a.* nasititi, nasitovati, nahrániti.
- Sattler, *m.* sedlár; — handwerk, *n.* sedlárstvo, sedlarija.
- Sattsam, *a.* dovoljen, zadovolsten; — *ad.* dovolj, dovolj, zádosti, do sitega; — *feit*, *f.* dovoljnost, dovoljstvo.
- Satyre, *f.* satira, zabavljica.
- Satz, *m.* (Sprung) skók; (Wort) goša, goščava, podmást; (Rede) stava, stavek, izreka; beséda; (im Spiele) stava, stavka; (von Fischen) mlade ribe; (von Bäumen) sád.
- Satzung, *f.* narédba, zakon, postáva.
- Sau, *f.* prasica, prasna svinja; (Tintenfisch) mačka, pačka; — *bär*, *m.* merjásac.
- Sauber, *a.* čeden, snažen, čist; (hüblich) zá, lép; — *feit*, *f.* čednost, snažnost, čistota, zalost, lépota.
- Säuberlich, *f.* Sauber.
- Säuberling, *m.* gizdelin.
- Säubern, *v. a.* čediti, snažiti, čistiti, zášati, osnážiti, ozášati.
- Saubohne, *f.* svinjski bob.
- Sauborst, *f.* ščetina, šetina.
- Sauen, *v. n.* svinjariti; pačkati, mazati.
- Sauer, *a.* kisel; terpek; (schwerlich) težek, težaven, mučen, trudovit; (mürrisch) merčen, kisel; sich — werden, schlafen, truditi se, péhati se.
- Sauerampfer, *m.* kiselica, kiselna.
- Sauerbrunnen, *m.* kislá voda, kiselice.
- Sauerdorn, *m.* dráč.
- Sauerei, *f.* svinjarija; nesnága, nečednost.

Sauertraut, *n.* kisló zelje.
 Sauerlich, *a.* kislóben, kiselnat;
 kislóvat, — frit, *f.* kislóbnost.
 Sauerling, *m.* oskorš, kislina.
 Säuern, *v. a.* kisati, okisati,
 kiseliti; kvasiti, okvasiti, zakvasiti.
 Säuern, *v. n.* kisati se, kvasiti se. [kvasilo.
 Sauerstoff, *m.* kislíc, okislin;
 Sauerteig, *m.* kvás, krovájec;
 kvasilo. [lják.
 Sauertröpf, *m.* kiselják, mrač.
 Säufen, *v. n.* pijančevati, pijančiti, piti, v sé vlijati;
 (von Thieren) piti, lokati, polokati; — *n.* pijančevanje,
 pitje, pijanstvo; lokanje.
 Säuser, *m.* pijanec; — in, *f.* pijánka, pijančinja.
 Saufgelage, *n.* pijančevanje.
 Sauflied, *n.* napitnica.
 Säugamme, *f.* dojka; dojkinja,
 dojnica.
 Saugen, *v. a. u. n.* sisati, piti.
 Säugen, *v. a.* dojiti.
 Säugerüssel, *m.* sisálo.
 Säugling, *m.* dojenec, dojenček,
 dojenčič, sesánič.
 Säugethier, *n.* živinče.
 Säuhirt, *m.* svinjár. [smraden.
 Säuisch, *a.* svinjski, nesnážen,
 Säule, *f.* slóp, steber, stop.
 Säuleben, *n.* svinjsko od. pasje
 življenje.
 Säulleder, *n.* svinjska koža.
 Säulenfuß, *m.* podslópina, podslópje,
 podnóžje od stebra.
 Säulengang, *m.* shodnica, slópóvje.
 [nadslópje.
 Säulengefüß, *n.* nadslópina,

Säulenstuhl, *m.* podnóžje, podstávek.
 Säulenweite, *f.* medslópje.
 Saum, *m.* rob, obróh, obróhek;
 kraj, okrajek; (Sauf) tovor.
 Saumagen, *m.* svinjski želódec;
 fig. svinja, svinják.
 Säumen, *v. a.* robiti, obróbiti,
 zaróbiti, obšiti.
 Säumen, *v. n.* muditi se; obotávljati se,
 odlásati, odkládati, odlagati,
 kasniti.
 Säumnis, *n.* pomúda; obotávljenje,
 odlásanje, odkládanie.
 Saumpferd, *n.* tovorivec (konj).
 Saumfestig, *a.* muden, mudljiv,
 nemáren, nemarljív, len;
 — feit, *f.* mudnost, mudljivost,
 nemarljivost.
 Saumthier, *n.* tovorivka, tovorno
 živinče.
 Säure, *f.* kislina, kiselina; kislóba,
 kislota.
 Saurüssel, *m.* svinjski rivec.
 Sauf, *m.* šám, hráp, hrúš; in — und
 Brauf leben, razjzdano živeti.
 Saufsaß, *m.* terbúh.
 Saufschneider, *m.* rezár (svinjski).
 Säufeln, *v. n.* šumljati, šumotljati,
 žuboriti; romonéti, žamoriti;
 — *n.* šumljanje, žubor; romón,
 žamor.
 Säufen, *v. n.* šuméti, hruméti, hruméti,
 žúštéti, hučéti, pihati, briti;
 — *n.* šúm, šumót, hrúm, hráp,
 šúst, húk, pi. [vétrenjak.
 Saufwind, *m.* briječ vèter; fig.
 Saustall, *m.* svinják, svinjski blév.

Sautreiber, m. svinjár.
 Sautrog, m. svinjsko korito.
 Scapulier, n. škapulir.
 Scene, f. prizor, scena.
 Scepter, f. žepet.
 Schabe, f. (Insekt) molj; (Kräut) garje, sráb; (ein Werkzeug) stergálo, stergón, strugálo.
 Schábe, f. —n, pl. pozdérje, pezdér; pezdérje.
 Schabemeffer, n. stergón, stergáč.
 Schaben, v. a. stergati, strugati.
 Schaber, m. stergár, strugár.
 Schabernach, m. einem einen — thun, komur kaj véiniti.
 Schábíg, a. garjev, krastav, srabljiv; fig. malopriden.
 Schabraute, f. šabraka, pokrivača, odéja (konjska).
 Schabst, n. ostružki, strugótine.
 Schach, m. šah, skak; — bret, n. šahóvnicá, skaknicá.
 Schácher, m. razbójnik; armer —, siromák. [távec; žid.
 Schächerer, m. barantáč, baran.
 Scháchern, v. a. barantáti; žid.
 Schádmatt, a. šahmát; fig. vpě.
 Schachspiel, n. šah, igra v skak; —er, m. šahár, skakár.
 Schacht, m. rudnik, predih; jama, rov.
 Schachtel, f. škatlja, škatulja, sklopnicá; — macher, m. škatljár.
 Schächten, v. a. kláti, zakláti.
 Schabbar, f. Schabhaft.
 Schade, m. škoda, kvár, šeta, vjima; (Wunde) rana.
 Schaben, v. n. škoditi, škodovati, buditi, v neprid bití, djati.

Schadenersatz, m. povrášba škode.
 Schadenfreude, f. zlorádost, škodoželjnost. [doželjen.
 Schadenstroh, a. zloráden, škodoželjen.
 Schadhast, a. poškodován, poškodjen, pokvárjen.
 Schädlich, a. škodljiv, škoden, kvaren, šteten; —heit, f. škodljivost, kvarnost, škodnost.
 Schadloß, a. nepoškodjen, nepokvárjen; zdrav; —halten, plačati od. poverniti škodo; sich — machen, plačati se.
 Schadloßhaltung, f. povernitva škode, zadovoljenje.
 Schadloßigkeit, f. nepokvárnost; zdravje. [a. ověji.
 Schaf, n. ovca; fig. bedák; —z, Schafstatter, pl. ověje osépnice.
 Schafbock, m. oven, merkáč.
 Schäffchen, n. ovčica; (von Bäuerinnen) mačice, rese.
 Schäffer, m. ovčár, čredník, pastir, —z, a. ovčárski, pastirski, —ei, f. ovčárnicá.
 Schäffergedicht, n. selánka, idila, pastirska (pěsen).
 Schäfferhütte, f. bajta.
 Schäfferin, f. ovčarica, črednicá, pastarica.
 Schäffersnecht, m. ovčár.
 Schäffersunde, f. fig. srěčna ura.
 Schaff, n. vedro, vodonós, vodonósnica, ikaf.
 Schaffen, v. n. (befehlen) zapovédati, vkarati, velévati, veléti; (herbei —) priskerběti, pribáviti, dobáviti; (thun) dělati, napravljati, napraviti, činiti, poslováti; (aus nichts hervorbringen

gen) stvariti, vstvariti; viel zu — haben, mnogo dela od. posla imeti; vom Halbe —, režiti se kogar; sich etwas an —, omisliti si kaj; das wird mir viel zu — machen, to mi bode veliko dela napravelo; schaffen ihn mir weg, spravite mi ga spred oči; er hat mit uns nichts zu —, z nami nič nima oprávití ob. zapovedati. [unesó.
 Schaffstisch, n. ovčevina, ovčje
 Schaffner, m. hišnik, oskerbnik, — in, f. hišnica. [čina.
 Schaffel, n. ovčja koža, ov-
 Schaffot, n. morišče, šafót.
 Schaffung, f. vstvarenje.
 Schafgarbe, f. arman (trava).
 Schafhirt, f. Schäfer. [ovcé.
 Schafherde, f. tamar, lésa za
 Schafhusten, m. súh kašelj.
 Schafstamm, n. lama.
 Schafstamm, n. jagnje, jagnjica.
 Schafstau, f. klošć, klop, kleš.
 Schafstörber, f. — mist, m. ovčji
 gnój ovčjek.
 Schafpelz, m. šavba, kožuh.
 Schafproden, f. Schafblattern.
 Schafschere, f. ovčje škarje,
 škarje za strižilo, strižalo;
 — t, m. strižnik, strižec.
 Schafschur, f. strižba od. stri-
 žitva ovac. [bedák, trap.
 Schafstopp, m. ovčja glava; fig.
 Schafstall, m. ovčji hlév, ov-
 čjak, ovčárnica. [žálo.
 Schafft, m. oblés, oblésina; der-
 Schäften, v. a. oblésati; nasaditi.
 Schäfter, m. oblésár.
 Schafvieh n. drobnica.
 Schafweide, f. paša za ovcé.

Schafzucht, f. reja ovec.
 Schafzunge, f. terpótec, ter-
 pútec (trava).
 Schäfer, m. burkež; — ei, f.
 šala, burke; — n, v. n. šaliti
 se, burke vganjati, šale zhi-
 jati. [lov.
 Schaf, a. neslán; prazen; ja-
 Schälchen, n. čášica, kupica.
 Schale, f. (zum Trinken) čáša,
 torilo, kupa; (von Eiern) lju-
 žčina, ljušina, ljuska; (von
 Bäumen) skorja; (von Grünf-
 ten) koža, lupina, lup; — n,
 pl. ljuplénice; (eines Messers)
 černé; (Schüssel) majolika,
 majolčica, škedela.
 Schäfen, v. a. ljupiti, lupiti,
 luščiti, lušiti; sich —, v. r.
 lupiti se, luščiti se; guliti
 se, polžiti se.
 Schäferheit, f. neslánost; pra-
 znost, jalovost.
 Schäfhengst, f. Beschäfer.
 Schalk, m. poníglavec, potúh-
 njeneč; odértnik; — haft, a.
 poníglaven, potúhnjen, zvit,
 lukav, kováren; — haftigkeit,
 f. poníglavost, potúhnjenost,
 lukávost, kovárstvo.
 Schalksnarr, m. burkež.
 Schall, m. zvuk, zvék, glás,
 don, brúm, živék.
 Schallen, v. n. zvučéti, zvečati,
 donéti, bruméti, xvenčéti,
 razlégati se, glasiti se.
 Schatmen, v. a. guliti od. ogu-
 liti drévo. [pisál, svirála.
 Schatmet, f. rožnica, žvegla,
 Schatten, v. n. gospodováti,
 ravnáti, vladati, gospodáriti.
 Schatthier, n. ljuskava žival.

- Schaltjahr, *n.* prestópno léto.
 Schaltmonat, *m.* prestópni mēsec.
 Schalttag, *m.* prestópni dán.
 Schaluppe, *f.* šalupa.
 Scham, *f.* srám, stid; die männliche —, mužka srám, kurec; die weibliche —, ženska srám, kurica, pizda.
 Schambrin, *n.* sramna kóst.
 Schämel, *f.* Šhemmel.
 Schämen, *sich*, *v. r.* sramovati se, sramiti se, stiditi se, srám od. stid kogar biti.
 Schamhaft, *a.* sramljiv, sramežljiv, stidljiv; —igfeit, *f.* sramljivost, sramežljivost, stidljivost.
 Schamlesze, *f.* pizek.
 Schamlos, *a.* bezsrámen, bezobrázen, nesrámen.
 Schamlosigkeit, *f.* bezsrámnost, bezobráznost, nesrámnost.
 Schamroth, *a.* er líti —, srám ga je, rudečica ga je spreletela; — werden, zarudėti.
 Schamröthe, *f.* rudečica, zarudelost.
 Schandbar, *a.* sramen, sramóten; — feít, *f.* sramnost, sramótnost.
 Schandbube, *f.* bezbóžnik, nesrámnež, nesrámnik.
 Schande, *f.* sramóta, nepošténje, prikor; einen zu — n machen, kogar osramotíti, v sramóta pripravíti; zu — n werden, osramotíti se.
 Schänden, *v. a.* sramotíti, osramotíti, zasrámiti, zasramovati, onečéstíti; (verunstalten) pokvaríti, gonóbiti, pohábiti; (geheiligte Dinge) oskrúniti; (ein Mädchen) onečástiti, skurvati, posiliti.
 Schandfleck, *m.* sramóta, prikor.
 Schandgeld, *n.* sramotni penezí.
 Schandhure, *f.* kurva, vlačúga, kladúta, calúta.
 Schändlich, *a.* sramen, sramóten, sramotopóln, prikoren; gaden, ostúden, gerd; nepóšten; — feít, *f.* sramnost, sramótnost; gadnost, ostúdnost, gerdóba. [húd jezík.
 Schandmaul, *n.* nesrámne usta.
 Schandschrift, *f.* pogérдно pismo.
 Schandthat, *f.* nesrámni čin, grozno od. nepošténno dēlo.
 Schandvolk, *n.* nepóšten narod.
 Schandworte, *pl.* gerde besēde, nepóšten govor.
 Schank, *m.* prodáj, prodája (vina, piva). [rov, obrána.
 Schanze, *f.* okóp, nasíp, zasíp.
 Schanzen, *v. a.* okopovati, zasípati, okópe od. rove dēlati.
 Schanzer, Schanzgräber, *m.* kopsáe, okópnik.
 Schanzeng, *n.* sprava kopséka.
 Schar, *f.* trop, tropa, truma, četa, mnóz, kardélo, šopa, jato. [ribati (repo).
 Scharben, *v. a.* rézati (kapús);
 Scharbock, *m.* gnjile usta.
 Scharf, *a.* ojster; rézek, britek, gorjúp; (streng) ojster, stróg; (vom Verstande) bister, jasen; (von Tönen) jaren, ojster; ein — es Gesicht haben, dobro okó imėti; ein — er Wind, ljtú vėter.
 Scharfblick, *m.* ojster vid, ojstro okó, bister pogléd.

- Schärfe, *f.* ojstrina, ojstrošt; britkost, strogost, bistrost, jarnost.
- Schärfen, *v. a.* ojstriti, poojstriti, brusiti, nabrusiti; ein Pferd —, ojstro konja podkovati; (den Mühlstein) klepāti, poklepāti; ein Geschärfeter Befehl, ojstra zapověd.
- Schärfstein, *n.* prispěvček; božjek. [vnik.
- Scharfichter, *m.* rabelj, ker-
- Scharfschütz, *m.* ojstroštrlec.
- Scharfsichtig, *a.* ojstrovid, ojstroviden, bistrook, bistroviden; — teit, *f.* ojstrovidost, ojstrovid.
- Scharfsinn, *m.* ojstrodmnost, bistrodmnost, bistri um, bistrodmje, bistra pamet; — ig, *a.* ojstrodmen, bistrodmen.
- Scharlach, *m.* škerlāt, škerlatica; (Pflanze) kadulja; — en, *a.* škerlāten, škerlātast.
- Scharmützel, *n.* majhena bitva, praska; — n, *v. n.* biti se, tolēi se.
- Scharpe, *f.* šerpa, vojaški pás.
- Scharpie, *f.* šarpija.
- Schatte, *f.* stergača, stergālo, stergulja, stergón, kopāča, grebljica.
- Schatten, *v. n.* stergati, strugati, grebati, grebsti, kopāti, riti; (zusammen—) grabiti, pogrābiti, kupičiti; et was in die Erde —, kar v zemljo zakopāti od. zagrebsti.
- Schattē, *f.* škerbina, šterbina, šerbina, šerba, zób.
- Schattig, *a.* škerbav, šterbinast, nazóbljen, pólš šerbin.
- Scharwelse, *ad.* četama, v tropih.
- Schatten, *m.* sēnca, sēnja; der kühle —, hlad; sich im — laben, sich schatten, sēnčiti se; tenja. [mrtvih.
- Schattenreich, *n.* prebivališe.
- Schattenseite, *f.* osónje, osónja.
- Schattenspiel, *n.* igra na stēni.
- Schattenuhr, *f.* sēnčna ura.
- Schattig, *a.* sēnčen, sēnčnat, hladen, hladupólš, osójen.
- Schattiren, *v. a.* tenjo izobraziti, tenjiti, otēnjiti.
- Schatulle, *f.* škatlja; škrinjica.
- Schatz, *m.* blago, zaklád; (verborgener) zaklád; fig. (Geliebter, Geliebte) ljubovnik, ljubčik, ljubimec; ljubovnica, ljubica, ljubinka; du mein Schatzchen! dragi moj, ljubi moj; draga moja, duša moja, zlato moje.
- Schatzbar, *a.* vrēden, drag; — teit, *f.* vrēdnost, čēna.
- Schatzen, *v. a.* poštovāti, spoštovāti, štirati, častiti; (das fürhalten) misliti, mēniti, soditi; (den Preis bestimmen) cēniti.
- Schatzter, *m.* cēnitelj.
- Schatzgräber, *m.* kopāč zakládov.
- Schatzkammer, *f.* blagajnica, zakládница. [nitelj.
- Schatzmeister, *m.* blagajnik; cē-
- Schatzung, *f.* dača, namēt.
- Schatzung, *f.* poštovānje, štīmānje; vcēnilo, cēnitba.
- Schau, *f.* gléd, gledanje, ogléd; etwas zur — ausstellen, kaj na ogléd postaviti, kej izpolóžiti; zur — herumtragen, kazati, ponositi se s čēm.

Šchaubrod, n. oglédni kruh.

Šchaubühne, f. igrávnica; igrálišče; kazališče, teater.

Šchauder, m. groza, zona, bo-
lest; trepet, stráh.

Šchauderhaft, a. grozen, grozo-
vit, grozoviten; strašen, stra-
hovit, strahupóln.

Šchaudern, v. n. groziti se, je-
žiti se, gnjusiti se, trepetáti,
dregetáti; es schaudert mir,
stráh me je, groza me je,
groza me nahája, strah me
lomi; er schaudert vor Kälte,
dregetec ga ima, od zime se
trese. [paxiti.]

Šchauen, v. a. gledati; motriti,

Šchauer, m. ploha, nevihta,
vihar; (Hagel) toča; f. Schau-
der. [vec, gledátelj.]

Šchauer, m. (Buschauer) gledá-

Šchauerig, a. hiter ist es hübsch —
tu je lépo toplo; f. Schau-
derhaft.

Šchauerlich, f. Schauderhaft.

Šchauern, v. n. es schauert, to-
ča gre od. pada; f. Schaudern.

Šchauervoll, f. Schauderhaft.

Šchäufel, f. Schäufelchen, n. lo-
páta, lopatica; (Brod —) lopár.

Šchäufelmacher, m. lopátar.

Šchäufeln, v. a. z lopáto ki-
dati od. grehati.

Šchäufelrad, n. kolo lopátasto.

Šchäugerüst, n. gledišče, pod-
za gledanje.

Šchäufel, f. guganica, juba-
nica, zibaljka, vertávka.

Šchäufeln, v. n. jubati, gugati,
zibatí, ljuljati, dirkati; —

v. n. jubati se, gugati se, zi-
bati se, majati se.

Šchaum, m. péna.

Šchäumen, v. n. péniti se; —
v a. opéniti, popéniti, péno
posneti. [pénav.]

Šchaumig, a. pénast, pénit,

Šchaumtelle, f. — löffel, m. pé-
návka, pénjáca, pénovka,
pénenica.

Šchauplatz, m. pozórije, pozori-
šče, gledališče, gledišče.

Šchauspiel, n. igrokaz, igra,
činigra, drama.

Šchauspielbücher, m. pésnik dra-
mátički od. igrokazni.

Šchauspieler, m. igrávec, igra-
lec; — in, f. igrávka, igráv-
činja, igralica.

Šchauspielhaus, n. igrališče, ka-
zališče, gledališče, teater.

Šchauspielkunst, f. igrávstvo,
umétnost dramátička.

Šchauthurm, f. Barte.

Schede, m. lislo, šarec, šekast
konj; pisana od. prižana
živá.

Schedig, a. lisast, šaren, šaro-
vit, vprižan, prižan, šekast,
brezast.

Schedel, m. čepinja, hubanja,
glubanja, buča, tikva; — flátte,
f. kalvárija, čepinjšče, mo-
riše.

Scheffel, m. vagán; mérník,
mérica, stár, korec; — n, v.
n. zdati, vagáne polniti.

Scheibe, f. króg, okróg; (Schieß
—) tarča; (Fenster —) šibra;
(Knie —) čáica na kolénu.

Schreibdochter, m. durgelj.

Schreibdonig, m. sterd, med v
satih, sat, satje. [tarčo.]

Schreidschießen, n. stréljanje v

Scheibe, *f.* (Grenze) meja, medja, granica; (Messer—) nožnica, nožnice, nožne; (Schwert—) mečnica, tok. [ločitno pismo]

Scheidebrief, *m.* slovesni list.

Schreibkunst, *f.* loča, kemija.

Scheidmünze, *f.* drobiž, drobiš, drobni penazi.

Scheiden, *v. a.* ločiti, razločiti, razdeliti, razdvojiti, razvésti; Metalle —, čistiti, odbrati; — *v. n.* ločiti se, odlóčiti se, ođiti, odriniti, posloviti se; auß der Welt —, svét zapustiti, vnréti, zamrétí; (Stoffe) krojiti, razkrojiti; — *n.* ločenje, razdélitva, ločitva, odhód, odlázek.

Scheider, *m.* ločitelj, ločivec.

Scheidewand, *f.* pregrája; tinj.

Scheidewasser, *n.* kréпка voda.

Scheideweg, *m.* razpóje, razcústje, razkrižje.

Scheidung, *f.* ločenje, ločitva; odhód, odlázek; razvód.

Schein, *m.* svit, svitlost, svétlost, bliš, blišoba, lesk, žar; (Anschein) vid, videz, slika, podoba, prilika; (schriftlicher —, pismo, list, spriček, svédóba; nach dem —, po vidu; zum —, na videz.

Scheinbar, *a.* navidezen, lažljiv, neistinit, tašt, pričinen, videzen; — *feit*, *f.* lažljivost, neistinitost, taština.

Scheinchrift, *m.* licumérec, licumérnik, svetobljinec.

Scheinen, *v. n.* sjati, žaréti, svétiti; (den Anschein haben) zdeti se, dozdévati se, kazati se, činiti se.

Scheingrund, *m.* prazen od. lažljiv dokáz.

Scheindelja, *a.* licuméren, svetohljniv, hinávski; — *e*, *m.* licumérec, svetobljinec, hinávec; — *feit*, *f.* licumérstvo, svetohljnivost, hinávčina.

Scheinliebe, *f.* hinávská ljubézen.

Scheintod, *m.* zdétna smert; — *t*, *a.* na pol mertev.

Scheiße, *f.* drisla, driskavica, hitrica, sračka; — *n*, *v. a.* srati, posrati se, isprázniti se; (in der Kindersprache) kakati, kekati, pokékati se; — *r*, *m.* osránik.

Scheit, *n.* poléno, dervó, cépanica; (brennendes) ogórek, glavnja.

Scheitel, *m.* tème; verb, verhuncet; — *n*, *v. a.* (die Haare) ločiti od. razdéliti lasje (y dvé strani), prečko od. prané narediti; — *recht*, *ad.* navpik.

Scheiterhaufen, *m.* germáda, gromada, germáca.

Scheitern, *v. n.* razbiti se, razkeršati se; (nicht gelingen) spodletéti, spodérkniti, ne iti za rokó, ne vdati se.

Schreibholz, *n.* derva, poléna.

Schiel, *a.* kriv, nevošljiv, zavídljiv; einen — ansehen, kogar bistro poglédati.

Schelfe, *f.* ljupina, šupina, ljušina; — *n*, *tn*, *v. a.* ljupiti, lupiti, ljušiti.

Schelle, *f.* kragulja, krogulja, zvonček, ropotec, zvončić; (Baßensreich) zaisnica, klapušnica; (Hand —, Fuß—) *n*

- okovi, vezala, lesice; (in der Karte) kufa.
- Schellen, v. a. u. n. kraguljiti, zvončati, zvoniti.
- Schellenfranz, m. kragulje.
- Schellhengst, f. Beshälter.
- Schelm, m. tat, zmikavt, kralec, goljuf; — erel, f. tatnija, zmikavstvo. [njen.
- Schelmisch, a. goljusen, prekú-
- Schelsucht, f. zavid, zavist, nenavist, nevoiljivost, zavidljivost.
- Schelsüchtig, a. zaviden, zavisten, nevoiljiv, zavidljiv; — er, m. zavidnik, gerdogled.
- Schelten, v. a. u. n. kleti, preklinjati, hudičevati, psovati, gerditi, zmerjati; einen einen Narren —, komur norec zmerjati, kogar bedaška imenovati. [psovka.
- Scheltwort, n. kletva, psost.
- Schematismus, m. imenik.
- Schemel, m. podnogalo, podnogavnica, podnožje, podnožnica, pruka.
- Schenk, m. kerčmar, točaj.
- Schenke, f. kerčma, pivnica, točivnica.
- Schenkel, m. stegno, bedro; — bein, n. bederna kost, gnat v stegnu; — blatt, n. pobdčnica.
- Schenken, v. a. u. n. (eingießen) liti, naliti, nalijati, točiti, natočiti, natakati; (auschenken) tabernati, prodajati, na prodaj iméti; (geben) darovati, podariti, v dar dati, pokloniti; (erlassen) odpustiti.
- Schenkgerechtigkeit, f. pravica tabernanja.
- Schenkhaus, n. — stube, f. kerčma, pivnica, lituž, taberna.
- Schenkung, f. dar, podarilo; darovanje; odpust, odpustenje. [f. kerčmarica.
- Schenkworthy, m. kerčmar; — in.
- Scherbe, f. — l, m. črčp, črčpina, črčpanja.
- Scherben, m. lonec, gercac; — gericht, n. ostracizem.
- Schere, f. škarje, škarje; (Woll —) strižalo; (in der See) pečina; (— des Krebses) ščipavnica.
- Scheren, v. a. u. n. (Schafe, Tuch &c.) striči; (Haare) rezati; (den Bart) briti, obriti, brijati; (bei den Webern) osnovati, osnovno naviti; einen —, mučiti kogar, natvezati kogar; (die Unterthanen) dréti, odirati, zatréti, zatirati, guliti; laß mich ungeschoren, daj mi pokoj; sich fort —, pobráti se, s poti iti; sich nicht darum —, ne marati za kaj; was schert dich das? kaj ti je do tega? kaj je ti tega mar?
- Scherenschleifer, m. brusár.
- Scherer, m. strižec, strižnik; brijač; mučitelj; zatiravec.
- Schererei, f. nadléga; nadlegovanje.
- Scherf, m. — lein, n. troha, trohica, bitvica; sein — beitragen, storiti, kar je mogóce.
- Scherze, m. hirič, brič, pandúr, caš.
- Scherzäfer, m. kleščar.

Šhermaus, *f.* kert.
 Šhermesser, *n.* britva.
 Šhermühle, *f.* — rahmen, *m.*
 snoválo, snovivnača.
 Šherwolle, *f.* strižena volna.
 Šherz, *m.* šala, norčija.
 Šherzeit, *f.* vréme od strižbe.
 Šherzen, *v. n.* šaliti se, šale
 zbijati, noriti se.
 Šherzgedicht, *n.* šaljiva pjesen.
 Šherzhaft, *a.* šaljiv, šalen;
 — igřit, *f.* šaljivost, šal-
 nost.
 Šherzliebend, *a.* šaljiven.
 Šherzlüge, *f.* laž iz šale.
 Šherzluft, *f.* šalnost, šaljivnost.
 Šherzrede, *f.* šaljiv govor.
 Šherzweise, *ad.* v šali, iz šale,
 šalama.
 Šheu, *a.* pláh, plašen, plašljiv;
 bojéč, bojazljiv, súdljiv; —
 maßen, splášiti, poplášiti;
 — gewordenés Pferd, poplá-
 šen konj.
 Šheu, *f.* plašnost, plahota,
 stráh; bojéčnost, bojázen,
 súdljivost.
 Šheude, *f.* strašilo.
 Šheuden, *v. a.* plašiti, splá-
 šiti, poplášiti, strašiti.
 Šheuen, *v. n.* plašiti se, bati
 se, strah biti (kogar); sich
 —, sramováti se, sram biti,
 stúdití se, vor etwas sich —,
 bati se česar; izogibati se
 čemu.
 Šheuet, Šheune, *f.* žitnica,
 gumno, skedenj; parna.
 Šheuergerüst, *n.* oder.
 Šheuern, *f.* Reiben.
 Šheune, *f.* Šheuer.
 Šheusal, *n.* gerdóba, spaka;

(Abſcheu) gnjús; (Ungeheuer)
 pošást, spaka, strašilo.
 Šheußlich, *a.* strašen, grozen,
 grozovit, gnjusen, gaden;
 — feit, *f.* gnjús, gnjúsoba,
 gerdóba, grozovitost, gadnost.
 Šhidt, *f.* sklád, versta, réd,
 plást, lega; (Theil) děl; die
 — antreten, délo začéti.
 Šhidten, *v. a.* skladati, zla-
 gati, v klado ob. versto slo-
 žiti; razréditi, razporéditi;
 (theilen) děliti, razdéliti; od-
 lóčiti, odbirati.
 Šhidtweise, *ad.* skladoma, po
 skladih; redoma.
 Šhidten, *v. a.* posláti, pošiljati,
 slati, napótiti; (fugen, ver-
 hängen) odlóčiti, odréditi,
 naravnáti; ins Uebrigé —, pro-
 gnáti kogar; nach einem —,
 po kogar posláti; Gott hat
 es einmahl geschickt, Bóg je
 tako hotel, bila je božja
 volja; sich — *v. r.* (sich berei-
 ten) spravljati se, priprav-
 ljati se, spremati se; (geschickt
 sein) biti za kaj; sich in etwas
 —, podati se v kaj; naučiti
 se česar; (schidlich sein) pris-
 tjeti, pristáti, vdati se, pri-
 líčiti se, pristójno biti; wenn
 es sich so schickt, ako se takó
 dogódi; sich zusammen —,
 zlagati se.
 Šhidlich, *a.* pristójen, dostó-
 jen, prikláden, prílíčen;
 — feit, *f.* pristójnost, pri-
 líčnost; zur — en Zeit, v
 godno ob. svoje vréme, ob
 svojim času
 Šhidſal, *n.* osóda, vrók, rók,

- odsóda, udes, sodbina; sréča; naméra; daš midrige —, nesréča, loša sréča.
- Schicksam, a. vgoden, prigóden.
- Schickung, f. poslanje; (Schicksal) osóda, udes; (Vorsehung) previdnost; Gottes —, božja volja, božja previdnost in vsemogócnost.
- Schieben, v. a. tiščati, tišati, potisniti, pomikati; riniti, poriniti; Kegel —, kugličati, keglati, kroglo talokati; daš Brod in den Ofen —, kruh vsaditi; die Schuld auf einen —, kogar kriviti od. dolžiti; (aufschieben) odkládati, odlágati, odlašati; sich —, pomakniti se z mésta.
- Schieber, m. lopár; zapór.
- Schießarten, m. (mit einem Rade) samokólnica, tačka, taliga; (mit zwei Rädern) dvokólnica, gare.
- Schiedsrichter, m. posrédnik, srédnik, razsódnik.
- Schief, a. kriv, vegast; fig. einen — en Verstand haben, slabo pamet iméti; — denken, napéno misliti; — gehen, postráne iti; einen — ansehen, kogar krivo od. vprék poglédati.
- Schießbeinig, a. švedrast.
- Schiefe, f. krivina, vega, vegavina; krivost, vegavost.
- Schiefer, m. platič, plena, šibra; (Splitter) bilj, ivér.
- Schieferbruch, m. plenasta ruda.
- Schieferdach, n. plenasta stréba.
- Schiefericht, a. plenast.
- Schieferig, a. plenat, plenast.
- Schieferplatte, — tafel, f. plošica, plenasta ploča od. daska.
- Schiefheit, f. Schiefe.
- Schießen, v. n. prekati, poprečováti, vprék gledati; fig. prelivati se; — d, a. prekast, poprečáven; — de Farbe, prelivajóca od. igrajóca boja.
- Schueler, m. krivogled, poprečovávec. Ilájno, pisála.
- Schienbein, n. golén, goléno, gošiene, f. šinja, šina; — n, v. a. okováti koló; eingebrochenes Bein — n, obvezati zlomljeno roko od. nogo.
- Schier, a. skoro, skorej, v kratkim, malo da ne.
- Schierling, m. trobelika, trubelika, smerdlivec.
- Schiefe, f. lopár.
- Schießen, v. n. dréti, téci; lététi, dirjati; — lassen, pustiti, popustiti; (mit Pfeilen, Gewehren) vstréliti, stréljati; zornige Blitze —, serdito gledati; in die Höhe —, rasti; Geld zusammen —, dnár skupljati, vkup složiti.
- Schießen, n. stréljanje, strélba.
- Schießgewehr, n. puška, strélnica; samokrés.
- Schießhaus, n. — platz, m. strélišče, strélnivnica.
- Schießloch, f. Schießcharte.
- Schießpulver, n. smodnik, strélni práh.
- Schießcharte, f. predór.
- Schießscheibe, f. tarča.
- Schiff, n. ladja, barka, koráblja. bród; šajka, éolu; der vordere Theil des — es, prova;

- der hintere Theil des — es, kerma.
- Schiffbar, *a.* broden, brodiven; vožen; — teit, *f.* brodnost, brodivnost.
- Schiffbau, *m.* ladjostroj; — er, *m.* ladjostrojec; — kunst, *f.* ladjostrojstvo.
- Schiffbruch, *m.* brodolóm, razlóm od. razbitje ladje, barkolóm.
- Schiffbrüchig, *a.* brodolómen, barkolómen; — er, *m.* utopnik, brodolómnik.
- Schiffbrücke, *f.* plavéči móst, móst na čolnih.
- Schiffchen, *n.* ladjica, čoln, čolnič, barkica, šajka.
- Schiffen, *v. n.* ladjati, harkati, voziti se, peljati se (na barki).
- Schiffer, *m.* ladjár, barkar, čolnár; mornár.
- Schifferlohn, *m.* brodarina.
- Schiffahrer, *f.* Schiffer.
- Schiffahrt, *f.* plavba, ladjanje; brodarstvo, pomorstvo.
- Schiffgeräthe, *n.* sprava brodarska. [nišee.
- Schiffhafen, *m.* pristan, prista.
- Schiffleib, *n.* mornarska opráva.
- Schiffnecht, *m.* ladjar; mornár.
- Schiffkunst, *f.* brodarstvo.
- Schiffleute, *pl.* mornárji.
- Schiffmühle, *f.* mlin na čolnih.
- Schiffreck, *m.* klég.
- Schiffreich, *a.* ladjnat, brodnat.
- Schiffrose, *f.* vèternica.
- Schiffscapitán, *m.* ladjni povelnik, barkadór.
- Schiffslotte, *f.* flotte.
- Schiffspatron, *m.* barkadór.
- Schiffstraum, *m.* prostor na barki.
- Schiffssoldat, *m.* vojsákpomórski.
- Schiffspur, *f.* pruga za ladjo.
- Schiffstüber, *m.* klég.
- Schiffsvolk, *n.* mornárji.
- Schiffswerfte, *f.* ladjenica.
- Schiffzoll, *m.* brodnina, brodarina. [kruh.
- Schiffzwiebel, *m.* suhár, suhi
- Schiffzahn, *f.* pletka, zvižáca, kovárstvo.
- Schild, *m.* ščit, škit, branilo, taráa; (Schuß) ščit, branilo, obránba, zaštitá, okrilje, zavét; — *n.* kazálo.
- Schilderei, *f.* opis, popis, oris.
- Schildern, *v. a.* opisati, popisati, orisati; — *v. n.* stražiti, na straži stati, stražariti.
- Schilderung, *f.* opis, popis, opisánje, orisanje.
- Schildknapp, — tróger, *m.* opróda, ščitnik, pavéznik.
- Schildkröte, *f.* želva, črepáha; — *n.* *a.* želven; — ushale, *f.* želvina, črepáhina.
- Schildträger, *m.* ščitonós, opróda.
- Schildwache, *f.* straža.
- Schild, *n.* bica, bič, biče, loče, terstje, terst.
- Schilddecke, *f.* bičina.
- Schildfisch, Schildfisch, *a.* bičnat, ločnat, terstovit.
- Schildmeer, *n.* rúdeče morje.
- Schildrohr, *n.* terstika, bica.
- Schildern, *v. n.* igráti, ménjati, prelivati harvo.
- Schilling, *m.* šiling; fig. šiba.
- Schimmel, *m.* hëlec, hëlee, sivko (konj).
- Schimmel, *m.* plësenj, plësnjevina, plësnovina, plësnjivec.

- Šhimelig, a. plésnjiv, plésnjev.
- Šhimeln, v. n. plésnjéti, plésniviti, plésnjeváti.
- Šhimmer, m. blésk, bleskót, lesk, leskót, bliš, blišéoba; ein — der Hoffnung, iskra upanja.
- Šhimmern, v. n. blésketáti, lesketáti, blišéti, sévati, sjati, megetáti.
- Šhimpf, m. psost, psovka, zadržámba, porúga, sramóta, prikor.
- Šhimpfen, v. a. psováti, opsováti, sramotiti, zasramováti, zmerjati, gerditi.
- Šhimpflích, a. sramótén, sramen, sramotiv, pogérden.
- Šhimpfname, m. sramótno imé.
- Šhimpfwort, n. gerda beséda, psovka; kletvina.
- Šhindaaš, n. merha, cerklina.
- Šhindanger, m. živodérnica, derališe.
- Šhindel, m. škodlja, deska, krovnica; — daš, n. stréha s škodlami pokrita; — n, v. a. s škodljami pokriti; — nagel, m. škodelnjak.
- Šhinden, v. a. dréti, odréti, iz kože djati.
- Šhinder, m. živodér, merhodér, derec, oderuh; — ei, f. derija, dertija | hlapec.
- Šhindertracht, m. živodérski.
- Šhindgrube, f. živodérnica, deriše.
- Šhindmähre, f. živa merha.
- Šhinken, m. gnját, gnát, bedro.
- Šhippe, f. lopáta.
- Šhirt, m. zaslón, zaslonilo; (Šhut) varstvo, obramba, zavétnje, zaštitá, obvarstvo.
- Šhirnen, f. Bešhirten.
- Šhirmvogt, m. zavétnik, várh.
- Šhirmwerke, pl. obráne.
- Šhirsren, v. a. das Feuer —, ogenj zanéti.
- Šhirschafen, m. greblja, grebljica.
- Šhlacht, f. hitva, hitka, boj, pobój. | luica.
- Šhlachtbank, f. mesnica, mesár.
- Šhlachtbeil, n. parta.
- Šhlachten, v. a. vbíti, vbijati; (ein Thier) kláti, zakláti.
- Šhlächter, m. mesár; — handwerk, n. mesarija.
- Šhlachtfeld, n. bojišče, bojíse, bojovališče. | bojni spév.
- Šhlachtgeiang, m. bojna pésem.
- Šhlachthaus, f. Šhlachtbank.
- Šhlachtmesser, n. mesárski nož.
- Šhlachtvol, m. pitan vol, vol za klanje.
- Šhlachtopfer, n. žertva.
- Šhlachtordnung, f. bojni réd.
- Šhlachtschwert, n. meč.
- Šhlachtvieh, n. pitana živina, živina za mesnico ed. za klanje. | péna.
- Šhlache, f. žilindra; izvárek.
- Šhlacken, v. n. izváreko metáti, pénti se.
- Šhlachig, a. žilindrast; nečist.
- Šhlaf, m. senj, sanj, spanje, počitek; (— eines Liedes) otérpnost.
- Šhläfe, pl. senci.
- Šhlafen, v. n. spati, spavati, počivati, ležati; — gehen, ležát iti; — n. spanje, ležanje.
- Šhläfer, m. spavec; pospánc, zaspánc, drémálo; —, in, f.

spavka, spavačica, spanjačica, pospanica. [spančkati.]
 Schláfern, v. n. drémati, spavati.
 Schláff, a. slab, razslabljen; odpét, odmékél; — machen, razslabiti; — werden, oslabéti, popustiti; — heit, f. slabost.
 Schláfgeld, n. plača za spavnico.
 Schláfgemach, n. spavnica, spalnica, ložnica.
 Schláfgesell, — kamrad, m. drug od. tovariš posteljni.
 Schláfháube, f. pocéla; fig. pospanče; pospánka.
 Schláfloß, a. buden, bez spanja; — igrít, f. hdenje.
 Schláfmütze, f. Schláfháube.
 Schláfrage, f. polh.
 Schláfrig, Schláferig, a. zaspán, pospán, drémóven, spavačiv; — heit, f. zaspánost, drémóvnost, spavačivost.
 Schláftrod, m. hišna suknja.
 Schláftstätte, f. Schláfgemach.
 Schláftsucht, f. drémóta, spavačivost; mertvilo, oterpnost.
 Schláftüchtig, a. drémóten, spavačiv; mertvičen.
 Schláftrunk, m. povečirk, povečérik; — en, a. pospán.
 Schláfzeit, f. vréme za spanje.
 Schláfzimmer, f. Schláfgemach.
 Schlag, m. vdar, vdarek, bitek, máh, mahlej; (des Pulses, Hergens) bitje, hijenje, vdaranje; (einer Münze) kov; (der Stöße) bitje, žvenk; (der Nachtigall) péti; (Art, Satzung) versta, baza; pléme, ród; (Schlagfluß) mertúd, mertúdnica, kap; (Kutschen

—) dvéri v kočéjo; (Schläge) batine; palice; (im Walde) sekanica.

Schlagader, f. pulšader.

Schlagbar, a. za posekati od. podréti. [zapórnica.]

Schlagbaum, m. lésa, préčnica.

Schlägel, m. kic, kij, bat, batič, nabijálo; (vom geschlachten Viehe) zadnje pléče, bedro.

Schlagen, v. n. (als das Herz, der Puls, die Uhr) biti, vdarati, tolči, kucati, klati; an etwas —, na kaj vdarjati, lopati od. nabijati; (von der Nachtigall, Wachtel) péti; aus der Art —, izroditi se; in etwas —, spadati od. slisati kam; — v. a. biti, tolči, tepsti, vdarjati; Döfen —, vole klati; Geld —, kovati peneze; (den Feind) razbiti, potolči, natolči; premágati; Holz —, sekati derva; etwas in Papier —, kaj v papir zaviti; die Arme in einander —, prekrizati roke; einen Nagel in die Wand —, črével v sténo zabiti; einen Schuh über den Leisten —, na kopito nahiti; eine Brücke —, most narediti od. napraviti; Wurzel —, vkoréniniti se; Feuer —, kresati; die Trommel —, hobnovati; Öl —, olje délati; die Ader —, kri pustiti; in Stücke —, razkósiti, v kosce razlomiti, die Augen zur Erde —, oči pobésiti; etwas durch ein Sieb —, kaj presjati; den Mantel um sich —, zaviti se v plájs; etwas in den

- Blind —, zanemarati kaj; kaj, zapraviti; sič aus dem Sinne —, pozabiti; lärm —, vikati, kričati; sič —, v. r. biti se, tolči se, tepežiti se; sič zu einem —, s kom potegniti, se komur pridružiti; sič mit seinen eigenen Worten —, sám proti sebi govoriti; sič links oder rechts —, se na levo alj desno obrniti, mit Blindheit geschlagen, s slepoto kaznjen; das schlägt nicht in mein Fach, to ni mojega opravila, die Wellen schlagen ins Schiff, valovi so v ladjo silili.
- Schläger, m. tepávs, tergávs, tepín, tepežnik; —ei, f. tepež, tepežija, boj, bitje.
- Schlagfluß, m. mertúđ, mertúđnica, kap.
- Schlaghäufel, n. bezgóvnica.
- Schlagregen, m. ploha.
- Schlaguhr, f. hišóca ura.
- Schlagwerk, n. bilo (od ure).
- Schlamm, m. hlato, kalúža, plodra; gréz, glén.
- Schlambeser, m. piškúr.
- Schlammern, v. a. prati, opirati, opláhniti, omíti; čistiti, očistiti; — v. n. fig. pijančeváti, razujzdano živéti.
- Stammgrube, —pfütze, f. kalúža.
- Schlammig, n. blaten, kalúžast, mužavnát; grezovit, glenast.
- Schlampe, f. casúta, vlačuga; —n, v. n. vlačugati se, potépati se.
- Schlange, f. kača, zmija, guja.
- Schlangen, sič, v. r. viti se, vijugati se, krivúdati se, zvi-jati se.
- Schlangens, a. kačji. [podoben Schlangenartig, a. zmijast, kači Schlangendalg, m. kačjevina, ljév. Schlangenbiß, m. vgriz od kače. Schlangenbrut, f. kačji zaplód. Schlangenförmig, a. vijúgav, vijúgast.
- Schlangenhaut f. Schlangendalg. Schlangennánnchen, n. kačúr.
- Schlang, a. šibek, vit, vitek, tanek; —heit, f. šibkost, vitost, tankost.
- Schlapp, f. Schläff.
- Schlappe, f. vdár, rana; zguba; fig. nesrčca.
- Schlaraffe, m. poležúh, lénúh; —nland, n. dežela, kjer pečeni golóbi v usta padajo.
- Schlau, a. zvit, prekánjen, šegav, prebrisan, zmeden, potuhnjen; —heit, f. zvitost, prekánjenost, šegavost.
- Schlauch, m. méh; (der Thiere) posálo. [njeneec.
- Schlauch, m. šegavec, potúh.
- Schlecht, a. (einfach) próst, pri-próst; (nicht gut) zli, zločést, malopriden, nečimern; —es Wetter, slabo od gerdo vréme; —er Mensch, malopriden od malovréden človék.
- Schlechterdings, ad. povsem, povsakem; —nicht, nikákor.
- Schlechtweg, —hin, ad. na ravnost, bez ovinkov.
- Schlecken, f. šekrn. [zevati se.
- Schlecken, v. n. lizati se, obli-
- Schleche, f. Schlehendorn, m. ternjólca, ternólca, glóg (černi).

- Schlehenwein, *m.* ternovo vino.
 Schleichen, *v. n.* lesti, laziti, plaziti, puzati; herbei —, prikrasti se; sich davon —, zmužniti se; — *v. a.* uvážati od. uvoziti zabranjene reči.
 Schleichendes Fieber, *n.* moriva groznica. [pótuhnež,
 Schleicher, *m.* podláza, puzavec.
 Schleichhandel, *m.* trgovina z zabranjenó robo, potúha, tíhotápstvo.
 Schleichhändler, *m.* tíhotápec.
 Schleichweg, *m.* ovink, stranski od. tajni pót.
 Schleier, *m.* pajčólán, pregáca, zastór, zagrínjalo, kopréna; — *n.* *v. a.* zastréti, zagerníti, pokriti. [derkališe.
 Schleifbahn, *f.* gáz, derkelca,
 Schleifbank, *f.* brus, brusnica.
 Schleife, *f.* (Schlitten) sani, smuke, derkalice; (zum Schleifen der Bäume) derča, ríže; (Hut—) prevóza, trák za klobuk; (Schlinge zum Fangen) progla, zanjka.
 Schleifen, *v. a.* (eine Festung) razdjáti, razrušiti, (schleppen) vleči, vlačiti; (glätten) gladiti, likati, líčiti; (wegen) ojstriti, brusiti, nabrusiti; — *v. n.* auf dem Eise —, derkati se.
 Schleifer, *m.* brusár.
 Schleifmühle, *f.* brusárnica, brus.
 Schleifschuhe, *f.* Schlittschuhe.
 Schleifftein, *m.* brusén kamen, brus, osla; — horn, *n.* vodir.
 Schleiftrog, *m.* brus, brusnica.
 Schleife, *f.* linj. [slino.
 Schleim, *m.* íleza, ílezóha,
- Schleimen, *v. a.* očistiti se od íleze; — *v. n.* ílezéti.
 Schleimig, *a.* ílezast, ílezav.
 Schleimstoff, *m.* ílezec.
 Schleife, *f.* tréška.
 Schleifen, *v. n.* tergati se; — *v. a.* cépiti, kalati, čapláti; (Federn) muzati, omúžati.
 Schlemmen, *f.* Schlámmen.
 Schlenkerer, *m.* šemótavec.
 Schlenbergang, *m.* léna od. kinkava hoja, hoja v stóp.
 Schlenbern, *v. n.* šemótati, vlačiti se, vleči se, v stóp od. kinkavo hoditi.
 Schlenbrian, *m.* der alte —, stare íege in navade; stara uzda, staró kopito.
 Schlenfern, *v. n.* mahati, kinkati, bengláti, mit den Füßen —, z nogámi pozvájati; mit den Armen —, mahati z rokámi; — *v. a.* metáti, lučati, vreči.
 Schleppe, *f.* rép, íkut.
 Schleppen, *v. a.* vleči, vlačiti, potézati, derpaliti; sich — *v. r.* vlačiti se. [skutnik.
 Schlepenträger, *m.* reponosnik,
 Schleppeleid, *n.* obléka z repom.
 Schleuder, *f.* prača, prašca; — er, *m.* pračár, pračovnik.
 Schleudern, *v. a.* mit der Schleuder —, zadervíti, zagnáti s pračo; — *v. n.* (mit Waaren) pod zgubo prodájati.
 Schleunig, *a.* biter, nagel, berz, skor. [kašta.
 Schleuse, *f.* splav, zajeza, jéz.
 Schlich, *m.* — te, *f.* tkalcev klej.
 Schlichter, *pl.* kót, skroviš, křivina; (Ränke) zvijáče, pletke.

- Schlicht, a. gladek, raven, ličen; fig. próst, pripróst, naráven, narávski; — er Verstand, zdravi od. narávski razúm.
- Schlichtart, f. — belt, n. širóška, bezjača.
- Schlichte, f. Schlich.
- Schlichten, v. a. ravnáti, poravnáti, likati, poličiti, izgláditi; otesati; einen Streit —, vmiriti od. dokončati prepír; Holz —, složiti, slagati, skladati derva.
- Schlichtseite, f. ličnica, pila.
- Schlichtthobel, m. ličnik.
- Schlich, m. il, gréz; — grund, m. ilovina; grezovina.
- Schließen, v. n. vlačiti se, lesti, laziti.
- Schlichtig, a. prösen; nepéčen.
- Schlichtse, f. zapénka; kopča.
- Schließen, v. n. zapírati, zatvóriti; stikati se, priléci se; zu Pferde —, dobro na konju jahati; das Kleid schließt gut, obléka dobro stoji, (sich enden) dokončati se, sveršiti se, skleniti se; — v. a. zapréti, zapírati, zakleniti, zaklépati, zatvóriti; in Ketten —, vkleniti, vkováti, v železje djati, einen Vertrag —, pogoditi se; Frieden —, pomiriti se, mir storiti; (beendigen) dokončati, sveršiti; die Augen —, oči stisniti; einen in seine Arme —, kogar objéti, okleniti; ein Bündniß —, zavezo storiti, zavézati se; (einen Schluß ziehen) soditi, zaključiti, ivoditi; in sich —, zapopásti, obséci, zadéržati; einen Kreis —, v króg stopiti, obróč narediti; sich —, v. r. zapréti se, zatvóriti se.
- Schließet, m. vratár, ključár, tamničár; — in, f. vratarica, ključarica.
- Schließlich, a. zadnji, poslédnji; — ad. zadnjič; poslédnjič, naposléd, konečno.
- Schließung, f. zapíranje, zapíra, zatvór; f. Schluß.
- Schlimm, a. zli, zločést, húd, hudóben, opak, loá.
- Schlinge, f. petlja; zadérga, zanjka; (zum Fange) progla, zanjka. | dangúba.
- Schlingel, m. vmajúh; — ei, f.
- Schlingen, v. a. íreti, požirati, pogólniti; (winden) viti, ovíjati, navíjati; sich — v. r. viti se, obvíjati se.
- Schlitten, m. saní. | jlak.
- Schlittendahn, f. sanínek, sanín.
- Schlittensahrt, f. voánja na sanéh.
- Schlittschuh, m. derkalica.
- Schlig, m. reža, razcép; póé, poklina.
- Schlitzen, v. a. parati, razpárati, razporjati, prerézati, razcépiti.
- Schloß, n. ključenica, ključanica; (ein Gebäude) grád, grajžina; Schloßer in die Luft bauen, po vétru zidati.
- Schloße, f. toča; — n, v. n. es schloßet, toča pada.
- Schloßer, m. ključár, ključávníčár; — e, a. ključárski — handwerk, n. ključárstvo.
- Schloßhauptmann, m. grajski povélnik, grajsák.
- Schloßhof, m. dvorišče.

Schloßriegel, *m.* zapah.
 Schloßthurm, *n.* grajski stólp.
 Schloßvogt, *m.* pogradnik, ka-
 stelan; — *ei*, *f.* pogradništvo,
 kastelanija.
 Schlot, *f.* Schornstein.
 Schlotterig, *a.* cepetav.
 Schlottermilch, *f.* kisló mléko.
 Schlottern, *v. n.* cepetáti, dre-
 tí getáti, tresti se.
 Schlucht, *f.* gnjača, predór,
 prepád.
 Schluchzen, *v. n.* ihtéti, jhtéti,
 zamólkovati se, zacukováti;
 tarnjati, vekati; — *m.* iht,
 ihtóta.
 Schluch, *m.* požir, požirek, po-
 gólt; — *en*, *v. n.* požirati, po-
 žréti, pogólniti.
 Schluder, *m.* fig. ein armer —,
 vbožec, terpinec.
 Schlummer, *m.* drémóta, drém,
 drémótec; senj.
 Schlummern, *v. n.* drémáti, spa-
 vati, kinkati.
 Schlund, *m.* gerlo, žrelo, gol-
 tanec, požirák, golžán; fig.
 ponor, prepád.
 Schlupfen, Schlupfen, *v. n.* xmu-
 zniti, xmuziti se, smukniti;
 spodérkniti.
 Schlupfloch, *n.* rupa; skroviš.
 Schlupfrig, *a.* polzek, polzen,
 sklizek, gladek, zderkljiv;
 (gefährlich) neváren, pogibeln;
 (unsittlich) nečist; — *feit*, *f.*
 polzkóst, gládkost; nevárn-
 ost, nečistost.
 Schlupfwinkel, *m.* skroviš, skro-
 više, skrilo, zakótje.
 Schlurf, *m.* serklej.
 Schlurfen, Schlürfen, *v. a.* ser-

kati, serkniti, serkljati, po-
 sérkati.
 Schluß, *m.* (Ende) konec, sver-
 ha, sveršétek; (aus Bernunft-
 gründen) sklép, izvód, zak-
 ljúček; (Beschluß, Entschluß)
 odlóčba, odlóček, zakljúček;
 einen — ziehen, skleniti, zak-
 ljúčiti; einen guten —, dobro
 na konju sedéti.
 Schlüssel, *m.* kljúd; — *bart m.*
 brada, pero (pri ključu).
 Schlüsselbein, *n.* sklepná kóst.
 Schlüsselblume, *f.* marjética, mar-
 gética. ljanje.
 Schlüsselbüchse, *f.* kljúd za stré-
 Schüsselgeld, *n.* klinčarina.
 Schlußfolge, *f.* poslédék, po-
 slédica, naslédék.
 Schlüssel, *n.* naménjen, namér-
 jen, nakánjen. ltočka.
 Schlusspunkt, *m.* pika, piknja.
 Schlusstrebe, *f.* zagovór.
 Schlusstein, *m.* poslédnji kamen.
 Schmach, *f.* sramota, posmeh,
 zasmeh, poruga, prikor.
 Schmachten, *v. n.* hrepenéti, ko-
 pernéti, čeznuti; (darben) stra-
 dati; — *n.* hrepenénje, ko-
 pernénje, čeznúťje; — *d*, *a.*
 hrepenéč, kopernéč.
 Schmachtig, *a.* tanek, vitek;
 (hungrig) stradan, vbožen;
 — *feit*, *f.* taukost, vitkost.
 Schmachtriemen, *m.* pojás, pa-
 sivnik (okólj ledja).
 Schmachhaft, *a.* tčén, vkusen,
 žmahen; — *igfeit*, *a.* tčénost.
 Schmähen, *v. a.* zasramováti,
 gerditi, zmerjati, psováti,
 sramotíti, ogovárjati, oprav-
 ljati.

- Schmähschrift, *f.* zabavljica, zabavljski spis.
- Schmähsucht, *f.* sramotivnost, ogovárjanje, opravljivost.
- Schmähsüchtig, *a.* sramotiv, opravljiv.
- Schmähung, *f.* ogovor, opravljanje, ogovárjanje, psóst.
- Schmal, *a.* ozek, vozek; tesen; tanek; (ärmlich, geringe) pičel, réven, húd.
- Schmäßen, *v. n.* psovati; lajati, kregati se, gosti.
- Schmäßen, *v. a.* vmaliti, skratiti, zmanjšati; die Ehre —, pošénje vzeti; Jemandes Lohn —, komur na plačilu pritergati.
- Schmäßerung, *f.* vmalenje; (der Ehre) pogérda, zasmámba.
- Schmähtlich, *a.* sramen, sramotopóln, gerd; (ärmlich) boren, réven.
- Schmalbier, *n.* drobnica.
- Schmalz, *n.* maslo; salo.
- Schmalzbira, *f.* maslenica, maslenka. [liti, zabeliti.
- Schmalzen, *v. a.* pónásiliti, mas-
- Schmalzmuß, *m.* maslovník, maslovníjak. [lénjak.
- Schmalztopf, *m.* maslenik, mas-
- Schmarozen, *v. n.* zaplečovati, zapstonj jesti in piti, podhlébovati. [prišlec.
- Schmarozer, *m.* zaplečnik, lizán.
- Schmarozerpflanze, *f.* oscánica.
- Schmarre, *f.* rana, pruga.
- Schmaß, *m.* cmok; — en, *v. n.* cmokati, cmokniti.
- Schmauß, *m.* góst dim, čád; — en, *v. n.* dimiti se, kaditi se, čaditi se; — *v. a.* Tabak —, pušiti, kuriti od. kaditi duhan; das Fleisch —, sušiti mesó, voditi mesó.
- Schmaucher, *m.* tobákar, kadivec.
- Schmauß, *m.* gostnija, gostba. gosti, pír.
- Schmaußen, *v. n.* gostiti se, gostovati se, pirovati.
- Schmauser, *m.* sladkosnédež; — in, *f.* sladkosnéda.
- Schmecken, *v. a.* pokušiti, okúsiti, vrdjati; (riechen) vohati, obvohati; — *v. n.* dišati, vkús iméti; wie schmeckt es, kako se príleže; es schmeckt gut, dobro mi dene.
- Schmeer, *n.* mást, salo; — bauch, *m.* terbuh.
- Schmeißel, *f.* prilizovánje, sladkánje, dragovánje, priliznost. [kupljiv.
- Schmeißelhaft, *a.* priliznjiv; priliznjiv.
- Schmeißeln, *v. n.* prilizovati se, prilizniti se, prikupovati se, božati, dobrikati se, lisčéti se, sladkati se, dragovati.
- Schmeißeln, *n. f.* Schmeißel.
- Schmeißler, *m.* prilizovávec, perliznik, lizán, sladkač.
- Schmeißlerisch, *f.* Schmeißelhaft.
- Schmeidig, *f.* Geschmeidig.
- Schmeißen, *v. a.* butiti, telebiti, vreci; (den Koth von sich geben) srati; osrati.
- Schmeißfliege, *f.* mesna muha.
- Schmetz, *m.* loš, lesk; raztoplina.
- Schmeißbar, *a.* topljiv, razpuštljiv, taljiv; — feit, *f.* topljivost, razpuštljivost.
- Schmeißbutter, *f.* raztopljeno maslo.

Schmelzen, *v. n.* topiti se, taliti se, razpušati se, razpustiti se; tajati se, plaviti se; (vom Schnee) kopnėti, topiti se; — *v. a.* topiti, taliti, tajati, raztoplјati, razpušćati, plaviti, cvrėti; (emailliren) ložiti.

Schmelzer, *m.* talivec, plavič.

Schmelzhütte, *f.* talivnica, lėvár-nica. [stvo.]

Schmelzkunst, *f.* talivstvo, lėvár-

Schmelzofen, *m.* plavič, peč za talenje.

Schmerz, *m.* ból, bolést, bolečina; (— des Gemüths) britkost, tuga žalost.

Schmerzen, *v. n.* bolėti; (betrüben) peči, žgati, mučiti, žalostiti, žaliti; es schmerzt mich, mi je žal, me grěva, se ksám. [britek, tužen.]

Schmerzhaft, — lich, *a.* žalosten,

Schmerzlos, *a.* bez žalosti.

Schmetterling, *m.* metulj, lepir, veša.

Schmettern, *v. n.* brumėti, germėti, bućati, odmėvati; — *v. a.* razbiti, raztrėšiti.

Schmid, *m.* kovač; — *r.*, *a.* kovaški; — *in*, *f.* kovačica.

Schmiede, *f.* kovačnica.

Schmiedehandwerk, *n.* kovačija.

Schmieden, *v. a.* kovati; in Ketten —, vkleniti, zakovati; Ränke —, snovati.

Schmiegen, *v. a.* vkloniti, vklanjati, pripógnuti; sich —, *v. v.* ovijati se, stisnuti se, viti se; fig. ponižati se, pokoriti se.

Schmier, *f.* Schmeer.

Schmiere, *f.* maža, mast, mazilo.

Schmierer, *v. a.* mazati, namazati, pomazati; (mit Fett besudeln) zamazati, omastiti; den Wein —, vino mėšati ob. čaplāriti; (sudelhaft schreiben) mazati, pisāriti; (bestreuen) podkupiti, podmitati; (prügeln) nažgati, napókati, navinkati.

Schmierer, *m.* mazač, mazar, čerėkavec; — *ei*, *f.* mazanje, čerėkarija.

Schmierig, *a.* zamazan, vmazan, nečist; (vom Fett) masten; — *er*, *m.* vmazanec; — *e*, *f.* vmazulja.

Schmierfäse, *m.* masten sir.

Schmierfäße, *f.* maža, mazilo.

Schmierwolle, *f.* nečista volna.

Schminke, *f.* lėpotičje; bělilo, rumenilo, rudečilo, mazilo.

Schminke, *v. a.* lėpotičiti, olėpotičiti, nalėpotičiti; mazi-lāriti, lišpati.

Schminkeflösterchen, *n.* madež.

Schmiß, *m.* mah, mahlej, šverk.

Schmiß, *f.* bič.

Schmolze, *f.* srėdica, srėda.

Schmollen, *v. n.* kujati se, mergoditi se.

Schmoren, *v. a.* pražiti.

Schmuß, *m.* gizda, krás, krasa, kinč, lišp, ures, naprąva; (Ebelgestein) drago kamenje; korávde. [fleten.]

Schmuß, *a.* žal, lėp, krasen,

Schmußen, *v. a.* krasiti, okrásiti, kinčati, okinčati, dićiti, lėpsati, zalšati, olišpati.

Schmußflösterchen, *n.* skrinjica za korávde, korávčina.

Schmußkasten, *m.* kinčnica.

- Šmuckloš, a. bez kinča.
 Šmuckwerk, n. okrásje.
 Šmudelen, f. nečistota, smrad.
 Šmudelig, a. nečist, smraden.
 Šmuggeln, v. a. z zabranjeno robo teriiti.
 Šmuggler, f. Šleichhändler.
 Šmunzeln, v. n. muzati se, mdziti se, namdzati se, namdziniti se. [maroga.
 Šmuß, m. nesnága, smrad;
 Šmußen, v. n. vmazati, zamázati.
 Šmußig, a. nesnážen, nečeden, zamázan, nečist, smraden. [nós; fig. gobec.
 Schnabel, m. kljun; (an Schiffe)
 Schnabeln, Schnabeliren, v. a. u. n. jesti.
 Schnäbeln, sich, v. r. goldbčati se; ljubiti se, čelivati se.
 Schnaße, f. komár; (ein Scherz) žala, norčija, kvanta. [žalen.
 Schnattsch, a. směšen, žaljev.
 Schnalle, f. zapónka, zapóna, kopčá; (an der Thüre) kljupa, kljupica, kljuka.
 Schnallen, v. a. kopčati, zakopčati, zapéti, zapénjati.
 Schnallenmacher, m. kopčár; kljupár.
 Schnalzen, v. n. (mit der Zunge) dleskati; (mit den Fingern) luskati; (mit der Peitsche) pokati.
 Schnalzlaut, m. dlesk; lusk; pók, póc.
 Schnarren, v. a. hlopiti, hlopniti; ravsniti; — v. n. nač etvaš —, hlopniti, loviti, hlastati, hapati, šavsati; nač zluft —, hliptati, zévati; (von
- einer Feder im Schlosse) skočiti.
 Schnapper, m. omersálec.
 Schnapphahn, m. razhójnič; tat.
 Schnappé, Schnapp, i. hlop! šverk!
 Schnappé, m. žganje, žganjica.
 Schnappsaß, m. torba, mavha.
 Schnarthen, v. n. herkáti, herčati, vmerčati, dernjóhati, njergáti.
 Schnarther, m. herkáč, smerčej, smerčej, herkavec.
 Schnarre, f. ropotáča, klopotalo; — n, v. n. rapotati, klopotáti; hrešáti, treščáti.
 Schnarrwerk, n. brundálo.
 Schnattern, v. n. (von Gänsen) gagáti, gogotáti, hrigráti, brigetáti; fig. (von Menschen) žlobudráti, blebetati, ragláti, žlabráti.
 Schnauben, v. n. sopsti, sopihati, sopéti, hapati; — nač etvaš, brepenéti od. kopernéti po čem. [jšč.
 Schnaubend, a. zasópljen, diha.
 Schnaufen, f. Schnauben.
 Schnauze, f. Schnáuzchen, n. gobec, rivec, rilo; (an Gefáßen) nós.
 Schnáuzen, v. a. vsekniti, vsekováti, vsmerkkniti, smerkniti; nač ličt —, vternáti od. vtrenáti ličt; einen —, kogar ogoljšáti.
 Schnecke, f. polž, slinovec.
 Schneckenberg, m. berdo s potom króg in króg. [ljen.
 Schneckenförmig, a. zavít, zaví.
 Schneckenfang, m. poljev hód; zavíjen pót.

Schneckenhaus, n. polžina, hišica polževa. [vožnja.
 Schneckenrost, f. fig. počasna
 Schnee, m. snég.
 Schneeball, m. kepa sněžna;
 — en werfen, kepati se. [lica.
 Schneebahn, f. gáz, tir, derka.
 Schneeflocke, f. sněžinka, kosmič sněžni. [lína gora.
 Schneegebirge, n. sněžnik, sněžerglößchen, n. zvonček, truterica. [sněga.
 Schneehaufen, m. gomila ob. kup
 Schneehuhn, n. běla jarebica.
 Schneig, a. sněžén, sněžén, sněžnat.
 Schneelavine, f. pláz (sněžni).
 Schneelinie, f. osněžje.
 Schneeluft, f. sněžno povětříje.
 Schneemeise, f. sněžníca, plážica.
 Schneewasser, n. sněžníca, sněgovníca, sněžna voda.
 Schneeweis, a. sněžnoběl, běl kot padani snég.
 Schneewolke, f. sněžni oblák.
 Schneide, f. řez, ojstrica; (bei der Hande) sěk.
 Schneidebank, f. řezni od. řezávni stol, rezávnik.
 Schneideln, Schneiteln, v. a. gladiti, trebiti, obrezováti (dréveje) [řezák; vinjak.
 Schneidmesser, n. řezni nož,
 Schneidemühle, f. Sägemühle.
 Schneiden, v. a. řezati, vrézati; (Holz) žagati, piljiti; (Getreide) žeti, žnjeti; (Thiere) kopiti, skopiti, řezati; (Bäume) trebiti, gladiti; (in Holz, Stein) vrézati, vdělati, vdolbsti; Gesichter —, cerati se, korpič nabirati; Klein —, razřezati,

vrézati; (umš Geld bringen) odrěti, ob dnár spraviti; — v n. skleti, žgati, ščeměti; im Leise —, zavijati v terhubu.
 Schneidend, a. ojster.
 Schneider, m. krojač, šivar, sambol; — in, f. krojačica.
 Schneiderei, f. krojačija, šivarija.
 Schneidergesell, m. krojaški pomagáč. [jáški mešter.
 Schneidermeister, m. krojač, krojač.
 Schneidern, v. a. šivariti, šivati, krojačiti.
 Schneidezahn, m. prednji zób.
 Schneidig, a. řezen, ojster, nabrušen. [sněg pada.
 Schneien, v. n. sněžiti; eš šnelet,
 Schnei, a. berz, berzen, hiter, jadern, uren; (plöhlích) nagel; — ad. berzo, jaderno; nagloma, iz nenáda.
 Schellen, v. a. vreči, berskáti, bersniti, berkniti; odpěti, spustiti; (betrügen) převěriti, goljfat; — v n. skočiti, odskočiti, odšterkniti.
 Schnellfüßig, a. berzonóg.
 Schnelligkeit, f. herzóst, berzóta, berzina, hitrost, urnost, jadernost; naglost, naglica.
 Schnellkraft, f. elektrienost.
 Schnellläufer, m. tekún, jadernik.
 Schnell schrift, f. hitropis, těsnopis. [zmen.
 Schnellwage, f. studira, převěrnice.
 Schnepfe, f. kljunáč, podlěska, kurenprát. [náča.
 Schnepfenjagd, f. lov na kljunáč.
 Schneppe, f. (an Gefäßen) nós, gerlo.
 Schnidschnad, m. kvante, burke.

- Schnegehn, v. a. naprávľhati.
 Schniffeln, v. a. vobati.
 Schnippchen, n. dlesk, lusk.
 Schneppen, v. n. dleskati, luskati.
 Schnippi(h), a. prostosérčen;
 — antworten, po potu od. pod nos povedati.
 Schnirkel, f. Šhnörkel.
 Schnitt, m. (von Kleidern) kroji; (Einschnitt) réz, zaréza, preréza; (eines Buches) obréza, obréz; (ein abgeschnittenes Stück) kos, kosček, komad; (in Weinbergen) rézba, rézitva; (des Getreides) žetva, žetje.
 Schnitte, f. Schnitten, n. kos, kosček, komad, krajcič.
 Schmitter, m. žnjec; — in, f. ženjica, žanjica, žnjica.
 Schmitterfest, n. dozétvina.
 Schnitthandel, m. tergovina na drobno, barant.
 Schnitthändler, m. tergóvec na drobno barantávec.
 Schnittholz, m. obrézivnik.
 Schnittlauch, m. česnik, česnikovina. [rézálo.
 Schnittmesser, n. nož, rézak.
 Schnig, m. réz; krajcič.
 Schnigband, f. Šhneidband.
 Schnigel, pl. — ei, f. obrézki, zrézki, odrézki, obrézotine, ivérje. [zľati, izrézováti
 Schnigeln, v. a. rézkati, réšhnižen, v. a. rézati.
 Schniger, m. rezák, rézáč, rézčár; (Fehl) pogrészka, omil, pomóta; — n, v. n. krivo zadéti, pogrészko storiti.
 Schnigkunst, f. rézbárstvo.
- Schnitzmesser, n. rézálo, stružik, obrézivnik.
 Schnitzwerk, n. zrézki, ostružki.
 Schnöde, a. prevzéten, ponosit; prazden, niščetén, nečimern, tašt; sramen, napčen.
 Schnödigkeit, f. prevzétnosť; prazdnost, niščetnosť, nečimernost; napčenost.
 Schnopfen, f. Šhnuffeln.
 Šhnörkel, m. okróžina, čiračara. [hati, njušiti
 Schnuffeln, Šhnuffeln, v. n. vobšhnuvšh, v. n. a. Tabak —, nosľhati, ponosľhováti, šhnpati.
 Schnupfen, m. nahod, neduha, netiba, kibavica.
 Schnupfer, m. ponosľhovávec.
 Schnupftabak, m. tobák za nosľjanje.
 Schnupstuch, n. robec, ruta.
 Schnur, f. sinaha, snaha; (zum Binden) motóz, prevóza, nit, verpeca; eine — Zeigen, vé nec smokev; eine — Perlen, nizanica biser; über die — hauen, iz ojníc stopiti, éez méro stopiti.
 Schnurband, n. verpeca.
 Schnüren, v. a. zatégnuti, zapéti, zapetľati; (Perlen) nizati; fig. einen —, kogar odréti od. ocigániti.
 Schnurgerade, a. raven, jednak; — ad po plajbi, ravno.
 Schnurlaß, m. — leib, m. tělo, stán.
 Schnurmacher, m. verpečár.
 Schnurnadel, f. igla, iglica.
 Schnurrbart, m. rese, muštáče, herke, herkóvi.
 Schnurrbartig, a. resast, berkat;

—e, m. berkač, resovec, berkovec.
 Ščnurte, *f.* šču (ščnurrendes Ding) volk, bernica; (eine scherzhafte Sage) směšnica, kratkočá-
 snica.
 Ščnurren, *v. n.* berněti, brun-
 děti, berčěti; (von Raſen)
 berčěti, presti; fig. berbljati,
 gosti; — *v. a.* prositi.
 Ščnurrig, *a.* směšen, šaljiv.
 Ščnürſchuhe, — ſtiefel, *pl.* me-
 stve, opánke.
 Ščaurſtraße, *a.* narávnost, na-
 ravnóč, spotoma, zdajci.
 Ščob, *m.* suop; škopa.
 Ščober, *m.* kopa; (von Heu)
 kopica, kopáncelj, stog.
 Ščobern, *v. a.* v kope děvati,
 v kopice spravljati.
 Ščof, *n.* kopa; — *en*, *v. n.*
 polno biti, veliko zdati; —
v. a. v kope děvati.
 Ščokolade, *f.* šokoláda.
 Ščofel, *m.* odbírek, otrebek,
 izvěček, smet; — *ig*, *a.* ma-
 lopriden, ničvrěden. [kopa.
 Ščolle, *f.* gruda, gerča, ploša.
 Ščon, *ad.* žě, vžě, užě, jur,
 jurve.
 Ščón, *a.* lěp, zál, fleten; kras-
 sen; bild —, prekrásen.
 Ščóne, *f.* ljubica; (Ščóndheit)
 lěpóta, zalost.
 Ščónen, *v. a.* varováti, varvati,
 čuvati, štediti; ſich —, *v. r.*
 varováti se, čuvati se, va-
 nati se. [vanje.
 Ščónfárberci, *f.* umětno bar-
 Ščónſledchen, — vſtaſer, *n.* lěpič,
 lěpiček. [krasa, krasnost.
 Ščóndheit, *f.* lěpóta, lěpóst;

Ščónheitsmittel, *n.* lěpilo.
 Ščónſchreibetauſt, *f.* lěpopis,
 lěpopisje.
 Ščónſchreiber, *m.* lěpopisec.
 Ščonung, *f.* varvanje, vár,
 čuvanje, štednja.
 Ščonungslóß, *a.* nemil; — *ad.*
 nemilo, nemilice.
 Ščooß, *m.* krilo, naročaj, na-
 róžje; njědro, nědrije, lono;
 (beim Kleide) krilo; die Hánde
 in den — legen, prekrižati
 roke.
 Ščooßhund, *m.* — hündchen, *n.*
 kužlej, psiček, podpázdníček.
 Ščooßind, *n.* pestvanec, ko-
 lěničč, milaček, ljubljěničč.
 Ščooßtuč, *n.* predpěrt, pre-
 gača.
 Ščopf, *m.* verh. veršič, verhól;
 (Zopf) kita; (ein Büſchel von
 Haaren ꝛ.) kopa, čop, kup-
 ma, plazem. [kladex.
 Ščöpfbrunnen, *m.* studenec,
 Ščöpfte, *f.* črepálo, zajemališče;
 město, kjervodo zajemajo.
 Ščöpfmeiſer, *m.* vedro; zaje-
 mač, črepálo.
 Ščöpfen, *v. n.* črepáti, zaje-
 mati, zajěti; Athem —, di-
 hat; odihati se; friſche Luſt
 —, iti na zrak; Muth —,
 osěrciti se, ohrábřiti se; Bers-
 dacht —, sumiti, sumnjati;
 (nehmen) vzeti; (aus nichts
 hervorbringen) vstvariti.
 Ščöpfſer, *m.* zajemavec, črepáč;
 stvarnik, stvaritelj; — *iſch*, *a.*
 tvoren, stvaritelj; stvarit-
 teljski.
 Ščöpfſte, *f.* korec.
 Ščopfig, *a.* kopav, čopast.

- Ščōpflōffel, *m.* zajemavnica.
 Ščōpmeise, *f.* plažica.
 Ščōpfrabe, *n.* kolo od studenca.
 Ščōpfschaukel, *f.* lopáta.
 Ščōpfung, *f.* stvarjenje, stvaritva; (der Inbegriff des Er-schaffen) stvarstvo; stvarnica.
 Ščōppe, *m.* prisédnik.
 Ščōppen, *m.* huta, stog; (Wagen —) kolárnica. [drégati.
 Ščōppen, *v. a.* gáti, bulati, na-
 Ščōppenstube, *f.* sodnica.
 Ščōppenstuhl, *m.* sodišče, sodnija.
 Ščōps, *m.* ovec, íkopec, ka-
 ítrán; fig. bedák; — fleisch,
m. íkopovina, kaštrunovina.
 Ščorf, *m.* íkorljúp; krasta,
 skorja (na rani); kraste, grint.
 Ščorfig, *a.* íkorljúpen; kra-
 stav; grintov, grintast.
 Ščorstein, Ščornstein, *m.* dim-
 ník, dimnjak; — feyer, *m.*
 dimnikár, stergár.
 Ščos, *f.* Ščoš.
 Ščos, *m.* mladika, mladica,
 odraslik; (Stoßwerk) pod-
 nadstrópje, nadbíšje, pod-
 strópje; (Bims) namét, dača.
 Ščosbar, *f.* Steuerbar.
 Ščossen, *v. n.* rasti; kliti, ni-
 cati; (vom Getreide) v klasje
 iti, zmetávati se, latováti,
 klasováti.
 Ščosfrei, *f.* Steuerfrei.
 Ščosgerinne, *n.* ílč.
 Ščošling, *m.* mladika, mladica,
 ogránek, odráslik, rozga; čep.
 Ščošrebe, *f.* mlada rozga, po-
 lóinica.
 Ščošreis, *f.* Ščošling.
 Ščote, *f.* strok, lusk.
 Ščotenyesser, *m.* paprika.
- Ščoten, *m.* sirótka, sročka;
 skuta.
 Ščrág, *a.* poprěčen, pošév,
 íevski; — *ad.* pošév, poprěk,
 vprěk. [nost, íév, pošév.
 Ščrágge, *f.* poprěčina, poprěč-
 Ščragen, *m.* kozáča.
 Ščramme, *f.* vrapa, prúga, braz-
 gótina, rana. [opráskati.
 Ščrammen, *v. a.* vrapiti, odrěti.
 Ščrant, *m.* omár, ormár;
 skrinja.
 Ščranken, *pl.* pregráda, pre-
 grája, íranja; (Beschranzung,
 Gránze) mēra, meja.
 Ščránken, *v. a.* križem iti, noge
 navskriž staviti; (einschließen)
 ograditi, pregraditi.
 Ščrantenlos, *a.* neograničen.
 Ščraube, *f.* vertilo, vreténo,
 točenica.
 Ščrauben, *v. a.* vreténiti, ver-
 tēti, vintati, íravbati, ferkati,
 zasferkati.
 Ščraubencylinder, *m.* vertilo.
 Ščraubengang, *m.* vint, zavoj.
 Ščraubenmutter, *f.* maternica,
 matica.
 Ščraubenspindel, *n.* verteno.
 Ščraubenzwinge, *f.* ímek.
 Ščraubstock, *m.* ferkálo, vertilo.
 Ščreck, *m.* stráh; (Riß) pók,
 pčē, reža.
 Ščreckbild, *n.* strašilo.
 Ščrecken, *v. a.* strašiti, plašiti,
 vstrašiti, prestrašiti; (einen
 Riß bekommen) pokniti, regniti.
 Ščreden, *m.* strah, groza, tre-
 pēt, grozina.
 Ščredenregierung, *f.* grozovlada.
 Ščreckhaft, *a.* strašljiv, plašljiv;
 strašen.

Schrecklich, *a.* strašen, strahovit, grozen; nevsmiljen; — felt, *f.* strahovitost.

Schreckniß, *n.* strahóta, grozina.

Schreckwort, *n.* pretnja.

Schrei, *m.* krič, krik, vsklik.

Schreibart, *f.* slóg, pisáva.

Schreibebuch, *n.* knjiga za pisanje.

Schreibebücher, *f.* pisarina, pisnina. *lpisanju.*

Schreibekunst, *f.* pisanje, navk o

Schreibemeister, *m.* učenik od pisanja.

Schreiben, *v. a.* pisati, spisati; eine gute Hand —, lépo pisati; sich —, pisati se, imenovati se; sich etwas hinter die Ohren —, si kaj v glavo vtisniti, si kaj zapamtniti.

Schreiben, *n.* pisanje; pismo; list.

Schreibepult, *n.* pisáči stol.

Schreiber, *m.* pisár, pisáč; (eines Buches) pisatelj, pisavec.

Schreiberei, *f.* pisanje; pisarija, pisárstvo.

Schreibesucht, *f.* pisavica.

Schreibzeug, *n.* pisáča sprava.

Schreibfeder, *f.* pisék, perót, pisáče pero.

Schreibfehler, *m.* omil ob. pogréska v pisanju.

Schreibpapier, *n.* papir za pisanje, pisáči papir.

Schreibstube, *f.* pisárna, pisárnica.

Schreibtafel, *f.* pisáča deska.

Schreibtisch, *m.* pisáča miza.

Schreibzeug, *n.* pisalo.

Schreien, *v. n.* kričati, vikati, vpiti, dréti se; auf —, zakričati, zakrikniti, vikniti, vsklikniti, zavpiti, zadréti se; um Hilfe —, na pomoč kli-

cati; — *n.* kričanje, vpitje, krič, drétnje.

Schreier, *m.* kričalo, kričavec, vikač, vikalo, odértnik.

Schreihals, *m.* kričalo.

Schrein, *m.* omár; skrinja; der Todten —, mertváška hišica; — *er, m. f.* Tischler.

Schreiten, *v. n.* stopati, korácati, koráčiti, koráčiti se; zum Berge —, lotiti se déla.

Schrift, *f.* pis, pismo; spis, knjiga; pisménka, pisme.

Schriften, *pl.* pisma, spisi; pisména. *lpismouk.*

Schriftgelehrte, *m.* pismoznánek,

Schriftgießer, *m.* pismenoléváč; — *ei, f.* pismenolévárnica.

Schriftkasten, *m.* skrinja za pisména. *lpisan.*

Schriftlich, *a.* pismén, pisménski;

Schriftmäßig, *a.* poleg pisma.

Schriftsetzen, *v. n.* slagati, staviti od. skladati pisména.

Schriftsetzer, *m.* pismostáv.

Schriftsprache, *f.* književni jezik.

Schriftstelle, *f.* mésto iz pisma.

Schriftsteller, *m.* spisávec, pisávec, pisatelj, spisátelj, spisovátelj; — *ei, f.* pisateljstvo, — *in, f.* pisateljica, spisovateljkinja; — *isch, a.* spisateljski, spisovateljski; — *n, v. n.* pisáríti, pisati knjige.

Schriftzeichen, *f.* Buchstabe.

Schriftzug, *m.* potéz.

Schritt, *m.* korák, koráčáj, stóp, stopnja, stopinja; hód, *lstóp.*

Schrittweise, *ad.* korákoma, v

Schroff, *a.* ojster, osóren; (steil) stern, sternén, stermenit.

- Štroffe, — heit, *f.* ojstróst, osórnost; stermén, stermina, stermenlost, stermec.
- Štröpfe, *f.* kósnja žita; — *n.*, *v. a.* (Setreibe) kositi, podkositi, podžeti žito; (eine Art des Wertassens) rožiče nastávití, lrožič.
- Štröpfopf, *m.* — horn, *n.* róg.
- Štrot, *m. u. n.* (zum Schleifen) svinec, oblička, brok; (Stück) kós, komád; (von Münzen) teža, mēra; (grob gemalenes Getreide) drob, zimet; ein Mann vom alten — und Korn, poštenjak, mož starih navád.
- Štrotbeutel, *m.* mošnja za svinec.
- Štrotbüchse, *f.* ptičarica, svinečarica, brokóvica (puška).
- Štrotten, *v. a.* (auf der Mühle) debelo mleti; (zerhacken, zerfagen) presékati, precěpiti, prepiliti, razkláti; (Bäume) trebiti; (wägen, fassen in den Keller) valjati sode v klēt.
- Štróter, *m.* skladač sodóv.
- Štrotforn, *n.* kaša.
- Štrotmehl, *n.* brašno, debéla moka.
- Štrotföhre, *f.* velike škarje.
- Štrotwage, *f.* velika vaga.
- Štrampel, *f.* Štrumpf, *m.* zgiba, skerčba
- Štrumpfen, *v. n.* kerčiti se, skerčiti se, stisniti se, zgerbačiti se.
- Štrumpfig, *a.* skerčen, stisnjen.
- Štrunde, *f.* razpoklina; — *n.*, *v. n.* počiti, razpokniti, cěpiti se.
- Štub, *m.* poriv, potisk; (ein
- Kugel) potók; ein — Brod, jedna peka kruha.
- Štuffarren, *m.* gare, dvokolnica; (mit einem Rade) samokólnica, taška, taliga.
- Štuffasten, *m.* — ladé, *f.* omár; predél, predal.
- Štühtern, *a.* pláhljiv, bojáhljiv, bojéčen, stráhljiv; — heit, *f.* pláhljivost, bojáhljivost, bojéčnost.
- Štufft, *m.* smerkún; ušivec.
- Štuh, *m.* črévelj, postóla, mestva, šolen; (ein Längensmaß) črévelj, čévelj; — *t, pl.* obútev, obuválo.
- Štuhaback, *m.* peta, zapétek.
- Štuhabte, *f.* šilo.
- Štuhbürste, *f.* šéet za črévle.
- Štuhdraht, *m.* dréta, drétva.
- Štuhfen, *v. a.* obúti, obúvati.
- Štuhflücker, *m.* kerpáč.
- Štuhhreif, *m.* kvedro.
- Štuhleisten, *m.* kopito.
- Štuhmacher, *f.* Štuffer.
- Štuhmaß, *n.* mēra za črévlje.
- Štuhpech, *n.* smola črévljárska.
- Štuhriemen, *m.* remen od črévljov.
- Štuhschnalle, *f.* čréveljska kopča.
- Štuhschwärze, *f.* čréveljsko černilo od volilo.
- Štuhsohle, *f.* podplat.
- Štuhwichel, *f.* Štuhschwärze.
- Štulamt, *n.* — štelle, *f.* učitelstvo, učiteljska služba.
- Štulanstalt, *f.* učilišće.
- Štulbuch, *n.* šolska knjiga.
- Štuld, *f.* (Bergehen) pregrčba, krivica, krivda, krivuja, vina; zadolžek; an etwas — sein česar kriv biti; (am Gelde,

dolg; in — en geratben, zadolžiti se, nakopati si dolgov.
Schuldbrief, *m.* dolžni ob. zavezni list.
Schuldbuch, *n.* dolžna knjiga.
Schulden, *v. n.* dolžen biti, dolgovati. *Idolžen.*
Schuldenfrei, *a.* bez dolga, bez-
Schuldenlast, *f.* dolgovi.
Schuldforderung, *f.* opomena o dolgu.
Schuldherr, *m.* verovnik, veritelj.
Schuldig, *a.* kriv, vinen; (verbunden) dolžen, obvezan, zavezen; (an Geld) dolžen; einem — sein, komur dolžiti.
Schuldige, *m.* krivec, obkrivnik.
Schuldigheit, *f.* dolžnost; (eine schuldige Summe) dolg.
Schuldlos, *a.* nedolžen, praveden; — igrheit, *f.* nedolžnost.
Schuldmann, — ner, *m.* dolžnik; — in, *f.* dolžnica.
Schuldschein, *f.* Schuldbrief.
Schuldschreibung, *f.* pripisanje dolga.
Schule, *f.* učivnica, učilnica, šola, škola; učilišče.
Schüler, *m.* učenec, šolar; — in, *f.* učenka, šolarica.
Schulferien, *pl.* šolski prazniki.
Schulfach, *m.* šolski predmet.
Schulgeld, *n.* šolarina, učbarina.
Schulhaus, *n.* učivnica, šola, učilišče.
Schuljahr, *n.* šolsko leto.
Schulkrankheit, *f.* lajnjava bolezen.
Schullehrer, — mann, — meister, *m.* učenik, učitelj, šolski učitelj, šolski učitelj.
Schulmeister, *a.* šolski.

Schultafel, *f.* blanja šolska.
Schulter, *f.* rama, rameno; ledja, herbet. *Ikost.*
Schulterbein, *n.* pleče, plečna.
Schulterblatt, *n.* pleče, lopatica.
Schultergeheul, *n.* prekoramnica.
Schultern, *v. a.* vzdigniti ob. vzeti na rame; schultert das Geveht! na rame puško.
Schultheiß, **Schulze**, *m.* župan, selski sodnik. *Iučvo.*
Schulwesen, *n.* šolstvo, učestvo.
Schulzeit, *f.* šolski red.
Schuppe, *f.* lusina, luska, spira; (auf dem Kopfe) prah; krasta.
Schuppen, *v. a.* einen Fisch —, stergati ribo. *Ispirast.*
Schuppicht, *a.* ljuskast, ljuskast.
Schuppig, *a.* ljuskav, spirav.
Schur, *f.* strižba, striženje.
Schüren, *v. a.* podtakniti, podtikati; Feuer —, ogenj rašiti.
Schürer, *m.* podtikalec.
Schurf, *m.* krasta, grint; luknja, špranja.
Schürfen, *v. a.* rudo kopati, zemljo prekopovati.
Schürhaken, *m.* greblja, grebljica, rašilo.
Schürke, *m.* malopridnež, zločin, potepuh; — rei, *f.* zločinstvo.
Schurz, *m.* Schürze, *f.* predpirt, predpirtje, opas, prepas, predpas, krilo.
Schürzen, *v. a.* podpasati, opasati, predpasati; podvezati.
Schuss, *m.* (Knall) vstrel, vstrelaj, hitec; sprožilec; ein — Brod, peka kruha; (der Art von Pflanzen) mladika, mladica; (vom Wasser) beg; (des

- pferdes) dir; (des Vogels) lét, létaj.
- Schüffel, *f.* sklěda, ikeděla, zděla; — gestell, *n.* sklědnik, sklědnjak. [lučaj daleč.
- Schußweite, *f.* strělsj, puškomět.
- Schuster, *m.* čěvljář, čěvljář; čizmar; — ei, *f.* čěvljarija, čěvljářstvo; — in, *f.* čěvljaričica. [dělati.
- Schustern, *v. a.* čěvljářiti, čěvlje
- Schusterriem, *m.* kněstra.
- Schuster(schwarz), *f.* černilo čěvljářsko. [sútje; nasíp.
- Schutt, *m.* sip, razsip, sít,
- Schüttboden, *m.* žitnica, hambar.
- Schütteln, *v. a.* tresti, stresti, stresniti, majati, zmajati, objugati; mit dem Kopfe —, z glavoj potrésati.
- Schütten, *v. n.* (vom Getreide) mnogo zdati, polno biti; — *v. a.* (etwas Trockenes) suti, sipati, vsipati, nasipati; (etwas Flüssiges) liti, politi, polijati, razliti, vlti.
- Schüttern, *v. n.* tresti se, jugati se, trepetáti, majati se; — *v. a.* stresti, tresti.
- Schutthaufen, *m.* groblja; razvaline, podertine, razsip, razpadnina.
- Schutz, *m.* varstvo, obrámba, bramba, zavětje, ohranilo, zaštita, okrilje, zakrilje, obrána, obrána; (an Mühlen) brana.
- Schutzbohlene, *f.* Schügling.
- Schutzblattern, *pl.* osěpnice, kravje kozé.
- Schutzbrief, *m.* zaštiti list.
- Schutzbündniß, *n.* zaštita zavěza.
- Schütze, *m.* strělec, puškár.
- Schützen, *v. a.* braniti, obrániti, varovati, obvarovati, zavětiti, zaštítiti, okovárjati, okováríti, čuvati, začúvati; das Wasser —, vodo zaježiti, vodi zagráditi.
- Schützengel, *m.* anjelj várh.
- Schützengesellschaft, *f.* strělaško družstvo; strělci.
- Schützenhaus, *n.* strělišće.
- Schützer, *m.* zavětnik, várh, branitelj.
- Schützgeist, *n.* zaštita straža.
- Schützherr, *m.* zavětnik, zaštítinik; — (Schast), *f.* zavětje, zaštita.
- Schützling, *m.* branjenik, pověrenik.
- Schützrede, *f.* zaštita besěda.
- Schützredner, *m.* zaštiti besědnik.
- Schutzwehr, *f.* obrána.
- Schwabe, *m.* šúrk.
- Schwach, *a.* slab, slaboten, nemóčen; (dünn) tenek, šibek.
- Schwäche, *f.* slabost, slabóča, nemóč.
- Schwächen, *v. a.* slabiti, oslabiti, razslabiti, habiti, ein Mädchen —, oskrúiniti děklico.
- Schwachheit, *f.* slabost, slabóča, nemóč; tenkost, tenkóta.
- Schwachherzig, *a.* slabosěčen, mehkúžen; — feít, *f.* slabosěčnost, mehkúžnost.
- Schwachkopf, *m.* beda, trap.
- Schwächlich, *a.* slaboten, nemóčen; (fränktlich) boléhav, opotekljiv; — feít, *f.* slabost, boléhavost.
- Schwächling, *m.* paglavec.
- Schwachsin, *m.* slaba pamet,

- slabodmnost, — ig, a. slabodmen.
- Schwaben, m. čad, pára, dim; (beim Ráhen) red, redica; (Pflanze) rosička.
- Schwadrone, f. švadrón, truma.
- Schwager, m. svák; dever.
- Schwägerin, f. svaka, svakinja, deverica. Išina, svojščina.
- Schwägerchaft, f. svaštvo, svaštva.
- Schwalbe, f. lastavica, lastovica, vlastovica, lastovka.
- Schwalbennest, m. lastovjek.
- Schwalbennest, n. lastavičje gnězdo.
- Schwalbenwurz, m. drenovšek.
- Schwamm, m. množ, množina, truma; hrúp, šúm; gnječa; — en, v. n. gibati se, valovati se, gobječiti se.
- Schwamm, m. goba, gljiva; (am Fuße des Pferdes) bradavica.
- Schwammchen, n. gobica; mešir.
- Schwammicht, Schwammig, a. gobast, gljivast, ljukničast; gobav.
- Schwan, m. labúd; — en, a. labúdov; — engarten, m. labudišče; — enweibchen, n. labudica.
- Schwängel, m. kembelj, čamelj, klepec; (am Dreschflegel) cepc; (am Blechbrunnen) ročica.
- Schwanger, a. noséč, nošéč. tetogen; šit ist —, ni sama; fig. womit — gehen, kej skrivši snovati od. sklepati.
- Schwängern, v. a. noséčo storiti, vbréméniti, otegotiti; (in der Chemie) polniti, napólniti, napojiti.
- Schwangerschaft, f. nosenje, tegetnost.
- Schwanz, a. gibek, gibčen, šibek, vejhláv; (ungewiß) ne gotóv, dvojben, nestalen.
- Schwanz, m. šala, burke, kvantá, norčija.
- Schwanzeln, v. n. zibati se, majati se, omahovati, kolebati se, svepati se; seine Knie —, vklekje se, koléna mu prepádajo, vtripajo.
- Schwanzend, a. svepav, vskoléban; dvojben, ne gotóv.
- Schwanz, m. rép.
- Schwanzbrin, n. tertica.
- Schwanzchen, n. repič.
- Schwanzeln, v. n. mahljati, merdati od. migati z repom.
- Schwänzen, v. a. rép napráviti; ein Pferd —, podvézati rép konju; die Schule —, ne iti v šolo; — v. n. klatiti se, skitati se, tepsti se.
- Schwanzfedet, f. pero iz repa.
- Schwanzmeise, f. repáta senica.
- Schwanzriemen, m. podrépina, podrépnica, podrépnik.
- Schwanzstern, m. repata zvézda, repáča, repatica.
- Schwär, m. vréd, tvór; — en, v. n. pribirati se, vréditi se; otekati, jitrati se, gnojiti se.
- Schwarm, m. (Bienen —) roj; (Lärm) šunder, hrúp; (Hausen) trop, tropa, truma, množvo.
- Schwärmen, v. n. (von Bienen) rojiti, rojiti se; (Lärmen) šunder iméti, brupéti; (Schmelzen) razúzdano živéti, skitati se, tepéšiti se, gostiti se; (im

- Denken) sanjati, bedaliti, ludovati; — n. rojenje; hrup, brupenje; razzdano življenje, gostitje; sanjanje.
- Schwärmer, m. (Schwelger) razzdano človek, skitavec, tepušnik; (Fantast) bedalež, sanjār; (bei den Feuerwerken) žvigavec, žvigavka.
- Schwärmeret, f. sanjanje, sanjarija, sanjārstvo, bedalščina, ludorija, bedalija.
- Schwärmerisch, a. sanjaški, sanjārski, fanatičen.
- Schwarte, f. koža.
- Schwartz, a. čern, vrán; — e Pferd, vranec; — e Wäsche, zamázano pranje; (von der Sonne verbrannt) zagorel, černománjast, rujáv; (traurig) tužen, žalosten; (gräßlich) strašen, strahovit; — machen, očerniti kogar.
- Schwartzäugig, a. černočk.
- Schwartzbeere, f. černica, boróvica. [zagorel, osmójen.
- Schwartzbraun, a. černorujáv.
- Schwartzborn, m. černi glóg od ternovec. [mórec, neger.
- Schwartz, m. černec, arap, za-
- Schwärze, f. černilo; černóst, vranost, černina.
- Schwärzen, v. a. černiti, očerniti, počerniti; (verläumben) obrekovati, ogovarjati; — e. n. kontrabantirati, zabranjevíno prodati. [černo.
- Schwartzfärbet, m. barvar na
- Schwartzgelb, a. temno-žolt.
- Schwartzgrau, a. temno-siv.
- Schwartzgrün, a. temno-zelen.
- Schwartzhaarig, a. černovlás.
- Schwartzholz, n. hvojevje drévje, iglasto drévje.
- Schwartzköpfig, a. černogláv.
- Schwartzkunst, f. vraža, čara, copernija, čarobija.
- Schwartzkünstler, m. copernik, čarovnik.
- Schwartzlich, a. černkast, černkljat; (im Gefichte) začernel, zagorel, ogorel, černománjast. [prugami.
- Schwartzstreifig, a. s černimi
- Schwäzen, v. n. čebljati, blebetati, žlabrati, gomuliti; razgovarjati se.
- Schwäzer, n. čebljač, blebetavec, žlabrač; — in, f. žlabra, blebetiša. [tánje.
- Schwäzerei, f. blebèt, blebe-
- Schwäzhaft, a. blebetav, žlabrav, čebljáv; — igkeit, f. blebetávost, žlabrávost.
- Schwebe, f. in der — hängen, oběšen biti, viseti.
- Schweben, v. n. viseti, treptiti, oběšen biti; fig. biti; im Gedächtnisse —, biti v spominu; vor den Augen —, biti ob. treptiti pred očmi; in Gefahr —, biti v nevarnosti; zwischen Furcht und Hoffnung —, v strahu upati.
- Schwefel, m. žveplo, sumpor; — e, a. žveplén, sumporen.
- Schwefelartig, a. sumpórast, žveplénast. [ski evét.
- Schwefeläther, m. žvepleni vin-
- Schwefelfaden, m. žveplénka, žveplenica.
- Schwefelgeruch, m. žveplovina.
- Schwefelholzchen, n. vžigálka, vžigalica.

- Schwefelicht, *a.* žveplast, žveplénast, sumpórást. [ren.]
 Schwefelig, *a.* žveplén, sumpo-
 Schwefeln, *v. a.* žvepliti, pož-
 vépliti, sumpóriti, nasump-
 póriti.
 Schweif, *m.* rép, repič.
 Schweifen, *v. a.* rép napraviti;
 (auschweifen) iztesati, izstrú-
 gati; — *v. n.* guati se, vla-
 čiti se, pohsjati.
 Schweiffirn, *m.* repasta zvé-
 zda, repatica.
 Schweiffuß, *n.* repina.
 Schweigen, *v. n.* molčati, tiho
 biti; vmolkniti, zamolčati;
 — *n.* molk, molčanje.
 Schwein, *f.* svinja; prasica,
 kermáča. [čénka.]
 Schweinebraten, *m.* svinjska pe-
 Schweinerei, *f.* svinjarija.
 Schweinefleisch, *n.* svinjina, svi-
 njétina, svinjsko meso.
 Schweinhirt, *m.* svinjár; — *in,*
f. svinjarica.
 Schweinigel, *m.* jéž; (von Wen-
 schen) prasè, kočej. [njárski.]
 Schweinisch, *a.* svinjski; svi-
 Schweinmast, *f.* žir, žirovina.
 Schweinmutter, *f.* prasica, svi-
 nja s prasci. [rézár.]
 Schweinischneider, *m.* svinjoréz,
 Schweinfall, *m.* svinjak, svi-
 njski hlév. [Jägern] kri.
 Schweiß, *m.* pot, znoj; (bei den
 Schweißbad, *n.* znojnica, pot-
 nica.
 Schweissen, *v. n.* potiti se, znoj-
 jiti se; (bei Jägern) kri teči;
 — *v. a.* variti, zvariti, spojiti.
 Schweißig, *a.* znojen, s potom
 oblit.
 Schweißloch, *n.* potna ljuknja-
 ca, potinka.
 Schweißtreibend, *a.* znojiv. [plja.]
 Schweißtrophen, *m.* znojna ka-
 Schweißtuch, *n.* obrisalo, otirač.
 Schweißwurst, *f.* kervavica.
 Schweizer, *m.* švajcar.
 Schweizerkäse, *m.* švajcarski sir.
 Schwelen, *v. n.* tleti, tinjati se;
 dimiti se; — *v. a.* igati.
 Schwelgen, *v. n.* razúzdano od-
 razkožno živéti, pirovati, bu-
 rovati.
 Schwelger, *m.* razúzdanec, raz-
 kočnik, hurič; — *ei, f.* raz-
 úzdano življenje, búr; — *isch,*
a. razúzdan, razkošen, raz-
 sipen.
 Schwelle, *f.* prag.
 Schwellen, *v. n.* otéči, otekati;
 (vom Wasser) rasti, naráštati,
 narásti, kipéti; — *v. a.* dáš
 Wasser —, vodo zajeziti.
 Schwemme, *f.* kopalo, kopav-
 nik, oplaki; kopališče.
 Schwemmen, *v. a.* plaviti; Pfer-
 de —, kopati konje; etwas
 wohn —, nanésti, nanašati,
 naplaviti; (Blät(er), Wä(che))
 splavniti, splaviti.
 Schwenten, *v. a.* sukati, vertéti,
 mahati (s čem); (etwas) ober-
 niti, obračati; (Blät(er)) splav-
 niti, vmiti; sich —, *v. r.*
 oberniti se, obračati se, obrá-
 titi se.
 Schwer, *a.* težek, težak, truden,
 mučen; einen — en Kopf haben,
 tvrde glave biti; eine — e
 Strafe, ojstra kazen; — es
 Geld kosten, mnogo veljati,
 mnogo dnarja stati; — es

- Gesicht, topóvi, veliki ogenj; es sind — e Zeiten, slabi so časi; mit — em Herzen, z žalostnim sercam; — sein, težiti. [kóta, težkoča, tegóba.
- Schwere, *f.* teža, težina, tež-Schwerfällig, *a.* težek; štorast; — feil, *f.* težkóst.
- Schwerfüßig, *a.* težkonóg.
- Schwerhändig, *a.* težkorók.
- Schwerkraft, *f.* težna móč, težje, težnja. [težkoma.
- Schwerlich, *ad.* javelne, težko.
- Schwermutb, *f.* tužnost, težkomiselnost.
- Schwermützig, *a.* tužen, težkomiseln, žalosten; — feil, *f.* Schwermutb.
- Schwerpunkt, *m.* težišče.
- Schwert, *n.* meč; hanžar, jatagan; — feget, *m.* mečár.
- Schwertförmig, *a.* mečast.
- Schwertförmig, *f.* sabljica.
- Schwertförmig, *f.* mečenka, mečnica, mečnja.
- Schwertschlag, *m.* ošne —, bez prelivanja kervi.
- Schwertträger, *m.* mečonoša.
- Schwester, *f.* sestra, sestrica.
- Schwesterkind, *n.* sestrič.
- Schwesterlich, *a.* sestriński, sestterski. [stranec, sestranik.
- Schwestersohn, *m.* sestrič, se-Schwestertochter, *f.* sestrična, sestrana.
- Schwibbogen, *m.* obók, svód.
- Schwiegerältern, *pl.* tast in tasta.
- Schwiegermutter, *f.* tasta, taša, tašica, svekerva.
- Schwiegersohn, *m.* zet.
- Schwiegertochter, *m.* snaha, sináha, nevěsta.
- Schwiegervater, *m.* tast, test, sveker.
- Schwiele, *f.* žulj, žuljek, ožuljek; (Hitzbläschen) mozólj.
- Schwierig, *a.* težek, težáven, tegóben, mučen, težkoten; — feil, *f.* težkóta, težkóča, tegóba, mučenost. [žika.
- Schwimmblaße, *f.* mēhúr, ve-Schwimmen, *v. n.* plavati, plivati, plovati; — *n.* plavanje, plavba. [vec, plavec.
- Schwimmer, *m.* plavar, plava-Schwimmpfad, *m.* plavalisē.
- Schwimmshute, *f.* kopališče.
- Schwinde, *f.* lišaj.
- Schwindel, *m.* omotica, omot, vertoglavica. [glavec.
- Schwindeler, — geist, *m.* verto-Schwindelig, Schwindlig, *a.* omótičen, omoten, vertoglav, vertogláven; es wird mir —, glava se mi suče.
- Schwindeln, *v. n.* motiti se, omotičen biti; mir schwindelt es, glava se mi verti od. moti.
- Schwinden, *v. n.* miniti, zginiti, zginjavati, gasneti, preiti, giniti, čeznuti; (vertrodnen) sušiti se, vsahniti.
- Schwindflechte, *f.* Schwinde.
- Schwindfucht, *f.* sušica, jetika.
- Schwindfuchtig, *a.* jetikav, sušičen; er ist —, imá sušico.
- Schwinge, *f.* (Getzeide —) ve-jáča, vejávnica; (Flach —) trepálo; (Flügel) perutnica, haba, krilót.
- Schwingen, *v. n.* mahati, pahati, sukati vertěti; Korn —, žito vejati; Flach —, lát trepáti; sich auf das Pferd —, skočiti

- od. žiniti na konja; sich über den Baum —, skočiti bez ploti; sich in die Luft —, žvigniti od. žiniti pod oblake, vzleteti; fig. sich in die Höhe —, povzdigniti se; (schaukeln) plavati, majati se, zibati se.
- Schwirren**, v. n. herneti, žurati, ikripati, čerčati. |žiti se.
- Schwitzen**, v. n. potiti se, znositi.
- Schwitzpulver**, n. štura za potenje.
- Schwören**, v. n. priseci, prisegati, prisegniti, zapriseci, zaprisegati; rotiti se, zarotiti se, zakleti se; bei der Seele —, pridržiti se.
- Schwül**, a. sparen, soparen, sparčen; —t f. sparica, soparnica, vročina.
- Schwulst**, m. otok, otekline; (im Schreiben) obraklost, nadutost. |diti.
- Schwülstig**, a. fig. obrakel, na-
- Schwung**, m. mah, mahlej, pah; fig. navada, običaj.
- Schwungfeder**, f. pero.
- Schwur**, m. rot, prisega, zakletva; —gericht, n. poróta, porótni sod; —mann, m. porótnik; —platz, m. rotišče.
- Slave**, m. rob, suženj, sužnik, hlapec, nevolnik. [sužnica.
- Slavein**, f. robkinja, sužnja,
- Slaverei**, f. robstvo, sužnost, hlapčija, nevolništvo; in der — leben, robovati, hlapčevati. [sužniški, hlapčji.
- Slaveisch**, a. robski, suženj.
- Scorpion**, m. skrakek, kačur, škorpion. [mnja.
- Scrupel**, m. dvojba, sum, su-
- Sch**, n. čertslo.
- Sch6**, num. šest.
- Sch6se**, f. šestka, šestica.
- Sch6seck**, n. šestokotje.
- Sch6ser**, m. šestak, šestica.
- Sch6fertei**, a. šestéri.
- Sch6sfach**, —fältig, a. šestérni.
- Sch6shundert**, num. šest stó, šest stotin; —ste, a. šest stotni.
- Sch6sjährig**, a. šestléten, šest lét star.
- Sch6smal**, ad. šestkrat, šestharti, šest putih.
- Sch6smonatlich**, a. šestmesečen.
- Sch6spännig**, ad. s šestorico, s šestimi konji.
- Sch6ste**, a. šesti |šest.
- Sch6sthalb**, ad. pet in pol, pol-
- Sch6stägig**, a. šestdnevén.
- Sch6stel**, n. šestina, šestinka.
- Sch6stend**, ad. šestič, šesto.
- Sch6swöchen**, pl. poród, rodi, babine. |rodnica.
- Sch6swöchnerin**, f. porodica, pot-
- Sch6zehn**, num. šestnajst, šest-
- tnest; —hundert, num. šest-
- najst stó od. stotin; —te, a.
- šestnajsti.
- Sch6zig**, num. šest deset, šest
- ród; —ste, a. šestdeseti; —
- stel, n. šestdesetinka.
- Sch6kel**, m. mošnja, mošnjica,
- kesa; sekelj (stari dnár);
- meister, m. mošnjár.
- Secret**, n. skrivnost, tajnost;
- (Abtritt) straniše; —ár, m.
- tajnik, sekretér.
- Secte**, f. stranka, ločina.
- Section**, f. oddélek, ódsék;
- razpáranje mertvih.
- Secundant**, m. drug (pri boju),
- sekundánt.

- Secunde, f.* sekunda, drobiček.
Seedsband, m. knjiga v šestnajstini.
See, m. jezero; — *f.* morje; auf der offenen —, na visokim morju; — *n.* morski.
Seeänte, f. pidl.
Seebach, m. jezernica.
Seecadet, m. kadet pomorski.
Seediens, m. služba pomorska.
Seeinhorn, n. narval.
Seefahrer, m. pomorec, mornar.
Seefahrt, f. brodarstvo, pomorstvo.
Seegrün, a. sinj.
Seehafen, m. luka, pristanišče.
Seehandel, m. trgovina pomorska od. na morju.
Sejungfer, f. morska deklica.
Seeküste, f. pomorje, primorje, brg morski.
Seele, f. duša; (der Feder) sercē.
Seelenamt, n. zadušnica, bilja, črna meša. tkost duše.
Seelenangst, f. dušna stiska, brit.
Seelenhirt, m. dušni pastir, duhovnik.
Seelenkräfte, pl. duševne moči.
Seelenlehre, f. dušoslóvje, dušověda, psihologija. lduše.
Seelenloß, a. bezdušen, brez.
Seelenruhe, f. mir duše.
Seelenwanderung, f. preduševanje.
Seelsorge, f. skerb duhovna.
Seelsorger, m. duhovnik.
Seemann, m. mornar, pomorec.
Seoffizier, m. pomorski častnik.
Seepaß, m. morski list.
Seeräuber, m. morski razbojnik od. ropar, gusar; — *el, f.* morsko razbojništvo, gusarstvo.

- Seereise, f.* morski pót.
Seeschwalbe, f. hudobrnica.
Seesoldat, m. vojniki pomorski.
Seesturm, m. burja, morski vihar.
Seeufer, f. Seeküste.
Seewärts, ad. proti morju.
Seewesen, n. pomorstvo, mornarija, mornarstvo, brodarstvo.
Segel, n. jadro, vétrilo, plahta; unter — gehen, podati se na morje.
Segelbaum, f. Mastbaum.
Segelfertig, a. gotov od. pripravljen na pót.
Segelgarn, n. preja za jadra.
Segeln, v. a. jadriti; korminiti, lentati; — *v. a.* in den Grund —, vtopiti.
Segelstange, f. jadrenica, lanta, lantina. ljadra.
Segeltuch, n. veršelj, platno za.
Segelwert, n. jadra, jadrovje.
Segen, m. blagoslov, blagodar, blagor.
Segler, m. jadrilec.
Segnen, v. a. blagosloviti, blagoslavljati; (sich kreuzigen) križati se, prekrižati se.
Sehe, f. vid, gléd.
Sehen, v. a. viditi, videti, zreti; gledati, pogledati; — lassen, pokazati; sich — lassen, prikazati se; das Fenster sieht auf die Gasse, okno na ulico kaže; laßet uns —, da vidimo, naj da vidimo, sich da! gléj, léj, poglej, eto! nach nichts —, za nič ne marati; — *v. n.* (eine gewisse Gestalt haben) viditi biti; Sie — blaß, roth,

- hlědi, ruděči ste od. ste viditi.
- Sehnerbe, *f.* vidna čutnica.
- Sehenswürdig, — werth, *a.* rédek; pogléda vrěden; — fett, *f.* rédkost.
- Seher, *m.* (im edlern Sinne) prorok, prerok; — in, *f.* pro-ročica, prerokinja.
- Seherohr, *n.* dalekogled.
- Sehkraft, *f.* vidna móč.
- Sehne, *f.* kíta, suha žila, (beß Bogenš) tetiv, tetiva.
- Sehnen, *sich*, *v. r.* hlepěti, hrepeněti, dihtěti, koperněti (po čem); težiti, četi, čeznuti (za čem); želěti, zaželjěvati (kar).
- Sehnig, *a.* žilav, žilovit.
- Sehnlich, *a.* živ, željen, hrepeněč, góréč, dihtiv, žuden; — warten, komaž čakati, na iglah seděti.
- Sehnsucht, *f.* hrepeněnje, hlepěnje, dihtivost, željnost, poželjěnje.
- Sehnsüchtig, *f.* Sehlich.
- Sehr, *ad.* zlo, močno, jako, vele, prav, pre . . . gat ju —, prezlož.
- Schweite, *f.* vidodaljnost.
- Seihen, *v. n.* scati.
- Seicht, *a.* plitev, plitek, ne globok; *fig.* slab, jalov, ničćen; — breit, *f.* plitvina, plitkost, plitkóta; *fig.* slabost, jalovost.
- Seide, *f.* svila, žida.
- Seidel, *n.* masec, sajtlić.
- Seidelbast, *m.* voličji koren, alj divji poper. [svile, židan.
- Seiden, *a.* svilen, svilen, od
- Seidenartig, *a.* svilast, svilenkast. [larija.
- Seidenbau, *m.* svilárstvo, svilárstvo.
- Seidenfabrik, *f.* svilárnica; — ant, *m.* svilar.
- Seidenfärberei, *f.* barvanje svile.
- Seidenhandel, *m.* svilárenje, tergovina s sviloj. [nik.
- Seidenhändler, *m.* svilar, svilár.
- Seidenhaspel, *m.* motovilo svilársko.
- Seidenreich, *a.* svilat.
- Seiden Spinner, *m.* svilopréjec; — ei, *f.* svilopréja; — in, *f.* svilopredica. [léna roba.
- Seidenstoff, *m.* svilovina, svilovina.
- Seidenwurm, *m.* svilod, svilnik.
- Seidenzeug, *f.* Seidenstoff.
- Seidenzucht, *f.* Seidenbau.
- Seife, *f.* mýlo, mýlo. žajfa; — n, *a.* mýlen.
- Seifen, *v. a.* mýliti, omýliti. žajfati, požajfati.
- Seifenartig, *a.* mýlast, mýlovit.
- Seifengeist, *m.* mýlovec.
- Seifensieder, *m.* mýlar; — e, *a.* mýlárski; — ei, *f.* mýlarija.
- Seifenstvo, mýlárstvo; mýlárnica; — in, *f.* mýlarića. [fenca.
- Seifenwasser, *n.* mýlenica, žajfa.
- Seifenstein, *m.* mýlenik.
- Seiger, *a.* navpičen, kalamiran; — ad. navpik.
- Seiger, *f.* Uhr.
- Seigera, *v. a.* (im Bergbau) topiti, taliti; čistiti rudu; navpik kopati.
- Seil, *f.* — r, *m.* cědilo, cědilnik, cědilnica; — n, *v. a.* cěditi, precěditi, precějati, pretočiti. [nop, konopec.
- Seil, *n.* vože, uže, verv, ko-

- Seiler**, *m.* vožár, vervár; —
handwerk, *n.* vožarija, vo-
 žárstvo. [pohódec.
Seiltänzer, *m.* vervolézec, kono-
Seim, *m.* sát, čist méd; (*Schleim*)
 žleza, žlezóba; — *n.*, *v.* a.
 méd čistiti. [pustiti.
Sein, *v. n.* biti; bivati; — lassen,
Sein, — *t.*, — *pr.* njegov; svoj.
Seinerseits, *ad.* od njegóve
 strane; od svoje strane.
Seinethalben, — *wegen*, — *willen*,
ad. za njega voljo, zavolj od.
 zarad njega, za njegóvo dèlo.
Seinige, *der*, *die*, *das* *pr.* nje-
 gov; svoj; — *m.* svojec.
Seit, *ad.* od, odtehdób, kar,
 od tega kar; — früh, od davi.
Seitdem, *ad.* kar, od teh dób,
 od tih mál, od tega časa;
 od kad; od onda.
Seite, *f.* strana, strán, kraj,
 plát; (*des Körpers*) bók; *die*
rechte — *eines* Zeuges, lice;
die linke — *eines* Zeuges, rób;
Schery bei —, bez šale; bei
 —, auf die —, na strán, vstrán,
 s poti; von der — *zuschauen*,
 za strane gledati; — *n.*, *a.*
 pobóeni.
Seitenblick, *m.* pogléd po strani.
Seitenbret, *n.* skrajnojača, stra-
 nica.
Seitenfach, *n.* predalčec.
Seitenfenster, *n.* stransko okno.
Seitengebäude, *n.* pristava.
Seitengewehr, *n.* sahlja; meč.
Seitensprung, *m.* skók na strán.
Seitenstechen, *n.* bodláji, bodnje.
Seitenstoß, *m.* vdár pod bók.
Seitenweg, *m.* stranski pót,
 stranpotica.
- Seitenwind**, *m.* vèter za strane.
Seither, *f.* Seitdem.
Seitwärts, *ad.* na strán, v strán;
 za strane, na strani.
Selber, *pr.* sám. [isti, tisti.
Selbiger, *e*, *es*, *pr.* oni, onaj,
Selbst, *pr.* sám; isti; von —,
 samodsebe.
Selbstbesetzung, *f.* oskrúba sa-
 mega sebe.
Selbstbetrug, *f.* Selbsttäuschung.
Selbsteigen, *a.* svoj vlastni, vlas-
 tni, vlastit svoj, samolásten.
Selbsterhaltung, *f.* branenje sa-
 mega sebe. [mega sebe.
Selbsterkenntnis, *f.* spoznánje sa-
Selbsterniedrigung, *f.* ponižanje
 samega sebe.
Selbstgefällig, *a.* samoljubén;
 — *keit*, *f.* samoljubje.
Selbstgefühl, *n.* samoóútie.
Selbstgeföh, *n.* samostrél.
Selbstgespräch, *n.* sámogovór,
 govór sebjó samim.
Selbstgewalt, *f.* samosilje.
Selbstheit, *f.* svojóst, svojščina.
Selbstherrscher, *m.* samovladár;
 — *in*, *f.* samovladarica.
Selbsthilfe, *f.* pomoč sebi sa-
 memu.
Selbstlaut, — *er*, *m.* glasnik,
 glasnica, samoglásnik, sa-
 moglásnica, samoglasica.
Selbstliebe, *f.* samoljubje.
Selbstlob, *n.* vlastna od. samo-
 vlastna hvala, samohvála.
Selbstmord, *m.* samomór, sa-
 movmórstvo. [movmorivec.
Selbstmörder, *m.* samomór, sa-
Selbstpeiniger, *m.* mučitelj sebe
 samega, [samega sebe.
Selbstprüfung, *f.* izpraševánje

- Selbstrache**, *f.* samovlastna osveta.
- Selbstständig**, *a.* samosvoj, samosvojen, samostalen; — *leit*, *f.* samosvojost, samostalnost.
- Selbstsucht**, *f.* samoljubje, samopajnost, samogoltnost.
- Selbstsüchtig**, *a.* sebičen, samoljuben, samopajen, samogolten. [mega sebe.
- Selbsttäuschung**, *f.* omama sa-
- Selbstthätig**, *a.* samotež, samotežen. [samega sebe.
- Selbstverläugnung**, *m.* zatajenje
- Selbstverstümmelung**, *n.* samosvoje pokvarenje.
- Selbstvertrauen**, *n.* zaupanje v samoga sebe.
- Selbstzufrieden**, *a.* samodovoljen, zadovoljen s samim seboj.
- Selzen**, *v. a.* voditi, sušiti.
- Selig**, *a.* blažen, blagosten, srečen; (der himmlischen Glückseligkeit theilhaftig) zveličan; (von Verstorbenen) rajni, rajniki, zamèrl; — *machen*, spasi, zveličati; — *werden*, zveličan biti; — *sprechen*, za svetega proglasiti; — *leit*, *f.* blaženstvo, blažnost, blagostanje; radost; zveličanje.
- Seligmachend**, *a.* zveličaven, spasonosen.
- Seligmacher**, *f.* Heiland.
- Seligprechung**, *f.* posvèčenje.
- Selten**, *a.* redèk, porèdek; neobičen, izredèn, malokdajšen; — *ad.* redko, redkoma, malokdaj; — *heit*, *f.* redkost, redka reè, posebnost, neobičnost.
- Selbstsam**, *a.* èuden, èudnovit, neobičen, neobičajni; — *leit*, *f.* èudnost, neobičnost, èudnovitost. [hòvšnica.
- Seminarium**, *n.* èeminišèe, du-
- Semmel**, *f.* èemlja, èemljèka, bulka; — *mehl*, *n.* bèla moka,
- Senat**, *m.* starešinstvo, vèèe, senát; — *or*, *m.* starešina, staroveènik.
- Senden**, *v. a.* poslái, pošljati; odprávití, napótití
- Sendeschreiben**, *n.* — *brief*, *m.* poslanica, pismo.
- Senesbaum**, *m.* sena.
- Senf**, *m.* gorušica, gorèica; — *r*, *a.* gorušèeni; — *büchse*, *f.* gorušèenica.
- Senfte**, *f.* nosilo, nosilnica.
- Senge**, *f.* žig, požig, ožeg.
- Sengen**, *v. a.* smoditi, paliti, žgati; posmoditi, popáliti, požgati; — *und brennen*, posmójati, popáljati, požigati.
- Senior**, *m.* starešina, starosta.
- Senkblei**, *n.* Senfel, *m.* vtonilo, kalamir; olóvnica.
- Senken**, *v. a.* pogrèzniti, potoniti, vtopiti, spustiti; *Reben* —, grebati, grebeničiti, pogrèbeničiti, grobati, pováliti; *sich* — *v. r.* pogrèzovati se.
- Senker**, *m.* grebenica.
- Senfgrube**, *f.* podlézina.
- Senfrecht**, *a.* navpičen, kalamiran; — *ad.* navpik.
- Senne**, *f.* Sehe.
- Senne**, *Senner* *m.* pastir, stannár; — *in*, *f.* pastarica.
- Sense**, *f.* kosa, — *n*, *a.* kosni.
- Sensenschmied**, *m.* kosár.
- Sensensstiel**, *m.* kosišèe, ratišèe.

Sentenz, *f.* sentencija; otvêt, odlôček; izrek, poslovica.
 Sentimental, *a.* sentimentaln, mehkočûten.
 September, *m.* septémber, kimovec; (ilir.) ruján; (ééh.) zari; (pošn.) vresen.
 Seraph, *-in, m.* seraf.
 Serviette, *f.* pertiê.
 Servitutrechte, *pl.* servitutne ob- služne pravice.
 Sessel, *m.* stol, stolica.
 Sesshaft, *f.* Ansfâsig [stavba.
 Sessart, *f.* naèin stavljenja.
 Setzen, *v. a.* staviti, postaviti, postavljati, djati, položiti; (ein Kind wohin -) posaditi, posajati; fest -, odlôčiti, odréditi; den Fall -, postaviti, za primêr vzeti; (Bäume) vsaditi, zasaditi; vsajati; ein Ziel -, konec storiti, dokonèati; etwas in den Kopf -, v glavo si zabiti; etwas aus den Augen -, kaj zanemarati, v nemar pustiti; etwas in Geld -, prodati; in Furcht, Schrecken -, prestrašiti, preplâšiti; in Verlegenheit -, zmotiti; sein Vertrauen auf einen -, zaupati na kogar; Schrift -, slagati pisména; eine Henne -, nasaditi kokoš; (den Degen an die Brust -) nastâviti; etwas aus einander -, razlâgati, razlôčiti; - *v. n.* skočiti; preskočiti (kar); über den Fluß -, prepeljâti se êez réko; - *v. t.* es setzt, je, imâ; sich -, *v. r.* sestî, vsestî se, posaditi se; (von trübden Flüssigkeiten) vsestî se; (ab-

nehmen) padati; sich häuslich irgendwo -, naséliti se, nastâviti se; sich zu Pferde -, konja zaséstî; sich wider etwas -, vprêti se, zoperstaviti se, vpirati se; sich in Gefahr -, v nevarnost se podâti; sich mit den Gläubigern -, pogoditi se; sich in Marsch -, se na pôt podâti; (von der Arme) razpostâviti se.

Sezer, *m.* slagâr.

Sezassen, *m.* slagârski ormâr, pismenjâk.

Sezkunst, *f.* slaganje; slagârstvo.

Setzling, *m.* mladika; sadika, sadež.

Schreie, *f.* rozgva.

Seuche, *f.* kuga, kužna bolêzen; kužnôba, kužnôta.

Seufzen, *v. n.* vzdihati, vzdihavati, vzdihmiti, stenjati.

Seufzer, *m.* vzdihlej, zdihlej, vzdih, izdah.

Sich, *pr.* sebe, se; sebi, si.

Sichel, *f.* serp, serpica; - fôr- mig, *a.* serpast; - schmie- d, *m.* serpar

Sicher, *a.* varen, sêgûren, zavêten; (gewiß) gotov, istinit; (zuverlässig) zvést, vêren; - heit, *f.* varnost, sêgûrnost; istinitost; vêrnost; - lich, *ad.* gotóvo, zvésto.

Sichern, *v. a.* varovati, obva- rovati, ohrâniti; zavârvati; osêgûriti, vjistiti.

Sicht, *f.* vid.

Sichtbar, Sichtlich, *a.* vidiven, viditeln, vidljiv, zreteln; sig- oèviden, vidoma, oèiten;

- *feit*, *f.* vidljivost, viditelnost; *fig.* očevidnost.
- Sichten*, *v. a.* sijati, presijati; rešetati, prorošetati.
- Sie*, *pr.* ona; one; oni; (als *Antebe*) vi; — *f.* samica, ona.
- Sieb*, *n.* sito; rešeto; — *en*, *v. a.* sijati, presijati; rešetati.
- Sieben*, *num.* sedem; — *f.* sedma, sedminka.
- Siebeneckig*, *a.* sedmerokóten.
- Siebenertel*, *a.* sedméri.
- Siebenfach*, *a.* sedmérnat.
- Siebenfältig*, *a.* sedméri.
- Siebengefüß*, *n.* gostosévcí.
- Siebenhundert*, *num.* sedem stó; sedem stotín; — *ste*, *a.* sedem stotní. [dem lét star.
- Siebenjährig*, *a.* sedemlétén, *se-*
- Siebenmal*, *ad.* sedemkrat, *se-*
- dem* barti, *sedem* putih.
- Siebenklöser*, *m.* pospánee.
- Siebentausend*, *num.* sedem tisíc, *sedem* taviént.
- Siebente*, *a.* sedmi; — *i*, *n.* sedmina, *sedminka*, *sedmi* děl; — *nš*, *ad.* sedmič, *sedmo*.
- Siebenhalf*, *ad.* pol sedem, šest in pol.
- Siebmacher*, *m.* sitár; rešetár.
- Siebzehn*, *num.* sedemnajst, *sedem* nest; — *hundert*, *num.* sedemnajst stó; — *tausend*, *num.* sedemnajst tisíc; — *tz*, *a.* sedemnajsti.
- Siebzig*, *a.* sedemdesét, *sedem* red; — *ste*, *a.* sedemdeséti.
- Sieb*, *a.* boléhav, bolézljiv; boléstén; — *bett*, *n.* bolniška postelj, *dolga* bolézen.
- Siechen*, *v. n.* boléhati, boléhovati, beteieváti; sušiti se.

- Siechhaus*, *n.* bolnišnica, špital.
- Siechheit*, *f.* boléhavost, bolézljivost. [léstnik, betežnik.
- Siechling*, *m.* boléhavec, *bo-*
- Sieden*, *v. n.* kipéti, vréti, kuhati; — *v. a.* kuhati, variti; — *d*, *dbeiß*, *a.* vrél, vróé.
- Siedepunkt*, *m.* vrelec, vrelín.
- Sieg*, *m.* zmaga, premága, pobéda, dobitje; *den* — *davon* tragen, *obvládati*, *premagati*.
- Siegel*, *n.* pečát; pečátnik; — *r*, *a.* pečátni.
- Siegellaß*, *n.* pečátni vosek.
- Siegeln*, *v. a.* pečátiti, zapečátiti.
- Siegekrone*, *m.* — *stüßel*, *n.* pečátnik, pečátnjak, pečátni perstan.
- Siegekrone*, *m.* pečátar.
- Siegelwachs*, *f.* Siegellaß.
- Siegen*, *v. a.* zmagati, premagati, dobiti, pobéditi, obvládati, nadvládati, predobiti, posiliti; — *d*, *a.* zmagáven, zmagónósen.
- Sieger*, *m.* zmagávec, dobitnik, pobédnik; — *in*, *f.* dobitnica.
- Sieger*, *a.* pobédni, dobitni.
- Siegesgeschrei*, *n.* premagávnica.
- Siegestrich*, *a.* zmagónósen, slavodobiten. [na pa! evo!
- Siehe*, *Siehe* da! *i.* gléj; léj!
- Siefern*, *v. n.* kapati, cankatí.
- Signal*, *n.* znamenje, znamenje, znak.
- Signatur*, *f.* signatúra; podpis.
- Signieren*, *f.* Unterzeichnen.
- Silber*, *n.* srebro; (*Silbergeschirr*) srebrenina; — *r*, *a.* srebreni.
- Silberarbeiter*, *m.* srebár.

Silberartig, *a.* srebernast, srebrast.

Silberbergwerk, *n.* sreberna ruda.

Silberfarben, *a.* srebern, sreberne barve [srebernina.

Silbergeld, *n.* sreberni dnarji.

Silbergehalt, *m.* vrednost srebra.

Silberhaltig, *a.* srebrovit, srebernat.

Silberling, *m.* srebernik.

Silbermünze, *f.* sreberni penex, srebro, srebernica.

Silbern, *a.* srebern, srebrén; — *v.* *a.* srebriti.

Silberquell, *m.* sreberni vrölec.

Silberton, *m.* čist od. jasen gläs.

Silberweiß, *a.* hól ko srebro.

Silberzeug, *n.* srebrovina, srebernina.

Simpel, *a.* prost, pripróst.

Sims, *m.* polica.

Singbar, *a.* pěven, pěváteln, za pětje.

Singen, *v.* *n.* pěti, pěvati, popěvati; — *n.* pětje.

Singespil, *n.* igra s pětjem, spēvigra.

Singestimme, *f.* gläs.

Singestück, *n.* pěsem, popěvka.

Singrün, *n.* zimozelen.

Singvogel, *m.* ptica pěvka od. pěvalica. [nobroj.

Singular, *m.* jednobrójnik, jedi-

Singweise, *f.* napěv, víza.

Sinze, *f.* podlézina.

Sinken, *v.* *n.* pasti, padati, vpasti, vpadati, pogrezovati se; (im Wasser) topiti se, vtopiti se, vtapljati se, potoniti, vtoniti; (in Verfall kommen) prepadat; den Ruth lassen, serce zgubiti; bié in

die — de Nacht, do černe noči; in Ohnmacht —, omedleti.

Sinn, *m.* čut, čutek, počútek, čutjénstvo; (Verstand) um, rozum, smisel, pamet; (einer Rede) poměn, zmysel; (Gesinnung) misel, mnenje, volja, naměra; von — en kommen, ob pamet priti, obnoréti; bei — en sein, pri sebi biti, pri pameti biti; das fällt in die — e, v oči pada; es fiel aus dem Sinne schlagen, izbiti si iz glave; er hatte im —, on je bil naménjen.

Sinnbild, *n.* kip, podobšina, podoba, simból.

Sinnen, *v.* *n.* misliti, misljati.

Sinngebieth, *n.* nadpis.

Sinnlich, *a.* čuten, počúten; (nicht geistig) tělésen; — feit, *f.* čutnost; tělésnost.

Sinnlos, *a.* bezčúten; fig. nerazúmen, glúp.

Sinnlosigkeit, *f.* bezčútnost; fig. nerazúmnost. [domiseln.

Sinnreich, *a.* umen, pameten;

Sinn(spruch), *m.* izreka; réč, poslovica. [ravnoznamen.

Sinnverwandte, *a.* jednoznačen,

Sippschaft, *f.* ilabta, rodbina.

Sistem, *n.* sostáv, sostáva.

Sitte, *f.* navada, vada, nráv, običaj, naráv. [zakon.

Sittengefeh, *n.* morální, nravni

Sittenlehre, *f.* morál, čudorédnost; nravstvo; (in der Fabel) návk; — r, moralist, čudorédnik.

Sittenlos, *a.* opak, razújzdan.

Sittlich, *a.* čudoréden, věsten,

naráven; lánblič —, narávstveno; — keit, *f.* čudorednost véstnost, narávnost.
 Sittsam, *a.* naráven; krotek, tih; — keit, *f.* krotkóst, tíhóst.
 Sig, *m.* sedež, sedálo, sedališče; kraj, město; (Wohnplatz) stolica, prebivališče, stán.
 Sigen, *v. n.* seděti; (wohnen) prebivati, stanovati; (residieren) stolovati; ein Mädchen — lassen, děklíco zapustiti; gut — (von Kleibern) dobro stati; — bleiben, neudati se; obsedeti; müßig —, posedati; Bericht —, izpovědati; zu Gerichte —, soditi; (von Kindern) čičati; eine Waise — bleiben, posedati; — *d, a.* seděč; — *d, ad.* sedě.
 Sittlich, *n.* et hat kein —, ne sedi rad.
 Siegel, *n.* tamničarina.
 Sitzung, *f.* seja, sednica; sendenje.
 Starnitzel, *n.* zavitek.
 Stefett, *n.* hrodje, kostnjáča.
 Skizze, *f.* čertica, načertek, osnútek. [osnůti, osnovati.
 Skizziren, *v. a.* čertati, načertati.
 So, *pr.* ki, kteri, koji; — *ad.* tako, tak, ováko; — *ein, tak,* takšen, takov; — *c.* ako; tako, oder wird nicht ausgesdrückt.
 Sobald, *c.* ko, kakor hitro.
 So daß, *c.* tako da.
 Soße, *f.* žok.
 Sod, *m.* — brennen, *n.* zgaga; ich habe —, zgaga me dere.

Sodomit, *m.* sodomlján.
 So eben, *ad.* ravno, kar, ravno kar, ravno zdaj, uprav sada.
 Sofa, *n.* sofa, pletenica.
 Sofen, *ad.* če. [tódra.
 Soff, *m.* pijánost; čmiga, čogar, *ad.* clo, tudi, dapače.
 Sogleich, *ad.* zdajci, nevtégama, precěj, pri tej priči.
 Sohle, *f.* podplat; (am Fuße) podplat, hodilo; (Salzwasser) slanica; (bei Zimmerleuten) podsěk.
 Sohn, *m.* sin, an — es Statt annehmen, vsinóviti kogar.
 Söhnchen, *n.* sinek, sinček, sinko.
 Sohnesohn, *m.* sinovec; — tochter, *f.* sinovka; — weib, *n.* sinaha. [klér.
 So lange, *c.* dok, dokler, do-
 Solcher, *c, es, pr.* tak, takov, takšen; ovák; — gestalt, *ad.* na taj način; — lei, *a.* takšen, takov, ovákov.
 Sold, *m.* plača, plačilo, mezda.
 Soldat, *m.* vojšak, vojník, zolnir, soldát, vojak; — *en, a.* vojšáki, vojniški. [jakulja.
 Soldatenhute, *f.* soldatúša, vo-
 Soldatisch, *a.* vojšáki, vojniški, soldátski. [jaštvo, soldáštvo.
 Soldatenwesen, *n.* vojništvo, vo-
 Soldner, *m.* najémnik, najétník.
 Sollen, *v. n.* morati, moreti; (Schuldig sein) dolžen biti, dolgovati; er soll todt sein, pravijo, da je zamérí; du sollst nicht tödten, ne vbijaj; man sollte glauben, mislil bi kdo; was soll mir das Geld? kaj je mi z dnarjem storiti? er soll

- gehen, naj gre; soule eš mōg-
lich sein, ali je mogliše; was
soll ich nun? kaj hočem zda;
storiti? et soule kommen, imel
bi priti.
- Solo, *n.* samospēv.
- Somit, *ad.* torej; tim.
- Sommer, *m.* polēlje, lēto; im
—, po lēti; —*r.*, *a.* polētni,
lētni.
- Sommerfled, *m.* — sprofje, *f.*
pega; — *lg.*, *a.* pegast, pegav.
- Sommerfrucht, *f.* jarina, jarica,
jaro žito.
- Sommergerste, *f.* jari ječmen.
- Sommergetreide, *f.* Sommerfrucht.
- Sommerhaft, — lich, *a.* lēten,
polēten.
- Sommerkorn, *n.* jara reč.
- Sommern, *v. n.* eš sommert,
lēto se približuje.
- Sommerfaat, *f.* jar, jara sētvina.
- Sommerweizen, *m.* jara pšenica.
- Sommerwende, *f.* krēs, naj dalji
dān; lētna suncostaja.
- Sonach, *f.* Bolglic.
- Sonder, *prp.* bez, brez.
- Sonderbar, *a.* čuden, čudovit;
neobičen; — leit, *f.* čudnost,
čudovitost.
- Sonderlich, *a.* sosēben, poseben,
osobit, zlasten; — *ad.* so-
sēbno, osobito, zlasti.
- Sonderling, *m.* posebneč, sa-
mosvojec, čuden človek.
- Sondern, *v. a.* ločiti, odlōčiti,
razločiti, odbrati, odhirati,
razděliti. [nego, več.
- Sondern, *ad.* ampak, temoč.
- Sondera, *ad.* sammt und —, vsi
kmalo, vsi skup; vsi kolikor
jih je.
- Sonnabend, *m.* sobōta, sabōta.
- Sonne, *f.* sonce, solnce, sunce;
in die — na sonce; in der —
na soncu.
- Sonnen, *v. a.* sončati, na sonce
postaviti; sich —, *v. r.* greti
se na soncu, sončati se, son-
čati se; —*r.*, *a.* sončeni.
- Sonnenaufgang, *m.* vzhōd, iztok,
izhōd, zrenik (sonca).
- Sonnenblume, *f.* sončnica, po-
sōnčnica.
- Sonnenbrand, *m.* žar, pripeka.
- Sonnencyfel, *m.* soncodoba.
- Sonnenferne, *f.* odsōnjeje.
- Sonnenfinsternis, *f.* merknenje
od pomērcina sonca.
- Sonnenfleden, *m.* pega.
- Sonnenfleck, *a.* očeviden, očiten,
svētel kot sonce.
- Sonnenkreis, *m.* obsōnjeje.
- Sonnenlicht, *n.* sonce, sonena
svētlōba.
- Sonnenregen, *m.* sonce in dež.
- Sonnenschirm, *m.* sončnik, sēn-
čilo.
- Sonnenstich, *m.* vnetje možganov.
- Sonnenstillstand, *m.* soncostaja.
- Sonnenstrahl, *m.* žark, trak
(sončeni). [zahōd sonca.
- Sonnenuntergang, *m.* zapad od.
- Sonnenwende, *f.* krēs
- Sonnenzirkel, *m.* sončeni kolobar.
- Sonnet, *n.* sonet, znělka.
- Sonnst, *a.* sončen, obsjan od
sonca.
- Sonntag, *m.* nedelja.
- Sonntägig, — tājlich, Sonntag-,
a. nedeljni. [prazna oblēka.
- Sonntagsgleid, *n.* nedeljua od.
- Sonntagstaat, *m.* prazne obla-
čila.

Sonst, *ad.* sicer, scér, inače, drugači; (wo nicht) ako ne; (ebdem) nekđaj, nēđđaj; (übrigens) v ostálim, mimo tega; — *ig.* a. ostáli, drugi.

Soyhist, *m.* sohist.

Sorge, *f.* skerb, briga; nemir; dafür hat er keine —, za to mu ni már, za tó ne skerbi.

Sorgen, *v. n.* skerběti, skerběti se, skerb iměti, már komur biti; bati se. [bezbržen.

Sorgenfrei, — toš, a. bezskerven,

Sorgenvoll, *a.* skerblijiv, brižlijiv, skerven. [nost.

Sorgfält, *f.* skerb, briga, skerb-Sorgfältig, Sorglich, *a.* skerven, bržen, skerblijiv.

Sorglos, *a.* bezskerven, nemáren; — *ig*reit, *f.* bezskerb-nost, nemárnost.

Sorgsam, *f.* Sorgfältig.

Sorte, *f.* musa, versta, sorta.

Sortiren, *v. a.* prebráti; odbráti; izbráti. [toljko.

So sehr, *ad.* tako, tako jako.

Souffler, *m.* šeptávec.

Souverainität, *f.* višja oblast.

Soviel, *ad.* toljko, toliko; tako.

Sowohl — als, *c.* koljko — toljko; i — i; in.

Spagat, *m.* motóz, špagat.

Spähen, *v. n.* prečati, paziti; lukati; ogleđovati, razgleđovati.

Späher, *m.* ogleđuh.

Spazier, *n.* špalir; rēđ.

Spalt, *m.* pōč, poka, poklina, reža, špranja, včep; (— einer Feder) precēp; (die halbe Seite des Buches) polovica, polovina.

Spalten, *v. a.* čepiti, razčepiti,

večpiti, kalati, razkláti, razpláti; řiđ — *v. r.* rozpōčiti, rozpōčiti se, rozpōkniti, regniti; čepiti se.

Spaltig, *a.* rozpōkan, razčepljen, razkalan.

Spaltung, *f.* čepjenje, kalanje; razđor, razpartija, ločitva; neslōga, neskládnost, razčepljenost.

Spalte, *f.* pleva, mekina.

Span, *m.* trēska; ivēr.

Spanen, *v. a.* dořiti; podojiti.

Spanferkel, *n.* prasē, odojčē.

Sponge, *f.* kopēa, sponka; (Arm —) narōkvica.

Spangler, *m.* klepár,

Spangrün, *n.* zelēni volk.

Spanisch, *a.* (seltsam) čuden; — es Rohr, terskovec; — e Wand, zaslono.

Spannader, *f.* žila.

Spanne, *f.* pēđ, pedenj, pedanj.

Spannen, *v. n.* a. a. auf etwas —, paziti na kar; — *v. a.* natēgniti, napēti, napēnjati, natēzati; Pferde —, vpreči, vpregati; (von Schuhen) užčati; den Wagen —, zavřēti kolo.

Spannlette, *f.* zavora, zapenjača.

Spannkraft, *f.* elastičnost, razpenljivost. [ganje; řig, nemir.

Spannung, *f.* natēzanje; vpre-Sparbüchse, *f.* hranilnica.

Sparen, *n.* šparati, hranovati, štediti, čuvati; kein Geld —, za đuarje ne marati.

Sparrr, *m.* šparovec.

Spargel, *m.* biláš, šparga.

Spärtlich, Špár, *a.* pičel; škōp.

Sparpfennig, *m.* plēsňjeve petice.

- Sparren, *m.* šperovec, lemez.
 Sparsam, *a.* varčen, varičen, štedljiv; — *feit, f.* varčnost, štedljivost.
 Spas, *m.* šala, pošalica; — *treiben, šaliti se*; — *en, v. n.* šaliti se, šale zbijati.
 Spaschaft, *a.* šaljiv, šalen, smišen, smišljiv, zabaven; — *ig, feit, f.* šaljivost, smišljivost.
 Spasmacher, — *vogel, m.* šalec, šaljivec, smišnik, veseljak, burkež.
 Spät, *a.* pozen, pozden; — *ad.* pozno, pozdi.
 Spatel, *m.* pralica, lopatica.
 Spaten, *m.* lopáta; motika, kopaló.
 Spätjahr, *n.* jesén.
 Spätling, *m.* pozdnič.
 Spätstens, *ad.* najdalje.
 Spas, *f.* Sperling.
 Spazieren, *v. n.* sprehajati se, prehajati se, sprehoditi se, šetati, šetati se, prošetati se.
 Spaziergang, *m.* sprehód, prehod, spreháj, šetnja, prošét.
 Spaziergänger, *m.* sprehájavec, šetávec.
 Spasierritt, *m.* spreháj na konju.
 Spazierstoch, *m.* palica.
 Specht, *m.* detalj, žolna.
 Speck, *m.* slanina, boh; saló; (*gehacker* —) žséska.
 Speckbauch, *m.* turbuh.
 Speckfett, *a.* tolst, predebél.
 Speckhändler, *m.* slaninar.
 Speckig, *a.* debél, tolst; masten.
 Speckmaus, *f.* netopir, išmis.
 Speckswarte, *f.* koža slanéna.
 Spectakel, *n.* prikázen; šunder, šiment.
 Speculiren, *v. a.* premisljévati, razmisljévati, spekulirati.
 Spediren, *v. a.* odprávití, odprávljati, poslati, odpošljati.
 Spediteur, *m.* odprávník.
 Spedition, *f.* odpráva, odprávljanje. [*m.* kopjenik.
 Speer, *m.* kopje, sulica; — *reiter,* Speiche, *f.* peréka, špica.
 Speichel, *m.* slina.
 Speichelbrühe, *f.* slinjévka. [*lina.*
 Speichelfluß, *m.* slinotók, pljuvó.
 Speichellecker, *m.* fig. lizátn, prilizevávec, lisica.
 Speicheln, *v. n.* sliniti se, sline céditi; (*den Speichel auswerfen*) pljuniti, pljuvati.
 Speicher, *m.* žitnica, hambar, obilnica. [*váti, broháti.*
 Speien, *v. a. u. n.* bljuti, bljuvati.
 Speiler, *m.* špila, špica, prečka; — *n, v. a.* špilati, s špicami rastégniti. [*jestivo, živež.*
 Speise, *f.* hrana, jédilo, jestvina.
 Speisehaus, *n.* gostúvnica.
 Speisekammer, *f.* jedilnica.
 Speisemeister, *m.* hranar, starešina.
 Speisen, *v. a.* hraniti, živiti, kermiti, sititi; — *v. n.* jesti; *zu Mittag* —, obédvati, južinati; *zu Abend* —, večérjati; (*beim Speisen sein*) biti pri jédí.
 Speiseröhr, *f.* jésčnik, požiralo.
 Speisesaal, *m.* jedilnica.
 Speisefchrank, *m.* omár za jestvine.
 Speisewirth, *m.* kerémár, oštir.
 Speiße, *f.* mekina, strok.
 Spende, *f.* dáar, darilo, podarilo; milóšna, milostinja.

Spenden, v. a. dati, darovati, podariti, poděliti. [niti.
 Spendiren, v. a. darovati, poklo-
 Spertber, m. kragulj; — baum, m. oskoruša; — Kraut, n. kervovníca.
 Sperring, m. vrabelj, vrabec.
 Sperr, a. pičel.
 Sperte, f. zatvor; zavrětje; (ein Werkzeu) zapór, zadel, zapěrnica; (am Rade) zavor, zavora.
 Sperteisen, n. narba.
 Sperren, v. a. rozpěti, rozpěnjati, raztęgniti; (die Thore) zapřeti, zatvóriti; (den Fluß) zagrāditi, zaježiti; (den Wagen) zavrěti; (durch ein Hinderniß hemmen) vstaviti; sich —, vprěti se, vpírati se; einem den Weg —, zaskočiti od. zapřeti pót.
 Sperrholz, n. zatika.
 Sperrig, a. širók.
 Sperrlette, f. zavor, zavora, zavórnic, zapenjača.
 Sperrleiste, f. prečka, prevórnic.
 Sperrmaul, n. sijalo. [eika.
 Sperrnadel, f. igla, iglica, bu-
 Sperrriegel, m. zapór, zapáh, pregel [na široko.
 Sperrweit, ad širom, široma.
 Spesen, pl. troški, zatróški.
 Speserei, f. korěnje, dišěčina.
 Spähre, f. króg, kolo, sfera.
 Spährisch, a. sferičen; okrógel, krogel, obel.
 Spähen, v. a. špikati, našpikati, slaniti; den Beutel —, mošjno napóhiti.
 Späknadel, f. špikálka, špikávnic.

Spiegel, m. ogledálo, sercálo, serkálo. [f. rokonáštvo.
 Spiegelstecher, m. rokonášt; — ei,
 Spiegelglatt, a. pregládek, gládek kot ogledálo. [dálar.
 Spiegelhändler, m. serkálar, ogle-
 Spiegelhell, a. prejšien, pres-
 Spiegeln, v. n. světiti se, bliskati se, blišěti; sich — v. r. gledati se, ogledovati se, viditi se; an Jemanden sich —, si kogar za priměr vzeti; ugleđati se na čem.
 Spiel, n. igra; ein — machen, poigrati; mit klingendem —, z muziko od. godbo; sein Bein steht auf dem —, za glavo mu gré.
 Spielart, f. način igre; (von Thieren) sorta, različnost.
 Spielbruder, — camerad, m. soigrávec, igrač.
 Spielen, v. a. u. n. igrati; Karten —, kartati, v karte igrati; mit Würfeln —, kobrati, v kobre igrati; in das Grünliche —, prelivati se v zeléno; (von Diamanten) igrati, lesketáti, titrati; — n, igránje; igra.
 Spieler, m. igrávec, igralec, igrač; — ei, f. igra, igračija, igrača; — in, f. igralica, igračica, igrávečinja.
 Spielgeld, n. denárji za igrati.
 Spielgeßell, m. igrač, soigrávec.
 Spielkarte, f. karta, kvarta (za igrati).
 Spielmann, m. godec.
 Spielplatz, m. igrališče.
 Spielraum, m. prostor, polje.

- Spielfaße, *f.* igrača, čačlarija.
 Spieß, *m.* kopje, sulica, pika.
 Spießbürger, *m.* městjanin, pri-
 prošti měščán.
 Spießen, *v. a.* nabósti, nabadati,
 natakňiti, prehósti; (als
 Strafe) na kol natakňiti.
 Spießgesell, *m.* pajdaš, družg,
 družban.
 Spießglas, *n.* — glanz, *m.* ličilo.
 Spießhirsch, *m.* jelénec.
 Spießig, *a.* ojster.
 Spießruthe, — gerte, *f.* šiba,
 prót; — *n.* laufen, *s.* šibami
 tepen biti.
 Spille, *f.* vreteno.
 Spinat, *m.* špinát, špináča.
 Spindel, *f.* vreteno, vitlo, vi-
 tel; Leim—, limanec; —baum,
m. vretenica, vreteno.
 Spinne, *f.* pajk, pajek, pauk.
 Spinnen, *v. a.* presti; sukati.
 Spinnengewebe, *n.* pavučina, pa-
 ječina.
 Spinner, *m.* predivec, prejec;
 — *in,* *f.* predica, predilja,
 prelja.
 Spinnerri, *f.* preja, predivo;
 (Spinnanstalt) predivnica.
 Spinnhaus, *n.* predivnica, pre-
 dilnica, predišče.
 Spinnrad, *n.* kolóvrat.
 Spinnroden, *m.* preslica, ko-
 želj; (Roden) kodělja.
 Spinnwirbel, *m.* vreténce, žmek.
 Spion, *m.* ogleduh, vhada,
 vhodnik; — *iten,* *v. n.* ogle-
 dováti, spregledováti.
 Spiritus, *m.* žganjica; vino-
 cvět, vinski cvět; dub.
 Spital, *n.* bolnišnica, bolnica.
 Spitz, *f.* Spizig.

- Spitz, *m.* óst, ostno; (Spundart)
 špic, kuže, ščene.
 Spitzbube, *m.* nemarnež, goljuš,
 lupež; — *rei,* *f.* goljušija,
 lupežička.
 Spitzbübin, *f.* goljušica, lupežica,
 Spitzbüsch, *a.* goljušen, lupežen.
 Spitze, *f.* óst, ostno, ert, oj-
 strina, špic; (eines Dachés)
 sleme; (eines Berges, Baumes)
 verh, verhólj, verhúnec;
 (des Herzes) čelo; (am Getreide)
 os, osina; die — *n,* *pl.* krajci;
 — *bießen,* vpréti se, vpirati
 se, protiviti se.
 Spitzen, *v. a.* ojstriti, špicáti;
 den Mund —, brusiti jezik;
 die Ehren —, nastávljati úšesa.
 Spitzhändler, *m.* krajčár; — *in,*
f. krajčarica.
 Spitzindig, *a.* šegav, zvijačen;
 domišljiv; — *keit,* *f.* šega-
 vost, domišljivost.
 Spitzhaue, — *hau,* *f.* pika;
 kljunjača.
 Spitzig, *a.* ojster, špicast, šil-
 jat; *fig.* bodéc, bodljiv.
 Spitzkopf, *m.* šiloglavéc.
 Spitzmaus, *f.* šišmiš.
 Spitzname, *f.* gerdo imé.
 Spitznase, *f.* špicast nós, klu-
 kanós.
 Spitzwinkelig, *a.* ojštrokóten.
 Spitzzahn, *m.* ojstri od. srédňj
 zob. [*v. n.* cěpiti se.
 Spleiste, *f.* treska; ivér; — *n,*
 Splint, *m.* bělo, bělina; treska.
 Splittter, *m.* oskálek, ivér, ter-
 šica, treska, planjica, bil;
 — *n,* *v. n.* cěpiti se, kalati
 se; — *v. a.* cěpiti, rancě-
 piti, rancěpljati, kalati; —

- nachend, — nacht, a. gol in nag.
- Sporer, m. ostrógar.
- Sporn, m. ostróga; fig. nagón, spodbód, spodbádek; dem pferde den — geben, konja spodbósti.
- Spornen, v. a. podhósti, spodbósti, spodbádati; fig. podbuditi, spodbádati, gnati.
- Spornstreich, ad. skokoma, v skók, v dir.
- Spornträger, m. ostrugáš.
- Sporteln, pl. podárki, daróvi, akcidencie.
- Spott, m. srám, sramóta, zasrámba, prikor, poruga, zasméh, pogérda, špot; seinen — mit einem treiben, zasméhováti kogar.
- Spöttel, f. poruga, zasrámba, zasméh, posméh.
- Spötteln, v. n. rugati se ob. posméhováti se komur; ger-diti, zasramováti ob. zasméhováti kogar.
- Spotten, v. a. rugati se, nagajati, posméhováti se (komur); zasramováti, oponákati, ger-diti, oprávljati, psováti kogar.
- Spötter, m. zasramovávec, zasméhovávec, nagajivec; — in, f. zasramovávka, zasméhulja; — ei, f. Spöttel.
- Spottgebicht, n. zabavljica.
- Spottgeld, n. necéna; um ein — hergeben, pod nič dati.
- Spöttlich, a. rugljiv, porugljiv, zasramljiv, posméhljiv, zasméhljiv, porugáteln, špotljiv.
- Spöttler, m. špotljivec, zasramljivec.
- Spottweise, ad. posméhljivo, sméhoma, za porúgo.
- Spottwohlfeil, a. predober kúp, spod nič. lv jeziku.
- Sprachähnlichkeit, f. spodóbnost.
- Sprache, f. (eines Volkes) jezik; (Rede, Art des Sprechens) beséda, govor, réč; glás; nur heraus mit der —, le reci, le samo govóri. lzika.
- Sprachreignheit, f. vlastitost jezika.
- Sprachfehler, m. jezikoslóvna pogréska.
- Sprachgelehrte, — forscher, m. jezikoslóvec, slovničár.
- Sprachkenntniß, f. znanje jezikoslóvno, jezikoznántstvo.
- Sprachkunde, f. jezikoslóvje, filologija.
- Sprachkundig, a. jezikoznán.
- Sprachlehre, f. slovnica, gramatika; — z, m. slovničár.
- Sprachlos, a. něm, mutast.
- Sprachlehrer, m. učenik jezika.
- Sprachrichtig, a. praviln.
- Sprachrohr, n. govóčno trobilo.
- Sprachübung, f. učenje ob. véžbanje v jeziku. šljanje jezika.
- Sprachverbesserung, f. popráva.
- Sprachwerkzeug, n. orgán govórní, govórnílo. [besédilo.
- Sprechart, f. način govórenja,
- Sprechen, v. a. govóriti, mar-nvati, gučati, beséditi, kramljati, reči; laut, leise —, na glás, tibo govóriti, šepetáti; Sie haben gut —, vam je lahko govóriti; gut zu — sein, dobre volje biti; er ist nicht zu —, ne more se z njim govóriti; Recht —, pravico činiti, véiniti; ein Urtheil —,

razsoditi; heilig —, posvetiti; für einen —, moliti za kogar, zagovarjati kogar; schlecht von einem —, kogar ogovarjati od. oprávljati.

Sprecher, m. govornik, govornik, besédnik, beséditelj.

Spreize, f. podpora; prečka.

Spreizen, v. a. raxtégniti; razpréti; (Stügen) podpréti, podpirati, podupréti; sich — v. r. vstavljati se, vpirati se, zoperstavljati; (sich brüsten) kóratiti se, veličati se.

Sprengen, m. okoliš, króg, okróžje; (eines Bischofs) škoflija; (eines Pfarrers) fara, plovanija; (— zum Sprengen) škropilnik.

Sprengen, v. a. (heftig laufen machen) poditi, derviti; (Thür, Kiegel) razbiti; (besprengen) kropiti, pokropiti, škropiti, poškropiti, polivati, zalivati, razškropiti; — v. n. skočiti; auf den Feind los —, vdariti, vrisniti, navaliti na sovražnika; einem nach —, kogar poditi; einen — machen, kogar izgnati.

Sprengfanne, f. škropilnica, škropilnica, škropilnjak.

Sprengwedel, — wisch, m. škropilnik, kropilo.

Sprengel, f. progla.

Sprengeln, v. a. škropiti, poškropiti, poškrápljati, naškrápljati. [vát.

Spreu, f. pléva; voll —, plé.

Spruchwort, n. prislovica, poslovica, prigovor, prislóvo, priréčeje.

Spruchwörtlich, a. prislovičen, prislóven.

Spriegel, m. obróč, oblók; — n, v. a. obróče nabiti.

Sprischen, f. Sprossen.

Springbanz, f. skoknica.

Springbrunnen, m. vodomet.

Springen, v. n. (erspringen) pokniti, počiti, razpókniti se; (Sprünge machen) skakati, skakljati; (einen Sprung machen) skočiti, poskočiti; (gesprungen kommen) priskakati, priskakljati; (vom Wasser) puhniti, vdréti, šterkniti; (von etwas los —) odbiti se; über die Klinge — lassen, posábljati, pomoriti; (vom Hengste) skakati, skočiti.

Springer, m. skakovec, skakún; (im Schachspiel) konj, konjič.

Sprungfeder, f. pero.

Sprunginsfeld, m. vétrenjak.

Spritzbüchse, **Spritze**, f. brizglja, brizgalo; hzikávnica, škropilnica, polijávnica, bezgaljka.

Spritzen, v. a. brizgati, brizgljati, hzikati; škropiti, poškropiti, poljati.

Sprizenröhre, f. cév od brizglje.

Spritzer, m. šterkótina, odšterklej.

Spröde, a. tverd; (leicht brechend) kerbek; fig. vporen, kljubesten.

Sprödigkeit, f. tverdost, tverdota; kerbkost, kerbkota; fig. vpornost, kljubést.

Sprosse, f. klim; špreklja, šprisla; f. Sproßling.

Sprossen, v. n. berstéti, kliti,

- kaliti, rasti, berst od. kal pogánjati; (von Menschen) proizhoditi, rojen biti; et sprošt aus diesem Geschlechte, on je té rodovine.
- Sprössling, m. klica, mladica, odráslik, berst, berstika, ocimek, scimek; potomek, zarodič.
- Spruch, m. izrek, réč, beséda, prislovica; Richter —, odlóka, odlúka, razsódek.
- Sprudein, v. n. kipéti; vréti, vervráti, vrévati.
- Sprühen, v. a. metáti, sipati, švigati; iskriti se.
- Sprung, m. skók, skakáj; (Riß) reža, poka, poklina.
- Spuß, f. pljunec, slina.
- Spußen, v. n. pljuvati, pljuniti.
- Spußnapf, m. pljuvalnik, pljuvalnica. [niti, pomíti.
- Spühlen, v. a. opláhniti, izplásh.
- Spühlfass, m. pomílnjak, pomíjsák.
- Spühlicht, n. pomíje.
- Spuß, m. strašilo, strah; (Bárm) iunder, hrúp, razbota; —en, v. i. strástiti, nazáj hoditi.
- Spule, f. cév, cévka, navivnica; —n, v. a. sukati, motati nacév.
- Spulrad, n. kolóvrat.
- Spulwurm, m. gljista.
- Spülen, f. Spühlen.
- Spund, m. voha, piljka, zatika, vranj; —bohrer, m. vranjak.
- Spunden, v. a. zabiti, začépati, zapiljkati.
- Spundgeld, n. kerémarina.
- Spundhosen, pl. drožje.
- Spur, f. sléd, trág, stopa, (Werkzeichen) znamenje; (eines
- segelnden Schiffes) pruga, rajda; einem auf die — kommen, zasléditi kogar.
- Süren, v. a. sléditi, iskáti, tražiti; (von Hunden) njušiti, sléditi, voháti; (wahrnehmen) čutiti; opázati.
- Spürhund, m. vohón, sléduh.
- Staar, m. ikorec, skorec; (im Auge) bélmo béliina; der schwarze —, jasna slépóta, mréna.
- Staarlinse, f. mrenoléča.
- Staat, m. gíza, gízdost, krasnost; (ein Reich) derzáva.
- Staatsgeschichte, f. derzávna dogodivčína.
- Staatskunde, f. derzávoznánstvo, ítatistika.
- Staats-, a. derzávni.
- Staatsbürger, m. derzávlján; recht, —thum, n. derzávljánstvo.
- Staatsflüg, a. političen, politíski.
- Staatsflugsheit, —kunde, —lehre, —wissenschaft, f. politika, vladoslóvje.
- Staatskörper, m. derzáva.
- Staatsmann, m. politikar, derzávnik. [derzávno kormílo.
- Staatsruber, n. lig. vladanje.
- Staatsverfassung, f. ustáva, konstitúcija.
- Stab, m. palica; batina; (Festbaube) dogá; (beim Regiment) ítab, ítap; über einen den — brechen, kogar k smerti obsóditi. [paličkica.
- Stäbchen, n. paličica, paličica.
- Stabeisen, n. íelézo v paliči.
- Stabsoffizier, m. ítapski oficír.
- Stabsquartier, n. ítapski kvartír.

- Stabwurz, *f.* božje drévece.
 Stachel, *m.* želo; žalec; tern, ost, kalbrin, bodec.
 Stachelbete, *f.* ostróžnica, ostróžienca, ternjólca, agres.
 Stachelig, *a.* ternjev, ternát, ternovit; *fig.* bodljiv.
 Stachelkraut, *n.* gladiš, gladež.
 Stacheln, *v. a.* hosti, podbosti, spodbasati. [kotlica.
 Stachelnuß, *f.* vodni oreh.
 Stachelschwein, *n.* morska svinja.
 Stadt, *f.* město, varoš, grád; — *r.*, *a.* městni.
 Städter, *m.* městjan, městčan, městničán; — *in*, *f.* městjanka, městčánka, městničánka.
 Städtisch, *a.* městni, městski, varoški.
 Stadtmauer, *f.* bedem.
 Staffel, *f.* stopnja, stepén; klin; — *ei*, *f.* podstávek.
 Staffete, *f.* štafeta.
 Staffiren, *v. a.* okrásliti.
 Staff, *m.* ocel, jeklo, nado; — *r.*, jeklén, oclén, jeklénov.
 Staffarbeiter, *m.* jeklár, oclár.
 Stählen, *v. a.* jekliti, oclati; (das Eisen) kaliti. [oclén.
 Stahlfarn, *a.* jeklén, jeklénast.
 Stahlfeder, *f.* jeklénovo pero.
 Stahlgrün, *a.* tamno-zelen.
 Stahlschneider, — *stecher*, *m.* jeklorézec, jekloréz.
 Stahlstich, *m.* nadoréz, jekloréz.
 Stahr, *f.* Staar.
 Stähren, *v. n.* merkati se, goniti se (od ovéc).
 Stall, *m.* hlév, štala; (Pferde—) konjárnica, konjárnica.
 Stallen, *v. n.* scati, poscáti se; (friedlich bei einander leben) bo-
 gati se, zastópiti se; — *v. a.* vhléviti, v hlév djati.
 Stallfütterung, *f.* kerma. [na.
 Stallgeld, *n.* hlévarina, štalari.
 Stallknecht, *m.* konjár, konjuh.
 Stallmeister, *m.* konjárnik.
 Stamm, *m.* (des Baumes) deblo; (einer Pflanze) steblo, stablo; (Holzstück) pánj, terkel, bruno, bervno; (Vollst—) pokolénje, ród; (Kapital) glavnica, istniga; (des Viehes) pleme.
 Stammältern, *pl.* pradědi, predstáři, praroditelji.
 Stammbaum, *m.* deblo rodoslóvno. [slóvna.
 Stammbuch, *n.* knjiga rodoslóvno.
 Stammesfen, *n.* dleto.
 Stammein, *v. n.* jecáti, jecljáti, spodérnkovati, čakljáti, zexljáti, blekotáti; — *n.* jecánje, čakljánje; — *d.*, *a.* jecljiv, blekotljiv, jecljáv.
 Stammen, *v. n.* prohájati, proizíti, proizhájati, rodovine ob. rojen biti, roditi se.
 Stämmen, *v. a.* podprěti, podpirati; sich — *v. r.* vprěti se, vpirati se, protiviti se, zoperstávljati se; (sich an —) podprěti se, podpirati se, podprijeti se, podprijetati se, nasloniti se.
 Stammerbe, *m.* naslédnik, dědič.
 Stamngut, *n.* dědnina, dědovina, dědinstvo; očinstvo; materinstvo. [léverstev.
 Stammbaft, *a.* ják, korénjáski.
 Stammbaus, *n.* ród.
 Stammbolz, *n.* drévó. [vit.
 Stämmig, *a.* deblovit, steblo-

Stammler, *m.* jecavec, jecljivec, blekotljivec.

Stammregister, *n.* rodoslovje, genealogija.

Stammsprache, *f.* jezik izvorni od. koréniti od. pervotni.

Stammstülbe, *f.* korénina, korénita slovka. [rodoslovna.

Stamntafel, *f.* deska od. tabla

Stammvater, *m.* ošsk, predéd, pradéd, praotec.

Stammwort, *n.* korénina, pervotna beséda.

Stempel, *m.* kolek, štempelj.

Stempelbogen, *m.* kolkovani od. štempeljani list. [štempeljariua.

Stempelgeld, *n.* kolkovarina,

Stempeln, *v. a.* kolkovati, štempeljati; *fig.* zabilježiti.

Stempelpapier, *n.* kolkovani od. štempeljani papir. [pečatar.

Stempelsteiner, *m.* kolkovnik;

Stampfe, *f.* stopa, tolkača; (das Stampfen) phanje.

Stampfen, *v. a.* phati; mečkati; (mit den Füßen) cepetati, bercati, zbijati.

Stampfer, *m.* stopič, phaj.

Stampfmühle, *f.* stope.

Stand, *m.* stáv, stán, stauje, stališ; (Platz) mésto; der Ehe-, zakonski stán; — halten, stati, hraniti se; čakati, dočakati; der — des Wassers, višina vode; zu — e kommen, véiniti se, napraviti se; er bringt nicht zu — e, nič ne oprávi, ničesar ne dovéri; (bei Sägen) stanje, čakališče; lediger —, sebitni stán; (des Viehes) staja. [barjak.

Standarte, *f.* stavnica, zastáva,

Standartenträger, *m.* stavničár, zastávník, barjaktér.

Standbild, *n.* kip, soha. [da.

Standchen, *n.* večérnica, serenáda.

Stände, *pl.* stališi, stanóvi; — versammlung, *f.* zbor stališev.

Ständemäßig, *a.* stanu priméren, poleg stališa.

Ständeperson, *f.* žlahtni od. znatni človek. [starina.

Standgeld, *n.* městovina, měst.

Standhaft, *a.* stanoviten, staven, stalen, postójani; — igt.

Standhaftigkeit, *f.* stanovitnost, stalnost.

Ständisch, *a.* stališki, stanovski.

Standpunkt, *m.* stanovišče, stojišče; *fig.* obzir, gledišče.

Standrecht, *n.* stojna sodba, préki sód. [da.

Standrede, *f.* nadgróbná beséda.

Stange, *f.* dróg, ranta, preklja, kol; žerd, lénta, manja,

vzdigálo; plošica; einem die — halten, kogar zagovárjati.

Stängel, *m.* — Gen, *n.* kocen, stehlo, stebljice; (der Kropfel, Birnen ic.) recelj, pecelj; —n, *v. a.* pritikati, vezati.

Stangengold, *n.* zlato v plošah.

Stangenpferd, *n.* rudnjak.

Ständer, *m.* rogovilež, svadljivec; (eine stinkende Person) smerdúh, smerdljivec; (der alles durchstöbert) vohávs, herhávs. [fig. svaja, krég, prepír.

Stänkere, *f.* smradež, smadi;

Stäntern, *v. a.* (stinken) nasmraditi; (durchstöbern) preberbati, prestakniti, prenjúšiti, prenjúšati; *fig.* prepírati se, svajati se.

Stapel, *m.* gomila, gromáda,

- kup; (Schiffwerfte) ladjenica; (für Waaren) sklad, skladišče; vom — laufen, z barko odriniti. [pravo.]
- Stapelgerechtigkeit, *f.* skladno
- Stapeln, *v. a.* skladatai, v kupe slagati; — *v. n.* stopati, stopnjati. [varišče.]
- Stapelplatz, *m.* skladišče, stop
- Stapelstadt, *f.* trgovski mesto.
- Stark, *a.* močen, močan, jak, čvrst, krèpek, snažen, silen, tersat; sie waren mehr 1000 Mann —, bila jih je več tisoč ob. hiljad; wie — ist der Feind? koljko ima sovražnik ljudi.
- Stärke, *f.* moč, jakost, snaga, krèpkost, sila, silnost; (was stark, steif macht) krèpčalo; štirka, močic.
- Stärken, *v. a.* krèpiti, krèpčati, vkrèpčati, pokrèpiti, pokrèpčati, posilniti, jačiti, objāčiti; (Bäcker) širkati; — *b.* *a.* krèpljiv, pokrèpljiv, krèpčāven.
- Stärkenmehl, *n.* močic, štirka.
- Starkmüthig, *a.* hraber, pogumen.
- Starr, *a.* tog, okoren, premèrl, dervén, tverd; fig. okoren, vporen; einen — ansehen, kogar bistro pogledati.
- Starrblind, *a.* čisto slèp.
- Starren, *v. n.* togo biti, togèti; otogèti, otèrpniti, opanjèti, odrevenèti; (starr sehen) bistro gledati, v kar oči vprèti.
- Starrheit, *f.* togost, togota, okornost, premèrlost.
- Starrkopf, *m.* terma, termoglavèc, samoglavèc.
- Starrköpfig, *a.* termast, termoglavén, svojoglavén, okóren, term.
- Starrsinn, *m.* termoglavost, okornost, termost, svojoglavost. [lica.]
- Starrsücht, *f.* kerè, mertvoud-
- Stāt, *a.* stanoviten, stalen; (fest) terd, tverd, nepremakljiv.
- Stätig, *a.* vporen, tverdokóren; (anhaltend) veden, prevén, staven; — feist, *f.* vpornost, tverdokórnost; stavnost, prevénost.
- Station, *f.* postaj, ostališče; pošta; (Anstellung) služba, mesto. [slòvje.]
- Statistik, *f.* statistika, stavo-
- Statt, *prp.* mesto, vmesto, namesto; — *f.* Stätte, *f.* mesto; von — en gehen, od rok iti, po godu iti; zu — en kommen, biti za kogar, koristiti komur; an Kindesstatt annehmen, vzeti kogar za sina.
- Statthast, *a.* pripustitelj; spravedljiv.
- Statthalter, *m.* namèstnik; — schaft, *f.* namèstništvo.
- Statthlich, *a.* krasen, lep, uzorit; važen.
- Statue, *f.* štatva, kip, soha.
- Statut, *f.* zrāst, uzrāst, stas, postāva. [narèdba.]
- Statut, *n.* postāva, ustanovitba,
- Staub, *m.* prah; sich aus dem — e machen, vteči, pobrisati jo, — machen, prašiti.
- Staubbesen, *m.* omèlo.

Staubbeutel, m. mošnjaica.
 Stäubchen, n. prašek.
 Stauben, v. a. izprašiti, izprašati; — v. n. prašiti, prašiti se.
 Stäuber, m. plajšič; stepalo.
 Staubfäden, pl. končiči.
 Staubig, a. prašen, prahovit, prašnát.
 Staubmehl, n. poliška.
 Staubregen, m. drobni dež, peršavica.
 Staubsand, — wert, n. prašina.
 Staubweg, m. matica (v botanici).
 Stauchen, v. a. daš Wasser —, vodi zagraditi; Hans, Flachse —, lán, konoplje razgeruniti, prostréti od. prostirati; Baaren —, skladati robo v kak sód.
 Stäubchen, n. germič, germiček.
 Staube, f. germ; steblo; veja.
 Staudensalat, m. glaváta ločika.
 Staubig, a. germovit.
 Staunen, v. n. čuditi se, diviti se, sterméti; osterméti, zavzétí se; die Bähne — mir, zobje se mi skominijo, skominio imém v zobih; — n. čudenje, čudo.
 Staupfesen, m. šibje, protje.
 Staube, f. šiba, prot; (Krankheit) mor. švikati, švikniti.
 Stäupen, v. a. šibati, tepsti.
 Stechapfel, m. kristavec, svinj-ska dušica, kuželca.
 Stechen, v. a. bosti, badati, zhosti, zbadati, becáti, bec-niti; (von Schlangen, Insekten &c.) pičiti, pikniti, pikati; (von Rücken) pikati, ščipati,

vičipniti; (in Metall) vdélati, vdolbsti, izdolbsti, vdletiti; (ein Schwein) klati, zakláti; die Sonne sicht, souce peče od. pripéka; (im Spiege) vbiti; sich einen Nagel in den Fuß —, nabósti se na žrěbelj; den Staat —, izbósti od. izpehniti mréno; in das Auge — v oko pehniti.

Stechen, n. bodenje; klanje, vdélanje; (in der Seite) bodlaji, —b, a. bodljiv, bodéč; oyster; —et Schmerz, britka bolečina. [bodak, rogel.

Stecher, m. Kupfer —, dolbuik; Stechfliege, f. komár. [palma. Stechpalme, f. stričik, bodéča Stechbrief, m. iskávni list.

Stechen, m. palica, gorjáča; porézávník.

Stecken, v. a. vtakniti, vtikati, vtelniti; etwas in die Erde —, vsaditi, zasaditi, zariniti, poriniti, zabósti; ins Gefäßnis —, v tavnico vreči; in die Tasche —, v žep djati od. vtakniti; ins Kloster —, zaprěti v samostan; sich in Schulden —, zadolžiti se, zakopáti se v dolge; in Brand —, zaigáti; einem etwas —, komur kar potépsti od. povédati; — v. n. tičáti, tečáti; — bleiben, obtičáti, vtičáti; vstanoviti se; in Schulden —, zadolžen biti; (verborgen sein) biti, zakrit biti, tičáti.

Steckenpferd, n. dervén konj.

Steckenreibe, f. kolíšče.

Stechnadel, f. hucika, iglica, gumbnica.

- Stedreis**, *n.* natič.
Stedrübe, *f.* merkva.
Stefte, *f.* stogla.
Steg, *m.* steza, stezda; (über den Fluß) bery, lava; (auf dem Instrumente) kobilica, sedlo, mostiček.
Stegreif, *m.* stremen; fig. aus dem —, iznenada, bez pripravljanja.
Stehen, *v. n.* stati; fig. počúti se, iméti se; im Wege —, biti na potu; — bleiben, obstati; Schildwache —, biti na straži; — lassen, pustiti; im Begriffe —, namenjen biti, voljo iméti; unter einem —, biti komur podložén; wie stehts mit dir? kako je s teboj? kako se imáš, počútiš? es steht nicht bei mir, ne zavisí od mene, ni na moji voljo; (zu stehen kommen) veljati, stati; (von Kleidern) vdati se, spristovati se, prileči se; es steht mir ein Unglück bevor, nesrčca me čaká; dafür —, dober stati; ein wenig —, postati; oft —, postajati; sich müde —, nastati se; — b, *a.* stoje, stojčč. |pokrasti.
Stehlen, *v. a.* krasti, vkrasti.
Stehler, *m.* kradljivec, tat.
Streif, *a.* tóg, okóren, nevkretnen, dervén; — e, — heit, *f.* togost, nevkretnost, dervénost.
Streifen, *v. a.* podpréti, podpírati; (Bänder) štirkati; sich auf etwas —, na čem obstati.
Steig, *f.* Steg.
Steigbügel, *m.* stremen, streme; — riemen, *m.* stremenov rémen, stremenica.
Steige, *f.* lestvica; stopalnica.
Steigen, *v. n.* lesti, laziti, plaziti, kremjati; (sich erheben) vzdíči se, vzdigati se, kvísko se valiti; (vom Wasser, Preise) rasti; auf ein Pferd —, na konja sestí, konja zaséstí; aus der Kutsche —, iz kočije iti od, stopiti; daß Blut steigt mir in den Kopf, kri mi v glavo síli.
Steigern, *v. a.* višej gnati, držati, višati, povišovati; dražiti. |cène.
Steigerung, *f.* dražba; višanje
Steigriemen, *m.* stremenica.
Stell, *a.* sterm, stermén, stermenit, — e, — heit, *f.* stermina, stermóta, stermóst, stermentost.
Stein, *m.* kamen; coll. kamenje, kamnje; (eine Krankheit) pések; zu — werden, okamnéti.
Steinall, *a.* prestár.
Steinart, *f.* kamnina.
Steinartig, *a.* kamenit.
Steinbrecher, *m.* kačela (riba).
Steinbock, *m.* divja koza, kozoróg.
Steinbruch, *m.* kamenárnica.
Steindruck, *m.* kamenotisk; — erei, *f.* kamenotiskárnica.
Steineiche, *f.* gaber, gabrovec, hrabrika; — nholz, *n.* gabrovina; — nwald, *m.* gabrovje.
Steinerde, *f.* krasa, kamenita zemlja.
Steinern, *a.* kamnen, kamenit.
Steinfrucht, *f.* kočičeni sad.
Steingut, *n.* kamenina; — gefaß, *n.* hëloperstno posódje.

Steinhart, a. tverd kot kamen.
Steinhauer, m. kamenár, kam-
nodel.

Steinhausen, m. groblja.

Steinicht, n. kamnat.

Steinig a. kamenit, kamniten,
kamnat; (aus Stein bestehend)
kamnen.

Steinigen, v. a. kamenovati,
s kamnjem pobiti. [stvo.

Steinkenntniß, f. kamenoznán-
Steinflippe, f. skalina, pečina.

Steinvohel, f. kamnen vogel,
voglin; -n, pl. kamnenó
voglje.

Steinmeißel, m. dleto, dolbilo.

Steinmeß, f. Steinhauer.

Steinruß, f. koščak.

Steinreich, a. kamnovit, kame-
niten; fig. prebogát. [nina,

Steinreich, n. kamnovina, rud-
Stein Salz, n. ogerska sól.

Steinſchneider, m. kamenorézec.

Steinſchreiber, m. kamnopisec,
litograf. [kamenja.

Steinſeher, m. dlužbar; skladáč

Steinwand, f. sténa.

Steinwerk, n. kamenje.

Steiß, m. zadnjica, rit; -bein,
n. tertica, ritna kóst.

Stelle, f. mésto; (Bandleiſte
polica; (Dienst) služba; auf
der -, koj, precéj, pri tej
priči.

Stellen, v. a. staviti, postaviti,
postavljati, položiti, djati;
(etwas in die gehörige Lage brin-
gen) razstaviti, razstavljati,
razpostavljati; einem nach
dem Leben -, komur po ži-
vlénju streči; den Topf ans
Feuer -, lonec k ognju pri-

staviti; ficher -, oséđuriti;
einen Bürger -, posláti ob. dati
poroka; etwas in Uebere -,
kaj tajiti; auf die Probe -,
poskusiti; (sich persönlich ein-
finden) priiti, doiti; einen zu-
frieden -, komur zadovoljiti;
in Vergleich -, prispodobiti;
sich ans Fenster -, k oknu sto-
piti; sich der Gefahr bloß -,
v nevarnost se podati; (sich
verstellen, heucheln) delati se,
činiti se; er stellt sich stumm,
mutastega se dela; auf freien
Fuß -, izpustiti, osvobod-
diti; die Armeé in Ordnung -,
armádo razpoložiti.

Stellung, f. postavljenje; raz-
postavljenje; razpoloženje;
Militär -, nábera.

Stellvertreter, m. naméstaik.

Stelze, f. bergla, opérnica,
hodáljka; -n, v. n. po berg-
glah iti.

Stelzfuh, m. leséna noga.

Stemmen, Stempel, f. Stám-
men, Stámpel. [nja, stepa.

Steppe, f. pušča, pustóš, pusti-

Steppen, v. a. vsiti, vsévati,
prešívati.

Sterbes, a. smertni.

Sterbebett, n. smertna postelj.

Sterbefall, m. odumertija, smert.

Sterben, v. n. mréti, vmréti,
vmirati, zavmréti, povmréti,
izdahnuti; -n. mrétje, vmi-
ranje

Sterbenskrank, a. na smert bolán.

Sterblich, a. vmerjóč, vmerljiv,
smerten, smerteln; -heit, f.
vmerljivost, smertnost; vmré-
tje, smert.

- Sterling, *m.* šterling.
 Stern, *m.* zvězda; (im Auge) zěnica, punčica, serklo; (Schicksal) srěća, sodbina, Pferd mit einem —, liško, lisast konj, [vcc. ozvězdje.
 Sternbild, *n.* zvězdje, zvězdobild.
 Sternchen, *n.* zvězdica, zvězdička.
 Sterndeuter, *m.* zvězdoslůvec, astrológ; — *ei*, *f.* zvězdoslůvje, astrologija; — *isch*, *a.* zvězdoslůven, zvězdoslůvski.
 Sternhell, *a.* jasen, zvězdovit.
 Sternkunde, *f.* zvězdoznánstvo, astronomija, zvězdárstvo.
 Sternkundige, *m.* zvězdoznátec, astronom, zvězdár.
 Sternschnuppe, *f.* zvězda letěća, zvězdní utěrnek.
 Sternwarte, *f.* zvězdarnica, zvězdogledše.
 Stern, *m.* žganci, žganki, mešta; (Schwan) rép; (der Hintere des Menschen) rit; (am Pfluge) ralica, ročnik.
 Stets, *ad.* vselej, vsakdaj, vsagda, vsigdar, vazda.
 Steuer, *f.* dača, davek, odrajtvalo, veča, štibra, namět; milde —, milošnja, pomóč; Grund —, zemljarina, tlanina; Kopf —, glavarina; Hund —, pesarina; Einkommen —, dohodkarina; Verzehrungs —, vžitnina, vžitarina; Getreide —, žitarina; Stämpel —, kolokovina; Haus —, hisarina.
 Steuer, *f.* Steuerruder.
 Steueramt, *n.* dačni urád.
 Steueranschlag, *m.* namět.
 Steuerbar, *a.* poplátni, dači podvěržen.
 Steuerbuch, *n.* dačne bukve.
 Steuereinnehmer, *m.* dačovnik.
 Steuerfrei, *a.* prost dače.
 Steuermann, *m.* kotmán, kormaniš, veslár.
 Steuern, *v. a.* kormániti, lenatati; einem ũbel —, doskočái, ventati od, odpomágati čemu; (bei —) priněsti, prinositi.
 Steuerrichtig, *f.* Steuerbar.
 Steuerruder, *n.* kormilo, kormnilo.
 Stich, *m.* vbod, vbodlej, zabódek; (eines Insekts) vpič. vpik; (Stichwunde) rana; (beim Nähen) vpehlej, vpehnútje; (im Kartenspiel) vbitek, ũh; einen im — lassen, zapustiti kogar; nicht — halten, laž hiti; (im Nähen) tergati se; (fliehen) běžati; es hat mir einen — ins Herz gegeben, v serce je me zbodlo, v serce je mi seglo, rano je sercu vsekalo, serce mi je presúnilo od, prebódko.
 Stichel, *m.* dlěto, rězáo.
 Stichelei, *v.* zbadanje, pikanje.
 Stichen, *v. a.* pikati, zbadati.
 Stichen, *v. a.* vřivati, vezati.
 Stickeri, *f.* vezilo.
 Stichfluß, *m.* zaduha.
 Stichhusten, *m.* zaduřljiv kašel.
 Stichstoff, *m.* gujilec.
 Stieben, *v. a.* razsipati, razprašiti; — *v. n.* prašiti se, razsipati se.
 Stiefel, *pl.* očuh in mačcha.
 Stiefbruder, *m.* polubrat, na pol od, po poli brat.
 Stiefel, *m.* skornja, skornjice; (leichte Stiefel) čizma.

Stiefelnecht, *f.* Stiefelzleher.
 Stiefelmacher, *m.* skornjar.
 Stiefeln, *v. a.* skornje obuti ob.
 obuvati.
 Stiefelpußer, *m.* skornjočedec.
 Stiefelröhre, *f.* golonica, čizma.
 Stiefelwische, *f.* mazilo za skornje.
 Stiefelzieher, *m.* zuvak, izzuvak,
 zájec. [polusestre.
 Stiefelschwister, *pl.* polubráti;
 Stiefkind, *n.* pastorče. pasterk.
 Stiefmutter, *f.* mačeha, mačo-
 ha, pisana mati.
 Stiefschwester, *f.* polusestra, ne-
 pristna sestra.
 Stiefsohn, *m.* pastorek. [kinja.
 Stiefsohn, *f.* pastorka, paster-
 Stiefvater, *m.* očuh, očim.
 Stiege, *f.* stopnjice, stopalice,
 stenge.
 Stieglitz, *m.* lisek, lišček.
 Stiel, *m.* deržalo, deržaj, der-
 žaljka, ročica, roč; (an
 Pflanzen) steblo, kocén, re-
 celj; —en, *v. a.* nasaditi, na-
 sajati.
 Stier, *f.* Starr.
 Stier, *m.* bik, junec; —en, *v.*
n. pojati se.
 Stiergefecht, *n.* bičji boj.
 Stierhammel, *m.* oven.
 Stift, *m.* klinec, klin, cvek,
 cvekič; žrēbliček.
 Stift, *n.* zavód, (Kloster) samo-
 stan, kloster; (in der heiligen
 Schrift) zavēza, stolnica.
 Stiften, *v. a.* zavēsti, osnovati,
 vtémeljiti, napraviti, zavo-
 diti, ustanoviti; fig. vzročiti,
 vzrokovati; Frieden —, po-
 miriti se; Gutes —, dobro
 činiti, storiti, vēniti.

Stifter, *m.* zavódnik, osnová-
 vec, vtémeljivec; fig. začēt-
 nik; početek, varók.
 Stiftisch, *a.* klošterski; stolniški.
 Stiftsherr, *m.* stolnik.
 Stiftshütte, *f.* skrinja zavēze,
 snidnica.
 Stiftskirche, *f.* stolna cerkev.
 Stiftung, *f.* ustanovitva, zaló-
 ga, zavód; fromme —, za-
 dáshina.
 Stilet, *n.* bodec, hanžar.
 Still, *a.* tih, tihóten; miren;
 —t, tiho, molči.
 Stille, *f.* tišina, tihóta; mir;
 in der —, tihoma, natihoma,
 skrivoma; die — des Meeres,
 beavētrije.
 Stillen, *v. a.* tēšiti, miriti,
 vtēšiti, pomiriti, potolážiti,
 tolážiti; das Blut —, vstaviti
 kerv; den Durst —, žejo vga-
 siti; das Kind —, dojiti ob.
 podojiti dēte; das Verlangen
 —, izpólniti željo; (zum Still-
 schweigen bringen) vtišati, vmi-
 riti.
 Stillhalten, *v. n.* stati, postáti,
 postájati, miren biti; —v. a.
 vstaviti.
 Stillschweigen, *v. n.* molčati. ti-
 ho biti; vmolkčiti; —n.
 vmolknenje, molk; —de, ad.
 molčē.
 Stillstand, *m.* prestánek, po-
 stánek, postája; postánje;
 einen — machen, prestáti.
 Stillstehen, *f.* Stillhalten.
 Stimme, *f.* glás; fig. volja,
 mnēnje; odvēt.
 Stimmen, *v. a.* (ein Instrument)
 vbirati, vbrati; vstruniti;

- höher —, napéti; niedriger —, popustiti; fig. einen —, nag-niti od. pripraviti kogar; —, v. n. soglasiti se, soglasno biti, skladati od. slagati se; (Stimme geben) glasovati, svoj glas dati; er ist nicht gut gestimmt, ni dobre volje; — mehrheit, f. éezpolovičnica od. večina (glasov).
- Stimmer, m. vbiravec; (Bert-zug) ključ.
- Stimmriße, f. glasivka.
- Stimmung, f. vbiranje, vstru-nenje; (des Geistes) volja, raz-polóžnost, razpolóženje, namisel.
- Stinken, v. n. smerdéti, von-jati; — d, a. smerdljiv, von-jed, smerdéd. [ljivec.
- Stinker, m. smerduh, smerd-Stinkfaul, a. prevédel.
- Stinktisch, m. linj. [valj.
- Stinktüfer, m. govnjač, govno.
- Stinktzier, f. Istitš. [novnina.
- Stipendium, n. štipendij, usta-
- Stirn, f. čelo; — s, a. čelni.
- Stirnband, n. — bindt, f. véneč, šapel, portik. [ljnák.
- Stirnblatt, n. čelénka, načé-
- Stirnhaar, n. vlasi na čelu.
- Stöberig, a. buren, viháren.
- Stöbern, v. i. es stöbert, snéži, snég pada; — v. a. prašiti, práh délati; er stöbert alles durch, v vse drezá.
- Stoßer, m. čistilka (zób); — n, v. a. čistiti, éediti, trebiti zobe; berbáti, drezati.
- Stoß, m. palica; batina; ger-jáča; (Stoß) panj, čok, po-rúngelj, štor, terkelj; (im Gefängniß) klada; (Wein-) ters; (eines Baumes) deblo; (das Stoßwerk) nadhúje, stro-pje, nadstrópie, kat.
- Stoßblind, a. čisto slép.
- Stoßchen, n. paličica, paléica, palička.
- Stoßdumm, a. trapast, uor.
- Stoßen, v. a. zasaditi kolje; — v. n. (von Flüssigkeiten) vsesti se, vsedati se, okren-niti, otérpniti, (von der Milch) vsiriti se, siriti se; (durch Feuchtigkeit verderben) stuhnéti, preležati se; (aufhören sich zu bewegen) vstaviti se, vstanó-viti se; im Reden —, vstav-ljati se; er stoßt mit der Rede, jezik se mu zaletuje, vstavlja od. zavaluje; der Handel stoßt, tergovina stoji.
- Stößen, v. a. v klado djati.
- Stoßfisch, m. treska, čok, po-lenóvka, fig. bedák, trap; —fang, m. lovitva polenóvk.
- Stoßfled, m. preleženina, stuh-njenina; madlo; — ig, n, pre-ležán, madlav.
- Stoßfremd, a. čisto ptáj.
- Stoßhaus, n. tamnica, voza.
- Stoßholz, n. panji. [vlažen.
- Stoßig, a. preležán, stuhnjen,
- Stoßmeister, m. tamničár.
- Stoßrügel, — schläge, pl. batine.
- Stoßstumm, a. ném.
- Stoßung, f. otérpnenje; stuh-njenje; vstavljanje. [strópie.
- Stoßwerk, n. nadhúje, nad-
- Stoßwehr, m. kotnik, kotešnik.
- Stoff, m. snova, osnova, ma-terija; predmet; (Veranlas-sung) pridka, príležitost, pri-

- ložnost, prilika; gewebter —, tkanina.
- Stöhnen, v. n. stenjati, pojémati, stokati; — n. stenjanje, stok, stokanje.
- Stoßer, m. stoik.
- Stolle, f. štola.
- Stollen, m. noga, podpora; (im Bergbau) preděh, rov.
- Stollgebähr, f. štolarina.
- Stolpern, v. n. spotakniti se, spodtakniti se, spodtikati se, spotéči se, spotékati se, opotakniti se; — n. spodtikanje.
- Stolz, a. ponósen, ponosit; (übernüthig, hochnüthig) ohól, zdeten, prevzeten, ošáben; — auf etwas sein, ponositi se s čem; — thun, košatiti se, veličati se.
- Stolz, m. ponós, ponósnost; ohólost, zdětnost, prevzětnost, ošábnost.
- Stolziren, v. n. šopiriti se, veličati se, kašatiti se, kazati se, gizdati se.
- Stopfen, v. a. zadělati, zamáčiti, začépití, zabulati, zagaťiti, zapháti, zatakňiti; bulati, gatiti, zatikati, mašiti; voll —, nagatiti, natláčiti, napháti, natěpati, nabíti; (Wänse) kermítí; eine Pfeife Tabak —, pipo nabásati, hasati, bulati, nabulati, s tobákom napósniti; (durchs Nähen) zakěpati, zapláťiti; einem das Maul —, zamázati od, začépití komur usta. Ičep.
- Stopfer, m. zaphávec, zatikáč;
- Stopfbaar, n. dlaka.
- Stopfnadel, f. kerpáča.
- Stopfwerk, n. gača, bula, gata.
- Stoppel, f. stern, sternje, sternina, sternjovje; — n, pl. (bei den Vögeln) iglice, pis-kovje.
- Stoppelfeld, n. sternišće.
- Stoppeln, v. a. lavkati, klasje pobirati, poberkováti.
- Stoppler, m. lavkavec, lavkáč.
- Störpel, m. čep, zamásek, zatič; — zieher, m. čepovlák.
- Stör, m. bučika, nosvica; — fleisch, n. bučikovina.
- Storch, m. čaplja, roda, štokrklja; — schnabel, m. čapljin kljún.
- Stören, v. a. motiti, vnespokójiti, vznemirováti, muditi, pačiti; (in etwas wüthen) riti, berskati, herbati, buriti, buniti.
- Störer, m. vznemirovávec, burič.
- Storrig, Störtisch, a. tverdoglaven, svojogladen, term; neposlúšen, nevbogljiv; — feist, f. tverdoglavost, svojoglavnost, termóst, neposlúšnost.
- Störung, f. pomóta, zmota; huna, smeča, neréd.
- Stoß, m. vdar, vdarec, mah, pah, poriv; Erd —, potrés; — Holz, sklád, germáda; (Unfall) napást, prigódek; — Bücher, kopa, sklád; einen — ins Horn thun, zatěbiti.
- Stößel, m. tolkalo.
- Stoßen, v. a. (zerstoßen) tolěti, stolěti, stleči, sterti; (Stein —) raztolěti, razdrobiti, zdrobiti, zmerviti; (einen Stoß geben) suniti, palniti; poriniti, dregniti, žokniti, becniti; (hin

und her —) savati, dregati, drezati, žokati, becáti; (hinein —) zabiti, vsaditi, zasaditi; (als Degen) zabésti, poríniti, kogar prebósti od prepahúti z mečem; (vertreiben) izgnáti, spoditi, prognáti; vom Throne —, iz prestola zvréči; einen mit dem Fuße —, vdariti, biti od. dregniti kogar z nogójs; cep-táti, (mit den Hörnern) bosti, dregati, terkati; über den Haufen —, obóriti, prevaliti, na tla trešiti; etwas von sich —, kaj zavréči; fig. einen vor den Kopf —, zamériti se pri kom; — v n. vdariti se od. spotakniti se na čem, zadéti od. zaléti se v kar; auf einen —, napásti (begegnen) sréčati kogar, namériti se na kogar; auf etwas —, spustiti se, naválisti; zagnáti se na kaj; ins Horn —, zatróbiti, zatrobéntati; (vom Bogen) trésti se; (angrühren) mejiti se od. vezati se s čem; ans Land —, prilentati h kraju; vom Lande —, odbárkati, odpeljáti se; (mit dem Hintern) ritati, zbi-jati, sích —, v. r. vdariti se; fig. sích an etwas —, preplá-žiti se, osterméti nad čem.

Stöser, m. tolkaló, tolč; (ein Thier) bodáč, dregáč, terkáč.
 Stößebet, n. vroča molitva.
 Stößig, a. bodljiv; terkav.
 Stoßseufzer, m. vroč vzdihlejš.
 Stoßvogel, m. grabečljiváptica.
 Stoßwaise, ad. mahoma, na mah na páh; časoma.
 Stottern, v. n. jecljáti, čakljati,

berbotáti, zezljáti, berbóriti; — d, a. jecljáv, zezljáv, čakljáv.

Strach, f. Gerade [tej prič].
 Strauß, ad. odmah, zdajci, pri
 Strafbar, a. kriv, kazniteln, kazni vróden; — freit, f. krivina, kaznitelnost.
 Strafe, f. kazen, kara, pedépsa, ítrala, kaštiga; Geld —, ka-zen, penja, globa; bei —, pod kaznijo.
 Strafen, v. a. kazniti, kazno-váti, karati, pokáratí, ítrafati, poítráfati, pedépsati, kaštigati; (Berweid geben) pokrégati, posvariti; einen Lügen —, kogar na laž postaviti.
 Straff, a. napet, natégnjen, stégnjen.
 Straffällig, f. Strafbar.
 Strafgehd, n. kazen, globa, penja.
 Strafgerechtigkeit, f. kaznovávna pravica. [ávna.
 Strafgericht, n. sodnija kazno-
 Stráflích, f. Strafbar.
 Straßlos, a. bez kazni, nekáz-njen; prost, svoboden.
 Straßrute, f. bič.
 Straßwürdig, f. Strafbar.
 Strahl, m. žár, žark, zraka, lesk, trak: (Pfeil) pušica, stréla; (Blig) blisk, gromska stréla, munja. [sjati.
 Strahlen, v. n. žaréti, sévati,
 Strahlenbrechung, f. žarkolóm-ljenje.
 Strahlend, a. žaréc, sjajen.
 Strahlenkranz, m. nebéški véneč.
 Strahlíg, a. sjajen, žaréc; leskovit, trakovit. [predeno.
 Strähne, f. pasmo, ítrenja,

Stramm, *f.* Straff.
 Strampeln, *Strampfen*, *v. n.* cepetati, istopotati, lupati, mandrati; — *n.* cepet, istropot.
 Strand, *m.* pomorje, primorje, morski brég, obál; — bewohner, *m.* pomorec, pobréžnik.
 Stranden, *v. n.* na brégu obse-déti, na brég sestí; razbiti se, raztrúpiti se.
 Strandgut, *n.* izmétina (morska).
 Strandrecht, *n.* pobréžna pravica.
 Strang, *m.* zadérgnica, uže, verv; (Schlinge) progla; zum — e verurtheilen, na véšala ob-sódití; (am Wagen) podvéz-nica. [dáviti].
 Stranguliren, *v. a.* obésiti, za-Strapaze, *f.* trud, muka.
 Strapaziren, *v. a.* truditi, mu-čiti, moriti.
 StraÙe, *f.* cesta, pót; ulica.
 StraÙenmauth, *f.* cestovina, cé-starina, cestnina; — woz, *m.* cestovinar.
 StraÙenraub, *m.* razbój, raz-bojništvo, lupežina.
 StraÙenrauber, *m.* razbójnik, lupež; — ei, *f.* StraÙenraub; ißch, *a.* razbojniški.
 StraÙenzoll, *f.* StraÙenmauth.
 Strauben, *v. a.* ježiti, ščetiniti, kostrešiti, oprezovati, dizati; sich —, *v. r.* vpiratise, vpréti se, braniti se; (von Haaren, Federn &c.) ježiti se, ščetiniti se, po koncu vstajati, dizati se, kostrešiti se. [šen].
 Straubig, *a.* najéžen, nakostre-Štrauch, *m.* germ; búš; — werf, *n.* germje, germovje.
 Straucheln, *v. n.* spotakniti se,

opotakniti se, spolzniti se, spodèkniti, opolzniti se, sklzniti se, pasti.
 Strauß, *m.* šop; povojak; Bogel —, noj, itric; Blumen —, véneč. Ipuiele, véneček.
 Straußchen, *n.* šopek; povojak.
 Straußfeder, *f.* pero od noja.
 Strebe, *f.* podpora; — band, *n.* vèz, préčnica.
 Strebekraft, *f.* razpenljivost.
 Streben, *v. n.* prizadévati si, prizadjeti si, prizadéti si, truditi se, tersati se, briniti se, pobrinuti se; nach etwas —, hlepéti za čem, hotéti kar; — *n.* prizadévanje, prizadjanje, prizadéte, prizadétek, potrud, potruda; hlepénje, pohlepa.
 Strebfahrt, *m.* podpora, podbój.
 Streifen, *a.* raztegniteln, razpenljiv; — krit, *f.* raztegnitelnost, raztegljivost.
 Streife, *f.* prostór, razprostrina, daljina; komad; es ist eine ziemliche — dahin, dosti daleč je šetje; eine — Landes, kos od komad zemlje; (ein Werkzeug) nategalo.
 Streifen, *v. n.* raztégniti, natégniti, napéti, razpéti, raztegovati, razpenjati; sich auf's Bett —, na postel se zvaliti; das Gewehr —, položiti oróžje; einen zu Boden —, obóriti od-telebiti kogar na tla; (hinhalten, die Hände) moliti, pomoliti, podati, podajati; stegovati, speti; (sich streifen) stegniti se, stegovati se, lecati se, vlekniti se.

Streich, *m.* mah, vdar, vdarek; (Wachen —) zadržnica; fig. čin; muthwilliger —, šala; dummet —, budalačina; listiger —, lukavčina; auf einen —, na jeden mah od. mahlej, na edenkrat; — auf —, mah na pah; ein gewünschter —, prekléti posel.

Streiche, *f.* gladilo, gladiljka.

Streichisen, *n.* srugáč.

Streicheln, *v. a.* gladiti.

Streichen, *v. a.* gladiti, pogladiti, poglajati; (mit Ruthen) tepsti, pretépati, šibati; (ein Pflaster) mazati, namázati; (das Messer —) gladiti, (auf dem Schleiffstein) brusiti, ojsriti; (das Maß) zgladiti; (die Wolle) grebenati; (die Felle) strugati; etwas aus dem Buche —, brisati, izbrisati; die Segel —, spustiti jadra; (den Violinbogen) vošiti, povdšati; — *v. n.* (von der Luft) prepíhati, skoz vleci; herum —, potépati se, klatiti se, bégati; die Fische —, ribe se hijejo; die Hündin streicht, psica se goni.

Streichgarn, *n.* mreža.

Streichlöse, *m.* mohot.

Streichstein, *m.* osla, brusni kamen.

Streif, **Streifen**, *m.* pruga, pláza, rajda; (von Zeug) kos, komad.

Streifen, *v. n.* en etwas —, dotakniti se, tikati se, dotikati se česar, zadevati v kar; (von Truppen) četovati; robiti, obhoditi; herum —, skitati se, klatiti se; (durch Streifen sich

die Haut verwunden) odréti se; — *v. a.* einen Kal —, gulliti jeguljo; (das Laub) smukati, osmukati, muziti, omiziti, muliti, omuliti; (Streifen machen) pruge od. rajde délati, pružiti.

Streiferer, *f.* četovanje, robljenje.

Streifig, *a.* prugav, prugast; rajdast, brezast, rizast.

Streifschuß, *m.* nastrel.

Streifzug, *m.* četa.

Streit, *m.* boj, bitka; (Zank) prepír, povóm, razpra, razpartija, svaja; (Rechtshandel) pravda.

Streitbar, *a.* bojoven, bojovit, raten, hraber, vitežki; — feit, *f.* bojovnost, bojovitost, hrabrost, hrabréntvo.

Streiten, *v. n.* bití se, bojevati, vojskovati, vojevati se, ratovati; (mit Worten) prepírati se, prikárjati se; pričkáti se; (mit sich selbst) boriti se; (sich schlagen) tepsti se, tepéžiti se; wider —, protiviti se.

Streiter, *m.* vojník, bojovnik, vojsak, borec; (Zänfer) prepíravec, pričkávec, pravdaš; — in, *f.* vojnica, vojsakinja, borivka; pravdašica.

Streitfrage, *f.* pravdno pitanje, pravdna točka.

Streithandel, *m.* prepír, povóm.

Streithandschuh, *m.* bojna rokavica.

Streitig, *a.* dvojen; prepíren, pravden; das kann mit Ritzmand — machen, to mi nikdo ne more otéti; — feit, *f.* dvojenost; prepír, razpra.

- Streitkolben**, *m.* šestopírnicá, bušdován, tolkávnica.
Streitfahse, *f.* prepír, pravda.
Streitfucht, *f.* právdljivost, prepírljivost, pravdašivost; bojovnost; — (süchtig, *a.* právdljiv, prepírljiv, pravdašiv, bojoven, bojeváven.
Streitwagen, *m.* bojna kola.
Streng, *a.* ožster, húd, stróg; — *er Winter*, ljuta zima; — *r*, *f.* ožstrost, strogost; ljutost.
Streu, *f.* stelja, stelivo; — *büchse*, *f.* pškóvnica, pškóvnjak.
Streuen, *v.* *a.* sipati, trositi, razišpati, raztróšiti; (dem Viehe unterstreuen) stljati, nastljati, nastiljati; *Salz auf die Streifen* —, soliti od, posoliti jéstvine; *fig. einem Weidbrauch* —, hvaliti, hvalisati kogar.
Streusand, *m.* pšsek; (gröberer) sviš; — *büchse*, *f.* Streubüchse.
Streustroh, *n.* stelja.
Strich, *m.* potég, potéglej, potéz, potezáj; potéga; čerta; (von Vögeln) tropa, odlét; (Zone)pojas, podnehje; (Streifen) pruga, smuga, riza; (Weg) pót; (von Fischen) derstva.
Strichpunkt, *m.* nadpiéje.
Strichvogel, *m.* odlétávná ptica.
Strichweise, *ad.* stranoma.
Strick, *m.* uže, konop, konopec, verv. [štrikati.
Stricken, *v.* *a.* klinčati, plesti.
Stricker, *m.* pletivec; — *in*, *f.* pletilja.
Striderei, *f.* pletivo, štrikarija.
Strickleiter, *f.* privézana lestva.
Stricknadel, *f.* pletiča igla, pletiljka.
Strickwerk, *n.* užeta, konopje.
Strickzeug, *n.* pletivo.
Striegel, *m.* čohálo, česálo; — *n*, *v.* *a.* čoháti, česáti; itergláti; *fig.* rešetáti, česáti (kogar); (bedrúcken) mučiti, gnjesti. [klobása.
Strieme, *f.* progá, prožina,
Striemig, *a.* progav, progast, klobásast.
Striegel, *f.* keržič.
Stroh, *n.* slama; — *r*, *a.* slamnati, slammí.
Strohbund, *n.* poréslo, povéslo.
Strohboden, *m.* svisle.
Strohbund, *m.* otép slame.
Strohern, *a.* slamen, slamnén, slammát.
Strohsiedel, *f.* gíngare. [bilka.
Strohhaln, *m.* slamica, slámka,
Strohhuf, *m.* slamník, slamnjak.
Strohlopf, *m.* *fig.* norec, trap.
Strohmänn, *m.* slamar, stránilo.
Strohpack, *m.* slamnica, sura.
Strohschneider, *m.* slamorézec.
Strohwitwe, *f.* žena bez moža; — *r*, *m.* móž bez žene.
Strom, *m.* rěka; potók; (der Zustand, da ein flüssiger Körper strömt) tok; — *ab*, niz vodo, po vodi; — *auf*, proti vodi; *im* — *der Zeit*, v díru časa.
Strömen, *v.* *n.* teči, točiti se, valiti se, drěti.
Strömung, *f.* tok, liv. [koma.
Stromweise, *ad.* potókoma, scur-
Strophe, *f.* versta.
Strophen, *v.* *n.* pólu od. nadúnjen bití; *sie streift von Gefundheit*, je zdrava kót riba u vodi; — *d*, *a.* poln, nadúnjen, nadút.

- Strubel, m. vertinec, vertlog, vodovrat, kernica; — n, v. n. vertéti se; vréti; — n, n. vrenje.
- Strumpf, m. nogavica, nogovica.
- Strumpfband, n. podveza, podvèzek. [nogavičar.
- Strumpfhändler, — wirtter, m.
- Strunf, m. pánj, štor, kocén.
- Struppicht, a. razkeršen, našeršen.
- Stübchen, n. izbica, jispica, sobica, kamrica, čumnata.
- Stube, f. izba, jispa, soba, stanica; (Behältniß) shranba; — n, a. hišni, sobni.
- Stubenhocher, m. zapečár, zapéčnik. [kinja.
- Stubenmöbelen, n. hišna, dvor.
- Stüber, m. šulec.
- Stück, n. kos, komad, krajec, del; abgetrenntes —, odlomek; (Kanone) top; von freien — en, dobrovoljno, sam od sebe; ein — Vieh, glava. živinice; in allen — en, v vsem; in diesem — e, v tem; — für —, nadrobno; — chen, n. kosček, komadič, krajčič; (Liedchen) pesmica.
- Stücken, Stücken, v. a. drobiti, razdrobiti, merviti, razmerviti, razkosljati, razkomadati; sostaviti, skerpali.
- Stückgießer, m. topár; — ei, f. toparija; topárnica.
- Stückgut, n. topovina.
- Stückpforte, f. puškárnica.
- Stückweise, ad. po kosib, na kose; kos za kosom.
- Stückwerk, n. kosóvi; kerparija.
- Stückzapfen, m. čep topovski.
- Student, m. dijak, učéneč; — en, a. dijaški.
- Studien, pl. navki, navke; — plan, m. učebna osnova.
- Studiren, v. n. učiti se, študirati; auf etwas —, misliti na kar.
- Stufe, f. stopnja, stopenj, stepen, stopnica; (im Bergwerk) rudnik.
- Stufenetz, n. ruda v kosèkih.
- Stufenfolge, f. — gang, m. postópnost, postópna versta.
- Stufenjahr, n. postópne léto, vsako sedmo léto.
- Stufenweise, ad. postópnama, korakoma, stopnjiško, od stopnje do stopnje.
- Stuhl, m. stol, stolec; (in der Kirche) klóp, kleéalo.
- Stuhlgang, m. odsébnica; driskavica, bitrica.
- Stuhllehne, f. zastólje, naslonilo od stola.
- Stufatur, f. štukatúra.
- Stütze, f. zaserlej, zavihaj, stréha; (ein Deckel) pokrov, pokrovec; — n, v. a. zaserliti, zavihati; pokriti; (einen Topf umkehren) povézniiti.
- Stumm, a. něm, mut, mutast; — e, m. mutec, němec; — e, f. muta.
- Stümmel, m. odlomek, ostátek; ogorek; — n, f. Reststümmeln.
- Stummheit, f. němost, nemóča, mutost.
- Stümper, m. šušmár, mojster-Skaza, kerpač; — ei, f. šušmár, šušmarija, kerparija; — n, v. a. šušmárati, kerparati; (auf einem Instrument) brenkati.

- Stumpf**, *a.* top, zakáran, zatopljen; (von Säbnen) skominast; — werden, stopiti se, otópiti se; — machen, stopiti, zatopiti, zakárati; — e Nase, plosnat nós; fig. slab.
Stumpf, —en, *m.* ostanek; štor.
Stumpfen, *v. a.* stopiti, topiti, zatopiti, zakárati; (die Säbne) skominati. [bóst, slabóča.
Stumpfheit, *f.* topóst; fig. slastumpffinn, *m.* topost, topoglavost; —ig, *a.* tóp, topoglav.
Stunde, *f.* ura, sat; von — an, od sadaj, odsele; jur —, sadaj; eine Viertel —, četvért ure; jur guten —, v dober čas; die letzte —, skrajna ura; — n geben, podučevati.
Stundengang, *ad.* čele ure.
Stundenlosg, *m.* urobitje.
Stundenweise, *ad.* vsako uro.
Stupfen, *v. a.* dregati, bečati.
Sturm, *m.* vihar, iha, vihta, nevihta; (auf der See) burja, nevréme, nepogóda; (im Kriege) juris, naskók; (Tumult) vihra, vika, hrup; fig. larma; — läuten, na larino zvoniti. [pilo.
Sturmloch, *m.* sténolóm, tru-
Stürmen, *v. a.* (lärmen) vihrati, vikati, hrupéti, larmati; (vom Ungewitter) hésniti, vihariti; tréskati; (vom Wetter) pljuskati, bučéti, valiti se; — *v. a.* naskočiti, v naskóku vzeti, na juris osvóiti si. [buren.
Stürmend, *a.* viháren; hésen;
Stürmer, *m.* vihravec; naskakovávec. [ayon sile.
Sturmglöck, *f.* burni zvon,
- Sturmhaube**, *f.* kaciga.
Stürmisch, *a.* viháren, vihráv; buren, nepogóden; hésen.
Sturmleiter, *f.* bojna lestva.
Sturmvoegel, *m.* burna ptica.
Sturmwetter, *n.* vihar, vihta, nevihta, iha, nevréme. [ja.
Sturmwind, *m.* piš, burja, olá-
Sturz, *m.* propást, pád, prekucija.
Stürze, *f.* pokrýv, pokrovec.
Stürzen, *v. a.* zvréči, upropástiti, stermoglaviti; (um —) prevaliti, prekúcniti, obóriti, prevréči; (einen Topf) povézniiti; (mit dem Deckel bedecken) pokriti, zavézniiti; einen zu Boden —, na tla kogar tréšiti od. butiiti; auf den Feind —, vrisniti, planiti, zagnáti se na sovražnika; ins Unglück —, v nesréčo zakopáti; — *v. n.* pasti, stermoglaviti se, srušiti se, zvaliti se.
Stute, *f.* kobila; —nfohlen, *m.* žrebica; —tei, *f.* kobilišče.
Stutz, *m.* štuc, risanca; —bart, *m.* podstrizena brada.
Stütze, *f.* podpóra, podpór; fig. palica, steber.
Stutzen, *v. n.* (stößen) hosti se; (sich veripundern) sterméti, osterméti, čaditi se, začúdititi se; — *v. a.* podrézati, podstriči, podčékatiti; (einen Baum) iztrébiti, izgládititi.
Stützen, *v. a.* podpréti, podpirati, podupirati; sich auf etwas —, opirati se, zanésti se, zanašati se na kar, zadati se v kar.
Stutzer, *m.* giadelin.

Stugglaß, *n.* nízka čaša.
 Stužig, *a.* začúdjén, smečen, zmočen.
 Stúzig, *a.* vporen, opóren.
 Stúzpunkt, *m.* podpórnicá.
 Styl, *m.* slóg, písáva, način písania, besedilo; — *istren, v.* *a.* písati, napísati, sostávití.
 Subdiakon, *m.* podslužiteľ.
 Subjekt, *n.* podmět, osoba; pomočnik; — *iv, a.* znotrán, sobstven. [pisateľ].
 Subscribent, *m.* podpisník, pod-
 Subscribiren, *v. a.* podpisati, podpisati se.
 Subscription, *f.* podpis.
 Subsidien, *pl.* pomôč [imétek].
 Substanz, *f.* bitnosť, vsebina;
 Substituiren, *v. a.* naméstiti.
 Substitut, *m.* náměstník.
 Subtil, *a.* tanek.
 Subtrahent, *m.* manjšiteľ, od-
 ťáveč.
 Subtrahiren, *v. a.* odťávatí.
 Succuró, *m.* pripomôč.
 Succediten, *v. n.* sléditi, naslédováti.
 Succession, *f.* naslédovánje; potómstvo; — *strieg, m.* nasléd-bena vojska.
 Suchen, *v. a.* iskáti, poiskáti, tražiti; (sich bemühen) prizadáti si, prizadávatí si.
 Sucht, *f.* kuga, mor; fig. strast, pohlépa, žadost, požáda; die fallende —, padavica.
 Sud, *m.* vár; vrenje, kipénje.
 Süd, Süden, *m.* jóg, poldne; — *s, a.* južni.
 Sudelri, *f.* smrad, svinjarija, fig. pačkarija, mazaríja.
 Sudelig, *a.* vmazan, zamázan.

Sudeln, *v. a.* mazati, zamázati, pačkati. [poldánski].
 Südlich, *a.* južen, poldnéven.
 Südoft, *m.* jugo-izhod; — *östlich, a.* jugo-izhóden.
 Südsee, *f.* južno od. tihó morje.
 Südwärts, *ad.* proti jugu, k jugu, proti poldnu od. južnej strani.
 Südwest, *m.* jugo-zapad; (— *s Wind*) jugo-zapadnják, — *lich, a.* jugo-zapáden.
 Südwind, *m.* jug, južni véter.
 Sühnen, *f.* Verſöhnen.
 Sultan, *m.* sultan.
 Sulye, *f.* žojca. [moven].
 Summarisch, *a.* sumoven, žu-
 Summe, *f.* suma, žuma, skup-
 nina, soštevina.
 Summen, *v. n.* brenčáti, ber-
 néti, bučáti; — *n.* brenčénje.
 Summen, Summiren, *v. a.* so-
 ťáti, sošteváti; pridávati.
 Sumpf, *m.* močvirje, močevi-
 na, gréz, bara, mlaka, za-
 mók, blato; — *ig, a.* moč-
 véru, barovít, mlakast, bla-
 ten. [nica].
 Sumpfwasser, *n.* mlaka, blat-
 Sumsen, *f.* Summen. [hóta].
 Sünde, *f.* gréh, pregréha, gré-
 Sündenfall, *m.* gréh, zagrěšenje.
 Sündenschuld, *f.* krivnja, gréh.
 Sündenvoll, *a.* grěšen, pregré-
 ťen, grěhapósn.
 Sünder, *m.* grěšník; — *in, f.* grěšnica.
 Sündsturz, *f.* potóp.
 Sündhaft, Sündig, *a.* grěšen.
 Sündigen, *v. a.* grěšiti, pregré-
 ťiti se; zagrěšiti.
 Sündlich, *a.* grěšen, pregréšen;

—keit, *f.* grěšnost, pregrěšnost.
 Sündopfer, *n.* žertva za grěhe.
 Superfein, *a.* pretánek. [dént.
 Superintendent, *m.* superintenden-
 Superior, *m.* starešina, glavár.
 Superflüg, *a.* premóder.
 Suppe, *f.* juha, župa, polívka ;
 čorba.
 Supplement, *n.* dopólnik.
 Supplicanť, *m.* prositelj.
 Suppliciren, *v. n.* prositi.
 Supplik, *f.* prosba, prositba ;
 suplika.
 Supremat, *n.* verhnost.
 Suspendiren, *v. a.* odstávití.
 Suspension, *f.* odstáva.
 Süß, *a.* sladek ; fig. mil, pri-
 jazen, milen ; — brod, *n.* par-
 nek, mižnjak.
 Süße, *f.* Süßigkeit. [sladke rěči.
 Süßelci, *f.* sladěica, sladkarije,
 Süßen, *f.* Bertüßen.
 Süßholz, *n.* sladič.
 Süßigkeit, *f.* sladkóst, sladkóta,
 sladkóha. slast, sladóst, slad-
 nóst, slád, sladěina ; — en,
 pl. sladěice, sladkarije.
 Süßlich, *a.* sladkovát, sladkó-
 hen, sladen, sladjehen.
 Süßling, *m.* sladkšě, sladkún.
 Süße, *f.* slovka, zloga, slabi-
 ka, složka.
 Süßmesser, *n.* měrilo.
 Süßmesser, *m.* slabičkar.
 Süßlich, *a.* slabičen, slovčen.
 Symbol, *n.* kíp, podóha, sim-
 bol.
 Symmetrie, *f.* rozměra.
 Symmetrisch, *a.* rozměren.
 Sympathetisch, *a.* sočúten, sim-
 patěičen.

Sympathie, *f.* sočúť, sočúťje,
 simpatija.
 Sympathisiren, *v. n.* simpatisi-
 rati, skladati se. [nija.
 Symphonie, *f.* prizvuk, simfo-
 Symptom, *n.* pripádek, znak,
 znamnje. [góga.
 Synagoge, *f.* molivnica, sina-
 Synode, *f.* cerkveni zbor, si-
 nóda. [nica.
 Synonym, *n.* sojme, istoměmb-
 Syntax, *f.* skladnja.
 Syrup, *m.* sirop, sladkorica.
 System, *n.* sostava, sostav, si-
 stem ; — atišč, *a.* sostáven,
 sistematěičen, doslěden.
 Syxter, *n.* izšlo.

T.

Tabak, *m.* duban, tabak ; (Schnupf
 —) tabak, inopovec ; — schnup-
 pfen, ponosljevátí, inopati.
 Tabakbeutel, *m.* měh za duhan.
 Tabakdose, *f.* tabaěnica, to-
 haěnica, tabakěrka.
 Tabakgeruch, *m.* duh od tabaka.
 Tabakhändler, *m.* duhanár, to-
 bakar. [sajka.
 Tabakpfeife, *f.* pipa, lula, sajfa,
 Tabakraucher, *m.* tobakšě.
 Tabakschnupfer, *m.* ponosljevá-
 vec, inopavec.
 Tabellarisch, *a.* tabelären.
 Tabelle, *f.* tabela, tabula, deska.
 Tabernakel, *m.* tabernakelj, sve-
 tohranišě.
 Tableau, *n.* sostáva obrázov.
 Tabulaträger, *m.* kramar, kro-
 snar.
 Tact, *m.* takt, měra, vdarek.
 Tadel, *m.* graja, svarilo, kude-

- nje; (Fehler) pománjkanje, pogrèiek, krivnja; — haft, a. grajaven, svariven.
- Tabelloß**, a. pravèden, dober, bez pogrèikov.
- Tabeln**, v. a. grajati, kuditi, svariti, gaditi; — swerth, a. svarila vrèden. [rivnost]
- Tabelfucht**, a. kudljivost, svatoblivost, a. kudljiv, svariven.
- Tabelfüchtig**, a. kudljiv, svariven.
- Tabler**, m. grajavec, svarivec, kudljivec; — in, f. svarivka, kudljivka
- Tafel**, f. tabla, deska; (Tisch) miza; sich zur — setzen, za mizo sestiti; die — decken, mizo pogerniti; die — abdecken, razmizo spraviti; die — aufheben, izza mize vstati.
- Tafelbesteck**, n. jèstilo, omizje.
- Tafelbesetzer**, m. mizni strežnik.
- Tafelgetränk**, n. mizarina.
- Tafeln**, v. n. gostiti se, gostovati se, pirovati.
- Tafeln**, v. a. s deskami obiti.
- Tafeltuch**, n. pert. krušenca.
- Tafelzimmer**, f. Sprechzimmer.
- Taffet**, m. tafet, kamika; — neber, m. tafetar, kamikar.
- Tage**, m. dán, dén; der — bricht an, svita, deni se; den ganzen, lieben —, cèl dragi dán; in den — hineinleben, bez pameti, bez glave živeti; heut zu — e, dán današnji; der jüngste —, sodni dán; in meinen alten — en, na moje stare dni; — für —, dán na dán; es liegt am — e, očividno od. hèlodáno je; an den — kommen, na svètlo priti, zvédeti se; heut über acht —, dans
- osem dni; an den — legen, skazati; očitati; (im Bergbau) svètlo.
- Tagelarbeit**, f. vsakdánji posel.
- Tagelbuch**, — blatt, n. dnevnik.
- Tagelieb**, m. danguba.
- Tagelohr**, f. dán hodá.
- Tagelohn**, m. dnina, mezda.
- Tagelöhner**, m. najémnik, nadničar, nadenik, dinar; — in, f. najémnica, nadenica.
- Tagen**, v. n. svitati, dan zoriti od. zazrévati.
- Tagereise**, f. dán hodá.
- Tagessanbruch**, m. zora, zor, svit; mit —, zarano. [svètlóba]
- Tagessicht**, n. svètlo, svitlo.
- Tagessordnung**, f. danjski red.
- Tagessacht**, f. dnevka.
- Tagewert**, n. čezdánski posel, nadništvo.
- Täglich**, a. vsakdánji, vsakdánjsni, svakidánji; — ad vsaki dán. [ljati]
- Tafeln**, v. a. bród razprav-
- Tafelwerk**, n. brodna sprava, konopci.
- Talar**, m. talár, plájsè. [spomín]
- Talent**, n. talént, dár; glava.
- Talg**, m. loj; — en, v. a. lojiti, olóжити; — icht, a. lojast; — ig, a. lojén, lojnát; — licht, n. lojena svèća; — stoff, m. lojec.
- Talk**, — stein, m. talk, lojnik.
- Tamarinde**, f. tamariska.
- Tamarische**, f. mariška, metljika.
- Tambour**, m. bobnjár, bobnjarnik. [igráča]
- Tand**, m. íala, čačlarija, čača;
- Tändelei**, f. igrača, čača, čačlarija, čenčlarija.

Táňbelsn, v. n. šaliti se, čanati se, čačljati, čenčljati.
 Táňbler, m. čanavec, čačljavec, čačljár.
 Táňbjar, m. žug, n. klepi.
 Táňgein, v. a. klepáti; — get:
 Táňgente, f. dotičnica.
 Táňne, f. jela, jelka, jel; — n, a. jelov.
 Táňnenholz, n. jelovina.
 Táňnenwald, m. jelovje.
 Táňnenzapfen, m. jelov čurčelj, čerá.
 Táňnte, f. teta, tetka, tetica.
 Táňnj, m. ples, raj, plesánje.
 Táňnjboden, m. plesišče.
 Táňnzen, v. n. plesáti, rajati.
 Táňnzer, m. plesávec, plesár; — in, f. plesávka.
 Táňnjkunst, f. plesništvo.
 Táňnjete, f. prepóga, prestéra, tapéta.
 Táňnjfer, a. hraber, hrabrén, serčen, pogúmen, junáski, vitežki; — žit, f. hrabrost, serčenost, pogúmnost.
 Táňnjpen, v. n. šlatati, hvyatati, tipati; herum —, tavati, tumárati.
 Táňnjpisch, a. neotesán.
 Táňnjara, f. tara. [pajk.
 Táňnjantel, f. tarántula, vlaški
 Táňnjarif, m. tarifa, vcénilo.
 Táňnjroß, n. tarók; — spielen, tarokováti. [mošnjica.
 Táňnjsche, f. žep, aržet; (Beutel)
 Táňnjchelkraut, n. kobulica, bobulica.
 Táňnjchen, a. žepni.
 Táňnjchenmesser, n. britvica, kostura, kosturica, sključek, mihec, lovrek, lovriček.
 Táňnjchenspiel, n. — čerá, f. slépa-

rija, sléparstvo, obséna; — er, m. slépar. [rica.
 Táňnjchenuhr, f. žepna ura, žepa-
 Táňnjchener, m. mošnjár.
 Táňnjfasse, f. majóšéica, plošica, zdélica; čaša, torilo.
 Táňnjswerk, n. hovje, brina, brinovje.
 Táňnjsten, v. a. šlatati, pošlátati, tipati, potipati, hvyatati.
 Táňnjtazt, f. šapa, taca, copáta.
 Táňnjtau, n. voče.
 Táňnjtaub, a. gluh; — werden, oglušéti, oglušniti; sich — stellen, glušiti se; — e Ähre, Fluß, prazen klás, oreh; etwas —, naglušel, gluhóben.
 Táňnjtaube, f. golób, golobica, golobička; — Táňnjtaubchen, n. golóbek, golóbčič, golobička, golóbčče.
 Táňnjtaubens, a. golóbji, golobinji.
 Táňnjtaubensfarbig, a. golobast.
 Táňnjtaubenhäus, n. golobinjak, golobnjak.
 Táňnjtaubenföth, m. golóbjek.
 Táňnjtaubentropf, m. golždn. [paž.
 Táňnjtaubenschlag, m. golobinjak, tu-
 Táňnjtaubheit, f. gluhóst, gluhóta, gluhóba.
 Táňnjtaubin, f. golobica, golobička.
 Táňnjtaubling, m. gobajúr.
 Táňnjtaubstumm, a. gluhoném; — e, m. gluhonémec, muta.
 Táňnjtauchen, v. a. vtoniti, potóniti, potopiti, pogrězniti; pomočiti, omočiti; — v. n. vtoniti se, pogrězniti se, spustiti se u vodo.
 Táňnjtaucher, m. vodoláz.
 Táňnjtaucherglocke, f. vtonilo, vodoláz, potopívka.

- Tauf-, a. kerstni.
 Taufbuch, n. kerstne bukve.
 Taufe, f. kerstiti, kerščovati.
 Tauser, m. kerstitelj, kerstnik.
 Taufsting, m. kerščeneček, kerščeniček.
 Taufstein, m. kerstivnica. [kar.
 Taugen, v. n. veljati, hiti za
 Taugenichtē, m. ničemnik, kalin,
 nemárneč.
 Tauglich, a. sposoben, goden,
 shoden, prikláden; kader;
 veljaven; — feit, f. spôsob-
 nost, prikládnost.
 Taumel, m. vertoglavje, verto-
 glávost, blagútnost, svopa-
 vost; fig. pijánost.
 Taumelig, a. vertoglavén, bla-
 gúten, svopav, opotekljiv;
 fig. piján.
 Taumelstúch, m. ljuljka, ljuljika.
 Taumeln, v. n. blagútati, sve-
 pati, veljati, opotekati se.
 Taufsch, m. ména, zamiéna, mé-
 nja, preménja.
 Tauschen, v. a. u. n. méniti, mé-
 njati, zaméniti, preménjati.
 Tauschen, v. n. slépati, slépariti,
 mamiti, omámiti, prevériti.
 Tauschend, a. lažljiv. [ménjanje.
 Tauschhandel, m. ménjanje, za-
 Tauschung, f. mama, omáma,
 klama, zmama, zmamljivost;
 prevéra, sléparija.
 Taufend, num. tisuč, jezero,
 hiljada, tavžent; — n. ti-
 sučea, hiljada.
 Taufenderlei, a. tisučéri.
 Taufendfach, a. tisučernat.
 Taufendfáltig, a. tisučérni.
 Taufendguldenkraut, n. svederc,
 čantara.
 Taufendjáhrig, a. tisučléten.

- Taufendkúnstler, m. vseznalec.
 Taufendmal, ad. tisučkrat, tav-
 žentbarti.
 Taufendstúch, n. milica (cvét).
 Taufendste, a. tisučeni, hiljádni,
 tavžentni.
 Tauwerk, n. konopci, vervi.
 Tax, — baum, m. tis.
 Taxamt, n. céniteljstvo. [ksa.
 Taxe, f. céná, vcénilo, cénik, ta-
 Taxiren, v. a. céniti, precéniti,
 taksirati. [umétnik.
 Technik, f. umétnost, — et, m.
 Technisch, a. uméten.
 Technologie, f. umétnija.
 Teich, m. ribnik, ribnjak.
 Teig, m. tēsto; — icht, ig, a.
 tēsten, tēsténast; tēstnát;
 — tuch, n. hlébnica.
 Telegraph, m. daljnópis, dale-
 kopis, urnokáz, selegráf.
 Telescop, m. dalekogled, te-
 leskóp. [krožnik, talir.
 Teller, m. pladnik, pladnjak,
 Tellerstecher, m. polizáč.
 Tellertuch, n. obris, servijét.
 Tempel, m. molivnica, tempelj,
 božja vežja; — hert, m. tem-
 plár; — orden, m. templárski
 red. [kalina? narav.
 Temperament, n. temperamént,
 Temperatur, f. temperatura, po-
 vétrije.
 Tenafel, n. precép; deržalo.
 Tendenz, f. umisel, naméra.
 Tenne, f. gumno, gumnjišče,
 skedenj.
 Tenor, m. tenór. [tenica.
 Treppe, m. preproga, sítg, ple-
 Tersch, m. rok, obrók, odlóg.
 Terminologie, f. nazivoslójje,
 izvrazoslójje, pravorečje.

- Terpentin, *m.* terpenčin; — *öhl*,
n. terpenčinovec, terpenčinovo
 olje.
 Territorium, *f.* Gebiet.
 Terzerol, *n.* žepna pištolja.
 Terzett, *n.* trojispjev.
 Testament, *n.* oporočka, zadnja
 volitva; daß neue und alte —,
 novi in stari zakon.
 Testamentlich, *a.* oporočen.
 Testiren, *v. n.* sporočiti, opo-
 ročiti, voliti.
 Teufel, *m.* hudič, zlodej, vróg,
 čert, zlomek, neték, peklén-
 íek, hudír.
 Teufels, Teufellich, *a.* hudičov,
 vražji, zlomski, hudírski.
 Teufelskerl, *m.* zlomek, hudír,
 neték.
 Text, *m.* tekst, reč; einem den
 — lesen, okregati kogar.
 Thal, *n.* dol, dolina.
 Thalbewohner, *m.* doljanec, do-
 lenec, doljanin, spodjanec;
 — in, *f.* dolénka, doljánka,
 Thaler, *m.* tolar, križak.
 That, *f.* čin, dèlo, djanje; in
 der —, v istini, zarés, v réšnici.
 Thäter, *m.* činitelj, počétnik;
 zločin, zločinec, krivec.
 Thathandlung, *f.* nasilje, zlo-
 činstvo.
 Thätig, *a.* delaven; djaven, pos-
 len, marljiv; (zu handeln fähig)
 činiven, djateln, djanjski;
 — seít, *f.* delavnost, djavnost,
 poslenost.
 Thätlich, *a.* nasilen, po sili,
 djanjskoma; — seít, *f.* nasilje,
 nasilnost.
 Thatfache, *f.* istiniti čin, prava
 istina od. réšnica.

- Thau, *m.* rosa.
 Thauen, *v. n. u. i.* rositi, ros-
 ljati, rosa padati; (vom Schnee)
 kopnèti, taliti se, topiti se,
 tajati se, zginjavati. [nat.
 Thautig, *a.* rosen, orosljen, ros-
 Thauwetter, *n.* odméklo vréme,
 jugovina.
 Thautwind, *m.* topel véter, jug.
 Theater, *n.* gledališče, gledáv-
 nica, igrališče, kazališče,
 teáter. [trálen.
 Theatralisch, *a.* igrališen, tea-
 Idee, *m.* čaj, téj. [smola.
 Theer, *m.* kolomáz, katran;
 Theerbrenner, *m.* katranár; smo-
 lár.
 Theerbrennerei, *f.* katranarija;
 smolarija; katranárnica; smo-
 lárnica. [viti.
 Theeren, *v. a.* katraniti; smolá-
 Theerig, *a.* katranast, pokatran-
 njen; smolnat.
 Theil, *m.* dèl, část; strán,
 strana, plát; kniga, svezek;
 — an etwas haben, dèležen,
 éesar biti; zum —, stranoma.
 Theilbar, *a.* deliven, deliteln,
 deljiv, razdeliven; — seít, *f.*
 delivnost, delitelnost, raz-
 delivnost. [madič.
 Theilchen, *n.* delič; platič; ko-
 Theilen, *v. a.* deliti, razdeliti;
 ložiti, razločiti, krojiti, raz-
 krojiti.
 Theiler, *m.* delitelj, delivec.
 Theilhaber, *f.* Theilnehmer.
 Theilhaft, — ig, *a.* dèležen, vdè-
 ležen; sich — machen, vdèlé-
 žiti se; — igkeit, *f.* dèležnost,
 dèlež, učástnost.
 Theilnahme, *f.* Theilnehmung.

- Theilnehmer, *m.* dělník, vdě-
 lečník, vdělník, účastník.
 Theilnehmer, *a.* děležen, vdě-
 len, účasten.
 Theilnehmung, *f.* dělníctvo, vdě-
 níctvo, účasténstvo, vděležba.
 Theils, *ad.* stranom, strano-
 ma, někaj, dělem.
 Theilung, *f.* dělitva, rozdělítva;
 ložba, ložitva.
 Theilungszeichen, *n.* rozdělivnica.
 Theilweise, *ad.* stranom, strano-
 ma. [predlož.
 Thema, *n.* zádača, předmět.
 Theolog, *m.* bogoslóvec, teológ.
 Theologie, *f.* bogoslóvje, sě-
 miniče, teologija.
 Theologisch, *a.* bogoslóvski, teo-
 lógiski.
 Theoretisch, *a.* teorétičen, teo-
 rétički.
 Therial, *m.* terják.
 Thermometer, *n.* gorkoměr.
 Theuer, *a.* drág, dragocěn, skúp,
 fig. drág, mil.
 Theuerung, *f.* dragótina, dra-
 góta, dražina, dragina, dra-
 góča.
 Thier, *n.* žival, živád, stvár;
 Haus-, živinče, brav, živál;
 die Haus-, živina; ein wil-
 des-, zvěř, zvěřják; wilde
 -, zvěřina, zvěřjád, div-
 jina, divjád. [od lékár.
 Thierarzt, *m.* živinski zdravnik
 Thierarzneikunst, *f.* živinsko lé-
 kárstvo.
 Thierchen, *n.* živalica, stvarica,
 živalce; živinče, bravče;
 zvěřjice. [njak, ohora.
 Thiergarten, *m.* zvěřinjak, zvěř-
 Thiergefecht, *n.* zvěřinski bor.
- Thiergeschichte, *f.* živaloslóvje,
 coologija, zvěropis.
 Thierisch, *a.* živalski, živinski,
 fig. živinski, zvěřski.
 Thierkreis, *m.* zvěřinec. [stvo.
 Thierreich, *n.* živalstvo, zvěřin-
 Thon, *m.* glina, glinja; il.
 Thonartig, *a.* glinjasť; ilast, ilo-
 vast.
 Thonerde, *f.* glinja; ilovica.
 Thonern, *a.* glinjén, ilén, par-
 stén, lončén; zemljén. [nat.
 Thönig, *a.* glinjasť, ilast, ilov-
 Thor, *m.* bedák, budálo, trap,
 avia, abotník, klama.
 Thor, *n.* vrata.
 Thorflügel, *m.* vratnica.
 Thorgeld, *n.* vratarina.
 Thorheit, *f.* bedačija, bedaš-
 tvo, budaláčina, abota,
 neumnost, budálost, budali-
 ja, brezumnost.
 Thörticht, *a.* bedast, aviašť, abo-
 ten, trapast, neumen, brez-
 umen. [avia.
 Thörin, *f.* bedačica, abotnica,
 Thorschließer, —wörter, *m.* vratár.
 Thorweg, *m.* vrata.
 Thorzoll, *m.* vratarina.
 Thran, *m.* trán, ribje salo.
 Thranen, *f.* solza, slojza.
 Thranen, *v.* *n.* solžiti, plakati,
 solze točiti od. preljati.
 Thranens, *a.* solzni.
 Thranenbach, *m.* potók solz.
 Thranenstuf, *m.* solžénje, solži-
 vast.
 Thranenvoll, *a.* solzen, solzav.
 Thranfisch, *n.* sód za ribje salo.
 Thranicht, Thranig, *a.* masten,
 maščovit, salen, tranovit.
 Thron, *m.* prestól, prestólje.

Thronbesteigung, *f.* nastóp vladanja. [dati, kraljevati.

Thronen, *v. n.* stolovati; vladati.

Thronerbe, *m.* prestólni nasljednik. [la; —r, *f.* Thronerbe.

Thronfolge, *f.* nasljedstvo prestóla.

Thronhimmel, *m.* nebo, nebésa.

Thun, *v. a. u. n.* delati, činiti.

poslovati, raditi; véiniti,

storiti; narediti, djati; fund

—, obznániti, na znanje dati;

zu Leibe —, kogar razžaliti;

Abbitte —, odprositi; er hat

viel zu —, ima mnogo oprá-

viti od. opravil; nichts zu —

haben, bez děla biti; es thut

mir leid, žal mi je; sich hervor

—, odlikovati se; auf den

Tisch —, na mizo djati od. po-

djati; groß —, velicega se

delati; er thut, als wüßte er

nichts, se nevédnega děla; es wird

sich schon —, se hodežévdalo;

wehe —, boléti; schön —, do-

brikati; eine Bitte —, poprositi;

eine Frage —, poprašati,

popitati.

Thun, *n.* djanje, dělo, činjenje;

all unser — und lassen, vse naše

djanje in nehanje, vse naše

děla.

Thunfisch, *m.* tunica.

Thunlich, *a.* mogóé; —feit, *f.*

mogóéost.

Thür, *f.* dveri, duri; vrata.

Thürangel, *m.* zatik, stežaj.

Thürband, *n.* zavézница, pant,

obbój.

Thürflügel, *n.* dvernica, durnica.

Thürhüter, *m.* dvernik, durnik.

Thurm, *m.* stolp, turn; Kirch

—, zvonik; befestiget —, gra-

dič. [gradič.

Thürmchen, *n.* stolpič, turnič;

Thürmen, *v. a.* kopiciti; sich —,

v. r. dizati se, visati se,

rasti.

Thürmet, *m.* zvonár.

Thürmspitze, *f.* verh stolpa.

Thürmuhr, *f.* ura na zvoniku.

Thürpfoste, *f.* podbój, nadbój,

paugar.

Thürriegel, *m.* zatik, zatika.

Thürschwelle, *f.* prag.

Thürstoch, *m.* veriža.

Thymian, *m.* timijan, popovec.

Tief, *a.* globók, glób, dubók;

nizek; —er Schlaf, tvrdo

spanje.

Tiefe, *f.* glób, globina, globo-

čina, globóst, globokóst,

dublina; nizina, nizáva, niz-

kóta. [komisléč.

Tiefdenkend, *a.* domiseln, dubó-

Tieffinn, *m.* —igkeit, *f.* globo-

komiselnost, domiselnost; za-

dumčivost, zamišljenóst; fig.

bister um; —ig, *a.* globo-

komiseln, domiseln, zadum-

čiv, zamišljen; fig. bistrou-

men.

Tiegel, *m.* kotlik, rena.

Tiger, Tieger, *m.* ris, tiger.

Tigerfarben, *a.* tigrast.

Tigerhund, *m.* tigrast pes.

Tigerfaße, *f.* divja tigrasta mačka.

Tigerweibchen, *n.* risa, tigrica.

Tigerwolf, *m.* risovólk.

Tilgbar, *a.* iztrébljiv; plativ.

Tilgen, *v. a.* trébiti, iztrébiti,

vničiti; (eine Schuld) plativi,

poplašati.

Tinte, *f.* černilo, tinta.

Tintenfaß, *n.* černilnik, černilnjak, tintnik.

Tintensied, — kedd, *m.* mačka.

Tintempulver, *n.* černilna štupa.

Tisch, *m.* miza, stol, (Mahlzeit)

obéd; nach — e, po jédi;

zu — e sitzen, za mizo sesti;

zu — e kommen, k jédi priti.

Tischgebet, *n.* molitva pred jédjé.

Tischgebed, *n.* omixje, pomixje.

Tischkorb, *m.* žličnik, žličnjak.

Tischlade, *f.* miznica.

Tischler, *m.* mizar, škrinjár,

stolar; — arbeit, *f.* mizarško

délo; — handwerk, *n.* miza-

rija, mizarstvo, stolárstvo;

— in, *f.* mizarica; — werk-

zeug, *n.* mizarško oródje.

Tischtuch, *n.* krušnica, krušenca.

Tischzeug, *f.* Tischgebed.

Titel, *m.* naslov, ime.

Titelblatt, *n.* éelo (knjige).

Tituliren, *v. a.* titulirati.

Toast, *m.* napitek.

Toben, *v. n.* divjáti, noréti,

bésniti, bésnováti, hrupéti;

— *n.* divjanje, bésnoéa, hrup.

Tocht, *f.* Docht.

Tochter, *f.* hči, hčer.

Töchterchen, *n.* hčerica, hčerka.

Tochterkind, *n.* vnúk, uniče.

Tochtermann, *m.* zét.

Tod, *m.* smert; mit — e abge-

hen, vmréti, zavmréti; mit

dem — e ringen, vmirati; sich

zu — e lassen, od sméha po-

kniti; ich bin des — es, zgub-

ljen sim, po meni je; sich

den — anthon, vmoriti se;

— ähnlich, *a.* mertviden.

Todbett, *n.* smertna postelj.

Todes —, *a.* smertni.

Todesart, *f.* način smerti.

Todesfall, *m.* smert, odmréje,

odmertija. [s smertjo.

Todeskampf, *m.* vmiranje, borenje

Todeschweiß, *m.* smertni od-

hladni pót.

Todesurtheil, *n.* obsódba na

smert od. k smerti.

Todfeind, *m.* glavni neprijátelj.

Todkrank, *a.* na smert bolen.

Töblich, *a.* smerten, smertonósen.

Todfunde, *f.* smertni od glavni

gréh.

Tödt, *a.* mertev, vmerl, zav-

merl; sich — schießen, vstrélti

se; sich — fallen, vbíti se;

der — e, merlió, mertvi,

mertvec, umérli.

Töden, *v. a.* vmoriti, moriti,

umoriti, vbíti, usmértiti, po-

moriti; fig. pokoriti, mert-

váčiti; — d, *a.* moriven,

umóren.

Todtenacker, *f.* Griedhof.

Todtenamt, *n.* bilja, černa maša,

bila. [nosila.

Todtenbahre, *f.* mertváški oder,

Todtenbegängniß, *n.* pogreb.

Todtenblässe, *f.* smertna blédost,

Todtenblau, *a.* bléd ko smert.

Todtenfarbe, *f.* mertváška od

smertna barva. [sti.

Todtengebeine, *pl.* mertváške ko-

Todtenlocke, *f.* smertni avón.

Todtengräber, *m.* grobár, poko-

pád.

Todtenkopf, *m.* mertváška glava.

Todtenmahl, *n.* sedmína, sedmica.

Todtenmusik, *f.* mertváška godba.

Todtenstein, *m.* smertni list.

Todtenvogel, *m.* mertváška ptica.

Todtgeboren, *a.* mertvorójen.

- Todtschlag**, *m.* vboj, vbojstvo, vmor, vmoritva.
Todtschläger, *m.* vbijavec, morivec, ubojica, kervnik; — *in*, *f.* morivka, kervnica.
Tof, — *stein*, *m.* tuf, krapnik.
Toga, *f.* zabúneč. [bung.
Toleranz, *f.* tolerancija, *f.* Dul.
Toll, *a.* bésen, divji, stekel, vstekel, zmiočen, pomámljen; (*dumm*) neumen, nor; — *er Hund*, stekel pes; — *sein*, *no-reu*, divjati, bésniti.
Tollbierre, — *firsche*, *f.* volčja jagoda.
Tollhaus, *n.* norišče.
Tollheit, *f.* bésnóča, divjóst, bésnost, bés. [než.
Tollkoff, *m.* vertoglavéc, togót.
Tollkühn, *a.* derzen, derzovit, predérzen; — *heit*, *f.* derznost, derzovitost.
Tollfucht, *f.* vsteklost.
Töpel, *m.* trap, lepec, beba, bezjak, avša, klama, klamóta; — *ei*, *f.* trparija, bedalija, budalsičina.
Töpelhaft, **Tölpisch**, *a.* trapast, lepast, bebast, aviast, budalast, klamast.
Tombak, *m.* tumpak.
Ton, *m.* glás, zvuk, zvek, zvon, živnik; (*Accent*) naglás, naglásek.
Tonart, *f.* način, tón.
Tönen, *v. n.* glasiti se, zvenéti, zvučiti, brenčeti, zvoniti; razlégati se, oriti se.
Tonkunst, *f.* glasništvo, godba.
Tonkünstler, *m.* godec, godbenik.
Tonleiter, *m.* zvukovód, ikala.
Tonmaß, *f.* glasomérje.

- Tonmesser**, *m.* glasomér, zvukomér. [sód.
Tonne, *f.* lajta, bečva, pučel, Tonseher, *m.* skladáatelj.
Tonsetzung, *f.* skladba.
Tonspur, *f.* lisa, pleša, plešina.
Tonstüb, *f.* slovka s naglásom.
Tonzeichen, *n.* naglás, naglásek; (*in der Musik*) sèkirica, nota.
Topas, *m.* topas (kamen).
Torf, *m.* lonéc, piskér.
Töpfér, *m.* lončár, piskrár.
Töpfereibe, *f.* glina, glinja.
Töpfern, *a.* glinjén, zemljén, lončén. [sódje.
Töpferschirt, *n.* lončeno pokr.
Topographie, *f.* městopis, topografija.
Topf, *i.* dobro: naj veljá.
Torf, *m.* šota, šušek; ruša, rušina; — *s*, *a.* šotast; rušinast.
Torfager, *n.* šotišče, rušišče.
Tornister, *m.* torba, tobólka, tornister. [tortenica.
Torte, *f.* torta; — *apfanne*, *f.*
Tortur, *f.* peza, muka; pezávnica, tezávnica.
Trab, *m.* dirk; stóp.
Trabant, *m.* tělostráznik, provoditelj; spremnik, trahánt.
Traben, *v. n.* dirjati; v stóp iti.
Träber, *pl.* tropine; (*Hüssen vom ausgebrannten Malze*) mlato; (*vom Getreide*) zadnje, suški.
Tracht, *f.* noša, bréme, butara; (*von Speisen*) jédilo, nosilo; (*Kleider* —) noša, nošnja, kroj.
Trachten, *v. n.* prizadévati se, prizadjati si, prizadéti si, gledati, nastójati, tersiti se; nach dem Leben —, po življenju streči; nach etwad —,

- gnati se za čem; — n. prizadévanje, prizadétje, prizadánje; sein ganzes Dichten und —, vsi njegovi trudi.
- Trächtig, a. brej; (von Schweiszen) sprasen; (von Kühen) brej; stelen; (von Stutten) záreben; (fruchtbar) roden, rodovit, plodonósen, ploden.
- Tractament, n. gostitba, gostba, pir.
- Tractat, n. pogodba, pojednánje.
- Tractiren, v. a. gostovati, gostiti. [poročilo.
- Tradition, f. izročilo, ustno izročilo.
- Tragbar, a. nosljiv, nositeln, ponešljiv; (fruchtbar) ploden, plodovit, plodonósen, nosiven, roden.
- Tragbahr, f. nosila, nosilnica.
- Tragbaum, m. trám, podsék.
- Trage, f. Tragbahr.
- Träge, a. lén, léniv, vmánj.
- Tragehimmel, m. nebo.
- Tragelehn, n. nošnica, nošarina.
- Tragen, v. a. u. n. nesti, nositi; (von der Erde, Bäumen ic.) roditi, obroditi, donositi, donésti; (einbringen) donositi, donášati; auf den Händen —, pestovati, pestovati; (vom Viehe) brej biti; Sorge —, skerbéti, skerb iméti; die Schuld —, kriv biti; sich tragen, gefleidet sein, nositi se; er trägt meinen Namen, on imá moje imé; Verlangen —, željéti.
- Träger, m. nosec, nosívec, nosilec.
- Tragezeit, f. vréme nošenja.
- Trägheit, f. lénost, lénoba, lénivost.
- Tragikomisch, a. tragikómičen.
- Tragisch, a. žalosten, tragičen.
- Tragkorb, m. koš.
- Tragranz, m. svitek, zvitek.
- Tragödie, f. tragédija, žaligra.
- Tragriemen, m. nadránnica, obránnica. [goléti
- Trällern, v. n. živgláti, živcr.
- Trampel, m. štoklež; štoklja.
- Trampelhier, n. dromedár.
- Trank, m. pitje, pijáča, pivo, pitvina, napitek, napój.
- Tränke, f. napajáče, napajališče, napája; — n, v. a. napojiti, napajati.
- Tränrinne, f. — trog, m. korito.
- Tranksteuer, f. pitarina.
- Transto, m. prehód.
- Transparent, n. prezračni napis.
- Transport, m. prevóz, transport.
- Transportschiff, n. prevózní brod.
- Trappe, m. traplja (ptica).
- Traubchen, n. grozdíček, grozdiček, grozdek. [grozdje
- Traube, f. grózd; — n, pl.
- Traubicht, a. grozdast.
- Traubig, a. grózduat.
- Trauen, v. a. poročiti, zaročiti, věnčati.
- Trauen, v. n. upati, zaúpati, zanésti se, zanášati se, věrovati; sich — v. r. derzniti se, predérzniti se, podstópati se. [žalovánje, tuga.
- Trauer, f. žalost, žalóba; žal.
- Trauergedicht, n. pésen žalobna.
- Trauerfolge, n. sprevád.
- Trauergeleit, n. mertváško telémbanje.
- Trauergesang, m. žalospév.
- Trauergeschichte, f. žalostna pripovést.

Trauerkleid, *n.* černina, černa
ohleka.

Trauermuffel, *f.* mertvaška godba.

Trauern, *v.* *n.* žalovati, tugo-
vati, žalovati se, žalostiti se,
žalosten biti; um den Vater
—, obžalovati očeta, žalo-
vati po očetu.

Trauerspiel, *n.* tragedija, žaligra.

Trauertuch, *n.* černo sukno.

Trauerweib, *n.* žalostnica, žalo-
vavnica.

Traufe, *f.* kap, kapilo, kapivo;
vom Regen in die —, z dežja
pod kap, iz blata do muže;
— wasser, *n.* kapnica.

Traufeln, Traufen, *v.* *a.* *u.* *n.*
kapati, kapljati, kaniti, kap-
ljevati, cankati, cankljati.

Traulich, *a.* prijazen, zastópen;
— leit, *f.* prijáznost.

Traum, *m.* senj, sanj, son, sanja.

Traumdeuter, *m.* razlagavec san-
jev.

Traumten, *v.* *n.* sanjati, senjati,
senjati se; ich träumte, san-
jalo se mi je.

Träumer, *m.* sanjár; — ei, *f.*
sanjarija; — in, *f.* sanja-
rica; — lich, *a.* sanjárski.

Traumgeſicht, *n.* prikazen v snu.

Traum, *ad.* rês, zarês, rêsnično,
zaista.

Traurig, *a.* žalosten, tužen, ža-
len, kukáven; — leit, *f.* ža-
lost, tužnost, kukávnost.

Trauring, *m.* ženitni od. za-
konski perstan.

Trauschreiben, *m.* ženitno pismo.

Traut, *a.* mil, ljub, prijazen,
porazúmen. [vôndenje.]

Traung, *f.* poroka, zaročenje,

Tress, *n.* želod.

Tress, *f.* Schiag.

Treffen, *v.* *a.* vgoditi, pogoditi,
zadeti; (errathen) vgoniti, vga-
niti; (antreffen) najti, srečati;
(Anstalten) pripravljati, pri-
praviti; eine Wahl —, izbrati;
eine Heirath —, oženiti se;
die Reife trifft mich, to se
mene tiče, versta je na meni;
wen trifft die Schuld? kdo je
kriv; der Blitz hat ihn getrof-
fen, stréla je ga vdarila; es
traf sich, primêrilo se je, do-
godilo se je.

Treffen, *n.* bitka, bitva, boj.

Tresser, *m.* vgonjác.

Tresslich, *a.* krasen, zal; dober;
verli; — leit, *f.* krasóta,
zalost; dobróta; verlost.

Treibehaus, *n.* pomarančnica.

Treibeherd, *m.* ognjišče za či-
stenje srebra.

Treibeholz, *n.* priplávljene derva.

Treibeid, *n.* srež. [gonba.]

Treibjagen, *n.* — jagd, *f.* gonja.

Treibleute, *pl.* gonjáci, goniteljji.

Treiben, *v.* *n.* (auf dem Wasser)

plavati; (wachsen) rasti, po-
ganjati, bersteti, popičati,
popkati; sich herum —, poti-
kati se; — *v.* *a.* gnati, goniti,
poganjati, terati; (in die Flucht
—) spoditi, istérati, odgnati;
Bucher —, vohrovati; Kurz-
weil —, žaliti se; Unkeusch-
heit —, nečistovati; er treibt
ein Raureis, Gärtnergewerbe,
on je zidar od. on zidári, on
je vertnár od. on vertnári.

Treiber, *m.* gonjác, gonjič, go-
nitelj.

Treibereis, *n.* mladica.

Treibsand, *m.* svišč.

Trennbat, *a.* razločiv, razločitelni; razkrojiv.

Trennen, *v. a.* ločiti, razločiti, razdružiti, razstaviti; (absondern) odlóciti, oddéлити; (eine Raht) parati, razpárati, razporjati; (erschneiden) razréczati; (von einander reißen) raztérzati, razčésniti; (chemisch) krojiti, razkrójiti, razlóciti; sich — *v. r.* raziti se, razdružiti se, ločiti se.

Trennung, *f.* ločitva, razhód, razid; ločba; razdélienje, razdruženje.

Trense, *f.* vojka, uzda.

Trevo, *f.* stopnjice, stopalice, shodi.

Trepe, *f.* stoklasa, steklasa, kopitnik.

Tresse, *f.* prám.

Trester, *pl.* tropine; — wein, *m.* tropinšnica, skavec, bersa.

Treten, *v. n. u. a.* stopiti, stopati, koráčiti; auf einer Seite —, *s.* komur potégnuti; bei Seite —, odstópiti; zusammen —, skupiti se, zbrati se; alle zusammen —, vse potancati od. potéptati, berrin —, vstopiti; (mit den Füßen ausquetschen) miančati, tlačiti, iztláčiti, tancati; das Pflaster —, klatiti se po ulicah; in den Dienst —, služiti iti, službo nastópiti.

Treu, *a.* zvést, véren; — brüchig, *a.* vérolómen.

Treue, *f.* zvéstóba, zvéstóat, vérnost, véra; bei meiner —,

hogme, pri mojej duši, takomi duše.

Treuberzig, *a.* iskren, odpert, odkritosérčen, ravnodušen, prostodušen; — frit, *f.* iskrenost, odkritosérčnost.

Treulich, *ad.* zvésto, véрно.

Treulos, *a.* nevóren, nezvést, vérolómen; — werden, iznevéríti se; — losigkeit, *f.* nevéra, nevérnost, nezvéstóba, vérolómstvo.

Tribullren, *v. a.* (im gemeinen Leben) natvézati, nadlegovati, ponadležovati.

Tribunal, *n.* sodna stolica.

Tribut, *m.* namét, dáca, poplátek; — pflichtig, *a.* popláten.

Trichter, *m.* lilo, lij, lijak.

Trieb, *m.* gonj, tir, pój; (Herde) čreda, stado; (am Baume) popek, mladika, berst; fig. nagón, nagib, pogón, pogsjnk.

Triebfeder, *f.* pero; fig. varók, nagón.

Triebfand, *m.* svišč.

Triebweg, *m.* stegna.

Triebwerk, *n.* kolésa.

Triefauge, *n.* kermeljivo oko; — äugig, *a.* kermeljiv, kermeljiv, berlavoók. steči.

Triefen, *v. n.* kapati, kapljati,

Triefnase, *m.* sopljivec.

Triegen, *v. n.* mamiti, varati, klamati, omámiti; sich — *v. r.* mamiti se, varati se, goljsati se.

Trieglich, *a.* lajljiv, lažen, goljussljiv, mamljiv.

Trift, *f.* paša, pašnik; (Herde) čeda, čreda, stado.

Triftgeld, *n.* pašnina. lpaše.

Triftgerechtigkeit, *f.* pravica do

Triftig, *a.* temeljit, veljaven; — *heit, f.* temeljitost.
 Trigonometrie, *f.* trigonometrija, trianglomerje.
 Triller, *m.* jiglavček, žvergolin; — *n, v. n.* žvergolėti, jiglovati.
 Trillion, *f.* triljon. *lpiti.*
 Trintbar, *a.* piten, za pitje, za Trinken, *v. a.* piti.
 Trinker, *m.* pivec; pijanec.
 Trinkgeld, *n.* zapitek, (dnar) za vino. *lglažek.*
 Trinkglas, *n.* kozarec, bokal.
 Trinklied, *n.* napitnica.
 Trinkstube, *f.* pivnica, kerčma.
 Trinkwasser, *n.* voda za piti.
 Tripfren, *v. a.* trojačiti, potrojačiti.
 Trippeln, *v. n.* kobacljati, hodati.
 Tritt, *m.* stopnja, stopinja, stópa, korak; (Spur) sléd, trag; (Stufe) stopnja, stepén.
 Triumph, *m.* slavje, slavodobitje; — *bogen, m.* slavodobitni oblók, častne vrata; — *iten, v. n.* slavljati, radostvati se.
 Troden, *a.* suh, posušén; — *heit, f.* suša, suhóta, suhóst.
 Trodenplaz, *m.* sušilo.
 Trodenstube, *f.* sušivnica.
 Trodnen, *v. n.* sušiti se, posušiti se; vsahniti; — *v. a.* sušiti; die Hände —, roke otréti od obrisati.
 Trödeltram, *m.* stareč, starežine, starine; starinarnica.
 Trödelmarkt, *m.* prodaja starežine.
 Trödeln, *v. n.* tergovati s starinami; *ſig.* muditi se, obotavljati se.

Trödler, *m.* starinar, starejár; — *in, f.* starinarica.
 Trog, *m.* korito, kadinja; niške; — *ſcharn, f.* stergulja.
 Trollen, *v. n.* valjati se; *ſich —, v. r.* pobráti se.
 Trommel, *f.* boben; — *fell, n.* bobniček v ušesu; bobnica.
 Trommeln, *v. a.* bobnjati, bobenovati, na boben biti.
 Trommelschlägel, *m.* bobnárška palička.
 Trommelschläger, *m.* bobnjár.
 Trompete, *f.* trobénta, tromba, troblja. *[biti, trombatí.]*
 Trompeten, *v. n.* trobéntati, tro.
 Trompetenschall, *m.* trobni glás, zatróbenje. *[hšé, trobec.]*
 Trompeter, *m.* trobéntar, tru.
 Trost, *m.* budálo, avia; armer —, siromak.
 Tropfen, Tröpfeln, *v. n.* kapati, kapljati, curéti, cankati.
 Tropfen, *m.* Tröpfchen, *n.* kaplja, kanec, sraga, curka; kapljica, kanček.
 Tropfenweise, *ad.* po kapljah.
 Trostnaß, *a.* moker do kože.
 Troststein, *m.* kapnik, krapnik.
 Trostwasser, *n.* kapnica.
 Trostwein, *m.* podčépina.
 Trost, *m.* bertljaga, ropotija; druhál.
 Trost, *m.* utěha, tolážba, potolážba, odžála.
 Tröstbar, *a.* utěšiv, utěšiteln.
 Trösten, *v. a.* těšiti, tolážiti, potolážiti, utěšiti, tažiti, potážiti, troštati.
 Tröster, *m.* těšitelj, utěšitelj, tolážnik, odžálnik; — *in, f.* utěšiteljca, tolážnica.

- Tröstlich, a. utěšen, utěšliv, potolačliv, odžaliv, těšiven.
- Tröstlos, a. bez utěše; obdpen.
- Tröstschreiben, n. tolaživno pismo.
- Troß, m. kljubet, ukljub, kljubest, vpor, tverdoglávost, tverdokornost, nagája; mit jum —, meni vkljub; — bieten, kljubovati, ukljubovati, nagajati; — ad. ukljub, vkljub; er spricht — einem Gelehrten, govori kakor učen člověk.
- Troßen, v. n. kljubovati, ukljubovati, kljubetovati, nagajati; kujati se; dem Tode —, ne bati se smerti.
- Troßig, a. ukljuben, ukljubliv, kljubetliv, nagajiv, vporen, tverdoglav.
- Troßstief, m. ukljubneč, nagajec, vpornik.
- Trübe, a. moten, kalen; (dunkel) temen, temav, mračen; (vom Himmel) oblačen, meglén; (betrübt) žalosten, tužen.
- Trüben, v. a. motiti, kaliti; der Himmel trübt sich, nebo se oblačí.
- Trübsal, n. nevolja, nadluga, běda, róva; (die Trauer) tuga, žalost.
- Trübselig, a. nevoljen, běden, réven; tužen, žalosten, jaden.
- Trübsinn, m. žalost, dreselje; — ig, a. žalosten, dresel.
- Truchseß, m. stolnik.
- Trüffel, f. gomoljka; — hund, m. gomoljčar.
- Trug, m. mama, goljsija, prevěra, varka, klama, podvód.
- Trugbild, n. mamjiva prikázen, prítvóra. [Trüglisch.]
- Trügen, Trüglisch, f. Triegen.
- Trugschluß, m. kriv izvod.
- Truhe, f. skrinja, škrinja, kista.
- Trümmer, pl. razvaline, podertine; ostánki.
- Trumpf, m. trumf, addt; — m, v. a. s trumfom vbiti; einen —, nasekati kogar.
- Trunt, m. pitje, pitek, napitek; pijánstvo, pijánost.
- Trunten, a. piján, opit; (vor Freude) prevzét, izven sebe od radosti; — werden, opiti se.
- Trunkenbold, m. pijánec, pijánče. [nost.]
- Trunkenheit, f. pijánstvo, pijá.
- Trupp, m. četa, trópa, šok, šaka.
- Truppe, f. četa, truma; — n, pl. armáde, vojska, vojsáki.
- Truppenweise, a. v tropih, četama. [kavrán.]
- Truthahn, m. puran, purman.
- Truthenne, f. pura, kavra.
- Truthuhn, n. pure, kavre.
- Tuch, n. sukno; Schnupf—, robec, ruta.
- Tuchartig, a. suknovát.
- Tuchbereiter, m. suknár.
- Tuchelchen, n. robec, ruta.
- Tuchen, a. suknen, od sukna; — b, f. blázina.
- Tuchfabrik, f. suknárna, suknárnica; — ant, m. suknár.
- Tuchhandel, m. tergovina s suknom.
- Tuchmacher, f. — bereiter.
- Tuchmacherhandwerk, n. suknárstvo, suknarija. [skávnica.]
- Tuchweise, f. suknárska stih.
- Tuchweerte, f. suknárske škarje.

Tüchtig, *a.* verli, dober, pravi, vréden; (dauershaft) krépek, moéen, jak, éverst; (tauglich) sposóben, prikláden, prigóden; — teit, *f.* verlost, vrédnost; krépkóst, krépkóca, jakost, éverstóca; sposóbnost, prikládnost. [róba

Tuchwaaren, *pl.* sukna, sukneána
Tüde, *f.* spletka, zvijsáca, zloba.
Tüftich, *a.* zvijsáski, zloben, potáhnjen.

Tuf, *m.* lahek kamen.

Tugend, *f.* krépóst, éednóat; — haft, *a.* krépósten, éednósten. [m. éudorédnik.

Tugendlehre, *f.* éudorédnost; — r,

Tugendreich, — sam, *f.* Tugendhaft

Tulpe, *f.* tulipa, tulipan, kljunček; — abaum, *m.* tulipnik.

Tummel, *f.* Tsammel.

Tummeln, *v. a.* goniti, pogájnati, tirati, turjati; sich —, *v. r.* žuriti se, spēšiti se, pospēšiti se. [jalíšce; bojíšce.

Tummelplatz, *m.* tekalíšce, tur-Tumult, *m.* hrup, halabuka, žunder, praska; (Aufruhr) punt, buna; — uiten, *v. n.* hrupéti, halabuéiti.

Tünche, *f.* béllilo, apno, mávec; maža; — n, *v. n.* bélliti, pobélliti, apniti, pošpniti, obmetáti.

Tunke, *f.* juha, omáka, namáka; — n, *v. a.* namóéiti, namákati, pomoéiti.

Tüpfel, *m.* pika, piknja, piknjica; — ig, *a.* pikast; — n, *v. a.* pikati, piknjati, napiknjati, pikéati. [dotakniti se.

Tüpfen, Tupsen, *v. a.* piéiti;

Turban, *m.* éalma. [turéiti se.

Türk, *m.* turk; — werden, po-

Turnier, *n.* vitežka igra, turnír; — platz, *m.* mejdan.

Turnieren, *v. n.* turnirati; biti se, mečeváti se.

Turteltaube, *f.* gerlica.

Turteln, *v. n.* gukati, guéati.

Tusch, *m.* tuš.

Tusche, *f.* žužel, kinésko černilo.

Tütte, *f.* žige.

Tyger, *f.* Tiger. [mačuhav.

Typhus, *m.* mačuh; — frant, *a.*

Tyrann, *m.* silnik, samosilnik, okružnik, trinog, kervolók, tiran.

Tyrannie, *f.* samosilje, samosilništvo, trinožtvo, kervolóčnost, okružnost, nemilosérdje.

Tyrannisch, *a.* samosilniški, okružten, kervolóčen, nemilosérden, tiránski. [éiti, dréti.

Tyrannistren, *v. a.* zatirati, mu-

Tyako, *m.* éako, klobuk vojaški.

U.

Uebel, *n.* zlo, zlég, hudo; (Krankheit) bolézen; (Unglück) nesréca, zlo.

Uebel, *a.* hud, zli; es ist mir —, mi je hudo, mi je zlo, mi hudo prihája, mi je medlo, me medli; — nehmen, za zlo vzeti; einen — wollen, zlo komur voljiti od. želeti od. vošiti; — hören, teško slišati; — gelaunt, zle volje, nevoljen. [zlobóten.

Uebelgefunt, *a.* zli, hudomisléc,

Uebelkeit, *f.* medlica, omedlevica.

- Uebelflang, Uebellaut, *m.* glas neskláden ob. neugóden.
- Uebelftingend, *u.* slaboglasen, neskláden.
- Uebelftand, *m.* nepristójuost, neprilicnost, nespodóba.
- Uebelfthat, *f.* zločinstvo, zlo djánje, hudo d'elo, hudod'elstvo, hudobija.
- Uebelfthäter, *m.* hudod'elec, hudod'elnik, hudobnik, zločin, zločinec; — *in, f.* hudod'elnica, hudobnica.
- Ueben, *v. a.* (činen in etwaš) vaditi, vajati, vuriti, podučevati; (ausüben) ž. B. daš Gleisfchergewerbe, mesárati; — *sich, v. r.* vaditi se, vuriti se, izúriti se, v'ebati se; Rache —, mačeváti se nad kóm.
- Ueber, *prp.* čez, čr'ez, krez; v'eh; nad; na; prek; — den Weg, čez pót; — dem Kopfe, nad glavó; — Klagenfurt nach Laibach gehen, skoz Celóvec na Ljubljano potovati; — Tische, pri jedi, pri mizi, med jedjó, — dem Glasse, unkráj ob. unstran réke biti; — dießes, v'eh tega; die Nacht —, po noči, skoz noč; — ein Jahr, dalj od léta, dalj kakor léta dni; — drei Tage komme ich wieder, v treh dneš spet pridem; es geht Alles — und —, vse križama gré, vse vprék leti; — Hals und Kopf, na vrat na nos.
- Ueberantworten, *v. a.* preoráti, presrjati.
- Ueberaus, *ad.* povsód, povsódi, povsót vsikjer.
- Ueberantworten, *v. a.* izročiti, vročiti, dati, predáti, izdáti.
- Ueberarbeiten, *v. a.* pred'elati, pred'elováti, prearediti; — *sich, v. r.* presiliti se, pretégniti se.
- Ueberaus, über die Maßen, *ad.* čr'ez vsé, odviše, neizm'erno.
- Ueberbauen, *v. a.* (daš Gebäud) preoráti; (ein Haus) prezidati.
- Ueberbieten, *v. a.* precéniti, več obétati. [vézati.
- Ueberbinden, *v. a.* prevézati, pod-
- Ueberblättern, *v. a.* prebráti, prebirati (bukve).
- Ueberbleiben, *f.* Uebrigbleiben.
- Ueberbleibsel, *n.* ostánek, ostátek, ostája.
- Ueberblick, *m.* pregléd; — *en, v. a.* preglédati, pregledováti.
- Ueberbreiten, *v. a.* prostréti, zastréti, prostirati; razgerniti, razgrinjati.
- Ueberbringen, *v. a.* prinésti, donésti, prinášati, podáti.
- Ueberbringer, *m.* podájec, podajávec, donóšnik; donesovávec, donášávec; — *in, f.* podajávka, donosnica, donášávka.
- Ueberburzeln sich, *v. r.* prekúcniti se, prevrécí se, prekoháciti se, stermogláviti se.
- Ueberdas, Ueberdem, Ueberdieß, *ad.* v'eh tega, razun tega. [terpéti.
- Ueberdauern, *v. n.* prebiti, pre-
- Ueberdecken, *f.* odéja, odévka, odevalo, pokrivalo, poverh-odéja.
- Ueberdecken, *v. a.* odéti, odévati, pokriti, pokrívati, odeniti, zagerniti, zagrinjati.

- Ueberdenken, *v. a.* premisliti, premisljovati, razmisliti; — *sich*, *v. r.* premisliti se.
- Ueberdreschen, *v. a.* premlätiti.
- Ueberdruß, *m.* omërza, zloba, naveliča, stüd, pristüd.
- Ueberdrüssig, *a.* naveličan, sit; — *er wird es — werden*, se bode * naveličal, bode sit, se mu bode stožilo.
- Ueberdüngen, *v. a.* pregnojiti, preveč nagnojiti; pognojiti, nagnojiti.
- Ueberes, *ad.* poprëko.
- Ueberessen, *v. a.* dohitëti, prihitëti, dobititi; pritëci; (etwas —) prehitëti, prehititi, prenagliti, preletëti, hitro odberzo dëlati; — *sich*, *v. r.* prenagliti se.
- Uebererilung, *f.* prenaglica, naglica, prenagljivost, naglost, prehitenje.
- Ueberein, *ad.* jedino, shodno; — *werden*, pogoditi se, razumëti se, dogovoriti se.
- Uebereinander, *ad.* jeden na drugega, jedno na drugo; *es geht Alles —*, vse grë naopak od križama.
- Uebereinkommen, *v. n.* (mit etwas) soglasiti se; (*sich* vergleichen) pogoditi se, dogovoriti se.
- Uebereinkunft, *f.* pogodba, dogovor; soglasje, vrvnava.
- Uebereinstimmen, *v. n.* soglasiti se, soglasovati se, priklëiti se, soglasno biti, složiti se; — *b, a.* soglasen, sklادن, složen.
- Uebereinstimmung, *f.* soglasje, sloga, složnost, skladnost, sklád, porazumnost.
- Uebereinstreffen, *f.* Uebereinstimmen.
- Uebereissen, *sich*, *v. r.* prejësti se, preobjësti se, preobjëdati se.
- Ueberfahren, *v. a.* (einen zu Was gen) prek česar peljati, prepeljati; (über einen Fluß) prepeljati, prebroditi, prebarkati; — *v. n.* prek česar peljati se; prepeljati se, prevëti se.
- Ueberfahrt, *f.* prevóžnja, prevóz; (der Ort der —) bród, prebród, prebrodišče.
- Ueberfall, *m.* napád, napást, naskok, prepád, naval; — *em*, *v. a.* napásti, napádati, navaliti, planiti (na kogar); *der Schlaf überfällt ihn*, spanje ga obide.
- Ueberfeilen, *v. a.* opiliti. [ben.]
- Ueberfein, *a.* pretënek, predró.
- Ueberflechten, *v. a.* preplësti, preplëtati, zaplësti.
- Ueberfliegen, *v. a.* prelëtëti.
- Ueberfließen, *v. n.* izlivati se, izliti se, pretëci, prelivati se, razlivati se.
- Ueberflügeln, *v. a.* nadkriliti.
- Ueberfluß, *m.* obilnost, obilje, preobilnost.
- Ueberflüssig, *a.* obilen, preobilen; (unnóthig) nepotrëben.
- Ueberfordern, *v. a.* preveč tirjati.
- Ueberfressen, *sich*, *v. r.* prejësti se, preobjësti se, objësti se, objëdati se, prežrëti se.
- Ueberfrieren, *v. n.* zamërznuti; zakërknuti; premrëti.
- Ueberfuhrer, *f.* Ueberfahrt.
- Ueberführen, *v. a.* prevëti, prevoziti, prevázati, prepeljati; (überweisen) prepričati, pre-

vizati, presvĕdočiti (kogar),
dokázati (komu).
Ueberführer, m. brodník, brodnár.
[darina].
Ueberführgeß, n. brodnina, brodnár.
Ueberfüllen, v. a. prenapólniti, prepólniti, — sich mit Speisfen, prejĕsti se.
Ueberfüttern, v. a. prekĕrmiti, zakĕrmiti, prepícati.
Uebergabe, f. predánje, predátva, izroćenje, predája, udátba.
Uebergalle, f. prežolĕnica.
Uebergang, m. prehód, prehája, prehájanje, preláz.
Uebergeben, v. a. izročiti, vročiti, predáti, — sich, v. r. bljuti, bljuvati, kozláti.
Uebergehen, v. n. preiti, prestópati; zum Grunde —, vskočiti, odbĕgniti; (in Gáulniss) gnjiti, gnjiliti, gnjiti začĕti; die Festung ging úber, terdnjáva se je podála; die Augen gehen mir úber, solze me nahájajo; (von Gúffigkeiten) Ueberfließen; — in Eis, v. rĕziti, srĕziti se.
Uebergehen, v. a. (mit Stillschweigen) zamolĕcati; (auslassen) preskočiti, izpustiti, prepustiti, prestópati; (durchsehen) preglédati, — sich, v. r. prehoditi se, vtrúdití se.
Uebergewicht, n. prevága, pretĕžnost, pretĕža.
Uebergießen, v. a. politi, polijati, oblití, oblivati.
Ueberglaß, a. posteklen.
Uebergolden, v. a. pozlatiti, pozláčiti, prezlatiti.
Uebergroß, a. prevĕlik, velikánski, orjáski, srĕp, grozen.

Ueberguß, m. polivka.
Uebergut, a. predóber.
Ueberhaften, v. a. precĕniti, preveč eĕniti.
Ueberhand nehmen, v. n. širiti se, razširjati se, presiliti, množiti se, rasti, razprostránjati se. [vĕsek].
Ueberhang, m. prekriválo; preUeberhangen, v. n. visĕti nad ĕím; prekriti.
Ueberhängen, v. a. pokrítí; zagermiti, zagrínjati; obvéseti prevĕsiti.
Ueberhäufen, v. a. prepólniti; obsipati, preobsuti.
Ueberhaupt, ad. splòh, v. obĕe, povĕrh, povĕrhama, skupno.
Ueberheben, v. a. (einen eíner Sache) rĕšiti ob. osvoboditi (kogar ĕesar); — sich, v. r. prepovzdíciť se, ponositi se, prepovíšati se, prevzĕti se.
Ueberhelfen, v. a. pódpomáhati, pripomáhati, pripomóci.
Ueberhin, ad. (vorbei) mémo, mémogredé; (úber etwas hin) znád; (oberflächlich) povĕrhoma, po verhi, koljĕkaj.
Ueberhoch, a. previsók.
Ueberhören, v. a. (etwas) ne ĕuti, ne slíšati (ĕesar); (einen) preslíšati (kogar).
Ueberhübeln, v. a. prenágliť, prehitĕti, prenáglo dĕláti.
Ueberhüpfen, v. a. preskočiti, preskakati, preskakováti, preko skočiti.
Ueberjagen, v. a. pregnáti, vgnáti, vtrúdití, prepoditi, pretírati.
Ueberjährlig, a. ĕezlĕten.

Ueberirdisch, *a.* nadzeméljski, nadzemen, nebeski.

Ueberkaufen, *siĉ*, *v. r.* prekúpati se, drago plačati, predrágo kupiti.

Ueberkleiden, *v. a.* oblěpiti, poljěpiti, preljěpiti, obmazati.

Ueberkleid, *n.* zverhnja suknja, hala; — *en*, (*besteiden*) oblěci, obláčiti; (*überziehen*) preblěci, preobláčiti; — *siĉ*, *v. r.* preoblěci se, preobláčiti se.

Ueberklug, *a.* premóder, prepámeten, predmen.

Ueberkochen, *v. a.* prekúhati.

Ueberkommen, *v. a.* dobiti, zadobiti, dosěci, prejěti; — *v. n.* črez priti; (*aufkommen*) prebiti.

Ueberkunft, *f.* prehód.

Ueberladen, *v. a.* preoblóžiti, prenalóžiti, pretovóriti, pretěžati, prebásati, mit Bescháftigen — sein, mnogo posla iměti.

Ueberlang, *n.* predólj.

Ueberlassen, *v. a.* prepustiti, prepúšati, pustiti, dati; — *siĉ*, *v. r.* vdati se, podáti se, izročiti se.

Ueberlast, *f.* pretóvor, pretěža; (*Beschwerlichfeit*) nadlěga težava, napost.

Ueberlassen, *v. a.* preobtovóriti, pretěžiti, preoblóžiti.

Ueberlastig, *a.* nadlěžen, težáven, siten, naposten.

Ueberlauf, *m.* navál.

Ueberlaufen, *v. n.* (*von Flüssigkeiten*) razliti se, razlijati se, izlijati se; kipěti; (*zum Gelingen*) vskočiti, odběgniti, preběgniti, vteći k neprijátelju;

v. a. (*einen*) prevreći, podreći kogar; (*durchgehen*) preglědati, prelěteti; (*an Geschwindigkeit überreffen*) prehitěti, pretěci (kogar); *es überläuft mich ein Schauer*, groza me obide, spreletěti, nahája; — *siĉ*, *v. r.* prelětěti se.

Ueberläufer, *m.* uskók, prebėgnik, bėgúnec; — *in*, *f.* uskóka.

Ueberlaut, *a.* glasen, preglásen; *ad.* na vés glás, na vse gěrlo.

Ueberleben, *v. a.* preživěti.

Ueberlegen, *v. a.* prelóžiti, prestaviti; (*Kleider*) *f.* Ueberkleiden; (*überdenken*) premisliti, premisljevati, presóđiti, presojevati, razsóđiti, prežinjati, prevdariti, pretuhtati.

Ueberlegen, *a.* (*an Macht*) močnejši; (*an Kraft*) močnejši, silnejši; (*an Gescháftigkeit*) učenejši; — *sein*, *v. a.* previšovati, nadvisovati.

Ueberlegsam, *a.* pazljiv, opázen, oprézen; — *feit*, *f.* pazljivost, opáznost.

Ueberlegt, *a.* premisljen, razsóljeberlegung, *f.* prelóžba; razsólj, razmišlenje prevdarek, premislík, razsóldek; — *škraft*, *f.* razsódnost, razsódna móč.

Ueberlesen, *v. a.* prebráti, prečitati, preštěti, prebirati.

Ueberlernen, *v. a.* ponávljati.

Ueberliefern, *v. a.* dati, izročiti, vročiti, preróčiti, predáti, sporočiti.

Ueberlieferung, *f.* izročěnje, predánje, bje múnđljíge —, usiměno sporočilo.

- Ueberfließen, *v. a.* pregoljſati, pre-
 kániti, zvoditi, premésti
 Uebermachen, *v. a.* prenárediti,
 prenárežati, prodělati; (über-
 senden) poslāti, pošiljati, iz-
 ročiti.
 Uebermacht, *f.* premóč, pre-
 móžnost, preoblast, veči-
 sila od. móč; máchtig, *a.* pre-
 móčen, presilen, premóžen,
 premogóčen.
 Uebermalen, *v. a.* premálati; (auf
 der Mühle) preměti
 Uebermannen, Uebermeister, *v. a.*
 nadvládati, prevládati, pre-
 mágati.
 Uebermaß, *n.* nezměra, čez-
 měra; fig. nezměrnost, pre-
 koměrnost. [měren
 Uebermäßig, *a.* čezměren, preko-
 Uebermauern, *v. a.* zazídati, pre-
 zídati.
 Uebermenslich, *a.* nadčlověski,
 nadčověčen, čezčlověski.
 Uebermessen, *v. a.* preměriti, pre-
 měrjati, změriti: — sich, *v.*
r. preváriti se v měri.
 Uebermögen, *v. a.* premóci; nad-
 vládati, premágati.
 Uebermorgen, *ad* po jutře, po
 jutrinim, po jutrišnim, po
 jutrájnim, čezjutře; — mor-
 gig, *a.* pojutřišen, pojutřenji.
 Uebermuth, *m.* preozětnost, pre-
 vúpnost, preozáhnost, svoje-
 vůlſtvo; — mützig, *a.* prev-
 zěten, preozášen, razsájen,
 zvupen, prevúpen.
 Uebernachten, *v. n.* prenočiti, no-
 čiti, prenočováti, prespá-
 vati. [čen; ponočen.
 Uebernächtig, *a.* prenočen, no-
- Uebernähen, *v. a.* přešívati, ob-
 šívati, přešívati.
 Uebernahme, *f.* přijém, přijéma,
 přijětje, prevzětje, přijemanje.
 Uebernatürlich, *a.* čeznatóren,
 nadnatóren, nadpriróden,
 nadnaráven.
 Uebernehmen, *v. a.* přijěti, spri-
 jěti, sprijémati; (auf sich neh-
 men) prevzěti, na se vzeti;
 — sich, *v. r.* prevzěti se; (sich
 mit Uebert —,) pretěgnúti se.
 Uebernehmer, *m.* přijemník, pri-
 jemávec. [jati, preplúžiti.
 Ueberpflügen, *v. a.* preoráti, prear-
 Ueberragen, *v. a.* nadvíšováti.
 Ueberraschen, *v. a.* prepásti, pre-
 napásti, prenáhliti, prestrěči.
 Ueberraschend, *a.* nenáden; —
 raschung, *f.* nenáda.
 Ueberrücken, *v. a.* pregrábiti.
 Ueberrücken, *v. n.* preráčdnúti,
 preštěti, preštěvati, prerájtati.
 Ueberreden, *v. a.* pregovoriti,
 pregovárjati, premarnováti
 nagovoriti. [premarnovánje.
 Ueberrébung, *f.* pregovárjanje,
 Ueberréiben, *v. a.* pretrěti, pre-
 drobiti, preribati. [móžen.
 Ueberréich, *a.* prebogát, preza-
 Ueberréichen, *v. a.* izročiti, vro-
 čiti, dáti, podáti; — *v. n.*
 presěči, premolěti, čezmo-
 lěti; — réichung, *f.* izročitba,
 podánje, vročénje.
 Ueberréif, *a.* prezrěl, pregóden;
 — reife, *f.* prezrělost.
 Ueberréiten, *v. a.* prejazditi, pre-
 jábati; zu Boden —, potřěti
 od. potěptati s konjem.
 Ueberrénnen, *v. a.* potřěti od.
 zvernúti (kogar) v běgu.

- Ueberrrest, m. ostánek, ostátek; (Ruine) razvalina, podertina, podertija.
- Ueberrinnen, f. Ueberlaufen.
- Ueberruff, m. zverhnja sukinja, hala.
- Ueberrumpeln, v. a. navrisniti, iznenáda napásti; — rumyelang, f. nenádni napád.
- Ueberſáen, v. a. posjati, nasjati; pregósto sjati, presjati.
- Ueberſálen, v. a. presóliti.
- Ueberſátt, a. presit, prenasitjen, najeden; fig. sit, naveſean; — ſáttigen, v. a. prenasititi, presititi, prenakèrmiti.
- Ueberſáufen, ſich, v. r. prepiti se.
- Ueberſhátteln, v. a. obsènciti, presènciti. [veè cènciti.
- Ueberſhágen, v. a. precènciti, prelleberſháuen, v. a. preglèdati, pregledováti, razglèdati.
- Ueberſháſſen, f. Ueberſenden.
- Ueberſháſſen, v. n. mémo streliti, èrez streliti; — v. a. streliti (èrez kár) — ſich, v. r. prekuècniti se.
- Ueberſháſſen, v. a. prepeljáti z ladjo, prebarkáti, prevézati, preòlòniti; —, v. n. prepeljáti se, prevézati se.
- Ueberſhálag, m. prevága; (beim Kleide) preklád; (bei den Wunden) obvéza, oblíz, obkládek; (in der Rechnung) račún, pre-raçún.
- Ueberſhálagen, v. a. prevágati; (bedecken) pokriti, odèti; (von einer Flüssigkeit) pregrèti, so-grèti; (ein Kleid) prekládati, oblòziti; (überblättern) pre-
- skoèiti; (überrechnen) preraèdñiti; — ſich, v. r. prekuècniti se.
- Ueberſhámmen, v. a. zablátiti.
- Ueberſháſſen, v. a. podkrásti se, pripláziti se (k komur), zalèsti (kogar).
- Ueberſháſſeln, v. a. zastrèti, zagerniti, pogerniti.
- Ueberſháſſeln, v. a. prevariti, prevárjati.
- Ueberſháſſeln, v. a. premázati, namázati, obmázati.
- Ueberſháſſeln, v. n. preskoèiti, prehlopiti se, zahlopiti se.
- Ueberſháſſeln, v. a. pokriti od. obsuti s snègam; — v. n. zapásti s snègam.
- Ueberſháſſeln, a. prelèp, sprelep.
- Ueberſháſſeln, v. a. povézati, prevézati.
- Ueberſháſſeln, v. a. prepisati, prepisováti; (über etwas schreiben) nadpisati, napisati kár na kár; (Semanden etwas —, pisati, na znanje dati, naznáñiti (komu kár).
- Ueberſháſſeln, v. a. prekrièati, prevpiti, predrèti.
- Ueberſháſſeln, v. a. prestópiti, prekoráèiti; — v. n. iti na drugo strán.
- Ueberſháſſeln, f. nadpis, napis.
- Ueberſháſſeln, m. gornji èrével, kaloša, cokla.
- Ueberſháſſeln, m. ostánek, ostátek.
- Ueberſháſſeln, v. a. presúti, zasúti, obsúti, presipati; (von Flüssigkeiten) politi, polijati.
- Ueberſháſſeln, v. n. prevèsti se, premáññiti, nagniti se.

- Ueberschwänglich, *a.* preobilen, obilen, izobilen, brezmeren.
- Ueberschwellen, *v. n.* nabrékniti.
- Ueberschwemmen, *v. a.* potopiti, razliti se (po čem), potóniti; —schwemmung, *f.* potóp, povódenj, povódnja. [lič.]
- Ueberschwenglich, *f.* Ueberschwängt.
- Ueberschwer, *a.* pretézek.
- Ueberschwimmen, *v. a.* preplávati.
- Uebersiegeln, *v. a.* prejádriti, prebroditi.
- Uebersehen, *v. a.* pregledati, previditi, prezreti, razgledati; (versehen) nevideti, neopáziti; (nicht achten) nemárati, prezirati, pozábiti; jemand's Fehler —, zanésti, prizanésti.
- Uebersenden, *v. a.* poslati, posilati, odprávit; —sender, *m.* pošilávec.
- Uebersetzen, *v. n.* preiti, pregáziti, prevézi se; — *v. a.* prevézi, prepeljáti, prebroditi; (auf einen andern Ort stellen) prestáviti, prelóžiti; (Bäume) presaditi; einem im Handel —, drago predáti; (ein Buch) prestáviti, preštávljati, prevódit, prekládati; ins Slovenische —, posloveniti; —setzer, *m.* preštávljavec, prevoditelj, prevódnik; —setzung, *f.* prevód, preštávljenje. [preslováti se.]
- Uebersiedeln, *v. n.* preseliti se.
- Uebersieden, *v. a.* prevariti, prevréti, prekuhati, navariti.
- Uebersilbern, *v. a.* posrebriti, presreberniti, prosreberniti.
- Uebersingen, *v. n.* nadpévati, čez péti.
- Uebersinnlich, *a.* čuvstven, brez-télesen.
- Ueberspannen, *v. a.* prenapéti, napéti, natégniti, prenatégniti, raztégniti; Pferde —, prepréči konje; den Geist —, napéti od. napénjati svoje dušne moči, si glavo beliti; seine Erwartungen —, preveč pričakovati.
- Ueberspannt, *a.* prenapét, preveč napét od. nategnjen; ein —er Kopf, prenapéta glava, prenapétnež; —spannung, *f.* prenapénjanje; prepréga; prenapétost. [présti.]
- Ueberspinnen, *v. a.* oprésti, pre-
- Ueberspringen, *v. n.* preskočiti, preskakati, črez skočiti; — *v. a.* eine Grube —, preskočiti jamo; (übergehen, auslassen) preskočiti, izpustiti, prepustiti; —sprung, *m.* preskók, skók. [vzeti, vbíti karto.]
- Uebersuchen, *v. a.* eine Karte —,
- Uebersuchen, *v. a.* preterpéti, prebiti, prenésti, prestáti.
- Uebersetzen, *v. a.* prelésti; (über-treffen) preséči, nadvisóvati, previsóvati; Hindernisse —, ovérke od. zaderike premá-gati.
- Ueberschreien, *v. a.* predrážiti, čeno povíšati, kup povzdigniti.
- Ueberstimmen, *v. a.* preglasiti, prekričati, nadvladati z večino glasov; ein Saiten-Instrument —, strune prenapéti od. prevhráti od. prenatégniti.
- Ueberstrahlen, *v. a.* nadsijáti, obsijáti [mázati, premázati.]
- Uebersuchen, *v. a.* pomázati, na-

Ueberstreifen, *v. a.* die Kermet —, rokáve zavíhati; (leisht be-
rúhten) lahko dotekniti se.
Ueberstreuen, *v. a.* obsíiti, po-
síiti, posípiti, potrósíiti, pre-
trósíiti [potopiti, potoniti].
Ueberströmen, *v. n.* razlíiti se;
Ueberstudiren, *v. a.* premisliti,
prevdáríiti.
Ueberstürzen, *v. n.* prekúcniti se,
prevrečí se; — *v. a.* pre-
kúcniti.
Uebertáuben, *v. a.* oglušíiti, za-
glušíiti, preglušíiti, omámíiti.
Uebertheur, *a.* predrág; —
theuern, *v. a.* precéníiti, pre-
drázíiti.
Uebertzag, *m.* prenós, prenáša-
nje; — *en, v. a.* prenéstíiti,
prenosíiti, prenášáti; einem
etwas —, izročíiti komur kar.
Uebertreffen, *v. a.* prevíšáti, nad-
kríiti, preséčí, premágáti,
nadvládáti.
Uebertreiben, *v. a.* pregnáti, pre-
síiti, vgnáti; — *trieben, pre-
gnán, črězměren.*
Uebertreten, *v. n.* prestópiti, pre-
koráčíiti se; — *v. a.* (ein Ge-
fäß) prestópíiti, prelómíiti;
— *treter, m.* prestópínik, pre-
lómínik; — *etzung, f.* pre-
stópljenje, prestóp, prelóm;
— *tritt, m.* prestóp.
Uebertrinken, *sich, v. r.* prepíiti
se, opíiti se.
Uebertünchen, *v. a.* pobélitíiti.
Uebervólfert, *a.* preobljuden.
Uebervorthelken, *v. a.* pregoljfatíiti,
prevaríiti, ocigáníiti.
Ueberwachsen, *v. n.* zarástíiti, obrá-
síiti, narástíiti; — *v. a.* prerástíiti.

Uebervóltigen, *v. a.* premágáti,
nadvládáti, presíiti.
Ueberweisen, *v. a.* prepričáti,
prevížáti (kogar), dokázáti
(komur). *lliti.*
Ueberweisen, *v. a.* pobélitíiti, obé-
Uebertwerfen, *v. a.* prevrečí, pre-
metáti, premečováti; den
Mantel —, zagerníiti, na se
vrečí, na se obéíiti pláží;
— *sich, v. r.* skóm svadíiti.
Ueberríchtig, *a.* prevážen, pre-
téhten.
Ueberríegen, *v. a.* prevágáti;
(úbertreffen) preséčí, prevíšo-
váti.
Ueberríinden, *v. a.* premágáti,
nadvládáti, obládáti; — *win-
der, m.* premagávec, obládá-
vec; — *wingung, f.* premág,
premáganje, nadvládáanje; —
wíndlich, a. premagljív; —
wíndlichkeit, f. premagljívost.
Ueberríintern, *v. n.* ziméti, pre-
ziméti, prezimováti.
Ueberrítsel, *f.* večína, vekšína;
— *záhlen, v. a.* preštéti, pre-
štéváti; — *záhlig, a.* nadšté-
vilen; — *záhlen, v. a.* pre-
plátíiti, prepláčáti.
Ueberrízeugen, *v. n.* prepričáti,
prevížáti, presvédóčíiti (ko-
gar), dokázáti (komur); —
zeugung, a. prepričáven, pre-
svédóčíiven; — *zeugung, f.*
prepričáanje, presvédóčénje,
presvédóčéba.
Ueberríziehen, *v. a.* prevléčí; po-
kríiti, zastréti; mit Krieg —,
z vojsko napástíiti; — *v. n.*
preselíiti se; — *sich, preobléčí*
se, preobláčíiti se; *der Him-*

- met überzieht sich mit Wollen, nebo se oblači.
- Ueberzinnen, v. a. obkositrati.
- Ueberzudern, v. a. obsladkóriti, posladkóriti, pocúkрати.
- Ueberzug, m. prevlěka, preblěka, obvlěk [skriž, križama.
- Ueberzwerch, ad. poprěk, navleblích, a. navaden, šegen, pošegen, običen, v navadi, v šegi; — feit, f. navada, običáj, šega, vadnost.
- Uebzig, a. ostáli, drúgi, uni; — bleiben, ostáti, ostájati; — eně, razen tega, věrh tega, v ostálem. [věžbanje.
- Uebung, f. vaja, vada, vadba.
- Ufer, n. břeg, bėrėg, kraj, obálo; primórze; — s, a. brėžki; primórski; — bewohner, m. primórec.
- Uhr, f. ura, godina; um wie viel — ? obkorėj, obkorid? eš hat s — geschlagen, ura je pět odbila; — s, a. uren; — ſten, n. urica; — macher, m. urár; — machers, a. urárski; — macherkunst, f. urárstvo; — fabrik, f. urarnica.
- Uhu, m. podhájka, vjer.
- Ullme, f. brést; — nr, a. brestov; — nwald, m. brestje, brestóvje.
- Um, pp. okóli; o, ob; po; za; — das Haus gehen, okóli hiše iti; — Ostern, o veliki noći; — zwei Uhr, ob dvéh; — die Ehre bringen, ob čest pripraviti; — einen Gulden, za en goldinar; — Gottes Willen, za božjo voljo; — die Bezahlung kommen, po plačilo priti; eš ist mir schwer — das Herz, mi je težko pri sėrcu; — so mehr, tim vėč; — so weniger, tim mánj; die Zeit ist —, čas je minul.
- Umackern, v. a. preoráti, prearjati, preplúžiti; podoráti.
- Umändern, v. a. preměnití, prenarediti, preděláti, prenarėjati; — rung, f. preměna, preměmba. [narediti.
- Umarbitten, v. a. preděláti, preumarben, v. a. objěti, objěmati; — mung, f. objem, objěmanje, objětje. [neslěči.
- Umbehalten, v. a. še dalej iměti.
- Umbiegen, v. a. opognúti, nageniti. [děláti; preobráziti.
- Umbilden, v. a. prenarediti, preumbinden, v. a. (um sich binden) opásati se; (— etwas) převézati, obvézati, obvíti.
- Umblasen, v. a. okóli pihñiti ob. pihati.
- Umbrechen, v. a. prelomiti, oломiti; einen Ufer —, razoráti, preoráti njivo; (bei den Buchdruckern) prestáviti.
- Umbringen, v. a. vbíti, vmoriti, vbijati, vsměrtiti, ob žvlėnje pripraviti, vmandıati.
- Umburzeln, v. n. prekúcniti se.
- Umbdecken, v. a. prekřiti, prekrivati.
- Umdrehen, v. a. zasúkati, obrniti; —, sich, v. r. sukati se, vertěti se, obrniti se, obráčati se; — drehung, f. obráčanje, sukanje.
- Umdrucken, v. a. prenatismiti, preštámpati.
- Umfahren, v. n. voziti se okóli;

obiti; — *v. a.* potréti z vozam.

Umfallen, *v. n.* pasti, prevreči se; zverniti se, prevaliti se; (nom Vieh) poginiti, cěrknuti, krepniti.

Umfang, *m.* obšir, šir, okróg, okraj, objem, stežaj, steja; (Inhalt) obség; — *en, v. a.* objeti, obsěci, obségati, zapopásti.

Umfassen, *v. a.* objeti; obsěci.

Umflattern, *v. a.* oblětěti, oblětati, oblětovati, oferkljati.

Umflechten, *v. a.* oplěstati, oplětati. [tovati.

Umfliegen, *v. a.* oblětěti, oblětati.

Umfließen, *v. a.* obteči, obtékati.

Umformen, *v. a.* prepodobiti, preobráziti.

Umfrage, *f.* razprašováníe, razpitováníe; — *en, v. a.* razprašati, razpitati, razprašovati. [preljati, pretákati.

Umfüllen, *v. a.* preliti, pretočiti.

Umgang, *m.* (eines Rades) verténje, sukanje, obráćanje, (Profession) obhód, procěsija; der — mit Jemanden, obhód, obhój, obhájanje, tovaršija, pajdašija; — gänglich, *a.* druževen, prijázen, priljuden; — gänglichkeit, *f.* družěvnost, prijáznost, priljudnost.

Umgeben, *v. a.* obdati, oblěci; obskočiti, obstópiti, obsěsti, obkóliti. [va, okrajna.

Umgehend, *f.* okolica, okoljás.

Umgehen, *v. n.* (drehen) sukati se, vertěti se, obráćati se; (spuden) strašiti; mit Jemanden

den —, pajdašiti se, obhoditi se s kóm; (sich beschäftigen) pečati se; mit einem gut —, lépo ravnati eb. obhoditi se s kóm, lépo iměti kogar; — *v. a.* (einen Umweg machen) okóli iti; (ausweichen) ogniti se, ogibati se česar; antworte mit — der Post, odgovóri s prihódnojo pošto.

Umgekehrt, *a.* napčen, naróben; — *ad.* naspróti; napěno, naróbe.

Umgestaltung, *f.* presnóva.

Umgießen, *v. a.* obliti, ohlijati; preliti.

Umgraben, *v. a.* prekopati, prekúpati; (um etwas herumgraben) okopati, okápati, obkopati; — grabung, *f.* prekóp; obkóp. [jasiti, ograničiti.

Umgrenzen, *v. a.* omějiti, obme-

Umgürten, *v. a.* opásati, prepásati, pripásati, opěti.

Umhaben, *v. a.* iměti na sebi, nositi.

Umhang, *m.* zastór; — hängen, zastřěti, ogerniti; oběsiti okoli česar. [kati.

Umhaun, *v. a.* posekati, obsé-

Umher, *ic, f.* herum.

Umherirren, *v. n.* plandovati, klatiti se.

Umhin, *ad.* okóli; nicht — können, primóran biti.

Umhüllen, *v. a.* ogerniti, zagniti, zagrinjati, zaviti, oviti, zavijati, oděti.

Umkehren, *v. n.* verniti se, vraćati se; (einen Topf) opikniti, povězniti; — *v. a.* verniti, vraćati, vraćovati, oberniti,

- preoberniti; — fehrung, *f.*
obernitva, obráča.
- Umflammern, *v. a.* objéti, ob-
jémati, okleniti se, oklépati
se, opéti se.
- Umfließen, *v. a.* prebléči, pre-
obléči, preobláčiti; — *fič*,
v. r. prebléči se, preobléči se.
- Umformen, *v. n.* poginiti, zgi-
niti, konec vzeti.
- Umfrängen, *v. a.* věncati, ově-
čati.
- Umkreis, *m.* króg, okróg, okró-
glej; — *kreisen*, *v. a.* okróžiti.
- Umklaben, *v. a.* pretováríti, pre-
kládati, prenalóžiti.
- Umklagen, *v. a.* obsěsti, obsě-
dati, ohléči, oblégati.
- Umklauf, *m.* oběg, krogoték; —
schreiben, rozpís; — *fen*, *v. n.*
vertěti se, sukati se, obrá-
čati se; okóli letěti; — *v. a.*
podréti, zverniti, prevréči
letě; krog česar létati od
běgati, obletěti kar.
- Umlegen, *v. a.* oblóžiti, oblá-
gati; (*anders legen*) prelóžiti,
zvaliti, prevaliti; (*umbiegen*)
zavíti; *einen Verband* —, pre-
vézati, zavézati; *einen Wan-
tel* —, plajš króg sebe djati;
— *fič*, *v. r.* *das Schiff legt*
fič um, ladja se obérne od
obrača; *der Wind legt um*,
věter se mēnja. [*čati.*
- Umlefen, *a. a.* oberniti, obrá-
Umleuchten, *v. a.* razsvětiti, raz-
světliiti, osvětiti.
- Umfliegend, *a.* okólen, okóli le-
žeč, obližnji.
- Ummaachen, *v. a.* preděláti, pre-
narediti, prenarejati, predě-
- lováti; *ein Faldband* —, vratni
robec okóli djati.
- Ummauern, *v. a.* obzidati.
- Ummeffen, *v. a.* na novo měřiti,
izměřiti, preměřiti.
- Ummünzen, *v. a.* prekováti.
- Umnöthen, *v. a.* obšiti, obšívati.
- Umnebeln, *v. a.* omégliti.
- Umnehmen, *v. a.* okóli se djati
od. vzeti, zagerniti.
- Umpanzen, *v. a.* prenalóžiti, pre-
nalagáti, prekládati.
- Umpanzern, *v. a.* oklopiti.
- Umplanzen, *v. a.* presaditi, pre-
sájeti; obsaditi, obsajati.
- Umplügen, *v. n.* preoráti, pre-
pláziti; podoráti.
- Umprüfen, *f.* Ummünzen.
- Umreisen, *v. a.* obiti, obhoditi,
obpotovati.
- Umreißen, *v. a.* podrěti, zverniti,
prekúcniti, prevréči.
- Umreiten, *v. n.* jezdití od jahati
okóli; — *v. a.* (*zu Boden reis-
ten*) prejezditi; (*einen Ort*)
jezdití od jahati krog čes-
sar, objězditi, objězdáriti
(kar).
- Umrennen, *v. a.* podrěti, pre-
vréči, zverniti; obletěti.
- Umringen, *v. a.* obstópiti, ob-
skočiti, objáti.
- Umriß, *m.* obris, načert.
- Umrihren, *v. a.* mēšati, rozmě-
šati, preměšati.
- Umrügen, *v. a.* prepíliiti.
- Umsetzen, *v. a.* presedláti; —
— *v. n.* premisliti se, pre-
mēniti se, preoberniti se, be-
sědo prevréči.
- Umstach, *m.* prodája, rozměna.
- Umstchaffen, *v. a.* prenarediti,

- predělati, pretvóriti, pre-
stváriti.
- Umschänzen, v. a. obkópáti, ob-
kópáti; — Schanzung, f. obkóp.
- Umschatten, v. a. obsěnití.
- Umschauen, f. Umsehen. [měšati.
- Umschaufen, v. a. z lopáto pre-
Umschiffen, v. a. prebroditi, ob-
ládjati, obvesláti, prebar-
kati; jadriti okóli.
- Umschlag, m. zavitek; (bei den
Kerzen) obkládek, zavoj;
(Veränderung) preměmba; (an
Kleidern) zasléc, osléc; (Um-
satz) prodája; — en, v. n.
zverniti se, prekúcniti se,
prevréči se; (sich verändern)
preměnití se; das Wetter
schlägt um, vreme se preverže;
(ausarten) popačiti se; — v.
a. etwas um etwas —, oviti,
zaviti; (einen Mantel) zager-
niti, se zaviti (v pláš);
(Kräuter) obkládáti, oklásti;
(einen Baum) posěkati; (Mün-
zen) prekováti.
- Umschleichen, v. a. oblěsti, oplá-
ziti, skrivši okóli česar hoditi.
- Umschleiern, v. a. zastreči, ob-
stréti. [sěsti, okróžiti
- Umschleifen, v. a. obstópití, ob-
Umschmelzen, v. a. pretopíti, pre-
lítí, preljíjati, prevarítí.
- Umschmießen, v. a. prekováti,
prekávati; okováti, okávati.
- Umschranzen, v. a. ográdití, ográ-
jati, omejití, omejšáti.
- Umschreiben, v. a. prepisati, pre-
pisováti; (herumschreiben) ob-
pisati, obpisováti, pisati od.
napisati okóli česar; (deutsch
machen) opisati, popisati, po-
- pisováti; — (Schrift, f. nadpis,
napis, opis.
- Umschürzen, f. Umgürten.
- Umschütten, v. a. potrésti.
- Umschütten, v. a. (überschütten)
presáti, presípáti; preliti,
prelívati, prelijati; (verschüt-
ten) razsúti, razsipati; razlíti,
razlijati; (herumschütten) ob-
súti, oblítí.
- Umschweif, m. ovink; odne — e
eryššien, naravnost od. brez
ovinkov povédáti; — en, f.
Herumstreifen.
- Umssetzen, f. Umschiffen.
- Umsehen, sich, v. r. (hinter sich
sehen) oglédáti se, ogleđováti
se, ozréti se, ozíráti se; (sich
nach etwas —) razglédáti se,
razgleđováti se; fig. skerběti
se po čem.
- Umsehen, v. a. prestáviti, pre-
stávľjati; (Bäume) presaditi,
presájati; (Geld, Waaren)
měnjati, tergováti, prodáti;
(rings herum besetzen) obsaditi,
obsájati.
- Umsicht, f. Borsicht.
- Umsinken, v. n. pásti, zverniti se.
- Umsonst, ad. zapstónj, zastónj;
muhte.
- Umspannen, v. a. preprěči, pre-
prégati; (mit der Spanne um-
fassen) s pedjś obsěci od. pre-
sěci. [zaprésti.
- Umspinnen, v. a. obprěsti, oprěsti,
- Umspringen, v. a. podrěti, po-
diráti, prevaliti; (umringen)
obskočiti; (herumspringen) ob-
skakati; — v. n. (mit etwas)
obhoditi, postópati s čim.
- Umsstand, m. okóljšina, okól-

- nost, okoliščina; uzrok;
— štándič, *a.* nadróben, po-
dróben, obšíren, natančen;
— leit, nadróbnost, obšírnost,
natanjénost. [pati, prekádati.
Umstehen, *v. a.* prekopáti, preka-
Umstehen, *v. a.* obtikáti; obsa-
diti.
Umstehen, *v. a.* obstópiti, okró-
žiti; — *v. n.* okóli stati;
— *b.* okóli stojěč.
Umstellen, *v. a.* prestáviti, pre-
stávljati, preměstiti; obštá-
viti, obštávljati.
Umstimmen, *v. a.* (ein Instrument)
prevbráti, prevbíratí; (See-
manden) na druge misli pri-
právití (kogar), napeljáti na
druge misli.
Umstossen, *v. a.* podréti, preva-
lití, prevréci; fig. uníčiti.
Umstrahlen, *v. a.* obsjáti, ob-
světiti.
Umstreuen, *v. a.* obsditi, obsipati.
Umstricken, *v. a.* prepléstí; opléstí.
Umsturz, *m.* prekúć, prekucija,
prevrát; — stúrzen, *v. n.* pre-
kúćniti se, pastí, zverniti se;
— *v. a.* prekúćniti, obóriti,
podréti, zverniti; (ein Gefäß
umstehren) povězniti.
Umtaufen, *v. a.* prekérstítí, pre-
keršováti.
Umtauscht, *m.* zaměna; — en,
v. a. zaměnití, zaměnjati,
preměnití.
Umthun, *v. a.* (Kleider) oblěci,
vzeti na se, okólj sebe djati;
— sich, *v. r.* (nach etwas) skér-
beti se po čém.
Umtreiben, *v. a.* sukati, vertěti,
goniti, v króg gnati; — sich,

v. r. potěpati se, klatiti, kro-
žiti. [diti.

Umtreten, *v. a.* poteptáti, pobo-
Umtrieb, *m.* sukanje; geheime — *e.*,
tajno kovárstvo.

Umwachsen, *v. a.* obrásti, za-
rástí, obráštati; — *a.* obrášen.

Umwälzen, *v. a.* prevaliti, pre-
valjati; — jung, *f.* valjanje;
fig. prekucija, prevrát, ko-
lebanje, mešarija.

Umwandeln, *v. a.* preměnití, za-
měnití, preměnjati; — *v. n.*
(mit einem) měnití se, razmě-
niti s kóm; čředití se; —
Wandlung, *f.* preměnjáva.

Umweg, *m.* ovínjk, izpótje;
einen — machen, okóli iti.

Umwenden, *v. a.* obrniti, za-
verniti, obráčati; — dung, *f.*
vernitva.

Umwerfen, *v. a.* (ein Kleid) ob-
lěci, vzeti od vreći na se;
(umstoßen) podréti; (den Was-
gen) zverniti, zvráčati.

Umwideln, *v. a.* oviti, ovijati,
poviti, zaviti; (anders wideln)
previti.

Umwölken, *sich, v. r.* obláčiti se.

Umwühlen, *v. a.* preriti, razriti,
prerováti. [jiti.

Umzählen, *v. a.* preštěti, prebró-
Umzapfen, *v. a.* pretočiti, pre-
takati.

Umzäunen, *v. a.* ograditi, za-
graditi, ográjati, oplotiti;
— nung, *f.* ográja, plót.

Umziehen, *v. n.* (übersiedeln) pre-
seliti se; (in der Welt) klatiti
se; (Kleider) preblěci, preo-
blěci, prebláčiti; (Schufe)
preobuti, preobúvati; — sich,

- v. r. preobléči se, prebléči se; (vom Himmel) oblačiti se; preobúti se; — v. a. obiti, obhoditi, okróžiti.
- Umzingeln, v. a. obdáti, obstopiti, objéti, obsésti, obléči.
- Un- in Zusammenfügungen ne.
- Unabänderlich, a. nepreměnljiv; — feit, f. nepreměnljivost.
- Unabgefondert, a. nerazlóčen, neodlóčen.
- Unabhängig, a. nezavisen, neodvisen; — feit, f. nezavisnost, neodvisnost.
- Unablóssig, a. neprenehljiv, nepreneháven, prevén, neprestán; ad. neprenéhama; — feit, f. neprenehljivost, neprestánost.
- Unabsehbar, a. nepreviden, nepregledljiv, neizměren.
- Unabsehbar, a. nezvergljiv; (von Waaren) kar nima kúpa.
- Unabsichtlich, a. nehotěč.
- Unabweidbar, a. nevbranljiv, neoovračljiv.
- Unácht, a. ne pravi, nepristen.
- Unachtsam, a. nepazljiv, nepázen, nepovaněljiv; — feit, f. nepazljivost, nepáznost, nepovaněljivost.
- Unabelig, a. nezláhten, neplemeniten, próst.
- Unáhnlich, a. nepodóben, nejednák; — feit, f. nepodóbnost, nejednákost.
- Unangekleidet, a. neobléčen.
- Unangemeldet, a. nenaglášen.
- Unangenehm, a. neprijéten.
- Unangesehen, a. neimeniten, nevážen, malovážen.
- Unangreifbar, a. nenapadljiv.
- Unannehmlich, a. neprijéten; — feit, f. neprijétnost.
- Unansehnlich, a. neimeniten, malovážen; — feit, f. malovážnost.
- Unanständig, a. nepristójen, nepriličěn, neprikláden; — feit, f. nepristójnost, nepriličnost, nepriřika. [pohujáljiv.
- Unanständig, a. nespotikljiv, neunari, f. nespodóba, nepristójnost, zla naváda; — ig, a. nespodóben, nepristójen, nedvorljiv. [fig. nevesěl.
- Unaufgetäumt, a. neposprávljen;
- Unaufhörlich, a. neprenehljiv, veden, neprestán, prevén.
- Unausstöschlich, a. neodrešljiv, nerazvezljiv, nerazlóčljiv.
- Unaufmerksam, f. Unachtsam.
- Unausbleiblich, a. nemanjkljiv, nevbranljiv, nezogenljiv.
- Unausgebildet, a. neizobražen.
- Unausgesetzt, f. Unaufhörlich.
- Unauslöschlich, a. nevgasljiv; neizbrisljiv.
- Unausprechlich, a. neizrečen, neizrečljiv, nedopovedljiv; — feit, f. neizrečenost, neizrečljivost. [nepreterpljiv.
- Unausstehlich, a. neprenesljiv,
- Unausständig, a. neiztrěbljiv.
- Unausweichbar, a. neogibljiv.
- Unbändig, a. nevkróten, nevrotljiv, svojevóljen; — feit, f. nevrotljivost, svojevóljnost.
- Unbarmherzig, a. nevsmilen, nemilosěrden, nemilosěrcěn; — feit, f. nevsmilenost, nemilosěrdnost. [den.
- Unbärtig, a. golobrad, brezbrá-
- Unbedacht, Unbedächtig, Unbedacht-

- sam, *a.* nepremišljen, nepazljiv; — *bedachtsamkeit, f.* nepremišljenost, nepazljivost.
 Unbedeckt, *a.* nepokrit, odkrit.
 Unbedeutend, *a.* malovážen.
 Unbedingt, *a.* nepogojen.
 Unbefangen, *a.* neprestrašen, prostodušen; — *heit, f.* neprestrašenost, prostodušnost.
 Unbefleckt, *a.* neoskrúnjen, neomadežován, čist; — *heit, f.* čistost, neoskrúnjenost.
 Unbefugt, *a.* nepovlásten, neimajúc pravico.
 Unbegreiflich, *a.* nezapopadljiv, nerazuméven; — *heit, f.* nezapopadljivost. [ničén.
 Unbegrängt, *a.* neomejen, neogra.
 Unbehaart, *a.* gol, brez las.
 Unbehaglich, *a.* neugóden, neprijéten; — *heit, f.* neugódnost, neprijétnost. [plašen.
 Unberührt, *a.* nesérčen, brez serca.
 Unbekannt, *a.* neznan, nepoznan.
 Unbefleidet, *a.* neobléčen, nág.
 Unbekümmert, *a.* brezskórben; — *ad.* brez skerbi.
 Unbelebt, *a.* neživ, mértev.
 Unbeliebt, *a.* neprijéten, nevgóden. [mézden.
 Unbescholt, *a.* nepopláčan, nepo.
 Unbemertt, *a.* nezapázen; — *ad.* skrivši. [bogati.
 Unbemittelt, *a.* nezamóžen, ne.
 Unbenannt, *a.* neimenován.
 Unbenommen, *a.* neodvzét; svoboden, prost, dopúšen.
 Unbequem, *a.* neprilíčen, neprikláden, nepriróčen; — *lich, f.* neprilíka, neprikládnost.
 Unberecht, *a.* nezgovóren.

- Unbereitet, *a.* nepriprávljen.
 Unberufen, *a.* nepozván, nepoklican.
 Unberühmt, *a.* nesláven.
 Unbeschneiden, *a.* nemóder.
 Unbescholten, *a.* neoskrúnjen, neobrekován. [graničen.
 Unbeschränkt, *a.* neomejen, ne.
 Unbeschreiblich, *a.* nepopisljiv.
 Unbesetzt, *a.* brez duše, neživljen.
 Unbesonnen, *a.* nepremišljen.
 Unbestand, *m.* nestálnost, nestávnost; — *ständig, a.* nestanovitén, nestálen; — *ständig, f.* nestanovitnost.
 Unbestechlich, *a.* nepodkupljiv.
 Unbestimmt, *a.* neodlóčen, neustáven.
 Unbeübelt, *a.* neoskrúnjen.
 Unbeträchtlich, *a.* maléukast, malovážen.
 Unbewaffnet, *a.* neoboróžen.
 Unbewandert, *a.* neskušén, nezvúčen.
 Unbeweglich, *a.* negenljiv, negibljiv, nepomičen; — *heit, f.* negenljivost, nepomičnost.
 Unbeweibt, *a.* neozénjen.
 Unbewußt, *a.* nezavéden; nevéden, neznan. [nezavéstje.
 Unbewußtsein, *a.* nezavedenost.
 Unbzwweifelt, *a.* nedvomljiv.
 Unbzwinglich, *a.* nepremagljiv.
 Unbiegsam, *a.* nevgibljiv, kerhék, nevkreten.
 Unbillig, *a.* nepravičen, neprávéden, krivičen; — *heit, f.* nepravičnost, nepravédnost.
 Unblutig, *a.* nekerváv.
 Unbrauchbar, *a.* nevpotréblijv, nepotrében, nekoristen.

- Unbussfertig**, *a.* nespokóren; — *feit, f.* nespokórnost.
Unconsequent, *a.* nedoslédén; — *sequens, f.* nedoslédnost.
Und, *c.* in, ino, inój, noj ter.
Undant, *m.* nehvala, nezahvala; — *bar, a.* nehvaléžen, nezahvalen, nehvalen; — *barfeit, f.* nehvaléžnost, nezahvalnost.
Undenklich, *a.* nepomniv, nespomenljiv, daven.
Undeutlich, *a.* témén; nerazumljiv, nejasen.
Undeutlich, *a.* nenémški; (unverständlich) nerazumljiv, nezastópen.
Undienstfertig, *a.* nepostréžljiv, neposlúžen; — *feit, f.* nepostréžljivost, neposlúžnost.
Unding, *a.* neréč, izmišljena stvar.
Unduldsam, *a.* neterpljiv; — *feit, f.* neterpljivost.
Undurchbringlich, *a.* neprehóden, neprehodljiv (hiníterniſ) neprevidljiv; *fig.* nezapopadljiv.
Undurchsichtig, *a.* neprevidljiv.
Uneben, *a.* neráven, negládek; — *e, f.* neravnost, neravnina.
Unecht, *f.* Unácht.
Unedel, *a.* neplemenit.
Unethlich, *a.* nezákonski; ein — eſ Kind, pankert.
Unehrbar, *a.* nepoštén, nesramozljiv; — *feit, f.* nepošténost, nepošténje, nesramozljivost.
Unehre, *f.* nečást, nečést, nepošténje; — *ehrlích, a.* nečásten, nečéstén, nepoštén.
Unehrerbietig, *a.* nespoštujóč, neponižen, nespodóben,
- Unehrlich**, *a.* nepoštén, nečéstén; — *feit, f.* nepošténje.
Unrigennützig, *a.* nekoristoljubén, nesamopridén, nesebičen, nesamopášen; — *feit, f.* nesebičenost, nesamopášenost, nekoristoljubje, nesamopridnost.
Unrighentlich, *a.* nevlásten.
Unringebend, *a.* — *sein*, nespomniti se, pozábiti.
Unringeweicht, *a.* neposvéčen.
Unringezogen, *a.* razvujzdán; — *heit, f.* razvujzdánost.
Unringig, *a.* nejedín, neslóžen; — *feit, f.* neslóga, razpertija, razpor.
Unempfänglich, *a.* nesposóben.
Unendlich, *a.* neskončén, brezkončén, neizméren; — *feit, f.* neskončénost, neizmérnost.
Unentbehrlich, *a.* prepotrében, neobhóden; — *feit, f.* prepotrébnost, neobhódnost.
Unentgeltlich, *a.* zapstónj, zastónj.
Unenthaltſam, *a.* nezderžljiv, nevdéržen; — *feit, f.* nezderžljivost.
Unentschieden, *a.* neodlóčen; — *heit, f.* neodlóčenost.
Unentschlossen, *a.* neodlóčiven, neodvážen.
Unentwickelt, *a.* nerazvit.
Unerbittlich, *a.* nesprosljiv, nevsmiliv, terd; — *feit, f.* nesprosljivost, nevsmilenost.
Unersahren, *a.* neskušén, nevéden; — *heit, f.* neskušénost, nevédnost.
Unersforschlich, *a.* nepreslédljiv, nezapopadljiv, nezaslédljiv, neprevidljiv.

- Unerfreulich, *a.* nevesel, nerazveseliven, nerádosten, ialosten.
- Unergründlich, *a.* neizmérjen, fig. nepreslédljiv.
- Unerheblich, *a.* malovážen, nevážen; —*feit, f.* malovážnost, malénkost. [zahválen.
- Unerkenntlich, *a.* nehvaležen, neunerklärbar, *a.* nerazjasniv, nerazkladljiv. [hóden.
- Unerlässlich, *a.* neodpuštljiv, neob-
- Unermesslich, *a.* neizmèren, neizmérljiv; —*feit, f.* neizmérnost.
- Unermüdet, *a.* nevtrudljiv, nevtrúden; —*müdschfeit, f.* nevtrudljivost.
- Unerreichbar, *a.* nedosegljiv.
- Unerstättlich, *a.* nenasiten, nenasitljiv; —*feit, f.* nenasitljivost.
- Unerschöpflich, *a.* neizčèrpljiv, neizprazljiv, brezkončen.
- Unerschrocken, *a.* neprestrašen, nevstrašljiv, nevplašljiv; —*beit, f.* neprestrašljivost, nevplašljivost, nevstrašljivost.
- Unerschütterlich, *a.* nepremakljiv, neomajljiv; —*feit, f.* nepremakljivost.
- Unerschwänglich, *a.* prekomèren, prevélik, kar se nemóre storiti ob plačati.
- Unersetzlich, *a.* nedostavljiv, nepovračljiv.
- Unersitzlich, *a.* nepreplazljiv, neprestopljiv; nepremagljiv.
- Unerträglich, *a.* nepreterpljiv, neprenesljiv.
- Unerwachsen, *a.* nedorášen.
- Unerwartet, *a.* nepričakan, nenáden; — *ad.* iz nenáde, nenadno.
- Unerweislich, *a.* nedokazljiv,
- Unerwiesen, *a.* nedokazan.
- Unerwogen, *a.* nepremisljen.
- Unerzogen, *a.* neizrejen, nedorášen; slabo zrejen.
- Unfähig, *a.* nesposóben, negóden, topoglav; —*feit, f.* nesposóbnost.
- Unfall, *m.* nesrèča, nezgóda.
- Unfehlbar, *a.* neblodljiv, nepremotljiv, nespotekljiv; —*feit, f.* neblodljivost, nespotekljivost.
- Unfern, *ad.* ne dáleko, ne dáleč.
- Unflath, *m.* nesnága, skurnóba, nečistóta, nečédnost, lajno, blato; —*flathet, m.* nesnážnik, skurnóbnèž, svinja; —*flatherei, f.* nesnážnost; svinjarija; —*flathig, a.* nečist, skurnóben, nesnážen.
- Unfleiß, *m.* nemarkljivost, lénóba; —*ig, a.* nemáren, nemarkljiv, lèn.
- Unfolgsam, *a.* nepokóren, nebobgljiv; —*feit, f.* nepokórnost.
- Unfreund, *m.* neprijátelj; —*lich, a.* neprijázen, neprijéten.
- Unfrei, *a.* nesvóboden.
- Unfriede, *m.* nemír, nepokój, razpertija; —*riedlich, a.* nemiren; nepokójen.
- Unfruchtbar, *a.* neróden, nerodovit; (vom Vieh) jal, jalov; —*feit, f.* neródnost, nerodovitost; jalovost.
- Unfug, *m.* neréd, nerédnost, nepristójnost, neródnost, neprilika; —*fuglich, a.* nepri-

- stójen, neróden, nespodóben, nepriličen.
- Ungangbar, *a.* nepohodljiv; — *e* Rünge, preklican denár.
- Ungastfreundlich, *a.* negostoljuben, negostiven.
- Ungachtet, *a.* necenjen, nespoštován; *c.* akorávno, desirávno, čerávno; *prp.* razum tega. |grájan.
- Ungahndet, *a.* nekáznen, nepo-
Ungelahnt, *a.* neráven, neprehójen.
- Ungedándigt, *a.* nevkróten.
- Ungebetet, *a.* nepróšen, nena-
próšen; nepoklican, nepo-
vábljen, nepozván.
- Ungeliebt, *a.* neizobražen.
- Ungelüchlich, *a.* nenávaden,
neobičen, ne v šegi.
- Ungelübt, *f.* nepristójnost, ne-
dostójnost, nespodóbnost;
— *lich, a.* nepristójen, nespo-
dóben.
- Ungelunden, *a.* nezvézan; (*frei*)
svohoden, próst; — *e* Rede,
proza.
- Ungelübt, *f.* neterpljivost, ne-
poterpežljivost, nevčakljivi-
vost, — *ig, neterpljiv, ne-*
poterpežljiv, nevčakljiv.
- Ungerecht, *a.* nepoštován, ne-
čestit.
- Ungesáhr, *a.* nagóden, nená-
den; *ad.* iznenáde, nagódnó;
(*heilúufig*) okól, okóli.
- Ungesállig, *a.* neprijéten, nedo-
padljiv, neviččen, nevgó-
den; nedvóren, nevljuden;
— *heit, f.* neprijétnost, ne-
viččnost; nedvórnost, nevl-
judnost.
- Ungegründet, *a.* breztemeljen, ne-
temeljen, lažniv.
- Ungelalten, *a.* nevoljen, hudo-
voljen, serdit, jezen.
- Ungeliebt, *a.* nevzázan, do-
brovoljen, brez zapovédi.
- Ungeliebt, *a.* nehlinjen; is-
kren, odkritoserčen.
- Ungelübt, *a.* strašen, straho-
vit, grozen, nedopóvedljiv,
neizméra; — *n.* strašilo,
strašota, divja zvér.
- Ungelübt, *a.* neovéren, ne-
zahranjen, sloboden, prost.
- Ungelübt, *a.* neostrigan; neo-
tesán | — *ad.* iz nenáde.
- Ungelübt, *a.* nenáden; nedpan;
- Ungelübt, *a.* nepokóren, nev-
bogljev, neposlúšen; — *m.*
nepokórnost, nepokórnána,
nevbogljevost, neposlúšnost.
- Ungelübt, *a.* neslišán, nečáven.
- Ungelübt, *a.* nezáljen.
- Ungelübt, *a.* naráven, narávski.
- Ungelübt, *a.* nepovábljen, ne-
poklican, nepozván; (*vom*
Gewehre) nenahit, nenabásan.
- Ungelübt, *a.* neočiščen.
- Ungelübt, *a.* nepriličen, nepri-
lózien, nadležen; — *sein, na-*
dlégati, nadlegovati; — *heit,*
f. nepriličnost, neprilóznost,
nadlega.
- Ungelübt, *a.* nepodučljiv, neu-
čljiv, nepomnjiv, — *heit, f.*
nepodučljivost, neučljivost.
- Ungelübt, *a.* neučen, nenaučen;
— *heit, f.* neučenost.
- Ungelübt, *a.* negibek, negibčen,
drevén, lésén; — *heit, f.* ne-
gibčnost.
- Ungemách, *n.* nadlógá, težáva,

- neprilika; — mächtič, a. naldžien, težaven, nepriličen.
- Ungemein, a. nenávaden, poseben; neizmären, neobičen; — ad. zlo, odviše, prav, silno, grozno. [zimen.]
- Ungenannt, a. neimenován, bre-
- Ungenecht, a. nedražien.
- Ungeneigt, a. nepriklónjen, nenágnjen; nehótljiv, nedobrožehjen. [prisiljen.]
- Ungenóthigt, a. dobrovóljen, ne-
- Ungenusam, a. nezadovóljen; — krit, f. nezadovóljnost.
- Ungeordnet, a. nevrédjen, nepovérsten.
- Ungerade, a. neráven, kriv.
- Ungerathen, a. napčen.
- Ungeráumtheit, f. nesklepnost.
- Ungerecht, a. nepravičen, nepráveden, krivičen; — igkeit, f. nepravičnost, neprávednost, krivičnost, krivica.
- Ungereimt, a. nepristójen, nedostójen; — heit, f. nepristójnost. [ljen.]
- Ungern, ad. nerád, neradová-
- Ungesattelt, a. neosedlán, nenasedlán. [kvášen, opréšen.]
- Ungesauert, a. nekvášen, brez-
- Ungesäumt, a. nezarábljen; (un-
verzüglich) hitro; — a. hitro, bérzo, herž, brez odloğa.
- Ungeschieden, a. nestórijen, nev-
činjen. [straha.]
- Ungescheut, a. nebojéč, brez
- Ungeschiedt, a. okóren, napčen, neróden; — er, m. štokljež, tepec; — heit, f. okórnost, napénost, neródnost,
- Ungeschlacht, a. neotesán, siróv, nevkrotén, terdogláven.
- Ungeschliffen, a. nenabrúšen, tóp; fig. neotesán, siróv, — heit, f. neotesánost, siróvost.
- Ungeschmeibig, a. negibčen.
- Ungeschoren, a. neostrížen; einen
— lassen, pustiti pri miru kogar.
- Ungesellig, a. nevljúden, nedružéven, neprijázen; — heit, f. nevljúdnost, nedružévnost, neprijáznost, neprihúdnost.
- Ungesetzmäßig, a. nepostáven.
- Ungesittet, a. razvujzdán, neotesán. [razgovóren.]
- Ungesyráchtig, a. nezgovóren, ne-
- Ungesórt, miren.
- Ungestüm, nagel, silovit.
- Ungethüm, n. pošast, stráh, strašilo, grozna zvérina.
- Ungetreu, a. nezvést.
- Ungewiß, a. negotóv, nestálen; — heit, f. negotóvost, nestálnost. [zvésten, brezdušen.]
- Ungewissenhaft, a. nevésten, brez-
- Ungewitter, a. nevihta, vihta, hudo vreme, huda ura, nevréme.
- Ungewöhnlich, a. nenávaden, nešégen, neobičen, neobičásjen, izreden.
- Ungesáhmig, a. nevkrotíjen.
- Ungesieher, m. merčes, merčéž, červi.
- Ungesiemend, a. nepristójen, nedostójen, nespodóben.
- Ungesjogen, a. razvujzdán, neotesán, siróv; — heit, f. razvujzdanost, neotesánost.
- Ungesüßig, n. nezavujzdán, neobvujzdán. [dvómen.]
- Ungeswifelt, a. nedvójen, ne-

- Ungewungen, *a.* neprisljen, neprimoren, svoboden, próst; — *heit*, *f.* neprisljenost, próstota.
- Unglaube, *m.* nevéra, neverstvo; — *gläubig*, *a.* nevéren, brezvéren, nevérski; — *gläubiger*, *m.* nevérník, brezvérník; — *glaublich*, *a.* neverjeten, neverjetljiv.
- Ungleich, *a.* nejdnač, neráven, različén; — *artig*, *a.* raznorodén, različén, — *heit*, *f.* nejdnačost, nerávnost, različénost. [*a.* sírov.
- Unglimpf, *m.* sírovost; — *lich*, Unglück, *n.* nesrēča, nezgoda, oplotek; — *lich*, *a.* nesrēčen, nezgoden.
- Ungnade, *f.* nemilost, zaméra; — *gnädig*, nemilosten, nemilostljiv.
- Ungöttlich, *a.* nebožji.
- Ungütig, *a.* neveljaven; — *heit*, *f.* neveljavnost.
- Ungunst, *f.* nedobrovóljnost, hudovóljnost, zlohótnost; nevgódnost; nemilost, — *günstig*, *a.* nedobrovóljen, zlobóten; nevgóden; nemilosten.
- Ungut, *a.* etwas für — nehmen, zamériti, za zló vzeti kar; nichts für —, nič za zló.
- Ungütig, *a.* nedobrotljiv, nedobróten, nemilosten.
- Unhaltbar, *a.* nestálen, nederiljiv, slab, nekrépek.
- Unheil, *n.* nesrēča, zló, béda; — *bar*, *a.* neozdravljiv, neizcēletljiv, neizlēčljiv; — *bars*; *heit*, *f.* neozdravljivost, neizlēčljivost.
- Unheilig, *a.* nesvét; brezbožen; — *heit*, *f.* nesvetóst, brezbožnost.
- Unhöflich, *a.* nevljuden, neprikljuden, nedvorljiv, nestēten; — *heit*, *f.* nevljudnost, nedvorljivost.
- Unhöf, *a.* neprijázen, nepriklónjen; nemil, nevgóden; — *m.* vrag, coperník, čaróbník; — *m.*, *f.* copernica, čara, čaróbnica. [*sóka* šola.
- Universität, *f.* vseučilišče, vi-
- Universum, *n.* vesoljnost.
- Unse, *f.* voš.
- Unkenntlich, Unkenntlich, *a.* nepoznanljiv, nepoznanljiv.
- Unreinlich, *a.* nečist, nečisten; — *heit*, *f.* nečistost, nečistota.
- Unflug, *a.* nepámeten, nespámeten, nemóder; — *heit*, *f.* nemodróst, nespámetnost.
- Unkörperlich, *a.* brezčelēsen, brez-tēlen, netēlēsen; — *heit*, *f.* brezčelēsnost, brezčēlnost.
- Unkosten, *pl.* troški, viráta, potroški. [*pek*, slab.
- Unkräftig, *a.* nemócen, nekré-
- Unkraut, *n.* plevel; kokalj, lju-ljka, glota.
- Unkunde, *f.* neznánje, nevédnost; — *kundig*, *a.* nevéden, nevéšt. [*kratkem*.
- Unlangst, *ad.* nedávno, pred
- Unlangbar, *a.* netajljiv, očevíden, bēlodán; — *heit*, *f.* netajljivost, očevídnost.
- Unlauter, *a.* nečist, nečēden; — *heit*, *f.* nečistost, nečistota.
- Unleidlich, *a.* nesterpljiv, nepreterpljiv, neprenesljiv; —

- feit, *f.* nesterpljivost, nepre-
nesljivost.
- Unſerlich, *a.* nebráven, nebrat-
ljiv, neštítljiv, neštív.
- Unlieblich, *a.* neljub, neprijeten,
nemil, nevgóden, neljubézniv,
- Unlóblich, *a.* nehvalovit, neh-
valiven, nesláven.
- Unluſt, *f.* nevesélje, nerádost,
nesládenje, gnis, stúd; — *ig,*
a. nevesél, nerádosten.
- Unmannbar, *a.* neodrášen, ne-
možoven. [žen.
- Unmánnlich, *a.* nemóžki, mehku-
Unmaſſgeblich, *a.* nepredpisajóč,
nezapovédujóč.
- Unmáſſig, *a.* neméren, nezméren,
brezméren; — *feit, f.* nemér-
nost, nezmérnost, brezmér-
nost.
- Unmenſch, *m.* nečlověk, trinog,
divjak, brezdušnež; — *lich,*
a. nečlovéčen, trinóžki, div-
jaški; — *lichfeit, f.* nečlo-
véštvo, nečlovéčnost.
- Unmerſlich, *a.* nečutljiv, nezná-
ten, neopazljiv, nezvančljiv;
— *feit, f.* nečutljivost, neo-
pazljivost, nezvančljivost.
- Unmitlirbig, *a.* nevsmilen, terd,
nemilosérčen.
- Unmittelbar, *a.* neposréden, ne-
posrédstven; — *feit, f.* nepo-
srédstvenost, neposrédnost.
- Unmöglich, *a.* nemogóč, nemo-
góčen, nemóžen; — *feit, f.*
nemogóčnost, nemóžnost.
- Unmündig, *a.* nedoraščen, ne-
dorásel, maloléten, nedolé-
ten; — *feit, f.* nedorašče-
nost, nedorašlost, malolét-
nost.
- Unmuth, *m.* nevolja, gnjev, ne-
vesélje, žalost; — *ig, a.* ne-
voljen, gnjeven, nevesél, ža-
losten, zle volje.
- Unannehmlich, *a.* nenasledljiv,
neposnemljiv; — *feit, f.* ne-
nasledljivost, neposnemlji-
vost. [sosédski.
- Unnachbarlich, *a.* nesoséden; ne-
Unnatürlich, *a.* nenaráven, ne-
priroden, — *feit, f.* nena-
rávnost, neprirodnost.
- Unnennbar, *a.* neizrécen, neiz-
rekljiv, nedopovedljiv.
- Unnöthig, *a.* nepotrében; daſ
iſt — und ſchádlich, to je tako
potrédno, kakor tern v peti;
— *feit, f.* nepotrédnost.
- Unnüt, Unnütlich, *a.* nekoristen,
nehasnovit, malovréden, nič-
vréden, malopriden, ničé-
mern; — *lichfeit, f.* nekorist,
malovrédnost, malopridnost,
ničémernost.
- Unordentlich, *a.* neporéden, nev-
rédjen, neréden, napčen;
— *ordnung, f.* neréd, nepo-
rédnost, zmeta.
- Unpartheilich, Unpartheilich, *a.*
nejednostrán, nejednostrán-
ski; — *theilichfeit, f.* nejed-
nostránost.
- Unpaß, Unpaßlich, *a.* boléhav,
malo bolán; — *ſein, bolé-*
hati; — lichfeit, f. boléha-
vost, boléhavnost. [stven.
- Unpersönlich, *a.* neosóben, nesób-
Unpolit, *a.* neoglájen, nelikan;
fig. neotesán. [liščen.
- Unpolitisch, *a.* nepolitički, nepo-
Unproportionirt, *a.* nerazméren,
neravnóméren.

- Unrath, *m.* smét, smetje, pometina, lajno, klat, opláčina.
 Unrathlich, *a.* nenasvetljiv.
 Unrathſam, *a.* neváren.
 Unrecht, *a.* nepráv, kriv; — *n.* krivda; (ungerecht) nepravičen, krivičen; (der Abſicht nicht gemäß) napèen, kriv; — *ad.* neprávò, krivo; nepravično; napèno, naopako; — *n.* nepravica, krivica; — *máſſig*, *a.* nepostáven; nepravičen, krivičen; — *máſſigkeit*, *f.* nepostávnost; nepravičnost, krivičnost.
 Unteuflich, *a.* nepošten; — *feit*, *f.* nepoštenost.
 Untegelmáſſig, *a.* nepravilen, brezpravilen, nenarédben, nevrédjen.
 Unreif, *a.* nezrel, nedozórjen, neprizórjen; — *e*, *f.* nezrellost.
 Unrein, *a.* nečist, nesnážen; — *igtheit*, *f.* nečistost, nečistota, nesnážnost, nesnága.
 Unteuflich, *a.* nesnážen, nečist, nečeden, gnjusen; — *feit*, *f.* nesnážnost, nečistota, gnjusoba.
 Unrichtig, *a.* nepráv, neprávén, kriv; napèen; (falſch) pogrèšen; — *feit*, *f.* neprávnost; napènost; pogrèšnost.
 Unruhe, *f.* nemir, nepokój; (in der Uhr) nemirika; — *ruhig*, *a.* nemiren, nepokójen.
 Unrühmlich, *a.* nesláven.
 Unſ, *pr.* nam; nás; si. [ljiv.
 Unſáglich, *a.* neizrečen, neizrek.
 Unſanft, *a.* nemil, nekrótek, nemáčen.
 Unſauber, *f.* Unrein. [pokvárjen.
 Unſchadhaft, *a.* nepoškodván, neunſchädlich, *a.* neškodljiv; — *feit*, *f.* neškodljivost.
 Unſchätzbar, *a.* neprecénjen, neprecénljiv; — *feit*, *f.* neprecénjenost, neprecénljivost.
 Unſcheinbar, *a.* nesvetljiv, temen; neznáten, malénkast.
 Unſchidlich, *a.* nedostójen, nepristójen, nepriličen; — *feit*, *f.* nedostójnost, nepristójnost, nepriličnost.
 Unſchiffbar, *a.* nebróden, nebrodljiv, nebarkáven; — *feit*, *f.* nebrodljivost, nebarkávnost. [ljena svèca.
 Unſchlitt, *n.* lój; — *ferje*, *f.* lo.
 Unſchlüſſig, *a.* neodlòčen; — *feit*, *f.* neodlòčnost.
 Unſchmackhaft, *a.* netèden, brezvkúsen; — *igtheit*, *f.* netèčnost.
 Unſchmeizbar, *a.* neraztopljiv, neraztajljiv, nevarljiv; — *feit*, *f.* neraztopljivost, nevarljivost.
 Unſchuld, *f.* nedólžnost, nevinost; — *ig*, *a.* nedólžen, nevin.
 Unſelig, *a.* nesrèčen; neizveličán, pogubljen; — *feit*, *f.* nesrèčnost, neizveličanje, pogubljenje.
 Unſer, *pr.* nás; naš; — *thalben*, — *twegen*, — *twillen*, *ad.* zavólj nás, za našò voljo, zastrán nás.
 Unſicher, *a.* neváren; neizvèsten; nestanoviten; — *heit*, *f.* nevárnost; nestavitnost.
 Unſichtbar, *a.* neviden, nevid-

- ljiv, nevidéč; nevgledljiv; — *feit*, *f.* nevidnost, nevidljivost.
- Unfina, *m.* brezám, brezpámet, nespámet, nepámet; — *ig, a.* brezúmen, neúmen, brezpámeten, nespámeten, nepámeten; — *igfeit*, *f.* brezúmnost, neúmnost, nespámetnost.
- Unfittig, Unfittsam, *a.* nenráven; nepošten; razvujadén; — *feit*, *f.* nenrávnost; nepoštenost; razvujadánost.
- Unforasam, *a.* neskèrben, neskerbljiv; — *feit*, *f.* neskèrbnost, neskerbljivost.
- Unstätt, *a.* nestalen, nestanovit; nestanoviten; — *stättigfeit*, *f.* nestálnost, nestanovitost, nestanovitnost.
- Unsterblich, *a.* nevmerjóč, nevmerljiv; — *feit*, *f.* nevmerjóčnost, nevmerljivost.
- Unstráflích, *a.* nekazenljiv; kazni nezaslúžjóč; nedóžen, pravičen.
- Unstreitig, *a.* gotóv, nedvójbén, nedvomljiv; — *ad.* gotóvo, rés, brez dvoma.
- Unstudirt, *a.* neučén. [sen.
- Unständig, *a.* negrèšen, brezgrè-
- Unständig, *a.* negrèšen, brezgrèšen, negrèsljiv.
- Untabelhaft, *a.* negrajljiv; graje nezaslúžjóč; prav, pravičen.
- Untauglich, *a.* neprikláden, neveljavén, negóden, nepripráven; — *feit*, *f.* neprikládnost, neveljavnost, nepriprávnost.
- Unten, *ad.* doli, tadle, spodi,
- spodaj, zdolej; (von — auf) od spodaj.
- Unter, *prp.* pod; (zwischen) med; (unter einem Dinge hervor) spod, izpod; (während) za; (geringer) nižje, manje.
- Unter, *a.* spodénj, zdolen.
- Unterabtheilung, *f.* podrazdèlk, podrazdèljenje.
- Unterbart, *m.* podbrádek.
- Unterbau, *m.* temelj; — *en, v. a.* podórati; (ein Gebäude) podzidati.
- Unterbauch, *m.* podtrebúh, spodnji dèl trebúha, podèrévje.
- Unterbesrháhaber, *m.* podzapo-
vèdnik.
- Unterbett, *a.* podpóstelja.
- Unterbinden, *v. a.* podvèzati, podvezováti.
- Unterbleiben, *v. a.* zaostáti, pre-
státi, zaostájati.
- Unterbrechen, *v. a.* pretèrgati, prejenjati, prebénjati.
- Unterbreiten, *v. a.* podstréti, podgerniti, podprestréti, podstírati; (übergeben) dati, pred-
ložiti. [spraviti.
- Unterbringen, *v. a.* pod streho
- Unteressen, *ad.* med tem, te
čas.
- Unterdialekt, *m.* podnarèčje.
- Unterdrücken, *v. a.* zadúšiti, vtí-
žati, vtážiti, ovréti; (bedrü-
cken) tlačiti, stiskati, zatréti,
stiskováti, zatírati; — *fer*,
m. vtážitelj; stiskovávec, za-
tíravec; — *fung*, *f.* zatíranje,
zatrétnje, stiskovánje.
- Untere, *a.* spodnji, dolnji; nižji;
manjši.
- Untereinander, *ad.* med seboj;

jedno z drugim; (verwirrt) zmeteno; (verfehlet) naopak; (vermischt) mäsama.

Unterfangen, *fič*, *v. r.* prederzniti se, zvopati se, podstópiti se; — *n.* smélost, prederznost.

Unterfressen, *v. a.* podjésti, podjédati, podgrizti.

Unterfutter, *n.* podvlaka, podklada, podstáva; — *füttern*, *v. a.* podvléči, podstáviti, podklásti.

Untergang, *m.* (der Sonne) zahód, zapád, zatón; pogúba, pogin, pogublénje, kónec; rozpád.

Untergeben, *v. a.* podvréči, podlóziti, poddáti, v oblást dati; — *v.* *m.* podlóznik, podlózén, poddánik, podvréženik.

Untergehen, *v. n.* (von der Sonne) zaiti, zahoditi, zahájati; (im Wasser) vtopiti se, vtoniti, potoniti se; (zu Grunde gehen) zginiti, poginiti, pogubiti se, končati se; rozpásti.

Untergetöcht, *n.* podorožje; meč.

Untergraben, *v. a.* podkopati, podkápati; — *bung.* *f.* podkóp.

Unterhalb, *ad.* spodi, spodaj, z dôle.

Unterhalt, *m.* hrana, živež; — *en.* *v. a.* spoddéržati, podstáviti, deržati pod (kaj); (nähren) hraniti, živiti; (forterhalten) zderžati, vzderžati; (ergöhen) veseliti, razveselováti, kratek čas délati (komu); — *fič*, *v. r.* poménkováti se, radováti se, razveselováti se; — *ung.* *f.* vzderžanje;

hranénje; razgóvor, pomenkóvanje, kratek čas, radost.

Unterhandeln, *v. n.* razgovárjati se, dogovárjati se, pogádjati se, pogódití se, dogovoriti se; (máchteln) mešetariti, mešétiti; — *handlet*, *m.* srédnik, pogadjávec; mešetar; — *handlung.* *f.* razgóvor, dogóvor, razgovárjanje, pogódba.

Unterhaus, *n.* doljna od. spodnja hiša. [robača.

Unterhemd, *n.* podsrajca, spodnja

Unterhofen, *pl.* svitice, podblače.

Unterirdisch, *a.* podzémlijski, podzémén.

Unterjochen, *v. a.* podjárníti, podvréči, premágati, pod svojo oblást spraviti.

Unterfinn, *n.* podhrádek.

Unterfleiß, *n.* podobléka, spodnje oblačilo.

Unterkommen, *v. n.* mésto od. kraj najti, pod strého priti; (einen Dienst bekommen) službo najti od. dobiti; — *n.* mésto, kraj; služba. [méstnik.

Unter König, *m.* kraljevski na-

Unterrieden, *v. a.* podlesti, podláziti, podpólzniti.

Unterlage, *f.* podlóga, podlága.

Unterland, *n.* dolénsko, dolénska dežela; — *lándter*, *m.* dolénc, dolánc, poljánc; — *lándisch*, *a.* dolénski, poljánski.

Unterlaß, *m.* nemudnost; ohne —, brez prenehánja, prenéha, nehánja od. prestánka, neprenéhama, neprenehljivo.

Unterlassen, *v. a.* opustiti, popustiti, zapustiti, nehati, popú-

- iati, zanemarati, zamuditi;
 — laßung, *f.* opuškanje, zanemarjanje, zamuda.
- Unterlaufen, *v. a.* (einen) podbègniti; — *v. n.* mit —, iti z drugimi, *op.* med drugimi, podkrasti se, nasoditi se; (mit Blut) zatèci.
- Unterleffe, Unterlippe, *f.* spodnja ustnica, podustnica.
- Unterlegen, *v. a.* podložiti, podlagati; einer Ferne Eier —, kokoš nasaditi.
- Unterleib, *m.* trebuh, črevo.
- Unterliegen, *v. n.* obležati, omagati; (dem Feinde) podšti se (komu), pasti, premagan biti.
- Unterlieutenant, *m.* podnamèstnik.
- Untermauern, *v. a.* podzidati.
- Untermengen, *v. a.* podmèšati; zmèšati; medmèšati; primèšati, vmèšati.
- Unterminiren, *v. a.* podkopati, podrovati, podmèsti.
- Untermischen, *f.* Untermengen.
- Unternehmen, *n.* Unternehmung, *f.* počètek, začetje, posel.
- Unternehmen, *v. a.* počèti, začèti, počenjati, začénjati; na se vzeti; — *b.* a. smel; — mung, *f.* podvzetje.
- Unteroffizier, *m.* podprestojnik.
- Unterordnen, *v. a.* podrediti, podvréditi, podvrèci.
- Unterpfand, *n.* zalog, zastava.
- Unterpflegen, *v. a.* podorati, zaorati, podarjati.
- Unterreden, *sich, v. r.* pogovarjati se, razgovarjati se, pomenkovati se, meniti se, pomarjavati se; — redung, *f.* pogovor, razgovor, pomènkva, pomènitva.
- Unterricht, *m.* nauk, navk, pouk; — en, *v. a.* učiti, naučiti, podučiti, naučavati; (benachrichtigen) na znanje dati, naznaniti.
- Unterroß, *m.* podsuknja, podjopa.
- Unterreden, *v. a.* prepovedati, prepovedovati; — sagung *f.* prepoved, prepovedanje.
- Untersatz, *m.* podstava, podstavek, podpora.
- Unterscheiden, *v. a.* ločiti, odlóčiti, razlóčiti, razlikovati; razpoznati; — scheidung, *f.* razlika, razlóčitva; razpoznanje; — scheidungsscheiden, *n.* znamenje razlóčitvo; (in der Orthographie) znamenje pravopisno.
- Unterschieben, *v. a.* podtákniti, podložiti, podriniti, poddjati.
- Unterschied, *m.* razlóček, razlika, različje, razbor; — lich, *a.* razen, različen, mnogoteren.
- Unterschlagen, *m.* zatája, zatájenje; — en, *v. a.* (Briefe) tajiti, zatajiti, vtajiti; (einem ein Sein) podstaviti, podbiti; (die Seine) noge prekrižati, noge navskriž djati *od.* položiti.
- Unterscheiß, *m.* potúha.
- Unterscheiden, *v. a.* podpisati, podpisovati; — schrift, *f.* podpis.
- Untersetzen, *v. a.* podstaviti, postavljati; — setz, *a.* terslat, tersat, majhen in močen.

Unterfinken, *v. n.* vtoniti, vtoniti se, potóniti, vtopiti se, pogrénziti, pogrénziti se.
 Unterfließen, *v. a.* podtekúti, podtikati; Soldaten —, razdéliti, vojsake po regiméntih.
 Unterfließen, *v. n.* stati pod čem; — sich, *f.* Unterfangen.
 Unterstellen, *v. a.* podstáviti, podstávľjati; —, sich, *v. r.* stati pod čem, stopiti pod kar.
 Unterstreifen, *v. a.* podčérkati, podčértati, podbrisati.
 Unterstreuen, *v. a.* podsúti, podtrósiti, podsípiti; (Streu den Pferden) podstľati, nastľati, podstľjati.
 Unterstützen, *v. a.* podpréti, podpirati; (helfen) pomáhati, podpomáhati; — stűbung, *f.* podpora; pomóč.
 Untersuchen, *v. a.* preiskúti, raziskati, preglédati, preiskováti; — suchung, *f.* pregléd, preiskováňje.
 Untertauchen, *v. a.* potóniti.
 Untertan, *m.* podložnik, poddánik; —, —thánig, *a.* podložien, poddán, podvéržen, pokóren; — thánigheit, *f.* podložnost, poddánost, podvérženost, pokórnost. [vo.
 Untertaneweisen, *n.* podložnížt.
 Untertreten, *v. a.* poteptáti, razteptáti; — *v. n.* stopiti pod kar. [vrediti se.
 Unterwaschen, *v. n.* podrásti.
 Unterwärts, *ad.* navzdólej, odspóda, z dol.
 Unterwegs, *ad.* gredé, na potu mémogredé, po poti.

Unterweisen, *f.* Bišweisen.
 Unterweisen, *v. a.* učiti, podučiti, naučiti; naučavati, obučavati; —weisung, *f.* uk, poduk, nauk.
 Unterwelt, *f.* podzemľjski svét.
 Unterwerfen, *v. a.* podvréči, poddati; v obľast spraviti.
 Unterwinden, sich, *f.* Unterstehen.
 Unterworfen, *a.* podvéržen, podložien. (rováti, podkopáti.
 Unterwühlen, *v. a.* podriti, pod.
 Unterwürfig, *a.* podvéržen, poddán, podložien, pokóren; —heit, *f.* podvérženost, podložnost, pokórnost.
 Untersichnen, *v. a.* podpisati; —zeichnung, *m.* podpisávec; —zeichnung, podpis.
 Untersuchen, *v. a.* podvléči, eine Mauer —, podzidati —, sich, *v. r.* vzeti na se (kar), podstópiti se (česar).
 Untersuchhofen, *f.* Unterhofen.
 Unthat, *f.* hudobija, hudoděľstvo, pregrěha, zločinstvo.
 Unthätig, *a.* brezdělen, brezděľaven, neděľaven, brezposlen, lén; —heit, *f.* brezděľavnost, neděľavnost, brezposlenost, lénost.
 Untheilbar, *a.* nerazděľjiven, neděľjiven, neločľjiv; —heit, *f.* nerazděľjivost, neděľjivost, neločľjivost.
 Unthier, *n.* zvěř, zvěřina, zvěřjak; (ein wilder Mensch) trinog, divjak.
 Unthunlich, *a.* nemogóč, —heit, *f.* nemogóčnost.
 Untief, *a.* plítev, plítek; —e, *f.* plítvina, plítkost.

- Untöbftlich, *a.* nesmerten; nes-
 vsmertljiv.
 Untragbar, *a.* neprenesljiv, ne-
 nosljiv; (von Bäumen) neró-
 den, neródovit, nerodoviten;
 (von Kühen) jal, jalov.
 Untreu, *a.* nezvest; — *t, f.* nez-
 vëstoba, nezvëstost. [ljúfen.
 Untrieglic, *a.* nelažnjiv, nego-
 Untröftlic, *a.* neodžaljiv, neu-
 tëšiv; — *feit, f.* neodžálnost,
 neodžaljenje, neutëša, neu-
 tëšivost.
 Untrüglic, *f.* Untrieglic.
 Untüchtig, *a.* nepriprávan, ne-
 sposoben, neprikláden; —
feit, f. nepriprávnost, ne-
 sposóbnost.
 Untugend, *f.* pregrëha, napáka;
 razváda, napëna naváda.
 Unüberlegt, *a.* nepremišljen, ne-
 razmišljen; — *feit, f.* nepre-
 mišljenost.
 Unübersehbar, *a.* neizmëren.
 Unüberwindlic, *a.* nepremagljiv,
 nepobëdljiv.
 Unüblic, *a.* neobičen, nenáva-
 den, nešegen.
 Unumgänglic, *a.* (ungefellig) nepri-
 ljúden, nevljúden, nedru-
 ževen; (notwendig) neobhó-
 den, neogiblživ; — *feit, f.*
 nepriлюдnost, nevljúdnost;
 neobhódnost, neogiblživost.
 Unumschráukt, *a.* neomejen, neo-
 mejäen; — *feit, f.* neomeje-
 nost, neomejätenost.
 Unumstößlic, *a.* nepreverglživ.
 Ununterbrochen, *a.* neprenehljiv,
 veden, preven, neprestán.
 Unverátert, *a.* neostaré.
 Unveränderlic, *a.* nepremënlživ,

nespremënlživ; — *feit, f.* ne-
 premënlživost.

Unverändert, *a.* nepremënjen.

Unverantwortlic, *a.* neodgovó-
 ren; — *feit, f.* neodgovór-
 nost, neodgovorljivost.

Unverarbeitet, *a.* neobdëlan, ne-
 dodëlan. [ljiv, neprodájen.

Unveräußerlic, *a.* neprodajav.

Unverbesserlic, *a.* nepoboljšljiv;
 — *feit, f.* nepoboljšljivost.

Unverbóten, *a.* neprepovëdan,
 dopúščen, dovóljen.

Unverbrüchlic, *a.* neprelomljiv;
 — *feit, f.* neprelomljivost.

Unverbürgt, *a.* nezapričan; ne-
 zagotóvljen, nepotërjen.

Unverdächtig, *a.* nesumlživ, ne-
 sumniteljiv.

Unverdauct, *a.* neprebávljen;
 — *baulich, a.* neprebavljiv;
 — *baulichfeit, f.* neprebavljiv-
 vost. [krit.

Unverdeckt, *a.* nepokrit, neza-

Unverderblic, *a.* neskazljiv, nepo-
 kvarljiv, nezvratljiv; —
feit, f. neskazljivost, nepo-
 kvarljivost.

Unverdient, *a.* nezaslúžen.

Unverdorben, *a.* nepokvárjen,
 nepopáčen, nepokážen; —
feit, f. nepokvárjenost, nepo-
 páčenost, nepokáženost.

Unverdroffen, *a.* nevtrudljiv, nezamërzen,
 netožljiv, rád, do-
 brovóljen; — *feit, f.* nev-
 trudljivost, nezamërnost,
 netožljivost.

Unverschämt, *a.* (vom Wanne)
 neoženjen; (vom Frauenzim-
 mer) nevdána, neomóžená;
 děvica.

Unvereinbar, *a.* nezjedinljiv, nezdruljiv, nesloziljiv, neskladen; — *feit, f.* nezjedinljivost, nezdruljivost, nesloziljivost. [Eist.

Unverfälscht, *a.* nepokvarjen, Unvergänglich, *a.* neminljiv, nepreminljiv, stalen; — *feit, f.* neminljivost, nepreminljivost, stalnost. [nezabljiv.

Unvergeßlich, *a.* nepozabljiv, Unvergleichlich, *a.* neprispodobljiv; — *feit, f.* neprispodobljivost. [nepoplácan.

Unvergolten, *a.* nepovernjen, Unverheuratbet, *f.* Unverehelicht. Unverhofft, *a.* nenáden, nepričakan, nenadama.

Unverhohlen, *a.* odkritoserčen; — *ad.* na ravnost, brez ovinkov. [lodán.

Unverkennbar, *a.* očeviden, bé- Unverteßlich, *a.* neranljiv, nežaljiv, neoskrunljiv; — *feit, f.* neranljivost, neoskrunljivost.

Unversterbar, *a.* nezgubljev.

Unverlöblich, *a.* nežbrisljiv.

Unvermeidlich, *a.* neogibljev, nezogibljev, nezogjenljiv, neobhóden; — *feit, f.* neogibljevost, nezogibljevost, neobhódnost.

Unvermerkt, *a.* nezapázen, nepázen, nepovánčan.

Unvermögen, *a.* nemóč, nemóžnost, slabóst; — *b, a.* nemóčen, nezmožen, slab.

Unvernünftig, *a.* nerazumljev, nezastopljev; — *feit, f.* nerazumljevost, nezastopljevost.

Unvernunft, *f.* nepámet, neum,

nepámet; — *nünftig, a.* nepámeten, nespámeten, neumén, brezúmen.

Unverrichtet, *a.* neoprávljen, neizpósljen; — *er Sache* jurúdféhten, brez uspéha se verniti. [Istanoviten.

Unverrúcht, *a.* nepremáknjen, Unverschámt, *a.* nesrámen, nesramóžljiv; — *heit, f.* nesrámnost, nesramóžljivost.

Unverschuldet, *a.* nezadóžen, nekrivičen; — *ad.* po nedóžnem.

Unverschwiegen, *a.* nezamolcéč, nemolcéč, berbljav; nezamolčen; — *heit, berbljavost.*

Unverschens, *ad.* iznenáda.

Unverschert, *f.* Unverlegt.

Unversiegbar, *a.* nezasušljiv; — *feit, nezasušljivost.*

Unversiegelt, *a.* nezapečáten.

Unverschüßlich, *a.* nepotolázljev, neotolázljev, nespravljjev; — *feit, f.* nepotolázljevost, nespravljjevost.

Unverschigt, *a.* neoskerbljen.

Unverstand, *m.* nespámet, nezastópnost, neumnost, nepámetnost; — *ständig, a.* nespámeten, nezastópen, neumén; — *ständig, a.* nerazumljev, nezastopljev; — *ständigheit, f.* nerazumljevost, nezastopljevost. [poskušén.

Unversucht, *a.* neskušén, ne-

Unvertilgbar, *a.* nežatrébljev, nezatretljev, nepokončjev.

Unverträglich, *a.* neslóžen, nezjedinljiv, neskladen, nezdruljiv, nevljudén, nespravljjev; — *feit, f.* neslóžnost, ne-

- skladnost, nezdružljivost; nevljudnost. *Ipertimi očmi.*
- Unverwandt, *a.* mit — en Augen, *a.* Unverwehrt, *a.* nezabranjen, nevránjen, pripúšen.
- Unverweklich, *a.* nevenljiv, nevedljiv; — *feit, f.* nevenljivost, nevedljivost.
- Unverweklich, *a.* nezaverljiv.
- Unverweklich, *a.* nestrohljiv, nesperhljiv, nezgnjiljiv; — *feit, f.* nestrohljivost, nesperhljivost.
- Unverwundbar, *a.* neranljiv; — *feit, f.* neranljivost.
- Unverzag, *a.* smél, svoboden, nevstrašen, neoplášen, nebojazljiv; — *feit, f.* smélost, nevstrašenost, nebojazljivost.
- Unverzäglich, *a.* neodpustljiv, neprizanesljiv; — *feit, f.* neodpustljivost, neprizanesljivost.
- Unverzaglich, *ad.* hitro, brez zdajci, netégama, pri tej priči, brez odlóga, brez odkládanja.
- Unvollkommen, *a.* nepopóln; — *feit, f.* nepopólnost, nepopólnamost.
- Unvollständig, *a.* nepopóln, nedoveršen; — *feit, f.* nepopólnost, nedoveršenost.
- Unvorsätzlich, *a.* nenamíšen, nenálaščen, nehoten; — *ad.* nehotéč.
- Unvorsichtig, *a.* nepazljiv, nepreviden; — *feit, f.* nepazljivost.
- Unwahr, *a.* nerés, nerésen, laž; — *feit, f.* nerésnica, laž; — *haft, a.* nerésničen, neistinit, lažniv; — *(scheinlich, a.* neverjeten, neverjetljiv; — *(scheinlich)feit, f.* neverjetnost.
- Unwandelbar, *a.* nespremenljiv.
- Unwegsam, *a.* neprehodljiv, brezpóten, nehodljiv.
- Unweise, *a.* nemóder, nepámeten, nespámeten.
- Unweit, *ad.* nedáleko, nedáleč; — *prp.* blizo.
- Unwerth, *a.* nevréden; — *m.* nevrédnost, neveljavnost.
- Unwesen, *n.* nesporédnost, razsája.
- Unwetter, *n.* vihta, nevihta, zlo od. hudo vréme, nepogóda, iba.
- Unwidtig, *a.* malovážen, nevážen, neimeniten; — *feit, f.* malovážnost, neimenitost.
- Unwiderrüchlich, *a.* nepreklicljiv; — *feit, f.* nepreklicljivost.
- Unwiderstehlich, *a.* nepregovorljiv, nezopergovorljiv.
- Unwiderbringlich, *a.* nepovratljiv, nedohitljiv.
- Unwille, *m.* nevolja, huda volja; gnjev, serditost; — *willig, a.* nevoljen, serdit, merčen.
- Unwillkürlich, *a.* nehotéč.
- Unwirksam, *a.* nedélačen, neučinljiv; sláb.
- Unwirthbar, *a.* pást, zapúšen.
- Unwissen, *a.* nevéden; *ein — er Mensch, a.* nevédenec; — *wissenheit, f.* nevédnost, neznanstvo.
- Unwissentlich, *a.* nevéden, nevedijóč, neznajóč.
- Unwüthig, *a.* neúmen, neojstroúmen, nebistroúmen.
- Unwürdig, *a.* nevréden, nedo-

stožen; — *feit, f.* nevrédnost, nedostóžnost.
 Unžahl, *f.* neštevílo, síla, množina; — *žáhlbar, — žáhlig, a.* neštevílen.
 Unzeit, *f.* nevréme, nečas; ne-
 góda, nepravi čas; — *ig, a.*
 negóden, ne ob pravem ča-
 su; (*unteif*) nezrel.
 Unzerbrechlich, *a.* nerazlomljiv,
 nestrupljiv, nerazkrušljiv.
 Unzerhörbar, *a.* nerazdertljiv.
 Unzertrennlich, Unzertrennbar, *a.*
 nerazločljiv, nerazdružljiv;
 — *feit, f.* nerazločljivost, ne-
 razdružljivost.
 Unziemlich, *a.* nespodoben, ne-
 dostóžen, nepristóžen.
 Unzwecklich, *a.* neokínčan; neo-
 káden. [*brésten.*]
 Unzweckbar, *a.* nenakáznyen, neo-
 Unzucht, *f.* nečítost, nesrámnost,
 loternija; — *züchtig, a.* ne-
 číst, nesrámen, lotern.
 Unzufrieden, *a.* nezadovoljen,
 nedovoljen; — *heit, f.* ne-
 zadovoljnost, nedovoljnost.
 Unzugänglich, *a.* nepristopljiv;
 nedosegljiv; — *feit, f.* nedo-
 segljivost. [*zadósten.*]
 Unzulänglich, *a.* nedovoljen, ne-
 Unzulässig, *a.* nedopustljiv;
 — *feit, f.* nedopustljivost.
 Unzusammenhängend, *a.* nezvé-
 zan. [*negotóv.*]
 Unzuverlässig, *a.* nezanašljiv,
 Unzweifelhaft, *a.* nedvómen, ned-
 vómljiv; — *igfeit, f.* ned-
 vómljivost.
 Uppig, *a.* sladen; bohóten;
 — *feit, f.* sladnost, naslád-
 nost.

Urt in Zusammensetzungen pra,
 pre. [*pradéd.*]
 Urahn, Urahnsherr, *m.* predéd,
 Uraht, *a.* prestár; — *áhtern, pf.*
 predédi, prestarejší; — *vater,*
m. predočák.
 Uraufgang, *m.* prvi začétek.
 Urbar, *a.* obdélan.
 Urbegriff, *m.* prva misel.
 Urbewohner, *m.* prvi nasélník.
 Urbild, *n.* prepodóba, prva
 podoba, izvírnik. [*ček.*]
 Urenkel, *m.* prevník, prevní-
 Urtroster, *m.* predéd, predé-
 ček; — *mutter, f.* prebábica.
 Urtheber, *m.* začétník, počétník;
 — *in, f.* začétnica, počét-
 nica.
 Urin, *m.* scanje, scavnica;
 — *blase, f.* méhur; — *iren,*
v. n. scati.
 Urkraft, *f.* pervótna moč.
 Urkunde, *f.* sprično písmo, pís-
 mena spričba, svédčba;
 — *n, v. a.* spričati, svéd-
 čiti; — *kundlich, a.* resničen,
 spričan.
 Urlaub, *m.* slovó; odpúst.
 Urne, *f.* parsténa posóda, pe-
 pólník. [*pervi začétek.*]
 Urquell, *m.* izvír, provrélec;
 Ursache, *f.* vzrok, uzrok, pri-
 čina, povod. [*vírnik.*]
 Urchrist, *f.* izvírno písmo, iz-
 Urvrache, *f.* pervóten jézik.
 Ursprung, *m.* izvír; počétek;
 — (*springlich, a.* izviren, per-
 vóten, počéten).
 Urtheil, *n.* (eines Richters) sód,
 sódba, razsódba, razsódek;
 (über eine Sache)ména, mnenje,
 misel; — *en, v. n.* soditi,

razsúdiť; mēniť, misľiti;
— štrafť, *f.* razsúdna móč.

Urwelt, *f.* pervótni svēt.

Urwesen, *n.* pervo bitje.

Urwort, *n.* korēnita besēda,
perva besēda.

Urzeit, *f.* davnost, prvi čas.

Uso, *m.* naváda, običaj.

V.

Vacant, *a.* prazen; — canz, *f.*
prazniki; in den Schulen, šol-
ski prazniki.

Vagabund, *m.* potepuh, pote-
pin, potepěj, skitnik; — iren,
v. n. potépati se, potikatise,
skitati se.

Valet, *n.* slovó; — schmaus, *m.*
odhódna gostba, slovno gost-
vánje.

Valuta, *f.* vrédnost, cēna.

Vampyr, *m.* kervosés, kervolók.

Vanille, *f.* vanilija.

Vasall, *m.* podložník.

Vast, *f.* posóda.

Vater, *m.* oče, oča, otec, atej,
rodník; — land, *n.* domo-
vína, vlást, očástvo, očina;
— ländisch, *a.* domoróden,
vlasten; — landesfreund, *m.*
domoródec, vlastenec; —
landesliebe, *f.* domoródnost,
domoljubje; — lich, *a.* očinski,
očétovskí; — liebe, *f.* ljubézen
očínska od. očétovska; —
loß, *a.* brez očeta, siróski.

Vatermord, *m.* očetomór; —
mörder, *m.* očetomorívec;
— struder, *m.* stríc; — strus-
dersohn, *m.* bratánek; — strus-

berstochter, *f.* bratánka; — s-
chwester, *f.* teta; — staft, *f.*
očevína, očinstvo; — staft, *f.*
rojstno mēsto; — stelle, *f.*
— bei einem vertreten, biti
komu na mēsto očeta;
— theil, *m.* očinstvo, očín
děl; — unser, *m.* očensí.

Vegetabilien, *pl.* rastline, zeli-
šča, bilje.

Violen, *n.* vijóla, vijólica;
— blau, *a.* vijóleen.

Ventil, *n.* zahlópka; — ator, *m.*
dušník. *lf.* francóz.

Venus, *f.* Venera, Lada; — nerie,

Verabfolgen, *v. a.* dati, izročiti,
vročiti; — lassen, posláti.

Verabreden, *v. a.* vgovoriti, po-
govoriti se; — dung, *f.* vgovor.

Verabsäumen, *v. a.* zamúdiť,
zanemáriti, v nemar pustíť,

Verabscheuen, *v. a.* studiti kar,
gnusiti se komur kar; —
scheuung, *f.* stud, gnús, gnu-
šenje.

Verabschieden, *v. a.* posloviti
kogar, slovo dati komu.

Veracisen, *v. a.* harmico ob-
carino od česar plačati.

Veraccordiren, *v. a.* pogódiť,
dogovoriti.

Verachten, *v. a.* zaničováti, za-
metávati, zasměhováti, zas-
ramováti, nemáratí za kar;
— áchter, *m.* zaničovávec,
zametavec, zasměhovávec;
— achtung, *f.* zaničovánje;
— lich, *a.* zaničľjiv, zameť-
ľjiv, zasměľľjiv.

Veraltten, *v. n.* ostaréti, postá-
rati se, ostariti se; — tét, *a.*
ostarel, postáran, stár.

- Veränderlich**, *a.* preměnljiv, nestálen, nestanovitěn; — *heit*, *f.* preměnljivost, nestálnost, nestanovitnost; — *ändern*, *v.* *a.* preměnití, spreměnití, prenárediti, predělati; — *sich*, *v. r.* preměnití se, spreměnití se, preináčítí se, prevrécí se, prebernití se; (*sich verheirathen*) oženítí se; *vdati se*, *omolití se*; *Wohnung* —, *preselití se*; — *änderung*, *f.* preměmba, spreměmba, spreměnja.
- Verantassen**, *v. a.* prilóžnost od. priliko dati, vzročítí, vzrokovatí; — *lassung*, *f.* vzrok, nagib, pridka.
- Veranstalten**, *v. a.* napravítí, pripravítí, naredítí, razporédítí; — *tung*, *f.* napráva, pripravá, narédba, napravějenje.
- Verantworten**, *v. a.* zagovorítí, zagovárjati kar, odgovorítí za kar; — *sich*, *v. r.* zagovorítí se, odgovorítí, opravičítí se; — *tung*, *f.* zagovor, zagovárjanje; — *wortlich*, *a.* odgovóren, zagovorljiv; — *wortlichkeit*, *f.* odgovórnost, zagovorljivost.
- Verarbeiten**, *v. a.* obdělati; *potróšiti*, *potrátití* při dělu.
- Verargen**, *v. a.* zaměrití, za zlo vzeti, za zlo iměti; — *gung*, *f.* zaměra.
- Verarmen**, *v. a.* obóžati, obubóžati, osirotětí, osiromášiti.
- Verarznen**, *v. a.* *potrátití* od. *potróšiti* na zdravila.
- Ver auctioniren**, *v. a.* *prodátí* po dražbi; — *tung*, *f.* dražba.
- Veräußern**, *a.* *prodáven*, *prodájen*; — *fern*, *v. a.* *prodátí*; — *setzung*, *f.* *prodája*.
- Verband**, *m.* *ohvěza*, *ohvězka*, *prevězka*, *zavój*.
- Verbannen**, *v. a.* *pregnátí*, *izgnátí*, *protěratí*; — *bannter*, *m.* *pregnánec*, *protěranec*, *izgnánec*; — *bannung*, *f.* *izgnanstvo*.
- Verbauen**, *v. a.* *zazidati*; *potrátití* od. *potróšiti* ziděc.
- Verbeissen**, *v. a.* (*den Born*) *zadržati*, *premáhati*; (*Endsilben*) *pogoltítí*; — *sich*, *v. r.* *zagrízti se v kar*, *z zobní se stisniti*. [*stajti*, *zajatí*].
- Verbergen**, *v. a.* *skrití*, *zakrití*;
- Verbesseren**, *m.* *poboljšávec*, *popravítelj*; — *besserlich*, *a.* *poboljšljiv*, *popravljiv*; — *bessern*, *v. a.* *poboljšati*, *poboljšávati*, *popravítí*, *popravljati*; — *besserung*, *f.* *popráva*, *poprávek*, *popravějjanje*.
- Verbeugen**, *sich*, *v. r.* *priklonítí*, *naklónítí se*, *pripognítí se*, *vklonítí se*; — *gung*, *f.* *priklón*, *naklón*, *pripóglej*.
- Verbiegen**, *v. a.* *zavítí*, *skrivítí*, *zavíhati*.
- Verbieten**, *v. a.* *prepovédati*, *brániti*, *prepovédovatí*.
- Verbinden**, *v. a.* *zavézati*, *obvézati*, *prevézati*; *ein Buch* —, *slabo zvezati knigo*, *liste prestáviti v knizi*; (*vereinigen*) *zjedinití*, *združítí*, *složítí*, *sklenítí*; *einen zu etwas* —, *obvézati kogar*, *dolínost*

- naloziti; — *siĥ*, *v. r.* zjediniti se, združiti se, složiti se; *siĥ zu etwas* —, na se vzeti, si kar naloziti, obvezati se; *siĥ einen* —, obvezati kogar.
- Verbindlich**, *a.* obvezajoč; dvo-ren, uljuden, priljuden; dolžen; — *lichteit*, *f.* dolžnost; (*Höflichkeit*) uljudnost, dvornost.
- Verbindung**, *f.* zedinjenje, složenje, zaveza; *eheliche* —, ženitva; — *swort*, *n.* včr.
- Verbitten**, *v. a.* prositi, da se kaj ne stori, odprositi.
- Verbittern**, *v. a.* greniti, grenčiti, ogreniti, ogrenčiti.
- Verblättern**, *v. a.* zmésati ob. znesti liste.
- Verbleiben**, *v. n.* ostati, ostajati.
- Verbleichen**, *v. n.* blédeti, oblédeti, poblédeti.
- Verblenden**, *v. a.* oslěpiti, zaslěpiti; — *ding*, *f.* oslěpenje.
- Verbleien**, *v. a.* osvinčati, zavinčati, z svincom zaliti.
- Verbliesen**, *a.* hléd, obléden; (*verstorben*) mertev, zamérli, rajni, pokojen.
- Verblüfft**, *a.* zateleban, splašen.
- Verblühen**, *v. n.* ocvěsti, ocvěteti, odcvěteti. [nerazumljiv.
- Verblümt**, *a.* prenešen; temen.
- Verbluten**, *siĥ*, *v. r.* kri ob. kerv iztočiti, preliti.
- Verbohren**, *v. a.* zavertati.
- Verborgen**, *v. a.* posóđiti, na posóđ dati.
- Verborgen**, *a.* skrit, zakrit, tajen; im — *en*, skrivai — *heit*, *f.* skrivnost, skritost, tajnost.
- Verbot**, *n.* prepoved.
- Verbrämen**, *v. a.* obšiti, obšivati, obróbiti, obložiti.
- Verbrauch**, *m.* potróšek; — *en*, *v. a.* potróšiti, vpotrěbiti.
- Verbrechen**, *v. a.* (abbrechen) odlomiti, vломiti; *fig.* prelomiti zapovéd, zagrěšiti se; — *n.* pregrěha, zločinstvo; — *ŕer*, *m.* pregrěšnik, prestópnik zapóvedí, zločinec; — *ŕrífŕ*, *a.* pregrěšen, zločinski.
- Verbreiten**, *v. a.* razširiti, razprostrěti, razprostrániti; (*aussagen*) razširiti, raztrěsti, raznášati; — *siĥ*, *v. r.* razširiti se, razlégati se, razglasiti se.
- Verbrennen**, *v. a.* zažgati, sožgati, zněšiti; opěci; ogárati, ožgati; — *v. n.* zgorěti, pogorěti; — *siĥ*, *v. r.* opěci se, ožgati se, ogárati se; — *brennlich*, *a.* zgorljiv.
- Verbringen**, *v. a.* (*verschwenden*) zapráviti, zatratiti; (*zu Stande bringen*) dověršiti, dokončati.
- Verbröckeln**, *v. a.* zdrobiti, razdrobiti.
- Verbrüdern**, *siĥ*, *v. r.* pobratiti se, zbratiti se; — *derung*, *f.* bratinstvo; (*Bruderchaft*) bratovščina.
- Verbrühen**, *v. a.* opárati, ogárati.
- Verbuhlen**, *v. a.* zavasovati; — *buhlt*, *a.* zaljubljen; zavesován. [zavézan; obvézan.
- Verbunden**, *a.* zedinjen, složen;
- Verbündet**, *v. a.* zjediniti, složiti; — *siĥ*, *v. r.* zavézati se; zjediniti se, složiti se; — *bündete*, *m.* zavéznik.
- Verbürgen**, *v. a.* zapričati, za-

- gotóviti; pórók biti za kar, zaporóčiti.
- Verdacht, *m.* sum, sumnja, natolcovanje; — *dächtig, a.* sumljiv, natolcován, dolžljiv; — *dächtigen, v. a.* natolcovati; sumnjéčiti, obdolžiti.
- Verdammen, *v. a.* obsóčiti, osóčiti; prekléti; (verwerfen) zavréči; — *dammlích, a.* obsodljiv; zaveržljiv; — *dammen, f.* preklétstvo, večno pogubljenje; — *dammt, a.* obsójen; preklét; — *dammung, f.* obsódba, obsódenje.
- Verdampfen, *v. n.* izpuhtéti, izhlapéti, izkáditi se, izpáriti se.
- Verdanken, *v. a.* zahváliti, hvalo vediti, hvalo dati.
- Verdauen, *v. a.* prebáviti, prekuhati, prebavljati; — *daulich, a.* prebavljiv; — *daulichheit, f.* prebavljivost; — *dauung, f.* prebavljénje.
- Verdeck, *n.* pokrov ladje.
- Verdecken, *v. a.* pokriti, zakriti, zagerniti, ogerniti. [vzi.]
- Verdenken, *v. a.* zamériti, za zlo
- Verderben, *n.* nesréda, poguba, pogubljenje, propást, pogibelj; — *v. a.* pogubiti, spríditi, pokaziti, skaziti, kvariti, pokvariti; (pon der Willensrichtung) spačiti, popačiti; (zerstören) razdjati, razdévati; — *v. n.* pogubiti se, spríditi se, skaziti se, pokaziti se, spačiti se, popačiti se, pokvariti se, shuditi.
- Verderbet, *m.* pogubivec, pokazivec, pokvarivec; — *derblich, a.* pogubljev, gonoben, skazljiv, škodljiv, poguben; — *lichteit, f.* škodljivost; kvarljivost; — *derbnis, f.* berdenheit, *f.* pokvárenost, popačenost, spridenost.
- Verdeutschten, *v. a.* prestaviti na némški jezik, ponémčiti.
- Verdichten, *v. a.* zgostiti.
- Verdienen, *v. a.* zaslužiti, prislužiti, pridélati, dobiti; — *ist, m.* zaslužek, dobitok, prislužek; — *n.* zasluga, zaslúba; — *dienstlich, a.* zaslužen, zaslužljiv; — *diensvoll, a.* zaslužen, poln zaslúg; — *dient, a.* zaslužen, prislužen.
- Verdingen, *v. a.* dati v najém; pogoditi se; najéti; — *sich, v. r.* v službo stopiti; — *dingung, f.* najém.
- Verdolmetschen, *v. a.* tolmačiti, prevóčiti; — *metzger, m.* prevódnik. [vostrúčiti.]
- Verdoppeln, *v. a.* podvójiti, pod-
- Verdorren, *a.* pokváren, skážen; popačen, spačen; — *heit, f.* Verderbnis. [néti, vsušiti se.]
- Verdorten, *v. n.* vsahnúti, zve-
- Verdrängen, *v. a.* pregnáti, odgnáti, izgnáti, pretiščati.
- Verdrehen, *v. a.* zasúkati, presúkati; (den Arm) izganúti; das Wort —, hesédo presékati; das Recht —, pravico prevréči; den Kopf —, zne-
sti komu možgáne.
- Verdreifachen, *v. a.* potrojiti, potrostrúčiti.
- Verdriesen, *v. t.* mierzéti, tožiti se; es verdriest mich, toží me; es hätte mich verdrossen, bi se mi bilo tožilo; es ver-

- bricht ihm Alles, vse mu kmalo zagreni; sich keine Mühe, keine Kosten — lassen, ne marati za trud, in za troške.
- Berdrieklich**, *a.* merzliv, tožljiv, siten; nevesel, okoren, zlovóljen; — leit, *f.* zamerza, tožljivost, sitnost; neveselje.
- Berdrossen**, *a.* len; zlovóljen, tožljiv; — heit, *f.* lenost; zlovóljnost; — draß, *m.* zaméra, zamérza.
- Berdunkeln**, *v. a.* potemniti, zatemniti, otemniti, pomračiti, merkniti; — sich, *v. r.* potémneti, otemnėti.
- Berdünnen**, *v. a.* potanjšati, stenjšati; (von Flüssigkeiten) zrediti. [piti.]
- Berdunsten**, *v. n.* izpuhtéti, izhlajati.
- Berdursten**, *v. n.* žeje vmréti, od žeje vmréti.
- Berdüstern**, *f.* Berdunkeln.
- Berechn**, *v. a.* pobóljšati, ožlahúti, požlahúti, oplemeniti.
- Berechnen**, *v. a.* (von Manns personen) oženiti, ženiti; (von Frauenzimmern) vdati, omožiti; — sich, *v. r.* oženiti se; vdati se, omožiti se; — lichung, *f.* ženitva; vdaja.
- Berehren**, *v. a.* poštovati, častiti, spoštovati; (schenken) dariti, podariti, pokloniti, dati; — ehrung, *f.* poštovánje, spoštovánje, častitva, čast; dar, poklon; — ehrer, *m.* spoštovávec; — ehrungswürdig, *a.* spoštljiv, častitljiv, poštovanja od, česti vréden.
- Berenden**, *v. a.* zapriséči; — dung, *f.* zapriséganje.
- Berein**, *m.* društvo; zjedinenje; — bartlich, *a.* zjedinitljiv, združljiv, skladen; — barung, *f.* zjedinenje.
- Bereinigen**, *v. a.* zjediniti, skleniti, složiti; — sich, *v. r.* zjediniti se, složiti se, združiti se, pogóditu se; — eint, *a.* zjedinen, složen, združen. [potratáti.]
- Bereiteln**, *v. a.* ovérati, vničiti, Bereitem, sich, *v. r.* ognójiti se.
- Berechnen**, *v. a.* vgaditi. [niti.]
- Berenden**, *v. n.* poginúti, cerk-
- Berengen**, *v. a.* stisniti, zvožiti.
- Berenden**, *v. a.* izročiti.
- Berewigen**, *v. a.* na veke preslaviti, uvékoviti.
- Berfahren**, *v. n.* postópati, obhoditi, ravnati, obnášati se, obhájati; — v. a. razvoziti, razvažati; den Weg —, zablóditu, zaiti.
- Berfall**, *m.* vpád, razpád, razpádenje; (Sitten —) spaćenje, popáćenje; — en, *v. n.* (in etwas) vpasti, zabrésti, zaiti, zagáziti; auf etwas —, spomniti se, zmisлити se; (von Gebäuden) podréti se, razvaliti se, razrúšiti se; (vom Wechsel) preminúti, pretéči; (am Körper) sušiti se, posušiti se.
- Berfälschen**, *v. a.* (Geld) ponarediti, ponaréjati; (Wein) mészati, pokvariti, kvariti; (den Sinn) besédo preobérniti od, presekatu; — fälscher, *m.* ponarejávec.
- Berfangen**, sich, *v. r.* vjeti se, vloviti se, zaplésti se, za-

mótati se; (von Pferden) zamótati se; (im Reden) zaplésti se v govóru; — fánglič, a. zvjáski.

Verfürben, *fič*, v. r. bojo od. harvo preméniti od. zgubiti.

Verfassen, v. a. (ein Buch) spisati, zložiti, sostáviti, napisati; — fasser, m. pisávec, spisatelj. zložívec; — fassung, f. spisanje, sostávljenje, napisanje; ustáva, konstitúcija; — fassungsmäßig, a. ustáven; — fassungswidrig, a. protiustáven, ustávi nasprotén.

Verfaulen, v. n. zgnjiti, strobnéti, sperhnéti; — fault, a. gnjil, sperhnén, trobnén, trohljiv.

Verfechten, v. a. braniti, zagovoriti, zagovarjati.

Verfehlen, v. a. ne vgoditi, ne pogoditi, nezadéti; (eine Gelegenheit) zamuditi, opustiti; (den Weg) zaiti, zablódití; (Jemanden) ne najti; ich werde nicht —, ne bodem manjkal, ne bom preminil.

Verfeinern, v. a. fig. izobráziti, izličiti, otesáti.

Verfertigen, v. a. napraviti, narediti, dogotóviti, izdélati; — fertiger, m. narejávec, napravljávec, izdélávec.

Verfeuern, v. a. postrélati.

Verfinstern, f. Verdunkeln.

Verflechten, v. a. preplésti, oplésti, oplétati. [pati.

Verfliehen, v. a. zaplátiti, zakér-

Verfliegen, v. n. razlététi; (verdünnen) izpuhtéti, izhlápeti, izkadíti se; (von der Zeit) mi-

nuti, zbežati, preiti; — sich, v. r. zaletéti se.

Verfliehen, v. n. pretéči, pretékati; (von der Zeit) minúti, preiti, pretéči, preminúti.

Verfluchen, v. a. prekléti, preklinjati, zasétoovati, zazlodjeváti; — fluchung, f. preklétva, kletva.

Verflus, m. preték.

Verfolgen, m. tek; naslédek, nastópek; — en, v. a. goniti, gnati, poditi, dréti za kóm; pregánjati, zatirati; (fortsetzen) podáljšati, podáljšováti; das Ziel —, naslédovati namémbo; — er, m. preganjávec, zatirávec; — ung, f. pregánjanje, preganjba, zatiranje, pregon.

Verfressen, v. a. zajésti, zažreti. požréti.

Verfügen, v. a. naravnáti, narediti, *fič* možin —, podáti se, napótiti se kam; — führung, f. narédba, naravnáva.

Verführen, v. a. (Baaren) voziti, razvoziti, zapeljáti; (Jemanden) zapeljáti, zavóduiti, popáčiti, pokváriti; — führer, m. zapeljávec, zavodljívec, zavoditelj; — führerlich, a. zapeljiv, zavodljiv.

Verfüttern, v. a. prekérmiti, zakérmiti, prepitati.

Bergaffen, *fič*, v. r. zaglédati se, zazijáti se, zatelebiti se.

Bergallopieren, *fič*, v. r. zaklótiti se, zaréči se.

Bergallen, v. a. (einen Fisch) zólé razliti od. raztérpati; (verbitzen) greniti, grenéti, ogranéčiti.

Bergangen, *a.* pretékel, pretéčen, minul; — *heit*, *f.* minulost, preminulost; — *gänglich*, *a.* preminljiv, minljiv, preidljiv, preminoč; nestalen; — *gänglichkeit*, *f.* preminljivost, minljivost, pretekljivost; nestalnost.

Bergeben, *v. a.* (die Karten) zdati se, slabo deljiti; (mit Gift) zavdati, ostrupiti; (eine Stelle) dati, dariti, podariti, poděliti; (verzeihen) odpustiti, prizanesiti; ven (seinem Rechte) nichts —, ne odpustiti od odstópiti od svoje pravice; seine Tochter —, vdati od. omožiti hčer.

Bergebens, *ad.* zastónj, zapstónj, zama, zavman; — *geblich*, *a.* verzeihlich, *a.* odpustljiv, prizanesljiv; (unnützig) prazden, prazen, nepriden, brezkoristen; — *gebung*, *f.* odpuienje, odpušćanje; zavdajenje; zavdatva; podéljenje, podaritva.

Bergegenwärtigen, *v. a.* vpričajočiti.

Bergehen, *v. n.* (verfließen) minuti, preiti, preminiti, pretéči, potékati; (zu Grunde gehen) jenjati, henjati, nehati, prenehati, prehénjati, (vom Schnee) kopnėti, skopnėti, rastopiti se; (vor Durst) omágati, vmrėti, — *sich*, *v. r.* pregrésiti se, pozabiti se; — *n.* pregréha.

Bergehen, *v. a.* verniti, poverniti, vračati, povračati; obdariti; plačati; vergelte es euch Gott, Bog vam plati; — *get*

ter, *m.* povračnik, povračávec, plačnik; — *geitung*, *f.* povračilo, plačilo, povernilo, povračanje.

Bergesellschaften, *sich*, *v. r.* združiti se, zjediniti se, stováršiti se.

Bergeßen, *v. a.* pozabiti, zabiti; — *sich*, *v. r.* pozabiti, zazabiti se, zamisliti se; — *heit*, *f.* pozabljenje, pozaba, zamisljivost.

Bergeslich, *a.* pozabljiv, zabljiv, pozaben; — *heit*, *f.* pozabljivost, zabljivost, pozabnost.

Bergeuden, *v. a.* zapráviti, potráiti, zatráiti, zaprávljati.

Bergewißern, *v. a.* zagotóviti, zaresničiti, poresničiti.

Bergießen, *v. a.* (mit Blei) zaliti, oblit; (verschütten) razliti, razlijati; (Blut, Thränen) preliti, prelijati, pretočiti.

Bergiften, *v. a.* ostrúpiti, zavdati, ostrupenėti, zstrupom zmešati, otrovati; — *gifter*, *m.* ostrúpnik, ostrupovávec, otróvnik. [mačeje oči.

Bergknecht, *n.* potóčnica;

Berglittern, *v. a.* obresětiti, obomrěžiti. [kliti.

Berglasein, *v. a.* ostékliti, poste-

Berglasuren, *d. a.* oláštiti, oblo-

Bergleich, *m.* pogodba, dogovor; (das Verhältniß) priméra, prispodoba, prilika, — *bar*, *a.* prispodobljiv, primérljiv.

Bergleichen, *v. a.* (streitend) parfeitén) pomiriti, vmiriti, spraviti; (die Sache mit einander

—) prispodobiti, prispodabljati, pripodobiti, prijednáčiti, primériti, primérjati; — *siĥ*, *v. r.* pogoditi se, primíriti se, spraviti se; primériti se, primérjati se; — *gleichung, f.* prispodabljanje; *prispodoba; pogodba, sprava; — gleichungsweise, ad.* prispodabljanje, pripodobno.

Bergtimmen, *v. n.* iztléti, vġásniti.

Berglúben, *v. n.* obladiti se.

Bergnügen, *v. a.* (befriedigen) zadovoljiti, zadóstiti, dovoljiti, (ergógen) veseliti, razveseliti; — *siĥ*, *v. r.* veseliti se; dobre od. židane volje biti; — *n.* veselje, radost, zadovoljnost; — *gnúglich, a.* zadovoljen, dovóljen; — *gnúgt, a.* vesel, radosten, zadovoljen; — *gnúgung, f.* veselje, razveseljenje.

Bergolden, *v. a.* pozlatiti, pozlaćiti; *gelder, m.* zlatar, pozlatnik; — *goldung, f.* pozlata, pozlaćenje.

Bergónnen, *v. a.* dopustiti, pripustiti, dovoljiti, privóliti.

Bergótttern, *v. a.* obožavati, pohóžati, bogóvam prišteti.

Bergraben, *v. a.* zakopati, zakopovati.

Bergreifen, *siĥ, v. r.* (von Baaren) prodáti se, spećati se; (die Hand) zvinúti, izvínúti, vġaniti, (falsĥ greifen) mémo seći, spreseći; *siĥ an etwas* —, prisvojiti si kar po krivícum, zaléteti se, zateći se *v. ptujo pravico; siĥ an einem*

—, lotiti se kogar; *siĥ an der Kasse* —, okrásti denárnico; — *griffen, a.* prodán, razprodán, spećán.

Berggróßern, *v. a.* povećkati, povećati, povećićati; (vermehrten) množiti, vinnóžiti, pomnóžiti; — *gróßerer, m.* povećíavec; — *gróßerungsglaß, n.* povećíovávno od. povećíávno steklo.

Bergúten, *v. a.* povernúti, vernúti, nadoméstiti; — *gútung, f.* povernúlo, povraćilo.

Berĥaĥ, *n.* zasěka.

Berĥaft, *m.* jeća, voza, zaklep, tranća; — *haften, v. a.* v jećo djati, vloviti, vjėti, zapréti; — *et, a.* vjet, zapért; — *ung, f.* vjetje, zapréte.

Berĥalten, *v. a.* (zurúckhalten) zaderžati, vderžati; (verbergen) zakriti, skriti, prikriti, zamólćati, zatajiti; — *siĥ, v. r.* biti; *die Sache berĥált siĥ so, rée je takína, taka je ž njó, tomu je takó; (von Berĥáltnissen) biti, primériti se, prilíciti se; (siĥ betragen) obnášati se, zaderžati se, ravnati se.*

Berĥalten, *n.* zaderžanje, obnášanje, ravnáanje; — *háltniß, n.* razméra, primér; (Berĥindung) zavéz; (Berĥeĥung) obzir; — *háltnißmáßig, a.* razmèren, primèren.

Berĥandeln, *v. a.* prodáti, prodájati, dogovarjati se, pogovarjati se, pretresováti; — *handlung, f.* dogovor, pregóvor, pretresóvanje.

- Verhängen, v. a. zavésiti, zastréti, zagerniti; dem Pferde den Zügel —, popustiti konju uždó; (zulassen, veranlassen) dopustiti, pripustiti; naravnáti, posláti; eine Strafe —, odlóčiti kazen; — hángniš, n. osóda, sodbina, vrók; — hángnišvoll, a. osóden, vroken; — hángt, a. zastért, zagernjen; odlóčen.
- Verbarren, v. n. ostáti, ostájati; — n. ostájanje; stalnost.
- Verbarren, v. n. okoriti se, obskórjati se.
- Verbarren, v. n. otérdéti, vtérdéti; — hártung, f. otérdenje; terdost, vterdina.
- Verbaßt, a. sovražén, ostúden.
- Verbau, f. Verbaß; — en, v. a. odsékati, presékati; (den Weg —) zavaliti, zasékati; — sich, v. r. xaréči se, zagovoriti se. mémo mahniiti.
- Verbaufen, v. a. zadržati, zapráviti, zagospodárati, zagnáti.
- Verbeeren, v. a. zadržati, pokončati, razoriti, opúšiti, poráziti, guliti.
- Verbeugen, v. a. skriti, prikriti, zakriti, zakrivati, vtajiti; (die Wahrheit verschweigen) zamólčati, zatajiti.
- Verbeilen, v. n. začéleti; — v. a. začélti.
- Verheimlichen, v. a. vtajiti, zatajiti, tajiti, prikriti; — lichung, f. tajba, zatsjba, zakritje.
- Verheirathen, v. a. (von Manns personen) ženiti, oženiti; (von Frauensimmern) udati, omožiti; — sich, v. r. ženiti se, oženiti se; udati se, omožiti se.
- Verheissen, v. a. obéčati, obétati, obljubiti, obečovati; — sung, f. obéčanje, obljúba.
- Verheissen, v. a. (einem zu etwas) pomagati, pripomagati.
- Verherrlichen, v. a. slaviti, presláviti, razsláviti, povelíčati, čestiti, počestiti; — sung, f. čest, slava, povelíčanje.
- Verhegen, v. a. dražiti, razdražiti; nášdntati, zabúskati, podégati, podžigati.
- Verhindern, v. a. zabrániti, vbrániti, ovréti, ovérati, zapréčiti, prepréčiti; — hinderung, f. ovéranje, ovéra, zapréka, vbranitva.
- Verhoffen, v. n. nadjáti se; wie der —, iznenáde.
- Verhöbnen, v. a. zasméhováti, zasramováti, oponásati; — höhnung, f. zasramováanje, zasméhovanje.
- Verhör, n. izprašovanje; — en, v. a. izprašováti; (etwas) přeslišati, nečúti.
- Verhüden, v. a. přenágliti, přehitéti, pokrývati.
- Verhüllen, v. a. zastréti, zagerniti, odeniti, odéti, pokrítiti.
- Verhungern, v. n. gládú vmréti.
- Verhuten, v. a. zakúrvati, s kurvami zapráviti.
- Verhüten, v. a. odverniti, zabrániti, zavárvati, obrániti, odvráćati.
- Verjagen, v. a. prepoditi, spoditi, zapoditi, přegnáti, odgnáti, razgnati, přegánjati.
- Verjähren, v. n. ostaréti, zastá-

- reči; — ičrt, *a.* ostarěl; (von Vorurtheilen) vkoreninjen.
- Veritren, *sič*, *v. r.* zablódiiti, zaiti, zagaziti, zabrésti, xno-titi se; — itrung, *f.* zablódba, zmota, pomóta.
- Verjungen, *v. a.* pomladiti, om-laditi; (verkleinern) vmálitu, pománjšati, vménjšati; — *sič*, *v. r.* pomladiti se, om-laditi se; — jünger, *a.* pomlá-jen, pomlájšen; — jüngerer Maßstab, pománjšana mēra.
- Verkalten, *v. a.* obápniti.
- Verkappen, *v. a.* pokriiti, — *sič*, *v. r.* obšémati se, zašémati se.
- Verkauf, *m.* prodája, predája; — *en*, *v. a.* prodáti, predáti, prodájati; — Käufer, *m.* pro-dajavec, prodávec; — Käuferin, *f.* prodávka, prodájavka; — käuflich, *a.* prodájaven
- Verkehr, *m.* terg, kupčija, pro-dája; (Umgang) obhód, ob-hájenje, tovaršija; — *en*, *v. a.* (handeln) teržiti, tergováti, kupčeváti, prodájati; (umkeh-ren) obrniti, preobrniti; (verwandeln) preměniti, den Sinn der Worte —, besědo presěkati od. preobrniti, be-sědo naopak razlóžiti; mit einem —, obhódiiti se, ob-hájati s kom.
- Verkehrt, *a.* obrnjen, preo-brnjen; (in sittlicher Bezie-hung) spačen, popáčen, nap-čen, naróben; er greift Klee — an, vse navpák od. naró-be prime; — heit, *f.* napč-nost, napáka, naróbnost, opáčina.

- Verteilen, *v. a.* zabiti, zagoj-zditi, zaklíniti, zagvozdiiti.
- Vertennen, *v. a.* ne poznáti, *sič* — sprěglédati se, previditi se.
- Vertetten, *v. a.* zveržiti, zve-zati; — fegung, *f.* zveza.
- Verteßern, *v. a.* za krivovērca iměti od. deržati.
- Vertetten, *v. a.* zakéljiti.
- Vertlagen, *v. a.* tožiti, zatóžiti, obtóžiti, ovádiiti; — Kläger, *m.* tožnik, zatóžnik; — Fla-gung, *f.* tožba, zatóžba, ováda, ovádenje.
- Vertlammen, *v. n.* odreveněti, otěrpniiti od mraza.
- Vertläßern, *v. a.* histriti, raz-histriti, razjásniti, zvedriti; fig. preobráziti, presláviti, presvětliti; — Klärung, *f.* preo-bráženje; slava.
- Vertlatzen, *f.* Verteumben.
- Vertlecken, *v. a.* nakápati, po-kápati.
- Vertleiben, *v. a.* mazati, zamá-zati, omázati; zakéljiti.
- Vertleichen, *v. a.* preblěči, pre-oblěči; — *sič*, *v. r.* preb-lěči se, preblěčiti se.
- Vertleinern, *v. a.* vmaliti, po-mánjšati, vménjšati; — klei-nerlich, *a.* vmaljiven, pomen-šáven, vmenjšáven; — klei-nerungswort, *n.* pománjšávena besěda. [mázati.
- Vertleisern, *v. a.* zahjepiti, za-Vertnüpfen, *v. a.* zavézati, zve-zati, zaderzniti, zavozláti, zjediniti, spojiti.
- Vertloffen, *v. a.* pokúhati, za-kúhati.
- Vertlöppern, *v. a.* vtělěsiti.

- Vertrieben, *siĉ*, *v. r.* skriti se, zakriti se. [drobiti.
 Verkleinern, *v. a.* zdrobiti, raz-
 kromati, *v. n.* skriviti se, skerciti se. [zmečkati.
 Verkrüppeln, *v. a.* pokvečiti.
 Verkühlen, *v. n. u. r.* ohladiti se, razhladiti se, razmraziti se.
 Verkümmern, *v. a.* (verbittern) ograniti, ogrančiti; (in Bes-
 chlag nehmen) zadržati, po-
 oblastiti se, vstaviti; — *Küm-
 merung*, *f.* ogrančenje; za-
 deržanje, pooblastenje.
 Verkündigen, *v. a.* oznaniti, naz-
 naniti, naznanje dati; (Braut-
 leute) oklicati, oklicovati; —
kündiger, *m.* oznanovavec,
 oznanovanje; — *gung*, *f.* oklic.
 Verkrüppeln, *v. a.* zvesti, zvoditi.
 Verkränzen, *v. a.* kratiti, prikra-
 titi, prikrasjati, okrasjati,
 pokrasjati; die Zeit —, kra-
 tek čas delati.
 Verlächen, *v. a.* zasramovati,
 zasmehovati.
 Verlag, *m.* zaloza, založba; ein
 Buch in — nehmen, knigo iz-
 dati na svoje troške.
 Verlächnen, *v. n.* ohrometi, okru-
 leti, osantaviti.
 Verlangen, *v. a.* želeči, pože-
 leči, poželovati, hoteti; heft-
 tig —, hrepeneti (po čem);
 (fordern) terjati; — *n.* želja,
 zelenje, hrepenenje; terjatva.
 Verlängern, *v. a.* podaljšati, po-
 daljšovati; prodolgiti.
 Verlassen, *v. a.* obšemat, za-
 šemat.
 Verlass, *m.* Verlassenschaft, *f.*
 sporočstvo, dedovina, naléd-
 stvo, očinstvo; — lassen, *v.*
 a. pustiti, zapustiti, popustiti,
 zapuščati; (legiren) sporočiti,
 zapustiti; — *siĉ*, *v. r.* zané-
 sti se, zanašati se, oslanjati
 se (na kogar); — lassen, *m.*
 sporočnik.
 Verlässlich, *a.* vèren, zvest, za-
 nasljiv; — *feit*, *f.* vèrnost,
 zanasljivost, zvestoba.
 Verlästern, *v. a.* obrekovati, raz-
 našati, obrekovati.
 Verlaufs, *m.* tèk, tečaj, pretèk,
 zatèk, preminenje; nach —
 von drei Wochen, v treh ne-
 deljah, čez tri tedne; den —
 der Sache erzählt, prigodbo
 na tanjko od. na drobno po-
 vedati.
 Verlaufen, *v. a.* (einem den Weg)
 pretèči, zaletèti; — *v. n.* (von
 der Zeit) pretèči, preiti, mi-
 nuti, preminiti, preletèti;
 — *siĉ*, *v. r.* odbèžati, odbè-
 gniti; (*siĉ* veritten) zahloditi,
 zaiti; (auseinanderlaufen) raz-
 letèti, raziti.
 Verläugern, *v. a.* tajiti, zatajiti,
 vtajiti, zamolèati, nikati, za-
 nikati; (entsagen) odvèci se,
 odpovèdati se; — *läugnung*,
f. tajba, zatajba, tajeenje, zataj.
 Veräumbden, *f.* Verleumbden.
 Verlaut, *m.* dem — nach, kakor
 se slisi od. govori od. glasi.
 Verlauten, *v. t.* es verlautes, go-
 vori se, slisi se, glasi se, pra-
 vijo; *siĉ* — lassen, reči, go-
 voriti.
 Verleben, *v. a.* prezivèti, pre-
 žiti, prebiti, preživljati; —
 lebt, *a.* star, ostarèl, prilèten.

Berlechen, v. n. razsušiti se, razpokati se od suše; od žeje vmreči.

Berlegen, v. a. preložiti, prestaviti, predjati; (verschoben) odložiti, odlagati; (an einem unbekanntem Ort legen) založiti; (verjetten) zagradi, založiti, zavaliti, pregraditi, zaprediti; (verschren mit etwas) oskerbeti, prevideti; (ein Buch) založiti, v zalogo vzeti, izdati od. na svetlo dati hukve na svoje troške; — sich, v. r. sich auf etwas —, pečati se s čim, poprijeti se česar, lotiti se česar.

Berlegen, a. (von Baaren) star, zastaran, zalezán; (in Berlegenheit) zmeten, zapleten, zmočen; — brit, f. stiska, zamotavka, zadržega; in — setzen, znesti, zmotiti.

Berleger, m. izdatelj, izdavatelj, založnik.

Berlehen, v. a. posoditi; (geben, schenken) dati, darovati, podeliti, pokloniti.

Berleiden, v. a. einem etwas —, perostuditi, perskutiti, ogrenčiti.

Berleihen, f. Berlehen; — leihner, m. posodvavec, posojvavec; podelivec, podarivec, podelnik; — leihung, f. posodvanje; podelitva, podaritva, podeljenje, podeljevanje.

Berleiten, v. a. napeljati, zapeljati, zavoditi, navesti.

Berlernen, v. a. pozabiti, odučiti se.

Berlesen, v. a. brati, prebrati,

čitati, prečitati; (aussuchen) odbirati, prebirati, odbrati, prebrati, čistiti; die Soldaten —, imenonovati vojsake.

Berlesen, v. a. (beschädigen) oškoditi, poškodovati, pokvariti; (vermunden) raniti, oraniti; — leiglich, a. poškodljiv, oškodvaven; ranljiv; — leigung, f. poškodvanje; rana.

Berleugnen, f. Verleugnen.

Berleunden, v. a. obrékovati, opravljati, raznašati, černiti, obirati; — leunder, m. obrékovavec, opravljivec, raznašavec; — leunderisch, a. obrékvaven, opravljiv; — leumdung, f. obrékovanje, obrék, černenje.

Berlieben, sich, v. r. zaljubiti se; — liebt, a. zaljubljen; — liebt's brit, f. zaljubljenost.

Berlieren, zgubiti, zgubljati, obkar priti; — sich, v. r. zgubiti se, izgubiti se; sich in Gedanken —, zamisliti se.

Berloben, v. a. (ein Gelübde machen) obečati, obljubiti, zaozobljubiti; (eine Tochter mit einem) zaročiti hči s kom, obljubiti komu hči; — lobung, f. — löbniß, n. zaročki, zaročki, zaročka, zavodle; — lobte, m. zaročnik; — lobte, f. zaročnica.

Berlobte, f. obljubenica.

Berlofern, v. a. potratiti, zatražiti, zapraviti.

Berlobern, v. n. zgoréti, splaheteti.

Berlogen, a. lahljiv, laznjiv.

Berlohnen, sich, v. r. se verlohnt

- sich der Mühe nicht, nije truda vredno.
- Berteren, *v. a.* zgubljen; pogubljen; — gehen, zgubiti se.
- Berlöschen, *v. n.* vgasniti, pogasiti se.
- Berloosen, *v. a.* sréckati.
- Berlöthen, *v. a.* zavariti, zavariti, spojiti.
- Berlust, *m.* zguba, guba, zgubiček; — ig, *a.* — einer Sache werden, oh kar priti, kar zgubiti; sich — machen einer Sache, znebiti se česar.
- Bermachen, *v. a.* zadélati, zadjati; (im Testamente) sporočiti, zadélsati, zapustiti; — mächtig, *n.* zadélsna, zadélsanje, sporóček.
- Bermachten, *v. a.* zmléti, pomléti.
- Bermählen, *v. a.* poročiti, poročati, oženiti; udáti; — mähung, *f.* poroka, ženitba, oženitba, vdaja.
- Bermahnen, *f.* Ermahnen.
- Bermahedelen, *v. a.* prokléti, kleti, preklinjati; — maledict, *a.* preklét.
- Bermanteln, *v. a.* zagrinjati, zakrivati, prikrivati.
- Bermarken, *v. a.* omejšáti, omejšiti, ograničiti. [zidati.
- Bermauern, *v. a.* zazidati, ob-
- Bermehren, *v. a.* množiti, pomnožiti, vmnožiti, povečati, poobilsati, zarediti, zaplemeniti; — mehrtung, *f.* pomnožitva, vmnoženje; — meh-ter, *m.* pomnožnik, povečavec, zarednik, povečitelj.
- Bermeiden, *v. a.* ogibati se, ogniti se, vgeniti se, zogniti se, varovati se; — meiblich, *a.* ogibljiv, vgenljiv, zognljiv.
- Bermeinen, *v. a.* meniti, misliti; (verheeren durch den Anblick) vročiti, vpláti.
- Bermelden, *v. a.* oglasiti, naznaniti, napovedati. [sati.
- Bermengen, *v. a.* méšati, zmé-
- Bermerken, *v. a.* zapáziti, opaziti, spaziti, osléditi, občúti, ovánčati; zaznamovati.
- Bermessen, *v. a.* mériti, izméri-
riti; —, sich, *v. r.* (bei dem Messen irren) premériti se, omériti se; (schwören) rotiti se, priségati, perdúšati, kleti; (prohlen) hvaliti se, hvastáti se; (in Ungnade kommen) zamériti se.
- Bermessen, — tlich, *a.* derzen, predérzen, derzovit, prevúpen; — heit, *f.* derznost, predérznost, derzovitost, prevavúpnost.
- Bermiethen, *v. a.* v najem dati, najeti; —, sich, *v. r.* v službo stopiti, najmiti se; — miether, najemávec; — mietbung, *f.* najém.
- Bermindern, *v. a.* vmaliti, poménjšati, vménjšati.
- Bermischen, *v. a.* méšati, zméšati, razmésati, primésati; — mischt, *a.* zméšan.
- Bermißen, *v. a.* zgrésiti, pogréšiti, pogrésati.
- Bermitteln, *v. a.* vmíriti, pomíriti, primíriti, zravnáti, pogoditi, posréditi; — mittel, *prp. s.* s pomóčjo; — mittelung, *f.* posrédovánje, posrédništvo; — mittler, *m.*

srédnik, posrédnik; — mittlerin, *f.* srédnica, posrédnica.
 Bermóder, *v. n.* strohnetí, sperhnetí, sperstenetí, zgnjiti, speretí.
 Bermóde, *prp.* po, zavóljo, iz.
 Bermógen, *n.* (Kraft) sila, móé, zmožnost, primóžnost; (Besigthum) premóženje, blagó, glést; — *v. a.* móéi, premóéi, zmoéi, zamóéi, móéiméti; — mógend, — móglich, *a.* zmožen, primóžen, zamóžen, mogóčen, bogát.
 Bermummen, *v. a.* obšémati, zašémati. [kovati.
 Bermúnzen, *v. a.* v denár pre-
 Bermuthen, *v. a.* misliti, méniti; — muthlich, *ad.* blezo, berí de, kakor se mi dozdeva; — muthung, *f.* ména, misel, dozdevek, súm.
 Bernachlässigen, *v. a.* zanemáriti, v nemar pustíti, zamuditi; — lässigung, *f.* nemar, zanemárenje.
 Bernagen, *v. a.* zabíti, pribíti; (ein Pferd) zakováti; (eine Kanone) zогózdiú.
 Bernáhen, *v. a.* zašiti, zašívati.
 Bernarren, *v. n.* obnorétí; — sich, *v. r.* zaljúhiti se, zatelebiti se, zazijati se.
 Bernaschen, *v. a.* polizáti, potráti nasladkarije, zajedováti.
 Bernehmen, *v. a.* slišati, zaslišati, čuti, začuti; (verstehen) rozumétí, zastópiti; (durch das Gerícht erfahren) zvedetí, čuti, slišati; einen über eine Sache —, izpráštati ob, izprášovati kogar zavólj česar.

Bernehmen, *n.* guteš —, složnost, sloga, prijateljstvo; dem — nach, kakor se glási od. sliši od. pravi; — nehmlích, *a.* razumljív, razgovéten, razložen, glasen; — nehmlíchheit, *f.* razumljívost, razgovétnost.

Bernigen, sich, *v. r.* prikloníti se, vkloníti se, priklánjati se, pripognúti se; — neigung, *f.* pripóglej, priklón.

Berneinen, *v. a.* zanikati, zatajiti, tajiti, vtajiti.

Bernichten, *v. a.* vničítí, vništítí, zaničéati, vkončéati, pokončéati, skrusítí, vničévatí; — nichtung, *f.* vničenje, pokončanje. [vati.

Bernichten, *v. a.* zavarítí, zakovati.
 Bernunft, *f.* um, razúm, pamet; — eise, *f.* modrovánje; — ein, *v. n.* modrováti, pametováti, umováti.

Bernünftig, *a.* umen, razúmen, pameten, moder; — keit, *f.* umnost, razúmnost, pamet.

Bernunftkraft, *f.* um, razúm, razlog.

Bernunftlehre, *f.* umoslóvjé.

Bernunftler, *m.* modriják, modrovávec.

Bernunftlos, *a.* bezúmen, nerazúmen, nespámeten; — losigkeit, *f.* bezúm, bezúmnost, bezúmje.

Bernunftmäßig, *a.* razúmen.

Bernunftwidrig, *a.* bezúmen, razúmu protivén.

Beróben, *v. a.* pustóšiti, opustóšiti, osamotíti; — *v. n.* osamotétí.

- prestráiti, popláiti, raznúti, razspoditi.
- Verfchicken**, *v. a.* razposláti, razpošiljati, odposláti.
- Verfchicken**, *v. a.* odmakniti, premakniti, kerniti; (*aufschicken*) odložiti, odlágati, odkládati.
- Verfchieden**, *a.* razen, različen, različít, rozmanít; — *heit, f.* različenost, različítost, rozmanítost, razlika, razlikost; — *es*, marsikaj, kar bodi.
- Verfchicken**, *v. n.* preméniti se, zgubiti se, oblédeti; — *v. a.* postréljati, popokati; (*Pfelle*) pometáti; *sich* — *v. r.* zalé-
teti se. [*voziti*].
- Verfchiffen**, *v. a.* prevoziti, raz-
- Verfchimmeln**, *v. n.* splésnjéti, splésnjíviti, plésniviti.
- Verfchimmelt**, *a.* plésnjev.
- Verfchlafen**, *v. n.* zaléžati, zaspáti; — *a.* zaspán, pospán; — *heit, f.* zaspánost, drémóta.
- Verfschlag**, *m.* pregráda, pregrája, predél.
- Verfchlogen**, *v. a.* zabiti, zatóléti, zatrúpiti; (*einen Verf Schlag machen*) pregraditi, predélati; (*von Schiffen*) zagnáti, zader-
viti, zanéstí; — *a.* íegav, zvit, lukav; — *heit, f.* íegavost, zvitost, lukavost, potuh, zabitost.
- Verfchlámmen**, *v. a.* zablátiti, zamášiti, z blatom zasúti; (*verfchwelgen*) raztépsti, zatra-
tíviti. [*hujšati*].
- Verfchlechten**, *v. a.* pohujšati.
- Verfchleichen**, *sich, v. r.* vkrásti se; minúti, vmaknúti se.
- Verfchleiern**, *v. a.* zakrúti, zage-
gernúti obráz. [*piti*].
- Verfchleifen**, *v. a.* zabrasúti, zato-
- Verfchleimen**, *v. a.* zaslinúti.
- Verfchleiss**, *m.* prodája.
- Verfchleissen**, *v. a.* (*abtragen*) ob-
nosúti, ponosúti; (*verlieren*) zapráviti, zatra-
tíviti; (*verkaufen*) prodati, prodávati, prodáti.
- Verfchleudern**, *v. a.* po nemár-
nem zapráviti.
- Verfchleppen**, *v. a.* raznosúti, razvléči; zavléči, zavláçiti.
- Verfchleudern**, *v. a.* zapráviti, raztépsti, zatra-
tíviti.
- Verfchliessen**, *v. a.* zapréti, zat-
vóriti, zaklenúti, zapírati, zak-
lépati; *sich in sich selbst* —, zatvóren biti.
- Verfchlimmern**, *f.* Verfchletern.
- Verfchlingen**, *v. a.* pogólnúti, pohóvsnúti, požréti, progú-
niti; (*verwickeln*) zamóitati, zaplésti.
- Verfchlossen**, *a.* zapért, zatvóren.
- Verfchluden**, *v. a.* pogólnúti, požréti, požírati. [*zaspáti*].
- Verfchlummern**, *v. n.* zadrémúti.
- Verfchluss**, *m.* zatvor.
- Verfchmachen**, *v. n.* obnemóçti, obnemágati, obnemagováti, omagováti, kopernéti, skopernéti, ginúti, poginúti.
- Verfchmáhen**, *v. a.* zavréçi, zani-
çeváti, zametováti, prezí-
rati. [*popúti*].
- Verfchmaufen**, *v. a.* pojésti in
- Verfchmelzen**, *v. a.* topiti, sto-
piti, raztopiti, razpusúti, raz-
pušçati; (*Farben*) slúti, slívati.
- Verfchmerzen**, *v. a.* preterpéti, prenéstí, prestáti, preboléti.

Verschmieden, *v. a.* pokováti.
 Verschmierer, *v. a.* zamázati, zamásiiti.
 Verschmigt, *a.* zvit, zavít, prekanjen, žegav; — heit, *f.* prekanjenost, žegavost, zavitost.
 Verschnappen, *sich, v. r.* zaréci se, zaléteti se, zahlópniti se.
 Verschneiden, *v. a.* izrezati; (beschneiden) obrézati; (entmannen) skopiti, škopiti; (*eruns halten) skaziti.
 Verschneien, *v. n.* zasnéžiti, s snégom zapásti.
 Verschnitter, *m.* škopljenec, škopec, kopljenik. [režljati.
 Verschneiteln, *v. a.* izrezakati, iz-
 Verschneigt, *a.* perbuljen.
 Verschneupfen, *v. a.* ponosljati, pošnopati.
 Verschollen, *a.* pozgubljen, omolkujen; razkričan.
 Verschonen, *v. a.* prizanesti, prizanášati, zanesti (komur) štediti.
 Verschönern, *v. a.* lépsati, izlépsati, olépsati, polépsati.
 Verschranken, *v. a.* pregraditi; (die Füsse) v križ postaviti.
 Verschrauben, *v. a.* zaškerniti; zaviti.
 Verschreiben, *v. a.* Papier —, popisati papir; Waaren —, naročiti robo, pisati po robo; Arznei —, lék predpisati; als Eigenthum etwas —, zapisati, vpisati; sich — *v. r.* prepisati se, saliti v pisanju.
 Verschreibung, *f.* popis; naročba; zapis, vpis; pismo, obligácija.
 Verschreiben, *v. a.* razkričati, raz-

nésti, raztróšiti; sig. uréci, začarati, vuréiti.
 Verschroben, *a.* napčen, opak.
 Verschrumphen, *v. n.* skeréti se, skljuéiti se, zgerbaéiti se.
 Verschub, *m.* odklád, odkladek, odlóg.
 Verschulden, *v. a.* zagrésiti, pregrésiti, zakriviti; (mit Schulden beladen) zadolžiti; sich — *v. r.* zadolžiti se; — *n.* pregréha, pregrésenje, zakrivljenje; zadolženje.
 Verschuldet, *a.* zadolžen.
 Verschütten, *v. a.* zasúti, zasipati; (auschütten) izsúti, razsúti, razsipati; (eine Flüssigkeit) izliti, razliti. [éiti se
 Verschwägern, *sich, v. r.* posvá-
 Verschwärzen, *v. a.* černiti, očerniti, obrekováti, razglášati.
 Verschweigen, *v. a.* vmolčati, zamolčati; zatajiti.
 Verschweigen, *v. a.* pojediti in popiti, raztépsti, zapráviti.
 Verschweilen, *v. n.* zabúhniti, zahrekniti, obrekúiti, otéči.
 Verschwenden, *v. a.* zapráviti, zaprávljati, raztépsti, zatrátiti, potrátniti.
 Verschwender, *m.* zaprávljavec, potrátnik; — *in, f.* zaprávljivka, potrátnica; — *sich, a.* zaprávljiv, zatráten, potráten, razsipen.
 Verschwendung, *f.* zaprávljivost, zatráta, potráta, razsipnost.
 Verschwiegen, *a.* moléčljiv, zamoléčljiv, skrovit, tajen; — heit, *f.* moléčljivost, skrovitost, tajnost.
 Verschwinden, *v. n.* miniti, zgi-

niti, zibniti, izgubiti se, zmu-
zniti se, prestati. [striti se.
Verschwistern, *siĥ*, *v. r.* posé-
Verschwigen, *v. a.* zaznojiti; s
znojem zamázati; *fig.* pozábiti.
Verschwören, *v. a. u. r.* zaréči
se, ohréči se, zapriséči; *siĥ*
— *v. r.* priséči, zapriséči,
zakléti se, zarotiti se; (widet
den Staat) spuntati se, spun-
táriti se.

Verschwörer, Verschworene, *m.* za-
rótnik, zaklétnik; *puntár.*

Verschwörung, *f.* zapriséga, za-
klétkba, zakletva, zaróta;
punt.

Versehen, *v. a.* (nicht sehen) ne
viditi, ne opáziti; (einen Ge-
heer begehen) pregréšiti se, po-
gréšiti; ein Amt —, oprá-
vľjati službu *od.* oskerbljeváti;
einen mit etwas —, presker-
bėti, oskerbėti *od.* previditi
kogar s čem; es bei einem —,
zamériti se pri komur; *siĥ*
— *v. r.* pregréšiti se, faliti;
(mit etwas) oskerbėti se, pre-
viditi se; (hoffen, erwarten)
nadjati se, pričakováti; (von
Schwangern) zagľedati se.

Versehen, *n.* pogrěška, pogrěšek.

Versetzen, *v. a.* okvariti, ohá-
biti, retiti.

Versenden, *v. a.* posľáti, pošľi-
jati, odposľáti, razposľáti.

Versengen, *v. a.* osmodíti, opáľiti.

Versenken, *v. a.* vtopiti, potop-
piti, potápljati, potóniti.

Versessen, *a.* auf etwas — sein,
počem dert býti *od.* kopernéti.

Versetzen, *v. a.* prestáviti, pre-
ľóžiti; (von Pflanzen) presa-

diť, presáľati; (von Einwoh-
nern) preséľiti, preméstiti;
(verpfänden) zastáviti; (Mes-
talle) mészati, zmészati; in die
Nothwendigkeit —, prisľiti;
einen Schlag —, vdáriti, ceh-
niti, ropiti; eine Dhrseige —,
zadínico dati, berljudziti;
in einen Zustand —, pripraviti
v kak stán; (antworten) od-
govoriti, djati.

Versichern, *v. a.* zagotóviti, uvé-
riti, pozvéstiti; (assuriren)
zavarvati, oségúriti.

Versichert, *a.* zagotóvľjen; osé-
gúren, zavarvan.

Versicherung, *f.* zagotóvľjenje,
zagotovilo; zavarvanje; — *sz-*
anstalt, *f.* zavarvávnica; — *sz-*
schein, *m.* zagotovilo. [iti.

Versiegeln, *v. a.* zapečáťiti, pečá-
Versiegen, *v. n.* vsahniti, vsušiti
se, posušiti se, zasušiti se.

Versilbern, *v. a.* posrébriti, osré-
briti.

Versinken, *v. n.* pogrězniti se,
pogrězovati se, potoniti se,
utoniti, propásti.

Versinnlichen, *v. a.* pred oči po-
stáviti; — *szung*, *f.* povi-
stovanie.

Versitzen, *v. n.* presedéti; *siĥ*
— *v. r.* zasedéti se.

Versmacher, *m.* stihotvórec.

Versoffen, *a.* piján, prepit.

Versöhnen, *v. a.* spraviti, pomí-
riti, vmiriti; (Zorn) potolá-
žiti, potážiti.

Versöhner, *m.* miritelj, spravnik,
pomiritelj.

Versöhnlich, *a.* spravľjiv, vmir-
ľjiv, pomirľjiv, potoláľjiv;

— feit, *f.* spravljivost, pomirljivost.
 Veröhnung, *f.* sprava, porazumnost; pomirenje, potolaženje.
 Verſorgen, *v. a.* oskerbėti; pri-skerbėti, pribaviti; ſeine Tochter —, udati hčer.
 Verſorget, *m.* oskerbnik; — *in*, *f.* oskerbnica.
 Verſorgungshauſ, *n.* oskerbnišnica, oskerbovavnica.
 Verſpäten, *ſich*, Verſpätigen, *ſich*, *v. r.* zamuditi se, zakésniti se, opózditi se.
 Verſpeifen, *v. a.* pojediti.
 Verſpenden, *v. a.* razděliti.
 Verſperren, *v. a.* zaprėti, zatvoriti; pregraditi. izgubiti.
 Verſpielen, *v. a.* zaigrati, v igri.
 Verſplittern, *v. a.* raztépsti, raztrósti.
 Verſpotten, *v. a.* zasměhováti, zasramováti, sramotiti (kogar); pozměhováti se, rugati se (komur).
 Verſpottung, *f.* zasměhovánje, sramoténje; zasměh, poruga.
 Verſprechen, *v. a.* obljúbiti, obé-tati, obécati; *ſich* — *v. r.* zaréči se; mit einer Person —, zaróčiti se; — *n.* obljúba, obét, obécanje, zaróka, zaróki. (razpoditi, razgnáti).
 Verſprengen, *v. a.* razkropiti.
 Verſpringen, *ſich*, *v. r.* den Fuß —, izviniti od. spehniti si nogo.
 Verſprühen, *v. a.* izbrizgati, iz-bzikati; (Blut) prelíti, preli-vati. (piljkati, zatakñiti).
 Verſpüden, *v. a.* začépati, za-

Verſpüren, *v. a.* opáziti, osé-čiti, začútiti.
 Verſtand, *m.* um, razúm; (Ver-nunft) pamet; (Urtheilskraft) razsódnost; (einer Rede) pomén, zmiſel; den — verſieren, obnoréti; zu — e kommen, spametováti se.
 Verſtandskraft, *f.* umnost, razumnost; razúm, razsódnost.
 Verſtändig, *a.* umen, razúmen; pameten.
 Verſtändigen, *v. a.* razlóžiti (komur kar) podučiti, soznániti (kogar o čem); *ſich* — *v. r.* zastópiti se, porazúmiti se, razúmiti se.
 Verſtändlich, *a.* razúmljiv, umé-ven, zastopljiv, razgovéten; — feit, *f.* razúmljivost, umévnost, razgovétnost.
 Verſtändniß, *n.* složnost, sklád, skladnost, porazúmnost, porazúmljenje.
 Verſtärken, *v. a.* pomnožiti, razúmožiti, povékšati; poja-čiti, objačiti.
 Verſtärkung, *f.* pomnoženje, pomnožitva; objačenje; pomoč.
 Verſtatten, *f.* Geſtatten.
 Verſtauben, *v. a.* razpráſiti se.
 Verſtäuben, *v. a.* izpráſiti.
 Verſteck, *n.* skrilo, skroviš, skrováj.
 Verſtecken, *v. a.* skriti, zakriti, poskriti, skrivati; zatakñiti, zatikati; *ſich* — *v. r.* skriti se, poskriti se.
 Verſtehen, *v. a.* razúmiti, razú-meti, zastópiti, pojmiti, za-popáſti; *ſich* — *v. r.* (mit einem) porazúmiti se, pogo-

- diti se; (durch Stehen schlechter werden) zastáti, zastáti se; sich auf etwas —, rozumeti se na kar, znati kar; versteht sich, sevěda, se vě da.
- Versteigen, sich, v. r. zalésti, zaklátiti, zajiti; raziti se.
- Versteigern, v. a. licitirati, na kant djati, razprodáti po dražbi. [tácija.
- Versteigerung, f. dražba, licit.
- Versteinern, v. n. okamněti, pokamněti, okameněti.
- Versteinerung, f. okamnenje; okamnina, okamenlina, okamnenec.
- Verstellen, v. a. prestávití, přeměstiti, sich — v. r. hlíniti se, potajiti se, potůhniti se, přetvóriti se.
- Verstellung, f. hlimba, hinavšina, potuhnjenost, přetvórnost; — štunšt, f. hljinivost, hinavšnost. [plačati.
- Versteuern, v. a. dáčo od česar.
- Verstimmen, v. a. přeglašiti, porémětití, fig. ožalostiti, smesti.
- Verstöbern, v. a. zaměsti.
- Verstöcken, v. n. otěrpniiti, zakěrkniiti, otěrdoběti; (von Fruchtigkeit) stubněti.
- Verstoßt, a. tverdokóren, otěrpnen; stubnjen; —heit, f. tverdokórnost, otěrpnost, slepija.
- Verstopfen, —er Beie, ad. skrivaj, skrivoma, skrivši, tajno.
- Verstopfen, v. a. začěpiti, začělati, zatakniiti, zaléstiti, zalópniiti; (den Leib) zapřěti, zagatiti.
- Verstopft, a. zapečen.
- Verstorben, a. rajni, ranjki, zaměrl; pokójni, mertev.
- Verstören, v. a. smesti, zmotiti, raztůžiti; razgnáti, razkropiti; f. Verstören.
- Verstört, a. smeten, zmotjen, prestrašen. [šek, omíl.
- Verstoß, m. pogrěšek, zagrě.
- Verstoßen, v. a. zavrěči, ovřěči, zatrěti; aus dem Hause —, iz hiše suniti od. pahnuti; — v. n. pregrěšiti se, pogrěšiti se.
- Verstreifen, v. a. zamázati; — v. n. pretěči, přemíniiti, míniiti. [pričkati.
- Verstreiten, v. a. zaprávdati, za.
- Verstreuen, v. a. raztrósiti, razsuti, razsipati.
- Verstricken, v. a. zaplésti, zamótati, poplésti. [jnka.
- Verstrickung, f. zaplétenje; za.
- Verstummen, v. a. zmandráti, okerniti.
- Verstummen, v. n. obmólkniti, obmólčati, vmólkniti, přemólkniti; (stumm werden) obněměti, oněměti, ohmútiti.
- Verstumpein, f. Verpfuschen.
- Versuch, m. pokús, poskús, poskúsba, poskúsňja, pokúsenje, skús, skušňja; — machen, —en, v. a. pokúsiti, poskúsiti; poskúsati, skusiti, skušati; (kosten) pokúsiti, okúsiti, vadjáti; einen —, skušati od. napastováti kogar.
- Versucher, m. skušňjavec, napastník; —in, f. skušňjávka.
- Versuchung, f. skušňjáva, napást. [gerđiti, ožkrúniiti.
- Versubeln, v. a. onesnážiti, za-

- Berfündigen**, *ſich*, *v. r.* pregré-
 ſiti ſe, zagréſiti ſe.
Berfündigung, *f.* pregréſenje,
 pregréha.
Berfüßen, *v. a.* ſladiti, oſladiti,
 ſlajšati, oſlajšati, poſlajšati,
 poſladiti, naſladiti, naſlado-
 vati, ſladkšati.
Berfüßen, *v. a.* odgóditi.
Berfündeln, *v. a.* začénčati, za-
 čénčljati. [jati].
Berfüßen, *v. a.* zaplešati, zará-
Berfüßen, *v. a.* preméniti,
 zaméniti, zaménjati, mén-
 jati, izménjati.
Berfüßen, *f.* preména, za-
 ména; zaménjanje, ménitva.
Berfüßen, *a.* preſnét, vražji.
Berfüßen, *v. a.* braniti, ob-
 rániti, ſtititi, zaſtávati; (mit
 Worten) zagovarjati, zago-
 voriti, zavétovati.
Berfüßen, *m.* branitelj, ſtit-
 nik; zagovarjavec, zagovor-
 nik, zavétnik.
Berfüßen, *f.* branjenje; brán,
 obrána, zaſtita; zagovarjan-
 je; — ſloš, *a.* golorók, bez
 branila. [dati, razdajati].
Berfüßen, *v. a.* razdéliti, raz-
Berfüßen, *v. a.* zdrajsšati, dra-
 žiti, podražiti.
Berfüßen, *f.* Berſchwenderſch.
Berfüßen, *v. a.* zapráviti, po-
 tráti, zadržati, potróšiti.
Berfüßen, *v. a.* izglobiti, izdub-
 ſti; *ſich* —, *v. r.* zaglobiti ſe,
 zadubſti ſe, zadubiti ſe, za-
 miſliti ſe; in Gedanken vertieft,
 zamiſljen.
Berfüßen, *f.* izglobenje; to-
 mín, komín, glob, globína.

- Vertilgen**, *v. a.* pokončati, vni-
 čiti, iztrébiti, pomoriti, zadržati.
Vertönnen, *v. a.* oddonéti.
Vertrag, *m.* pogodba, dogovor,
 ugovór; ſprava; cinen —
 ſchließen, pogoditi ſe.
Vertragen, *v. a.* raznoſiti, raz-
 nésti, razčjáiti; (Kleider) iz-
 noſiti, ponoſiti (ertragen) pod-
 noſiti, prenésti; preſtáti;
 (verſöhnen) ſpraviti, vmiriti,
 ſich — *v. r.* bogati ſe, vbo-
 gati ſe, porazúmiti ſe, ſla-
 gati ſe, zaſtópiti ſe.
Vertráglich, *a.* náren, družé-
 ven, porazúmen, vbogljív,
 zaſtópén; — feit, *f.* družév-
 noſt, porazúmnost, zaſtóp-
 noſt, ſkladnoſt.
Vertragſam, *f.* Vertráglich.
Vertrauen, *v. a. u. n.* vérováti,
 povérenje iméti; upáti, za-
 upáti, zanésti ſe, zanašáti
 ſe; cinem etwas —, povériti,
 zaupáti komur kar; — *n.* po-
 vérenje; zaupanje, úp, zaup.
Vertraulich, *a.* zaupen, porazú-
 men, prijázen, prijáteljſki;
 — feit, *f.* zaupnoſt, prijáz-
 noſt. [preſpáti].
Vertraumen, *v. a.* preſanjáti,
Vertraut, *a.* iſkren, prijáteljſki,
 véren; — mit etwas werden,
 ſoznániti ſe od. upoznáti ſe
 s čem; mit etwas — ſein, zvé-
 den v čem biti; — *v.* *m.* po-
 vérenik; — *f.* povérenica.
Vertrauensvoll, *a.* zaupen.
Vertreiben, *v. a.* pregnáti, pre-
 gánjati, iztiráti; razgnáti;
 (die Zeit) kratiti; (verkaufen)
 pródati, prodáti.

Vertreten, *v. a.* (den Weg) zastópiti, zaskočiti; (eines Stelle —) naměstovati, naměstnik biti, nadoměstiti; (einen vertheidigen) braniti, zastópljati, zavétovati; den Fuß—, xviniti od. naviniti si nogo, (durch Treten verderben) zateptáti, poteptáti, pogáziti.

Vertreter, *m.* zastópnik; naměstnik; — *in*, *f.* zastópnica; naměstnica.

Vertriebene, *m.* prognánc, prognanik, pregnánc.

Vertrinken, *v. a.* zapíti.

Vertrocknen, *v. n.* vsahnúti, posušiti se.

Vertrödeln, *v. a.* zabarantáti.

Vertrosfen, *v. a.* potěšiti, potážiiti.

Vertrosfen, *v. a.* zatajiti, prikriti, potantáti.

Verübeln, *v. a.* zaměriti.

Verüben, *v. a.* včíniti, číniti, dopriněsti.

Vertunedeln, *v. a.* pogerđiti.

Vertunedeln, *v. a.* osramotiti, onečastiti.

Vertunehrung, *f.* osramotenje, osramoćenje; sramóta.

Vertunehigen, *v. a.* razpartiti, zasváđiti.

Vertunglimpfen, *v. a.* opsovati, psovati, obreči, obrekovati, ogovoriti, ogovárjati, pogerđiti. (sovánje, obrekovánje).

Vertunglimpfung, *f.* pogerđa; op-

Vertunglücken, *v. n.* nesrěčen biti; fig. spodněsti se, ne iti za rokoj.

Vertunehigen, *v. a.* oskrđniti, oskvěriti, ognjáđiti, onesnažiti.

Verunstalten, *v. a.* ogerđiti, nakáziti. [podtajiti, vkrasti.

Veruntreuen, *v. a.* podkrásti,

Veruntreuung, *f.* tatvina, kradež.

Verursachen, *v. a.* uzročiti, vzročiti, uzrokováti, podbuditi, zbuditi, včíniti. [điti.

Verurtheilen, *v. a.* obsóđiti, osó-

Verurtheilung, *f.* obsóđa, obsóđba, osóđa.

Verwiesfältigen, *v. a.* pomnožiti, namnožiti, umnožiti, razmnožiti, zaplóditi.

Verwiefachen, *v. a.* početrostrúćiti, početroviti.

Verwollkommen, *v. a.* izvěrsiti, dověrsiti, sověrsiti.

Verwachsen, *v. a.* odrásti; —

v. n. zarásti, obrásti; — *a.* odrášen; zarášen, obrášen; gerbav. [uti, obrániti.

Verwahren, *v. a.* začúvati, obrá-

Verwahren, *v. a.* vresničiti.

Verwahrlosen, *v. a.* zanemárati, v nemar pustiti, zaněhati.

Verwaisen, *v. n.* osirotěti, sirođa postáti.

Verwaiset, *a.* siromášen, sirođa.

Verwalten, *v. a.* oprávljati, obáv-
ljati, oskerbljeváti, upráv-
ljati, ravnati, voditi.

Verwalter, *m.* oprávník, oskerb-
nik, ravnitelj; — *in*, *f.* oprá-
vnica, oskerbnica.

Verwaltung, *f.* oprávljanje, oskerbljevanje; oprávnístvo, oskerbnístvo, ravniteljstvo, vodstvo.

Verwandbar, *a.* preměnljiv.

Verwandeln, *v. a.* preměnit, proměnit, preměnjati, pretvóriti, preoběrniti.

Berwandlung, *f.* preména, proména, pretvóra.

Berwandt, *a.* soroden, v žlahti, v rodu, v rodovini.

Berwandte, *m.* soroják, — *f.* sorojakinja.

Berwandtschaft, *f.* sorodovina, rodbina, žlahta; —lich, *a.* rodbinski, žlahtniški.

Berwachen, *v. a.* zapráti; izpráti. [vódniti.

Berwässern, *v. a.* navódniti, po-

Berweben, *v. a.* potkáti; (verflechten) zatkáti, utkáti.

Berwechseln, *v. a.* preméniti, zaménjati; zméšati, poméšati.

Berwegen, *a.* derzen, derzovit, predérzen, smion; —heit, *f.* derzovitost, predérznost, smionstvo. [púhati; zamésti.

Berwehen, *v. a.* razvéti, raz-

Berwehren, *v. a.* zabrániti, vbrániti, uskrátiti.

Berweichlichen, *v. a.* omehkúžiti, pomehkúžiti.

Berweigern, *v. a.* odréči, uskrátiti, ne dovoljiti.

Berweisen, *v. n.* muditi se; zamuditi se, pomuditi se, zaostáti, zaostájati, zakásniti se.

Berweinen, *v. a.* prejókati; verweinte Augen, solzne oči.

Berweish, *m.* posvarilo, posvaritva, prigovor, pokrég.

Berweisen, *v. a.* svariti, posvariti, pokrégati, okrégati, pokárati; (einen auf einen Ort) posláti, upóti, odprávi, odposláti; (aus dem Lande) izgnáti, prognáti, pregnáti.

Berweishlich, *a.* svarljiv, posvarljiv.

Berweisung, *f.* poslánje, odposlánje; prognánje, prognánstvo.

Berweisen, *v. n.* vsahniti, posúšiti se, vednuti, zveniti.

Berwenden, *v. a.* odverniti, odvrácati; (sein Geld u.) oberniti, obrácati, naoberniti, vtráti, potróšiti; allen Fleiß und Zeit auf etwas —, ukvárjati se s čem; sich — v. r. zavzéti se, zauzéti se, potégnuti se za kogar.

Berwendung, *f.* odvrácanje, odvernitva; obernenje, vtratenje; trúd, potróški; zauzétje, posrédništvo.

Berwerfen, *v. a.* zavréči, ovréči, zamétnuti; — v. n. zvréči, izvréči, povréči.

Berwerflich, *a.* zaverčljiv, nevredén, nedostójen.

Berwerfen, *v. n.* strohneti, sperhneti, zgnjiti, zgnjiliti, iztrútniti; — v. a. oprávljati.

Berweiser, *m.* oprávník, vodja.

Berweishlich, *a.* strohljiv, sperhljiv, zagnjiliv; —heit, *f.* strohljivost.

Berweisung, *f.* gnjilost, gnjiloba, trohnošba, trulost, (Berwaltung) oprávljanje.

Berwetten, *v. a.* zavádljati, izgubiti v stavah. [vraži.

Berwettert, *a.* presnet, preklet, Berwichen, *a.* minul, pretókel, pretéčen; — ad. nedávno.

Berwickeln, *v. a.* zamótati, zaplésti, zaviti, zaméšiti.

Berwickelung, *f.* zamótanje, zmotajava, homatija, zaplétka.

Berwiesent, *f.* Berbannte.

- Berwiltbern, v. a. zdivjéti, odi-
 vjéti, zdivjáti se, podivjá-
 čiti se, osirovéti; — lassen,
 zapustiti. [púščen, púst.
 Berwildert, a. divji, sírov; za-
 Berwinden, v. a. pomótati.
 Berwirfen, v. a. potkáti; (ver-
 brechen) zakriviti, pregréšiti
 se; das Leben —, zaslužiti
 smert. [stúiniti.
 Berwirklichen, v. a. vjistíniti, obi-
 Berwirren, v. a. zmotiti, po-
 mótiiti, smesti, zmésati, po-
 mésati. [smečen.
 Berwirrt, a. zmotjen, zméšan,
 Berwirrung, f. homatija, ko-
 dercija, zmotnjáva, smeča,
 metež.
 Berwirthschaften, v. a. zagospo-
 dáriti, zagospodíniti.
 Berwischen, v. a. zabrisati; iz-
 hrisati.
 Berwittern, v. n. razpásti se.
 Berwitwet, a. vdóv, udóv.
 Berwöhnen, v. a. razváditi, raz-
 mázati, pomehkužiti.
 Berwöhnung, f. razváda, raz-
 vádba.
 Berworfen, a. zavéren, niévré-
 den, malopriden; — heit, f.
 zavérenost, malopridnost.
 Berworren, a. zméšen, smečen,
 zmočen. [niti.
 Berwunden, v. a. raniti, orá-
 Berwundung, f. ranenje; rana.
 Berwundern, sich, v. r. čúdití
 se, začúdití se, čúdováti se,
 zavzétí se, diviti se.
 Berwunderung, a. čúdo, začú-
 denje, zavzétje; — swürdig,
 a. čúdovit, čúdopoln.
 Berwünschen, v. a. kleti, pre-
 kleti, preklinjati, rotiti, za-
 rotiti. [(bezaubert) začáran.
 Berwünscht, a. preklét, presnét;
 Berwünschung, f. prekletje, pro-
 kletstvo.
 Berwüsten, v. a. pustóšiti, pu-
 stóšiti, opustóšiti, opustó-
 hiti, pogonóšiti, pokončati.
 Berzagen, v. n. obúpati, zdvo-
 jiti, prepásti.
 Berzagt, a. plah, plašljiv, straš-
 lživ; — heit, f. plahóta, plaš-
 lživost.
 Berzählen, sich, v. r. prešétí
 se, prebróšiti se, prečísliiti se.
 Berzählen, v. a. nazóšiti.
 Berzapfen, v. a. prodávati, to-
 čiti, kerémáriti.
 Berzärteln, v. a. rozmázati,
 obmehkužiti. [diti.
 Berzäumen, v. a. zagrąditi, ogra-
 Berzäumung, f. plót, zagrąda,
 ogrąja.
 Berzechen, v. a. zapiti.
 Berzechnen, v. a. platiti dese-
 tino; zadesetíniti.
 Berzehren, v. a. pojésti in po-
 piti, potróšiti, zatróšiti, po-
 trátiti; zavžiti, povžiti.
 Berzehrung, f. potróšenje; troški,
 potróški; — steuer, f. potro-
 škarina, viitarina.
 Berzeichnen, v. a. slabo narisati;
 (Bücher ic.) popisati, zapisati,
 zaznámiti, zaznamováti, po-
 hilježiti. [zaznáma.
 Berzeichniß, n. popis, zapis,
 Berzeihen, v. a. odpustiti, od-
 pášati, opróšiti.
 Berzeihlich, a. odpustljiv.
 Berzeihung, f. odpúšćenje, od-
 pušánje, opróštenje.

Berzettein, v. a. raztróšiti, raztrésti, pozgubiti, popustiti.

Berzicht, f. odrećenje, odpóvéd; — leisten, odréci se, odpovédati se.

Berzlehen, v. a. zavléci, zavláčiti; (den Rund) zamérdati, zamérdniti; (ein Kind) zanevárati, pokvariti; (aufschreiben) odkládati, odlágati, odlášati; — v. a. čakati, počakati, pomuditi se; (von Zusätzen) skeréčiti se, keréčiti se, sključiti se; sich — v. v. zvréči se, skriviti se; (vorübergehen) preiti, preminiti; (sich in die Länge ziehen) zatézati se, oprezováti se.

Berzieren, v. a. okinčati, nakinčati, nakiniti, olépotičiti, olépsiati, olišpati.

Berzierung, f. okinčanje; kinčarija, lépotičje.

Berzinnen, v. a. pokositriti.

Berzögern, v. a. odlóžiti, odlášati, odlágati, zatézati, pomuditi. [čati.

Berzollen, v. a. harmico plati.

Berzuckern, v. a. posladkóriti, pocúkriti.

Berzug, m. odlóg, odkládek, odlášek, zatézanje.

Berzweifeln, v. n. obúpati, sdvojiti, razsdvojiti.

Berzweifelt, a. bezúpen, sdvojen; (schrecklich) strašen, strahovit; (verwünscht) preklét.

Berzweiflung, f. obup, obdpanje, obupnost, sdvojenje, razsdvoj.

Berzwichen, v. a. odščépniti.

Beşer, f. večernja; večernice.

Beşerbrod, n. mavžina.

Bettel, f. babúra, babulja, babuša. [rojak.

Better, m. stričnik; stric; so-

Berren, v. a. mučiti, dražiti.

Beşir, m. vezir.

Biaticum, n. popotnina.

Bicar, m. vikár; naméštnik; — lat, n. vikárstvo, naméštništvo.

Vices-König, m. naméštni králj.

Victualien, f. Sebensmittel.

Bieh, n. živina; (jedeß unvertünftige Thier) živinče, žival, govédo, živád; (Klein-)drobnica, (Welt-)jalovina; ein — werden, poživniti se; —, a. živinski.

Biehbremse, f. obád. [klaja.

Biehfutter, n. kerna; píca;

Biehhändler, m. živinotérec.

Biehhirt, m. govedár, čobán.

Biehsch, a. živinski.

Biehmagd, f. kravarica, kravárka.

Biehschelle, f. zvonec.

Biehstall, m. hlév.

Biebstamm, m. pléme.

Biebstauer, f. govedarina.

Biehränke, f. Tränke.

Biehwasserucht, f. glen.

Biehweide, f. Weide.

Biehwucht, f. živinóreja, govedoréja. [veliko.

Biel, a. mnogi; — ad. mnogo,

Bielartig, a. mnogóvrsten.

Bieleß, n. mnogokótlje.

Bielelei, a. mnogotéri, mnogóvrsten, različít.

Bielefach, a. mnogotérni.

Bielefältig, a. mnogotérnat; — feit, f. različnost, različost, različtost.

- Bieffarbig, *a.* pisan, šaren.
 Bieffraß, *m.* žeruh, požeruh, jeddn, netek; nesitnež, požrešnik. [hen, jěšćen.
 Bieffräßig, *a.* požrešen, požeruš.
 Bieffuß, *m.* stanoga.
 Bieffgeiebt, *a.* preljubljen, preljub.
 Bieffgriefen, *a.* velecěnen.
 Bieffgötterei, *f.* mnogobožstvo, mnogobožje.
 Bieffheit, *f.* mnogost, množ, množica, množina.
 Bieffjährlig, *a.* mnogolěten.
 Bieffleib, *ad.* morebiti, znabiti, mozebiti, mordě.
 Bieffmal, — *s.*, *a.* mnogokrat, velikokrat, čestokrat.
 Bieffmalig, *a.* mnogokršten, velikokršten.
 Bieffmännerei, *f.* mnogomóžstvo.
 Bieffmehr, *ad.* veliko več, tem bolj, temveč, dapače.
 Bieffseitig, *a.* mnogostrán, velestrán, mnogostranski.
 Bieffspilbig, *a.* mnogozlóžen.
 Bieffvermógend, *a.* velemóžen.
 Bieffweiberei, *f.* mnogožénstvo.
 Bieffweniger, *ad.* tim manj.
 Bieffwissend, *a.* veleznan, vseznán.
 Bieffwisser, *m.* vseznalec, vědež; — *ei*, *f.* vseznánstvo.
 Bieff, *num.* štirji, štiri, četiri; — *e*, *f.* šterka, četverka; — *s*, *a.* četvero-
 Bieffbeinig, *a.* četveronóžen.
 Bieffed, *m.* četverokótje.
 Biefferei, *a.* četvěri, četvěri.
 Biefffach, *a.* četvěrni, četvěrni.
 Biefffältig, *a.* četvěrnat, četvěrnat.
 Bieffgespann, *n.* četvěr.
 Bieffhundert, *num.* štiri stó; — *st*, *a.* štiri stotni.
 Bieffjährlig, *a.* štirilěten. [štirnik.
 Bieffling, *m.* štirčik, četverák.
 Bieffmal, *ad.* štirikrat, četirikrat, štirilart; — *ig*, *a.* štirikraten.
 Bieffmonatlich, *a.* štiriměsečen.
 Bieffpündig, *a.* štirifunten.
 Bieffräderig, *a.* na štiri kolěsa.
 Bieffsigig, *a.* na štiri sedala.
 Bieffspännig, *a.* za štiri konje.
 Biefftägig, *a.* štiridněven.
 Biefftausend, *num.* štiri tisuci, štiri hiljade od. tavžent.
 Bieffte, *m.* štěti, četěrti, četvěrti.
 Biefftel, *n.* četěrt, četvěrt, četertinka, četertina; — *jaht*, *n.* četvěrt lěta.
 Bieffteils, *v. a.* četvěrti, na četěri rozděliti.
 Biefftenš, *ad.* štěrtič, četvěrtič.
 Biefftheilen, *v. a.* rozděliti na četěri.
 Bieffzehn, *num.* štirnajst, četirnajst, štirnest; — *st*, *a.* štirnajsti, četirnajsti.
 Bieffzig, *num.* štirdeset, četirdeset, štiriđi; — *st*, *a.* štirđesěti. [trice.
 Biefflied, *pl.* bilje, predvečer.
 Bieffnette, *f.* vinjěta, obrázek.
 Bieffste, *f.* Beisšen; — *t*, *a.* vinjěv.
 Bieffstine, *f.* gosli.
 Bieffmist, *m.* goslar. [ce.
 Bieffoncell, *n.* violončelo, gosli.
 Bieffst, *f.* gád, zmija.
 Bieffst, *n.* proglódka, rošćka; (am Gewehr) muha.
 Bieffstren, *v. a.* měřiti, izměřiti; amati, vizirati.

Bistiren, v. a. preiskáti, ogle-
 dati, preglédati.
 Bitriol, m. hudičevo olje.
 Bítzdom, m. naměstnik.
 Bocal, f. Selbstlaut.
 Bocalmusik, f. glasna muzika.
 Bocatv, m. klicávník.
 Vogel, m. ptica, tica, ptič; —, a. ptičji. [gajba.
 Vogelbauer, m. ptičnica, kletka,
 Vogelbeere, f. jerebika; —n, pl. jerebiče. [tička, ptiček.
 Vögelfchen, n. ptičica, ptička,
 Vogelbeuter, m. ptičogled; —ei, f. ptičogledstvo. [lov.
 Vogelfang, m. ptičarstvo, ptičji
 Vogelfänger, m. ptičar.
 Vogelstinte, f. ptičarnica.
 Vogelstrei, a. propisan; —erklären, propisati.
 Vogelhändler, m. ptičar
 Vogelhaus, n. ptičarnica.
 Vogelherd, m. ptičarsko gumno ptičarnica.
 Vogelheim, m. ljep, lim.
 Vogelstheuer, f. strašilo.
 Vogelstich, m. kletka, bezgónnica.
 Vogelsteller, f. Vogelstänger.
 Vogelwaffe, f. divja grabarica.
 Vogelwübbrett, n. divje ptice, divja ptičevina.
 Vogler, f. Vogelstänger.
 Vogt, m. nastojnik, vodja; —ei, f. nastojništvo.
 Volk, n. ljud, ljudstvo; narod, polk; (Soldaten) vojsaki, vojska; (Gesinde) družina, čeljad; (eine Schaar) tropa, množica.
 Völkerecht, n. narodnje pravo.
 Völkerschaft, f. narod; polk.

Völkerwanderung, f. preselovanje narodov.
 Volkreich, a. preseljen, polkovit.
 Volkss, a. narodni.
 Volkssfest, n. ljudogód.
 Volkssfreund, m. ljudomil.
 Volkssmäßig, a. narodski.
 Volksmenge, f. množina naroda; ljudinstvo.
 Volksoregierung, f. ljudovláda, narodovláda. [ka.
 Volkssage, f. naroda pripoved.
 Volksthum, n. narodnost.
 Volksthumlich, a. naroden.
 Voll, a. poln, napólnjen; prepólnjen; fig. prepit.
 Vollauf, ad. obilno, izobilno.
 Vollblütig, a. polnokerven, kervát; —keit, f. polnokervje.
 Vollbringen, v. a. sveršiti, doveršiti, dognáti, dokončati, dopriněsti, dočiniti, dopólniti.
 Vollbringung, f. sveršenje, dokončanje; sverha, sveriček.
 Vollbrüstig, a. persát.
 Vollenben, v. a. dokončati, končati, sveršiti, doveršiti; er hat vollendet, vmerl je.
 Vollenber, m. dokončavec, sveršitelj.
 Vollenbe, ad. dokoněno, dokonca, zavsím, povsím, docěla, do cělega. [ljenje.
 Vollenbung, f. dokončanje, sverševanje.
 Vollerzi, f. požerúbnost, opilstvo, požrěstvo.
 Vollführen, v. a. oprávití, overšiti, izpeljati, doveršiti, izpólniti, včiniti; o pravljati, izpeljevati.
 Vollgütig, a. cělopláten, popolne vrědnosti.

- Vollheit, *f.* polnóta, polnost; fig. pijánstvo, pijánost.
- Volljährig, *f.* Ründig.
- Vollig, *a.* póln, podpóln; cěl; ves; debél, tolst; — *ad.* popólnoma, popólno, za vsem, po vsem; — *feit, f.* (deš tebeš) debélost, tolstóst.
- Vollkommen, *a.* savérsen, dovérsen, invérsen, popóln; — *ad.* cělo, cěloma, čisto, popólno; — *feit, f.* savéršenost, savéršenstvo, dovérsenost, izvérstnost, popólnost, popólnomast.
- Vollkörnig, *a.* zernat, zernovit.
- Vollleibig, *a.* tělnat, tolst, debél; — *feit, f.* tělnatost, tolstóča.
- Vollmachen, *v. a.* napólniti.
- Vollmacht, *f.* polnovlástje, polna oblást, polnomóčnost.
- Vollmond, *m.* šíp, polni mēsec.
- Vollständig, *a.* sočen, sočnat.
- Vollständig, *a.* popóln, podpóln, dovérsen; — *feit, f.* popólnost, dovérsenost.
- Vollstimmig, *a.* polnoglásen.
- Vollstrecken, *v. a.* dovérsiti, sveršiti, oprávit, dopólniti.
- Vollständig, *a.* polnovážen, — *feit, f.* polnováženost. [póln.
- Vollständig, *a.* polnočiseln, po-
- Vollziehen, *v. a.* izpólniti, dopólniti, izvéršiti, dovérsiti, oprávit. [veršitelj.
- Vollzieher, *m.* izpólnitelj, do-
- Vollziehung, *f.* Vollzug, *m.* izpólnenje, izpólnitva, dovérsenje. [movoljec.
- Volontär, *m.* dobrovoljec, sa-
- Von, *prp.* od, o, iz; za, izza;
- raz, niz; einer — uns, jeden izmed nas; Kaiser — Oestersreich, car Avstrijski; ein Ring von Gold, zlat perstan; ein Freund — mir, moj prijatelj; ein Mann — kleiner Person, mož male postave; schön vom Gesicht, lépega obraza; ein Slovene — Geburt, rojen Slovének; — Rechtswegen, po pravici; ein Mann — Jähren, prilétni mož; den Hut vom Kopfe nehmen, razkriti od. odkriti se; — Statfen gehen, od rok iti; — einander, raz; od; — einander brechen, razlomiti, odlomiti; — einander hauen, razsekati; odsekati.
- Vonnöthen, *ad.* trěba, potrebi, potrebno; — haben, trěbovati, potrebovati.
- Vor, *prp.* préd; spred; od; — Freude, od radosti, radosti. [večerje.
- Vorabend, *m.* predvečer, pred-
- Vorältern, *pl.* predstári, praroditelji.
- Voran, *ad.* spreda, spredej, popred; (vortvártš) naprej, napred. [mur).
- Vorarbeit, *f.* pripravá (k če-
- Vorarbeiten, *v. a.* pripravljati (k čemur); (einem) pretěti od. prekositi kogar v poslu.
- Vorärmel, *m.* gornji rokáv.
- Voraus, *ad.* spreda, spredej, popred; naprej, napred; — n. pervénstvo.
- Vorausbezahlen, *v. a.* predplácati, predplátiti, popredplácati.

Vorausbeziehung, f. predplačilo, predplata. [predpoložiti.
Voraussetzen, v. a. predpoložati.
Vorbaum, v. a. predžidati; (ei-
 ner Sache) oventati, opréti se.
Vorbacht, m. predmislik; raz-
 misel; mit gutem —, hoti-
 mice, navlaš; ohne —, ne-
 hoté. [zen; predmisljen.
Vorbächtigt, a. razmisliti, opá-
Vorbekunden, v. a. razmisliti,
 predmisliti. [predznámje.
Vorbedeutung, f. predznám,
Vorbehalt, m. —ung, f. privz-
 deržanje, izvzémek, izvzé-
 tek, izvzétje.
Vorbehaltten, v. a. privzderžati
 si, izvzétati si, pogoditi si; (et-
 ne Schürze) pred seboj ob-
 deržati. [sein, prejeti, minuti.
Vorbei, ad. mimo, memo; —
Vorbenannt, a. gori rečen, gori
 napoménjen, gori imenován,
Vorbereiten, v. a. pripravljati,
 pripraviti, pripravovati, pri-
 strojiti.
Vorbereitung, f. pripráva, pri-
 právek; pripravljanje.
Vorbericht, m. predgovór, pred-
 opoména.
Vorbeseid, m. poziv od, pozov
 (pred sód); —en, v. a. poz-
 vati (pred sód).
Vorbeten, v. a. predmoliti.
Vorbeugen, v. a. fig. einer Sa-
 che —, izognúti od, izogibati
 se česar.
Vorbewußt, m. znanje, védenje.
Vorbild, n. izgled, razgled, pri-
 mér, predobraz, priklad.
Vorbilden, v. a. predobraziti,
 izobraziti, izobraževati.

Vorbildlich, a. obrázen.
Vorblassen, v. a. einem etwas —,
 pred kom igrati od, zaigrati.
Vorbote, m. predposel; fig.
 glasnik; znamenje.
Vorbringen, v. a. prednésti,
 prednášati, dovésti, dovoditi,
 razložiti, izústiti. [strésje.
Vordach, n. predstréha, pred-
Vordede, f. paluba.
Vorder, e, es, a. prednji, per-
 vi; —e, a. prednji, prvi.
Vorderarm, m. prednja strán
 roke. [prednje poslópje.
Vordergebäude, n. predhišje,
Vorderhand, f. péstnica, šaka.
Vorderhaupt, n. prednja strán
 gláve, teme.
Vorderhaus, f. —gebäude.
Vordertauf, m. (bei Jägern) pred-
 nje nože.
Vordermann, m. prednik.
Vordersaß, m. predstávka, pred-
 sáda.
Vordertheil, m. predek, predél,
 prednja strana; (am Schiffe)
 predek, prova. [tje duri.
Vorderthur, f. preddveri, pred-
Vordertreffen, n. prednja voj-
 ska od, straža. [daj.
Vor diesem, ad. pred tém, nég-
Vordrängen, v. a. vspred tíšcati
Vordringen, v. n. protlačiti se,
 protlačevati se, porivati se,
 prodirati, prodréti.
Vordisen, v. n. einem —, pretéci
 od, prehitéti kogar; (eifig sein)
 uriti se, žuriti se, nagiti se.
Vordellig, a. prenágel; —heit, f.
 prenágllost.
Vorempfinden, v. a. predčúti,
 preobčúti.

- Boremyšindung, *f.* predéútie, preobčútenje, preobčútlej
 Borenthalten, *v. a.* krátiti, uzkrátiti, pritergati, pridérjati, ne dati. [predopómni.
 Boretinnern, *v. a.* preopóméniti.
 Boretinnerung, *f.* predopóména, predopómiba.
 Borente, *f.* predčítva.
 Borent, *ad.* na préj, naj préd, pred vsem.
 Borſien, *n.* perva jéd.
 Borſabr, *m.* predméštník; praótec, pradéd.
 Borſahren, *v. n.* einem —, komur se préd peljáti.
 Borſall, *m.* primérlej, prigódek, prigóda, dogadjaj, pripétek, slučáj; (— der Gebärmutter) trút.
 Borſallen, *v. n.* primériti se, namériti se, prigódiťi se, slučítu se, pripéťiti se; — *b, a.* prigóden.
 Borſeſten, *v. a.* einem —, učiti kogar v mačevánju.
 Borſeß, *n.* osvetek, bila.
 Borſliegen, *v. a.* dolététi; nadlététi, prelététi. [zivati.
 Borſordern, *v. a.* pozváti, po-
 Borſühren, *v. a.* pripeljáti pred kogar.
 Borſgang, *m.* prigóda, dogódba, dogódek; primér, izgled.
 Borſgänger, *m.* predčáštník, predméštník, predhódník.
 Borſgaulſen, *v. a.* einem etwaš —, slépariti kogar s čem; preváriti kogar. [slópje.
 Borſgebäude, *n.* sprednje po-
 Borſgeben, *v. a.* dati pred kogar; (im Spiele) vnapred

dati; (vornwenden) praviti, izgovárjati se.

Borſgeben, *n.* izgovor; pravenje.

Borſgebirge, *n.* predgórje, berdo.

Borſgeblíſch, *a.* namišljen; lažljiv.

Borſgefaß, *a.* prej začéti; pred-

söden; — *e* Meinung, *f.* pred-

söda. [predčúťjenstvo.

Borſgefühl, *n.* predčúť, predčúťje.

Borſgehen, *v. n.* (einem) iti pred

kogar, pretéči kogar; (den

Vorzug haben) pervénstvo

iméti, nádkriliti; (ſich zutra-

gen) primériti se, pripéťiti

se, dogoditi se; (im Sinne —)

dozdevati se, zazdevati se;

einem mit guten Beispielen —,

komur dober izgled dájati.

Borſgemeldet, Borſgenannt, *f.* Bor-

benannt.

Borſgemach, *n.* predsóba.

Borſgeſchmack, *m.* predčúť.

Borſgrígen, *v. a.* einem etwaš —,

kaj pred komur zagósti.

Borſgeſehen, *t.* pazi! s poti! na

strán. [rešína.

Borſgeſeher, *m.* poglavár, sta-

Borſgeſtern, *ad.* predvčéraj, pred-

včérajšnim, prekjučer.

Borſgeſtrig, *a.* predvčéranj, pred-

včérajšen, prekjučérn.

Borſglebeí, *m.* čelo.

Borſgreifen, *v. a.* einem —, pre-

téči, nádkriliti, preséči kogar.

Borſhaben, *v. a.* iméti kaj pred

seboj; v misli iméti, nami-

sliti, namériti, nakániti; —

n. namisel, naméra, naklep,

nakána, predvzétje, predu-

zétje, namémiba.

Borſhalten, *v. a.* derjáti pred

kogar; deržati pred komur;

- (einen Fehler) oponášati, oponositi, očitati (komur kar).
- Borhand, *f.* pešnica; (Bortrang) pervénstvo, prednost, predšina; — haben, (im Spiele) na roci biti.
- Borhanden, *a.* prítómen, pričijoč; — ad. pri rokah; — sein, naláziti se, biti, dobiti se. [zavésa.
- Borhang, *m.* zagrinjalo, zastor.
- Borhangen, *v. a.* viseti pred kom.
- Borhängen, *v. a.* zagerniti, zavésiti, zastiti (kar); obésiti pred kar [vézje.
- Borhaus, *n.* predhišje, pred-
- Borhaut, *f.* prednja koža.
- Borher, *ad.* préj, popréj, préd, popred, pred tem.
- Borherbestimmen, *v. a.* predodločiti, v napred odréditi, pred odsódití.
- Borherbestimmung, *f.* predodločba, predodsóda.
- Borhergeben, *v. n.* pred iti; — b, *a.* prednji, prišnji, predšnji.
- Borher sagen, *v. a.* prorokovati, prerokovati, preróčiti.
- Borher sagung, *f.* proročánstvo, prerókba, prerokovánje.
- Borhersehen, *v. a.* previditi.
- Borhersehung, *f.* predvidjenje; previdnost.
- Borheucheln, *v. n.* einem etwas —, hljiniti se pred kom.
- Borhin, *ad.* préj, popréj, prie
- Borhof, *m.* predvór, predvórie.
- Borhölle, *f.* predpekcl; vice.
- Borig, *a.* prejšien, popréjšien, prišnji; minul, prošasti.
- Borjährlig, *a.* lanjski.
- Borjeht, *f.* Jeht. [kaj.
- Borkauen, *v. a.* žvekati komur
- Borkauf, *m.* zakup. [kupovati.
- Borkaufen, *v. n.* predkúpiti, pred-
- Borkäufer, *m.* predkúpec.
- Borlehren, *v. a.* naravnáti, pripraviti; alle Mittel —, vse mogoče upotřebiti.
- Borlehrung, *f.* pripráva, narédba, naravnánje.
- Borkenntniß, *f.* perva znanost.
- Borkirche, *f.* lopa, lopica. [jiti.
- Borkleben, *v. a.* zaljipiti, zaklé-
- Borkommen, *v. n.* (vordet kommen) préj priti; bei einem —, priti pred kogar; (vorfallen) pripétiti se, dogoditi se, zgoditi se; (scheinen) viditi se, činiti se, dozdevati se; Gaschen, die oft —, vsakdanje réci.
- Borkladen, *v. a.* povábiti, pozvati.
- Borklage, *f.* predlóga.
- Borkland, *n.* prednja zemlja.
- Borklangen, *v. a.* aus der Tasche —, iz žepa potégnuti.
- Borklangst, *ad.* dávno, predávno, odavna.
- Borklassen, *v. a.* predpustiti, pred kogar od. kogar h komur pustiti.
- Borklaufen, *v. n.* predteči, popred léteti; einem —, preteči, preléteti od. nadtérčiti kogar.
- Borkäufer, *m.* predteča.
- Borkäufig, *a.* predbéžen.
- Borklaut, *a.* preglásen, predérzen; lajav; — er Mensch, yikáč.
- Borkleffel, *m.* velika žlica.
- Borklebmesser, *n.* veliki nož.
- Borklegen, *v. a.* (Speisen) podáti, podájati; die Frage —, popí-

- tati, povprašati; seine Gründe —, razložiti uzroke svoje; (vorschlagen) predložiti.
- Vorlesen, v. a. predbrati, čitati komur kar.
- Vorleser, m. predbravec.
- Vorlesung, f. čitanje. [zadnji.
- Vorleszte, a. predposlednji, pred-
- Vorleuchten, v. a. einem —, svētiti komur; mit Beispielen —, dober izgled komur dajati.
- Vorlieb, ud. zaljubo; — nehmen, za ljubo imeti. [ljubav.
- Vorliebe, f. priljubézen, osobita
- Vorliegen, v. n. ležati pred čem.
- Vorliegend, a. ov; pribiten.
- Vorlägen, v. a. lagati od. zlagati se komur.
- Vormachen, v. a. predjati, postaviti pred kar; einem etwas —, pokazati komur kar; zlagati se; äale s komur zbijati.
- Vormalen, v. a. pred komur kar malati; einem etwas —, kazati komur, kakó se mala.
- Vormalig, a. negdanji, nekdanji, negdašnji, nekadašnji, prvašnji.
- Vormals, ad. negdaj, nekda, negda, nekada, nekada.
- Vormauer, f. predzid, predzidje; fig. zašita. [poldan.
- Vormittag, m. predpoldan, do-
- Vormittägig, a. predpoldanski, dopoldanski, pred poldnevem.
- Vormittags, ad. pred poldnem, pred poldnom.
- Vormund, m. oskerbnik, varh.
- Vormündetia, f. oskerbnica, varbinja.
- Vormundschaft, f. oskerbnistvo, varhstvo; — lich, a. oskerbniški.
- Vorn, — e, ad. spredej, spredi, predej.
- Vornächtig, a. snočen, snočejšen; necójn. [imé.
- Vorname, m. predimek, kerstno
- Vornehm, a. velik; znaten, znamenit, imenit, važen.
- Vornehmen, v. a. vzeti pred sé; eine Arbeit —, lotiti se dela; sich —, predvzeti si, skleniti, nakániti, namériti, naméniti; — n. predvzétje, preduzétje, nakána, naméra.
- Vornehmlich, ad. osobito, posebno, poséбно, zvlášé.
- Vornehmste, a. prvi, naj prvi, naj znamenitíši.
- Vorpreifen, v. a. živigati pred komur. [komur.
- Vorplaudern, v. a. blebetati pred
- Vorposten, m. prednja straža.
- Vorpredigen, v. a. predigati komur. [venstvo.
- Vorrang, m. prednost, per-
- Vorrath, m. zalóga, pripráva, gotovina. [pripravljen.
- Vorrathig, a. prigotovljen, gotov,
- Vorrathshaus, n. — kammer, f. zalóžnica. [kom.
- Vorrechnen, v. a. računati pred
- Vorrecht, n. predpravica, prednost, predvlastica, nadpravica.
- Vorrede, f. predgovór. [komur.
- Vorreden, v. a. govoriti pred
- Vorreif, a. prerán, prezrel.
- Vorreiten, v. n. jahati od. jezdititi pred komur od. kogar; nadjášiti kogar.
- Vorreiter, m. predjášnik.

Vorrichten, v. a. pripraviti, pripravljati. [priprava.

Vorrichtung, f. pripravljanje;

Vorrücken, v. n. dalje od. napréjiti, napredovati; približevati se; — v. a. napréj pomakniti od. potegniti; einem etwas —, očitati od. ogovarjati komur kar.

Vorſaal, m. predsoba.

Vorſagen, v. a. narekovati.

Vorſatz, m. predvzétje, predsezétje, namisel, oklep, naklep; mit —, navlašč, hotimice.

Vorſätzlich, a. samohóten, hoten; namišljen; — ad. hotoma, hotimice, navlaš, naláš, navlašč.

Vorſchein, m. zum — kommen, pokazati se, prikázati se.

Vorſchicken, v. a. napred poslati.

Vorſchicken, v. a. napotisniti; (Stiefel) podšiti, podgláviti.

Vorſchießen, v. a. (Beld) poséditi, vnapred dati; — v. n. predstréliti; pokazati, kakó se strélja; (ſich plözlich fortreißen) zagnati se, vreči se, zapoditi se; (von Pflanzen) rasti, klti.

Vorſchlag, m. predlóg, predlózénje, navsét, svét; ponúda; (in der Artillerie) čep, zatik; (in der Ruſſ) znak, znamenje.

Vorſchlagen, v. a. pribiti, zabiti; (bei der Artillerie) nabiti; (im Handel) precéniti, predrágo céniti; (einen Vorſchlag thun) predlóziti, svetovati, navsétvati; ponúdit; — v. n. pre-mahniti.

Vorſchläglich, a. predlóžen.

Vorſchmack, f. Vorgesſmack.

Vorſchneiden, v. a. rézati, pred-rézati.

Vorſchnell, a. prenágel, prehiter.

Vorſchreiben, v. a. predpisati, prepisati, zapovédati; einem —, kogar pisati učiti.

Vorſchrift, f. predpis, predpismo, izgléd; narédba, urédba, zapovéd. [pripomóček.

Vorſchub, m. pomóč, pripomóč.

Vorſchub, m. naglávek; — en, v. a. podšiti, podšívati, nagláviti.

Vorſchuß, m. izposodilo, izposojilo; (am Kleide) izpuſtek.

Vorſchützen, v. a. etwas —, izgovarjati se s čem. [očmi.

Vorſchweben, v. a. biti pred

Vorſehen, v. a. f. Vorherſehen; ſich — v. r. čuvati se, začúvati se, paziti se.

Vorſehung, f. previdnost, providnost, providjénstvo.

Vorſetzen, v. a. predpostaviti, predpolóziti, predpodjati; zum Eſſen, Trinken —, dati jésti, piti; einen einem —, kogar čez kogar postaviti; ſich — v. r. predsezéti predvzéti ſi.

Vorſicht, f. previdnost; pre-mišljenóſt, razmišljenóſt; opáznost; — ig, a. previden, pre-mišljen, razmišljen, opázen.

Vorſingen, v. a. pred komur peti.

Vorſiß, m. predséd, predsédba; — en, v. n. predsédovati, predséditi, predsédnik biti; — er, ende, m. predsédnik, predséda. [ljanje.

Vorſorge, f. skerb, briga, nastó-

- Vorspann, *f.* pripréga, sprega; — *en, v. a.* pripréci, priprégati.
- Vorspiegeln, *v. a.* einem etwas —, kogar s čem noriti od. ob-séniti.
- Vorspiel, *n.* predigra.
- Vorspielen, *v. a.* igrati pred komur; — *v. n.* počéti igrati, zaigrati.
- Vorsprechen, *v. n.* govoriti pred komur; — *v. a.* prositi za kogar.
- Vorspringen, *v. n.* predskočiti; skočiti pred kogar; (vortragen) moléti, sterméti.
- Vorspruch, *f.* Fürsprache.
- Vorsprung, *m.* skok v napréd, predskok; (des Hauses) predstréžje. Igrádje.
- Vorstadt, *f.* predméstje, pred-Vorstädter, *m.* predméstčan.
- Vorstand, *m.* predstójnik; (Unter-sand) zalóg; došajste pred sodbo. loči, odlikovati se.
- Vorstehen, *v. n.* fig. padati v
- Vorstrecken, *v. a.* zatakniti, zatí-kati
- Vorstehen, *v. a.* (vortragen) viditi se, kazati se, moléti od. se-gati éez kar; einer Sache —, uprávljati, oprávljati kar, ravnáti s čem, predstáti; es steht mir vor, čaka me.
- Vorstehet, *m.* nadstójnik, predstójnik, nastójnik, načélnik, glavár, starešina.
- Vorstellen, *v. a.* etwas vor etwas, kar pred kar postáviti; einem etwas —, predstaviti predstávljati, predložiti, razlóžiti; ein Stück —, igro igrati, prikázati, prikazovati; sich — *v. r.* misliti si, domisljevati si.
- Vorstellung, *f.* predstávljenje, predloženje, navistava; (Ges-danke) misel, pomisel.
- Vorstrecken, *v. a.* protégnuti, natégniti; (einem etwas) posó-diti, u napréd dati.
- Vortanz, *m.* prvi ples.
- Vortanzen, *v. n.* počéti plesáti; zaplesáti, zarájati; plesáti pred komur; pokázati komur, kako se plesá.
- Vortänzer, *m.* plesovódja.
- Vortheil, *m.* prospéh, prospé-nost, korist, hasen, hasek, dobiček, dobitek; — hast, *a.* prospéšen, koristen, hasljiv, hasnovit.
- Vorthun, *v. a.* eine Sache —, pripásati si predpét; sich — *v. r.* f. Hervorthun sich.
- Vorthür, *f.* zvonajne dveri.
- Vortrab, *m.* prednja straža.
- Vortrag, *m.* predávanje, predná-šanje, govór; (im Behren) način učénja; (im Singen) način pévanja; (Erklärung) izjásnenje, razláganje; — *en, v. a.* (vor einem etwas) nositi pred komur; (einem eine Sache) izjásniti, razlágati, predá-vati, prednášati, učiti; pri-óbéti, objáviti, naznániiti.
- Vortrefflich, *a.* izvérsten, kra-sen; verli, vréden; — freit, *f.* izvérstnost, krasóta; ver-lost, vrédnost. [seboj.]
- Vortreiben, *v. a.* gnati pred
- Vortreten, *v. n.* predstópiti; pred kogar stopiti. [predpiti.]
- Vortrinken, *v. n.* prvi piti,

Bortritt, *m.* predstóp; fig. predstvo.

Bortruppen, *pl.* prva vojska.

Bortuch, *f.* Šúrje.

Borüben, *v. a.* predváditi.

Borüber, *f.* Borbei.

Borurtbeil, *n.* predsód, predsóda, predsódek, domnjenje; — *ig.*, *a.* predsóden; — *óftrei*, *a.* bez predsódkov.

Borvorjährlig, *a.* predlánski.

Borwache, *f.* Borposten.

Borwägen, *v. a.* vagati, tehtati, měriti pred komur.

Borwalten, *v. n.* predvládati; premáhati.

Borwand, *m.* izgovór.

Borwärts, *ad.* napréd, napréd, vspréd; dalje, delj. [někim.

Borweinen, *v. n.* plakati pred

Borweisen, *f.* Borzeigen

Borwelt, *f.* pervověk, prednámstvo, predsvět, starodávnost; někdašnji ljudi.

Borwenden, *f.* Boršůgen.

Borwerfen, *v. a.* predvrěči, vrěči pred kogar; (vorrůfen) oponášati, oponěsti, očítati.

Borwimmen, *v. a.* jadikovati pred někim.

Borwissen, *n.* znanje, vědenje.

Borwig, *m.* vědnost, radovėdnost, radovėdnost; rado-glėdnost; — *ig.*, *a.* vědėen, radovėdėen, radovėden; radogləden, sničav.

Borwort, *n.* predlog, predslov (u slovnici).

Borwurf, *m.* oponášanje, oponáša, oponós; (Gegenstand) stvar, predmět. [počítati.

Borzählen, *v. a.* predčítěti, pred-

Borzählen, *n.* predanámje, prednámjenje.

Borzählenen, *v. a.* predznamenovati; risati pred někim.

Borzzeigen, *v. a.* pokázati, prikázati; dovoditi.

Borzzeiger, *m.* pokazátelj.

Borzzeit, *f.* stara doba, prvi časi, predčas; — *en, ad.* někđaj, někada, svoje dni, v někđanjih časih.

Borzziehen, *v. a.* izpotėgniti, izvláčiti; (als einen Borhang) zagerniti; (eine Sache einer andern) raji iměti, bolj štíměti, vícej čěniti.

Borzimmer, *n.* predjizba.

Borzug, *m.* prednost, predstvo, predek; pervėnstvo, prestójnost.

Borzüglich, *a.* osobit, sosėben, poseben; verli; — *ad.* osobito, sosėbno, posebno, zlasti, zvlášće; — *krit, f.* osobitost, sosėbnost, posebnost, zlastóst.

Borzugsweise, *ad.* sosėbno, osobito. [glase.

Borziren, *v. n.* glasovati, dájati

Borzum, *n.* glás.

Boruffen, *m.* ognjena gora; Vulkan (bóg ognja).

Borzulkanisch, *a.* ognjen, ognjevit; vulkánski.

W.

Waar, *f.* blagó, roba, ropotija; grüne —, zelenjád, zelenina. [gazin.

Waarenslager, *n.* skladišće, ma-

Wabe, *f.* sít; vošćina.

Wach, *a.* buden; er ist —, bdi

ob. budí; — sein, bdeti, budéti; — werden, zbuditi se, prebuditi se.
 Wače, *f.* straža, straž; (Person) stražar, stražnik; (Haus) stražišče; auf die — stehen, na stražo iti.
 Wachen, *v. n.* bdeti, budéti, bedéti, čuvati, nespati; über etwas —, čuti nad čem.
 Wachfeuer, *n.* stražarski ogenj.
 Wachgeld, *n.* stražarina.
 Wachhaus, *n.* stražnica, stražišče, stražara.
 Wachholzer, — baum, — strauch, *m.* bor, borovec, hrin, brinovec.
 Wachholzerbeere, *f.* boróvnica.
 Wachholzerbranntwein, *m.* borovica. [brinjevina.
 Wachholzerholz, *n.* borovina.
 Wachholzeröl, *n.* borovo od brinjevo olje.
 Wachmeister, *m.* stražmeister.
 Wachparade, *f.* stražna paráda.
 Wachposten, *m.* straž.
 Wachs, *n.* vosk, voščina, voščevina; — s, *n.* voščen, vošen.
 Wachsam, *a.* bdijóč, pazljiv, pozóren, bedljiv, stražljiv, čujen; — sein, *f.* pazljivost, pozórnost, čujnost.
 Wachsartig, *a.* voskovit, voščevit.
 Wachsbleiche, *f.* belilo voska.
 Wachsen, *v. n.* rasti; množiti se, umnoževati se.
 Wachsen, *v. n.* voščen, od voska.
 Wachsfabrik, *f.* voščarnica; — ant, *m.* voščár.
 Wachsfadell, *f.* duplir, voščena baklja.

Wachsflecken, *m.* kaplja od voska, okáпина.
 Wachsgeld, *a.* romén kot vosk.
 Wachshändler, *m.* voščárnik.
 Wachsterze, *f.* voščena svéča, voščanica. [vina.
 Wachstuchen, *m.* voščina, voščev.
 Wachstuch, *m.* voskovnik.
 Wachsthum, *m.* rást, rastnja; rastljivost.
 Wachstischler, *m.* svéčár.
 Wacht, *f.* Wače.
 Wachtel, *f.* prepelica, putpernica; — s, *a.* prepeličji.
 Wachtelfang, *m.* lovitva prepelic.
 Wachtelhund, *m.* prepeličar.
 Wachtelkönig, *m.* harec, bariš.
 Wachtelstreich, *m.* prolét prepeličji.
 Wächter, *m.* stražar, čuvár, čuvaj, stražaj; — in, *f.* stražarica, čuvarica. [žárnica.
 Wachtthurm, *m.* stražišče, stražnica.
 Wackeln, *v. n.* svepati se, zibati se, kolébaty se; (im Gehen) kobscati, mahati; majati se, gibati se.
 Wacker, *a.* verli, jak. [mečni.
 Wabe, *f.* meča, litka; — n, *a.*
 Waffe, *f.* brán, branilo, oróž; — n, *pl.* oróžje.
 Waffenbruder, *m.* sobojnik.
 Waffenhaus, *n.* oróžnica, oróžišče. [rok.
 Waffenlos, *a.* bez oróžja, golo.
 Waffenplatz, *m.* bojišče.
 Waffnerod, *m.* kurтка.
 Waffenschmied, *m.* orožar; — e, *f.* kováčnica.
 Waffentüßband, *m.* primirje.
 Waffenträger, *m.* oprod, oprodá, ičitonoša.
 Waffentübung, *f.* bojno véžbanje.

Waffnen, *v. a.* oróžati, oróžiti, ohoróžati. [nica.

Wagamt, *n.* vagárnica, téhtar.

Wage, *f.* vaga, tehtnica. [ra.

Wageballen, *m.* gredeljnica, svo-

Wageholz, *m.* pogumnež.

Wagekloben, *m.* klin od škarje od vage.

Wagemeister, *m.* vagar.

Wagen, *m.* voz; (Bauer —) kola; (Kutsch) kočija.

Wagen, *v. a.* staviti, vagati; das Äusserste —, poslednje sile napéti; — *v. n. u. r.* derziniti se, predérzniti se, podstópiti se, osméliti se, osódititi se.

Wägen, *v. a.* vagati, tehtati, teáti, težati; mériti, izmériti.

Wagenachse, *f.* podvoz, ós.

Wagenbaum, *m.* svora.

Wagenbede, *f.* istorija.

Wagendreißel, *pl.* ojnice. [pa.

Wagenflechte, *f.* spletenica, kri-

Wagenfelse, *n.* koléja, kolomaja, kolotéina, kolovóz.

Wagenfüße, *f.* ročica.

Wagenleiter, *f.* grote, lestvice.

Wagenrad, *n.* kolo.

Wagenschmiere, *f.* kolomáz.

Wagenschuppen, *m.* kolnica, kolárnica. [navpik.

Wagerecht, *n.* navpičen; — *ad.*

Wageschale, *f.* tehtilnica, važnica.

Wagestück, *n.* vratolómén čin.

Wagejünglein, *n.* jeziček pri vagi. [leit, *f.* opásnost.

Waglich, *a.* opásen, pogibeln;

Wagner, *m.* kolár; — arbeit, *f.* kolársko délo; — handwerk, *n.* kolarija, kolárstvo.

Wagniß, *n.* pogibelj.

Wahl, *f.* voljítva, izbór; voljenje, izbiranje; volja; —, *a.* voljítmi.

Wahlbezirk, *m.* voljítmi okraj.

Wählen, *v. a.* voljiti, izvoljiti, izbirati.

Wähler, *m.* voljivec, voljitelj, izbiravec, izbórník.

Wahlfähig, *a.* voljíteln, voljítljiv, izberiv, voljiten.

Wahlfürst, *m.* izbráni knez.

Wahlherr, *m.* izbórník.

Wahlkönig, *m.* izbrán kralj; — reich, *n.* izbórna kraljevina.

Wahltag, *m.* bojišéc, bojovallišéc, mejdan.

Wahlpruch, *m.* poslovica.

Wahlstimme, *f.* glás.

Wahltag, *m.* voljítmi dan.

Wahlversammlung, *f.* voljítna skupšéina.

Wahlwurzel, *f.* gabaz.

Wahn, *m.* blód, blodnja; mnénje, misel.

Wahnern, *v. a.* méniti, misliti, domnivati se (komur).

Wahnstinn, — wiß, *m.* bezúmnost, bés, bésnóča, blaznost; — ig, *a.* bezumen; bésen, blazen; — e, *m.* bezúmník, blazen, blazník.

Wahr, *a.* istinit, istinski; rës; prav; es ist nicht —, ni rës, rësница od istina; — sprechen, rësničo govoriti; so — mit Gott helfe, za Boga, tako mi Boga; so — ich lebe, pri mojoj duši, tako mi živóta; das — e, istina, rësница; pravo.

Währen, *v. n.* terpéti, trajati.

Während, *prp.* o, ob, za; u

čas; — der Nacht, érez noč, ponoči; — des Tages, za dne; — des Winters, érez zimo; — a. trajoč, terpeč; — ad. dokler, dok, med tem ko, ko
Wahrhaft, —ig, a. résen, résničen, istinit; — igreit, résnost, résničnost, istinitost.
Wahrheit, f. résnica, istina; — sliche, f. istinitost.
Wahrlich, ad. zarés, v résnici ob. istini, zaista, résnično.
Wahrnehmen, v. a. zapáziti, začúti, oséčiti, zglédati.
Wahrsagen, v. a. prerokovati, prorokovati, prorikati; vračati, vračariti, vražiti.
Wahrsager, m. vračár, prorokovavec; — ei, f. vračanje, prerokovanje, vraža; — in, f. vračarica.
Wahrscheinlich, a. vérojéten, dozdéven; — ad. mende; prej ko ne; — zeit, f. vérojétnost, dozdévnost.
Währung, f. trajanje, terpež; (des Geldes) vrédnost, céna.
Währwolf, m. volkodlak, vukodlak. [znamenje, znak.
Wahrzeichen, n. predznámje, **Waid**, m. verbovník (trava); — mühle, f. mlín za mleti verbovník. [sírotica.
Waise, (m.) f. sírota; sírotče, **Waisenhaus**, n. sírotinica.
Waisenknabe, m. sírotče, sírotlè, sírotek, sírotej. [tica.
Waisenmädchen, n. sírota, sírotica.
Waisenvater, m. sírotinjski oče.
Wald, m. gora, lès, šuma, šumava; dichter —, hosta, hoščava; hoch —, gojzd, lès;

(Hain) gáj, log, dobrava; —, a. gorski.
Waldbach, m. bistrica.
Waldbiene, f. divja čbela.
Waldbbrand, m. gorski požár.
Waldb Bruder, m. pušávník, puštinjak. [dobrava log.
Waldbesen, n. lèsič, šumica, gáj, **Waldfesel**, m. divji osel.
Waldberecht, a. gorski, šumárski.
Waldbeschrei, n. lovski krič.
Waldbhonig, m. divji méd.
Waldborn, n. lovski róg.
Waldbühner, m. lèsníkár, lèsovód, šumár, gojzdnár.
Waldig, a. lèsovat, lèsnat, gor-nat, goroviten, šumovit, gojzdnat.
Waldfische, f. loška črèšnja.
Waldfleute, pl. goráni, gorjánci.
Waldmann, m. gorán; móž gorni.
Waldmast, f. žirovína.
Waldmeister, m. nadlèšníkár, nadgojzdnár. [divji človék.
Waldmenschen, m. urang-utang; **Waldnutzung**, f. uživanje gore.
Waldröde, f. žuročeš.
Waldröbe, f. srebóta, sirobót, srebótina, — n, pl. sirobótje.
Waldräube, f. divji golób.
Waldrüffel, m. mirkucin, íkrat.
Waldung, f. lès, lèsovje, dobrava, šumava.
Walgen, **Walgern**, v. a. valjati.
Walger, f. valj, valjbiło, valjavnica.
Walgen, v. a. valjati, teniti.
Walzmühle, f. valjárnica.
Walzmüller, m. valjar.
Wall, m. nasíp, osíp, bedem; fig. obrána, zagrada; (Küste) brèg, obál.

Ballač, *m.* valah, kopljenik, ikopljenec.

Ballen, *v. n.* kipéti, vréti, pariti se; valiti se; (wandern) potovati, romati; — *b*, *a.* vroč, kipeč.

Ballafahrt, *f.* romanje, potovanje; božja pôt; — *en*, *v. n.* potovati, romati, na božjo pôt iti; — *er*, *m.* romar, hodočastnik.

Ballsisch, *m.* kit, balena, morski som; — *artig*, *a.* kitovit; — *fang*, *m.* kitolov, lovitva balen; — *fänger*, *m.* kitolovec.

Ballnuß, *f.* laški oreh.

Ballrath, *m.* kitova maščovina.

Ballroß, *n.* morski konj.

Ballung, *f.* kipenje, vrénje; in — *gerathen*, vskipéti.

Ballwurf, *f.* gabez, svalnik.

Walpurgisnacht, *f.* noč sv. Valpurge; vračarinska noč.

Walsch, *a.* vlaški, laški; fig ptuj; — *land*, *n.* laško.

Walten, *v. n.* ravnati, vladati, obračati, upravljati; délati, činiti; (halten und —, po svojem gospodovati; walté Gott! Bóg dáj.

Walze, *f.* valj, valjak, valjar, valek, rovlovec.

Walzen, *v. a.* valjati, rovljati; plesariti, plesovati.

Wälzen, *v. a.* valjati, valiti; (eine Kugel) potakati, talóvati, talikati; sich —, *v. r.* valiti se, valjati se, gnati se, talikati se; die Schuld auf einen Andern —, družega kriviti od. obkriviti.

Walzer, *m.* ples.

Walzenförmig, *a.* obel, valjovit.

Wamme, **Wampe**, *f.* terbuš; salo.

Wamms, *n.* hala, jopič.

Wand, *f.* stena, mir, zid.

Wandel, *m.* življenje, život, žitje, živobitje, zadržanje, obnašanje, ponáša; Wandel und —, trgovina; življenje.

Wandelbar, *a.* preměnljiv, nestanovit, nestalen; (hinfällig) slab, tašt; — *keit*, *f.* preměnljivost, nestalnost; slabost.

Wandeln, *v. n.* hoditi, iti, sprehajati se, pohajati, šetati se; (sich betragen) živéti, obnašati se, zadržati se; — *v. a.* preměnjati, preměniti, mēnjati.

Wandelflern, *f.* Planet.

Wandlung, *f.* povzdigovanje.

Wanderer, *m.* potnik, popotnik.

Wandern, *v. n.* potovati, popotovati; seliti se, preseliti se; umflöt herum —, tepsiti se, klatiti se, skitati se.

Wanderschaft, *f.* pôt, potovanje.

Wanderstab, *m.* potniška od. romarska palica. [litva.

Wanderung, *f.* potovanje; se-

Wandhafen, *m.* klin, čavel.

Wandleuchte, *m.* stenski svečnik

Wanduhr, *f.* stenska ura.

Wange, *f.* lice, mulica, mihica.

Wandelmuß, *m.* — müthigkeit, *f.* nestalnost, nestanovitost, omahlost, nepostojnost; — müthig, *a.* nestalen, nestanovit, omahel, nepostojen.

Banken, *v. n.* omahovati, majati se, jugati se, svepati se,

- gibati se, koléhati se; —
maſhen, obmajati, objúgati;
— b, a. svepav, majav, oina-
hováven.
- Bann**, *ad.* kad, kada, kadaš,
kedaš; kadar, kedar; dann
und —, véasi, nekokda.
- Banne**, *f.* kad; (ein Gefäß zum
Reinigen des Getreides) vejača,
vevnica, vijača; — n, v. a.
vijati, vejati. [odkód.
- Bannen**, *ad.* von —, odkód;
- Banſt**, *m.* trebiš, vamp.
- Banzt**, *f.* sténica; — ſtraut, n.
sténičnik.
- Banzig**, *a.* sténičav.
- Bapen**, *m.* gerb.
- Bapenfeld**, *n.* polje v gerbu.
- Bapenſunde**, *f.* gerboslóvje.
- Bapenſundige**, *m.* gerboslóvec.
- Bapenſchild**, *n.* šéit, škit.
- Bapenſchneider**, *m.* gerboréz.
- Bapnen**, *f.* Baſſnen.
- Bartich**, *f.* Bahtič.
- Barm**, *a.* topel; (ſehr warm)
gorek, vroč, pretópel, gor-
kóten; (ſiedend heißes Waſſer)
krop; — bad, n. toplice.
- Bärme**, *f.* toplóta, toplina;
gorkóta, vročina; — meſſer,
n. toplomér, gorkomér.
- Bärmen**, *v. a.* greti, grijati,
grevati, ogrévati, topliti;
ſich —, v. r. greti se, sogrétiti se.
- Bärmeſtoff**, *m.* gorkóta, toplot-
vór; — gebundener, gorkota
zvezana; — freier, gorkota
razvezana od. zbujena.
- Bärmeſtaſche**, *f.* grevnica.
- Bärmeſſanne**, *f.* žerjavnica,
oglenica.
- Bärmſtube**, *f.* vroča iſpa.
- Barnen**, *v. a.* opominjati, opo-
méniti, svariti.
- Barnung**, *f.* opoména, svarilo,
opominjanje. [ſtraža.
- Barte**, *f.* ſtražišče, ſtražnica;
- Barten**, *v. n.* čakati, čekati,
pričakati, pričakovati, čakati;
— c. a. (inen Kranken) ču-
vati; ſkerbétiti (za kogar), stre-
či (komur).
- Bärter**, *m.* čuváj, čuvár, stre-
žaj; — in, *f.* čuvarica, strež-
nica.
- Bartgeb**, *n.* čuvarina.
- Bartthurn**, *f.* Barte.
- Bartung**, *f.* čuvanje; ſkerb;
briga, strežba, poſtrežba.
- Barum**, *ad.* zakáj, čmú, čemú,
zaštó.
- Barze**, **Bärzchen**, *n.* bradavica,
bradovica; bradavičica, bra-
dovičica. [bradovičnik.
- Barzenſtraut**, *n.* bradovičnica,
- Barzig**, *a.* bradovičast, bra-
davičnat.
- Baſ**, *pr.* kaj; kar; što; šta;
(etwaſ) kej, nekaj; — füt ein,
pr. kakšen, kakov.
- Baſchbecken**, *n.* vmivávnica.
- Baſchbláuel**, *m.* perula, treпка,
peráca.
- Báſche**, *f.* pranje, perilo; (Weiſ-
zeug) pertenina, platnina.
- Baſchen**, *v. a.* prati, izpráti.
žchtati; (Geſicht, Geſiße ꝛ.)
miti, mivati, vmivati, omíti;
— v. n. klepetáti, kvasíti,
blebetáti, ilabráti.
- Báſcher**, *m.* perivec, perilec;
(Schwáger) blebetálo; — ei,
f. pranje, perilo; (Geſchwáge)
blebét; — in, *f.* perica, pe-

rilja, perivka; — Iohn, *m.*
 plačilo za pranje.
 Wafcherz, *n.* prana ruda.
 Wafchfaß, *n.* perilnjak, lehtnjak.
 Wafchfrau, *f.* Wafcherin.
 Wafchgold, *n.* prano zlato.
 Wafchhaft, *a.* fig. blebetav,
 berbljav, zlabrav; — igleit,
f. blebetavost, berbljavost.
 Wafchhandschuh, *pl.* rokavice
 za pranje.
 Wafchhaus, *n.* perilnica.
 Wafchkeffel, *m.* kotel za pranje.
 Wafchklappen, *m.* opirnjaka.
 Wafchlauge, *f.* lúg.
 Wafchplag, *m.* perišče.
 Wafchwasser, *n.* voda za pranje
 od. omivanje.
 Wafen, *m.* ruša, rušina, dern;
 — meißler, *f.* Addecker.
 Waffer, *n.* voda; zu —, po
 vodi, po morju; zu — und
 zu Land, po vodi in po kopnem
 od. na suhem; daß — steigt,
 voda raste; zu — werden,
 zvodeneiti; frisch —, merala
 voda; warm —, krop; die
 Augen stehn ihm voll —, ima
 solenata oči; daß — abfließen,
 vodo spustiti.
 Waffer-, *a.* vodeni.
 Wafferampfer, *m.* cevta, cév.
 Wafferartig, *a.* vodovit.
 Wafferbad, *n.* hladna kopel.
 Wafferbaukunst, *f.* vodostrojni-
 štvo. [njak.
 Wafferbäder, *n.* kamenica, vod-
 Wafferbehälter, *m.* vodnjak, vo-
 darna.
 Wafferbeichreibung, *f.* vodopisje.
 Wafferbirn, *f.* mehka od. vo-
 dena hruška.

Wafferblase, *f.* mehúr na vodi;
 puhor, berbunk.
 Wafferblau, *a.* sinj.
 Wafferdam, *m.* jez, zasip.
 Wafferdamms, *m.* čad vodeni.
 Wafferdicht, *a.* nepremočen.
 Wafferemmer, *m.* vedro, vodo-
 nos, lijaj, okov. [čeje, sláp.
 Wafferfall, *m.* vodopád, potó-
 Wafferflut, *f.* povódenj.
 Wafferfracht, *f.* brodarina.
 Wafferfurche, *f.* jarek, draga.
 Waffergraben, *m.* rov, prekóp,
 vodovód, jarek, vodotéčina.
 Waffergerüst, *n.* povódnje
 ptice.
 Wafferglas, *n.* čaša za vodo.
 Wafferhaß, *m.* privál.
 Wafferhose, *f.* morska truba.
 Wafferhut, *n.* liska, sulika.
 Wafferig, *a.* voden, vodeničen;
 — keit, *f.* vodnost.
 Wafferkanal, *f.* Waffergraben.
 Wafferkeffel, *m.* kotel za vodo.
 Wafferkunde, *f.* vodoslóvjje.
 Wafferleitung, *f.* vodovód, vo-
 dotéčina, raka. [vode.
 Wafferlangel, *m.* pománjkanje
 Waffermann, *m.* vodenič; vo-
 dak, povodnik, povódnji móž.
 Waffermeßer, *m.* vodomér.
 Wafferren, *v. a.* vodniti, povó-
 dniti, navódniti, močiti, na-
 močiti, namákati, navlážiti;
 — *v. n.* der Rund wafferet mit,
 zobje se mi skominijo.
 Waffertritt, *m.* hóg vodeni; — e,
f. boginja vodena.
 Waffertrumpfe, *f.* najáda, nereida.
 Wafferpfanne, *m.* ponva za vodo.
 Wafferpumpe, *f.* vodosisáljka,
 vodena sisáljka.

Wasserreich, *a.* vodnat.
 Wasserrieme, *f.* iléb.
 Wasserriemen, *m.* škoda od vode.
 Wasserriem, *n.* vodonos.
 Wasserriemen, *a.* vodobójen; bés-
 sen, vstekel; — *f.* vodobój-
 nost; vsteklost, vsteklina, bés,
 bésnost.
 Wasserriemling, *m.* trobélika.
 Wasserriem, *f.* héliodíska, guš.
 Wasserriem, *m.* zajimác; kor-
 rec.
 Wasserriem, *f.* brégulja.
 Wasserriem, *f.* vodéna sila, po-
 vodénj. [vode.
 Wasserriem, *m.* povéršje od
 Wasserriem, *f.* gasilnica, ga-
 sívnica
 Wasserriem, *m.* višina vode.
 Wasserriem, *m.* vodénec.
 Wasserriem, *f.* vodenica, vo-
 denika. [deničav.
 Wasserriem, *a.* vodeničen, vo-
 Wasserriem, *n.* živál povódnja.
 Wasserriem, *m.* vodonosník,
 vodonósa.
 Wasserriem, *m.* vodopivec.
 Wasserriem, *n.* korito.
 Wasserriem, *m.* vodena kaplja,
 kaplja vode.
 Wasserriem, *f.* vodovága.
 Wasserriem, *f.* jéz.
 Wasserriem, *f.* iva.
 Wasserriem, *f.* posvéćenje vode.
 Wasserriem, *n.* vode; vodostrój.
 Wasserriem, *m.* vertinec, ker-
 nica, vodovrát.
 Wasserriem, *f.* vál, talas, sláp.
 Wasserriem, *m.* vodarina, vodnina.
 Waten, *v. n.* gaziti, bresti;
 pregáziti, prebrésti.
 Watte, *f.* vata.

Watten, *v. a.* vadirati.
 Waten, *v. a.* tkati, zatkati; (von
 der Spinne) prestí; — *v. n.*
 leben und —, živáriti; — *n.*
 tkanje. [f. tkalica.
 Waten, *m.* tkavec, tkalec; — *in*,
 Watenbaum, *m.* vratovilo, na-
 vój, vratilo.
 Watenblatt, *n.* berdo.
 Watenschlag, *m.* votek.
 Watenerei, *f.* tkanja, tkavstvo,
 tkanje.
 Watengeld, *n.* tkarina.
 Watenstuhl, *m.* stán, statva,
 statve.
 Watenstamm, *m.* grebén.
 Watenreden, *m.* živoje.
 Watenstempel, *m.* podnóžník.
 Watenstift, *n.* snovávnica.
 Watenstift, *f.* vitel, cévka.
 Watenstuhl, *m.* statva, statve.
 Watenstuhl, *m.* osndtek, osnova.
 Wechsel, *m.* ménja, ménitva,
 proména, izménja; (— brief)
 ménica, ménilní list; der —
 der Jahreszeiten, ménjanje lét-
 nih časov.
 Wechselbalg, *m.* najdeník, nale-
 zenec, podvèrženec.
 Wechselbank, *f.* ménilnica, [list.
 Wechselbrief, *m.* ménica, ménilní
 Wechselstieber, *n.* ménična gvoz-
 nica. [sel.
 Wechselgeschäft, *n.* méniční po-
 Wechselkurs, *m.* kurs méniční.
 Wechseln, *v. n.* ménjati se, pro-
 ménjati se, preméniti se;
 — *v. a.* méniti, ménjati, pre-
 méniti; die Kleidung —, pre-
 obléci se; Kugeln —, strél-
 jati v jeden družega; Worte
 —, govoriti, pričkáti se s

kom; (bei Getreideansaat) kolobáriti.
 Wechselseitig, *a.* vzájemén, naspróten, zaménit; — *leit*, *f.* vzájemnost, nasprótnost.
 Wechselweise, *ad.* preménjávno, izménice; nasprótno, vzájemno. [ménivec.
 Wechsel, *m.* ménjavec, ménjalec.
 Wecken, *v. a.* buditi, zbujati, zbuditi, prebuditi, dramiti, predramiti. [Uhr) budilo
 Wecker, *m.* buditelj; (an der Weide, *m.* rep, metla; mahálo, muhálo, muhávnica, muhovník.
 Weiden, *v. n.* mahati, gibati, migati; mahljáti, migljáti.
 Weber, *c.* ne, ni, niti; — Wasser noch Brod, ni vode ni kruha.
 Weg, *m.* pót; (Fahr —) cěsta; (Steig —) steza, stezda; fig. pót, srědstvo.
 Weg, *i.* proč, preč, spoti, v strán, na strán, vkraj, spod nóg; (in Zusammensetzungen) od; — da, proč tukaj; er ist —, po njem je; schlecht —, kratko, po našem.
 Wegarbeiten, *v. a.* odlómíti, odklesáti; — *v. n.* neprestáno děláti, alěš —, poděláti.
 Weggeben, *sich*, *v. r.* odíti, oddáljiti se. [niti.
 Weggreifen, *v. a.* odgrízati, odgríz-
 Wegblasen, *v. a.* odpíhnutí, odpúhnutí.
 Wegleiben, *v. n.* odostáti, izostáti, ne dojtí.
 Wegbrechen, *v. a.* odlómíti, odlámáti; izřigati, izbljváti.
 Wegtrennen, *v. a.* pořgáti, po-

páliti; izřgáti; — *v. n.* izgorěti, pogorěti.
 Wegbringen, *v. a.* odprávití, odprávljati, odstrániti.
 Wegcapern, *v. a.* otěti.
 Wegdärfen, *v. n.* směti odíti.
 Wegbreiter, *m.* cěstníkár.
 Weggeld, *n.* potnina, potarína, cěstarína. [těti.
 Wegellen, *v. n.* odběžati, odhí-
 Wegelagerer, *m.* zasědník.
 Wegemesser, *m.* potoměr.
 Wegen, *prp.* zavolj, zarad, zbog, zaděl. [nik.
 Wegersch, *m.* terpótec, perpót-
 Wegescheide, *f.* rozpótje, razkříže, razcěstje.
 Wegessen, *v. a.* snesti, pojěsti.
 Wegescheide, *f.* polž.
 Wegtritt, *m.* slak, podvórnica (trava).
 Wegwarte, *f.* radič. [břešen.
 Wegezebrung, *f.* popotnina,
 Wegfahren, *v. n.* odpeljáti se.
 Wegfallen, *v. n.* odpásti, odpádniti; fig. prestáti; izostáti.
 Wegfangen, *v. a.* vloviti, poloviti, vzeti. [trohněti.
 Wegfaulen, *v. n.* odgnjiti, iz-
 Wegfegen, *v. a.* odměsti, poměsti, izměsti.
 Wegfischen, *v. a.* poloviti; fig. otěti, preotěti.
 Wegfliegen, *v. n.* odlětěti.
 Wegfließen, *v. n.* odtěkati, odtěči, iztékati.
 Wegflößen, *v. a.* odplávití.
 Wegfressen, *v. a.* požřěti.
 Wegführen, *v. a.* odpeljáti, odvésti, odvoditi.
 Weggang, *m.* odhód. [sebe.
 Weggeben, *v. a.* oddáti, dati od

- Weggehen, v. n. odíti; odláziti, odhajati. [odučiti]
 Weggewöhnen, v. a. odptajiti.
 Weggraben, v. n. odlíti; izliti.
 Weghalten, v. a. dalej deržati.
 Weghängen, v. a. odvěsiti, na drugo město oběsiti.
 Wegheben, v. a. vzgrahiti.
 Wegheben, v. a. odvzdíči, odvzdigniti.
 Wegheben, v. a. odstrugati.
 Wegholen, v. a. odnésti; priti po kaj.
 Weghürfen, v. n. odskakati, odskakljati; fig. nemárati za kaj.
 Wegjagen, v. a. odgnáti, odpodíti, iztérati. [piti].
 Wegkaufen, v. a. kupiti, poku-
 Wegkehren, v. a. poměsti, izměsti; (wegwenden) odverniti, odvráćati, odvráćiti.
 Wegkommen, v. n. proč priti; (von einem Orte) odíti; rěsiti se, spásiti se; (sich verlieren) izgubiti se, zablóđiti, zajti.
 Wegkönnen, v. n. moći odíti.
 Wegfragen, v. a. odpráskati, ogúľiti. [ziti].
 Wegtrieben, v. n. odlězti, odlá-
 Weglassen, v. a. odpustiti, propustiti, ostáviti. [čati].
 Weglaufen, v. n. odběžati, odter-
 Weglecken, v. a. oblízati.
 Weglegen, v. a. na strán poló-
 žiti, odpolóžiti, proč djati, odložiti. [sóditi].
 Wegleiden, v. a. posóđiti, odpo-
 Wegleiten, v. a. odvoditi, od-
 vésti. [(ein Buch) přečítati].
 Weglesen, v. a. otrěbíti, obráti;
 Weglöden, v. a. odvábiti, od-
 mámiti.

- Wegmachen, sich, v. r. pobráti se, odíti, potěpsiti se.
 Wegmarschieren, v. n. odíti, odhajati, odtěgnúti.
 Wegmaufen, v. a. pomóžniti, vkrásti.
 Wegmeister, m. čěstoravnavec.
 Wegmüssen, v. n. proč morati.
 Wegnahme, Wegnehmung, f. vzetje, odvzétje, otětje.
 Wegnehmen, v. a. vzetí, odvzétí, otětí; odnésti.
 Wegrauchen, sich, v. r. pobráti se.
 Wegreißchen, v. a. odgnáti, spodíti z hiećem.
 Wegpracticieren, v. a. ukrásti.
 Wegpußen, f. Abpußen; fig. ukrásti. [biti, pobásati].
 Wegraffen, v. a. pográbiti, ugrá-
 Wegräumen, v. a. odstrániti, odprávití.
 Wegreise, — n, f. Abreise, — n.
 Wegreißen, v. a. odtergati, odlomiti; porušiti. [jšáti].
 Wegreiten, v. n. odjězditi, od-
 Wegrollen, v. a. odváľjati, odvaliti.
 Wegrücken, v. a. odmákniti, odmákati, ukloniti; — v. n. odmákniti se, premekniti se, zmakniti se. [peljati se].
 Wegrudern, v. n. odvesláci, od-
 Wegrufen, v. a. odpozváti, od-
 poklicati [gati].
 Wegsägen, v. a. odpíľiti, odžá-
 Wegsaufen, v. a. popíti, polókatí.
 Wegsaugen, v. a. posísáti.
 Wegschaffen, v. a. odprávití, odprávljati, odstrániti, oddáľjati.
 Wegscharren, v. a. odgrěbsti, odkopáti.
 Wegschleusen, v. a. odkidáti.

Begfchenken, v. a. razdáti, raz-
 dápati, razdarováti, podariti.
 Begfcheren, v. a. ostríci; sích
 — v. r. pobráti se.
 Begfcheuchen, f. Verfcheuchen.
 Begfchicken, v. a. odposláti, od-
 práviti.
 Begfchlecken, v. a. odtisniti, odri-
 niti, odporiniti, odmakniti.
 Begfchiffen, v. n. odládjati, od-
 peljáti se. [trápiti.
 Begfchlagen, v. a. odbiti, od-
 Begfchleichen, sích, v. r. zmuzniti
 se, potépti se.
 Begfchleifen, v. a. na sanéh od-
 peljáti; odbrúšiti.
 Begfchleppen, v. a. odvléči, od-
 vláčiti.
 Begfchleudern, v. a. zavréči, od
 sebe pahnuti.
 Begfchmeißen, f. Begwoerfen.
 Begfchnappen, v. n. zagrábiti.
 Begfchneiden, v. a. odrézati;
 ostríci, prístriči.
 Begfchnellen, v. a. odběrsniti,
 bersniti, odráziti.
 Begfchütten, v. a. odlíti; izliti,
 razliti; izsuti, rásuti.
 Begfchwemmen, v. a. odplávití,
 odnésti (voda), popláhniti.
 Begfchwimmen, v. n. odplávati.
 Begfsegeln, v. n. odjádrati.
 Begfsehen, v. n. gledati od, po-
 glédati na stran, odvrátiti oči
 od česar. [oditi.
 Begfsehen, sích, v. r. želéti
 Begfenden, v. a. posláti, od-
 posláti.
 Begfsetzen, v. a. odstávití, od-
 postávití, proč djati; (ein
 Kind) pustiti, ostávití; über
 einen Graben —, skočiti čez

rov; sích — v. r. über etwas,
 ne marati za kar.
 Begfsein, v. n. proč biti, nepri-
 tomen biti; fig. ne mar biti
 česar; miniti, zginiti.
 Begfsingen, v. a. odpěti, vom
 Blatt —, z města peti.
 Begfspeien, v. a. izrigati, izblju-
 vati, izpljuvati.
 Begfspringen, v. a. odcěpiti; —
 v. n. odterčati, odběžati v
 skok, odděčati.
 Begfspringen, v. n. odskočiti.
 Begfsprühen, v. a. odvmiti, od-
 pláhniti, odnésti.
 Begfstechen, v. a. izbósti.
 Begfstehlen, f. Stehlen.
 Begfstellen, v. a. odstávití, proč
 postávití.
 Begfsterben, v. n. odvmřěti, po-
 vrěti, pomřěti.
 Begfstossen, v. a. odbiti, odtis-
 niti, odríti. [sati, otrěti.
 Begfstreichen, v. a. izbrisati, obri-
 Begfthun, v. a. proč djati, od-
 strániti, oddáljiti, djati od
 sebe, odpustiti, pustiti.
 Begftragen, v. n. oddirjati.
 Begftragen, v. a. odnésti, od-
 nášati. [poditi.
 Begftreiben, v. a. odgnáti, od-
 Begftreten, v. n. odstópiti.
 Begftinken, v. a. popíti, izpíti.
 Begfvertangen, v. n. želéti oditi.
 Begfwälzen, v. a. odváljati, od-
 valiti.
 Begfwandern, v. n. odpotováti,
 odrinuti, na pôt se podáti,
 odpótiti se.
 Begfwaschen, v. a. opráti, izpráti,
 omíti, izpláhniti. [hati.
 Begfwetzen, v. a. odvěti, odpi-

- Begweisen, *v. a.* odprávití; vpotiti. [verniti, odvračáti.
 Begwenden, *v. a.* odvrátiti, od-
 Begwerfen, *v. a.* zavreči, od-
 vřeči, proč vřeči, zabáčiti; síč — *v. r.* preponížati se.
 Begwiſchen, *v. a.* otréti, obri-
 sati, izbrisati.
 Begwollen, *v. n.* hotéti oditi.
 Begwünſchen, *v. n.* proč želéti; — *v. a.* želéti, da kdor ne pride.
 Begzaubern, *v. a.* odčaráti.
 Begziehen, *v. a.* odvléči; — *v. n.* odselíti se, preselíti se, oditi.
 Begziſchen, *v. a.* odščipniti.
 Beh, Behé, *i.* joj! gorje; joj! jojme! ah; au —, joj! prejój! — thun, boléti; einem —, uvredíti kogar; síč — thun, vdaríti se.
 Beh, *n.* ból, bolečina, bolést; béda, réva; die — en, pl. poródne bolečine.
 Behen, *v. n.* pihati, puhati, veti, vejati; (als Fahné) viti se, ferfráti.
 Behſtage, *f.* javk, javkanje, pláč, jadikováne, jók, vék; — *n. v. n.* javkati, plakati, jadikováti, jokati se, vekati, tarnjavati, kukati.
 Behmüth, *f.* žalóba, žalost, žal, milóba, tuga.
 Behmüthig, *a.* žalóben, žalosten, žalen, mil, tužen; — ſeit, *f.* žalóbnost, milóba, tužnost.
 Behmutter, *f.* babica.
 Behr, — e, *f.* brán, obrána, bramba, varstvo; ordžje, hranilo; síč jut — ſtellen, braniti se, v brán se postaviti.
 Behrbaum, *m.* šranga, šranja.
 Behren, *v. a.* braniti, zabrá-
 niú, vbraniú, štítiti; ne pu-
 stiti, ne dovoljiti, uzkrátiti; síč — *v. r.* braniti se.
 Behrgehäng, *n.* remen od sablje.
 Behrgeráth, *n.* branilo.
 Behrhaft, *a.* kdor se brani-
 more; — maſchen, oróžati, oboróžiti.
 Behrloſ, *a.* neoróžan, neobo-
 rožjen, golorók; fig. slab.
 Behrſtand, *m.* vojáski stán.
 Behrtage, *f.* dnevi bolézni.
 Weib, *n.* žena, ženica; alté —, haba; háſtlicheſ —, babúra, babulja; elendeſ —, babčé.
 Weibchen, *n.* ženica, ženka, žen-
 kica; (bei Thieren) oná, sa-
 mica.
 Weiber-, *a.* ženski.
 Weibermann, *m.* ženúh, ženár.
 Weibernarr, *m.* babež, ženúh, ženkulj.
 Weiberraub, *m.* otmica, ženoróp.
 Weiberregiment, *n.* ženska vlada.
 Weiberroſ, *m.* janka, kiklja; ženska jopa od, suknja.
 Weiberſchen, *a.* ženohójen.
 Weiberzeit, *f.* mésečina ženska, ženski čas.
 Weibiſch, *a.* omehkužen, babji.
 Weibliſch, *a.* ženski; — ſeit, *f.* ženska naráv. [žena.
 Weibsbild, *n.* — perſon, *f.* ženska.
 Weibſleute, *f.* ženske, ženstvo.
 Weich, *a.* mebek, mek, meček, mehák; (ſanft, ſart) mičen, rah, rahel.
 Weichbild, *n.* okolica, obližje.

Weiche, *f.* mehková, mehkost; (između den Rippen und Lenden) lakotnica, tišina; (Wade) meča; mečava.

Weichen, *v. n.* ogniti se, ukloniti se, zmaknuti se; (einer überlegenen Kraft) jenjati, odjenjati, henjati, nehati; vor einem —, běžati pred kóm; — *v. a.* močiti, namakati, vlažiti, navlažati; mečiti, omekševati, mekšati.

Weichgeotten, *a.* mehko, na polkuhan.

Weichheit, *f.* mehkost, mehková.

Weichherzig, *a.* milosèrden, milosèrden, vsmiljen, milostiv; — teit, *f.* milosèrdnost, milosèrènost, vsmiljeno serce.

Weichlich, *a.* mehkužen; slab; — teit, *f.* mehkužnost.

Weichling, *m.* mehkužnik, razmazanec, heba.

Wehmüthig, *f.* Weichherzig.

Weichsel, *f.* višnja; — Hirschbaum, *m.* višnja.

Weide, *f.* —nbaum, *m.* verba, verbovec; kleine —, verbica; —n, *a.* verbov; —wald, *m.* verbje, verbovje.

Weide, *f.* paša; pašnik; fig veselje, radost. Ipasti se.

Weiden, *v. a.* pasti; — *v. n.*

Weideplatz, *m.* pašnik, paša, muljava, murava.

Weidgeschrei, *n.* lovski krič.

Weidnecht, *m.* lovski sluga.

Weidlich, *a.* verli, jak; dober.

Weidmann, *m.* lovec; —schaft, *f.* lov; lovstvo.

Weidmännlich, *a.* lovski, lovaški.

Weidmesser, *n.* lovski nož,

Weidfaß, *m.* —tasche, *f.* lovaška torba. [všitvo.

Weidwerk, *n.* lov; lovstvo, lo-

Weise, *f.* motovilo, motilnjak, motavnik; —n, *v. a.* motati; —r, *m.* motavec; —im, *f.* motavka.

Weigern, *v. a.* braniti, odrèci, nedovoljiti, krauti; sich —, *v. r.* braniti se, ne hotèti, vpirati se, zoperstavljeni se.

Weihbischof, *m.* posvećen vladika.

Weibe, *f.* kanja, kanjuh, zakolèč (ptica).

Weibe, Weibung, *f.* posvèta, posvećenje, sveti red.

Weiben, *v. a.* svetiti; posvètiti.

Weiber, *m.* ribnjak.

Weißfessel, *m.* kropilnjak.

Weihnachten, *f.* Weihnachtsfest, *n.* božić, rojstvo Jezusovo.

Weihnachts-, *a.* božićni.

Weihnachtsred, *n.* popèrtnik, božićnik, miznjak.

Weihnachtszeit, *f.* božić.

Weidrauch, *m.* kadilo; tamjan; —büchse, *f.* tamjanica; —faß, *n.* kadilnica, kadilnjak.

Weidwasser, *n.* blagoslovljena voda.

Weidwidel, —sprengel, *m.* kropilo, škropilnik, škropilo.

Weil, *c.* ker, jer, jerho; (so lange als) doklér; (indem) ki, ko, kar.

Weiland, *a.* pokojni, ranjki; bivaj; —ad, negdaj.

Weichen, *n.* čas.

Weile, *f.* čas, doba, rojnja, vrème, alle —, vsigdar, vsaki čas; lange, turje —, dolg, kratek čas; ich habe turje,

lange —, mi je kratak, dolg čas, id habe —, vtegnem, imam čas.

Weilen, *f.* Berweilen.

Weiler, *m.* selo, vés. [vinski.

Wein, *m.* vino; tersje; — *r.*, *a.*

Weinart, *f.* versta od vina; — *ig.* *a.* vinu podoben.

Weinbau, *m.* vinoreja, vinstvo.

Weinberg, *m.* vinograd, nograd.

Weinbira, *f.* vinica.

Weinblatt, *n.* tersov list.

Weinblütthe, *f.* tersov cvét.

Weinbutte, *f.* brenta.

Weindrossel, *f.* běli drozeg.

Weinen, *v.* *a.* *u.* *n.* jokati se, plakati, vekati; — *n.* plač, plāk, jok, vek, jokanje, plakanje, vekanje.

Weinetich, *a.* plačen, plačljiv.

● jokav, vekav; mir ist —, teško mi je pri sercu.

Weinsaf, *n.* bečva, pučel, brenka, brenta. [od vina.

Weinsieden, *m.* skverna od mada.

Weingarten, *m.* vinograd, nograd.

Weingebirge, *pl.* vinogradi.

Weingeist, *m.* vinski duh.

Weingslage, *n.* pivnica.

Weingeländer, *n.* brajda.

Weingschmač, *m.* slāj od vina.

Weinglas, *n.* kupica, kozárec, bokal.

Weinhande, *m.* motika. [nom.

Weinhandel, *m.* trgovina s vi-

Weinhaus, *n.* kerčma, pivnika.

Weinhütter, *m.* nogradski varh.

Weinjahr, *n.* vinoródno lěto.

Weinfeller, *m.* pivnica.

Weinfern, *m.* pečka.

Weinfuse, *f.* kád.

Weinlatte, *f.* prekelj, letva.

Weinlaub, *n.* tersovo listje.

Weinlese, *f.* tergátva, bratva, branje, bendima.

Weinleser, *m.* bersé, tergavec, tergáč; — *in.* *f.* beračica, tergačica.

Weinmesser, *m.* vinjak.

Weinmonat, *m.* október, listopád.

Weinpfahl, *m.* prekel, kol, tik.

Weinranke, *f.* rozga, rozgva, loza; brajda.

Weinrebe, *f.* rozgva, loza, vinika.

Weinreich, *a.* tersovit.

Weinrüfer, *m.* vinopivec.

Weinschant, *m.* kerčma; prodája vino. [kerčmarica.

Weinschent, *m.* kerčmár; — *in.* *f.*

Weinschlerling, *m.* češmilje.

Weinschling, *m.* grebnuica, vlačénica. [venšterg.

Weinswein, *m.* vinski kamen.

Weinstock, *m.* ters, vinska terta; col, tersje. [pine.

Weinträber, — tršter, *pl.* tro-

Weintraube, *f.* grozd; — *n.* *pl.* grozdje.

Weintrinker, *m.* vinopivec.

Weinzechent, *m.* desetina od vina.

Weinzeichen, *n.* vinsko kazálo.

Weinzerl, *m.* vinogradnik, nogradnik.

Weinzoll, *m.* vinarina.

Weiß, *a.* einem etwas — ma-
chen, nalagati kogar. [napèv.

Weise, *f.* način; šega; (Arie)

Weise, *a.* moder; pameten; — *m.* modrec, modriján.

Weißel, *f.* matica (pri čelab).

Weisen, *v.* *a.* kazati, pokazati, kazivati; sig. sich — lassen, poslušati; von sich —, odprávití.

Weiser, *m.* kazavec; *f.* Weiserl.

Weisheit, *f.* modrost, pametnost. | pameten.

Weislich, *a.* moder, premoder.

Weiß, *a.* běl; (rein) čist; — *n* — *e*, *f.* bělina, běloba, bělota.

Weisfagen, *v. a.* prorokovati, prerokovati, preročiti, prorikati.

Weisfager, *m.* prorok, prerok; — *in*, *f.* proročica, proročinja.

Weisagung, *f.* proročanstvo; prorokba, prerokba; prorokovanje, prerokovanje.

Weißbier, *n.* bělo pivo, zamédnice.

Weißblech, *n.* kositer.

Weißbrod, *n.* běli kruh, pogáča.

Weißbuche, *f.* gaber, graber; — *n*, *a.* gabrov; — *n*holz, *n.* gabrovina; — *n*wald, *m.* gabrovje.

Weißdorn, *m.* běli glóg, glóg; — *terre*, *f.* gloginja. | běljak.

Weisse, *n.* bělo, bělina; (im Ei)

Weissen, *v. a.* běliti, oběliti, poběliti.

Weißfisch, *m.* bělica, podléstva.

Weißgar, *a.* strojen (na irh).

Weißgärber, *m.* jirhar, irhar; — *ei*, *f.* jirhacijsa, irharijsa, irharstvo.

Weißgelb, *a.* bělozolt.

Weißgrau, *a.* siv.

Weißhaarig, *a.* bělovlás.

Weißkohl, *n.* ciklja, běli kapus.

Weißlich, *a.* bělkast, bělkljat, bělkljast, bělav.

Weißleder, *n.* jirh, irh, jirhovina; — *n*, *a.* jirhast, irhast.

Weißtanne, *f.* hoja, hojka.

Weißzeug, *n.* pertenina, platinina, perilo.

Weißwurz, *f.* běli korén, kokorik.

Weisung, *f.* povelje, zavkaz, navěstje, sprava; (Tadel) graja, svarflo.

Weit, *a.* daljni, dalek, daljní; (als Meiber) širok; (geräumig) prostóren, prostrán bei — em nídt, nikakor ne; — *ad* daleč, deleč, daleko; — *und* breit, na daleko in široko.

Weite, *f.* daljina, delja, daljnost, daljáva, dalečina, dalekóta, širokóst, širina; prostórnost, prostránost.

Weiten, *sich*, *v. r.* širiti se, razširjati se.

Weiter, *a.* dalji, daljši, dalečjši, širji, prostórniši, prostrániši; — *ad*, dalj, delj, dalej, dalje.

Weitläufig, *a.* obširen, raztég-njen; prostrán, širok; — *er* Verwandter, daljni rojak; — *er* Stuhl, obširen, raztég-njen slog; — *heit*, *f.* obširnost; prostránost; daljnost.

Weitsehend, *a.* obširen, preobširen, pretég-njen, raztég-njen, predólg.

Weitwiegend, *a.* dalekovid, dalekoviden; — *e*, *m.* dalekovid; — *heit*, *f.* dalekovidnost.

Weizen, *m.* pšenica; — *e*, *a.* pšenični. | nišče.

Weizenacker, *m.* — *feld*, *n.* pšeničnjak, pšenični kruh.

Weizenkorn, *n.* pšenično zerno.

Weischer, *e*, *eš*, *pr.* kteri, kateri, koji; kdó; *weich ein Mann*, kakšen člověk; — *ge*

- stalt, *ad. kakó*, na kakšen način; — *lei*, *pr.* kakšen, kakov. [uvédel.]
- Welt, *a.* vél, vedel, zvedel, *Wesfen*, *v. n.* veniti, zveniti, venéti, vedniti, vednéti, zvednéti, vedléti, zvedlévati, súšiti se, vchnuti.
- Weltheit, *f.* velost, vedlost.
- Weltbaum, *m.* valek, valjovec, vitlo, vratilo.
- Welle, *f.* vál, sláp, talas, vlna; *f.* Weltbaum.
- Wellenförmig, *a.* valovit, valóven; — *e* Bewegung, valjavica.
- Wellern, *v. a.* ljepiti, zaljepováti.
- Welt, *m.* som (riba).
- Welt, *f.* svět; *fig.* ljudstvo, ljudi.
- Weltacht, *f.* osovina od sveta.
- Weltall, *n.* vesoljni svět, vesoljnost, celý svět.
- Weltalter, *n.* věk. [světa.]
- Weltbeherrscher, *m.* gospodar
- Weltberühmt, *a.* znám po celém světu.
- Weltberühmt, *a.* presláven, veslesláven, slaven po celém světu.
- Weltbeschreibung, *f.* světopisje.
- Weltbrauch, *m.* navada světa.
- Weltbürger, *m.* světčan, svěčan.
- Weltgebäude, *n.* vesoljni svět.
- Weltgegend, *f.* strana světa.
- Weltgeistliche, *m.* světovní duhovník. [ána sodba.]
- Weltgericht, *n.* poslední od. strana
- Weltgeschichte, *f.* dogodivščina světa; *allgemeine* —, občinska dogodivščina. [lás.]
- Weltgürtel, *m.* podnebesni po-
- Weltkarte, *f.* světovid, mapa světa.
- Weltkenntnis, *f.* poznánje světa.
- Weltkind, *n.* — *menſch*, *m.* světóven člověk, posvětnež, světnež.
- Weltkrieg, *a.* političen; — *heft*, *f.* politika; poznánje světa.
- Weltkörper, *m.* svět
- Weltkreis, *m.* zemaljski króg.
- Weltkugel, *f.* zemaljska krogla.
- Weltkunde, *f.* poznánje světa; světoslovje.
- Weltlauf, *m.* zemaljski tek.
- Weltleute, *pl.* posvětni ljudi.
- Weltlich, *a.* posvětěn, světóven, světski; zemaljski.
- Weltmann, *m.* politik; posvětnež, posvětni člověk, světovnjak. [morje.]
- Weltmeer, *n.* okean, široko
- Weltmensch, *m.* posvětne misli.
- Weltreich, *m.* podněbje
- Weltteil, *m.* strana světa.
- Weltweise, *m.* modrec, modri-ján, filosof. [sofija.]
- Weltweisheit, *f.* modrost, filo-
- Wem? *pr.* komú?
- Wen? *pr.* koga?
- Wendehals, *m.* serboritnik, serboritnež; (Vogel) serboritka, vertoglávka. [króg.]
- Wendekreis, — *kreis*, *m.* točni
- Wendelbaum, *m.* vertilo, stožer.
- Wendeltreppe, *f.* okrógle stopalice, obernénka.
- Wenden, *v. a.* obrátiti, obréniti, obračati; vratiti, veniti, kreniti, okreniti, okrénuti, zasukati, prevráčati; *sich an einen* —, obréniti se h komur; *einen Ader* —, preorátati njivo; *Weld auf etwas* —, dnár za kar potrošiti, det

Wind hat sich gewendet, vöter se je preměnil; Gott wende es zum Besten, Bóg dáj, da dobro iside; (sich umändern) proměnití se, preměnití se.
 Wendung, *f.* oběrnitva, ver- nitva, okret, okréťanje, proměna, preměna.
 Wenig, *a. u. ad.* malo, maj- heno; ein —, koljěkaj, tro- hico, majceno; —*t.* *a.* mali, maloktéri; —*st.* *a. u. ad.* manj, manje.
 Wenigkeit, *f.* malenkost, ma- líčkost, maličina, malost, majhenost.
 Wenigste, *a.* najmánje; —*ně.* *a.* najmánj, najmanje, bar, ba- rem.
 Wenn, *c.* ako, ko, če; kader, kedar; — *ad.* v kterem času; — *auch*, — *gleich*, — *schon c.* akorávno, čerávno, desirá- vno, četudi, premda, ako- prem; bodi, da; — *nur, c.* samo ako, da le.
 Wer, *pr.* kdó, tkó; kteri.
 Werbegeld, *n.* zavdavek.
 Werbefreiß, *m.* vojniski króg.
 Werbeliste, *f.* list od zapisovánja vojníkov.
 Werben, *v. a.* (um etwas) iskati, tražiti; (Soldaten) zapisováti nabirati, vabiti; (um eine Braut) snubiti, svatováti, prositi.
 Werberplatz, *m.* město od zapiso- vanja (vojníkov).
 Werber, *m.* iskavec; zapisová- vec, nabiravec; snubač. snubitelj, prosívec.
 Werden, *v. n.* postáti, postá-

niti, postájeti; biti, bo- dem.
 Werfen, *v. a.* vreći, metáti, ljuěati, hitati; Wurf —, ki- dati gnoj; Junge —, povreći, polěči, mlade iměti; (von der Kuh) oteliti se; (von der Stute) oprásiti se; (von der Stute) ožřebiti se, einen zu Boden —, kogar ob tla trešiti od. tele- biti; sich —, *c. r.* skriviti se, kriviti se, zyreči se; sich vor einem auf die Knie —, pred kóm pokléknuti. [osnutje].
 Werft, *n. -t.* *f.* osnova, suova,
 Werg, Wert, *n.* kodelja, tulje, kosmina.
 Wert, *n.* dělo, posel; djanje, čin; die Hand an's — legen, lotiti se posla, přijeti se děla.
 Werksiene, *f.* dělavna ěbela.
 Werksführer, —meister, *m.* dělo- vódja.
 Werkleute, *f.* težski, dělavci.
 Werksstätte, *f.* dělavnica, dělav- nišnica.
 Werksstellig, *a.* — mačra, dogo- tóviti, dodělati, dostoriti, narediti.
 Werkstube, *f.* Werksstätte.
 Werktag, *m.* dělavník, vsak- dánj, dělaven od. vsednji dán.
 Werkzeug, *n.* oród, orodek, oródje; fig. středstvo.
 Bermuth, *m.* pelin, pelén; — wein, *m.* pelinovec, pelinovo vino. [mor. podjěd].
 Berre, Werte, *f.* bramor, mra-
 Berste, *f.* versta (ruska milja).
 Berth, *m.* vrědnost, čěna, čě- nost.

- Wert**, *a.* vrėden; (lieb, theuer) drág, mil, ljub; — achten, — halten, — schätzen, poštovati, štínati, cėniti; es ist nicht der Rube —, ni vrėdno.
- Wertgeschätzt**, *a.* drág, spoštovan, ljubljen, precėnjen.
- Wertschätzung**, *f.* poštovanje, spoštovanje; cėnjenje, cėna.
- Wesen**, *n.* bitje; (Wesensart) bitnost, bitstvo, istota; (Sache) stvar; (Zustand) stán, stališ; (Natur) narav, ćud; das höchste —, naj višnje bitje beztėlésno; das gemeine —, posl. občinski; (Epilepsie) padavica, božjást; (die Sitten) iege, navade, obnašanje.
- Wesentlich**, *f.* bitnost, bitstvo
- Wesentlich**, *a.* biten, bitstven; istínski; glaven.
- Wespe**, *f.* osa, ós; — nešt, *n.* osina, osenišće, osinjak, osir.
- Wessen**, **Wesh**, *pr.* ćigáv, ćiji.
- Weshalb**, — wegen, *ad.* zakáj, ćemu, za ćesar voljo, zašto.
- West**, *m.* zahód, zapád, zatón.
- Weste**, *f.* tėlovnik, bezrokvnik, perslik, životnik, lajbic, kamizóla.
- Westen**, *m.* zahód, zapád.
- Westermund**, *n.* križemnik.
- Westlich**, *a.* zahóden, zapáden, zapádni; — *ad.* proti zapadu, k zahódu.
- Westwärts**, *ad.* proti zahodu, večeru od. zapadu, v zahod.
- Westwind**, *m.* zapadnjak, zahodnjak, zapádnik, večerni vėter.
- Wette**, *f.* vadjla, stava, okládá
- Wetteifer**, *m.* tekma, tekmanje, natėcanje; — er, *m.* tekmeč, tekmevec; — n, *v. n.* tekmati, natėcati se.
- Wetten**, *v. a. u. n.* vadjljiati, vadjljiati se, staviti, staviti se, okládati se.
- Wetter**, *m.* vadjljiac, stavovec.
- Wetter**, *n.* vrėme; (Un—) nevrėme, nevihta, iha, nepogóda, olúja; gróm, germjevina.
- Wetterableiter**, *m.* gromosvód.
- Wetterblume**, *f.* nežėvica.
- Wetterdach**, *n.* nadstrėšje, pristrėšje.
- Wetterfahne**, *f.* vėternica, koměr.
- Wetterglas**, *n.* vrėmenik, zra-
- Wetterhahn**, *m.* vėternik.
- Wettertaunig**, *a.* zlovóljen, klavern, merćen; premėnljiv kot vrėme.
- Wetterleuchten**, *v. n.* bliskati se; dernice igrajo, zabliskavati.
- Wettern**, *v. i.* gromėti, germėti, nevihtovati, vibrati; (Sturmen) kleti, preklinjati.
- Wetterprophet**, *m.* prorók vrėmėna, pratikár.
- Wetterprophetzung**, *f.* prerokovanje vrėmėna; — regen, *m.* ploha; — strahl, *m.* grom, strėla, blisk, gromska strėla; — wendisch, *a.* nestanovit, premėnljiv; — wolke, *f.* hudoúrní oblak.
- Wetrennen**, *v. n.* za vadjlo od. stavo teći; — streit, *m.* borba za vadjlo.
- Wetzen**, *v. n.* brusiti, ojstriti, poójstriti, dergniti, dergati; — stein, *m.* brus, brusen kamen, osla.

Wische, *f.* vošilo, voščilo, vosk; — *en*, *v. a.* voščiti, ovščiti. voskati, likati. [—, siromak.

Wicht, *m.* ničvrédnik; armer

Wichtig, *a.* (wollwichtig) polnovágen; von Bedeutung, *f.* vážen, prevážen, znamenit, zanimiv; — *feit*, *f.* vážnost, znamenitost, zanimivost.

Widde, *f.* grahor, grahórca, grahórka.

Widder, *m.* (Reißenbüschel) toka, totika; (auf der Kunst) kosém, kosmič; (zum Tragen der Körbe) svitek; — *band*, *n.* povój; — *Kind*, *n.* dète, do-jéneček, dète v povóju; — *n*, *v. a.* viti, zaviti, motati; zamótati; ein Kind —, povíti, povíjati dète; — *zeug*, *n.* plénice, povóji.

Widder, *m.* óven, jarec; — *Kopf*, *m.* (ein zerraufter Kopf) kosmider, razkósmanek.

Wider, *prp.* zoper, soprót, nad; proti, naspróti, napróti; et fündigt — Gott, zoper Boga gréši; — den Feind ziefen, nad sovraánika iti; — seine Pflicht handeln, svojej dolžnosti naspróti dèlati, zoper svojo dolžnost dèlati; — den Fluß schwimmen, réki naspróti plavati.

Widerdruck, *m.* odpór.

Widerfahren, *v. n.* zgoditi se, primèriti se, naključiti se, pripètiti, pergoditi se; — halten, *v. n.* vpirati se, braniti se, vstávljati se, protiviti se.

Widerlegen, *v. a.* opovrèci, prepričati.

Widerlich, *a.* sporen, zopern, nevgóden, neprijeten.

Widernatürlich, *a.* protinaráven, proti narávi; neprirodjen; — *feit*, *f.* protinarávnost.

Widerpart, *m.* zopernik, protivnik.

Widerprahl, *m.* odboj; — *en*, *v. n.* odbiti se, odskočiti.

Widerrafhen, *v. a.* odsvétvati, ne svetvati.

Widerrechtlich, *a.* nepravíčen, nezakonit, nepostáven; — *feit*, *f.* nepravíčenost, nepostávnost, nezakonitost. [timba.

Widerrede, *f.* prigovor, pro-

Widerreden, *v. n.* zopervati, protiviti se, prigovarjati.

Widerruf, *m.* oporeka, preklic.

Widerrufen, *v. a.* oporeči, oporekati, preklicati. [klicljiv.

Widerwillig, *a.* oporečiv, pre-

Widerwufung, *f.* Widerruf.

Widersacher, *m.* protivnik, zopernik, neprijatelj; zapétnik; (Teufel) vrág; — *in*, *f.* protivnica, zopernica.

Widerschein, *f.* Widerschein.

Widersehen, *fič*, *v. r.* protiviti se, soprotiviti se, vpirati se, zoperstávljati se, vstávljati se.

Widersehlidh, *a.* protíven, vporén, zopern; tverdogláv; — *feit*, *f.* protivnost, vpornost, zopernost; tverdoglávost.

Widersehung, *f.* vpor, odpór, upór, protimba, zoperstávljanje.

Widerfällig, *a.* protismiseln, bezmiseln; — *feit*, *f.* bezmislénost.

Widerständig, *a.* okóren, vpo-

ren, nepokóren, čmern, tverdogláv, term; — *feit*, *f.* okórnost, termost, nepokórnost

Widerſprechen, *v. a.* zoper od, proti govoriti, odporovati, protiviti se; — *ſich*, *v. r.* poréči se, spodréči se, zaréči se; — *b*, *a.* protiven, soprotiven, protislóven, neslóžen.

Widerſprecher, *m.* protivnik, odporovnik, nasprótnik.

Widerſpruch, *m.* protigóvor, protislóvje, nasprotna beséda, navskriš - beséda.

Widerſtand, *m.* vpor, odpór, protinstvo, nasprótnje, ovéra.

Widerſtehen, *v. n.* protiviti se, zoperstávljati se, zoperstávititi se, vstaviti se, vpirati se, vpréti se, odporovati, nosprotovati.

Widerſtreben, *v. n.* vpirati se, protiviti se, zoperstávljati se.

Widerſtreit, *m.* odpor, vpor, protivljenje; — *en*, *v. n.* *f.* **Widerſtreben**.

Widerwärtig, *a.* protiven, zopern, soprotiven, naspróten; neprijéten, sporen, ostuden; — *feit*, *f.* protivnost, zopernost, nasprótnost; neprijétnost, spornost.

Widerwille, *m.* zlovóljnost, kljubet, nejevólja, nevólja, nezadovóljnost, nezadovóljstvo; — *n* gegen etvaš haben, kaj merziti; mit — *n*, nejevóljno.

Widerwillig, *a.* zovoljen, nejevóljen, nevóljen, nezadovóljen; nehóten. [*riti*, sporočiti.]

Widmen, *v. a.* posvétiti, poda-

Widmung, *f.* posvéta, sporočítva, podaritva.

Widrig, *a.* zopern, protivén; (unangenehm) neprijéten, sporen, pristúden; — *enfallé*, *ad.* inak, inače; ako ne; drugači; — *feit*, *f.* zopernost, protivnost; spornost, pristúdnost, neprijétnost.

Wie, *ad.* kako, kakó; (bejiréhend) kakor, kot, kao, kano, jako; od; — *gelehet er auch ſein mag*, najje učen kakor hoče; — *alt iſt er*, koliko je star, koliko ima lét; — *ſtarf war die Geſellſchaft?* koliko je bilo družtva? — *lange*, koliko časa, — *oft*, kolikrat, koljkokrat? — *theuer*, po čem, za koliko? — *viel*, koliko, koliko? — *Gott will*, kakór Bóg hoče; *er liebt ihn — ſein Leben*, ljubi ga za svoje življenje; — *vielfach*, kolikéri? — *weht*, če ravno, akotúdi; — *er mich erblickt*, kader me zagléda.

Wiede, *f.* terta, vitra; — *hopf*, *m.* smerdokávra, vdóv, vdeb, udeb, butej, dab.

Wieder, *ad.* zopet, spet, opet, vdruzič, znova. [*biti*; najti.]

Wiederbekommen, *v. a.* nazaj do-

Wiederbringen, *v. a.* povernúti, povráčati, nazaj prinésti.

Wiedererannahme, *f.* priosvójenje.

Wiedererinnerung, *f.* priopoména.

Wiedererlangung, *f.* prizadobljenje.

Wiedereroberung, *f.* priosvójenje.

Wiederfinden, *v. a.* najti, zopet dobiti.

Wiederfordern, v. a. nazaj tirjati.
 Wiedergebären, v. a. preporoditi.
 Wiedergeben, v. a. povrátili;
 nazaj dati.
 Wiedergeboren, a. preporójen.
 Wiedergeburt, f. preporód, pre-
 porójenje.
 Wiedergenesen, v. n. ozdráviti
 se, oporáviti se, okrévati se.
 Wiederhall, m. odměv, odmih,
 odglás, jeka; — n, f. Wie-
 derhallen.
 Wiederherstellen, v. a. ponaprá-
 viti, poobnoviti, popráviti.
 Wiederherstellung, f. poprávek,
 poobnova.
 Wiederholen, v. a. ponoviti, po-
 návljati; (bringen) nazaj pri-
 nésti.
 Wiederkauen, v. a. preževati,
 preževkati, preževkovati.
 Wiederkauf, m. odkúp; — en, v.
 a. odkúpati.
 Wiederkäufer, m. odkúpnik.
 Wiederkehr, f. povrátek; — en,
 v. n. verniti se, vratiti se,
 povrátiti se.
 Wiederkommen, v. n. spet ob-
 nazaj priti; verniti se.
 Wiedertunft, f. povrátek, dohód.
 Wiederlesen, v. a. spet prebráti.
 Wiedernehmen, v. a. nazaj vzeti;
 preotéti.
 Wiedersehen, v. n. spet reči.
 Wiederhall, m. odměv, odmih,
 jeka; — en, v. n. odměvati,
 razlégati se, oriti se, odzí-
 vati se.
 Wiedersehen, m. osvit, odsév,
 odsvit; — en, v. n. odsévati,
 odsjáti, odsvítati.
 Wiedersehen, v. a. spet posláti.

Wiederschreiben, v. a. odpisati.
 Wiederséhen, v. a. uzviditi, oz-
 viditi. [kerst.
 Wiedertaufe, f. prekerst, drugi
 Wiedertönen, f. Wiederschallen.
 Wiedervergelten, v. a. poverniti,
 povrátiti, povrácati; nado-
 městiti, naknáditi.
 Wiedervergeltung, f. povernilo,
 povernítva; naknáda; — s=
 recht, n. povračilna pravda.
 Wiederverkaufen, v. a. preprodáti.
 Wiege, f. zibelj, zibela, zibka,
 kolévka; — n, v. a. zibati.
 Wiegen, v. n. vagati, težiti;
 měriti; sich —, v. r. vijugati se.
 Wiehern, v. n. herzáti, rzati,
 razgetáti, herzáti, restáti.
 Wießbaum, m. žerd, žerv.
 Wieße, f. travnik, senožet. [da.
 Wiesensut, f. trata, loka, liva-
 Wiesensurde, f. draga, jarek.
 Wiesenstee, m. dětelja.
 Wie viel, ad. koliko, koljko;
 — sie, a. koliki, koljki.
 Wienocht, c. čerávno, desiráv-
 no, četúdi, akoprem, premda.
 Wild, a. divji, divók; (grau-
 sam) ljút, divji; (ausgelassen)
 razujzdan; (roh) sirov, ne-
 otesán; (öde) pust, práh; —
 hin und her schauen, mištrkati;
 — werden, zdivjati; einen —
 machen, raskáčiti kogar; —
 n. zvěr, zvěrina, zvěřjad,
 zvěřjačina; divjad, divjina,
 divjáčina. [ca.
 Wildbach, m. hudournik, bistrí-
 Wildbaum, m. lěsnika. [čina.
 Wildbraten, m. pečena divja-
 Wildbret, n. divjáčina.
 Wilddieb, m. zverínski tát.

Bilde, *m.* divjak.
Bildfang, *m.* fig. divjak, gornjak, razsajavec.
Bildfremd, *a.* čisto tuji.
Bildfrucht, *f.* lesnika, loški sad.
Bildgefälle, *pl.* divjarina.
Bildheit, *f.* divjačnost, divjost, divjota, razujzdanost; sirovost; pustoba.
Bildling, *m.* divjak.
Bildmeister, *m.* zverinar.
Bildniß, *f.* pustina, pustinja, pustara, pušava; divjota.
Bildschaben, *m.* škoda od zverine. [vec
Bildschütze, *m.* zverostrelec, lo-
Bildschwein, *f.* divja svinja.
Bildspur, *f.* sled od zveri.
Bildstand, *m.* loža, berlóg.
Bille, *m.* volja, hotenje; (Einwilligung) privoljenje, — *nß* sein, *v. n.* hoteti, hteti, naméniti, naménjen biti.
Willensbestimmung, *f.* odluka, odluka, hotenje.
Willensmeinung, *f.* misel, volja.
Willfahren, *v. a.* dovoljiti, privoljiti, storiti komur po volji.
Willfährig, *a.* postrežljiv, vstrežljiv, poslušen, voljen; — *frit*, *f.* postrežljivost, poslušnost, voljnost.
Willig, *a.* voljen, radovoljen, dobrovoljen, pripraven, rad; — *ad.* rad, voljno; — *en*, *v. a.* in etwas —, *v.* kar privoljiti; — *frit*, *f.* voljnost, radovoljnost, pripravnost.
Willkommen, *a.* všeč; *frit* —, dobro si došel, Bóg te sprimi, zdravo; — *heißen*, pozdraviti, sprejeti; *fig.* drag ob.

prijeten biti; — *m.* pozdrav, zdravje; (Becket) došlica.
Willkür, *f.* samovolja, svojevólja; — *lich*, *a.* samovoljen, svojevóljen.
Wimmeln, *v. n.* mergoléti, gomzéli, gomizljati, vreti, vervéti.
Wimmer, *f.* gerča; — *ig*, *a.* gerčav. [vekati, prepádati.
Wimmern, *v. n.* plakati, ječati.
Wimpel, *f.* věternica.
Wimper, *f.* trepávnica, vejica; — *n*, *v. n.* mižgetáti, trepúhati.
Wind, *m.* vēter; *gelfinder* —, vētrič, hlád; *der* — *geht*, vēter piha; — *maden*, mahati, pahati; *fig.* hvaliti se, ustiti se; — *wovon haben*, čutiti kar.
Windbeutel, *m.* vētrenjak, vētrogonja; bahúu, bahávs.
Windbüchse, *f.* vēternica, vēternjáča (puška).
Winde, *f.* slák (trava); (zum Binden) motávník, ítrítiv; vitlo.
Windel, *f.* plenica, pelenica, pelnica, povój; — *n*, *v. a.* poviti, povijati.
Binden, *v. a.* viti, vijati, navijati; (*weifen*) motati; (*dreihen*) sukati; *Kranze* —, viti, plesti, spletati věnce; *etwas aus der Hand* —, iz rok izviti; *Costen in die Höhe* —, na vitlo gnati; *die Hände* —, roke sklepati od. spenjati; *sich* —, *v. r.* viti se, sukati se, vijugati se, vertéti se.
Bindfackel, *f.* Bindlicht.
Bindfahne, *f.* vēternica.
Bindhund, *m.* hert, oger.

Windig, a. větroven, větrén, větrovit.

Windlicht, n. duplkr. [stún.

Windmacher, m. paglovec, hva-

Windmesser, m. větroměr.

Windmühle, f. věterní mlin.

Windrose, f. věterna roža, věternica.

Windsebraut, f. vihár, viher, iha.

Windschaden, m. škoda od větra.

Windsech, a. větrobojen.

Windspiel f. Windhund.

Windstid, a. tih, bezvětern, zaveten; sin — et Ort, zavětje; — t, f. bezvětrije, tišina.

Windsturm, f. Sturmwind.

Windsticht, f. sušica (věterna).

Windung, f. (des Flußes) vijúganje; (des Swirns) motanje, sukanje; navijanje; (einer Schraube) zavój.

Windwehe, f. zamět.

Windweiser, m. větrokáz.

Wink, m. mig, miglej, pomiglej; kimnej; mahlej.

Winkel, m. kót, vogel, ogel; — den, n. kotoc, koticék.

Winkeltisch, f. tajni od. skriváni zakon.

Winkeltisch, n. vogelnica.

Winkelförmig, a. voglast, oglovit, oglast.

Winkelhafen, m. verstoměr.

Winkelig, a. voglät, ogelnat, voglovät, koten. [méra.

Winkelmaß, n. kotoměr, voglo-

Winkelmesser, n. kotoměrec.

Winkelschreiber, m. pravdozkaza.

Winkelsäge, pl. izvijótine, prazni izgovóri.

Winten, v. n. kimati, kimniti,

migniti, migati, pomigniti; (mit der Hand) mahati, mahniti.

Winfeln, v. n. cviliti, cvičati, cměvkati, cměriti se, johotati, čvīcati; — n. cvil, cvič, cměvkanje, johót.

Winter, m. zima; im —, po zimě; den — zubringen, zimovati, prezimovati; — r, a. zimski. [mína, zimski säd.

Winterfrucht, f. ozimina, zimfrucht.

Wintergrün, n. zimozelen, beräljan.

Winterhaft, a. zimóven.

Winteren, v. n. zimiti se, zima nahajati. [zimski sčv.

Wintergat, f. ozimina, zimina,

Winterseite, f. sčvėrna strán.

Winterweizen, m. ozimica, (pčenicica).

Winterzeit, f. zima, zimski čas.

Winzer, m. vinogradnik, nogradnik, vinocár; — messer, n. vinjak.

Wingig, a. majcen, majcken, majcken, miken, droben.

Wipfel, f. Šipfel.

Wir, pr. mi; mé.

Wirbel, m. vertün, vertinec, vertólec, kernica, vir, vodovät, kolóvrat; (auf der Trommel) herčánja, trepět; (am Kopfe) teme, verh glave; (Wind —) bahorin, viher; (in der Röhre, die Spindel) vretěno; škerpec, vretěnce; (Schwindel) vertoglavica, omótica; fig. — von Geschäften, sila opravil.

Wirbelstein, n. herbetna obr obráčna kót.

Wirbelig, a. virovit, poln ver-

tincev; (schwindelig) vertoglav, omótičen; fig. piján.

Birbela, *v. n.* vijati se, valjati se; (Birbel(schlagen)) hohnjati, na hoben vdarjati. [iba.]

Birbelwind, *m.* viher, vihar.

Birfen, *v. a.* (den Teig) mäsiti, zamäsiti, vmäsiti; (weben) tkati; (den Huf) strugati, ostrugati; (bewirken) véiniti, proizvesti, uzróčiti; — *v. n.* činiti, dělováti, véiniti, uzróčiti; (auf etwas) udělováti; (von Arzneien, Ermahnungen) koristiti, hasniti.

Birftich, *a.* djanski, tvoren, skutečen, istinit, rěsníčen; — *ad.* zarěs, v rěsnici, v djanju; — *feit*, *f.* djanje, skutečnost; istinitost, rěsnica.

Birksam, *a.* poslén, děloven; koristen, hasnovit; — *feit*, koristiti, od koristi biti; — *feit*, *f.* poslénost, dělovanje; koristenost, hasen.

Birfung, *f.* djanje, čin, dělo; uspěh, vspěh; učinek, přičinek, móč.

Birfungstraft, *f.* dělovnost.

Birfungstreis, *m.* króg dělovanja.

Birfungslöf, *ad.* bez uspěha; bez koristi; — *a.* bezkoristen.

Birrgarn, *n.* zamotki, zmetana preja, zaplétki.

Birrtopf, *m.* zmotjená glava.

Birrtroh, *n.* zmetana slama.

Birtvart, *m.* kodercija, zmotnjáva, změšnjáva, smeča, metež, neréd.

Birth, *m.* kerčmár, oštir, gostivnik; (Haus —) gospodar, gazdár; — *in*, *f.* kerčmarica,

oštírka; gospodinja, gazdarica. [darljiv, gospodarén.]

Birthlich, — **schafflich**, *a.* gospodar-

Birthschaft, *f.* gospodarstvo; gospodinstvo; hišovávstvo; — *er*, *m.* gospodar; ključár, hišovávec; — *erin*, *f.* gospodinja; ključarica.

Birthschaften, *v. a.* gospodariti; gospodiniti; hišováti. [stvo.]

Birthschaftszunst, *f.* gospodar-

Birthshaus, *n.* kerčma, oštárijá, tabérna, pivnica; gostivnica.

Birsch, *m.* otiráč, omelo, ometálo, brisálo; — *en*, *v. a.* otirati, brisati, obrisati, ométati; — *v. n.* ent —, vteči, zmuzniti se, pomúziniti jo, vmuzniti si. [brisovec.]

Birscher, *m.* otiráč; otravec.

Birschlappen, *m.* otiráč, brisáč, brisávka.

Birschwass, *m.* blebět.

Birsperrn, *v. n.* šeptáti, pošep-távati si, gomáľiti.

Birsbegierde, *f.* védoželjnost, navkoželjnost, védoželjčnosť, radovédnost.

Birsbegierig, *a.* védoželjen, navkoželjen; védoželjčěn, radovéděn.

Bissen, *v. a. u. n.* védeti; znati; zu — geben, naznániti, na znanje dati; — *n.* znanje.

Bissenchaft, *f.* znanost, védnost, véda, učénost, navka; znanje; — *lich*, *f.* znanstven, znanosten, védnosten, učěn.

Bissenwürdig, *a.* znanja vrěden.

Bissentlich, *a.* samohóten, véden; — *ad.* védoma, zavédoma.

- Bittern**, v. n. nevihtováti, germeti; — v. a. vohati, obvobati; sléditi, čutiti.
- Bitterung**, f. vréme; (von Stunden) voh, dišek, dub, nos; — siehre, f. vrémenoslóvje.
- Bitfrau**, f. Bitve.
- Bitthum**, n. vdovstvo, udóvstvo.
- Bitve**, f. vdova, udovica; — nstand, m. vdovstvo; — r, m. vdovec.
- Bitz**, m. um, ojstroúm, ojstroúmnost, domisljivost; — lei, f. ojstroumkovánje; — ein, v. a. umničati, ojstroumkováti.
- Bitzig**, a. umen, ojstroúmen, bistroumen, prebrisan, prekánjen, domisljiv; — en, v. a. opámetiti, opametováti, učiti, pameti učiti.
- Bitzling**, m. umnež, bistroumnež, domisljivec.
- Bo**, ad. kje, čej, gdě, kdě; ako, če; — niht, ako né, ináče.
- Boel**, ad. kje; pri čém; pri čemur; — immer, kjer koli.
- Boer**, f. teden, tjeden, nedělja, keden; die — en, pl. babine, porod; in die — n kommen, roditi, poroditi, ohábiti se; in den — n sterben, v poródu vmřeti.
- Bochenbett**, n. babine, zibel; auf Bochenbesuch kommen, na zibel priti. [tjednik.
- Bochenblatt**, n. neděljni list.
- Bochenkind**, n. novo rojeno dēte, rojenček.
- Bochenlohn**, m. neděljna meзда, tednina.
- Bochenmarkt**, m. neděljni se-menj. [pis.
- Bochenschrift**, f. tjednik, tedno-
- Bochentag**, m. dán v tednu, vsakdánji dán, dělávnik.
- Bochentlich**, a. neděljni, — ad. vsake nedělje, vsakoga tedna.
- Bochner**, m. tednár; — in, f. porodica, porodnica.
- Bochsch**, a. (durch welchen Ort) kod, kodi; (beziehend) koder, kodar; (durch welches Mittel) sčém; (beziehend) sčemur.
- Bochern**, ad. ako, ko, če, ak.
- Bofür**, ad. za koga; čemú, za kaj.
- Boge**, f. vál, sláp, talas.
- Bogegen**, ad. temu nasproti, proti temu; proti čemur.
- Boher**, ad. odkód; (beziehend) odkóder.
- Bohin**, ad. kám, kamo; (beziehend) kamor, kamur.
- Bohl**, ad. dobro, prav, blago; (vielleicht) morebiti, mordě; leben Sie —, z Bogom, srěčno hodite; ja —, pač, da da, bogme da; niht —, težko; — dir, blagor tebi; ganz —, verlo dobro; ich möchte — wissen, rad bi vědel; es kann — sein, zná biti; — n. blagor, blagost, blagostánje, dobro; srěča. [gocénjen.
- Bohlschlar**, a. prepoštován, bla-
- Bohlan**, c. nu! na noge! po koncu! hajde!
- Bohlsständig**, a. pristójen; spoštován; — seit, f. pristójnost.
- Bohlsauf**, ad. — sein, zdrav biti.
- Bohlsbedacht**, a. dobro razmisljen, prevdárjen.

Bohlbefinden, *n.* zdravje, dobro zdravje. | brem stališu.
 Wohlbehalten, *a.* zdrav, v do-
 Wohlbekommen, *v. n.* koristiti, biti na zdravje.
 Wohlbeleibt, *a.* telnat, debel, tolst.
 Wohlberedsamkeit, *f.* zgovornost, rečitost.
 Wohlberedt, *a.* zgovoren, rečit.
 Wohlbetagt, *a.* priläten, v lätih.
 Wohlbeil, *a.* blagoróden, blagorójen, plemenit; — geboren, *a.* visokoróden, preblagoróden. | mnogočásten.
 Wohlbehwürdig, *a.* častivréden,
 Wohlergehen, *n.* zdravje, sréča.
 Wohlfahrt, *f.* dobro, sréča; do-
 bri prospéh, blaženstvo.
 Wohlfeil, *a.* cén, dober kúp, ne drág; — heit, *f.* cénost, dober kúp.
 Wohlgebaut, *a.* lépe postave.
 Wohlgeboren, *a.* blagoróden, blagorójen.
 Wohlgefallen, *n.* dopádenje, zadovoljstvo; — an etwas ha-
 ben, veseliti se od. radováti se čemur; — *v. n.* dopásti, dopádati, dopásti se.
 Wohlgefällig, *a.* prijéten, fleten, vgoden; — heit, *f.* zadovoljstvo, radost. | želéc.
 Wohlgemeint, *a.* iskren, dobro-
 Wohlgemuth, *a.* vesel, dobro-
 miseln; — *m.* (trava) dobra misel.
 Wohlgeneigt, *a.* priklónjen.
 Wohlgeordnet, *a.* dobro vredjen.
 Wohlgerathen, *a.* dober, dobro izréjen; plodonósen.
 Wohlgeruch, *m.* dišáva, prijé-
 ten duh.

Wohlgeschmack, *m.* dobra sláj.
 Wohlgesinnt, *n.* dobromisléc.
 Wohlgesittet, *a.* dober, dobrih ég.
 Wohlgestalt, *f.* lepóta, lépa slika od. postáva; — *et, a.* lépe slike od. postáve.
 Wohlgezogen, *a.* dobrohóten, priklónjen; — heit, *f.* dobrohótnost.
 Wohlgezogen, *a.* dober.
 Wohlhabend, *a.* premóžen, zmo-
 žen, blagoviten.
 Wohlklang, — laut, *m.* blago-
 glásje, blagozvučnost, lépo-
 glásje.
 Wohlklingend, — lautend, *a.* bla-
 goglásen, blagozvučen, lépo-
 glásen. | zdano življenje.
 Wohlleben, *n.* razkóšje, razúj-
 Wohlloblich, *a.* slaven, presláven.
 Wohlmeinend, *a.* dobrohóten, prijáteljski, istinit, iskren; — *ad.* po prijáteljsko.
 Wohlredend, *a.* lepogovoren.
 Wohlriechend, *a.* mirisav, bla-
 godišéc.
 Wohruhend, *a.* mirno počivajóč.
 Wohlshmeckend, *a.* tečen.
 Wohlsein, *n.* zdravje; sréča.
 Wohlstand, *m.* blagostánje, do-
 brostánje; premóžnost, bla-
 govitost; pristójnost.
 Wohlthat, *f.* dober čin, dobrota, dobročinstvo, blagodar, do-
 bro délo.
 Wohlthäter, *m.* dobrotnik, bla-
 godárnik, dobrodélNIK; — *in, f.* dobrotnica, blagodárnica.
 Wohlthätig, *a.* dobroten, do-
 brotiven, blagodáren, blago-
 daten; milodáren, darovit,

- dobrodělen, dobrotliv; —
 keit, *f.* dobrotnost, blago-
 dárnost, milodárnost, dobrot-
 livost.
- Bohltshun, *v. n.* vgoditi, pri-
 jétno biti, dobro djati; (nügen)
 koristiti; (Gutsē thun) dobro
 dělati od. činiti; sich —, *v. r.*
 gostiti se, pitati se, mastiti se.
- Bohlverdient, *a.* zaslužen.
- Bohlverhalten, *n.* dobro obná-
 šanje od. zadržanje.
- Bohlverstanden, *a.* dobro ra-
 zumljen; — *ad.* razumi se.
- Bohlweise, *a.* premóder.
- Bohlwissend, *a. u. ad.* dobro-
 vědóč, dobroznajóč.
- Bohlwollen, *n.* dobrohótnost,
 dobrovóljnost; — *v. n.* že-
 lėti komur dobro; — *v. a.*
 dobrohóten, dobroželč.
- Bohnbar, *a.* stanóven, za sta-
 novánje, prebiváven.
- Bohnen, *v. n.* živěti, stanováti,
 prebivati, obitávati.
- Bohnhaft, *a.* stanóten, prebi-
 vajóč; sich — niederlassen, na-
 stániti se.
- Bohnhaus, *n.* hiša, dóm.
- Bohnst, — ort, *m.* selo, se-
 lišče, poselišče.
- Bohnung, *f.* Bohnpflanz, *m.* pre-
 bivališe, stanovališče, stanišče.
- Bohnhimmel, *n.* jisa, izba, soba.
- Bohnen, *v. a.* obókati, lokati,
 v obók zidati. [svód.
- Bohnbung, *f.* obók, oblók, lok.
- Bolf, *m.* volk, velk; — áhntich,
a. volku podobén.
- Bölfchen, *n.* volčič, volčč.
- Bölfia, *f.* volkulja, volkinja.
- Bölfse, *a.* volčji.
- Bolfshaar, *n.* volčja dlaka.
- Bolfshaut, *f.* volčina, volčja
 koža. [glád.
- Bolfshunger, *m.* glád, pasji
- Bolfstirsche, *f.* Toulstirsche.
- Bolfstuch, *m.* lisávt.
- Bolfstüch, *f.* hvojka, kačic.
- Bolfstuch, *m.* volčja šavba.
- Bolfsturz, *f.* lisjak, volčji korén.
- Bölfchen, *n.* obláčič, obláček.
- Bolte, *f.* oblák. [temniti se.
- Bölken, sich, *v. r.* obláčiti se,
- Bolkentruch, *m.* ploha, naliv,
 lijavica.
- Bolkenshimmel, *m.* obláki.
- Bolkenlos, *a.* veder, bezobláka.
- Bolzig, *a.* obláčen.
- Bollarbeit, *f.* volnéno dělo;
 volnotvórstvo; — er, *m.* vol-
 nár, volnotvórec.
- Bolle, *f.* volna; — n, *a.* vol-
 nén, od volne.
- Bollen, *v. n.* hotěti, htěti, voljo
 iměti; želěti; nicht —, ne
 hotěti; ich will nicht, nočem;
 ich will kommen, prišel bóm;
 zu wem wollen Sie? kogá bi
 radi; er will bezáht sein, on
 hoče plačilo; willst Gott! ako
 Bóg hoče, ako je božja volja,
 po božej volji! wolste Gott!
 da bi Bóg dál; — n. ho-
 tenje, htenje; volja.
- Bollen, *a.* volnén.
- Bollenfabrik, *f.* volnárnica.
- Bollenwerk, *n.* volna, volnovína.
- Bollhandel, *m.* tergovína z volno.
- Bollhemb, *n.* košulja.
- Bollicht, *a.* volnast; mehek.
- Bollig, *a.* volnat.
- Bollstamm, *m.* grebén za volno.
- Bollreich, *a.* volnat, volnoróden.

- Bollsaß**, *m.* vreča volne; vreča za volno.
- Bollschere**, *f.* škarje za volno.
- Bollschur**, *f.* strižba, strižnja.
- Bollspinner**, *m.* volnoprédec; — *ei*, *f.* volnopreja; volnoprédlnica; — *in*, *f.* volnoprédica.
- Bolllust**, *f.* slást, slastje, sladnost, nasládnost; razkójsje, nečístost; hotljivost.
- Bollüstig**, *a.* slasten, sladen, nasládén; razkóšen, nečíst.
- Bollüstling**, *m.* razkošnik, nečístnik, hotnik.
- Bollweibel**, *n.* kosem.
- Bollywirm**, *m.* volnéna nit.
- Bomit**, *ad.* s čém; (beziehend) s čémur.
- Bonicht**, *ad.* ako ne; ináče.
- Bonne**, *f.* radost, vuga, sladóst.
- Bonnereich**, **Bonnig**, *a.* radosten, sladosten, vožen.
- Bonnetrunken**, *a.* rádosti piján.
- Bonnevoll**, *f.* Bonnetrich.
- Boran**, *ad.* na čém; po čém; (beziehend) na čémur.
- Borauf**, *ad.* na čém; na káj, na ktero réč.
- Boraus**, *ad.* iz česa; odkód; (beziehend) iz česar.
- Borein**, *ad.* v káj.
- Borfeln**, *v. a.* vejáti, zvejati.
- Borffchaufel**, *f.* vevnica, vejáča.
- Borgen**, *sich*, *f.* Búrgen, *sich*.
- Borin**, *ad.* v čém, kje, gde, (beziehend) v čémur, kjer.
- Bornach**, *ad.* za čém, po čém; (beziehend) za čémur, po čémur.
- Bort**, *n.* réč, slovo, beséda, izráz; *fig.* ein Maun von —, móž beséda; —, *a.* slovni. besédni.
- Bortähnlich**, *a.* podobén v slovih.
- Bortarm**, *a.* siromák v besédah.
- Bortrüdlig**, *a.* vérolómen.
- Börtchen**, *n.* beséдика, rečica.
- Börterbuch**, *n.* slovár, slovník, rečník; besédnjak.
- Bortforscher**, *m.* rečoslóvec, etimológ.
- Bortforschung**, *f.* rečoslóvje, etimologija. [danje beséd.
- Bortfügung**, *f.* rečosláda, skla-
- Bortführer**, *m.* hesédnik, beséditelj, govornik.
- Bortflauber**, *m.* prebíravec beséd; — *ei*, *f.* prebíranje beséd.
- Bortfram**, *m.* prazne beséde, množina beséd. [blebetálo.
- Bortframer**, *m.* berbljávec,
- Börtlich**, *a.* sloven, rečen, beséden; — *ad.* od reči do reči, od beséde do beséde.
- Bortmacher**, *m.* besédotvórec, kováč beséd.
- Bortreich**, *a.* zgovóren, rečit.
- Bortreichthum**, *m.* bogástvo v besédah.
- Bortspiel**, *n.* besédna igrača.
- Bortwechsel**, *m.* prikór, prekarjanje, prepír. [beséd.
- Bortwiederholung**, *f.* ponávljanje
- Borüber**, *ad.* nad čém, verh česa, zbog česa; (beziehend) nad čémur, verh česar.
- Borunter**, *ad.* pod čém, gde; (beziehend) pod čémur.
- Boselbst**, *ad.* kjer, gde.
- Bovon**, *ad.* o čém; od česa; odkód; (beziehend) od čémur; od česar; odkóder.
- Bovor**, *ad.* pred čém, od česa;

- (beziehend) pred čemur, od česar.
- Bowider**, *ad.* proti čemu.
- Bowode**, *m.* vojvoda.
- Bowodschäft**, *f.* vojvodina; vojvodstvo.
- Bozu**, *ad.* čemu, čemu, k čemu, za kaj; (beziehend) k čemur, za kar.
- Braß**, *n.* podertine od broda.
- Bucher**, *m.* —ei, *f.* vohernija, kamata, odertija; —er, *m.* vohernik, kamatnik, oždrnik, odertnik; —haft, —lich, *a.* vohrav, kamaten, oždren, oderten.
- Buchern**, *v. n.* vohrovati, kamatovati, odérati, na obrésti dajáti; (von Pflanzen) prevéč razrášati se.
- Buché**, *m.* rást, zrást, uzrást, stas; postáva.
- Bucht**, *f.* teža; množ.
- Büßten**, *v. a. u. n.* riti, rováti, kopáti, brodíti, berbáti.
- Büßter**, *m.* rovár, brodáč; draživec.
- Bußne**, *f.* lavra.
- Bußt**, *f.* zvitek; —ig, *a.* zavít.
- Bund**, *a.* bolen, ranjen, oránjen, odért; —arzt, *f.* ranarstvo, ranocélništvo; —arzt, *m.* ranárnik, ranocélnik; —balsam, *m.* balzam za rane.
- Bunde**, *f.* rana. (lügen) rana.
- Bundenmahl**, *f.* Narbe (bei Heil).
- Bunder**, *n.* čudo, čudež; es nimmt mich —, čudim se.
- Bunder**, *a.* čudni; čudotvórni.
- Bunderbar**, *a.* čudotvóren, čudodélen; čuden, čudnovít, diven, čudapóln, čudovíten.
- Bunderbild**, *n.* čudotvóren kip.
- Bunderding**, *n.* čudo, čudna stvar. [deže.
- Bunderglaube**, *m.* véra v ču.
- Bundergroß**, *a.* čudovitne velikósti.
- Bunderkraft**, *f.* čudovitna móč.
- Bunderlich**, *a.* čuden, čudnovít, čudežen, čudodelen, diven; —keit, *f.* čudnost, čudnovítost.
- Bundern**, *v. a.* es wundert mich, čudim se; sich — *v. r.* čuditi se, diviti se, čudovati se.
- Bundernswürdig**, *a.* čudnovát.
- Bunder schön**, *a.* diven, čudne lepóte. [ko kadá.
- Bunder selten**, *ad.* rédkomaj, réd.
- Bunderthat**, *f.* čudo, čudodjanje, čudotvór, čudodélstvo.
- Bunderthäter**, *m.* čudotvórec, čudodélnik. [dodélen.
- Bunderthätig**, *a.* čudotvóren, ču.
- Bundervoll**, *a.* čudnovat, čuden, čudežen.
- Bunderwerk**, *f.* Bunderthat.
- Bunderzeichen**, *n.* čudež.
- Bundfieber**, *n.* Bundliegen, *n.* groznica ranovna.
- Bundmittel**, *n.* ranovni lék.
- Bunsch**, *m.* želja, poželenje, požúda; vošilo.
- Bünschen**, *v. a.* želéti, poželjeváti, žúdeti; vošiti.
- Bürde**, *f.* část, dostójnost, dostójanstvo; prednost.
- Bürdig**, *a.* dostójen; vréden; částiljiv; —en, *v. a.* céniti, částiti, vrédnega iméti, štímáti, poštováti; —keit, *f.* dostójnost; vrédnost; částiljivost.

Burf, m. ljučáj, verišáj, hitec; mah.
 Burfangel, f. udica.
 Bürfel, m. kober, kocka, kobra; —förmig, a. kobrast, kockast; —n, v. a. kobrati, kockati; —spiel, n. kockanje; —spieler, m. kockar.
 Burferde, f. izkopána berna.
 Burfgarn, n. metávnica.
 Burfmaschine, f. samostrěl.
 Burfschaufel, f. Borfschaufel.
 Burfspieß, m. kopka.
 Bürgen, v. a. daviti, gúšiti, dušiti, zadúšiti, gerčiti; sích — v. r. daviti se.
 Bürgengel, m. smertni angelj.
 Bürger, m. davitelj, dušitelj.
 Burm, m. červ; (Eingeweide —) glista; fig. žalost.
 Burmansah, m. zaplóda červiva, červádina.
 Burmartig, a. červast.
 Würmchen, n. červič, červiček.
 Wurmen, v. a. es wurmt mich, grize me.
 Wurmfraß, —sích, m. červovina, červojédina, červóba.
 Wurmfraßig, —síchig, a. červiv, červojeden, izjeden od červóv.
 Wurmfraut, n. vratič. [stam.
 Wurmmittel, n. lók proti gli.
 Wurmpreise, f. hrana červóv.
 Wurmsich, —ig, f. Wurmfraß, it.
 Wurmsack, m. červinjak.
 Wurmsucht, f. červivost.
 Wurst, f. klobása; klobasica; —darm, m. črěva za klobáse; —macher, m. klobásar; —maul, n. deběle usta; —maulích, a. debělih úst.

Bürze, f. začimba, začina, štu-pa; f. Gewürz.
 Burzel, f. korěn, korěnina, korěnika, žila; —, a. korěninski.
 Bürzelstein, n. korěnik, korě-ninica.
 Bürzelgewächs, n. korěnika.
 Bürzelig, a. korěnit.
 Bürzelmann, m. korěnar.
 Bürzeln, v. n. korěnití se, za-korěnití se, ukorěnití se; v zemlji tičáti, zakorěnjen biti.
 Bürzelstube, f. korěnitá slovka.
 Bürzelwerk, n. korěnje, korě-nine.
 Bürzen, v. a. začiniti, začin-jati, štopati, poštopati; fig. slajšati, nasladjivati, slad-kati.
 Bust, m. skurnóba, nesnága, smět; kodercija, měšanica.
 Büßt, a. pust, pušáven, pušó-ben, divjý, divjščen; fig. raz-uzjdan, bezporěden; —t, enei, f. puša, pušáva, pu-stinja, pustina, pušćava; —heit, f. pustóta; fig. razúz-jdanost.
 Bußtig, a. nečist, smraden, skurnóben, nesnážen.
 Büßling, m. razkóšnik, razsip-než, razúzdan člověk.
 Butš, f. běs, běsnóća; gújév; togóta, jarost; (Toßheit) ste-klost, steklina, běsnica.
 Bütchen, v. n. běsniti, běsno-váti, norěti, togotiti se, div-játi, —d, Bützig, a. běsen, nor; togóten; (toß) stekel.
 Bützerich, m. kervolók, okrút-ník, trinóg, nevsmiljnik.

Z.

Začen, *m.* rogel, róg, rogovila, gača, zóh, verh; (am Hirschgeweisse) rogovila; — *v.* a. zobiti, nazobiti.

Začig, *a.* roglast, rogovilast, gačast, zobát.

Začel, *m.* rép; (Zopf) kita.

Zagen, *v. n.* plašiti se, bati se, strahováti se.

Zaghaft, *a.* plašen, boječ, plašljiv, strašljiv, —igheit, *f.* plašnost, boječost, plašljivost.

Zähle, *a.* vlečljiv, vlečeč, žilav, zatégel, zatégljiv, tóg; fig. tverd, stisljiv.

Zähigkeit, *f.* vlečljivost, žilavost, zatéglost, togóst; fig. tverdost.

Zahl, *f.* čislo, broj, številó; —amt, *n.* plačivnica; —bar, *a.* plačiven, platen.

Zählbar, *a.* izbrojiv, čiseln, izštevljiv, preštevljiv.

Zählbrett, *n.* brojivnica.

Zahlbruch, *m.* drobiž, drobiž.

Zahlen, *v. a.* plačati, plačeváti, platiti, popláčati, popláti.

Zählen, *v. a.* štetiti, številiti, čisliti, brojiti, čislováti.

Zähler, *m.* plačovávec, platnik, platitelj, plačovátelj; —in, *f.* platnica, plačiteljica.

Zähler, *m.* števec, brojivec, čislovávec.

Zahlfigur, *f.* Ziffer.

Zahlos, *a.* neizbrojen, bezštevilen, brezčiseln.

Zahlmeister, *m.* platitelj.

Zahlreich, *a.* brojen, brojnat, številjen, mnogobrojen.

Zahltag, *m.* platni dán. čislo.

Zahlung, *f.* plača, popláta, pla-

žahlung, *f.* brojenje, brojiva, štetje, štetva.

Zahlwort, *n.* brojno ob. številno ime, številnica.

Zahlscheine, *n.* številka, čislénka.

Zahn, *a.* pitom, pitomen, domač; (von Thieren) krotek, privájen.

Zahnbar, *a.* vkrotljiv.

Zähmen, *v. a.* krotiti, vkrotiti, priváđiti, priváđati, pitómiti; fig. obúdzdati, berzdati.

Zahnheit, *f.* pitomost; krotkóst, krotkóča.

Zahn, *m.* zób; —e, *a.* zobni

Zahnchen, *n.* zobek, zobej, zobíček, zobčič. llomec.

Zahnstecher, *m.* zobávs; zob-

Zahnstübe, *f.* ščetka za zobje.

Zähnein, *v. a.* zobkati, nazób-kati; — *v. n.* zobe dobiváti.

Zahnen, *v. n.* zobiti se, zobe dobivati.

Zahnfleisch, *n.* dlasna, dlesna.

Zahnformig, *a.* zobast, zobu podobén.

Zahngehäuse, *n.* zazóbnica.

Zahnig, *a.* zobát.

Zahnklappern, *n.* klepet z zobmi.

Zahnknirschen, *n.* škripanje z zobmi.

Zahnkraut, *n.* zobnik.

Zahnlos, *a.* brez zób, brezóben.

Zahnlupe, *f.* zobna škerbina.

Zahnstückig, *a.* škerbljiv; —e, *m.* u. *f.* škerbljivec; škerbljivka.

Zahnstmerz, *m.* zoboból, ich habe —en, zobje me bolijo.

- Báhre, *f.* solza, slojza.
 Bange, *f.* klešče, kleša; škri-
 pa lice.
 Bant, *m.* prepír, kreg, razbój,
 zdražba, svaja, svadja, ravs,
 razpra; —*en*, *v. n.* prepí-
 rati se, kregati se, svajati se,
 pričkati se, ravsati se, hu-
 dovati.
 Bánter, *m.* prepíravec; prička-
 vec, pravdaš, svadljivec;
 —*in*, *f.* prepírljivka, svad-
 ljivka.
 Bantſucht, *f.* prepírljivost, svad-
 ljivost, kregljivost; —*ſüchtig*,
a. prepírljiv, svadljiv, kreg-
 ljiv, pravdljiv, pričkaven.
 Bapfen, *m.* čep, zatič, zatič;
 (Spund—) voha, napístnica;
 (Baum—) storž, čerž, abran-
 ka; (Eis—) krunec, krun-
 celj, ledenka, strž; (im
 Munde) jeziček, čepič.
 Bápfen, *v. a.* čepiti, začepiti.
 Bapfen, *v. n.* kerčmariti, ločiti
 (vino it.).
 Bapfenbohler, *m.* čepovnik.
 Bapfengeld, *n.* kerčmarina.
 Bapfenſtreich, *m.* večerno bob-
 njanje; čepobitje.
 Bapfeln, *v. n.* cepetati, derge-
 tati, trepetati, otripati.
 Barer, *m.* derskáč (ptica).
 Barge, *f.* rob, kraj; obod.
 Bart, *a.* nježen, néžen; (weich)
 mehok, rahel; (fein) maj-
 čken, majeken, miken; —
 gefüß, *n.* mehkočútič, meh-
 kočútnost, rahli čút; —*heit*,
 nježnost; mehkoš, rahlost;
 majčkenost.
 Bártlich, *a.* nježen, brižljiv, me-
 žen, mehkočúten, rahlo-
 čúten; —*feit*, *f.* nježnost,
 meževnost, rahločútnost.
 Bártling, *m.* mehkužnik, meh-
 kótnik.
 Bauber, *m.* coper, vraža; čara,
 čarobija, baja; (Weis) mik;
 —*buch*, *n.* čarobniške bukve;
 —*s*, *a.* čarobni, coperni;
 —*er*, *m.* copernik, vražnik,
 čarobnik; vračár; —*ei*, *f.*
 copernija, čarobija, vraža.
 Bauberin, *f.* copernica, čarob-
 nica, vražnica, vračarnica.
 Bauberiſch, *a.* coperniški, čarob-
 niški, (treijend) milen.
 Bauberkuſt, *f.* vražtvo, coper-
 ništvo.
 Baubern, *v. a.* coprati, čarati,
 vražiti, vračariti, bajati.
 Bauberwerk, *n.* čarobija, co-
 pernija.
 Bauche, *f.* psica.
 Bauberer, *m.* obotávljavec, žuž-
 ljavec, mučkavec; —*ei*, *f.*
 obotávljanje, mučkarija.
 Bauberhaft, *a.* obotavljiv, mud-
 ljiv, žužljav.
 Baubern, *v. n.* obotávljati se,
 muditi se, žužljati, kesnovati,
 čakati. [žvala.
 Baum, *m.* ujzda, uzda; berzda,
 Bäumen, *v. a.* uzdati, ujzdati,
 obujzdati, berzdati, obérz-
 dati; krotiti.
 Baumloß, *a.* razúzdan, neobuj-
 zdan.
 Baun, *m.* plót, graja, zagraja,
 tinj; —*gertr*, *f.* protika; —
 kónig, *m.* kraljič, kraljiček,
 átrézič, palčič; —*öffnung*, *f.*
 verzal; sine —*maßen*, ver-

zniti; — pšabl, m. kol, planka;
— rúte, f. divja vinika, hostna
čerlénka.

Zaufen, v. a. puljiti, pipati,
čupati, čodirati; bei den Haas-
ren —, lasáti, za lasjé pipati.
Zebra, n. cebra.

Zeché, f. gosti, veselo društvo;
(Báhlung) zapitnina; (Sunft)
ceb, združba; — n, v. a. piti,
pijánčevati; — er, Zechbruder,
m. pijánec. [gar plačati.

Zechfrei, a. einen — halten, za ko-
Zechine, f. zlat, cekin.

Zede, f. klešč, klošč.

Zehe, f. perst na nogah, nožni
perst; die große —, palec.

Zehn, Zehn, num. desét; — d,
n. desetka, desetinka, desetica.

Zehnt, m. desetina, deséti děl;
— s, a. desetinski, desétko-
ven; — en, v. a. desetiniti,
desetino pobirati, desetko-
vati; — er, m. desetinar; —
frel, a. prost od desetine;

— garbe, f. deséti snop; —
herr, m. gospodar desetine.

Zehne, f. Zehner, m. desetica.

Zehnerlei, a. desetéri.

Zehnfach, — fältig, a. deseter-
nat, desetérni.

Zehnjährig, a. desetléten.

Zehnmal, ad. desétkrat, deset-
bárt; — ig, a. desétkrátén,
desetbárten.

Zehnfünder, m. desetfúntnik,
tóp za krogle desétih funtov.

Zehnfündig, a. desetfánten

Zehnte, m. deséti; — l, n. de-
setinka, deséti děl; — nß, ad.
desétič,

Zehren, v. n. živéti, jésti in piti,

hraniti se; (bei einem Birtthe)
trošiti, zatróšiti, jésti in piti;
(sich vermindern) sušiti se, po-
sušiti se; činžati se; — v. a.
sušiti, činžati.

Zehrgeld, n. — pfennig, m. po-
potnina, strošek.

Zehrunq, f. brešen, brešno.

Zeichen, n. znám, znamenje, zna-
menje, znamen, znak; — buch,
n. knjiga za risanje; — deu-
ter, m. znamenár, znakovslov-
vec; (aus den Gestirnen) zvéz-
dogléd; — ei, f. znamenár-
stvo, znakovslovje; — kunst,
f. risárstvo; — meister, m.
risovnik, risarski učitelj; —
schule, f. risárska šola.

Zeichnen, v. a. u. n. risati, ri-
sovati, narisati, čertati, na-
čertati; (mit einem Zeichen)
zaznamiti, zaznačiti.

Zeichner, m. risár, risovavec;
— in, f. risarica.

Zeichnung, f. risanje; narisek.

Zeibeln, v. a. obrézati od. pod-
rézati bčele. [kazavec.

Zeigefinger, m. kazin, kazinec,

Zeigen, v. a. kazati, pokazati,
pokazovati. [kazálo.

Zeiger, m. kazavec, kazitelj,

Zeihen, v. a. kriviti, okrivljati,
dolžiti.

Zeile, f. versta, réd, reda, re-
dek; — weise, ad. poré-
doma, poverstoma.

Zeifig, m. čížek, cizek, šterli-
nec, ternjovka.

Zeit, f. čas, vréme; doba; um
welche —, obkorid, kadáj;
vor der —, prevréd, preráno,
prezgodáj; bis zu dieser —,

- dosihdób, dosihmál, dosle; — haben, vtegniti; wette — ist es, ob kolikih je, obkorid je; es ist später an der —, pozneje je; zu — en, včasih, včas; bei — en, zgodaj, zarano, rano; unter der —, tačas, med tem; vor — en, nekđaj, svoje dni; gestern um diese —, včeraj obsorid; in kurzer —, v kratkim.
- Zeitalter, n. vč; — buch, n. časnik, časopis; — beschreibung, f. časopisje; — folge, f. časotek; — genos, m. verstnik; — her, ad. od tega časa, od teh dób.
- Zeitig, a. goden, zrél: zgoden, rán; — ad. prigodaj, zgodaj; — en, v. n. zoriti, dozrevati, zréliti.
- Zeittunde, f. časoslovje.
- Zeittang, ad. eine —, nekóljko časa; dolg čas.
- Zeitlebens, ad. svoje žive dni.
- Zeitlich, a. časen, posvėten, minjoc, premėnljiv, pozemalski; — leit, f. časnost, posvėtnost.
- Zeitlose, f. podlėsk, čemerjka.
- Zeitraum, m. mēra časa; — messer, m. časomēr; — punkt, m. doba; — raum, m. čas, vč.
- Zeitschrift, f. časopis, časnik, lėtopis.
- Zeitung, f. novine, časnik, časopis, novice; — schreiber, m. novinar, novičar. lčasa.
- Zeitverlust, m. zadržata od. zguba
- Zeitvertreib, m. kratek čas; aus —, za kratek čas.
- Zeitwort, n. glagolj.
- Zelle, f. izbica, hišica; (Wiener —) piskrica; — gewebe, n. piskričasto tkanje.
- Zellig, a. piskričast.
- Zelt, n. šotor, šator, stan, šotorišče, šatorišče; das — aufschlagen, vsotoriti se; — bett, n. šotorska postelj; — dach, n. šotorija; — wagen, m. kol. prakol; — wagen, m. pokriti vóz.
- Zephyr, m. zahodnik, zefir.
- Zeyher, m. žezlo, kraljula.
- Zerarbeiten, v. a. razdelati; — v r. sich, razdelati se.
- Zerbeißen, v. a. zgristi, razgristi, razgrizniti. lleteti se.
- Zerbersten, v. n. razpociti, raz-
- Zerbláuten, v. a. natėpsti, pretėpsti, nažgati, nakuriti.
- Zerbrechēn, v. a. razbiti, razlómiti, raztrėti, raztrúpiti, prelómiti, strėti.
- Zerbrechlich, a. razlomljiv; — leit, f. razlomljivost.
- Zerbrėcken, v. a. razdrobiti, razdrobljati. llatiti.
- Zerbrėchen, v. a. zmlátiti, prem-
- Zerbrúcken, v. a. zmučkati, zmučkati, razmučkati, stlačiti, zmandráti, razmandráti, zgnjėsti, razgnjėčiti, zgnjáviti.
- Zersallen, v. n. razpasti, razpádati, razsuti se, razsipati se; (im Fallen zererschlagen, z. B. sich den Kopf) razbiti (si glávo); (mit einem —) svaditi se, v razpertijo priti, razprijátljiti se. lrazváljen.
- Zersallen, a. porúšen, podért,
- Zersetzen, v. a. razdrúpati, razcápiti, razcúnjati, razcúndráti,

- raztërgati, razdrëti; — fešt, a. razcápan, cápast, cúnjast, cándrav; (ein — er Mensch) razcápanec, cáp, capún.
- Berfleischen, v. a. razmesáriti, razkervávití.
- Berfließen, v. n. (vom Eis) tájati se, taliti se, topiti se, raztá-jati se, raztopiti se; (vom Schnee) razkopnëti, skopnëti, kopnëti; (von flüssigen Dingen) raztëči se, raztëkati se, razcëditi se; in Thronen —, v solzah se topiti.
- Berfressen, v. a. razjësti, razjëdati, razgrizti, zgrizti.
- Bergehen, v. n. raziti se, razpustiti se; (vom Schnee und Eis s. Berfließen).
- Bergehen, v. a. drážiti, razdrážiti, razsvádití, razsvajováti.
- Bergliedern, v. a. (einen Körper) raztëleseváti, razúdití; (einen Saß) razlágati, razlóziti, razkládati. [kati.
- Berhaden, v. a. presëkati, razsë-Berhömmern, v. a. razbiti, razkováti. [píbniti.
- Berhauchen, v. a. razpíhati, raz-Berhauen, s. Berhaden. [živëčiti.
- Berhaufen, v. a. razževëkati, raz-Berflopfen, v. a. razbiti, raztólëti.
- Berhaden, v. a. razlëskati, razlëskniti.
- Berhüpfen, v. a. pokvëčiti, step-tati, zgnječiti, razlómíti.
- Berhürschten, v. a. razlëskniti, raztrëti, razmúčkati. [ien.
- Berhürsch, ad. pobít, stërt, skrú-Berhuchen, v. a. razvarítí, razkúhati, prekúhati; — v. n. — síč, v. r. razkúhati se,
- razvarítí se; (im Magen) razbávití se. [drápati.
- Berfragen, v. a. razpráskati, raz-Berlassen, v. a. razpustítí, razpúšati, razcvëratí, razcvrëti, topiti, taliti, raztopiti.
- Berfechten, v. n. razsáhniti, razsúšiti se, popóčiti od suše.
- Berlegen, v. a. razdjati, razdëvati, razlóziti, razlágati; (— das Fleisch) razrëzati, razrëzováti. [tërgati.
- Berlöchern, v. a. nalúknjati, raz-Berlump, ad. razdrápan, razcápan, cápast, cúnjast; s. Berfeht.
- Bermahlen, v. a. razmlëti, zmleti.
- Bermahlen, v. a. razdrobití, zdrobití, raznësti, razdrúz-gati, razmlëti.
- Bermartern, v. a. razmúčiti.
- Bernageln, v. a. razmesáriti.
- Bernagen, v. a. razgrizti, razglódati, razgrúdití.
- Bernichten, v. a. vničítí, uništítí, vnič správití, pokončáti, iztrëbití, potrebití.
- Berplagen, v. n. raztrëšiti se, razplósniti se, razpóčiti, razpókniti.
- Berpressen, v. a. raztískati, raztísniti, razmúčkati.
- Berquettschen, v. a. razmúčkati, razmëčkati, raztláčiti.
- Berreiben, v. a. raztrëti, raztí-rati, preríbatí, zríbatí, razrí-bati, zdrózgati.
- Berreissen, v. a. raztërgati, pre-tërgati; (zerfehen) razcápati, razcúnjati; (niederreißen) razdrëti, razdíratí; (zerfleischen) razmesárití; — v. n. raztër-

- gati se, pretèrgati se, vtèrgati se. [vléči, razvlačiti.]
- Zerren, *v. a.* vléči, vláčiti, raz-Zerrenbaum, *m.* cèr.
- Zerrinnen, *v. n.* razcuréti, razliti se; razvodenéti.
- Zerrühren, *v. a.* zméšati, razméšati, [puljiti.]
- Zerrupfen, *v. a.* razkúpati, raz-Zerrütten, *v. a.* zméšati, zméditi, zmótiti, zrdšiti, porúšiti; — *tung, f.* zméšnjáva, zmotnjáva, kodercija, porušenje.
- Zersägen, *v. a.* razrèzati, prerèzati; razžgati, prezžgati.
- Zerschaben, *v. a.* razstèrgati.
- Zerschaltern, Zerschellen, *v. n.* razbiti se, razlómiti se, porúšiti se. [stréлити.]
- Zerschiesen, *v. a.* prestreliti, raz-Zerschlagen, *v. a.* razbiti, razbijati, ráztolči, pretléči; — *sich, v. r.* razbiti se, strupiti se, pobiti se. [pustiti.]
- Zerschmelzen, *v. a.* raztopiti, raz-Zerschmettern, *v. a.* razvréči, raztrúpiti, raztréšiti, raznésti.
- Zerschneiden, *v. a.* razrèzati, prerèzati. [déliti.]
- Zerschrotten, *v. a.* razdrobiti, raz-Zerschren, *v. a.* razstáviti, razstávljati, razkrójiiti.
- Zerspalten, *v. a.* razkláti, razplatiti, kaláti, razkaláti, cèpiti, razcèpiti.
- Zersplittern, *v. a.* razcèpiti, razcèpljati, razkláti; (unnög anwenden) vtrátiiti, zatrátiiti, potrátiiti, zapráviti, raznésti, rastépti.
- Zersprengen, *v. a.* (in Stücke) raznésti, razgnáti, razvréči; (auseinander jagen) razpoditi, razkropiti. [lététi se.]
- Zerspringen, *v. n.* razpóčiti, raz-Zerspringen, *v. a.* razphati.
- Zerstäuben, *v. a.* razkaditi, razvéjati, razkropiti, raztépsti, raznésti, razpèrsiti [bósti.]
- Zerstechen, *v. a.* razbósti, pre-Zerstieben, *v. n.* razvéjati se, razkaditi se, razprásiti se.
- Zerstörbar, *a.* razrušljiv, poderljiv, porušljiv.
- Zerstören, *v. a.* razdréti, podréti, podirati, razrúšiti, porúšiti, razdjáti, razvaliti, raztréti; — *tung, f.* razdor, podertija, razdertija, razdjánje.
- Zerstossen, *v. a.* stólči, raztólči.
- Zerstreuen, *v. a.* raztrésti, raztróšiti, razsipati, razvéjati; (aufheuern) zabáviti, razveseliti; — *sich, v. r.* razvédríti se.
- Zerstreut, *a.* razsúti, nepazljiv.
- Zerstreuung, *f.* raztrošenje; (Gemüthszustand) razmišljenost, nepazljivost; (Aufheiterung) veselje, zabáva.
- Zerstücken, *v. a.* razkóšiti, razdrobiti, na kóse zdrobiti, razkomádati.
- Zertheilen, *v. a.* razdéliti, razdèlováti, razkrójiiti; (von Medicamenten) raztopiti; (vom Wasser) raztékati se, raztéči se. [délitva.]
- Zertheilung, *f.* razdèljenje, raz-Zertrennbar, Zertrennlich, *ad.* razločljiv, razparljiv.
- Zertrennen, *v. a.* razdéliti, razlóčiti; (eine Rath) pávati, razpávati, razporjáti.
- Zertreten, *v. a.* poteptáti, po-

- ceptáti, zmandráti, razmandráti, stréti, zmančáti, pogáziti.
- Bertrümmern, *v. a.* razrdáti, razdréti, raztréti, raztrúpiti, razvaliti.
- Berweichen, *v. a.* razmákati, razmočiti; — *v. n.* razmákati se, razmočiti se.
- Bermühlen, *v. a.* razrúti, razrdvati, razbérbati, razbróditi, razvóhati. [tija, razdór.
- Bermürfnis, *f.* razpór, razpar.
- Berzaufen, *v. a.* razpípiti, razčúpati, razvláčiti, razcúnjati.
- Berzupfen, *v. a.* razcukati.
- Betergeschrei, *n.* krika, krik, krič.
- Bettel, *m.* listič, pismice, cedula; (bei den Webern) snova, osnova, osnutek, snutek; — baum, *m.* snovalnica; — *n.*, *v. n.* trositi; (etwas an —) snovati, osnovati.
- Beug, *m. u. n.* osnova, osnovica, róba; (im Gewirk als Stoff zu Kleidern) tkanica, tkanje, tkanina; (Feinm —) platenina; (Häufener) rás; (Baaren) róba; (Ding, Sache) rěč, stvar, roba; (dummes, albernes —) burke, kvante, norčije, traparije.
- Beuge, *m.* priča, svédok.
- Beugen, *v. n.* pričati, svédočiti; pričováti, svédočováti; — *v. a.* (ein Ding seiner Art durch sich selbst) roditi, poroditi; (durch Fortpflanzung vermehren, z. B. Bäume u.) rěditi, zarediti; — *z.*, *a.* svédočánski.
- Beugensverhör, *n.* izprašanje prič.
- Beugfabrik, — manufactur, *f.* osnovnica; — haus, *f.* oro-
- žiče, orožnica; — macher, *m.* tkavec, tkač; — nis, *f.* priča, pričanje, svédóčba, spriček, spričimba.
- Beugschmid, *m.* orožjár, orodjár.
- Beugung, *f.* rojenje, plodjenje; roditva; reditva; — eglieb, *n.* rodiven od. sramen ud; — kraft, *f.* moč, sila rodna; — strieb, *m.* nagon rodni.
- Beugwart, *m.* čuvar orožnice.
- Biébe, *f.* cibéha.
- Biéttstier, *n.* cibet.
- Biéte, *f.* kozica, kozičica, kózle, kózlič; — in, *v. n.* kóziti se, jsgnjiti se, mlade iméti.
- Biéste, *f.* prevléka, obvléka, navlaka.
- Biege, *f.* kóza; — *n.* hütten, koze pasti, kozáriti, kozarčováti.
- Biegel, *m.* opéka, opék, črep; — *z.*, *a.* opéčni; — brenner, *m.* opékar; — deck, *n.* opékna stréha; — decker, *m.* pokriváč s opekóm; — hütte, *f.* opečnica, opekárnica.
- Biegen, *a.* kozji.
- Biegenbart, *m. f.* Geißbart; — bock, *m.* kozel, jarec; — fell, *n.* kozína, kozličina, kozletina, kózja kóza; — fleisch, *n.* kozlina, kozletina, kozlovina; — hirt, *m.* kozji pastir, kozár; — hirtin, *f.* kozarica, kozarka.
- Bieger, *m.* sírótká, srodka.
- Biehen, *v. a.* vleči, vláčiti, težati, potegovati, potéguiti; an sich —, *k.* sebi potéguiti; (Thiere) rediti, zrediti; (Blumen) saditi, sajovati; (Samen)

pripraviti, pripravljati; (den
 Beutel) pláčati, plačovati, pla-
 titi; (den Hut) odkriti se; Zer-
 manden bei den Haaren —,
 kogar lasati; (eine Linie —)
 čerto narediti, čertati; (Erhal-
 ten, empfangen) dobiti, doséti;
 (sich etwas zu Gemüthe —) si
 kar k sercu vzeti; (von einem
 Orte an einen andern —) seliti
 se, preseliti se; (als Woffen)
 derviti, priderviti; auf die
 Wacht —, na stražo iti; Pich-
 ter —, svéče livati, délati;
 zu Rathe —, svétovati se s
 kom; den Kürzeren —, zgu-
 bití; Saiten —, napeti, na-
 tegniti strune; (einen Graben,
 einen Zaun um einen Ort) ob-
 kopati, ograditi; die Worte
 —, raztezati beséde; in Er-
 wägung —, soditi, razsóditi,
 pomisliti; in Zweifel —, dvo-
 miti o čem; Folgen nach sich
 —, poslédke, poslédce iméti;
 — v. n. (wohin) iti, seliti se,
 preseliti se; (hetum —) tēp-
 sti se, potēpati se, klatiti se;
 — v. r. (sich) vláči se, vláčiti
 se, potēgniti se; (sich erstrecken)
 pružiti se, protezati se, pro-
 stirati se; (sich aus einer Sache,
 Verlegenheit —) izviti se; (der
 Weg zieht sich in die Länge) pot
 se proteže, mu ni konca; (sich
 in die Enge —) stisniti se.

Ziehgeld, n. rejina, rejénčina;
 — find, n. rejéneec, réjic;
 rejénka, rejénce; hranjenik,
 hranjenica, hranjencé.

Ziehung, f. (in der Lotterie) vle-
 čenje, vleka; wann ist die —,

kdaj se bó vléklo? kdaj bodo
 vlekli?

Ziel, a. (Zweck, Absicht) namén,
 namémba, naméra, cilj, kó-
 nec; (das Ding, nach dem man
 zielt) tarča; (Grenze eines
 Raumes) méja, méjica; (Ter-
 min, Frist) rók, obrók, dóba;
 — en, v. n. (darauf sehen, um
 es zu treffen) mériiti, namé-
 riti; (zur Absicht haben) namé-
 niti, namisliti, namémbo iméti,
 naklépati.

Ziemén, v. r. pristáti se, spo-
 dóbiti se; f. Geziemen.

Ziemer, m. žila, bikova žila, bi-
 kovica, bikovec.

Ziemlich, a. u. ad. (mittelmäßig)
 précej, že velja, že kólj;
 (fast, beinahe) skoro, skoraj.

Zier, Zierde, f. kiné, lišp, lé-
 potija, ures; (Kinder —) kija.

Zieraffe, Zierbengel, m. gizdelin.

Zieren, v. a. kinéti, lišpati, lé-
 potiti, zalžati, krasiti urésiti;
 — sich, v. r. hrániti se, opi-
 rati se, vstávljati se, lámiti se.

Zierlich, a. mičen, čeden, sná-
 žen, fléten; — feit, f. zá-
 lost, flétnost, mičnost, čednost.

Zieselmaus, f. polb.

Ziffer, f. številka, čislénka, čislo;
 — blatt, n. kazálo.

Zigeuner, m. cigán; — in, f.
 ciganica, ciganka; — ei, f.
 ciganija; — frau, n. červivec.

Zimmer, n. (Bauholz) tesarski
 lés; (ein Gebäude) hram, hi-
 ša; (Gemaach) soba, jizba, hi-
 ša, čumnata; — arbeit, n. te-
 sarsko délo; — art, f. tesar-
 ska sekira, tepača; — deche,

f. strop; — *gefell*, *m.* tesarski hlapec; — *holz*, *n.* tesarski les; — *mann*, *m.* tesar, tesáč, sténar; — *n.*, *v.* a. tesáriti, staviti; — *plaz*, *m.* tesarsko dvorišče, tesarišče; — *wert*, *n.* tesarsko dělo.

Bimmet, *m.* korica, sládká skórej; *cimet*; — *s.*, *a.* koričeni.

Binke, *f.* rógel, roglič, zob, rasohé, rogovilla; (*Spitze eines Berges*) věrh; (*ein Instrument*) róznica, róg, trobilo; — *ig*, *a.* *f.* žadžá.

Binn, *n.* kositer, ólov, ólovo; — *s.*, *a.* kositren, kositern; — *asche*, *f.* — *taff*, *m.* kositerski pepél; — *bergwert*, *n.* kositerski rudník; — *ern*, *a.* kositern, óloven, olovnát; — *gefäß*, *n.* kositerna posoda; — *gießer*, *m.* kositrár, kositlár; — *gießerei*, *f.* kositlárnja; — *grube*, *f.* kositréna, rúda na kositer; — *haltig*, *a.* kositerast, olovnast; — *ober*, *m.* rumenica, rudečica, čenovár; — *platte*, *f.* plóča kositerna, plóča ólovna.

Binne, *f.* věrh; strop (*fig.* *Bimmerdecke*); oxidje (*eig.* *eine gemauerte Umfassung, Stadtmauer*); sléme (*eig.* *der Dachfirst*.)

Bins, *m.* dáča, dáciija, dáč, věča; kázen; (*Wirth—*) najémčina, najémnina; (*Interesse*) obrést, interés; — *bar*, *a.* věčovén, zabiren, biri podveržen, kazenski; — *barfeit*, *f.* věčovnost; — *bauer*, *m.* věčovén kmet; — *busch*, *n.* vě-

čovna knjiga; — *cinnehmert*, *m.* věčovník; — *fen*, *v.* *n.* *u.* *a.* věčo nesti; věčo plačati, věčovati, kaznovati, na věčo iti; — *frei*, *a.* prost věče, slóhoden kázi; — *gut*, *n.* zemlja birna, dóbro věčovno; — *getreibe*, *n.* kazén, žitna kázen, věčovno žito; — *herr*, *m.* gospodár věče, gospodár věčovni; — *vflüchtig*, *f.* Binsbar. [ákríc, koněk.

Birfel, *m.* krájnik, okrájek, *Birperlein*, *n.* protín, hudica, skeruina. [vo.

Birbelbaum, *m.* cěr, cěrovo drě-
Birfel, *m.* (*sb.* *Umfreis*) króg, okróg, kolo, okróglej, obód; (*Gesellschaft*) družtvo, kolo; (*das Werkzeug*) šestilo, okrogliło, obodilo; — *bogen*, *m.* obód, lok; — *förmig*, *a.* krógel, okrógel, obel; — *flache*, *f.* króg, kolo; — *linie*, *f.* okrógla čerta; — *n.*, *v.* *a.* *s.* šestilom měriti, šestkati, šestiti, obvoditi; — *punct*, *m.* srédina, srědišče.

Birpen, *v.* *n.* čěrčati, cvěrčati, čbirikati, pěti.

Birschen, *v.* *n.* šepetáti, šeptáti, čebhláti, žvižgetáti.

Birschen, *v.* *a.* sičati, sičáti, psikati, izpsikati, psičati, žvižgati. [vodnjak, rúpa.

Bitterne, *f.* vodárna, stekva,

Bitter, *f.* citre; — *spielen*, *citratí.*

Bitrone, *f.* citróna.

Bitteraal, *m.* trepěča jegúlja.

Bitterespe, — *pappel*, *f.* tópol, topolóvka, trepetljika.

Bitterfisch, *m.* derkudlja.

Bittermaal, *n.* lišaj.
 Bittern, *v. n.* trepetáti, dergeta-
 táti, trésti se.
 Big, *m.* čic. [dovica na sescih.
 Biše, *f.* sésec, zizek, sisa, bra-
 žigenfórmig, *a.* ziscast, sisast.
 Sobel, *m.* njúst, sámur, sóbol;
 — fang, *m.* lóvlja sóbolov;
 — fänger, *m.* sobolár; — rets,
m. sobolski kozuh.
 Sofe, *f.* jispna, hišna, dvorkirja.
 Sögern, *v. n.* obotávljati se, ke-
 snováti, odláštati, kasniti, za-
 tézati. [tomec.
 Sögling, *m.* rejéneč, rejec, pi-
 zoll, *m.* (Abgabe) harmica, múta,
 míta; (Längenmaß) pálec;
 — s, *a.* harmični; — amt, *n.*
 harmica; — bar, *a.* zahermi-
 čen, od česar se móra múta
 pláčati, zamúten; — en, *v. a.*
 harmico od. múto pláčati,
 mútati, zamúštati; (Danke —)
 hvaliti, zahvaliti se; — frei,
a. prost od múte; — gerech-
 tigkeit, *f.* mútna právica;
 — haus, *n.* harmica, harmi-
 čárnica; — netz, Böllner, *m.*
 harmičár, mítár; — stab, *m.*
 pošet; — tarif, *m.* mútna od.
 harmična tarifa; — wesen, *n.*
 mútništvo, harmištvo.
 Sone, *f.* podněbje, štem, po-
 jás zemlje. [f. živinoslovje.
 Zoolog, *m.* živinoslovec; — ie,
 Zopf, *m.* kita, čita; Zöpfchen, *n.*
 kítica.
 Zopfband, *n.* vplétek, uplětnik.
 Zorn, *m.* jéza, gnjév, sérd, zló-
 ba, ljutost; — ig, *a.* jézen,
 gnjéven, serdit, razkačen;
 — müthig, *a.* serdit, razkač-

ljiv, togóten, gnjévliv, zlo-
 ben; — müthigkeit, *f.* serdi-
 tost, gnjévljivost; — wuth, *f.*
 sérd, razkačenost, divjost,
 zlóst.

Sote, *f.* kocina, kósmá, kódra;
 (an Kleibern) cúnja, banjusa,
 cándra, cápa; (ein schmutziger
 Kußdruck) búrke, kvánte, klo-
 basarija, nesrámná beséda;
 — ein, *v. n.* (Sotenreißer) kván-
 tati, klobasiniti, kláfati; — ne-
 haft, *a.* gnjusen, nesrámen;
 — reißer, *m.* kvantáč, kloba-
 sín, kláfár; — ist, *a.* cun-
 jast; — ig, *a.* cúnjat, razcápan.
 Sottig, *a.* kosmát, kódrast; (ein
 zottiger Mensch) košmíder,
 razkosmanik.
 Su, *prp.* k, h; do; pri, per; u;
 za; po; na; biš — ihm, do
 njega; Liebe — Gott, ljubě-
 zen do Bogá; — der Zeit, u
 tem času; euch — Ehren, vam
 na čast; — Wien herumstreis-
 chen, po Běcu se potépati;
 — Hause sein, domá biti; —
 Tische sitzen, pri mizi seděti,
 pri obědu biti; von Tag —
 Tag, od dné do dné.
 Subauen, *v. a.* pristáviti, prizí-
 dati, prigráditi.
 Subereiten, *v. a.* pripraviti, pri-
 právlati; — bereitung, *f.* pri-
 práva, pripravék; — binden,
v. a. zavězati; — bringen, *v.*
a. priněsti, prinášati, doněsti,
 donášati; (die Zeit) prežiti,
 preživěti, prežiti; (zutrinken)
 napiti, napijati komur; (ich
 bringe Dir zu, du sollst leben!)
 Bog te živi; Bog pomózi!

(ein Heirathsgut) zaženiti, pri-
 něsti děl; — broden, v. a. pri-
 drobiti; — buße, f. vtráta, za-
 tráta, zguba; — büßen, v. a.
 vtrátiiti, zadržatiiti, zgubiti.
 Zucht, f. (ein Werkzeug zum
 Ziehen) vlék; (v. Vieh) pléme;
 (— oděš) vol za pléme; (Pflege)
 réja; (Brut, Fierbe) plód,
 pléme, ród; (die Anleitung zu
 einem pflichtmäßigen Verhalten)
 stráh, rěd, pokóra; (Sitt-
 samkeit) lépo zadržánje, lé-
 pe navade in lége, stráh;
 — biene, f. matica; — haus,
 n. kazivnica, pokorivnica;
 — hengst, m. žrébec; — los,
 a. brez straha; — losigkeit,
 f. razuzdanost; — meister, m.
 strahovávec; — ruthe, f. š-
 ba strahovavka; (Strafe)
 kára, kázen; — sau, f. svinja
 za pléme; — stute, f. kobila
 za pléme; — vlieh, n. živina
 za pléme.
 Züchtig, a. sramežljiv, nedól-
 žen, čist; — felt, f. sramež-
 livost, čistost; — en, v. a. po-
 koriti, strahováti, kaznováti;
 (mit der Ruthe) těpsti, šibati;
 (mit Worten) svariti, posva-
 riti; (strafen) karati, kázniti,
 kaznováti; — ung, f. kára,
 kázen, pokóra. [kímniti.
 Züden, v. n. mikniti, mikati,
 Zücker, m. sladkór, cukr; —
 báder, m. sladkopěk, sladi-
 čár; — búchse, f. ikátlja za
 sladkór, sladkárnica; — n,
 v. a. sladkóríiti, posladkó-
 riti; cukriti; — fieberrei, f.
 cukrovárnja, sladkorija; —

süß, a. presládek, sladek ka-
 kor sladkór; — werf, n. slad-
 karija, sladkiš, sladka jěd;
 — wurz, f. sladki korěn.

Zudämmen, v. a. zajéziti, za-
 gráditi.

Zudecken, v. a. oděti, oděvati;
 zakriti, zakrivati, pokriti,
 zagerniti.

Zudem, ad. verh tega, k temu.

Zudrängen, sích, v. r. siliti se
 kamor, prisiliti se, měšati se
 (u vse). [súkati.

Zudrehen, v. a. zaškerniti, za-

Zubringlich, a. prisilen; — feit,
 f. prisilnost.

Zubrücken, v. a. stisniti, zatís-
 niti; (die Augen) zaměšati, měž-
 getati, stisniti oči.

Zueggen, v. a. zavlačiti.

Zueignen, sích, v. r. prilástiti si,
 prilastováti si, prisvojiti si,
 prisvojevati si; (widmen) po-
 světiti; posvěčováti, dariti,
 podariti, přiněsti; — v. a.
 prilastiti.

Zuerkennen, v. a. prisoditi, pri-
 spoznáti; dati; — nung, f.
 prisoda, priznánje.

Zuerst, ad. naj přej, nar přéd,
 přéd vsem; v pervič; (daß
 erste Mal) pervokrat.

Zufahren, (hurtig fahren) v. n.
 hitro se peljati; (auf etwas
 —) proti čemur se peljati.

Zufall, m. nagódek, priměrlej,
 prigóda, naključěba, prigo-
 dek, slučaj, srěča; — en, v.
 n. zahlópnuti se, zapásti; (von
 ungefahr zu Theil werden) pri-
 goditi se, nagoditi se, pri-
 měriti se, priklúčiti se.

Zufällig, a. nagóden, prigóden, slučajen; — keit, f. slučajnost, prigódnost. [jati.

Zufertigen, v. a. odprávití, pošil-

Zuflechten, v. a. zaplésti, zaplétati; priplésti, priplétati.

Zuflieden, v. a. kèrpati, zakèrpati, zaplatovati.

Zufliegen, v. n. priléteti, prilétati; doléteti. [teci, doteci.

Zufliessen, v. n. pritékati, pri-

Zufucht, f. vbèžišče, utočišče, pribežališče, zavétišče, zavéte, zaupanje.

Zufuchtsort, m. f. Zufucht.

Zufuß, m. pritók, pritéka; dohodki.

Zufolge, f. Folge.

Zufrieden, a. dovoljen, zadovoljen; ich bin damit —, mi je práv, mi je po volji; —

stellen jemanden, zadovoljiti, zadostiti komur; (sich — geben) umiriti, se vtolažiti se; —

heit, f. zadovoljnost, zadovoljstvo. [mérzniti.

Zufrieren, v. n. zamérzniti, pri-

Zufügen, v. a. zadéti, zadévati, pričiniti, činiti; storiti.

Zufuhr, f. privóznja, privoz, dovoznja; die — abschneiden, zaprèciti dovóz.

Zuführen, v. n. privóziti, privázati, pripeljati, pripeljovati.

Zufüllen, v. a. dopóliniti, napolniti, nadopóliniti.

Zug, m. vlák, vlek, poteg, potéga, potéglej; (— im Trinken) dušek, požir, požirek; (— mit der Feder) potéz, čérta; (— Bögel) kita; odlétavne ptice; (— Pferde) vpréga,

zaprega; (— Truppen) rájda, trúma; (ein Vorübergang) préhod; etuen — thun, potég-

niti; (— Döfen) jarm; (die Gesichtszüge) obráz, obličje;

(— für —) na dláko, točno; (in Zügen liegen) umirati.

Zugabe, f. pridávek, nadavek, priméček, privérček, dodatek.

Zugang, m. prihód, pristóp, dostóp. [stópen.

Zugänglich, a. pristopen; do-

Zuganker, m. vlečívno sidro.

Zugbrücke, f. viseči most.

Zugeben, v. a. pridáti, pridávati, navrèci, priméci; (gestatten) dopustiti, dovoljiti, pripustiti, privoljiti; (im Kartenspieler) mást dáti, módlati.

Zugedacht, a. naménjen.

Zugegen, ad. vpričo, nazoči, nazočen.

Zugehen, v. n. hitro iti, hitéti; (zuschließen) zapirati se, zaprèti se, zaklopiti se; (gestehen) zgoditi se, goditi se;

(es ging sehr hitzig zu) jako so se bili ugrèli; (spizig —) zaojstren biti.

Zugehör, n. pripravá; — en, v. n. kogar lást biti, komur slišati; (daß gehört dir nicht zu) to tébi ne grè.

Zugehörig, a. (wird durch Beiwörter bezeichnet); wem —, eigáv.

Zügel, m. berzda, uзда; vójet, vójka, vójet; (Jemanden im — halten) kogar u stráhu iméti; — loß, a. razuzdan, razvuzdan, brezuzdan, razgójdan, raspušen; — losigkeit, f. raz-

uzdánost, razgójzdanost, brez-
uzdanost.
Zugemüſe, *n.* sočivje, sočivo,
zelje, prikuba, stročje.
Zugeordnet, *a.* pridán, dodán.
Zugeſellen, *v. a.* pridružiti, pri-
pajdášiti, pritováršiti.
Zugeſtehen, *v. a.* dopustiti, do-
voljiti. [njen
Zugethan, *a.* podán, vdán, nag-
Zugfiſch, *m.* prebódna riba, pro-
bódna riba.
Zuggarn, *n.* vlák, sák.
Zuggraben, *m.* jarek, draga.
Zugieſen, *v. a.* prilíti, prilijati,
dolíti, dolivati; zalíti, zali-
jati, oblití.
Zugleich, *ad.* zráven, zrávneč,
zajedno; skupej, vréd.
Zugleichen, *v. a.* ravnáti, zrav-
náti, poravnáti.
Zugloch, *n.* dúšnik, zdúšnik.
Zugluft, *f.* prepúh, vétromet.
Zugochs, *m.* vpréžni vol.
Zugpferd, *n.* vpréžni konj.
Zugreifen, *v. n.* popásti, popri-
jéti, vloviti. [ſtranga).
Zugriemen, — ſtrang, *m.* lano
Zugärten, *v. a.* zapásati, pripá-
sati, opéti.
Zugvieh, *n.* vpréžna živína.
Zugvogel, *m.* odlétávná ptica,
odlétávnica.
Zugweiſe, *ad.* na káte, na trume;
kitama, trúmama, rajdama.
Zugwind, *f.* Zugluft. [knépati.
Zuhalten, *v. a.* zakopčati, za-
Zuhalten, *v. a.* (zumachen) za-
pirati, zaprétí, zaderžováti,
zaperto deržati; (die Augen
—) mežati, mežéti, iméti,
zmériti.

Zuhängen, *v. a.* zavésiti.
Zuhauen, *v. n.* (auf einen —)
tépsti, pretépsti kogar, vda-
rati, nemilo tépsti; *v. a.* (be-
hauen) tesati, obtesavati.
Zuhelfen, *v. a.* zašiti, pripebniti.
Zuhilfen, *v. a.* zaléčiti, léčiti,
zacéčiti; — *v. n.* céčiti se,
zacéleči, céleči.
Zuhören, *v. n.* poslušati; — *et.*
m. poslušávec, poslušatelj.
Zuhüllen, *v. a.* odéti, zakrití,
zagréniti, odévati, zakrivati,
zagrinjati. [léči.
Zujachen, *v. n.* vriskati, kri-
Zuhören, *v. a.* verniti, ober-
niti, obračati. [kati.
Zuſatzen, *v. a.* (Beifall) pljes-
Zuſehen, Zuſiefern, *v. a.* zalé-
piti, zalépljivati.
Zuſchnappen, *v. a.* zakopčati, zak-
népati, zaknoſtati.
Zuſchnappen, *v. a.* zavozljati, za-
déržniti.
Zuſammen, *v. n.* dójti, priti, do-
spéti; (erlaubt ſein) dójti, iti;
(einem etwas — laſſen) podé-
liti, dati.
Zukunft, *f.* prihod, prihodnost,
bodóčnost, prihódni čas;
— künftig, *a.* prihóden, bodóč.
Zuſcheln, *v. n.* nasméjati se
komur.
Zuſage, *f.* prilóga, prilóžba,
priveržek, dodátek.
Zuſangen, *v. n.* (nach etwas) seči,
segati (po kar); (genug ſein)
seči, dójti, dovolj biti; (aus-
reichen) podáti, podájati (ſei
Ziſche) slúžiti se, poslúžiti se,
uzéti.
Zuſänglich, *f.* Dintánglich.

- Zulassen, *v. a.* dopustiti, pripustiti, dopúšati, dovoljiti, privóljiti; zapérto pustiti.
- Zulässig, *a.* dopustljiv, pripustljiv, dopustiteljn.
- Zulauf, *m.* privala, dobég, návála, mnoštvo; — *en, v. n.* (auf etwas —) téci kam, steči se; (stüzig —, oyster biti).
- Zulegen, *v. a.* zadělati, založiti, zagradiť, (hinzu —) pridati, prilóžiti, prikládati; sich ein Pferd —, kónja si kúpiti.
- Zuleimen, *v. a.* zakéjiti; zaképati.
- Zuletzt, *ad.* sléduokrat, slédunič, zadnjič, naposléd, naposléj.
- Zumachen, *v. a.* zadělati, zakriti, zapháti, zamašiti; (Thür) zapirati, zapréti, zatvóriti; (Augen) stisniti, zaméžati; (den Rod) zakópčati, zaknépati. [bito.
- Zumal, *ad.* posébnó, zlasti, oso-
- Zumauern, *v. a.* zazidati.
- Zumessen, *v. a.* odměriti (brü messen) priměrováti, pripisováti, priměriti.
- Zumuthen, *v. n.* pritolcováti, priměnití komur, si misliti od kógar; — *ung, f.* zahtěvanje; misel, mnjenje.
- Zunächst, *ad.* naj bliže, najpréj, tik; osobito, najviše.
- Zunehmen, *v. a.* zašiti, zašívati.
- Zunahme, *f.* množítva, pricást, naprědek.
- Zuname, *m.* príimé, primik, perimek.
- Zündbar, *a.* upaljav, — *keit, f.* upaljivost.
- Zünden, *v. a.* vněti, vřáti, vpáliti, páliť; — *v. n.* vněti se, vřáti se, vněmati se; vřáti se, upáliti se.
- Zunder, *m.* netilo, podpál.
- Zünder, *m.* vřigálo, zapálovec (čeh).
- Zunderschwamm, *m.* góba.
- Zündhölzchen, *n.* žveplénka, klinček, vřigalica.
- Zündkraut, *n.* podprašník, naprašník; (— aufschütten) naprašiti, podprašiti.
- Zündfanne, *f.* prašnica.
- Zunehmen, *v. n.* (größer werden) rásti, narásti, narásati; (sich vermehren) množiti se, vnmóžiti se, ploditi se; (dick werden) tolstěti, vrediti se; (an Kräften) okřěpiti se.
- Zuneigung, *f.* prinágnjenje, nagnúťje, priklónost, priklónjenost.
- Zunft, *f.* ceh, céha, združba; srénja, občina, skupšina; (der Stamm) ród; zunftig, *a.* cehóven, cěhin; — *meister, m.* cěhin, starašina; — *recht, n.* cehóvna pravica.
- Zunge, *f.* jězik.
- Züngeln, *v. n.* jeziciti, jězik gibati.
- Zungen, *a.* jezicěni.
- Zungenkreb, *m.* rak na jeziku.
- Zunichte machen, *v. a.* vnič správití, vničiti, vništiti, razrdšiti, pokváriti; — *werden, v. n.* pokvariti se.
- Zunicken, *v. a.* kinniti, pomigniti.
- Zunöthigen, sich, *v. r.* prisiliti se, posiliti se vriniti.
- Zuordnen, *v. a.* pridati, prívřediti, pridružití, dodati.

Zupfen, v. a. cukati, cukniti, mikati, dergati, pipati.

Zupfen, v. a. zasmóliti.

Zuraffen, v. a. svétováti, svétováti, prisvétváti, prigovárjati.

Zurechnen, v. a. priračúniti, priračunvati; f. Zurechnen.

Zurechtbringen, v. a. uréditi, popravití, u právo réd správití. [se.]

Zurecht finden, síť, v. r. znajti

Zurecht helfen, v. n. pomagati

komur na pravo pot; — kommen, v. n. o pravem času

priti; mit einem —, pogoditi se s komur; — legen, sehen,

stellen, v. n. na svéje město

postaviti, naměstiti, uréditi;

— machen, v. a. popraviti,

napraviti, ponapraviti, popravljati;

(síť —) spraviti se, pripraviti se;

— weisen, v. a. komur právo pot kázati;

(unterrichten) učiti, podučiti.

Zureben, v. a. prigovárjati komur,

primarnováti (kogar).

Zureichen, v. a. podáti, podávati,

próžiti; — v. n. zadostí,

dovélj bití, zadóstiti.

Zureichend, a. dovoljen; — ad.

zadostí, dosti.

Zurichten, v. a. napraviti, pripraviti,

pripravljati, napravljati,

naréditi, gotóviti, zgotóviti;

(beschmutzen, verderben) obdělati, onesnážiti, pogúbiti.

Zuriegeln, v. a. zaríniti zapah,

zapahniti.

Zürnen, v. n. serditi se, jeziti se,

togóviti se, ljúbiti se,

auf einen —, hud, jezen biti

na kogar.

Zurück, ad. u. i. nazaj, nazád,

zád, nátrag; — beben, v. n.

strésti se, strepetati, uzdergniti;

— begeben síť, v. r. verniti se,

vrátiti se, nazaj vérniti se,

povrátiti se; — behalten, v. a.

obdéržati, zadržati;

— bekommen, v. a. nazaj dobiti;

— bleißen, v. n. zaostáti,

zaostájati, zjéli ostáti;

uzvinjiti; — blißen, v. n. ozrėti se,

ozirati se; — bringen, v. a.

nazaj prinésti, donésti; — denken,

v. n. pómniti, spomniti se;

— drängen, v. a. nazaj tíčati,

nazaj síliti; — drehen, v. a.

odmótati, odviti, odsukati,

odvijati.

Zurücken, v. a. primákniti, primékniti,

primikati, domakniti.

Zurückfallen, v. n. nazaj pásti,

(auf den Rücken) vznák pásti.

Zurückfordern, v. a. téřjati, nazaj

terjati.

Zurückgehen, v. n. (rücklings gehen)

navzřit, ritnisko iti; (v. kaufen,

Heirathen u. dgl.) raziti se,

razbiti se, razvreči se,

— halten, v. a. zadržati,

zadržováti; — jagen, v. a. odgnáti,

odgánjati, odpoditi;

— kehren, v. n. nazaj priti,

verniti se, obéřniti se.

Zurückkehr, f. Rückkehr, Rückkunft;

— kommen, v. n. nazaj priti,

verniti se; (von einer Meinung)

opustiti misel, svojo misel

preměniti; — lassen, v. a. ostávití,

zaostávití, zapustiti;

— legen, v. a. nazaj djáti, nazaj

polóžiti; (einen weiten Weg)

daleč priti; (Jahre) preživěti,

prebiti; — nešmen, v. a. nazaj vzéti; (sein Wort) preklicati, oporéči, opovréči; — vrasen, v. n. odskočiti, odráziti se, odlététi; — reise, f. Rückreise; — rufen, v. a. nazaj poklicati ob. pozvati, odpozvati, odpoklicati; — schaudern, v. n. strepetáti, stresti se, zgroziti se; ich schaudere jurū, strah me obléti, gróza me obide; — scheiden, v. a. nazaj posláti, — schieben, v. a. odriniti, nazaj poriniti; — schlagen, v. a. odmahnuti, nazaj vdáriti; (den Kermel) zavihniti; (den Schleier) vzdigniti; — schreiben, v. a. odpisati, odpisávati; — sehen, v. a. ozrétí se, ozirati se, ogledáti se, ogleđováti se; — sehnen, sich, v. r. se nazaj želéti, nazaj brepenéti.

Jurūsfenden, f. **Jurūschiden**, — sehen, v. a. nazaj postaviti, u stran postaviti; (Jemanden —) zanemáriti; — stehen, v. n. zanemáren biti; — stoßen, v. a. nazaj pahnuti ob. poriniti; — treiben, v. a. odgnáti, odpoditi, pregnáti; odieráti; — treten, v. n. odstópiti, nazaj stópiti; (vom Wasser) pasti, padati; — weisen, v. a. odprávití, nazaj posláti; (auf etwas —) opómniiti, spominjati; — wirken, v. a. f. Rückwirken; — ziehen, v. a. nazaj vleči, nazaj potégniti; sich —, v. r. odstópiti, vzmakniti se.

Juruf, m. zvanje, glas, okrik.

Jurufen, v. a. klicati, zváti (na kogar).

Jurústen, v. a. pripraviti, pripravljati, oróžiti, oboróžiti.

Jurústung, f. pripráva, pripravljanje, oróženje.

Zufäen, v. a. dosjáti, prisjáti.

Zufage, f. obljúba, obét, obečanje, beséda; — n, v. a. obljubiti, obécati, obétati, obečávati, besédo dati; — v. n. (anständig sein) vdáti se, dopásti, po volji biti.

Zusammen, ad. vkup, skupaj, skup, vkupej, skúpej, zajedno; in der Zusammenfügung mit Zeitwörtern: s. auch vkup; — beißen, v. a. (die Zähne) stisniti, stiskati (zóbe); zgristi; — berufen, v. a. sklicati, sklicováti, sozváti; — binden, v. a. zvezati; zvezóvati; — brechen, v. a. potrétí, zlomiti, polomiti, stréti; — v. n. podróti se, zlomiti se, stréti se, srušiti se, razdrétise; — bringen, v. a. nahráti, snositi, správití, nakúpiti, vkup správití; — drücken, v. a. stisniti, stiskati, sgnjésti; — fahren, v. a. navoziti, v kup voziti; — v. n. voziti se, peljáti se s kom skupa; (erschrecken) strésti se, vstrepetáti, prepásti, zgroziti se; (gerinnen) vsésti se; — fallen, v. n. (einstürzen) podréti se, srušiti se; (sich vereinigen) zjediniti se, slóžiti se.

Zusammenfassen, v. a. nahráti, nahráti; (die Hände) skléniti, sklópiti; — fassen, v. a. poprijéti, vkup vzéti, objéti,

obuzéti, objimatí; — finden, sích, v. r. sníti se, se znajti; — flechten, v. a. splesti; — flicken, v. a. skérpati; — fließen, v. n. stékati se, stečí se; — fluß, m. stók, stékva; (vom Menschen) shod; — frieren, v. n. zamérzniti; — fügen, v. a. sostáviti, sklópiti; — geben, v. a. vkup dáti; (Verlobte) zjediniti, ožéni, vénéati; — gehen, v. n. vkup íti; — geséht, a. sostávljen; — halten, v. a. vkup deržati, (vergleichen) prispodóbiti, prispodobljivati; — v. n. edinih misli biti; — hang, m. stik, zvéza; ohne — reden, govoriti bez gláve in répa; (— hang haben) stíkati se, vezati se, slagati se; — hängen, v. a. skupaj obésiti; — v. n. vkup viséti; — häufen, v. a. kopičiti, skupljati, nakúpiti, zakúpjati; — heften, v. a. zajiiti, zajiivati; — kehren, v. a. sméstí; — klug, m. sklad, soglásje, slóga; — klauen, v. a. nabráti, pobirati, nabirati; — kleben, v. a. sljepiti; — knüpfen, v. a. zavézati, zavozljati; — kommen, v. n. zajedno priti; (sich einfinden) ziti se, shajati se, sníti se, snidati se, nabirati se, skupiti se, skupljati se; — koppeln, v. a. zvézati; — kunst, f. shod, snid, skúpiščina; — kuppeln, v. a. svésti, svódití, zvézati; — lassen, v. n. vkup pustiti; (Thiere zur Zeugung) pripústiti, pripúšati; —

laufen, v. n. stečí se, stékati se, stečí; (Wirth) vsésti se. Zusammenlegen, zlagati, složiti; — leimen, v. a. skéljiti; — löthen, v. a. zvariti; — nähren, f. — heften; — nehmen, v. a. skupaj vzeti, povzéti; (sich) v. r., potruditi se, páziti; — packen, v. a. skládati, zlagati, vkup skládati; — rasfen, v. a. sodréti, pográbiti, pobráti; (sich) v. r. pobráti se; — rechnen, v. a. zračúviti; — reifen, v. a. počésniti, razčésniti, potérgati; — reiten, v. a. (ein Pferd) izmúčiti kónja, (einen Menschen überreiten) pojáhati; — rollen, v. a. zaviti, zavijati; — rotten (sich) v. r. stečí, združiti se; — rücken, v. a. vkup pomákniti; — v. n. približati se; — rufen, f. — berufen; — schicken, sích, v. r. vdáti se, priléči se, pristúti se; — schießen, v. a. (eine Stadt) razdréti, razrušiti, razdjáti; (Geld) vkup dáti; — schlagen, v. a. razbiti, raztrúpiti, stréti; (die gedruckten Bogen) slóžiti, zlagati; (die Arme) prekrizati roke. Zusammenerschleppen, v. a. navléči, navláčiti, na kup vláčiti; — schmelzen, v. a. stopiti, spláviti; — v. n. stopiti se; — schmieden, v. a. skovati; — schmieden, sích, v. r. stisniti se; — schmieren, v. a. zamázati; — schnüren, v. a. zategniti, zatezavati; — schreiben, v. a. spísati; — schrumpfen, v. n. skérčiti se, sger-

čiti se; — schweissen, v. a. zvariti; — setzen, v. a. sostaviti, sostavljati, slagati; — stehen, v. a. pobosti, zhosti; — stehen, v. a. nakrašti; — stimmen, v. n. slagati se, soglasiti se; — v. a. (Instrumente —) vbiti, priglasovati, priglasiti; — stossen, v. a. (z. B. Pfeffer) točiti, raztočiti; — v. n. (gränzen) méjiti se, tikati se; (zusammen-treffen) sréčati se, nagoditi se, pogoditi se; — stufen, v. a. sostaviti, sostavljati, — suchen, v. a. poiskati, zakupiti; — tragen, v. a. znášati, znositi, znésti; — treffen, v. n. f. — stossen; — treiben, v. a. zgnáti, sognáti, zganjati, — treten, v. n. vkup stópiti; — tritt, m. družtvo, zjedinenje, — wachsen, v. n. zrásti se, arášati se; — weben, v. a. stkáti; — werfen, v. a. zvréči; (über den Haufen werfen) prevréči, razvréči; — wiseln, v. a. zaviti, zavijati; — winden, v. a. zvijati, namótati; — ziehen, v. a. potégniti, vkup potégniti, zvléči, zvláčiti; (Summen) sošéti, zračúnniti; (Truppen) zbráti, združiti, nakupiti; — v. n. nakupiti se; sich —, v. r. skérčiti se, sključiti se; es giebt sich ein Gewitter zusammen, vréme se správlja.

Zufag, m. pristávek, pristáva, dostáva, dostávek; pridávek; (in der Münze) kov; (Chemie) primés.

Zuschärfen, č. a. zaóstriti.

Zuschoren, v. a. zagrébsti, zasúti, zagréhati.

Zuschauen, v. n. glédati, glediti; — er, m. glédavec, gledatelj; — in, f. gledavka, gledáteljica, gledálica. Igrébsti.

Zuschauen, v. a. zagréhati, zasúti; Zuschicken, v. a. posláti, prisláti, pošiljati; (Anstalt machen) pripravljati, pripraviti.

Zuschiesen, v. a. (Seld) pridáti, pridávati, prilóžiti; — v. n. vstréljiti. Ižročénje.

Zuschlag, m. (gerichtlicher) prisoda, Zuschlagen, v. a. (hurtig schlagen) práv biti, jako tépsti, pretépati, kúriti, pókati, vdáriti; (Bretter) pribiti, pribijati; (die Thür) zatrésniti, zalopútniti, zatrésiti; — v. n. dobro djati, tjekniti, ljubiti.

Zuschließen, v. a. zaklénniti, zaklépati, zaklepiti.

Zuschmeißen, v. a. lópnniti, zalopútniti. Imašiti.

Zuschmieren, v. a. zamázati, zalopútniti.

Zuschneiden, v. a. zamázati, zalopútniti.

Zuschneppen, v. n. zahlópnniti se, zapréti se.

Zuschneiden, v. a. (ein Kleid) krójiti, prikrojiti, prirezati, prirezovati.

Zuschneid, m. krój, prirez, prikroj.

Zuschneiden, v. a. zatégniti, zadržéti, zagérciti.

Zuschrauben, v. a. zavintati, zákerniti.

Zuschreiben, v. a. (Jemanden) písati (komur); (widmen, ein Buch) posvetiti, prilástiti; (beilegen) prilástiti, pripísati,

- pripisováti; (Jemanden ein Haus) zapisati, vpisati.
- Zuschreien, *v. n.* zakřičati na kogar, vpiti na kogar.
- Zuschuß, *m.* pridávek, príložek.
- Zuschütten, *v. a.* (Sand) prisřti, prisřpati, dosřti; (ein Sař) zasřpati, zasřti.
- Zuschwören, *v. n.* prisěči kómur (na kar); zaklěti se, zaklinjati se.
- Zusehen, *v. n.* glědati, glediti, pážiti, *f.* Zuschauen; — *de, ad.* vidama, vídoma, očevídno.
- Zusehr, *ad.* prevěč.
- Zusenden, *f.* Zusřiden.
- Zusehen, *v. a.* pristávití, pristávljati, dostávití; (durch Hinzuhan vermehren) pomnožiti, pověčati; — *v. n.* (einem sřarf —) siliti, nřditi, vřivati se (komur).
- Zusehn, *v. n.* zapěrtó hiti.
- Zusiegeln, *v. a.* zapečřtiti, zapečřatováti.
- Zusteiße, *f.* Zagemřse.
- Zustoppen, *f.* Zusřliěen.
- Zustreifen, *v. a.* zaojstriti.
- Zustreichen, *v. a.* (Muth) sěrcedělati kómur, kógar podbřjati; — *v. n.* (bei einem) kógar obiskati, oglásiti se pri komur; (Trost —) tolašiti, potolašiti, těšiti; (einem freundlich —) kógar přijázno nagovoriti.
- Zuspringen, *v. n.* priskěčiti, priskakati, prihuěti, doskěčiti; (als Schloß) zapřeti se.
- Zuspruch, *m.* posěrcenje; tolašjenje, tolašba, potolašenje, utěha; obiskanje.
- Zuspünden, *v. a.* zapiljkati, zavěhati.
- Zustand, *m.* stán, stánje, okólnost, okólsina, okólik.
- Zuständig, *a.* spadajoč, pristójen; vlastit.
- Zustehen, *v. a.* zatekniti, zatřkati; (einem heimlich etwas —) vtakniti, vtřkati, skrivšři dáti.
- Zustehen, *v. n.* pristáti, iti, vdáti se; — *v. a.* (abtreten) prepustiti.
- Zustellen, *v. a.* (eine Oeffnung) zastávití, zastávljati, zaslónití, zagráditi; (einem etwas einhändigen) vročiti, izróčiti, dáti; (einen Glauben —) komur verjěti.
- Zustimmen, *f.* Beistimmen.
- Zustopfen, *v. a.* zamašiti, zapháti.
- Zustossen, *v. n.* (geschehen) priměriti se, pripětití se, prikľděčiti se, prigoditi se; — *v. a.* toľěti; (durch Stoßen verstopfen) zapháti. lšiti.
- Zustreichen, *v. a.* zamázati, zama-
- Zuströmen, *v. n.* přitékati, dotěkati. lpomóč.
- Zuthat, *f.* připřáva, pomóč, přizthelten, *v. a.* odlóčiti, podělití, dáti, podáti.
- Zuthun, *v. a.* zadělati, zapřěti, zakřiti; (hinzutragen) pridáti, přidjati; — *sich, v. r.* perlizováti se, perkupováti se; — *n.* (Mitwirkung, Hülfe) přidjánje, pomóč, připomóč; — *lich, zuthätig, a.* prilizřiv, prikupřiv; ohne mein, ohne dein —, brez ménc, brez těbe.
- Zuträglich, *a.* hasřřiv, koristen,

- tjéčen, zdrav, dober; es ist uns —, nam tékne, nam ljubi.
- Zutrauen, *v. a.* zaupati; (etwas von einem erwarten) nadjati se, upati; — *n.* zaupanje; — *lich*, *a.* zaupen. [čiti se.]
- Zutreffen, *v. n.* sljudčiti se, slú-
- Zutreiben, *v. a.* gnáti, priguáti, priganjati.
- Zutrinken, *v. n.* napiti, napivati, na zdravje piti, zdravico piti.
- Zutritt, *m.* pristóp, vhod; er hat bei ihm keinen —, ne smé k njému priti.
- Zutrunk, *m.* zdravica.
- Zuverlässlich, *a.* gotóv, véren, zvést, nádežen, stanovít; — *heit*, *f.* vérnost, zvéstost.
- Zuverficht, *f.* svést, zavést, usvést; — *lich*, *a.* svést; — *hoffen*, svéstiti se.
- Zuviel, *ad.* prevéč.
- Zuvor, *ad.* préd, préj, popréj, pred tém, prije.
- Zuvörderst, *ad.* pred vsem, najpred, najprie. [tékatí kogar.]
- Zuverschommen, *v. n.* pretéči, pre-
- Zuverschwend, *a.* postréžen, posluživ, dvóren.
- Zuwachse, *m.* prirášba, prirást, zárod, pomnoženje; (an Grdreich durch einen Fluß) naplavina; — *en*, *v. n.* narásti, narášati; prirásti, prirášati; priródti, pomnožiti se.
- Zuwägen, *v. a.* odméríti, odtéhtati.
- Zuwegebringen, *v. a.* činiti, véčniti, dovérsiti, oprávití, storiti, narediti.
- Zuwehen, *v. a.* zametáti; prívéti, privéjati.
- Zuweilen, *ad.* véási, véásih, nékokrát, kadkad.
- Zuweit, *ad.* predaleč, predaleko.
- Zuwenden, *v. a.* obrniti, obráčati; (machen, daß Jemand etwas bekomme) správití, priskerbéti.
- Zuwerfen, *v. a.* vréči komur kar; (eine Grube) zasúti, zasúpati.
- Zuwiehlen, *v. a.* zamótati, zavítí.
- Zuwider, *a.* (wider die Absicht eines Andern) protivén, nasprotíven; (die Meinung eines Andern beleidigend) zópern; — *pp.* proti, nasprotí, zoper, sopróti.
- Zuwinken, *v. n.* prikímáti, pomígniti *f.* Winken.
- Zuwissenschaft, *v. a.* na znanje dáti, jávití, jávljati. [kati.]
- Zuwölben, *v. a.* zalókatí, zaobó-
- Zuzählen, *v. a.* prištéti, pribóčiti. [jati.]
- Zuzáuten, *v. a.* zagrádití, zagrá-
- Zu Zeiten, *f.* Zumeilen.
- Zuziehen, *v. a.* zatégniti, zavléči, zavláčiti; (die Thür hinter sich) vrata za sabo zapréti; (Wied) ploditi, plemeniti, rediti; (verschaffen) nakopáti, nakloniti.
- Zuziehung, *f.* obne Zemandes —, bezpomoči ktere.
- Zwang, *m.* sila, násilje, núja, prinúja, primóranje; — *s*, *a.* prisiljeni.
- Zwangsdienst, *m.* tláka; (Roboth) prisiljena služba.
- Zwangweise, *ad.* po sili, siloma, po vsi sili, na silo.
- Zwanzig, *num.* dváset, dvájsti, dvádeset; — *f.* dvájsica, dvájsetka; — *er, m.* dvájjsica, dváj-

setica, dvadesetica; — etfel, a. dvajsetéri; — fach, a. dvajsetérni, dvajsetérnji; — fältig, a. dvajsetérnat; — fir, a. dvájsti, dvadeséti; — stel, n. dvajsetina, dvadesétina.

Zwar, c. sicer, scer; hai, upravó, istina.

Zweck, m. (Nagel) žrebél, klinec, éavlič; (Absicht, Endzweck) konec, cilj, naméra, namén, namémba; — en, v. a. pribiti, pribijati; — v. n. naklépati, namérati, zmérati, naméniti; — los, a. brez naména; — widrig, a. neprikláden, naménu protivén.

Zwei, num. dva, dve; — f. dvójka, dvójica; — armig, a. dvórok; — brinig, a. dvonóg; — blätterig, a. dvolisten; — drufig, a. dvoúmen, dvómen; — deutigkeit, f. dvoúmnost, dvoúmnstvo; — er, m. dvojak, dvójka, dvojklja; — erlei, a. dvoj, dvóji; — fach, a. dvójni, dvójsten; — fältig, a. dvojnát.

Zweifel, m. dvóm, dvómnja, dvómba, dvójba, dvój, súm; (ohne Zweifel) brez dvómnje, gotóvo; — haft, a. dvómljiv, dvojljiv; (ungewiß) dvómen, negotóv, nevèren, dvoječen; — haftigkeit, f. dvómljivost, negotóvost; — n, v. n. dvojití, dvómiti, dvómljováti, sumiti, dimljováti; — sucht, f. f. Zweifelhaftigkeit; — ster, m. dvómljivec, dvómnjež, dvo-mec.

Zweig, m. véja; mladika, od-

raslika, berst, berstika, klica, čep, grana; — ist, a. véjast, gránast; — ig, a. véjät, kočät, gránät; — lein, n. véjica, véjčica, mladikica.

Zweihentelig, a. dvoróčen, dvo-ločnat; — jährig, a. dve léti star, dveléten, dvaléten; — kampf, m. dvojoj; — köpfig, a. dvóglav; — mal, ad. dvákrat, dváput, dva puta, dvábart; — mastig, a. dvojam-bóren; — rüderig, a. na dva kolésa; — schneidig, a. u dve plati oster; — sitzig, a. na dva sedála; — spännig, a. (Wagen) voz za dva kónja; — stimmig, a. dvoglásen; — te, a. drúgi; — tel, n. polovica, polovina; — tens, ad. drúgič; — tgeboren, a. drugorójen; — zackig, a. dvozobát; — zungig, a. dvoličén, dvojezičen; — zungigkeit, f. dvo-ličénost, dvojezičénost.

Zwisch, ad. vprék, poprék; — fell, n. ópnica, prepónka, prisèrdje.

Zweig, m. pátuljak, magláž, paglovec, pertlikovec; — in, f. pátuljica, maljénica; — baum, m. malo drévo, pertlikovec.

Zweischte, f. sliva; — nbaum, m. slivovica, slivova žgánica; — nbaum, m. slivno drévo, sliva; — ngarten, m. slivje; — nmuß, n. slivovec, slivovnik.

Zwid, m. (ein kleiner Nagel) ženec; (das Zwiden) žépec, žéipnenje, žéipanje.

Zwidel, m. (an Strümpfen) roža,

látiča; (Keil) zagójsda, zaglózsda, klin; — bart, m. vóse, bérke.

Zwičten, v. a. ščipati, vičipati, ščipniti, vičipniti, vičéniti.

Zwiebač, m. suhár, dvopek.

Zwiebel, f. luk, čebul, čebula, čerlénec; — apfel, m. lukášnica; — bauer, m. lukar. čebulár; — n. m. lučiti, čebuliti; (im Spielen) odréti, po vetru komur dáti, oláipiti kogar; — turpe, f. lukova juha; — wurzel, f. gómolj, gomoljica.

Zwiebrache, f. (in Weingärten) tretja kop, (auf Aekern) drugo oranje. [pot oráti.

Zwiebrachen, v. a. u. n. po drugi

Zwiefach, f. Zweifach.

Zwiefsalt, m. Zwietsacht, f. razdór, razpartija, sváda, svája, zdražba, neslóga, rázpra, nesklad.

Zwilling, m. dvojšert, pláhta, plahúta; — en, a. dvojšerten.

Zwilling, m. dvojčič, dvojčič, dvojček, — sbrúder, pl. dvojčiči, dvojki, dvojci; — s. Schwester, pl. dvojke.

Zwing, f. upenjšča; — n, v. a. siliti, prisiliti, primóirati, núditi, nújati, prinúdití, prinóirati, sích — v. v. siliti se, posiliti se; — r, m. (Person od. Sache, die zwingt) silnik, primóravec; (Raum) prizidje, ográda za lóvske pse.

Zwirn, m. nit, nitka; — en, a. ntken, nitkast; — en, v. a.

nitke súkati, nitkati; — faden, m. nit; — knauf, m. klopčič nitke; — rad, n. kolóvrat.

Zwiſchen, prp. méd, médji, izmed; (in der Mitte) sréd, vsréd, vmés, posréd; — gesang, m. medpétje, medpéssem; — mauer, f. medzid; medzidje; — weiser, m. srédnji stéber; — raum, m. medpróstor; — rede, f. medgóvor; — reden, v. n. vmés govoriti, besédo presékávati; — satz, m. medstávka; — spiel, n. medigra; — wand, f. medsténa, predél; — wort, n. médmet; — zeit, f. medčas; (in der — zeit) u tem času, ti čas; — zeit, f. medvérsta.

Zwiſt, f. Zwiſtvalt.

Zwiſtig, a. svadljiv, zdražljiv; neslóžen.

Zwiſtſtern, v. n. cverkati, cverčati, cverketati, čivkati.

Zwiſter, m. pol mož, pol žena; polután, polutánka; a. polovičen, polúten.

Zwölf, num. dvánajst, dvánest; — f. dvanájstica, dvanájstka; — etzig, a. dvanájstvóglat, dvanájst vóglav; — er, m. dvanájstka, dvanájšica; — erlei, a. dvanájstéri; — fach, a. dvanájstérni; — fältig, a. dvanájstérnat; — tel, a. dvanájsti; — tel, n. dvanájstinka, dvanájsti děl; — tenſ, ad. dvanájstič.

Zymbel, f. cimbale.

Taufnamen.

Kerstna iména.

Xbroham, m. Abraham, Abram.	Benedict, m. Benedikt; Benko.
Adalbert, m. Adalbert, Vojtěch.	Bernhard, m. Bernárd; Bernádek.
Adelheid, f. Adelaĵda.	Blasiuš, m. Blaž; Blažek.
Adolph, m. Adolf; — ine, f. Adolfsina.	Brigitta, f. Brigita.
Agathe, f. Agata.	Bruno, m. Brunon, Brún.
Agibiuš, m. Ili, Iliá.	Gajetan, m. Kajetan, Gajo.
Agneš, f. Neža; Nežica, Nežka, Nežkica.	Kazimir, m. Kázimír.
Albanuš, m. Alban, Bělan.	Cesar, m. Cesar. [Cilika,
Alberich, m. Alberik. [Vojtěch.	Cecilia, f. Cecilija, Cila, Cilica,
Albert, Albrecht, m. Albert.	Charlotte, f. Karolina, Dragojila.
Albin, m. Albin, Bělan. [der.	Christian, m. Kristiján.
Alexander, m. Aleksánder, Šken-	Christine, f. Kristina, Kristinka.
Ameriuš, m. Aleš, Lekš. [sláv.	Christofomus, m. Križostom,
Alois, Aloisiuš, m. Alojz, Věko-	Zlatouš.
Amalie, f. Amálija, Malika, Malička, Malinka.	Christoph, m. Krištof.
Andreas, m. Andrej, Andraš, Neček, Andrejček.	Christuš, m. Kristus.
Anna, f. Ana, Ančika. [Tonček.	Claudiuš, m. Klavdi, Klavdio.
Anton, m. Anton; Tone, Tonek,	Clemens, m. Klemén.
Apolonia, f. Apolónija, Polónija, Polóna.	Columanuš, m. Koloman. [ca.
Augustin, m. Avgustin, Avguštin.	Constantia, f. Konštancia; Štan-
Balthasar, m. Boltazar.	Constantin, m. Konštantin, Kosta.
Barbara, f. Barbara, Barba, Barbica, Barbika.	Corneliuš, m. Kornelij.
Bartholoměuš, m. Jernej, Arnej, Paternuž; Jernejček, Arnejček.	Crěsuš, m. Krěz, Krěs.
Beatrix, f. Beátrica, Bláienka.	Christuš, m. Ciri; Ciro. [tar.
	Demetriuš, m. Demeter, Dimi-
	Dionysiuš, m. Dioniz, Dioniz, Doniz.
	Dominicuš, m. Dominik.
	Dorothea, f. Dorotěja, Dora, Rotija.

- Eduard, m. Eduard, Slávoljub.
 Eleonora, f. Eleonóra, Eleonorka.
 Eliáš, m. Elija, Ilija.
 Elisabeth, f. Elizabéta, Špela, Ližbeta, Liza, [Jan.
 Emil, Emilius, m. Emilj, Mi-
 Emilia, f. Emilija, Milica, Emiljka.
 Erasmus, m. Erázem.
 Emerich, m. Emerik, Mirko.
 Eugen, Eugenijs, m. Evgen, Evgenij.
 Eulalia, f. Eulalija; Lelica.
 Eusebijs, m. Evzebij.
 Eva, f. Eva.
 Eustachius, m. Evstah, Evstah.
 Fabian, m. Fabijan.
 Felix, m. Feliks, Srěčan, Srěčko.
 Ferdinand, m. Ferdinand, Milozvan.
 Flora, f. Flora, Cvětka.
 Florian, m. Florijan, Ferjan, Cvětka. [Franja.
 Franciška, f. Frančiška, Franica, Franciška, Frany, m. Frančiek, Franc, Franjo.
 Frisbrid, Fris, m. Friderik, Miroslav.
 Genovefa, f. Genovefa.
 Georg, m. Juri; Jurek, Jurko.
 Gerasimus, m. Jerosim.
 Gertraud, f. Ira, Jera, Jédert; Jerica.
 Gervasius, m. Gervasi.
 Gottfried, m. Bógomir.
 Gottlieb, m. Bogoljub, Bógomil.
 Gottlob, m. Bógoslav.
 Gregor, m. Grega, Gregór, Gergur, Gorej. [Jetka.
 Gretchen, n. d. Marjética, Mar-
 Günther, m. Gunter.
- Gustav, m. Gustav. [čica.
 Hannchen, n. d. Janiška, Iván-
 Hännchen, n. d. Jančiek, Ivánek.
 Heinrich, m. Enrik, Erh, Arh.
 Helene, f. Lenka, Jeléna, Jela;
 Jelica; Lénčica, Lénčika.
 Henriette, f. Enrika, Henrika.
 Hertules, m. Hrelja, Hreljko.
 Hermann, m. Jerman.
 Hiazinth, m. Iacint.
 Hieronimus, m. Jeronim, Jeromin, Jeróm, Jerolim.
 Hilarius, m. Milari.
 Honorius, m. Onórij.
 Horatius, m. Orac, Orácij.
 Ignacius, m. Ignacij, Vátroslav, Nace.
 Ireneus, m. Ireněj.
 Isaac, m. Izak.
 Isabelle, f. Izabéla.
 Jakob, m. Jakov, Jakop, Jáka.
 Jeremias, m. Jeremia.
 Jezus, m. Jezus, Isus, Ježiš.
 Jezus Kristus, m. Isukerst, Jezus Kristus. [him.
 Joachim, m. Jačim, Ačim, Joabotus, m. Jošt.
 Johann, m. Janex, Ivan, Jovan, Janže; -c, f. Jovana, Ivánka.
 Joseph, m. Joža, Jósip, Jožef; Joška, Joško.
 Julian, m. Julijan.
 Julie, f. Julija, Juljika, Ljuboslava, Ljubica.
 Julius, m. Julij, Ljuboslav.
 Justinian, m. Upravda, Justinian.
 Karl, m. Dragotin, Karol.
 Karoline, f. Dragoila, Karolina, Dragotinka, Dragoiljka.
 Kaspar, m. Gašpar. [Katrej.
 Katharina, f. Katra, Katrina,

- Sabištauš, m. Ladislav.
 Saurentius, Lorenz, m. Lovre.
 Pro, m. Lav, Leo.
 Scropold, m. Leopold, Lavoslav.
 Sieschen, n. Lizika.
 Sudmilla, f. Ludmila.
 Sudwig, m. Ludvik, Ljudevit.
 Souise, f. Alojzija, Vékosláva.
 Sufas, m. Lukež, Světozor.
 Magdaléna, f. Magdaléna, Mad-
 léna. Igarita.
 Margarettha, f. Marjeta, Mar-
 Maria, f. Marija, Mina.
 Marfus, m. Marka.
 Martin, m. Martin; Martineček.
 Mathias, m. Matija.
 Matthäus, m. Matévi, Těží;
 Matévžek.
 Methobius, m. Metod. Ihajlo.
 Michael, m. Miha, Mihal, Mi-
 Moriz, m. Moric.
 Moses, m. Mozes, Mojzija.
 Nikodemus, m. Nikodém.
 Nikotaus, m. Miklávž, Nikola.
 Othmar, m. Otomar.
 Otto, m. Oton.
 Ovidius, m. Ovid, Ovidij.
 Paris, m. Parid.
 Paul, m. Pávl, Pavle.
 Peter, m. Peter.
 Philipp, m. Filip, Filipi.
 Pius, m. Pij, Piji.
 Procop, m. Prokop.
- Robert, m. Robert.
 Roberich, m. Roderik.
 Rochus, m. Rók.
 Rose, Rosine, f. Rozina, Roža.
 Rosalia, f. Rozáljija, Rožáljija.
 Rudolph, m. Rudolf.
 Ruprecht, m. Ruprat.
 Sabbas, m. Sava.
 Sebastian, m. Boštján; Boštej.
 Simon, m. Šiman; Šimej.
 Stanislauš, m. Stanislav.
 Stephan, m. Štefan, Štěpan.
 Susanne, f. Susána.
 Thaddäus, m. Tadeuž.
 Theodor, m. Teodor, Todor,
 Bogodar.
 Theoderich, m. Todorik.
 Therese, f. Terézija.
 Thomas, m. Tomáš, Toma.
 Thimotheus, m. Timótej.
 Tobias, m. Tobija.
 Ulrich, m. Ureh, Ulrich.
 Urban, m. Verbán, Banej.
 Ursula, f. Uršula, Urša.
 Valentin, m. Balant.
 Veit, m. Vid.
 Victor, m. Viktor.
 Vitalis, m. Vido, Živko.
 Benzet, m. Věnceslav.
 Wilhelm, m. Vilem, Vilhelm.
 Vladimir, m. Vladimír.
 Ferrés, m. Kserkses.
 Zacharias, m. Caharija.

Verzeichniß geographischer Namen.

Zemljopisni slovár.

Nachen, <i>n.</i> Ahen, Cah, Cahi.	Kufterlîh, <i>n.</i> Slavkov.
Nebelberg, <i>n.</i> Postojna.	Kustralien, <i>n.</i> Avstrálijia.
Adrianopel, <i>n.</i> Drinopólje.	Kustralier, <i>m.</i> Avstrálec.
Adriatisches Meer, <i>n.</i> jadránsko
od. sinje morje.	Baiern, <i>n.</i> Bavárijia.
Aegaisches Meer, <i>n.</i> egéjsko morje.	Baireuth, <i>n.</i> Bajrut.
Aegypten, <i>n.</i> Egipt.	Baltische Meer, <i>n.</i> blatsko od.
Baltisko morje.
Aegyptier, <i>m.</i> Egipčanin.	Basel, <i>n.</i> Basileja.
Aethiopien, <i>n.</i> Etiopija.	Bauzen, <i>n.</i> Budišin.
Aetna, <i>m.</i> Etna.	Belgien, <i>n.</i> Belgija.
Afrika, <i>n.</i> Afrika; — net, <i>m.</i>
Afrikán, Afrikánec.	Belgrad, <i>n.</i> Bělgrad, Biograd.
Agram, <i>n.</i> Zagreb.	Bergschotte, <i>m.</i> gorski ikót.
Albanien, <i>n.</i> Albánija.	Berlin, <i>n.</i> Berlin, Berolin.
Alexandrien, <i>n.</i> Aleksándrija.	Bern, <i>n.</i> Berna.
Alpen, <i>pl.</i> planine.	Bessarabien, <i>n.</i> Bešarábija.
Amerika, <i>n.</i> Amérika; — laner,
<i>m.</i> Amérikán, Amérikánec.	Biliq, <i>n.</i> Bilsko [tórské.
Amselfeld, <i>n.</i> Kosovo polje.	Bocche di Cattaro, <i>pl.</i> Boke ko-
Ancona, <i>n.</i> Jakin.	Böhme, <i>m.</i> Čeh; — <i>n.</i> , <i>n.</i> Česka
(zemlja); — <i>in</i> , <i>f.</i> Čehinja;
— <i>isch</i> , <i>a.</i> česki.
Anspach, <i>n.</i> Anaspah.	Bohnen, <i>n.</i> Bosna.
Antivari, <i>n.</i> Bár.	Bosporus, <i>m.</i> Bospor.
Arabien, <i>n.</i> Arabija.	Bordeaux, <i>n.</i> Bordó.
Arabier, <i>m.</i> Arab, Arabčan.	Brandenburg, <i>n.</i> Branibor.
Archipelagus, <i>m.</i> Arhipelag.	Braunschweig, <i>n.</i> Brunšvig.
Asien, <i>n.</i> Azija.	Brazza (Insel) <i>f.</i> Brač.
Asiat, <i>m.</i> Azijan, Asiját.	Bregenz, <i>n.</i> Brėgenca, Brėznica.
Athen, <i>n.</i> Atėna.	Breisgau, <i>n.</i> Brizgava.
Athos, <i>m.</i> Sveta gora.	Bremen, <i>n.</i> Brema.
Atlantisch, <i>a.</i> atlántski.	Breslau, <i>n.</i> Breslava, Vratislav.
Auersberg, <i>n.</i> Turjak.	Bretagne, <i>f.</i> Bretánja.

- Brie, *n.* Bräg.
 Brittanien, *n.* Břtánija.
 Brügge, *n.* Bruž.
 Brunn, *n.* Berna, Berno.
 Brüssel, *n.* Bruselj.
 Brův, *n.* Mostovo.
 Budweis, *n.* Budjevice.
 Succari, *n.* Baker, Bukovar.
 Bukarest, *n.* Bukarešt.
 Bulgarien, *n.* Bugarska (zemlja).
 Bunzlau, *n.* Boleslav.
 Camenz, *n.* Kamenica. [utóci.
 Canarische Inseln, *pl.* kanárski
 Canosa, *n.* Tersténo.
 Capodistria, *n.* Koper.
 Carlowitz, *n.* Karlóvci.
 Carthago, *n.* Kartágina.
 Caspiſche Meer, *n.* hvalinsko
 morje.
 Castellnuovo, *n.* Novigrad.
 Champagne, *f.* Šampánja; — *r.*
 wein, *m.* šampánjovec.
 Charvdiſ, *f.* Karibda.
 Cherſo, *f.* Čres.
 China, *n.* Čina, Kina.
 Cilli, *n.* Čelje.
 Civitate, *n.* Staro město.
 Corfu, *f.* Karf.
 Coblenz, *n.* Koblice.
 Cöln, *n.* Kolónja. [Štambul.
 Constantinopel, *n.* Carigrad.
 Conſtanj, *n.* Kostnice.
 Curzola (Inſel) *f.* Korčula.
 Cypern, *n.* Ciper.
 Dalmatien, *n.* Dalmácija, Dal-
 matinska (zemlja).
 Däne, *m.* Danec. [(zemlja).
 Dänemark, *f.* Danija, Danska
 Danzig, *n.* Gdansko.
 Delphi, *n.* Delfi.
 Deutſchbrod, *n.* němiki Bród.
 Deutſche, *m.* Němec; — *f.* Němka.

Deutſchland, *n.* Němčija, Němika
 (zemlja).

- Diaſovar, *n.* Djakovo.
 Dnieper, *m.* Dněper.
 Dniester, *m.* Dněſter. [Dunaj
 Donau, *f.* Donava, Dunava,
 Drau, Drave, *f.* Drava.
 Dresden, *n.* Draždáni.
 Dulcigno, *n.* Odsinj.
 Durazzo, *a.* Drač.
 Edinburg, *n.* Edinbor.
 Eger, *n.* Hěb.
 Eisgrub, *n.* Lednice.
 Elbe, *f.* Laba.
 Elbogen, *n.* Loket.
 England, *n.* Anglija.
 Eſſeg, *n.* Osěk.
 Etyſch, *f.* Ečava, Adiga.
 Europa, *n.* Evrópa.
 Europäer, *m.* Evropějec.
 Fiannova, *n.* Plominj.
 Riume, *n.* Rěka.
 Florenz, *n.* Fioréncia. [(zemlja).
 Frankreich, *n.* Francija, Francoska
 Frankfurt, *n.* Frankobrod.
 Franjoſe, *m.* Francóz.
 Freiburg, *n.* Pribor. [(zemlja).
 Friaul, *n.* Furlánija, Furlánska
 Kunſtſtirchen, *n.* Pečuh.
 Gall, *f.* Zilja (rěka).
 Galizien, *n.* Galicija, Haliska
 (zemlja).
 Genf, *n.* Genefra.
 Genua, *f.* Genova.
 Giſſchin, *n.* Jičin.
 Glogau, *n.* Glogava.
 Gneſen, *n.* Gnezno.
 Görz, *n.* Gorica.
 Grabiſca, *n.* Gradiška.
 Gran, *n.* Ostrogon.
 Graubünden, *n.* Grizija.
 Graj, *n.* Gradec.

- Grieche, *m.* Gerk.
 Großwardein, *n.* veliki Varadin.
 Güns, *n.* Kisek.
 Gurf, *f.* Kerka (reka).
 Halle, *n.* Hala.
 Hainburg, *n.* Ambor.
 Hermannstadt, *n.* Sibinj.
 Holsstein, *n.* Holštajn. Ilja.
 Illyrien, *n.* Ilirija. Ilirska (zem-
 Indien, *n.* India.
 Island, *n.* Irska (zemlja).
 Innsbruck, *n.* Inšpruk.
 Istrien, *n.* Istrija.
 Italien, *n.* Italija, Laška (zemlja).
 Jassy, *n.* Jaš.
 Jamaica, *f.* Jamajka (otok).
 Japan, *n.* Japan.
 Jerusalem, *n.* Jeruzalem.
 Jude, *m.* Žid. Židov.
 Karistadt, *n.* Karlovec.
 Kärnten, *n.* Gorotánsko, Koróška
 (zemlja).
 Koschau, *n.* Košice.
 Kitchentat, *m.* papežove dežele.
 Klagenfurt, *n.* Celóvec.
 Klausenburg, *n.* Kološ. Itólija.
 Kleinasien, *n.* mala Azija, Na-
 Komorn, *n.* Komoran, Komárno.
 Königshof, *m.* Kraljodvár.
 Königberg, *n.* Kraljevec.
 Kopreinitz, *n.* Koprivnica.
 Kopenhagen, *n.* Kodanj.
 Krain, *n.* Krajnska (zemlja).
 Krainburg, *n.* Kránj.
 Krafau, *n.* Krakov.
 Krenzier, *n.* Kromeriz.
 Kreuz, *n.* Križevac. Ivatica.
 Kroat, *m.* Horvát; — *in, f.* Hor-
 Kroazien, *n.* Horvátska (zemlja).
 Kulpa, *f.* Kupa, Kulpa (reka).
 Küstrin, *n.* Koštrin.
 Kuttenberg, *n.* Kutna gora.
- Paibach, *n.* Ljubljána.
 Sagosta (Zusel) *f.* Lastovo.
 Saype, *a.* Lapón.
 Saypland, *n.* Lapónija.
 Saufid, *f.* Lužice, Lužnice.
 Seinyitz, *n.* Lipnik.
 Seipzig, *n.* Lipsko, Lipnica.
 Seitzmeritz, *n.* Litomerice.
 Semberg, *n.* Lavov.
 Seffina, *f.* Hvár (otok).
 Seutomischl, *n.* Litomišl.
 Sicca, *f.* Lika.
 Sieftand, *n.* Lisónija, Lislándija.
 Sinz, *n.* Linec.
 Siptau, *n.* Liptov.
 Sissa, *f.* Vis (otok).
 Sissabon, *n.* Lizbóna.
 Lithauen, *n.* Litva.
 Lombardie, *n.* Lombárdsko.
 Lothringen, *n.* Lorena.
 Lübeck, *n.* Bukovec, Ljubek.
 Luxemburg, *n.* Luksenbor.
 Moas, *f.* Moza.
 Macedonien, *n.* Mačedónija.
 Magdeburg, *n.* Děvin.
 Magyar, *m.* Madjar, Oger.
 Mähren, *n.* Morávijska.
 Mährisch-Neustadt, *n.* Unčov.
 Mailand, *n.* Milan, Mediolan.
 Main, *m.* Men, Majna.
 Mainz, *m.* Mogúncija.
 Mantua, *n.* Mantova.
 Marab, *f.* Morava (reka).
 Marburg, *n.* Maribor.
 Maria-Theresiopel, *n.* Subotica.
 Marmora-Weer, *n.* hělo morje.
 Mecca, *n.* Meka.
 Medina, *n.* Medina.
 Meissen, *n.* Mišnice.
 Meteta, (Zusel) *f.* Mlět.
 Metnit, *n.* Mělnik.
 Mohatsch, *n.* Mošac.

- Moldau, *f.* Moldávijska; (reka) Veltava.
 Montemaggiore, *n.* Učka.
 Montenegro, *n.* černa gora.
 Moskau, *n.* Moskva.
 Mosel, *f.* Mozela (reka). [kovo.
 München, *n.* Mnihov, Moná-
 renta, *f.* Nerétva (reka).
 Nazareth, *n.* Nacaret.
 Neapel, *n.* Napolje.
 Neumarctt, *n.* Teržič.
 Neusatz, *n.* Novisád.
 Neusohl, *n.* Banska Bistrica.
 Neustadt, —el, *n.* Novo město.
 Neutra, *n.* Nitra.
 Nikolsburg, *n.* Mikulov.
 Niederlande, *pl.* Nizozémje.
 Nona, *n.* Nin. [rika.
 Nordamerika, *n.* severna Ame-
 Nordsee, *f.* severno morje.
 Norwegen, *n.* Norbégija.
 Nowgorod, *n.* Novigrad.
 Nürnberg, *n.* Norimberg.
 Obrovazzo, *n.* Obrovec.
 Odenburg, *n.* Šopron.
 Oder, *f.* Odera, Odra (reka).
 Oesterreich, *n.* Avstrija, Avstri-
 janska (carevina).
 Ofen, *n.* Budim.
 Olmütz, *n.* Olomuc.
 Orschowa, *n.* Orišava.
 Padua, *n.* Padova.
 Palästina, *n.* Palestina.
 Paris, *n.* Pariz.
 Passarowitz, *n.* Požárevec.
 Peru, *n.* Perav.
 Pest, *n.* Pešta.
 Petersburg, *n.* Petrograd.
 Peterwardein, *n.* Petrováradin.
 Pettau, *n.* Ptuj.
 Plattensee, *m.* Blatsko jezero.
 Po, *m.* Pád (reka).

- Pote, *m.* Polak, Léh; — n, *n.*
 Poljsko.
 Pommern, *n.* Pomoránija.
 Posen, *n.* Poznánj. [zlatni.
 Prag, *n.* Praga, Prág, Prág
 Preussen, *n.* Pruzija, Prusko.
 Preßburg, *n.* Požán, Bretislav.
 Raab, *n.* Gjur.
 Radgersburg, *n.* Radgóna.
 Ragusa, *n.* Dobróvnik.
 Rann, *n.* Bréžce. [no.
 Regensburg, *n.* Ratisbona, Riez-
 Reitsitz, *n.* Ribnica.
 Rhein, *m.* Rén, Rajna (reka).
 Rhodus, *n.* Infel, Ród.
 Risano, *n.* Risen.
 Rohitsch, *n.* Rogátec.
 Rom, *n.* Rim. [revina.
 Russland, *n.* Rusija, Ruska (ca-
 Sachsen, *n.* Saksónija.
 Salona, *n.* Solin; (fluß) Jader.
 Sardinien, *n.* Sardinija.
 Sava, Save, *f.* Sava.
 Savojen, *n.* Savoja.
 Schemnitz, *n.* Ščavnica.
 Schlesien, *n.* Silézija, Sleska
 (Zemlja).
 Schottland, *n.* Škotija.
 Schweiz, *f.* Švajcarska (zemlja).
 Scuttari, *n.* Skader.
 Sebenico, *n.* Šibenik.
 Semlin, *n.* Zemún. [(zemlja).
 Serbien, *n.* Serbija, Serbska
 Sibirien, *n.* Sibirija.
 Sicilien, *n.* Sicilija. [gradsko.
 Siebenbürgen, *n.* Erdelj, Sedmi-
 Slovenc, *m.* Slovenec. [vén.
 Slabe, *m.* Slavján, Slován, Sla-
 Sluin, *n.* Slunj.
 Spalato, *n.* Splét. [nija.
 Spanien, *n.* Hispánija, Spa-
 Steiermark, *f.* Štajersko.

- Et. Zeit, n. Šentvid.
 Straßburg, n. Brodnice.
 Strymon, n. Struma. [grad.
 Stuhlweissenburg, n. Stolni Bio-
 Südamerika, n. južna Amerika.
 Südsee, f. južno morje.
 Svrmen, n. Srēm.
 Temesvár, n. Temešvar.
 Tepliz, n. Toplice.
 Theiß, m. Tisa (rēka).
 Themse, f. Tamiz.
 Theßalonich, n. Solún.
 Tiber, f. Tibera, Tever.
 Triest, n. Terst.
 Troja, n. Troja.
 Tschakathurn, n. Čakavec.
 Türke, m. Turek. [revina).
 Tärkel, f. Turčija, Turska (ca-
 ungar, m. Oger; — n, n. Ogersko.
 Ueglia, n. Kerk.
- Benedig, n. Benétke, Mleke.
 Veröze, n. Verovítica.
 Willach, n. Bělak.
 Wölfermarft, n. Velkovéec.
 Waijen, n. Vác.
 Wallach, m. Vlah.
 Warasdin, n. Varaždin.
 Warschau, n. Variava.
 Weichsel, f. Visla (rēka).
 Weimar, n. Vojmir.
 Wende, m. Serb.
 Wien, n. Beč, Dunaj, Viden.
 Wieselburg, n. Mošón.
 Wittingau, n. Trebórij.
 Zara, n. Zader.
 Zeng, n. Senj.
 Zigeuner, m. cigán.
 Znaim, n. Znojem.
 Zilli, f. Gili.
 Zweibrücken n. Dvamósti.

Berichtigungen.

Seite	Spalte	Zeile	lese	statt
50	1	1	von oben ska	skas
50	2	16	von unten povēstiti	povertit i
65	1	4	von oben pobājati	pogājati.
132	1	6	„ „ deržavljānskih	deržavljankih
197	1	4u. 7	„ „ vstvarjati, vstvaritva, vstvarjenje	vstarjati, vstaritva, vstarenje.
208	2	19	„ „ vist	nist
211	1	20	von unten mehīr	mehir
227	2	9	„ „ govornik	gorornik
227	2	3	„ „ voditelj	voditetj
290	2	16	„ „ višji	višji
303	2	6	„ „ kahlami	hahlami i
376	2	16	von oben auch: nepristrān, nepristrānost	
389	2	2	von unten regrad	reg rad
391	2	2	von oben odlāžiti	oblāžiti
412	1	10	von unten povrāten	provrāten
480	1	20	von oben zvēzdogledīše	zvēzdogledše
505	1	14	„ „ čednōst	čednōit
515	2	15	„ „ oblijati	ohlijati
569	1	13	„ „ sklep	oklep
608	1	3	von unten hranjenče	hranjencē
608	2	19	von oben koj	kolj

Daß sich außer den hier genannten vielleicht noch andere, aber nur unbedeutendere Druckfehler bezüglich der Accentuirung und Abtheilung der Silben eingeschlichen haben, möge durch die Abwesenheit des Verfassers vom Druckorte gütigst entschuldigt werden.